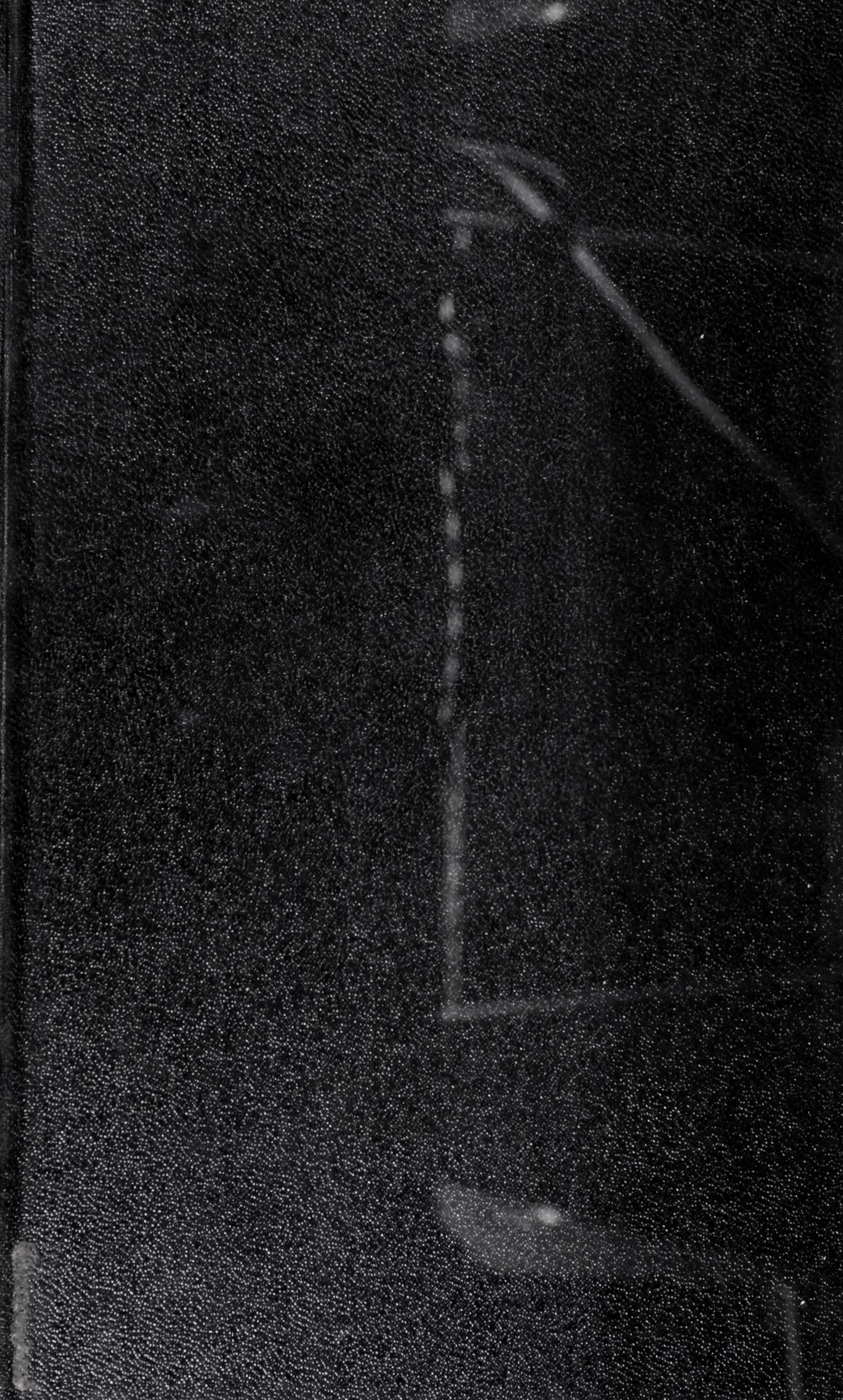

ܒܝܬ ܡܪܕܘܬܐ

ܡܬܢܗܐ ܕܡܦܘܢܐ ܓܝܘܪܓܝ ܒܪ ܐܢܛܘܢ ܘܟܪܐܙ ܡܢ ܐܠܩܘܫ

Ex Libris

Beth Mardutho Library

The Malphono George Anton Kiraz Collection

ܠܐ ܐܢܐ ܘܡܢ ܕܫܐܠ ܕܢܩܪܐ ܘܢܫܬܘܐ ܐܘ ܢܦܩ ܡܢܗ ܡܕܡ ܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܬܒ ܩܕܡ ܕܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܗܝܠ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܓܢܒ ܡܢ ܒܝܬ ܩܕܫܐ ܢܗܘܐ ܗܘ ܓܒܪܐ ܗܢܐ ܡܪܡܐ ܘܠܐ ܢܫܒܩ ܠܗ ܥܕ ܕܢܦܩ ܣܦܪܐ ܗܢܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܘܟܠ ܡܢ ܕܡܫܠܡ ܠܗܠܝܢ ܡܚܝܢ ܐܘ ܠܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܚܘܠܦܐ ܒܬܪ ܚܘܠܦܐ ܘܢܣܒ ܠܗ ܟܦܠ ܐܝܟ ܕܐܢ ܓܢܒ ܡܢ ܒܝܬ ܩܕܫܐ ܗܘ

Anyone who asks for this volume, to read, collate, or copy from it, and who appropriates it to himself or herself, or cuts anything out of it, should realize that (s)he will have to give answer before God's awesome tribunal as if (s)he had robbed a sanctuary. Let such a person be held anathema and receive no forgiveness until the book is returned. So be it, Amen! And anyone who removes these anathemas, digitally or otherwise, shall himself receive them in double.

سبحے

ەھوھەتے دجەسج

ﻟﻴﻠﻰ

ﺍﻟﻤﺮﺃﺓ ﻭﺍﻟﺤﺠﺎﺏ

ﺩﺍﺭ ﻫﻨﺪﺍﻭﻱ ﻟﻠﺘﻌﻠﻴﻢ ﻭﺍﻟﺜﻘﺎﻓﺔ

ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﺤﻘﻮﻕ ﻣﺤﻔﻮﻇﺔ. ﻻ ﻳﺠﻮﺯ ﻧﺴﺦ ﺃﻭ ﺍﺳﺘﺮﺟﺎﻉ ﺃﻱ ﺟﺰﺀ ﻣﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ

ﺍﻟﻘﺎﻫﺮﺓ
ﺩﺍﺭ ﻫﻨﺪﺍﻭﻱ ﻟﻠﺘﻌﻠﻴﻢ ﻭﺍﻟﺜﻘﺎﻓﺔ

المحتويات

الموضوع	الصفحة
المقدمة	3
الفصل الأول	32
الفصل الثاني	49
الفصل الثالث	80
الفصل الرابع	104
الفصل الخامس	134
الفصل السادس	148
الفصل السابع	161
الفصل الثامن	169
الفصل التاسع	171
الفصل العاشر	179
الفصل الحادي عشر	182
الفصل الثاني عشر	185
الفصل الثالث عشر	188
الفصل الرابع عشر	190
الفصل الخامس عشر	194
الفصل السادس عشر	196
الفصل السابع عشر	198
الفصل الثامن عشر	199
الفصل التاسع عشر	209
الفصل العشرون	213
الفصل الحادي والعشرون	217
الفصل الثاني والعشرون	219
الفصل الثالث والعشرون	223
الفصل الرابع والعشرون	224
الفصل الخامس والعشرون	224
الفصل السادس والعشرون	226

ചിത്രങ്ങളുടെ പട്ടിക

ചിത്രം		പേജ്
1	ചിത്രം 1	3
2	ചിത്രം 2	32
3	ചിത്രം 3	49
4	ചിത്രം 4	80
5	ചിത്രം 5	104
6	ചിത്രം 6	134
7	ചിത്രം 7	148
8	ചിത്രം 8	161
9	ചിത്രം 9	169
10	ചിത്രം 10	171
11	ചിത്രം 11	179
12	ചിത്രം 12	182
13	ചിത്രം 13	185
14	ചിത്രം 14	188

אלה: ב׳

1 ב׳ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים׃
2 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי
לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃
3 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה
4 אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם
5 את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
6 ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה
7 ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר
8 שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם
9 הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ והחדקל הוא
הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים
10 את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים
11 על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
12 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
13 כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
14 האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃
15 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו
16 ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃
17 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
18 אחד׃ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

נחש: ג׳

1 ג׳ א והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר
3 בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃
4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃
5 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃
6 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה
7 ויעשו להם חגרות׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ
8 הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את
קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד
9 לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃
10 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ
11 ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה
12 הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר
13 תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ ואל האשה
14 אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך
15 תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר
16 תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
17 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם׃ ויאמר יהוה אלהים
18 הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו
19 ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ וגרש את האדם
20 וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים׃

קין והבל: ד׳

1 ד׳ א והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי
2 איש את יהוה׃ ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
3 וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
4 מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
5 וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה
6 וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
7 ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃
8 ד׳ ב ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל
9 אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
10 השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי
11 מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
12 לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת
13 כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
14 מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיתי
נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃
15 ד׳ ג ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין
16 אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב
17 בארץ נוד קדמת עדן׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
18 מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן
19 ויהי יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה
20 ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃
21 ד׳ ד ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל
22 אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
23 השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי
24 מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
25 לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת
כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני
מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיתי
נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ ויאמר לו יהוה לכן כל הרג
קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃

אלה: ה׳

1 ה׳ א זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים
2 עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
3 ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
4 כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת
5 שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי
6 תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ ויחי שת חמש שנים
7 ומאת שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש
8 שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת
9 אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי אנוש
10 תשעים שנה ומאת שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו
11 את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
12 ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה
13 וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃
14 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות
15 שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים
16 שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש ושישים שנה
17 ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
18 שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי
19 מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד
20 שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי
הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל
21 ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך
22 חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים
23 ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃
24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃
25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃
26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע
27 מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע
28 ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמנים
29 שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃
30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות
31 שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה
32 ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את
שם את חם ואת יפת׃

---

1 Ms. לזמרם: זמרם.

(1) ה. 3: 23. תה. 132: 11. נח. 11: 1. יז. 23: 5. מש 22: 42. 7: 42. בב. 2: 30. 13: 23. ק. 1: 3. בד. 12: 3. 22: 18. ויק. 3: 16. (2) בד. 21: 2. 3. 25: 26. 20: 35. (3) בד. 38: 27. מכ. כד. 4: 18. מכ. ו. בכ. 2: 5. 9. (6) ו. אכ. 16: 1. 17: 12. 3: 2. 5: 2. שמ. 12: 1. ד. אב. 12: 24. (7) ו. בכ. 3: 10. מכ. (10) ד. מכ. 20: 21. ו. בכ. 3: 13. (11) ו. בכ. 3: 15. 16. ד. מכ. 24: 14–16. 25: 11. ד. בכ. 36: 10. 20. יג. 52: 28–30. (12) ו. בכ. 3: 17. 19. הש. 3: 2. 5: 2. שמ. 12: 1.

(18) ה. 1: 27, 35. (19) הש. 24: 1. (20) ה. 1: 35. (21) ה. 1: 31. בכ. 4: 12. 5: 31. 13: 23. 38. (23) נב. 7: 14. (25) הש. 13: 2. ה. 2: 7. (6) ש. 5: 2. שמ. 7: 42. ויק. 2: 27.

---

2 Perhaps מחבל חבלי. Cf. לחבלה חבלה.

9 לא תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 10 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 11 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ 12 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ 13 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו׃ 14 כי הוא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃ 15 לא תטה משפט אביון באיבך לא תחבל בגד אלמנה׃ 16 ולא תשב את בהמתך בכרם לא תשכל כרמך לשבי׃ 17 לא תטה משפט גר יתום לא תחבל בגד אלמנה׃ 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך את הדבר הזה׃ 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך׃ 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃ 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר הזה׃ 23 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע׃ 24 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר׃ 25 ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על על עיניו נקלה אחיך לעיניך׃ 26 לא תחסם שור בדישו׃ 27 כי יהיו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 28 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃ 29 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ 30 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 31 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃ 32 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 33 כי יריבון אנשים יחד איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו׃ 34 וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃ 35 לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 36 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 37 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 38 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃ 39 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 40 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 41 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

כה

1 והיה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל משפט ושפטום ונתנו את הצדיק וחיב את הרשע׃ 2 והיה אם בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כמשפטו במספר׃ 3 ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על על עיניו מכות רבות ונקלה אחיך לעיניך׃ 4 לא תחסם שור בדישו׃ 5 כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃ 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃ 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 11 כי יריבון אנשים יחד איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו׃ 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃ 13 לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃ 17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

---

(11) שמ. 72: 10. נב. 60: 6.
(12) שמ 1: 20.
(15) שה. 11: 1.
(17) בל. 31: 15.
(19) [נחב בעבא שמשב שלמא שלמשב שמשב שמשב.]
(22) שמ 3: 13. כש. 2: 39.
(23) שמש. 1: 45. בש. 13: 5.
1 שב. 1: 11.

[נחב. שב. 26.]
(1) שב. 1: 4. 15. כש. 3: 2. 3. שמש. 1: 28. שב. 14: 10.
(2) בש. 2: 44. שב 4: 17. 10: 7.
(3) נב. 40: 3. שב. 1: 3. כש. 3: 4. שמש. 1: 23. כש. 1: 76.
(4) שב. 1: 6. ב. שב. 1: 8. וש. 13: 4. חש. 11: 22. שב. 14: 25. 26.
(5) שב. 1: 5. כש. 3: 7.
(6) בב. 19: 4. 18.
(7) שב 12: 34. 23: 33. כש. 3: 7-9. ים. 5: 9. 1. שש. 1: 10.
(9) שמש. 8: 33. 39. בב. 13: 26. ים. 4: 1. 11. 16.
(10) שב 7: 19. כש. 13: 7. 9. שמש. 15: 6.
(11) שב. 1: 8. כש. 3: 16. שמש. 1: 15. 26. 33. בב. 1: 5. 11: 16. 19: 4. נב. 4: 4. 44: 3. שכר. 3: 2. בב. 2: 3. 4. 1. שה. 12: 13.
(12) שכר. 3: 3. 4: 1. שמ 13: 30.
(13) שב. 1: 9. כש. 3: 21. שב 2: 22.
(16) שב. 1: 10. נב. 11: 2. 42: 1. כש. 3: 22. שמש. 1: 32. 33.
(17) שמש. 12: 28. שה. 2: 7. נב. 42: 1. שב 12: 18. 17: 5. שב. 1: 11. כש. 9: 35. וש. 1: 6. שה. 1: 13. ב. שבש. 1: 17.

כה

1 והיה כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל משפט ושפטום ונתנו את הצדיק וחיב את הרשע׃ 2 והיה אם בן הכות הרשע ושכב השפט והכהו לפניו כמשפטו במספר׃ 3 ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על על עיניו מכות רבות ונקלה אחיך לעיניך׃ 4 לא תחסם שור בדישו׃ 5 כי ישבו אחים יחד ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃ 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃ 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי לקחתי׃ 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה׃ 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃ 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃ 11 כי יריבון אנשים יחד איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבושיו׃ 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃ 13 לא יהיה לך באבניך אבן ואבן גדולה ואבן קטנה׃ 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה׃ 15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃ 17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃ 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃

---

[1] מ: מבלבל.

ד 20 וְיַקְּחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃
21 וְנָתַתָּ אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃
22 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹה�el מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע
פְּעָמִים׃
23 וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף׃
24 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפָּרָה׃
25 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
26 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
27 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
28 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
29 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ כָּל־אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃
30 הוּא יִתְחַטָּא־בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃
31 כָּל־נֹגֵעַ בְּנֶפֶשׁ אָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
32 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
33 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
34 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
35 וְכָל־כְּלִי אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מִמֶּנּוּ בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְשָׁבַר כְּלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ בְּתוֹכוֹ
וְכָל־אֹכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל יִטְמָא וְכָל־מַשְׁקֶה אֲשֶׁר יִשָּׁתֶה בְּכָל־כְּלִי יִטְמָא׃
36 וְכָל־אָדָם אֲשֶׁר יִגַּע עַל־פְּנֵי כָל־הַמֵּת בְּנֶפֶשׁ אָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא שִׁבְעַת
יָמִים יִטְמָא׃
37 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
38 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
39 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
40 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
41 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
42 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
43 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
44 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
45 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
46 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
47 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
48 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
49 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
50 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
51 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
52 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
53 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
54 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
55 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
56 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
57 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
58 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
59 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
60 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
61 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
62 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
63 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
64 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
65 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
66 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
67 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
68 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
69 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
70 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
71 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
72 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
73 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
74 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
75 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
76 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
77 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
78 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
79 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
80 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
81 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
82 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
83 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
84 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
85 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
86 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
87 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
88 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
89 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
90 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
91 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
92 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
93 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
94 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
95 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
96 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
97 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
98 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
99 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
100 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
101 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
102 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
103 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
104 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
105 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
106 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
107 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
108 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
109 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
110 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
111 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
112 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
113 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
114 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
115 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
116 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
117 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
118 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
119 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
120 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
121 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
122 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
123 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
124 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
125 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
126 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
127 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
128 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
129 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
130 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
131 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
132 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
133 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּתוּחַ עָלָיו בְּפֶתַח יִטְמָא׃
134 וְכָל־הַנֹּגֵעַ עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חֶרֶב אוֹ בַמֵּת אוֹ בַעֶצֶם אָדָם אוֹ בַקָּבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
135 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־
הָעָרֶב׃
136 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
137 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
138 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃
139 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמ

לְפִי הִשְׁעִין: אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ לְפָנָיו בְּרִית וְלֹא
הִתְעַמֵּד.

13 אֲשֶׁר בְּאֵלֶּה מֶלֶךְ לֹא יָקוּם: וְנָתַן יְהוּדָה
בְּיַד־אֲשֶׁר הֵמָּה: לְפִי אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ בְּרִית
לְפָנָיו: וְיִשְׁמַע אֶת־דְּבָרָיו וְיַעֲבֹד אֹתוֹ וְלֹא
14 יַעֲזֹב אֹתוֹ וְלֹא יַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי נֵכָר בְּתוֹכָם:
וְלֹא יָקוּם מֶלֶךְ אַחֵר תַּחְתָּיו אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
15 אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַבִּים וְעֲצוּמִים מִמֶּנּוּ: הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־
יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה אֵלֵינוּ מִלְחָמָה וְנוֹסַף
16 גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־
הָאָרֶץ: וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ
בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם
וְאֶת־רַעַמְסֵס:

17 וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ
18 מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ: וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה
קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ:

19 וַיֹּאמְרוּ הַמְיַלְּדֹת אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא כַנָּשִׁים
הַמִּצְרִיֹּת הָעִבְרִיֹּת כִּי חָיוֹת הֵנָּה בְּטֶרֶם תָּבוֹא
20 אֲלֵהֶן הַמְיַלֶּדֶת וְיָלָדוּ: וַיֵּיטֶב אֱלֹהִים לַמְיַלְּדֹת
וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעַצְמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי־יָרְאוּ הַמְיַלְּדֹת
21 אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: וַיְצַו פַּרְעֹה
22 לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיִּלּוֹד הַיְאֹרָה תַּשְׁלִיכוּהוּ
וְכָל־הַבַּת תְּחַיּוּן:

1 וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוִי:
2 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא
3 וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים: וְלֹא־יָכְלָה עוֹד
הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא וַתַּחְמְרָה בַחֵמָר
וּבַזָּפֶת וַתָּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם בַּסּוּף עַל־
4 שְׂפַת הַיְאֹר: וַתֵּתַצַּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק לָדַעַת מַה־
5 יֵּעָשֶׂה לוֹ: וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לִרְחֹץ עַל־הַיְאֹר
וְנַעֲרֹתֶיהָ הֹלְכֹת עַל־יַד הַיְאֹר וַתֵּרֶא אֶת־הַתֵּבָה
בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ וַתִּקָּחֶהָ:
6 וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נַעַר בֹּכֶה
וַתַּחְמֹל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה:
7 וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה הַאֵלֵךְ וְקָרָאתִי
לָךְ אִשָּׁה מֵינֶקֶת מִן־הָעִבְרִיֹּת וְתֵינִק לָךְ אֶת־
8 הַיָּלֶד: וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לֵכִי וַתֵּלֶךְ
הָעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־אֵם הַיָּלֶד: וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־
פַּרְעֹה הֵילִיכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהֵינִקִהוּ לִי וַאֲנִי
9 אֶתֵּן אֶת־שְׂכָרֵךְ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנִקֵהוּ:
10 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֵהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ
לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם
11 מְשִׁיתִהוּ: וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
אֶל־אֶחָיו וַיַּרְא בְּסִבְלֹתָם וַיַּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה
12 אִישׁ עִבְרִי מֵאֶחָיו: וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה וַיַּרְא כִּי אֵין
אִישׁ וַיַּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחוֹל:
13 וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשֵׁי עִבְרִים
נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ: וַיֹּאמֶר מִי
שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה
אֹמֵר כַּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּירָא מֹשֶׁה
14 וַיֹּאמַר אָכֵן נוֹדַע הַדָּבָר: וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה וַיְבַקֵּשׁ לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה
מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר:
15 וּלְכֹהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלֶנָה וַתְּמַלֶּאנָה
אֶת־הָרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן: וַיָּבֹאוּ הָרֹעִים
וַיְגָרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשְׁעָן וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאנָם:
16 וַתָּבֹאנָה אֶל־רְעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ מִהַרְתֶּן
17 בֹּא הַיּוֹם: וַתֹּאמַרְנָה אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד
הָרֹעִים וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ אֶת־הַצֹּאן:
18 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת־
19 הָאִישׁ קִרְאֶן לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם: וַתֹּאמַרְנָה בְּנוֹת
רְעוּאֵל אֶל־אֲבִיהֶן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרֹעִים
וְגַם דָּלֹה דָלָה לָנוּ וַיַּשְׁקְ אֶת־הַצֹּאן:
20 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאַיּוֹ לָמָּה זֶּה נְטַשְׁתֶּן אֶת־
21 הָאִישׁ קְרֶאנָה לוֹ וְיֹאכַל לָחֶם: וַיּוֹאֶל מֹשֶׁה לָשֶׁבֶת
22 אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֶּן אֶת־צִפֹּרָה בִתּוֹ לְמֹשֶׁה: וַתֵּלֶד
בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי
23 בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה: וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה
וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה:
24 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
25 בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים:

26 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן
מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־
27 הָרָה חֹרֵב: וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ
מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה
28 אֵינֶנּוּ אֻכָּל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה
29 אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה:
וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים
מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי:
30 וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ
כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־קֹדֶשׁ
31 הוּא: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי
32 יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה
רָאִיתִי אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם
שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו:
33 וָאֵרֵד לְהַצִּלוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ
הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
34 וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאָה אֵלָי וְגַם רָאִיתִי אֶת־הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
35 לֹחֲצִים אֹתָם: וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה
וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:
36 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל־
37 פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי
שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעַבְדוּן
38 אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָאֱלֹהִים הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי
לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי
39 מַה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם: וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים
40 אֶל־מֹשֶׁה כֹּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר:
41 לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־
42 הֶעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרָיִם: וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי
מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

43 וְשָׁמְעוּ לְקֹלֶךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
44 נִקְרָא עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה־נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: וַאֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי־לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בְּיָד
45 חֲזָקָה: וְשָׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִכֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם
בְּכֹל נִפְלְאֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי כֵן
46 יְשַׁלַּח אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת־חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי
מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תֵלֵכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם:
47 וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֶנְתָּהּ וּמִגָּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף
וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת וְשַׂמְתֶּם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם
48 וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם: וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־
יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה
49 אֵלֶיךָ יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מַה־זֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר
50 מַטֶּה: וַיֹּאמֶר הַשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה
וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
51 מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֵק
52 בּוֹ וַיְהִי מַטֶּה בְכַפּוֹ: לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־נִרְאָה
53 אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
54 יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה עוֹד הָבֵא־נָא
יָדְךָ בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ
55 מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג: וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חֵיקֶךָ
וַיָּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חֵיקוֹ וַיּוֹצִאָהּ מֵחֵיקוֹ וְהִנֵּה שָׁבָה
56 כִּבְשָׂרוֹ: וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ
לְקוֹל הָאוֹת הָרִאשׁוֹן וְהֶאֱמִינוּ לְקוֹל הָאוֹת הָאַחֲרוֹן:
57 וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא
יִשְׁמְעוּן לְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ
58 הַיַּבָּשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ
59 לְדָם בַּיַּבָּשָׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי
לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם
60 מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה וּכְבַד לָשׁוֹן
61 אָנֹכִי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי
יָשׂוּם אִלֵּם אוֹ חֵרֵשׁ אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר הֲלֹא אָנֹכִי
62 יְהוָה: וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ
63 אֲשֶׁר תְּדַבֵּר: וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־
64 תִּשְׁלָח: וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אַהֲרֹן
אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־
הוּא יֹצֵא לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ: וְדִבַּרְתָּ
אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־
65 פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
66 וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה
67 וְאַתָּה תִּהְיֶה־לּוֹ לֵאלֹהִים: וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח
בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֹתֹת:

68 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ
אֵלְכָה־נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה
הַעוֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם:
69 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שׁוּב מִצְרָיִם כִּי
מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹר
וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים
70 בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה
רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם
לִפְנֵי פַרְעֹה וַאֲנִי אַקְשֶׁה אֶת־לִבּוֹ וְלֹא יְשַׁלַּח
71 אֶת־הָעָם: וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי
72 בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל: וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי וְיַעַבְדֵנִי
73 וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ:
74 וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמָּלוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתוֹ:
75 וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע
76 לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה לִי: וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ
אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת:

77 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה
78 וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לוֹ: וַיַּגֶּד
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת
79 כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ
80 אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת
81 לְעֵינֵי הָעָם: וַיַּאֲמֵן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

82 וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וְיָחֹגּוּ
83 לִי בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע
בְּקֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה
84 וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ: וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
נִקְרָא עָלֵינוּ נֵלְכָה־נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגָּעֵנוּ בַּדֶּבֶר אוֹ
85 בַּחֶרֶב: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן תַּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם:
86 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֵן־רַבִּים עַתָּה עַם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶּם
87 אוֹתָם מִסִּבְלֹתָם: וַיְצַו פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
הַנֹּגְשִׂים בָּעָם וְאֶת־שֹׁטְרָיו לֵאמֹר: לֹא תֹסִפוּן
תִּתֶּן־תֶּבֶן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם
88 הֵם יֵלְכוּ וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן: וְאֶת־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים
אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם לֹא
תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי נִרְפִּים הֵם עַל־כֵּן הֵם צֹעֲקִים
89 לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה לֵאלֹהֵינוּ: תִּכְבַּד הָעֲבֹדָה עַל־
הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ בָהּ וְאַל־יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר:
90 וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעָם לֵאמֹר
כֹּה אָמַר פַּרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן: אַתֶּם לְכוּ
קְחוּ־לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצָאוּ כִּי אֵין נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם
91 דָּבָר: וַיָּפֶץ הָעָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ
92 לְתֶבֶן: וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתֶּבֶן: וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נֹגְשֵׂי פַרְעֹה לֵאמֹר
מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם חָקְכֶם לִלְבֵן כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם גַּם
93 תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם: וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ
אֶל־פַּרְעֹה לֵאמֹר לָמָּה תַּעֲשֶׂה כֹּה לַעֲבָדֶיךָ:
94 תֶּבֶן אֵין נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ
95 וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ נֻכָּים וְחָטָאת עַמֶּךָ: וַיֹּאמֶר נִרְפִּים
אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נֵלְכָה נִזְבְּחָה
96 לַיהוָה: וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם וְתֹכֶן
97 לְבֵנִים תִּתֵּנוּ: וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם
98 בְּרָע לָהֶם לֵאמֹר לֹא תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם דְּבַר־יוֹם
99 בְּיוֹמוֹ: וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נִצָּבִים
100 בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרֶא יְהוָה
עֲלֵיכֶם וְיִשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ בְּעֵינֵי
פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לָתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹג אֹתָנוּ:
101 וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אֲדֹנָי לָמָּה הֲרֵעוֹתָה
102 לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶּה שְׁלַחְתָּנִי: וּמֵאָז בָּאתִי אֶל־
פַּרְעֹה לְדַבֵּר בִּשְׁמֶךָ הֵרַע לָעָם הַזֶּה וְהַצֵּל לֹא
הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ:

103 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לְפַרְעֹה כִּי בְיָד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם וּבְיָד חֲזָקָה יְגָרְשֵׁם
104 מֵאַרְצוֹ: וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
105 אֲנִי יְהוָה: וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב
בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם:
106 וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ
107 כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ: וְגַם אֲנִי
שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
108 מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי: לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת
מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם
109 בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים: וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם
לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת
110 מִצְרָיִם: וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי
אֶת־יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי
111 אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן א

45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני ובינך על כן קרא שמו גלעד:

49 והמצפה אשר אמר יהוה יפקף בינותי וביניך כי נסתר איש מרעהו: 50 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי בינותי וביניך: 52 עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינותינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק: 54 ויעקב זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליו בהר: 55 ויקם לבן בבקר בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו:

פרק ה.

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 15 גמלות מניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה: 16 וישלח ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה: 22 ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: 23 ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 31 וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

פרק ה.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: 5 וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשנה השפחות הנה והילדיהן וישתחוו: 7 וגם לאה נגשה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

פרק ו.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והנה בניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד בואם: 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו: 15 אך זאת נאותה לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו: 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם: 22 אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים: 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יוצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו וגם את כל אשר בבית: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי: 31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:

(45) שם. 25: 3.
(46) לה. 6: 32.
(48) בר. 17: 1. לה. 11: 44. 19: 2. לה. 6: 36. שם. 1: 28. 4: 12. שד. 1: 4. ו. פלד. 1: 15. 16. יש. 5: 1.

(1) שד. 24: 13. שם. 112: 9. בר. 4: 27. ד. שם. 9: 9. 10.
(2) לה. 12: 8.
(4) לה. 14: 14.

(6) ד. שד. 4: 33.
(7) שמ. 5: 2. ו. שד. 18: 29. 26.
(9) לה. 11: 2. שכ.
(10) שם 26: 39. 42. בר. 21: 14. שם. 103: 20. 21.
(11) שם. 23: 12. שדב. 8:30.
(12) שם 18: 21. שכ.
(13) שם 26: 41. לה. 22: 40. 46. ו. שם. 10: 13. ד. פלד. 2: 9. בלש. 3: 10.

(14) שד. 11: 25. 26. יש. 4: 32. שם. 3: 13.
(15) שם 18: 35. שד. 2: 13.
(16) בר. 58: 5.
(17) בר. 3: 3. בר. 10: 3.
(19) שדב. 23: 4. ו. בלש. 6: 17. בר. 13: 5. שד. 5: 1. שכ.
(20) שם 10: 21. לה. 12: 12. שם. 17: 15. ו. בר. 29: 33. 34. 18: 22. ו. בלש. 6: 19. ו. פלד. 1: 4.
(22) לה. 11: 34. 36.
(24) לה. 16: 13. בלש. 1: 10. ו. בלש. 8: 17. שד. 4: 4. ו. שמ. 2: 15.
(25) שם. 55: 22. לה. 12: 22. 23. שר. 4: 6. ו. פלד. 5: 7.
(26) בר. 38: 41. שם. 147: 9. לה. 12: 24. שכ.

[1] פשיט׳ מסורת ומת.—בדפוסים. [2] מסורת ומת׳ בדי. ומת. לא—אפשר דבור בלי . . . ומיל.

8 ס. ו. ס. ס. ס

5 ולא־היה להם לבושת: ויאמר יהוה אל־משה עלה
6 אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־לוחות האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם: ויקם משה
7 ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים: ואל־
הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר־נשוב אלינו
והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם:
8 ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר: וישכן כבוד־
יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל־משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד־
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני־ישראל:
9 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה
10 בהר ארבעים יום וארבעים לילה: ויראו את־אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם
11 השמים לטהר: ואל־אצילי בני־ישראל לא שלח
ידו ויחזו את־האלהים ויאכלו וישתו: ויאמר יהוה
אל־משה עלה אלי ההרה והיה־שם ואתנה לך את־
לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם:
12 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל־הר האלהים:
13 ואל־הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר־נשוב
אלינו והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
14 אליהם: ויעל משה אל־ההר ויכס הענן את־ההר:
15 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני ויכסהו הענן ששת
16 ימים ויקרא אל־משה ביום השביעי מתוך הענן:
ומראה כבוד־יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני
17 בני־ישראל: ויבא משה בתוך הענן ויעל אל־ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:
18 ויתן אל־משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני
19 לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:
20 וירא העם כי־בשש משה לרדת מן־ההר ויקהל
העם על־אהרן ויאמרו אליו קום עשה־לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו
21 מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: ויאמר אלהם
אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
22 ובנתיכם והביאו אלי: ויתפרקו כל־העם את־נזמי
הזהב אשר באזניהם ויביאו אל־אהרן: ויקח מידם
ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה
23 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא
אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
24 מחר: וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וידבר יהוה
אל־משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ
25 מצרים: סרו מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם
26 עגל מסכה וישתחוו־לו ויזבחו־לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וירא
יהוה אל־משה לאמר ראיתי את־העם הזה והנה
27 עם־קשה־ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר־אפי בהם
ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול: ויחל משה את־פני
28 יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה:
למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
29 אפך והנחם על־הרעה לעמך: זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אלהם ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ
30 הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו:
31 וישב משה וירד מן־ההר ושני לחת העדת בידו
לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים:
32 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על־הלחת: וישמע יהושע את־קול העם
ברעו ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה:
33 ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע: ויהי כאשר קרב אל־המחנה
וירא את־העגל ומחלת ויחר־אף משה וישלך מידו
34 את־הלחת וישבר אתם תחת ההר: ויקח את־העגל
אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר־דק ויזר על־
פני המים וישק את־בני ישראל:

פרשה ל.

1 ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים
כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר
2 היו על־הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון
3 לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־
4 ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם־איש אל־יראה
בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר
5 ההוא: ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם
משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה
6 אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה
על־פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
7 אפים ורב־חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על־
בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים:
8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם־נא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך־נא אדני בקרבנו כי
עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו:

---

[1] מ: לך כב. [2] מ: לך.

(5) כה. 7: 1. מכז.
(8) כה. 15: 19. 21. סו. 107: 20.
(11) בכז. 12: 3. נב. 2: 2. 3. 11: 10. מכנ. 1: 11. כה. 13. 29. בכז. 10: 45. 11: 18. 14: 27. ני. 15: 9. מכז. יא. 3: 6.
(12) מסס 21: 43. מסס 13: 42. 50. 22: 13. 24: 51. 25: 30. כה. 13: 28. ב. בכנ. 2: 17. סס. 13.
(14) מכז. 1: 29–31. כו. 4: 38. 39. ו. סה. 9: 5.
(16) מכז. 1: 32. מכז. כה. 4: 40. 41.
(17) נב. 53: 4. ו. בכנ. 2: 24.
(19) כה. 9: 57. 58.
(21) כה. 9: 59. 60. ו. מכ. 19: 20.
(24) מכז. 4: 37. מכז. כה. 8: 23. מכז.
(26) סו. 65: 7. 89: 9. 107: 29.
(28) מכז. 5: 1. מכז. כה. 8: 26. מכז.
(31) נמ. 5: 25. ו. מכ. 17: 18. כה. 5: 8. בכז. 16: 39.

---

(1) מסס 4: 13.
(2) מכז. 2: 3. כה. 5: 18. מסס 8: 10.
(4) סה. 139: 2. מסס 12: 25. 6: 12. מכ. 15: 1. כה. 5: 22. 9: 8. 9: 47. 11: 17.

[3] מחסר ואין. מכז.—ך לוחותיך. [4] מחוסר: אנכי כה בתורה.

9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו
בדם שאול׃ 10 וישכב דויד עם אבתיו ויקבר בעיר דויד׃ 11 והימים אשר מלך דויד על
ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה׃
12 ושלמה ישב על כסא דויד אביו ותכן מלכתו מאד׃ 13 ואדניה בן חגית בא אל בת
שבע אם שלמה ותאמר השלום בואך ויאמר שלום על דבר׃ 14 ויאמר דבר לי ותאמר
דבר׃ 15 ויאמר אתה ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שם כל ישראל פניהם לי להמליך
ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מאת יהוה היתה לו׃ 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל
מאתך אל תשב את פני ותאמר לו אדניה׃ 17 ויאמר דברי נא באזני שלמה המלך כי
לא ישיב את פניך ותתן לי את אבשג השונמית לאשה׃ 18 ותאמר בת שבע טוב
דבר אנכי אדבר עליך אל המלך׃ 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר אליו על
אדניה ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו והושיב כסא לאם המלך
ותשב מימינו׃ 20 ותאמר שאלה קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ותאמר
אליה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׃ 21 ותאמר תנה את אבשג השונמית
את אדניה אחיך לאשה׃ 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת אבשג
השונמית לאדניה הוסיפי לו את הממלכה כי אחי הגדול הוא לי ולאביתר הכהן
וליואב בן צרויה׃ 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה
יוסיף כי על נפשו דבר אדניה את הדבר הזה׃ 24 ועתה חי יהוה אשר הכין אתי
וישיבני על כסא דויד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום אמות אדניה׃
25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת׃ 26 ולאביתר הכהן אמר
המלך שלמה ענתתה לך אל שדיך כי איש מות אתה והיום לא אמיתך כי נשאת
את ארון אדני יהוה לפני דויד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי׃ 27 ויגרש
שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי
בשלו׃ 28 ויבא השמעה אל יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה
אחרי׃ 29 ויגד ליואב אמר נס יואב אל אהל יהוה והנהו אצל המזבח וישלח שלמה
את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו׃ 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו
כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ואשוב אליך בזאת ויענהו בניהו לאמר
כה דבר יואב וכה יענני׃ 31 ויאמר אליו המלך עשה כאשר דבר והכה בו וקברתו
והסרת את דם חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי׃ 32 ושב יהוה את דמו
בראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהרג בהם בחרב ואבי דויד
לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה׃
33 ושב דמם בראש יואב ובראש זרעו לעולם ולדויד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהי
שלום עד עולם מאת יהוה׃ 34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו ויהמיתהו ויקבר
בביתו במדבר׃ 35 וישם המלך את בניהו בן יהוידע תחתו על הצבא ואת צדוק
הכהן נתן המלך תחת אביתר׃ 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו בנה
לך בית בירושלם ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה׃ 37 והיה ביום צאתך ועברת
את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך׃ 38 ויאמר שמעי אל
המלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים׃

פרק ג׳

1 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דויד
עד כלתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב׃ 2 רק העם מזבחים בבמות כי
לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם׃ 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות
דויד אביו רק בבמות הוא זבח ומקטיר׃ 4 וילך המלך גבעונה לזבח שם כי היא
הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃ 5 בגבעון נראה יהוה
לשלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך׃ 6 ויאמר שלמה אתה עשית
עם עבדך דויד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך
ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כהיום הזה׃ 7 ועתה
יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דויד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת
וביא׃ 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב׃
9 ותתן לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את
עמך הכבד הזה׃

---

1 מ: ענתיה. 2 מ: אסתר.

(9) שמ. 2: 14. יש. 5: 27.
(10) שמ. 2: 15. שופ. יש. 5: 29. שופ.
(11) שמ"א 11: 19. יש. 5: 30. 15: 2. יהוש. 2: 15.
(13) שם. 6: 6. שמ. 8: 6-8. שמ"א 12: 7. 1. יהוש. 1: 15.
(14) שמ. 2: 18. שופ. יש. 5: 33. שופ. 18: 12.
(15) שמ"א 3: 29. שמ. 13: 2. 3. 14: 23. 1. שמ. 7: 5.
(18) שמ. 5: 22. שופ. יש. 8: 41. שופ.
(20) שמ. 5: 25. יש. 8: 43.
(22) שמ. 7: 50. 8: 48. 17: 19. 18: 42.
(23) שמ. 5: 38. יש. 8: 51. ד. שמ. 35: 25.
(24) שמ. 20: 10.
(27) שמ"א 15: 22. 20: 30. 31. שמ. 10: 47. 48. יש. 18: 38. 39.
(30) שמ"א 8: 4. 12: 16. 17: 9. יש. 5: 14.
(31) שמ. 7: 36.
(32) שמ"א 12: 22. יש. 11: 14. (34) שמ"א 12: 24. שמ. 3: 22. יש. 11: 15.
(35) שמ. 6: 6. יש. 13: 22. שמ"א 4: 23.
(36) שמ. 6: 34. שמ. 27: 17. 1. שמ. 22: 17. שו. 10: 2.
(37) יש. 10: 2. שמ. 4: 35.
(38) ד. שמ. 3: 1.

(1) שמ. 3: 13. 14: 6: 7. יש. 9: 13. 1.
(2) שמ. 1: 42.
(4) יש. 6: 15. שנ. 1: 13. שמ. 13: 26.
(5) שמ"א 4: 15. ד. שמ. 17: 24. שמ. 4: 9. 20.
(6) שמ"א 15: 24. שנ. 13: 46. נה. 53: 6. יג. 50: 6. 17. שו. 34: 5. 6. 16. 1. שמ. 2: 25.
(7) יש. 9: 2. שמ"א 3: 2. 4. 17. יש. 10: 9.
(8) שנ. 8: 18. 20.
(9) 1. שה. 9: 7. שמ. 6: 8. יש. 9: 6. 10: 3. 22: 4. 35. שנ. 8: 16.

10 וכל בהמתך וכל אשר בשדה כל השמנה הכבשים׃ וכל
בגדך ומלאו: וכל כלי זהב וכסף: וכל כלי
11 נחשת: ברזל בגדים לבשו לך ומשמנים׃ וכלאשר
ואכלתי ולא כלה ממך ואשר יגעתי בו ולא
12 אעשה: ועתה קום צא מן הארץ הזאת׃ ושוב
13 אל ארץ מולדתך: וכלתי עמך ויצחק: ויאמר
אלהי אבי היה עמדי כאשר היה עמי אלהי׃ אתה
14 ידעת את כל עבדתי אשר עבדתי את אביך: ויען
לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים
15 בניו והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא׃
ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר
16 ילדו: ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה
17 לעד ביני ובינך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
18 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לו לבן
יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן
19 הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו
20 גלעד: והמצפה אשר אמר יהוה יצף בני ובינך
כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנתי ואם
21 תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים
עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל
22 הזה והנה המצבה אשר ירתי בינך וביני׃ עד
הגל הזה ועדת המצבה אם אני לא אעבר אליך
23 את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל
הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם
ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
24 יעקב בפחד אביו יצחק׃ ויעקב זבח זבח בהר
25 ויקרא לאחיו ללקט אבנים ויקחו אבנים ויעשו
26 גל ויאכלו שם על הגל׃ ולבן קרא לו יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל
27 הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו
28 גלעד: והמצפה אשר אמר יהוה יצף בני ובינך
כי נסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנתי ואם
29 תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים
30 עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן ליעקב הנה הגל
31 הזה והנה המצבה אשר ירתי בינך וביני׃ עד
הגל הזה והגל הזה אם אני לא אעבר אליך את
32 הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם
ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב
33 נשבע בפחד אביו יצחק׃ ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו ללקט אבנים ויקחו אבנים ויעשו
34 גל ויאכלו שם על הגל׃ ולבן קרא לו יגר
35 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל
הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו
36 גלעד׃ והמצפה אשר אמר יהוה יצף בני ובינך
37 כי נסתרים איש מרעהו׃ אם תענה את בנתי ואם
תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים
38 עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל
39 הזה והנה המצבה אשר ירתי בינך וביני׃ עד
הגל הזה והמצבה הזאת אם אני לא אעבר אליך
40 את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי
41 אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם׃
ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק׃ ויזבח יעקב זבח
42 בהר ויקרא לאחיו ללקט אבנים ויקחו אבנים
ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לבן יגר
שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל
הזה עד היום ביני וביניך ועד המצפה אשר אמר
אקרא לה מצפה כי אמר יהוה הנה אלהים בינינו׃

פרשה ה.

1 ויעקב נשא רגליו וילך ויפגעו בו מלאכי
2 אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
3 זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב

---

(10) כה. 10: 7. ו. מה. 9: 7. מכד. ו. יהש. 5: 18. (11) כה. 10: 8. (13) כה. 10: 5. מו. 35: 13. (14) מכד. 6: 11. כה. 9: 5. 10: 10. 11. שמר. 5: 13. פכד. 13: 51. 18: 6. (15) מאר 11: 22. 24. (16) כה. 10: 3. כח. 16: 19. 20. 5: 15. ו. מה. 14: 20. פא. 2: 15. (17) מאר 24: 9. מכד. 13: 9. כה. 12: 11. 21: 14. 15. מא. 4: 12. יד. 1: 7. (20) ד. שר. 23: 2. פכד. 4: 8. 6: 10. ד. יהש. 4: 17. (21) מר. 7: 6. מאר 10: 35. 36. כה. 21: 16. (22) כה. 21: 17. דב. 12: 12. 13. מאר 24: 13. מכד. 13: 13. (23) מאר 2: 13. 4: 12. 12: 15. פכד. 8: 1. 9: 25. 14: 6. מאר 16: 28. (24) כה. 6: 40. מש. 13: 16. 15: 20. (25) מאר 12: 24. מכד. 3: 22. כה. 11: 15. מש. 8: 48. 52.

(26) מכד. 4: 22. כה. 8: 17. 12: 2. 3. (28) נר. 8: 12. 13. כה. 12: 4. ו. שהש. 3: 14. (30) ו. שר. 14: 45. ד. שר. 14: 11. כה. 21: 18. פכד. 27: 34. (32) כה. 12: 8. כח. 10: 9. 10. יהש. 3: 5. (33) מכד. 8: 38. כה. 9: 26. ד. יהש. 2: 12. (34) כה. 12: 49. 51–53. (35) מר. 7: 6. (36) מו. 41: 9. 55. 13. מר. 7: 6. מש. 13: 18. (37) כה. 14: 26. (38) מאר 16: 24. מכד. 8: 34. כה. 9: 23. 14: 27. (39) מאר 16: 25. כה. 17: 33. מש. 12: 25. (40) מאר 18: 5. כה. 9: 48. 10: 16. מש. 12: 44. 13: 20. יהש. 4: 14. (41) ו. מכ. 17: 10. 18: 4. ד. מכ. 4: 8. (42) מאר 18: 5. 6. 25: 40. מכד. 9: 41. מש. 6: 10.

---

(2) כה. 7: 18. 19. מכד. 14: 3. (3) מכד. 49: 10. מר. 24: 17. דב. 9: 24. מש. 6: 14.

4 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָ֑͏ִם כִּימֵי עוֹלָ֖ם וּכְשָׁנִ֥ים קַדְמֹנִיּֽוֹת׃
5 וְקָרַבְתִּ֤י אֲלֵיכֶם֙ לְמִשְׁפָּ֔ט וְהָיִ֥יתִי מָהִ֖יר בַּמְכַשְּׁפִ֑ים וּבַמְנָאֲפִ֣ים וּבַנִּשְׁבָּעִ֣ים לַשָּׁ֔קֶר וּבְעֹשְׁקֵ֥י שְׂכַר־שָׂכִ֖יר אַלְמָנָ֣ה וְיָת֑וֹם וְהַטֵּ֥י גֵ֖ר מִשְׁפָּטִ֑י וְלֹ֥א יָרֵ֖א אוֹתִ֥י אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃
6 כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֑ה לֹ֥א שָׁנִ֖יתִי וְאַתֶּ֣ם בְּנֵי־יַעֲקֹ֔ב לֹ֥א כְלִיתֶֽם׃
7 לְמִ֨ימֵ֤י אֲבֹתֵיכֶם֙ סַרְתֶּ֣ם מֵחֻקַּ֔י וְלֹ֥א שְׁמַרְתֶּ֖ם שׁ֣וּבוּ אֵלַ֑͏ַי וְאָשׁ֖וּבָה אֲלֵיכֶ֥ם אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָאֽוֹת׃ וַאֲמַרְתֶּ֕ם בַּמֶּ֥ה נָשׁ֖וּב׃
8 הֲיִקְבַּ֥ע אָדָ֖ם אֱלֹהִ֑ים כִּ֥י אַתֶּ֖ם קֹבְעִ֥ים אֹתִ֛י וַאֲמַרְתֶּ֖ם בַּמֶּ֣ה קְבַעֲנָ֑͏ָךְ הַֽמַּעֲשֵׂ֖ר וְהַתְּרוּמָֽה׃
9 בַּמְאֵרָ֖ה אַתֶּ֣ם נֹאָרִ֑ים וְאֹתִ֥י אַתֶּ֛ם קֹבְעִ֖ים הַגּ֥וֹי כֻּלּֽוֹ׃
10 הָבִ֨יאוּ֙ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂ֔ר אֶל־בֵּ֖ית הָאוֹצָ֑ר וִיהִ֤י טֶ֙רֶף֙ בְּבֵיתִ֔י וּבְחָנ֥וּנִי נָ֖א בָּזֹ֑את אִם־לֹ֣א אֶפְתַּח־לָכֶ֗ם אֶת־אֲרֻבּ֣וֹת הַשָּׁמַ֔יִם וַהֲרִיקֹתִי־לָכֶ֥ם בְּרָכָ֖ה עַד־בְּלִי־דָֽי׃
11 וְגָעַרְתִּי־לָכֶ֣ם בָּאֹכֵ֔ל וְלֹֽא־יַשְׁחִ֥ת לָכֶ֖ם אֶת־פְּרִ֣י הָאֲדָמָ֑ה וְלֹֽא־תְשַׁכֵּ֤ל לָכֶם֙ הַגֶּ֔פֶן בַּשָּׂדֶ֖ה אָמַ֥ר יְהוָ֖ה צְבָאֽוֹת׃
12 וְאִשְּׁר֣וּ אֶתְכֶ֔ם כָּל־הַגּוֹיִ֖ם כִּ֣י אַתֶּ֣ם תִּהְי֔וּ אֶ֖רֶץ חֵ֑פֶץ אָמַ֖ר יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃
13 חָזְקוּ֙ עָלַ֣͏ַי דִּבְרֵיכֶ֔ם אָמַ֖ר יְהוָ֑ה וַאֲמַרְתֶּ֕ם מָ֥ה נִּדַּ֖בְּרְנוּ עָלֶֽי͏ָךְ׃
14 אֲמַרְתֶּ֗ם שָׁ֚וְא עֲבֹ֣ד אֱלֹהִ֔ים וּמַה־בֶּ֗צַע כִּ֤י שָׁמַ֙רְנוּ֙ מִשְׁמַרְתּ֔וֹ וְכִ֥י הָלַ֛כְנוּ קְדֹרָנִ֖ית מִפְּנֵ֥י יְהוָ֥ה צְבָאֽוֹת׃
15 וְעַתָּ֥ה אֲנַ֖חְנוּ מְאַשְּׁרִ֣ים זֵדִ֑ים גַּם־נִבְנ֣וּ עֹשֵׂ֣ה רִשְׁעָ֗ה גַּם־בָּחֲנ֥וּ אֱלֹהִ֛ים וַיִּמָּלֵֽטוּ׃
16 אָ֣ז נִדְּבְר֔וּ יִרְאֵ֥י יְהוָ֖ה אִ֣ישׁ אֶל־רֵעֵ֑הוּ וַיַּקְשֵׁ֤ב יְהוָה֙ וַיִּשְׁמָ֔ע וַיִּכָּתֵ֥ב סֵֽפֶר־זִכָּר֖וֹן לְפָנָ֑͏ָיו לְיִרְאֵ֣י יְהוָ֔ה וּלְחֹשְׁבֵ֖י שְׁמֽוֹ׃
17 וְהָי֤וּ לִי֙ אָמַ֣ר יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת לַיּ֕וֹם אֲשֶׁ֥ר אֲנִ֖י עֹשֶׂ֑ה סְגֻלָּ֔ה וְחָמַלְתִּ֣י עֲלֵיהֶ֔ם כְּאִ֥ישׁ חָמַ֖ל עַל־בְּנ֥וֹ הָעֹבֵ֥ד אֹתֽוֹ׃
18 וְשַׁבְתֶּ֣ם וּרְאִיתֶ֔ם בֵּ֥ין צַדִּ֖יק לָרָשָׁ֑ע בֵּ֥ין עֹבֵ֖ד אֱלֹהִ֥ים לַאֲשֶׁר־לֹ֥א עֲבָדֽוֹ׃
19 כִּ֣י הִנֵּ֤ה הַיּוֹם֙ בָּ֣א בֹּעֵ֣ר כַּתַּנּ֔וּר וְהָי֣וּ כָל־זֵדִ֗ים וְכָל־עֹשֵׂ֤ה רִשְׁעָה֙ קַ֔שׁ וְלִהַ֣ט אֹתָ֔ם הַיּ֖וֹם הַבָּ֑א אָמַ֖ר יְהוָ֣ה צְבָא֔וֹת אֲשֶׁ֥ר לֹא־יַעֲזֹ֖ב לָהֶ֥ם שֹׁ֖רֶשׁ וְ֥ענָף׃
20 וְזָרְחָ֨ה לָכֶ֤ם יִרְאֵ֙י֙ שֶׁ֣מֶשׁ צְדָקָ֔ה וּמַרְפֵּ֖א בִּכְנָפֶ֑י͏ָהּ וִיצָאתֶ֕ם וּפִשְׁתֶּ֖ם כְּעֶגְלֵ֥י מַרְבֵּֽק׃
21 וְעַסֹתֶ֣ם רְשָׁעִ֔ים כִּֽי־יִהְי֥וּ אֵ֖פֶר תַּ֣חַת כַּפּ֣וֹת רַגְלֵיכֶ֑ם בְּי֨וֹם֙ אֲשֶׁ֣ר אֲנִ֔י עֹשֶׂ֖ה אָמַ֥ר יְהוָ֖ה צְבָאֽוֹת׃
22 זִכְר֣וּ תּוֹרַת֮ מֹשֶׁ֣ה עַבְדִּי֒ אֲשֶׁ֨ר צִוִּיתִ֤י אֹתוֹ֙ בְּחֹרֵ֔ב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֖ל חֻקִּ֥ים וּמִשְׁפָּטִֽים׃
23 הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֜י שֹׁלֵ֣חַ לָכֶ֗ם אֵ֚ת אֵלִיָּ֣הוּ הַנָּבִיא֔ לִפְנֵ֖י בּ֣וֹא יוֹם־יְהוָ֑ה הַגָּד֖וֹל וְהַנּוֹרָֽא׃
24 וְהֵשִׁ֣יב לֵ֤ב אָבוֹת֙ עַל־בָּנִ֔ים וְלֵ֖ב בָּנִ֑ים עַל־אֲבוֹתָ֔ם פֶּן־אָב֥וֹא וְהִכֵּ֖יתִי אֶת־הָאָ֥רֶץ חֵֽרֶם׃

---

1 (5) נב. 29: 18. 35: 4-6. 42:
(6) נב. 8: 14. 15. מש 13: 57. 24: 10. 26: 31. 9:
32. 33. 1. מה. 1: 23. 2: 14.
ירמ. 5: 11. 1. קה. 2: 8.
(7) לה. 7: 24. 14. 4: 14.
(9) מש 14: 5. 21: 26. לה. 1: 76. 7: 26.
(10) מלא. 3: 1. מל. 1: 2. לה. 1: 76. 7: 27.

2 מחבר. (12) לה. 16: 16.
(13) מלא. 4: 6.
(14) מלא. 4: 5. מש 17: 12. לה. 1: 17.
(15) מש 13: 9. לה. 8: 8.
ירמ. 2: 7. 11. 17. 29. 3: 6. 13. 22.
(16) לה. 7: 31.
(19) מש 9: 10. לה. 7: 35.
(20) לה. 10: 13. מצח.
(21) מנח 3: 7. 8.
(22) מש 10: 15. 11: 24.
(23) נב. 14: 13. יואל. 2: 1.

3 מחבר: בעלמא מפקמי. 4 ס: בה יכתוב.

(24) מש 10: 15.
(25) לה. 10: 21. מה. 8: 2.
ו. מה. 1: 19. 27. 2: 8. ב.
מה. 3: 14. מש 16: 17.
(27) מש 28: 18. לה. 10.
22. מנח. 3: 35. 13: 3. 17.
2. ו. מה. 15: 27. מנח. 1.
18. 6: 46. 10: 15.
(29) מנח. 13: 15. קה. 2.
5. ו. קה. 2: 21. ו. מנח.
2: 6. וכ. 9: 9. קה. 2: 7.
8. יג. 6: 16.
(30) ו. מנח. 5: 3.

(1) וכ. 23: 25. מל. 2: 23.
לה. 6: 1.
(3) ו. יחז. 21: 6.
(4) מל. 25: 30. לה. 24: 5.
מל. 29: 32. 33. לה. 8: 31.
24: 9.
(5) מל. 28: 9. מנח. 7: 22.
(6) ב. בכר. 6: 18. מלא. 3: 1.
(7) מה. 6: 6. מנ. 6: 6-8.
מש 9: 13.
(9) מל. 3: 1. לה. 6: 6.
(10) לה. 13: 14. 14: 3. מנח. 16: 6.

32 לבתולתו׃ ס ולא תוכל אשה את בעליה
ואת בנה לכסות ערות אחד מהם כי
בבגדיה יקדש זרע בעמיו כי לבתולתו
33 הוא׃ ס וכל אשר יקרב אל אשתו
ושכב עמה והיא נדה יכרת מעמיו כי
34 ערותו גלה׃ ס ואשה כי תקרב אל
איש שכב עמו ונגלית ערותו ומצאה
35 ומתה שניהם מקרבם ימותו׃ ס וערות
בת אחותו או בת דודתו לא יגלה כי
36 את שאר אביו הוא ומשפטיהם עמו׃
ס וערות אשת דודו לא תגלה כי דודך
37 הוא׃ ס וערות איש כי יקח את אשת
אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים
38 יהיו׃ ס ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
39 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
לשבת בה׃ ס ולא תלכו בחקות הגוי
אשר אני משלח מפניכם כי את כל
40 אלה עשו ואקץ בם׃ ס ואמר אליכם
אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני
יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
41 מן העמים׃ והבדלתם אתם בין הבהמה
הטהורה לטמא ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלתי לכם לטמא׃ ס והייתם לי
42 קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים להיות לי׃ ס ואיש או
אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן יסקלו אותם דמיהם בם׃

(11) ויק. 23:4. 5. דה. 22:4.
(14) ויק. 27: 1. יהו. 3: 6.
(15) ויק. 10: 23. יהו. 3: 7. ויק. 19: 2.
(16) ויק. 9: 30.
(18) בר. 42: 1. ויק. 3: 17. 17: 5.
(22) ויק. 9: 32. יהו. 3: 11. מל"ב 11: 14.
(24) ויק. 9: 34. יהו. 3: 22. מל"ב 17: 8. 19.
(25) ויק. 9: 4. שמ"ב 2: 25.
(28) דב. 2: 44. 7: 14. מל"ב 1: 33. 11: 20. 17: 20. 21.
(29) בר. 49: 24. מל"ב 11: 21–23.
(31) יהו. 3: 28. מל"ב 12: 10. יחז. 6: 4. מיכ. 10: 26. 29. ר' שמ"א 5: 16. זכ. 7: 51.
(32) ויק. 11: 19. 13: 55. שמ"א 7: 12. 52. ר' מל"ב 1: 13.

11 ויק. 11. 15. ויק. 12. 27.
(25) ויק. 9: 4. שמ"א 2: 25.
(28) דב. 2: 44. 7: 14. מל"ב 1: 33. 11: 20. 17: 20. 21.
(29) בר. 49: 24. מל"ב 11: 21–23.
(31) יהו. 3: 28. מל"ב 12: 10. יחז. 6: 4. מיכ. 10: 26. 29. ר' שמ"א 5: 16. זכ. 7: 51.
(32) ויק. 11: 19. 13: 55. שמ"א 7: 12. 52. ר' מל"ב 1: 13.
(33) ויק. 7:17. מל"ב 6: 44.43:6.
(34) ויק. 3: 7. 23: 33. מל"ב 6: 45.
(38) ויק. 16: 1. יהו. 8: 11. מל"ב 11: 16. 29. שמ"א 2: 18. ר' יהו. 1: 22.
(39) בר. 57: 3. ויק. 16: 4. יהו. 8: 38. שמ"א 4: 48.
(40) שמ"א 1: 17.
(41) מל"ב 11: 32. בר. 3: 11. שו' 16: 51. 52. מל"ב 2: 27. 13.
(42) ר' יהו. 10: 1. ד. דבר. 9: 1. מל"ב 11: 31.
(43) מל"ב 11: 24. שמ"א 1: 7. ר' שמ"ב 5: 8.
(45) יהו. 6: 4. 10: 26. ד. שמ"ב 2: 20–22.
(46) יהו. 3: 31. מל"ב 8: 19–21. שמ"א 13: 55. יהו. 6: 3. שמ"א 2: 12. 7: 3. 5. שו' 1: 14. ר' יהו. 9: 5. יהושע 1: 19.

48 לֶחֶם מִזְדַּמְּנוֹ: וַיִּשְׂא אֶת כָּל הַכֶּסֶף וַיָּבֵא בְּבֵיתוֹ. ס וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת
49 שַׂקּוֹ לָתֵת מִסְפּוֹא לַחֲמֹרוֹ וַיַּרְא אֶת כַּסְפּוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ:
50 וַיֹּאמֶר אֶל אַחָיו כַּסְפִּי הוּשָׁב וְגַם הִנֵּה בְאַמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ
אִישׁ אֶל אָחִיו לֵאמֹר מַה זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ:

פרק מב.

1 וַיַּרְא יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִתְרָאוּ:
2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם
3 וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת.* וַיֵּרְדוּ עֲשָׂרָה אֲחֵי יוֹסֵף לִשְׁבָּר בָּר מִמִּצְרָיִם:
4 וְאֶת בִּנְיָמִין אֲחִי יוֹסֵף לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאֶנּוּ
5 אָסוֹן: וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ
6 כְּנָעַן: וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה:* וַיַּרְא יוֹסֵף אֶת אֶחָיו
7 וַיַּכִּרֵם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאַיִן בָּאתֶם
8 וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבָּר אֹכֶל:* וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵמָּה לֹא
9 הִכִּרֻהוּ: וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מְרַגְּלִים אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם:* וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
10 אֲדֹנִי וְעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבָּר אֹכֶל: כֻּלָּנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נְחֵנִים אֲנַחְנוּ לֹא
11 הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם
12 לִרְאוֹת:* וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וְהִנֵּה הַקָּטֹן אֶת אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינֶנּוּ:* וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
13 יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר מְרַגְּלִים אַתֶּם:* בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ
חֵי פַּרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם בְּבֹא אֲחִיכֶם הַקָּטֹן הֵנָּה:* שִׁלְחוּ
14 מִכֶּם אֶחָד וְקַח אֶת אֲחִיכֶם וְאַתֶּם הֵאָסְרוּ וְיִבָּחֲנוּ דִבְרֵיכֶם הַאֱמֶת
אִתְּכֶם וְאִם לֹא חֵי פַּרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם:* וַיַּאֲסֹף אֹתָם אֶל מִשְׁמָר
15 שְׁלֹשֶׁת יָמִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי זֹאת עֲשׂוּ וִחְיוּ אֶת
הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא: אִם כֵּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד יֵאָסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְתֵּכֶם
וְאַתֶּם לְכוּ הָבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם: וְאֶת אֲחִיכֶם הַקָּטֹן תָּבִיאוּ
16 אֵלָי וְיֵאָמְנוּ דִבְרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן:* וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו
אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ
וְלֹא שָׁמָעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת: וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר
הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אַל תֶּחֶטְאוּ בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְגַם דָּמוֹ
17 הִנֵּה נִדְרָשׁ:* וְהֵמָּה לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף כִּי הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם: וַיִּסֹּג
מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּבְךְּ וַיָּשָׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אִתָּם וַיִּקַּח מֵאִתָּם אֶת שִׁמְעוֹן
וַיֶּאֱסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם:

---

(1) מכא 4: 1.
(2) כה. 8: 4. 5: 3.
(3) כה. 8: 5.
(8) כב. 26: 12.
(9) מכא 11: 15. מכא 4: 9.
(11) מכא 11: 25. 16: 17. מכא 4: 11. 1. מה. 2: 10. 1. מכא. 2: 27.
(12) מכא 25: 29. מכא 4: 25. כה. 8: 18. 19: 26.
(14) נא. 6: 9. שו. 12: 2. מכא 4: 12. כה. 8: 10. מכא. 12: 40. בב. 28: 26. 27. כה. 11: 8. ב. מה. 3: 14. 15.
(15) כב. 5: 11.
(16) מכא 16: 17. כה. 10: 23. 24. מכא. 20: 20.
(17) כב. 11: 13. 1. בכא. 1: 10. 11.
(18) מכא 4: 14. כה. 8: 11. (19) מכא 4: 23.
(20) נא. 58: 2. שו. 33: 31. 32. מכא. 5: 35.
(21) מכא 11:6. ב.בכא. 1:15.
(22) מכא 19: 23. מכ. 10: 23. כה. 18: 24. 1. בכא. 9: 9. ב. בכא. 4: 10. 11. 1: 4. 3.
(30) מכא 3: 12.
(31) נא. 2: 2. 3. מא. 4: 1. מכ. 4: 30. מכא. כה. 13: 18. 19.
(33) כה. 13: 20. מכא.

---

[1] מסורת: ח בתיבה. [2] ס"ת: מסורת.

ወይቤሎሙ፡ ኦ ዘየዐቢ ውስተ ዝንቱ ዓለም ወዘይመጽእ ዘቀዳሚ።
35 ወአመ ፈነዎክሙ ዘእንበለ ኰንጕርት ወዘእንበለ ጽርሐ ወዘእንበለ ጫማ፡ ቦኑ ዘጐደልክሙ ሀሎ ነገር። ወይቤሉ፡ አልቦ። 36 ወይቤሎሙ፡ ዮም ዘአልቦ ኰንጕርት ወጽርሐ ወጫማ፡ ይንሣእ ዘኪሁ ወዘኪሁ። ወዘአልቦ ሰይፍ፡ ይሥጥ ካልዓ ወይሚጥ ሰይፈ። 37 እስመ እብለክሙ ከመ ኦ ዘተጽሕፈ ቃል ይትፈጸም ላዕሌየ፡ ወይቤ፡ ምስለ ዓመፃ ተቈጥረ። ወእስመ ዘይትአመር ላዕሌየ ይፈጸም። 38 ወይቤሉ፡ ጐበ ጐበ ሀለዉ ሰይፍ ማእከሎሙ። ወይቤሎሙ፡ ይእቲ ትመስል። 39 ወወፂኦ ሖረ በከመ ልማዱ ውስተ አድባረ ደብተ ዘይት። ወተለዎ ደቀ መዛሙርቲሁ። 40 ወበጽሐ ውስተ ዝንቱ መካን ወይቤሎሙ፡ ጸልዩ ከመ ኢትኩኑ ውስተ መንሱት። 41 ወእምዝ ተሰዐወ እምኔሆሙ ከመ ፍጥነ ዕብን ወሶበ ሰገደ ጸለየ። 42 ወይቤ፡ አቡየ ኦ ዘፈቀድከ ከመ ትኩን ኪዳንየ እምኔየ ዘንተ ጽዋዕ። ወባሕቱ ኢከመ ፈቃድየ አላ ከመ ፈቃድከ ትኩን። 43 ወተርአዮ መልአክ እምሰማይ ወአጽንዖ። 44 ወሀሎ ውስተ ሕማም ወይጼልዕ ጸሎተ ዘያስተርኢ ከመ ጠለ ደም ዘይወርድ ውስተ ምድር። 45 ወእምዝ ተንሥአ እምጸሎቱ ወመጽአ ኀበ ደቀ መዛሙርቲሁ ወረከቦሙ ይነውሙ እምኀዘን። 46 ወይቤሎሙ፡ ለምንት ትነውሙ ተንሥኡ ጸልዩ ከመ ኢትኩኑ ውስተ መንሱት።

47 ወእንዘ ይነግር ሀሎ ናሁ ሰራዊት ወዘይሰመይ ይሁዳ አሐዱ እምዐሠርቱ ወአብአ ቅድሜሆሙ ወቀርበ ኀበ ኢየሱስ ከመ ይሣለሞ። 48 ወይቤሎ ኢየሱስ፡ ይሁዳ በመሳለሚ ወልደ ሰብእ ታግብኦ። 49 ወርእዩ እለ ሀለዉ ምስሌሁ ዘይከውን፡ ይቤልዎ፡ እግዚኦ ንትቀተል በሰይፍ። 50 ወቀተለ አሐዱ እምኔሆሙ ገብረ ሊቀ ካህናት ወአስኀጠ ጥቀ ዘየማናዊ። 51 ወአውሥአ ኢየሱስ ወይቤ፡ ኅድጉ ዝንቱ ወአኀዘ ዘየማናዊሁ ወአሕየዎ።

52 ወይቤ ኢየሱስ ለእለ መጽኡ ኀቤሁ ሊቃነ ካህናት ወመላእክተ ሕዝብ ወሽማግሌ፡ ከመ ዲበ ቀታሌ ሰብእ ወጽእክሙ በሰይፍ ወበአጽፋን። 53 ዕለተ ኀቤክሙ አነ ምዑደ በቤተ መቅደስ ወኢኀዘክሙኒ እደ። ወዝንቱ ውእቱ ሰዓትክሙ ወሥልጣነ ጽልመት። 54 ወአኀዝዎ ወአውዐይዎ ወአብጽሕዎ ውስተ ቤተ ሊቀ ካህናት። ወጴጥሮስ ይሄስስ እምርሑቅ።

55 ወእምዝ ሰደዱ እሳተ በማእከለ ዐፀደ ወነደዱ ወነበሩ ኅቡረ ወጴጥሮስ ይነብር ማእከሎሙ። 56 ወርእያ አንስት ሐራ ዘይነብር ኀበ እሳት ወአስተውዓየት ላዕሌሁ ወይቤላ፡ ወዝንቱኒ ምስሌሁ ሀሎ። 57 ወክሐደ ወይቤ፡ ኦ አንስት ኢያእመርኩ ዘውእቱ። 58 ወእምድኅረ ንኡስ ካልአ ርእዮ ወይቤ፡ አንተኒ እምኔሆሙ አንተ። ወይቤ ጴጥሮስ፡ ኦ ሰብእ ኢኮንኩ። 59 ወእምድኅረ አሐቲ ሰዓት ካልአ አሐዱ አጽንዖ ወይቤ፡ ጽኑዕ ኮነ ዘንተ ሰብእ ምስሌሁ ውእቱኒ እምገሊላ ውእቱ። 60 ወይቤሎ ጴጥሮስ፡ ኦ ሰብእ ኢያእመርኩ ዘትብል። ወእምዝ ቀዲሙ ዘንተ ነገረ ዕፍ ዲቤ ዶሮ። 61 ወአስተውዓየ እግዚእ ለጴጥሮስ ወይቤሎ፡ ቅድመ ዕፍ ዲቤ ዶሮ ሣልስ ዕለ ትክሐደኒ። ወወፂኦ ጴጥሮስ ወበከየ ጥቀ። 62 ወአኀዝዎ ሰብአ ዘይሄሉ ምስሌሁ ወአጥዐይዎ ወአዕገትዎ ወአጽፍዕዎ ገጸ ወይቤልዎ፡ ትንበይ ዘመትሐከ። 63 ወብዙኃ ነገረ ዘሰደቡ ላዕሌሁ። 64 ወእምዝ ሶበ ጸገየ ሰንበት ወአንስት ዘመጽኡ ምስሌሁ እምገሊላ ወርእያ ለመቃብር ወከመ ተቀብረ ሥጋሁ ለእግዚእ። 65 ወገብኡ ወአስተዳለዉ ሽቱ ወዕፍረ ወአዕረፉ በሰንበት በከመ ሕጉ።

ምዕራፍ ፳፬.

1 ወበሳኒታ ሰንበት ወጽእኑ ኀበ መቃብር ወአምጽኡ ሽቱ ዘአስተዳለዉ ወአንስት ዘምስሌሆሙ። 2 ወረከቡ ዕብነ ተሰጥሞ እምኔሁ ለመቃብር። 3 ወቦኡ ወኢረከቡ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ። 4 ወእንዘ ይደነግፁ በዝንቱ ነገር ናሁ ክልኤቱ ሰብእ ቀርቡ ኀቤሆሙ ወአልባሲሆሙ ዘኪሁ ወዘኪሁ። 5 ወፈርሁ ወአስተኀጥኡ ገጾሙ ለምድር ወይቤልዎ፡ ለምንት ትኄሱ ሕያዎ ምስለ ሙታን። 6 ኢሀሎ ዝ ዘኪሁ ወአላ ተንሥአ። ወኦ ዘነገረክሙ ሶበ ሀሎ ውስተ ገሊላ። 7 ወይቤ፡ ይደሉ ለወልደ ሰብእ ይትአገሥ ውስተ እደ ሰብእ ኀጥኣን ወይስቀል ወይትንሣእ በሣልስ ዕለ። 8 ወተዘከሩ ነገሮ። 9 ወገብኡ እምኀበ መቃብር ወነገሩ ዘንተ ኵሎ ለዐሠርቱ ወለካልኣንኒ ኵሎሙ። 10 ወማርያ መግዳላዊት ወዮሐና ወማርያ እሙ ለያዕቆብ ወካልኣት እለ ምስሌሆን ዘነገራ ለሐዋርያት ዘንተ ኵሎ። 11 ወኮነ ከመ ሐሰት ቃሎሙ ወኢአምኑ ሎሙ። 12 ወተንሥአ ጴጥሮስ ወገብአ ኀበ መቃብር ወሶበ ሰገደ ርእየ ዕብነ ተሰጥሞ ወአልቦ ዘርእየ ዘእንበለ አልባስ ዘኪሁ ወዘኪሁ ወገብአ ወነበረ ዘይትደነቅ በዘኮነ።

13 ወናሁ ክልኤቱ እምኔሆሙ ሖሩ በዕለቱ ውስተ ሀገር ዘስማ ኤማሁስ ዘርሑቅ እምኢየሩሳሌም ፷ ስጕንደ። 14 ወይትናገሩ ዘንተ ኵሎ ዘኮነ። 15 ወእንዘ ይትናገሩ ወይትሐሰዩ ወቀርቦ ኢየሱስ ወሖረ ምስሌሆሙ። 16 ወአዕይንቲሆሙ ተሐውሩ ከመ ኢያእምርዎ። 17 ወይቤሎሙ፡ ምንት ዘንተ ነገር ዘትትናገሩ ምስሌሆሙ ወትሐሰዩ። ወቆሙ ጽሙዳነ። 18 ወአሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀለዮጳ ወይቤሎ፡ አንተ ባሕቲትከ ዘኀደርከ በኢየሩሳሌም ወኢያእመርከ ዘኮነ ዝ ዕለት።

1ም፡ ሀሎ ዘአልቦ። 2ም፡ ለጸሎት። 3ም፡ ወይቤሎሙ ለሐዋርያት።

(34) መዝ. 4: 33. 34.
(35) ዘዳ. 78: 2. ኦሪ. 16: 25. 26. 1. መሳ. 2: 7. ነገ. 3: 9. መሳ. 1: 26.
(38) መሳ 24: 14. 28: 19. መዝ. 16: 15. 20. ሶፎ. 24: 47. ኦሪ. 10: 18. መሳ. 1: 6. ኀጌ. 3: 15. መሳ. 8: 44. ፍሬ. 13: 10. 1. መሳ. 3: 6.
(39) መሳ. 3 ፡ 13. ኦሪ. 14: 15.
(41) መሳ 18: 7. ፬. ሰቆ. 2: 1. 2.
(42) መሳ 3: 12. ኦሪ. 19: 20. 10:20. መሳ 8: 12. 13. 50.
(43) ፬ነ. 12: 3. 1. መሳ. 15: 42. 43. 58. መሳ 13: 9.
(44) ፍሬ. 3: 7. 8. ነገ. 55: 1. ኦሪ. 3: 18.
(46) መዳግ. 2: 4. 3: 14. 15. 8: 10. 19.
(47) መሳ 22: 10.
(49) መሳ 25: 32.
(50) መሳ 13: 42.
(52) ዘፀ. 7: 13.
(54) መሳ 2: 23. መዝ. 6: 1. ሶፎ. 4: 16. 23.
(55) ነገ. 49: 7. መዝ. 6: 3. ሶፎ. 3: 23. መሳ. 8: 42. መሳ 12: 46. መዝ. 15: 40.
(57) መሳ 11: 6. መዝ. 6: 3. 4. ሶፎ. 4: 24. መሳ. 1 ፡ 44 ፡ 6. 5. 6. መዝ 6: 5. 6.

[ነገ. መሳ. 32.]
(1) መዝ. 6: 14. ሶፎ. 9: 7. [ነገ. መሳ. 30.]
(3) መዝ. 6: 17. ሶፎ. 3: 19. 20.
(4) ሶፎ. 18: 16: 20: 21.
(5) መሳ 21: 26. ሶፎ. 20: 6. [ነገ. መሳ. 32.]
(13) መሳ 10: 23. 12: 15. መሳ. 6: 32. ሶፎ. 9: 10. መሳ. 9: 1. 2.

כְּפִיהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַטּוֹב עֲשׂוֹת בַּשַּׁבָּת
14 אוֹ לְהָרַע נֶפֶשׁ לְהוֹשִׁיעַ אוֹ לְאַבֵּד׃ וְהֵם
דָּמוּ׃ וַיַּבֵּט עֲלֵיהֶם בְּכַעַס הָאִישׁ מְכָאֵב עַל
15 קִשְׁיוֹן לִבָּם וַיֹּאמֶר לָאִישׁ נְטֵה אֶת יָדֶךָ וַיִּטֶּה
וַתָּשָׁב יָדוֹ כַּבְּרִיאָה׃ וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּוָּעֲצוּ
16 מִיָּד עִם הַהֵרוֹדִיָּנִים עָלָיו לְהָמִית אֹתוֹ׃ וְיֵשׁוּעַ
17 הָלַךְ וְתַלְמִידָיו הַיָּמָּה וַיָּסִירוּ מִשָּׁם׃ וְהִנֵּה
הָמוֹן רַב מִן הַגָּלִיל וּמִן יְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם
18 וּמֵאֶרֶץ אֱדוֹם וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְסָבִיבוֹת צֹר וְצִידוֹן
הָלְכוּ אַחֲרָיו׃ וַיְהִי כִּי שָׁמְעוּ כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
19 הוּא עֹשֶׂה וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר לְתַלְמִידָיו
שֶׁתְּהֶיֶינָה לוֹ הַסְּפִינָה קְרוֹבָה בִּגְלַל הָעָם
20 פֶּן יִלְחָצוּהוּ׃ וַיְרַפֵּא אֶת רַבִּים וַיִּפְלוּ עָלָיו
לָגַעַת בּוֹ כָּל אֲשֶׁר נְגָעִים לוֹ׃ וְרוּחוֹת
21 הַטֻּמְאָה כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַיִּצְעָקוּ
22 לֵאמֹר אַתָּה הוּא בֶּן אֱלֹהִים׃ וַיִּגְעַר בָּהֶם
וְלֹא הִנִּיחָם לְדַבֵּר כִּי יָדְעוּ אֹתוֹ לְהִיוֹת
23 הַמָּשִׁיחַ׃ וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיִּקְרָא אֵלָיו אֲשֶׁר
24 הוּא חָפֵץ בְּנַפְשׁוֹ וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו׃ וַיָּשֶׂם
שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים מֵהֶם לִהְיוֹת עִמּוֹ וְלִשְׁלֹחָם
25 לְהַטִּיף׃ וַיִּתֵּן לָהֶם רְשׁוּת לְרַפֵּא מַחֲלָה וְלָגֹרֶשׁ
26 שֵׁדִים׃ וַיָּשֶׂם אֶת שִׁמְעוֹן שֵׁם פֶּטְרוֹס׃ וְאֶת
יַעֲקֹב בֶּן זַבְדַּי וְאֶת יוֹחָנָן אֲחִי יַעֲקֹב וַיָּשֶׂם
27 לָהֶם שֵׁם בָּנֵי רֶגֶשׁ אֲשֶׁר הוּא בְּנֵי הָרַעַשׁ׃
וְאֶת אַנְדְּרֵי וְאֶת פִּלִּפּוֹס וְאֶת בַּרְתֹּלְמַי וְאֶת
28 מַתִּתְיָהוּ וְאֶת תּוֹמָא וְאֶת מַתִּתְיָהוּ הַמֶּכֶס וְאֶת
יַעֲקֹב בֶּן חַלְפַּי וְאֶת תַּדַּי׃ וְאֶת שִׁמְעוֹן הַקַּנַּאי
29 וְאֶת יְהוּדָה אִישׁ קְרִיּוֹת אֲשֶׁר הוּא בָּגַד בּוֹ׃
30 וַיָּבוֹאוּ אֶל בַּיִת וַיִּקָּהֲלוּ הָעָם שׁוּב יַחְדָּו
31 עַד כִּי לֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם׃ וַיִּשְׁמְעוּ
מִשְׁפָּחָתוֹ וַיָּבוֹאוּ לְהַחֲזִיקוֹ כִּי אָמְרוּ הוּא
32 הוֹלֵךְ׃ וַיַּעַמְדוּ הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם
וַיֹּאמְרוּ בַּעַל זְבוּב בּוֹ וּבְרֹאשׁ הַשֵּׁדִים הוּא
33 מוֹצִיא אֶת הַשֵּׁדִים׃ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר
34 אֵיכָה יוּכַל הַשָּׂטָן לְגָרֵשׁ אֶת הַשָּׂטָן׃ וְכָל
מַמְלָכָה אֲשֶׁר תִּתְחַלֵּק עַל נַפְשָׁהּ לֹא תָקוּם
35 כִּי אִם תֹּאבֵד׃ וְכָל בַּיִת אֲשֶׁר יִתְחַלֵּק עַל
נַפְשׁוֹ לֹא יָקוּם כִּי אִם יֹאבֵד׃ וְאִם הַשָּׂטָן
יִתְחַלֵּק עַל נַפְשׁוֹ וְיִלָּחֵם בָּהּ לֹא יָקוּם כִּי אִם
36 יֹאבֵד׃ וְאֵין אִישׁ יָכוֹל לָבוֹא בְּבֵית הַגִּבּוֹר
וְלָבוּז אֶת כֵּלָיו כִּי אִם יַאְסֹר תְּחִלָּה אֶת
הַגִּבּוֹר וְאָז יָבוּז אֶת בֵּיתוֹ׃

פרק ד׳

1 וַיָּחֶל עוֹד לְהוֹרוֹת עַל יַד הַיָּם וַיִּקָּהֲלוּ
אֵלָיו הָמוֹן רַב עַד כִּי בָּא בָאֳנִיָּה וַיֵּשֶׁב בַּיָּם
2 וְכָל הָעָם עַל הַיַּבָּשָׁה עַל יַד הַיָּם׃ וַיְלַמְּדֵם
3 בְּמָשָׁלוֹת הַרְבֵּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּתוֹרָתוֹ׃
4 שִׁמְעוּ הִנֵּה הַזֹּרֵעַ יָצָא לִזְרוֹעַ׃ וַיְהִי בִּזְרוֹעוֹ
וַיִּפֹּל מִן הַזֶּרַע עַל יַד הַדֶּרֶךְ וַיָּבוֹאוּ הָעוֹפוֹת
5 וַיְלַקְּטוּהוּ׃ וְאַחֵר נָפַל עַל הַסֶּלַע אֲשֶׁר לֹא
הָיְתָה שָׁם אֲדָמָה הַרְבֵּה וַיִּצְמַח מְהֵרָה כִּי לֹא
6 הָיְתָה לוֹ אֲדָמָה עֲמֻקָּה׃ וַתִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
וַתִּשָּׂרֵף וַתִּיבַשׁ כִּי לֹא הָיָה לוֹ שֹׁרֶשׁ׃
7 וְאַחֵר נָפַל בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים וַיַּעֲלוּ הַקּוֹצִים
8 וַיְכַסֻּהוּ וְלֹא נָתַן פְּרִי׃ וְאַחֵר נָפַל בָּאָרֶץ
הַטּוֹבָה וַיִּתֵּן פְּרִי וַיַּעַל וַיִּגְדַּל וַיִּשָּׂא שִׁבְעִים
9 וְשִׁבְעָה וּמֵאָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲשֶׁר לְאֹזֶן
10 שֹׁמַעַת יִשְׁמָע׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הָיָה לְבַדּוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ
אֹתוֹ הַשְּׁנֵים עָשָׂר וְהַסְּבִיבִים אֵלָיו עַל
11 הַמָּשָׁל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם נִתַּן לָדַעַת
סוֹד מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלַחוּצִים הַכֹּל בְּמָשָׁלוֹת
12 נִהְיָה׃ לְמַעַן אֲשֶׁר בִּרְאוֹתָם יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ
וּבִשְׁמוֹעָם יִשְׁמְעוּ וְלֹא יָבִינוּ פֶּן יָשׁוּבוּ וְנִסְלַח
13 לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה
אַתֶּם לֹא תֵדָעוּ וְאֵיךְ תֵּדְעוּ אֶת כָּל הַמְּשָׁלִים
14 הָאֵלֶּה׃ הַזֹּרֵעַ זֹרֵעַ אֶת הַדָּבָר׃ וְאֵלֶּה הֵם
15 אֲשֶׁר עַל יַד הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּהֶם יִזָּרַע הַדָּבָר
וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ מְהֵרָה בָּא הַשָּׂטָן וַיִּקַּח אֶת
16 הַדָּבָר הַזָּרוּעַ בְּלִבָּם׃ וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עַל
הַסֶּלַע אֲשֶׁר בְּשָׁמְעָם הַדָּבָר מְהֵרָה יְקַבְּלוּהוּ
17 בְּשִׂמְחָה׃ וְאֵין שֹׁרֶשׁ בָּהֶם כִּי אִם לְשָׁעָה הֵם
וְאַחֲרֵי כֵן בְּבוֹא צָרָה אוֹ רְדִיפָה עַל הַדָּבָר
18 מְהֵרָה יִכָּשֵׁלוּ׃ וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים
19 הַזָּרוּעַ׃ הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וְדַאֲגוֹת
הָעוֹלָם וְתַאֲוַת הַכֶּסֶף וְתַאֲוַת שְׁאָר הַדְּבָרִים
בָּאוּ וַיַּחְנְקוּ אֶת הַדָּבָר וַיְהִי לְאֵין פְּרִי׃
20 וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
שָׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וַיְקַבְּלוּהוּ וְנָתְנוּ פְּרִי אֶחָד
שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד שִׁשִּׁים וְאֶחָד וּמֵאָה׃

---

(14) מתי 9: 36. מר. 6: 34.
(15) מר. 6: 35. לה. 9: 12. מתי. 6: 5.
(19) מתי 15: 36.
(23) מר. 6: 46. מתי. 6: 16.
(26) לוי. 9: 8.
(33) יש. 2: 7. מר. 1: 1. מתי 16: 16. 26: 63. לה. 4: 41. מתי. 1: 49. 6: 69. 11: 27. לב. 8: 37. לש. 1: 4.
(34) מר. 6: 53.
(36) מתי 9: 20. מר. 3: 10. לה. 6: 19. לב. 19: 12.

(1) מר. 7: 1.
(2) מר. 7: 5. לה. 2: 8.
(4) לש. 20: 12. לח. 19: 3. מז. 5: 16. מתי. 23: 22. ר. 6: 2. לש. 21: 17. לח. 20: 9. מז. 27: 16. מתי. 20: 30. 17.
(5) מר. 7: 11. 12.
(7) מר. 7: 6.
(8) מז. 29: 13. שו. 33: 31.
(9) מז. 29: 13. לה. 2: 18–22. שמות. 1: 14.
(10) מר. 7: 14.
(11) ב"ר. 10: 15. לש. 14: 14. 17. 20. ו. שמ. 4: 4. שמות. 1: 15.
(13) שמ. 15: 2. ו. לה. 3: 12. מתי.
(14) מז. 9: 16. מלו. 2: 8. מתי 23: 16. לה. 6: 39.
(15) מר. 7: 17.
(16) מתי 16: 9. מר. 7: 18.
(17) ו. לה. 6: 13.
(18) מד. 3: 6.
(19) ב"ר. 6: 5. 8: 21. מתי. 9: 14. יז. 17: 9. מר. 7: 21.

---

[1] משמ: בעלי מחלוקת.

כְּפִיהֶן׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַטּוֹב עֲשׂוֹת בַּשַּׁבָּת
14 אוֹ לְהָרַע נֶפֶשׁ לְהוֹשִׁיעַ אוֹ לְאַבֵּד׃ וְהֵם
דָּמוּ׃ וַיַּבֵּט עֲלֵיהֶם בְּכַעַס הָאִישׁ מְכָאֵב עַל
15 קִשְׁיוֹן לִבָּם וַיֹּאמֶר לָאִישׁ נְטֵה אֶת יָדֶךָ וַיִּטֶּה
וַתָּשָׁב יָדוֹ כַּבְּרִיאָה׃ וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּוָּעֲצוּ
16 מִיָּד עִם הַהֵרוֹדִיָּנִים עָלָיו לְהָמִית אֹתוֹ׃ וְיֵשׁוּעַ
17 הָלַךְ וְתַלְמִידָיו הַיָּמָּה וַיָּסִירוּ מִשָּׁם׃ וְהִנֵּה
הָמוֹן רַב מִן הַגָּלִיל וּמִן יְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם
18 וּמֵאֶרֶץ אֱדוֹם וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְסָבִיבוֹת צֹר וְצִידוֹן
הָלְכוּ אַחֲרָיו׃ וַיְהִי כִּי שָׁמְעוּ כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
19 הוּא עֹשֶׂה וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו׃ וַיֹּאמֶר לְתַלְמִידָיו
שֶׁתְּהֶיֶינָה לוֹ הַסְּפִינָה קְרוֹבָה בִּגְלַל הָעָם
20 פֶּן יִלְחָצוּהוּ׃ וַיְרַפֵּא אֶת רַבִּים וַיִּפְלוּ עָלָיו
לָגַעַת בּוֹ כָּל אֲשֶׁר נְגָעִים לוֹ׃ וְרוּחוֹת
21 הַטֻּמְאָה כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַיִּצְעָקוּ
22 לֵאמֹר אַתָּה הוּא בֶּן אֱלֹהִים׃ וַיִּגְעַר בָּהֶם
וְלֹא הִנִּיחָם לְדַבֵּר כִּי יָדְעוּ אֹתוֹ לְהִיוֹת
23 הַמָּשִׁיחַ׃ וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיִּקְרָא אֵלָיו אֲשֶׁר
24 הוּא חָפֵץ בְּנַפְשׁוֹ וַיָּבוֹאוּ אֵלָיו׃ וַיָּשֶׂם
שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים מֵהֶם לִהְיוֹת עִמּוֹ וְלִשְׁלֹחָם
25 לְהַטִּיף׃ וַיִּתֵּן לָהֶם רְשׁוּת לְרַפֵּא מַחֲלָה וְלָגֹרֶשׁ
26 שֵׁדִים׃ וַיָּשֶׂם אֶת שִׁמְעוֹן שֵׁם פֶּטְרוֹס׃ וְאֶת
יַעֲקֹב בֶּן זַבְדַּי וְאֶת יוֹחָנָן אֲחִי יַעֲקֹב וַיָּשֶׂם
27 לָהֶם שֵׁם בָּנֵי רֶגֶשׁ אֲשֶׁר הוּא בְּנֵי הָרַעַשׁ׃
וְאֶת אַנְדְּרֵי וְאֶת פִּלִּפּוֹס וְאֶת בַּרְתֹּלְמַי וְאֶת
28 מַתִּתְיָהוּ וְאֶת תּוֹמָא וְאֶת מַתִּתְיָהוּ הַמֶּכֶס וְאֶת
יַעֲקֹב בֶּן חַלְפַּי וְאֶת תַּדַּי׃ וְאֶת שִׁמְעוֹן הַקַּנַּאי
29 וְאֶת יְהוּדָה אִישׁ קְרִיּוֹת אֲשֶׁר הוּא בָּגַד בּוֹ׃
30 וַיָּבוֹאוּ אֶל בַּיִת וַיִּקָּהֲלוּ הָעָם שׁוּב יַחְדָּו
31 עַד כִּי לֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם׃ וַיִּשְׁמְעוּ
מִשְׁפָּחָתוֹ וַיָּבוֹאוּ לְהַחֲזִיקוֹ כִּי אָמְרוּ הוּא
32 הוֹלֵךְ׃ וַיַּעַמְדוּ הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם
וַיֹּאמְרוּ בַּעַל זְבוּב בּוֹ וּבְרֹאשׁ הַשֵּׁדִים הוּא
33 מוֹצִיא אֶת הַשֵּׁדִים׃ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר
34 אֵיכָה יוּכַל הַשָּׂטָן לְגָרֵשׁ אֶת הַשָּׂטָן׃ וְכָל
מַמְלָכָה אֲשֶׁר תִּתְחַלֵּק עַל נַפְשָׁהּ לֹא תָקוּם
35 כִּי אִם תֹּאבֵד׃ וְכָל בַּיִת אֲשֶׁר יִתְחַלֵּק עַל
נַפְשׁוֹ לֹא יָקוּם כִּי אִם יֹאבֵד׃ וְאִם הַשָּׂטָן
יִתְחַלֵּק עַל נַפְשׁוֹ וְיִלָּחֵם בָּהּ לֹא יָקוּם כִּי אִם
36 יֹאבֵד׃ וְאֵין אִישׁ יָכוֹל לָבוֹא בְּבֵית הַגִּבּוֹר
וְלָבוּז אֶת כֵּלָיו כִּי אִם יַאְסֹר תְּחִלָּה אֶת
הַגִּבּוֹר וְאָז יָבוּז אֶת בֵּיתוֹ׃

פרק ד׳

1 וַיָּחֶל עוֹד לְהוֹרוֹת עַל יַד הַיָּם וַיִּקָּהֲלוּ
אֵלָיו הָמוֹן רַב עַד כִּי בָּא בָאֳנִיָּה וַיֵּשֶׁב בַּיָּם
2 וְכָל הָעָם עַל הַיַּבָּשָׁה עַל יַד הַיָּם׃ וַיְלַמְּדֵם
3 בְּמָשָׁלוֹת הַרְבֵּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּתוֹרָתוֹ׃
4 שִׁמְעוּ הִנֵּה הַזֹּרֵעַ יָצָא לִזְרוֹעַ׃ וַיְהִי בִּזְרוֹעוֹ
וַיִּפֹּל מִן הַזֶּרַע עַל יַד הַדֶּרֶךְ וַיָּבוֹאוּ הָעוֹפוֹת
5 וַיְלַקְּטוּהוּ׃ וְאַחֵר נָפַל עַל הַסֶּלַע אֲשֶׁר לֹא
הָיְתָה שָׁם אֲדָמָה הַרְבֵּה וַיִּצְמַח מְהֵרָה כִּי לֹא
6 הָיְתָה לוֹ אֲדָמָה עֲמֻקָּה׃ וַתִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
וַתִּשָּׂרֵף וַתִּיבַשׁ כִּי לֹא הָיָה לוֹ שֹׁרֶשׁ׃
7 וְאַחֵר נָפַל בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים וַיַּעֲלוּ הַקּוֹצִים
8 וַיְכַסֻּהוּ וְלֹא נָתַן פְּרִי׃ וְאַחֵר נָפַל בָּאָרֶץ
הַטּוֹבָה וַיִּתֵּן פְּרִי וַיַּעַל וַיִּגְדַּל וַיִּשָּׂא שִׁבְעִים
9 וְשִׁבְעָה וּמֵאָה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲשֶׁר לְאֹזֶן
10 שֹׁמַעַת יִשְׁמָע׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הָיָה לְבַדּוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ
אֹתוֹ הַשְּׁנֵים עָשָׂר וְהַסְּבִיבִים אֵלָיו עַל
11 הַמָּשָׁל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם נִתַּן לָדַעַת
סוֹד מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלַחוּצִים הַכֹּל בְּמָשָׁלוֹת
12 נִהְיָה׃ לְמַעַן אֲשֶׁר בִּרְאוֹתָם יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ
וּבִשְׁמוֹעָם יִשְׁמְעוּ וְלֹא יָבִינוּ פֶּן יָשׁוּבוּ וְנִסְלַח
13 לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה
אַתֶּם לֹא תֵדָעוּ וְאֵיךְ תֵּדְעוּ אֶת כָּל הַמְּשָׁלִים
14 הָאֵלֶּה׃ הַזֹּרֵעַ זֹרֵעַ אֶת הַדָּבָר׃ וְאֵלֶּה הֵם
15 אֲשֶׁר עַל יַד הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּהֶם יִזָּרַע הַדָּבָר
וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ מְהֵרָה בָּא הַשָּׂטָן וַיִּקַּח אֶת
16 הַדָּבָר הַזָּרוּעַ בְּלִבָּם׃ וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עַל
הַסֶּלַע אֲשֶׁר בְּשָׁמְעָם הַדָּבָר מְהֵרָה יְקַבְּלוּהוּ
17 בְּשִׂמְחָה׃ וְאֵין שֹׁרֶשׁ בָּהֶם כִּי אִם לְשָׁעָה הֵם
וְאַחֲרֵי כֵן בְּבוֹא צָרָה אוֹ רְדִיפָה עַל הַדָּבָר
18 מְהֵרָה יִכָּשֵׁלוּ׃ וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים
19 הַזָּרוּעַ׃ הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וְדַאֲגוֹת
הָעוֹלָם וְתַאֲוַת הַכֶּסֶף וְתַאֲוַת שְׁאָר הַדְּבָרִים
בָּאוּ וַיַּחְנְקוּ אֶת הַדָּבָר וַיְהִי לְאֵין פְּרִי׃
20 וְאֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
שָׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וַיְקַבְּלוּהוּ וְנָתְנוּ פְּרִי אֶחָד
שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד שִׁשִּׁים וְאֶחָד וּמֵאָה׃

21 ויאמר אליו אחיו מה־זה אתה חלם חלמת
22 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה תקם אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה
23 אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ ויאמרו
אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל
24 בנו ויוסיפו עוד שנא אתו על־חלמתיו
25 ועל־דבריו׃ ויספרו את־החלום לאביו
26 ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה
27 החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ ויקנאו
28 בו אחיו ואביו שמר את־הדבר׃ וילכו
אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם׃
29 ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים
בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
30 ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך
31 ואת־שלום הצאן והשב אתי דבר וישלחהו
מעמק חברון ויבא שכמה׃ וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
32 מה תבקש׃ ויאמר את־אחי אנכי מבקש
הגידה־נא לי איפה הם רעים׃ ויאמר האיש
נסעו מזה כי־שמעתי אמרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן׃
33 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו׃ ויאמרו איש אל־אחיו
הנה בעל החלמות הזה בא׃ ועתה לכו
ונהרגהו והשלכנהו באחד הבארות והאמרנו
34 חיה רעה אכלתהו ונראה מה־יהיו חלמתיו׃
35 וישמע ראובן ויצל מידם ויאמר לא נכנו
36 נפש׃ ויאמר אלהם ראובן אל־תשפכו דם
השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר
ויד אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם
37 להשיבו אל־אביו׃ ויהי כבוא יוסף אל־
38 אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־
כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו
אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ וישבו
39 לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד
מצרים׃ ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע
כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
40 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
41 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
42 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
43 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
44 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
45 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
46 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
47 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
48 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
49 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
50 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
51 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
52 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
53 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
54 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
55 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
56 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
57 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
58 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
59 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
60 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
61 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
62 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
63 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
64 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
65 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
66 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
67 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
68 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
69 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
70 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
71 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
72 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
73 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
74 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
75 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
76 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
77 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
78 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
79 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
80 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
81 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
82 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
83 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
84 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
85 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
86 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
87 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
88 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
89 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
90 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
91 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
92 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
93 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
94 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
95 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
96 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
97 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
98 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
99 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
100 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
101 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
102 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
103 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
104 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
105 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
106 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
107 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
108 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
109 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
110 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
111 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
112 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
113 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
114 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
115 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
116 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
117 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
118 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
119 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
120 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
121 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
122 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
123 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
124 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
125 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
126 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
127 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
128 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
129 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
130 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
131 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
132 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
133 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
134 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
135 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
136 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
137 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
138 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
139 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
140 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
141 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
142 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
143 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
144 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
145 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
146 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
147 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
148 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
149 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
150 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
151 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
152 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
153 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
154 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
155 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
156 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
157 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
158 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
159 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
160 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
161 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
162 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
163 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
164 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
165 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
166 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
167 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
168 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
169 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
170 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
171 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
172 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
173 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
174 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
175 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
176 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
177 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
178 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
179 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
180 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
181 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
182 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
183 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
184 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
185 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
186 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
187 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
188 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
189 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
190 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
191 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
192 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
193 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
194 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
195 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
196 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
197 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
198 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
199 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
200 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
201 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
202 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
203 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
204 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
205 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
206 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
207 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
208 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
209 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
210 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
211 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
212 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
213 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
214 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
215 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
216 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
217 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
218 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
219 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
220 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
221 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
222 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
223 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
224 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
225 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
226 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
227 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
228 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
229 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
230 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
231 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
232 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
233 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
234 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
235 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
236 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
237 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
238 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
239 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
240 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
241 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
242 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
243 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
244 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
245 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
246 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
247 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
248 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
249 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
250 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
251 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
252 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
253 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
254 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
255 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
256 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
257 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
258 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
259 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
260 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
261 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
262 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
263 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
264 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
265 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
266 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
267 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
268 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
269 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
270 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
271 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
272 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
273 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
274 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
275 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
276 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
277 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
278 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
279 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
280 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
281 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
282 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
283 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
284 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
285 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
286 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
287 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
288 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
289 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
290 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
291 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
292 מצרימה׃ וישב ראובן אל־הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ וישב אל־
293 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
294 בא׃ ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שעיר
295 עזים ויטבלו את־הכתנת בדם׃ וישלחו את־
כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
296 מצאנו הכר־נא הכתנת בנך־הוא אם־לא׃
297 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃ ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על־בנו ימים רבים׃
298 ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו ויאבה
להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה
299 ויבך אתו אביו׃ ויאמר יהודה אל־אחיו
מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃
300 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי
בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃
301 ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו
ויעלו את־יוסף מן־הבור וימכרו את־יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את־יוסף
302 מצרימה׃ וישב ראובן אל

20 וְהִנֵּה: הִיא בָּאָה בַּיִת אָבִי וְאִמִּי וְאֶת
לְבָבִי מְלֵאָה: וַתֹּאמֶר כִּי גַם בְּנִי
אַתֶּם׃

21 וַיֹּאמֶר: הָעֶבֶד אֶל בֵּיתָהּ וַיִּפְתַּח הַחֲמֹרִים
וַיִּתֵּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַחֲמֹרָיו וּמַיִם לִרְחֹץ
רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 22 וַתָּשֶׂם
לְפָנָיו לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיֹּשְׁתְּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ: וַיָּלִינוּ שָׁם וַיָּקָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר
שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי וְאֵלֵכָה׃ 23 וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ
תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃
24 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ
דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃ 25 וַיֹּאמְרוּ
נִקְרָא לַנַּעֲרָ וְנִשְׁאֲלָה אֶת פִּיהָ׃ 26 וַיִּקְרְאוּ
לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם הָאִישׁ הַזֶּה
וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ 27 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת רִבְקָה אֲחֹתָם
וְאֶת מֵנִקְתָּהּ וְאֶת עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת אֲנָשָׁיו׃
28 וַיְבָרְכוּ אֶת רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ אַתְּ
הֱיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֶת שַׁעַר
שֹׂנְאָיו׃

פרק כה

1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה:
2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת זִמְרָן וְאֶת יָקְשָׁן וְאֶת מְדָן וְאֶת
מִדְיָן וְאֶת יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּחַ׃ 3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת
שְׁבָא וְאֶת דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים
וּלְאֻמִּים׃ 4 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע
וְאֶלְדָּעָה כָּל אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לְיִצְחָק׃ 6 וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים
אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם
מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל אֶרֶץ
קֶדֶם׃ 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי

---

[1] בְּתוּלָה: בתולה.

(20) בראשית 17: 9. דברים 8: 30. יהושע 9: 21.
(21) בראשית 20: 17. דברים 8: 31. שמואל ב 9: 31. 10: 33. יהושע 9: 22. שמואל ב 18: 31. 24: 6. 7. (23) ירמיה 19: 22. יהושע 8: 7. (24) בראשית 10: 38. דברים 8: 34. יהושע 9: 23. 14: 27. שמואל ב 22: 1. שמואל ב 3: 3. ירמיה 3: 12. (25) יהושע 17: 33. ישעיה 12: 25.

---

[2] בְּתוּלֶיהָ: בתוליה. 21 – 14.

13. בראשית 14: 3. 10. 16. 21.
(13) בראשית 11: 14.
(14) דברים 9: 14. יהושע 9. 37.
(20) בראשית 21: 21. דברים 11: 23. יהושע 6: 17. 7. 1. ישעיה 12: 6. 13: 2.
(22) בראשית 16: 21. 20: 17. דברים 8: 31. 9: 30. 31. 10: 33. יהושע 9: 22. 44. 18: 31. 24: 6. 7.
(24) דברים 9: 33. בראשית 30. 13. 38: 26.

17. דברים 1: 11. יהושע 3: 22. ישעיה 42: 1. שמואל ב 18: 15. 19. שופטים 3: 22. 23.
(6) יהושע 1: 18.
(7) בראשית 8: 18. 9: 21. 10: 10. 18.
(9) בראשית 16: 20. דברים 8: 30. 9. 9.
(10) בראשית 4: 5. בראשית 11: 14. דברים 9: 11.
(11) בראשית 4: 6. יהושע 1: 16. 17. שופטים 3: 21.
(12) בראשית 11: 14. דברים 9: 12.
(26) בראשית 49: 7. 8.
(27) בראשית 26: 64. דברים 8: 38. יהושע 9: 26. שופטים 7: 10. שמואל ב 14: 5. בראשית 25: 31. ישעיה 14. ישעיה 34: 11. ירמיה 62: 12. בראשית 24: 12. שופטים 17: 10. 32: 19. שופטים 2: 6. 1. ישעיה 3: 8. יהושע 5: 10. 1. שופטים 1: 17. יהושע 2: 23. 22: 12.
(28) דברים 9: 1. יהושע 9: 27.

(1) דברים 9: 2. יהושע 9: 28.
(5) יהושע 1: 17. בראשית 3:

לְבָבִי מְלֵאָה: וַתֹּאמֶר כִּי גַם בְּנִי
אַתֶּם׃

8 וַיֹּאמֶר: הָעֶבֶד אֶל בֵּיתָהּ וַיִּפְתַּח הַחֲמֹרִים
וַיִּתֵּן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַחֲמֹרָיו וּמַיִם לִרְחֹץ
רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ 9 וַתָּשֶׂם
לְפָנָיו לֶחֶם וַיֹּאכַל וַיֹּשְׁתְּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ: וַיָּלִינוּ שָׁם וַיָּקָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר
שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי וְאֵלֵכָה׃ 10 וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ
תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃
11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִכְרִיעוּ הַגְּמַלִּים לָלֶכֶת וַתִּקַּח
הָאִשָּׁה נִזְמֵי זָהָב לְמַחֲצִית הַשֶּׁקֶל וּשְׁנֵי צְמִידִים
עַל יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ 12 וַתֹּאמֶר בַּת
מִי אָתְּ הַגִּידִי נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם
לָנוּ לָלִין׃ 13 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן
מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃ 14 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם
תֶּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלִין׃
15 וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ 16 וַיֹּאמֶר
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב
חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אֲנִי בַּדֶּרֶךְ נָחַנִי
יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ 17 וַתָּרָץ הַנַּעֲרָ וַתַּגֶּד
לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 18 וַיְהִי רִבְקָה
אֶת לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעָיִן׃
19 וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת הַנֶּזֶם וְאֶת הַצְּמִידִים עַל יְדֵי
אֲחֹתוֹ וְכִשְׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר
כֹּה דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ וְהִנֵּה
עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים עַל הָעָיִן׃ 20 וַיֹּאמֶר בֹּא
בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי
הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃ 21 וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבָּיְתָה
וַיְפַתַּח הַגְּמַלִּים נָתַן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים
וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
22 וַתָּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד
אִם דִּבַּרְתִּי דְבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ 23 וַיֹּאמֶר
הַגִּידָה נָּא לִי הֲיֵשׁ בֵּית אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ
לָלִין׃ 24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן
מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃

25 וַיֵּרֶד אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם׃ 27 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

פרק כ׳.

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ 5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ 7 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ 8 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ 12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

---

1 שמות: מִמִּצְרַיִם. 2 שמות: מִמִּצְרַיִם. 3 ס: מִמִּצְרַיִם. 4 שמות: מִמִּצְרַיִם. 5 שמות: מִמִּצְרַיִם. 6 שמות: מִמִּצְרַיִם. 7 מִן שמות. עד סוף פרק—עד 11.

(1) בר׳ 9: 33. לה׳ 9: 46. 22: 24. (3) תה׳ 131: 2. שמ׳ 19: 14. שב׳ 10: 14. לה׳ 18: 16. ו׳ שמ׳ 14: 20. ו׳ שמ׳ 2: 2. (4) שמ׳ 20: 27. 23: 11. (5) שמ׳ 10: 42. לה׳ 9: 48. (6) שב׳ 9: 42. לה׳ 17: 1. 2. (7) לה׳ 17: 1. ו׳ שמ׳ 11: 19. שמ׳ 26: 24. (8) שמ׳ 5: 29. 30. שב׳ 9: 45. (10) שמ׳ 34: 7. יר׳ 13: 7. בר׳ 1: 14. שמ׳ 1: 14. לה׳ 1: 19. (11) לה׳ 9: 56. 19: 10. שמ׳ 3: 17. 12: 47. (12) לה׳ 15: 4. (15) יר׳ 19: 17. לה׳ 17: 3. שב׳ 5: 20. ו׳ שמ׳ 3: 1. (16) דב׳ 17: 6. 19: 15. שמ׳ 8: 17. ד׳ שמ׳ 13: 1. יר׳ 10: 28. (17) ש׳ 16: 17. ו׳ שמ׳ 5: 9. ד׳ יר׳ 3: 6. 14. ד׳ שמ׳ 10. (18) שמ׳ 16: 19. שמ׳ 20. [יתר. שמ׳ 32.] (19) שמ׳ 5: 24. ו׳ שמ׳ 3: 5. 23. ו׳ שמ׳ 4: 5. (21) לה׳ 17: 4. (22) שמ׳ 6: 14. שב׳ 11: 25. שמ׳ 3: 13. (25) ד׳ שב׳ 4: 1. שמ׳ 5: 8. (26) שמ׳ 20: 2.

8 ס: מִמִּצְרַיִם.

25 וַיֵּרֶד אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם׃ 27 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

פרק כ׳.

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 3 לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ 5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ 7 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ 8 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ 12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃

---

1 שמות: מִמִּצְרַיִם. 2 שמות: מִמִּצְרַיִם. 3 ס: מִמִּצְרַיִם. 4 שמות: מִמִּצְרַיִם. 5 שמות: מִמִּצְרַיִם. 6 שמות: מִמִּצְרַיִם. 7 מִן שמות. עד סוף פרק—עד 11.

(1) בר׳ 9: 33. לה׳ 9: 46. 22: 24. (3) תה׳ 131: 2. שמ׳ 19: 14. שב׳ 10: 14. לה׳ 18: 16. ו׳ שמ׳ 14: 20. ו׳ שמ׳ 2: 2. (4) שמ׳ 20: 27. 23: 11. (5) שמ׳ 10: 42. לה׳ 9: 48. (6) שב׳ 9: 42. לה׳ 17: 1. 2. (7) לה׳ 17: 1. ו׳ שמ׳ 11: 19. שמ׳ 26: 24. (8) שמ׳ 5: 29. 30. שב׳ 9: 45. (10) שמ׳ 34: 7. יר׳ 13: 7. בר׳ 1: 14. שמ׳ 1: 14. לה׳ 1: 19. (11) לה׳ 9: 56. 19: 10. שמ׳ 3: 17. 12: 47. (12) לה׳ 15: 4. (15) יר׳ 19: 17. לה׳ 17: 3. שב׳ 5: 20. ו׳ שמ׳ 3: 1. (16) דב׳ 17: 6. 19: 15. שמ׳ 8: 17. ד׳ שמ׳ 13: 1. יר׳ 10: 28. (17) ש׳ 16: 17. ו׳ שמ׳ 5: 9. ד׳ יר׳ 3: 6. 14. ד׳ שמ׳ 10. (18) שמ׳ 16: 19. שמ׳ 20. [יתר. שמ׳ 32.] (19) שמ׳ 5: 24. ו׳ שמ׳ 3: 5. 23. ו׳ שמ׳ 4: 5. (21) לה׳ 17: 4. (22) שמ׳ 6: 14. שב׳ 11: 25. שמ׳ 3: 13. (25) ד׳ שב׳ 4: 1. שמ׳ 5: 8. (26) שמ׳ 20: 2.

8 ס: מִמִּצְרַיִם.

31 וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ הַנַּחַל הַזֶּה גֻּבִים גֻּבִים׃ 32 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְהַנַּחַל הַזֶּה לֹא יִמָּלֵא מָיִם וְשְׁתִיתֶם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃ 33 וְקַל בְּעֵינֵי יְהוָה זֹאת וְנָתַן גַּם אֶת מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃ 34 וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מְבֻצָר וְכָל עִיר מִבְחָר וְכָל עֵץ טוֹב תַּפִּילוּ וְסִכְּרוּ כָּל מַעְיְנוֹת מָיִם וְכָל חֶלְקַת טוֹבָה תַּכְאִיבוּ בָּאֲבָנִים׃ 35 וַיַּעַשׂ כַּבֹּקֶר כָּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה הַמַּיִם בָּאִים דֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת הַמָּיִם׃

ד

1 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה בָּא לָקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מַה אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה יֶּשׁ לָךְ בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם אָסוּךְ שָׁמֶן׃ 3 וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי לָךְ כֵּלִים מִן הַחוּץ מֵאֵת כָּל שְׁכֵנָיִךְ כֵּלִים רֵקִים אַל תְּמַעֵטִי׃ 4 וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ וּבְעַד בָּנַיִךְ וְיָצַקְתְּ אֶל כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תַּסִּיעִי׃ 5 וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּשִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא יוֹצֶקֶת׃ 6 וַיְהִי כִּמְלֹאת הַכֵּלִים וַתֹּאמֶר אֶל בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן׃ 7 וַתָּבוֹא וַתַּגֶּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת נִשְׁיֵךְ וְאַתְּ וּבָנַיִךְ תִּחְיוּ בַּנּוֹתָר׃ 8 וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וְהָיָה מִדֵּי עָבְרוֹ סָר שָׁמָּה לֶאֱכָל לָחֶם׃ 9 וַתֹּאמֶר אֶל אִישָׁהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא הָעֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד׃ 10 נַעֲשֶׂה נָּא עֲלִיַּת קִיר קָטֹן וְנָשִׂים לוֹ שָׁמָּה מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה׃ 11 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁם׃ 12 וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי נַעְרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱמָר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מַה לַּעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת׃ 14 וַיֹּאמֶר מֶה אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲבָל בֵּן אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן׃ 15 וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח׃ 16 וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ׃ 17 וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע׃ 18 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקֹּצְרִים׃ 19 וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו פַּאֲרִי פַּאֲרִי אֶת רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שְׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ׃ 20 וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת׃ 21 וַתַּעַל וַתַּשְׁכֵּב עַל מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא׃ 22 וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָּא אֵלַי אַחַד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה׃ 23 וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 24 וַתַּחֲבֹשׁ הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל תַּעְצָר לִי רָכְבִי כִּי אִם אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ׃ 25 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי נַעְרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַהִוא׃ 26 עַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ 27 וַתָּבוֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחָה לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי׃ 28 וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי׃ 29 וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְאִם יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ אֶת מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר׃ 30 וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם אֶעֱזְבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ׃ 31 וְגֵחֲזִי עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר׃ 32 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבַּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ׃ 33 וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה׃ 34 וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּגְעַר בָּשָׂר הַיֶּלֶד׃ 35 וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְרְקוּ הַנַּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו׃

---

(35) מלכ. 21: 13. מש 6: 12. מל 2: 13.

[מל. מש. 33.]

(1) מל 10: 1. משל 10: 40. (2) מש 12: 15. (4) מל 1: 27. 5: 2. מלכ. 2: 15. (5) מל 2: 24. מל 10: 5-9. ש 5: 31. ו. מש 6: 16. 7: 2. (7) מש 24: 1. מש 5: 31. (9) מש 5: 32. מל 10: 11. כה 16: 18. ו. מש 7: 10. 11. (10) מלכ. 21: 19. (11) ו. מש 7: 2. 7. 9. 17. (12) ו. מש 7: 32. 34. 9: 5. 15. (13) מל 10: 13. כה 18: 15. (14) מש 18: 3. (16) מל 10: 17. כה 18: 25. 10: 18.

(18) מש 20: 13. מש 5: 17. (19) מש 15: 4. חש 19: 18. מש 22: 39. ק 13: 9. יהושע 5: 14. מד 2: 8. (21) מש 6: 20. כה 12: 33. 16: 9. ק 2: 45. 4: 34. 35. ו. יהושע 6: 18. 19. (23) מש 13: 22. מל 10: 24. ו. מש 1: 26. ו. יהושע 6: 9. 10. (26) מל 18: 14. שמ 42: 2. יח 32: 17. ויק 8: 6. כה 1: 37. 18: 27. (27) מל 10: 28. כה 18: 28. מש 33: 9. מש 4: 20. כה 5: 11. (28) מש 20: 21. כה 22: 28-30. ו. מש 6: 2. 3. יהושע 2: 26. (29) מל 10: 29. 30. כה 18: 29. 30.

---

[1] כתי׳. בית. מת.—מאחרי אשר מת בנה אשר בנתה לה שם בלי בנה. [2] מחסר כתי׳. מת. כת—אין מלואם.

מטה: ויקרא בא בחר מג בחר פקד: מטה
30 ויקרא שם את המזבח כי קרא להם אל
אלהי ישראל.

פרק ו.

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד
2 חזקה יגרשם מארצו.* וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה.* וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
3 ושמי יהוה לא נודעתי להם.* וגם הקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
4 את ארץ מגוריהם אשר גרו בה.* וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
5 מעבדים אותם ואזכר את בריתי.* לכן
אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
6 נטויה ובשפטים גדלים.* ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת
7 סבלות מצרים.* והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
8 אני יהוה.* וידבר משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה
9 קשה.* ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל
10 פרעה מלך מצרים ושלח את בני ישראל
11 מארצו.* וידבר משה לפני יהוה לאמר.*
12 בא דבר אל פרעה מלך מצרים ושלח את
בני ישראל מארצו.* וידבר משה לפני יהוה
לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
13 ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים.* ויהוה
דבר אל משה ואל אהרן ויצום אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
14 בני ישראל מארץ מצרים.* אלה ראשי
בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך
ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן.
15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון.
16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע
17 שנים.* ויהי בני גרשון לבני ושמעי
18 למשפחתם.* ובני קהת עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש
19 שנים.* ובני מררי מחלי ומושי אלה הם
משפחת הלוי לתלדתם.* ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן
20 ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים

---

[1] משה: בא אל פרעה.

(30) שמ 20: 16. 21: 31. 32.
שמ. 10: 31. כה. 13: 30.

(2) שמ 18: 28.
(15) ש"ב 9: 21. דה. 15: 9.
שמ. 23: 6. שמ 6: 23.
(16) שמ 19: 30. 22: 14.
(17) שמ. 10: 32. כה. 18: 31. שמ 12: 12.
(18) שמ 16: 21.

(19) שמ 27: 2. שמ. 15: 1. 16. שמ. כה. 23: 1. שמ. 18: 28. שמ. ש"ב. 3: 13.
(20) שמ. 10: 35. שמ 4: 21.
(21) שמ 19: 28.
(22) שמ 26: 39. 42. שמ. 14: 36. כה. 22: 42. שמ. 18: 11. כה. 12: 50.
(23) ש"ב. 12: 2. ש"א. 8: 17. 25. שמ. 34.
(24) שמ. 10: 41. כה. 22: 25.
(26) ו. ש"א. 5: 3. שמ 23: 11. שמ. 9: 35. 10: 43.
(27) שמ 18: 4.
(28) שמ. 13: 4. ש"ב. 2: 7. כה. 22: 27. שמ. 13: 14. יר. 53: 10. 11. דה. 9: 24. ס. שם. 1: 7. יהוש. 1: 9. 26. שמ. 11: 51. 52. 1. מל. 2: 6. מל"ב. 2: 14. 1. ש"א. 1: 19. שמ 26: 28. ש"ב. 5: 15. 19. יהוש. 9: 28.
(29) שמ. 10: 46. כה. 18: 35.
(30) שמ 9: 27.

(1) שמ. 11: 1. כה. 19: 29. שמ. 14: 4.

[2] שמ.—ומשפחת בני ראובן נמנים להלן. [3] שמ.—ומשפחת בני שמעון נמנים להלן. [4] ו: שבטי הלוי.

5 ואמרו לבניו ולבנותיו: אל אכלו בשר אחיכם
כי בנפש בכתב אבל: ואל תשתו יין אתם
לבדכם: ויהי כשמעו את דבר אחיהם
6 ויבכו. ויעבור ויעלו אל ראש ההר.* וירא
7 יהוה ויתעב בעיניו: ויאמר אל אחיו: הנה
נא ראיתם את אשר עשה אחיכם: ולא
דברתם אלי דבר: ועתה לכו ואשלחכם
8 אליו. ויהי כאשר הלכו אל ראש ההר:
ויקרא אליהם ויאמר אל אחיו: הנה נא
ראיתם את אשר עשה אחיכם: ולא דברתם
9 אלי דבר. ויהי כאשר הלכו אל אחיהם:
ויאמר אליהם: מה עשיתם לאחיכם: הלא
אחי הוא: ומדוע לא דברתם אלי דבר:
ויאמרו אל אחיהם: הנה אנחנו הלכנו אל
10 ראש ההר: ונראה אם ישוב אחינו: ויהי
כאשר הלכו.* ויבא יוסף אל אחיו: ויפשיטו
11 את יוסף: ויאמר אליהם: הנה אחי אתם:
ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו: ויגידו לו
12 את אשר עשה אחיכם לאחיכם: ויאמר אליהם
יוסף: הנה אחי אתם: ואני אלך אל אחיכם:
ואשלחם אל אחיכם: ויאמרו אליו: לא
אחי הוא: ואל תשלחנו אל אחיכם: כי
13 אחינו הוא: ויאמר אליהם יוסף: הנה אחי
אתם: ואני אלך אל אחיכם: ואשלחם אל
14 אחיכם. ויאמר אליו: לך נא ראה את שלום
אחיכם: ואת שלום הצאן: והשב אותי דבר:
15 וישלחהו מעמק חברון: ויבא שכמה: וימצאהו
איש והנה תועה בשדה: וישאלהו האיש
16 לאמר: מה תבקש: ויאמר: את אחי אנכי
מבקש: הגידה נא לי: איפה הם רועים:
17 ויאמר האיש: נסעו מזה: כי שמעתי אומרים
נלכה דתינה: וילך יוסף אחרי אחיו: וימצאם
18 בדתינה. וירא אתם מרחוק: ובטרם יקרב
19 אליהם: ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש
אל אחיו: הנה בעל החלמות הזה בא:
20 ועתה לכו ונהרגהו: והשלכנהו בבור אחד
ואמרנו חיה רעה אכלתהו: ונראה מה יהיו
21 חלמתיו.* וישמע ראובן ויצל אתו מידם:
ויאמר: לא נכנו נפש: וישפוך את דמו
בבור הזה: ואת ידו אל תשלחו בו: למען
22 הציל אתו מידם להשיבו אל אביו. ויאמר
אליהם ראובן: אל תשפכו דם: השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר: ואת ידכם
אל תשלחו בו: למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו.

23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו: ויפשיטו את
יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר
24 עליו: ויקחהו וישלכו אתו הבורה: והבור
ריק אין בו מים.* וישבו לאכל לחם:
25 וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה
אל אחיו: מה בצע כי נהרג את אחינו
26 וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים
ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא:
27 וישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים
ויעלו ויסחבו את יוסף מן הבור: וימכרו את
יוסף לישמעאלים בעשרים כסף: וילכו
28 ישמעאלים מצרים. ויעבור אנשים מדינים
סחרים ויסחבו ויעלו את יוסף מן הבור:
ויקחו את יוסף מכרו לישמעאלים בעשרים
כסף: ויבאו את יוסף מצרים.

29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור:
30 ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר: הילד
31 איננו: ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו: זאת מצאנו: הכר נא
הכתנת בנך היא אם לא: ויכרה ויאמר:
כתנת בני חיה רעה אכלתהו: טרף טרף
32 יוסף.* ויקרעו יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו: ויתאבל על בנו ימים רבים:
33 ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו: ויאבה
להתנחם ויאמר: כי ארד אל בני אבל שאלה:
ויבך אתו אביו. וימכרו המדנים אתו
34 במצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:
35 ויהי יהודה בעת ההוא וירד מאת אחיו
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם
יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
36 ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
37 ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו

---

1 מ: יְלָדוּהוּ. 2 מ: מִדְיָנִים.

---

(5) בר. 62: 11. ויק. 9: 9. מש. 12: 15.
(6) מל. 11: 4.
(7) ד. מל. 9: 13.
(8) הו. 23: 40. מש. 12: 13.
(9) מו. 118: 25. 26. מש 23: 39.
(10) מל. 11: 15. הו. 19: 45. מש. 2: 13. 15.
(11) מש 2: 23. הו. 7: 16. מש. 6: 14. 7: 40. 9: 17.
(12) מל. 11: 11. הו. 19: 45. מש. 2: 15. אה. 14: 25.
(13) בר. 56: 7. יש. 7: 11. מל. 11: 17. הו. 10: 46.
(16) מו. 8: 2.
(17) מל. 11: 11. מש. 11: 18.
(18) מל. 11: 12.
(19) מל. 11: 13.
(20) מל. 11: 20.
(21) מש 17: 20. הו. 17: 6. בר. 1: 6. 1. מה. 13: 2.
(22) מש 7: 7. מל. 11: 24. הו. 11: 9. בר. 5: 16. 1. מש. 3: 22. 5: 14.
(23) מל. 11: 27. הו. 20: 1. מה. 2: 14. בל. 4: 7. 7: 27.
(26) מש 14: 5. מל. 6: 20. הו. 20: 6.
(31) הו. 7: 20. 50.
(32) מש 3: 1. מל. הו. 3: 12. 13.
(33) מו. 80: 9. אה. 8: 11.
בר. 5: 1. יש. 2: 21. הו. 20: 9. מש. 12: 1. מש 25: 14. 15.
(34) אה. 8: 11. 12.
(35) ד. דב. 24: 21. 36: 16. בר. 9: 26. מש 5: 12. 23: 34. 37. בל. 7: 52. 1. מה. 2: 15. בר. 11: 36. 37.

38 וַיִּקְנֶה אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי־חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ 39 וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 40 וְדִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב יָצְאָה לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ 41 וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 42 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 43 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 44 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִּתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 45 וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ 46 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃

פרק לד.

1 וְדִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לָצֵאת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ 2 וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ 3 וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָ׃ 4 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ 5 וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִּתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ 6 וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ 7 וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ 8 וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ־נָא אֹתָהּ לּוֹ לְאִשָּׁה׃ 9 וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ תִּתְּנוּ־לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם תִּקְחוּ־לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּתְּנוּ לָכֶם׃ 10 וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ־בָהּ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אַחֶיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ 12 הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וְנָתֹן כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה׃ 13 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת־אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ 15 אַךְ־זֹאת נֵאוֹת לָכֶם וְנִהְיֶה כָּמוֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 16 וְנָתַנּוּ אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ 17 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ 18 וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר׃ 19 וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃ 20 וַיָּבֹא חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ 21 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה־רַחְבַת־יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם׃ 22 אַךְ־בְּזֹאת יֵאוֹתוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמֹלִים׃ 23 מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ 24 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ 25 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בְנֵי־יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־הָעִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל־זָכָר׃ 26 וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ 27 בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחוֹתָם׃ 28 אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ 29 וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בַּבָּיִת׃ 30 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיוֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃ 31 וַיֹּאמְרוּ הַכְזוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ׃

פרק לה.

1 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ׃ 2 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ 3 וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃ 4 וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם־שְׁכֶם׃ 5 וַיִּסָּעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ 6 וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ׃ 7 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ 8 וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ 9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ 12 וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃ 13 וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ׃ 14 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ 15 וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר־שָׁם אִתּוֹ אֱלֹהִים בֵּית־אֵל׃ 16 וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ׃ 17 וַיְהִי בְּהַקְשׁוֹתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ 18 וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי־מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין׃ 19 וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ 20 וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם׃ 21 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מִמִּגְדַּל עֵדֶר׃ 22 וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃ 23 בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃ 24 בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ 25 וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ 27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ 28 וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה׃ 29 וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃

---

(38) שמ. ב: ח. בר. א: ב. שמ. כו: ג. כז: א. שמ. יא: נג. בר. ד: כח. 39) שמ. ב: ח. בר. כה: כו. ב: כב. 40) ב: כג. 41) בר. ל: כא. 42) שמ. יח: יב. 43) ב: כג. 44) בר. ח: כב. ט: יא. 45) ב: כג. 46) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 1) בר. יד: טז. כא: ו. כה: ב. כו: ב. כז: ב. כח: ב. כט: ב. ל: ב. לא: ב. לב: ב. לג: ב. לה: ב. לו: ב. לז: ב. לח: ב. לט: ב. מ: ב. מא: ב. מב: ב. מג: ב. מד: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מח: ב. מט: ב. נ: ב. 2) ב: ח. בר. ט: כז. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 3) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 4) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 5) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 6) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 7) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 8) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 9) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 10) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 11) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 12) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 13) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 14) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 15) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 16) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 17) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 18) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 19) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 20) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 21) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 22) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 23) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 24) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 25) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 26) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 27) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 28) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 29) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 30) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 31) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 32) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב. 33) בר. יב: ו. יג: יח. יח: ז. כא: ג. כב: ב. כה: ח. כו: ה. כח: א. ל: ג. לא: ג. לה: ב. לו: ו. מ: ב. מא: ב. מב: ד. מג: ב. מה: ב. מו: ב. מז: ב. מט: ב. נ: ב.

[1] שמות: וגם בלעה ואת זלפה.

33 לי אלו הוא הנביא: לא משיח.* ויגד
ויאמרו לו אליהו הוא ויגד
34 הנביא כאחד מן הנביאים הוא:
35 ויאמרו[1] אליו.* ויאמר משיח הוא ויגד
36 אנדרי: גם לזרח: ויתנהו* אלהנו: ואנו
37 נמצאנו אל הרו הנשמה:* ויהי הוא
מטיבי לאמר אליהם אל תיראו אם אלהי
38 אתם: אמר אליהם אל תאו אחרי.* ואנו
39 אמר מהו תבקשו. ויאמרו אליו הוא נמצא
40 לאכלנו אין לנו.* ויגד אתו ויאמר לנו
את אלהי נמצאו ונלכה.

41 ויהי גם אליהו אמר אתו: ויהי אחר
42 ויאמר:* אמרו אשתו אחרי אל אמרו:
43 ויאמר אלי אחרי הלוא הוא:* ויהי לא
את אחרי גם אנכי אחרי אל אמרו: גם
44 ויהי* ויאמר אנדרי לאשתו אחרי לא אל אמרו
45 לי אלהי ויאמרו אלי אנדרי: גם אחרי
46 אלו:* ואנדרי לו אלי לכלכלה אנדרי.
אמרו: ויאמר אל אמרו אחרי אנדרי.

פרק כה.

1 ויהי אחרי אמרו אל אנדרי אמר
2 אלהי אמרו:* ויאמר: אל אנדרי אלהי
3 אלהי אמרו. ויאמר אנדרי לו אחרי לאמר:
אנדרי אמרו. אנו לא אלכנה כי אנדרי:
4 אחרי אנדרי אל אחרי אמרו.* אחרי כי אחרי
אנדרי אמרו אל אנדרי כי אחרי אנדרי
אנדרי[2] אמרו לאנדרי: אנו אחרי אנדרי
אנדרי אנדרי אנדרי כי אחרי אנדרי אל
5 אחרי.* אנדרי אלכנה כי אנדרי אחרי
לאנדרי. אחרי כי אחרי אלהי אנדרי
6 אנדרי אמרו:* אנו אחרי אנדרי אנדרי
7 אנדרי אמרו אנדרי אנדרי אנדרי:* אנדרי
8 אנדרי אמרו אחרי אל אנדרי: אנדרי
אנדרי אנדרי אל אנדרי אנדרי.* אנו
אנדרי אנדרי אחרי אנדרי אנדרי אנדרי
9 אנדרי אנדרי אנדרי אנדרי אנדרי.* אנדרי כי

[1] אמרו אנדרי. [2] אנדרי אנדרי אנדרי אנדרי אנדרי

ישראל: 33 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיֵצֵא מִבָּתֵּי הַנִּמְכָּר וּבֵית אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הֵם אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 34 וּמִגְרַשׁ עָרֵי מִקְנֵהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם:

35 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: 36 אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: 37 אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: 38 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

39 וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: 40 כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: 41 וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: 42 כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד: 43 לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ:

44 וְעַבְדְּךָ וְאֶמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ־לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: 45 וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: 46 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה אִישׁ בְּאָחִיו בְּפָרֶךְ:

47 וְכִי־תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: 48 אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: 49 אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל: 50 וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: 51 אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: 52 וְאִם־מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ: 53 כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְשָׁנָה יִהְיֶה אִתּוֹ לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: 54 וְאִם־לֹא נִגְאַל בָּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: 55 כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

פרק כו.

1 לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 2 אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה:

3 אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: 4 וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: 5 וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם: 6 וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: 7 וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב: 8 וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב: 9 וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: 10 וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: 11 וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: 12 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: 13 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת:

14 וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: 15 וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי לְהֵפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי: 16 אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת־הַבֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם: 17 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וּנְסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֶתְכֶם: 18 וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם: 19 וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כְּבַרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כִּנְחֹשֶׁת: 20 וְתָם לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת־פִּרְיוֹ: 21 וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם: 22 וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֲּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם: 23 וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: 24 וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם קֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם:

---

(29) כה. 11: 47.
(31) בב. 7: 51. 52. ו. יא. 2: 15.
(32) בב. 15: 16. ו. יא. 2: 16.
(33) שמ 3: 7. 12: 34.
(34) שמ 21: 34. 35. כה. 11: 49. בב. 5: 40. 7: 58. 59. 22: 19. שמ 10: 17. ד. יא. 11: 24. 25.
(35) בלא. 18: 24. בב. 4: 8. ו. שמ. 3: 12. ד. בב. 24: 20. 21.
(37) כה. 13: 34. ד. בב. 24: 21. יא. 32: 11. 12. יב. 17: 8. 4. 91: 15.
(39) יב. 118: 26. שמ 21: 9.

(1) יא. 13: 1. כה. 21: 5.
(2) ו. יא. 9: 7. יג. 26: 18. שמ 3: 12. כה. 19: 44.
(3) יא. 13: 3. ו. יא. 5: 1.
(4) יב. 5: 6. יט. 2: 8. 18.
(5) ד. יא. 3: 2. ו. שמ. 4: 1. שמ 24: 11. 24. שמ. 5: 43.
(7) ד. בב. 15: 6. יב. 19: 2. שב 2: 22. יא. 14: 13.
(9) שמ 10: 17. יא. 13: 9. כה. 21: 12. שמ. 15: 20. 16: 2. בב. 4: 2. 3. 7: 59. 12: 1. יא. ב. שב. 4: 16. בלא. 2: 10. 13.
(10) שמ 11: 6. 13: 57. ד. בא. 1: 15. 4: 10. 16.
(11) שמ 7: 15. בב. 20: 29. ד. שב. 2: 1. ו. בא. 4: 1. שמ 24: 5. 24.
(13) שמ 10: 22. יא. 13: 13. בב. 3: 6. 14. בלא. 2: 10.
(14) שמ 4: 23. 9: 35. יט. 10: 18. יא. 1: 6. 23.
(15) יא. 13: 14. כה. 21: 20. בב. 9: 27. 12: 11. 9: 25. 23.
(19) כה. 23: 29.
(21) בב. 9: 26. 12: 1. שמ. 2: 2.
(22) יב. 65: 8. 9. יט. 14: 2. 3.
(23) יא. 13: 21. כה. 17: 23. 21: 8.
(24) יט. 13: 1. שמ 24: 5. 11. ד. יא. 2: 9-11. בלא. 13: 28. 29. יט. 8: 28-30. ד. בא. 2: 19.

---

[1] שמות: בְּיַד־מֹשֶׁה. [2] שמות: בְּיַד כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל.
[3] שמות: לִי כָּל־הָאָרֶץ.

מבקשי נפשו: והיה נבלתו לא תהיה למאכל לכל עוף השמים
25 ואל חיתו הארץ: ושבתי את אשר לקחתי.* נאם
26 אדני יהוה: אך אתם הלכתם איש לדרכו הראשונה
ואחרי גלוליכם עונכם.* ואתם אמרתם לא יתקן דרך
27 אדני: הלוא בית ישראל הם אשר יאמרו אלי משל
הוא יאמרו עלי: הלוא משל דברים הוא אמר עליהם:
28 ואתם בית ישראל אשר אמרתם הנה נא אנחנו
ואבותינו נמקנו בפשעינו ובחטאתינו.* ואיך נחיה
29 גם הוא יאמר אלהים: ואני ראיתי אותם ואשמידם
ואעבירם מן הארץ אשר נתתי לאבותם: ואמר אליהם
30 הנה אנכי מוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את אדמת
31 ישראל: ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל
תועבותיה משם: ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה
אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרם ונתתי
32 להם לב בשר: למען ילכו בחקותי וישמרו את משפטי
33 ועשו אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים.*
34 ואתם בני ישראל[1]תאמרו אתי כה אמר אדני יהוה:
הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי
35 ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתי
אותם עץ אחד והיו אחד בידי.
36 והיו עץ אשר אחזה בם עיני לעיני הגוים: ודברתי
37 עליהם דבר אל לאמר: הנה[2]לקח את עץ יוסף.*
אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם
38 עליו את עץ יהודה והיו לעץ אחד והיו אחד בידי:
והיו העצים אשר תכתב עליהם בידם: ודברת עליהם
39 כה אמר אדני יהוה: הנה אני לוקח את עץ יוסף
אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם
40 עליו את עץ יהודה ועשיתי אותם עץ אחד והיו אחד
בידי.* והיו העצים אשר תכתב עליהם בידם: נגד
41 עיניהם.* ודברת עליהם את המשפטים אשר לי
הם ואת החקים אשר לי כלם ועשית אותם: ושבתי
42 את אשר לקחתי: משד את גוים אשר הלכו
שם ואקבצתים מסביב והבאתי אותם אל אדמתם:

---

[1]תאמר: כתיב ולא קרינן. [2]לקח: כתי. נכ. מת. —ואת כל הבזות: ילקח את עץ יוסף.

(27) לה. 17: 24.
(28) נשא. 39: 30. לה. 17: 37.
(29) דב. 7: 11. 12. נב. 13: 20. 10. שם. 32: 7. ישע. 2: 10. 31. 3: 15. יחז. 5: 20. 8: 9. 36. 13: 24. לה. 21: 25. צפ. 2: 20. יהש. 6: 12.
(30) דב. 7: 13. ודב 12: 12. מש 16: 27. 26. 13: 26. יהש. 1: 7.
(31) מש 13: 41. 1. שם. 15: 52. 1. מש. 4: 16.
(32) לה. 21: 29.
(33) שב. 5: 9.
(34) מש 16: 28. 23: 36. מב. 13: 30. לה. 21: 32.
(35) תה. 102: 26. נב. 51: 6. יא. 31: 35. 36. מש 5: 18. מב. 13: 31. לה. 21: 33. יהש. 1: 11.
(36) מב. 18: 32. צפ. 1: 7. 1. מש. 5: 2. ת. צפ. 3: 10. יהש. 14: 7.
(38) יח. 6: 3-5. 7: 5. לה. 17: 26. 1. צפ. 3: 20.
(40) לה. 17: 34. מב. 13: 42. מש 25: 21. 23. 29: 22.
(51) מש 8: 12. 25: 30.

(1) שב. 5: 29. 30. יהש. 33. מב. לה. 21: 36.
(43) לה. 12: 39. 1. מש. 5: 2. ת. צפ. 3: 10. יהש. 3: 3. 16: 15.
(44) מש 25: 13. 1. מש. 5: 6.
(45) לה. 12: 42. צפ. 20: 28. 1. שם. 4: 2. יהש. 3: 5.
(46) יהש. 16: 15.
(47) מש 25: 21. 23. לה. 22: 29.
(51) מש 8: 12. 25: 30.

(1) שב. 5: 29. 30. יהש. 19: 7. 21: 2. 9.
(2) מש 13: 47. 22: 10.
(5) 1. מש. 5: 6.
(6) מש 24: 31. 1. מש. 4: 16.
(7) לה. 12: 35.
(10) לה. 13: 25.
(11) מש 7: 21-23.
(12) שב. 5: 5. שב. 1: 13. שש. 9: 31.
(13) מש 24: 42. 44. צפ. 13: 33. 35. לה. 21: 36. 1. מש. 16: 13. 1. מש. 5: 6. 1. מש. 5: 8. יהש. 15. 16. צפ.

14 אשר יאמר בספר מלחמות את והב בסופה ואת הנחלים ארנן׃
15 ושקעת הנחלים אשר נטה לשבת ונשענה לגבול מואב׃
16 ומשם באר היא הבאר אשר אמר יהוה לאסף את העם ואתנה להם מים׃ אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה׃
17 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם ומן המדבר מתנה׃
18 ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות׃
19 ומן במות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה פני הישימן׃
20 וישב ישראל בשטים׃ ויחל העם לזנות אל בנות מואב׃
21 ותקרא לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן׃ ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל׃
22 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש ושב חרון אף יהוה מישראל׃
23 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנלוים לבעל פעור׃ והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בוכים פתח אהל מועד׃
24 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו׃
25 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל׃
26 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף׃
27 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
28 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי׃
29 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום׃
30 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל׃
31 ושם איש ישראל המכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני׃
32 וכזבי בת צור נשיא עמים בית אב בקרב מולדתם היא המכת ביום המגפה על פעור ועל דבר כזבי בת הנשיא אחותם׃
33 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר׃
34 קנאו את בני ישראל מעל העדה ואכלתי אתם בקנאתי׃
35 ואת בני ישראל לא כליתי בקנאתי׃
36 ויהי שם שני אנשים מבני ישראל זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני וכזבי בת צור נשיא עמים בית אב למשפחותם בשטים׃
37 ויהי הנגף את העדה ויהרגו בקנאתם׃
38 ויהי המתים בנגף ארבעה ועשרים אלף׃
39 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
40 צרר את המדינים והכיתם אתם׃
41 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחותם המכת ביום המגפה על דבר פעור׃
42 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה לאמר׃
43 קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל׃
44 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנלוים לבעל פעור׃
45 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃
46 ויהי בראשונה תהר ונתן לה את משכבו׃ והיה הבן הבכור אשר תלד ומת הבן הראשון והיא חיה כי שכב איש אותה׃

פרשת חקת.

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃
2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול׃
3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו׃
4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים׃
5 ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה תשרף׃
6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה׃

(14) כה. 19: 12. במ. 21: 33.
(15) במ 18: 24. כה. 12: 6. ז. במ. 12: 7. 11. 29. יא. 4: 11.
(21) במ 24: 47. 25: 34. 46. כה. 12: 44. 22: 29. 30. דב. 12: 2. ד. שב. 2: 12. ז. קהל. 1: 8.
(23) במ 25: 21.
(29) במ 13: 12. שב. 4: 25. כה. 8:18. 19:26. שמ. 15:2.
(30) במ. 8: 12. 24: 51.
(31) וי. 14: 5. במ 16: 27. 28. 19: 38. שב. 8: 1. 11. ו. ש. 4: 16. ד. ש. 1: 7. שמ. 14. קהל. 1: 7.
(32) כה. 14: 10. ד. מ. 5: 10. קהל. 20: 12. שמ. 20: 38. 34: 17. 20. במ 13: 49. (34) כה. 8: 17. ו. קהל. 1: 4. 9. 3. 9. קהל. 21: 7. במ 20: 23. שב. 10: 40. ו. מ. 2: 9. דב. 11: 16.

(35) דב. 58: 7. שמ. 18: 7. ש. 1: 27. דב. 13: 2. ל. במ. 5.
(36) ש. 2: 15. 16. ל. 1: 16.
(40) במ 14: 31. 19: 17. במ 10: 42. שב. 9: 41. דב. 6: 10.
(41) כה. 6: 8. במ 7: 23. כה. 13: 27. במ 13: 40. 42. ד. קהל. 2: 4. שמ. 6.
(45) במ 14: 31. 17: 5. וי. 2: 8. קה. 9: 5.
(46) דב. 12: 2. במ. 5: 29. כה. 2: 7. שב.

(2) שב. 14: 1. לה. 22: 1. במ. 13: 1.
(3) כה. 2: 2. במ. 11: 47. קה. 4: 25. שב.
(6) שב. 14: 3. במ. 11: 1. 2. 12: 3. במ 21: 17.

7 ולבניו׃ ואלה תולדת בניו שמעון לוי
8 ויששכר זבולן ודינה׃ ובני שמעון ימואל
9 וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן־הכנענית׃
10 ואלה בני לוי גרשון קהת ומררי׃ ובני
11 יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימת ער
12 ואונן בני פרץ היו את־חצרון ואת־חמול׃
13 ובני יששכר תולע ופואה יוב ושמרון׃
14 בני זבולן סרד ואילון ויחלאל׃ אלה
15 משפחת הזבלני׃ אלה בני־לאה אשר ילדה
16 את־יעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל־
17 נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני
18 שפחת זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו
19 ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש׃
20 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד
21 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת
22 בת־פוטי פרע כהן און את־מנשה ואת־
23 אפרים׃ ובני בלהה שפחת רחל אשר ילדה
24 ליעקב דן ונפתלי׃ בני דן חושים׃ ובני
25 נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ אלה בני
26 בלהה אשר ילדה ליעקב שבעה נפש׃ כל־
27 הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה יוצאי
28 ירכו מלבד נשי בני יעקב כל־נפש
29 שלשים ושש׃ ובני יוסף אשר ילד־לו
30 בארץ מצרים נפשים שנים ויהודה שלח
31 את־יהודה לפניו אל־יוסף להורת פניה
32 גשנה ויבאו ארצה גשן׃ ויאסר יוסף
33 מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
34 גשנה וירא אליו ויפל על־צואריו ויבך
35 על־צואריו עוד׃ ויאמר ישראל אל־יוסף
36 עתה אמותה בפעם הזאת כי ראיתי את־
37 פניך כי עודך חי׃ ויאמר יוסף אל־אחיו
38 ואל־בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
39 ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ
40 כנען באו אלי׃ והאנשים רעי צאן כי
41 אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם ובל־אשר
42 להם הביאו׃ והיה כי־יקרא לכם פרעה
43 ואמר מה־מעשיכם׃ ואמרתם אנשי מקנים
44 היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־אנחנו
45 גם־אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
46 תועבת מצרים כל־רעה לחם׃ ויבא יוסף
47 ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
48 ובקרם ובל־אשר להם באו מארץ כנען
49 והנם בארץ גשן׃ ומקצה אחיו לקח חמשה
50 אנשים ויצגם לפני פרעה׃ ויאמר פרעה
51 אל־אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל־פרעה
52 רעה צאן עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו׃
53 ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ באנו כי־אין
54 מרעה לצאן אשר לעבדיך כי־כבד הרעב
55 בארץ כנען ועתה ישבו־נא עבדיך בארץ
56 גשן׃ ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר אביך
57 ואחיך באו אליך׃ ארץ מצרים לפניך היא
58 במיטב הארץ הושב את־אביך ואת־אחיך
59 ישבו בארץ גשן ואם־ידעת ויש־בם אנשי
60 חיל ושמתם שרי מקנה על אשר־לי׃
61 ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמד לפני
62 פרעה ויברך יעקב את־פרעה׃ ויאמר
63 פרעה אל־יעקב כמה ימי שני חייך׃
64 ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי
65 שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי
66 שני חיי ולא השיגו את־ימי חיי אבתי
67 בימי מגוריהם׃ ויברך יעקב את־פרעה
68 ויצא מלפני פרעה׃ וישב יוסף את־אביו
69 ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים
70 במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
71 פרעה׃ ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו
72 ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף׃
73 ולחם אין בכל־הארץ כי כבד הרעב מאד
74 ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב׃
75 ויקבץ יוסף את־כל־הכסף הנמצא בארץ
76 מצרים ובארץ כנען בשבר אשר־הם שברים
77 ויבא יוסף את־הכסף בית פרעה׃ ויתם
78 הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־
79 מצרים אל־יוסף לאמר הבה־לנו לחם
80 ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ ויאמר
81 יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
82 אם־אפס כסף׃ ויביאו את־מקניהם אל־
83 יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
84 הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
85 בלחם בכל־מקניהם בשנה ההוא׃
86 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה
87 השנית ויאמרו אליו לא־נכחד מאדני כי
88 אם־תם הכסף וקנין הבהמה אל־אדני לא
89 נשאר לפני אדני בלתי אם־גויתינו ואדמתנו׃
90 למה נמות לעיניך גם־אנחנו גם־אדמתנו
91 קנה־אתנו ואת־אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו
92 ואדמתנו עבדים לפרעה ותן־זרע ונחיה
93 ולא נמות והאדמה לא תשם׃ ויקן יוסף
94 את־כל־אדמת מצרים לפרעה כי־מכרו
95 מצרים איש שדהו כי־חזק עליהם הרעב
96 ותהי הארץ לפרעה׃ ואת־העם העביר
97 אתו לערים מקצה גבול־מצרים ועד־קצהו׃
98 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים
99 מאת פרעה ואכלו את־חקם אשר נתן להם
100 פרעה על־כן לא־מכרו את־אדמתם׃
101 ויאמר יוסף אל־העם הן קניתי היום
102 אתכם ואת־אדמתכם לפרעה הנה־לכם זרע
103 וזרעתם את־האדמה׃ והיה בתבואת ונתתם
104 חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם
105 לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
106 ולאכל לטפכם׃ ויאמרו החייתנו נמצא־חן
107 בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃
108 וישם אתה יוסף לחק עד־היום הזה על־
109 אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת
110 הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃
111 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
112 ויאחזו־בה ויפרו וירבו מאד׃ ויחי יעקב
113 בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
114 יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים שנה
115 ומאת שנה׃ ויקרבו ימי־ישראל למות
116 ויקרא לבנו ליוסף ויאמר אליו אם־נא
117 מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת ירכי
118 ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני
119 במצרים׃ ושכבתי עם־אבתי ונשאתני
120 ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי
121 אעשה כדברך׃ ויאמר השבעה לי וישבע
122 לו וישתחו ישראל על־ראש המטה׃
123 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף
124 הנה אביך חלה ויקח את־שני בניו עמו
125 את־מנשה ואת־אפרים׃ ויגד ליעקב
126 ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק
127 ישראל וישב על־המטה׃ ויאמר יעקב
128 אל־יוסף אל שדי נראה־אלי בלוז בארץ
129 כנען ויברך אתי׃ ויאמר אלי הנני מפרך
130 והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־
131 הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃
132 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים
133 עד־באי אליך מצרימה לי־הם אפרים
134 ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי׃ ומולדתך
135 אשר הולדת אחריהם לך יהיו על־שם
136 אחיהם יקראו בנחלתם׃ ואני בבאי מפדן
137 מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד־
138 כברת־ארץ לבוא אפרתה ואקברה שם
139 בדרך אפרת היא בית לחם׃ וירא ישראל
140 את־בני יוסף ויאמר מי־אלה׃ ויאמר יוסף
141 אל־אביו בני הם אשר־נתן־לי אלהים
142 בזה ויאמר קחם־נא אלי ואברכם׃
143 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות
144 ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃
145 ויאמר ישראל אל־יוסף ראה פניך לא
146 פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את־
147 זרעך׃ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
148 וישתחו לאפיו ארצה׃ ויקח יוסף את־
149 שניהם את־אפרים בימינו משמאל ישראל
150 ואת־מנשה בשמאלו משמאל ישראל
151 ויגש אליו׃ וישלח ישראל את־ימינו
152 וישת על־ראש אפרים והוא הצעיר
153 ואת־שמאלו על־ראש מנשה שכל את־
154 ידיו כי מנשה הבכור׃ ויברך את־יוסף
155 ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו
156 אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי
157 עד היום הזה׃ המלאך הגאל אתי מכל־
158 רע יברך את־הנערים ויקרא בהם שמי
159 ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב
160 בקרב הארץ׃ ויראה יוסף כי־ישית אביו
161 יד־ימין על־ראש אפרים וירע בעיניו
162 ויתמך יד־אביו להסיר אתה מעל־ראש
163 אפרים על־ראש מנשה׃ ויאמר יוסף אל־
164 אביו לא־כן אבי כי־זה הבכר שים ימינך
165 על־ראשו׃ וימאן אביו ויאמר ידעתי בני
166 ידעתי גם־הוא יהיה לעם וגם־הוא יגדל
167 ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה
168 מלא־הגוים׃ ויברכם ביום ההוא לאמר
169 בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים
170 כאפרים וכמנשה׃ וישם את־אפרים
171 לפני מנשה׃ ויאמר ישראל אל־יוסף הנה
172 אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
173 אל־ארץ אבתיכם׃ ואני נתתי לך שכם
174 אחד על־אחיך אשר לקחתי מיד האמרי
175 בחרבי ובקשתי׃ ויקרא יעקב אל־בניו
176 ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר־יקרא
177 אתכם באחרית הימים׃ הקבצו ושמעו
178 בני יעקב ושמעו אל־ישראל אביכם׃
179 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר
180 שאת ויתר עז׃ פחז כמים אל־תותר כי
181 עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃
182 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃
183 בסדם אל־תבא נפשי באסיפם אל־תחד
184 כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו־
185 שור׃ ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
186 אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃
187 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף
188 איביך ישתחוו לך בני אביך׃ גור אריה
189 יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה
190 וכלביא מי יקימנו׃ לא־יסור שבט מיהודה
191 ומחקק מבין רגליו עד כי־יבא שילה
192 ולו יקהת עמים׃ אסרי לגפן עירה ולשרקה
193 בני אתנו כבס בין לחמיו ובדם־ענבים
194 סותה לבושו׃ חכלילי עינים מיין ולבן־
195 שנים מחלב׃ זבולן לחוף ימים ישכון
196 והוא לחוף אניות וירכתו על־צידן׃
197 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃
198 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
199 ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ דן
200 ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ יהי־דן
201 נחש עלי־דרך שפיפן עלי־ארח הנשך
202 עקבי־סוס ויפל רכבו אחור׃ לישועתך
203 קויתי יהוה׃ גד גדוד יגודנו והוא יגד
204 עקב׃ מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני
205 מלך׃ נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי־שפר׃
206 בן פרת יוסף בן פרת עלי־עין בנות צעדה
207 עלי־שור׃ וימררהו ורבו וישטמהו בעלי
208 חצים׃ ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי
209 ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן
210 ישראל׃ מאל אביך ויעזרך ואת שדי
211 ויברכך ברכת־שמים מעל ברכת תהום
212 רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ ברכת
213 אביך גברו על־ברכת הורי עד־תאות גבעת
214 עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר
215 אחיו׃ בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
216 ולערב יחלק שלל׃ כל־אלה שבטי ישראל
217 שנים עשר ואת־זאת אשר־דבר להם אביהם
218 ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם׃
219 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל־עמי
220 קברו אתי אל־אבתי אל־המערה אשר בשדה
221 עפרון החתי׃ בשדה המכפלה אשר על־
222 פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם
223 את־השדה מאת עפרון החתי לאחזת־קבר׃
224 שמה קברו את־אברהם ואת־שרה אשתו
225 שמה קברו את־יצחק ואת־רבקה אשתו
226 ושמה קברתי את־לאה׃ מקנה השדה
227 והמערה אשר־בו מאת בני־חת׃ ויכל
228 יעקב מצות את־בניו ויאסף רגליו אל־
229 המטה וינוע ויאסף אל־עמיו׃
230 ויפל יוסף על־פני אביו ויבך עליו
231 וישק־לו׃ ויצו יוסף את־עבדיו את־
232 הרפאים לחנט את־אביו ויחנטו הרפאים
233 את־ישראל׃ וימלאו־לו ארבעים יום כי
234 כן ימלאו ימי החנטים ויבכו־אתו מצרים
235 שבעים יום׃ ויעברו ימי בכיתו וידבר
236 יוסף אל־בית פרעה לאמר אם־נא מצאתי
237 חן בעיניכם דברו־נא באזני פרעה לאמר׃
238 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
239 אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
240 ועתה אעלה־נא ואקברה את־אבי ואשובה׃
241 ויאמר פרעה עלה וקבר את־אביך כאשר
242 השביעך׃ ויעל יוסף לקבר את־אביו
243 ויעלו אתו כל־עבדי פרעה זקני ביתו וכל־
244 זקני ארץ מצרים׃ וכל־בית יוסף ואחיו
245 ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו
246 בארץ גשן׃ ויעל עמו גם־רכב גם־פרשים
247 ויהי המחנה כבד מאד׃ ויבאו עד־גרן
248 האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד
249 גדול וכבד עד־מאד ויעש לאביו אבל
250 שבעת ימים׃ וירא יושב הארץ הכנעני
251 את־האבל בגרן האטד ויאמרו אבל־כבד
252 זה למצרים על־כן קרא שם־המקום אבל
253 מצרים אשר בעבר הירדן׃ ויעשו בניו
254 לו כן כאשר צום׃ וישאו אתו בניו ארצה
255 כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
256 אשר־קנה אברהם את־השדה לאחזת־קבר
257 מאת עפרון החתי על־פני ממרא׃
258 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל־העלים
259 אתו לקבר את־אביו אחרי קברו את־אביו׃
260 ויראו אחי־יוסף כי־מת אביהם ויאמרו
261 לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את
262 כל־הרעה אשר גמלנוהו׃ ויצוו אל־יוסף
263 לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃
264 כה־תאמרון ליוסף אנא שא־נא פשע אחיך
265 וחטאתם כי־רעה גמלוך ועתה שא־נא
266 לפשע עבדי אלהי אביך׃ ויבך יוסף
267 בדברם אליו׃ וילכו גם־אחיו ויפלו לפניו
268 ויאמרו הננו לך לעבדים׃ ויאמר אלהם
269 יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים אני׃
270 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
271 לטובה למען עשה כיום הזה להחית עם־
272 רב׃ ועתה אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם
273 ואת־טפכם וינחם וידבר על־לבם׃
274 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
275 ויחי יוסף מאת שנה ועשר שנים׃
276 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
277 מכיר בני מנשה ילדו על־ברכי יוסף׃
278 ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי מת ואלהים
279 פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן־הארץ
280 הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם
281 ליצחק וליעקב׃ וישבע יוסף את־בני
282 ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
283 והעליתם את־עצמתי מזה׃ וימת יוסף
284 בן־מאת עשר שנים וישם אתו בארון
285 במצרים׃

---

(8) שמ. 12: 4.
(11) בר. 15: 11. שמ. 12: 8. שמ. 18: 20. 28: 20. שמ. 13: 33. 14: 19. 16: 5. 28. 17: 11.
(14) שד. 14: 10. לה. 22: 3. שמ. 13: 2. 30. שמ. 10: 4.
(15) וי. 11: 12. שמ. 27: 3.
(17) שר. 12: 6. 18. שד. 14: 12. לה. 22: 7.
(20) שד. 14: 17-21. לה. 22: 14. שמ. 13: 21.
(23) שו. 41: 9. לה. 22: 21. שמ. 13: 18.
(24) שו. 22. נב. שר. 53. בר. 9: 26. שד. 9: 12. לה. 24: 25. 26. 46. שר. 17: 2. 3. 26: 22. 23. ו. שה. 15: 3. שמ. 17: 12.
(26) שד. 14: 22. לה. 22: 19. ו. שה. 11: 23-25. שד. 6: 41. ו. שה. 10: 16.
(27) שד. 14: 23.
(28) שר. 24: 8. שה. 17: 11. יד. 31. שמ. 20: 28. ש"ב 5: 15. שה. 9: 22.
(29) שד. 14: 25. לה. 22: 18. שר. 10: 41.
(30) שד. 14: 26.
(31) שד. 14: 27. שמ. 16: 32. שמ. 11: 6. וי. 13: 7.
(32) שמ. 28: 7. 10. 16. שד. 14: 28. 16: 7.
(34) שד. 14: 30. לה. 22: 34. שמ. 13: 38.
(36) שד. 14: 32-35. לה. 22: 39. שמ. 18: 1.
(37) שמ. 4: 21.
(38) שמ. 12: 27.
(39) שד. 14: 36. לה. 22: 42. שה. 5: 7. שמ. 12: 27. שמ. 20: 22. שמ. 5: 30. 38: 6. שה. 2: 8.
(41) שד. 13: 33. 14: 38. לה. 22: 40. שר. 6. 18: 18.

1: ס"א בקמלי שכיון. 2: מחמ' ושמ. בה. שה. לה. שביעי.

28 ויהי כחצות היום ויהי אליהו מתל
29 ויתנבאו עד־עלות המנחה ואין קול ואין
30 עונה ואין קשב׃ ויאמר אליהו לכל־העם
31 גשו אלי כל־העם אליו וירפא את־מזבח
32 יהוה הנתץ׃ ויקח אליהו שתים עשרה
33 אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה
34 דבר־יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃
35 ויבן את־האבנים מזבח בשם יהוה ויעש
36 תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח׃
37 ויערך את־העצים וינתח את־הפר וישם
38 על־העצים׃ ויאמר מלאו ארבעה כדים
39 מים והרקו על־העלה ועל־העצים׃
40 ויאמר שנו ושנו ושלשו ושלשו וירצו
41 המים סביב למזבח וגם את־התעלה מלא
42 מים׃ ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו
43 הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק
44 וישראל היום יודע כי־אתה אלהים בישראל
45 ואני עבדך וכדברך עשיתי את־כל־הדברים
46 האלה׃ ענני יהוה ענני ויאמר העם הזה
47 כי־אתה יהוה האלהים וכי־אתה הסבות
48 את־לבם אחרנית׃ וירד אש־יהוה ותאכל
49 את־העלה ואת־העצים ואת־האבנים ואת־
50 העפר ואת־המים אשר בתעלה׃ וירא כל־
51 העם ויפלו על־פניהם ויאמרו יהוה הוא
52 האלהים יהוה הוא האלהים׃ ויאמר אליהו
53 אלהם תפשו את־נביאי הבעל אל־יפלט
54 איש מהם ויתפשום׃ ויורדם אליהו אל־
55 נחל קישון וישחט שם׃ ויאמר אליהו
56 אל־אחאב עלה אכל ושתה כי קול המון
57 גשם׃ ואחאב עלה לאכל ולשתות ואליהו
58 עלה אל־ראש הכרמל וישתחו ארצה וישם
59 פניו בין ברכיו׃ ויאמר אל־נערו עלה־נא
60 הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר אין דבר
61 ויאמר שוב שבע פעמים׃ ויהי בפעם
62 השביעית ויאמר הנה עלה־קטן ככף־איש
63 עלה מים ויאמר עלה אמר אל־אחאב אסר
64 וירד ולא יעצרך הגשם׃ ויהי עד־כה
65 וכה שחרו השמים בעב וגשם ויהי גשם
66 גדול ויבך אחאב וילך יזרעאלה׃
67 ויהי יד־יהוה אל־אליהו ויחגר מתניו
68 וירץ לפני אחאב עד־בואך יזרעאלה׃
69 ויגד אחאב לאיזבל את כל־אשר עשה
70 אליהו וכל־אשר הרג את־כל־הנביאים
71 בחרב׃ ותשלח איזבל מלאך אל־אליהו
72 לאמר כה־יעשון אלהים וכה יוסיפון כי
73 כעת מחר אשים את־נפשך כנפש אחד
74 מהם׃ וירא ויקם וילך על־נפשו ויבא
75 באר־שבע אשר ליהודה וינח את־נערו
76 שם׃ והוא הלך במדבר דרך יום ויבא
77 וישב תחת רתם אחד ויתאו את־נפשו
78 למות ויאמר רב עתה יהוה קח־נא את־
79 נפשי כי לא־טוב אנכי מאבתי׃ וישכב
80 וישן תחת רתם אחד והנה־זה מלאך נגע־
81 בו ויאמר אליו קום אכל׃ ויפן והנה
82 מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל
83 וישת וישב וישכב׃ וישב מלאך־יהוה
84 שנית ויגע־בו ויאמר קום אכל כי רב־לך
85 הדרך׃ ויקם ויאכל וישת ויהלך בכח
86 האכלה ההוא ארבעים יום וארבעים לילה
87 עד־חרב הר־האלהים׃ ויבא שם אל־
88 המערה וילן שם והנה דבר־יהוה אליו
89 ויאמר לו מה־לך פה אליהו׃ ויאמר קנא
90 קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי־עזבו בריתך
91 בני־ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך
92 הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־
93 נפשי לקחתה׃ ויאמר צא ועמדת בהר
94 לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה
95 וחזקה מפרק הרים ומשברת סלעים לפני
96 יהוה לא ברוח יהוה ואחרי הרוח רעש לא
97 ברעש יהוה׃ ואחרי הרעש אש לא באש
98 יהוה ואחרי האש קול דמה דממה דקה׃
99 ויהי כשמע אליהו וילט פניו במעטפתו
100 ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול
101 ויאמר מה־לך פה אליהו׃ ויאמר קנא
102 קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי־עזבו בריתך
103 בני־ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך
104 הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־
105 נפשי לקחתה׃ ויאמר יהוה אליו לך שוב
106 לדרכך מדברה דמשק ובאת וחשחת את־
107 חזאל למלך על־ארם׃ ואת־יהוא בן־נמשי
108 תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־
109 שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך׃
110 והיה המנצל מחרב חזאל ימית יהוא
111 והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע׃
112 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל־
113 הברכים אשר לא־כרעו לבעל וכל־הפה
114 אשר לא־נשק לו׃ וילך משם וימצא את־
115 אלישע בן־שפט והוא חרש שנים עשר
116 צמדים לפניו ואתו בשנים עשר וילך
117 אליהו אליו וישלך אדרתו עליו׃
118 ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
119 אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך
120 ויאמר לו לך שוב כי מה־עשיתי לך׃
121 וישב מאחריו וילקח צמד הבקר ויזבח
122 ובכלי הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו
123 ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו׃
124 ויעל בן־הדד מלך־ארם את כל־חילו
125 ושלשים ושנים מלכים אתו וסוס ורכב
126 ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה׃
127 וישלח מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל
128 העירה ויאמר לו כה אמר בן־הדד כספך
129 וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי
130 הם׃ ויענו מלך־ישראל ויאמר כדבריך
131 אדני המלך לך אני וכל־אשר־לי׃
132 וישובו המלאכים ויאמרו כה אמר בן־הדד
133 לאמר כי שלח שלחתי אליך לאמר כספך
134 וזהבך ונשיך ובניך תתן־לי׃ וכעת מחר
135 אשלח את־עבדי אליך וחפשו את־ביתך
136 ואת־בתי עבדיך והיה כל־מחמד עיניך
137 ישימו בידם ולקחו׃ ויקרא מלך־ישראל
138 לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא וראו כי
139 רעה זו מבקש הוא כי שלח אלי לנשי
140 ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃
141 ויאמרו אליו כל־הזקנים והעם אל־תשמע
142 ואל־תאבה׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד
143 אמרו אדני המלך כל אשר־שלחת אל־עבדך
144 בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל
145 לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו דבר׃
146 וישלח אליו בן־הדד ויאמר כה יעשון לי
147 אלהים וכה יוספון כי עפר שמרון לא־
148 יספיק לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃
149 ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל
150 חגר כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי
151 כשמעו את־הדבר הזה הוא והמלכים
152 שתים שתים בסכות וישלח אל־המלכים
153 ויאמר שמו־נא ערבים בעד־עצמכם ואל־
154 תשימו לי׃ ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה
155 כי אם־כבד אתה ממנו׃ ויאמר אל־
156 מלאכי בן־הדד אמרו אל־אדני המלך
157 כל־אשר שלחת אל־עבדך בראשונה אעשה
158 והדבר הזה לא אוכל לעשות ויהלכו
159 המלאכים וישיבו־לו דבר׃ ויאמר אליו
160 בן־הדד כה יעשון לי אלהים וכה יוספון
161 כי עפר שמרון לא־יספיק לשועלים לכל־
162 העם אשר ברגלי׃ ויען מלך־ישראל
163 ויאמר דברו אל־תתהלל חגר כמפתח את־
164 מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו את־הדבר
165 הזה הוא והמלכים שתים שתים בסכות
166 וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא ערבים
167 בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃ ויאמרו
168 אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד אתה
169 ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד אמרו
170 אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־עבדך
171 בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל
172 לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו דבר׃
173 ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי אלהים
174 וכה יוספון כי עפר שמרון לא־יספיק
175 לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃ ויען
176 מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל חגר
177 כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו
178 את־הדבר הזה הוא והמלכים שתים שתים
179 בסכות וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא
180 ערבים בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃
181 ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד
182 אתה ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד
183 אמרו אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־
184 עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא
185 אוכל לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו
186 דבר׃ ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי
187 אלהים וכה יוספון כי עפר שמרון לא־
188 יספיק לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃
189 ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל
190 חגר כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי
191 כשמעו את־הדבר הזה הוא והמלכים
192 שתים שתים בסכות וישלח אל־המלכים
193 ויאמר שמו־נא ערבים בעד־עצמכם ואל־
194 תשימו לי׃ ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה
195 כי אם־כבד אתה ממנו׃ ויאמר אל־
196 מלאכי בן־הדד אמרו אל־אדני המלך
197 כל־אשר שלחת אל־עבדך בראשונה אעשה
198 והדבר הזה לא אוכל לעשות ויהלכו
199 המלאכים וישיבו־לו דבר׃ ויאמר אליו
200 בן־הדד כה יעשון לי אלהים וכה יוספון
201 כי עפר שמרון לא־יספיק לשועלים לכל־
202 העם אשר ברגלי׃ ויען מלך־ישראל
203 ויאמר דברו אל־תתהלל חגר כמפתח את־
204 מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו את־הדבר
205 הזה הוא והמלכים שתים שתים בסכות
206 וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא ערבים
207 בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃ ויאמרו
208 אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד אתה
209 ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד אמרו
210 אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־עבדך
211 בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל
212 לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו דבר׃
213 ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי אלהים
214 וכה יוספון כי עפר שמרון לא־יספיק
215 לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃ ויען
216 מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל חגר
217 כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו
218 את־הדבר הזה הוא והמלכים שתים שתים
219 בסכות וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא
220 ערבים בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃
221 ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד
222 אתה ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד
223 אמרו אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־
224 עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא
225 אוכל לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו
226 דבר׃ ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי
227 אלהים וכה יוספון כי עפר שמרון לא־
228 יספיק לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃
229 ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל
230 חגר כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי
231 כשמעו את־הדבר הזה הוא והמלכים
232 שתים שתים בסכות וישלח אל־המלכים
233 ויאמר שמו־נא ערבים בעד־עצמכם ואל־
234 תשימו לי׃ ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה
235 כי אם־כבד אתה ממנו׃ ויאמר אל־
236 מלאכי בן־הדד אמרו אל־אדני המלך
237 כל־אשר שלחת אל־עבדך בראשונה אעשה
238 והדבר הזה לא אוכל לעשות ויהלכו
239 המלאכים וישיבו־לו דבר׃ ויאמר אליו
240 בן־הדד כה יעשון לי אלהים וכה יוספון
241 כי עפר שמרון לא־יספיק לשועלים לכל־
242 העם אשר ברגלי׃ ויען מלך־ישראל
243 ויאמר דברו אל־תתהלל חגר כמפתח את־
244 מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו את־הדבר
245 הזה הוא והמלכים שתים שתים בסכות
246 וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא ערבים
247 בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃ ויאמרו
248 אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד אתה
249 ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד אמרו
250 אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־עבדך
251 בראשונה אעשה והדבר הזה לא אוכל
252 לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו דבר׃
253 ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי אלהים
254 וכה יוספון כי עפר שמרון לא־יספיק
255 לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃ ויען
256 מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל חגר
257 כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי כשמעו
258 את־הדבר הזה הוא והמלכים שתים שתים
259 בסכות וישלח אל־המלכים ויאמר שמו־נא
260 ערבים בעד־עצמכם ואל־תשימו לי׃
261 ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה כי אם־כבד
262 אתה ממנו׃ ויאמר אל־מלאכי בן־הדד
263 אמרו אל־אדני המלך כל אשר־שלחת אל־
264 עבדך בראשונה אעשה והדבר הזה לא
265 אוכל לעשות ויהלכו המלאכים וישיבו־לו
266 דבר׃ ויאמר אליו בן־הדד כה יעשון לי
267 אלהים וכה יוספון כי עפר שמרון לא־
268 יספיק לשועלים לכל־העם אשר ברגלי׃
269 ויען מלך־ישראל ויאמר דברו אל־תתהלל
270 חגר כמפתח את־מתניו כמתיר׃ ויהי
271 כשמעו את־הדבר הזה הוא והמלכים
272 שתים שתים בסכות וישלח אל־המלכים
273 ויאמר שמו־נא ערבים בעד־עצמכם ואל־
274 תשימו לי׃ ויאמרו אל־תשמע ואל־תאבה
275 כי אם־כבד אתה ממנו׃ ויאמר אל־
276 מלאכי בן־הדד אמרו אל־אדני המלך
277 כל־אשר שלחת אל־עבדך בראשונה אעשה
278 והדבר הזה לא אוכל לעשות ויהלכו
279 המלאכים וישיבו־לו דבר׃ ויאמר אליו
280 ב

64 ואת מעשיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויישכב יהוידע עם אבתיו וימת בן מאת שנה בעת מותו׃ 65 ויקברו אתו בעיר דוד עם המלכים אשר עשו טוב בישראל ועם בית אלהים׃ ויתחזק אחריו עמציה בנו׃

כה 1 בן עשרים וחמש שנה עמציה במלכו וארבעים ותשע שנה מלך בירושלים ושם אמו יהועדן מירושלים׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כלבב׃ 3 ויהי כאשר חזקה עליו הממלכה ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו׃ 4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו׃ 5 ויקבץ עמציה את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימין ויפקדם מבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז חנית וצנה׃ 6 וישכר מאה אלף גבורי חיל מישראל בכסף ככר׃ 7 ואיש אלהים בא אליו לאמר אדני אל יבוא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם כל בני אפרים׃ 8 כי אם אתה תלך עשה חזק למלחמה כבד אלהים יכשילך לפני האויב כי יש לאלהים לעזר ולהכשיל׃ 9 ויאמר עמציה לאיש האלהים ומה יעשה לככר אשר נתתי למאה גדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה׃ 10 ויבדל עמציה להם את הגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם וחרה אפם מאד ביהודה וישבו למקומם בחרי אף׃ 11 ויתחזק עמציה וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים׃ 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה והביאום אל ראש הסלע ויפילום מראש הסלע וכלם נבקעו׃ 13 ובני הגדוד אשר השיב עמציה מבלתי הלך עמו במלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון עד בית חורון ויכו בם שלשת אלפים איש ובזו שלל רב׃ 14 ויהי אחרי בוא עמציה מהכות את אדומים ויביא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה וקטר להם׃ 15 ויחר אף יהוה בעמציה וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך׃ 16 ויהי בדברו אליו ויאמר אליו היועץ למלך נתוך חדל למה תכו׃ ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃ 17 ויועץ עמציה מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ 18 וישלח יואש מלך ישראל אל עמציה מלך יהודה לאמר החרול אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החרול׃ 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב נא בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ 20 ולא שמע עמציה כי מאת האלהים היתה למען תתם בידם כי דרשו את אלהי אדום׃ 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ועמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ 22 ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ 23 ואת עמציה מלך יהודה בן יואש בן יהואחז לכד יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃ 24 וכל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבדם אל ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ 25 ויחי עמציה בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ 26 ויתר דברי עמציה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל׃ 27 ומעת סור עמציה מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם׃ 28 וישאו אתו על סוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה׃

כו 1 ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 2 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ 3 בן שש עשרה שנה עזריה במלכו וחמשים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליה מירושלים׃ 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו׃ 5 ויהי דרש את האלהים בימי זכריהו המבין בראות אלהים ובימי דרשו את יהוה הצליח אלהים׃ 6 ויצא ויצבא במלחמה בפלשתים וישבר את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבן ערים באשדוד ובפלשתים׃ 7 ויעזרהו אלהים על הפלשתים ועל הערבים היושבים בגור בעל ועל המעונים׃ 8 ויתנו העמונים מנחה לעזריה ויצא שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה׃ 9 ויבן עזריה מגדלים בירושלים על שער הפנה ועל שער הגיא ועל הפנה ויבצרם׃ 10 ויבן מגדלים במדבר וחצב בארות רבות כי בשפלה ובמישור היו לו אכרים וכורמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה׃ 11 ויהי לעזריה חיל עשה צבא יוצאי צבא למספר פקודתם ביד יעואל הסופר ומעשיה הנגיד ביד מעשיהו סגן המלך׃ 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות׃ 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עשים במלחמה בגבורה לעזר למלך על האויב׃ 14 ויכן להם עזריה לכל הצבא מגנים וחנית וכובעים ושריון וקשתות וקלעי אבנים׃ 15 ויעש בירושלים חשבנות מחשבי חשב היו על המגדלים ועל הפנות לירות חצים ואבני סלע וידו יצא שמו למרחוק כי נפלא יעזר עד החזיק׃ 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית ויעל על יהוה אלהיו ויבא על היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת׃ 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ואתו כהנים בני חיל שמנים׃ 18 ויעמדו על עזריה המלך ויאמרו לו לא לך עזריה להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר הוצא מן המקדש כי מעלת ומעל לא לכבוד יהוה אלהים׃ 19 ויזעף עזריה והקטרת בידו בזעפו על הכהנים ותפרח הצרעת במצחו נגד הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת׃ 20 ויפן אליו עזריהו הכהן הראש וכל הכהנים והנה מצרע הוא במצחו ויגרשהו משם וגם הוא נחפז לצאת כי נגעו יהוה׃ 21 ויהי עזריה המלך מצרע עד יום מותו וישב בבית חפשית מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שפט את עם הארץ׃ 22 ויתר דברי עזריה הראשנים והאחרונים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא׃ 23 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקברות אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו׃

כז 1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וששה עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושה בת צדוק׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזריה אביו רק לא יבא בהיכל יהוה ועוד העם משחיתים׃ 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה הרבה׃ 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשות בנה בירנים ומגדלים׃ 5 הוא נלחם את מלך בני עמון ויחזק עליהם וישבום בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפי כור חטים ועשרת אלפים שעורים זה יתן להם בני עמון וגם בשנה השנית ובשלשית׃ 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו׃ 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה׃ 8 בן עשרים וחמש שנה במלכו וששה עשרה שנה מלך בירושלים׃ 9 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ויהי אחז בנו תחתיו׃

כח 1 בן עשרים שנה אחז במלכו וששה עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃ 2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים׃ 3 והוא הקטיר בגי בן הנם ויבער את בניו באש כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו ויגלו ממנו שבי גדול ויביאו דמשקה ויתנהו ביד מלך ישראל ויכהו מכות גדולות׃ 6 ויהרג פקח בן רמליהו בחיל גבור ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד בהתעזבם את יהוה אלהי אבותם׃ 7 וזכרי גבור אפרים המית את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה למלך׃ 8 וישבו בני ישראל משם מאתים אלף אשה בנים ובנות ובז גדול לקחו משם וישלחו את השלל דמשקה׃ 9 ושם נביא ליהוה עודד שמו ויצא לפני הצבא הבאים לשמרון ויאמר אליהם הנה בחרון אף יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בחרון אשר הגיע השמים׃ 10 ועתה אתם אמרים להכניע לכם לעבדות ושפחות לירושלים אך הלא אתם אתכם חטאים ליהוה אלהיכם׃ 11 ועתה שמעו לי ושלחו את השבי אשר שבית מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם׃ 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריה בן יהוחנן ברכיה בן משלמות ויחזקיה בן שלום ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא׃ 13 ויאמרו אליהם לא תביאו הנה את השבי כי אשמה עלינו על יהוה להוסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי אשמתנו גדולה ובחרון אף גדול על ישראל׃ 14 ויעזבו החלוצים את השבי ואת השלל לפני השרים וכל הקהל׃ 15 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו במשבי ומכל בגדיהם הלבישו את כל ערמיהם ויכסום ויסעדום ויסכום ויובילום בחמורים לכל כושל ויבאום ירחו עיר התמרים אל אחיהם ויהי שבים שמרונה׃ 16 בעת ההיא שלח המלך אחז אל מלכי אשור לעזר לו׃ 17 כי עוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי׃ 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה ובנגב יהודה ויכבשו בית שמש ואילון וגדרות ושוכו ובנותיה ותמנה ובנותיה וגמזו ובנותיה ויושבו שם׃ 19 כי הכניע יהוה את יהודה על אחז מלך ישראל כי פרע ביהודה ומעל מעל ביהוה׃ 20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו אתו׃ 21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך ושרים ויתן למלך אשור ולא לעזרו׃ 22 וגם בעת צרתו אתו הוסיף למעל ביהוה המלך אחז הוא׃ 23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים אתו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם עזרים אתם לי אזבחה להם ויעזרוני ולו ולכל ישראל היו למכשול׃ 24 ויקבץ אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלים׃ 25 ובכל ערי יהודה עשה במות להקטיר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו׃ 26 ויתר דברו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל׃ 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברו אתו בעיר בירושלים כי לא הביאוהו אל קברות מלכי ישראל ויהי חזקיה בנו תחתיו׃

כט 1 חזקיה מלך בן עשרים וחמש שנה במלכו ותשע שנים מלך בירושלים ושם אמו אביה בת זכריה׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃ 3 הוא בחדש הראשון לשנה הראשנה למלכותו פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם׃ 4 ויבא את הכהנים ואת הלוים ויקבצם אל רחוב המזרח׃ 5 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו והקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש׃ 6 כי מעלו אבותינו ויעשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו עורף׃ 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות ולקטרת לא הקטירו ולעולה לא העלו בקדש לאלהי ישראל׃ 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלים ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם רואים בעיניכם׃ 9 והנה נפלו אבותינו בחרב והנה בנינו ובנותינו ונשינו בשבי בגלל זאת׃ 10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל ויסר מעלינו חרון אפו׃ 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים׃ 12 ויקמו הלוים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מבני קהת ומבני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומבני הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח׃ 13 ומבני אליצפן סמרי ויעואל ומבני אסף זכריהו ומתניהו׃ 14 ומבני הימן יחיאל ושמעי ומבני ידותון שמעיה ועזיאל׃ 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר את בית יהוה׃ 16 ויבאו הכהנים אל פנימית בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה אל חצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא החוצה אל נחל קדרון׃ 17 ויחלו בראשון לחדש הראשון לקדש ובשמנת ימים לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמנת ימים ובשנים עשר יום לחדש הראשון כלו׃ 18 ויבאו פנימה אל חזקיה המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו׃ 19 ואת כל הכלים אשר הזנה המלך אחז במלכו במעלו הכינונו והנם לפני מזבח יהוה׃ 20 וישכם חזקיה המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה׃ 21 ויקריבו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה ועתודים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה׃ 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו על המזבח וישחטו האילים ויזרקו הדם על המזבח וישחטו הכבשים ויזרקו הדם על המזבח׃ 23 ויגשו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל וישמכו את ידיהם עליהם׃ 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם על המזבח לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת׃ 25 ויעמד את הלוים בבית יהוה בצלצלים בנבלים ובכנורות כמצות דויד וגד חוזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו׃ 26 ויעמדו הלוים בכלי דויד וחצרות הכהנים בחצוצרות׃ 27 ויאמר חזקיה להעלות העולה על המזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל׃ 28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצרות מחצצרים הכל עד כלות העולה׃ 29 וככלות להעלות הכרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו׃ 30 ויאמר חזקיה המלך והשרים ללוים לשבח ליהוה בדברי דויד ואסף החוזה וישבחו עד שמחה ויקדו וישתחוו׃ 31 ויען חזקיה ויאמר עתה מלאתם יד ליהוה גשו נא וקרבו זבחים ותודות בית יהוה ויבא הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות׃ 32 ויהי מספר העלות אשר הביא הקהל בקר שבעים אלף כבש מאה אלף עתודים מאתים אלף לעולה׃ 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים׃ 34 רק הכהנים מעטו ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויעזרום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד התקדש הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מן הכהנים׃ 35 וגם עלות ברב חלבי השלמים ונסכים לכל העלה ותכון עבודת בית יהוה׃ 36 וישמח חזקיה וכל העם על אשר הכין האלהים לעם כי בפתע היה הדבר׃

ל 1 וישלח חזקיה אל כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלים לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל׃ 2 ויועץ המלך ושריו וכל קהל בירושלים לעשות הפסח בחדש השני׃ 3 כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למספר והעם לא נאספו לירושלים׃ 4 וייטב הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל׃ 5 ויכינו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלים כי לא עשו לרב כמכתוב׃ 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארה לכם מכף מלכי אשור׃ 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם רואים׃ 8 עתה אל תקשו עורפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו׃ 9 כי בשובכם אל יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שביהם וישובו לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו׃ 10 ויעברו הרצים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבולן ויהיו משחקים ולועגים בם׃ 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולן נכנעו ויבאו ירושלים׃ 12 ביהודה גם היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה׃ 13 ויאספו בירושלים עם רב לעשות חג המצות בחדש השני קהל גדול מאד׃ 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלים ואת כל המקטרות הסירו וישליכו להנחל קדרון׃ 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה׃ 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים מזרקים מיד הלוים׃ 17 כי רבים בקהל אשר לא התקדשו ולכל לא טהור להקדיש ליהוה את הפסחים׃ 18 כי רבת מספר העם אשר מאפרים ומנשה יששכר וזבולן לא הטהרו כי אכלו את הפסח לא ככתוב כי התפלל חזקיה עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד׃ 19 כל הכון לבבו לדרוש את האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש׃ 20 וישמע יהוה אל חזקיה וירפא את העם׃ 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלים את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה והלוים והכהנים הללו ליהוה יום יום בכלי עז ליהוה׃ 22 וידבר חזקיה על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים והודים ליהוה אלהי אבותיהם׃ 23 ויועץ כל הקהל לעשות עוד שבעת ימים ויעשו שבעת ימים בשמחה׃ 24 כי חזקיה מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב׃ 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מארץ ישראל והגרים הבאים מארץ ישראל וישבי יהודה׃ 26 ותהי שמחה גדולה בירושלים כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא היתה כזאת בירושלים׃ 27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבא תפלתם אל משכן קדשו השמים׃

לא 1 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים אל ערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים ויתצו הבמות והמזבחות מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנשה עד כלותם וישבו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם׃ 2 ויעמד חזקיה את מחלקות הכהנים ואת מחלקות הלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו הכהנים והלוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשערי מחנות יהוה׃ 3 וחלק המלך מרכושו לעלות בבקר ובערב ועלות השבתות וחדשים ומועדים ככתוב בתורת יהוה׃ 4 ויאמר לעם לישבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה׃ 5 וכפרוץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר כל דבר הביאו לרב׃ 6 ובני ישראל ויהודה הישבים בערי יהודה גם המה מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים הקדשים ליהוה אלהיהם נתנו ויעשו ערמות ערמות׃ 7 בחדש השלישי החלו הערמות להוסד ובחדש השביעי כלו׃ 8 ויבאו חזקיה והשרים וירא את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל׃ 9 ויחקר חזקיה על הכהנים והלוים אודות הערמות׃ 10 ויען אתו עזריה הכהן הראש מבית צדוק ויאמר מאז החל הרים לבית יהוה לאכל ולשבע ולהותר הרבה כי יהוה ברך את עמו ויתר הזה הערמות הגדולות׃ 11 ויאמר חזקיה להכין לשכות בבית יהוה ויכינו׃ 12 ויביאו את הרומה והמעשר והקדשים בנאמנה ועליהם נגיד כוניהו הלוי ושמעי אחיו משנה׃ 13 ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל וסכריהו ומחת ועניהו ויוסבכיהו פקדים מיד כוניהו ושמעי אחיו על מצות חזקיה המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃ 14 וקורי בן ימנה הלוי השוער המזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדש הקדשים׃ 15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן׃ 16 מלבד יחסם לזכרים מבן שלש שנים ומעלה לכל הבא לבית יהוה דבר יום ביומו לעבדתם במשמרותם כמחלקותם׃ 17 ויחס הכהנים לבית אבותם והלוים מבן עשרים שנה ומעלה במשמרותם במחלקותם׃ 18 ויחס כל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל הקהל באמונה ויתקדשו בקדש קדשים׃ 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל יחוס בלוים׃ 20 ויעש כן חזקיה בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו׃ 21 ובכל מעשה אשר החל בעבדת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרוש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח׃

לב 1 אחרי הדברים האלה ובאמונה הזאת בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערי המבצר ויאמר לבקעם לו׃ 2 וירא חזקיה כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלים׃ 3 ויועץ את שריו וגבוריו לסתם את מימי העינות אשר מחוץ לעיר והם יעזרוהו׃ 4 ויאספו עם רב ויסתמו את כל העינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבאו מלכי אשור ומצאו מים הרבה׃ 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות וחומה אחרת בנה חוצה ויחזק את מלוא העיר דויד ויעש נשק וצנות הרבה׃ 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבם לאמר׃ 7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומפני כל ההמון אשר עמו כי רב עמנו מעם אתו׃ 8 עם בשר זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם במלחמתנו ויסמכו העם על דברי חזקיה מלך יהודה׃ 9 אחרי כן שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלים והוא לפני לכיש ועמו כל ממשלתו אל חזקיה מלך יהודה ואל כל יהודה אשר בירושלים לאמר׃ 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים ואתם יושבים במצור בירושלים׃ 11 הלא חזקיה מסית אתכם לתת לכם למות ברעב ובצמא באמרו יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃ 12 הלא הוא חזקיה הסיר את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלים לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו׃ 13 הלא ידעתם מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכלו יכלו אלהי גוי הארצות מידי לארצם׃ 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר הכחידו אבותי אשר יכל להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להצילכם מידי׃ 15 ועתה אל יסית אתכם חזקיה ואל יפתה אתכם ככה ואל תאמינו לו כי כל אלהי כל גוי וממלכה לא יכלו להציל עמם מידי ומידי אבותי אף כי אלהיכם לא יצילכם מידי׃ 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל חזקיה עבדו׃ 17 ספרים שלח לחרף את יהוה אלהי ישראל ולדבר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי חזקיה את עמו מידי׃ 18 ויקרא בקול גדול אל יהודית ירושלים אשר על החומה לדבר אליהם למען יבעתום ולמען יבהלום ותלכד העיר׃ 19 ויאמרו על אלהי ירושלים כמעשי אלהי עמי הארץ מעשה ידי אדם׃ 20 ויתפלל על זאת חזקיה המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא ויזעקו השמים׃ 21 ויצמת יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ויפלהו שם בחרב מבטניו יצאו׃ 22 ויושע יהוה את חזקיה ואת ישבי ירושלים מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל ויכלכל מסביב׃ 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלים ומגדנות ליחזקיה מלך יהודה וישא לעיני כל הגוים מאחרי כן׃ 24 בימים ההם חלה חזקיה למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו׃ 25 ולא כגמול השיב חזקיה כי רם לבבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלים׃ 26 ויתכנע חזקיה בגבה לבבו הוא וישבי ירושלים ולא באו עליהם קצף יהוה בימי חזקיה׃ 27 ויהי לחזקיה עשר וכבוד רב מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשם ולמגנים ולכל כלי חמדה׃ 28 ומסכנות לתבואת דגן תירוש ויצהר ואורות לכל בהמה ובהמה וגדרות לצאן׃ 29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד׃ 30 הוא חזקיה סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח חזקיה בכל מעשיו׃ 31 אך בדברי מלכי בבל השרים אשר שלחו אליו לדרוש על המופת אשר היה בארץ עזבו אלהים לנסותו לדעת את כל אשר בלבבו׃ 32 ויתר דברי חזקיה וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל׃ 33 וישכב חזקיה עם אבתיו וישתחוו בעלות קברי בני דויד וכל יהודה וישבי ירושלים במותו ויהי מנשה בנו תחתיו׃

לג 1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים שנה מלך בירושלים׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיה אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃ 4 ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים אשים את שמי׃ 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃ 6 והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ויעונן וינחש וכשף ויעש באוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ 7 ואת פסל הסמל אשר עשה שם בבית האלהים אשר אמר האלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃ 8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מן האדמה אשר הכינותי לאבותיהם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים ולכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה׃ 9 ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלים לעשות רע מכל הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃ 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו׃ 11 ויבא יהוה עליהם את שרי צבא מלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויולכהו בבלה׃ 12 וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו׃ 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלים למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים׃ 14 ואחרי כן בנה חומה חוץ לעיר דויד ולמערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה׃ 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הפסל מבית יהוה ואת כל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלים וישלך חוץ לעיר׃ 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את יהוה אלהי ישראל׃ 17 אך עוד העם מזבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם׃ 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים אשר דברו אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל׃ 19 ותפלתו ויעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקומות אשר בנה בהם במות והעמיד את האשרים ואת הפסלים לפני הכניעו בו הנם כתובים על דברי חוזי׃ 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברו אתו בביתו ויהי אמון בנו תחתיו׃ 21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלים׃ 22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ויזבח אמון לכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו ויעבדם׃ 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה הוא אשמתו׃ 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו׃ 25 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו׃

לד 1 בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלים׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול׃ 3 כי בשנת שמנה למלכו והוא נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשנת שתים עשרה החל לטהר את יהודה וירושלים מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות׃ 4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה ממנו קצץ ואת האשרים והפסלים והמסכות שבר ודק ויזרה על פני קברי הזבחים אשר זבחו להם׃ 5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותם ויטהר את יהודה וירושלים׃ 6 וכן עשה בערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחרבותם סביב׃ 7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים ואת הפסלים כתת לדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלים׃ 8 ובשנת שמנה עשרה למלכו לטהר את הארץ ואת הבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו׃ 9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית האלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימין ואל ישבי ירושלים׃ 10 ויתנו ביד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנו העושים העבודה אשר בבית יהוה לחזק ולרפא הבית׃ 11 ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצי מחברות ולקרות לבתים אשר החריבו מלכי יהודה׃ 12 והאנשים עשים במלאכה באמונה ועליהם פקדים יחת ועבדיה הלוים מבני מררי וזכריה ומשלם מבני הקהתי לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר׃ 13 ועל הנשאים משאות ומסכים לכל עשה מלאכה בכל עבודה ומן הלוים סופרים ושטרים ושוערים׃ 14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה׃ 15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפ

7 לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב׃
8 הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנָךְ בַּמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃
9 בַּמְּאֵרָה אַתֶּם נֵאָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃
10 הָבִיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי׃
11 וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
12 וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם אֶתְכֶם כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
13 חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם מַה נִּדַּבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃
14 אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֹבֵד אֱלֹהִים וּמַה בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃
15 וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃
16 אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃
17 וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כְּאִישׁ חָמַל עַל בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃
18 וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לָרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃
19 כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל זֵדִים וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃
20 וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃
21 וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה זֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
22 זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃
23 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃
24 וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם פֶּן אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֵרֶם׃

(8) בר. 1: 19.
(9) וי. 11: 12. 13.
(11) מל. 15: 2. לה. 23: 3. מש. 18: 33. 37. ו שה. 9: 13.
(12) מל 26: 63. מש. 19: 9. (13) מל 26: 62. מש. 19: 10.
(15) מל. 15: 6. לה. 23: 17. מש. 18: 39.
(20) מל. 15: 11. לה. 23: 18. מש. 18: 40. בר. 3: 14.
(24) דב. 21: 6. (25) דב. 19: 10. מל. 2: 19. ו מל. 2: 32. ד. 32. 1: 16. בר. 5: 28. (26) נח. 53: 5. מל. 15: 15. לה. 23: 16. 24. 25. מש. 19: 1. 16. (27) מל. 15: 16. מש. 19: 2. (28) לה. 23: 11. (29) מז. 69: 19. נח. 53: 3. (30) נח. 50: 6. מל 26: 67. (31) נח. 53: 7.

1 קמיה. מסורת הטעמים. 2 מ: דבקתם.

25 פֶּן אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֵרֶם׃

26 וַיְהִי כִּי יִשְׁאַל מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
27 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
28 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
29 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
30 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
31 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
32 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
33 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
34 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
35 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
36 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
37 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
38 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
39 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
40 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
41 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
42 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
43 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
44 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
45 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃
46 וְאָמַר מִכֶּם אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאִמּוֹ וְאָבִיו וְאָמַר הֲלֹם אֲשֶׁר הֲלֹם׃

3 מסורת: שמות. 4 מ: מלכי. 5 מ: לי קשי לשמוע׃

(32) מש. 15: 35. ו. מל. 21: 13. בר. 7: 58. שה. 13: 12. מל. 15: 21. לה. 23: 26. (33) מל. 15: 22. לה. 23: 33. מש. 19: 17. (34) מז. 69: 21. מש 27: 48. (35) מל. 15: 24. לה. 23: 34. מש. 19: 24. מז. 22: 18. (36) מש 27: 54. (37) מל. 15: 26. לה. 23: 38. מש. 19: 19. (38) שה. 15: 12. מל. 15: 27. לה. 23: 32. 33. מש. 19: 18. (39) מז. 22: 7. 109: 25. מל. 15: 29. לה. 23: 35. (40) מש 26: 61. מש. 2: 19. מש 26: 63. (43) מז. 22: 8. (44) מל. 15: 32. לה. 23: 39. (45) שה. 8: 9. מל. 15: 33. לה. 23: 44. (46) שה. 5: 7. מז. 22: 1.

65 ס. ס. ס.

18 מעלה ארץ מקנין נפש מעשיו בא: קשי
19 מעשה יכל לבא בתוכו מחבת מלח ובא בתוכו: ס כפר
מחבת לחבר לחבר קדש: מעשהו כפר

20 כשמע בתוך מחבת מעשו בתוכו: ס שלשה.
לחבר בתוכו לב מעשה כפר מעשו בתוכו: מה:
זה נעשהו עם לב מה: מעשו לב בתוכו: שמו.

חמשה מאמרים.

מאמר א.

1 זה חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה: על יהודה
2 ירושלם בימי עזיה יותם אחז יחזקיהו מלכי
3 יהודה. שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: יודע שור
4 קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא
התבונן. הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים
5 בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש
ישראל נזורו אחור: על מה תכו עוד תוסיפו סרה
כל ראש לחלי וכל לב דוי: מכף רגל ועד ראש
6 אין בו מתם ופצע וחבורה טרי לא זרו ולא חבשו
ולא רככה בשמן: ארצכם שממה ערי אשו שרפות
אדמתכם נכרים אכלים אתה ושממה כמהפכת
7 נכרים: ונותרה בת ציון כסכה במקשה כמלונה
במצה כעיר נצורה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמרה נדמינו: שמעו
דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה: למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי
עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי: כי תבאו לראות פני מי
בקש זאת מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא
מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
מקרא לא אוכל הון ועצרה: חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא: ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני
שמע ידיכם דמים מלאו: רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה:
18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר
19 יהיו: אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
20 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכל כי פי יהוה דבר:
21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט
22 צדק ילין בה ועתה מרצחים: כספך היה לסיגים
23 סבאך מהול במים: שריך סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחד ורדף כנמלות יתום ריב אלמנה
24 לא יבוא אליהם: לכן נאם האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי:
25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבור סיגיך ואסירה כל
26 בדיליך: ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעציך
כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה
27 נאמנה: ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:
ושבר פשעים וחטאים יחד ועזבי יהוה יכלו:
28 כי יבושו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מן הגנות
29 אשר בחרתם: כי תהיו כאלה נובל עלהו ומגנה
שאין מים לה:

---

[1] ישע. נח. מב. כא—ומלחמה ציון!

[2] מ: מעיבלו. [3] מ: אחזה. [4] מ: לאחזה. [5] מ: כאחזה. [6] ישע. נה. מב. מה.—ומלחמה ציון!

(18) בר. 7: 13. 14. מש 11: 27. 16: 28. ה. 1: 32. 10: 22. מש. 3: 35. 5: 22. 13: 3. 17: 2. בא 2: 36. יט. 14: 9. ו. מה. 15: 27. יא. 1: 10. 21. בא 2: 9. 10. בב. 1: 2: 8. ו. בא. 3: 22. בב. 17: 14.
(19) מכ 16: 15. נב. 52: 10. כה. 24: 47. בא 2: 38. 39. יט 10: 18. מה. 1: 23.
(20) בא 2: 42.

---

(1) מש 14: 33. כה. 1: 35. מש. 1: 34.
(2) מכ. 3: 1. מש 11: 10. כה. 7: 27.
(3) נב. 40: 3. מש 3: 3. כה. 3: 4. מש. 1: 15. 23.
(4) מש 3: 1. כה. 3: 3. מש. 3: 23.
(5) מש 3: 5.
(6) מש 3: 4. חב. 11: 22.
(7) מש 3: 11. מש. 1: 27. בא 13: 25.
[בב. מה. 26.]

(8) בא 1: 5. 11: 16. 19: 4. נב. 44: 3. מה. 2: 28. בא 2: 4. 10: 45. 11: 15. 16. ו. מה. 12: 13.
[בב. מה. 27.]
(9) מש 3: 13. כה. 3: 21.
(10) מש 3: 16. מש. 1: 32.
(11) מה. 2: 7. מש 3: 17. מכ. 9: 7.
(12) מש 4: 1. כה. 4: 1.
(13) מש 4: 11.
[בב. מה. 30.]
(14) מש 4: 12. 23.
(15) בא. 9: 25. בכ. 4: 4. יב. 1: 10. מש 3: 2. 17: 4.
(16) מש 4: 18. כה. 5: 4.
(18) מש 19: 27. כה. 5: 11.
(19) מש 4: 21.
[בב. מה. 31.]
(21) מש 4: 13. כה. 4: 31.
(22) מש 7: 28.
(23) כה. 4: 33.
(24) מש 8: 29.
(25) מכ. 1: 34.
(26) מכ. 9: 20.
(29) מש 8: 14. כה. 4: 38.

30 מקומך. ומזרעיהם אשר אתה מושלם.* משלים
מלך. ומזרעיהם: ואתה תהיה: ונגיד ומי מלך
31 ומשל. ומזרעיהם אשר אתה מושל: ומזרעיהם
ומזרעיהם ואתה תהיה: ומזרעיהם ואתה תהיה
32 ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם
33 ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם.* ומזרעיהם
34 ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם
35 ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם
36 ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם.
37 ומזרעיהם. ומזרעיהם ומזרעיהם:* ומזרעיהם
38 ומזרעיהם ומזרעיהם. ומזרעיהם.* ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
39 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.*
40 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
41 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.*
42 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.*
43 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם:* ומזרעיהם
44 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
45 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.

ומזרעיהם: ה.

1 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
2 ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם
ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
3 ומזרעיהם: ומזרעיהם.* ומזרעיהם
ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
4 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
5 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
6 ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם
7 ומזרעיהם:* ומזרעיהם [1]ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
8 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
9 ומזרעיהם:* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
10 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
11 ומזרעיהם:* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
12 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם.
13 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
14 ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
15 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
16 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
17 ומזרעיהם:* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
18 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם. ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
19 ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
20 ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
21 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
22 ומזרעיהם ומזרעיהם.* ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם: ומזרעיהם ומזרעיהם
[2]ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם.
23 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
24 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם
25 ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם:* ומזרעיהם
ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם

[1]ם: ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם ומזרעיהם.

[2]ם: ומזרעיהם.

(32) ומזרעיהם 8: 16. ומזרעיהם 4: 40.
(34) ומזרעיהם 3: 12. ומזרעיהם 4: 41.
ומזרעיהם 16: 17. 18.
(35) ומזרעיהם 4: 42.
(38) ומזרעיהם 4: 43. ומזרעיהם 61: 1.
ומזרעיהם 16: 28. 17: 4.
(39) ומזרעיהם 4: 23. ומזרעיהם 4: 44.
(40) ומזרעיהם 8: 2. ומזרעיהם 5: 12.
(44) ומזרעיהם 14: 3. 4. 10. ומזרעיהם 5: 14.
(45) ומזרעיהם 5: 15. ומזרעיהם 2: 13.

(1) ומזרעיהם 9: 1. ומזרעיהם 5: 18.
(7) ומזרעיהם 14: 4. ומזרעיהם 43: 25.
(8) ומזרעיהם 9: 4.
(9) ומזרעיהם 9: 5.
(13) ומזרעיהם 9: 9.
(14) ומזרעיהם 9: 9. ומזרעיהם 5: 27.
(15) ומזרעיהם 9: 10.
(17) ומזרעיהם 9: 12. 13. 18: 11.
ומזרעיהם 5: 31. 32. 19: 10. 1.
ומזרעיהם 1: 15.
(18) ומזרעיהם 9: 14. ומזרעיהם 5: 33.
(23) ומזרעיהם 12: 1. ומזרעיהם 6: 1.
ומזרעיהם 23: 25.
(25) ומזרעיהם 1. ומזרעיהם 21: 6.

26 ושת הוא ילד את אנוש׃ אז הוחל לקרא בשם יהוה׃
27 זה ספר תולדת אדם׃ ביום ברא אלהים אדם בדמות
28 אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃

ה.

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
2 אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃
3 ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
4 כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה מאות שנה וויולד בנים
5 ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימת׃
6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש׃
7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה
8 מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת
אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃
9 ויחי אנוש תשעים שנה וויולד את קינן׃ ויחי אנוש
אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה
10 מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש
אשר חי חמש שנים ותשעים שנה וימת׃
11 ויחי קינן שבעים שנה ומאה שנה ויולד את מהללאל׃
12 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי
13 קינן אשר חי עשר שנים ותשעים שנה ומאת שנה
14 וימת׃ ויחי מהללאל חמש וששים שנה ומאת שנה
15 ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד
16 שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
17 ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה
18 מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה
19 ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו
20 את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃
21 ויהיו כל ימי ירד אשר חי תשע מאות שנה
22 ושתים וששים שנה וימת׃ ויתהלך חנוך את
האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות
23 שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי חנוך אשר
24 חי חמש שנים וששים שנה ומאת שנה׃ ויתהלך
חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים׃
25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה
26 ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את
למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד
27 בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח אשר חי תשע
28 מאות שנה וששים ושבע שנה וימת׃ ויחי למך
שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא
29 את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי
30 הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות
31 שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך אשר חי
32 שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח
בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת
יפת׃

ו.

1 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות
2 יולדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃
3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא
בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃
4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר
יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
5 הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ ויראה יהוה כי
רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק
6 רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
7 ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם
אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד
8 רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח
9 מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק
תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃
10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃
11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃
12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
13 בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל
בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
14 משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃
15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
16 חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃
17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
18 בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃
19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
20 להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו
ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים
21 מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃
22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ז.

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
2 אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
3 והבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
4 זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי
משטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני
5 האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃
6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על
7 הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל
8 התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר
9 רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח התבה
10 זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת
11 הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת
12 השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום
13 וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל
14 התבה׃ הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
15 למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה
16 שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
17 ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על
18 הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
19 הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
20 התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על
21 הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
22 השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל
23 האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר
בחרבה מתו׃ וימח את כל היקום אשר על פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו
24 בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

---

1 ד: למהללאל. 2 בראשית. מחסר ו"ת. ה"ג.—לקחו מן
בדרתיו: בדורותיו. 3 ד: מיכל. 4 בראשית. מחסר ו"ת. ה"ג.—לבניו.

---

(26) בר. 29: 32. 33. כה. 24: 9.
(28) מש 12: 8.

(1) מש 12: 9. כה. 6: 9.
(6) מש 12: 14. מש 22: 16.
(7) כה. 6: 17.
(11) בר. 1: 23. 24. כה. 4: 41. מש 14: 33. בר. 1: 1.
(12) בר. 1: 25. 34. מש 12: 16.
(13) מש 10: 1. כה. 6: 12. 9: 1.

(16) מש. 1: 52.
(20) בר. 6: 31.
(21) מש. 7: 5. 10: 20.
(22) מש 9: 34. 10: 25. כה. 11: 15. מש. 7: 20. 8: 48. 52. 10: 20.
(23) מש 12: 25.
(27) בר. 49: 24. מש 12: 29.
(28) מש 12: 31. כה. 12: 10. 1. מש. 5: 16.
(31) מש 12: 46. כה. 8: 19.

(1) מש 13: 1. כה. 8: 4.
(2) בר. 12: 38.

28 חכמות׃ ס חסך נתנו דעת: ומוסר כסיל יבזו׃ 29 אזנו
שמעה תוכחת חיים: בתוך חכמים תלין׃ 30 פורע
מוסר מואס נפשו: שומע תוכחת קונה לב׃ 31 יראת
יהוה מוסר חכמה: ולפני כבוד ענוה׃ 32 מחשבות
בלב איש מערכי לב: ומיהוה מענה לשון׃ 33 גל
אל יהוה מעשיך: ויכונו מחשבותיך׃ 34 כל פעל
יהוה למענהו: וגם רשע ליום רעה׃ 35 תועבת יהוה
כל גבה לב: יד ליד לא ינקה רע׃ 36 בחסד ואמת
יכפר עון: וביראת יהוה סור מרע׃ 37 ברצות יהוה
דרכי איש: גם אויביו יהשלים אתו׃ 38 טוב מעט
בצדקה: מתבואות רבות בלא משפט׃ 39 לב אדם
יחשב דרכו: ויהוה כונן צעדו׃ 40 קסם על שפתי
מלך: במשפט לא ימעל פיו׃ 41 אבן ושלמה משפט
יהוה: ומעשהו כל שקי כיס׃ 42 תועבת מלכים
עשות רשע: כי בצדק יכון כסא׃ 43 רצון שפתי
צדק: ודברי ישרים יאהב׃ 44 חמת מלך מלאכי
מות: ואיש חכם יכפרנה׃ 45 באור פני מלך חיים:
ורצונו כעב מלקוש׃ 46 קנה חכמה מה טוב מפז
לקנות: ולקנות בינה נבחר מכסף׃ 47 סלולת ישרים
סור מרע: שמר נפשו נצר דרכו׃ 48 לפני שבר גאון
ולפני כשלון גבה רוח׃ 49 טוב שפל רוח את ענוים
מחלק שלל את זדים׃ 50 משכיל על דבר ימצא טוב
ובוטח ביהוה אשרי הוא׃ 51 לחכם לב יקרא נבון
ומתוק שפתים יוסיף לקח׃ 52 שכל טוב חן נותן
ודרך בגדים איתן׃ 53 משכיל לבו על פיו: ועל
שפתיו יוסיף לקח׃ 54 צוף דבש אמרי נעם: מתוק
לנפש ומרפא לעצם׃ 55 יש דרך ישר לפני איש:
ואחריתה דרכי מות׃ 56 נפש עמל עמלו כי אכף
עליו פיהו׃ 57 איש בליעל כרה רעה: ועל שפתיו
כאש צרובה׃ 58 איש תהפכות ישלח מדון: ונרגן
מפריד אלוף׃ 59 איש חמס יפתה רעהו: והולכו
בדרך לא טוב׃ 60 קורץ בעין יעשה תהפכות: לוחץ
שפתים מכלה רעה׃ 61 עטרת תפארת שיבה: בדרך
צדקה תמצא׃ 62 טוב ארך אפים מגבור: ומשל ברוחו
מלכד עיר׃ 63 בחיק יושלך הגורל: ומיהוה כל
משפטו׃ 64 גם כל היום לאיש משכיל: ומשפט
עוללים לא יעבור׃ 65 גורל יפריד בין עזים: ובין
כסילים יגזר משפט׃ 66 מעוז איש חסדו: ורש טוב
מכזב׃ 67 יראת יהוה לחיים: ושבע לא יפקד רע׃
68 עצל טמן ידו בצלחת: גם אל פיו לא ישיבנה׃
69 מכה לליץ ויערם פתי: והוכח לנבון ויבן דעת׃
70 שדד עצל ועבר בו: עבר כפיים ויתן בו׃ 71 בן
מכנים בקיץ משכיל: נרדם בקציר בן מביש׃ 72 מים
עמוקים עצת בלב איש: ואיש תבונה ידלנה׃ 73 רב
חסדים איש אמונים: ונאמן מי ימצא׃ 74 צדיק
מתהלך בתמו: אשרי בניו אחריו׃ 75 מלך יושב
על כסא דין: זורה בעיניו כל רע׃ 76 מי יאמר זכיתי
לבבי: טהרתי מחטאתי׃ 77 אבן ואיפה אבן ואיפה:
תועבת יהוה גם שניהם׃ 78 גם בעלילותיו יתנכר
נער: אם זך ואם ישר פעלו׃ 79 אזן שומעת ועין
רואה: יהוה עשה גם שניהם׃ 80 אל תאהב שנה פן
תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 81 רע רע יאמר הקונה:
ואז בלכתו יתהלל׃ 82 יש זהב ורב פנינים: ושפתי
דעת כלי יקר׃ 83 לבן שן ואדם אדמה: ואשה
מכרת שקר׃ 84 עור ושער שחור: ואשה יפת תואר
וסרת טעם׃ 85 שפתי חכמים יזרו דעת: ולב כסילים
לא כן׃ 86 עין רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם
שניהם׃ 87 אל תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך
שבע לחם׃ 88 רע רע יאמר הקונה: ואז בלכתו
יתהלל׃ 89 יש זהב ורב פנינים: ושפתי דעת כלי
יקר׃ 90 לבן שן ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃
91 עור ושער שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃
92 שפתי חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃
93 עין רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃
94 אל תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃
95 רע רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 96 יש
זהב ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 97 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 98 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 99 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 100 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 101 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 102 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 103 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 104 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 105 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 106 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 107 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 108 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 109 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 110 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 111 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 112 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 113 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 114 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 115 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 116 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 117 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 118 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 119 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 120 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 121 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 122 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 123 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 124 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 125 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 126 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 127 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 128 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 129 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 130 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 131 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 132 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 133 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 134 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 135 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 136 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 137 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 138 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 139 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 140 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 141 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 142 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 143 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 144 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 145 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 146 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 147 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 148 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 149 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 150 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 151 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 152 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 153 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 154 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 155 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 156 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 157 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 158 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 159 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 160 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 161 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 162 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 163 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 164 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 165 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 166 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 167 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 168 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 169 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 170 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 171 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 172 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 173 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 174 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 175 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 176 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 177 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 178 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 179 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 180 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 181 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 182 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 183 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 184 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 185 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 186 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 187 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 188 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 189 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 190 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 191 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 192 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 193 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 194 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 195 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 196 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 197 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 198 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 199 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 200 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 201 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 202 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 203 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 204 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 205 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 206 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 207 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 208 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 209 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 210 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 211 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 212 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 213 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 214 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 215 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 216 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 217 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 218 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 219 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 220 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 221 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 222 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 223 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 224 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 225 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 226 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 227 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 228 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 229 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 230 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 231 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 232 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 233 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 234 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 235 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 236 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 237 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 238 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 239 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 240 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 241 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 242 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 243 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 244 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 245 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 246 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 247 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 248 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 249 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 250 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 251 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 252 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 253 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 254 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 255 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 256 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 257 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 258 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 259 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 260 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 261 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 262 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 263 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 264 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 265 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 266 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 267 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 268 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 269 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 270 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 271 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 272 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 273 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 274 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 275 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 276 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 277 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 278 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 279 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 280 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 281 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 282 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 283 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 284 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 285 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 286 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 287 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 288 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 289 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 290 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 291 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 292 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 293 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 294 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 295 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 296 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 297 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 298 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 299 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 300 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 301 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 302 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 303 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 304 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 305 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 306 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 307 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 308 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 309 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 310 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 311 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 312 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 313 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 314 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 315 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 316 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 317 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 318 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 319 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 320 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 321 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 322 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 323 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 324 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 325 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 326 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 327 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 328 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 329 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 330 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 331 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 332 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 333 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 334 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 335 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 336 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 337 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 338 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 339 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 340 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 341 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 342 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 343 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 344 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 345 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 346 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 347 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 348 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 349 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 350 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 351 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 352 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 353 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 354 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 355 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 356 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 357 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 358 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 359 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 360 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 361 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 362 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 363 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 364 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 365 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 366 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 367 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 368 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 369 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 370 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 371 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 372 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 373 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 374 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 375 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 376 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 377 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 378 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 379 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 380 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 381 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 382 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 383 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 384 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 385 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 386 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 387 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 388 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 389 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 390 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 391 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 392 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 393 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 394 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 395 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 396 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 397 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 398 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 399 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 400 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 401 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 402 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 403 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 404 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 405 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 406 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 407 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 408 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 409 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 410 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 411 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 412 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 413 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 414 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 415 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 416 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 417 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 418 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 419 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 420 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 421 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 422 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 423 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 424 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 425 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 426 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 427 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 428 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 429 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 430 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 431 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 432 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 433 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 434 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 435 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 436 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 437 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 438 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 439 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 440 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 441 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 442 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 443 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 444 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 445 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 446 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 447 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 448 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 449 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 450 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 451 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 452 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 453 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 454 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 455 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 456 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 457 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 458 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 459 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 460 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 461 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 462 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 463 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 464 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 465 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 466 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 467 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 468 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 469 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 470 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 471 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 472 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 473 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 474 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 475 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 476 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 477 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 478 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 479 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 480 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 481 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 482 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 483 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 484 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 485 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 486 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 487 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 488 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 489 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 490 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 491 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 492 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 493 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 494 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 495 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 496 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 497 עור ושער
שחור: ואשה יפת תואר וסרת טעם׃ 498 שפתי
חכמים יזרו דעת: ולב כסילים לא כן׃ 499 עין
רואה אזן שומעת: יהוה עשה גם שניהם׃ 500 אל
תאהב שנה פן תורש: פקח עיניך שבע לחם׃ 501 רע
רע יאמר הקונה: ואז בלכתו יתהלל׃ 502 יש זהב
ורב פנינים: ושפתי דעת כלי יקר׃ 503 לבן שן
ואדם אדמה: ואשה מכרת שקר׃ 504 עור ושער
שחור:

7 ולא יבינו׃ ואמרתי אליה אחרי עשותה את כל
8 התועבות האלה תשוב אלי ולא שבה ותרא
9 בגדה יהודה אחותה׃ ואראה כי על כל אשר
10 נאפו משובבה ישראל נאפופיה ואתן ספר
11 כריתתיה ואראה ולא יראה בגדה יהודה
12 אחותה גם היא׃ והיה מקול זנותה הקל
13 וחנף את האבן ואת העץ׃ וגם על כל אלה
14 לא שבה אלי יהודה אחותה בוגדה בשקר
15 נאם יהוה׃ ואשב אשיבך בירושלם ויהודה
16 אחותך בוגדה׃ ואהבתיך אהבת עולם על כן
17 משכתיך חסד׃ עוד אבנך ובנית בתולת
18 ישראל תופיך ועדית בכליך׃ ועדית בגדיך
19 ותלבשי רקמה ותנעלי תחש ותחגרי בוץ
20 ותכסי משי׃ ואתן לך שבעה ותזני בעלים
21 רבים׃ ותקחי מכליך מכלי בגדיך ותעשי
22 במות טלאים ותזני עליהם לא יבוא ולא
23 יהיו׃ בכל תועבותיך ובזנוניך לא זכרת את
24 ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת
25 בדמיך היית׃ ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי
26 תהיה לך נאם אדני יהוה׃ ותבני לך גב
27 בכל רחוב ותעשי במה בראש כל דרך
28 ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגלך לכל
29 עוברי ותרבי את זנוניך׃ וזנית גם את בני
30 מצרים שכנות בשרך ותרבי את זנוניך
31 להכעיסני׃ והנה נטיתי ידי עליך ואגרע
32 חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים
33 הנכלמות מדרכך זמתך׃ על כל תועבותיך
34 ולא זכרת את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל
35 זאת הנה אני נתתי דרכך בראשך נאם
36 אדני יהוה ולא עשית את הזמה הזאת על
37 כל תועבותיך׃ לכן הנה אני מקבץ את כל
38 מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר
39 אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אותם
40 עליך מסביב וגליתי את ערותך אליהם
41 וראו את כל ערותך׃ והוצאתיך דין נאפות
42 ושפכות דם והבאתיך דם חמה וקנאה׃
43 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו
44 רמותיך ופשטו את בגדיך ולקחו את כלי
45 תפארתך ועזבוך ערם ועריה׃ ויעלו עליך
46 קהל ורגמו אותך באבן והתלו אותך
47 בחרבותם׃ ושרפו בתיך באש ועשו בך
48 שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזנות
49 ואתן עוד לא תתני גם אתנן׃ והנחתי את
50 חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא
51 אכעס עוד׃ יען אשר לא זכרת את ימי
52 נעוריך ותרגזי לי בכל אלה והנה גם אני
53 את דרכך נתתי בראשך נאם אדני יהוה
54 ולא עשית את המשכבת על כל תועבותיך׃
55 הנה כל הנמשל עליך משל יאמר על אמר
56 כבתה ועל בתה׃ ואמך חתית מאיש ומבניה
57 מלאכי בתה ואחותך הגדולה את אחותך
58 הקטנה אשר יושבת מימינך׃ בתך סדם
59 ובנתיה ואחותך שמרון ובנתיה ואחותך
60 הקטנה אשר יושבת מצפונך׃ לא בדרכיהן
61 הלכת ולא כתועבותיהן עשית כמעט
62 כמעט השחתת מהן בכל דרכיך׃ חי אני
63 נאם אדני יהוה אם סדם אחותך לא עשתה
64 היא ובנתיה כאשר עשית את ואת בנתיך׃
65 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת
66 לחם ושלות השקט היה לה ולבנתיה ויד
67 עני ואביון לא החזיקה׃ ותגבהנה ותעשנה
68 תועבה לפני ואראם כאשר סרתי׃ ושמרון
69 לא חטאה מחציתך ותרבי את תועבותיך
70 ממנה ותצדקי את אחותיך בכל תועבותיך
71 אשר עשית׃ וגם את שאי כלמתך פגעת
72 לאחיותיך בחטאתיך אשר התעבת מהן
73 הנה צדקניות ממך׃ וגם את בושי כלמתך
74 והצדקנה את אחיותיך׃ ושבתי את שבותן
75 את שבות סדם ובנתיה ושבות שמרון
76 ובנתיה ושבות שבותך בתוכה׃ למען אשר
77 תשאי כלמתך בכל אשר עשית לנחמם׃
78 אחותך סדם לשמועה לא היתה בפיך ביום
79 גאותך׃ בטרם תגלה רעתך כעת חרפת בנות
80 ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים הסביבות
81 אותך׃ זמתך ותועבותיך את תשאי נאם
82 יהוה׃ כי כה אמר אדני יהוה ועשיתי לך
83 כאשר עשית אשר בזית אלה לנאף ברית׃
84 והקמתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני
85 יהוה׃ למען תזכרי והיה לך לבושת ולא
86 תפתחי עוד פיך מפני כלמתך בכפרי לך את
87 כל אשר עשית נאם אדני יהוה׃ ויהי דבר
88 יהוה אלי לאמר׃ בן אדם חוד חידה ומשל
89 משל אל בית ישראל׃ ואמרת כה אמר אדני
90 יהוה הנשר הגדול גדול כנפים ארך אפרת
91 מלא הנוצה אשר לו רקמה לבנון ויקח את
92 צמרת הארז׃ את ראש יונקותיו קטף ויביאהו
93 ארצה כנען בקרית רכלים שמו׃ ויקח מזרע
94 הארץ ויתנהו בשדה זרע ויקח אל מים רבים
95 שתל׃ כערבה שם צמח ויהי לגפן שרחה
96 ותהי גפן שפלה למען פרוא סרעפתה אליו
97 ושרשיה תחתיה תהיינה ותהי גפן ועשתה
98 ענפים ותתן בדים׃ ויהי נשר אחר גדול
99 כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כופה
100 שרשיה אליו ואל סרעפתה שלחה לה
101 להשקותה׃ מן משעי נטעתה ואל טוב
102 תצלח הן תשתל הלוא כהיבש תיבש כל
103 צמח עלהיה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם
104 רב לנתשה משרשיה׃ והנה שתולה הלוא
105 כהיבש תיבש כל צמח עלהיה תיבש׃
106 ואמרת אליה כה אמר אדני יהוה הלוא
107 תצלח בעלות הקדים תיבש פריה ויבשו כל
108 עלי צמחה ולא בזרוע גדולה ובעם רב
109 לשרשה׃ ועתה הנה שתולה הלוא כהיבש
110 תיבש כל צמח עלהיה תיבש׃ ויהי דבר
111 יהוה אלי לאמר׃ אמר נא אל בית המרי
112 הלוא ידעתם מה אלה אמור הנה בא מלך
113 בבל ירושלם ויקח את חילה ואת שריה
114 ויקח עמו הביאם בבלה׃ ויקח מזרע המלוכה
115 ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה את אלי
116 הארץ׃ את אביריה לקח ועם רב לקח
117 לא יעמד הממלכה להשפל מהשא ברית
118 אתו להעמד׃ ומרד בו בשלחו מלאכים
119 מצרים לתת לו סוסים ועם רב הצלח דרך
120 הוא ברית ואתו׃ חי אני נאם אדני יהוה
121 כי אם במקום המלך אשר המליכו אתו
122 אשר בזה אלתו ואשר הפר בריתו אתו
123 עמו במבואו בבל ימות׃ ולא יעשה עמו
124 פרעה במלחמה רבה וחיל גדול בקהל
125 גדול לשפך שפך ולבנות דיק לכרת נפשות
126 רבות׃ ויבז אלה לשבר ברית והנה נתן
127 ידו והכל אשר עשה לא תפלט׃ לכן כה
128 אמר אדני יהוה חי אני אם לא את אלתי
129 אשר בזה ואת בריתי אשר הפר אתו כי
130 את ראשו אתן בו׃ ופרשתי עלי רשתי
131 ובמכמרתי אלכד בו והבאתיו בבלה ונשפטתי
132 אתו שם על מעלו אשר מעל בי׃ וכל
133 מבחריו בכל אגפיו בחרב יפלו ואשר
134 נשאריו לכל רוח יזרו וידעתם כי אני יהוה
135 דברתי׃ כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני
136 מזמרת הארז הרמה ושתלתי מראש יונקותיה
137 רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול׃
138 בהר מרום ישראל אשתלנה ונשאה ענף
139 ועשתה פרי והיתה לארז אדר ושכנו תחתיו
140 כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה׃
141 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי
142 עץ גבה הגביהתי עץ לח הוריתי עץ יבש
143 אני יהוה דברתי ועשיתי׃

יחזקאל ה׳

1 ואתה בן אדם שער לך את התער חד
2 תשאנו ולקחת לך אתו לגלחת ראשך
3 וזקנך׃ ולקחת לך מאזנים לחלק ושקלת
4 אתם׃ ולקחת שליש בכור תשרף בתוך
5 העיר במלאת ימי המצור ולקחת שליש
6 ולקחת שליש תכה בחרב סביבתיה ושליש
7 תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם׃ ומעט
8 מספר תקח אתם וצרת אתם בכנפותיך׃
9 ומהם תקח עוד והשלכת אתם בתוך האש
10 ושרפת אתם באש מתוכה תצא אש על כל
11 בית ישראל׃ כה אמר אדני יהוה זאת
12 ירושלם בגוים שמתיה וסביבות ארצות
13 סבבתיה׃ ותמרה משפטי ברשע מחקותי
14 מן הגוים אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
15 וחקותי בלכתם בהם לא הלכו׃ לכן כה
16 אמר אדני יהוה יען המונכם מן הגוים
17 אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם
18 ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
19 סביבותיכם לא עשיתם׃ לכן כה אמר אדני
20 יהוה גם אני הנני אליך ועשיתי בתוכך
21 משפטים לעיני הגוים׃ ועשיתי בך את
22 אשר לא עשיתי וכאשר לא אעשה כמוהו
23 עוד בגלל כל תועבותיך׃ לכן אבות
24 יאכלו בניהם בתוכך ובנים יאכלו אבותם
25 ועשיתי בך שפטים והזריתי כל שארית
26 אתך לכל רוח׃ לכן חי אני נאם אדני יהוה
27 אם לא על כי את מקדשי טמאת בכל
28 שקוציך ובכל תועבותיך ואני גם אני אגרע
29 ולא תחוס עיני ואני לא אחמל׃ שלשית
30 מתך בדבר ברעב יכלו בתוכך ושלשית
31 בחרב נפלים סביבותיך ושלשית לכל רוח
32 אזרה אחריהם חרב׃ ומלאתי אפי בהם
33 וכלתי אפי בהם ונחמתי וידעו כי אני יהוה
34 בקנאתי דברתי בכלתי אתם עברתי׃
35 ונתתי אתך חרבה וחרפה בגוים אשר
36 סביבותיך לעיני כל עובר׃ וחרפה ומלעגה
37 מוסר ושמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי
38 בך שפטים באף בחמה ובתוכחות חמה
39 אני יהוה דברתי׃ כי אחרעה בם חצי רעב
40 רעים אשר להשחית אשר להשחית אשר
41 אוסיף להרעב עליכם ושברתי לכם מטה
42 לחם׃ ושלחתי בכם רעב וחית רעה
43 והשכלתך ודבר ועבר בך ונגף אביא עליך
44 אני יהוה דברתי׃ ויהי דבר יהוה אלי
45 לאמר׃ בן אדם שים פניך אל הרי ישראל
46 והנבא עליהם׃ ואמרת הרי ישראל שמעו
47 דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים
48 ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנני אני מביא
49 עליכם חרב ואבדתי במותיכם׃ ונשמו
50 מזבחותיכם וחמניכם וחללתי חלליכם לפני
51 גלוליכם׃ ונתתי פגרי בני ישראל לפני
52 גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביב
53 למזבחותיכם׃ בכל מושבותיכם הערים
54 תחרבנה והבמות תשמנה למען יחרבו
55 ואשמו מזבחותיכם וגלוליכם ישברו ויתמו
56 וחמניכם יגדעו ומעשיכם ימחו׃ וחללים
57 יפלו בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃
58 והשארתי בלעיכם פליטים בהיותכם
59 בגוים בהזרותיכם בארצות׃ והפליטים
60 מכם יזכרוני בגוים אשר נשבו שם כי
61 נשברתי את לבם הזונה אשר סרה ממני
62 ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו
63 בפניהם ברעתם בכל תועבותיהם אשר
64 עשו׃ וידעו כי אני יהוה לא חנם דברתי
65 לעשות להם את הרעה הזאת׃ כה אמר
66 אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר
67 אהה על כל תועבות רעות בית ישראל
68 אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃ הרחוק
69 בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר
70 והנצור ברעב ימות וכלתי חמתי בם׃
71 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם
72 בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם על כל
73 גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל
74 עץ רענן ותחת כל אלה עבתה אשר עשו
75 שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃ ונטיתי את
76 ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומדבר
77 מדברתה מכל מושבותם עד דבלתה
78 וידעתם כי אני יהוה׃

יחזקאל ו׳

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
2 שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם׃
3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה
4 כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות
5 לאפיקים ולגאיות הנני אני מביא עליכם
6 חרב ואבדתי במותיכם׃ ונשמו מזבחותיכם
7 וחמניכם וחללתי חלליכם לפני גלוליכם׃
8 ונתתי פגרי בני ישראל לפני גלוליהם
9 וזריתי את עצמותיכם סביב למזבחותיכם׃
10 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות
11 תשמנה למען יחרבו ואשמו מזבחותיכם
12 וגלוליכם ישברו ויתמו וחמניכם יגדעו
13 ומעשיכם ימחו׃ וחללים יפלו בתוככם
14 וידעתם כי אני יהוה׃ והשארתי בלעיכם
15 פליטים בהיותכם בגוים בהזרותיכם
16 בארצות׃ והפליטים מכם יזכרוני בגוים
17 אשר נשבו שם כי נשברתי את לבם הזונה
18 אשר סרה ממני ואת עיניהם הזנות אחרי
19 גלוליהם ונקטו בפניהם ברעתם בכל
20 תועבותיהם אשר עשו׃ וידעו כי אני יהוה
21 לא חנם דברתי לעשות להם את הרעה
22 הזאת׃ כה אמר אדני יהוה הכה בכפך
23 ורקע ברגלך ואמר אהה על כל תועבות
24 רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב
25 ובדבר יפלו׃ הרחוק בדבר ימות והקרוב
26 בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות
27 וכלתי חמתי בם׃ וידעתם כי אני יהוה
28 בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביב
29 למזבחותיהם על כל גבעה רמה בכל
30 ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל
31 אלה עבתה אשר עשו שם ריח ניחח לכל
32 גלוליהם׃ ונטיתי את ידי עליהם ונתתי
33 את הארץ שממה ומדבר מדברתה מכל
34 מושבותם עד דבלתה וידעתם כי אני יהוה׃
35 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ואתה בן אדם
36 כה אמר אדני יהוה אמר ואמר אל אדמת
37 ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות
38 הארץ׃ עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך
39 ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל
40 תועבותיך׃ ולא תחוס עיני עליך ולא
41 אחמל כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך
42 בתוכך תהיינה וידעתם כי אני יהוה׃
43 כה אמר אדני יהוה אסון אחד אסון רע
44 הנה בא׃ קץ בא הקץ הקיץ אליך הנה
45 בא׃ הצפירה יצא אליך לא שבת מהמון
46 ולא להם ולא נהי בך׃ עת הגיעה היום
47 קרב יום מהומה ולא הד הרים׃ עתה
48 קרוב אשפכה חמתי עליך וכלתי אפי בך
49 ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל
50 תועבותיך׃ ולא תחוס עיני ולא אחמל כי
51 כדרכיך ותועבותיך עליך אתן וידעתם כי
52 אני יהוה מכה׃ הנה היום הנה בא יצא
53 הצפירה פרחה השבט זדון׃ חמס קם
54 למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא
55 מהומתם ולא נוד בם׃ בא העת הגיע היום
56 הקונה אל ישמח והסחר אל יתאבל כי
57 חרון אפי על כל המונה׃ כי הסחר אל
58 ישוב אל הנמכר עוד בחיים כי חזון אל כל
59 המונה לא ישוב ואיש בעון חייו לא יאמץ׃
60 תקעו בשופר והכינו הכל ואין הולך אל
61 המלחמה כי חרוני אל כל המונה׃ החרב
62 בחוץ והדבר והרעב בפנים אשר בשדה
63 בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו׃
64 ופליטיהם יפלטו והיו על ההרים כיונים
65 הגאיות כלם הגים איש בעון חייו׃ כל
66 ידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים׃
67 וחגרו שקים וכסתם פלצות ועל כל פנים
68 בשת וכל ראשיהם קרחה׃ את אלילי
69 גאונם יתנו בשת ומשוש כלי תפארתם
70 ישאו׃ אל תועבתם ושקוציהם בה לא
71 יתנו כי מכשול עונם היתה׃ ואת תפארת
72 עדים שמו לגאון ויעשו בה צלמי תועבותם
73 שקוציהם בה עשו׃ לכן נתתיה להם
74 לנדה והיתה לזרים לשלל רשעי הארץ
75 לחללה׃ והסבותי פני מהם וחללו פרצי
76 ובאו בה פרצים וחללוה׃ עשה שרשרות
77 כי הארץ מלאה דמי העיר מלאה חמס׃
78 והבאתי רעי גוים וירשו בתיהם והשבתי
79 גאון עזים וחללו מקדשיהם׃ קפוד בא
80 ובקשו שלום ואין׃ שבר על שבר יבוא
81 ושמועה על שמועה תהיה ובקשו חזון
82 מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מזקנים׃
83 מלך יתאבל ונשיא ילבש שמה וידי עם
84 הארץ תבהלנה כדרכם אעשה להם וכמשפטיהם
85 אשפטם וידעו כי אני יהוה׃

יחזקאל ז׳

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ בן אדם
2 שא נא עיניך דרך צפונה והנבא אל צפונה
3 ואמרת הבט צפונה וראה׃ ואמרת הנה
4 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
5 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
6 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
7 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
8 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
9 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
10 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
11 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
12 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
13 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
14 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
15 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
16 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
17 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
18 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
19 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
20 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
21 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
22 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
23 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
24 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
25 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
26 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
27 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
28 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
29 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
30 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
31 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
32 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
33 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
34 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
35 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
36 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
37 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
38 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
39 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
40 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
41 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
42 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה
43 הרעה אשר לא טובה תבוא׃ ואמרת הנה

יחזקאל ח׳

1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש
2 אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני
3 ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ ואראה והנה
4 דמות כמראה אש ממראה מתניו ומטה אש
5 ומתניו ומעלה כמראה זהר כעין החשמל׃
6 וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ראשי
7 ותשאני רוח בין הארץ ובין השמים ותבא
8 אתי ירושלם מבואה פתח שער הפנימית
9 הפונה צפונה ושם מושב סמל הקנאה
10 המקנא׃ והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה
11 אשר ראיתי בבקעה׃ ויאמר אלי בן אדם
12 שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך
13 צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל
14 הקנאה הזה בפתח׃ ויאמר אלי בן אדם
15 הראית מה הם עשים תועבות גדלות אשר
16 בית ישראל עשים פה למרחק ממקדשי
17 ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃ ויבאני
18 פתח שער החצר הפנימית לבית יהוה והנה
19 פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח
20 כחמשים איש אחוריהם אל היכל יהוה
21 ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה
22 לשמש׃ ויאמר אלי בן אדם הראית
23 המעט לבית יהודה מעשות את התועבות
24 אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס
25 וישובו לכעסני והנם שלחים את הזמורה
26 אל אפם׃ וגם אני אעשה בחמה לא תחוס
27 עיני ולא אחמל וקרא באזני קול גדול ולא
28 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
29 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
30 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
31 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
32 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
33 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
34 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
35 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
36 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
37 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
38 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
39 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
40 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
41 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
42 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא
43 אשמענו׃ ויקרא באזני קול גדול ולא

יחזקאל ט׳

1 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
2 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
3 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
4 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
5 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
6 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
7 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
8 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
9 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
10 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
11 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
12 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
13 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
14 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
15 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
16 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
17 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
18 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
19 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
20 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
21 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
22 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
23 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
24 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
25 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
26 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
27 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
28 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
29 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
30 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
31 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
32 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
33 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
34 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
35 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
36 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
37 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
38 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
39 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
40 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
41 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
42 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
43 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃

יחזקאל י׳

1 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
2 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
3 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
4 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
5 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
6 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
7 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
8 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
9 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
10 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
11 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
12 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
13 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
14 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
15 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
16 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
17 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
18 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
19 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
20 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
21 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
22 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
23 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
24 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
25 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
26 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
27 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
28 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
29 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
30 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
31 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
32 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
33 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
34 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
35 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
36 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
37 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
38 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
39 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
40 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
41 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
42 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
43 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃

יחזקאל י״א

1 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
2 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
3 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
4 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
5 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
6 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
7 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
8 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
9 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
10 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
11 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
12 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
13 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
14 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
15 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
16 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
17 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
18 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
19 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
20 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
21 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
22 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
23 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
24 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
25 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
26 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
27 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
28 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
29 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
30 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
31 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
32 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
33 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
34 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
35 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
36 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
37 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
38 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
39 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
40 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
41 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
42 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
43 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃

יחזקאל י״ב

1 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
2 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
3 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
4 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
5 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
6 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
7 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
8 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
9 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
10 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
11 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
12 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
13 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
14 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
15 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
16 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
17 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
18 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
19 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
20 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
21 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
22 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
23 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
24 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
25 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
26 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
27 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
28 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
29 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
30 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
31 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
32 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
33 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
34 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
35 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
36 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
37 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
38 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
39 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
40 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
41 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
42 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
43 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃

יחזקאל י״ג

1 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
2 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
3 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
4 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
5 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
6 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
7 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
8 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
9 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
10 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
11 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
12 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
13 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
14 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
15 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
16 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
17 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
18 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו׃
19 ויקרא באזני קול גדול ולא אשמענו

5 ס לה יְיָ֭ מִמְּ֣ךָ נְבִיטָ֑ה יְ֝הֹוָ֗ה תַּעֲנֶ֥ה אֲדֹנָ֥י אֱלֹהָֽי׃ כִּֽי־אָמַ֗רְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ־לִ֑י בְּ֝מ֗וֹט רַגְלִ֥י עָלָֽי׃ הִגְדִּֽילוּ׃

6 ס כִּ֤י אֲנִי֮ לְצֶלַע֪ נָכ֫וֹן וּמַכְאוֹבִ֥י נֶגְדִּי־תָמִֽיד׃

7 ס כִּֽי־עֲוֹנִ֥י אַגִּ֑יד אֶ֝דְאַג֗ מֵחַטָּאתִֽי׃ וְאֹיְבַ֣י חַיִּ֣ים עָ֭צְמוּ וַיִּרְבּ֣וּ שֹׂנְאַ֣י שָֽׁקֶר׃

8 ס וְשֹׁלְמֵ֣י רָ֭ע תַּחַ֣ת טוּבָ֑ה יְ֝שִׂטְנ֗וּנִי רָדְפִ֥י אַ֝חֲרֵ֗י טוּב׃

9 ס אַל־תַּעַזְבֵ֣נִי יְ֭הֹוָה אֱלֹהַ֑י אַל־תִּ֝רְחַ֗ק מִמֶּֽנִּי׃

10 ס חִישָׁ֥ה לְעֶזְרָתִ֑י אֲ֝דֹנָ֗י תְּשׁוּעָתִֽי׃

11 ס אַשְׁרֵ֤י נָשׂוּי־פֶ֗שַׁע כְּס֥וּי חֲטָאָֽה׃ אַשְׁרֵ֤י אָדָ֨ם׀ לֹ֤א יַחְשֹׁב־יְ֭הֹוָה לּ֣וֹ עָוֹ֑ן וְאֵ֖ין בְּרוּח֣וֹ רְמִיָּֽה׃

12 ס כִּֽי־הֶחֱרַשְׁתִּי֮ בָּלוּ֪ עֲצָמַ֫י בְּ֭שַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּֽוֹם׃

13 ס כִּֽי־יוֹמָ֤ם וָלַ֨יְלָה֙ תִּכְבַּ֣ד עָלַ֣י יָדֶ֑ךָ נֶ֝הְפַּ֗ךְ לְשַׁדִּ֥י בְּחַרְבֹנֵי־קָֽיִץ׃

14 ס אוֹדִ֣יעֲךָ֣ חַטָּאתִ֑י וַ֝עֲוֹנִ֗י לֹ֣א כִסִּֽיתִי׃ אָמַ֗רְתִּי אוֹדֶ֣ה עָלַ֣י פְּשָׁעַ֣י לַיהוָ֑ה וְאַתָּ֗ה נָשָׂ֥אתָ עֲוֹ֝ן חַטָּאתִ֥י סֶֽלָה׃

15 ס עַל־זֹ֭את יִתְפַּלֵּ֣ל כָּל־חָסִ֑יד לְ֝עֵ֗ת מְצֹ֥א רַק־שֵׁ֥טֶף מַ֝יִ֗ם רַבִּ֥ים אֵלָ֥יו לֹ֝֗א יַגִּֽיעוּ׃

16 ס אַתָּ֣ה סֵ֭תֶר לִי֙ מִצַּ֣ר תִּצְּרֵ֑נִי רָנֵּ֖י פַּלֵּטִ֣י סְבִבַ֣י תְּסוֹבְבֵ֣נִי סֶֽלָה׃

17 ס אַשְׂכִּ֣ילְךָ֣ וְאוֹרְךָ֣ בַּדֶּ֣רֶךְ זוּ֭ תֵּלֵ֑ךְ אִיעֲצָ֖ה עָלֶ֣יךָ עֵינִֽי׃

18 ס אַל־תִּֽהְי֥וּ כְ֝סוּס כְּפֶ֣רֶד אֵ֭ין הָבִ֑ין בְּמֶ֥תֶג וָרֶ֗סֶן עֶדְי֥וֹ לִבְלִ֑ם בַּל־קְרֹ֖ב אֵלֶֽיךָ׃

19 ס רַבִּ֣ים מַכְאֹבִ֣ים לָ֭רָשָׁע וְ֝בוֹטֵ֗חַ בַּיהוָ֥ה חֶ֥סֶד יְסוֹבְבֶֽנּוּ׃

20 ס שִׂמְח֣וּ בַ֭יהוָה וְגִ֣ילוּ צַדִּיקִ֑ים וְ֝הַרְנִ֗ינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃

21 ס הַרְנִ֣ינוּ צַדִּיקִ֣ים בַּיהוָ֑ה לַ֝יְשָׁרִ֗ים נָאוָ֥ה תְהִלָּֽה׃

22 ס הוֹדּ֣וּ לַיהוָ֣ה בְּכִנּ֑וֹר בְּ֝נֵ֗בֶל עָשׂ֣וֹר זַמְּרוּ־לֽוֹ׃

---

(5) בד. 19: 22. 32: 25. מש 10: 7. 8.
13: 58. מד. 9: 23.
(6) נר. 59: 16. מש 9: 35. כה. 13: 22.
(7) מש 10: 1. מד. 3: 13. 14. כה. 9: 1.
(8) מש 10: 9. כה. 9: 3.
(9) בד. 12: 8.
(10) מש 10: 11. כה. 9: 4.
(11) מש 10: 14. כה. 10: 10. בד. 13: 51. 18: 6.
(13) מר. 5: 14.
(14) מש 14: 1. כה. 9: 7. 28. מש 16: 14. מד. 8: 19.
(15) מש 14: 2. כה. 3: 16. [נר. מר. 30.]
(18) סה. 16: 18. 20: 21.
(20) מש 14: 5. 21: 26. [נר. מר. 32.]
(21) מש 14: 6. בד. 40: 20.
(23) ור. 5: 3. 6. 7: 2.
(26) מש 14: 9.
(30) כה. 9: 10.
(31) מש 14: 13. מד. 3: 20. 8: 5.
(32) מש 14: 13.
(34) מש 9: 36. 14: 14. כה. 11: 9.
(35) מש 14: 15. כה. 9: 12.
(37) מר. 11: 13. 22. ס. מל. 4: 43. מש 18: 28.
(38) מש 14: 17. כה. 9: 13. מש. 6: 9. מש 15: 34. מד. 8: 5.
(41) ו. בר. 9: 13. מש 26: 26.

---

[1] פשר. מחמת שבת. מד.—מדפיסי נוסחה זו קראו: לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה כאשר מחקו מחמת הפסק בשורה. [2] מחמת שבת. בל. מד.—נוסח שגוי שהוא מחמת דילוג מ"ת לת"ת. [3] מ: וכל שלא מחמת שבת: נוסח מקורי: מחמת הפסק.

42 טוב לך אם נכנס אתה לחיים בלי יד או רגל מאשר שיהיו לך שתי ידים ושתי רגלים ויושלכו לגיהנם, 43 לאש שאינה כבה. 44 שם תולעתם לא תמות והאש לא תכבה. 45 ואם רגלך גורמת לך לחטוא כרות אותה ממך! טוב לך אם תכנס לחיים בלי רגל מאשר שיהיו לך שתי רגלים ויושלכו לגיהנם, 46 לאש שאינה כבה. 47 שם תולעתם לא תמות והאש לא תכבה. 48 ואם עינך גורמת לך לחטוא עקור אותה ממך! טוב לך אם תכנס למלכות האלוהים בעין אחת מאשר שיהיו לך שתי עיניים ויושלכו לגיהנם, 49 לאש שאינה כבה. שם תולעתם לא תמות והאש לא תכבה. 50 המלח הוא דבר טוב, אבל אם המלח יאבד את טעמו, איך תוכלו להחזיר לו את טעמו? יהיה בכם מלח בתוככם, ושלום יהיה ביניכם.

פרק י.

1 משם יצא ישוע לגבולות יהודה ועבר אל עבר הירדן. ושוב באו אליו המוני אנשים, ושוב לימד אותם כמנהגו. 2 ופרושים באו אליו ושאלו אותו כדי לנסות אותו: האם מותר לאיש לגרש את אשתו? 3 ענה להם ישוע: מה ציווה עליכם משה? 4 אמרו לו: משה התיר לכתוב ספר כריתות ולגרש. 5 אמר להם ישוע: בגלל קשיות לבבכם כתב לכם משה את הציווי הזה. 6 אבל מראשית הבריאה אלוהים ברא אותם זכר ונקבה. 7 לכן יעזוב איש את אביו ואת אמו ויידבק באשתו, 8 ושניהם יהיו לבשר אחד. כך אינם עוד שניים אלא בשר אחד. 9 לכן מה שאלוהים חיבר יחד אל יפריד אדם. 10 כשחזרו לבית התלמידים שאלו אותו שוב על הנושא הזה. 11 ואמר להם: כל אדם שמגרש את אשתו ונושא אשה אחרת חוטא נגדה, 12 וכל אשה שמגרשת את בעלה ונישאת לאחר חוטאת.

13 אנשים הביאו אל ישוע את ילדיהם כדי שיברך אותם, אבל התלמידים גערו בהם. 14 כשראה ישוע את זה הוא כעס ואמר להם: תנו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו זאת מהם, כי מלכות האלוהים שייכת לאנשים כמו אלה. 15 אמן אני אומר לכם: כל מי שאינו מקבל את מלכות האלוהים כילד לא יוכל להיכנס אליה. 16 ואז חיבק אותם, שם ידיו עליהם וברך אותם.

17 כשיצא ישוע לדרך רץ אליו אדם, כרע ברך לפניו ושאל: רבי טוב, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי עולם? 18 ענה לו ישוע: למה אתה קורא לי טוב? אין טוב אלא אלוהים בלבד. 19 אתה יודע את המצוות: אל תרצח, אל תנאף, אל תגנוב, אל תעיד עדות שקר, אל תרמה, כבד את אביך ואת אמך. 20 ענה האיש ואמר: רבי, כל אלה שמרתי מנעורי. 21 הביט בו ישוע ואהב אותו, ואמר לו: חסר לך דבר אחד: לך ומכור את כל אשר לך, תן את הכסף לעניים ויהיה לך אוצר בשמים, ואז בוא ולך אחרי. 22 אבל האיש נעצב מאוד מדבריו ועזב משם בצער, כי היו לו רכוש רב ונכסים.

23 הביט ישוע סביבו ואמר לתלמידיו: כמה קשה לעשירים להיכנס למלכות האלוהים! 24 התלמידים נדהמו מדבריו. אבל ישוע המשיך ואמר: ילדים, כמה קשה להיכנס למלכות האלוהים! 25 קל יותר לגמל לעבור דרך חור במחט מאשר לעשיר להיכנס למלכות האלוהים. 26 התלמידים נדהמו עוד יותר ואמרו זה לזה: אם כך, מי יכול להינצל? 27 הביט בהם ישוע ואמר: לבני אדם זה בלתי אפשרי, אבל לא לאלוהים, כי לאלוהים הכול אפשרי.

---

(45) מתי 14: 22. מרק 6: 17.
(47) מתי 14: 23. מרק 6: 46.
(48) לוק 24: 26.
(52) מתי 8: 17. 18: 3. 5: 16. 14.
(53) מתי 14: 34.
(56) מתי 9: 20. מק 5: 27. 28. לוק 19: 12.

(1) מתי 15: 1.

(5) מתי 15: 2.
(6) בר 29: 13. מתי 15: 8.
(10) מק 20: 12. דב 5: 16. מתי 15: 4. מק 21: 17. לוק 20: 9. מתי 20: 20.
(11) מתי 15: 5. 23: 18. 19: 15.
(14) מתי 15: 10.
(16) מתי 11: 15.
(17) מתי 15: 15.
(21) לוק 6: 5. 8: 21. מתי 19: 21.
(24) מתי 15: 21.

ולא ידעו את הדבר ויראו לשאלו׃ 28 ויבא הבית ויתקרבו אליו תלמידיו בדד ויאמרו
אליו מדוע לא יכלנו אנחנו להוציאו׃ 29 ויאמר אליהם בזאת לא יוכל לצאת בכל
מאומה כי אם בתפלה ובצום׃ 30 וישם משם וילכו דרך הגליל ולא חפץ כי איש
יודע את אשר הוא עושה׃ 31 כי לימד את תלמידיו ויאמר אליהם בן האדם נתון
ביד אנשים והמיתוהו ואחרי מותו יקום ביום השלישי׃ 32 ולא הבינו את הדבר
ויראו לשאלו׃ 33 ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית שאל אותם מה הדבר אשר
התוכחתם בדרך׃ 34 ויחרישו כי התוכחו בדרך איש את רעהו מי הגדול׃ 35 וישב
ויקרא אל שנים עשר תלמידיו ויאמר אליהם אם יחפץ איש להיות ראשון יהיה
לאחרון לכל ומשרת לכל׃ 36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו בזרועותיו
37 ויאמר אליהם כל המקבל ילד כזה בשמי מקבל אותי וכל המקבל אותי לא אותי
לבד כי גם את שלחני׃

ט.

1 ויאמר אליהם אמן אני אומר לכם יש מן העומדים פה אשר לא יטעמו טעם
מות עד אשר יראו את מלכות האלהים בגבורה׃ 2 ואחרי ששת ימים לקח ישוע את
פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעל אתם על הר גבוה לבדם ויתהפך לפניהם׃
3 ובגדיו נעשו נוצצים לבנים מאד כאין כובס בארץ יכבס׃ 4 ויראה אליהם אליהו
עם משה ויתדברו עם ישוע׃ 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב להיות פה
ונעשה שלשה סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת׃ 6 כי לא ידע מה יאמר
כי נבהלו מאד׃ 7 ויהי ענן ויצל עליהם ויהי קול מן הענן לאמר זה הוא בני יחידי
שמעו אליו׃ 8 ויפקחו עיניהם ולא ראו עוד איש כי אם ישוע לבדו׃ 9 וירדו מן
ההר ויצו עליהם לבלתי ספר את אשר ראו עד אשר יקום בן האדם מן המתים׃
10 ויחזיקו את הדבר בלבם וישאלו איש את רעהו מה הוא הקום מן המתים׃
11 וישאלו אותו לאמר מדוע אמרו הסופרים כי אליהו יבוא תחלה׃

(31) מתי 15: 29.
(32) מתי 9: 32. לוק. 11: 14.
(33) מתי 8: 23. מרק. 9: 6.
(34) מתי 6: 41. מרק. 11: 41. 17: 1. מרק. 11: 33. 38.
(35) לוק. 22: 5. 6. מתי 11: 5. 43. פ מתי 36.

1 מתי 16: 6. לוק. 12: 1.
(15) מתי 16: 7.
(16) מתי 6: 52.
(17) מתי 14: 20. מתי 6: 43. לוק. 9: 17. מרק. 6: 13.
(19) מתי 15: 37. מתי 8: 8.
(20) מתי 6: 52. 8: 17.
(21) מתי 7: 33.
(23) מתי 13: 9. לוק. 18.
(26) מתי 8: 4. מתי 5: 43.
(27) מתי 16: 13. לוק. 9: 18.
(28) מתי 14: 2.
(29) מתי 16: 16. מרק. 9: 69. 11: 27.
(30) מתי 16: 20.
(31) מתי 16: 21. 17: 22. לוק. 9: 22.

(1) מתי 15: 32.
(5) מתי 15: 34. מתי 6: 38.
(7) מתי 14: 19. מתי 6: 41.
(10) מתי 15: 39.
(11) מתי 12: 38. 16: 1. מרק. 6: 30.
(14) מתי 16: 5.

2 מרק. 1 מתי. 13. מרק. 9. לוק.—מדוע יאמרו הסופרים כי אליהו יבוא לפני כן׃

12 ויען ויאמר אליהם אליהו יבוא תחלה ויתקן את כל הדברים ואיך כתוב על בן
האדם כי יסבול רבות וימאס׃ 13 אבל אני אומר לכם כי אליהו כבר בא ויעשו לו
כאשר חפצו כאשר כתוב עליו׃ 14 ויבא אל התלמידים וירא סביבם המון רב
וסופרים מתוכחים עמהם׃ 15 וכל העם כראותם את ישוע נבהלו ויפחדו וירוצו
אליו וישאלו לשלומו׃ 16 ויאמר אליהם מה אתם מתוכחים עמהם׃ 17 ויען אחד
מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בו׃ 18 ובכל אשר יתפשהו
יפילנו ויקצף ויחרק שניו ויתיבש ואמרתי לתלמידיך להוציאו ולא יכלו׃ 19 ויען
ישוע ויאמר הוי דור לא מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבלכם הביאו אלי
את הילד׃ 20 ויביאו אותו אליו ויראהו את ישוע ויפל הילד ויתגלגל ויקצף׃
21 וישאל ישוע את אביו כמה עתים עברו עליו מיום היותו לו ויאמר מילדות׃
22 ולעתים קרובות השליכו אותו אל האש ואל המים להמיתו אך אם תוכל משהו
עשה לנו ורחם עלינו׃ 23 ויאמר ישוע אליו אם תוכל להאמין הכל יכול למאמין׃
24 ויצעק אבי הילד בדמעות ויאמר אני מאמין עזר לאמונתי׃ 25 וירא ישוע כי
רבים נקהלו אליו וירגז את הרוח הטמא ויאמר אליו הרוח האלם והחרש אני
מצוה עליך צא ממנו ואל תבא בו עוד׃ 26 ויצעק הרוח ויקרעהו מאד ויצא ממנו
ויהי הילד כמת עד כי רבים אמרו כי מת הוא׃ 27 וישא ישוע את ידו ויקם אותו
ויעמד על רגליו׃ 28 ויבא אל הבית ותלמידיו שאלו אותו בדד לאמר מדוע לא
יכלנו אנחנו להוציאו׃ 29 ויאמר אליהם זאת המין לא יוכל לצאת בכל מאומה כי
אם בתפלה ובצום׃ 30 וישם משם וילכו דרך הגליל ולא חפץ כי איש יודע את
אשר הוא עושה׃ 31 כי לימד את תלמידיו ויאמר אליהם בן האדם נתון ביד אנשים
והמיתוהו ואחרי מותו יקום ביום השלישי׃ 32 ולא הבינו את הדבר ויראו לשאלו׃
33 ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית שאל אותם מה הדבר אשר התוכחתם בדרך׃
34 ויחרישו כי התוכחו בדרך איש את רעהו מי הגדול׃ 35 וישב ויקרא אל שנים
עשר תלמידיו ויאמר אליהם אם יחפץ איש להיות ראשון יהיה לאחרון לכל
ומשרת לכל׃ 36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקהו בזרועותיו׃ 37 ויאמר אליהם
כל המקבל ילד כזה בשמי מקבל אותי וכל המקבל אותי לא אותי לבד כי גם את
שלחני׃ 38 ויען יוחנן ויאמר רבי ראינו איש אחד אשר לא יתחבר אלינו ויגרש
שדים בשמך ונאסור עליו כי לא יתחבר אלינו׃ 39 ויאמר ישוע אל תאסרו עליו כי
אין איש אשר יעשה נפלאות בשמי ויוכל לדבר עלי רעה׃ 40 כי אשר לא עלינו הוא
בעדנו׃ 41 כי כל אשר יתן לכם כוס מים לשתות בשמי כי משיח אתם אמן אני
אומר לכם לא יאבד שכרו׃ 42 וכל אשר יכשיל אחד מן הקטנים המאמינים בי טוב
לו כי יתלו אבן רחים בצואריו וישלך בים׃ 43 ואם ידך תכשילך קצצה כי טוב לך
כי תבוא אל החיים חנך מאשר שתי ידים ותלך אל גיהנם אל האש הבוערת׃
44 אשר תולעתם לא תמות ואשו לא תכבה׃ 45 ואם רגלך תכשילך קצצה כי טוב
לך כי תבוא אל החיים חנך מאשר שתי רגלים ותשלך אל גיהנם אל האש הבוערת׃
46 אשר תולעתם לא תמות ואשו לא תכבה׃ 47 ואם עינך תכשילך עקרה כי טוב לך
כי תבוא אל מלכות האלהים חנך מאשר שתי עינים ותשלך אל גיהנם׃ 48 אשר
תולעתם לא תמות ואשו לא תכבה׃ 49 כי כל איש באש יתמלח וכל זבח במלח
יתמלח׃ 50 טוב המלח אך אם המלח תפוג במה תתקנו אתו׃ יש לכם במלח בקרבכם
ושלום יהיה ביניכם׃

י.

1 ויקם משם ויבא אל גבול יהודה ועבר את הירדן ויקהלו אליו עוד המון רב
ויהי כאשר היה רגיל ללמדם כן לימדם׃ 2 ויגשו אליו פרושים וישאלו אותו
לנסותו לאמר הישר לאיש לגרש את אשתו׃ 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם
משה׃ 4 ויאמרו משה הרשה לכתוב ספר כריתות ולגרש׃ 5 ויען ישוע ויאמר אליהם
בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת׃ 6 ומראשית הבריאה זכר ונקבה
עשה אותם׃ 7 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו׃ 8 והיו שניהם
לבשר אחד ולא שנים כי אם בשר אחד׃ 9 ואשר חבר האלהים אל יפרד איש׃
10 ובבית שאלו אותו תלמידיו שנית על הדבר הזה׃ 11 ויאמר אליהם כל איש
אשר יגרש את אשתו ונשא אשה אחרת הוא נואף אל אשתו׃ 12 ואשה כי תגרש
את אישה ותנשא לאחר הנה היא נואפת׃ 13 ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם
ויברכם ויגערו התלמידים בהמביאים׃ 14 וירא ישוע ויאנף ויאמר אליהם הניחו
לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים׃ 15 אמן אני אומר לכם
כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד לא יבוא בה׃ 16 ויחבקם ויברכם בשמו
ויצא משם׃ 17 ויהי כאשר יצא לדרך ויבא איש אחד ויכרע לפניו ויאמר אליו רבי
טוב מה אעשה ואחיה לעולם׃ 18 ויאמר אליו ישוע מדוע תקרא לי טוב אין טוב
כי אם אחד אלהים׃ 19 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא
תענה ברעך עד שקר כבד את אביך ואת אמך׃ 20 ויען ויאמר אליו רבי כל אלה
שמרתי מנעורי׃ 21 וישא ישוע עיניו ויאהבהו ויאמר אליו עוד חסר לך אחת לך
מכור את אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא לך אחרי׃ 22 ויהי
כשמעו את הדבר ויעצב ויסר משם כי עשיר גדול היה׃ 23 וישא ישוע עיניו ויאמר
אל תלמידיו מה קשה יהיה לעשירים לבוא במלכות האלהים׃ 24 ויתמהו
התלמידים על דבריו ויען ישוע ויאמר אליהם בני מה קשה לבוא במלכות האלהים׃
25 קל יותר לגמל לעבור בחור המחט מלעשיר לבוא במלכות האלהים׃ 26 ויתמהו
עוד מאד ויאמרו איש אל רעהו מי יוכל להנצל׃ 27 וירא ישוע ויאמר אליהם
אצל בני אדם אי אפשר אבל לא אצל האלהים כי כל אפשר לאלהים׃ 28 ויחל
פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו עזבנו הכל ונלך אחריך׃ 29 ויען ישוע ויאמר אמן
אני אומר לכם אין איש אשר עזב בית או אחים או אחיות או אב או אם או אשה או
בנים או שדות בעבורי ובעבור הבשורה׃ 30 כי אם יקבל מאה כפל עתה בעת הזאת
בתים ואחים ואחיות ואמהות ובנים ושדות ואחריתו חיי עולם׃ 31 ורבים ראשונים
יהיו אחרונים ואחרונים יהיו ראשונים׃ 32 ויהי בהיותם בדרך עולים ירושלם
וישוע הולך לפניהם ויתמהו והנלוים אחריו יראו ויקח עוד את שנים עשר
תלמידיו ויחל לדבר אליהם את אשר יקרה אותו׃ 33 הנה אנחנו עולים ירושלם
ובן האדם נתון ביד כהני הכהנים וביד הסופרים והזקנים והם ישפטו אותו למות
ומסרוהו ביד הגוים׃ 34 והלעיגו עליו והרקו בו ויכוהו בשוטים והמיתוהו ואחרי
מותו יקום ביום השלישי׃ 35 ויגשו אליו יעקב ויוחנן בני זבדי לאמר רבי נבקשה
ממך את אשר נשאלך׃ 36 ויאמר אליהם מה תבקשו ממני לעשות לכם׃ 37 ויאמרו
תן לנו לשבת אחד מימינך ואחד משמאלך בכבודך׃ 38 ויאמר אליהם ישוע לא
ידעתם את אשר תבקשו הוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה או להטבל בטבילה
אשר אני נטבל בה׃ 39 ויאמרו אליו נוכל׃ ויאמר אליהם ישוע הכוס אשר אני שתה
תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו׃ 40 אבל לשבת מימיני ומשמאלי אין
לי לתת כי אם לאשר הוכן להם׃ 41 וישמעו עשרת התלמידים ויחרו על יעקב
ויוחנן׃ 42 ויקרא ישוע אליהם ויאמר אליהם אתם ידעתם כי שרי הגוים מושלים
בהם וגדוליהם שלטים בהם׃ 43 לא כן יהיה בכם כי אם אשר ירצה להיות גדול
בכם יהיה לכם לעבד׃ 44 ואשר ירצה להיות ראשון בכם יהיה לכל לעבד׃ 45 כי גם
בן האדם לא בא להשרת לו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפדיון בעד רבים׃
46 ויבאו אל יריחו ובצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון רב ובן תימי בר תימי
בארטימי היושב על הדרך לבקש נדבה׃ 47 וישמע כי ישוע הנצרי הוא ויחל לצעק
ולאמר בן דוד ישוע רחם עלי׃ 48 ויגערו בו רבים למען החריש ויצעק עוד מאד
בן דוד רחם עלי׃ 49 ויעמד ישוע ויאמר קראו אליו ויקראו אל העור לאמר קום
לך הנה יקראך׃ 50 ויפשט את בגדיו ויקם ויבא אל ישוע׃ 51 וישא ישוע ויאמר
אליו מה תרצה שאת ממני לעשות לך ויאמר אליו העור רבוני שיבה עיני׃ 52 ויאמר
אליו ישוע לך אמונתך הושיעתך וישב לראות ויהי אחרי ישוע בדרך׃

יא.

1 ויהי כאשר קרבו אל ירושלם אל בית פגי ובית עניה אל הר הזיתים וישלח
שנים מתלמידיו׃ 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר נגדכם ומיד בבואכם בו
תמצאו עיר קשורה ועמה עיר אשר לא רכב עליה איש מבני אדם התירו אותה
והביאו אלי׃ 3 ואם יאמר איש אליכם מדוע אתם עושים את הדבר הזה אמרו כי
אדוננו צוה אתנו ומיד ישלח אותה הנה׃ 4 וילכו וימצאו עיר קשורה על פתח
בחוץ על פנה ויתירו אותה׃ 5 ויעמדו שם אנשים מן העומדים שם ויאמרו אליהם
מה אתם עושים את העיר הזאת׃ 6 ויאמרו אליהם כאשר צוה ישוע אתנו ויניחו
אותם׃ 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישימו עליה את בגדיהם וישב עליה׃ 8 ורבים
פרשו בגדיהם בדרך ואחרים קצצו ענפים מן העצים ויפרשו בדרך׃ 9 והלכים
לפניו והבאים אחריו צעקו לאמר הושיעה נא בן דוד ברוך הבא בשם יהוה׃
10 ברוך מלכות אבינו דוד הבאה בשם יהוה הושיעה נא במרומים׃ 11 ויבא ישוע
ירושלם ויבא אל בית המקדש ויסב את עיניו בכל אשר שם ויהי כי כבר היתה
השעה לערב ויצא אל בית עניה עם שנים עשר תלמידיו׃ 12 וממחרת בצאתם מבית
עניה ויהי לו רעב׃ 13 וירא תאנה מרחוק אשר עליה עלים ויבא אליה אולי ימצא
בה דבר ויבא אליה ולא מצא בה כי אם עלים כי לא עת תאנים היתה׃ 14 ויען
ישוע ויאמר אליה לא יאכל איש פרי ממך עוד לעולם ותלמידיו שמעו׃ 15 ויבאו
ירושלם וישוע בא אל בית המקדש ויחל להוציא את המוכרים והקונים בבית
המקדש ויהפך את שלחנות הכספים ואת מושבות יושבי היונים׃ 16 ולא נתן איש
לעבור בכלי בבית המקדש׃ 17 ויורם ויאמר אליהם הלא כתוב בתורה כי בית
תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אותו למערת פרצים׃ 18 וישמעו הסופרים
ויבקשו איך יוכלו להמיתו כי ראשי הכהנים וכל העם נבהלו מתורתו׃ 19 ובערב
יצא ישוע ותלמידיו מן העיר׃ 20 ויעברו בבקר וירא התאנה יבשה מן השרשים׃
21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר קללת יבשה׃ 22 ויען ישוע
ויאמר אליהם האמינו באלהים׃ 23 אמן אני אומר לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה
הנשא והשלך בים ולא יספק בלבבו כי אם יאמין כי אשר יאמר יהיה לו׃ 24 על כן
אני אומר לכם כל אשר תבקשו בתפלה האמינו כי קבלתם ויהי לכם׃ 25 וכאשר
תעמדו להתפלל סלחו לאיש אשר יש לכם עליו דבר למען יסלח אביכם שבשמים
גם לכם את חטאתיכם׃ 26 ואם אתם לא תסלחו גם אביכם שבשמים לא יסלח לכם
את חטאתיכם׃ 27 ויבאו שנית ירושלם ובהיותו מתהלך בבית המקדש ויבאו אליו
ראשי הכהנים והסופרים והזקנים׃ 28 ויאמרו אליו באי מי נתן לך את הרשות
הזאת לעשות את הדברים האלה׃ 29 ויען ישוע ויאמר אליהם אשאל גם אני אתכם
דבר אחד ועניתם אותי ואגיד לכם באי מי נתן לי את הרשות הזאת׃ 30 הטבילת
יוחנן משמים היתה או מבני אדם ענו אותי׃ 31 ויתיעצו איש אל רעהו לאמר אם
נאמר משמים יאמר לנו מדוע לא האמנתם בו׃ 32 ואם נאמר מבני אדם נבהל מן
העם כי כל העם חשבו את יוחנן כי נביא אמת הוא׃ 33 ויענו ויאמרו אל ישוע לא
ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני לא אגיד לכם באי מי נתן לי את הרשות
הזאת׃

יב.

1 ויחל לדבר אליהם במשלים ויאמר איש נטע כרם ויגדר גדר סביב ויכרה יקב
ויבן מגדל וישכירהו לכורמים וילך לו׃ 2 וישלח אל הכורמים בעת הקציר עבד
לקחת מהכורמים מפרי הכרם׃ 3 ויתפשו בו הכורמים ויכוהו ויריקו ידם ריקם׃
4 וישלח אליהם עבד אחר ויסקלו אותו באבנים וישלחו אותו ריקם ויפצעו את
ראשו׃ 5 וישלח עוד עבד אחר ויהרגו אותו וכן עשו לרבים מן העבדים אשר שלח
ויכו מהם ויהרגו׃ 6 ועוד היה לו בן יחיד אהוב ויאחר לשלחו אליהם אחרונה
ויאמר בלבו אולי יכבדו את בני׃ 7 ויאמרו הכורמים איש אל רעהו זה הוא היורש
בואו נהרגהו והנחלה תהיה לנו׃ 8 ויתפשו בו ויהרגו אותו ויוציאו אותו אל מחוץ
לכרם׃ 9 ועתה מה יעשה בעל הכרם הוא יבוא ויאבד את הכורמים האלה ונתן את
הכרם לאחרים׃ 10 הלא כתוב בתורה האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש פנה׃
11 מאת יהוה היתה זאת ונפלאת היא בעינינו׃ 12 ויבקשו לתפשו כי ידעו כי אליהם
דבר המשל ויראו את העם ויעזבו אותו וילכו להם׃ 13 וישלחו אליו מן הפרושים
ומן ההרודיים לצוד אותו במלה׃ 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי אמת תדבר
ולא תשא פנים לאיש כי לא תביט אל פני אדם כי אם על דרך אלהים תורה אתה
לנו הישר לתת מס לקיסר או לא׃ 15 נתן נתן ולא נתן לא נתן ויען ישוע ויאמר
אליהם מדוע תנסו אותי הביאו לי דינר ואראה׃ 16 ויביאו ויאמר אליהם ישוע
למי הצלם הזה והכתובת ויאמרו לקיסר׃ 17 ויען ישוע ויאמר אליהם תנו לקיסר
את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים ויתמהו עליו׃ 18 ויבאו אליו הצדוקים
האומרים כי אין תחיית המתים וישאלו אותו לאמר׃ 19 רבי משה כתב לנו כי אם
מת אח לאיש ואשתו נשארה ולא נשאר לו בנים ולקח אחיו את אשתו והקים זרע
לאחיו׃ 20 והנה שבעה אחים היו ויקח הבכור אשה וימת ולא הקים זרע׃ 21 ויקח
השני את האשה וימת גם הוא ולא הקים זרע וכן השלישי׃ 22 ולא הקימו זרע כל
שבעת האחים ותמת האשה גם היא אחרי כל האנשים׃ 23 ועתה בתחיית המתים
אשת מי תהיה מהם כי כל שבעת האחים היו לה לנשים׃ 24 ויען ישוע ויאמר
אליהם הלא בזאת תשגו כי לא ידעתם את הכתובים ואת כח האלהים׃ 25 כי
בתחיית המתים לא יקחו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי השמים בשמים הם׃
26 ואשר למתים כי יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה איך דבר אליו אלהים
לאמר אני יהוה אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב׃ 27 לא אלהי מתים הוא כי
אם אלהי חיים אתם תשגו מאד׃ 28 ויקרב אחד מן הסופרים אשר שמע את
הדברים ויראה כי יפה ענה להם וישאל אותו איזה מצוה היא הראשונה מכל
המצות׃ 29 ויען ישוע ויאמר אליו ראשונה מכל המצות שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד׃ 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל
כחך זאת ראשונה׃ 31 ושנית כמוה ואהבת את רעך כמוך אין מצוה אחרת גדולה
מאלה׃ 32 ויאמר אליו הסופר כן רבי אמת דברת כי אחד הוא ואין זולתו׃
33 ולאהבתו בכל לבב ובכל דרך ובכל נפש ובכל מאד ולאהבת רעהו כמוהו עולה
על כל עולות וזבחים׃ 34 וירא ישוע כי ענה בחכמה ויאמר אליו לא רחוק אתה
ממלכות האלהים ואיש לא יכל עוד לשאול אותו דבר׃ 35 ויען ישוע ויאמר בהיותו
מלמד בבית המקדש איך יאמרו הסופרים כי המשיח בן דוד הוא׃ 36 הלא דוד
בעצמו אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשר אשית אויביך
הדום רגליך׃ 37 הנה דוד בעצמו קראו אדוני ואיך יהיה לו לבן׃ ויהי כל העם
שומעים אליו בשמחה׃ 38 ויאמר אליהם בלמדו אותם השמרו מן הסופרים אשר
יחפצו ללכת בבגדים ארוכים ולקבל ברחובות ברכה׃ 39 ובמושבות בבתי הכנסיות
ובמשתאות׃ 40 אשר אוכלים בתי אלמנות ולמראה יתפללו תפלות ארוכות אלה
יקבלו משפט כבד׃ 41 וישב ישוע נגד בית האוצר וירא את העם אשר נתנו כסף
בבית האוצר ורבים מן העשירים נתנו הרבה׃ 42 ותבוא אלמנה עניה ותתן שני
פרוטות אשר עשו אסר׃ 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אני אומר לכם
כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים׃ 44 כי כל אלה נתנו מן העודף
אשר להם ואך היא נתנה מחסרונה כל אשר לה׃

יג.

1 ויהי בצאתו מבית המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה נא מה אבנים
ומה בנינים אלה׃ 2 ויען ישוע ויאמר אליו הבנינים הגדולים האלה אתה רואה לא
תשאר אבן על אבן כי הכל יהרס׃ 3 וישב על הר הזיתים נגד בית המקדש ויבאו
אליו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדריי לבדם וישאלו אותו׃ 4 אמר נא לנו מתי יהיה
הדבר הזה ומה יהיה האות כי יבוא הקץ לכלות את כל אלה׃ 5 ויען ישוע ויאמר
אליהם השמרו פן יתעה אתכם איש׃ 6 כי רבים יבואו בשמי לאמר אני הוא ואת
רבים יתעו׃ 7 וכאשר תשמעו מלחמות וקול שמועות מלחמה אל תבהלו כי הדבר
הזה יהיה ואך לא הקץ׃ 8 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה ורעשים יהיו
בכל מקום וגם רעב יהיה אלה תחלת חבלים׃ 9 ואתם השמרו לכם כי ימסרו אתכם
לבתי דין ובבתי הכנסיות תכו ולפני מושלים ומלכים תעמדו בעבורי למען תהיה
לעדות להם׃ 10 ואל כל הגוים תחלה יכרז הבשורה׃ 11 וכאשר יסגירו אתכם
ולקחו אתכם אל אל תדאגו מראש מה תדברו ואל תחשבו מה תענו כי אם אשר
יתן לכם ברגע ההוא דברו כי לא אתם תדברו כי אם רוח הקדש׃ 12 ואח יסגיר את
אחיו למות ואב את בנו ויקמו בנים על הורים והמיתום׃ 13 ואתם תהיו שנואים
לכל בעבור שמי והנושע עד קצו הוא יחיה׃ 14 וכאשר תראו את שקוץ השממה
אשר דבר עליו דניאל הנביא עומד במקום אשר לא יאות לו יהודה ינוסו אל ההרים׃
15 ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא לקחת דבר מביתו׃ 16 ואשר בשדה אל
ישב אחור לקחת את בגדיו׃ 17 ואוי להרות ולמניקות בימים ההם׃ 18 והתפללו
כי לא יהיה הבריחכם בחורף׃ 19 כי הימים ההם יהיו צרה אשר לא היתה כמוה
מראשית הבריאה אשר ברא אלהים עד עתה ולא תהיה עוד׃ 20 ואלמלי לא קצר
יהוה את הימים לא תחיה כל בשר אך בעבור הנבחרים אשר בחר בהם קצר את
הימים׃ 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנה שם אל תאמינו׃
22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ועשו אותות ומופתים להתעות אם אפשר
גם את הנבחרים׃ 23 ואתם השמרו הנה הגדתי לכם את הכל מראש׃ 24 ובימים
ההם אחרי הצרה ההיא החשך יחשיך השמש ולבנה לא תתן את אורה׃ 25 וכוכבי
השמים יפלו ותנועות השמים תתמוטטנה׃ 26 ואז יראו את בן האדם בא בענן
בגבורה ובכבוד רב׃ 27 ואז ישלח את מלאכיו ויקבצו את נבחריו מארבע רוחות
מקצה הארץ עד קצה השמים׃ 28 ומן התאנה למדו משל כאשר ענפיה יהיו רכים
ויצמיחו עלים אתם ידעתם כי קרוב הקץ׃ 29 כן גם אתם כאשר תראו את הדברים
האלה ידעו כי קרוב הוא אל הפתחים׃ 30 אמן אני אומר לכם לא יעבור הדור הזה
עד אשר יהיו כל אלה׃ 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו׃ 32 ואת היום
ההוא או את השעה לא ידע איש לא מלאכי השמים ולא הבן כי אם האב׃ 33 השמרו
והתפללו כי לא תדעו מתי יהיה הקץ׃ 34 כי כאיש נוסע אשר עזב את ביתו ויתן
את עבדיו איש את מלאכתו ויצו את שוער הפתח לשמור׃ 35 על כן שקדו כי לא
תדעו מתי יבוא בעל הבית בערב או בחצות הלילה או בעת הגבר או בבקר׃
36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים׃ 37 ואשר אני אומר לכם אומר אני לכל
שקדו׃

יד.

1 ויהי אחרי שנתים ימים ויהי פסח ומצות ויבקשו ראשי הכהנים והסופרים
איך יתפשו בו במרמה ויהרגוהו׃ 2 כי אמרו לא ביום החג פן יהיה מהומה בעם׃
3 ויהי בהיותו בבית עניה בבית שמעון המצרע ויסב לאכל ותבוא אשה ובידה
פך שמן נרד זך יקר ותשבר את הפך ותצק על ראשו׃ 4 ויהי כי יש אשר כעסו
בלבבם ויאמרו איש אל רעהו למה זה הפסד השמן הזה׃ 5 כי אפשר היה למכור את
השמן הזה בשלש מאות דינר ולתת לעניים ויתרגזו עליה׃ 6 ויען ישוע ויאמר
הניחו לה למה תכעיסו אותה מעשה טוב עשתה אתי׃ 7 כי העניים תמיד עמכם
ובכל עת אשר תרצו תוכלו להיטיב עמהם ואותי לא תמיד תהיה עמכם׃ 8 אשר
יכלה עשתה כי הקדימה למשוח את גופי לקבורה׃ 9 אמן אני אומר לכם בכל
הארץ אשר יבשר הבשורה הזאת שם תספר גם את אשר עשתה זאת לזכרונה׃
10 ויהודה איש קריות אחד משנים עשר התלמידים הלך אל ראשי הכהנים למען
יסגיר אליהם את ישוע׃ 11 וישמעו וישמחו ויתנו לו כסף ויבקש איך יוכל
להסגירו׃ 12 וביום הראשון לחג המצות אשר בו זבחו את הפסח ויאמרו תלמידיו
אליו איה תרצה שנלך ונכין לך לאכל את הפסח׃ 13 וישלח שנים מתלמידיו ויאמר
אליהם לכו העירה ופגש אתכם איש נושא כד מים לכו אחריו׃ 14 ובכל הבית אשר
יבוא שם אמרו אל בעל הבית כה אמר הרב איה הלשכה אשר אוכל שם את הפסח
עם תלמידי׃ 15 והוא יראה לכם עלית גדולה מרוצפת ומוכנת שם עשו לנו׃
16 וילכו התלמידים ויבאו העירה וימצאו כאשר אמר להם וישימו שם את הפסח׃
17 ויהי בערב ויבא עם שנים עשר תלמידיו׃ 18 ויהי בהסבם לאכל ויאמר ישוע
אמן אני אומר לכם אחד מכם אוכל עמדי יסגירני׃ 19 ויחלו להעצב ולאמר איש
אחרי רעהו הלא אני׃ 20 ויען ויאמר אליהם אחד משנים עשר הטובל עמדי בקערה
הוא יסגירני׃ 21 כי בן האדם הולך כאשר כתוב עליו אך אוי לאיש ההוא אשר בן
האדם נמסר בידו טוב לו לאיש ההוא אם לא נולד׃ 22 ויהי בהסבם לאכל ויקח
ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי׃ 23 ויקח את
הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם ממנו׃ 24 ויאמר אליהם זה הוא דמי הברית
השפוך בעד רבים׃ 25 אמן אני אומר לכם לא אשתה עוד מפרי הגפן עד היום
ההוא אשר אשתה אותו חדש במלכות האלהים׃ 26 ויהללו ויצאו אל הר הזיתים׃
27 ויאמר אליהם ישוע כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרועה
והצאן תפוצנה׃ 28 ואחרי קומי אקדים אתכם הגלילה׃ 29 ויען פטרוס ויאמר אליו
אם כלם יכשלו בך אני לא אכשל׃ 30 ויאמר אליו ישוע אמן אני אומר לך היום
בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים שלש תכחישני׃ 31 ויאמר אליו פטרוס
אפילו אמות עמך לא אכחישך וכן אמרו כלם׃ 32 ויבאו אל מקום אשר שמו
גתשמני ויאמר אל תלמידיו שבו פה עד אשר אתפלל׃ 33 ויקח את פטרוס ואת
יעקב ואת יוחנן עמו ויחל להתעצב ולהתמרמר׃ 34 ויאמר אליהם נפשי עצובה
מאד עד מות שבו פה ושקדו׃ 35 וילך מעט ויפל על פניו ויתפלל אם אפשר יעבור
ממנו העת הזאת׃ 36 ויאמר אבי אבי הכל יכול לך כל אשר תרצה העבר את הכוס
הזאת ממני אך לא כרצוני כי אם כרצונך׃ 37 וישב ויבא אל תלמידיו וימצאם
ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון ישנת הלא לא יכלת לשקוד שעה אחת׃ 38 שקדו
והתפללו פן תבואו בנסיון הרוח חפצה אבל הבשר חלש׃ 39 וילך שנית ויתפלל
באמרו את הדבר הזה׃ 40 וישב ויבא אל תלמידיו וימצאם ישנים כי כבדו עיניהם
ולא ידעו מה יענו אותו׃ 41 וישב אל תלמידיו ויאמר אליהם ישנו נא ונוחו די
הנה הגיעה השעה ובן האדם נמסר ביד חטאים׃ 42 קומו נלכה הנה הקרב אלי
מסגירי׃ 43 ויהי עוד הוא מדבר והנה יהודה איש קריות אחד משנים עשר
התלמידים בא ואתו המון רב בחרבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים והסופרים
והזקנים׃ 44 ומסגירו נתן להם אות לאמר אשר אשקנו הוא הוא תפשו בו והוליכו
אותו בשמירה׃ 45 ויבא ויגש אליו מיד ויאמר רבי רבי ויקבל עליו׃ 46 וישלחו בו
את ידם ויתפשו בו׃ 47 ויהי אחד העומדים שם ויך את עבד הכהן הגדול ויכרת את
אזנו׃ 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כאל פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני׃
49 יום יום הייתי אתכם בבית המקדש ולמדתי ולא תפשתם בי אך למלאת הכתובים׃
50 ויעזבו אותו כלם וינוסו׃ 51 ויהי נער אחד נלוה אליו ועטה סדין על בשרו
ויתפשו בו הנערים׃ 52 ויעזב את הסדין וינס מהם ערום׃ 53 ויוליכו את ישוע אל
הכהן הגדול ויקהלו אליו כל ראשי הכהנים והזקנים והסופרים׃ 54 ופטרוס הלך
אחריו מרחוק עד בית הכהן הגדול וישב עם המשרתים ויתחמם אל האור׃ 55 וראשי
הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות נגד ישוע להמיתו ולא מצאו׃ 56 כי רבים העידו
עליו שקר ולא נכונו עדותיהם׃ 57 ויקומו אנשים ויעידו עליו שקר לאמר׃ 58 אנחנו
שמענו אותו אומר אני אהרוס את המקדש הזה אשר עשו ידים ובשלשת ימים אבנה
אחר לא עשה ידים׃ 59 ולא נכונה עדותם גם בזאת׃ 60 ויקם הכהן הגדול בתוכם
וישאל את ישוע לאמר הלא תענה דבר מה הם מעידים עליך׃ 61 והוא החריש ולא
ענה דבר וישאל הכהן הגדול עוד ויאמר אליו האתה המשיח בן האל המבורך׃
62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא בענני
השמים׃ 63 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לעדים׃ 64 הלא
שמעתם את הגדופים מפיו מה אתם חושבים

32 ומת מתו׃ ס וכל העם אשר ראו בתוכו לא
33 רגזו כאשר רגזו אבותם ויעמדו את משה׃ ס
ויהי בני איש העדה נשאו את מקלם וישאו
34 בני יהוה אל משה ואל אהרן ואל כל העדה׃
ויתנו בני ישראל לפניהם את פגרי אשר נפלו
35 במדבר ואת כל פקודיהם למספר כל הזכרים
36 מבן חדש ומעלה ויהיו פקודיהם׃ ס ויהוה
37 דבר אל משה לאמר׃ קח את מקל אהרן
38 מאת נשיאם לבית אבתם שנים עשר מטות
איש אחד איש אחד לבית אבתיו תכתב את
מטה לוי על מקלם כי מקל אחד לראש בית
39 אבתם׃ והנחת אתם באהל מועד לפני העדות
40 אשר אועד לכם שמה׃ והיה האיש אשר אבחר
בו מטהו יצמח והשכתי מעלי את תלונות בני
41 ישראל אשר המה מלינים עליכם׃ ס וידבר
משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
איש אחד איש אחד לבית אבתיו שנים עשר
מטות ומטה אהרן בתוך מקלם׃ ס
42 ויהי ממחרת ויבא משה ואהרן אל אהל העדת
43 והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח
44 ויצא ציץ ונתן שקדים׃ ס וידבר יהוה אל משה
45 לאמר׃ שוב את מטה אהרן לפני העדת למשמרת
לאות לבני מרי ותכל תלנותם מעלי ולא ימתו׃
46 ס ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה׃ ס
47 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
48 אבדנו כלנו אבדנו׃ כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה המתים הנתמנו לגוע׃ ס

פרשה ה׳.

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ואת בית
אבתיך אתך תשאו את עון המקדש ואתה
ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם׃ וגם את
אחי שבט לוי מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו
עליך ושרתך ואתה ובניך אתך לפני אהל
2 העדת׃ ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
3 ימתו גם הם גם אתם׃ ונלוו עליך ושמרו את
משמרתך וכל עבדת האהל אך זר לא יקרב
4 אליכם׃ ושמרתם את משמרת המקדש ואת
משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
5 ישראל׃ ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה
6 לעבד את עבדת אהל מועד׃ ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית
7 לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם
והזר הקרב יומת׃ ס
8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך
נתתים למשחה ולבניך לחק עולם׃ זה יהיה
לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
מנחתם וכל חטאתם וכל אשמם אשר ישיבו לי
9 קדש קדשים הוא לך ולבניך׃ בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש הוא לך׃
10 וזה לך תרומת מתנתם לכל תנופת בני
ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק
11 עולם כל הטהור בביתך יאכל אתו׃ כל תרומת
מתנתם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים
12 ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל הטהור
בביתך יאכל אתו׃ כל חלב יצהר וכל חלב
תירוש ודגנם ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
13 נתתים׃ בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכל אתו׃
14 כל חרם בישראל לך יהיה׃ כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה לך
יהיה אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
15 הבהמה הטמאה תפדה׃ ופדיו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
16 גרה הוא׃ אך בכור שור או בכור כשב או בכור
17 עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על
מזבח וחלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה׃
18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין
19 לך יהיה׃ כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני
ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך
לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה
20 לך ולזרעך אתך׃ ס וידבר יהוה אל אהרן
בארצם לא תנחל ובתוכם לא תהיה חלק לך
21 אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל׃ ולבני
לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת
עבדתם אשר המה עבדים את עבדת אהל
22 מועד׃ ולא יקרבו עוד בני ישראל אהל מועד
23 לשאת חטא למות׃ ועבד הלוי הוא יעבד את
עבדת אהל מועד והמה ישאו עונם חקת עולם
24 לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃
כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו תרומת
יהוה לנשאים נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי
25 להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה׃ ס
26 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל הלוים תדבר
ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר ממעשר׃
27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה
28 מן היקב׃ כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם
ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן׃ מכל
מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו ממנו׃ ס
29 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו
ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתבואת היקב׃
30 ואכלתם אתה בכל מקום אתם וביתכם כי
שכר הוא לכם תמורת עבדתכם את עבדת
31 אהל מועד׃ ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא
תחללו ולא תמותו׃ ס וידבר יהוה אל משה
32 ואל אהרן לאמר׃ זאת חקת התורה אשר צוה
יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך
פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא
עלה עליה על

---

(34) ראה 10: 38. 16: 24.
כה. 9: 23. 14: 27.
(35) ראה 12: 25.
(38) ראה 10: 33. כה. 9: 26.
12: 9. יש. 1: 16. ה. שה.
1: 8. 2: 12.

(1) ראה 16: 28. כה. 9: 27.
ראה 24: 30. 25: 31. כה. 22:
18.
(2) ראה 17: 1. כה. 9: 28.
(3) דב. 7: 9. ראה 28: 3.
(9) ראה 17: 9.
(11) ויקר. 4: 5. ראה 17: 10.

(12) יש. 22: 6. יח. 53: 2.
(17) ראה 17: 14. כה. 9:
38.
(20) ראה 1: 26. כה. 9: 42.
(23) ראה 17: 20. ראה 11:
23. כה. 17: 6. ראה 11: 40.
(28) ראה 17: 19.
(31) ראה 17: 22. כה. 9: 44.

13 ומת כפר: בעד אשר מת: בכל אשר ישם
14 בכל אשר ישים: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה
15 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
16 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
17 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
18 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
19 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
20 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
21 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
22 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
23 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
24 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
25 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
26 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
27 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
28 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
29 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
30 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
31 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
32 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
33 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
34 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
35 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
36 בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
37 בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:
38 בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר
יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר יעשו:
בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה: בכל אשר
יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר יעשה:
בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון: בכל אשר
יעשה: בכל אשר יעשו: בכל אשר יעשון:

32 וְאֵת־אֲחִיכֶם תִּקְחוּ אִישׁ לְנַפְשׁוֹ נָתַתִּי לָכֶם׃ וְגַם
אֵת כָּל־הַבְּכוֹרָה אֲשֶׁר לְבָנֶיךָ וְאֶת־מִקְנֶיךָ אֲשֶׁר
תִּהְיֶה לָכֶם׃

33 וַיָּבֹא לְחַפְּשָׂם. הַבְּכוֹר כְּפִי כִּבְכֹרָתוֹ וְהַצָּעִיר כְּפִי
צְעִירוּתוֹ׃ וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ
34 שִׂמְלֹתָם׃ וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃
35 וַיִּבָּנֶה יוֹסֵף בֵּיתָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לַעֲבָדָיו וְלֶאֱחָיו׃
36 וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ עִמּוֹ׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיָּאֶר הַיּוֹם וְהָאֲנָשִׁים
שִׁלְּחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם מִן־הָעִיר׃ הֵמָּה יָצְאוּ וְהוּא
37 עֹמֵד עַל־בֵּיתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף
אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּ אֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם לָמָּה
שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃

38 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא יְנַחֵשׁ יְנַחֵשׁ
בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ וַיַּשִּׂגֵם כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה
39 וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה
יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִלָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת
40 כַּדָּבָר הַזֶּה׃ הֵן אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֲשִׁבְנוּ
אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ
41 זָהָב׃ אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת־אֶחָד מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ
נִהְיֶה לַאדֹנִי לַעֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם עַתָּה כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן
הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ
42 נְקִיִּם׃ וַיְמַהֵר וַיּוֹרֶד אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתַּח
אִישׁ אַמְתַּחְתּוֹ׃ וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל כִּלָּה וּבַצָּעִיר מָצָא
43 הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס
אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשׁוּבוּ הָעִירָה׃ וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו
בֵּיתָה יוֹסֵף וְעוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃
44 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמוֹנִי׃
45 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק
הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֵּנוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם
46 אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃ וַיֹּאמֶר חָלִלָה לִּי
מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא
יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃
47 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָּבָר
בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃
48 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הַיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃
49 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן
וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃
50 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדוּהוּ אֵלַי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃
וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו
וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃

---

1 מסורה: מלא חסר. 2 מסורה: מלא חסר. 3 ס״ת.

בראשית מד. לג—מה. 44. 46.

(33) מלא 18: 1. לה. 9: 46. 22: 24.
(35) מלא 30: 26. 27. מל. 10: 43.
(36) מלא 18: 2. מל. 10: 16.
(37) מלא 10: 40. לה. 9: 48.
(38) מל. 11: 28. לה. 9: 49.
(39) 1. מה. 12: 3.
(40) מלא 12: 30.
(41) מלא 10: 42.
(42) מלא 18: 6. לה. 17: 1.
(43) מל. 13: 6. מלא 5: 29. 18: 8. מל. 9: 45. 47.
(44) בר. 66: 24.
(49) לה. 2: 13. מא. 43: 24.
(50) מלא 5: 13. לה. 14: 34. לא. 4: 29. מה. 4: 6. ל. 12: 18. 14: 19. ד. מה. 13: 11. מל. 12: 14.

---

32 ואת אחיכם תקחו איש לנפשו נתתי לכם׃ וגם
את כל הבכורה אשר לבניך ואת מקניך אשר
תהיה לכם׃

33 ויבא לחפשם הבכור כפי בכרתו והצעיר כפי
צעירותו׃ ויימצא הגביע באמתחת בנימן׃ ויקרעו
34 שמלתם׃ ויעמס איש על חמרו וישבו העירה׃
35 ויבנה יוסף ביתה ויעש משתה לעבדיו ולאחיו׃
36 ויאכלו וישתו עמו׃ ויהי בבקר ויאר היום והאנשים
שלחו המה וחמריהם מן־העיר׃ המה יצאו והוא
37 עמד על־ביתו׃ ויאמר אל־אשר על־ביתו קום רדף
אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה
שלמתם רעה תחת טובה׃
38 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא ינחש ינחש
39 בו הרעתם אשר עשיתם׃ ויהי כדבריו את־הדברים
האלה׃ ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים
האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה׃
40 הן אשר מצאנו בפי אמתחתינו השבנו אליך מארץ כנען
ואיך נגנב מבית אדניך כסף או
41 זהב׃ אשר ימצא את־אחד מעבדיך ומת וגם־אנחנו
נהיה לאדני לעבדים׃ ויאמר גם עתה כדבריכם כן
הוא אשר ימצא אתו יהיה־לי עבד ואתם תהיו
42 נקיים׃ וימהר ויורד איש את־אמתחתו ארצה ויפתח
איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול כלה ובצעיר מצא
הגביע באמתחת בנימן׃ ויקרעו שמלתם ויעמס
43 איש על־חמרו וישובו העירה׃ ויבא יהודה ואחיו
ביתה יוסף ועודנו שם ויפלו לפניו ארצה׃
44 ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמוני׃
45 ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק
האלהים מצא את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם
46 אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא
יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם׃
47 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר
באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃
48 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש לכם אב או־אח׃
49 ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן
ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃
50 ותאמר אל־עבדיך הורידוהו אלי ואשימה עיני עליו׃
ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו
ועזב את־אביו ומת׃

---

4 מ: רפויה.

[בראשית מד. 33.]
(1) מלא 19: 1. מסו. 10: 40. 11: 7.
(2) מלא 19: 3.
(4) בר. 24: 1. מלא 5: 31. 19: 7.
(6) בר. 1: 27. 5: 2.
(7) בר. 2: 24. 1. מה. 6: 16. לא. 5: 31.
(11) מלא 5: 32. 19: 9. לה. 16: 18. לט. 7: 3. 7. 1. מה. 7: 10. 11.
(13) מלא 19: 13. לה. 15: 18. 18. (14) 1. מה. 14: 20. 1. מל. 2: 2.
(15) מלא 18: 3.
(17) מלא 19: 16. לה. 18: 18. 18. (19) מל. מל. 20. לט. 13: 9. 21. (21) מלא 6: 19. 20. 19: 21. לה. 12: 33. 16: 9.

ויאמר אליהם משה אם־חיתם כל־נקבה: 34 ועתה הרגו כל־זכר בטף וכל־אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו וכל־הנשים הטף לכם החיו: 35 ואתן אתם ליהוה על־דבר פעור ותהי הנגף בעדת יהוה: 36 ויהי מספר החללים בנחלת בני־ישראל אלף ושבע מאות: 37 ויהי המספר לבני־ראובן ארבעים ושלשת אלף ושבע מאות: 38 ומספר בני־גד לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 39 ומספר בני־יהודה לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 40 ומספר בני־יששכר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 41 ומספר בני־זבולן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 42 ומספר בני־יוסף לבני־אפרים לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 43 ומספר בני־מנשה לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 44 ומספר בני־בנימן לבתיהם חמשת אלפים וששים: 45 ומספר בני־דן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 46 ומספר בני־אשר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 47 ומספר בני־נפתלי לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 48 ומספר בני־גד לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 49 ומספר בני־יששכר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 50 ומספר בני־זבולן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 51 ומספר בני־יוסף לבני־אפרים לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 52 ומספר בני־מנשה לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 53 ומספר בני־בנימן לבתיהם חמשת אלפים וששים: 54 ומספר בני־דן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 55 ומספר בני־אשר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 56 ומספר בני־נפתלי לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 57 ומספר בני־גד לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 58 ומספר בני־יששכר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 59 ומספר בני־זבולן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 60 ומספר בני־יוסף לבני־אפרים לבתיהם אלף וחמשת אלפים ושבע מאות: 61 ומספר בני־מנשה לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 62 ומספר בני־בנימן לבתיהם חמשת אלפים וששים: 63 ומספר בני־דן לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות: 64 ומספר בני־אשר לבתיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 65 ומספר בני־נפתלי לבתיהם שלשת אלפים ושבע מאות:

(23) ספר 19: 23. לה. 18:24.
(24) ספר 31: 24. ספר 52: 7. 10: 62. ז. שלח 6: 17.
(27) ז. 32: 17. ספר 19: 26. לה. 1: 37.
(28) ספר 19: 27. לה. 18: 28.
(30) ר. דבר 25: 9. לה. 18: 30.
(31) ספר 19: 30. 20: 16. לה. 13: 30.
(32) ספר 20: 17. לה. 18: 31. פרש 8: 31. 9: 31. לה. 9: 22. 18: 31.
(35) ספר 20: 20.
(41) ספר 20: 24.
(42) לה. 22: 25.
(43) ספר 20: 26. 28. פרש 9: 35. לה. 9: 48.
(45) ספר. 13: 14. ש. 2: 7. ספר 20: 28. ו. שלח 12: 6. ספר. 12: 14.
(46) ספר 20: 29. לה. 18: 35.
(52) ספר 9: 22. פרש 5: 34. שלח. 2: 14.
(1) ספר 21: 1. לה. 19: 29.

פרשת פנחס.

25 1 ופנחס[1] בן־אלעזר בן־אהרן הכהן ראה בעמד מתוך העדה ויקח רמח בידו: 2 ויבא אחר איש־ישראל אל־הקבה וידקר את־שניהם את־איש־ישראל ואת־האשה אל־קבתה ותעצר המגפה מעל בני־ישראל: 3 והיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 4 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 5 פנחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן השיב חמתי מעל בני־ישראל בקנאו את־קנאתי בתוכם ולא־כליתי את־בני־ישראל בקנאתי: 6 לכן אמר הנני נתן לו את־בריתי שלום: 7 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על־בני־ישראל: 8 ושם איש־ישראל המכה אשר הכה את־המדינית זמרי בן־סלוא נשיא בית־אב לשמעני: 9 ושם האשה המדינית הכתה כזבי בת־צור ראש אמות בית־אב במדין הוא: 10 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 11 צרר את־המדינים והכיתם אתם: 12 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על־דבר פעור ועל־דבר כזבי בת־נשיא מדין אחותם המכת ביום המגפה על־דבר פעור: 13 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל־משה ואל־אלעזר בן־אהרן הכהן לאמר: 14 שאו את־ראש כל־עדת בני־ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל־יצא צבא בישראל: 15 ויאמר משה ואלעזר הכהן אל־העם בערבת מואב על־ירדן יריחו לאמר: 16 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את־משה ואת־בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 17 ויהי בנו־ראובן בכור ישראל חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: 18 אלה משפחת הראובני פקדיהם שלשה וארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני שמעון למשפחתם נמואל משפחת הנמואלי ליכין משפחת היכיני לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי: 20 אלה משפחת שמעוני שלשה ועשרים אלף ומאתים: 21 בני־גד למשפחתם צפון משפחת הצפוני חגי משפחת החגי שוני משפחת השוני: 22 אזני משפחת האזני ערי משפחת הערי ארודי משפחת הארודי אראלי משפחת האראלי: 23 אלה משפחת בני־גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 24 בני־יהודה ער ואונן וישלה פרץ וזרח ויהי ער ואונן בארץ כנען: 25 ויהיו בני־פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי: 26 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: 27 בני־יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי פוה משפחת הפוני: 28 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 29 בני־זבולן למשפחתם לחלאל משפחת החלאלי לעדר משפחת העדרי לישלאל משפחת הישלאלי: 30 אלה משפחת זבולן לפקדיהם שבעים אלף וחמש מאות: 31 בני־יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 32 בני־מנשה אסריאל אשר ילדה פלגשו הארמית את־מכיר אבי־הגלעד: 33 ומכיר לקח אשה לחפים ושמפים ושם בת־צלפחד היו בנות צלפחד בנות: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם חמשת אלפים ושבע מאות: 35 אלה בני־אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השותלחי בכר משפחת הבכרי תחן משפחת התחני: 36 ואלה בני־שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני־אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני־יוסף למשפחתם: 38 בני־בנימן למשפחתם בלע משפחת הבלעי אשבל משפחת האשבלי אחירם משפחת האחירמי: 39 שפופם משפחת השופמי חופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני־בלע אדר ונעמן משפחת האדרי לנעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני־בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וששת מאות: 42 אלה בני־דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחתם למשפחתם: 43 כל־משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני־אשר למשפחתם ימנה משפחת הימנעי ישוי משפחת הישוי בריעי משפחת הבריעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת־אשר שרח: 47 אלה משפחת בני־אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני־נפתלי למשפחתם יחצאל משפחת היחצאלי גוני משפחת הגוני: 49 יצר משפחת היצרי שלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני־ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים: 52 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך בגורל יחלק את־הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו: 56 על־פי הגורל יחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת הלוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את־עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת־לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את־אהרן ואת־משה ואת־מרים אחותם: 60 ויולד לאהרן את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר ואת־איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם עשרים ושלשת אלף כל־זכר מבן־חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני־ישראל כי לא־נתן להם נחלה בתוך בני־ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את־בני־ישראל בערבת מואב על־ירדן יריחו: 64 ובאלה לא־היה איש מפקדי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את־בני־ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא־נותר מהם איש כי אם־כלב בן־יפנה ויהושע בן־נון:

[1] ופנחס.

6 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 7 ירוין
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃ 8 כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור׃ 9 משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב׃ 10 אל
תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני׃ 11 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום׃

פרק לו.

1 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה׃ 2 כי כחציר
מהרה ימלו וכירק דשא יבולון׃ 3 בטח ביהוה ועשה טוב שכן
ארץ ורעה אמונה׃ 4 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך׃
5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה׃ 6 והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים׃ 7 דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר
במצליח דרכו באיש עשה מזמות׃ 8 חדל מאף ועזוב חמה אל
תתחר אך להרע׃ 9 כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו
ארץ׃ 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו׃
11 ועניים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום׃ 12 זומם רשע
לצדיק וחרק עליו שניו׃ 13 אדני יהוה ישחק לו כי ראה כי
יום בואו׃ 14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני
ואביון לטבח ישרי דרך׃ 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם
תשברנה׃ 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים׃ 17 כי
זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים יהוה׃ 18 יודע יהוה
ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה׃ 19 לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו׃ 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר
כרים כלו בעשן כלו׃ 21 לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן
ונותן׃ 22 כי מברכיו ירשו ארץ ומקוללו יכרתו׃ 23 מיהוה
מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ׃ 24 כי יפול לא יוטל כי יהוה
סומך ידו׃ 25 נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם׃ 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה
יהיה׃ 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד׃ 28 כי יהוה אהב
משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ואת זרע רשעים
נכרתה׃ 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה׃ 30 פי צדיק
יהגה חכמות ולשונו תדבר משפט׃ 31 תורת אלהיו בלבו לא
תמעדנה אשריו׃ 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃
33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃ 34 קוה אל
יהוה ושמר דרכו וירממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה׃
35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃ 36 ויעבר והנה
איננו ואבקשהו ולא נמצא׃ 37 שמר תם וראה ישר כי אחרית
לאיש שלום׃ 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה׃
39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה׃ 40 ויעזרם יהוה
ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃

פרק לז.

1 מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני׃
2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ 3 אין מתם בבשרי מפני
זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 4 כי עונותי עברו
ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ 5 הבאישו נמקו חבורותי
מפני אולתי׃ 6 נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי׃
7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ 8 נפוגותי ונדכיתי
עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי
ממך לא נסתרה׃ 10 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא
אין אתי׃ 11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק
עמדו׃ 12 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל
מרמות יהגו׃ 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו׃
14 ואהי כאיש אשר לא ישמע ואין בפיו תוכחות׃ 15 כי לך
יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ 16 כי אמרתי פן ישמחו
לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי
תמיד׃ 18 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי׃ 19 ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר׃ 20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת
רדפי טוב׃ 21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני׃
22 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

פרק לח.

1 למנצח לדוד להזכיר׃ 2 יהוה באפך אל תוכיחני ובחמתך
אל תיסרני׃ 3 כי חציך נחתו בי ותנח עלי ידך׃ 4 אין מתם
בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי׃ 5 כי
עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני׃ 6 הבאישו נמקו
חבורותי מפני אולתי׃ 7 נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר
הלכתי׃ 8 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ 9 נפוגותי
ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃ 10 אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה׃ 11 לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
גם הוא אין אתי׃ 12 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי
מרחוק עמדו׃ 13 ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו
הוות וכל מרמות יהגו׃ 14 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא
יפתח פיו׃ 15 ואהי כאיש אשר לא ישמע ואין בפיו תוכחות׃
16 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי׃ 17 כי אמרתי
פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו׃ 18 כי עוני אגיד אדאג
מחטאתי׃ 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר׃ 20 ומשלמי
רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב׃ 21 אל תעזבני יהוה
אלהי אל תרחק ממני׃ 22 חישה לעזרתי אדני תשועתי׃

(8) מש׳ 21: 8.
(9) מז׳ 118: 26.
(10) מז׳ 148: 1.
(11) מש׳ 21: 12.
(12) מש׳ 21: 18.
(13) מש׳ 21: 19.
(15) מש׳ 21: 12. קה׳ 19: 45. מש׳ 2: 14.
(17) נר׳ 56: 7. נ׳ 7: 11.
(18) מש׳ 21: 45. 46. קה׳ 19: 47. מש׳ 7: 28. מל׳ 1: 22. קה׳ 4: 32.
(20) מש׳ 21: 19.
(23) מש׳ 17: 20. 21: 21.
(24) מש׳ 7: 7. קה׳ 11: 9. מש׳ 14: 13. 15: 7. 16: 24.
מל׳ 1: 5. 6.
(25) מש׳ 6: 14. קה׳ 3: 13.
(26) מש׳ 18: 35.
(27) מש׳ 21: 23. קה׳ 20: 1. (32) מש׳ 3: 5. 14: 5. מל׳ 6: 20.
(1) מש׳ 21: 33. קה׳ 20: 9.
(10) מז׳ 118: 22.
(12) מש׳ 21: 45. 46. מל׳ 44. 17: 18. מש׳ 25. 30.

[1] מחסר ערמ׳ מל׳. מה׳. קה׳. קה—קל׳. 26. [2] מ׳: קלאים.

13 אתה ואחיך ראו את עיני אבשלום כי עיני יעקב לא תוכלנה לראות ויגש
14 יוסף ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו: וינשק
לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו: וקול נתן פרעה בבית
16 לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו: ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען:
17 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים
18 ואכלו את חלב הארץ: ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
19 עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם: ועיניכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו כן בני ישראל ויתן להם
יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך: לכלם נתן לאיש חלפות
21 בגדים ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות בגדים: ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם
22 ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך:
23 ואביהם שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות
24 נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך: וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם
אל תרגזו בדרך: ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם:
25 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
26 לא האמין להם: וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא
את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם: ויאמר
27 ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות: ויסעו ישראל
28 וכל אשר לו ויבא באר שבעה ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ויאמר
אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ויאמר
אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשים
30 אותך שם: אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו
31 על עיניך: ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את אביהם ואת
טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו: ויקחו את
מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל
32 זרעו אתו: בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
33 מצרימה: ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור
34 יעקב ראובן: ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי: ובני שמעון ימואל
וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית: ובני לוי גרשון קהת ומררי:
35 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו
36 בני פרץ חצרון וחמול: ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון: ובני זבולן
37 סרד ואלון ויחלאל: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת
38 דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלשה: ובני גד צפיון וחגי
שוני ואצבון ערי ואראלי ואדאלי: ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה
39 ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן
לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שש עשרה: בני רחל אשת
40 יעקב יוסף ובנימין: ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת
פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים: ובני בנימין בלע ובכר ואשבל
41 גרא ונעמן אחי ואחוש ורא: ובני בלע ארד ונעמן אחי ואחוש ורא:
42 ובני בכר זמירה ויעאל ועמירה ועבדיה ויריתי ואלה בני בלע: ובני
43 תחן בכר ועזיאל ושמרון: ובני ישכר תולע ופוה יוב ושמרון: ובני
44 זבולן סרד ואלון ויחלאל: אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו
ותלד את אלה ליעקב כל נפש שש עשרה: בני יעקב הבאים מצרימה
45 כל נפש שבעים: ויוסף הוריד לו על מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
46 גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד: ויאמר ישראל
47 אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי: ויאמר יוסף
48 אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית
49 אבי אשר בארץ כנען באו אלי: והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו
50 וצאנם ובקרם ובכל אשר להם באו: והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה
51 מעשיכם: ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו
גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:

מה.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם
2 באו מארץ כנען והנם בארץ גשן: ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
3 ויצגם לפני פרעה: ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל
פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו: ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען
4 ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן: ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך

---

1 ותחי—לב. 2 ישב. בית. מה. לב—ותחי
3 . . . . ותבאנה. ישב. בית. מה. לב—כי ציון היא.

(13) מש 22: 15. לה. 20:
20.
(15) מש 18: 28.
(18) מש 22: 23..לה. 20:
27. בב. 23: 8.
(19) מד. 25: 5.
(25) ו. מש. 15: 42. 49. 52.
(26) מש. 3: 6.
(28) מש 22: 35.
(29) מד. 6: 4. לה. 10: 27.
(31) חש. 19: 18. מש 22:
39. ש. 13: 9. בבב. 5: 14.
מד. 2: 8.
(32) מד. 4: 39. יב. 45: 6.
14. 46: 9.
(33) ו. בבר. 15: 22. מת. 9:
6. מש. 6: 8-6.
(34) מש 22: 46.

(35) מש 22: 41. לה. 20:
41.
(36) ב. בבר. 23: 2. מש.
1. 1110
(38) מכ. 4: 2. מש 23: 1.
מצב. לה. 20: 46. לה. 11:
43.
(40) מש 23: 14.
(41) לה. 21: 1. מש 10: 9.
ב. מכ. 12: 9.
(43) ב. מש. 8: 12.
(44) מד. 24: 6. ו. מש. 3:
17.

---

(1) מש 24: 1. לה. 21: 5.
(2) לה. 19: 44.
(4) מש 24: 3. לה. 12: 7.

5 לפקחו ויחשו׃ ויאמרו אליהם אם־כן לא יעשה
6 לנו לתתה לאיש אשר ערל אתנו׃ ויאמרו אליהם
7 לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחתנו
לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך
בזאת נאות לכם אם־תהיו כמנו להמול לכם כל־
8 זכר׃ ונתנו את־בנתינו לנו ואת־בנותיכם נקח־
9 לנו ונשבנו אתכם ושבנו את־בנותינו׃ ואתנו
תשבו והיה העם הזה לעם אחד׃ ואם־לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו׃ וייטבו
10 דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור׃
ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב
11 והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם
בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר׃
12 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
וסחרו אותה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את־
בנותם נקח־לנו לנשים ואת־בנותינו נתן להם׃
13 אך באת זאת יאותו לנו האנשים לשבת אתנו
14 להיות לעם אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר הם
נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלוא־לנו
הם אך נאותה להם וישבו אתנו׃ וישמעו אל־
חמור ואל־שכם בנו כל יצאי שער־עירו ויתהלו
כל־זכר כל יצאי שער־עירו׃ ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים ויקחו שני בני־יעקב שמעון
ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בבטח
ויהרגו כל־זכר׃ ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו
לפי־חרב ויקחו את־דינה מבית שכם ויצאו׃
בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם׃ את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמוריהם
ואת אשר־בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ ואת־כל־
חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו גם
את־כל־אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־
לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי
ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי
אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו׃

פרק לה.

1 ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל
ושב־שם ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל־ביתו
ואל כל־אשר עמו הסירו את־אלהי הנכר אשר
בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ ונקומה
ונעלה בית־אל ואעשה־שם מזבח לאל העונה
אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
ויתנו אל־יעקב את־כל־אלהי הנכר אשר בידם
ואת־הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב
תחת האלה אשר עם־שכם׃ ויסעו ויהי חתת
אלהים על־הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו
אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ
כנען הוא בית־אל הוא ובל־העם אשר אתו׃
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית־אל כי
שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית־
אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃
ויראה אלהים אל־יעקב עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם־ישראל יהיה שמך
ויקרא את־שמו ישראל׃ ויאמר לו אלהים אני
אל־שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי לאברהם
ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את־הארץ׃
ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃
ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת
אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא
יעקב את־שם המקום אשר דבר־שם אלהים בית־אל׃
ויסעו מבית־אל ויהי עוד־כברת הארץ לבוא
אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה׃ ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המיילדת אל־תיראי כי־גם־זה
לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו
בן־אוני ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויצב יעקב
מצבה על־קברתה הוא מצבת קבר־רחל עד־היום׃
ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃
ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את־בלהה פילגש אביו ויהי ישראל שמע׃
ויהיו בני־יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃
בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר
אלה בני יעקב אשר־ילד לו בפדן ארם׃
ויבא יעקב אל־יצחק אביו ממרא קרית־ארבע
הוא חברון אשר־גרו־שם אברהם ויצחק׃
ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃
ויגוע יצחק וימת ויאסף אל־עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

פרק לו.

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ עשו לקח את־
נשיו מבנות כנען את־עדה בת־אילון החתי ואת־
אהליבמה בת־ענה בת־צבעון החוי׃ ואת־בשמת
בת־ישמעאל אחות נבית׃ ותלד עדה לעשו את־
אליפז ותלד בשמת את־רעואל׃ ואהליבמה ילדה
את־יעוש ואת־יעלם ואת־קרח אלה בני־עשו
אשר־נולד־לו בארץ כנען׃ ויקח עשו את־נשיו
ואת־בניו ואת־בנותיו ואת כל־נפשות ביתו ואת־
מקנהו ואת כל־בהמתו ואת כל־קנינו אשר רכש
בארץ כנען וילך אל־ארץ מפני יעקב אחיו׃
כי־היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה
ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם׃
וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃
ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃
אלה שמות בני־עשו אליפז בן־עדה אשת עשו
רעואל בן בשמת אשת עשו׃ ובני אליפז תימן
אומר צפו וגעתם וקנז׃ ותמנע היתה פלגש
לאליפז בן־עשו ותלד לאליפז את־עמלק אלה
בני עדה אשת עשו׃ ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו׃
ואלה היו בני אהליבמה בת־ענה בת־צבעון אשת
עשו ותלד לעשו את־יעוש ואת־יעלם ואת־קרח׃
אלה היו אלופי בני־עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ ואלה בני
רעואל בן־עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמת אשת עשו׃ ואלה בני אהליבמה בת־
ענה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח
אלה אלופי אהליבמה בת־ענה אשת עשו׃ אלה
בני עשו ואלה אלופם הוא אדום׃
ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל
וצבעון וענה׃ ודישן ואצר ודישן אלה אלופי
החרי בני שעיר בארץ אדום׃ ויהי בני לוטן
חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ ואלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ ואלה בני צבעון
איה וענה הוא ענה אשר־מצא את־הימים במדבר
ברעתו את־החמרים לצבעון אביו׃ ואלה בני ענה
דישן ואהליבמה בת־ענה׃ ואלה בני דישן חמרן
ואשבן ויתרן וכרן׃ אלה בני אצר בלהן וזעוון
וענן׃ אלה בני דישן עוץ וארן׃
ואלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף ענה׃ אלוף דישן אלוף אצר
אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ
שעיר׃
ואלה מלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל׃ ויבלע בן־בעור מלך
באדום ושם עירו דנהבה׃ וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן־זרח מבצרה׃ וימת יובב וימלך תחתיו
חושם מארץ התימני׃ וימת חושם וימלך תחתיו
הדד בן־בדד המכה את־מדין בשדה מואב ושם
עירו עוית׃ וימת הדד ויהי אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן׃ אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר׃ אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי
אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

(5) בר. 29: 8. יש. 5: 6. ו. 3: 2. דה. 24: 8.
(8) שמ 10: 17. 18. 24: 9. 9. 2: 10. 14. 24: 10. 19. 12. 11. 21: 14. 2: 4. 4: 8. 31.
(12) שמ. 7: 6. שמ 10: 21. 24: 10. 16. 21: 16.
(13) שמ 24: 9. 21: 17. 12: 12. שמ 10: 22: 24: 13. 2: 10.
(14) שמ 24: 15. 9: 27. 21: 21.
(17) 21. 23: 23. 29.
(19) 9: 26. 12: 1. 2: 2. שמ 24: 21.
(21) שמ 24: 23. 17: 23. 21: 8.
(23) 3: 17.
(24) 7: 10. 1: 15. 29. 24: שמ. 21. 25.
(26) 7: 13. 14. שמ 16: 27. 24: 30. 14: 62. 1: 11. 4: 16. 1: 7. 1: 7. 10. 1. 7.
(28) שמ 24: 32. 21. 29. 31) בר. 40: 8.
(33) שמ 24: 42. 25: 13. 24) 7: 10. 1: 15. שמ 24: 29. 21. 25.
(26) 7: 13. 14. שמ 16: 27. 24: 30. 14: 62. 1: 11. 4: 16. 1: 7. 1: 7. 10. 1. 7.
(28) שמ 24: 32. 21. 29. 31) בר. 40: 8.
(33) שמ 24: 42. 25: 13. 21. 40. 12: 34. 21. 13: 11. 1. 5: 6. 34) שמ 24: 45. 25: 14.
(35) שמ 24: 42. 44.

(1) שמ 26: 2. 22: 1. שמ. 11: 55. 13: 1. 3) שמ 26: 6. שמ. 12: 1. 3. 7: 37. 5) שמ 18: 28.

[1] שמות ובמדבר. שה. בה. שה. 33—שה. בה. שה. בה. שה. בה.

ויאמרו אל משה לאמר: 2 הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם באהרן דבר ויהוה שמע: 3 והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו: 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: 9 ויחר אף יהוה בם וילך: 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף: 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האספה מרים: 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:

17 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 18 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: 19 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור: 20 למטה שמעון שפט בן חורי: 21 למטה יהודה כלב בן יפנה: 22 למטה יששכר יגאל בן יוסף: 23 למטה אפרים הושע בן נון: 24 למטה בנימן פלטי בן רפו: 25 למטה זבלון גדיאל בן סודי: 26 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי: 27 למטה דן עמיאל בן גמלי: 28 למטה אשר סתור בן מיכאל: 29 למטה נפתלי נחבי בן ופסי: 30 למטה גד גאואל בן מכי: 31 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: 32 ויעלו אתם בנגבה ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק והחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 33 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד ונשאהו במוט בשנים מן הרמנים ומן התאנים: 34 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אודות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל: 35 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: 36 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל המדברה קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ: 37 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה: 38 אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם: 39 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן: 40 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה: 41 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו: 42 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות: 43 ושם ראינו את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם: 44 ותרם כל העדה וישאו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא: 45 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 46 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 47 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 48 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 49 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 50 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 51 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 52 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 53 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 54 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 55 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 56 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 57 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 58 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 59 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 60 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 61 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 62 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 63 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 64 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 65 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 66 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 67 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 68 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 69 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 70 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 71 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 72 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 73 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 74 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 75 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 76 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 77 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 78 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 79 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 80 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 81 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 82 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 83 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 84 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 85 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 86 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 87 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 88 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 89 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 90 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 91 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 92 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 93 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 94 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 95 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 96 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 97 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 98 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 99 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 100 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 101 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 102 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 103 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 104 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 105 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 106 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 107 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 108 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 109 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 110 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 111 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 112 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 113 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 114 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 115 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 116 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 117 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 118 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 119 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 120 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 121 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 122 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 123 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 124 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 125 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 126 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 127 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 128 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 129 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 130 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 131 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 132 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 133 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 134 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 135 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 136 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 137 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 138 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 139 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 140 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 141 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 142 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 143 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 144 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 145 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 146 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 147 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 148 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 149 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 150 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 151 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 152 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 153 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 154 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 155 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 156 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 157 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 158 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 159 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 160 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 161 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 162 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 163 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 164 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 165 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 166 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 167 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 168 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 169 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 170 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 171 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 172 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 173 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 174 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 175 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 176 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 177 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 178 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 179 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 180 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 181 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 182 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 183 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 184 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 185 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 186 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 187 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 188 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 189 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 190 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 191 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 192 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 193 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 194 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 195 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 196 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 197 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 198 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 199 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 200 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 201 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 202 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 203 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 204 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 205 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 206 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 207 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 208 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 209 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 210 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 211 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 212 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 213 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 214 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 215 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 216 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 217 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 218 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 219 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 220 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 221 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 222 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 223 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 224 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 225 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 226 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 227 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 228 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 229 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 230 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 231 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 232 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 233 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 234 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 235 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 236 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 237 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 238 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 239 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 240 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 241 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 242 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 243 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 244 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 245 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 246 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 247 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 248 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 249 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 250 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 251 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 252 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 253 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 254 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 255 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 256 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 257 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 258 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 259 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 260 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 261 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 262 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 263 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 264 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 265 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 266 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 267 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 268 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 269 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 270 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: 271 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: 272 ועבדי כלב בן יפנה אשר היה רוח אחרת עמו ומלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: 273 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: 274 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 275 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם ואמרת אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: 276 בפגריכם יפלו כל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי: 277 אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 278 ואת טפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אותם ויראו את הארץ אשר מאסתם בה: 279 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה: 280 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר: 281 כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 282 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו: 283 וידברו משה אל בני ישראל כן ויתאבלו העם מאד: 284 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו: 285 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח: 286 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: 287 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 288 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה: 289 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה: 290 וישב כל העדה וישאו את קולם ויתנו את קולם בבכי ויבכו העם בלילה ההוא: 291 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו: 292 ולמה יהוה מבא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה: 293 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה: 294 ויפלו משה ואהרן על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל: 295 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם: 296 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד: 297 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש: 298 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום: 299 ויאמר כל העדה לרגם באבנים ויהוה נראה בכבוד אהל מועד אל כל בני ישראל: 300 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו: 301 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו: 302 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: 303 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: 304 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: 305 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר: 306 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: 307 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: 308 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: 309 ויאמר יהוה סלחתי כדברך: 310 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ: 311 כי כל האנשים הראים

לא לכם לחלק ביחד שפחה משפחתו.׃
44 ויאמר יוסף אנשי אתם מרגלים את הארץ: ויאמר
45 אלהם לא.׃ ויאמר ראובן[1] אלהם לאמר הלא אמרתי
46 אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם. וגם דמו
47 הנה נדרש.׃ ואתם לא ידעתם כי מתרגם היה בינינו
48 וישמע יוסף.׃ ויפן מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר
אתם וישב את שמעון מאתם ויאסר אתו לעיניהם:
49 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש
אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: וישאו
50 את שבר אביהם על חמריהם וילכו משם: ויפתח
האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את
51 כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ויאמר אל אחיו הושב
כספי והנה גם בפי אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש
52 אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו.׃ ויבאו אל
53 יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרות
אתם לאמר: דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ.׃
54 ויאמר אלינו לא ידענו כי מרגלים אתם: שנים אנשים
אחים אנחנו בני אבינו היום אחד והקטן את אבינו
55 בארץ כנען: ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו אתי וכר רעבון
56 בתיכם לכו: והבאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי אם כנים אתם את אחיכם אתן
57 לכם וארץ תסחרו.׃[2] ויהי הניח אתם אל בית המשמר
58 וישקל יוסף: וישלח ויקרא ליעקב אביו ויברך אתו
ויאמר: הן בן שבע שנים הוא ויאמר האיש אדני הארץ
אלי לאמר הביאו אתו אלי ואשים עיני עליו: ואמרתי
59 אליו לא אביא אתו.׃ והוא לא ידע כי מבין יוסף
60 בינם כי המליץ.׃ ויאמר אלי האיש אדני הארץ:
אחיכם אשר לא הביא אתו אלי כי אם קטן יהיה
61 ואחיו מת והוא לבדו נשאר מאמו ואביו אהבו: ואמרתי
אליו לא אביא אתו. ויאמר אלי האיש אדני הארץ
אם לא תביא אתו אחיכם הקטן אלי לא אוסיף לתת
62 לכם ארץ תסחרו בה: ויהי אשר אנחנו רקנים
ונתנו איש את צרור כספו בתוך אמתחתו והנה איש
63 את צרור כספו בתוך אמתחתו ויראו את צרורות
64 כספם.׃ ויאמר יעקב אביהם אלי אתם שכלתם את
בני: יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו
65 עלי היו כלנה.׃ ויאמר ראובן אל אביו לאמר:

[1] מ: מהבלי. [2] מ: מהמלין. [3] מ: לדבר.

(48) מש 26: 55. לה. 22: 52.
(49) מש. 22: 6. בר. 53: 7. מצ. לה. 22: 37. 24: 44.
(50) מש. 88: 8. מצ. 14: 27.
(53) מש 26: 57. לה. 22: 54. מש. 18: 13.
(55) מש 26: 59.
(58) מצ. 15: 29. מש. 2: 19.
(60) מש 26: 62.
(61) בר. 53: 7. מש 26: 63.
(62) מש 24: 30. 26: 64. לה. 22: 69.
(66) מש 26: 58. 69. לה. 22: 55. מש. 18: 16.

ויאמר אלי לאמר הבא את אחיכם הקטן אלי ואדעה
כי לא מרגלים אתם כי אם כנים אתם את אחיכם
אתן לכם ואת הארץ תסחרו.׃
67 ויהי הוציאו את שקיהם והנה צרור כספו איש בשקו
ויראו את צרורות כספם הם ואביהם: ויאמר אליהם
68 יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה כולם.׃ ויען ראובן
את אביו לאמר לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך.׃
69 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
נשאר ופקה נפש בדרך אשר תלכו בה והורדתם את
70 שיבתי ביגון שאולה.׃ והרעב כבד בארץ: ויהי
כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים
71 ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל.[4]׃ ויען
יהודה אליו לאמר האיש אדני הארץ העד העיד
בנו לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: אם
72 יש אתך משלח את אחינו ונרדה ונשברה לך אכל:
ואם אין אתך משלח לא נרד כי האיש אדני הארץ
אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם.

מקלוף: מה.

1 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים:
2 וכספים משנה קחו בידכם: ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם שבו בידכם אולי משגה היה:
3 ואחיכם קחו ועמוד שובו אל האיש: ואל שדי יתן
אתכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
4 אחר ואת בנימין. ואני כאשר שכלתי שכלתי: ויקחו
האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
5 ואת בנימין: ויקם ישראל אביהם ויבאו מצרים
ויעמדו לפני יוסף: וירא יוסף אתם את בנימין
6 ויאמר אשר על ביתו הבא את האנשים הביתה:
וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
7 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית
יוסף: ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף: ויאמרו
האנשים על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה
8 אנחנו מובאים לתת עלינו למשא ולהתגלל עלינו
9 לקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו.[5]׃ ויגשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית:
10 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל:
והיה כאשר באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו
והנה כסף איש בפי משקלנו ונשבנו אתו בידנו:
11 וכספים אחרים ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
12 מי שם כספינו בשקינו.׃ ויען יוסף ויאמר אליהם

[4] בראשית. מחבר ואין. מה.—ויאמר יהודה אליו.
[5] מחבר ואין. בה. מה.—ויאמר ראובן.

(69) מש 26: 71. לה. 22: 58. מש. 18: 25.
(70) מש 26: 73. לה. 22: 59. מש. 18: 26. בר. 2: 7. 75.
(72) מש 26: 75.

(1) מש. 2: 2. מש 27: 1. לה. 22: 66. 23: 1. מש. 14.
(2) מש 27: 11.
(4) מש 27: 13.
(5) בר. 53: 7. מש. 19: 9.
(6) מש 27: 15. לה. 23: 17. מש. 18: 39.
(11) מש 27: 20. בר. 3: 18: 28. בר. 3: 13. 4: 26.

מצרים כי שם אכלו לחם כי לא יוכל לאכל את
13 הלחם עברים כי תועבה היא למצרים הצאן
14 והבקר. ויקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
כנען ובשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את
15 הכסף בית פרעה. ויתם הכסף מארץ כנען
ומארץ מצרים ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף.
16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
17 אם אפס כסף. ויביאו את מקניהם אל יוסף
ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל
18 מקניהם בשנה ההוא. ותתם השנה ההוא
ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל
19 אדני לא נשאר לפני אדני כי אם גויתינו
ואדמתינו. למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
20 נמות והאדמה לא תשם. ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ
21 לפרעה. ואת העם העביר אתו לערים מקצה
22 גבול מצרים ועד קצהו. רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
23 חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
את אדמתם. ויאמר יוסף אל העם הן קניתי
היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם
24 זרע וזרעתם את האדמה. והיה בתבואת
ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו
לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
25 ולאכל לטפכם. ויאמרו החייתנו נמצא חן
26 בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה. וישם
אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים
27 לבדם לא היתה לפרעה. וישב ישראל בארץ
מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
28 מאד. ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
29 ושבעים ומאת שנה. ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא
מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני
30 במצרים. ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
31 וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך.
ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
על ראש המטה.

מ

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
2 אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה
3 ואת אפרים. ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
4 המטה. ויאמר אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי. ויאמר אלי הנני
מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי
את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם.
5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד
בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו לי. ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
בנחלתם. ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבוא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית
לחם. וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
אלה. ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם.
10 ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם.
11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך.
12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
13 ארצה. ויקח יוסף את שניהם את אפרים
בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו
משמאל ישראל ויגש אליו. וישלח ישראל את
ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי
14 מנשה הבכור. ויברך את יוסף ויאמר האלהים
אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק
האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה.
15 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים
ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ. וירא יוסף כי ישית
אביו יד ימין על ראש אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים
17 על ראש מנשה. ויאמר יוסף אל אביו לא כן
אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו.
18 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא
יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים. ויברכם
ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך
אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
21 לפני מנשה. ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
22 אבתיכם. ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי.

מא

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד
2 על היאר. והנה מן היאר עלות שבע פרות
יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו.
3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן
היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל
4 הפרות על שפת היאר. ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות
המראה והבריאות ויקץ פרעה. וישן ויחלם
5 שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד
6 בריאות וטובות. והנה שבע שבלים דקות
שדופות קדים צמחות אחריהן. ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
7 והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום. ויהי בבקר
ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי
מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את
חלמו ואין פותר אותם לפרעה. וידבר שר
המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני
מזכיר היום. פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי
במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר
האפים. ויחלמו חלום אחד אני והוא בלילה
אחד איש כפתרון חלמו חלמו. ויהי שם עמנו
נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר. והיה כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה.
14 ושלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן
הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה.
15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין
אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
16 לפתר אתו. ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את שלום פרעה. ויספר פרעה
17 את החלום ליוסף ויאמר בחלומי הנני עמד על
18 שפת היאר. והנה מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באחו.
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר מאד ודקות בשר לא ראיתי כהנה
20 ברעות במצרים. ותאכלנה הפרות הדקות
והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות.
21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל
קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ.
22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד מלאות וטובות. והנה שבע שבלים
צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן.
23 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
24 הטובות. ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי.
ואומר אל יוסף החלמים נגד עלו ופתרונם
25 אין לי. ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה
אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה.
26 שבע פרות יפות שבע שנים הנה ושבע
השבלים היפות שבע שנים הנה חלום אחד הוא.
27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות
28 שדופות קדים יהיו שבע שני רעב. הוא הדבר
אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה
29 הראה את פרעה. הנה שבע שנים באות שבע
30 גדול בכל ארץ מצרים. וקמו שבע שנים רעב
אחריהם וכלה כל הטובה בארץ מצרים
31 ואכל הרעב את הארץ. ולא יודע השבע בארץ
32 מפני הרעב ההוא אחריכן כי הוא כבד מאד.
ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון
הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו.
33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו
34 על ארץ מצרים. יעש פרעה ויפקד פקדים על
הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע. וקבצו את כל אכל שבע השנים הטובות
האלה הבאות ויצברו בר תחת יד פרעה אכל
בערים ושמרו אכל. ויהי האכל לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ברעב. ויטב הדבר בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו. ויאמר פרעה אל
עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו.
39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים
אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך.
40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק
41 הכסא אגדל ממך. ויאמר פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל ארץ מצרים. ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף
וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על
42 צוארו. וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו
ויקראו לפניו אברך והנתון אתו על כל ארץ
43 מצרים. ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל
ארץ מצרים. ויקרא פרעה שם יוסף צפנת
פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן
און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים.
46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
47 בכל ארץ מצרים. ותעש הארץ בשבע שני
48 השבע לקמצים. ויקבץ את כל אכל שבע
השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל
בערים אכל שדה השדה אשר סביביה נתן
49 בתוכה. ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר.
50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת
51 הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
און. ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי
נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי.
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים
53 בארץ עניי. ותכלינה שבע שני השבע אשר
54 היתה בארץ מצרים. ותחלינה שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם. ותרעב
כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר
55 יאמר לכם תעשו. ויהי רעב על כל פני הארץ
ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
56 ויחזק הרעב בארץ מצרים. וכל הארצות באו
מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
הארץ.

מב

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב
2 לבניו למה תתראו. ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
3 ולא נמות. וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר
4 ממצרים. ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב
אל אחיו כי אמר פן יקרנו אסון. ויבאו בני
ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב
5 בארץ כנען. ויוסף הוא השליט על הארץ הוא
המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו
6 לו אפים ארצה. ויוסף הכיר את אחיו והם לא
הכירוהו. ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם
להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את
ערות הארץ באתם. ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל. כלנו בני איש אחד
נכנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים. ויאמר
אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות.
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל.
11 כלנו בני איש אחד נהיה כנים לא היו עבדיך
12 מרגלים. ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ
13 באתם לראות. ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים
אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן
14 את אבינו היום והאחד איננו. ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים
15 אתם. בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה
כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה. שלחו מכם
אחד וקחו את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו
דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי
16 מרגלים אתם. ויאסף אתם אל משמר שלשת
17 ימים. ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
18 עשו וחיו את האלהים אני ירא. אם כנים
אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם
ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם. ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא
21 תמתו. ויעשו כן. ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה
אלינו הצרה הזאת. ויען ראובן אתם לאמר
הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד
ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש. והמה לא
ידעו כי השמע מליץ בינותם. וישב מעליהם
ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר אתו לעיניהם. ויצו יוסף
וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש
אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן.
26 וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם.
27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו.
28 ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי
אמתחתי ותצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו
לאמר מה זאת עשה אלהים לנו. ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל
המקרים אתם לאמר. דבר האיש אדני הארץ
אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ.
31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים.
32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד
איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען.
33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי
כנים אתם אחי אחיכם האחד הניחו אתי
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו. והביאו את
אחיכם הקטן אלי ואדע כי לא מרגלים אתם
כי כנים אתם אחיכם אתן לכם ואת הסחרה
34 תסחרו בארץ. ויהי בהריקם שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם
הם ואביהם וייראו. ויאמר יעקב אביהם אתי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין
תקחו עלי היו כל הדברים האלה. וידבר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תן אתו על ידי ואני אשיבנו
אליך. ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר ופקחה אתו אסון בדרך
אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון
שאולה.

מג

1 והרעב כבד בארץ. ויהי כאכלם את השבר
אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם שובו
3 קנו לנו מעט אכל. ויען אתו יהודה לאמר
העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני
4 בלתי אחיכם אתכם. אם יש משלח את אחינו
אתנו נרדה ונשברה לך אכל. ואם אין משלח
אין נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני
5 בלתי אחיכם אתכם. ויאמר ישראל למה
הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח.
6 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר
העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי
הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את
8 אחיכם. ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה
הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם
9 אנחנו גם אתה גם טפנו. אנכי ערבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך
10 וחטאתי לך כל הימים. כי לולא התמהמהנו
11 כי עתה שבנו זה פעמים. ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי
ומעט דבש נכאת ולט בטנים שקדים. וכספים
משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי
אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה.
13 ואחיכם קחו והשבו את האיש שובו אל האיש.
14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח
לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי. ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין
לקחו ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף.
16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים. ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את
האנשים בית יוסף. ויראו האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב
בפעם הראשנה אנחנו מובאים להתגלל עלינו
ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת
19 חמרינו. ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף
וידברו אליו פתח הבית. ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו בפעם הראשנה לשבר אכל. והיה כי
באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה איש
כספו בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשבהו
22 בידנו. וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא
ידענו מי שם כספנו בשקינו. ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון בשקיכם כספיכם בא אלי ואראה
את בנימין. ויבא האיש אל בית יוסף ויתן
מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם.
25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי
שמעו כי שם יאכלו לחם. ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחוו לו ארצה. וישאל להם לשלום ויאמר
השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו.
28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחו
ויקד. וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן
אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני. ויבהל יוסף כי
נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה. וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם. וישימו לו לבדו ולהם
לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי
תועבה היא למצרים. וישבו לפניו הבכור
כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים
איש אל רעהו. וישא משאת מאת פניו אליהם
ותרב משאת בנימין משאת כל אחיו חמש
ידות וישתו וישכרו עמו.

מד

1 ויצו את האיש אשר על ביתו לאמר מלא את
אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת
2 ושים איש כספו בפי אמתחתו. ואת גביעי
הכסף תשים בפי אמתחת הצעיר ואת כסף
שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר. האור הבקר
אור והאנשים שלחו המה וחמריהם. המה יצאו
העיר לא הרחיקו ויוסף אמר אל אשר על
ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם
ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה.
5 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש
בו הרעתם אשר עשיתם. ויגש אתם ויאמר
אליהם את הדברים האלה. ויאמרו אליו למה
ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
מעשות כדבר הזה. הן כספ מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך
נגנב מבית אדניך כסף או זהב. אשר ימצא
את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני
10 לעבדים. ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא
אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו
11 נקים. ויורידו איש את אמתחתו ארצה ויפתח
12 איש את אמתחתו. ויחפש בגדול החל ובקטן
כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין. ויקרעו
שמלתם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה.
14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם
15 ויפלו לפניו ארצה. ויאמר אלהם יוסף מה
המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש
16 ינחש איש כמוני. ויאמר יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את
עון עבדיך הנה עבדים לאדני לנו גם אנחנו
17 גם אשר נמצא הגביע בידו. ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא
יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם.
18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך
כי כמוך כפרעה. אדני שאל את עבדיו לאמר
היש לכם אב או אח. ונאמר לאדני יש לנו
אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת והוא לבדו
נשאר לאמו ואביו אהבו. ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ואשימה עיני עליו. ונאמר
לאדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את
אביו ומת. ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני.
24 והי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי
25 אדני. ואבינו אמר שבו שברו לנו מעט אכל.
26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן
אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
27 ואחינו הקטן אין אתנו. ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי.
28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
29 ראיתיו עד הנה. וגם את זה לקחתם מעם
פני ואסון קראתהו ברדתי אתכם בשיבה רעה
30 שאולה. ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער
איננו אתנו וכנפשו קשורה בנפשו. והיה
כראותו כי אין הנער ומת ועבדיך הורידו את
שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה. כי עבדך
ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי
33 כל הימים. ועתה ישב נא עבדך תחת הנער
עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו. כי איכה
אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
34 ברעה אשר ימצא את אבי.

מה

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו. ויתן את קולו
בבכי וישמעו מצרים ויישמע בית פרעה.
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו.
4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה.
5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם.
6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
7 שנים אשר אין חרישה וקציר. וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
8 ולהחיות לכם לפליטה גדולה. ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני
לאב לפרעה ולגבר לכל ביתו ומשל בכל ארץ
9 מצרים. מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי אל תעמד. וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך. וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך. והנה עיניכם רואות ועיני אחי
בנימין כי פי המדבר אליכם. והגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את אבי הנה. ויפל על צואר
בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו.
15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
16 אחיו אתו. והקול נשמע בבית פרעה לאמר
באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
17 עבדיו. ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה
18 כנען. וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי
ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
19 חלב הארץ. ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
20 את אביכם ובאתם. ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא.
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות
על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך. לכלם נתן
איש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות
כסף וחמש חלפות שמלות. ולאביו שלח
כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו
24 לדרך. וישלח את אחיו ויהלכו ויאמר אלהם
אל תרגזו בדרך. ויעלו ממצרים ויבאו ארצה
כנען אל יעקב אביהם. ויגדו לו לאמר עוד
יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים
ויפג לבו כי לא האמין להם. וידברו אליו את
כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את
העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח
28 יעקב אביהם. ויאמר ישראל רב אלי ויוסף בני
עוד חי אלכה ואראנו בטרם אמות.

מו

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבעה
ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק. ויאמר
אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב
יעקב ויאמר הנני. ויאמר אנכי האל אלהי
אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול
4 אשימך שם. אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך.
5 ויקם יעקב משבע באר שבע ויישאו בני
ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו.
6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו
7 אתו. בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו
וכל זרעו הביא אתו מצרימה.
8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב
9 ובניו בכור יעקב ראובן. ובני ראובן חנוך
ופלוא וחצרון וכרמי. ובני שמעון ימואל
וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית.
11 ובני לוי גרשון קהת ומררי. ובני יהודה ער
ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול. ובני
יששכר תולע ופוה ויוב ושמרון. ובני זבולן
סרד ואלון ויחלאל. אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות
בניו ובנותיו שלשים ושלש. ובני גד צפיון
וחגי שוני ואצבון ועירי וארודי ואראלי.
17 ובני אשר ימנה ישוה ישוי ובריעה ושרח
אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל. אלה בני
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה נפש. בני רחל אשת יעקב
יוסף ובנימין. ויולד ליוסף בארץ מצרים
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
מנשה ואפרים. ובני בנימין בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש מפים וחפים וארד.
22 אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש
23 ארבעה עשר. ובני דן חשים. ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר ושלם. אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל
25 נפש שבעה. כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
26 שישים וששה. ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
27 נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה
מצרימה שבעים.
28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו
גשנה ויבאו ארצה גשן. ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו
ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד. ויאמר
ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך חי. ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו
אלי. והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו
ומצאנם ובקרם ובכל אשר להם הביאו. והיה
כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם.
34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד
עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ
גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן.

מז

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
2 בארץ גשן. ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים
3 ויצגם לפני פרעה. ויאמר פרעה אל אחיו מה
מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם
4 אנחנו גם אבתינו. ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך
כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא
5 עבדיך בארץ גשן. ויאמר פרעה אל יוסף
6 לאמר אביך ואחיך באו אליך. ארץ מצרים
לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת
אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמת אתם שרי מקנה על אשר לי.
7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני
8 פרעה ויברך יעקב את פרעה. ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך. ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי
שני חיי אבתי בימי מגוריהם. ויברך יעקב את
10 פרעה ויצא מלפני פרעה. ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים
במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
12 פרעה. ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת
כל בית אביו לחם לפי הטף.
13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב.
14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
15 את הכסף בית פרעה. ויתם הכסף מארץ
מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס
16 כסף. ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
17 במקניכם אם אפס כסף. ויביאו את מקנהם
אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה
הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם
18 בכל מקנהם בשנה ההוא. ותתם השנה ההוא
ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל
19 אדני לא נשאר לפני אדני כי אם גויתינו
ואדמתינו. למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא
20 נמות והאדמה לא תשם. ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ
21 לפרעה. ואת העם העביר אתו לערים מקצה
22 גבול מצרים ועד קצהו. רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
23 את אדמתם. ויאמר יוסף אל העם הן קניתי
היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם
24 זרע וזרעתם את האדמה. והיה בתבואת
ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיו
לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם
25 ולאכל לטפכם. ויאמרו החייתנו נמצא חן
26 בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה. וישם
אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים
27 לבדם לא היתה לפרעה. וישב ישראל בארץ
מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
28 מאד. ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה
שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים
29 ושבעים ומאת שנ

6 und es scheide eine Feste zwischen Wasser und Wasser. 7 Und Gott machte die Feste und schied das Wasser unter der Feste von dem Wasser über der Feste. Und es geschah also. 8 Und Gott nannte die Feste Himmel. Da ward aus Abend und Morgen der andere Tag.

9 Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel an besondere Örter, daß man das Trockene sehe. Und es geschah also. 10 Und Gott nannte das Trockene Land, und die Sammlung der Wasser nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. 11 Und Gott sprach: Es lasse die Erde aufgehen Gras und Kraut, das sich besame, und fruchtbare Bäume, die ein jeglicher nach seiner Art Früchte tragen, in welchen ihr Same sei auf Erden. Und es geschah also. 12 Und die Erde ließ aufgehen Gras und Kraut, das sich besamte, ein jegliches nach seiner Art, und Bäume, die ihre Früchte trugen, in welchen ihr Same war, ein jeglicher nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. 13 Da ward aus Abend und Morgen der dritte Tag.

14 Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Feste des Himmels, die da scheiden Tag und Nacht und geben Zeichen, Zeiten, Tage und Jahre, 15 und sind Lichter an der Feste des Himmels, daß sie scheinen auf Erden. Und es geschah also. 16 Und Gott machte zwei große Lichter: ein großes Licht, das den Tag regiere, und ein kleines Licht, das die Nacht regiere, dazu auch Sterne. 17 Und Gott setzte sie an die Feste des Himmels, daß sie leuchten auf Erden 18 und regieren Tag und Nacht und scheiden Licht und Finsternis. Und Gott sah, daß es gut war. 19 Da ward aus Abend und Morgen der vierte Tag.

20 Und Gott sprach: Es errege sich das Wasser mit webenden und lebendigen Tieren, und Vögel fliegen auf Erden unter der Feste des Himmels. 21 Und Gott schuf große Walfische und alles lebendige Tier, das sich regt, welches das Wasser mit sich erregte nach seiner Art, und alle gefiederten Vögel nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. 22 Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und erfüllet das Wasser im Meer, und die Vögel mehren sich auf Erden. 23 Da ward aus Abend und Morgen der fünfte Tag.

24 Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Tiere, ein jegliches nach seiner Art, Vieh und Gewürm und wilde Tiere nach ihrer Art. Und es geschah also. 25 Und Gott machte wilde Tiere nach ihrer Art und Vieh nach seiner Art und alles Gewürm auf Erden nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war.

26 Und Gott sprach: Laßt uns Menschen machen, unser Bild, uns ähnlich, die da herrschen über Fische im Meer und über Vögel unter dem Himmel und über Vieh und über alle Erde und über alles Gewürm, das auf Erden kriecht. 27 Und Gott schuf den Menschen zu seinem Bilde, zum Bilde Gottes schuf er ihn, und schuf sie als Mann und Weib. 28 Und Gott segnete sie und sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und machet sie euch untertan und herrschet über Fische im Meer und über Vögel unter dem Himmel und über alles Tier, das auf Erden kriecht. 29 Und Gott sprach: Siehe da, ich habe euch gegeben alle Kräuter, die sich besamen, auf der ganzen Erde, und alle Bäume mit ihrer Frucht, die sich besamen, zu eurer Speise. 30 Und allen Tieren auf Erden und allen Vögeln unter dem Himmel und allem Gewürm auf Erden, das da lebendig ist, habe ich alle grünen Kräuter zur Speise gegeben. Und es geschah also. 31 Und Gott sah alles an, was er gemacht hatte, und siehe da, es war sehr gut. Da ward aus Abend und Morgen der sechste Tag.

Das 2. Kapitel.

Die Ruhe am siebenten Tage.

1 Also ward vollendet Himmel und Erde mit ihrem ganzen Heer. 2 Und Gott vollendete am siebenten Tage seine Werke, die er machte, und ruhete am siebenten Tage von allen seinen Werken, die er machte. 3 Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an demselben hatte er geruhet von allen seinen Werken, die Gott schuf und machte.

Die Erschaffung des Menschen.

4 Dies ist die Geschichte des Himmels und der Erde, da sie geschaffen sind, zu der Zeit, da Gott der HERR Erde und Himmel machte, 5 und alle Gewächse auf Erden, ehe denn sie wuchsen auf Erden, und alle Kräuter auf dem Felde, ehe denn sie aufgingen. Denn Gott der HERR hatte noch nicht regnen lassen auf Erden, und kein Mensch war, der das Land bebauete, 6 sondern es ging ein Nebel auf von der Erde und feuchtete alles Land. 7 Da machte Gott der HERR den Menschen aus einem Erdenkloß und blies in seine Nase den lebendigen Odem, und also ward der Mensch eine lebendige Seele.

8 Und Gott der HERR pflanzte einen Garten gegen Morgen in Eden, darin setzte er den Menschen, den er gemacht hatte. 9 Und Gott der HERR ließ aus der Erde wachsen allerlei Bäume, lustig zu sehen und gut zu essen, und den Baum des Lebens mitten im Garten und den Baum des Erkenntnisses guten und bösen.

10 Und ein Wasser ging aus von Eden, den Garten zu wässern, und teilte sich daselbst in vier Hauptwasser. 11 Das erste heißt Pison, das fließt um das ganze Land Hevila, da das Gold wächst. 12 Und das Gold des Landes ist köstlich. Da findet man auch Bedellion und den Edelstein Onyx. 13 Das andere Wasser heißt Gihon, das fließt um das ganze Land Mohren. 14 Das dritte Wasser heißt Hiddekel, das fließt vor Assyrien. Das vierte Wasser ist Euphrat.

15 Und Gott der HERR nahm den Menschen und setzte ihn in den Garten Eden, daß er ihn bebauete und bewahrete. 16 Und Gott der HERR gebot dem Menschen und sprach: Du sollst essen von allen Bäumen im Garten, 17 aber von dem Baum des Erkenntnisses guten und bösen sollst du nicht essen; denn welches Tages du davon issest, wirst du des Todes sterben. 18 Und Gott der HERR sprach: Es ist nicht gut, daß der Mensch allein sei; ich will ihm eine Gehilfin machen, die um ihn sei. 19 Und Gott der HERR machte aus der Erde alle Tiere auf dem Felde und alle Vögel unter dem Himmel und brachte sie zu dem Menschen, zu sehen, wie er sie nennete, daß sie hießen, wie der Mensch alle lebendige Tiere nennete, wie sie heißen sollten. 20 Und der Mensch gab allem Vieh und Vögeln unter dem Himmel und allen wilden Tieren ihre Namen. Aber für den Menschen fand sich keine Gehilfin, die um ihn sei.

---

(6) מש 28: 5–7.
(7) מש 26: 32. מכ. 14: 28.
(8) מש 28: 8. לה. 24: 9.
(9) מש. 20: 14. לה. 8: 2.
(10) לה. 24: 10. מש. 20: 18.
(11) לה. 24: 11.
(12) לה. 24: 13.
(14) לה. 24: 36. מש. 20: 19. ו. מה. 15: 5.
(15) מש 28: 19. מש. 15: 16. מה. 1: 23.
(16) מש. 3: 18. 36. בכ. 2: 38. 16: 30–32. ש. 10: 9. ו. בה. 3: 21. מש. 12: 48.
(17) לה. 10: 17. בכ. 5: 8. 7. 16: 18. 19: 12. 2: 4. 10: 46. 19: 6. ו. מה. 12: 10. 28.
(18) לה. 10: 19. בכ. 28: 5. 15: 16. 9: 17. 28: 8. מכ. 5: 14–15.
(19) בכ. 1: 2. 3. לה. 24: 51. מש. 110: 1. בכ. 7: 55.
(20) בכ. 5: 12. 14: 3. ו. מה. 2: 4. 5. בכ. 2: 4.

[1] משל. מכ. מה. לא–לב. 9–20.

---

(2) בכ. 2: 3. ו. בה. 5: 1. ב. בה. 1: 16. ו. מש. 1: 1. מכ. 1: 1. מש. 15: 27.
(3) בכ. 15: 19. 25. 28. ו. מה. 7: 40. בכ. 11: 4. 1: 1.
(4) מש. 20: 31.
[אחת בעבר מפשט אפשר בשלש מקומות.]
(5) מש 2: 1. ו. דב. 24: 10. 19. נש. 12: 4. 17.
(6) בכ. 7: 1. 17: 1. ו. מכ. 9: 4. ב. מכ. 20: 3. נש. 1: 1. בכ. 23: 1. 24: 16. בש. 3: 6.
(8) ו. דב. 24: 10. ב. דב. 1: 15.
8: 14. 31: 2.
(9) מכ. 30: 7. 8. ו. שש. 1: 2: 28. ו. דב. 23: 13. ב. דב. 29: 11.
(10) חש. 16: 17. בכש. 8: 3. 4.
(11) מכ. 30: 1.
(12) בש. 6: 22. 13: 22. בש. 10: 8. לה. 1: 28. 2: 9. בכ. 10: 4. בכש. 1: 17.
(13) לה. 1: 60. 63.
(14) לה. 1: 58.
(15) מש. 6: 3. בש. 13: 4. לה. 7: 33. יג. 1: 5. בכהל. 1: 15.

ואין לה ולד ואשתו מבואה בימים: 8 ויהי בהכהן
לכהן לפני אלהים בסדר משמרתו: 9 כמשפט
הכהונה נפל עליו בגורל להקטיר בהיכל יי׳:
10 וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת:
11 ויראה אליו מלאך יי׳ עומד מימין למזבח הקטרת:
12 ויבהל זכריה בראותו ותפל עליו יראה: 13 ויאמר
אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך
ואשתך אלישבע תלד לך בן וקראת את שמו יוחנן:
14 והיה לך לשמחה ולגיל ורבים ישמחו בלדתו:
15 כי גדול יהיה לפני יי׳ ויין ושכר לא ישתה ורוח
הקדש תמלא את בטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל
ישיב אל יי׳ אלהיהם: 17 והוא יעבור לפניו ברוח
ובכח אליהו להשיב לב אבות על בנים ולא יודעים
לחכמת צדיקים להכין לפני יי׳ עם נכון: 18 ויאמר
זכריה אל המלאך במה אדע את זה כי אני זקן
ואשתי באה בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו
אני גבריאל העומד לפני אלהים ואני שלחתי לדבר
אליך ולבשרך בזאת: 20 והנה תהיה אלם ולא תוכל
לדבר עד היום אשר יהיו אלה כי לא האמנת
בדברי אשר ימלאו בעתם: 21 והעם חכו לזכריה
ויתמהו על אחרו בהיכל: 22 ויצא ולא יכל לדבר
אליהם ויבינו כי מראה ראה בהיכל ויהי מדבר
אליהם בידיו ויהי אלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי
עבודתו וילך אל ביתו: 24 ואחרי הימים האלה
הרתה אלישבע אשתו ותסתר חמשה חדשים
לאמר: 25 כה עשה לי יי׳ ביום אשר פקד לקחת
חרפתי מעלי בין האדם: 26 ובחדש הששי שלח
אלהים את המלאך גבריאל אל עיר הגלילה
ושמה נצרת: 27 אל בתולה מאורסה לאיש ושמו
יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: 28 ויבא
אליה המלאך ויאמר שלום לך חנונה[1] יי׳ עמך:
29 ותבהל מרים מדבר המלאך ותחשב בלבה מה
תהיה התחיה הזאת: 30 ויאמר אליה המלאך אל
תיראי מרים כי מצאת חן לפני אלהים: 31 והנה
תהרי ותלדי בן וקראת את שמו ישוע: 32 הוא
יהיה גדול ובן עליון יקרא ויתן לו יי׳ אלהים את
כסא דוד אביו: 33 וימלוך על בית יעקב לעולם
ולמלכותו לא יהיה קץ: 34 ותאמר מרים אל
המלאך איך יהיה הדבר הזה כי איש לא ידעתי:
35 ויען המלאך ויאמר אליה רוח יי׳ תחול עליך

[1] חנונה יש. מד. לה—חנוכה לא נכתב.

(16) מלא. 4: 5. 6.
(17) מלא. 4: 5. מש 11: 14. מל. 9: 12.
(18) בל. 17: 17.
(19) בר. 8: 16. 9: 21-23. מש 18: 10. בר. 1: 14.
(20) שו. 3: 26. 24: 27.
(23) ד. מל. 11: 5. ו. בל. 9: 25.
(25) בל. 30: 23. בר. 4: 1. 54: 1. 4.
(27) מש 1: 18. לה. 2: 4. 5.
(28) בר. 9: 23. 10: 19. לה. 1: 30. בר. 6: 12.
(29) לה. 1: 12.
(31) בר. 7: 14. מש 1: 21. לה. 2: 21.
(32) בל. 5: 7. ד. בר. 7: 11. 12. בר. 9: 6. 7. 16: 5. יל. 23: 5. מו. 132: 11. ירמ. 3: 7.
(33) בר. 2: 44. 7: 14. 27. בר. 21. מי. 4: 7. מש. 12: 34. בר. 1: 8.
(35) מש 1: 20. 14: 33. 26: 63. בל. 1: 1. מש. 1: 34. בל. 8: 37. ש. 1: 4.
(37) בל. 18: 14. יל. 32: 17. ש. 8: 6. מש 19: 26. בל. 10: 27. לה. 18: 27. ש. 4: 21.
(39) מל. 21: 9-11.
(42) לה. 1: 28. בר. 5: 24.
(46) ו. בר. 2: 1. מו. 34: 2. 3. 35: 9. מל. 3: 18.
(48) ו. בר. 1: 11. מו. 138: 6. מלא. 3: 12. לה. 11: 27. 63. בל. 1: 1. מש. 1: 34. בל. 8: 37. ש. 1: 4.
(49) מו. 71: 19. 126: 2. 3. מו. 111: 9.
(50) בל. 17: 7. בל. 20: 6. מו. 103: 17. 18.
(51) מו. 98: 1. 118: 15. בר. 40: 10. 51: 9. 52: 10. מו. 33: 10. ו. שה. 5: 5.
(52) ו. בר. 2: 6. מל. נה. 5: 11. מו. 113: 6.
(53) ו. בר. 2: 5. מו. 34: 10.
(54) מו. 98: 3. בל. 131: 20.

[2] מ: רחמיה: אשר בלבבו: מל. נה—ישראל.

55 וְיָם כִּי־אֵין בְּפִיהוּ נָכוֹן לִבָּם הַוָּה
לְבָם הַוַּת מַלְכֵי מַכְאִיבֵם: לְנֶצַח.

56 פְּתַחוּ עָלַי פִּיהֶם לְבָם הָמוּ בִּי אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח
עֵינֵינוּ רָאָתָה.

57 רָאִיתָה יְיָ אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: עוֹרְרָה
58 וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי: שָׁפְטֵנִי כְּצִדְקְךָ
יְיָ אֱלֹהַי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי: אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח
59 נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי
60 רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ
61 וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ הָחֵפֶץ
62 שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

63 יְיָ רְאִיתָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: עוֹרְרָה
64 וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי: שָׁפְטֵנִי כְּצִדְקְךָ
יְיָ אֱלֹהַי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי: אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח
65 נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי
66 רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ
וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ הָחֵפֶץ
שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

67 וְאָנֹכִי כְּאִלֵּם לֹא אֶפְתָּח פִּי: רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ
68 וְאִישׁ לֹא־יָדַע אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: הָקִיצָה וְעוּרָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי: שָׁפְטֵנִי כְּצִדְקְךָ
69 יְיָ אֱלֹהַי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי: אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח
נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי
70 רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי:
יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ הָחֵפֶץ
71 שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:
72 לִשְׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ:
יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט:
73 יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת צְדָקָה:
74 יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וְיָדַכֵּא עָשׁוּק:
75 יִירָאוּךָ עִם־שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים:
76 יֵרֵד כְּגֶשֶׁם עַל־גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ:

(55) בר. 17: 19. שו. 132: 16. 4: 31. שו. 111: 9. לה. 7: 16.
(69) שו. 132: 17.
(70) יר. 23: 5. 6. 30: 10. יט. 9: 24. בר. 3: 21. לה. 1: 2.
(72) לה. 26: 42. שו. 98: 3. 105: 8. 9. 106: 45. שו. 16: 60. לה. 1: 54.
(73) בר. 12: 3. 17: 4. 22: 16. 17. בר. 6: 13. 17.
(74) לה. 6: 18. 22. בר. 9: 14.
(75) יר. 32: 39. 40. יז. 4: 24. ד. לה. 2: 13. ד. לה. 1: 4.
(76) בר. 40: 3. שו. 3: 1. 4: 5. שו. 11: 10. לה. 1: 17.
(77) בר. 1: 4. לה. 3: 3.
(78) שו. 24: 17. בר. 11: 1. יט. 3: 8. 6: 12. שו. 4: 2. 5.
(79) בר. 9: 2. 42: 7. 49: 9. שו. 4: 16. בר. 26: 18.
(80) לה. 2: 40. שו. 3: 1. 7: 11.

[בתר כשהוא שלם בלי הפרשה.]
(2) בר. 5: 37.

1 שלמה: בשביל שלמה.

(4) ו. שר. 16: 1. 4. שו. 7: 42. שו. 1: 16. לה. 1: 27.
(5) שו. 1: 18. לה. 1: 27.
(7) שו. 1: 25.
(9) לה. 1: 12.
(10) בר. 12: 3. שו. 28: 19. שר. 1: 15. לה. 2: 31. 32. 24: 47. שו. 1: 23.
(11) בר. 9: 6. שו. 1: 16. 21. 16: 16. לה. 1: 43. בר. 2: 36. 10: 36. שו. 2: 11.
(13) בר. 28: 12. 32: 1. 2. שו. 103: 20. 21. 148: 2. בש. 7: 10. בר. 1: 14. לה. 5: 11.

וּבְשָׂדֶה׃ טוֹבָה׃ וְהַנֹּפֶלֶת עַל־הַסֶּלַע הֵם אֲשֶׁר בְּשָׁמְעָם
14 מְקַבְּלִים אֶת־הַדָּבָר בְּשִׂמְחָה׃ וְאֵין לָהֶם שֹׁרֶשׁ כִּי
[1]אַךְ לְזְמַן מַאֲמִינִים וּבְעֵת נִסָּיוֹן יִסּוֹגוּ׃
15 וְהַנֹּפֶלֶת בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהָלְכוּ
וְנֶחְנָקוּ מִדְּאָגוֹת וְעֹשֶׁר וְתַעֲנוּגֵי הַחַיִּים וְלֹא הִבְשִׁילוּ׃
16 וְהַנֹּפֶלֶת עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הֵם אֲשֶׁר בְּלֵב טָהוֹר
וְטוֹב שָׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר וְהֶחֱזִיקוּ בּוֹ וְהוֹלִיכוּ פְּרִי בְּסַבְלָנוּת׃
17 וְאֵין דָּבָר נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִוָּדַע וְיָבוֹא לְאוֹר׃
18 לָכֵן הִשָּׁמְרוּ אֵיךְ אַתֶּם שׁוֹמְעִים כִּי כָּל־אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ
יִנָּתֵן לוֹ וְכָל־אֲשֶׁר אֵין לוֹ גַּם אֶת־אֲשֶׁר יַחְשֹׁב כִּי יֵשׁ לוֹ
19 יִקָּחֵהוּ מִמֶּנּוּ׃ וַתָּבֹאנָה אֵלָיו אִמּוֹ וְאֶחָיו וְלֹא יָכְלוּ
20 לְהִתְקָרֵב אֵלָיו מִפְּנֵי הֶהָמוֹן׃ וַיַּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר אִמְּךָ
וְאַחֶיךָ עֹמְדִים בַּחוּץ וְרוֹצִים לִרְאוֹתֶךָ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
21 אֲלֵיהֶם אִמִּי וְאַחַי הֵם הַשֹּׁמְעִים אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים
וְעֹשִׂים אֹתוֹ׃
22 וַיְהִי בְּאַחַד הַיָּמִים וַיַּעַל הוּא וְתַלְמִידָיו אֶל־סִפּוּן
הַסִּירָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַעְבְּרָה אֶל־עֵבֶר הַיָּם וַיַּפְלִגוּ׃
23 וּבְהַפְלִיגָם נָם הוּא׃ וַתֵּרֶד רוּחַ סוּפָה עַל־הַיָּם וַתְּכַס
עֲלֵיהֶם הַמַּיִם וַתְּהִי לָהֶם לְסַכָּנָה׃ וַיִּגְּשׁוּ וַיְעִירוּהוּ
24 לֵאמֹר רַבִּי רַבִּי אֲבַדְנוּ׃ וַיָּקָם וַיִּגְעַר בָּרוּחַ וּבַמַּיִם
הַסּוֹעֲרִים וַיִּשָּׁקְטוּ וַתְּהִי דוּמִיָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַיֵּה
25 אֱמוּנַתְכֶם׃ וַיִּירְאוּ וַיִּתְמְהוּ לֵאמֹר אִישׁ מִי זֶה כִּי
גַם־לָרוּחַ וְלַמַּיִם יְצַוֶּה וְיִשְׁמְעוּ׃
26 וַיַּפְלִגוּ אֶל־אֶרֶץ הַגְּרַסִּים אֲשֶׁר עַל־יַד הַגָּלִיל׃
27 וַיֵּצֵא עַל־הַיַּבָּשָׁה וַיִּפְגְּשֵׁהוּ אִישׁ מִן־הָעִיר אֲשֶׁר
הָיוּ בָהּ שֵׁדִים מִיָּמִים רַבִּים וְלֹא לָבַשׁ בְּגָדִים וְלֹא
28 יָשַׁב בְּבַיִת כִּי אִם־בְּקִבְרוֹת׃ וַיַּרְא אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּצְעַק
וַיִּפֹּל לְפָנָיו וַיֹּאמֶר בְּקוֹל גָּדוֹל מַה־לִּי וָלָךְ יֵשׁוּעַ בֶּן־
29 אֵל עֶלְיוֹן אֶתְחַנַּן אֵלֶיךָ אַל־תְּעַנֵּנִי׃ כִּי־צִוָּה אֶת־
הָרוּחַ הַטָּמֵא לָצֵאת מִן־הָאִישׁ כִּי־רַבּוֹת הַפְּעָמִים
אֲשֶׁר אָחֲזָה בּוֹ וַיֻּכְבְּלוּ בַּזִּקִּים וַיִּשָּׁמֵר וַיְנַתְּקֵם
30 וַיִּבְרַח הַשֵּׁד אֶל־הַמִּדְבָּרוֹת׃ וַיִּשְׁאָלֵהוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר
מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לְגִיוֹן כִּי־רַבִּים הַשֵּׁדִים אֲשֶׁר
31 בְּקִרְבּוֹ׃ וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו לְבִלְתִּי צַוּתוֹ לָלֶכֶת אֶל־
תְּהוֹם׃

[1]מ: אַךְ זְמַן אֶחָד הֵם: אֲשֶׁר בְּעֵת נִסָּיוֹן יִסּוֹגוּ׃

(14) כה. 10: 38. יב. 1: 6. 3: 10. 21. לכה. 5: 13. נב. 57: 19. כה. 1: 79. לט. 5: 1. יב. 2: 17. מה. 1: 20. מש. 3: 16. יב. 2: 4. 7. ב. כא. 2: 16. ו. מש. 4: 9. 10.
(19) בז. 37: 11. כה. 1: 66. 2: 51.
[נב. ובאחד מכתבי יד קדמונים אשר בידינו נמצא הפסוק הזה כמו שהוא כתוב פה.]
(21) בז. 17: 12. סה. 12: 3. כה. 1: 59. מש 1: 21. 25. כה. 1: 31.
(22) סה. 12: 2. 3. 4. 6.
(23) סב. 13: 2. 22: 29. 34: 19. מנ. 3: 13. 8: 17. 18: 15.
(24) סה. 12: 2. 6. 8.
(25) נב. 40: 1. מג. 15: 43. לה. 2: 38.
(26) סו. 89: 48. נכ. 11: 5. (27) מש 4: 1.
(29) בז. 46: 30. פג. 1: 23. (30) נב. 52: 10. לה. 3: 6. (32) נב. 9: 2. 42: 6. 49: 6. 60: 1–3. מש 4: 16. פג. 18: 28. 47. 13: (34) נב. 8: 14. סו. 14: 9. מש 21: 44. לט. 9: 32. 33. ו. סה. 1: 23. 24. ב. סה. 16.2: ו. פא. 2: 7. 8. פג. 22: 28. (35) סו. 42: 10. מש. 19: 25.
(37) בז. 26: 7. ו. פא. 5: 5. (38) מג. 15: 43. לה. 2: 25. 21: 24. (40) לה. 2: 52. 1: 80. (41) מב. 23: 15. 17. 34: 23. מה. 16: 1. 16.

[נב. מב. 8.]

(47) מש 7: 28. מג. 1: 22. לה. 4: 22. 32. מש. 7: 15. 46. (49) מש. 2: 16.

[2]מש. מכתב יחיד. מה. ב—ד. [3]מ: בּוֹ.

32 וְהִנֵּה עֵדֶר חֲזִירִים רַב מְאֹד רֹעֶה בָּהָר וַיִּתְחַנְּנוּ
אֵלָיו לְהַרְשׁוֹתָם לָבוֹא בָּהֶם׃ וַיַּרְשֵׁם׃
33 וַיֵּצְאוּ הַשֵּׁדִים מִן־הָאִישׁ וַיָּבֹאוּ בַּחֲזִירִים וַיִּפֹּל הָעֵדֶר
34 מִן־הַמַּצּוּק אֶל־הַיָּם וַיִּטְבְּעוּ׃ וְרֹעֵיהֶם כַּאֲשֶׁר רָאוּ
אֶת־הַנַּעֲשֶׂה נָסוּ וַיַּגִּידוּ בָעִיר וּבַשָּׂדוֹת׃ וַיֵּצְאוּ לִרְאוֹת
35 אֶת־הַנַּעֲשֶׂה׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּמְצְאוּ אֶת־הָאִישׁ
אֲשֶׁר יָצְאוּ מִמֶּנּוּ הַשֵּׁדִים יוֹשֵׁב לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ לָבוּשׁ
וְשָׁפוּי בְּדַעְתּוֹ וַיִּירָאוּ׃
36 וַיַּגִּידוּ לָהֶם רֹאֵי הַנַּעֲשֶׂה אֵיךְ נוֹשַׁע הָאִישׁ מִן־
37 הַשֵּׁדִים׃ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ כָּל־עַם גְּלִילוֹת הַגְּרַסִּים לָלֶכֶת
מֵעֲלֵיהֶם כִּי־יִרְאָה גְדוֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם וַיַּעַל הוּא
38 וַיָּשָׁב׃ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר יָצְאוּ מִמֶּנּוּ הַשֵּׁדִים
לִהְיוֹת עִמּוֹ וַיְשַׁלְּחֵהוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר׃
39 שׁוּבָה אֶל־בֵּיתֶךָ וְסַפֵּר כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
40 לָךְ׃ וַיֵּלֶךְ וַיְהִי מַגִּיד בְּכָל־הָעִיר כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יֵשׁוּעַ לוֹ׃ וַיְהִי בְּשׁוּב יֵשׁוּעַ וַיְקַבְּלֵהוּ הָעָם כִּי כֻלָּם
41 חִכּוּ לוֹ׃ וְהִנֵּה אִישׁ וּשְׁמוֹ יָאִיר וְהוּא שַׂר בֵּית הַכְּנֶסֶת
וַיִּפֹּל לִפְנֵי יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ לָבוֹא בְּבֵיתוֹ׃
42 כִּי־בַת יְחִידָה הָיְתָה לוֹ כְּבַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וְהִיא גֹוסַסֶת׃ וַיְהִי בְּלֶכְתּוֹ וַיִּלְחֲצוּהוּ הָעָם׃
43 וְאִשָּׁה אֲשֶׁר זוֹבַת דָּם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְכָל־
הוֹנָהּ הוֹצִיאָה לָרֹפְאִים וְלֹא־יָכְלָה לְהִרָּפֵא מֵאִישׁ׃
44 וַתִּגַּשׁ מֵאָחוֹר וַתִּגַּע בִּכְנַף בִּגְדוֹ׃ וּמִיָּד עָמְדָה זוֹבַת
45 דָּמָהּ׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ מִי הַנֹּגֵעַ בִּי׃ וַיִּכְחֲשׁוּ כֻלָּם וַיֹּאמֶר
פֶּטְרוֹס וַאֲשֶׁר עִמּוֹ הֲלֹא הָעָם לָחֲצוּךָ וְדוֹחֲקִים אֹתָךְ
46 וְאַתָּה תֹּאמַר מִי נָגַע בִּי׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ נָגַע בִּי אִישׁ
כִּי־יָדַעְתִּי כִּי־גְבוּרָה יָצְאָה מִמֶּנִּי׃
47 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי לֹא נֶעְלָמָה וַתָּבֹא בִּרְתֵת וַתִּפֹּל
לְפָנָיו וַתַּגֵּד לְעֵינֵי כָל־הָעָם אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר נָגְעָה בּוֹ
וְאֵיךְ נִרְפְּאָה מִיָּד׃
48 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ בִּתִּי אֱמוּנָתֵךְ הוֹשִׁיעָה לָךְ
לְכִי לְשָׁלוֹם׃
49 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה בָּא אִישׁ מִבֵּית שַׂר הַכְּנֶסֶת
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי מֵת בִּתֶּךָ אַל־תַּטְרֵד אֶת־הָרַב׃
50 וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא רַק
51 הַאֲמִן וְהִיא תִּוָּשֵׁעַ׃ וַיָּבֹא אֶל־הַבַּיִת וְלֹא־נָתַן לְאִישׁ
לָבוֹא עִמּוֹ כִּי אִם־פֶּטְרוֹס וְיוֹחָנָן וְיַעֲקֹב וְאֶת־אֲבִי
52 הַנַּעֲרָה וְאִמָּהּ׃ וְכֻלָּם בּוֹכִים וּמְקוֹנְנִים עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר
53 אַל־תִּבְכּוּ עָלֶיהָ כִּי לֹא מֵתָה כִּי־אִם־יְשֵׁנָה הִיא׃
54 וַיִּלְעֲגוּ עָלָיו כִּי יָדְעוּ כִּי מֵתָה הִיא׃ וַיֹּאמֶר אֶל־
55 הַנַּעֲרָה קוּמִי׃ וַתָּשָׁב רוּחָהּ וַתָּקָם מִיָּד וַיְצַו לָתֵת
56 לָהּ לֶאֱכֹל׃ וַתִּתְמַהּ אִמָּהּ וְאָבִיהָ וַיְצַו עֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי
הַגִּיד לְאִישׁ אֶת־הַנַּעֲשֶׂה׃

(32) בז. 78: 70. 71. מש. 4: 18. 19. (33) בז. 107: 23. 24. (34) בז. 107: 27. 28. (35) בז. 103: 22. (36) בז. 107: 20. (37) בז. 107: 29. (38) בז. 107: 32. (39) בז. 107: 22. (40) בז. 96: 2. (41) בז. 45: 13. 15. (42) בז. 22: 30. (43) בז. 107: 18. (44) בז. 104: 3. (45) בז. 139: 1. 2. 3. (46) בז. 107: 21. (47) בז. 116: 16. (48) בז. 107: 30. (49) בז. 107: 28. (50) בז. 107: 13. (51) בז. 107: 14. (52) בז. 107: 18. (53) בז. 107: 19. (54) בז. 107: 20. (55) בז. 107: 21. (56) בז. 107: 22.

16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדָם אֶחָד עָשָׂה סְעֻדָּה גְּדוֹלָה וַיִּקְרָא לָרַבִּים׃
17 וַיִּשְׁלַח אֶת עַבְדּוֹ בְּעֵת הַסְּעֻדָּה לֵאמֹר לָבוֹא כִּי הַכֹּל כְּבָר מֻכָן׃
18 וַיָּחֵלּוּ כֻלָּם כְּאֶחָד לְהִתְנַצֵּל וַיֹּאמֶר הָרִאשׁוֹן שָׂדֶה קָנִיתִי וְאֵלֵךְ
19 וְאֶרְאֶנּוּ נָא אֶתְכַּבֵּד מִמְּךָ׃ וַיֹּאמֶר הַשֵּׁנִי צֶמֶד בָּקָר קָנִיתִי וְאֵלֵךְ
20 לְנַסּוֹתָם נָא אֶתְכַּבֵּד מִמְּךָ׃ וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִישִׁי אִשָּׁה לָקַחְתִּי וְעַל כֵּן
21 לֹא אוּכַל לָבוֹא׃ וַיָּשָׁב הָעֶבֶד וַיַּגֶּד לַאדֹנָיו אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּתְעַר בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדּוֹ צֵא מְהֵרָה אֶל רְחֹבוֹת הָעִיר
וְאֶל מְבוֹאוֹתֶיהָ וְהָבֵא הֵנָּה אֶת הָעֲנִיִּים וְהַנְּכֵאִים וְהַפִּסְחִים
22 וְהָעִוְרִים׃ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד אֲדֹנִי נַעֲשָׂה כְּדַבֶּרְךָ וְעוֹד מָקוֹם יֶשׁ׃
23 וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן אֶל הָעֶבֶד צֵא אֶל דַּרְכֵי הַשָּׂדוֹת וְאֶל הַגְּדֵרוֹת
וְכַנֵּס אֶת הָאֲנָשִׁים לָבוֹא וּמִלְאוּ בֵיתִי׃ כִּי אֹמַר אֲנִי לָכֶם כִּי
24 אִישׁ מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם אֲשֶׁר הָיוּ קְרוּאִים לֹא יִטְעַם מִסְעָדָתִי׃
25 וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הֲמוֹן עָם רַב וַיִּפֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ 26 אִם אִישׁ בָּא
אֵלַי וְלֹא יִשְׂנָא אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאֶת
אֶחָיו וְאֶת אֲחָיוֹתָיו וְגַם אֶת נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לִהְיוֹת לִי לְתַלְמִיד׃
27 וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא אֶת צְלָבוֹ וְיָבוֹא אַחֲרָי לֹא יוּכַל לִהְיוֹת
28 לִי לְתַלְמִיד׃ כִּי מִי מִכֶּם אֲשֶׁר יִרְצֶה לִבְנוֹת מִגְדָּל וְלֹא יֵשֵׁב תְּחִלָּה
וְיַחְשֹׁב אֶת הַהוֹצָאָה הַאִם יֶשׁ לוֹ כֹּחַ לְכַלֵּת׃ 29 פֶּן יָשִׂים יְסוֹד וְלֹא
יוּכַל לְכַלֵּת וְכָל הָרֹאִים יָחֵלּוּ לָלוּז עָלָיו׃ 30 לֵאמֹר זֶה הָאִישׁ הַחֵל
31 לִבְנוֹת וְלֹא יָכֹל לְכַלֵּת׃ אוֹ מִי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יֵלֵךְ לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה
עִם מֶלֶךְ אַחֵר וְלֹא יֵשֵׁב תְּחִלָּה וְיִוָּעֵץ הַאִם יוּכַל בְּעֶשֶׂר אֲלָפִים
32 לָלֶכֶת לִקְרַאת הַבָּא עָלָיו בְּעֶשְׂרִים אָלֶף׃ וְאִם לֹא יוּכַל עוֹדֶנּוּ
33 רָחוֹק מִמֶּנּוּ וְשָׁלַח מַלְאָכִים וְשָׁאַל לִשְׁלוֹם׃ כֵּן כָּל אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר
34 לֹא יִמְאַס כָּל אֲשֶׁר לוֹ לֹא יוּכַל לִהְיוֹת לִי לְתַלְמִיד׃ הַמֶּלַח טוֹב
אַךְ אִם תָּפֵג הַמֶּלַח בַּמָּה יִתָּקֵן׃ 35 לֹא לָאֲדָמָה וְלֹא לַזֶּבֶל הַטּוֹב
כִּי אִם לְהַשְׁלִיךְ אוֹתוֹ הַחוּצָה׃ מִי אֹזֶן לוֹ לִשְׁמֹעַ יִשְׁמָע׃

ט.

1 וַיִּקְרָא אֶל שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיִּתֶּן לָהֶם כֹּחַ וּרְשׁוּת עַל כָּל
2 הַשֵּׁדִים וְלִרְפֹּא מַחֲלוֹת׃ וַיִּשְׁלָחֵם לְהַכְרִיז עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים
3 וְלִרְפֹּא חוֹלִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל תִּקְחוּ לָדֶרֶךְ לֹא מַקֵּל וְלֹא
תַּרְמִיל וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶסֶף וְאַל יִהְיוּ לָכֶם שְׁתֵּי כֻתָּנוֹת׃
4 וּבְכָל בַּיִת אֲשֶׁר תָּבֹאוּ שָׁם תֵּשֵׁבוּ וְשָׁם תֵּצֵאוּ׃ 5 וְכָל אֲשֶׁר לֹא
יְקַבְּלוּ אֶתְכֶם בְּצֵאתְכֶם מֵהָעִיר הַהִיא נַפְּצוּ אֲבַק רַגְלֵיכֶם לְעֵדוּת
6 עֲלֵיהֶם׃ וַיֵּצְאוּ וַיָּסֹבּוּ בְּכָל הַכְּפָרִים מְבַשְּׂרִים וְרֹפְאִים בְּכָל מָקוֹם׃
7 וַיִּשְׁמַע הוֹרְדוֹס הַטֶּטְרַארְךְ אֵת כָּל הַנַּעֲשֶׂה וַיִּתְבּוֹשֵׁשׁ כִּי אָמְרוּ
8 מֵתִים הֵקִימוּ׃ וְאֲחֵרִים אֵלִיָּה נִרְאָה וְאֲחֵרִים נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים
9 קָם׃ וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס יוֹחָנָן אֲנִי עָשִׂיתִי בְּרֹאשׁוֹ וְעַתָּה מִי זֶה אֲשֶׁר
אֲנִי שׁוֹמֵעַ עָלָיו כָּאֵלֶּה וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹתוֹ׃ 10 וַיָּשֻׁבוּ הַשְּׁלִיחִים
וַיַּגִּידוּ לְפָנָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקַּח אוֹתָם וַיִּתְבּוֹדֵד בְּמָקוֹם
נִדָּח אֵצֶל עִיר בֵּית צַיְדָא׃ 11 וְהֶהָמוֹן יָדְעוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו וַיְקַבְּלֵם
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיְרַפֵּא אֶת הַנִּצְרָכִים לִרְפוּאָה׃
12 וְהַיּוֹם הֵחֵל לִפְנוֹת וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שַׁלַּח אֶת הָעָם וְיֵלְכוּ אֶל הַכְּפָרִים וְאֶל הַחַצֵּרוֹת הַסְּבִיבוֹת
וְיָלִינוּ וְיִמְצְאוּ מָזוֹן כִּי פֹה מָקוֹם נִדָּח׃ 13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּנוּ אַתֶּם
לָהֶם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ אֵין לָנוּ כִּי אִם חָמֵשׁ כִּכָּרוֹת וּשְׁנֵי דָגִים אִם
14 לֹא נֵלֵךְ אֲנַחְנוּ וְקָנִינוּ מָזוֹן לְכָל הָעָם הַזֶּה׃ כִּי כַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ הָיוּ שָׁם׃ וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו הוֹשִׁיבוּם חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת
15 בְּכָל חֲמִשִּׁים׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֹּשִׁיבוּ אֶת כֻּלָּם׃ 16 וַיִּקַּח אֶת חָמֵשׁ
הַכִּכָּרוֹת וְאֶת שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו הַשָּׁמַיְמָה וַיְבָרֵךְ אוֹתָם
וַיְפָרֵם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשׂוּם לִפְנֵי הָעָם׃ 17 וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ
וַיִּמָּלְאוּ מִן הַנּוֹתָר לָהֶם שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים׃ 18 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ לְבַדּוֹ
מִתְפַּלֵּל וְתַלְמִידָיו עִמּוֹ וַיִּשְׁאָלֵם לֵאמֹר הֲמוֹן עָם מִי אֹמְרִים כִּי
19 אֲנִי׃ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וְאֲחֵרִים אֵלִיָּה וְאֲחֵרִים
20 נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים קָם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מִי אֹמְרִים כִּי
אֲנִי׃ וַיַּעַן שִׁמְעוֹן כֵּיפָא וַיֹּאמֶר מְשִׁיחַ אֱלֹהִים אַתָּה׃ 21 וַיִּגְעַר
בָּהֶם וַיְצַוֵּם לְבִלְתִּי הַגִּיד זֹאת לְאִישׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר בֶּן הָאָדָם עָתִיד
לָרֹב יִסּוּרִים וְלִהְיוֹת נִמְאָס מִן הַזְּקֵנִים וּמִן הַכֹּהֲנִים הָרָאשִׁים
וְהַסּוֹפְרִים וְלִהָרֵג וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם׃ 23 וַיֹּאמֶר אֶל כֻּלָּם
(לְכוּלְהוֹן): כָּל אִישׁ רוֹצֶה לָלֶכֶת אַחֲרָי יְכַחֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְיִשָּׂא
24 אֶת צְלָבוֹ בְּכָל יוֹם וְיָבוֹא אַחֲרָי׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר יִרְצֶה לְהַצִּיל
אֶת נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר יְאַבֵּד אֶת נַפְשׁוֹ בַּעֲבוּרִי הוּא
25 יַצִּילֶנָּה׃ כִּי מַה יּוֹעִיל לָאָדָם אִם יִרְוַח אֶת כָּל הָעוֹלָם וְיֹאבַד אֶת
26 נַפְשׁוֹ אוֹ יֶחְסַר לָהּ׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר יִתְבַּיֵּשׁ בִּי וּבְדִבְרָי בְּדוֹר
הַזֶּה הַפּוֹשֵׁעַ וְהַחוֹטֵא גַּם בֶּן הָאָדָם יִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ בְּבוֹאוֹ בִּכְבוֹד
27 אָבִיו עִם מַלְאֲכֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְאָמַר אֲמֶת אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מֵעֹמְדֵי
פֹה אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ מָוֶת עַד אֲשֶׁר יִרְאוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃
28 וַיְהִי כְּשִׁמֹנַת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֶת כֵּיפָא וְאֶת
יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן וַיַּעַל הָהָרָה לְהִתְפַּלֵּל׃ 29 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל
נִשְׁתַּנָּה מַרְאֵה פָּנָיו וּלְבוּשׁוֹ הָיָה לָבָן כַּשֶּׁלֶג׃ 30 וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים
מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְהֵם מֹשֶׁה וְאֵלִיָּה׃ 31 וַיֵּרָאוּ בְּכָבוֹד וַיְדַבְּרוּ עַל מוֹתוֹ
אֲשֶׁר עָתִיד לְהִתְמַלֵּא בִּירוּשָׁלַיִם׃ 32 וּפֶטְרוֹס וְהַנִּלְוִים עִמּוֹ הָיוּ
כְּבֵדֵי שֵׁנָה וַיִּתְעוֹרְרוּ וַיִּרְאוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
33 הָעֹמְדִים עִמּוֹ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִפְרְדוּ מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר כֵּיפָא אֶל יֵשׁוּעַ
רַבִּי טוֹב הוּא כִּי פֹה נִהְיֶה וְנַעֲשֶׂה שָׁלֹשׁ סֻכּוֹת לְךָ אַחַת וְלְמֹשֶׁה
אַחַת וְלְאֵלִיָּה אַחַת וְלֹא יָדַע מַה יֹּאמַר׃ 34 וְהוּא עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וַיָּבֹא
עָנָן וַיַּצֵּל עֲלֵיהֶם וַיִּירְאוּ בְּבוֹא הָעָנָן אֲשֶׁר הִצִּיל עֲלֵיהֶם׃
35 וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל מִתּוֹךְ הֶעָנָן לֵאמֹר זֶה הוּא בְּנִי בְּחִירִי שְׁמְעוּ אֵלָיו׃
36 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַקּוֹל נִמְצָא יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהֵם הֶחֱרִישׁוּ וְלֹא הִגִּידוּ
בַּיָּמִים הָהֵם לְאִישׁ מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ׃ 37 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי כַּאֲשֶׁר
יָרְדוּ מֵהָהָר וַיִּפְגְּשׁוּ הֲמוֹן עָם רַב׃ 38 וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד מִן הֶהָמוֹן
קָרָא וַיֹּאמֶר רַבִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ לְהַבִּיט אֶל בְּנִי כִּי יָחִיד הוּא לִי׃
39 וְהִנֵּה רוּחַ תִּתְפְּשֵׂהוּ וּפִתְאֹם יִצְעַק וְהִיא מְחַבְּלָתְהוּ וְקָצְפָה
וְהִשְׁחִיתָתְהוּ וְהִיא מְסָרַתְהוּ׃ 40 וְאֶת תַּלְמִידֶיךָ בִּקַּשְׁתִּי לְגָרְשָׁהּ
וְלֹא יָכֹלוּ׃ 41 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוֹי דּוֹר כָּפוּי טוֹבָה וְנִלְוֶה עַד
מָתַי אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֶסְבָּלֵם וְעַד מָתַי אֶסְבָּלֵם׃ הָבִיאָה בִּנְךָ הֵנָּה׃
42 וְעוֹדֶנּוּ בָּא וַתַּפִּלֵהוּ הַשֵּׁד וַתְּחַבְּלֵהוּ וַיִּגְעַר יֵשׁוּעַ בָּרוּחַ הַטְּמֵאָה
וַיִּרְפָּא אֶת הַנַּעַר וַיִּתְּנֵהוּ אֶל אָבִיו׃ 43 וַיִּתְמְהוּ כֻלָּם עַל גְּדֻלַּת
אֱלֹהִים וְכַאֲשֶׁר כָּל הָעָם מִתְפַּלְּאִים עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אָמַר אֶל
44 תַּלְמִידָיו׃ שִׂימוּ אַתֶּם אֶל לְבַבְכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי בֶן הָאָדָם
45 עָתִיד לְהִמָּסֵר בְּיַד אֲנָשִׁים׃ וְלֹא יָדְעוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְנֶעְלַם
מִפְּנֵיהֶם וְלֹא הֵבִינוּ וְיָרְאוּ לִשְׁאֹל אוֹתוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה׃
46 וַיָּבֹא מַחְשָׁבָה בְּלִבָּם מִי יִהְיֶה גָּדוֹל בֵּינֵיהֶם׃ 47 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ
מַחְשְׁבוֹת לִבָּם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמִדֵהוּ אֵצֶל יָדוֹ׃ 48 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה בְּשֵׁמִי מְקַבֵּל אֹתִי וְכָל אִישׁ
אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֹתִי מְקַבֵּל אֶת שֹׁלְחִי כִּי הַקָּטֹן בְּכֻלְּכֶם הוּא הַגָּדוֹל׃
49 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ אֶחָד מְגָרֵשׁ שֵׁדִים בְּשִׁמְךָ
וַנִּכְלָאֵהוּ כִּי אֵינֶנּוּ הֹלֵךְ עִמָּנוּ׃ 50 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אַל תִּכְלָאֻהוּ כִּי
אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ עָלֵינוּ הוּא עִמָּנוּ׃

51 וַיְהִי כִּמְלֹאת יְמֵי עֲלוֹתוֹ וַיָּשֶׂם פָּנָיו לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַיִם׃
52 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל כְּפַר הַשֹּׁמְרוֹנִים
53 לְהָכִין לוֹ מָקוֹם׃ וְלֹא קִבְּלוּהוּ כִּי פָנָיו הָיוּ לָלֶכֶת יְרוּשָׁלַיִם׃
54 וַיִּרְאוּ תַּלְמִידָיו יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֲתִרְצֶה וְנֹאמַר לָאֵשׁ
55 לָרֶדֶת מִן הַשָּׁמַיִם וְלֶאֱכֹל אוֹתָם׃ וַיִּפֶן וַיִּגְעַר בָּהֶם וַיֹּאמֶר
56 הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֲשֶׁר לֹא רוּחַ אַתֶּם לָהּ׃ כִּי בֶן הָאָדָם לֹא בָא לְאַבֵּד
נַפְשׁוֹת כִּי אִם לְהוֹשִׁיעַ׃ וַיֵּלְכוּ אֶל כְּפַר אַחֵר׃

57 וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד אֵלָיו אֲדֹנִי אֵלְכָה אַחֲרֶיךָ
58 אֶל כָּל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשּׁוּעָלִים יֵשׁ לָהֶם מְחִלּוֹת
וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יֵשׁ לָהֶם קִנִּים וּבֶן הָאָדָם אֵין לוֹ מָקוֹם לְהַשְׁעִין
59 רֹאשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֶל אַחֵר לֵךְ אַחֲרָי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַרְשֵׁנִי לָלֶכֶת
60 תְּחִלָּה וְלִקְבֹּר אֶת אָבִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַנִּחָה לַמֵּתִים לִקְבֹּר אֶת
61 מֵתֵיהֶם וְאַתָּה לֵךְ וְהַגֵּד אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר גַּם אַחֵר
אֲדֹנִי אֵלְכָה אַחֲרֶיךָ אַךְ הַרְשֵׁנִי תְּחִלָּה לְהִפָּרֵד מִבֵּיתִי׃
62 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֲשֶׁר יָשִׂים יָדוֹ עַל הַמַּחֲרֵשָׁה וְיִפֶן אָחוֹר לֹא
יִכְשַׁר לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃

י.

1 וְאַחֲרֵי כֵן בָּחַר יְיָ׳ בְּשִׁבְעִים אֲנָשִׁים אֲחֵרִים וַיִּשְׁלָחֵם שְׁנַיִם
שְׁנַיִם לִפְנֵי פָנָיו אֶל כָּל הֶעָרִים וְאֶל כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הוּא עָתִיד
2 לָבוֹא שָׁמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקָּצִיר רָב וְהַפֹּעֲלִים מְעַט עַל כֵּן
בַּקְּשׁוּ מֵאֵת בַּעַל הַקָּצִיר כִּי יִשְׁלַח פֹּעֲלִים לְקַצְרוֹ׃ 3 לְכוּ הִנֵּה
אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶתְכֶם כַּכְּבָשִׂים בְּתוֹךְ זְאֵבִים׃ 4 אַל תִּשְׂאוּ כִּיס וְלֹא
תַּרְמִיל וְלֹא נְעָלִים וְאַל תִּשְׁאֲלוּ לְשָׁלוֹם אִישׁ בַּדֶּרֶךְ׃ 5 וּבְכָל בַּיִת
אֲשֶׁר תָּבֹאוּ שָׁם תֵּשֵׁבוּ וְשָׁם תֵּצֵאוּ׃ 6 וְכָל אֲשֶׁר לֹא יְקַבְּלוּ אֶתְכֶם
בְּצֵאתְכֶם מֵהָעִיר הַהִיא נַפְּצוּ אֲבַק רַגְלֵיכֶם לְעֵדוּת עֲלֵיהֶם׃
7 וַיֵּצְאוּ וַיָּסֹבּוּ בְּכָל הַכְּפָרִים מְבַשְּׂרִים וְרֹפְאִים בְּכָל מָקוֹם׃
8 וַיִּשְׁמַע הוֹרְדוֹס הַטֶּטְרַארְךְ אֵת כָּל הַנַּעֲשֶׂה וַיִּתְבּוֹשֵׁשׁ כִּי אָמְרוּ
9 מֵתִים הֵקִימוּ׃ וְאֲחֵרִים אֵלִיָּה נִרְאָה וְאֲחֵרִים נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים
קָם׃ וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס יוֹחָנָן אֲנִי עָשִׂיתִי בְּרֹאשׁוֹ וְעַתָּה מִי זֶה אֲשֶׁר
אֲנִי שׁוֹמֵעַ עָלָיו כָּאֵלֶּה וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹתוֹ׃ 10 וַיָּשֻׁבוּ הַשְּׁלִיחִים
וַיַּגִּידוּ לְפָנָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקַּח אוֹתָם וַיִּתְבּוֹדֵד בְּמָקוֹם
נִדָּח אֵצֶל עִיר בֵּית צַיְדָא׃ 11 וְהֶהָמוֹן יָדְעוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו וַיְקַבְּלֵם
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיְרַפֵּא אֶת הַנִּצְרָכִים לִרְפוּאָה׃
12 וְהַיּוֹם הֵחֵל לִפְנוֹת וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו שַׁלַּח אֶת הָעָם וְיֵלְכוּ אֶל הַכְּפָרִים וְאֶל הַחַצֵּרוֹת הַסְּבִיבוֹת
וְיָלִינוּ וְיִמְצְאוּ מָזוֹן כִּי פֹה מָקוֹם נִדָּח׃ 13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תְּנוּ אַתֶּם
לָהֶם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ אֵין לָנוּ כִּי אִם חָמֵשׁ כִּכָּרוֹת וּשְׁנֵי דָגִים אִם
14 לֹא נֵלֵךְ אֲנַחְנוּ וְקָנִינוּ מָזוֹן לְכָל הָעָם הַזֶּה׃ כִּי כַחֲמֵשֶׁת אֲלָפִים
אִישׁ הָיוּ שָׁם׃ וַיֹּאמֶר אֶל תַּלְמִידָיו הוֹשִׁיבוּם חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת
15 בְּכָל חֲמִשִּׁים׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֹּשִׁיבוּ אֶת כֻּלָּם׃ 16 וַיִּקַּח אֶת חָמֵשׁ
הַכִּכָּרוֹת וְאֶת שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו הַשָּׁמַיְמָה וַיְבָרֵךְ אוֹתָם
וַיְפָרֵם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשׂוּם לִפְנֵי הָעָם׃ 17 וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבָּעוּ
וַיִּמָּלְאוּ מִן הַנּוֹתָר לָהֶם שְׁנֵים עָשָׂר סַלִּים׃ 18 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ לְבַדּוֹ
מִתְפַּלֵּל וְתַלְמִידָיו עִמּוֹ וַיִּשְׁאָלֵם לֵאמֹר הֲמוֹן עָם מִי אֹמְרִים כִּי
19 אֲנִי׃ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל וְאֲחֵרִים אֵלִיָּה וְאֲחֵרִים
20 נָבִיא מִן הַקַּדְמוֹנִים קָם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מִי אֹמְרִים כִּי
אֲנִי׃ וַיַּעַן שִׁמְעוֹן כֵּיפָא וַיֹּאמֶר מְשִׁיחַ אֱלֹהִים אַתָּה׃ 21 וַיִּגְעַר
בָּהֶם וַיְצַוֵּם לְבִלְתִּי הַגִּיד זֹאת לְאִישׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר בֶּן הָאָדָם עָתִיד
לָרֹב יִסּוּרִים וְלִהְיוֹת נִמְאָס מִן הַזְּקֵנִים וּמִן הַכֹּהֲנִים הָרָאשִׁים
וְהַסּוֹפְרִים וְלִהָרֵג וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָקוּם׃ 23 וַיֹּאמֶר אֶל כֻּלָּם
(לְכוּלְהוֹן): כָּל אִישׁ רוֹצֶה לָלֶכֶת אַחֲרָי יְכַחֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְיִשָּׂא
24 אֶת צְלָבוֹ בְּכָל יוֹם וְיָבוֹא אַחֲרָי׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר יִרְצֶה לְהַצִּיל
אֶת נַפְשׁוֹ יְאַבְּדֶנָּה וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר יְאַבֵּד אֶת נַפְשׁוֹ בַּעֲבוּרִי הוּא
25 יַצִּילֶנָּה׃ כִּי מַה יּוֹעִיל לָאָדָם אִם יִרְוַח אֶת כָּל הָעוֹלָם וְיֹאבַד אֶת
26 נַפְשׁוֹ אוֹ יֶחְסַר לָהּ׃ כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר יִתְבַּיֵּשׁ בִּי וּבְדִבְרָי בְּדוֹר
הַזֶּה הַפּוֹשֵׁעַ וְהַחוֹטֵא גַּם בֶּן הָאָדָם יִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ בְּבוֹאוֹ בִּכְבוֹד
27 אָבִיו עִם מַלְאֲכֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְאָמַר אֲמֶת אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מֵעֹמְדֵי
פֹה אֲשֶׁר לֹא יִטְעֲמוּ מָוֶת עַד אֲשֶׁר יִרְאוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃
28 וַיְהִי כְּשִׁמֹנַת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֶת כֵּיפָא וְאֶת
יַעֲקֹב וְאֶת יוֹחָנָן וַיַּעַל הָהָרָה לְהִתְפַּלֵּל׃ 29 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל
נִשְׁתַּנָּה מַרְאֵה פָּנָיו וּלְבוּשׁוֹ הָיָה לָבָן כַּשֶּׁלֶג׃ 30 וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים
מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְהֵם מֹשֶׁה וְאֵלִיָּה׃ 31 וַיֵּרָאוּ בְּכָבוֹד וַיְדַבְּרוּ עַל מוֹתוֹ
אֲשֶׁר עָתִיד לְהִתְמַלֵּא בִּירוּשָׁלַיִם׃ 32 וּפֶטְרוֹס וְהַנִּלְוִים עִמּוֹ הָיוּ
כְּבֵדֵי שֵׁנָה וַיִּתְעוֹרְרוּ וַיִּרְאוּ אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
33 הָעֹמְדִים עִמּוֹ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִפְרְדוּ מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר כֵּיפָא אֶל יֵשׁוּעַ
רַבִּי טוֹב הוּא כִּי פֹה נִהְיֶה וְנַעֲשֶׂה שָׁלֹשׁ סֻכּוֹת לְךָ אַחַת וְלְמֹשֶׁה
אַחַת וְלְאֵלִיָּה אַחַת וְלֹא יָדַע מַה יֹּאמַר׃ 34 וְהוּא עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וַיָּבֹא
עָנָן וַיַּצֵּל עֲלֵיהֶם וַיִּירְאוּ בְּבוֹא הָעָנָן אֲשֶׁר הִצִּיל עֲלֵיהֶם׃
35 וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל מִתּוֹךְ הֶעָנָן לֵאמֹר זֶה הוּא בְּנִי בְּחִירִי שְׁמְעוּ אֵלָיו׃
36 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַקּוֹל נִמְצָא יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהֵם הֶחֱרִישׁוּ וְלֹא הִגִּידוּ
בַּיָּמִים הָהֵם לְאִישׁ מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ׃ 37 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי כַּאֲשֶׁר
יָרְדוּ מֵהָהָר וַיִּפְגְּשׁוּ הֲמוֹן עָם רַב׃ 38 וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד מִן הֶהָמוֹן
קָרָא וַיֹּאמֶר רַבִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ לְהַבִּיט אֶל בְּנִי כִּי יָחִיד הוּא לִי׃
39 וְהִנֵּה רוּחַ תִּתְפְּשֵׂהוּ וּפִתְאֹם יִצְעַק וְהִיא מְחַבְּלָתְהוּ וְקָצְפָה
וְהִשְׁחִיתָתְהוּ וְהִיא מְסָרַתְהוּ׃ 40 וְאֶת תַּלְמִידֶיךָ בִּקַּשְׁתִּי לְגָרְשָׁהּ
וְלֹא יָכֹלוּ׃ 41 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוֹי דּוֹר כָּפוּי טוֹבָה וְנִלְוֶה עַד
מָתַי אֶהְיֶה עִמָּכֶם וְאֶסְבָּלֵם וְעַד מָתַי אֶסְבָּלֵם׃ הָבִיאָה בִּנְךָ הֵנָּה׃
42 וְעוֹדֶנּוּ בָּא וַתַּפִּלֵהוּ הַשֵּׁד וַתְּחַבְּלֵהוּ וַיִּגְעַר יֵשׁוּעַ בָּרוּחַ הַטְּמֵאָה
וַיִּרְפָּא אֶת הַנַּעַר וַיִּתְּנֵהוּ אֶל אָבִיו׃ 43 וַיִּתְמְהוּ כֻלָּם עַל גְּדֻלַּת
אֱלֹהִים וְכַאֲשֶׁר כָּל הָעָם מִתְפַּלְּאִים עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אָמַר אֶל
44 תַּלְמִידָיו׃ שִׂימוּ אַתֶּם אֶל לְבַבְכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי בֶן הָאָדָם
45 עָתִיד לְהִמָּסֵר בְּיַד אֲנָשִׁים׃ וְלֹא יָדְעוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְנֶעְלַם
מִפְּנֵיהֶם וְלֹא הֵבִינוּ וְיָרְאוּ לִשְׁאֹל אוֹתוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה׃
46 וַיָּבֹא מַחְשָׁבָה בְּלִבָּם מִי יִהְיֶה גָּדוֹל בֵּינֵיהֶם׃ 47 וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ
מַחְשְׁבוֹת לִבָּם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמִדֵהוּ אֵצֶל יָדוֹ׃ 48 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה בְּשֵׁמִי מְקַבֵּל אֹתִי וְכָל אִישׁ
אֲשֶׁר יְקַבֵּל אֹתִי מְקַבֵּל אֶת שֹׁלְחִי כִּי הַקָּטֹן בְּכֻלְּכֶם הוּא הַגָּדוֹל׃
49 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר רַבִּי רָאִינו

35 Esau: Die Töchter Kanaans gefallen meinem Vater Isaak nicht.
36 Da ging Esau hin zu Ismael und nahm zu den Frauen, die er hatte, noch Mahalath, die Tochter Ismaels, des Sohnes Abrahams, die Schwester Nebajoths, zu seinem Weibe.
37 Jakob aber gehorchte seinem Vater und seiner Mutter und zog nach Paddan-Aram.
38 Und als er kam an einen Ort und wollte darin übernachten, weil die Sonne untergegangen war, nahm er einen Stein von dem Ort und legte ihn zu seinen Häupten und schlief an demselben Ort ein.

29

1 Und er hob seine Füße auf und kam in das Land der Morgenländer.
2 Und er sah sich um und ersah einen Brunnen auf dem Felde und bei ihm drei Herden Schafe lagern; denn aus diesem Brunnen mußten die Herden getränkt werden. Und der Stein vor der Öffnung des Brunnens war groß.
3 Wenn nun alle Herden dort versammelt waren, wälzten sie den Stein von der Öffnung des Brunnens und tränkten die Schafe und legten den Stein wieder auf die Öffnung des Brunnens an seine Stelle.
4 Und Jakob sprach zu ihnen: Meine Brüder, woher seid ihr? Sie sprachen: Wir sind von Haran.
5 Er sprach zu ihnen: Kennt ihr Laban, den Sohn Nahors? Sie sprachen: Wir kennen ihn wohl.
6 Er sprach zu ihnen: Geht es ihm wohl? Sie sprachen: Es geht ihm wohl; siehe, da kommt seine Tochter Rahel mit den Schafen.
7 Er sprach: Es ist noch hoch Tag und nicht Zeit, daß das Vieh eingetrieben werde; tränket die Schafe und gehet hin und weidet sie.
8 Sie sprachen: Wir können nicht, bis alle Herden versammelt sind und man den Stein von der Öffnung des Brunnens wälzt; alsdann tränken wir die Schafe.
9 Da er noch mit ihnen redete, kam Rahel mit den Schafen ihres Vaters; denn sie hütete die Schafe.
10 Und als Jakob sah Rahel, die Tochter Labans, seines Mutterbruders, und die Schafe Labans, seines Mutterbruders, trat er hinzu und wälzte den Stein von der Öffnung des Brunnens und tränkte die Schafe Labans, seines Mutterbruders.
11 Und Jakob küßte Rahel und hob seine Stimme auf und weinte.
12 Und Jakob tat Rahel zu wissen, daß er ihres Vaters Bruder und Rebekkas Sohn wäre. Da lief sie und sagte es ihrem Vater.
13 Als nun Laban hörte die Botschaft von Jakob, seines Schwestersohnes, lief er ihm entgegen und umfing ihn und küßte ihn und führte ihn in sein Haus. Da erzählte er Laban alle diese Geschichte.
14 Und Laban sprach zu ihm: Wahrlich, du bist mein Bein und mein Fleisch. Und er blieb bei ihm einen Monat lang.
15 Und Laban sprach zu Jakob: Darum daß du mein Bruder bist, sollst du mir umsonst dienen? Sage an, was soll dein Lohn sein?
16 Laban aber hatte zwei Töchter; die ältere hieß Lea, die jüngere hieß Rahel.

---

(36) 1. Mo. 11: 12. 5: 6. Neh. 11: 10. Neh. (38) 1. Mo. 5: 1. 2.

(1) 1. Mo. 4: 1. 1. Mo. 1: 12. Ps. 4: 14. 2: 27. (2) 1. Mo. 34: 28. 1. Mo. 8: 19. (4) 1. Mo. 8: 3. (6) 1. Mo. 12: 31. 14: 30. 1. Mo. 13: 2. 7. (8) 1. Mo. 6: 13. 10: 20. (9) 1. Mo. 4: 5. (10) 1. Mo. 91: 11. (12) 1. Mo. 6: 16. (13) 1. Mo. 14:30. Jes. 15:4. [Jes. 30.] (14) 1. Mo. 4: 12. 1. Mo. 4: 43. Ps. 4: 1. Ex. 10: 37. [Jes. 81.]

[1] 1. Mo. 25: 20. [2] Jes. 1. Mo. 24: 67. [3] 1. Mo. 24: 29. 1. Mo. 25: 20. Ps. 1. Mo. 22: 23. [4] Jes. 1. Mo. 24: 59. Ps. 45: 10.

17 Aber Lea hatte matte Augen; Rahel aber war schön von Gestalt und hübsch anzusehen.
18 Jakob hatte Rahel lieb und sprach: Ich will dir sieben Jahre um Rahel, deine jüngere Tochter, dienen.
19 Laban sprach: Es ist besser, ich gebe sie dir als einem andern Manne; bleibe bei mir.
20 Also diente Jakob um Rahel sieben Jahre und dünkten ihn nur wenige Tage, weil er sie so lieb hatte.
21 Und Jakob sprach zu Laban: Gib mir mein Weib; denn meine Zeit ist aus, daß ich zu ihr gehe.
22 Da lud Laban alle Leute des Ortes und machte eine Hochzeit.
23 Des Abends aber nahm er Lea, seine Tochter, und brachte sie zu ihm; und er ging zu ihr.
24 Und Laban gab ihr Silpa, seine Magd, Lea, seiner Tochter, zur Magd.
25 Des Morgens aber siehe, da war sie Lea. Und er sprach zu Laban: Warum hast du mir das getan? Habe ich nicht um Rahel bei dir gedient? Warum hast du mich betrogen?
26 Laban sprach: Es ist nicht Brauch in unserm Ort, daß man die jüngere vor der ältesten ausgebe.
27 Halte die Woche mit dieser, so will ich dir die andere auch geben um den Dienst, den du noch sieben Jahre bei mir dienen sollst.
28 Jakob tat also und hielt die Woche mit dieser. Da gab er ihm Rahel, seine Tochter, zum Weibe.
29 Und Laban gab Rahel, seiner Tochter, Bilha, seine Magd, zur Magd.
30 Und er ging auch zu Rahel und hatte Rahel lieb mehr denn Lea und diente ihm noch sieben andere Jahre.
31 Da aber der HERR sah, daß Lea gehasset war, machte er sie fruchtbar; Rahel aber war unfruchtbar.
32 Und Lea ward schwanger und gebar einen Sohn und hieß ihn Ruben; denn sie sprach: Der HERR hat mein Elend angesehen; nun wird mich mein Mann lieben.
33 Und sie ward abermals schwanger und gebar einen Sohn und sprach: Der HERR hat gehört, daß ich gehasset bin, und hat mir auch diesen gegeben. Und hieß ihn Simeon.
34 Und sie ward abermals schwanger und gebar einen Sohn und sprach: Nun wird sich mein Mann zu mir gewöhnen, denn ich habe ihm drei Söhne geboren. Darum hieß man ihn Levi.
35 Und sie ward abermals schwanger und gebar einen Sohn und sprach: Nun will ich dem HERRN danken. Darum hieß sie ihn Juda. Und hörte auf zu gebären.
36 Und sie ward schwanger und gebar einen Sohn und sprach: Nun, es soll gut sein. Darum hieß sie ihn Gad.

---

[4] Jes. 1. Mo. 30: 20. 1. Mo. 35: 23. 1. Mo. 46: 8. Ex. 1: 2. 1. Mo. 49: 3. 1. Mo. 46: 16. 4. Mo. 26: 15. 1. Mo. 46: 16. 4. Mo. 26: 15. 1. Mo. 46: 16. 4. Mo. 26: 15.

(16) 1. Mo. 2: 23. 13: 54. (18) Jes. 61: 1. (22) Ps. 45: 2. 1. Mo. 13: 54. Ex. 6: 2. 2: 47. 1. Mo. 6: 42. (23) 1. Mo. 4: 13. 11: 13. 23: 13: 54. Ex. 6: 1. (24) 1. Mo. 13: 57. Ex. 6: 4: 44. 1. Mo. 4: (25) 1. Ex. 17: 9. 18: 1. Ex. 5: 17. (27) 3. Ex. 5: 14. (30) 1. Mo. 8: 59. 10: 39. (31) 1. Mo. 4: 13. Ex. 1: 21. (32) 1. Mo. 7: 28. 29. Richt. 2: 15. (33) Ex. 1: 23. (34) 1. Mo. 4: 41. Ps. 16: 10. 35. (36) 1. Ex. 11: 12. 5: 6. Neh. 11: 10. Neh. (38) 1. Ex. 5: 1. 2.

ואתה תאמר אל עבדיך אתנו עד מתי אתה חוטא כי אם הגיד לכם: 37 ויאמר אלינו אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר מאמו ואם יקרהו אסון בדרך אשר תלכו שם והורדתם את שיבתי ברעה שאולה: 39 ואמר אל אדוני הנער לא יוכל לעזב את אביו ועזב את אביו ומת והורדו את שיבת עבדך אבינו ברעה שאולה: 40 ואני דברתי אל עבדך אבי לאמר אם לא יביא אתו אליכם ולא אוסיף לראות פני האיש ולא ירד אחי עמכם: 41 ויהי כי עלינו אל עבדך אבינו ונגד לו את דברי אדוני: ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: 42 ואמרנו לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ואז נרד כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 43 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי: 44 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הלום:

פרק מד.

1 ויצו האיש את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר ישאו ושים איש כספו בפי אמתחתו: 2 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמוריהם: 4 המה יצאו מן העיר לא הרחיקו והיוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו הוא ינחש ינחש בו הרעתם את אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדוני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות הדבר הזה: 8 הן כספנו אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב: 9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתח איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ותמצא הגביע באמתחת בנימין: 13 ויקרעו שמלותם ויעמס איש על חמורו וישובו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו: 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם: 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא דבר באזני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה: 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח: 20 ונאמר אל אדוני יש לנו אב זקן וילד זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר לאמו ואביו אהבו: 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: 22 ונאמר אל אדוני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת: 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני: 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדוני: 25 ויאמר אבינו שובו שברו לנו מעט אכל: 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ונרד כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו: 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי:

---

1 מ: ונחת. 2 מ: ונחפוכף. 3 מ: ונחת. 4 מ: ונחת. 5 מ: ונחת.

(38) מתי 8: 14. מד. 1: 29.
(40) מתי 8: 16. מד. 1: 32.
(41) מד. 1: 25. 34. 3: 11. כה. 4: 34. 35.
(42) מד. 1: 35.
(44) מד. 1: 39.

(1) מתי 4: 18. מד. 1: 16.
(4) מתי. 21: 6.
(8) ד. מכ. 6: 9. ו. מכ. 17: 18.
(10) מתי 4: 19. מד. 1: 17.

(11) מתי 4: 20. 19: 27. מכ. 1: 18. כה. 18: 28.
(12) מתי 8: 2. מכ. 1: 40.
(14) מתי 8: 4. כה. 14: 4. 10. 21. 22.
(15) מתי 4: 25. מד. 3: 7.

מתי. 6: 2.
(16) מתי 14: 23. מד. 6: 46.
(18) מתי 9: 2. מד. 2: 3.
(21) מתי 9: 3. מד. 2: 6. 7. מה. 32: 5. יב. 43: 25.
(27) מתי 10: 9. מד. 2: 13. 14.

28 וַיְהִי׃ ס וַיְהִי כְּהֵלְכָתוֹ בַּדֶּרֶךְ וַיָּרָץ אֶחָד אֵלָיו וַיִּכְרַע לְפָנָיו׃ ס
29 וַיִּשְׁאָלֵהוּ מָה לְךָ עֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁאֶזְכֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם׃ וַיֹּאמֶר
30 אֵלָיו יֵשׁוּעַ מַדּוּעַ תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם אֶחָד הָאֱלֹהִים׃ ס
31 אַתָּה יָדַעְתָּ הַמִּצְוֹת לֹא תִּנְאָף לֹא תִּרְצָח לֹא תִּגְנֹב לֹא תַעֲנֶה
32 עֵד שָׁקֶר כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר כָּל אֵלֶּה שָׁמַרְתִּי
33 מִנְּעוּרָי׃ ס וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ יֵשׁוּעַ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד
34 דָּבָר אֶחָד חָסֵר לָךְ מְכֹר כָּל אֲשֶׁר לְךָ וְחַלֵּק לָעֲנִיִּים וְיִהְיֶה לְךָ
35 אוֹצָר בַּשָּׁמָיִם וּבֹא לֵךְ אַחֲרָי׃ ס וַיְהִי כְּשָׁמְעוֹ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
36 נֶעֱצַב מְאֹד כִּי עָשִׁיר גָּדוֹל הָיָה׃ וַיַּרְא יֵשׁוּעַ כִּי נֶעֱצַב וַיֹּאמֶר
37 מַה קָּשֶׁה יִהְיֶה לַעֲשִׁירִים לָבוֹא בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ ס כִּי
38 קַל יוֹתֵר לַגָּמָל לָבוֹא בְּנֶקֶב הַמַּחַט מִלְּעָשִׁיר לָבוֹא בְּמַלְכוּת
39 הָאֱלֹהִים׃[2] וַיֹּאמֶר הַשֹּׁמְעִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי יוּכַל לְהִוָּשַׁע׃
40 וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵינָם אֶפְשָׁרִים לְבָנֵי
41 אָדָם כִּי אִם לֵאלֹהִים כִּי כָל אֶפְשָׁר לֵאלֹהִים׃ ס וַיָּחֶל פֶּטֶר
42 לֵאמֹר הִנֵּה אֲנַחְנוּ עָזַבְנוּ אֶת הַכֹּל וַנֵּלֵךְ אַחֲרֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר
43 אֲלֵיהֶם אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עָזַב בַּיִת אוֹ אִשָּׁה
44 אוֹ אַחִים אוֹ הוֹרִים אוֹ בָנִים בַּעֲבוּר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ ס
45 וְלֹא יְקַבֵּל בָּעוֹלָם הַזֶּה הַרְבֵּה יוֹתֵר וּבָעוֹלָם הַבָּא חַיֵּי עוֹלָם׃
46 וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵים עָשָׂר וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי עֹלִים אֲנַחְנוּ
47 יְרוּשָׁלַיִם וְיִתְמַלְּאוּ כָּל הַכְּתוּבִים עַל בֶּן אָדָם׃ כִּי יִמָּסֵר
48 בְּיַד הַגּוֹיִם וְיִתְעַלְּלוּ בּוֹ וְיַלְעִיגוּ עָלָיו וְיָרְקוּ בְּפָנָיו׃ וְיַכּוּ אוֹתוֹ
49 וְיַהַרְגוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם׃ וְהֵם לֹא הֵבִינוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
50 וְהָיָה הַדָּבָר נֶעְלָם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת הַנֶּאֱמָר׃ ס וַיְהִי
51 כְּקָרְבָתָם אֶל יְרִיחוֹ וְהִנֵּה עִוֵּר אֶחָד יוֹשֵׁב עַל הַדֶּרֶךְ וּמְבַקֵּשׁ
52 נְדָבָה׃ וַיִּשְׁמַע הֲמוֹן עֹבְרִים וַיִּשְׁאַל מַה זֹּאת׃ וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי
53 יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי עֹבֵר׃ וַיִּקְרָא לֵאמֹר יֵשׁוּעַ בֶּן דָּוִד רַחֵם עָלָי׃
54 וַיַּעַבְרוּ הַמְּהַלְּכִים לְפָנָיו וַיִּגְעֲרוּ בּוֹ לְבִלְתִּי יִקְרָא׃ וְהוּא
55 עוֹד יוֹתֵר קָרָא בֶּן דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ וַיְצַו לְהָבִיא
56 אֵלָיו׃ וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ וַיִּשְׁאַל לוֹ לֵאמֹר׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שֶׁיָּכֹל
57 אֶרְאֶה׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ לוֹ רְאֵה כִּי אֱמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה אוֹתָךְ׃
58 וַיָּשָׁב וַיִּרְאֶה וַיְהַלֵּל אֶת הָאֱלֹהִים׃ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאוּ וַיְהַלְלוּ
59 אֶת הָאֱלֹהִים׃

פרק יט׃

1 וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ וַיִּכָּנֵס בְּיֶרִיחוֹ וַיַּעֲבֹר בָּהּ׃ וְהִנֵּה אִישׁ וּשְׁמוֹ
2 זַכַּי וְהוּא שַׂר הַמֹּכְסִים וְעָשִׁיר גָּדוֹל הָיָה׃ וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹת אֶת
3 יֵשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא יָכֹל מֵרֹב הָעָם כִּי קְטַן קוֹמָה הָיָה׃ וַיָּרָץ
4 לִפְנֵי הָעָם וַיַּעַל עַל שִׁקְמָה לִרְאוֹתוֹ כִּי עָתִיד לַעֲבֹר שָׁם׃ וַיְהִי
5 כְּבוֹאוֹ אֶל הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו זַכַּי
6 מַהֵר רֵד כִּי הַיּוֹם בְּבֵיתְךָ אֶשְׁכֹּן׃ וַיְמַהֵר וַיֵּרֶד וַיְקַבְּלֵהוּ
7 בְּשִׂמְחָה׃ וַיִּרְאוּ כָל הָעָם וַיִּלֹּנוּ לֵאמֹר בְּבֵית אִישׁ חוֹטֵא בָּא
8 לָלוּן׃ וַיַּעֲמֹד זַכַּי וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה הִנֵּה חֲצִי רְכוּשִׁי אֲנִי נוֹתֵן
9 לָעֲנִיִּים וְאִם הוֹנֵיתִי אֶת אִישׁ אָשִׁיב לוֹ אַרְבָּעָה׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ
10 אֵלָיו הַיּוֹם בָּא יֶשַׁע לַבַּיִת הַזֶּה כִּי גַם הוּא בֶּן אַבְרָהָם׃ כִּי בֶן
11 הָאָדָם בָּא לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת הָאֹבֵד׃ ס וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֵלֶּה
12 וַיֹּסֶף וַיְסַפֵּר מָשָׁל כִּי קָרוֹב הָיָה לִירוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי
13 מִיָּד יִגָּלֶה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ לְאֶרֶץ
14 רְחוֹקָה לָשׂוּם לוֹ מַלְכוּת וְלָשׁוּב׃ וַיִּקְרָא עֲשָׂרָה עֲבָדָיו וַיִּתֵּן
15 לָהֶם עֲשָׂרָה מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחֲרוּ בָּהֶם עַד בּוֹאִי׃ וְאַנְשֵׁי
16 עִירוֹ שָׂנְאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו מַלְאָכִים לֵאמֹר לֹא נִרְצֶה
17 שֶׁיִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִישׁ הַזֶּה׃ וַיְהִי כְּשׁוּבוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּלְכוּת וַיֹּאמֶר
18 לִקְרֹא אֶל עֲבָדָיו אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף לָדַעַת מַה סָּחֲרוּ׃
19 וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה אַחַת הִרְוַחְתִּי עֲשָׂרָה מָנִים׃
20 וַיֹּאמֶר לוֹ כָּל הַכָּבוֹד עַבְדִּי טוֹב כִּי בִּמְעַט נֶאֱמָנוֹת הָיִיתָ
21 מְשֻׁל עַל עֲשָׂרָה עָרִים׃ וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה אַחַת
22 הִרְוַחְתִּי חֲמִשָּׁה מָנִים׃ וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אַתָּה הְיֵה מֹשֵׁל עַל חֲמִשָּׁה
23 עָרִים׃ וַיָּבֹא הָאַחֵר וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הִנֵּה מָנֶה אַחַת אֲשֶׁר הָיְתָה
24 לִי שָׂמַרְתִּי בַּמַּטְפַּחַת׃ כִּי יָרֵאתִי מִמְּךָ כִּי אִישׁ קָשֶׁה אַתָּה
25 תִּקַּח אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתָּ וְתִקְצֹר אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
26 מִפִּיךָ אֶשְׁפָּטְךָ עֶבֶד רָע יָדַעְתָּ כִּי אִישׁ קָשֶׁה אָנֹכִי תִּקַּח
27 אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתִּי וְתִקְצֹר אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתִּי׃ וְלָמָּה לֹא נָתַתָּה
28 אֶת כַּסְפִּי עַל שֻׁלְחָן הַסֹּחֲרִים וְאָנֹכִי בָּאתִי וְלָקַחְתִּי אֶת שֶׁלִּי
29 עִם תַּרְבִּית׃ וַיֹּאמֶר אֶל הָעֹמְדִים עָלָיו קְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַמָּנֶה
30 וְתֵנוּ לַבַּעַל הָעֲשָׂרָה מָנִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי עֲשָׂרָה מָנִים
31 יֵשׁ לוֹ׃ כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי כָל אֲשֶׁר לוֹ יִנָּתֵן לוֹ וְאֵין לְאֵין
32 אֲשֶׁר לוֹ׃ וְאֶת אוֹיְבַי הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא רָצוּ כִּי אֶמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
33 הָבִיאוּ הֵנָּה וְהַכּוּ לִפָנָי׃ ס וַיְהִי כְּאָמְרוֹ אֵלֶּה וַיַּעֲבֹר לִפְנֵיהֶם
34 וַיַּעַל לִירוּשָׁלַיִם׃ וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ אֶל בֵּית פַּגֵּי וּבֵית עַנְיָה עַל
35 הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֶל
36 הַכְּפָר אֲשֶׁר נֹכַח פְּנֵיכֶם וּבְבֹאֲכֶם שָׁמָּה תִּמְצְאוּ עַיִר קָשׁוּר
37 אֲשֶׁר לֹא רָכַב עָלָיו אִישׁ מִן הָאָדָם מֵעוֹלָם הַתִּירוּהוּ וְהָבִיאוּהוּ׃
38 וְאִם יֹאמַר אִישׁ לָמָּה אַתֶּם מַתִּירִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ כֹּה
39 אָמַר הָאָדוֹן׃ וַיֵּלְכוּ הַשְּׁנַיִם וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהֶם׃
40 וַיְהִי כְּהַתִּירָם אֶת הָעַיִר וַיֹּאמְרוּ בְּעָלָיו אֵלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם
41 מַתִּירִים אֶת הָעַיִר׃ וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר הָאָדוֹן׃ וַיְבִיאוּ אֶת הָעַיִר
42 אֶל יֵשׁוּעַ וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת בִּגְדֵיהֶם עַל הָעַיִר וַיַּרְכִּיבוּ אֶת יֵשׁוּעַ׃
43 וַיְהִי כְּלֶכְתּוֹ וַיִּפְרְשׂוּ אֶת בִּגְדֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ׃ וְכַאֲשֶׁר קָרַב אֶל
44 מוֹרַד הַר הַזֵּיתִים וַיָּחֶל כָּל הֲמוֹן הַתַּלְמִידִים לִשְׂמֹחַ וְלַהֲלֵל
45 אֶת הָאֱלֹהִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַל כָּל הַנִּפְלָאוֹת אֲשֶׁר רָאוּ׃ וַיֹּאמְרוּ
46 בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם בַּשָּׁמַיִם וְכָבוֹד בַּמְּרוֹמִים׃
47 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִן הַפְּרוּשִׁים מוֹרֵנוּ גְּעַר בְּתַלְמִידֶיךָ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
48 אֲלֵיהֶם אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם יַחֲרִישׁוּ אֵלֶּה הָאֲבָנִים תִּצְעַקְנָה׃ ס
49 וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ וַיַּרְא אֶת הָעִיר וַיֵּבְךְּ עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר אִם גַּם
50 אַתְּ בְּיוֹמֵךְ זֶה הָיִית יוֹדַעַת אֶת הַדְּבָרִים הַמְשַׁלְּמִים לְשָׁלוֹם
51 וְעַתָּה נֶעְלְמוּ מֵעֵינָיִךְ׃ כִּי יָבוֹאוּ עָלַיִךְ יָמִים וְאֹיְבַיִךְ יָסֹבּוּ
52 אֹתָךְ וְצָרוּ עָלַיִךְ וְהִקִּיפוּךְ וְהִצִּיקוּךְ מִכָּל עֵבֶר׃ וְהִשְׁפִּילוּךְ
53 אַתְּ וּבָנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ וְלֹא יַנִּיחוּ בָּךְ אֶבֶן עַל אֶבֶן כִּי לֹא יָדַעְתְּ
54 אֶת עֵת פְּקֻדָּתֵךְ׃ ס וַיָּבֹא אֶל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיָּחֶל לְגָרֵשׁ
55 אֶת הַמּוֹכְרִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּתוּב בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא
56 וְאַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֹתוֹ מְעָרַת פָּרִצִים׃ וַיְהִי כָל הַיָּמִים לְמַלֵּד
57 בַּמִּקְדָּשׁ וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַנְּשִׂיאִים בָּעָם בִּקְשׁוּ
58 לְהָמִית אֹתוֹ׃ וְלֹא מָצְאוּ דָּבָר אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ כִּי כָל הָעָם תָּלוּי
59 בְּפִיו לִשְׁמֹעַ׃

פרק כ׃

1 וַיְהִי בְּאַחַד הַיָּמִים וְהוּא מְלַמֵּד בָּעָם בַּמִּקְדָּשׁ וּמְבַשֵּׂר
2 וַיָּבֹאוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים עִם הַזְּקֵנִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
3 אֱמֹר לָנוּ בְּאֵי זֶה שִׁלְטוֹן אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי הוּא אֲשֶׁר נָתַן
4 לְךָ אֶת הַשִּׁלְטוֹן הַזֶּה׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַף אֲנִי אֶשְׁאַל
5 אֶתְכֶם דָּבָר אֶחָד וְהַגִּידוּ לִי׃ הַטְבִילַת יוֹחָנָן הֲמִן הַשָּׁמַיִם הָיְתָה
6 אִם מִבְּנֵי אָדָם׃ וַיַּחְשְׁבוּ בְּלִבָּם וַיֹּאמְרוּ אִם נֹאמַר מִן הַשָּׁמַיִם
7 יֹאמַר לָמָּה לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בּוֹ׃ וְאִם נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם כָּל הָעָם
8 יִסְקְלוּנוּ כִּי בָטוּחַ הוּא כִּי יוֹחָנָן נָבִיא הָיָה׃ וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא
9 יָדַעְנוּ אַיֵּה הָיְתָה׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם גַּם אֲנִי לֹא אֹמַר לָכֶם
10 בְּאֵי זֶה שִׁלְטוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה׃ ס וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֶל הָעָם אֶת
11 הַמָּשָׁל הַזֶּה׃ אִישׁ נָטַע כֶּרֶם וַיַּשְׂכִּרֵהוּ לַכֹּרְמִים וַיֵּלֶךְ לְאֶרֶץ
12 רְחוֹקָה לְיָמִים רַבִּים׃ וַיְהִי בְּעֵת הַבָּצִיר וַיִּשְׁלַח אֶל הַכֹּרְמִים
13 עֶבֶד לָקַחַת מִפְּרִי הַכֶּרֶם וַיַּכּוּ הַכֹּרְמִים אֶת הָעֶבֶד וַיְשַׁלְּחוּהוּ
14 רֵיקָם׃ וַיֹּסֶף וַיִּשְׁלַח עֶבֶד אַחֵר וַיַּכּוּ גַּם אֶת זֶה וַיְבַזּוּהוּ וַיְשַׁלְּחוּהוּ
15 רֵיקָם׃ וַיֹּסֶף וַיִּשְׁלַח שְׁלִישִׁי וַיִּפְצְעוּ גַּם אֹתוֹ וַיְגָרְשׁוּהוּ׃
16 וַיֹּאמֶר בַּעַל הַכֶּרֶם מַה אֶעֱשֶׂה אֶשְׁלַח אֶת בְּנִי יְחִידִי אוּלַי
17 יִכָּלְמוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת הַכֹּרְמִים אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ בֵּינֵיהֶם זֶה
18 הַיּוֹרֵשׁ הָבָה נַהַרְגֵהוּ וְתִהְיֶה הַנַּחֲלָה לָנוּ׃ וַיְגָרְשׁוּהוּ מִן הַכֶּרֶם
19 וַיַּהַרְגוּהוּ׃ וְעַתָּה מַה יַּעֲשֶׂה לָהֶם בַּעַל הַכֶּרֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
20 הוּא יָבוֹא וְיַשְׁמֵד אֶת הַכֹּרְמִים וְנָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַאֲחֵרִים׃ וַיְהִי
21 כִּשְׁמֹעַ הַדְּבָרִים וַיֹּאמְרוּ חָלִילָה׃ וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מַה
22 כָּתוּב הָאֶבֶן אֲשֶׁר מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיא הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃
23 וְכָל הַנֹּפֵל עַל הָאֶבֶן הַזֹּאת יִשָּׁבֵר וְאֲשֶׁר תִּפֹּל הָאֶבֶן עַל אִישׁ
24 תְּרַסְּקֵהוּ׃ ס וַיְבַקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לָשִׂים יָד בּוֹ
25 בָּעֵת הַהִיא כִּי יָדְעוּ כִּי אֵלֵיהֶם דִּבֶּר הַמָּשָׁל הַזֶּה׃ וַיִּירְאוּ
26 מִן הָעָם׃ וַיִּשְׁמְרוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ מְרַגְּלִים אֲשֶׁר יִתְחַזּוּ כְּצַדִּיקִים
27 לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֹתוֹ בְּמִלָּה וְיַסְגִּירוּהוּ לְמֹשֶׁל וְלִשְׁלִטוֹן הַמֶּמְשָׁלָה׃
28 וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר מוֹרֵנוּ יָדַעְנוּ כִּי יָשָׁר אַתָּה וְתוֹרַת הָאֱלֹהִים
29 בְּפִיךָ תְּלַמֵּד וְלֹא תִשָּׂא פְנֵי אִישׁ כִּי אִם בְּדֶרֶךְ אֱמֶת תּוֹרֶה׃
30 הֲנָכוֹן לָנוּ לָתֵת מַס לְקֵסָר אִם לֹא׃ וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר
31 אֵלֵיהֶם מַדּוּעַ תְּנַסּוּנִי׃ הַרְאוּנִי דִּינָר מִי צִיר עָלָיו וְכִתֻּבֶת מִי
32 הִיא לָהֶם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לְקֵסָר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָבוּ לְקֵסָר אֶת
33 אֲשֶׁר לְקֵסָר וְלָאֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לָאֱלֹהִים׃ וְלֹא יָכְלוּ לְהוֹכִיחַ
34 אֶת דְּבָרָיו נֶגֶד הָעָם וַיִּתְמְהוּ עַל תְּשׁוּבָתוֹ וַיַּחֲרִישׁוּ׃ ס
35 וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַצְּדוֹקִים הַכֹּפְרִים בִּתְחִיַּת הַמֵּתִים וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ
36 לֵאמֹר׃ וַיֹּאמְרוּ מוֹרֵנוּ מֹשֶׁה כָּתַב לָנוּ אִם מֵת אָח לְאִישׁ וְיֵשׁ לוֹ
37 אִשָּׁה וְלֹא הוֹלִיד בָּנִים וְלָקַח הָאָח אֶת אִשְׁתּוֹ לְהָקִים זֶרַע לְאָחִיו׃
38 וְהִנֵּה שִׁבְעָה אַחִים וְהָרִאשׁוֹן לָקַח אִשָּׁה וַיָּמָת בְּלִי בָנִים׃
39 וַיִּקַּח הַשֵּׁנִי אֶת הָאִשָּׁה וַיָּמָת גַּם הוּא בְּלִי בָנִים׃ וַיִּקַּח הַשְּׁלִישִׁי
40 אֶת הָאִשָּׁה וְכֵן כֻּלָּם עַד הַשִּׁבְעָה וַיָּמֻתוּ בְּלִי בָנִים׃ וְאַחֲרֵי כֻלָּם
41 מֵתָה גַּם הָאִשָּׁה׃ וְעַתָּה בִּתְחִיַּת הַמֵּתִים אֵיזֶה מֵהֶם תִּהְיֶה
42 אִשְׁתּוֹ כִּי כֻלָּם הָיוּ לָהּ׃ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה
43 יִשָּׂאוּ וְיִנָּשֵׂאוּ׃ וְהַנִּמְצָאִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְלִתְחִיַּת הַמֵּתִים
44 לֹא יִשָּׂאוּ וְלֹא יִנָּשֵׂאוּ׃ כִּי לֹא יוּכְלוּ עוֹד לָמוּת כִּי הֵם כַּמַּלְאָכִים
45 וּבְנֵי אֱלֹהִים הֵם בִּהְיוֹתָם בְּנֵי תְחִיָּה׃ וְכִי הַמֵּתִים יָקוּמוּ גַּם
46 מֹשֶׁה הִגִּיד בְּסֶנֶה כַּאֲשֶׁר יִקְרָא אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
47 יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְהוּא לֹא אֱלֹהֵי מֵתִים כִּי אִם אֱלֹהֵי חַיִּים
48 כִּי כֻלָּם חַיִּים לְפָנָיו׃ ס וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ מִן הַסּוֹפְרִים מוֹרֵנוּ
49 דִּבַּרְתָּ הֵיטֵב׃ וְלֹא הֵעֵזוּ עוֹד לִשְׁאֹל אֹתוֹ דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
50 מַדּוּעַ יֹאמְרוּ כִּי דָוִד בֶּן הַמָּשִׁיחַ הוּא׃ וְהוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים
51 נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי׃ עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם רַגְלֶיךָ׃
52 וְעַתָּה הֲיִקְרָא דָוִד לַאדֹנָיו וְאֵיךְ יִהְיֶה בְּנוֹ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ כָּל הָעָם
53 וַיֹּאמְרוּ אֶל תַּלְמִידָיו׃ וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר הִשָּׁמְרוּ מִן הַסּוֹפְרִים
54 הָרוֹצִים לְהִתְהַלֵּךְ בְּבִגְדֵי לְבָנִים וְאֹהֲבִים בְּרָכוֹת בַּשְּׁוָקִים וְכִסְאוֹת
55 רִאשׁוֹנִים בְּבָתֵּי הַכְּנֵסִיוֹת וּמִשְׁתֶּה רִאשׁוֹן בַּסְּעֻדּוֹת׃ הָאֹכְלִים
56 בָּתֵּי אַלְמָנוֹת וּמַאֲרִיכִים תְּפִלָּה לְמַרְאִית עַיִן אֵלֶּה יִקְבְּלוּ מִשְׁפָּט
57 יוֹתֵר כָּבֵד׃ וַיַּבֵּט וַיַּרְא אֶת הָעֲשִׁירִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ מַתְּנוֹתָם
58 בְּאוֹצַר בֵּית הָאֱלֹהִים׃ וַיַּרְא גַּם אִשָּׁה אַלְמָנָה עֲנִיָּה וַתַּשְׁלֵךְ
59 שָׁם שְׁנֵי פְרוּטוֹת׃ וַיֹּאמֶר אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי הָאִשָּׁה הָעֲנִיָּה
60 הִשְׁלִיכָה יוֹתֵר מִכֻּלָּם׃ כִּי כֻלָּם מִן הַיֶּתֶר אֲשֶׁר לָהֶם הִשְׁלִיכוּ
61 אֶל הַמַּתָּנוֹת וְהִיא מֵחֶסְרוֹנָהּ הִשְׁלִיכָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ׃ ס
62 וַיְהִי כְּהַרְאוֹת אֹתוֹ אֶת הַבִּנְיָנִים וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הַכֹּל אֲשֶׁר
63 תִּרְאוּ יָבוֹא הַיָּמִים אֲשֶׁר לֹא יִוָּתֵר אֶבֶן עַל אֶבֶן כִּי כֻלָּם יֻתָּצוּ׃
64 וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר מוֹרֵנוּ מָתַי יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה וּמָה הָאוֹת
65 כִּי יָבוֹא הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִשָּׁמְרוּ פֶּן תִּתְעוּ כִּי רַבִּים
66 יָבוֹאוּ בְשִׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הוּא וְהַזְמַן קָרַב׃ אַל תֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם׃
67 וְכִי תִשְׁמְעוּ מִלְחָמוֹת וְקָמוֹת אַל תִּפְחֲדוּ כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
68 יִהְיוּ תְחִלָּה אַךְ לֹא מִיָּד יָבוֹא הַקֵּץ׃ ס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יָקוּם
69 גּוֹי עַל גּוֹי וּמַמְלָכָה עַל מַמְלָכָה׃ וְרַעַשׁ גָּדוֹל יִהְיֶה בְּכָל מָקוֹם
70 וְרָעָב וּמַגֵּפָה וְאֵימָה וְאוֹתוֹת גְּדוֹלִים מִן הַשָּׁמָיִם׃ וְלִפְנֵי כָל
71 אֵלֶּה יִתְפְּשׂוּ בָכֶם וְיִרְדְּפוּ אֶתְכֶם וְיַסְגִּירוּ אֶתְכֶם אֶל בָּתֵּי
72 הַכְּנֵסִיוֹת וְאֶל בָּתֵּי הָאֲסוּרִים וְיוֹבִילוּ אֶתְכֶם לִפְנֵי מְלָכִים
73 וְשָׁלִיטִים לְמַעַן שְׁמִי׃ וְהָיָה לָכֶם לְעֵדוּת׃ וְשַׂמְתֶּם בְּלִבְּכֶם
74 לְבִלְתִּי הָגוֹת מִלִּים לְהִתְנַצֵּל׃ כִּי אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם פֶּה וְחָכְמָה
75 אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ כָל מְשִׂנְאֵיכֶם לְהִתְנַגֵּד וְלַעֲמֹד נֶגְדָּהּ׃ וְגַם
76 הוֹרִים וְאַחִים וּמוֹלָדִים וְרֵעִים יַסְגִּירוּ אֶתְכֶם וְיָמִיתוּ מִכֶּם׃
77 וְהָיִיתֶם שְׂנוּאִים לְכָל אָדָם לְמַעַן שְׁמִי׃ וְלֹא יֹאבַד שְׂעָרָה אַחַת
78 מֵרֹאשְׁכֶם׃ בְּסַבְלָנוּתְכֶם תִּקְנוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם׃ ס וְכִי תִרְאוּ
79 אֶת יְרוּשָׁלַיִם מְסֻבָּה בַּחֲנִיתוֹת אָז דְּעוּ כִּי קָרַב שֹׁמָמָתָהּ׃
80 אָז הַנִּמְצָאִים בִּיהוּדָה יָנוּסוּ אֶל הָהָרִים וְהַיּוֹשְׁבִים בְּתוֹכָהּ יָצְאוּ
81 וְהַנִּמְצָאִים בַּשָּׂדוֹת אַל יָבֹאוּ בָהּ׃ כִּי יְמֵי נְקָמָה הֵם לְמַלֹּאת
82 כָּל הַכְּתוּבִים׃ וְאוֹי לָהֶרוֹת וְלַמֵּנִיקוֹת בַּיָּמִים הָהֵם׃ כִּי גָדוֹל
83 יִהְיֶה הַצָּרוֹן עַל הָאָרֶץ וְזַעַם עַל הָעָם הַזֶּה׃ וְנָפְלוּ לְפִי חָרֶב
84 וְנִשְׁבּוּ בְּכָל הַגּוֹיִם וִירוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה מְבוּסָה לַגּוֹיִם עַד מְלֹאת
85 עִתֵּי הַגּוֹיִם׃ ס וְיִהְיוּ אוֹתוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ וְיָרֵחַ וְכוֹכָבִים וְעַל הָאָרֶץ
86 מְצוּקַת גּוֹיִם בְּבוּכַת יָם וְגַלָּיו׃ וְנַפְשׁוֹת אָדָם יִתְעַלְּפוּ מִפַּחַד
87 וּמִצִּפִּיָּה אֶל הַבָּאִים עַל הָאָרֶץ כִּי כֹחוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְמוֹטָטוּ׃
88 וְאָז יִרְאוּ אֶת בֶּן הָאָדָם בָּא בֶּעָנָן בְּכֹחַ וּבְכָבוֹד רָב׃ וְכִי יָחֵלּוּ
89 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לִהְיוֹת זְקוֹפוּ רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ קוֹלְכֶם כִּי קָרוֹב
90 יוֹם גְּאֻלָּתְכֶם׃ ס וַיַּבֵּט אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מָשָׁל הַתְּאֵנָה וְכָל
91 הָעֵצִים׃ כַּאֲשֶׁר יַצְמִיחוּ וְתֵדְעוּ כִּי קָרוֹב הַקַּיִץ׃ כֵּן גַּם אַתֶּם
92 כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִהְיִים דְּעוּ כִּי קָרוֹב מַלְכוּת
93 הָאֱלֹהִים׃ אָמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר
94 יִהְיוּ כָל אֵלֶּה׃ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעַבְרוּ וּדְבָרַי לֹא יַעַבְרוּ׃ ס
95 וְהִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִכְבְּדוּ לְבַבְכֶם בְּזוֹלֶלֶת וּבְשִׁכָּרוֹן וּבְדַאֲגוֹת
96 הַחַיִּים וְיָבוֹא עֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַהוּא פִּתְאֹם׃ כִּי כְּפַח יָבוֹא עַל כָּל
97 יוֹשְׁבֵי פְנֵי כָל הָאָרֶץ׃ הִשָּׁקְדוּ בְכָל עֵת וְהִתְפַּלְלוּ לְבִלְתִּי
98 תִּכָּשְׁלוּ בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִהְ

ויקחו את כל חילם את כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל רכושם
26 יבזו.* ויאמר יהוה אל משה לאמר: שא את ראש מלקוח האדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן ואשי האבות לעדת בני ישראל.
27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל
עדת בני ישראל.
28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים לצבא אחד נפש
מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן.
29 מאת מחציתם תקח ונתת לאלעזר הכהן תרומת יהוה.* ומאת מחצית
בני ישראל תקח אחד אחז מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ונתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה[1].* ויעש משה
ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה.
30 ומחצית בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן
החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתת אתם לליים שמרי משמרת משכן
31 יהוה: ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה..* ויהי
המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם משה מאה ושלשים ושבעים אלף:
32 וצאן שש מאות אלף וחמשת אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף:
33 וחמרים שנים וששים אלף: ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כל נפש שנים ושלשים.* ויהי מחצית החלק לאשר יצאו בצבא מספר
הצאן שלש מאות אלף ושלשים ושבעת אלפים וחמש מאות צאן:
34 ובקר שבעים ושנים אלף: ויהי לכס ליהוה ממאתים ושבעים ושנים:
35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים
(כפ) אלף: ויהי מחצית חלקם מן המאתים ושבעים ושנים אלף: ויהי
מכס ליהוה שנים ושבעים: ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר
36 הכהן כאשר צוה יהוה את משה.* ומחצית בני ישראל אשר בחר משה
37 מן האנשים הצבאים ויהי המספר שש מאות אלף וחמשת אלפים
38 וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות וחמשים וחמש:
39 והבקר שנים ושלשים אלף: ויהי המכס ליהוה שנים ושבעים: והחמרים
40 שלשים אלף וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה שנים ושישים:* ונפש
אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שתים ושלשים:
41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה.*
42 ומחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: ויהי מחצית
העדה שלש מאות אלף שלשים ושבעת אלפים וחמש מאות: ויהי
43 מחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים.* ומחצית עדת
44 בני ישראל חלקו משה מן הצאן והבקר והחמרים: ויתן אותם אל הלוים
שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה.* ואל שרי האלפים
45 לצבא שרי האלפים ושרי המאות: ויקרבו אל משה: ויאמרו עבדיך נשאו
את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקריב את
46 קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז
47 לכפר על נפשתינו לפני יהוה.* ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
48 כל כלי מעשה.* וכל בני החיל מנו איש לאנשיו: ויהי כל הזהב אשר
הרימו לתרומת יהוה שש עשרה אלף ושבע מאות וחמשים שקל[2]:
49 לאלפי השרים ולשרי המאות: ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי זהב אצעדה צמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על
נפשתינו לפני יהוה.

פרק ט.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את הכסף מאת בני ישראל מאת
2 המשמרת לאהל מועד ופקדת את הלוים איש לפי עבדתו.* וישא משה
3 ואלעזר הכהן את הכסף מאת בני ישראל כל כלי עשה: ויהי הכסף
משקל אלף ומאתים ושבעים שקל משקל הקדש: נפש אדם מבן חדש
4 ומעלה לכל הנשים ומן הנפשות מן הבהמה ומן הבקר ומן הצאן.* מבן
חדש ומעלה לכל הנשים ומן הנפשות מן הבהמה ומן הבקר ומן הצאן:
5 שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות:* ויתן משה את מכס
6 תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה.* ויפקד משה
את בני ישראל לשבטיהם: ויעלו מטה מטה שנים עשר אלף חלוצי
צבא: ויפקד משה את פקודי שבטי ישראל לצבא: את פנחס בן אלעזר
הכהן: ואת כלי הקדש וחצוצרות התרועה בידו: ויצבאו על מדין כאשר
7 צוה יהוה את משה: ויהרגו כל זכר: ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם
8 את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין.* ואת
בלעם בן בעור הרגו בחרב: ותשבינה נשי מדין ועלליהם: ואת כל
בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזזו: ואת כל עריהם במושבתם
9 ואת כל טירותם שרפו באש: ויקחו את כל שלל וכל מלקוח מן האדם
ובבהמה: ויביאו את השבי ואת המלקוח ואת הבז אל משה ואל אלעזר
הכהן ואל עדת בני ישראל.* אל המחנה אל ערבות מואב אשר על ירדן
יריחו: ויצא משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ
למחנה: ויאמר משה אליהם: המחיתם כל נקבה: הן היא היתה לבני
ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת
יהוה: ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש למשכב זכר הרגו:
וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר חיו לכם: ואתם חנו מחוץ
למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי
וביום השביעי אתם ושביכם: וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל
כלי עץ תתחטאו: ויאמר אלעזר הכהן אל האנשים הצבאים אל המלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: אך את הזהב ואת הכסף את
הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העופרת: כל דבר אשר יבא באש
תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו
במים: וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה:

[1] ס"ת ללוים שמרי משמרת משכן יהוה.

[2] ס"ת משקל.

(26) שמ. 15: 19. ו. שמ. 21: 26. ואת 5: 42. 4: 5.
(27) שה. 23: 4. שמ. 25: 21. שה. 5: 44. כה. 6: 35. כ. 12: 20.
(28) כה. 23: 34. שה. 7: 60.
(29) שמ. 5: 32. ו. שה. 16: 7.
(30) שה. 15: 7. 8. 10. שמ. 1: 7.
(31) שמ. 7: 12.
(32) שמ. 5: 46.
(34) שמ. 5: 42.
(35) כה. 6: 27. ס. 37: 26. כה. 6: 30. שמ. 5: 45.
(36) שמ. 5: 48.
(37) שמ. 7: 1.
(38) שמ. 19: 17. ה. 79: 12. שמ. 7: 2. שה. 4: 24. ה. 2: 13.
(39) שמ. 15: 14.
(40) שמ. 10: 24. שמ. 13: 16. 15: 20.
(41) שמ. 7: 3.
(42) שמ. 18: 17.
(43) שמ. 7: 16. 17.
(44) שמ. 12: 33.
(45) שמ. 12: 34. 35.
(46) שמ. 1: 6. שמ. 7: 21. 25: 11. כה. 13: 25.
(47) שמ. 7: 24.
(1) שמ. 8: 5.

כִּי אִם־מְעַט דָּבָר לְצֹרֶךְ אֹו לְאֶחָד בִּלְבַד: וּמִרְיָם
בָּחֲרָה בַּחֵלֶק הַטּוֹב וְלֹא יִקַּח מִמֶּנָּה: 10 וַיְהִי בְּשִׁבְתָּם
וַיְהִי הוּא מִתְפַּלֵּל בְּאֶחָד הַמְּקֹמוֹת וּכְכַלֹּתֹו אָמַר
אֶחָד מִתַּלְמִידָיו אֵלָיו אֲדֹנִי לַמְּדֵנוּ לְהִתְפַּלֵּל כַּאֲשֶׁר
גַּם יוֹחָנָן לִמֵּד אֶת־תַּלְמִידָיו: 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר
תִּתְפַּלְלוּ אִמְרוּ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ:
תָּבוֹא מַלְכוּתֶךָ: תֵּעָשֶׂה רְצוֹנְךָ כַּאֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם כֵּן
עַל־הָאָרֶץ: 12 לַחְמֵנוּ הַחֻקִּי[1] תְּנָה־לָּנוּ יוֹם יוֹם: 13 וְסְלַח
לָנוּ עַל־חַטֹּאתֵינוּ כִּי גַם־אֲנַחְנוּ סוֹלְחִים לְכָל־אָשָׁם
לָנוּ: וְאַל־תְּבִיאֵנוּ לִידֵי נִסָּיוֹן כִּי אִם־הַצִּילֵנוּ מִן־הָרָע:
14 וַיְהִי הוּא מְגָרֵשׁ שֵׁד אֶחָד וְהוּא הָיָה אִלֵּם וַיְהִי כְּצֵאת
הַשֵּׁד וַיְדַבֵּר הָאִלֵּם וַיִּתְמְהוּ הָעָם: 15 וּמֵהֶם אָמְרוּ
בְּבַעַל זְבוּב שַׂר הַשֵּׁדִים הוּא מְגָרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁדִים:
16 וְאֲחֵרִים מְנַסִּים אֹתֹו וַיְבַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ אֹות מִן־הַשָּׁמַיִם:
17 וְהוּא יָדַע אֶת־מַחְשְׁבֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה
הַנֶּחְלֶקֶת עַל־נַפְשָׁהּ תֶּחֱרַב וּבַיִת עַל־בַּיִת יִפֹּל: 18 וְאִם
גַּם־הַשָּׂטָן נֶחְלַק עַל־נַפְשֹׁו אֵיךְ תַּעֲמֹד מַלְכוּתֹו כִּי
אֹמְרִים אַתֶּם כִּי בְּבַעַל זְבוּב אֲנִי מְגָרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁדִים:
19 וְאִם־אֲנִי בְּבַעַל זְבוּב מְגָרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁדִים בְּמִי מְגָרְשִׁים
בְּנֵיכֶם: עַל־כֵּן הֵם יִהְיוּ שֹׁפְטִים אֶתְכֶם: 20 וְאִם־בְּאֶצְבַּע
אֱלֹהִים אֲנִי מְגָרֵשׁ אֶת־הַשֵּׁדִים אֲזַי בָּאָה עֲלֵיכֶם
מַלְכוּת אֱלֹהִים: 21 כַּאֲשֶׁר אִישׁ גִּבֹּור וְחָמוּשׁ נֹשֵׂא
נְשֹׁק עַל־בֵּיתֹו שָׁלֵו יִהְיוּ כָּל־אֲשֶׁר לֹו: 22 וְאִם־בָּא
אִישׁ גִּבֹּור מִמֶּנּוּ וְהִכָּהוּ וְלָקַח מִמֶּנּוּ אֶת־כָּל־נְשֹׁקֹו
אֲשֶׁר בָּטַח עָלָיו וְאֶת־שְׁלָלֹו יְחַלֵּק: 23 מִי שֶׁאֵינֶנִּי
עִמָּדִי הוּא עֹמֵד נֶגְדִּי וּמִי שֶׁאֵינֶנִּי אֹסֵף עִמָּדִי הוּא
מְפַזֵּר: 24 כַּאֲשֶׁר יֵצֵא רוּחַ טָמֵא מֵאִישׁ הוּא הֹלֵךְ
בְּמָקֹום צִיָּה וְלֹא יִמְצָא מָנֹוחַ וְאָמַר אָשׁוּבָה אֶל־בֵּיתִי
אֲשֶׁר יָצָאתִי מִשָּׁם: 25 וְכַאֲשֶׁר יָבֹא וּמָצָא אֹתֹו מְטֻהָר
וְיָפֶה: 26 וְהָלַךְ וְלָקַח עִמֹּו שִׁבְעָה רוּחֹות אֲחֵרִים
רָעִים מִמֶּנּוּ וַיָּבֹאוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם וְהָיְתָה אַחֲרִית הָאִישׁ
הַהוּא רָעָה מֵרִאשֹׁנָה כֵּן יִהְיֶה לַדֹּור הָרָע הַזֶּה:
27 וַיְהִי בְּדַבְּרֹו אֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשָּׁה אַחַת אֶת־קֹולָהּ
מִתֹּוךְ הָעָם וַתֹּאמֶר אֵלָיו אַשְׁרֵי הַבֶּטֶן אֲשֶׁר נָשָׂאַתְךָ
וְהַשָּׁדַיִם אֲשֶׁר יָנַקְתָּ: 28 וַיֹּאמֶר אַף כִּי אַשְׁרֵי שֹׁמְעֵי
דְבַר־אֱלֹהִים וְשֹׁמְרֵי אֹתֹו: 29 וְכַאֲשֶׁר הָעָם נִקְהָלִים
עָלָיו הֵחֵל לֵאמֹר הַדֹּור הַזֶּה דֹּור רָע הוּא אֹות הוּא
מְבַקֵּשׁ וְלֹא־יִנָּתֵן לֹו אֹות כִּי אִם־אֹות יוֹנָה הַנָּבִיא:
30 כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה אֹות לְאַנְשֵׁי נִינְוֵה כֵּן יִהְיֶה
בֶּן־הָאָדָם לַדֹּור הַזֶּה: 31 מַלְכַּת־תֵּימָן תָּקוּם בַּמִּשְׁפָּט
עִם־אַנְשֵׁי הַדֹּור הַזֶּה וְתַרְשִׁיעֵם כִּי בָאָה מִקְצוֹת
הָאָרֶץ לִשְׁמֹעַ אֶת־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה גָּדֹול מִשְׁלֹמֹה
כָּאן: 32 אַנְשֵׁי נִינְוֵה יָקוּמוּ בַּמִּשְׁפָּט עִם־הַדֹּור הַזֶּה
וְיַרְשִׁיעוּהוּ כִּי שָׁבוּ מֵחַטָּאתָם בְּתֹוכַחַת יוֹנָה וְהִנֵּה
גָּדֹול מִיוֹנָה כָּאן: 33 אֵין אָדָם מַדְלִיק נֵר וְשָׂמֹו בְּמַחְבֵּא
אֹו תַּחַת הַמַּשְׂרֵאָה כִּי אִם־עַל־הַמְנֹורָה לְמַעַן יִרְאוּ
הַבָּאִים אֶת־הָאֹור: 34 נֵר הַגּוּף הוּא הָעָיִן לָכֵן אִם־עֵינְךָ
טְהֹורָה כָּל־גּוּפְךָ מָלֵא אֹור וְאִם־רָעָה הִיא גּוּפְךָ חָשֹׁךְ:
35 וְהִשָּׁמֶר פֶּן־יִהְיֶה הָאֹור אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ לְחֹשֶׁךְ:
36 וְאִם־כָּל־גּוּפְךָ מָלֵא אֹור וְאֵין בֹּו חֹשֶׁךְ כְּלָל כָּל־הַגּוּף
יִהְיֶה מָלֵא אֹור כַּאֲשֶׁר יָאִיר אֵלֶיךָ נֵר בְּנֹגַהּ:
37 וּכְדַבְּרֹו אֵלֶּה הִזְמִינֹו אֶחָד הַפְּרוּשִׁים לָבֹוא אֶל־בֵּיתֹו
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב לָאָרֶץ: 38 וַיִּתְמַהּ הַפָּרוּשִׁי כִּי לֹא רָחַץ
לִפְנֵי הַסְּעֻדָּה: 39 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאָדֹון עַתָּה אַתֶּם
הַפְּרוּשִׁים מְנַקִּים אֶת־הַכֹּוס וְאֶת־הַקְּעָרָה מִבַּחוּץ
וּמִבַּיִת מָלְאוּ אַתֶּם חָמָס וְרָעָה: 40 אַךְ אֱוִילִים הֲלֹא
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַחִיצֹון הוּא עָשָׂה גַּם אֶת־הַפְּנִימִי:
41 אַךְ תְּנוּ צְדָקָה מִן־הַנִּמְצָא בְּקִרְבְּכֶם וְהִנֵּה כָל־לָכֶם
טָהֹור: 42 וְאֹולַי אַתֶּם הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר תְּעַשְּׂרוּ אֶת־הַנַּעֲנָע
וְאֶת־הַפִּגְלָה וְאֶת־כָּל־יֶרֶק וְתַעַבְרוּ עַל־הַמִּשְׁפָּט
וְעַל־אַהֲבַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָיָה לָכֶם לַעֲשֹׂות אֶת־אֵלֶּה
וְלֹא לְהַנִּיחַ לָהֶם: 43 אֹוי לָכֶם הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר אֲהַבְתֶּם
אֶת־מֹושַׁב הַכְּבֹוד בְּבָתֵּי הַכְּנֵסֹיֹות וְאֶת־הַשְּׁלֹומִים
בַּשְּׁוָקִים: 44 אֹוי לָכֶם כִּי כַּקְּבָרִים הַנִּרְאִים לֹא יָדַע
אִישׁ וְהַהֹלְכִים עֲלֵיהֶם לֹא יֵדָעוּן: 45 וַיַּעַן אֶחָד
מִבַּעֲלֵי הַתֹּורָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדֹון בְּדַבֶּרְךָ כָּזֹאת
אַתָּה גַּם־אֹתָנוּ חֹרֵף: 46 וַיֹּאמֶר אֹוי לָכֶם גַּם־אַתֶּם
בַּעֲלֵי הַתֹּורָה כִּי אַתֶּם עֹמְסִים עַל־בְּנֵי אָדָם מַשָּׂא
כָּבֵד וְאַתֶּם לֹא תִגְּעוּ בַּמַּשָּׂא בְּאֶצְבַּע אַחַת: 47 אֹוי
לָכֶם כִּי אַתֶּם בֹּנִים קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וַאֲבֹותֵיכֶם הָרְגוּם:
48 אָכֵן עֵדִים אַתֶּם וְתִרְצוּ בְּמַעֲשֵׂי אֲבֹותֵיכֶם כִּי הֵם
הָרְגוּם וְאַתֶּם בֹּנִים: 49 עַל־כֵּן גַּם־חָכְמַת אֱלֹהִים אָמְרָה
אֶשְׁלַח אֲלֵיהֶם נְבִיאִים וּשְׁלִיחִים וְהָרְגוּ מֵהֶם וְרָדְפוּ:
50 לְמַעַן יִדָּרֵשׁ דַּם כָּל־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר נִשְׁפַּךְ מִיְמֵי
הָעֹולָם: 51 מִדַּם הֶבֶל עַד־דַּם זְכַרְיָה אֲשֶׁר אָבַד בֵּין
הַמִּזְבֵּחַ וּבֵין הַבַּיִת אָכֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי יִדָּרֵשׁ
מִן־הַדֹּור הַזֶּה: 52 אֹוי לָכֶם בַּעֲלֵי הַתֹּורָה כִּי נְטַלְתֶּם
אֶת־מַפְתֵּחַ הַדָּעַת לֹא אַתֶּם בָּאתֶם וְאֶת־הַבָּאִים
מְנַעְתֶּם: 53 וּכְדַבְּרֹו אֵלֶּה אֲלֵיהֶם הֵחֵלּוּ הַסֹּופְרִים
וְהַפְּרוּשִׁים לְהַצִּיק לֹו מְאֹד וּלְהַעֲלֹות עַל־שִׂפְתֹו
דְּבָרִים רַבִּים: 54 וַיָּשִׂימוּ עָלָיו אֹרְבִים לְבַקֵּשׁ מִפִּיו
דָּבָר לְמַעַן יִמְצְאוּ עִלָּה לְהַשְׁלִיכֹו בִּדְבָרָיו:

12 1 חֻקִּי: דַּיֵּנוּ.

(14) לה. 8: 54. מת. 11: 43. לג. 9: 40. לד. 4: 17.
(16) לה. 1: 65. לה. 24: 19. מת. 4: 19. 6: 14. 9: 17. לה. 1: 68.
(18) מת 11: 2. (22) מת 11: 4. נד. 35: 5. לה. 4: 18.
(24) מת 11: 7. (27) מלכ. 3: 1. (29) מת 3: 5. לה. 3: 12.
(30) לג. 20: 27. (31) מת 11: 16. (33) מת 3: 4. מג. 1: 6. לה. 1: 15. (35) מת 11: 19.
(36) מת 26: 6. מג. 14: 3. מת. 11: 2. (39) לה. 15: 2.
(41) מת 18: 28. (46) מנ. 23: 5. (47) 1 מל. 1: 14.

2 מ: ואכלה.

48 שבתון ליהוה׃ כל־הנפש אשר יעשה מלאכה ביום השבת ונכרתה׃
49 הנפש ההוא מקרב עמיה׃ את־שבתתי תשמרו כי־קדש הוא לכם
50 מחלליה מות יומת כי כל־העשה בו מלאכה ונכרתה הנפש ההוא׃
מקרב עמיה׃

ויקהל׃ ו.

1 ויקהל משה את־כל־עדת בני־ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
2 אשר־צוה יהוה לעשות אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה
3 יומת׃ לא־תבערו אש בכל־משבתיכם ביום השבת׃ ויקהל משה
4 את־כל־עדת בני־ישראל אלהם אלה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר׃
5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את־תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃
6 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ ושמן למאור
7 בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ ואבני־שהם ואבני מלאים
8 לאפד ולחשן׃ וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה׃
9 את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריחו
10 את־עמדיו ואת־אדניו׃ ואת־הארון ואת־הבדים ואת־הכפרת ואת־
11 פרכת המסך׃ את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת־לחם
12 הפנים׃ ואת־המנרה המאור וכליה ואת־נרתיה ואת שמן המאור׃
13 ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת־שמן המשחה ואת־קטרת
הסמים ואת־מסך פתח־האהל׃ את־מזבח העלה ואת־מכבר הנחשת
אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיור ואת־כנו׃ את־קלעי
14 החצר את־עמדיהם ואת־אדניהם ואת־מסך שער־החצר׃ את־יתדת
המשכן ואת־יתדת החצר ואת־מיתרתם׃ את־בגדי השרד לשרת
15 בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן׃
16 את־כל־אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו כל־עבדת כל־צבא
בני־ישראל׃ ויראו כל־עדת משה את־כל־המלאכה והנה עשוה
17 כאשר צוה יהוה כן עשו׃ ויאמר משה אל־בני ישראל ראו קרא
18 יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃ וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃ ולחשב
19 מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא
20 ואהליאב בן־אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־
מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש
21 וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבות׃ ויעשו בצלאל ואהליאב
וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות
את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃
22 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב אשר
נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל־הקרב אל־המלאכה
23 לעשתה׃ ויקחו את־כל־התרומה מאת משה אשר הביאו לפני
24 המלאכה לעשת אתה והוא הביאו אליו עוד נדבה בבקר׃ ויבאו
כל־החכמים העשים את־כל־מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר־הם
25 עשים׃ ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
26 למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש ואשה אל־יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש
27 ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות
28 אתה והותר׃ ויעשו כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב
29 עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות החמש׃ ויחבר
את־חמש היריעות אחת אל־אחת וחמש היריעות חברת אחת אל־
30 אחת׃ ויעש לולאת תכלת על־שפת היריעה האחת מקצה בחברת
31 כן עשה בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית׃ חמשים לולאת
עשה ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר
במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל־אחת׃ ויעש קרסי זהב
32 חמשים ויחבר את־היריעת אשה אל־אחתה בקרסים ויהי המשכן
אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתים עשרה יריעת
33 עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמות אחת המדה לעשתי עשרה יריעת׃ ויחבר את־
חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת לבד ואת־היריעה הששית
34 כפל אל־מול פני האהל׃ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את־
האהל לחיות אחד׃ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת

---

[1] מ׳: ויקהל׃

(48) שמ׳ 9: 2. שד׳ 2: 5.
(49) שמ׳ 9: 3. שד׳ 2: 7.
(50) שמ׳ 9: 22. שד׳ 5: 34. יהו׳ 10: 52. לה׳ 8: 48. 18: 42.
(2) שמ׳ 27: 55. 56. שד׳ 16: 9.
(4) שמ׳ 13: 2. שד׳ 4: 1.
(9) שמ׳ 13: 10. שד׳ 4: 10.
(10) יח׳ 6: 9. שד׳ 4: 12.
(11) שמ׳ 13: 18. שד׳ 4: 14.
(16) שמ׳ 5: 15. שד׳ 4: 21. לה׳ 11: 33.
(17) שמ׳ 10: 26. לה׳ 12: 2.
(18) שמ׳ 13: 12. 25: 20.
לה׳ 19: 26.
(19) שמ׳ 12: 46. שד׳ 3: 31.
(22) שמ׳ 8: 23. שד׳ 4: 35.
(26) שמ׳ 8: 28. שד׳ 5: 1.
(31) יחזק׳ 20: 3.

[2] מ׳: ויעבירו׃

וְנִצְלָבוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם׃ ׀ 35 וַיָּבִינוּ מֵאֵלֶּה כְּלוּם וְהַדָּבָר הַזֶּה
הָיָה נֶעְלָם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת הַנֶּאֱמַר׃ 36 וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ אֶל יְרִיחוֹ וְאִישׁ
עִוֵּר יָשַׁב עַל הַדֶּרֶךְ וּמְבַקֵּשׁ נְדָבָה׃ 37 וַיִּשְׁמַע הֲמוֹן עֹבֵר וַיִּשְׁאַל מַה
זֹּאת׃ 38 וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי עֹבֵר׃ וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר יֵשׁוּעַ בֶּן דָּוִד
רַחֵם עָלָי׃ 39 וְהַמְּהַלְּכִים לְפָנָיו גָּעֲרוּ בּוֹ לְבִלְתִּי יַחֲרִישׁ וַיִּקְרָא עוֹד
יוֹתֵר בֶּן דָּוִד רַחֵם עָלָי׃ 40 וַיַּעֲמֹד יֵשׁוּעַ וַיְצַו לְהָבִיא אֵלָיו וּכְקָרְבָתוֹ
אֵלָיו שָׁאַל אֹתוֹ׃ 41 מַה תִּרְצֶה שֶׁאֶעֱשֶׂה לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שֶׁאֶרְאֶה׃
42 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ רְאֵה כִּי אֱמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה אוֹתָךְ׃ 43 וּמִיָּד רָאָה וַיֵּלֶךְ
אַחֲרָיו מְפָאֵר אֶת הָאֱלֹהִים וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאוּ נָתְנוּ תְּהִלָּה לֵאלֹהִים׃

יט

1 וַיָּבֹא וַיַּעֲבֹר בִּירִיחוֹ׃ 2 וְהִנֵּה אִישׁ וְשֵׁמוֹ זַכַּי וְהוּא שַׂר הַמֹּכְסִים
וְעָשִׁיר׃ 3 וַיְבַקֵּשׁ לִרְאוֹת אֶת יֵשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא יָכֹל מֵרֹב הֶהָמוֹן כִּי
קְצַר קוֹמָה הָיָה׃ 4 וַיָּרָץ לִפְנֵי הֶהָמוֹן וַיַּעַל עַל שִׁקְמָה לִרְאוֹתוֹ כִּי
עָתִיד לַעֲבֹר שָׁם׃ 5 וּכְבוֹאוֹ אֶל הַמָּקוֹם נִשָּׂא יֵשׁוּעַ אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֹתוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זַכַּי מַהֵר רֵד כִּי הַיּוֹם עָלַי לָשֶׁבֶת בְּבֵיתֶךָ׃ 6 וַיְמַהֵר וַיֵּרֶד
וַיְקַבְּלֵהוּ בְּשִׂמְחָה׃ 7 וְכָל הָרֹאִים נָהֲמוּ לֵאמֹר בְּבוֹא לָלִין אֵצֶל אִישׁ
חוֹטֵא׃ 8 וַיַּעֲמֹד זַכַּי וַיֹּאמֶר אֶל הָאָדוֹן הִנֵּה אֲדֹנִי חֲצִי רְכוּשִׁי אֶתֵּן
לָעֲנִיִּים וְאִם הוֹנֵיתִי אֶת אִישׁ אָשִׁיב לוֹ אַרְבָּעָה׃ 9 וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הַיּוֹם
בָּא יֶשַׁע לַבַּיִת הַזֶּה כִּי גַם הוּא בֶּן אַבְרָהָם׃ 10 כִּי בֶן הָאָדָם בָּא לְבַקֵּשׁ
וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת הָאֹבֵד׃ 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֵלֶּה וַיּוֹסֶף וַיְסַפֵּר מָשָׁל
כִּי קָרוֹב הָיָה אֶל יְרוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי מִיָּד יִגָּלֶה מַלְכוּת אֱלֹהִים׃
12 וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ לְאֶרֶץ רְחוֹקָה לָשֵׂאת לוֹ מַמְלָכָה וְלָשׁוּב׃
13 וַיִּקְרָא עֲשָׂרָה מֵעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרָה מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחֲרוּ
בָּהֶם עַד בּוֹאִי׃ 14 וְאַנְשֵׁי עִירוֹ שָׂנְאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו שְׁלוּחִים
לֵאמֹר לֹא נִרְצֶה שֶׁיִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִישׁ הַזֶּה׃ 15 וַיְהִי כְּשׁוּבוֹ וַיְצַו לְהָבִיא
אֵלָיו אֶת הָעֲבָדִים אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת הַכֶּסֶף לָדַעַת מַה הִרְוִיחוּ׃
16 וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה אַחַת הִרְוַחְתִּי עוֹד עֲשָׂרָה מָנִים׃
17 וַיֹּאמֶר לוֹ הֵיטִיב עֶבֶד טוֹב כִּי בִּמְעַט נֶאֱמָנוֹת הָיִיתָ נְאֻמָן קַח לְךָ
שִׁלְטוֹן עַל עֲשָׂרָה עָרִים׃ 18 וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מָנֶה אַחַת עָשְׂתָה
חֲמִשָּׁה מָנִים׃ 19 וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אַתָּה הְיֵה עַל חֲמִשָּׁה עָרִים׃ 20 וַיָּבֹא
הָאַחֵר וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הִנֵּה מָנֶה שֶׁלְּךָ אֲשֶׁר הָיָה לִי שָׂמוּר בְּמַטְלִית׃
21 כִּי יָרֵאתִי מִמְּךָ כִּי אִישׁ קָשֶׁה אַתָּה תִּשָּׂא אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתָּ וְתִקְצֹר
אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתָּ׃ 22 וַיֹּאמֶר לוֹ מִפִּיךָ אֶשְׁפָּטְךָ עֶבֶד רָע הֲיָדַעְתָּ כִּי אִישׁ
קָשֶׁה אֲנִי אֶשָּׂא אֲשֶׁר לֹא שַׂמְתִּי וְאֶקְצֹר אֲשֶׁר לֹא זָרָעְתִּי׃ 23 וְלָמָּה
לֹא נָתַתָּה אֶת כַּסְפִּי עַל שֻׁלְחָן הַסֹּחֲרִים וּבְבוֹאִי אֶגְבֶּנּוּ עִם תּוֹסָפוֹת׃
24 וַיֹּאמֶר אֶל הָעֹמְדִים שָׁם קְחוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַמָּנֶה וְתִנּוּ לְבַעַל הָעֲשָׂרָה
מָנִים׃ 25 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנִי הֲלֹא עֲשָׂרָה מָנִים לוֹ׃ 26 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָם
כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי לְכָל אֲשֶׁר לוֹ יִנָּתֵן וְיִתְרַבֶּה וּמֵאֲשֶׁר אֵין לוֹ גַּם
אֲשֶׁר לוֹ יִלָּקַח מִמֶּנּוּ׃ 27 וְאֹיְבַי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא רָצוּ כִּי אִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
הָבִיאוּ הֵנָּה וְהָרְגוּ לְפָנָי׃ 28 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר כָּזֹאת וַיַּעֲבֹר לְפָנָיו
וַיַּעַל לִירוּשָׁלָיִם׃ 29 וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ אֶל בֵּית פַּגֵּי וּבֵית עַנְיָה עַל הַר
הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו׃ 30 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֶל הַכְּפָר אֲשֶׁר
מִנֶּגְדְּכֶם וּבְבֹאֲכֶם שָׁם תִּמְצְאוּ עַיִר קָשׁוּר אֲשֶׁר לֹא רָכַב עָלָיו אִישׁ
מֵעוֹלָם הַתִּירוּהוּ וְהָבִיאוּהוּ׃ 31 וְאִם יִשְׁאַל אֶתְכֶם אִישׁ לָמָּה אַתֶּם
מַתִּירִים אֹתוֹ כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו כִּי אֲדֹנֵינוּ צָרִיךְ לוֹ׃ 32 וַיֵּלְכוּ הַשְּׁלוּחִים
וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם׃

---

(37) מת 8: 34. פד 16: 39.
(38) מת 5: 18.
(41) מת 9: 18. מק 5: 22.
(43) מת 9: 20.
(46) מק 5: 30. לה 6: 19.
(49) מק 5: 35.
(52) מת 11: 11. 13.
(54) לה 7: 14. מת 11: 43.
(56) מת 8: 4. 9: 30. מק 5: 43.

(1) מת 10: 1. מק 3: 13. 6: 7.
(2) מת 10: 7. 8. מק 6: 12. לה 10: 1. 9.
(3) מת 10: 9. מק 6: 8. לה 10: 4. 22: 35.
(4) מת 10: 11. מק 6: 10.
(5) מת 10: 14. פד 13: 51. (6) מק 6: 12.
(7) מת 14: 1. מק 6: 14. (9) לה 23: 8.
(10) מק 6: 30. מת 14: 13.
(12) מת 11: 15. מק 3: 35. מת 6: 1. 5.

[לה. מת. 32.]

13 ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ ﺍﺫﻫﺒﻮﺍ ﻫﻜﺬﺍ ﺍﺳﺄﻟﻮﺍ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﺮﻕ. ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ ﺃﻳﻀﺎ: ﻟﻴﺲ ﻟﻨﺎ ﺧﺒﺰ ﺇﻻ ﻫﻜﺬﺍ ﻓﻘﻂ ﻟﻌﻠﻪ ﻳﻜﻔﻲ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ: ﻟﻴﺲ ﻟﻨﺎ ﺇﻻ ﺧﻤﺴﺔ ﺃﺭﻏﻔﺔ ﻭﺳﻤﻜﺘﺎﻥ ﻟﻌﻠﻨﺎ ﻧﺬﻫﺐ ﻭﻧﺸﺘﺮﻱ ﻃﻌﺎﻣﺎ ﻟﺠﻤﻴﻊ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺸﻌﺐ. 14 ﻷﻥ ﻋﺪﺩﻫﻢ ﻧﺤﻮ ﺧﻤﺴﺔ ﺁﻻﻑ ﺭﺟﻞ. ﻓﻘﺎﻝ ﻟﺘﻼﻣﻴﺬﻩ: ﺍﺗﻜﺌﻮﻫﻢ ﻓﻲ ﺟﻤﺎﻋﺎﺕ ﻧﺤﻮ ﺧﻤﺴﻴﻦ ﺧﻤﺴﻴﻦ. 15 ﻓﻔﻌﻠﻮﺍ ﻫﻜﺬﺍ ﻭﺍﺗﻜﺌﻮﺍ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ. 16 ﻓﺄﺧﺬ ﺍﻟﺨﻤﺴﺔ ﺍﻷﺭﻏﻔﺔ ﻭﺍﻟﺴﻤﻜﺘﻴﻦ ﻭﻧﻈﺮ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻭﺑﺎﺭﻙ ﻭﻛﺴﺮ ﻭﺃﻋﻄﻰ ﺗﻼﻣﻴﺬﻩ ﻟﻴﻀﻌﻮﺍ ﺃﻣﺎﻡ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ. 17 ﻓﺄﻛﻠﻮﺍ ﻭﺷﺒﻌﻮﺍ ﺟﻤﻴﻌﻬﻢ. ﻭﺭﻓﻌﻮﺍ ﻣﺎ ﻓﻀﻞ ﻋﻨﻬﻢ ﻛﺴﺮ ﺍﺛﻨﻲ ﻋﺸﺮ ﻗﻔﺔ ﻣﻤﺘﻠﺌﺔ. 18 ﻭﻛﺎﻥ ﺃﻧﻪ ﻟﻤﺎ ﻛﺎﻥ ﻳﺼﻠﻲ ﻭﺣﺪﻩ ﻛﺎﻧﺖ ﺗﻼﻣﻴﺬﻩ ﻣﻌﻪ ﻓﺴﺄﻟﻬﻢ ﻗﺎﺋﻼ: ﻣﻦ ﺗﻘﻮﻝ ﺍﻟﺠﻤﻮﻉ ﺃﻧﻲ ﻫﻞ ﺃﻧﺎ؟ 19 ﻓﺄﺟﺎﺑﻮﺍ ﻭﻗﺎﻟﻮﺍ ﻟﻪ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﺍﻟﻤﻌﻤﺪﺍﻥ ﻭﺁﺧﺮﻭﻥ ﺇﻳﻠﻴﺎ ﻭﺁﺧﺮﻭﻥ ﺇﺭﻣﻴﺎ ﺃﻭ ﻭﺍﺣﺪ ﻣﻦ ﺍﻷﻧﺒﻴﺎﺀ ﺍﻟﻘﺪﻣﺎﺀ ﻗﺪ ﻗﺎﻡ. 20 ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻬﻢ: ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻣﻦ ﺗﻘﻮﻟﻮﻥ ﺃﻧﻲ ﻫﻞ ﺃﻧﺎ؟ ﻓﺄﺟﺎﺏ ﺑﻄﺮﺱ ﻭﻗﺎﻝ: ﺍﻟﻤﺴﻴﺢ ﻣﺴﻴﺢ ﺍﻟﻠﻪ. 21 ﻓﺎﻧﺘﻬﺮﻫﻢ ﻭﺃﻭﺻﺎﻫﻢ ﺃﻥ ﻳﻘﻮﻟﻮﺍ ﻫﺬﺍ ﻟﻮﺍﺣﺪ. 22 ﻗﺎﺋﻼ: ﺇﻥ ﺍﺑﻦ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻳﻨﺒﻐﻲ ﺃﻥ ﻳﺘﺄﻟﻢ ﻛﺜﻴﺮﺍ ﻭﻳﺮﻓﺾ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﻴﻮﺥ ﻭﺭﺅﺳﺎﺀ ﺍﻟﻜﻬﻨﺔ ﻭﺍﻟﻜﺘﺒﺔ ﻭﻳﻘﺘﻞ ﻭﻳﻘﻮﻡ ﻓﻲ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ. 23 ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻠﺠﻤﻴﻊ: ﻣﻦ ﺃﺭﺍﺩ ﺃﻥ ﻳﺄﺗﻲ ﻭﺭﺍﺋﻲ ﻓﻠﻴﻨﻜﺮ ﻧﻔﺴﻪ ﻭﻟﻴﺤﻤﻞ ﺻﻠﻴﺒﻪ ﻛﻞ ﻳﻮﻡ ﻭﻳﺘﺒﻌﻨﻲ. 24 ﻷﻥ ﻣﻦ ﺃﺭﺍﺩ ﺃﻥ ﻳﺨﻠﺺ ﻧﻔﺴﻪ ﻳﻬﻠﻜﻬﺎ ﻭﻣﻦ ﺃﻫﻠﻚ ﻧﻔﺴﻪ ﻣﻦ ﺃﺟﻠﻲ ﻓﻬﺬﺍ ﻳﺨﻠﺼﻬﺎ. 25 ﻷﻧﻪ ﻣﺎﺫﺍ ﻳﻨﺘﻔﻊ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻟﻮ ﺭﺑﺢ ﺍﻟﻌﺎﻟﻢ ﻛﻠﻪ ﻭﺃﻫﻠﻚ ﻧﻔﺴﻪ ﺃﻭ ﺧﺴﺮﻫﺎ؟ 26 ﻓﺈﻧﻪ ﻣﻦ ﺍﺳﺘﺤﻲ ﺑﻲ ﻭﺑﻜﻼﻣﻲ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺠﻴﻞ ﺍﻟﻔﺎﺳﻖ ﺍﻟﺨﺎﻃﺊ ﻓﺈﻥ ﺍﺑﻦ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺃﻳﻀﺎ ﻳﺴﺘﺤﻲ ﺑﻪ ﻣﺘﻰ ﺟﺎﺀ ﺑﻤﺠﺪ ﺃﺑﻴﻪ ﻣﻊ ﺍﻟﻤﻼﺋﻜﺔ ﺍﻟﻘﺪﻳﺴﻴﻦ. 27 ﻭﺍﻟﺤﻖ ﺃﻗﻮﻝ ﻟﻜﻢ: ﺇﻥ ﻗﻮﻣﺎ ﻫﻬﻨﺎ ﻻ ﻳﺬﻭﻗﻮﻥ ﺍﻟﻤﻮﺕ ﺣﺘﻰ ﻳﺮﻭﺍ ﻣﻠﻜﻮﺕ ﺍﻟﻠﻪ.

28 ﻭﺑﻌﺪ ﻫﺬﻩ ﺍﻷﻗﻮﺍﻝ ﻧﺤﻮ ﺛﻤﺎﻧﻴﺔ ﺃﻳﺎﻡ ﺃﺧﺬ ﺑﻄﺮﺱ ﻭﻳﻮﺣﻨﺎ ﻭﻳﻌﻘﻮﺏ ﻭﺻﻌﺪ ﺇﻟﻰ ﺟﺒﻞ ﻟﻴﺼﻠﻲ. 29 ﻭﻓﻴﻤﺎ ﻫﻮ ﻳﺼﻠﻲ ﺻﺎﺭ ﻣﻨﻈﺮ ﻭﺟﻬﻪ ﻣﺘﻐﻴﺮﺍ ﻭﻟﺒﺎﺳﻪ ﻣﺒﻴﻀﺎ ﻻﻣﻌﺎ. 30 ﻭﺇﺫﺍ ﺭﺟﻼﻥ ﻳﺘﻜﻠﻤﺎﻥ ﻣﻌﻪ ﻭﻫﻤﺎ ﻣﻮﺳﻰ ﻭﺇﻳﻠﻴﺎ. 31 ﺍﻟﻠﺬﺍﻥ ﻇﻬﺮﺍ ﺑﻤﺠﺪ ﻭﻗﺎﻻ ﻋﻦ ﺧﺮﻭﺟﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﻛﻤﻞ ﻓﻲ ﺃﻭﺭﺷﻠﻴﻢ. 32 ﻭﺃﻣﺎ ﺑﻄﺮﺱ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻣﻌﻪ ﻓﻜﺎﻧﻮﺍ ﻗﺪ ﺛﻘﻠﻮﺍ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻮﻡ ﻓﻠﻤﺎ ﺍﺳﺘﻴﻘﻈﻮﺍ ﺭﺃﻭﺍ ﻣﺠﺪﻩ ﻭﺍﻟﺮﺟﻠﻴﻦ ﺍﻟﻠﺬﻳﻦ ﻭﻗﻔﺎ ﻣﻌﻪ. 33 ﻭﻛﺎﻥ ﻋﻨﺪ ﻓﺮﺍﻗﻬﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﺑﻄﺮﺱ ﻟﻴﺴﻮﻉ: ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﺟﻴﺪ ﺃﻥ ﻧﻜﻮﻥ ﻫﻬﻨﺎ ﻓﻨﻌﻤﻞ ﺛﻼﺙ ﻣﻈﺎﻝ ﻭﺍﺣﺪﺓ ﻟﻚ ﻭﻭﺍﺣﺪﺓ ﻟﻤﻮﺳﻰ ﻭﻭﺍﺣﺪﺓ ﻟﺈﻳﻠﻴﺎ. ﻭﻫﻮ ﻻ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﻳﻘﻮﻝ.

34 ﻭﺑﻴﻨﻤﺎ ﻫﻮ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﻬﺬﺍ ﺇﺫﺍ ﺳﺤﺎﺑﺔ ﻗﺪ ﺟﺎﺀﺕ ﻭﻇﻠﻠﺘﻬﻢ. ﻓﺨﺎﻓﻮﺍ ﻋﻨﺪ ﺩﺧﻮﻟﻬﻢ ﺍﻟﺴﺤﺎﺏ. 35 ﻭﺻﺎﺭ ﺻﻮﺕ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﺤﺎﺏ ﻗﺎﺋﻼ: ﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﺑﻨﻲ ﺍﻟﻤﺨﺘﺎﺭ ﻟﻪ ﺍﺳﻤﻌﻮﺍ. 36 ﻭﻋﻨﺪ ﺣﺪﻭﺙ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺼﻮﺕ ﻭﺟﺪ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﺣﺪﻩ. ﻭﻫﻢ ﺳﻜﺘﻮﺍ ﻭﻟﻢ ﻳﺨﺒﺮﻭﺍ ﺃﺣﺪﺍ ﻓﻲ ﺗﻠﻚ ﺍﻷﻳﺎﻡ ﺑﺸﻲﺀ ﻣﻤﺎ ﺭﺃﻭﺍ.

37 ﻭﻓﻲ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻟﺘﺎﻟﻲ ﻟﻤﺎ ﻧﺰﻟﻮﺍ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﺍﺳﺘﻘﺒﻠﻪ ﺟﻤﻊ ﻛﺜﻴﺮ. 38 ﻭﺇﺫﺍ ﺭﺟﻞ ﻣﻦ ﺍﻟﺠﻤﻊ ﺻﺮﺥ ﻗﺎﺋﻼ: ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﺃﻧﻈﺮ ﺇﻟﻰ ﺍﺑﻨﻲ ﻷﻧﻪ ﻭﺣﻴﺪ ﻟﻲ. 39 ﻭﻫﻮ ﺫﺍ ﺭﻭﺡ ﻳﺄﺧﺬﻩ ﻓﻴﺼﺮﺥ ﻓﺠﺄﺓ ﻭﻳﺼﺮﻋﻪ ﺣﺘﻰ ﻳﺰﺑﺪ ﻭﻳﺴﻴﻞ ﺯﺑﺪﻩ ﻭﻳﺰﻋﺰﻋﻪ ﺑﺼﻌﻮﺑﺔ ﻭﻻ ﻳﺒﺮﺡ ﻋﻨﻪ ﺇﻻ ﺑﻌﺪ ﺃﻥ ﻳﻬﺸﻤﻪ. 40 ﻭﻗﺪ ﺳﺄﻟﺖ ﺗﻼﻣﻴﺬﻙ ﺃﻥ ﻳﺨﺮﺟﻮﻩ ﻓﻠﻢ ﻳﻘﺪﺭﻭﺍ. 41 ﻓﺄﺟﺎﺏ ﻳﺴﻮﻉ ﻭﻗﺎﻝ: ﻳﺎ ﺟﻴﻞ ﻏﻴﺮ ﻣﺆﻣﻦ ﻭﻣﻠﺘﻮﻱ ﺇﻟﻰ ﻣﺘﻰ ﺃﻛﻮﻥ ﻣﻌﻜﻢ ﻭﺃﺣﺘﻤﻠﻜﻢ؟ ﻗﺪﻡ ﺇﻟﻲ ﺍﺑﻨﻚ ﻫﻬﻨﺎ. 42 ﻭﻓﻴﻤﺎ ﻫﻮ ﻳﻘﺪﻡ ﺻﺮﻋﻪ ﺍﻟﺸﻴﻄﺎﻥ ﻭﺩﺭﺭﻩ. ﻓﺎﻧﺘﻬﺮ ﻳﺴﻮﻉ ﺍﻟﺮﻭﺡ ﺍﻟﻨﺠﺲ ﻭﺷﻔﻰ ﺍﻟﻐﻼﻡ ﻭﺩﻓﻌﻪ ﺇﻟﻰ ﺃﺑﻴﻪ.

43 ﻭﺑﻬﺖ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ ﻛﻠﻬﻢ ﻣﻦ ﻋﻈﻤﺔ ﺍﻟﻠﻪ. ﻭﺑﻴﻨﻤﺎ ﻫﻢ ﻳﺘﻌﺠﺒﻮﻥ ﻛﻞ ﺍﻟﺘﻌﺠﺐ ﻣﻦ ﺟﻤﻴﻊ ﺃﻋﻤﺎﻟﻪ ﻗﺎﻝ ﻟﺘﻼﻣﻴﺬﻩ: 44 ﺃﻧﺘﻢ ﺍﺳﻤﻌﻮﺍ ﺃﻧﺘﻢ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﻼﻡ ﻷﻥ ﺍﺑﻦ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺳﻮﻑ ﻳﺴﻠﻢ ﺇﻟﻰ ﺃﻳﺪﻱ ﺭﺟﺎﻝ. 45 ﻭﻫﻢ ﻟﻢ ﻳﻔﻬﻤﻮﺍ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻘﻮﻝ ﻭﻛﺎﻥ ﻣﺴﺘﻮﺭﺍ ﻋﻨﻬﻢ ﻟﻜﻲ ﻻ ﻳﻔﻄﻨﻮﺍ ﺇﻟﻴﻪ. ﻭﺧﺎﻓﻮﺍ ﺃﻥ ﻳﺴﺄﻟﻮﻩ ﻋﻦ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻘﻮﻝ.

46 ﻭﺩﺧﻞ ﻓﻜﺮ ﺑﻴﻨﻬﻢ ﻣﻦ ﻳﻜﻮﻥ ﺃﻛﺒﺮﻫﻢ. 47 ﻓﻠﻤﺎ ﺭﺃﻯ ﻳﺴﻮﻉ ﻓﻜﺮ ﻗﻠﻮﺑﻬﻢ ﺃﺧﺬ ﻭﻟﺪﺍ ﻭﺃﻗﺎﻣﻪ ﺟﺎﻧﺒﻪ 48 ﻭﻗﺎﻝ ﻟﻬﻢ: ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻮﻟﺪ ﺑﺎﺳﻤﻲ ﻓﻘﺪ ﻗﺒﻠﻨﻲ. ﻭﻣﻦ ﻗﺒﻠﻨﻲ ﻓﻘﺪ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺭﺳﻠﻨﻲ. ﻷﻥ ﺍﻟﺼﻐﻴﺮ ﺑﻴﻨﻜﻢ ﺃﺟﻤﻌﻜﻢ ﻫﻮ ﻳﻜﻮﻥ ﻋﻈﻴﻤﺎ. 49 ﻓﺄﺟﺎﺏ ﻳﻮﺣﻨﺎ ﻭﻗﺎﻝ: ﻳﺎ ﻣﻌﻠﻢ ﻗﺪ ﺭﺃﻳﻨﺎ ﻭﺍﺣﺪﺍ ﻳﺨﺮﺝ ﺷﻴﺎﻃﻴﻦ ﺑﺎﺳﻤﻚ ﻓﻤﻨﻌﻨﺎﻩ ﻷﻧﻪ ﻟﻴﺲ ﻳﺘﺒﻌﻨﺎ. 50 ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻪ ﻳﺴﻮﻉ: ﻻ ﺗﻤﻨﻌﻮﻩ ﻷﻥ ﻣﻦ ﻟﻴﺲ ﻫﻮ ﺿﺪﻧﺎ ﻓﻬﻮ ﻣﻌﻨﺎ.

51 ﻭﻛﺎﻥ ﻟﻤﺎ ﺗﻤﺖ ﺃﻳﺎﻡ ﺍﺭﺗﻔﺎﻋﻪ ﺃﻧﻪ ﺛﺒﺖ ﻭﺟﻬﻪ ﻟﻴﺬﻫﺐ ﺇﻟﻰ ﺃﻭﺭﺷﻠﻴﻢ. 52 ﻭﺃﺭﺳﻞ ﺭﺳﻼ ﻗﺪﺍﻣﻪ ﻓﺬﻫﺒﻮﺍ ﻭﺩﺧﻠﻮﺍ ﻗﺮﻳﺔ ﻟﻠﺴﺎﻣﺮﻳﻴﻦ ﻟﻴﻌﺪﻭﺍ ﻟﻪ.

---

(18) ﻣﺖ 16: 13. ﻣﻚ 8: 27.
(19) ﻣﺖ 14: 2. ﻟﻮ 9: 7. 8.
(20) ﻣﺖ 16: 16. ﻳﻮ 6: 69.
(21) ﻣﺖ 16: 20.
(22) ﻣﺖ 16: 21. 17: 22.
(23) ﻣﺖ 10: 38. 16: 24.
(25) ﻣﺖ 16: 26. ﻣﻚ 8: 36.
(26) ﻣﺖ 10: 33. ﻣﻚ 8: 38.
ﺭ ﻳﻮ 2: 12.
(27) ﻣﺖ 16: 28. ﻣﻚ 9: 1.
(28) ﻣﺖ 17: 1. ﻣﻚ 9: 2.
(32) ﺃﻉ 8: 18. 10: 9.
ﻣﻚ 8: 34. ﻟﻮ 14: 27.
(35) ﻣﺖ 3: 17. ﻣﻚ 3: 22.
(36) ﻣﺖ 17: 9.
(37) ﻣﺖ 17: 14. ﻣﻚ 9: 14. 17.
(44) ﻣﺖ 17: 22.
(45) ﻣﻚ 9: 32. ﻟﻮ 18: 34.
(46) ﻣﺖ 18: 1. ﻣﻚ 9: 34.
(48) ﻣﺖ 10: 40. 18: 5. ﻣﻚ 9: 37. ﻣﺖ 12: 44. 13: 20. ﻣﺖ 23: 11. 12.
(49) ﻣﻚ 9: 38. ﻟﻮ 11: 28.
(50) ﻣﺖ 12: 30. ﻟﻮ 11: 23.
(51) ﻣﻚ 16: 19. ﻓﻊ 1: 2. 11.

[1] ﻣﺨﺘﺎﺭ ﻣﺴﺢ.—[2] ﺃﻱ: ﻳﺮﻓﻊ.

ھٹیا ہوا ہے۔ 53 اور وہ اُس کے پاس سے چلے گئے۔ 54 جب وہ اپنے وطن میں آیا تو وہ اُنہیں اُن کے عبادت خانہ میں تعلیم دینے لگا۔ اور وہ حیران ہو کر کہنے لگے، کہ اِس کو یہ حکمت اور معجزے کہاں سے ملے؟ 55 کیا یہ بڑھئی کا بیٹا نہیں؟ اور کیا اِس کی ماں کا نام مریم اور اِس کے بھائی یعقوب اور یوسف اور شمعون اور یہوداہ نہیں؟ 56 اور کیا اِس کی سب بہنیں ہمارے درمیان نہیں رہتیں؟ پھر اِس کو یہ سب کچھ کہاں سے ملا؟ 57 اور وہ اُس کے سبب سے ٹھوکر کھانے لگے۔ لیکن یسوع نے اُن سے کہا، کہ نبی اپنے وطن اور اپنے گھر کے سوا اَور کہیں بے عزت نہیں ہوتا۔ 58 اور اُس نے وہاں کئی معجزے دکھانے چاہے، پر اُن کے بے اعتقادی کے سبب سے اُس نے صرف چند بیماروں پر ہاتھ رکھ کر اُن کو اچھا کیا۔ 59 اور وہ اُن کی بے اعتقادی پر تعجب کرتا ہوا اِن گاؤں میں چاروں طرف تعلیم دیتا پھرا۔

باب ۷

1 اور رسول یسوع کے پاس جمع ہوئے اور اُس نے اُن سب کاموں کی جو اُس نے کئے اور تعلیم دی تھی خبر دی۔ 2 تب اُس نے اُن سے کہا، تم آپ ہی الگ کسی ویران جگہ میں چل کر کچھ دیر آرام کرو۔ کیونکہ بہت سے لوگ آتے جاتے تھے اور اُن کو کھانا کھانے کی بھی فرصت نہ تھی۔ 3 اِس لئے وہ کشتی پر چڑھ کر الگ کسی ویران جگہ میں چلے گئے۔ 4 اور بہت سے لوگوں نے اُن کو جاتے دیکھا اور پہچان لیا اور سب شہروں میں سے پیدل دوڑ کر وہاں پہنچے اور اُن سے پہلے جا ملے۔ 5 اور یسوع نے نکل کر بڑی بھیڑ دیکھی اور اُن پر ترس کھایا کیونکہ وہ اُن بھیڑوں کی مانند تھے جن کا چرواہا نہ ہو۔ اور وہ اُن کو بہت سی باتیں سکھانے لگا۔ 6 جب دن بہت ڈھل گیا تو اُس کے شاگرد اُس کے پاس آ کر کہنے لگے، کہ یہ جگہ ویران ہے اور دن بہت ڈھل گیا ہے۔ 7 اِن کو رخصت کر دے تاکہ یہ آس پاس کے گاؤں اور بستیوں میں جا کر اپنے لئے کچھ کھانا مول لے لیں۔ 8 اُس نے جواب میں اُن سے کہا، تم ہی اُن کو کچھ کھانے کو دو۔ اُنہوں نے اُس سے کہا، کیا ہم جا کر دو سو دینار کی روٹی مول لیں اور اُن کو کھانے کو دیں؟ 9 اُس نے اُن سے کہا، تمہارے پاس کتنی روٹیاں ہیں؟ جا کر دیکھو۔ جب اُنہوں نے معلوم کر کے کہا، پانچ اور دو مچھلیاں، 10 تو اُس نے حکم دیا، کہ سب لوگ سبزے پر گروہ گروہ بیٹھ جائیں۔ 11 اور وہ سو سو اور پچاس پچاس کر کے کیاریوں پر بیٹھ گئے۔ 12 اُس نے وہ پانچ روٹیاں اور دو مچھلیاں لیں اور آسمان کی طرف دیکھ کر برکت مانگی اور روٹیاں توڑ توڑ کر شاگردوں کو دیں تاکہ وہ لوگوں کے آگے رکھیں۔ اور دونوں مچھلیاں بھی سب میں بانٹ دیں۔ 13 اور سب کھا کر سیر ہو گئے۔ اور اُنہوں نے بچے ہوئے ٹکڑوں سے بارہ ٹوکرے بھر اُٹھائے۔ 14 اور کھانے والے مرد پانچ ہزار تھے۔ 15 اور اُس نے فوراً اپنے شاگردوں کو مجبور کیا، کہ کشتی پر چڑھ کر اُس سے پہلے پار چلے جائیں جب تک وہ لوگوں کو رخصت کرے۔ 16 اور اُن کو رخصت کر کے وہ دُعا کرنے کو پہاڑ پر الگ چلا گیا۔ 17 اور جب شام ہوئی تو کشتی سمندر کے بیچ میں تھی اور وہ اکیلا خشکی پر تھا۔ 18 اور اُس نے دیکھا، کہ وہ کھینے میں بڑی مشکل میں ہیں کیونکہ ہوا اُن کے برخلاف تھی۔ اور رات کے تیسرے پہر کے قریب وہ سمندر پر چلتا ہوا اُن کے پاس آیا اور اُن سے آگے نکل جانا چاہتا تھا۔ 19 پر اُنہوں نے اُس کو سمندر پر چلتے دیکھ کر خیال کیا، کہ بھوت ہے اور چلا اُٹھے۔ 20 کیونکہ سب اُس کو دیکھ کر گھبرا گئے تھے۔ پر اُس نے فوراً اُن سے کلام کر کے کہا، خاطر جمع رکھو۔ مَیں ہوں۔ ڈرو مت۔ 21 تب وہ کشتی میں اُس کو لینے لگے اور کشتی فوراً اُس جگہ جا لگی جہاں وہ جاتے تھے۔

22 دوسرے دن جو لوگ سمندر کے پار کھڑے تھے اُنہوں نے دیکھا، کہ وہاں ایک ہی کشتی تھی اور یہ کہ یسوع اپنے شاگردوں کے ساتھ کشتی پر نہیں گیا بلکہ اُس کے شاگرد اکیلے چلے گئے تھے۔ 23 (تاہم اور کشتیاں طبریاس سے اُس جگہ کے نزدیک آ لگیں جہاں لوگ خداوند کے شکر کے بعد روٹی کھا چکے تھے۔) 24 پس جب لوگوں نے دیکھا، کہ نہ یسوع وہاں ہے اور نہ اُس کے شاگرد، تو وہ خود کشتیوں پر چڑھ کر یسوع کی تلاش میں کفرناحوم کو آئے۔

---

(53) متی 14: 4. 9.
(54) ت۔ مرقس 1: 10. 12.
(56) متی 3: 17. 12: 47.
(57) متی 8: 19.
(59) متی 8: 21.
(61) ۱۔ مرقس 19: 20.

(1) متی 10: 1. مرقس 6: 7.
(2) متی 9: 37. 38. متی 4: 35. ت۔ اعمال 3: 1.
(3) متی 10: 16.
(4) متی 10: 9. 10. مرقس 6: 8. لوقا 9: 3. ت۔ مرقس 4: 29.
(5) متی 10: 12.
(7) متی 10: 11. ۱۔ متی 10: 27. متی 10: 10. ۱۔ متی 9: 4. مرقس ۱۔ پطرس 5: 18.
(9) لوقا 9: 2. متی 3: 2. 4: 17. 10: 7. لوقا 10: 11.
(11) متی 10: 14. لوقا 9: 5. عبرانیوں 13: 51. 18: 6.

(12) متی 10: 15. مرقس 6: 11.
(13) متی 11: 21. متی 3: 6.
(15) متی 11: 23. حزقی ایل 11: 4. اعمال 1: 28. زبور 14. 13: 51: 53. متی 26: 20. 32: 18.
(16) متی 10: 40. مرقس 9: 37. متی 13: 20. ۱۔ یوحنا 4: 8. متی 5: 23.
(17) لوقا 10: 1.
(18) متی 12: 31. 16: 11. مکاشفہ 9: 1. 12: 8. 9.
(19) متی 16: 18. فرقس 28: 5. 69.
(20) متی 32: 32. متی 3: 12: 1. 28. زبور 4: 3. اعمال 12: 1. فرقس 4: 3. مرقس 12: 23. مکاشفہ 13: 8. 20: 12. 21: 27.
(21) متی 11: 25.
(22) متی 28: 18. متی 3: 35. 5: 27. 17: 2. 1: 18. 46.
(23) متی 13: 16.
(24) ۱۔ تیمتھیس 1: 10.

---

[1] ۵۵ متی۔ متی 13: 55۔—وہ بڑھئی کا بیٹا نہیں: یا وہ بڑھئی اور معمار نہیں۔ ۵۶ ہمارے درمیان نہیں رہتیں: یا کیا ہمسائے نہیں ہیں۔

[2] ۸ دو سو دینار۔ [3] ۱۱ دیکھنے والے۔

25 ואל־מי תדמיון ואשוה יאמר קדוש׃
26 שאו־מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ־כח איש לא נעדר׃
27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבר׃
28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר לתבונתו׃
29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃
30 ויגעו נערים ויעפו ובחורים כשול יכשלו׃
31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו׃

מב
1 הן עבדי אתמך־בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא׃
2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו׃
3 קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃
4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים יחילו׃
5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה׃
6 אני יהוה קראתיך בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃
7 לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא יושבי חשך׃
8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃
9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃
11 ירעו מדבר וערים חצריה ישאו קול יושב סלע מראש הרים יצוחו׃
12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃
13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצרח על־אויביו יתגבר׃
14 החשתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחדו׃
15 אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא־דעתם אדריכם אשים מפניהם לאור מחשך ורהבות למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃
17 נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃
18 חרשים שמעו וקשיבו עורים להביט׃
19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃
20 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃

[מב. מב. 33.]

(25) מש 19: 16. 22: 35.
(27) דב. 6: 5. ש. 19: 18.
(28) ש. 18: 5. נש. 9: 29. מש. 20: 11. 13. 21. ק. 10: 5.
(29) ש. 16: 15.
(31) מש. 38: 11.
(33) מש. 4: 9.
(35) מש 20: 2.
(38) מש. 11: 1. 12: 2. 3.
(39) ו. ש. 7: 32. מכ. ש. 8: 35. צ. 22: 3.
(42) מש. 27: 4.

1 מ: מחזיק.

ישעיה מ. מב. 63

2 לא יצעק ולא ישא ולא יקול ברחוב׃ קולו׃
3 קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃
4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים יחילו׃
5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה׃
6 אני יהוה קראתיך בצדק והחזקתי בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃
7 לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא יושבי חשך׃
8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים׃
9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃
10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃
11 ירעו מדבר וערים חצריה ישאו קול יושב סלע מראש הרים יצוחו׃
12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃
13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצרח על־אויביו יתגבר׃
14 החשתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחדו׃
15 אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃
16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא־דעתם אדריכם אשים מפניהם לאור מחשך ורהבות למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃
17 נסוגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃
18 חרשים שמעו וקשיבו עורים להביט׃
19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃
20 ראות רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃

(2) מש 6: 9.
(8) כה. 18: 1. מכ.
(9) מש 7: 7. 21: 22. מכ. 11: 24. מש. 15: 7. מד. 1: 6. 1. מש. 3: 22.
(11) מש 7: 9.
(14) מש 9: 32. 12: 22.
(15) מש 9: 34. 12: 24. כה. 11: 18. 19.
(16) מש 12: 38. 16: 1.
(17) מש 12: 25. מכ 3: 24. מש. 2: 25.
(20) מכ. 8: 19.

21 כה [1]אמרתי יקרה מלכתי. ואני אקיים.* ואני
אקיים דיבתי ואחיי הם אנשי שלומי.*
22 ואני אני אומר לכם כאשר לא יעזוב איש
כלום מה אשר לו כי אם יעזוב הכל: כן
אמר הלא יעזוב כל איש את אביו ואת
23 אמו ואת אשתו ואת בניו ואת בנותיו.* לא כן
אמר אני אומר לכם כי אם יעזוב איש את
כל אשר לו ויבא אחרי.* כי מי אשר יעזוב
24 את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת
בנותיו ואת כל אשר לו ויבא אחרי.* ואני
אומר לכם כי אם יעזוב איש את כל אשר
לו ויבא אחרי לא יוכל להיות לי לתלמיד.
25 ויהי.* ויהי בהיות ישוע בדרך ויבא אליו
26 המון.* וישא את פניו אליהם ויאמר אליהם
אם יבא איש אל אחי ואל אביו ואל אמו
ואל אשתו ואל בניו ואל בנותיו ואל כל
אשר לו ואל נפשו ולא ישנא את כל אלה
27 לא יוכל להיות לי לתלמיד. ואם לא ישא
איש את צלבו ויבא אחרי לא יוכל להיות
28 לי לתלמיד. כי מי מכם אשר יחפוץ לבנות
מגדל ולא ישב תחלה ויחשב את ההוצאות
אם יש לו את אשר יספיקו לכלותו.
29 פן אחרי שום את היסד ולא יוכל לכלותו
ויהי כל הרואים יחלו לו ויאמרו לאמר:
30 האיש הזה החל לבנות ולא יכל לכלותו.*
31 או איזה מלך אשר ילך לעשות מלחמה
אל מלך אחר ולא ישב תחלה ויועץ אם
יוכל בעשרת אלפים לצאת לקראת אשר
יבוא עליו במאתים אלפים: ואם לא יוכל
32 הלא בעודנו רחוק ממנו ישלח מלאכים
ויבקש שלום: כן כל איש מכם אשר לא
יעזוב את כל אשר לו לא יוכל להיות לי
33 לתלמיד.* ויהי כי יפה הדבר בעיני מלח
34 אבל אם תפוג טעמו במה יתקן.* אדמה
לא לה ולא לזבל כי אם להשליך אותו
35 החוצה. אזן לשמוע ישמע.*

36 ויהי אחרי הדברים האלה ויצא משם
וילך בית עניה: ותלך עמו גם מרתא:
37 ויהי בהגיע ישוע אל עניה ויבא בית שמעון
38 ויהי בהיותו שם ותקבל אותו מרתא בביתה.*
39 ולמרתא היתה אחות ושמה מרים ותשב
גם היא אל רגלי ישוע ותשמע את דבריו.*
40 ומרתא נבהלה מאד בכל עבודת הבית ותעמד
ותאמר: אדני הלא אין לך חפץ כי אחותי
עזבתני לבדי לעבוד את העבודה הזאת
41 שימה נא אליה ותעזור לי.* וישא ישוע
ויאמר אליה: מרתא מרתא דאגות ומהומות
42 רבות את עליך: ואחת היא הנחוצה ומרים
בחרה בחלק הטוב אשר לא יסור ממנה.

---

[1]: אמרתי. [2]: מלשון: חבירותי.

(21) מש 12: 29. מל 3: 27.
(22) נח 53: 12. מש 2: 15.
(23) מש 12: 30.
(24) מש 12: 43.
(26) משל 5: 14. נח. 9: 4. 10: 26. ש. שה. 2: 20.
(27) לש 1: 28. 48.
(28) מש 7: 21. לש 8: 21. מל. 1: 25.
(29) מש 12: 38. 39.
(30) משל 1: 17. 2: 10.
(31) ו מל 10: 1.
(32) משל 3: 5.
(33) מש 5: 15. מל 4: 21. לש 8: 16. מש 5: 15.
(34) מש 6: 22.

37 ויהי בשמעה את הדברים האלה ותלך
ותשב אל רגלי ישוע ותשמע את דבריו.
38 ויהי בהיות מרים שם ותבא אשה אחת
ושמה מרתא ותקבל אותו בביתה.*
39 ולמרתא היתה אחות ושמה מרים.* ותשב
גם היא אל רגלי ישוע ותשמע את דבריו.
40 ומרתא נבהלה מאד בכל עבודת הבית ותעמד
ותאמר: אדני הלא אין לך חפץ כי אחותי
עזבתני לבדי לעבוד את העבודה הזאת
41 שימה נא אליה ותעזור לי.* וישא ישוע
ויאמר אליה: מרתא מרתא דאגות ומהומות
42 רבות את עליך: ואחת היא הנחוצה ומרים
בחרה בחלק הטוב אשר לא יסור ממנה.

---

[3]: שלום. [4]בשר. מאד. מלח. — בשם
שלום.

(38) מל. 7: 3.
(39) מש 23: 25. משל. 1: 15.
(41) נח. 58: 7. דב. 4: 27. לש. 12: 33.
(42) מש 23: 23.
(43) מש 23: 6. מל. 12: 39. 38.
(44) מש 23: 27. מש. 5: 9.
(46) מש 23: 4.
(47) מש 23: 29.
(49) מש 23: 34.
(51) מל. 4: 8. ד. דב. 24: 20. 21.
(52) מש 23: 13.
(54) מל. 12: 13.

לוקס ח.

1 ויהי בהלך הוא עבר בערים ובכפרים מטיף
ומבשר את בשורת מלכות האלהים ושנים
2 עשר עמו: ונשים אחדות אשר נרפאו מרוחות
רעות ומחלאים מרים מרים היתה מגדלית
3 אשר יצאו ממנה שבעה שדים: וחנה אשת כוזא
פרקדס של הורדוס ושושנה ורבות אחרות
אשר שרתו את אלה מהונן:
4 ובהתקבץ עם רב מאד מכל עיר ועיר ויבא
5 משל זה: יצא הזרע לזרות את זרעו ובזרותו
נפלו מן הדרך ויבוסו ועוף השמים אכלו
6 אתו: ויפל מן הסלע ויבש כי לא היתה לו
7 רטיבות: ויפל בתוך הקוצים ויעלו הקוצים
8 ויחנקוהו: ויפל על הארץ הטובה ויגדל ויעש
פרי מאה כפלים ויקרא בקול גדול מי אזניים
9 לו לשמוע ישמע: וישאלו תלמידיו לאמר מה
10 המשל הזה: ויאמר אליהם לכם נתן לדעת את
סתרי מלכות האלהים ולאחרים במשלים
למען ראות לא יראו ושמוע לא יבינו: ואלה
11 המשל הוא הזרע הוא דבר האלהים: והנה
הזרים הם השומעים ואחר יבוא השטן ויקח
את הדבר מלבם פן יאמינו וינצלו: והנה
12 הנופלים על הסלע הם השומעים ואחר בשמעם
את הדבר בשמחה יקבלוהו ואין להם שרש
כי יאמינו לעת ובעת נסיון יסורו אחור:
13 והנופל בין הקוצים הם השומעים ואחר
14 ילכו ויחנקו מדאגות ומעשר ומתענוגי החיים
ולא יביאו פרי לבשלון: והנופל על הארץ
הטובה הם השומעים בלב טוב וישר ויחזיקו
15 בדבר וישמרוהו ויביאו פרי בסבלנות:
16 ואין איש אשר יבער נר ויכסנו בכלי או
ישימנו תחת המטה כי אם יעמידנו על
17 המנורה למען יראו האורים הבאים: כי אין
נסתר אשר לא יגלה ואין כסוי אשר לא יוודע
18 ויבא אל הגלוי: על כן השגיחו איך תשמעו
כי אשר יש לו יתן לו ואשר אין לו גם את
אשר יחשוב כי יש לו יקח ממנו:
19 ותבואנה אליו אמו ואחיו ולא יכלו לבא
20 אליו מפני ההמון: ויגידו לו לאמר אמך
21 ואחיך עומדים בחוץ ורוצים לראותך: ויען
ויאמר אמי ואחי המה השומעים את דבר
האלהים ועושים אותו:
22 ויהי ביום אחד ויעל הוא ותלמידיו בספינה
ויאמר אליהם נעברה אל עבר האגם ויפלגו:
23 ובהפלגם ויישן הוא ויעל סופת רוח על האגם
24 ויתמלאו מים ויהיו בסכנה: ויגשו אליו
ויעירוהו לאמר רבי רבי אבדנו ויקם ויגער
ברוח ובגלי המים ויחדלו ויהי שקט:
25 ויאמר אליהם איה אמונתכם ויראו ויתמהו
איש אל רעהו לאמר מי זה כי גם לרוחות
ולמים יצוה ויקשיבו לו:
26 ויפלגו אל ארץ הגרסיים אשר מול הגליל:
27 ויצא על היבשה ויקרהו איש מן העיר אשר
היה מלא שדים ולא לבש בגד זמן רב ולא
28 ישב בבית כי אם בקברים: ויראהו את ישוע
ויזעק ויפול לפניו ויאמר בקול גדול מה לי
ולך ישוע בן אל עליון בקשתי מאתך אל
29 תענני: כי צוה ישוע לרוח הטמאה לצאת
מן האיש כי פעמים רבות תפשה ויכבלוהו
בזקים ובנחושת ויפרץ את מוסרותיו ויברח
30 אל המדבר בכוח השדים: וישאלהו ישוע
לאמר מה שמך ויען לאמר לגיון כי שדים
31 רבים באו בו: ויתחננו אליו לבלתי צוות
32 עליהם ללכת אל התהום: ויהי שם עדר חזירים
גדול רועה בהר ויתחננו אליו לתת להם
33 לבוא בהם ויתן להם: ויצאו השדים מן האיש
ויבואו בחזירים ויפרץ העדר מן המצוק אל
34 האגם ויטבעו: ויראו הרועים את אשר היה
ויברחו ויגידו בעיר ובכפרים:
35 ויצאו העם לראות את אשר היה ויבואו אל
ישוע וימצאו את האיש אשר יצאו השדים
ממנו יושב לרגלי ישוע לבוש ושפוי בדעתו
ויפחדו:
36 ויגידו להם הראים איך נרפא המשוגע:
37 ויבקשו כל עם הגרסיים ואשר סביבותיהם
מישוע לעזבם כי יראה גדולה נפלה עליהם
ויעל אל הספינה וישב:

---

1 ח: ויצו.

---

(1) מתי 16: 6. מר. 8: 15. מתי 16: 12.
(2) מתי 10: 26. מר. 4: 22. לו. 8: 17.
(4) מתי 10: 28. נח. 51: 7. 8. 12. 13. יש. 1: 8. שמו. 15: 14. 15.
(6) מתי 10: 29.
(8) מתי 10: 32. מר. 8: 38.
(10) מתי 12: 31. 32. מר. 3: 28. 1. שמו. 5: 16.
(11) מתי 10: 19. מר. 13: 11. לו. 21: 14.
(14) שמו. 18: 36.
(15) 1. פט. 6: 7. מרק.
(19) שמו. 11: 9. 1. מל. 15: 23.
(20) נחו. 20: 22. 27: 8. מל. 52: 7. מר. 4: 14. מל. 39: 6. יח. 17: 11.
(21) מתי 6: 20. לו. 12: 33. 1. פט. 6: 18. 19. מר. 2: 5. 22. מתי 6: 24. 1. שמו. 25: 1. מרק. 13.
(24) נחו. 38: 41. מל. 147: 9.
(31) מתי 6: 33.
(32) מתי 11: 25. 26.
(33) מתי 19: 21. בר. 2: 45. 34. מתי 6: 20. לו. 16: 9. 1. פט. 6: 19.
(35) יח. 6: 14. 1. בר. 1: 13. מתי 25: 1. מרק. 46. מתי 24: 46. (37)

38 וְגַם מִנְּכֶם לְמִי אֵין בְּכֶם: ׀ אֲשֶׁר יִמְכְּרוּ לְמִי
39 וְיִקְנוּ. אוֹ מִי מֵהֶם יִשָּׂא לְמִי וְיִתֵּן: וְאִם
40 לֹא יִהְיֶה לָהֶם לְמִי לְשַׁלֵּם: אֲשֶׁר יִתֵּן לָהֶם
לְמִי חִנָּם כֵּן יִתְּנוּ לָהֶם לְמִי חִנָּם: כִּי אִם
בְּמִדָּה אֲשֶׁר יָמְדוּ בָּהּ לְמִי יִמָּדֵד לָהֶם:
41 וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מָשָׁל: הֲיוּכַל עִוֵּר לְעִוֵּר
42 לְהַדְרִיךְ הֲלֹא שְׁנֵיהֶם יִפְּלוּ בְּשִׁיחָה: וְלָמָּה
תַּבִּיט אֶת הַקַּשׁ אֲשֶׁר בְּעֵין אָחִיךָ וְהַקּוֹרָה
אֲשֶׁר בְּעֵינְךָ לֹא תַרְגִּישׁ: אֵיךְ תּוּכַל לוֹמַר
לְאָחִיךָ אָחִי הַנִּיחָה לִּי וְאוֹצִיא אֶת הַקַּשׁ
מֵעֵינֶךָ וְהִנֵּה הַקּוֹרָה בְּעֵינְךָ: הַצָּבוּעַ הוֹצֵא
תְחִלָּה אֶת הַקּוֹרָה מֵעֵינֶךָ וְאָז תַּבִּיט לְהוֹצִיא
43 אֶת הַקַּשׁ מֵעֵין אָחִיךָ: כִּי לֹא עֵץ טוֹב עֹשֶׂה
44 פְּרִי רָע וְלֹא עֵץ רָע עֹשֶׂה פְּרִי טוֹב: כִּי כָל עֵץ
מִפִּרְיוֹ נוֹדָע הַלֹּא מִקּוֹצִים לֹא לְקֻטִים תְּאֵנִים
45 וּמִסִּיר לֹא בָצְרוּ עֲנָבִים: הָאָדָם הַטּוֹב מִתּוֹךְ
אוֹצַר לִבּוֹ הַטּוֹב מוֹצִיא טוּב וְהָאָדָם הָרָע
מִתּוֹךְ אוֹצַר לִבּוֹ הָרָע מוֹצִיא רָע כִּי מִשֶּׁפַע
46 הַלֵּב יְדַבֵּר פִּיו: וְלָמָּה תִקְרְאוּ לִי אָדוֹן אָדוֹן
47 וְלֹא תַעֲשׂוּ אֲשֶׁר אֹמַר: כָּל הַבָּא אֵלַי וְשֹׁמֵעַ
48 אֶת דְּבָרַי וְעֹשֶׂה אוֹתָם אַגִּיד לָכֶם אֶת אֲשֶׁר
הוּא דּוֹמֶה: דָּמָה הוּא לְאִישׁ בּוֹנֶה בַּיִת אֲשֶׁר
חָפַר וְהָעֲמִיק וַיָּשֶׂם אֶת הַיְסוֹד עַל הַסָּלַע
וַיָּבֹא נָהָר וַיִּשְׁטֹף אֶת הַבַּיִת וְלֹא יָכֹל לְהָנִיעַ
49 אֹתוֹ כִּי יָסוֹד הָיָה עַל הַסָּלַע: וְהַשֹּׁמֵעַ וְלֹא
50 עָשָׂה הוּא דּוֹמֶה לְאִישׁ בּוֹנֶה בַּיִת עַל הָאֲדָמָה
בְּלִי יְסוֹד וַיִּשְׁטֹף בּוֹ הַנָּהָר וַיִּפֹּל מִיָּד וַיְהִי
51 שֶׁבֶר הַבַּיִת הַזֶּה גָּדוֹל: וַיְהִי כְּכַלּוֹתוֹ אֶת כָּל
52 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָזְנֵי הָעָם וַיָּבֹא אֶל כְּפַר
נָחוּם: וְעֶבֶד לְאִישׁ הַמֵּאָה אֲשֶׁר הָיָה חָבִיב
עָלָיו וְחוֹלֶה וְעוֹמֵד לָמוּת: וַיִּשְׁמַע עַל יֵשׁוּעַ
וַיִּשְׁלַח אֵלָיו זְקֵנֵי הַיְּהוּדִים וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו
53 לָבוֹא וְלִרְפֹּא אֶת עַבְדּוֹ: וַיָּבֹאוּ אֶל יֵשׁוּעַ
וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו בְּחָזְקָה לֵאמֹר: הוּא רָאוּי
לְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לוֹ זֹאת: כִּי אֹהֵב הוּא אֶת עַמֵּנוּ
54 וְהוּא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת: וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ
עִמָּהֶם וְכַאֲשֶׁר הָיָה עוֹד רָחוֹק מִן הַבַּיִת שָׁלַח
הַמֵּאָה אֶת רֵעָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אַל תִּטָּרַח
כִּי לֹא אֶהְיֶה רָאוּי שֶׁתָּבוֹא תַּחַת קוֹרָתִי:
55 עַל כֵּן גַּם אֲנִי לֹא חָשַׁבְתִּי אֶת עַצְמִי רָאוּי
לָבוֹא אֵלֶיךָ אֲבָל אֱמֹר דָּבָר וְיִרְפָּא נַעֲרִי:
56 כִּי גַם אֲנִי אִישׁ תַּחַת מֶמְשָׁלָה אֲשֶׁר תַּחְתַּי
חַיָּלִים וְאֹמַר לָזֶה לֵךְ וְהוֹלֵךְ וְלָזֶה בֹּא וּבָא
וְלַעַבְדִּי עֲשֵׂה זֹאת וְעָשָׂה: וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ
וַיִּתְמַהּ עַל הַדָּבָר וַיִּפֶן אֶל הָעָם הַהֹלֵךְ אַחֲרָיו
57 וַיֹּאמֶר אֲמֶן אֲמֶן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם לֹא מָצָאתִי
כָּזֹאת אֲפִלּוּ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֵּלֶךְ
יֵשׁוּעַ אֶל עִיר נָעִין וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ תַּלְמִידָיו
58 וְהָעָם הַרַב: וַיְהִי כְּקָרְבָתוֹ אֶל שַׁעַר הָעִיר
וְהִנֵּה הוֹצִיאוּ מֵת בֵּן יָחִיד לְאִמּוֹ וְהִיא אִשָּׁה
אַלְמָנָה וְעַם רַב מִן הָעִיר הָלְכוּ עִמָּהּ:
59 וַיְהִי כִּרְאוֹת אֲדֹנֵינוּ אֶת הָאִשָּׁה וַיְרַחֵם עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַל תִּבְכִּי עָלָיו: וַיִּגַּשׁ וַיִּגַּע
בַּמִּטָּה וְהַנֹּשְׂאִים עָמְדוּ וַיֹּאמֶר הַבָּחוּר אֵלֶיךָ
60 אֹמֵר קוּם: וַיָּקָם הַמֵּת וַיָּחֶל לְדַבֵּר וַיִּתְּנֵהוּ
61 לְאִמּוֹ: וַיִּירְאוּ כֻלָּם וַיְהַלְלוּ אֶת אֱלֹהִים
לֵאמֹר נָבִיא גָּדוֹל קָם בְּקִרְבֵּנוּ וְאֱלֹהִים פָּקַד
62 אֶת עַמּוֹ: וַיֵּצֵא הַדָּבָר הַזֶּה בִּכְלַל כָּל
63 הַיְּהוּדִים וּבְכָל הַסְּבִיבָה: וַיְסַפְּרוּ תַּלְמִידֵי
יוֹחָנָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְיוֹחָנָן:
64 וַיִּקְרָא יוֹחָנָן שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וַיִּשְׁלָחֵם
אֶל יֵשׁוּעַ לֵאמֹר: הַאַתָּה הוּא הַבָּא אִם נְחַכֶּה
65 לְאַחֵר: וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים אֶל יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ
יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל שְׁלָחָנוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר הַאַתָּה
הוּא הַבָּא אִם נְחַכֶּה לְאַחֵר: וּבָעֵת הַהִיא
רִפָּא אֶת רַבִּים מֵחֳלָיִם וּמִמַּכּוֹת רָעוֹת וּמֵרוּחוֹת
רָעוֹת וְלִעִוְרִים רַבִּים נָתַן רְאוּת עֵינָיִם:
66 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ וְהַגִּידוּ לְיוֹחָנָן אֵת
אֲשֶׁר רְאִיתֶם וְשָׁמַעְתֶּם: עִוְרִים רוֹאִים
וּפִסְחִים הוֹלְכִים וּמְצֹרָעִים נִטְהָרִים וְחֵרְשִׁים
שֹׁמְעִים וּמֵתִים קָמִים וְעָנִיִּים מְבֹשָׂרִים:
67 וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא יִכָּשֵׁל בִּי: וַיֵּלְכוּ הָאֲנָשִׁים
68 וַיַּגִּידוּ לְיוֹחָנָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
69 וַיְהִי כְּשׁוּב הַשְּׁלוּחִים וַיָּחֶל יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר
אֶל הָעָם עַל יוֹחָנָן לֵאמֹר: מָה יְצָאתֶם אֶל
הַמִּדְבָּר לִרְאוֹת הֲקָנֶה נִדְלֶה בָּרוּחַ:
70 אוֹ מָה יְצָאתֶם לִרְאוֹת הֲאִישׁ לָבוּשׁ בְּגָדִים
71 נָעִים הִנֵּה הַלֹּבְשִׁים בְּגָדִים נָעִים וְהַמְפַנְּקִים
72 בְּבָתֵּי מְלָכִים הֵמָּה: אוֹ מָה יְצָאתֶם לִרְאוֹת
נָבִיא אָכֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם וְיוֹתֵר מִנָּבִיא:
73 כִּי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו כָּתוּב הִנֵּה אֲנִי
שֹׁלֵחַ אֶת מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר יָכִין אֶת דַּרְכְּךָ
74 לְפָנֶיךָ: כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם בְּכָל הַנִּבְרָאִים
לֹא קָם גָּדוֹל מִיּוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל אֲבָל הַקָּטֹן
75 בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים גָּדוֹל מִמֶּנּוּ: וְכָל הָעָם
וְהַמְכֻסִּים שָׁמְעוּ וַיִּצְדְּקוּ אֶת אֱלֹהִים בְּהִטָּבְלָם
76 בְּטְבִילַת יוֹחָנָן: וְהַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים מָאֲסוּ
בַּעֲצַת אֱלֹהִים לְעַצְמָם בְּאִי הִטָּבְלָם מִיָּדוֹ:
77 וַיֹּאמֶר אֲדֹנֵינוּ אֶל מִי אֶדְמֶה אֶת אַנְשֵׁי הַדּוֹר
78 הַזֶּה וְלָמָּה הֵמָּה דּוֹמִים: דָּמוּ הֵמָּה לִילָדִים
הַיּוֹשְׁבִים בַּשּׁוּק וְקוֹרְאִים אֶל חֲבֵרֵיהֶם וְאוֹמְרִים
79 חָלַלְנוּ לָכֶם וְלֹא רְקַדְתֶּם סָפַדְנוּ לָכֶם וְלֹא
80 בָכִיתֶם: כִּי בָא יוֹחָנָן הַמַּטְבִּיל לֹא אָכַל לֶחֶם
וְלֹא שָׁתָה יַיִן וַאֲתֶם אֹמְרִים שֵׁד הוּא בּוֹ:
81 בָּא בֶן הָאָדָם אֹכֵל וְשֹׁתֶה וַאֲתֶם אֹמְרִים
הִנֵּה אִישׁ זוֹלֵל וְשִׁכּוֹר וְרֵעַ לְמוֹכְסִים וְלַחַטָּאִים:
82 וְהַחָכְמָה נִצְדֶּקֶת מִכָּל בָּנֶיהָ: וַיְהִי בְּעוֹד
הוּא מְדַבֵּר וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד מִן הַפְּרוּשִׁים
שָׁאַל אֹתוֹ לֶאֱכֹל עִמּוֹ וַיָּבֹא בֵּית הָאִישׁ
וַיֵּשֶׁב לָאֲכֹל לֶחֶם:

פרק ח.

1 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ בְּכָל עִיר וְעִיר
וּבְכָל כְּפָר וְכָפָר וַיְבַשֵּׂר אֶת בְּשׂוֹרַת מַלְכוּת
2 הָאֱלֹהִים: וְאִתּוֹ שְׁנֵים עָשָׂר תַּלְמִידָיו וְנָשִׁים
אֲחָדוֹת אֲשֶׁר רִפָּא מֵרוּחוֹת רָעוֹת וּמֵחֳלָיִם
וְהֵן מִרְיָם הַנִּקְרֵאת מַגְדָּלִית אֲשֶׁר יָצְאוּ
3 מִמֶּנָּה שִׁבְעָה שֵׁדִים: וְיוֹחָנָה אֵשֶׁת כּוּזָא
אֹפַרְכוֹס הוֹרוֹדוֹס וְשׁוֹשַׁנָּה וְנָשִׁים רַבּוֹת
אֲשֶׁר שִׁמְּשׁוּ אֶת יֵשׁוּעַ וְאֶת תַּלְמִידָיו מִנִּכְסֵיהֶן:
4 וַיְהִי בְּהִקָּבֵץ עָלָיו עַם רַב וְהָעָם מִכָּל עִיר
5 בָּאוּ אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּמָשָׁל לֵאמֹר: יָצָא
הַזֹּרֵעַ לִזְרוֹעַ אֶת זַרְעוֹ וַיְהִי בִּזְרוֹעוֹ וַיִּפֹּל
מִן הַזֶּרַע עַל יַד הַדֶּרֶךְ וַיִּרָּמֵס וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
6 אָכַל אֹתוֹ: וְאַחֵר נָפַל עַל הַסֶּלַע וַיִּצְמַח וַיִּיבַשׁ
7 כִּי לֹא הָיְתָה לוֹ רְטִיבָה: וְאַחֵר נָפַל בְּתוֹךְ
הַקּוֹצִים וַיַּחַד הַקּוֹצִים אֹתוֹ: וְאַחֵר נָפַל עַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וַיִּצְמַח וַיַּעַשׂ פְּרִי מֵאָה כְּפִלִים:
8 וַיְהִי בְּאָמְרוֹ זֹאת וַיִּקְרָא אֵלָיו: מִי אֹזֶן לוֹ
9 לִשְׁמֹעַ יִשְׁמָע: וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ תַּלְמִידָיו
10 לֵאמֹר מָה הַמָּשָׁל הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם
נִתַּן לָדַעַת אֶת סִתְרֵי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלַאֲחֵרִים
11 בְּמָשָׁלִים לְמַעַן בִּרְאוֹתָם לֹא יִרְאוּ וּבִשְׁמֹעָם
לֹא יָבִינוּ: וְזֶה הַמָּשָׁל הַזֶּרַע הוּא דְּבַר
12 הָאֱלֹהִים: וְאֵלֶּה הַנִּמְשָׁלִים עַל יַד הַדֶּרֶךְ הֵם
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְאַחַר בָּא הַשָּׂטָן וַיִּקַּח אֶת הַדָּבָר
13 מִלִּבָּם לְבִלְתִּי יַאֲמִינוּ וְיִוָּשֵׁעוּ: וְאֵלֶּה עַל
הַסֶּלַע הֵם אֲשֶׁר בְּשָׁמְעָם אֶת הַדָּבָר בְּשִׂמְחָה
יְקַבְּלוּהוּ וְאֵין לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְהֵם לְעֵת מָצָא
14 יַעַמְדוּ וְלֹא יַחֲזִיקוּ: וְהַנִּמְשָׁל בְּתוֹךְ הַקּוֹצִים
הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהָלְכוּ וַיֶּחְנְקוּ בְּדַאֲגוֹת
וּבְעֹשֶׁר וּבְתַעֲנוּגֵי הַחַיִּים וְלֹא הִבְשִׁילוּ:
15 וְהַנִּמְשָׁל בָּאָרֶץ הַטּוֹבָה הֵם אֲשֶׁר בְּלֵב טוֹב
וְיָשָׁר שָׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר וַיִּשְׁמְרוּהוּ וְהֵם
מַעֲצִים בְּסַבְלָנוּת עַד יַבִּיאוּ פְּרִי:
16 וְאֵין אִישׁ אֲשֶׁר יַדְלִיק נֵר וַיְכַסֵּהוּ בִּכְלִי אוֹ
יָשִׂים אֹתוֹ תַּחַת הַמִּטָּה כִּי אִם יָשִׂים אֹתוֹ

(39) מתי 24: 43. ו. שא. 5:
2. ב. קה. 3: 10. לוק. 3:
3. 15: 16.
(40) מתי 24: 44. 25: 13.
מה. 13: 33. לה. 21: 34. 36.
ו. שא. 5: 6. ב. קה. 3: 12.
(42) מתי 24: 45. 25: 21. ו.
מה. 4: 2.
(44) מתי 24: 47.
(45) מתי 24: 48.
(46) מתי 24: 51.
(47) מה. 15: 30. מו. 25: 2.
מתי. 9: 41. 15: 22. קה. 17:
30. מר. 4: 17.
(48) חי. 5: 17. ו. מל. 1:
13.
(49) לה. 12: 51.
(50) מתי 20: 22. מה. 10:
38.
(51) מתי 10: 34. לה. 12:
49. מי. 7: 6. מתי. 7: 43.
9: 16. 10: 19.
(52) מתי 10: 35.
(54) מתי 16: 2.
(58) מה. 25: 8. מתי 5:
25. מי. 32: 6. נה. 55: 6.
(59) מה. 12: 42.
(4) מתי 18: 24. לה. 11: 4.
(6) נה. 5: 2. מתי 21: 19.
(13) מה. 16: 18. קה. 9: 17.
(14) מה. 20: 9. מתי 12:
10. מה. 3: 2. לה. 6: 7.
14: 3.
(15) לה. 14: 5.
(16) לה. 19: 9.

וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּנָיו וְעֵשָׂו בְּנֵי מִקְּבֹרֹת אֲבִיהֶם׃ 33 וַיָּמָת יִצְחָק וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃ 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו אֶת־הַלֶּחֶם וּנְזִיד הַעֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃

26 1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ 2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ 4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 5 עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגוּנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ 8 וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת־רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ 14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 15 וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 16 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃

18 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 19 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ 20 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ 22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ 24 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ 25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃ 26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ 28 וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֶךָ וּבֵינֵינוּ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ 29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ 30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 31 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 32 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ 33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 34 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ 35 וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וְלִרְבְקָה׃

27 1 וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ 2 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ 3 וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה־לִּי צָיִד׃ 4 וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃ 5 וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ 6 וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר׃ 7 הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֶכְךָ לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי׃ 8 וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ׃ 9 לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ 10 וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק׃ 12 אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה׃ 13 וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלָּלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ 14 וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ 15 וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטֹן׃ 16 וְאֵת עֹרֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו׃ 17 וַתִּתֵּן אֶת־הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ׃

---

1 מ: דקדוק. 2 מ: מהפכות.

(18) שמו 13: 31. מד. 4: 30.
(21) שמו 13: 33.
(22) שמו 9: 35. מד. 6: 6.
(24) שמו 7: 13. שמו. 7: 34. 8: 21. 13: 33. לה. 9: 31.
(25) שו. 32: 6. נד. 55: 6. שמו 25: 10. לה. 6: 46. שמו 7: 23. 25: 12.
(27) שמו 7: 23. 25: 41. לה. 13: 25. שו. 6: 8. שמו 25: 41.
(28) שמו 8: 12. 13: 42. 24: 51. שמו 8: 11.
(30) שמו 19: 30. 20: 16. מד. 10: 31.
(32) מד. 2: 10.
(34) שמו 23: 37.

(35) חש. 26: 31. 32. שו. 69: 25. נד. 1: 7. בר. 9: 27. שו. 3: 12. שו. 118: 26. שמו 21: 9. מד. 11: 10. לה. 19: 38. שמו. 12: 13.

(3) שמו 12: 10.
(5) שב. 23: 5. דה. 22: 4. לה. 13: 15.
(10) מכל. 25: 6. 7.
(11) נש. 22: 29. שו. 18: 27. מכל. 29: 23. שמו 23: 12. לה. 18: 14. מד. 4: 6. ו. שב. 5: 5.
(13) נשר. 8: 10. 12. 19: 9.
(15) ילק. 19: 9.
(16) שמו 22: 2.
(17) מכל 9: 2. 5.

ולא תלוו: ולא תקוו לקבל ממנו כלום: 24 ותהי שכרכם רב ותהיו בני עליון כי הוא חסד על הרעים והמרים: 25 היו רחמנים כאשר אביכם רחמן הוא: 26 אל תדינו ולא תדונו אל תרשיעו ולא תרשיעו שלחו וישלחו לכם: 27 תנו ויתן לכם מדה טובה דחוקה ומשוקה ורעושה תתנו בחיקכם כי במדה אשר תמדדו בה ימדד לכם: 28 וידבר להם משל הלא יוכל עור לעור להדריך הלא שניהם יפלו בשוחה: 29 אין תלמיד גדול מרבו כי אם כל מי שהוא מתלמד יהיה כרבו: 30 ולמה אתה רואה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תבין: 31 או איך תוכל לומר לאחיך אחי הנח לי ואוציא את הקסם מעינך ואתה לא תראה את הקורה בעינך חנף הוציא תחלה את הקורה מעינך ואז תראה להוציא את הקסם אשר בעין אחיך: 32 כי אין עץ טוב אשר יעשה פרי רע ולא עץ רע אשר יעשה פרי טוב: 33 כי כל עץ מפריו יודע כי לא מן הקוצים יקטפו תאנים ולא מן הסנה יבצרו ענבים: 34 האדם הטוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב והאדם הרע מאוצר לבו הרע יוציא רע כי מן השפע הלב ידבר פיו: 35 למה תקראו לי אדוני אדוני ולא תעשו את אשר אני אומר: 36 כל הבא אלי ושמע את דברי ועשה אותם אגיד לכם את אשר הוא דומה: 37 הוא דומה לאיש בונה בית אשר חפר עמוק ויסד את ביתו על הסלע ויבוא שטף ויפול הנהר על הבית ההוא ולא יוכל להזיזו כי יסודו על הסלע: 38 והשומע ולא עשה דומה לאיש בונה בית על הארץ בלי יסוד ויפול הנהר על הבית ההוא ויפול מיד ויהי שבר הבית ההוא גדול: 39 ויהי כאשר כלה ישוע את כל הדברים האלה באזני כל העם ויבא אל כפר נחום: 40 ועבד המאה אשר היה חולה ומת היה יקר לאדוניו מאד: 41 וישמע על ישוע וישלח אליו זקני היהודים לאמר בקש ממנו לבוא ולהושיע את עבדו: 42 ויבואו אל ישוע ויתחננו לפניו מאד לאמר הוא אוהב את אומתנו ובית הכנסת הוא בנה לנו: 43 וילך ישוע עמהם ויהי כאשר קרב אל הבית שלח המאה חברים לאמר אל תטרח אדוני כי לא אכין את נפשי לבוא אל ביתך: 44 על כן גם את עצמי לא חשבתי לבוא אליך אך אמר בדבר ויבא עבדי: 45 כי גם אני איש תחת ממשלה ויש תחתי חיילים ואומר לזה לך והלך ולאחר לבוא והוא בא ולעבדי עשה זאת והוא עשה: 46 וישמע ישוע ויתמה עליו ויפן אל העם הבאים אחריו ויאמר אמן אמן אומר אני לכם לא מצאתי כזאת באיש בישראל: 47 וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד חי ובריא: 48 ויהי ביום השני וילך ישוע אל עיר נעין וילכו עמו תלמידיו ועם רב: 49 ויהי כאשר קרב אל שער העיר והנה מוציאים את המת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועם רב מן העיר עמה: 50 וירא ישוע אליה וירחם עליה ויאמר אל תבכי: 51 ויגש ויגע במטה והנשאים עמדו ויאמר אליך אומר קומי בחורי: 52 ויקם המת וישב ויחל לדבר ויתן אותו ישוע לאמו: 53 ויפלו כל העם על פניהם וישתחוו לישוע ויאמרו נביא גדול קם בתוכנו ואלהים פקד את עמו: 54 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הסביבות: 55 ויגידו יוחנן ותלמידיו את כל הדברים האלה: 56 ויקרא יוחנן אל שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר: 57 הנך הבא או נקוה לאחר: 58 ויבואו האנשים אל ישוע ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר הנך הבא או נקוה לאחר: 59 ובעת ההיא רפא ישוע רבים מחליים ומדוים ורעות רוחות ועורים רבים נתן לראות: 60 ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ושמעתם: 61 העורים רואים והפסחים מתהלכים והמצורעים נטהרים והחרשים שומעים והמתים קמים והעניים מבשרים: 62 ואשרי אשר לא יכשל בי: 63 וילכו השנים ויגידו ליוחנן את כל הדברים האלה: 64 ויהי כאשר הלכו השנים ויחל ישוע לדבר אל העם על יוחנן לאמר: 65 מה יצאתם אל המדבר לראות קנה נענע ברוח: 66 ומה יצאתם לראות איש לבוש בגדים נאים הנה הלובשים בגדים נאים בבתי מלכים הם: 67 ומה יצאתם לראות נביא אמן אומר אני לכם גם יותר מנביא: 68 כי הוא הנביא אשר כתוב עליו הנני שולח מלאכי לפני פניך אשר יכין דרכך לפניך: 69 אמן אומר אני לכם לא קם בילודי נשים גדול מיוחנן המטביל: 70 ואני אומר לכם כי הקטן בממלכת השמים גדול ממנו: 71 וכל העם אשר שמעו ואף המכסים שמים צדקו את אלהים בהטבלם את עצמם בטבילת יוחנן: 72 ואנשי הדור הזה אנשי רע המה ומשל הם דומים לילדים הישבים בשוק וקוראים איש אל רעהו ואומרים: 73 חלילנו לכם ולא רקדתם בקלנו ספדנו לכם ולא בכיתם: 74 כי יוחנן בא לא אכל ולא שתה יין ואתם אומרים שד יש בו: 75 בן האדם בא אוכל ושותה ואתם אומרים הנה איש זולל ושתיין ידיד מכסים וחוטאים: 76 ותצדק החכמה מכל בניה: 77 ויהי כאשר כלה ישוע לדבר אל העם ויבקש אחד מן הפרושים לאכל עמו ויבא ישוע בית האיש ויסב: 78 והנה אשה חוטאת אשר בעיר ידעה כי ישוע מסב בבית הפרוש ותקח אלבסטרון שמן ותבא ותעמד מאחורי ישוע לרגליו בוכיה ותחל לרחוץ את רגליו בדמעותיה ותנגבם בשערות ראשה ותשק לרגליו ותסך את רגליו בשמן: 79 וירא הפרוש אשר קרא לישוע ויאמר בלבבו לאמר אם נביא הוא היה יודע מי האשה הנוגעת בו כי חוטאת היא: 80 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון יש לי אליך דבר אחד ויאמר דבר רבי: 81 ויאמר ישוע אל שמעון היו לאיש אחד שני חייבים לו חייב אחד חמש מאות דינר וחייב אחד חמשים דינר: 82 ואין להם לשלם ויחן לשניהם ויאמר מי מהם יאהבנו יותר: 83 ויען שמעון ויאמר אדני אשר חנן לו יותר: 84 ויאמר ישוע אל שמעון ישר שפטת: 85 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת אני באתי אל ביתך ומים לרגלי לא נתת והיא רחצה את רגלי בדמעותיה ותנגבם בשערות ראשה: 86 נשיקה לא נשקת לי והיא מאז באה לא חדלה לנשק לרגלי: 87 ראש בשמן לא סכתה והיא סכה את רגלי בשמן: 88 על כן אמר אני לך סלחו לה חטאתיה הרבות כי אהבה רבה אהבה: 89 ואשר מעט יסלח לו מעט יאהב: 90 ויאמר אל האשה סלחו לך חטאתיך: 91 ויחלו המסובים לדבר בלבבם לאמר מי זה אשר גם חטאות נשאים יסלח: 92 ויאמר ישוע אל האשה אמונתך הושיעה אותך לכי לשלום: 93 ויהי אחרי כן וילך ישוע בכל עיר ועיר ובכל כפר וכפר ויטיף דבר אלהים ושנים עשר תלמידיו עמו: 94 ונשים אחדות אשר רפא מרוחות רעות ומחליים ומרי נפש מרים מגדלית אשר יצאו ממנה שבעה שדים: 95 ויוחנה אשת כוזא פקיד הורדוס ושושנה ורבות אחרות אשר שרתו את ישוע ואת תלמידיו מהונם: 96 ויהי בהיות ישוע בכפר אחד ויבא אל בית איש אחד ושמו שמעון ויסב: 97 והנה אשה אחת אשר בעיר ידעה כי ישוע מסב בבית הפרוש ותקח אלבסטרון שמן ותבא ותעמד מאחורי ישוע לרגליו בוכיה ותחל לרחוץ את רגליו בדמעותיה ותנגבם בשערות ראשה ותשק לרגליו ותסך את רגליו בשמן: 98 וירא הפרוש אשר קרא לישוע ויאמר בלבבו לאמר אם נביא הוא היה יודע מי האשה הנוגעת בו כי חוטאת היא: 99 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון יש לי אליך דבר אחד ויאמר דבר רבי: 100 ויאמר ישוע אל שמעון היו לאיש אחד שני חייבים לו חייב אחד חמש מאות דינר וחייב אחד חמשים דינר: 101 ואין להם לשלם ויחן לשניהם ויאמר מי מהם יאהבנו יותר: 102 ויען שמעון ויאמר אדני אשר חנן לו יותר: 103 ויאמר ישוע אל שמעון ישר שפטת: 104 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת אני באתי אל ביתך ומים לרגלי לא נתת והיא רחצה את רגלי בדמעותיה ותנגבם בשערות ראשה: 105 נשיקה לא נשקת לי והיא מאז באה לא חדלה לנשק לרגלי: 106 ראש בשמן לא סכתה והיא סכה את רגלי בשמן: 107 על כן אמר אני לך סלחו לה חטאתיה הרבות כי אהבה רבה אהבה: 108 ואשר מעט יסלח לו מעט יאהב: 109 ויאמר אל האשה סלחו לך חטאתיך: 110 ויחלו המסובים לדבר בלבבם לאמר מי זה אשר גם חטאות נשאים יסלח: 111 ויאמר ישוע אל האשה אמונתך הושיעה אותך לכי לשלום: 112 ויהי אחרי כן וילך ישוע בכל עיר ועיר ובכל כפר וכפר ויטיף דבר אלהים ושנים עשר תלמידיו עמו: 113 ונשים אחדות אשר רפא מרוחות רעות ומחליים ומרי נפש מרים מגדלית אשר יצאו ממנה שבעה שדים: 114 ויוחנה אשת כוזא פקיד הורדוס ושושנה ורבות אחרות אשר שרתו את ישוע ואת תלמידיו מהונם:

(1) מתי 9: 10.
(2) בר' 11: 3. יחזק' 12:2.
(4) מתי 18: 12.
(6) ו' שמ' 2: 10. 25.
(7) לו' 5: 32.
(8) מתי 20: 27. מר' 12:1.
(12) מד' 12: 44.
(20) שה' 2: 39. וי' 2: 17.
(21) תה' 51: 4.
(24) מתי 21: 43. 22: 8. שה' 13: 46.
(26) דב' 13: 6. 33: 9. מתי 10: 37. לו' 9: 13. יחזק' 12: 11.
(27) מתי 16: 24. מד' 8: 34.
לו' 9: 23. ב' שמ' 3: 12.
(28) מתי 24: 27.
(34) מתי 5: 13. מד' 9: 50.

פרק ו.

1 ויהי בשבת השני[1] בהעבירו בשדות ותלמידיו קטפו שבלים ויאכלו: 2 ויאמרו אליו הפרושים הנה תלמידיך עושים את אשר לא יעשה איש בשבת: 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו ואנשיו רעבים: 4 איך בא בית האלהים ויקח לחם הפנים ויאכל ויתן גם לאנשיו אשר עמו אשר לא יאכל כי אם לכהנים לבדם: 5 ויאמר אליהם בן האדם אדון גם לשבת: 6 ויהי בשבת אחר ויבא בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יד ימינו יבשה: 7 ויראו הסופרים והפרושים אם ירפא בשבת למען מצוא עלה ויקטרגו עליו: 8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר לאיש אשר יד ימינו יבשה קום ועמוד בתוך: 9 ויקם ויעמד: ויאמר ישוע אל הסופרים והפרושים אשאלכם דבר אחד הטוב לעשות בשבת או הרע הנפש להושיע או לאבד: 10 ויסב עיניו על כולם ויאמר אל האיש נטה את ידך ויעש כן וישב ידו כבשרו: 11 ויתמלאו כולם קנאה ויתיעצו מה יעשו לישוע: 12 ויהי בימים ההם ויצא אל ההר להתפלל ויהי כל הלילה מתפלל אל אלהים: 13 ויהי כאשר עלה היום ויקרא אל תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אנשים אשר קרא שליחים: 14 שמעון אשר קרא שמו פטרוס ואנדריאס אחיו יעקב ויוחנן יפלפוס ובר תלמי: 15 מתי ותומא יעקב בן חלפי ושמעון הנקרא זילוטס: 16 יהודה אחי יעקב ויהודה איש קריות אשר הוא בוגד: 17 וירד עמהם וישב על מישור ותלמידיו עמו ועם רב מן העם מכל יהודה וירושלים וארץ צור וצידון: 18 אשר באו לשמוע אליו ולהרפא מחליהם וגם המוכים מרוחות רעות נרפאו: 19 וכל העם בקשו לגעת בו כי יצא ממנו כח וירפא את כולם: 20 וישא עיניו אל תלמידיו ויאמר אשרי אתם העניים כי לכם ממלכת אלהים: 21 אשרי אתם הרעבים עתה כי תשבעו אשרי אתם הבוכים עתה כי תשחקו: 22 אשרי אתם כאשר ישנאו אתכם בני אדם וכאשר יבדילו אתכם ויחרפו אתכם ויוציאו את שמכם כרע בעבור בן האדם: 23 שמחו ביום ההוא וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן עשו אבותיהם לנביאים: 24 אבל אוי לכם העשירים כי כבר קבלתם את נחמתכם: 25 אוי לכם השבעים עתה כי תרעבו אוי לכם המשחקים עתה כי תתאבלו ותבכו: 26 אוי לכם כאשר כל בני אדם יהללו אתכם כי כן עשו אבותיהם לנביאי השקר: 27 אבל אני אומר לכם לאוהביי אהבו את שונאיכם היטיבו למשנאיכם: 28 ברכו את מקללכם והתפללו בעד מחרפיכם: 29 ומכה אחת על לחיך הכה גם על השנית ומעטה אשר יקח ממך אל תמנע גם את כתנתך: 30 כל שואל ממך תן לו ומאשר לקח ממך אל תשב: 31 וכאשר תרצו כי יעשו לכם בני אדם כן תעשו גם אתם להם: 32 כי אם אוהביכם אתם מה שכר לכם הלא גם החוטאים אוהביהם: 33 ואם תיטיבו לאשר יטיבו לכם מה שכר לכם הלא גם החוטאים יעשו כן: 34 ואם תלוו לאשר תקוו לקבל ממנו מה שכר לכם הלא גם החוטאים ילוו לחוטאים

(1) מתי 9: 10.
(2) בר' 11: 3. יחזק' 12:2.
(4) מתי 18: 12.
(6) ו' שמ' 2: 10. 25.
(7) לו' 5: 32.
(8) מתי 20: 27. מר' 12:1.
(12) מד' 12: 44.
(20) שה' 2: 39. וי' 2: 17.
(21) תה' 51: 4.
(24) מתי 21: 43. 22: 8. שה' 13: 46.
(26) דב' 13: 6. 33: 9. מתי 10: 37. לו' 9: 13. יחזק' 12: 11.
(27) מתי 16: 24. מד' 8: 34.
לו' 9: 23. ב' שמ' 3: 12.
(28) מתי 24: 27.
(34) מתי 5: 13. מד' 9: 50.

23 מפיו אישׁ ידיו ישׁיב׃ מוכיח אחרי חן ימצא
24 לשׁון׃ ס דרך חיים למעלה למשׂכיל למען
25 סור משׁאול מתחת׃ יסד יהוה בית גאים
[1]ויציב גבול אלמנה׃ תועבת יהוה מחשׁבות
26 רע ונעימי אמרי טהר׃ בוצע בצע יעכר ביתו
27 ושׂונא מתנות יחיה׃ ס לב צדיקים יהגה
28 לענות ופי רשׁעים יביע רעות׃ קרוב יהוה
29 לכל קוראיו לכל אשׁר יקראוהו באמת׃ רצון
יראיו יעשׂה ואת שׁועתם ישׁמע ויושׁיעם׃
30 שׁומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשׁעים
31 ישׁמיד׃ תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשׂר
32 שׁם קדשׁו לעולם ועד׃ ס ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה׃

פרק לא׃

1 דברי למואל מלך משׂא אשׁר יסרתהו אמו׃
2 מה בריה ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ אל
3 תתן לנשׁים חילך ודרכיך למחות מלכים׃
4 אל למלכים למואל אל למלכים שׁתות יין
5 ואי למשׁלים שׁכר׃ פן ישׁתה וישׁכח מחק
6 ויטה דין כל בני עניים׃ תנו שׁכר לאובד
7 ויין למרי נפש׃ ישׁתה וישׁכח רישׁו ועמל
8 בנו לא יזכר עוד׃ ס פתח פיך לאלם לדין כל
9 בני חלופים׃ פתח פיך שׁפט צדק ודין עני

---

(24) כה. 15: 32. יג. 2: 1.
5: 14. כלים. 3: 1.
(32) כה. 15: 24.

(6) שם. 45: 10. 11. 14.
(8) שמות. 12: 36. יג. 5: 8.
8. ראש. 15 5.

(9) בד. 4: 27. שמות 6: 19.
19: 21. כה. 11: 41. ו. שלח.
6: 17–19.
(10) שמות 25: 21. כה. 19:
17.
(13) שמות 6: 24.
(14) שמות 23: 14.

[1]מ: מוציבי. [2]שמות: בני. שמות שם. 45: 10. 11.
[3]שמות שם. 45: 14.

(15) כה. 10: 29. שם. 7: 9.
ו. שמר. 16: 7.
(16) שמות 4: 17. 11: 12. 13.
כה. 7: 29.
(17) שם. 102: 26. 27. יג.
40: 8. 151: 6. שמות 15: 18. ו.
25. כלים. 12 25.
(18) שמות 5: 32. 19: 9. שמ.
10: 11. ו. שם. 7: 10. 11.
(24) וכו. 14: 12. יג. 99:
24. שמ. 9: 44. שמ.
(25) נשם. 121: 13. כה. 9:
24.

27 נִּתְּבָ֣ה לְכָל־הָעָ֑ם כִּ֚י אַתֶּ֣ם עֵדִ֔ים הַיּ֖וֹם לְכָל־הָעָֽם׃
28 כִּֽי־אַתֶּ֣ם דֹּרְשִׁ֗ים אֶת־נַפְשִׁ֛י כְּדִבְרֵ֥י הַשָּׁוְא֖ וְאֵ֣ין בָּהֶ֑ם הֲלֹ֣א
הַכֹּתְבִ֗ים בְּסֵ֤פֶר כָּתַב֙ לֵאמֹ֔ר׃ וְהִנֵּ֥ה בָּ֖א הַיּ֣וֹם הַגָּדֽוֹל׃
29 כִּ֣י יָבֹ֔א בְּיוֹם֙ הַשַּׁבָּ֔ת וְהִנֵּ֥ה בָּ֖א הַיּ֣וֹם הַגָּדֽוֹל׃
30 וְאֵ֣ין בּ֔וֹ כִּ֥י אִם־הַיּ֖וֹם הַשֵּׁנִ֑י וְאֵ֣ין בּ֔וֹ כִּ֥י אִם־הַיּ֖וֹם הַשֵּׁנִֽי׃
31 וְיֵ֣שׁ לְהַשְׁלִ֔יךְ בְּיוֹם֙ הַשֵּׁנִ֔י וְיֵ֣שׁ לְהַשְׁלִ֔יךְ בְּיוֹם֙ הַשֵּׁנִ֔י
וְהַשְׁלִיכ֖וּ בְּיוֹם֙ הַשֵּׁנִ֔י וְהַשְׁלִיכ֖וּ בְּיוֹם֙ הַשֵּׁנִֽי׃

פרק יח׃

1 וַיֹּ֣אמֶר לָהֶ֔ם מָשָׁ֖ל בְּכָל־עֵ֑ת לְהִתְפַּלֵּ֥ל וְלֹ֖א לְהִתְרַפּֽוֹת׃[1]
2 לֵאמֹ֑ר שׁוֹפֵ֣ט הָיָ֔ה בְּעִ֣יר אֶחָ֔ד אֲשֶׁ֥ר מֵאֱלֹהִ֖ים לֹ֣א יָרֵ֑א וּמֵאָדָ֖ם לֹ֥א
3 יָבֹֽשׁ׃[2] וְאַלְמָנָ֣ה אַחַ֔ת הָיְתָ֥ה בָּעִ֖יר הַהִ֑יא וַתָּבֹ֣א אֵלָ֔יו לֵאמֹ֕ר[3] עָשֵׂ֥ה
4 לִ֖י מִשְׁפָּ֑ט מִצָּרִֽי׃ וְלֹ֥א אָבָ֖ה לָעֵ֣ת הַהִ֑יא וְאַחַ֣ר אָמַ֔ר אִם־גַּ֥ם
אֶת־אֱלֹהִ֖ים לֹ֣א אִירָ֑א וּמֵאָדָ֖ם לֹ֥א אֶבּֽוֹשׁ׃
5 אֲבָ֗ל יַ֚עַן כִּֽי־תָטְרִ֣יד הָֽאַלְמָנָ֣ה הַזֹּ֔את אֲשַׁפְּטֶ֖נָּה פֶּן־תָּב֣וֹא לָנֶ֑צַח
6 וַיֹּ֣אמֶר הָאָד֔וֹן שִׁמְע֕וּ אֵ֖ת אֲשֶׁ֣ר אָמַ֑ר הַשּׁוֹפֵ֖ט הָעַוְלָתָֽן׃ וְהָאֱלֹהִ֗ים
הֲלֹ֣א יַעֲשֶׂ֤ה מִשְׁפָּט֙ לִבְחִירָ֔יו הַצֹּעֲקִ֥ים אֵלָ֖יו יוֹמָ֣ם וָלָ֑יְלָה וְהוּא֙
7 אֶ֣רֶךְ אַפַּ֔יִם לָהֶֽם׃ אֲנִ֣י אֹמֵ֔ר לָכֶ֕ם כִּ֥י יַעֲשֶׂ֥ה מִשְׁפָּטָ֖ם בְּקָ֑רוֹב
8 אוּלָ֗ם בֶּן־הָאָדָם֙ בְּבוֹא֔וֹ הֲיִמְצָ֥א אֱמוּנָ֖ה בָּאָֽרֶץ׃ וַיֹּ֣אמֶר אֶל־
אֲנָשִׁ֗ים הַבֹּטְחִ֤ים בְּעַצְמָם֙ כִּ֣י צַדִּיקִ֣ים הֵ֔ם וּמַאֲסִ֖ים בְּכָל־הָאֲחֵרִ֑ים
9 אֶת־הַמָּשָׁ֥ל הַזֶּ֖ה׃ שְׁנֵ֣י אֲנָשִׁ֔ים עָל֥וּ הַבַּ֖יִת לְהִתְפַּלֵּ֑ל הָאֶחָ֤ד פָּרוּשִׁי֙
10 וְהָאַחֵ֖ר מוֹכֵֽס׃ הַפָּרוּשִׁ֗י עָמַ֛ד וְהִתְפַּלֵּ֥ל בְּלִבּ֖וֹ כָּ֣כָה אֱלֹהִ֑ים
אוֹדְךָ֗ כִּ֣י לֹ֤א כְּכָל־הָֽאֲנָשִׁים֙ הַחוֹמְסִ֣ים הַמְעַוְּלִ֔ים הַמְנָאֲפִ֖ים
11 וְגַם֙ כַּמּוֹכֵ֣ס הַזֶּ֔ה׃ אֲצ֣וֹם שְׁתַּ֔יִם בַּשָּׁבֻ֑עַ אֲעַשֵּׂ֖ר כֹּ֥ל אֲשֶׁר־
12 אֶקְנֶֽה׃ וְהַמּוֹכֵס֙ עָמַ֣ד מֵֽרָח֔וֹק וְלֹ֥א אָבָ֖ה אֲפִלּ֣וּ לְהַרְאוֹת֙ עֵינָ֣יו
הַשָּׁמַ֔יְמָה כִּ֥י אִם־הִכָּ֖ה עַל־חָזֵ֑הוּ לֵאמֹ֕ר אֱלֹהִ֖ים הִלָּ֥ם לִ֖י
הַחַטָּֽא׃

---

[1] ב: ולא להתרפות. [2] ם: ולא ויראה. [3] ב ס ו: לאמר.

(29) יב. 8: 20. 34: 16. מס. 5: 39. 45. כג. 15: 21. 17: 11.
(31) מס. 12: 10. 11.

(1) מס. 18: 6. 7. מכ. 9: 42. ו. מה. 11: 19.
(3) מס. 18: 15. 21. חם. 19: 17. מכ. 17: 10. מכ. 5: 19.
(6) מס. 17: 20. 21: 21. מכ. 9: 23. 11: 23.

(8) לה. 12: 37.
(10) נס. 22: 3. 35: 7. מה. 16: 2. מס. 25: 30. ם. 3: 12. 11: 35. ו. מה. 9: 16. 17. פעלים. 11.
(11) לה. 9: 51. 52. מס. 4: 4.
(12) חם. 13: 46.
(14) חם. 13: 2. 14: 2. מס. 8: 4. לה. 5: 14.
(19) מס. 9: 22. מכ. 5: 34.

13 בְּשָׂרִ֔ים׃ וַיִּרְא֤וּ תַלְמִידָיו֙ וַיִּגְעֲר֣וּ בָהֶ֔ם׃ וַיִּקְרְא֥וּ יֶלְדֵ֖י אֵלָ֑יו
14 לְמַ֣עַן יִגַּ֔ע בָּהֶ֖ם׃ וַיִּרְא֤וּ תַלְמִידָיו֙ וַיִּגְעֲר֣וּ בָהֶ֔ם׃ וַיִּקְרְא֥וּ יֶלְדֵ֖י אֵלָ֑יו
15 וַיֹּ֣אמֶר יֵשׁוּעַ֮ לָהֶם֒ הַנִּ֣יחוּ לַיְלָדִ֗ים וְאַל־תִּמְנְע֥וּ אֹתָ֛ם לָבֹ֥א אֵלָ֖י
16 כִּ֣י לָהֶ֑ם כִּ֣י לָהֶ֑ם כִּ֣י לָהֶ֑ם

ס. מר. 33.

ס ס ס

35 וַיְהִי הַנְּעָרִים פֹּתְחִים שַׂקֵּיהֶם וְהִנֵּה־צְרוֹר־כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי שַׂקּוֹ
וַיִּרְאוּ אֶת־צְרֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הֵמָּה וְאָבִיהֶם וַיִּירָאוּ׃ 36 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֶנּוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנּוּ וְאֶת־בִּנְיָמִין תִּקָּחוּ עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה׃
37 וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ אֵלֶיךָ
תְּנָה אֹתוֹ עַל־יָדִי וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃ 38 וַיֹּאמֶר לֹא־יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם כִּי־אָחִיו
מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ נִשְׁאָר וּפִקְּתֶהוּ אֵיד בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי
בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ 39 וַיֵּשֶׁב הָאִישׁ אֶרֶץ וַיְדַבֵּר אִתָּנוּ קָשׁוֹת וַיִּתְּנֵנוּ אֶת־אִישׁ מְצוֹד
הָאָרֶץ׃ 40 וַנֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֲדֹנִי הַנְּעָרִים בָּאוּ לִשְׁבֹּר־אֹכֶל׃ 41 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
בָּאנוּ אֶל־הַמָּקוֹם וַנִּפְתְּחָה שַׂקֵּינוּ וְהִנֵּה־צְרוֹר־כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי שַׂקּוֹ כַּסְפֵּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ
וַנָּשֻׁבוּ אֹתוֹ בְיָדֵנוּ׃ 42 וְגַם כֶּסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל לֹא־יָדַעְנוּ מִי־שָׂם
כַּסְפֵּנוּ בְּצִרֹרֹתֵינוּ׃ 43 וַיֹּאמֶר אִישׁ אֲדֹנֵינוּ הָרֵעַ אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֵינוּ וַיִּתֵּן אֹתָנוּ
בְּמַסְגֵּר עִם־הָאִישׁ׃ 44 וַנֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנִי לֹא יָרַדְנוּ הַפַּעַם לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃

מה.

1 וְהָאִישׁ נָתַן אֶת־מִנְחָה בְּיָדֵנוּ וּמִשְׁנֶה־כֶּסֶף נָתַן בְּיָדֵנוּ וְאֶת־בִּנְיָמִין לָקָחְנוּ
2 וַנָּקָם וַנֵּרֶד מִצְרַיִם וַנַּעֲמֹד לִפְנֵי יוֹסֵף׃ וַיַּרְא יוֹסֵף אִתָּם אֶת־בִּנְיָמִין וַיֹּאמֶר
3 לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הָבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבַּיְתָה וּטְבֹחַ טֶבַח וְהָכֵן כִּי אִתִּי יֹאכְלוּ
4 הָאֲנָשִׁים בַּצָּהֳרָיִם׃ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים
5 בֵּיתָה יוֹסֵף׃ וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף
הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ בַּתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ מוּבָאִים לְהִתְגֹּלֵל עָלֵינוּ וְלִנְפֹּל עָלֵינוּ
6 וְלָקַחַת אֹתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ׃ וַיִּגְּשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף
7 וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיִת׃ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנִי יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה לִשְׁבֹּר אֹכֶל׃
8 וַיְהִי כִּי־בָאנוּ אֶל־הַמָּלוֹן וַנִּפְתְּחָה אֶת־שַׂקֵּינוּ וְהִנֵּה כֶסֶף־אִישׁ בְּפִי שַׂקּוֹ כַּסְפֵּנוּ
בְּמִשְׁקָלוֹ וַנָּשֶׁב אֹתוֹ בְיָדֵנוּ׃ 9 וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל לֹא יָדַעְנוּ
מִי־שָׂם כַּסְפֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וֵאלֹהֵי
אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃
10 וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן מַיִם
וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם׃ 11 וַיָּכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף
הַצָּהֳרָיִם כִּי־שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לָחֶם׃ 12 וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אָרְצָה׃ 13 וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזָּקֵן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי׃ 14 וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ
עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִין אָחִיו בֶּן־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר
הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יָחְנְךָ בְּנִי׃

---

1 ו: ויקחו.

(7) שמו' 9: 11. מל' 5: 30.
(8) לה' 3: 14. מל' 22: 1. 46.
(9) ש"ב 12: 3. ד' 12: 6. ש"ב 16: 4. 11. 12. מל' 3: 7. לה' 13: 16.
(10) שמו' 18: 11. 10: 6. 15: 24.
(11) בר' 1: 6.
(12) שמו' 25: 14. מל' 13: 34.
(14) שמו' 1: 11.
(15) לה' 19: 23.
(17) שמו' 25: 21. לה' 16: 10.
(21) שמו' 25: 24.
(22) ד' ש"ב 1: 16. ישע' 15: 9. שמו' 12: 37. 25: 26.
(26) שמו' 13: 12. 25: 29. מל' 4: 25. לה' 8: 18.
(28) מל' 10: 32.
(29) שמו' 21: 1. מל' 11: 1.
(35) ד' מל' 9: 13. שמו' 21: 7. מל' 11: 7. שמו' 12: 14.
(36) שמו' 21: 8.

[1]מעגיל לכסיל כמקל: וגיל כסיל כמשא חלה׃ 33 אל חכם מוסר יקנה: ◆ כצלם
ואל כמשא יגיל כסיל׃ 34 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
ואל כמשא יגיל כסיל׃ 35 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 36 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 37 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 38 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 39 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 40 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 41 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 42 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 43 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 44 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 45 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 46 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 47 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃ 48 אל תבך למת ולא תנוד לו: ◆ בכה בכה
בכה למת כי חדל אור לו: ◆ ובכה לנוסע כי לא ישוב עוד ולא יראה
ארץ מולדתו׃

פרק ט׳

1 אל תקנא באשת חיקך: ◆ ולא תלמדנה על נפשך רעה׃ 2 אל תתן
נפשך לאשה: ◆ שתבוא בגבולך׃ 3 אל תתרע את בתולה: ◆ פן
תפול בפקידתה׃ 4 אל תתן נפשך לזונה: ◆ פן תאבד בנחלתה׃
5 אל תבט אל בתולה: ◆ פן תכשל בחתניה׃ 6 אל תתן נפשך
ליין: ◆ כי יין הרג רבים׃ 7 מזון חיים מלאכת עבד: ◆ אשר
לא יאכל מזון אדוניו׃ 8 אל תהי מלוה את עבד: ◆ אשר לא
תקוה לו׃ 9 אל תשמח את חיל: ◆ כי אין נקי מעון׃

[1]מ: מגיל.

(38) תה. 118: 26. כה. 13: 35. כה. 2: 14. יא. 2: 14. (40) שר. 2: 11. (41) משל. 11: 35. (43) יר. 29: 3. 4. יז. 6: 3. כ. כה. 21: 20. (44) ו. שר. 9: 7. 8. שה. 3: 12. משל 24: 2. שה. 13: 2. כה. 21: 6. דב. 9: 24. כה. 1: 68. 78. ו. שה. 2: 12. (45) משל 21: 12. שר. 11: 11. 15. משל. 2: 14. 15. (46) יר. 56: 7. יז. 7: 11. (47) שר. 11: 18. משל. 7: 19. 8: 37. (48) קה. 16: 14.

(1) משל 21: 23. (2) קה. 4: 7. 7: 27. (6) משל 14: 5. 21: 26. כה. 29: 7. (9) משל 21: 33. שר. 12: 1. (17) תה. 118: 22. משל 21: 42. (18) דב. 2: 34. 35. משל 21: 44. (20) משל 22: 15. (21) משל 22: 16. שר. 12: 14. (24) משל 18: 28. (27) משל 22: 23. שר. 12: 18. קה. 6: 23: 8. (28) דה. 25: 5.

[2]שמאל. משנה ושם. שה.—משנה לקוטה שלפנינו

10 אחז זנה.◆ ומבוזה אחזה לב חי לבה לשכח׃
11 חלי: ומשפטי תשמרנה לא יבא בך רע׃ ◆ אחז
בחכמה ותחיה ושמרה כאישון עינך׃ 12 קשרם: ומשפטי
על אצבעותיך כתבם על לוח לבך׃ ◆ אמר לחכמה
אחות את: ומודעת לבינה תקרא׃ 13 חלי.◆ אחז מוסר
אל תרפה נצרה: כי היא חייך׃ 14 אל תחר לבך: ◆ בחטאי
רשעים כי אם יראת יהוה כל היום׃ 15 כי יש אחרית: ◆
ותקותך לא תכרת׃ 16 שמע בני וחכם: ◆ ואשר בדרך
תשר לבך׃ 17 אל תהי: ◆ בסבאי יין בזללי בשר לאכלה׃
18 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 19 אל תשמח
בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך ידע כי אם רע׃ 20 אל תהי
בסבאי יין: ◆ בזללי בשר לאכלה׃ 21 כי סבא וזולל: ◆
יורש עני ורש׃ 22 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך
ידע כי אם רע׃ 23 אל תהי בסבאי יין: ◆ בזללי בשר
לאכלה׃ 24 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 25 אל
תשמח בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך ידע כי אם רע׃ 26 אל
תהי בסבאי יין: ◆ בזללי בשר לאכלה׃ 27 כי סבא
וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 28 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆
כי אין לך ידע כי אם רע׃ 29 אל תהי בסבאי יין: ◆
בזללי בשר לאכלה׃ 30 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃
31 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך ידע כי אם רע׃
32 אל תהי בסבאי יין: ◆ בזללי בשר לאכלה׃ 33 כי סבא
וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 34 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆
כי אין לך ידע כי אם רע׃ 35 אל תהי בסבאי יין: ◆
בזללי בשר לאכלה׃ 36 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃
37 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך ידע כי אם רע׃
38 אל תהי בסבאי יין: ◆ בזללי בשר לאכלה׃ 39 כי סבא
וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 40 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆
כי אין לך ידע כי אם רע׃ 41 אל תהי בסבאי יין: ◆
בזללי בשר לאכלה׃ 42 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃
43 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆ כי אין לך ידע כי אם רע׃
44 אל תהי בסבאי יין: ◆ בזללי בשר לאכלה׃ 45 כי סבא
וזולל: ◆ יורש עני ורש׃ 46 אל תשמח בחגיגת רשע: ◆
כי אין לך ידע כי אם רע׃ 47 אל תהי בסבאי יין: ◆
בזללי בשר לאכלה׃ 48 כי סבא וזולל: ◆ יורש עני ורש׃

29 אשמע בקולו: ומבלי רצות לשמוע. ☼ כאשר
אמר אבות אשמיות: ומפני כאשר בנו: ומעיר
30 כלו הנערים.☼ ויפח רוחו [1]ומשכיל לבחירים: ויאמר
31 אליו כלו הנערים:☼ ויפח בהלכו: ומשכיל
32 ואשר אחזתהו כל אחרלהם הנערים:☼ ומעיר
33 הנזכרו רחוק ממנו מאד.☼ ומפני מיני
34 אב הוא בנו: אחר הנזכרו.☼ ומעיר
אלו אחרו: הנערים רוחו נלחמו בו לאבדו: ומן אחר
35 ומפני לבחירו:☼ ואין איש משמר לפיו לשון
נלחמו: ומפני אין איש: לו אל לאבד: ואם לו אחר
36 ומפני לבחירו.☼ אחר ואם כל אחרו לפניו בו
אלו: אחר איש אחרו: ומן אחרו לפניו:
37 אחר בשמים אחרו.☼ ואין משמר אחרו:
ואם אחרו אחרים: אחר ואחרו: אחרו איזה
38 בהאחר בשמים ומלכי ומלכי בהשמים בשמים.☼ ואין
איזה לו מי אחרו: איך בשניו: אחר אלו בו
39 שם איש.☼ ומלכים אחרו אין אחרו: ומעיר
40 איש: אלהים: אחר בשמים אחרו.☼ ומעיר כל
ומעיר לאחרים אשר אחרו.

41 ומעיר איך: אחר לו אשר ומשכיל אחרו בשמים
42 אלי:☼ אחר אחרו אלהים ואין אחרו:
43 ואין אחרו לאשר: אחרו אשר לא אשר אחרו:☼
44 אחרו בשמים אלו אחרו: ומלכי ומלכי אשר
אחרו ומלכי אשר אחרו: ומלכי אחרו אלהים.☼ אחרו
45 ומן אלו אשר אחרו אחרו: ואין
46 לאומים:☼ אחרו אחרו אין אחרו אחרו אחרו
לשבוי ומלכים ומלכי: ומן אשר אלהים אחרו ואחרו:
אחרו ואשר אלהים: ומלכי אחרו אשר אחרו:
47 ומשמים:☼ אשר לו אלהי אחרו ומלכים: ואחרו
לו אחרים אלהים. אשר אם אחרו ואחרו אחרו.

פרק יג.

1 ומן אחרו: אלו לאחרים ומלכים אלהים כי אשר
2 ומלכים.☼ ואשר ואם אלהים ואשר ואחרים
3 אשר אשר ואשר.☼ ואחרו: אחרים ואשר אם
אלהים: ואשר ואחרים ואשר ואחרו אם אחרו
4 אלו:☼ אחר אשר אלהים אשר ואחרו כי אשר
ואחרים לאחרים: ואשר אם אשר ואחרו אלהים אשר
אחרו כל אשר.

[1] שמ. יג, מה. לא–ומשכיל . . . כלו הנערים:

(36) ו. מה. 15: 42. 49. 52.
ו. מכ. 3: 2. ט. 8: 23.
(37) מכ. 3: 6.
(38) ט. 6: 10. 11.
(41) מכ. 22: 42. מכ. 12: 35.
(42) מה. 110: 1. ב. 2: 34.
(45) מכ. 23: 1. מכ. 12: 38.
(46) מכ. 23: 5. לא. 11: 43.
(47) מכ. 23: 14.

(1) מכ. 12: 41.
(2) מכ. 12: 42.
(3) ד. מה. 8: 12.
(5) מכ. 24: 1. מכ. 13: 1.
(6) לא. 19: 44.
(8) מכ. 24: 4. מכ. 13: 5.
יא. 5: 6. ד. אא. 2: 3. מכ.
3: 2. 4: 17.
(10) מכ. 24: 7.
(12) מכ. 13: 9. לב. 2:

5 ואשר אחרו אין ואין אשר ואשר אחרו: ואחרו
6 אחרו ואחרו אשר אלהים: ואין:☼ ואין ואשר
אחרו: אך אשר אין אין אחרו אחרו אחרו אחרו
7 לא אשר אחרו לא אשר אחרו.☼ ואשר אשר לא
אחרו: אלהים: אשר אשר אין אחרו אך אשר אחרו:
8 אלי אחרו אין אין אשר ואחרו אין אין אשר:☼ אין
ואין אלי: אשר אשר ואשר אשר: אחר ואחרו
אך אשר אחרו: אשר אין אין אשר אשר אשר אין
9 [2]אחרו: אין לו אלהים אחרו.☼ ואחרו
אלהים אשר אלהים: אל אחרו אך אין אין אשר
ואשר אלהים אשר אשר אחרו אין אשר אשר אשר
10 אלי אשר אשר אלי אשר אשר אלי: אין ואשר
11 אלהים אין אלהים:☼ ואחרו אין אשר אלי אשר
אחרו אשר אחרו: אלהים אשר אשר אלהים אשר
12 לא אשר אשר אין אשר.☼ אין אשר אשר אין אשר
אלהים אשר אחרו: אשר אחרו אשר אלהים אשר
אלהים אשר אשר אלהים אשר אשר אלהים אשר
13 אשר אלהים אחרו: אשר אחרו.☼ אשר אשר
14 אלהים אלהים אחרו: אחרו אחרו אלהים אלהים:
15 אלו אשר אחרו אין אשר אשר אלהים:☼ אחר
אין אשר אחרו: אשר אלהים אשר אשר אלהים אשר
אלהים אשר אלהים אשר אשר אלהים אשר אשר
16 אלהים אלהים.☼ אין אשר אלהים אשר אלהים
אשר אלהים: אשר אלהים: אשר אלהים אשר אשר
17 אשר אלהים אשר.☼ אשר אשר אין אשר אשר
18 אין אחרו אחרו.☼ אשר אין אלהים אשר אלהים.
19 אחרו אלהים אשר אשר אלהים [3]אלהים.
20 אין אין אשר אשר אלהים אשר אשר אשר אשר
21 אשר אלהים [4]אשר אחרו אלהים.☼ אלהים אין אשר
אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
22 אשר אלו אשר אלהים אלהים.☼ אחר אין אשר
אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
23 אין אם אלהים אשר אשר: אלהים אשר אשר אשר
אשר: אחר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
24 אלי אין אשר.☼ אשר אחר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
25 אשר אין אלהים: אל אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר

[2] אחרו. [3] אשר אלהים. [4] אשר אשר.

10. אל. 4: 3. 5: 18. 12: 4.
16: 24. אל. 25: 23. ו. אשר.
2: 13.
(13) אש. 1: 28. ד. אא. 1: 5.
(14) מכ. 10: 19. מכ. 13:
11. לא. 12: 11.
(15) אל. 6: 10.
(16) מכ. 7: 6. מכ. 13: 12.
אל. 7: 59. 12: 2.
(17) מכ. 10: 22.
(18) מכ. 10: 30.
(20) מכ. 24: 15. מכ. 13:
14.
(22) דב. 9: 26. 27. יב. 11:
1.
(23) מכ. 24: 19.
(24) דב. 9: 27. 12: 7. ט.
11: 25.
(25) מכ. 24: 29. מכ. 13:
24. ד. אשר. 3: 10. 12.

26 לחקבה:פ ויהי [1]אחריכן אל יוסף אל בתו ואל
בניו ויבכו עליו ויקברו אותו. וימת יוסף בן
27 מאה ועשר שנים.פ וימלא את ימיו לבאר
28 ויקברו בבית אביו ויגל בית שמעון את
יתרו בן יוסף ואת בניו ואת בני בניו. ויהי
29 בימיו ויגל בית שמעון [2]ויהיו לגוי גדול.
ויהי אחרי כן ויאמר שמעון ליתרו
30 אחיו הנה אני מת ואתם ידעתם את
31 הברית אשר כרת אבינו אתנו.פ ועתה
אל תירא ואל תפחד כי אנכי אכלכל אתכם
32 ואת בניכם ויחזק את לבם וידבר על
לבם כי אנכי אמות ואתם לא תמותו.פ
33 ויהי כאשר מת יוסף ויגל בית שמעון
ויקברו בגבול.

34 ויהי בימים ההם ויגל יתרו בן יוסף
ויקח לו אשה מבנות כנען ותלד לו בנים
ובנות ויגדלו הנערים ויהיו נערים:פ
35 ויהי בשנה הזאת ויגל בן בת בן בת בן
36 בת בן.פ ויגל יתרו ויקח לו אשה מבנות
ארם ותלד לו בנים ובנות ויגדלו הנערים
ויהיו לאנשים: ויגל בן בת בן בת בן בת
37 בן: ויהי בימים ההם ויגל בן בת בן בת
בן בת בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן
38 בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן
בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן
בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן

ולכל אשר יבוא אליו לא אשליכנו׃
30 כי ירדתי מן השמים לא לעשות את רצוני כי אם את רצון
שלחני׃ ואת רצון שלחני הוא כל אשר נתן לי לבלתי
לאבד ממנו דבר כי אם להקים אותו ביום האחרון׃
31 כי רצון אבי הוא כל אשר יראה את הבן ויאמין בו
יהיה לו חיי עולם ואני אקימנו ביום האחרון׃
32 ויהודים[1] נלחמו ביניהם על הדבר הזה כי אמר אני הוא
הלחם אשר ירד מן השמים׃ 33 ויאמרו הלא זה יש׳ בן
יוסף אשר אנחנו יודעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר
הוא כי מן השמים ירדתי׃ 34 ויש׳ ענה ויאמר אליהם
אל תלונו איש אל רעהו׃ 35 כל אשר יתן לי אבי אלי
יבוא ואת הבא אלי לא אגרשנו החוצה׃ 36 כי ירדתי
מן השמים לא לעשות את רצוני כי אם את רצון שלחני׃
37 וזאת היא מצות אבי אשר שלחני כל אשר נתן לי לא
אבד ממנו דבר כי אם אקימנו ביום האחרון׃ 38 כי זאת
היא מצות אבי אשר שלחני כל הרואה את הבן ומאמין
בו יהיה לו חיי עולם ואני אקימנו ביום האחרון׃
39 ויהודים התלוננו עליו כי אמר אני הוא הלחם אשר
ירד מן השמים׃ 40 ויאמרו הלא זה יש׳ בן יוסף אשר
אנחנו יודעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר הוא כי
מן השמים ירדתי׃ 41 ויש׳ ענה ויאמר אליהם אל תלונו
איש אל רעהו׃ 42 כל אשר יתן לי אבי אלי יבוא ואת
הבא אלי לא אגרשנו החוצה׃ 43 כי ירדתי מן השמים
לא לעשות את רצוני כי אם את רצון שלחני׃ 44 וזאת
היא מצות אבי אשר שלחני כל הרואה את הבן ומאמין
בו יהיה לו חיי עולם ואני אקימנו ביום האחרון׃
45 ויהודים התלוננו עליו כי אמר אני הוא הלחם אשר
ירד מן השמים׃ 46 ויאמרו הלא זה יש׳ בן יוסף אשר
אנחנו יודעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר הוא כי
מן השמים ירדתי׃ 47 ויש׳ ענה ויאמר אליהם אל תלונו
איש אל רעהו׃ 48 אני הוא הלחם אשר יהיה לחיי עולם׃
49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימותו׃ 50 זה הלחם
אשר ירד מן השמים למען אשר יאכל ממנו איש ולא
ימות׃ 51 אני הוא הלחם החי אשר ירד מן השמים
ואשר יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר
אתן בעד חיי העולם הוא בשרי׃ 52 ויהודים התוכחו
איש אל רעהו לאמר איך יוכל זה לתת לנו את בשרו
לאכלה׃ 53 ויש׳ ענה ויאמר אליהם אמן אמן אני אומר
לכם כי אם לא תאכלו את בשר בן האדם ולא תשתו
את דמו לא יהיה לכם חיי עולם׃ 54 האוכל את בשרי
ושותה את דמי יש לו חיי עולם ואני אקימנו ביום
האחרון׃ 55 כי בשרי הוא מאכל אמת ודמי הוא משקה
אמת׃ 56 האוכל את בשרי ושותה את דמי יהיה בי
ואני בו׃ 57 כאשר שלחני החי אבי ואני חי בעבור
האבי כן האוכלני גם הוא יחיה בעבורי׃ 58 זה הלחם
אשר ירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן
וימותו כל האוכל את הלחם הזה יחיה לעולם׃
59 את הדברים האלה דבר יש׳ בבית הכנסת בהיותו
מלמד בכפר כפרנחום׃ 60 וישמעו רבים מתלמידיו
ויאמרו הדבר הזה קשה מי יוכל לשמעו׃ 61 ויש׳ ידע
בקרבו כי תלונו תלונו על הדבר הזה ויאמר אליהם
הדבר הזה יכשיל אתכם׃ 62 ואם תראו את בן האדם
עולה אל אשר היה בראשונה׃ 63 הרוח הוא המחיה
והבשר לא יועיל כלום הדברים אשר דברתי אליכם
הם רוח וחיים׃ 64 אך יש מכם אשר לא יאמינו׃ כי יש׳
ידע מראשית הימים את המאמינים ואת אשר יסגיר
אותו׃ 65 ויאמר אליהם על כן אמרתי אליכם כי לא
יוכל איש לבוא אלי אם לא נתן לו אבי׃
66 מן העת ההיא רבים מתלמידיו שבו אחור ולא
הלכו עוד עמו׃ 67 ויש׳ אמר אל שנים עשר תלמידיו
הגם אתם תלכו לכם׃ 68 ויען שמעון כיפא ויאמר אליו
אדני אל מי נלך הלא אתה דברי חיי עולם׃ 69 ואנחנו
האמנו והנה ידענו כי אתה הוא הקדוש אשר שלח
אלהים׃ 70 ויש׳ ענה אליהם הלא אני בחרתי בכם
שנים עשר ואחד מכם הוא שטן׃

---

[1] ויהודים: יהודי. [2] יש׳: ישוע. [3] ואקימנו: והאקימתיו. [4] ויש׳ ענה: ויען ישוע.

(30) מתי 8: 11. לוק. 14: 15. יוחנ. 10: 9. מר. 49: 14. מתי 19: 28. 1 פט. 3: 2. יוחנ. 3: 21. (31) 1 קר. 5: 8. חב. 9: 9. (32) מתי. 17: 9. 11. 15. פט. 51: 13ו מתי. 21: 15–17. (34) מתי 26: 34. מק׳ 14: 30. מתי. 13: 38. (35) מתי 10: 9. לוק. 9: 3. 4 :10. (37) ישע. 53: 12. מק׳ 15: 28. (39) מתי 26: 36. מק׳ 14: 32. מתי. 18: 1. לוק. 21: 37. (40) מתי 6: 13. 26: 41. מק׳ 14: 38. לוק. 22: 46. (41) מתי 26: 39. מק׳ 14: 35. (42) מתי. 5: 30. 6: 38. (43) מתי 4: 11. (44) מתי. 12: 27. יוחנ. 5: 7. 40. (46) לוק. 22: 47. (47) מתי 26: 47. מק׳ 14: 43. מתי. 18: 3. (50) מתי 26: 51. מק׳ 14: 47. מתי. 18: 10. (52) מתי 26: 55. מק׳ 14: 48. (53) מתי. 12: 27. (54) מתי 26: 57. 58. מתי. 15: 18. (55) מתי 26: 69. מק׳ 14: 66. מתי. 18: 17. 18. (58) מתי 26: 71. מק׳ 14: 69. מתי. 18: 25. (59) מתי 26: 73. מק׳ 14: 70. מתי. 18: 26. (61) מתי 26: 75. מק׳ 14: 72. מתי 26: 34. 75. מתי. 13: 38. (63) מתי 26: 67. 68. מק׳ 14: 65. (66) מתי 27: 1. קר. 4: 26. 5: 22. (67) מתי 26: 63. מק׳ 14: 61. (69) מתי 26: 64. מק׳ 14: 62. יוחנ. 1: 3. 8: 1. (70) מתי 26: 64. מק׳ 14: 62.

71 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃

פרק כה׃

1 וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃ 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃ 3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃ 4 וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וָעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ 5 וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ 6 וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל־אֶרֶץ קֶדֶם׃ 7 וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁתֵּי שָׁנִים׃ 8 וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ 9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ 10 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 11 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃ 12 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית[1] שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃ 13 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בְּשֵׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ 14 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃ 15 חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֶדְמָה׃ 16 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּשֵׁמֹתָם לְתוֹלְדֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂאִם לְאֻמֹּתָם׃ 17 וְאֵלֶּה שְׁנֵי שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאָה שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים[3] וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ 18 וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה נָפַל עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו׃ 19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃ 20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃ 21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 22 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ 24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ 25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹנִי אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ 26 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃ 27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃ 28 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃ 29 וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף׃ 30 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם׃ 31 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי׃ 32 וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה׃ 33 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃

---

[1] מ: מִצְרִיָּה. [2] מ: שְׁמוֹת הַבָּנִים הַיֹּלְדִים לְאַבְרָהָם.

(71) שמו 26: 65. שד. 14: 63.

(1) שמו 27: 2. שד. 15: 1. שמו. 18: 28.
(2) בד. 17: 7. שמו 17: 27. 22: 21. שד. 12: 17. שמו. 19: 12.
(3) שמו 27: 11. ו. שב. 6: 13.
(4) ו. שב. 2: 22.
(7) שמו. 3: 1.
(8) שה. 9: 9. שמו 14: 1. שד. 6: 14.
(11) בר. 53: 3.
(12) בד. 4: 27.
(13) שמו 27: 23. שד. 15: 14. שמו. 18: 38. 19: 4.
(14) שה. 23: 1. 2. 4.
(16) שמו 27: 26. שמו. 19: 1.
(17) שמו 27: 15. שד. 15: 6.

[3] בד ושמ. בת. שה. כה–לד. 17.

(18) בד. 3: 14.
(24) שמו 27: 26. שד. 15: 15. שמו. 19: 16. שב. 23: 2.
(26) שמו 27: 32. שד. 15: 21. שמו. 19: 17.
(29) שמו 24: 19. שה. 21: 23.
(30) בר. 2: 19. וש. 10: 8. שב. 6: 16. 9: 6.
(31) שמב. 11: 31. בכ. 25: 29. שו. 20: 47. 21: 3. 4. ו. שב. 4: 17.
(32) בר. 53: 12. שמו 27: 38.
(33) שמו 27: 33. שד. 15: 22. שמו. 19: 17. 18.
(34) שמו 5: 44. בד. 7: 60. ו. וש. 4: 12. בד. 3: 17. שמו 27: 35. שד. 15: 24. שמו. 19: 23.
(35) וש. 22: 17. וש. 12: 10. שמו 27: 39. שד. 15: 29.

36 וְזֹאת׃ וְכַאֲשֶׁר הֵם הָיוּ מְדַבְּרִים עַל זֹאת הִנֵּה
37 יֵשׁוּעַ עָמַד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם׃ שָׁלוֹם לָכֶם׃
38 וַיִּבָּהֲלוּ וַיִּפָּחֲדוּ וַיַּחְשְׁבוּ כִּי רוּחַ הוּא רָאוּ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם נִבְהָלִים וְלָמָּה
39 עֹלִים מַחְשָׁבוֹת בְּלִבְּכֶם׃ רְאוּ יָדַי וְרַגְלַי כִּי
אֲנִי הוּא הוֹשִׁישֻׁנִי וְרְאוּ כִּי רוּחַ אֵין לוֹ כַּאֲשֶׁר
40 אַתֶּם רוֹאִים אֹתִי לִי׃ וַיֹּאמֶר זֹאת וַיַּרְא אֲלֵיהֶם
41 אֶת יָדָיו וְאֶת רַגְלָיו׃ וְעוֹדָם לֹא הֶאֱמִינוּ מֵרֹב
שִׂמְחָתָם וַיִּתְמְהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיֵּשׁ לָכֶם
42 פֹּה מַאֲכָל׃ וַיַּגִּישׁוּ לוֹ דְּבַשׁ וְחֶלֶת דָּגִים׃
43 וַיִּקָּחֵם וַיֹּאכַל לִפְנֵיהֶם׃ וְהַנּוֹתָר הִרְבּוּ וַיִּתְּנוּ
44 לָהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה הֵם דְּבָרַי אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּעוֹדִי עִמָּכֶם כִּי הַכֹּל הָיוּ
45 מְמֻלָּאִים אֲשֶׁר כָּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְנְבִיאִים
46 וּבִכְתוּבִים׃ וַיִּפְתַּח אֶת לִבָּם לְהָבִין אֶת הַכְּתוּבִים׃
47 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּכָה כָּתוּב וְכָכָה הָיָה לַמָּשִׁיחַ
לָקוּם מִן הַמֵּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי׃ וְלִהָּקֵר
48 בְּשִׁמְוֹ תְּשׁוּבָה וְסְלִיחַת חֲטָאִים בְּכָל הָעַמִּים
49 הַחֵל מִירוּשָׁלָיִם׃ וְאַתֶּם עֵדִים לָאֵלֶּה׃ וְהִנֵּה
אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת הַמַּתָּנָה אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אָבִי עֲלֵיכֶם
וְאַתֶּם שְׁבוּ בָּעִיר עַד אֲשֶׁר תִּלָּבְשׁוּ כֹּחַ מִמָּרוֹם׃
50 וַיּוֹצִיאֵם עַד בֵּית עַנְיָה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרְכֵם׃
51 וַיְהִי בְּעוֹדוֹ מְבָרְכָם וַיִּפָּרֵד מֵעֲלֵיהֶם וַיַּעַל
52 הַשָּׁמָיְמָה׃ וְהֵם הִשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיו וַיָּשֻׁבוּ
53 יְרוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה׃ וַיִּהְיוּ תָמִיד בַּבַּיִת
מְבָרְכִים אֶת אֱלֹהִים׃ אָמֵן׃

---

1 מ׳: מִבְּלִי. 2 שמו ושי. ושב. ושא—וַיִּתֵּן...
וַיִּתְּנוּ. 3 שמו ושי. ושב. וְזֹאת לִי הוּא שֶׁאָמַרְתִּי:
4 ושמ. שמו ושי. ושב.—וַיֹּאמֶר לָהֶם. 5 מ׳: וַיִּתֵּן.

(38) שמו 27: 37. שד. 15: 26. שמו. 19: 19.
(39) שמו 27:44. שד. 15: 32.
(44) שמו 27: 45. שד. 15: 33.
(45) שמו 27: 51. שד. 15: 38.
(46) שו. 31: 5. ו. שב. 2: 23. שמו 27: 50. שד. 15: 37. שמו. 19: 30.
(47) שמו 27: 54. שד. 15: 39. שמו 19: 25.
(49) שו. 38: 11. שמו 27: 55. שד. 15: 40. שמו. 19: 25.
(50) שמו 27: 57. שד. 15: 42. שמו. 19: 38.
(51) שד. 15: 43. לה. 2: 25: 38.
(53) שמו 27: 59. שד. 15: 46.
(54) שמו 27: 62.
(55) לה. 8: 2. שד. 15: 47. 23: 22. 7: 22.
(56) שד. 16: 1. שק. 20: 10. 16: 1.

---

(1) שמו 28: 1. שד. 16: 1. שמו. 20: 1. לה. 23: 56.
(2) שמו 28: 2. שד. 16: 4.
(3) לה. 24: 23. שד. 16: 5.
(4) שמו. 20: 12. שא. 1: 10.
(6) שמו 16: 21. 17: 23. שד. 8: 31. 9: 31. לה. 9: 22.
(8) שמו. 2: 22.
(9) שמו 28: 8. שד. 16: 10. 22: 7. 22: 2.
(10) לה. 8: 3.
(11) שד. 16: 11. לה. 24: 25.
(12) שמו. 20: 3. 6.
(13) שד. 16: 12.
(15) שמו 18: 20. לה. 24: 36.
(16) שמו. 20: 14. 21: 4.
(18) שמו. 19: 25.
(19) שמו 21: 11. לה. 7: 16. שמו. 3: 2. 4: 19. 6: 14. שא. 22: 7. 22: 2.

---

6 מ׳: שְׁבִיבֵי. 7 מ׳: שֶׁכֵּן אֵבִי וְאֲנִי שׁוֹלֵחַ אֲלֵיכֶם׃

---

56 וַיְהִי בְּצֵאתָם מִבֵּית עַנְיָה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרְכֵם׃ וַיְהִי
בְּעוֹדוֹ מְבָרְכָם וַיִּפָּרֵד מֵעֲלֵיהֶם׃ וַיַּעַל הַשָּׁמָיְמָה׃

פרק כד׃

1 וְהַיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַשָּׁבוּעַ בְּהַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהַנָּשִׁים
הַבָּאוֹת מִן הַכְּפָר בָּאוּ אֶל הַקֶּבֶר וַיִּשְׂאוּ אִתָּן
2 אֶת הַבְּשָׂמִים אֲשֶׁר הֵכִינוּ׃ וַיִּמְצְאוּ אֶת הָאֶבֶן
3 גְּלוּיָה מֵעַל הַקֶּבֶר׃ וַיָּבֹאוּ וְלֹא מָצְאוּ שָׁם אֶת
4 גְּוִיַּת יֵשׁוּעַ׃ וַיְהִי בְּהִתְבּוֹנְנָן בַּדָּבָר וְהִנֵּה שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עָמְדוּ לִפְנֵיהֶן וּלְבוּשָׁם נָצִיץ׃
5 וַתִּירֶאנָה וַתִּכַּפְנָה פָּנֶיהָן אַרְצָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶן
מַדּוּעַ אַתֶּן מְבַקְשׁוֹת אֶת הַחַי בֵּין הַמֵּתִים׃
6 אֵינֶנּוּ כָּאן כִּי קָם׃ זִכְרֶנָה אֵיךְ דִּבֶּר אֲלֵיכֶן
7 בְּעוֹדוֹ בַּגָּלִיל לֵאמֹר׃ הִנֵּה בֶּן אָדָם נָתוּן בְּיַד
אַנְשֵׁי חֵטְא וְיִצְלְבוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם׃
8 וַתִּזְכֹּרְנָה אֶת דְּבָרָיו׃ וַתָּשֹׁבְנָה מִן הַקֶּבֶר
9 וַתַּגַּדְנָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַחַד עָשָׂר
10 וּלְכָל הַנִּשְׁאָרִים׃ וְהַנָּשִׁים הָיוּ מִרְיָם הַמַּגְדְּלִית
וְיוֹחָנָה וּמִרְיָם אֵם יַעֲקֹב וְהַנָּשִׁים הָאֲחֵרוֹת
11 אִתָּן׃ וַתַּגַּדְנָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל הַשְּׁלִיחִים
12 וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהֶן׃ וְאֵלְיָה קָם וַיָּרָץ אֶל הַקֶּבֶר
וַיִּכָּף וַיַּבֵּט וַיַּרְא אֶת הַסְּדִינִים לְבַדָּם וַיָּשָׁב
אֶל בֵּיתוֹ וַיִּתְמַהּ עַל הַנִּמְצָא׃

13 וְהִנֵּה שְׁנַיִם מֵהֶם הָלְכוּ בַּיּוֹם הַהוּא אֶל כְּפָר
אֶחָד אֲשֶׁר מֵרְחַק שִׁשִּׁים רִיס מֵאֵת יְרוּשָׁלַיִם
14 וּשְׁמוֹ עִמָּאוּס׃ וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ עַל כָּל
15 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר קָרוּ׃ וַיְהִי בְּדַבְּרָם וְהִתְוַכְּחָם
וְהִנֵּה יֵשׁוּעַ בְּעַצְמוֹ נִגַּשׁ וַיֵּלֶךְ עִמָּם׃
16 וְעֵינֵיהֶם הָיוּ כְּסֻמָּרוֹת וְלֹא הִכִּירוּהוּ׃ וַיֹּאמֶר
17 אֲלֵיהֶם מַה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אַתֶּם מְדַבְּרִים אִישׁ
אֶת רֵעֵהוּ בַּדֶּרֶךְ וְאַתֶּם עֲצֻבִים׃ וַיַּעֲנֵהוּ הָאֶחָד
אֲשֶׁר שְׁמוֹ קְלֹפָס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲגַם אַתָּה גָּר
בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת הַדְּבָרִים הַנִּמְצָאִים
18 בָּהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיזֶה דְּבָרִים׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נוֹגְעִים לְיֵשׁוּעַ
הַנָּצְרִי אֲשֶׁר הָיָה נָבִיא גִּבּוֹר בְּמַעֲשֶׂה וּבְמִלָּה
19 לִפְנֵי אֱלֹהִים וְכָל הָעָם׃ וְאֵיךְ הִסְגִּירוּהוּ רָאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵינוּ לְמִשְׁפַּט מָוֶת וַיִּצְלְבוּהוּ׃

ג וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר שְׁנַת לְמַלְכוּת טִבֶרְיוּס קֵיסָר פּוֹנְטִיוֹס פִּילָטוֹס הָיָה נָגִיד עַל יְהוּדָה וְהוֹרְדוֹס הָיָה מֹשֵׁל בַּגְּלִיל וּפִילִפּוֹס אָחִיו הָיָה מֹשֵׁל בְּאִיטוּרְיָה וּבְאֶרֶץ טְרַכּוֹנִיטִיס וְלוּסַנְיָס הָיָה מֹשֵׁל בַּאֲבִילֵנֵי
2 וְחַנָּן וְקַיָּפָא הָיוּ כֹהֲנֵי הַגְּדוֹלִים׃ וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל יוֹחָנָן בֶּן זְכַרְיָה בַּמִּדְבָּר׃
3 וַיָּבֹא בְּכָל גְּלִיל הַיַּרְדֵּן וַיְהִי מַטִּיף וְקוֹרֵא לְכָל הָעָם לְהִטָּבֵל וְלָשׁוּב מֵחַטֹּאתָם׃
4 כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר הָכִינוּ דֶּרֶךְ יְהוָה
5 יַשְׁרוּ נְתִיבוֹתָיו׃ כָּל גַּיְא יִמָּלֵא וְכָל הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הָעֲקֻלִּים לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים
6 לְבִקְעָה׃ וְיִרְאוּ כָּל בָּשָׂר אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהִים׃

7 וַיֹּאמֶר אֶל הֲמוֹנֵי הָעָם הַבָּאִים לְהִטָּבֵל מִמֶּנּוּ יְלִידֵי צִפְעוֹנִים מִי הוֹדִיעָכֶם לָנוּס
8 מִפְּנֵי הָאַף הַבָּא׃ עֲשׂוּ אֵפוֹא פְּרִי הָרָאוּי לִתְשׁוּבָה וְאַל תְּחִלּוּ לֵאמֹר בְּלִבְּכֶם לָנוּ
אָב אַבְרָהָם כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי יָכוֹל הָאֱלֹהִים לְהָקִים לְאַבְרָהָם בָּנִים מִן הָאֲבָנִים
9 הָאֵלֶּה׃ וְגַם כְּבָר הַגַּרְזֶן שָׂם עַל שֹׁרֶשׁ הָעֵצִים כָּל עֵץ אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי טוֹב יִכָּרֵת
10 וְיֻשְׁלַךְ בָּאֵשׁ׃ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ הָעָם לֵאמֹר מָה נַּעֲשֶׂה׃
11 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי כֻתָּנוֹת יִתֵּן לְמִי שֶׁאֵין לוֹ וַאֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ אֹכֶל
12 יַעֲשֶׂה כֵּן׃ וַיָּבֹאוּ גַּם הַמֹּכְסִים לְהִטָּבֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי מָה נַּעֲשֶׂה׃
13 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל תִּגְבּוּ יוֹתֵר מִן הַמַּס אֲשֶׁר נִגְזַר עֲלֵיכֶם׃
14 וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ גַּם הַחַיָּלִים לֵאמֹר וְאֵנוּ מָה נַּעֲשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַל תַּכּוּ אִישׁ
וְאַל תַּלִּינוּ עַל אִישׁ וְהִסְתַּפְּקוּ בְּמַשְׂכֻּרְתְּכֶם׃

15 וְהָעָם הָיָה מְצַפֶּה וְכָל אִישׁ הָיָה חוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ אוּלַי יוֹחָנָן הוּא הַמָּשִׁיחַ׃
16 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר לְכֻלָּם אֲנִי מַטְבִּיל אֶתְכֶם בְּמָיִם אַךְ יָבוֹא אַחֲרַי מִי שֶׁהוּא
גָּדוֹל מִמֶּנִּי אֲשֶׁר אֵינֶנִּי כְדַאי לְהַתִּיר רְצוּעַת נְעָלָיו הוּא יַטְבִּיל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
17 וּבָאֵשׁ׃ אֲשֶׁר מַזְרֵהוּ בְּיָדוֹ וְנִקָּה אֶת גָּרְנוֹ וְאָסַף אֶת הַחִטִּים אֶל אֹצָרוֹ וְאֶת הַמֹּץ
18 יִשְׂרֹף בְּאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה׃ וְעוֹד רַבּוֹת כָּזֹאת הִתְנַבֵּא וְהוֹדִיעַ לָעָם בְּשֹׂרָה טוֹבָה׃
19 וְהוֹרְדוֹס הַמֹּשֵׁל הוֹכִיחַ אֹתוֹ עַל הוֹרוֹדְיָה אֵשֶׁת אָחִיו וְעַל כָּל הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה׃
20 וַיּוֹסֶף עַל כָּל אֵלֶּה וַיִּסְגֹּר אֶת יוֹחָנָן בְּבֵית הָאֲסוּרִים׃

21 וַיְהִי בְּהִטָּבֵל כָּל הָעָם וְגַם יֵשׁוּעַ נִטְבַּל וְהִתְפַּלֵּל וְהִנֵּה הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃
22 וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יָרְדָה עָלָיו בְּצוּרַת יוֹנָה וְקוֹל בָּא מִן הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר אַתָּה בְּנִי אָהוּב
בְּךָ חָפַצְתִּי׃

23 וְיֵשׁוּעַ בְּעַצְמוֹ הָיָה כְּבֶן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּהַתְחִלָּתוֹ וְהוּא בֶּן יוֹסֵף בֶּן הֵלִי׃
24 בֶּן מַתָּת בֶּן לֵוִי בֶּן מַלְכִּי בֶּן יַנַּי בֶּן יוֹסֵף׃
25 בֶּן מַתִּתְיָה בֶּן עָמוֹץ בֶּן נַחוּם בֶּן חֶסְלִי בֶּן נַגַּי׃
26 בֶּן מָעַת בֶּן מַתִּתְיָה בֶּן שִׁמְעִי בֶּן יוֹסֵף בֶּן יְהוּדָה׃
27 בֶּן יוֹחָנָן בֶּן רֵישָׁא בֶּן זְרֻבָּבֶל בֶּן שְׁאַלְתִּיאֵל בֶּן נֵרִי׃
28 בֶּן מַלְכִּי בֶּן אַדִּי בֶּן קוֹסָם בֶּן אֶלְמָדָם בֶּן עֵר׃
29 בֶּן יוֹסֵי בֶּן אֱלִיעֶזֶר בֶּן יוֹרִים בֶּן מַתָּת בֶּן לֵוִי׃
30 בֶּן שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה בֶּן יוֹסֵף בֶּן יוֹנָם בֶּן אֶלְיָקִים׃
31 בֶּן מְלֵאָה בֶּן מֶנָּה בֶּן מַתָּתָה בֶּן נָתָן בֶּן דָּוִד׃
32 בֶּן יִשַׁי בֶּן עוֹבֵד בֶּן בֹּעַז בֶּן שַׂלְמוֹן בֶּן נַחְשׁוֹן׃
33 בֶּן עַמִּינָדָב בֶּן אָדְמִין בֶּן אַרְנִי בֶּן חֶצְרוֹן בֶּן פֶּרֶץ בֶּן יְהוּדָה׃
34 בֶּן יַעֲקֹב בֶּן יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם בֶּן תָּרַח בֶּן נָחוֹר׃
35 בֶּן שְׂרוּג בֶּן רְעוּ בֶּן פֶּלֶג בֶּן עֵבֶר בֶּן שֶׁלַח׃
36 בֶּן קֵינָן בֶּן אַרְפַּכְשָׁד בֶּן שֵׁם בֶּן נֹחַ בֶּן לֶמֶךְ׃
37 בֶּן מְתוּשֶׁלַח בֶּן חֲנוֹךְ בֶּן יֶרֶד בֶּן מַהֲלַלְאֵל בֶּן קֵינָן׃
38 בֶּן אֱנוֹשׁ בֶּן שֵׁת בֶּן אָדָם בֶּן הָאֱלֹהִים׃

ד וְיֵשׁוּעַ מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שָׁב מִן הַיַּרְדֵּן וַיִּנָּהֵג בָּרוּחַ בַּמִּדְבָּר׃
2 וַיְהִי שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם וַיְנַסֶּהָ הַשָּׂטָן וְלֹא אָכַל דָּבָר בַּיָּמִים הָהֵם וְכַאֲשֶׁר כָּלוּ
3 הָיָה רָעֵב׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׂטָן אִם בֶּן אֱלֹהִים אַתָּה אֱמֹר לָאֶבֶן הַזֹּאת שֶׁתִּהְיֶה לֶחֶם׃
4 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר כָּתוּב הוּא לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם׃
5 וַיַּעֲלֵהוּ הַשָּׂטָן וַיַּרְאֵהוּ כָּל מַמְלְכוֹת תֵּבֵל בְּרֶגַע עֵת׃
6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׂטָן לְךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הַמֶּמְשָׁלָה הַזֹּאת וְאֶת כְּבוֹדָהּ כִּי לִי נִמְסְרָה
7 וְלִמִי שֶׁאֶחְפָּץ אֶתֶּנָּה׃ אִם אַתָּה תִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנַי הַכֹּל יִהְיֶה לָךְ׃
8 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר כָּתוּב הוּא לְפָנַי תִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלוֹ לְבַדּוֹ תַּעֲבֹד׃
9 וַיַּעֲלֵהוּ לִירוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמִידֵהוּ עַל כְּנַף הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן אֱלֹהִים אַתָּה
10 הַשְׁלֵךְ נָא עַצְמְךָ מִזֶּה לְמַטָּה׃ כִּי כָתוּב הוּא לְמַלְאָכָיו יְצַוֶּה עָלֶיךָ לִשְׁמָרֶךָ׃
11 וְעַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
12 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נֶאֱמַר כָּתוּב לֹא תְנַסֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
13 וַיְכַל הַשָּׂטָן כָּל נִסָּיוֹן וַיִּסַּע מֵעָלָיו עַד עֵת׃

14 וַיָּשָׁב יֵשׁוּעַ בְּכֹחַ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶל הַגְּלִיל וַיֵּצֵא שְׁמוּעָתוֹ בְּכָל הַסְּבִיבָה׃
15 וַיְלַמֵּד בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹתֵיהֶם וַיְכַבְּדוּהוּ כֻּלָּם׃
16 וַיָּבֹא אֶל נָצְרַת אֲשֶׁר נִתְרַבָּה שָׁם וַיָּבֹא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כְּמִנְהָגוֹ אֶל בֵּית הַכְּנֶסֶת
17 וַיָּקָם לִקְרוֹא׃ וַיִּתְּנוּ לְיָדוֹ אֶת סֵפֶר יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא וַיִּפְתַּח אֶת הַסֵּפֶר וַיִּמְצָא אֶת
18 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר כָּתוּב בּוֹ׃ רוּחַ יְהוָה עָלָי עַל כֵּן מָשַׁח אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנִיִּים שְׁלָחַנִי
לִקְרֹא דְּרוֹר לַשְּׁבוּיִים וּלְהַשִּׁיב רְאִיָּה לָעִוְרִים לְשַׁלַּח חֻפְשִׁים לַדְּכָאִים׃
19 לִקְרֹא שְׁנַת רָצוֹן לַיהוָה׃
20 וַיִּסְגֹּר אֶת הַסֵּפֶר וַיִּתְּנֵהוּ לַשַּׁמָּשׁ וַיֵּשֶׁב וְעֵינֵי כָל הָעֵדָה הָיוּ נְתוּנוֹת עָלָיו׃
21 וַיָּחֶל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִשְׁלַם הַכָּתוּב הַזֶּה בְּאָזְנֵיכֶם׃
22 וַיִּתְמְהוּ כָּל הָעֵדָה עַל דִּבְרֵי הַחֵן אֲשֶׁר יָצְאוּ מִפִּיו וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה בֶּן יוֹסֵף׃
23 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אוּלַי תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה רוֹפֵא רְפָא לְךָ עַצְמֶךָ וְכָל אֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ כִּי נִהְיָה בִּכְפַר נָחוּם עֲשֵׂה גַם כָּאן בְּמוֹלַדְתֶּךָ׃
24 וַיֹּאמֶר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא נָבִיא נִרְצֶה בְּמוֹלַדְתּוֹ׃
25 וּבֶאֱמֶת אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כִּי אַלְמָנוֹת רַבּוֹת הָיוּ בְּיִשְׂרָאֵל בִּימֵי אֵלִיָּהוּ בְּעֵת
נֶעְצְרוּ הַשָּׁמַיִם שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְחֹדֶשׁ וַתְּהִי רָעָב גָּדוֹל בְּכָל הָאָרֶץ׃
26 וְאֶל אַחַת מֵהֶן לֹא נִשְׁלַח אֵלִיָּהוּ כִּי אִם אֶל צָרְפַת צִידוֹן אֶל אִשָּׁה אַלְמָנָה׃
27 וְרַבִּים מְצֹרָעִים הָיוּ בְּיִשְׂרָאֵל בִּימֵי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא וְלֹא נִטְהַר אִישׁ מֵהֶם כִּי אִם
נַעֲמָן הָאֲרַמִּי׃
28 וַיִּמָּלְאוּ כָל הַיּוֹשְׁבִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת חֵמָה בְּשָׁמְעָם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
29 וַיָּקוּמוּ וַיְגָרְשׁוּהוּ אֶל מִחוּץ לָעִיר וַיּוֹבִלוּהוּ עַד פִּסְגַּת הָהָר אֲשֶׁר עָלֶיהָ בָּנְתָה
30 עִירָם לְהַשְׁלִיכוֹ מִמָּרוֹם׃ וְהוּא עָבַר בְּתוֹכָם וַיֵּלַךְ לְדַרְכּוֹ׃

31 וַיֵּרֶד אֶל כְּפַר נָחוּם עִיר הַגְּלִיל וַיְלַמֵּד אֹתָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
32 וַיִּתְמְהוּ עַל תּוֹרָתוֹ כִּי בְסַמְכוּת דִּבֶּר׃
33 וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת הָיָה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ שֵׁד טָמֵא בּוֹ וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל׃
34 וַיֹּאמֶר הֶרֶף מַה לָּנוּ וָלָךְ יֵשׁוּעַ נָצְרִי בָּאתָ לְאַבְּדֵנוּ יָדַעְתִּיךָ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ
35 הָאֱלֹהִים׃ וַיִּגְעַר בּוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הֶחָרֵשׁ וְצֵא מִמֶּנּוּ וַיַּפִּלֵהוּ הַשֵּׁד בְּתוֹכָם וַיֵּצֵא
מִמֶּנּוּ וְלֹא הִזִּיקוֹ׃
36 וַתְּהִי תְמִיהָה עַל כָּל הָעֵדָה וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֵאמֹר מַה זֹּאת כִּי בִסְמָכוּת
וּבִגְבוּרָה יְצַוֶּה אֶת רוּחוֹת הַטֻּמְאָה וְיֵצֵאוּ׃
37 וַתֵּצֵא שְׁמוּעָתוֹ בְּכָל מְקוֹם הַסְּבִיבָה׃

38 וַיָּקָם וַיֵּצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת וַיָּבֹא בֵּית שִׁמְעוֹן וְחֹתֶנֶת שִׁמְעוֹן הָיְתָה חֹלָה בְּחֹלִי
39 גָּדוֹל וַיִּתְחַנְּנוּ אֵלָיו בַּעֲדָהּ׃ וַיַּעֲמֹד עָלֶיהָ וַיִּגְעַר בַּחֹלִי וַיִּרְפָּא אֹתָהּ וַתָּקָם
40 מִיָּדָהּ וַתְּשָׁרֵת לָהֶם׃
41 וּבְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ כָּל אֲשֶׁר לָהֶם חֹלִים בְּמַחֲלוֹת שׁוֹנוֹת הֵבִיאוּ אֵלָיו וַיָּשֶׂם יָדָיו
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וַיְרַפְּאֵם׃ וְגַם שֵׁדִים רַבִּים יָצְאוּ מֵהֶם וַיִּצְעֲקוּ וַיֹּאמְרוּ אַתָּה
הוּא בֶּן אֱלֹהִים וַיִּגְעַר בָּהֶם וְלֹא הִנִּיחָם לְדַבֵּר כִּי יָדְעוּ כִּי הוּא הַמָּשִׁיחַ׃
42 וּבְהִתְפָּרֵץ הַיּוֹם יָצָא וַיֵּלֶךְ אֶל מָקוֹם נָשִׁים וְהָעָם בִּקְשׁוּהוּ וַיָּבֹאוּ עָלָיו וַיְעַכְּבוּהוּ
43 לְבִלְתִּי הָלְכוֹ מֵעֲלֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם לְעָרִים אֲחֵרוֹת אֲנִי צָרִיךְ לְבַשֵּׂר בְּשׂוֹרַת
44 מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי לְכָךְ נִשְׁלַחְתִּי׃ וַיְהִי מְלַמֵּד בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹתֵיהֶם בְּאֶרֶץ יְהוּדָה׃

ה וַיְהִי בְּעוֹד הָעָם נִצָּב עַל שְׂפַת אֲגַם כִּנֶּרֶת וַיִּלָּחֲצוּ עָלָיו לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבַר
2 הָאֱלֹהִים וְהוּא רָאָה שְׁתֵּי סְפִינוֹת עֹגְנוֹת עַל שְׂפַת הָאֲגַם וְהַדַּיָּגִים יָצְאוּ מֵהֶן
3 וַיְכַבְּסוּ אֶת רְשָׁתוֹתֵיהֶם׃ וַיַּעַל אַחַת מִן הַסְּפִינוֹת הַהֵן אֲשֶׁר הָיְתָה לְשִׁמְעוֹן וַיְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ לְהַרְחִיק מְעַט מִן הַיַּבָּשָׁה וַיֵּשֶׁב וַיְלַמֵּד אֶת הָעָם מִתּוֹךְ הַסְּפִינָה׃
4 וּכְכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר אָמַר אֶל שִׁמְעוֹן הַרְחֵק לְמָקוֹם עָמֹק וְהַשְׁלִיכוּ אֶת רְשָׁתוֹתֵיכֶם
5 לָדוּג׃ וַיַּעַן שִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי כָּל הַלַּיְלָה יָגַעְנוּ וְלֹא לָכַדְנוּ דָּג אַךְ עַל פִּי
6 דְּבָרְךָ אַשְׁלִיכָה אֶת הָרְשָׁתוֹת׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּלְכְּדוּ דָּגִים לָרֹב עַד כִּי נִבְקְעוּ רְשָׁתוֹתֵיהֶם׃
7 וַיְנִיפוּ אֶל חַבְרֵיהֶם אֲשֶׁר בַּסְּפִינָה הָאַחֶרֶת לָבוֹא וְלַעְזֹר לָהֶם וַיָּבֹאוּ וַיְמַלְאוּ שְׁתֵּי
8 הַסְּפִינוֹת עַד כִּי שָׁקְעוּ׃ וַיַּרְא שִׁמְעוֹן פֶּטֶר וַיִּפֹּל לִפְנֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
9 אֲדֹנָי כִּי אִישׁ חוֹטֵא אָנֹכִי׃ כִּי תְמִיהָה אָחַז אֹתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ עַל הַדַּיָּגָה אֲשֶׁר
10 דָּגוּ׃ וְכֵן גַּם יַעֲקֹב וְיוֹחָנָן בְּנֵי זַבְדַּי אֲשֶׁר הָיוּ חֲבֵרִים לְשִׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל
שִׁמְעוֹן אַל תִּירָא מֵעַתָּה אָדָם אַתָּה תִּלְכֹּד׃
11 וַיְבִיאוּ אֶת הַסְּפִינוֹת אֶל הַיַּבָּשָׁה וַיַּעַזְבוּ אֶת הַכֹּל וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו׃

12 וַיְהִי בְּהִמָּצְאוֹ בְּאַחַת הֶעָרִים וְהִנֵּה אִישׁ מָלֵא צָרָעַת וַיַּרְא אֶת יֵשׁוּעַ וַיִּפֹּל עַל
פָּנָיו וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם תֶּחְפָּץ תּוּכַל לְטַהֲרֵנִי׃
13 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּגַּע בּוֹ לֵאמֹר אֶחְפָּץ הִטָּהֵר וְהַצָּרָעַת הָלְכָה מִמֶּנּוּ מִיָּד׃
14 וַיְצַו אֹתוֹ לְבִלְתִּי הַגִּיד לְאִישׁ וַיֹּאמֶר לֵךְ הִרָּאֵה לַכֹּהֵן וְהַקְרֵב בְּעַד טָהֳרָתְךָ כַּאֲשֶׁר
15 צִוָּה מֹשֶׁה לְעֵדוּת לָהֶם׃ וְיָצָא שְׁמוּעָתוֹ עוֹד יוֹתֵר וַיִּקָּהֲלוּ עָלָיו הֲמוֹנֵי עָם לִשְׁמֹעַ
16 וְלִהְיוֹת נִרְפָּאִים מֵחָלְיָם׃ וְהוּא הָיָה מִתְבּוֹדֵד בַּמִּדְבָּרוֹת וּמִתְפַּלֵּל׃

17 וַיְהִי בְּאַחַד הַיָּמִים וְהוּא מְלַמֵּד וּפְרוּשִׁים וְסוֹפְרִים יוֹשְׁבִים שָׁם אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל
כְּפָרֵי הַגְּלִיל וִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם וְכֹחַ יְהוָה הָיָה עִמּוֹ לְרַפְּאוֹת׃
18 וְהִנֵּה אֲנָשִׁים נֹשְׂאִים עַל מִטָּה אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה מְשֻׁתָּק וַיְבַקְשׁוּ לְהָבִיא אוֹתוֹ וְלָשׂוּם
19 לִפְנֵי יֵשׁוּעַ׃ וְלֹא מָצְאוּ אֵיךְ לְהָבִיא אוֹתוֹ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן וַיַּעֲלוּ עַל הַגָּג וַיְפַלְּחוּ אֶת
הַקֶּרֶה וַיּוֹרִידוּ אֶת הַמִּטָּה בְּתוֹךְ הַבַּיִת לִפְנֵי יֵשׁוּעַ׃
20 וַיַּרְא אֶת אֱמוּנָתָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדָם אַתָּה נִסְלָחוּ לְךָ חַטֹּאתֶיךָ׃
21 וַיָּחֶלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְהִתְוַכֵּחַ בְּלִבָּם לֵאמֹר מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר יְדַבֵּר גִּדּוּפִים
22 מִי יוּכַל לִסְלֹחַ חַטָּאִים כִּי אִם אֱלֹהִים לְבַדּוֹ׃ וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ אֶת מַחְשְׁבוֹתָם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
23 אֲלֵיהֶם מַה אַתֶּם מְהַרְהֲרִים בְּלִבְּכֶם׃ מַה נָּקַל לוֹמַר נִסְלָחוּ לְךָ חַטֹּאתֶיךָ וּמַה קָּשֶׁה
24 לוֹמַר קוּם וְהִתְהַלֵּךְ׃ וְלָמָּה אֶעֱשֶׂה כֵן לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי בֶן אָדָם יֶשׁ לוֹ רְשׁוּת עַל
הָאָרֶץ לִסְלֹחַ חַטָּאִים וַיֹּאמֶר אֶל הַמְשֻׁתָּק אֵלֶיךָ אֹמַר קוּם וְשָׂא אֶת מִטָּתְךָ וְלֵךְ
25 לְבֵיתֶךָ׃ וַיָּקָם מִיָּד לְעֵינֵיהֶם וַיִּשָּׂא אֶת אֲשֶׁר שָׁכַב עָלָיו וַיֵּלֶךְ לְבֵיתוֹ מְפָאֵר אֶת
26 הָאֱלֹהִים׃ וַתְּהִי תְמִיהָה עַל כָּל הָעֵדָה וַיְפָאֲרוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיִּמָּלְאוּ יִרְאָה לֵאמֹר
רָאִינוּ הַיּוֹם נִפְלָאוֹת׃

27 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא וַיַּרְא מוֹכֵס וּשְׁמוֹ לֵוִי יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמֶּכֶס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְךָ אַחֲרָי׃
28 וַיָּקָם וַיַּעֲזֹב אֶת הַכֹּל וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו׃
29 וַיַּעַשׂ לוֹ לֵוִי מִשְׁתֶּה גָּדוֹל בְּבֵיתוֹ וְהִנֵּה הֲמוֹן מוֹכְסִים וְאֲחֵרִים רַבִּים סָבִּים עִם
30 יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו׃ וַיִּתְלוֹנְנוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים עַל תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ אַתֶּם
31 אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים עִם הַמּוֹכְסִים וְעִם הַחוֹטְאִים׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא הָרוֹפְאִים
32 צְרִיכִים לַחוֹלִים כִּי אִם הַחוֹלִים׃ לֹא בָאתִי לִקְרֹא צַדִּיקִים כִּי אִם חוֹטְאִים לִתְשׁוּבָה׃

33 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַדּוּעַ תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן מַרְבִּים לָצוּם וּלְהִתְפַּלֵּל וְכֵן גַּם תַּלְמִידֵי
34 הַפְּרוּשִׁים וְתַלְמִידֶיךָ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲיוּכְלוּ בְּנֵי הַחֻפָּה לָצוּם
35 בְּעוֹד הֶחָתָן עִמָּם׃ אַךְ יָבוֹאוּ הַיָּמִים וְנִלְקַח הֶחָתָן מֵעֲלֵיהֶם וְאָז יָצוּמוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃
36 וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם גַּם מָשָׁל לֵאמֹר אִישׁ לֹא יִקַּח בֶּגֶד חָדָשׁ וְיָשִׂים עַל בֶּגֶד יָשָׁן כִּי
אִם יִקַּח הַחָדָשׁ וְגַם הַיָּשָׁן לֹא יִתְאַחֶה עִם הַחָדָשׁ׃
37 וְאִישׁ לֹא יִתֵּן יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת יָשָׁן כִּי אִם יִתֵּן הַיַּיִן הֶחָדָשׁ אֶת הַנֹּאדוֹת וְהַיַּיִן
38 יִשָּׁפֵךְ וְהַנֹּאדוֹת יֹאבֵדוּ׃ כִּי אִם יִתֵּן יַיִן חָדָשׁ בְּנֹאדוֹת חֲדָשׁוֹת וְשָׁנוּ שְׁנֵיהֶם׃
39 וְאִישׁ שֹׁתֶה יַיִן יָשָׁן לֹא יִבְחַר בֶּחָדָשׁ כִּי יֹאמַר הַיָּשָׁן טוֹב הוּא׃

ו וַיְהִי בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַשֵּׁנִי בְּעָבְרוֹ בַּשָּׂדוֹת וַתַּלְמִידָיו קָטְפוּ שִׁבֳּלִים וַיֹּאכְלוּ
2 וַיְפָרְכוּ בְיָדָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים מַדּוּעַ אַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר לֹא יֵאָכֵל
3 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קְרָאתֶם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּעֵת
4 רָעֵב הָיָה לוֹ וְלַאֲנָשָׁיו׃ אֵיךְ בָּא בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח לֶחֶם הַפָּנִים וַיֹּאכַל וַיִּתֵּן גַּם
לַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר עִמּוֹ אֲשֶׁר לֹא יֵאָכֵל כִּי אִם לַכֹּהֲנִים לְבַדָּם׃
5 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֶּן אָדָם הוּא אֲדוֹן גַּם לַשַּׁבָּת׃

6 וַיְהִי בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַשֵּׁנִי וַיָּבֹא בֵּית הַכְּנֶסֶת וַיְלַמֵּד וְשָׁם אִישׁ וְיַד יְמִינוֹ יְבֵשָׁה׃
7 וַיַּשְׁגִּיחוּ עָלָיו הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לִרְאוֹת אִם בַּשַּׁבָּת יְרַפֵּא וַיִּמְצְאוּ עִלָּה
8 לְהַשְׁטִין עָלָיו׃ וְהוּא יָדַע אֶת מַחְשְׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יְבֵשָׁה קוּם
9 וְעֲמֹד בָּאֶמְצַע וַיָּקָם וַיַּעֲמֹד׃ וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֶשְׁאָלָה אֶתְכֶם הֲיֵשׁ לַעֲשׂוֹת
טוֹב בַּשַּׁבָּת אוֹ לַעֲשׂוֹת רָע לְהַצִּיל נֶפֶשׁ אוֹ לְאַבֵּד׃
10 וַיַּבֵּט בָּהֶם כֻּלָּם וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ נְטֵה אֶת יָדֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן וַתָּשָׁב יָדוֹ כְּבָרִיאָה׃
11 וַיִּמָּלְאוּ כֻלָּם קִנְאָה וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה נַּעֲשֶׂה לְיֵשׁוּעַ׃

12 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא אֶל הָהָר לְהִתְפַּלֵּל וַיְהִי כָל הַלַּיְלָה מִתְפַּלֵּל אֶל
13 הָאֱלֹהִים׃ וּבְהִגָּלוֹת הַיּוֹם וַיִּקְרָא אֶל תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם שְׁנֵים עָשָׂר אֲשֶׁר
14 כִּנָּה שְׁלִיחִים׃ שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר כִּנָּה פֶּטֶר וְאַנְדְּרֵי אָחִיו וְיַעֲקֹב וְיוֹחָנָן וּפִילִפּוֹס וּבַרְתֹּלְמַי׃
15 וּמַתִּתְיָהוּ וְתוֹמָא וְיַעֲקֹב בֶּן חַלְפַי וְשִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא קַנָּאִי׃
16 וְיוּדָה אֲחִי יַעֲקֹב וְיוּדָה אִישׁ קְרִיּוֹת אֲשֶׁר הָיָה לְמוֹסֵר׃

17 וַיֵּרֶד עִמָּם וַיַּעֲמֹד בְּמִישׁוֹר וְהֶמְוֹן תַּלְמִידָיו וְרַבִּים מֵעַם יְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם
18 וּמִגְּלִיל צֹר וְצִידוֹן אֲשֶׁר בָּאוּ לִשְׁמֹעַ אֵלָיו וְלִהְיוֹת נִרְפָּאִים מֵחָלְיָם׃ וְגַם אֲשֶׁר
19 הָיוּ מְעֻנִּים מִרוּחוֹת טֻמְאָה וַיֵּרָפְאוּ׃ וְכָל הָעָם בִּקְשׁוּ לָגַעַת בּוֹ כִּי כֹחַ יָצָא מִמֶּנּוּ
וַיְרַפֵּא אֶת כֻּלָּם׃

20 וַיִּשָּׂא עֵינָיו אֶל תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אַשְׁרֵיכֶם עֲנִיִּים כִּי לָכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים׃
21 אַשְׁרֵיכֶם רְעֵבִים עַתָּה כִּי תִשְׂבָּעוּ אַשְׁרֵיכֶם בֹּכִים עַתָּה כִּי תִשְׂחָקוּ׃
22 אַשְׁרֵיכֶם כַּאֲשֶׁר יִשְׂנְאוּ אֶתְכֶם בְּנֵי אָדָם וְכַאֲשֶׁר יַחֲרִימוּ אֶתְכֶם וְיַחְרְפוּ וְיוֹצִיאוּ
23 א

פרשה: ו.

1 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ 2 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או אח׃ 3 ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 4 ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 5 ונאמר אל־אדני לא יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת׃ 6 ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃ 7 ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד לו את־דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו־שברו־לנו מעט־אכל׃ 8 ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו׃ 9 ותאמר עבדך אבי ערב אתנו ונשברה לחם׃ 10 ונאמר לא נוכל לרדת אם־אין אחינו הקטן אתנו׃ 11 ותאמר עבדך אבי אלינו אתה ידעת כי שתי נשים ילדו לי׃ 12 ואחת יצאה מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הלם׃ 13 ותשאו את־זה גם־את־אלה מעם פני ואסון יקראהו ותורדו את־שיבתי ברעה שאלה׃ 14 ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ 15 והיה כראותו כי־אין הנער ומת ויורדו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה׃ 16 ויהודה אמר אל־אדני מה־נדבר ומה־נצטדק האלהים מצא את־עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם־אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם׃ 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ 19 אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או אח׃ 20 ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 21 ותאמר אל־עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 22 ונאמר אל־אדני לא יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת׃ 23 ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃ 24 ויהי כי עלינו אל־עבד אבי ונגד לו את־דברי אדני׃ 25 ויאמר אבינו שבו־שברו־לנו מעט־אכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו׃ 27 ויאמר אלי עבדך אבי אתם ידעתם כי שתי ילדה לי אשתי׃ 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד־הלם׃ 29 ותשאו גם־את־זה מעם פני וקראהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה׃ 30 ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ 31 והיה כראותו כי־אין הנער ומת והורידו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה׃ 32 כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא אביאנו אליך והחטאתי לאבי כל־הימים׃ 33 ועתה ישב־נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם־אחיו׃ 34 כי־איך אעלה אל־אבי והנער איננו אתי פן־אראה ברעת אבי אשר ימצא׃

---

[1] בראשית נה.—הפטרת וישב.

(1) שמו. 8: 22. 23. מלכ. 11: 3.
(2) שמו. 1: 17. ו. שמו. 1: 1. 2. 19: 13. 30. שמו. 17: 5. ו. שמו. 1: 2. בר. 2: 6. ו. שמו. 5: 7. 15.
(3) בר. 33: 6. שה. 1: 16. שמו. 1: 10. זכ. 3: 9. בכר. 1: 2. יהוש. 4: 11.
(4) שמו. 5: 26. ו. שמו. 5: 11. שמו. 8: 12. 9: 5. 12: 35. 46.
(5) שמו. 3: 19.
[הגר. מה. 26.]
(6) מלכ. 3: 1. שמו. 3: 1. יהו. 3: 2. שמו. 1: 33.
(7) בר. 19: 4.
(9) שמו. 1: 4. נה. 49: 6. ו. שמו. 2: 8.
(10) שמו. 1: 3. בכר. 1: 2. 11: 3.
(11) יהו. 19: 14. בר. 3: 26. 13: 46.
(12) נה. 56: 5. ש. 8: 15. יהוד. 3: 26. ד. בר. 1: 4. ו. שמו. 3: 1.
(13) שמו. 3: 5. מד. 1: 18. ו. בר. 1: 23.
(14) שמו. 1: 16. 20. יהו. 1: 31. 35. 2: 7. ו. יהו. 3: 16. ש. 1: 3. יהוד. 4: 4. בכר. 2: 11. 14. 16. 17. נה. 40: 5. שמו. 17: 2. שמו. 2: 11. 11: 40. ד. בר. 1: 17. שה. 1: 19. 2: 3. 9.
(15) שמו. 1: 32. 3: 32. 5: 33. שמו. 3: 11. מד. 1: 7. יהו. 3: 16. שמו. 1: 27. 30. 3: 31. שמו. 8: 58. שה. 1: 17.

[2] שמות ראשי.—בר. נכזבו. [3] מ: דבקנוהו אל.

(16) שמו. 3: 34. זק. 1: 6–8. שה. 1: 19. 2: 9. 10.
(17) שמ. 20: 1. מלכ. שנ. 4: 44. 5: 1. 33: 4. ש. 3: 24. 5: 21. 6: 14. שמו. 8: 32. 14: 6.
(18) שמ. 33: 20. שנ. 4: 12. שמו 11: 27. יהו. 10: 22. שמו. 6: 46. ו. יהו. 1: 17. 6: 16. ו. שמו. 4: 12. 20. שמו. 1: 14. 3: 16. 18. ו. שמו. 1: 9.
[הגר. מה. 30.]
(19) שמו. 5: 33.
(20) יהו. 3: 15. שמו. 3: 28. בר. 13: 25.
(21) מלכ. 4: 5. שמו 17: 10. שנ. 18: 15. 18.
(23) שמו 3: 3. מלכ. 1: 3. יהו. 3: 4. שמו. 3: 28. נה. 40: 3.
(26) שמו 3: 11. מלכ. 3: 1. 19: 4. 10. 44. 6.
(27) שמו. 1: 15. 30. בר. 4: 19.
(28) יר. 7: 24. שמו. 10: 40. (29) שה. 12: 3. נה. 53: 7. שמו. 1: 36. בר. 8: 32. ו. יהוד. 1: 19. יהוש. 5: 6. מלכ. נה. 53: 11. ו. שה. 15: 3. יהוש. 1: 4. בכר. 1: 3. 2: 17. 9: 28. ו. יהוד. 2: 24. 3: 18. ו. שמו. 2: 2. 3: 5. 4: 10. יהוש. 1: 5.
(30) שמו. 1: 15. 27.
(31) מלכ. 3: 1. שמו 3: 6. יהו. 1: 17. 76. 77. 3: 3. 4. (32) שמו 3: 16. מלכ. 1: 10. יהו. 3: 22. שמו. 5: 32.
(33) שמו 3: 11. בר. 1: 5. 2: 4. 10. 44. 19: 6.

35 εσεσθε δεδεμενοι ωσπερ ο νυμφιος μελλει ερχεσθαι ινα οταν
ελθη και κρουση ευθεως ανοιξωσιν αυτω: 36 μακαριοι εισιν
εκεινοι: ❋ οτι ο κυριος αυτων ερχεται εις τον γαμον και
ου μη μακροθυμηση: 37 αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται
και ποιησει αυτους ανακλιναι και παρελθων διακονησει
αυτοις: 38 και εαν εν τη δευτερα φυλακη ελθη και εν τη
τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι
εκεινοι: 39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης
ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν
αφηκεν διορυχθηναι τον οικον αυτου: 40 και υμεις γινεσθε
ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται:
41 τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον κατεστησεν
ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω
την τροφην: ❋ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος
αυτου ευρησει ποιουντα ουτως: 42 αμην λεγω υμιν οτι
επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον: ❋
43 εκεινος δε ο δουλος εαν ειπη εν τη καρδια αυτου χρονιζει
μου ο κυριος ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους συνδουλους
αυτου εσθιη δε και πινη μετα των μεθυοντων: 44 ηξει
ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και
εν ωρα η ουκ οιδεν: 45 και διχοτομησει αυτον και το μερος
αυτου μετα των απιστων θησει εκει εσται ο κλαυθμος και
ο βρυγμος των οδοντων: 46 τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια
των ουρανων δεκα παρθενοις αιτινες λαβουσαι τους λαμπαδας
εαυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου: 47 πεντε δε
εξ αυτων ησαν φρονιμοι και πεντε μωραι: 48 αι γαρ μωραι
λαβουσαι τους λαμπαδας εαυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων
ελαιον: 49 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις
εαυτων μετα των λαμπαδων εαυτων: 50 χρονιζοντος δε του
νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον: 51 μεσης δε νυκτος
κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν
αυτου: 52 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και
εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων: 53 αι δε μωραι ταις φρονιμοις
εδωκαν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται:
54 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση
ημιν και υμιν πορευεσθε μαλλον προς τους πωλουντας και
αγορασατε εαυτοις: 55 απερχομενων δε αγορασαι αυτων
ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους
γαμους και εκλεισθη η θυρα: 56 υστερον δε ερχονται και αι
λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν: 57 ο δε
αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμας: 58 γρηγορειτε
ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιος του
ανθρωπου ερχεται:

κεφαλ. δ.

1 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν
αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα
και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν: 2 των δε
δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο
λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του
ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου: 3 φιλιππος και
βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του
αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος: 4 σιμων ο
κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον: 5 τουτους
τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις
οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε:
6 πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου
ισραηλ: 7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η
βασιλεια των ουρανων: 8 ασθενουντας θεραπευετε νεκρους
εγειρετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν
ελαβετε δωρεαν δοτε: 9 μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον
μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων: 10 μη πηραν εις οδον μηδε
δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον αξιος γαρ ο εργατης
της τροφης αυτου εστιν: 11 εις ην δ αν πολιν η κωμην
εισελθητε πυθεσθε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως
αν εξελθητε: 12 εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε
αυτην: 13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθατω η ειρηνη υμων
επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω:
14 και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων
εξερχομενοι εξω της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε
το κονιορτον των ποδων υμων: 15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον
εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει
εκεινη: 16 ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω
λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι
περιστεραι: 17 προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν
γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν
υμας: 18 και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν
εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν: 19 οταν δε
παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται
γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε: 20 ου γαρ εστε υμεις
οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν
υμιν: 21 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και
πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν
αυτους: 22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα
μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται: 23 οταν δε
διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην
γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν
ελθη ο υιος του ανθρωπου:

---

[1] ευαγγ. κατα ματθ. κεφαλ.

(36) ματθ. 1: 29.
(40) ματθ. 4: 18.
(42) ματθ. 16: 18.
(44) ματθ. 12: 21.
(45) ματθ. 21: 2. εξ. 3: 15.
(49) 10. ιωα. 18. 18. κο. 24.
27. ιεζ. 4: 2. 7: 14. 9: 6.
53: 2. ωσ. 5: 2. ιωα. 6: 12.
θ: 9. κο. 24: 27. ματθ. 2: 23.
κο. 2: 4.
(1) ματθ. 19: 28.
(46) ματθ. 7: 41. 42: 52.
(47) ψα. 32: 2. 73: 1. ματθ.
8: 39. ρν. 2: 28. 29. 9: 6.
(49) ματθ. 14: 33. 21: 5. 27:
11. 42. ματθ. 18: 37. 19: 3.
(51) εξ. 28: 12. ματθ. 4: 11.
κο. 2: 9. 13. 22: 43. 24: 4.
εξ. 1: 10.

---

[2] ματθ. ιεσσ. ματθ.—ες. ες αλλα ις.

(4) ματθ. 19: 26. ε. ιακ.
16: 10. 19: 22. ματθ. 7: 6.
(6) εξ. 7: 3.
(9) ματθ. 4: 46.
(11) ματθ. 1: 14.
(12) ματθ. 12: 46.
(13) ωσ. 12: 14. εκ. 16:
1. 16. ματθ. 2: 23. 5: 1. 6:
4. 11: 55.
(14) ματθ. 21: 12. εξ. 11:
15. κο. 19: 45.
(16) κο. 2: 49.
(17) ψα. 69: 9.
(18) ματθ. 12: 38. ματθ. 30:6.
(19) ματθ. 26: 61. 27: 40.
εξ. 14: 58. 15: 29.
(21) ωσ. 2: 9. ιακ. 8: 2. 1.
ωσ. 3: 16. 9: 19. ε. ωσ.
9: 16.
(22) κο. 24: 8.

28 הֲיֵלֵךְ אִישׁ עַל־גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶיָנָה׃
29 כֵּן הַבָּא אֶל־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהּ׃
24 לֹא־יָבוּז לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי־רָעֵב׃
25 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן׃
26 מְנָאֵף אִשָּׁה חֲסַר־לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה׃
27 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה׃
28 כִּי־קִנְאָה חֲמַת־גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם׃
29 לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי כָל־כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד׃

פרק ז.

1 בְּנִי שְׁמֹר אֲמָרָי וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ׃
2 שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶךָ׃* קְשָׁרֵם עַל־אֶצְבְּעוֹתֶיךָ כָּתְבֵם עַל־לוּחַ לִבֶּךָ׃
3 אֱמֹר לַחָכְמָה אְחוֹתִי אָתְּ וּמֹדָע לַבִּינָה תַּקְרִיא׃* לִשְׁמֹרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲשֶׁר הֶחֱלִיקָה אִמְרֶיהָ׃
4 כִּי בְעַד חַלּוֹן בֵּיתִי נִשְׁקַפְתִּי בְּאֶשְׁנָבִי׃
5 וָאֶרְאֶה בַּפְּתָיִם אָבִינָה בְּנָעָרִים בָּחוּר חֲסַר־לֵב׃
6 עֹבֵר בַּשּׁוּק אֵצֶל פִּנָּתָהּ וְדֶרֶךְ בֵּיתָהּ יִצְעָד׃
7 בַּנְּשֶׁף בְּיוֹם עָרֶב בְּאִישׁוֹן לַיְלָה וַאֲפֵלָה׃
8 וְהִנֵּה־זֹאת תַּקְרֶהוּ אִשָּׁה שִׁית זוֹנָה וְנִצַּרַת לֵב׃
9 הוֹמִיָּה וְסֹרֶרֶת הִיא בְּבֵיתָהּ לֹא־שָׁכְנוּ רַגְלֶיהָ׃
10 פְּעָמִים בַּחוּץ פְּעָמִים בָּרְחֹבוֹת וְאֵצֶל כָּל־פִּנָּה תֶּאֱרֹב׃
11 וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשָׁקָה לוֹ הֵעֵזָה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ׃
12 חַלָּמִי זְבָחִים הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי׃
13 עַל־כֵּן יָצָאתִי לִקְרָאתֶךָ שַׁחֲרְךָ וָאֶמְצָאֶךָּ׃* מָרְבַדִּים חִפִּיתִי עַרְשִׂי חֲטִבֵּי שֵׂשׁ מִצְרָיִם׃
14 נָפַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן׃* לְכָה נִרְוֶה דֹדִים עַד־הַבֹּקֶר נִתְעָלְסָה אֲהָבִים׃
15 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ מֶרְחָק׃
16 צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכֵּסֶא יָבוֹא בֵיתוֹ׃
17 הִדִּיחַתְהוּ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֶלְקַת שְׂפָתֶיהָ נְטָתַתְהוּ׃
18 לֵךְ נִרְוֶה דֹדִים עַד־הַבֹּקֶר נִתְעַלְּסָה בְּאַהֲבִים׃
19 כִּי־אֵין הָאִישׁ בְּקִרְבּוֹ הָלַךְ בְּדֶרֶךְ רָחוֹק׃
20 צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ לְיוֹם הַכִּסֶּה יָבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ׃* הִדִּיחַתְהוּ בְּרֹב לִקְחָהּ בְּחֶלְקַת שְׂפָתֶיהָ נְטָתַתְהוּ׃
21 וְהִנֵּה־זֹאת תַּקְרֶהוּ אִשָּׁה שִׁית זוֹנָה וְנִצַּרַת לֵב׃
22 הוֹמִיָּה וְסֹרֶרֶת הִיא בְּבֵיתָהּ לֹא־שָׁכְנוּ רַגְלֶיהָ׃
23 בַּחוּץ בָּרְחֹבוֹת הִיא אֶצֶל כָּל־פִּנָּה תֶּאֱרֹב׃* וְהֶחֱזִיקָה בּוֹ וְנָשָׁקָה לוֹ הֵעֵזָה פָנֶיהָ׃
24 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאִמְרֵי־פִי הַקְשִׁיבוּ׃
25 אַל־תֵּט אֶל־דְּרָכֶיהָ לִבֶּךָ אַל־תֵּתַע בִּנְתִיבוֹתֶיהָ׃
26 כִּי רַבִּים הִפִּילָה חֲלָלִים וַעֲצוּמִים כָּל־הֲרוּגֶיהָ׃
27 דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ יֹרְדוֹת אֶל־חַדְרֵי מָוֶת׃

פרק ח.

1 הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ׃
2 בְּרֹאשׁ־מָרוֹמִים עַל־דֶּרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה׃* לְיַד שְׁעָרִים לְפִי קָרֶת מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה׃
3 אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל־בְּנֵי אָדָם׃
4 הָבִינוּ פְתָאיִם עָרְמָה וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב׃
5 שִׁמְעוּ נְגִידִים וּמִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים׃
6 כִּי־טוֹבוֹת אֲנִי אֲדַבֵּר וּמִפְתַּח שְׂפָתַי מֵישָׁרִים׃
7 כִּי־אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רִשְׁעָה׃
8 בְּצֶדֶק כָּל־אִמְרֵי־פִי אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ׃
9 כֻּלָּם נְכֹחִים לַמֵּבִין וְיְשָׁרִים לְמֹצְאֵי דָּעַת׃
10 קְחוּ מוּסָרִי וְאַל־כָּסֶף וְדַעַת מֵחָרוּץ נִבְחָר׃
11 כִּי טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃
12 אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה וְדַעַת מְזִמּוֹת אֶמְצָא׃
13 יִרְאַת יְהוָה שִׂנְאַת רָע גֵּאָה וְגָאוֹן וְדֶרֶךְ רָע וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי׃
14 לִי־עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה׃
15 בִּי מְלָכִים יִמְלֹכוּ וְרוֹזְנִים יְחֹקְקוּ־צֶדֶק׃
16 בִּי שָׂרִים יָשֹׂרוּ וְנְדִיבִים כָּל־שֹׁפְטֵי צֶדֶק׃
17 אֲנִי אֲהֵבַי אֵהָב וּמְשַׁחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי׃
18 הוֹן וְעֹשֶׁר אִתִּי הוֹן עָתֵק וּצְדָקָה׃
19 טוֹב פִּרְיִי מִחָרוּץ וּמִפָּז וְתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר׃
20 בְּאֹרַח צְדָקָה אַהֲלֵךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט׃
21 לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא׃
22 יְהוָה קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז׃
23 מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי־אָרֶץ׃
24 בְּאֵין תְּהֹמוֹת חוֹלָלְתִּי בְּאֵין מַעְיָנוֹת נִכְבַּדֵי־מָיִם׃
25 בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ לִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתִּי׃
26 עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת וְרֹאשׁ עָפְרוֹת תֵּבֵל׃
27 בַּהֲכִינוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי בְּחוּקוֹ חוּג עַל־פְּנֵי תְהוֹם׃
28 בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל בַּעֲזוּזֵי עִינוֹת תְּהוֹם׃
29 בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ וּמַיִם לֹא־יַעַבְרוּ פִיהוּ בְּחוּקוֹ מוֹסְדֵי־אָרֶץ׃
30 וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשֻׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל־עֵת׃
31 מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ וְשַׁעֲשֻׁעַי אֶת־בְּנֵי אָדָם׃
32 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לִי וְאַשְׁרֵי דְּרָכַי יִנְצֹרוּ׃

---

[1] מ׳: מיללי.

(25) ז. שה. 16: 7. ז. כתי. 28: 9. שה. 9: 4. שד. 2: 8. משל. 6: 64. 16: 30. פד. 1: 24. ישע. 2: 23.

(2) משל. 7: 50. 19: 39. משל. 9: 16. 33. פד. 2: 22. פד. 10: 38.
(3) משל. 1: 13. ישע. 6: 15. ירמ. 3: 5. שד. 1: 18. ז. שמ. 1: 23. ז. משל. 3: 9. (5) שד. 16: 16. פד. 2: 38.

(8) משל. 11: 5. ז. שה. 2: 11.
(9) משל. 6: 52. 60.
(11) שה. 11: 27. משל. 1: 18. 7: 16. 8: 28. 12: 49. 14: 24. משל. 3: 32.
(13) שד. 30: 4. משל. 6: 33. 38. 51. 62. 16: 28. פד. 2: 34. ז. שה. 15: 47. שי. 4: 9. 10.
(14) שה. 21: 9. משל. 8: 28. 12: 32.
(15) משל. 3: 36. 6: 47.
(16) שמ. 5: 8. ז. משל. 4: 9.

(17) יש. 9: 56. משל. 5: 45.
8: 15. 12: 47. ז. משל. 4: 14.
(18) משל. 5: 24. 6: 40. 47. 20: 31.
(19) משל. 1: 4. 9. 10. 11. 12: 8.
(20) שה. 24: 13. 17. שי. 5: 13.
(22) משל. 4: 2.
(23) ז. יחז. 9: 4. שה. 3: 5. 6.
(24) שה. 14: 3.
(26) משל. 1: 7. 15. 27. 34.

(27) ז. שה. 4: 7. יחז. 5: 4. שד. 1: 17.
(28) משל. 1: 20. 27. שלו. 3: 1. שד. 1: 2. יש. 1: 17.
(29) שה. 22: 2. ד. שה. 11: 2. יא. 5: 25. 27. ישע. 21: 9. שד. 5: 1.
(31) משל. 3: 13. 8: 23. שה. 28: 18. משל. 1: 15. 27. שמ. 9: 5. ז. שה. 15: 47. משל. 6: 33. שי. 1: 21. שמ. 2: 9.
(32) משל. 3: 11. 8: 26. 15. 15.

[2] משל: כפיפה.

17 ויבא כליחועל: ויגד לדוד ויאמר הנה בית־ רחב הכו את־איש־בשת והוא שכב את־משכבו בבית־ 18 הבירה: ויבאו כה כליחועל ורחב אחיו ויעברו בתוך־ 19 הבית לקחת חטים ויכהו אל־החמש ויפלטו: כי־ בבואם הבית והוא שכב על־מטתו בחדר־משכבו ויכהו 20 וימיתו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך 21 הערבה כל־הלילה: ויביאו את־ראש איש־בשת אל־ דויד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת 22 בן־שאול איבך אשר־בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ויען דויד 23 את־רחב ואת־ברעה אחיו ויאמר להם חי־יהוה אשר־ 24 פדה את־נפשי מכל־צר: כי המגיד לי לאמר הנה־מת שאול והוא כמבשר בעיניו והחזקתי בו ואהרגהו בציקלג 25 אשר־לתתי לו בשורתו: אף כי רשעים הרגו איש צדיק 26 בביתו על־משכבו ועתה הלא אדרש את־דמו מידכם ואבערכם מן־הארץ: ויצו דויד את־הנערים ויהרגום 27 ויקטעו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלום על־הברכה בחברון ואת־ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר 28 בחברון: ב א ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דויד חברונה 29 ויאמרו לאמר הנה־עצמך ובשרך אנחנו: גם־תמול גם־ שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא 30 ומביא את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי 31 ישראל ואתה תהיה נגיד על־ישראל: ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכרת להם המלך דויד ברית 32 בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד למלך על־ישראל: 33 בן־שלשים שנה דויד במלכו בן־ארבעים שנה מלך: 34 בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל 35 ויהודה: וילך המלך וכל־אנשיו ירושלם אל־היבוסי יושב הארץ ויאמר לדויד לאמר לא תבוא הנה כי אם־ 36 הסירך את־העורים והפסחים לאמר לא־יבוא דויד הנה: ויתפש דויד את־מצדת ציון היא עיר דויד: ויאמר 37 דויד ביום ההוא כל־מכה יבוס ויגע בצנור ואת־הפסחים ואת־העורים שנאי נפש דויד על־כן יאמרו העורים

[1] ויתפשו׳ מ׳.

(1) שמ. 3: 22. 26.
(5) בר. 33: 19. 48: 22. שב. 24: 32.
(9) ד. שב. 17: 24. כה. 9: 53. 53. בר. 10: 28.
(10) נב. 12: 3. 44: 3. יב. 2: 13. וב. 1: 14: 8.
(14) שמ. 6: 35. 58. 7: 38.
(15) שמ. 6: 34. 17: 2. 3. כה. 9: 23. ו׳ שמ. 5: 20.
(19) כה. 7: 16. 24: 10. שמ. 6: 14. 7: 40.
(20) ב. 9: 7. שב. 12: 5. 11. ו׳ שב. 9: 3. ד. בר. 7: 12.
(21) שב. 1: 11. ו׳ שב. 2: 8.
(22) ד. שב. 17: 29. נב. 2: 3. כה. 24: 47. ש. 9: 4. 5.
(23) ש. 3: 3. שמ. 1: 17.
(24) ד. שה. 3: 17.
(25) שמ. 4: 29. 30.
(26) שמ. 9: 37. שה. 26: 63. 64. שב. 14: 61. 62.
(29) שמ. 4: 25.
(34) שה. 23: 12. שמ. 9: 38. 17: 4. 19: 30.
(35) שה. 9: 37. כה. 10: 2. 3. בר. 12: 3.
(36) ב. 24: 47. ש. 9: 4. 5.
(37) ש. 3: 3. שמ. 1: 17.

(33) ש. 3: 4. ו׳ שמ. 5: 10.
(34) שמ. 7: 16. 1: 16.
(35) שה. 11: 27. 28: 18.
כה. 10: 22. שמ. 5: 20.
22. 13: 3. 17: 2. שב. 2: 8.
(36) שב. 2: 4. שמ. 1: 12.
9: 47. 3: 15. 16. ש. 1: 17.
ו׳ שמ. 5: 10.

ויתפשו את־שלשתם בני־רמון הברתי ויכרתם את־ 30 רגליהם וידיהם ויתלם על־הברכה בחברון ויקחו את־ראש איש־בשת ויקברו בקבר אבנר בחברון:

פרק ד׳

1 וישמע בן־שאול כי־מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ 2 ישראל נבהלו: ושני אנשים שרי גדודים היו לבן־ שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי־גם־באר תחשב על־בנימן: 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו־שם גרים עד־היום 4 הזה: ויהונתן בן־שאול היה פסח רגלים בן־שנים בבא שמעו מיזרעאל את־שאול ואת־יהונתן ותתאפן 5 אמנו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ותפסח ושמו מפיבשת: ובני רמון הבארתי רכב ובענה הלכו ויבאו 6 כחום בית־איש־בשת והוא שכב את־משכב הצהרים: ויבאו עד־תוך הבית לקחת חטים ויכו אותו אל־ החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: כי־בבואם הבית 7 והוא שכב על־מטתו בחדר־משכבו ויכוהו וימיתוהו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה 8 כל־הלילה: ויביאו את־ראש איש־בשת אל־דויד חברונה ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת בן־ שאול איבך אשר־בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו: ויען דויד 9 את־רכב ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אלהם חי־יהוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צר: כי 10 המגיד לי לאמר הנה־מת שאול והוא כמבשר בעיניו והחזקתי בו ואהרגהו בציקלג אשר־לתתי לו בשורתו: 11 אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על־משכבו ועתה הלא אדרש את־דמו מידכם ואבערכם מן־הארץ: 12 ויצו דויד את־הנערים ויהרגום ויקטעו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלום על־הברכה בחברון ואת־ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

13 ויקבצו כל־שבטי ישראל אל־דויד חברונה ויאמרו 14 לאמר הנה־עצמך ובשרך אנחנו: גם־תמול גם־ שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביא 15 ומביא את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על־ישראל: ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכרת להם המלך דויד ברית 16 בחברון לפני יהוה וימשחו את־דויד למלך על־ישראל:

38 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃

39 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃

40 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ פ

41 וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי וַיִּקָּחוּ דָתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיָּקֻמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרוּאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי שֵׁם׃ וַיִּקָּהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכָם יְיָ וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל יְיָ׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו׃ וַיְדַבֵּר אֶל קֹרַח וְאֶל כָּל עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וְיֹדַע יְיָ אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקָּדוֹשׁ וְהִקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ יַקְרִיב אֵלָיו׃ זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ לָכֶם מַחְתּוֹת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ׃ וְתִנּוּ בָהֵן אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת לִפְנֵי יְיָ מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ הוּא הַקָּדוֹשׁ רַב לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח שִׁמְעוּ נָא בְנֵי לֵוִי׃ הַמְעַט מִכֶּם כִּי הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְיָ וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם׃ וַיַּקְרֵב אֹתְךָ וְכָל אַחֶיךָ בְּנֵי לֵוִי אִתָּךְ וּבַקֹּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה׃ לָכֵן אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ הַנֹּעָדִים עַל יְיָ וְאַהֲרֹן מַה הוּא כִּי תלונו עָלָיו׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה׃ הַמְעַט כִּי הַעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לַהֲמִתֵּנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי תִשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הָשֵׁל׃ אַף אֶל אַרְצָה זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ לֹא הֲבִיאֹתָנוּ וַתִּתֶּן לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הַהֵם תְּנַקֵּר לֹא נַעֲלֶה׃ וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל יְיָ אַל תֵּפֶן אֶל מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד נָשָׂאתִי מֵהֶם וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת אַחַד מֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ הֱיוּ לִפְנֵי יְיָ אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מָחָר׃ וְקַחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אִישׁ מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַחְתֹּת אַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מַחְתָּתוֹ׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶן אֵשׁ וַיָּשִׂמוּ עֲלֵיהֶן קְטֹרֶת וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃ וַיַּקְהֵל עֲלֵיהֶם קֹרַח אֶת כָּל עֲדָתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד יְיָ אֶל כָּל הָעֵדָה׃ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע׃ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף׃ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר הֵעָתְקוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃ וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְּעוּ בְּכָל אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסָּפּוּ בְּכָל חַטֹּאתָם׃ וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם מִסָּבִיב וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי יְיָ שְׁלָחַנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלִּבִּי׃ אִם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יְמֻתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת כָּל הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם לֹא יְיָ שְׁלָחָנִי׃ וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא יְיָ וּפָצְתָה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה וְיָדַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת יְיָ׃ וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם׃ וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֵת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל הָרְכוּשׁ׃ וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאוֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל׃ וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקוֹלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ׃ וְאֵשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְיָ וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מַקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת׃ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אֱמֹר אֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם אֶת הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֶת הָאֵשׁ זְרֵה הָלְאָה כִּי קָדְשׁוּ׃ אֶת מַחְתּוֹת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתָם וְיֵעָשׂוּ אֹתָם רִקֻּעֵי פַחִים צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי הִקְרִיבָם לִפְנֵי יְיָ וַיִּקְדָּשׁוּ וְיִהְיוּ לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מַחְתּוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִבוּ הַשְּׂרֻפִים וַיְרַקְּעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ׃ זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לִפְנֵי יְיָ וְלֹא יִהְיֶה כְּקֹרַח וְכַעֲדָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיָּלִינוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּחֳרָת עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הֲמִתֶּם אֶת עַם יְיָ׃ וַיְהִי בְּהִקָּהֵל הָעֵדָה עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיִּפְנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד יְיָ׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הֵרִימוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף׃ וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם׃ וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דִּבְרַת קֹרַח׃ וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃ וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה מַטֶּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל מַטֵּהוּ׃ וְאֶת שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב עַל מַטֵּה לֵוִי כִּי מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבֹתָם׃ וְהִנַּחְתָּ אֹתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ מַטֵּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵיהֶם מַטֶּה מַטֶּה לְנָשִׂיא לְנָשִׂיא לְבֵית אָב שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ מַטּוֹתָם׃ וַיַּנַּח מֹשֶׁה אֶת הַמַּטּוֹת לִפְנֵי יְיָ בְּאֹהֶל הָעֵדֻת׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל הָעֵדֻת וְהִנֵּה פָרַח מַטֵּה אַהֲרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא פֶּרַח וַיָּצֵץ צִיץ וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃ וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמַּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְיָ אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הָשֵׁב אֶת מַטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לִבְנֵי מֶרִי וּתְכַל תְּלֻנֹּתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמֻתוּ׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כֻּלָּנוּ אָבָדְנוּ׃ כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל מִשְׁכַּן יְיָ יָמוּת הַאִם תַּמְנוּ לִגְוֹעַ׃

פרשה ה׳

1 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל אַהֲרֹן אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹן כְּהֻנַּתְכֶם׃

2 וְגַם אֶת אַחֶיךָ מַטֵּה לֵוִי שֵׁבֶט אָבִיךָ הַקְרֵב אִתָּךְ וְיִלָּווּ עָלֶיךָ וִישָׁרְתֻךָ וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל הָעֵדֻת׃

---

(39) שמ׳ 4: 29.
(42) שמ׳ 17: 8. ו׳ שמ׳ 4: 14.
(44) שמ׳ 13: 57. שד׳ 6: 4. לה׳ 4: 24.
(45) שמ׳ 2: 23. 3: 2. דה״ב 16: 16.
(46) שמ׳ 2: 1. 11.
(48) ו׳. יה׳ 1: 22.

[שד׳. פר׳ 31.]

(1) לה׳ 23: 2. דה״ב 16: 1. שמ׳ 2: 13.
(2) שמ׳ 3: 1. 12: 30.
(8) שמ׳ 9: 6. שד׳ 2: 11. לה׳ 5: 24.
(9) שמ׳ 9: 14.
(10) שד׳ 20: 10. שמ׳ 13: 19. יר׳ 17: 21. שד׳ 2: 24. 3: 4. לה׳ 6: 2. 13: 14.
(14) שמ׳ 12: 45. שמ׳ 8: 11.
(17) שמ׳ 9: 4. 14: 10.
(18) שמ׳ 7: 19. 10: 30. 33. ב׳ שמ׳ 2: 6.
(19) שמ׳ 5: 30. 8: 28. 9: 4. 12: 49. 14: 10.
(20) שמ׳ 3: 17. שמ׳ 3: 35. ב׳ שב׳. 1: 17.
(21) לה׳ 7: 14. 8: 54. שמ׳ 11: 25. 43.

---

1 מחלת ישר׳ מוב׳. לוי: שמות. 2 ח: בניו.

3 שמ׳. מחלת ישר׳ מוב׳.—שקראת שם לכלי שרת שלהם לשון מחתות.

2 שמות: שמות דמשה ואהרן שנקראו על שמם: לכן: לפי שהיו מחלוקת בין שבט לוי לשבט ראובן ולא היו יכולין לשמש: אמר: אמר להם משה: אם מיתת כל אדם היא כך תהא מיתתם: ואם: ואם יעשה הקב״ה נס ויברא בריאה חדשה: ופצתה: ותפתח: ובלעה: ותבלע: ויפתח: ותבלע: ויפתח: ותבלע: ויפתח

ואתה: ס.

1 ויהי בהיות עזרא מתפלל ובהודותו בוכה
ומתפלל לפני בית האלהים התקהל אליו
מאד מאד מישראל עדה גדולה מאנשים
ונשים וילדים כי בכה העם בכי גדול:
2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר
אל עזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשא
נכרים מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל
על זאת: 3 ועתה נכרתה ברית לאלהינו
להוציא כל הנשים ואשר יולד מהן כעצת
אדוני ושומעי מצות אלהינו וכתורה יעשה:
4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק
ועשה: 5 ויקם עזרא וישבע את שרי
הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר
הזה ויישבעו כולם: 6 ויקם עזרא מלפני
בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילן שם לחם לא אכל ומים לא
שתה כי אבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו
קול ביהודה ובירושלם לכל בני הגולה
להתקבץ אל ירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא
לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים כל
רכושו יחרם והוא יבדל מעדת הגולה:
9 ויתקבצו כל אנשי יהודה ובנימין אל
ירושלם בשלשת הימים הוא החדש התשיעי
בעשרים לחדש וישבו כל העם ברחוב בית
האלהים מפחדים מהדבר הזה ומגשמים:
10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם
מעלתם ונשאתם נשים נכריות להוסיף על
אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תודה ליהוה
אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ויען כל
הקהל ויאמרו בקול גדול כן עלינו לעשות:
13 אבל העם רבים ועת גשם ואין יכולת
לעמוד בחוץ ומלאכת היום לא לאחת ולא
לשתים כי הרבינו לחטוא בדבר הזה:
14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל ויבואו כל
אשר בעריהם ונשיהם עמהם עד עת לעת
ומזקני כל עיר ועיר ושופטיה עד שוב חרון
אלהינו מעלינו בדבר הזה: 15 רק יונתן
בן עשהאל ויחזיה בן תקוה על זאת עמדו
ומשלם והלוי שבתי תמכו להם: 16 ויעשו
כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשי
ראשי האבות לבית אבותם וכולם בשמותם
וישבו ביום החדש העשירי לדרוש בדבר:
17 ויכלו כל אנשים הנשאים נשים נכריות
עד יום החדש הראשון:

18 ונמצאו מבני הכהנים הנשאים נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה
ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויתנו ידם
להוציא נשיהם ואשמים איל מן הצאן
קרבנם על אשמתם: 20 ומבני אמר חנני
וזבדיה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה: 22 ומבני פשחור
אלויעיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד
ואלעשה: 23 ומן הלוים יוזבד וקלית הוא
קלטא פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן
המשוררים אלישיב ומן השוערים שלום
וטלם ועורי: 25 ומן ישראל מבני פרעש
רמיה ויזיה ומלכיה ומעיניה ואלעזר
וישיה ומלכיה וצבדיה ויעיאל: 26 ומבני
עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות
ואליה: 27 ומבני זתו אלעינים אליישיב
ומתניה וירמות וזבד ועזיזא: 28 ומבני
בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: 29 ומבני
בני משלם ומלוך עדיה כבל ירמות:
30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בנוי
ומעשיה ומתניה ובצלאל ובנוי ומנשה:
31 וחרם בני עמרם ויעשיה מלכיה שמעיה
שמעון: 32 בנימין מלוך שמריה: 33 מבני
חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשי
שמעי: 34 מבני בני מעדי עמרם עויאל:
35 בניה בדיה כלוהו: 36 ועניה עשיה
ובעיה יואיל שמעי: 37 ומתניה מתנאי
יעשו: 38 ובני בני שמעי שלמיה נתן
ועדאיה: 39 וחנני לעשי יעשיה בעיה
שבי ועדלי: 40 וירמות שבי שדי עדיה:
41 ואליעזר ישעיה מלכם שמריה שמעיה
שלמיה ושמריה: 42 משלמיה שלום אמריה
יוסף: 43 מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זביינא יאדו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשאו נשים נכריות ויש מהם נשים ויולדו
בנים:

[1]39 ויתנו ידם להוציא: ויתנו ידם להוציא

(22) מלכ ב. יא. כח. יח. 2. מלכ כה. לב. לג. מו. 2. מלכ ה. כז. לה. יז. ב. שמ. ה. כז. ג. לה. יז. ב. (23) א. שמ. ב. כג. (24) שמ. ג. טז. יח. ו. מ. 40. מז. ח. נא. כ. לא. א. שמ. ג. יד. (25) שמ. ה. כח. יב. ב. א. ה. יד. ב. יג. (27) שמ. ה. כב. ד. ט. יב. יד. מב. יז. לא. יג. יד. כב. (29) יב. כו. יט. א. ד. טז. א. יב. כב. טו. ס. יב. כה. נב. יב. (30) שמ. ה. יט. מכ. כו. (31) שמ. ח. יד. יכח. ג. יד. (32) מלכ ג. יז. יז. ה. שמ. ח. יח. א. שמ. ה. ו. ז. ט. (33) שמ. א. טו. יט. כז. לב. (35) ד. ב. א. יט. מכ. יג. כ. כא. כו. מכ. ו. כ. (36) א. שמ. ה. ט. שמ. ג. ב. י. טו. כה. כד.

(37) מלכ ג. יז. יז. ה. שמ. ט. כז. ח. יח. ד. יב. ו. שמ. א. יח. א. יהל. א. יז. ו. שמ. ד. יב. (39) יב. ח. כ. לה. טז. כט. שמ. ה. מו. יז. ב. כב. יח. כב. כח. (40) שמ. א. יא. ג. יט. (41) שמ. ה. לד. א. כא. ב. ו. (44) שמ. יב. מג. ב. כט. (45) ס. ב. יב. (46) בב. ג. טו. יב. ג. יח. כב. יח. כב. יח. מט. י. כא. יח. כב. יח. מה. א. שמ. כו. ב. כו. יא. כא. כב. (7) ד. מב. ד. מג. (9) [בב. מב. 32.] (1) מלכ יד. טו. מב. ו. לה. ט. י. יב. (4) בס. כג. ה. ז. כא. טז. א. שמ. ב. יג. ה. א. (5) מלכ יד. יד. ו. מב. ו. לה. ט. יב. כה. ט. יב.

ואתה: ס.

1 ויהי בהיות עזרא מתפלל ובהודותו בוכה
ומתפלל לפני בית האלהים התקהל אליו
מאד מאד מישראל עדה גדולה מאנשים
ונשים וילדים כי בכה העם בכי גדול:
2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר
אל עזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשא
נכרים מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל
על זאת: 3 ועתה נכרתה ברית לאלהינו
להוציא כל הנשים ואשר יולד מהן כעצת
אדוני ושומעי מצות אלהינו וכתורה יעשה:
4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק
ועשה: 5 ויקם עזרא וישבע את שרי
הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר
הזה ויישבעו כולם: 6 ויקם עזרא מלפני
בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילן שם לחם לא אכל ומים לא
שתה כי אבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו
קול ביהודה ובירושלם לכל בני הגולה
להתקבץ אל ירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא
לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים כל
רכושו יחרם והוא יבדל מעדת הגולה:
9 ויתקבצו כל אנשי יהודה ובנימין אל
ירושלם בשלשת הימים הוא החדש התשיעי
בעשרים לחדש וישבו כל העם ברחוב בית
האלהים מפחדים מהדבר הזה ומגשמים:
10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אליהם אתם
מעלתם ונשאתם נשים נכריות להוסיף על
אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תודה ליהוה
אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ויען כל
הקהל ויאמרו בקול גדול כן עלינו לעשות:
13 אבל העם רבים ועת גשם ואין יכולת
לעמוד בחוץ ומלאכת היום לא לאחת ולא
לשתים כי הרבינו לחטוא בדבר הזה:
14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל ויבואו כל
אשר בעריהם ונשיהם עמהם עד עת לעת
ומזקני כל עיר ועיר ושופטיה עד שוב חרון
אלהינו מעלינו בדבר הזה: 15 רק יונתן
בן עשהאל ויחזיה בן תקוה על זאת עמדו
ומשלם והלוי שבתי תמכו להם: 16 ויעשו
כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשי
ראשי האבות לבית אבותם וכולם בשמותם
וישבו ביום החדש העשירי לדרוש בדבר:
17 ויכלו כל אנשים הנשאים נשים נכריות
עד יום החדש הראשון:

18 ונמצאו מבני הכהנים הנשאים נשים
נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה
ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויתנו ידם
להוציא נשיהם ואשמים איל מן הצאן
קרבנם על אשמתם: 20 ומבני אמר חנני
וזבדיה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה
ושמעיה ויחיאל ועזיה: 22 ומבני פשחור
אלויעיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד
ואלעשה: 23 ומן הלוים יוזבד וקלית הוא
קלטא פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן
המשוררים אלישיב ומן השוערים שלום
וטלם ועורי: 25 ומן ישראל מבני פרעש
רמיה ויזיה ומלכיה ומעיניה ואלעזר
וישיה ומלכיה וצבדיה ויעיאל: 26 ומבני
עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות
ואליה: 27 ומבני זתו אלעינים אליישיב
ומתניה וירמות וזבד ועזיזא: 28 ומבני
בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי: 29 ומבני
בני משלם ומלוך עדיה כבל ירמות:
30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בנוי
ומעשיה ומתניה ובצלאל ובנוי ומנשה:
31 וחרם בני עמרם ויעשיה מלכיה שמעיה
שמעון: 32 בנימין מלוך שמריה: 33 מבני
חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשי
שמעי: 34 מבני בני מעדי עמרם עויאל:
35 בניה בדיה כלוהו: 36 ועניה עשיה
ובעיה יואיל שמעי: 37 ומתניה מתנאי
יעשו: 38 ובני בני שמעי שלמיה נתן
ועדאיה: 39 וחנני לעשי יעשיה בעיה
שבי ועדלי: 40 וירמות שבי שדי עדיה:
41 ואליעזר ישעיה מלכם שמריה שמעיה
שלמיה ושמריה: 42 משלמיה שלום אמריה
יוסף: 43 מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זביינא יאדו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשאו נשים נכריות ויש מהם נשים ויולדו
בנים:

[1]39 ויתנו ידם להוציא: ויתנו ידם להוציא

(22) מלכ ב. יא. כח. יח. 2. מלכ כה. לב. לג. מו. 2. מלכ ה. כז. לה. יז. ב. שמ. ה. כז. ג. לה. יז. ב. (23) א. שמ. ב. כג. (24) שמ. ג. טז. יח. ו. מ. 40. מז. ח. נא. כ. לא. א. שמ. ג. יד. (25) שמ. ה. כח. יב. ב. א. ה. יד. ב. יג. (27) שמ. ה. כב. ד. ט. יב. יד. מב. יז. לא. יג. יד. כב. (29) יב. כו. יט. א. ד. טז. א. יב. כב. טו. ס. יב. כה. נב. יב. (30) שמ. ה. יט. מכ. כו. (31) שמ. ח. יד. יכח. ג. יד. (32) מלכ ג. יז. יז. ה. שמ. ח. יח. א. שמ. ה. ו. ז. ט. (33) שמ. א. טו. יט. כז. לב. (35) ד. ב. א. יט. מכ. יג. כ. כא. כו. מכ. ו. כ. (36) א. שמ. ה. ט. שמ. ג. ב. י. טו. כה. כד.

(37) מלכ ג. יז. יז. ה. שמ. ט. כז. ח. יח. ד. יב. ו. שמ. א. יח. א. יהל. א. יז. ו. שמ. ד. יב. (39) יב. ח. כ. לה. טז. כט. שמ. ה. מו. יז. ב. כב. יח. כב. כח. (40) שמ. א. יא. ג. יט. (41) שמ. ה. לד. א. כא. ב. ו. (44) שמ. יב. מג. ב. כט. (45) ס. ב. יב. (46) בב. ג. טו. יב. ג. יח. כב. יח. כב. יח. מט. י. כא. יח. כב. יח. מה. א. שמ. כו. ב. כו. יא. כא. כב. (7) ד. מב. ד. מג. (9) [בב. מב. 32.] (1) מלכ יד. טו. מב. ו. לה. ט. יב. כה. ט. יב.

14 קדש: ואת מי מריבת קדש בקצה גבול אדום׃ ויעל אהרן
15 ההר: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ
16 אדום: ותקצר נפש העם בדרך׃ וידבר העם באלהים
17 ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
18 לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃ וישלח
19 יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם
20 וימת עם רב מישראל׃ ויבא העם אל משה ויאמרו
21 חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה
22 ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם׃
23 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על
24 נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי׃ ויעשה משה
25 נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש
26 את איש והביט אל נחש הנחשת וחי׃ ויסעו בני
27 ישראל ויחנו באבת׃ ויסעו מאבת ויחנו בעיי
28 העברים במדבר אשר על פני מואב מזרחה שמש׃
29 משם נסעו ויחנו בנחל זרד׃ משם נסעו ויחנו בעבר
30 ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון
31 גבול מואב בין מואב ובין האמרי׃ על כן יאמר
32 בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הארנות׃
33 ומורד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול
34 מואב׃ ומשם נסעו באר הוא הבאר אשר אמר יהוה
35 למשה אסף את העם ואתנה להם מים׃ אז ישיר
36 ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה׃ באר
37 חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם
38 ומן המדבר מתנה׃ ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל
39 במות׃ ומן במות הגי אשר בשדה מואב ראש הפסגה
40 ונשקפה פני הישימן׃ וישב ישראל בארץ האמרי׃
41 וישלח משה מרגלים ליעזר ויכדו את חוותיה ויורש
42 את האמרי אשר בה׃ וישבו ויעלו דרך הבשן ויצא
43 עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
44 אדרעי׃ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך
45 נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
46 עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃
47 ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר
48 לו שריד ויירשו את ארצו׃ ויסעו בני ישראל
49 וישכנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו׃ וירא
50 בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי׃
51 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב
52 מפני בני ישראל׃ ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
53 ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק
השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא׃

(14) בר. מט. י. שמ. יז. יח. (31) שמ. טז. טו. יא. ז. שמ. ט. יב. י. (39) שמ. י. כח. יז. יב. יח. ט. (40) שמ. ו. כז. מז. נד. ג. טו. טז. יד. מ. (42) שמ יג. נה. שד. ו. ג. כה. ד. (44) שר. א. ד. שמ. ו. סה. (45) יר. נד. יג. לא. לד. ב. ד. שמ. ד. ב. (46) שמ. א. יח. ה. לז. (48) שמ. יג. ג. (49) שמ. יג. לב. (50) שמ. ג. יג. יר. י. (51) שמ. ג. יג. י. (52) שמ. ז. מג. ט. יט. טז. שמ. ג. ט. (53) שמ כו. כו. כח.

(14) בר. מט. י. שמ. יז. יח. (15) שמ יא. יח. כא. ד. יט. מ. (16) שמ. יב. ח. (27) שמ. ו. נד. ד. יד. (30) שמ יב. לח. טז. א. שד. ח. יא. ו. שמ. א. כב. (31) שד. טז. טו. יא. ז. שמ. ט. יב. ג. כה. כד. (34) שמ. ד. טו. (35) שמ. ו. מח. נח. ד. יד. לז. ז. (36) שמ. ו. כו. סד. (37) שמ. ו. מה. כד. (38) שמ כו. לט. שמ. ה. ל. שמ. ד. לד.

[1] השמט ע"פ כמה כ"י. כא–כב.

יקמיהו׃ יג כי אבינו אתה כי אברהם לא ידענו וישראל
54 לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך׃ מדוע
תתענו יהוה מדרכיך תקשה לבנו מיראתך׃ שוב למען
55 עבדיך שבטי נחלתך׃ למה ירשו עם קדשך צרינו בססו
56 מקדשך׃ היינו מעולם לא נשלת עליהם לא נקרא שמך׃
57 קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו׃ מעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה
58 חסד׃ פגעת בשמחה עושי צדקה בדרכיך יזכרוך הן אתה
59 קצפת ונחטא בם עולם ונושע׃ ונהי כלנו כטמא וכבגד
עדי כל צדקותינו כבגד בלוי ונבול כעלה כמו עון
60 נשאונו׃ ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת
61 פניך ממנו ותמגנו ביד עוונותינו׃ ועתה יהוה אבינו
אנחנו הבל ואתה יוצרנו ומעשה ידיך כלנו׃ אל תקצף
62 יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט עמך כלנו׃
63 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שמה׃
בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל
64 מחמדינו היו למשאה׃ העל אלה תתאפק יהוה תחרש
65 ותענה אותנו עד מאד׃ נדרש ונמצא נקרא ולא עם לשמי׃
66 פרשתי כל היום ידי אל גוי סורר הולכים הדרך לא טוב
אחר מחשבותם׃ העם המכעיסים אותי תמיד פנים
67 אל פנים אשר יזבחו בגנות ומקטרים על הלבנים׃
68 הישבים בקברים ובנצורות אשר אוכלי בשר חזיר ומרק
69 פגלים בכליהם׃ האומרים קרב אל תגש בי כי קדוש אנכי
לך אלה עשן באפי אש יוקדת כל היום׃ הן כתובה לפני
70 לא אחשה כי אם שלמתי והשלמתי אל חיקם׃ עונותיכם
71 ועונות אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפוני ומדתם את פעלתם אל חיקם׃

---

1 ס: אבינו אתה. 2 ואתה. סחה: ושית. ת׳ק.—
שעטנז הזה מעולם׃ 3 ס״ת: אחרנית.

---

(54) שמ. 6: 27. 40. 63. 4: 14.
(56) ו. שמ. 3: 24. 4: 15. 16.
(58) שמ. 6: 49–51.
(60) שמ. 6: 66. שה 11: 6.
(62) שמ. 3: 13. שה 16: 19. בר. 1: 9. יש. 4: 8.
(63) ב. שה. 3: 6.
(64) שמ. 6: 36. 2: 24. 25. 13: 11.
(65) שמ. 6: 44. 45.
(66) שמ. 6: 60.
(68) בר. 5: 20.
(69) שה 16: 16. שה. 8: 29. שה. 9: 20. שמ. 1: 49. 11: 27.
(70) שה. 6: 13. שמ. 13: 27.

---

(1) שמ. 5: 16. 18.
(2) שה. 23: 34.
(3) שה 12: 46. שה. 3: 31. 38: 19.
בר. 1: 14.
(5) שה. 3: 21.
(6) שמ. 2: 4. 8: 20. 7: 8. 30.
(7) שמ. 15: 19. 3: 19.
(8) שמ. 8: 20. 7: 6.
(11) שמ. 11: 56.
(12) שמ. 9: 16. 10: 19. שה 21: 46. שה. 7: 16. שמ. 6: 14. 7: 40.
(13) שמ. 9: 22. 12: 42. 49. 14: 10. 24.
(15) שה 13: 54. שה. 6: 2. שה. 4: 22. בר. 2: 7.
(16) שמ. 3: 11. 8: 28. 12: 43.
(17) שמ. 8: 43.
(18) שמ. 5: 41. 8: 50.
(19) שה. 24: 3. שה. 33: 4. שמ. 1: 17. בר. 7: 88. שה 12: 14. שה. 3: 6. שמ. 5: 16. 18. 10: 31. 39. 11: 53.
(20) שמ. 8: 48. 62. 10: 20.

פרק ו׳.

1 הנה ידו של יהוה לא קצרה מהושיע ואזנו לא כבדה
2 משמוע׃ כי אם עונותיכם היו מבדילים בינכם לבין
3 אלהיכם ומפני חטאתיכם הסתיר פנים ממכם׃ כפיכם
4 נטמאו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר
5 לשונכם עולה׃ אין קורא בצדק ואין נשפט באמת בוטח
6 על תהו ודובר שוא הרה עמל ויולד און׃ ביצי פתן
בקעו וקורי עכביש ארגו האוכל מביציהם ימות ומעוכה
7 תפרץ צפעוני׃ קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו
8 במעשיהם מעשיהם מעשי און ומעשה חמס בכפיהם׃
9 רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם
10 מחשבות און שד ושבר בנתיבותם׃ דרך שלום לא ידעו
ואין משפט במעגלותם נתיבותם עקלקלו להם כל
11 הולך בהם לא ידע שלום׃ על כן רחק משפט מאתנו
ולא תשיגנו צדקה קוינו לאור והנה חשך לנגהות
12 באפלה נלך׃ נגשנו כעורים לקיר וכאין עינים נגשנו
כמו בנשף נכשלנו בצהרים כמו בנעף בעשן׃ כדובים
13 נהמה כולנו וכיונים נהגה נקוה למשפט ואין לישועה
רחקה ממנו׃ כי פשעינו נגדך רבו וחטאתינו ענתה
14 בנו כי פשעינו אתנו ועונותינו ידענום׃ פשע וכחש
15 ביהוה ונסוג מאחרי אלהינו דבר עשק וסרה הרו ויגו
מלב דברי שקר׃ ותסג אחור משפט וצדקה מרחוק
תעמוד כי כשלה באמת בארץ ונכחה לא תוכל לבוא׃
16 ותהי האמת נעדרת וסר מרע אליו יתהלל ויראה יהוה
17 ורע בעיניו מאין משפט׃ וירא כי אין איש ויתמה כי
אין מפגיע ותושע לו זרועו ותמכהו צדקתו׃ וילבש
צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם
18 תכסות וקנאה כמעיל׃ כגמולות כגמולות חמה לצריו
19 גמול לאויביו לאיים גמול שלם׃ וייראו ממערב את שם
יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר מצר
רוח יהוה נוסה בו׃ ובא לציון וגואלים לפושעי יעקב
20 נאם יהוה׃ ואני זאת בריתי אתם אמר יהוה רוחי
21 אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם׃

22 ויהבלו: מלכותא חדתא.* הדה זימנא 23 ומלכא: ברי אנא לדניאל: ברי אנא לחנניה
מישאל ועזריה: ולא הדה בעדנא: מלכא: אלה לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:
23 ומלכא: ברי אנא לדניאל: ברי אנא לחנניה מישאל ועזריה: ולא הדה בעדנא: מלכא: אלה לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
24 ודניאל: מלכא לא מן קדמיך אתיתון: אלה לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
25 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
26 ודניאל: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
27 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
28 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
29 ודניאל: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
30 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
31 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
32 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
33 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
34 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
35 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
36 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
37 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
38 ומלכא: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
39 ואמר: מלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*

[1]מתי׳: מתחלפין. [2]מ׳: מתני׳. [3]מ׳: כתני׳.

(22) חז׳ 12: 3. בב׳ 17: 10. (23) מתי׳ 5: 8. 9. 16. (24) דנ׳ 1: 16. 17. מעל׳ 24: 23. מתי׳ 8: 15. מר׳ 2: 1. (26) מתי׳ 7: 48. (27) מתי׳ 13: 55. שב׳ 6: 3. ב׳ 4: 22. (28) מתי׳ 8: 14. 5: 43. 8: 42. 5: 32. 8: 26. ת׳ 3: 4. מתי׳ 1: 18. 8: 55. (29) מתי׳ 11: 27. מתי׳ 10: 15. (30) שב׳ 11: 18. ב׳ 10: 17. 20. 47. (31) מתי׳ 12: 23. מתי׳ 3: 2. 8: 30. (33) מתי׳ 13: 33. 16: 16. (34) ת׳ 5: 6. מתי׳ 8: 21. 33. (35) נד׳ 11: 12. מר׳ 1: 1. 1. פרש׳ 1: 1. (37) חז׳ 23: 36. נד׳ 55: 1. מתי׳ 6: 35. ישע׳ 22: 17. (38) דנ׳ 18: 15. מעל׳ 18: 4. נד׳ 12: 3. 44: 3. מתי׳ 4: 14. (39) נד׳ 44: 3. מר׳ 2: 28. מתי׳ 16: 7. בב׳ 2: 17. 33. 38. מתי׳ 12: 16. 16: 7. (40) דנ׳ 18: 15. 18. מתי׳ 1: 21. 6: 14. (41) מתי׳ 4: 42. 6: 69. 7: 52. 1: 46. (42) תה׳ 132: 11. זכ׳ 23: 5. ת׳ 5: 2. מתי׳ 2: 5. ב׳ 2: 4. 1. ישע׳ 16: 1. 4. (43) מתי׳ 7: 12. 9: 16. 10: 19. (44) מתי׳ 7: 30. (46) מעל׳ 7: 29. (48) מתי׳ 12: 42. בב׳ 9: 7. 1. ת׳ 1: 20. 26. 2: 8. (50) מתי׳ 3: 2. (51) דנ׳ 1: 17. 17: 8. מעל׳ 15: 19. (52) נד׳ 9: 1. 2. מעל׳ 4: 15. מתי׳ 1: 46. 7: 41. (5) חז׳ 20: 10. דנ׳ 22. 22.

ב׳ ט׳ מלכים

1 ויהי בשנת הראשונה למלכו בבל.* 2 מלכים ומלכתא ומלכי מלכיא: ומלכא
2 מלכים ומלכתא ומלכי מלכיא: ומלכא
3 ומלכא: ומלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
4 ומלכא: ומלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
5 ומלכא: ומלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*
6 ומלכא: ומלכא לא מן קדמיך אתיתון לגלותא:*

[4]מעל׳. מתחל׳ ישע׳. מה׳.—מלכי׳. [5]מתחל׳ מן ומלכא עד ומלכא. בב׳ 53—ט׳: 11. כמו שהוא בכתב אשורית רבתי.

אחד חסר ואיננו: ויאמר אלהם כן הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: 7 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו אחיכם הזה אם לא: 8 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו: 9 ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 10 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 11 והבאו את אחיכם הקטן אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: 12 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 13 ויען ראובן אותם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 14 והוא לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינותם: 15 וישב מעליהם ויבך ויפן אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לעיניהם: 16 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך וכן עשה להם: 17 וישאו את שבר רעבונם על חמוריהם וילכו משם: 18 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמורו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: 19 ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי וירך לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 20 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרות אותם לאמר: 21 דבר האיש אדון הארץ אלינו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: 22 ונאמר אליו הן שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 23 ויאמר האיש אלינו במבחן אתכם חי פרעה כי מרגלים אתם: זאת אבחן אתכם אחד מאחיכם הזה אתנו ואת הרעב קחו ולכו בתיכם: 24 והקטן הביאו אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי אחיכם אני נתן לכם ואת הארץ תסחרו: 25 ויהי הם מריקים את שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: 26 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם את יוסף אינו ושמעון אינו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה: 27 ויען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 28 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקח אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאלה: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרות אותם לאמר: 30 דבר האיש אדון הארץ אלינו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: 31 ונאמר אליו לא מרגלים אנחנו כנים אנחנו לא היינו אנשי מרגלים: 32 שנים עשר אחים בני אבינו היינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי וקח רעבון בתיכם ולכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: 36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה: 37 ויען ראובן את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקח אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:

מקץ

43 1 והרעב כבד בארץ: ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל: 2 ויען יהודה אליו לאמר האד העיד בנו לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 3 אם יש אתה משלח את אחינו אתנו ונרדה ונשברה לך אכל: 4 ואם אינך משלח אין אנחנו יורדים כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 5 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש הישכם לכם אח: 6 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם: 7 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 8 אנכי ערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: 9 כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 10 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: 11 וקחו כסף משנה בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: 12 וקחו את אחיכם ושובו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: 13 וקחו את אחיכם ושובו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים בית יוסף: 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בשקותינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את שקינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: 22 וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בשקותינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון בשקותיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם שמעון: 24 ויבא האיש הבתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמוריהם: 25 והכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו: 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים את הלחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: 34 וישא מנות מלפניו אליהם ותרב מנת בנימין ממנות כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

---

(7) בר. 17: 7. ש״א 2: 1.
(9) ש״ב 2: 22.
(11) ש״א 9: 56. 12: 14. מש. 3: 17. 5: 14.
(12) מש. 1: 4. 5. 9. 3: 19. 9: 5. 12: 35. 36. 46.
(13) מש. 5: 31.
(14) מש. 7: 28. 9: 29.
(15) מש. 7: 24. 3: 17. 12: 47. 18: 36.
(16) מש. 8: 29. 16: 32.
(17) בר. 17: 6. 19: 15. מש 18: 16. ד. מ. 13: 1 בב. 10: 28.
(18) מש. 5: 37.
(19) מש. 8: 55. 16: 3. 14: 7.
(20) מכ. 12: 41. מש. 7: 8. 30.
(21) מש. 7: 34. 13: 33. 8: 24.
(23) מש. 3: 31. 15: 10. 17: 16. 1. מש. 4: 5.
(24) מש. 8: 21. מכ 16:16. (26) מש 7:28. 3:32. 15:15. (28) מש. 3: 14. 12: 32.

(32) ש״ב 1: 4. מש. 5: 19. 3: 30. 11.
(29) מש. 14: 10. 11. 8: 16. 4: 34. 5: 30. 6: 38.
(30) מש. 7: 31. 10: 42. 11: 45.
(32) ש״ב 6. ש״א 14. 18. 22. 8: 2. בר. 1: 25. 2: 12.
(33) ש״ב 25: 42. מש 3: 9. מש. 8: 39.
(34) ש״ב 6: 16. 20. ד. ש״ב. 2: 19.
(35) ש״ב. 4: 30.
(36) ש״ב. 8: 2. ש״ב. 5: 1. (37) מש. 7: 19. 8: 40.
(38) מש. 3: 32. 5: 19. 30. 14: 10. 24.
(39) מש 3: 9. מש. 8: 33. ש״ב 2: 28. 9: 7. ש״ב. 3: 29. 7.
(40) מש. 8: 26. 37.
(41) נב. 63: 16. 64: 8. מל״ר. 1: 6.
(42) 1. מש. 5: 1. מש. 16: 27. 17: 8. 25. 5: 43. 7: 29. 28.

---

[1] כתיב. מחסר יתי. מת.—קרי כתיב.

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי׃
2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃
3 שחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגוראתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו׃
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃
8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה החבל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃
9 האני המוליד ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃
10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃
15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחד בתוך משפחת אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים ובמרכבות ובכרכרות ועל פרדים ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃
21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃

---

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי׃
2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃
3 שחט השור מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגוראתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו׃
5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו׃
6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאויביו׃
7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃
8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה החבל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃
9 האני המוליד ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך׃
10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃
11 למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה׃
12 כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו׃
14 וראיתם ושש לבבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את אויביו׃
15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃
16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה׃
17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחד בתוך משפחת אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה׃
18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי׃
19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים ובמרכבות ובכרכרות ועל פרדים ועל רכשים אל הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃
21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃
22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם׃

---

(43) שמ. 7: 17.
(44) מלא 13: 38. ו. שמ. 3: 8. מ. 6.
(47) שמ. 10: 26. 27. ו. שמ. 4: 6.
(48) שמ. 7: 20. 10: 20. 8: 52.
(50) שמ. 5: 41. 7: 18.
(51) שמ. 5: 24. 11: 26.
(52) שה. 1: 5. כב. 11: 13.
(54) שמ. 5: 31. 41. 16: 14. 17: 1. קש. 3: 13.
(55) שמ. 7: 28. 29.
(56) כה. 10: 24. כב. 11: 13. 13.
(58) שק. 3: 14. נא. 43: 13. שמ. 17: 5. 24. שה. 1: 17. כלא. 1: 8.
(59) שמ. 10: 31. 39. 11: 8. כה. 4: 30.

(7) שנ. 3: 15. ב. אל. 5: 14.
(11) שמ. 9: 6. 7.
(16) שמ. 9: 33. 3: 2. 7: 12. 43. 10: 19.
(17) שמ. 4: 19. 6: 14.
(22) שמ. 7: 13. 12: 42. 19: 38. קש. 5: 13. שמ. 9: 16. 34.
(2) שמ. 9: 34.
(3) שמ. 11: 4.
(4) שמ. 4: 34. 5: 19. 36. 11: 9. 12: 35. 17: 4.
(5) שמ. 1: 5. 9. 8: 19. 8: 12. 35. 46.
(6) אל. 7: 33. 8: 23. 2: 16. 34.

---

1 פרשה. שמות. שני. ספרי. —2 ס: בבלי.

ויאמר לא יעקב עוד יאמר כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃
29 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃
30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃
31 וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃
32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש כף הירך בגיד הנשה׃

33 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃
2 וישם את השפחות וילדיהם ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃
3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃
4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃
5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃
6 ותגשנה השפחות הנה המה וילדיהן וישתחוו׃
7 וגם לאה נגשה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃
8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃
9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃
10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני׃
11 קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃
12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃
13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ופצום יום אחד ומתו כל הצאן׃
14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדני שעירה׃
15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃
16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃
17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות׃
18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃
19 וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם את אהלה מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃
20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

פרק לד׃

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃
2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃
3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער׃
4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃
5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו והנה בניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד בואם׃
6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃
7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃
8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃
9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃
10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃
11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃
12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה׃
13 וישבו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם׃
14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃
15 אך זאת נאותה לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃
16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד׃
17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃
18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃
19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃
20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃
21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃
22 אך באת האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃
23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃
24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו ויהמלו כל זכר כל יצאי שער עירו׃
25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃
26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃
27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחתם׃
28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃
29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית׃
30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני והשמדתי אני וביתי׃
31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחתנו׃

פרק לה׃

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃
2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם׃
5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃
6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו׃
7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃
8 ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃
9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃
10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃
11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃
12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃
13 ויעל אלהים מעליו במקום אשר דבר אתו׃
14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל׃
16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃
17 ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃
18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃
19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃
20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום׃
21 ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר׃
22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר׃
23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃
24 בני רחל יוסף ובנימין׃
25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃
27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃
28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃
29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

פרק לו׃

1 ואלה תולדות עשו הוא אדום׃
2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃
3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית׃
4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל׃
5 ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען׃
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃
7 כי רכושם היה מרב לשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם׃
8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום׃
9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר׃
10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו׃
11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃
12 ותמנע פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו׃
13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו׃
14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃
15 אלה היו אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃
18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃
19 אלה בני עשו הוא אדום ואלה אלופם׃
20 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃
21 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃
22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃
23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃
24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו׃
25 ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה׃
26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן׃
27 אלה בני אצר בלהן וזעוון וענק׃
28 בני דישן עוץ וארן׃
29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃
30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי למו באלופיהם בארץ שעיר׃
31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל׃
32 וימלך בארץ אדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה׃
33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃
34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני׃
35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃
36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה׃
37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר׃
38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃
39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמותם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃
41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃
43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃

פרק לז׃

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃
2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃
3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃
4 וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃
5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃
7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃
8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃
9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃
10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃
11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃
12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃
13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃
14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃
15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃
16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃
17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃
18 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃
19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃
20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃
21 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃
22 ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃
23 ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃
24 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃
26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו׃
28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרים׃
29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃
30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃
32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃
33 ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃
35 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה התנחם ויאמר כי אל אבל ארד בני שאולה ויבך אתו אביו׃
36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים׃

פרק לח׃

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃
2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃
3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃
5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃
6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃
7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃
9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃
10 ויהי רע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה׃
12 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃
15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃
16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃
17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך׃
18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃
19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃
20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃
21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃
22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃
24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃
25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה׃
27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃
28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃
29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃
30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח׃

פרק לט׃

1 ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה׃
2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃
3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
4 וימצא יוסף חן בעיניו ויהי לו שרת ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו׃
5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל יש לו והיה יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃
7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי׃
8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי׃
9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃
10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃
13 ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה׃
14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃
15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃
16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו׃
17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃
18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה׃
19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
20 ויקח אדני יוסף אתו וישמו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים שם ויהי שם בבית הסהר׃
21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר׃
22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה׃
23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח׃

פרק מ׃

1 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפיה לאדניהם למלך מצרים׃
2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים׃
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם׃
4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר׃
5 ויחלמו חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃
6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם והנם זעפים׃
7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃
8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אליהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי׃
9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה׃
12 ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם׃
13 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃
14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה׃
15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור׃
16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי׃
17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי׃
18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם׃
19 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והתלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך׃
20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו׃
21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה׃
22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף׃
23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו׃

פרק מא׃

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר׃
2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃
3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר׃
4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה׃
5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות׃
6 והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן׃
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום׃
8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלמו ואין פותר אותם לפרעה׃
9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום׃
10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים׃
11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר׃
13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתני השיב על כני ואתו תלה׃
14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה׃
15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו׃
16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה׃
17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עמד על שפת היאר׃
18 והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת תואר ותרעינה באחו׃
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר ורקות בשר לא ראיתי כהנה ברעה במצרים׃
20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות׃
21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ׃
22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות׃
23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן׃
24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי׃
25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה׃
26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא׃
27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה׃
28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה את אשר האלהים עשה הראה את פרעה׃
29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים׃
30 וקמו שבע שנים רעב אחריהן וכל השבע יאכל בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ׃
31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד׃
32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו׃
33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים׃
34 יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנות השבע׃
35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו׃
36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שנות הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב׃
37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו׃
38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃
39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך׃
40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך׃
41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים׃
42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו׃
43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים׃
44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים׃
45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים׃
46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים׃
47 ותעש הארץ בשבע שנות השבע לקמצים׃
48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃
49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר׃
50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃
51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי׃
52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי׃
53 ותכלינה שבע שנות האכל אשר היה בארץ מצרים׃
54 ותחלינה שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם׃
55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו׃
56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃
57 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ׃

פרק מב׃

1 ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃
2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות׃
3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים׃
4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אביו אל אחיו כי אמר פן יאסון׃
5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען׃
6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה׃
7 ויראם יוסף וכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל׃
8 ויכר יוסף את אחיו והמה לא הכרהו׃
9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם׃
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל׃
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים׃
12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות׃
13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃
14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם׃
15 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הזה׃
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם׃
17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים׃
18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא׃
19 אם כנים אתם אחיכם אחד יא

19 ט ויגד הדבר באזני כל היהודים וכל הגרים בדמשק
20 עליו ויהי שאול עמהם ימים אחדים: ויתחל מיד
21 בבתי הכנסיות להגיד את ישוע כי הוא בן האלהים:
ויתמהו כל השומעים ויאמרו הלא זה הוא אשר
הכה בירושלים את הקוראים בשם הזה ולזאת
22 הלך הנה: ושאול התגבר עוד יותר ויבך את היהודים
23 הגרים בדמשק בהוכיחו כי ישוע הוא המשיח:
24 ויהי מקץ ימים רבים ויתיעצו היהודים להמית את
25 שאול: ותודע עצתם לשאול ויהי הם שמרים את
השערים יומם ולילה למען הרגו: ותלקחהו תלמידיו
לילה ויורידוהו בסל מן החומה אשר בנויה על
26 הבית: ויבא שאול אל ירושלים ויתחבר אל
התלמידים ולא האמינו כי תלמיד הוא: ויקח
בר נבא את שאול ויביאהו אל השלוחים ויספר
להם את אשר ראה בדרך כי דבר אליו ואת אשר
דבר בשם ישוע בדמשק: ויהי שאול עמהם
27 28 בירושלים ויבא ויצא בשם ישוע: וידבר גם אל
היהודים הגרים ויתוכח עמהם ויבקשו להמיתו:
29 וידע האחים ויורידוהו אל קסריה וישלחוהו
30 משם אל תרסוס: ותהי הכנסיה בכל יהודה
31 והגליל והשומרון בשלום ותבן ותגדל בלכתה
ביראת יהוה ובנחמת רוח הקדש:
32 ויהי בעבור שאול ויסע ויבא אל הקדושים
אשר ישבו בלוד: וימצא שם איש אחד ושמו
33 אניאס אשר שכב על המטה שמונה שנים כי
34 היה משותק: ויאמר אליו שאול אניאס ישוע
המשיח ירפאך קום ומטתך שא לך ויקם מיד:
35 וירא אותו כל יושבי לוד ושרון ויפנו אל יהוה:
36 וביפו היתה תלמידה אחת ושמה טביתא אשר
פרושו צבי ותהי עשירה במעשים טובים ובצדקות
37 אשר עשתה: ויהי בימים ההם ותחל להחלות
ותמת ויכבסו אותה וישימו אותה בעלית הבית:
38 ולוד קרובה אל יפו ויהי כשמוע התלמידים כי
שאול נמצא בלוד וישלחו אליו שני אנשים
ויתחננו אליו לבלתי התמהמה לבוא עד יפו:
39 וישאל שאול ויקם וילך עמהם ויבא אל העלית
ויעמדו לפניו כל האלמנות בוכות ומראות לו את
הכתנות ואת המעילים אשר עשתה צבי בהיותה
40 עמהם: וישלח שאול את כולם החוצה ויכרע על
ברכיו ויתפלל ויפן אל הגויה ויאמר טביתא קומי:
ותפקח עיניה ותרא את שאול ותשב על ברכיה:

---

[1]ם: שלח. [2]מחק ושי. נוס.—ומה שכתב בגליון: ואולי. [3]מחק ושי. נוס.—ומה שכתב בגליון.

(19) מש. 7: 43. 9: 16.
(20) מש. 7: 20. 8: 48. 52.
(21) מכ. 4: 11. מו. 94: 9.
146: 8. מש. 9: 6. 7. 32. 83.
[מכ. מכ. 33.]
(23) בב. 3: 11. 5: 12.
(25) מש. 10: 38. 3: 2. 5: 36.
(26) מש. 8: 47. 1. מש. 4: 6.
(27) מש. 10: 4. 14.
(28) מש. 6: 37. 11. 17. 12. 18: 9.
(29) מש. 14: 28. 17: 2. 6. מכ.
(30) מש. 17: 11. 22.
(31) מש. 8: 59.
(33) מש. 5: 18.
(34) מו. 82: 6.
(35) ש. 13: 1.
(36) מש. 6: 27. 3: 17. 5: 9.

ט ויהי שאול עוד נושם איומים ורצח על
2 התלמידים וילך אל הכהן הגדול: וישאל ממנו
מכתבים אל בתי הכנסיות בדמשק למען אם ימצא
איש או אשה מהלכים בדרך יהוה יביאם אסורים
3 ירושלימה: ויהי בלכתו ויקרב אל דמשק ויהי
4 פתאם ויבהלהו אור גדול מן השמים: ויפל על
פניו ויהי קול אומר אליו שאול שאול למה תרדפני:
5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר אני ישוע אשר אתה
6 רודף: ויהי כשמוע שאול ויחרד ויאמר אדני מה
תצוני לעשות ויאמר אליו קום ובא העיר ושם
7 יאמר לך את אשר עליך לעשות: והאנשים
אשר הלכו עמו עמדו נדהמים כי שמעו את הקול
8 ולא ראו איש: וישא שאול את עיניו ויראה כי
עורות הן ויקחוהו בידו ויביאוהו דמשקה:
9 וישב שם שלשת ימים ולא ראה ולא אכל ולא שתה:
10 ויהי בדמשק תלמיד אחד ושמו חנניה ויאמר אליו
יהוה בחזון חנניה ויען ויאמר הנני אדני: ויאמר
אליו יהוה קום לך אל הרחוב הנקרא ישר ובקש
בבית יהודה איש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא
11 מתפלל: וירא בחזון איש ושמו חנניה בא ושם
12 ידיו עליו למען יקום וישב לראות: ויען חנניה
ויאמר אדני שמעתי מאנשים רבים את כל הרעות
13 אשר עשה לקדושיך בירושלים: ופה יש לו רשות
מאת הכהנים הגדולים לאסור כל הקוראים בשם
14 הזה: ויאמר אליו יהוה לך כי כלי בחירה הוא
15 לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ובני
16 ישראל: ואני אראנו כמה יסבול בעבור שמי:
17 וילך חנניה וישם ידיו על שאול ויאמר אליו אחי
שאול יהוה ישוע אשר נראה אליך בדרך אשר
באת שלחני אליך למען תראה ותמלא רוח קדש:
18 ויהי כנפול קשקשים מעיני שאול וירא ויקם
19 ויטבל: ויאכל ויתחזק ויהי שאול עם התלמידים
20 אשר בדמשק ימים אחדים: ויתחל מיד בבתי
הכנסיות להגיד את ישוע כי הוא בן האלהים:

---

(1) לב. 10: 38. 39.
(2) מש. 26: 7. מכ. 14: 3. מש. 12: 3.
(4) מש. 9: 3. 11: 40.
(6) מש. 10: 40.
(8) מש. 10: 31.
(9) מש. 9: 4.
(10) מש. 12: 35.
(11) מכ. 16: 31. בב. 2: 12. מכ. 9: 24. בב. 7: 60. 13: 51. 18: 15. מה.
36. 37. 8: 42. 5: 17. 18. 10: 30. לב. 1: 35. מש. 9: 35. 37.
(37) מש. 15: 24.
(38) מש. 5: 36. 14: 10. 11. 17: 21.
(39) מש. 7: 30. 44. 8: 59.
(40) מש. 1: 28.
(41) מש. 3: 30.
(42) מש. 8: 30. 11: 45.

---

41 ויתן לה ידו ויקם: ויקרא את הקדושים ואת
42 האלמנות ויעמידה לפניהם חיה: ויהי הדבר
הזה לאות לרבים ויאמינו בשם יהוה:

43 ויהי שאול ימים רבים בעיר יפו אצל שמעון
הצבע:

פרק י.

1 ואיש אחד היה בקסריה ושמו קרנליוס שר
2 מאה מן הגדודים הנקרא איטליקי: והוא איש
צדיק ויראת אלהים עם כל ביתו ועשה צדקות
לעם הרבה ויתפלל אל האלהים בכל עת:
3 ויהי ביום השמיני בשעה התשיעית ויראה
בחזון מלאך אלהים בא אליו ויאמר אליו קרנליוס:
4 ויפן אליו ויירא ויאמר מה אדני ויאמר אליו
תפלתיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני אלהים:
5 ועתה שלח אנשים יפו ויקרא את שמעון אשר
6 נקרא פטרוס: הוא אורח אצל שמעון הצבע
7 אשר ביתו על הים הוא יגיד לך את אשר עליך
8 לעשות: וילך המלאך מעל קרנליוס ויקרא שני
עבדיו ואת החיל איש דתי מאנשי ביתו: ויגד
9 להם את כל הדברים וישלחם יפו: ויהי ממחרת
בלכתם ויקרבו אל העיר ופטרוס עלה על הגג
10 להתפלל בשעה הששית: ויהי כי רעב מאד
ויבקש לאכל ויהי בהכין אותו ויבא עליו מחזה:
11 וירא את השמים פתוחים וכלי אחד יורד אליו
12 כמראה יריעה גדולה ארבע קצותיה קשורים:
ובתוכה כל בהמות הארץ וחיתו ועוף השמים:
13 ויהי קול אליו קום פטרוס שחט ואכל: ויאמר
14 פטרוס חלילה אדני כי לא אכלתי מעולם כל
15 טמא ומאוס: ויהי קול אליו שנית מה אשר
16 טהר אל תטמא אתה: ויהי זאת שלש פעמים
ויעל הכלי השמימה: ויהי כאשר נבוך פטרוס
בלבו מה המראה אשר ראה והנה האנשים
אשר שלח קרנליוס שאלו את בית שמעון ויעמדו
17 על השער: ויקראו וישאלו אם שמעון אשר נקרא
18 פטרוס הוא אורח שם: ופטרוס עוד חשב על
המראה ויאמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים
19 אותך: קום רד ולך אתם ואל תבוש כי אני
20 שלחתים: ויקם פטרוס וירד אל האנשים ויאמר

כל־הימים׃ 21 ויהי בשבת הראשון בראשון ויקהל אליו יהושע כל־עדת
בני־ישראל בשלה ויאמר אליהם משה הוא הדבר אשר־צוה יהוה לאמר׃
22 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את־תרומת יהוה זהב
וכסף ונחשת׃ 23 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ 24 ומרשים
עורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ 25 וכל־אשה חכמת־לב
בידיה טוו ויביאו מטוה את־התכלת ואת־הארגמן את תולעת השני ואת־
השש׃ 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את־העזים׃
27 והנשאם הביאו את־אבני השהם ואת־האבן למלאת לאפד ולחשן׃
28 ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃
29 כל־איש ואשה אשר נדבה לבם להביא לכל־המלאכה אשר־צוה יהוה
לעשות ביד משה הביאו בני־ישראל נדבה ליהוה׃ 30 ויאמר משה אל־
בני־ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃
31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל־מלאכה׃
32 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ 33 ובחרשת אבן למלאת
ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכת מחשבת׃ 34 ולהורת נתן בלבו הוא
ואהליאב בן־אחיסמך למטה דן׃ 35 מלא אתם חכמת־לב לעשות כל־
מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש ואורג
עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבות׃

36 ועשה בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה
יהוה׃ 37 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש חכם־לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו אל־הקרב אל־המלאכה
לעשתה׃ 38 ויקחו מלפני משה את כל־התרומה אשר הביאו בני־ישראל
למלאכת עבדת הקדש לעשתה והמה הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃
39 ויבאו כל־החכמים העשים את־כל־מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר
המה עשים׃ 40 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃ 41 ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל־יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃
42 והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות את־כל והותר׃ 43 ויעשו
בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשות את־כל־מלאכת עבדת הקדש ככל אשר־צוה יהוה׃

[1] ס: ויעשו בצלאל ואהליאב וגו׳.

(22) שמ. 9: 31. (31) שמ. 11: 19.
(24) כה. 14: 14. שמ. 29:5. (32) שמ. 11: 21.
(25) שמ. 5: 21. 6: 39. 40. (35) כה. 19: 41.
44. 1: 4. 6: 35. 14: 6. יה. (37) שמ. 9: 6.
3: 4. ו שמ. 1: 1. 2. 5: 11. (40) שמ. 11: 4. 23.
שמ. 3: 36. ו שמ. 5: 10. (42) שמ. 12: 30.
כהנ. (44) שמ. 20: 7.
(27) שמ. 16: 16. שמ. 4: (45) שמ. 2: 23. 10: 42.
42. 6: 14. 69. 12: 11. 18.

44 כאשר: כי כתיב. ס והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות ולהותיר
ממנה: והנשארת מהמלאכות היתה מרובה על הראשונות: ואמרו
לו לאיש ואשה אל־יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ונמנעו
מהביא..

45 ויעש את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ 46 עשר באמות
ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ 47 שתי ידות
לקרש האחד משלבת אחת אל־אחתה כן עשה לכל קרשי המשכן׃
48 ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃
49 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃
50 ולצלע המשכן השני לפאת צפון עשה עשרים קרש׃ 51 וארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש
האחד׃ 52 ולירכתי המשכן ימה עשה שש קרשים׃ 53 ושני קרשים
עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ 54 והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו
תמים על־ראשו אל־הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת
היו׃ 55 והיו שמנה קרשים ושש עשרה אדניהם כסף שנים אדנים
שנים אדנים תחת הקרש האחד׃ 56 ויעש בריחם עצי שטים חמשה
לקרשי צלע האחד למשכן׃ 57 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השני וחמשה בריחם לקרשי ירכתי המשכן ימה׃ 58 ויעש את־הבריח
התיכן בוכה בתוך הקרשים מבריח מקצה אל־קצה׃ 59 ואת־הקרשים
צפה זהב ואת־טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את־הבריחם
זהב׃

ויעש בצלאל: ד.

1 ויעש בצלאל את־הארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו׃ 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ
ויעש לו זר זהב סביב׃ 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על־ארבע
פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית׃

(47) שה. 2: 2. שמ. 26: 3. (54) שמ. 4: 1. 3. 7: 1. ד.
סב. 14: 1. כה. 22: 2. שמ. 12: 19. סב. 4: 16. (55) שמ. 2: 13. 5: 1. 6: 1. 4.
(49) כה. 3: 2. שמ. 18: 14. סב. 4: 6. (56) שמ. 7: 11.
(50) שמ. 18: 14.
(52) נד. 49: 6. ו שמ. 2: 2- שמ. 10: 16. יש. 2: 14- 17.

(1) שמ. 11: 1. 43.
(2) שמ. 26: 6. סב. 14: 8. שמ. 89. 38. 10: (3) כה. 13: 19.
11: 2.

ותאמרנה אליו: ויאמר אדני: ליהוה צוה אדני לתת את־הארץ
3 בנחלה לבני־ישראל בגורל. ומה־צוה אדני את־ליהוה לתת
את־נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: והיו לאחד מבני שבטי
4 בני־ישראל לנשים. ונוספה נחלתן על־נחלת אבתינו: ויוסף
על־נחלת השבט אשר־יהיו להם: ומנחלת מטה אבתינו יגרע
5 נחלתן: ויצו משה את־בני־ישראל על־פי יהוה לאמר: כן
6 מטה בני־יוסף דברים: זה הדבר אשר־צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר: לטוב בעיניהם תהיו לנשים אך למשפחת מטה אבתיהם
7 תהיו לנשים: ולא־תסב נחלה לבני־ישראל מטה אל־מטה כי
איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני־ישראל: וכל־בת יורשת
נחלה ממטות בני־ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה
לאשה למען יירשו בני־ישראל איש נחלת אבתיו: ולא־תסב
נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני־
9 ישראל: כאשר צוה יהוה את־משה כן עשו בנות צלפחד:
10 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני
11 דדיהן לנשים: ותהיינה לבני־לאה לשבט בני־אביהן למשפחתם
12 ותהי נחלתן: אלה המשפחת מנשה בן־יוסף היו לנשים ותהי
13 נחלתן על־מטה משפחת אביהן: אלה המצות והמשפטים אשר
צוה יהוה את־בני־ישראל ביד־משה אל־בני־ישראל בערבת
14 מואב על־ירדן יריחו: ס בערבת מואב על־הירדן יריחו:
15 ויאמר משה אל־יהוה לאמר: יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל־
16 בשר איש על־העדה: וידבר יהוה אל־משה לאמר: קח־לך
17 את־יהושע בן־נון איש אשר־רוח בו וסמכת את־ידך עליו:
והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל־העדה וצויתה אתו
18 לעיניהם: ונתת מהודך עליו למען ישמעו כל־עדת בני־
19 ישראל: ואל־אלעזר הכהן יעמד ושאל־לו במשפט האורים
לפני יהוה על־פיו יצאו ועל־פיו יבאו הוא ובל־בני־ישראל
20 אתו וכל־העדה: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את־
21 יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל־העדה: וישם
ידיו עליו וצוהו כאשר דבר יהוה ביד־משה: ס
22 ויבא משה ואלעזר הכהן את־העדה לפני פתח אהל מועד:

---

[1] ל: יהוה. [2] ל: ותאמרנה כן בנות צלפחד—נא. ס: כאשר
צוה יהוה את־משה.

(6) במ. 13: 29.
(8) במ 26: 11. דב. 14: 7.
(9) במ. 11: 43. 44.
(10) כה. 16: 31.
(11) במ. 11: 45. 12: 18.
(12) במ 21: 8. דב. 11: 8.
כה. 19: 35. 36. מב.
(13) מד. 118: 25. 26.
(14) במ 21: 7.
(15) וב. 9: 9.
(16) כה. 18: 34. במ. 7: 39. 14: 26.
(18) במ. 12: 11. 27: 18. 37.
22: 53. במ. 18: 37.
(28) במ 3: 17.
(30) במ. 11: 42.
(31) במ 12: 29. כה. 10: 18. במ. 14: 30. 16: 11. דב 26: 18. ב. מה. 4: 4. יב. 2: 2. 6: 12.
(32) במ. 3: 14. 8: 28. כה. 5: 9. בב. 2: 9.
(33) במ. 18: 32.
(34) מד. 89: 36. 37. 110: 4. נב. 9: 7. 53: 8. מש. 37: 25. יב. 2: 44. 7: 14. 27. מב. 4: 7.
(35) במ. 1: 9. 8: 12. 9: 5. 12: 46. יב. 13: 16. יב. 5: 8. במ. 11: 10. ו. במ. 2: 11.
(36) כה. 16: 8. יב. 5: 8. ו. 4: 5. ו. במ. 2: 9-11. 8. 59: 11: 54.
(38) נב. 53: 1. כה. 10: 16.
(40) נב. 6: 9. 10. במ 13: 14.
(41) נב. 6: 1.
(42) במ. 7: 13. 9: 22.

לא כי אם שלמה: כי הוא ואביתר הכהן 43 ויען יהונתן ויאמר אל אדניהו אבל
ויואב בן צרויה ואני עבדיך עשו כן: אדוננו המלך דויד המליך את שלמה:
44 ואת צדוק הכהן ואת נתן הנביא ואת 45 וימשחו צדוק הכהן ונתן הנביא
בניהו בן יהוידע ואת הכרתי ואת הפלתי אתו שם למלך בגיחון ועלו משם
וירכיבו את פלטי המלך על הפרדה: בשמחה ותרעם העיר אשר לכם היא
46 וישבו שלמה על כסא המלוכה: הקול אשר שמעתם: 47 וגם שלמה
ישב עבדי המלך לברך את אדוננו ישב על הכסא: 48 ועוד המלך
המלך דויד לאמר ברוך יהוה אלהי ברך עבדיו לאמר טוב אלהים את
ישראל אשר נתן היום מושב לזרעי שם שלמה מזרעך ואת כסאו יגדל
ועיני גם ראות: 49 ויחרדו ויקמו כל ממעל לכסא אדוננו המלך דויד:
הקרואים אשר את אדניהו ויאכלו 50 וגם אל שלמה שלח המלך לאמר
לפניו וישמעו אדניהו ויקם וילך איש לאהל יואב ויחזק בקרנות
לדרכו: המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הנה
אדניהו ירא את המלך שלמה ויחזק
בקרנות המזבח לאמר ישבע לי היום
המלך שלמה כי לא יהרג את עבדו
בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה
לאיש חיל והשערה ממנו לא תפול
ארצה וטוב ואם רעה תמצא בו ומת:
53 וישלח המלך שלמה ויורדהו מעל
המזבח ויבא ויחוה לשלמה המלך
שלמה ויאמר לו שלמה לביתך:

פרק ב.

1 ויקרבו ימי דויד למות ויצו את
שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הולך
בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל אשר תפנה שם:
4 ולמען יקים יהוה את דברו אשר
דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את
דרכם להתהלך לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש
מעל כסא ישראל: 5 וגם אתה ידעת
את אשר עשה לי יואב בן צרויה את
אשר עשה לשני שרי צבא ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם
וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגורו אשר במתניו ובנעליו
אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך
ולא תורד שיבתו בשלום שאול:
7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד
והיו מאכלי שלחנך כי כן קרבו אלי
בברחי מפני אבשלום אחיך: 8 והנה
עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים
אשר קלל אותי קללה נמרצת ביום
לכתי מחניים וירד לקראתי הירדן
וישבע לו ביהוה לאמר אם אמית
אותך בחרב: 9 ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה
לו והורדת את שיבתו בדם שאולה:
10 וישכב דויד עם אבתיו ויקבר בעיר

---

[1] מ: לפניו.

(43) שמ. 5: 44.
(44) שמ. 9: 37. ו. שמ. 1: 21.
(45) שמ. 14: 9.
(46) שמ. 12: 35. 36. 3: 19. 8: 12. 9: 5. 39.
(47) שמ. 5: 45. 8: 15. 26. 3: 17.
(48) כה. 10: 16. דה. 18: 19. מל. 16: 16.
(49) שמ. 8: 38. 14: 10. דה. 18: 18.

(1) מלא 26: 2. שמ. 12: 23. 17: 1. 11.
(2) כה. 22: 3. שמ. 13: 27.
(3) מלא 11: 27. 28: 18. שמ. 3: 35. 17: 2. מל. 2: 36. ו. מה. 15: 27. בר. 2: 8. שמ. 8: 42. 16: 28.
(4) כה. 22: 27. מל. 2: 7. 8.
(6) מלא 3: 14.
(7) שמ. 13: 12.
(8) שמ. 3: 5. ו. מה. 6: 11. יש. 5: 26. שלא. 3: 5. בר. 10: 22.

[2] בחסר ובמ. שה.—ואמר אליו: אחיך שלח אלי: מל.

(10) שמ. 15: 3.
(11) שמ. 6: 64.
(13) מלא 23: 8. 10. כה. 6: 46. ו. מה. 8: 6. 12: 3. מל. 2: 11.
(14) כה. 22: 27. שם. 12: 10. שלא. 6: 1. 2. ו. מל. 5: 5.
(15) מלא 11: 29. מל. 2: 5. ו. שלא. 2: 21. ו. שמ. 2: 6.
(16) מלא 10: 24. כה. 6: 40. שמ. 15: 20.
(17) בר. 1: 25.
(18) שם. 41: 9. מלא 26: 23. שמ. 13: 21.
(19) שמ. 14: 29. 16: 4.
(20) מלא 10: 40. 25: 40. כה. 10: 16.
(21) מלא 26: 21. מל. 14: 18. כה. 22: 21. שמ. 12: 27. מל. 1: 17. ו. שמ. 2: 19.
(23) שמ. 10: 26. 20: 2. 21: 7. 20. 24.
(27) כה. 22: 3. שמ. 6: 70.

29 وَلٰكِنَّ هٰذَا أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ الْوَقْتَ قَدْ قَصُرَ. فَمِنَ الآنَ فَلْيَكُنِ الَّذِينَ لَهُمْ نِسَاءٌ كَأَنْ لَيْسَ لَهُمْ،
30 وَالَّذِينَ يَبْكُونَ كَأَنَّهُمْ لَا يَبْكُونَ، وَالَّذِينَ يَفْرَحُونَ كَأَنَّهُمْ لَا يَفْرَحُونَ، وَالَّذِينَ يَشْتَرُونَ كَأَنَّهُمْ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا،
31 وَالَّذِينَ يَتَمَتَّعُونَ بِهٰذَا الْعَالَمِ كَأَنَّهُمْ لَا يَتَمَتَّعُونَ بِهِ. لِأَنَّ هَيْئَةَ هٰذَا الْعَالَمِ تَزُولُ.
32 وَأُرِيدُ أَنْ تَكُونُوا بِلَا هُمُومٍ. فَالَّذِي لَا يَتَزَوَّجُ يَهْتَمُّ بِأُمُورِ الرَّبِّ، كَيْفَ يُرْضِي الرَّبَّ.
33 وَلٰكِنَّ الَّذِي يَتَزَوَّجُ يَهْتَمُّ بِأُمُورِ الْعَالَمِ، كَيْفَ يُرْضِي امْرَأَتَهُ،
34 وَانْقَسَمَ. وَالْمَرْأَةُ غَيْرُ الْمُتَزَوِّجَةِ وَالْعَذْرَاءُ تَهْتَمُّ بِأُمُورِ الرَّبِّ، لِكَيْ تَكُونَ مُقَدَّسَةً جَسَدًا وَرُوحًا. وَأَمَّا الْمُتَزَوِّجَةُ فَتَهْتَمُّ بِأُمُورِ الْعَالَمِ، كَيْفَ تُرْضِي رَجُلَهَا.
35 وَإِنَّمَا أَقُولُ هٰذَا لِمَنْفَعَتِكُمْ، لَا لِكَيْ أُلْقِيَ عَلَيْكُمْ قَيْدًا، بَلْ لِأَجْلِ الْهَيْئَةِ الْحَسَنَةِ وَالْمُلَازَمَةِ لِلرَّبِّ بِلَا عَائِقٍ.
36 وَلٰكِنْ إِنْ ظَنَّ أَحَدٌ أَنَّهُ يُقَبِّحُ بِعَذْرَائِهِ إِنْ تَعَدَّتِ الزَّمَانَ، وَهٰكَذَا يَجِبُ أَنْ يَكُونَ، فَلْيَفْعَلْ مَا يُرِيدُ. لَا يُخْطِئُ. لِيَتَزَوَّجْنَ.
37 وَأَمَّا مَنْ أَقَامَ رَاسِخًا فِي قَلْبِهِ، لَيْسَ مُضْطَرًّا، بَلْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى إِرَادَتِهِ، وَقَدْ قَضَى هٰذَا فِي قَلْبِهِ أَنْ يَحْفَظَ عَذْرَاءَهُ، فَحَسَنًا يَفْعَلُ.
38 إِذًا الَّذِي يُزَوِّجُ عَذْرَاءَهُ يَفْعَلُ حَسَنًا، وَالَّذِي لَا يُزَوِّجُ يَفْعَلُ أَحْسَنَ.

الأصحاح ٨

1 وَأَمَّا الْمَأْكُولُ لِلأَوْثَانِ، فَإِنَّنَا نَعْلَمُ أَنَّ لَنَا جَمِيعَ الْعِلْمِ. الْعِلْمُ يَنْفُخُ، وَلٰكِنَّ الْمَحَبَّةَ تَبْنِي.
2 وَإِنْ ظَنَّ أَحَدٌ أَنَّهُ يَعْلَمُ شَيْئًا، فَإِنَّهُ لَمْ يَعْلَمْ بَعْدُ كَمَا يَجِبُ أَنْ يَعْلَمَ.
3 وَلٰكِنْ إِنْ أَحَبَّ أَحَدٌ اللهَ، فَهٰذَا عُرِفَ عِنْدَهُ.
4 فَمِنْ جِهَةِ أَكْلِ الْمَأْكُولِ لِلأَوْثَانِ نَعْلَمُ أَنَّ الصَّنَمَ لَيْسَ شَيْئًا فِي الْعَالَمِ، وَأَنْ لَيْسَ إِلٰهٌ آخَرُ إِلَّا وَاحِدٌ.
5 فَإِنَّهُ وَإِنْ وُجِدَ مَا يُسَمَّى آلِهَةً، سَوَاءٌ فِي السَّمَاءِ أَوْ عَلَى الأَرْضِ، كَمَا أَنَّ آلِهَةً كَثِيرِينَ وَأَرْبَابًا كَثِيرِينَ،
6 لٰكِنَّ لَنَا إِلٰهًا وَاحِدًا الآبَ، الَّذِي مِنْهُ جَمِيعُ الأَشْيَاءِ وَنَحْنُ لَهُ، وَرَبًّا وَاحِدًا يَسُوعَ الْمَسِيحَ، الَّذِي بِهِ جَمِيعُ الأَشْيَاءِ وَنَحْنُ بِهِ.

---

1 (29) مت. 12: 6.
(31) مت. 12: 23. 14: 13. 1 بط. 4: 11.
(32) مت. 17: 1. 4. 5. 6. 12: 23.
(33) مت. 7: 34. 8: 21.
(34) حز. 19: 18. مت. 15: 12. 17. 18. 1 تي. 5: 2. 1. هـ. 4: 9. مز. 2: 8. 1 بط. 1: 22. 1 مت. 2: 7. 8. 3: 11. 23. 4: 21.
(35) 1 مت. 2: 5. 4: 20.
(36) مت. 21: 18. ت. بط. 1: 14.
(37) مت 26: 33-35. مز. 14: 29-31. لو. 22: 33. 34.
(1) مت. 14: 27. 16: 22. 23.
(2) مت. 13: 33. 36.
(3) مت. 14: 18. 28. غل. 1: 11. مت. 12: 26. 17: 24. 1 هـ. 4: 17.
(6) تث. 6: 4. مت. 1: 17. 8: 32. 1: 4. 11: 25. 10: 9.
(7) مت. 8: 19.
(9) مت. 12: 45. مت. 1: 15. تث. 1: 3.

2 وَلٰكِنْ لَيْسَ فِي الْجَمِيعِ هٰذِهِ الْمَعْرِفَةُ. لٰكِنَّ قَوْمًا بِالْعَادَةِ إِلَى الآنَ بِضَمِيرِ الصَّنَمِ يَأْكُلُونَ كَمَأْكُولٍ لِلأَوْثَانِ، وَضَمِيرُهُمْ إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ يَتَنَجَّسُ.
3 وَلٰكِنَّ الطَّعَامَ لَا يُقَدِّمُنَا إِلَى اللهِ. لَا نَحْنُ إِنْ أَكَلْنَا نَزْدَادُ شَيْئًا، وَلَا إِنْ لَمْ نَأْكُلْ نَنْقُصُ شَيْئًا.
4 وَلٰكِنْ انْظُرُوا لِئَلَّا يَصِيرَ سُلْطَانُكُمْ هٰذَا بِوَجْهٍ مَا مَعْثَرَةً لِلضُّعَفَاءِ.
5 لِأَنَّهُ إِنْ رَآكَ أَحَدٌ يَا مَنْ لَكَ عِلْمٌ، مُتَّكِئًا فِي هَيْكَلِ الأَوْثَانِ، أَفَلَا يَتَقَوَّى ضَمِيرُ ذٰلِكَ الَّذِي هُوَ ضَعِيفٌ، حَتَّى يَأْكُلَ مَأْكُولًا لِلأَوْثَانِ؟
6 فَيَهْلِكُ الضَّعِيفُ بِعِلْمِكَ، الأَخُ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ لِأَجْلِهِ.

---

1 (29) مت. 12: 6.
(31) مت. 12: 23. 14: 13. 1 بط. 4: 11.
(32) مت. 17: 1. 4. 5. 6. 12: 23.
(33) مت. 7: 34. 8: 21.
(34) حز. 19: 18. مت. 15: 12. 17. 18. 1 تي. 5: 2. 1. هـ. 4: 9. مز. 2: 8. 1 بط. 1: 22. 1 مت. 2: 7. 8. 3: 11. 23. 4: 21.
(35) 1 مت. 2: 5. 4: 20.
(36) مت. 21: 18. ت. بط. 1: 14.
(37) مت 26: 33-35. مز. 14: 29-31. لو. 22: 33. 34.
(1) مت. 14: 27. 16: 22. 23.
(2) مت. 13: 33. 36.
(3) مت. 14: 18. 28. غل. 1: 11. مت. 12: 26. 17: 24. 1 هـ. 4: 17.
(6) تث. 6: 4. مت. 1: 17. 8: 32. 1: 4. 11: 25. 10: 9.
(7) مت. 8: 19.
(9) مت. 12: 45. مت. 1: 15. تث. 1: 3.

[1] مت: تلك وتعني. [2] م: فيمن هو ضعيف الضمير. [3] مت. 14: 27. مر. 6: 50. يو. 6: 20. أع. 23: 11.

7 وَلٰكِنْ لَيْسَ فِي كُلِّ أَحَدٍ هٰذِهِ الْمَعْرِفَةُ. لِأَنَّ قَوْمًا مِنَ الضَّمِيرِ إِلَى الآنِ بِالصَّنَمِ يَأْكُلُونَ كَمَأْكُولٍ لِلأَوْثَانِ، وَضَمِيرُهُمْ إِذْ هُوَ ضَعِيفٌ يَتَنَجَّسُ.
8 وَلٰكِنَّ الطَّعَامَ لَا يُقَدِّمُنَا إِلَى اللهِ. لِأَنَّنَا لَا إِنْ أَكَلْنَا نَزْدَادُ شَيْئًا، وَلَا إِنْ لَمْ نَأْكُلْ نَنْقُصُ شَيْئًا.
9 وَلٰكِنِ انْظُرُوا لِئَلَّا يَصِيرَ سُلْطَانُكُمْ هٰذَا بِوَجْهٍ مَا مَعْثَرَةً لِلضُّعَفَاءِ.
10 لِأَنَّهُ إِنْ رَآكَ أَحَدٌ يَا مَنْ لَكَ عِلْمٌ مُتَّكِئًا فِي هَيْكَلِ الأَوْثَانِ، أَفَلَا يَتَقَوَّى ضَمِيرُ ذٰلِكَ الَّذِي هُوَ ضَعِيفٌ، حَتَّى يَأْكُلَ مَأْكُولًا لِلأَوْثَانِ؟
11 فَيَهْلِكُ الضَّعِيفُ بِعِلْمِكَ، الأَخُ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ لِأَجْلِهِ.
12 وَهٰكَذَا إِذْ تُخْطِئُونَ إِلَى الإِخْوَةِ، وَتَجْرَحُ ضَمِيرَهُمُ الضَّعِيفَ، تُخْطِئُونَ إِلَى الْمَسِيحِ.
13 لِذٰلِكَ إِنْ كَانَ طَعَامٌ يُعْثِرُ أَخِي، فَلَنْ آكُلَ لَحْمًا إِلَى الأَبَدِ، لِئَلَّا أُعْثِرَ أَخِي.

الأصحاح ٩

1 أَلَسْتُ أَنَا حُرًّا؟ أَلَسْتُ أَنَا رَسُولًا؟ أَلَمْ أَرَ يَسُوعَ الْمَسِيحَ رَبَّنَا؟ أَلَسْتُمْ أَنْتُمْ عَمَلِي فِي الرَّبِّ؟
2 إِنْ كُنْتُ لَسْتُ رَسُولًا إِلَى آخَرِينَ، فَإِنِّي رَسُولٌ إِلَيْكُمْ، لِأَنَّ خَتْمَ رِسَالَتِي أَنْتُمْ فِي الرَّبِّ.
3 حُجَّتِي عِنْدَ الَّذِينَ يَفْحَصُونَنِي هِيَ هٰذِهِ:
4 أَلَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ أَنْ نَأْكُلَ وَنَشْرَبَ؟
5 أَلَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ أَنْ نَقُودَ أُخْتًا زَوْجَةً كَبَاقِي الرُّسُلِ وَإِخْوَةِ الرَّبِّ وَصَفَا؟
6 أَمْ أَنَا وَبَرْنَابَا وَحْدَنَا لَيْسَ لَنَا سُلْطَانٌ أَنْ لَا نَعْمَلَ؟
7 مَنْ يَتَجَنَّدُ قَطُّ بِنَفَقَاتِ نَفْسِهِ؟ مَنْ يَغْرِسُ كَرْمًا وَلَا يَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهِ؟ أَوْ مَنْ يَرْعَى رَعِيَّةً وَلَا يَأْكُلُ مِنْ لَبَنِ الرَّعِيَّةِ؟
8 أَلَعَلِّي بِهٰذَا أَتَكَلَّمُ كَإِنْسَانٍ؟ أَمْ لَيْسَ النَّامُوسُ أَيْضًا يَقُولُ هٰذَا؟
9 فَإِنَّهُ فِي نَامُوسِ مُوسَى مَكْتُوبٌ: «لَا تَكُمَّ ثَوْرًا دَارِسًا». أَلَعَلَّ اللهَ تَهُمُّهُ الثِّيرَانُ؟
10 أَمْ إِنَّمَا يَقُولُ مِنْ أَجْلِنَا نَحْنُ؟ فَإِنَّهُ مِنْ أَجْلِنَا نَحْنُ كُتِبَ، لِأَنَّ الْحَارِثَ يَجِبُ أَنْ يَحْرُثَ عَلَى رَجَاءٍ، وَالدَّارِسَ عَلَى رَجَاءِ أَنْ يَكُونَ شَرِيكًا فِي رَجَائِهِ.
11 إِنْ كُنَّا نَحْنُ قَدْ زَرَعْنَا لَكُمُ الرُّوحِيَّاتِ، أَفَعَظِيمٌ إِنْ حَصَدْنَا نَحْنُ مِنْكُمُ الْجَسَدِيَّاتِ؟
12 إِنْ كَانَ آخَرُونَ شُرَكَاءَ فِي السُّلْطَانِ عَلَيْكُمْ، أَفَلَسْنَا نَحْنُ بِالأَوْلَى؟ لٰكِنَّنَا لَمْ نَسْتَعْمِلْ هٰذَا السُّلْطَانَ، بَلْ نَحْتَمِلُ كُلَّ شَيْءٍ لِئَلَّا نُعَوِّقَ بِشَارَةَ الْمَسِيحِ.
13 أَمَا تَعْلَمُونَ أَنَّ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ أَعْمَالَ الْهَيْكَلِ مِنَ الْهَيْكَلِ يَأْكُلُونَ، وَالَّذِينَ يُلَازِمُونَ الْمَذْبَحَ مَعَ الْمَذْبَحِ يَشْتَرِكُونَ؟
14 هٰكَذَا أَيْضًا أَمَرَ الرَّبُّ أَنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَ بِالإِنْجِيلِ مِنَ الإِنْجِيلِ يَعِيشُونَ.

---

2 (10) مت. 14: 10. 20. 38. 17: 21. 23. 5: 19. 7: 16. 8: 28. 12: 49.
(11) مت. 5: 36. 10: 38.
(12) مت 21: 21. مز. 16: 17. لو. 10: 17.
(13) مت 7: 7. 21: 22. مز. 11: 24. لو. 11: 9. مت. 15: 7. 16. 16: 23. 24. مز. 1: 5. 1 مت. 3: 22. 5: 14.
(15) مت. 14: 21. 23. 15: 10. 14. 1 مت. 5: 3.
(16) مت. 15: 26. 16: 7. مز. 8: 15. 26.
(17) مت. 15: 26. 16: 13. 1 مت. 4: 6. 1 مر. 2: 14. 1 مت. 2: 27.
(18) مت 28: 20. مت. 14: 3. 28.
(19) مت. 16: 16. 1 مر. 15: 20.
(20) مت. 14: 10. 10: 38. 17: 21. 23. 26.
(21) مت. 14: 15. 23. 1 مت. 2: 5. 5: 3.
(22) لو. 6: 16.
(23) مت. 14: 15. 1 مت. 2: 24. خر. 3: 20.

[4] محت ليس. مت.—فكنت. [5] م: في نفقة. [6] مت: تتجند وتخدم. م: نوجد.

24 לחמלכה בה נחבש.* ויגד לו מה לכן מצית לה: כי
מתמהים על נחיצה. מתמהים דמתמהים מחמ לן על כל
הוי: לכן בחה דחבדיהן.

25 ויגי מתמהים נחמהן: בה בחה מן
26 לחמלכה..* ויגי [1]בחמלכיהן: דמיל דמחבדיה: מה
בחה בחב דחבי הוי: מה בה מלך לחמה לה
מחב: מהה בה מהה בחבדחמה לה מחבי בחמדי מן
27 ילמה..* אלמה בחבחי מן לחמלחמה: אלמה
הוי לה בחבי מן ילמה: כי בחב בחמלי נלמה יגי
בחבי מן ילמה.. כי בחי אלבחי לחמה: ולה
28 בחב.* לחמלחמה בגי יחבי ילמה: בילה מן
מחבחי מן לחמלחמה: בי מחבחי מהה מחבי
בה מחבחי: מהה בחבילה מן לחה בחי:
29 אלה בחי לבי מן מחי.* מחבי ילמה: בי
30 אלה כי מהה: בחבי בחמלי: מחבחי..* אלבי
מחמחי נחמחה בחי: אלה בחבחי מן לבי אלבי בחי
31 בלמה: מהב לחי לה מחב:* ילי בחבי נלמה
בחמחי מן לחבי: מחבי בחמחבחי בחי: בחבי מן
בחבחי מן. מחמחי: ילכי מחבי.

מלכים ה׳

1 יגי מן לבי בחה מחמחי: 2[2]יגבי לבי.*
2 לה אבחי הבי בחמחי לי מחלי: בי אחל לכי
מחי בחמחי בחמחי: בי בחי לי: בחמי בחמחי
3 מחלי.* יגמי מן לבחי אלה: אלה
4 בחמחי מחמחמחי מחמחי..* מחמלי הבי: מחי
בחבי. בחי בחבי בי אבחי בחמחי בי לבי בחמחי
לחמחי: בי לי מחמלי בחי: לי לי יגמי לי
5 לי לי מחמלי הבי.* יגי מן לבי: מגמי
אבחי. בי בחמלי הי: אחי בי: מחי בי
6 מחב.* בי יגי לי מחלי הבי: בה אחל בחי
לחבי בי אבחי מן אלה: בחי[3]בחי: אלה בי
7 יגי מחבי.* בי מחמחמחמחי הבי: בי
בחבי: לי אבחי בי הבי: מחי בי מחי לי
מחמחי: לי מחלי לי מחמחי לי אלה בי:

[1] מחי: מחבי בחבי: [2] בי: מחבי. [3] בחבי: לי: בחבי.
[4] מחמחי: לי מחמחי.

(24) מתי׳ 5: 19. 38. 7: 16.
8: 28. 12: 49. 14: 10.
(26) מתי׳ 14: 16. לה. 24:
49. מתי׳ 15: 26. 16: 7. 2:
22. 12: 16. 16: 13. ו. מתי׳
2: 20. 27.
(27) בי. 4: 7. מה. 3: 15.
מתי׳ 14: 1.
(28) מתי׳ 14: 3. 12. 18.
16: 16. 20: 17. 5: 18. 10:
30. בי. 2: 6.
(29) מתי׳ 13: 19. 16: 4.
(30) מתי׳ 12: 31. 16: 11.
(31) מתי׳ 10: 18. בי. 2:
8. בב. 5: 8.

(2) מתי׳ 15: 13.
(3) מתי׳ 13: 10. 17: 17. יח.
5: 26. ו. בב. 1: 22.
(4) מה. 1: 23. ו. מתי׳ 2: 6.
(5) מה. 14: 8. בי. 1: 11. 4:
13. בב. 4: 12.
(6) מתי׳ 3: 10. 7: 19.
(7) מתי׳ 15: 16. 14: 13.
14: 16: 23.
(8) מתי׳ 5: 16. בי. 1: 11.
מתי׳ 8: 31. 13: 35.
(10) מתי׳ 14: 15. 21. 23.
(11) מתי׳ 16. 24. 17: 13.
ו. מתי׳ 1: 4.

8 מה לחמי לחבי..* בחחי לחי בחב מלבי בבי:
בבחי מחבי בחמחבי: [4]מה בחמחבי: לחמלבי בבי.*
9 בחב בחבי: בבי בחי בי מב מחבחבי..
10 בחבילבי בבי בחבי.* לי בחבחבי: בה
בחבחי בחבי בחבי: בחי בחבי בחבי בחבי
11 בבי: מה בחי בחבילי בחמי.* יגי מתמחלב
בחבחי: בחבחבי בחי מחי מב: בחבי בחבי
12 בחבחי..* בחבחי בי לחי בי בחמחבי בחבחבי מב
13 בבי: בחבי: בחב בי בחי מב מחבחבי..* מבי
בחבי בחי מב לחי בחי: בחבי בבי בחבי בחי
14 בחבחמי.* בחבי בחמבי בבי: לי בחבחבי
15 מחב בחבחבי.* מחבי בי בחי בחבחבי
בי בחבי: מבי בי בחי בב מבי בחבחבי
בי: בחי בחבי בי בחי בי בב מבי בחבחבי:
16 בחמחבי מי בב בחבחבי ילמה..* לי בחבחבי
בחלחמחבי: מבי בחי: ילי בי בחי מב בחבחבי:
בחבחבי: בחב בחבי. לחבי בחבחבי בחבחבי
מחבחבחבי בחבחבי: בחבחבי בחבחבי בי בחבחבי
בחבחבי: בחב בחבי בי בחבי בחבחבי בחבחבי
17 בבי בחמ: בחבי בחבי לחמה..* יגי בחבחי
18 מי בחבי: בחבחבי בחבי בחבי.* מי בחבי:
בחי לחבי: בחבחבי בחבחבי בחבחבי בחבחבי ילי בחי.*
19 מי מי בחבי בחמחי בחבי: מחי בחבי לחבי
בה מחבי בחי: בחי בחבי לי בחי בי בחבי: ילי בחי בי
בב מחי: בחי בחבי בי בחבי: בחבי בחי: בחבי
20 לחבחבי בי.* בחבחבי בחבחי בחי בחבי
ילמה: בי ילי לי בי בחי בי ילמה. יי ילי
בחבחבי: בחב ילמה בה בחבי: מי בחבחבי
21 בחבי: בחב בחבי בה בחבי. ילי יגי בבי
בה בחבי בחבחבי בחב בחי בחי: בחבי לי בחי
22 בחבחי בחב מחי בי: בחי בי מחי בי
בחבחי בחב.* יי יגי לי בחי בי בחבחבי.
23 בחבחי בחב בחבחבי: בחבחבי בחב בחי בחי:
24 בחי: בחב בחבי בי בחי. יי בחבחבי בי בחי
בחבחבי ילמה: בב בחבי בחי בחבחבי בחי בחי
בחבחבי: בחי בחבי בחי בחבחבי בחי בחי בחי
25 בחב בחבי:* ילי (בחי) בחבחי בחבחבי בחבחבי

[4] בחבחי בחבי. בחב.—בחבחבי.

(12) מתי׳ 13: 34. ו. בה. 4:
9. ו. לבי. 14 8. ו. מתי׳ 3:
11. 4: 21.
(13) מתי׳ 10: 11. 15. לה.
5: 7. 8. יח. 5: 2. ו. מתי׳ 3:
16.
(14) מתי׳ 14: 15. 23. מתי
12: 50.
(15) בב. 18: 17. מתי׳ 17:
26. בב. 20: 27.
(16) מתי׳ 6: 70. 13: 18. ו.
מתי׳ 4: 10. 19. מתי 28:
19. בב. 16: 15. מה. 1: 6.
מתי׳ 15: 7. 14: 13.
(17) מתי׳ 15: 12.
(18) ו. מתי׳ 3: 1. 13.
(19) ו. מתי׳ 4: 5. מתי׳
17: 14.
(20) מתי 10: 24. לה. 6:
40. מתי׳ 13: 16. מו. 3:
7.
(21) מתי 10: 22. 24. 9.
מתי׳ 16: 3.
(22) מתי׳ 9: 41. לה. 1: 20.
בב. 4: 17.
(23) ו. מתי׳ 2: 23.
(24) מתי׳ 3: 2. 7: 31. 9:
32.
(25) מה. 35: 19. 69: 4.

כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ 13 וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ 14 הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ 15 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ 16 וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב עִמָּךְ׃ 17 וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ 18 לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ 19 כָּל־הַבְּכוֹר הַזָּכָר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ 20 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אִם־בְּמוּם הוּא פִסֵּחַ אוֹ עִוַּר כָּל־מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 21 בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ 22 רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃

טז 1 שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ 2 וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ 3 לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 4 וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ 5 לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 6 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ 7 וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ 8 שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ 9 שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ 10 וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ 12 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ 13 חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ 14 וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 15 שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ 16 שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ 17 אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

18 שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק׃ 19 לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ 20 צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 21 לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ 22 וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

יז 1 לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ 2 כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ 3 וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי׃ 4 וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ 6 עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ 7 יַד־הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ 8 כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ 9 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ 10 וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ 11 עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 12 וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ 13 וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִדוּן עוֹד׃

14 כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי׃ 15 שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃ 16 רַק לֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ 17 וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃ 18 וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ 19 וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ 20 לְבִלְתִּי רום־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃

יח 1 לֹא יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן׃ 2 וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה־לּוֹ בְּתוֹךְ אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ 3 וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרוֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ 4 רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ 5 כִּי־בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם־יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ 6 וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא גָר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה׃ 7 וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה׃ 8 חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו עַל־הָאָבוֹת׃

9 כִּי אַתָּה בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃ 10 לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃ 11 וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים׃ 12 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ 13 תָּמִים תִּהְיֶה עִם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 14 כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אֹתָם אֶל־מְעוֹנְנִים וְאֶל־קֹסְמִים יִשְׁמָעוּן וְאַתָּה לֹא־כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 15 נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמוֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן׃ 16 כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֹסִף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 18 נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ 19 וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ 20 אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ 21 וְכִי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ 22 אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבוֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃

---

(1) שמ׳ 11: 6. 24: 10. 26. 31.
(2) שמ׳ 9: 22. 34. 12: 42.
(26) לה. 24: 49. שמ׳ 14: 17. 20. 16: 7. 13. פד׳ 2: 33. 1. שמ׳ 5: 6.
(27) לה. 24: 48. פד׳ 1: 8. 21. 22. 2: 32. 3: 15. 4: 20. 33. 5: 32. 10: 39. 13: 31. ר׳ שה׳ 5: 1. ד. שה׳ 1: 16. לה. 1: 2. ר. שמ׳ 1. 1. 2.

(3) שמ׳ 15: 21. ש׳ 10: 2. ר. שה׳ 2: 8. ר. שה׳ 1: 13.
(4) שמ׳ 13: 19. 14: 29. שמ׳ 9: 15.
(5) שמ׳ 16: 10. 16. 7: 33. 13: 3. 14: 28.
(6) שמ׳ 16: 22. 14: 1.
(7) שמ׳ 7: 39. 14: 16. 26. 15: 26. פד׳ 2: 33. יח. 4: 8.
(9) פד׳ 2: 22–37.
(10) פד׳ 2: 32. שמ׳ 13

(11) פד׳ 26: 18. לה. 10: 18. שמ׳ 12: 31. יח. 2: 2. שה׳ 2: 15. דב׳ 2: 14.
(12) פד׳ 4: 33. ר. שה׳ 3: 2. דב׳ 5: 12.
(13) שמ׳ 14: 17. 26. 15: 26. ר. שמ׳ 2: 20. 27.
(15) שה׳ 11: 27. שמ׳ 3: 35. 13: 3. 17: 10.
(16) שמ׳ 16: 10. 7: 33. 13: 33. 14: 19. 16: 28. 13: 3. 17: 26. דב׳ 17.
(22) שמ׳ 16: 6. לה. 24: 41. 52. שמ׳ 14: 1. 27. 20. 20. פד׳ 2: 46. 13: 52. ר. שה׳ 1: 8.
(23) שה׳ 7: 7. שמ׳ 14: 13. 15: 16.
(24) שמ׳ 15: 11.
(26) שמ׳ 16: 23.
(27) שמ׳ 14: 21. 16: 23. 30. 3: 13. 17: 8.
(28) שמ׳ 13: 3.
(30) שמ׳ 21: 17. 16: 27. 17: 8.

---

[1] שה׳: מִשְׁפַּט כֹּהֲנִים מֵ: נְשִׁיכָה. [2] מ׳: מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים. [3] מ׳: מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ. [4] מ׳: לַחֲלֹם. [5] שה׳: מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. [6] שה׳: מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. [7] מ׳: לַחֲלֹם. [8] מ׳: לְמִכְרָיו.

31 וּבָתֵּי חַצְרֹת הַכְּפָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל־שְׂדֵה יִמָּכֵר גְּאֻלָּה יִהְיֶה לּוֹ וְיָצָא בַּיֹּבֵל׃
32 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם יִהְיֶה לַלְוִיִּם׃
33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא בַּיֹּבֵל בָּתֵּי הָעִיר אֲחֻזָּתוֹ בְּתוֹךְ הַיֹּבֵל כִּי בָּתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הֵם אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
34 וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם׃

פרק כה׃

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃
3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃
5 אֶת־סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃
6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וְלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃
7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃
8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃
9 וְהַעֲבַרְתָּ שofar תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שofar בְּכָל־אַרְצְכֶם׃
10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃
11 יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִירֶיהָ׃
12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃
13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃
14 וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃
15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ׃
16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃
17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃
19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃
20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃
21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃
22 וּזְרַעְתֶּם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃
23 וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃
24 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃
25 כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת־מִמְכַּר אָחִיו׃
26 וְאִישׁ כִּי לֹא־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَתْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃
27 וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
28 וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃
29 וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִירֹ וְגָאַל עַד־שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃
30 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל עַד־מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־לוֹ בָּעִיר אֲשֶׁר לֹא חוֹמָה לוֹ לַצְּמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃

(32) ויק׳ 26: 31, יח׳ 14: 27. במ׳ 20: 10. 8: 29. 14: 10. 11.
(33) נד׳ 9: 6. במ׳ 14: 27. ש׳ 5: 1. יג׳ 2: 14. מה׳ 1: 20. במ׳ 15: 19–21. ד׳ 12: 19. במ׳ 14: 1. ש׳ 8: 37. ו׳ במ׳ 4: 4. 5: 4.
(1) במ׳ 12: 23. 13: 32.
(2) בד׳ 7: 14. ויק׳ 11: 27. 28: 18. במ׳ 3: 35. 5: 27. ו׳ מה׳ 15: 27. 25. 27. ש׳ 2: 10. ד׳ 2: 8. במ׳ 17: 6. 24. 9. 37.
(3) נד׳ 53: 11. יג׳ 9: 24. ו׳ מה׳ 8: 4. ו׳ ש׳ 1: 9. במ׳ 34: 5. 36. 37. 6. 29: 57. 7: 29. 10: 36. 11: 42.
(4) במ׳ 13: 31. 14: 13. 4: 34. 5: 36. 9: 3. 19: 30. 14: 31. 15: 10.
(5) במ׳ 1: 1. 2. 10: 30. 14: 9. ש׳ 2: 6. מה׳ 1: 15. 17. בד׳ 1: 3. 10.
(6) במ׳ 17: 26. מה׳ 22: 22. במ׳ 17: 2. 9. 11. 6: 37. 39. 10: 29. 15: 19.
(8) במ׳ 8: 28. 12: 49. 14: 10. 17: 25. 16: 27. 30.
(9) ו׳ במ׳ 5: 19.
(10) במ׳ 16: 15.
(11) במ׳ 13: 1. 10: 28. ו׳ שמ׳ 1: 5. מה׳ 1. במ׳ 17: 21. מכל׳ 10: 30.
(12) במ׳ 6: 39. 10: 28.

(1) מה׳ 26: 36. יח׳ 14: 32. מה׳ 22: 39. ד׳ בד׳ 15: 23. (2) מה׳ 21: 37. 22: 30. (3) מה׳ 26: 47. יח׳ 14: 43. מה׳ 22: 47. ש׳ 1: 16.
בד׳ 2: 13. במ׳ 18: 9. ו׳ 13: 2. במ׳ 6: 70. 19: 2. 109: 8. ש׳ 1: 13: 18. מה׳ 20.
(14) במ׳ 17: 8. 15: 18. 19. ו׳ במ׳ 3: 13. במ׳ 8: 23. 16: 17.
(15) מה׳ 6: 13. יהוש׳ 1: 4. ד׳ מה׳ 3: 3. ו׳ במ׳ 5: 18.
(16) במ׳ 17: 14.
(17) במ׳ 15: 3. ש׳ 15: 9. יא׳ 5: 26. ו׳ יהוש׳ 1: 22. ש׳ בד׳ 7: 28. מה׳ 119: 142. 151. במ׳ 8: 40.
(18) במ׳ 20: 21.
(19) ו׳ מה׳ 1: 2. 30. ו׳ יהו׳ 7: 14. בד׳ 10: 10.
(21) במ׳ 17: 11. 22. 23. יהוש׳ 10: 16. יש׳ 12: 5. ש׳ 3: 28. במ׳ 10: 38. 14: 11.
(22) במ׳ 14: 20. ו׳ במ׳ 1: 3. 3: 24.
(23) מה׳ 3: 14.
(24) במ׳ 12: 26. 14: 3. ו׳ יהו׳ 4: 17. במ׳ 17: 5.
(25) במ׳ 15: 21. 16: 3. 7: 29. 8: 55. 10: 15. 17: 8. 16: 27.
(26) במ׳ 17: 6. 15: 9. 15.

[1] ואחד מחמשת ראשי המחלקות לבני קהת—לבני הקהתי מן הלוים.

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּרְתָה לַיּוֹם אֶת־שְׁבוּעָתוֹ לוֹ וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃
34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃

26 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ
2 מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר
3 אֵלֶיךָ׃ גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
4 וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֶת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע
5 אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃
6 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי
הַמָּקוֹם לְרִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ וַיְהִי כִּי־אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־
7 פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־
8 אָמוּת עָלֶיהָ׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ
9 עָלֵינוּ אָשָׁם׃ וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃
10 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
11 וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ
12 פְּלִשְׁתִּים׃ וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם
13 עָפָר׃ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן
14 בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו
וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃
15 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק
16 לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם־
17 עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
18 רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃ וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיֵּרָא אֵלָיו
יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ
19 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ
20 וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃ וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃
21 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם מַה־תְּבָאוּנִי אֵלַי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ
רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֵיכֶם וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃
22 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְשָׁלוֹם
אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ
23 לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ
עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר
24 בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיֵּרָא יְהוָה אֵלָיו בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ
אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃
25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃
26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם מַה־
27 תְּבָאוּנִי אֵלַי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה
28 עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֵיכֶם וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר
לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃
29 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק
וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר
30 חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם
31 הַזֶּה׃ וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־
32 אֵילֹן הַחִתִּי׃ וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וְלִרְבְקָה׃
33 וַיְהִי בְּעֵת זָקְנַת יִצְחָק וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי׃ וְעַתָּה שָׂא־נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ
34 וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה־לִּי צָיִד׃ וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִּי וְאֹכֵלָה
בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת׃ וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו
הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא׃ וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר
35 אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר׃ הָבִיאָה־לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֲכֶךָּ לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
36 מוֹתִי׃ וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ׃ לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי
גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר
אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר
37 אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר׃ הָבִיאָה־לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֲכֶךָּ לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי
מוֹתִי׃ וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ׃ לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי
גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב׃ וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר
38 אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ
חָלָק׃ אוּלַי יְמֻשֵׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה׃ וַתֹּאמֶר לוֹ
אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי׃ וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ
39 מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו׃ וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבָּיִת

---

[1] מרומז: מלחמה.

(9) ספר. 17: 12.
(10) ספר. 26: 51. סח. 14: 47. לה. 22: 49. 50.
(11) ספר. 20: 22. 26: 39. 42.
(13) ספר. 26: 57. לה. 3: 2. ספר. 18: 24.
(14) ספר. 11: 50.
(15) ספר. 26: 58. סח. 14: 54. לה. 22: 54.
(16) ספר. 26: 69. סח. 14: 66. לה. 22: 54.
(20) ספר. 26: 55. לה. 4: 15. ספר. 7: 14. 26. 28. 8: 2.
(22) יד. 20: 2. פד. 23: 2. ספר. 26: 57.
(25) ספר. 26: 69. 71. סח. 14: 69. לה. 22: 58.
(27) ספר. 26: 74. סח. 14: 72. לה. 22: 60. ספר. 13: 38.
(28) ספר. 27: 2. סח. 15: 1. לה. 23: 1. פד. 3: 13. ספר. 27: 27. פד. 10: 28. 11: 3.
(32) ספר. 20: 19. ספר. 12: 32.
(33) ספר. 27: 11.
(36) בר. כה. 6: 13. בר. 2: 1. ספר. 6: 44. 7: 14. לה. 12: 14. ספר. 9: 15. 8: 15.
(37) ספר. 8: 47. 1. ספר. 3: 19. 4: 6.
(38) ספר. 27: 24. לה. 23: 4. ספר. 19: 4. 6.
(39) ספר. 27: 15. סח. 15: 6. לה. 23: 17.

וּבְנֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם וְעַד־בָּאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־בָּא־שָׁם יְהוּדָה׃
40 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וּלְאֶחָיו עֲלוּ דַּבְּרוּ אֶל־אָבִיכֶם עַד־אַתָּה׃

מקץ: מד.

1 וְהוּא מִקְנֵה־אֵשׁ וְכַלְכְּלָם בְּמִקְנֵה־אֵשׁ לְאָבִיהֶם׃
2 וְעַתָּה הֲשִׁיבוּנִי וְהַגִּידוּ לִי הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃
3 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי שָׁאוֹל שָׁאַל אֶת־אֲבִינוּ הֲיֵשׁ לָכֶם אָח׃ וַנַּגֶּד־לוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחִיכֶם׃
4 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי הָאִישׁ לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃
5 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃
6 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃
7 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃
8 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃
9 וַתֵּצֵא הָאֶחָת מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וְאִם־תִּקְחוּ גַם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃
10 וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְהוּא נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׃
11 וְהָיָה כִּרְאֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִדוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה׃
12 כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
13 וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃
14 וַיִּגַּשׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי דַּבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃
15 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הַיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃
16 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃
17 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פְּנָי׃
18 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֶת־דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃
19 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֲלֵהֶם וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃
20 וַתֵּצֵא הָאֶחָת מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וְאִם־תִּקְחוּ גַם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאוֹלָה׃
21 וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ כִּי קְשׁוּרָה נַפְשׁוֹ בְּנַפְשׁוֹ׃
22 וְהָיָה כִּרְאֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִדוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה׃
23 וְגַם אָמַרְתָּ אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃
24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֶת־דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃
[3]וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃
25 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃
26 וַנֹּאמֶר עֲלוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃
27 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃
28 וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֲלֵהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃
29 וַתֵּצֵא הָאֶחָת מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃
30 וְאִם־תִּקְחוּ גַם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאוֹלָה׃
31 וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ כִּי נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׃

---

[1] קרי. מרדכי. שם. ובד. 31. 42.

[2] קרי. לכלכלך. [3] ס"ת יוסף.

(40) במ. 3: 14. לה. 23: 19.

(1) שמ. 20: 19. 27: 26. מג. 15: 15. לה. 18: 33.
(4) שמ. 18: 38. 19: 6.
(6) מג. 3: 13.
(7) לה. 24: 16. שמ. 26: 65. שמ. 5: 18. 10: 33.
(9) בר. 53: 7. שמ. 27: 12. 14.
(11) לה. 22: 53. שמ. 7: 30.
(12) לה. 23: 2. מג. 17: 7. שמ. 27: 62.
(14) שמ. 49: 10.
(15) בר. 26. 31. מג. 15: 15. לה. 23: 24.
(17) שמ. 27: 31. 33. מג. 15: 21. 22. לה. 23: 26. 33. שמ. 15: 36. בר. 13: 12.
(19) שמ. 27: 37. מג. 15: 26. לה. 23: 38.
(23) שמ. 27: 35. מג. 15: 24. לה. 23: 34.
(24) שמ. 22: 18.
(25) שמ. 27: 36. מג. 15: 40. לה. 23: 49. 24: 18.
(26) שמ. 13: 23. 20: 2. 21: 7. 20. 24. 2: 4.
(27) שמ. 1: 11. 16: 32.
(28) שמ. 21: 69.
(29) שמ. 27: 48.
(30) שמ. 17: 4.
(31) שמ. 19: 42. מג. 15: 42. שמ. 21: 23.

ואת בניו תקח אתו׃ 34 וטמאת בני ישראל אשר
יקריבו לה׳ לקדשיהם את עונם׃ ס 35 וידבר ה׳
אל משה ואל אהרן לאמר׃ 36 זאת חקת התורה
אשר צוה ה׳ לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה עול׃ 37 ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו׃ 38 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים׃
39 ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה יישרף׃ 40 ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
הפרה׃ 41 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב׃
42 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו
במים וטמא עד הערב׃

פרשה ט׳

1 וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 זאת
חקת התורה אשר צוה ה׳ לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין
בה מום אשר לא עלה עליה עול׃ 3 ונתתם אתה
אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה
ושחט אתה לפניו׃ 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים׃ 5 ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת
בשרה ואת דמה על פרשה יישרף׃ 6 ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
הפרה׃ 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב׃
8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו
במים וטמא עד הערב׃ 9 ואסף איש טהור את
אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה למשמרת לעדת בני ישראל למי נדה
חטאת הוא׃ 10 וכבס האסף את בגדיו וטמא עד
הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם
לחקת עולם׃ 11 הנוגע במת בכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים׃ 12 הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר׃ 13 כל
הנוגע בנפש האדם אשר ימות את משכן ה׳
טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו׃ 14 זאת
התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים׃ 15 וכל כלי
פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא׃
16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או
במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים׃
17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
מים חיים אל כלי׃ 18 ולקח איזוב וטבל במים
את האהל וכל הכלים אשר היו שם ואת הנפשות
אשר היו שם ואת הנוגע בחלל או במת או בעצם
או בקבר׃ 19 והזה הטהר על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב׃ 20 ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש ה׳ טמא מי נדה לא
זרק עליו טמא הוא׃ 21 והיתה להם לחקת עולם
והמזה את מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה
יטמא עד הערב׃ 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
ונפש הנגעת תטמא עד הערב׃ ס

---

(34) ו: שמ. 5: 6. 8.
(36) שה. 12: 46. שנ. 9: 12. שו. 34: 20.
(37) שו. 22: 16. 17. וכ. 12: 10. ויק. 1: 7.
(38) שמ 27: 57. שה. 15: 42. כה. 23: 50. שמ. 9: 22. 42.
(39) שמ. 3: 1. 2. 7: 50.
(40) שה. 5: 6.
(42) זר. 53: 9. שמ. 19: 31.

(1) שמ 28: 1. שה. 16: 1. כה. 24: 1.
(2) שמ. 13: 23. 19: 26. 21: 7. 20. 24.
(3) כה. 24: 12.
(5) שמ. 19: 40.

(7) שמ. 11: 44.
(9) שו. 16: 10. שה. 2: 25–31. 13: 34. 35.
(11) שה. 16: 5.
(14) שמ 28: 9. שה. 16: 9. כה. 24: 16. 31.
(17) שו. 22: 22. שמ 28: 10. ש. 8: 29. זר. 2: 11. שמ. 16: 28. יש. 1: 17.
(18) שמ 28: 10. כה. 24: 10.
(19) שה. 16: 14. כה. 24: 36. ו. שה. 15: 5.
(20) שמ. 16: 22.
(21) שמ 28: 18. שמ. 17: 18. 19. זר. 3: 1. ש. שמ. 2: 2.
(23) שמ 16: 19. 18: 18. (24) שמ. 11: 16.

וַיֹּאמֶר הַבְּכֹרָה לִי כַּיּוֹם׃ 33 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב׃ 34 וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה׃

פרק כו.

1 וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ 2 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 3 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ 4 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 5 עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 6 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ 7 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ 8 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת־רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 11 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 12 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 13 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ 14 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 15 וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 16 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 17 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ 18 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 19 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ 20 וַיָּרִבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 21 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ 22 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃ 23 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ 24 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ 25 וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃ 26 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ 28 וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבָךְ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ 29 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ 30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 31 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 32 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ 33 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 34 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ 35 וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה׃

[1]: מכרה. [2]: נתן. [3]: וישבעה. [4]: וישתחו.

(27) ד. מש. 1: 1.
(29) ב. מה. 5: 7. ו. קה. 1: 8. 9. 16. 24: 5. ו. קה. 1: 8. 9.
(30) מש. 21: 25.
(31) כה. 1: 4. מש. 3: 15.

(2) מש. 1: 45. מש 4: 21.
(4) מש. 20: 14.
(5) כה. 24: 41.
(6) כה. 5: 4–7.
(7) מש. 13: 23. 20: 2.

(12) בב. 10: 41.
(14) מש. 20: 19. 26.
(16) בב. 20: 28. בב. 13: 20. ו. קה. 2: 25. 5: 2. 4.
(17) מש. 2: 24. 25. 16: 30.
(18) מש. 13: 36. בב. 12: 2: 25. 3: 11. 22: 7. 30.

3. 4.
(19) ד. קה. 1: 14.
(20) מש. 13: 23. 25. 20: 2.
(22) מש 16: 27. 28. 25: 31.
ו. מה. 4: 5. 11: 26. בב. 30.

24 ויאמר לו אלהי האמת אשר שלחני אדני בדרך
בית אחי אדני ולקחת אשה לבנו ממשפחתי ומבית אבי׃
25 אך אם לא תלכי עמדי הנגד לי ואם אין אשים על
ואמר אליו אם לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת
הארץ אשר יצאתי משם אל בנך׃

פרשת וישלח.

פרק לה.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו
2 אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו
את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה
אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת האלה
5 אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃
6 ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא
7 וכל העם אשר עמו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
8 אחיו׃ ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית
אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃
9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך
10 אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד
יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
11 ישראל׃ ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃
12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך אתננה ולזרעך
13 אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום
14 אשר דבר אתו׃ ותצב יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית
16 אל׃ ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה וילד רחל את בנימין׃ ויהי בהקשותה בלדתה
17 ויאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃
18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
19 היא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה היא
20 מצבת קבר רחל עד היום הזה׃ ויסע ישראל ויט אהלה
21 מהלאה למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי ישראל

1: ל. ויאמר אליו.

(24) שמ. 19: 35. כ. שמ. 12. (25) שמ. 20: 30. שה. 7: 10.

(1) שה. 1: 3. (2) שמ. 16: 19. שה. 9: 51. 24: 51. שמ. 1: 9. ו. שה. 3: 16. שמ. 28: 19. שמ. 16: 15. שמ. 20: 21. שמ. 10: 41. 42. (3) שמ. 16: 14. שה. 24: 36. שמ. 20: 19. 26. 21: 1. 14. 49. שמ. 15: 27. שמ. 1: 22. 49. (4) שה. 24: 43. 49. שמ. 14: 16. 26. 27. 15: 26. 16: 7. שמ. 2: 33. (5) שמ. 3: 11. שמ. 11: 16. 19: 4. שה. 3: 18. שמ. 2: 4. 11: 15. (6) שמ. 24: 3. בר. 1: 26. בש. 7: 27. שה. 9: 11. (7) שמ. 24: 36. שמ. 13: 32. ו. שה. 5: 1. (8) שמ. 2: 1. 4. שה. 24: 48. 49. שמ. 15: 27. שמ. 1: 22. ו. שה. 15: 5. (9) שה. 24: 51. שמ. 6: 62. שמ. 1: 2. (10) שמ. 28: 3. שמ. 16: 5. שה. 24: 4. שמ. 20: 12. שמ. 10: 3. 30. (11) שמ. 2: 7. 13: 31. בש. 7: 13. שה. 24: 30. שמ. 13: 26. שה. 21: 27. שמ. 14: 3. ו. שה. 1: 10. 4: 16. ב. שה. 1: 10. שופ. 1: 7. (12) שה. 24: 52. (13) שמ. 9: 37. 39. 20: 8. 2: 32. שמ. 10: 2-4. שה. 8: 15. (14) שמ. 2: 1. 46. שה. 23: 55. 24: 10. שמ. 13: 49. (15) שופ. 3: 4. (16) שה. 41: 9. שמ. 13: 18. שה. 22: 47. שמ. 18: 3. (17) שמ. 10: 4. שה. 6: 16. שמ. 1: 25. 12: 25. 20: 24. 19: 21. (18) שמ. 27: 5. 7. 8. 26. ב. שופ. 2: 15. (20) שה. 89: 25: 109. 8.

2: ל. ונקבנו. 3: ל. ותמנחלו.

12 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו
את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃
13 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה
אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃
14 ויתנו אל יעקב (ויתנו) את כל אלהי הנכר אשר בידם
15 ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים
16 אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא
יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם
17 אשר עמו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל
18 כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת
דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
19 ויקרא שמו אלון בכות׃ ויראה אלהים אל יעקב עוד
20 בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך
יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
21 שמך ויקרא את שמו ישראל׃ ויאמר אליו אלהים אני
אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים
22 מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי לאברהם ולצחק לך
23 אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו
24 אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ותצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃
25 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית
26 אל׃ ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא
אפרתה וילד רחל את בנימין׃ ויהי בהקשותה בלדתה
27 ויאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃
28 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת
29 היא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה היא
30 מצבת קבר רחל עד היום הזה׃ ויסע ישראל ויט אהלה
31 מהלאה למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויהי ישראל

22 מגדים:* אַשְׁרֵי אָדָם מוֹצֵא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה: 23 כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כֶּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ: 24 יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ בָהּ: 25 אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: 26 דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: 27 עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: 28 יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה: 29 בְּדַעְתּוֹ תְהוֹמוֹת נִבְקָעוּ וְשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טָל: 30 בְּנִי אַל יָלֻזוּ מֵעֵינֶיךָ נְצֹר תּוּשִׁיָּה וּמְזִמָּה: 31 וְיִהְיוּ חַיִּים לְנַפְשֶׁךָ וְחֵן לְגַרְגְּרֹתֶיךָ: 32 אָז תֵּלֵךְ לָבֶטַח דַּרְכֶּךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף: 33 אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ: 34 אַל תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: 35 כִּי יְהוָה יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלָּכֶד: 36 אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו בִּהְיוֹת לְאֵל יָדֶךָ לַעֲשׂוֹת: 37 אַל תֹּאמַר לְרֵעֶךָ לֵךְ וָשׁוּב וּמָחָר אֶתֵּן וְיֵשׁ אִתָּךְ: 38 אַל תָּרַע עַל רֵעֲךָ רָעָה וְהוּא יוֹשֵׁב לָבֶטַח אִתָּךְ: 39 אַל תָּרֵב אֶת אָדָם חִנָּם אִם לֹא גָמַלְךָ רָעָה: 40 אַל תְּקַנֵּא בְּאִישׁ חָמָס וְאַל תִּבְחַר בְּכָל דְּרָכָיו: 41 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נָלוֹז וְאֶת יְשָׁרִים סודו: 42 מְאֵרַת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וּנְוֵה צַדִּיקִים יְבָרֵךְ: 43 אִם לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן: 44 כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּמְרִימֵי קָלוֹן מֵרִים:

פרק ד.

1 שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה: 2 כִּי לֶקַח טוֹב נָתַן לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: 3 כִּי בֵן הָיִיתִי לְאָבִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי: 4 וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ דְּבָרַי לִבֶּךָ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה: 5 קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה אַל תִּשְׁכַּח וְאַל תֵּט מֵאִמְרֵי פִי: 6 אַל תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמָרֶךָ אֱהָבֶהָ וְתִצָּרֶךָ: 7 רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה: 8 סַלְסְלֶהָ וְתָרוֹמְמֶךָּ תְּכַבְּדֶךָּ כִּי תְחַבְּקֶנָּה: 9 תִּתֶּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: 10 שְׁמַע בְּנִי וְקַח אִמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: 11 בְּדֶרֶךְ חָכְמָה הוֹרִיתִיךָ הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי מִישׁוֹר: 12 בְּלֶכְתְּךָ לֹא יִצַּר צַעֲדֶךָ וְאִם תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל: 13 הַחֲזֵק בַּמּוּסָר אַל תַּרְפֶּה נָצְרֶהָ כִּי הִוא חַיֶּיךָ: 14 בְּאֹרַח רְשָׁעִים אַל תָּבֹא וְאַל תַּאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים: 15 פְּרָעֶהָ אַל תַּעֲבָר בָּהּ סוּר מֵעָלֶיהָ וַעֲבוֹר: 16 כִּי לֹא יָשְׁנוּ אִם יָרֵעוּ וְנִגְעַס שְׁנָתָם אִם לֹא יַכְשִׁילוּ: 17 כִּי לָחֲמוּ לֶחֶם רֶשַׁע וְיֵין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ: 18 וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: 19 דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ: 20 בְּנִי לְדְבָרַי הַקְשִׁיבָה לְאִמְרָתַי הַט אָזְנֶךָ: 21 אַל יַלְּזוּ מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ: 22 כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא: 23 מִכָּל מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים: 24 הָסֵר מִמְּךָ עִקְּשׁוּת פֶּה וְלֹעֲזוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק לָךְ: 25 עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ וְעַפְעַפֶּיךָ יָשָׁרוּ נֶגְדֶּךָ: 26 פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ וְכָל דְּרָכֶיךָ יִכֹּנוּ: 27 אַל תֵּט יָמִין וּשְׂמֹאל הָסֵר רַגְלְךָ מֵרָע:

28 בְּנִי הַקְשֵׁב לְחָכְמָתִי לִתְבוּנָתִי הַט אָזְנֶךָ: 29 לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ: 30 כִּי נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָר וְחָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ: 31 וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת: 32 רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ: 33 פֶּן אֹרַח חַיִּים לֹא תְפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע: 34 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי: 35 הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ: 36 פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי: 37 פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בֵּית נָכְרִי: 38 וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ: 39 וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה: 40 וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרַי וְלַמְלְמֵי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי: 41 כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה: 42 שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ: 43 יִפְצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה בָּרְחֹבוֹת פַּלְגֵי מָיִם: 44 יִהְיוּ לְךָ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ: 45 יְהִי מְקוֹרְךָ בָּרוּךְ וְשְׂמַח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ: 46 אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוְּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָמִיד: 47 וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נָכְרִיָּה: 48 כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל מַעְגְּלֹתָיו מְפַלֵּס: 49 עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ: 50 הוּא יָמוּת בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה:

פרק ה.

1 בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ: 2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: 3 עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וְהַרְהֵב פְּנֵי רֵעֶיךָ: 4 אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: 5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ: 6 לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם: 7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל: 8 תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ: 9 עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִתְּרַדְּמָתְךָ תָּקוּם: 10 מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חִבּוּק יָדַיִם לִשְׁכָּב: 11 וּבָא כְמוֹ הֹלֵךְ מִסְכֵּנֶךָ וְרָאשְׁךָ כְּאִישׁ מָגֵן: 12 אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה: 13 קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו: 14 תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חָרַשׁ רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ: 15 עַל כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא: 16 שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ: 17 עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שׁוֹפְכוֹת דָּם נָקִי: 18 לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע: 19 יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים: 20 נְצֹר בְּנִי אֶת מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: 21 קָשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ: 22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: 23 כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: 24 לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה: 25 אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ: 26 כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד: 27 הַיַּחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה: 28 אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה: 29 כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ: 30 לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֹּא נַפְשׁוֹ כִּי רָעֵב: 31 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן: 32 נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: 33 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: 34 כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם: 35 לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד:

פרק ו.

1 בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ: 2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: 3 עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וְהַרְהֵב פְּנֵי רֵעֶיךָ: 4 אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: 5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ: 6 לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם: 7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל: 8 תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ: 9 עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִתְּרַדְּמָתְךָ תָּקוּם: 10 מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חִבּוּק יָדַיִם לִשְׁכָּב: 11 וּבָא כְמוֹ הֹלֵךְ מִסְכֵּנֶךָ וְרָאשְׁךָ כְּאִישׁ מָגֵן: 12 אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה: 13 קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו: 14 תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חָרַשׁ רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ: 15 עַל כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא: 16 שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ: 17 עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שׁוֹפְכוֹת דָּם נָקִי: 18 לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע: 19 יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים: 20 נְצֹר בְּנִי אֶת מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: 21 קָשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ: 22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: 23 כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: 24 לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה: 25 אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ: 26 כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד: 27 הַיַּחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה: 28 אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה: 29 כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ: 30 לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֹּא נַפְשׁוֹ כִּי רָעֵב: 31 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן: 32 נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: 33 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: 34 כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם: 35 לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד:

---

22 מגדים:* עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: 23 דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: 24 מִשְׁלֵי אָדָם בְּיָדְךָ: אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו בִּהְיוֹת לְאֵל יָדֶךָ לַעֲשׂוֹת: 25 אַל תֹּאמַר לְרֵעֶךָ לֵךְ וָשׁוּב וּמָחָר אֶתֵּן וְיֵשׁ אִתָּךְ: 26 כִּי בְטַח בְּיָדְךָ: אַל תָּרַע עַל רֵעֲךָ רָעָה וְהוּא יוֹשֵׁב לָבֶטַח אִתָּךְ: 27 אַל תָּרֵב אֶת אָדָם חִנָּם אִם לֹא גָמַלְךָ רָעָה: 28 אַל תְּקַנֵּא בְּאִישׁ חָמָס וְאַל תִּבְחַר בְּכָל דְּרָכָיו: 29 כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נָלוֹז וְאֶת יְשָׁרִים סודו: 30 מְאֵרַת יְהוָה בְּבֵית רָשָׁע וּנְוֵה צַדִּיקִים יְבָרֵךְ: 31 אִם לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ וְלַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן: 32 כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ וּמְרִימֵי קָלוֹן מֵרִים:

פרק ד.

1 שִׁמְעוּ בָנִים מוּסַר אָב וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה: 2 כִּי לֶקַח טוֹב נָתַן לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: 3 כִּי בֵן הָיִיתִי לְאָבִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי: 4 וַיֹּרֵנִי וַיֹּאמֶר לִי יִתְמָךְ דְּבָרַי לִבֶּךָ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וֶחְיֵה: 5 קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה אַל תִּשְׁכַּח וְאַל תֵּט מֵאִמְרֵי פִי: 6 אַל תַּעַזְבֶהָ וְתִשְׁמָרֶךָ אֱהָבֶהָ וְתִצָּרֶךָ: 7 רֵאשִׁית חָכְמָה קְנֵה חָכְמָה וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה: 8 סַלְסְלֶהָ וְתָרוֹמְמֶךָּ תְּכַבְּדֶךָּ כִּי תְחַבְּקֶנָּה: 9 תִּתֶּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תְּמַגְּנֶךָּ: 10 שְׁמַע בְּנִי וְקַח אִמָרָי וְיִרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: 11 בְּדֶרֶךְ חָכְמָה הוֹרִיתִיךָ הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי מִישׁוֹר: 12 בְּלֶכְתְּךָ לֹא יִצַּר צַעֲדֶךָ וְאִם תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל: 13 הַחֲזֵק בַּמּוּסָר אַל תַּרְפֶּה נָצְרֶהָ כִּי הִוא חַיֶּיךָ: 14 בְּאֹרַח רְשָׁעִים אַל תָּבֹא וְאַל תַּאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים: 15 פְּרָעֶהָ אַל תַּעֲבָר בָּהּ סוּר מֵעָלֶיהָ וַעֲבוֹר: 16 כִּי לֹא יָשְׁנוּ אִם יָרֵעוּ וְנִגְעַס שְׁנָתָם אִם לֹא יַכְשִׁילוּ: 17 כִּי לָחֲמוּ לֶחֶם רֶשַׁע וְיֵין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ: 18 וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: 19 דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֲפֵלָה לֹא יָדְעוּ בַּמֶּה יִכָּשֵׁלוּ: 20 בְּנִי לְדְבָרַי הַקְשִׁיבָה לְאִמְרָתַי הַט אָזְנֶךָ: 21 אַל יַלְּזוּ מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ: 22 כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא: 23 מִכָּל מִשְׁמָר נְצֹר לִבֶּךָ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים: 24 הָסֵר מִמְּךָ עִקְּשׁוּת פֶּה וְלֹעֲזוּת שְׂפָתַיִם הַרְחֵק לָךְ: 25 עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ וְעַפְעַפֶּיךָ יָשָׁרוּ נֶגְדֶּךָ: 26 פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ וְכָל דְּרָכֶיךָ יִכֹּנוּ: 27 אַל תֵּט יָמִין וּשְׂמֹאל הָסֵר רַגְלְךָ מֵרָע:

28 בְּנִי הַקְשֵׁב לְחָכְמָתִי לִתְבוּנָתִי הַט אָזְנֶךָ: 29 לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת וְדַעַת שְׂפָתֶיךָ יִנְצֹרוּ: 30 כִּי נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתֵי זָר וְחָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ: 31 וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיפִיּוֹת: 32 רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ: 33 פֶּן אֹרַח חַיִּים לֹא תְפַלֵּס נָעוּ מַעְגְּלֹתֶיהָ לֹא תֵדָע: 34 וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי: 35 הַרְחֵק מֵעָלֶיהָ דַּרְכֶּךָ וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ: 36 פֶּן תִּתֵּן לַאֲחֵרִים הוֹדֶךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ לְאַכְזָרִי: 37 פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ וַעֲצָבֶיךָ בֵּית נָכְרִי: 38 וְנָהַמְתָּ בְאַחֲרִיתֶךָ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ: 39 וְאָמַרְתָּ אֵיךְ שָׂנֵאתִי מוּסָר וְתוֹכַחַת לִבִּי נָאָצָה: 40 וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל מוֹרַי וְלַמְלְמֵי לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי: 41 כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה: 42 שְׁתֵה מַיִם מִבּוֹרֶךָ וְנֹזְלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ: 43 יִפְצוּ מַעְיָנֹתֶיךָ חוּצָה בָּרְחֹבוֹת פַּלְגֵי מָיִם: 44 יִהְיוּ לְךָ לְבַדֶּךָ וְאֵין לְזָרִים אִתָּךְ: 45 יְהִי מְקוֹרְךָ בָּרוּךְ וְשְׂמַח מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ: 46 אַיֶּלֶת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חֵן דָּדֶיהָ יְרַוְּךָ בְכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגֶּה תָמִיד: 47 וְלָמָּה תִשְׁגֶּה בְנִי בְזָרָה וְתַחְבֹּק חֵיק נָכְרִיָּה: 48 כִּי נֹכַח עֵינֵי יְהוָה דַּרְכֵי אִישׁ וְכָל מַעְגְּלֹתָיו מְפַלֵּס: 49 עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּ אֶת רָשָׁע וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ: 50 הוּא יָמוּת בְּאֵין מוּסָר וּבְרֹב אִוַּלְתּוֹ יִשְׁגֶּה:

פרק ה.

1 בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ: 2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: 3 עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וְהַרְהֵב פְּנֵי רֵעֶיךָ: 4 אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: 5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ: 6 לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם: 7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמוֹשֵׁל: 8 תָּכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ אָגְרָה בַּקָּצִיר מַאֲכָלָהּ: 9 עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי מִתְּרַדְּמָתְךָ תָּקוּם: 10 מְעַט שֵׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת מְעַט חִבּוּק יָדַיִם לִשְׁכָּב: 11 וּבָא כְמוֹ הֹלֵךְ מִסְכֵּנֶךָ וְרָאשְׁךָ כְּאִישׁ מָגֵן: 12 אָדָם בְּלִיַּעַל אִישׁ אָוֶן הוֹלֵךְ עִקְּשׁוּת פֶּה: 13 קֹרֵץ בְּעֵינָיו מוֹלֵל בְּרַגְלָיו מוֹרֶה בְּאֶצְבְּעֹתָיו: 14 תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חָרַשׁ רָע בְּכָל עֵת מְדָנִים יְשַׁלֵּחַ: 15 עַל כֵּן פִּתְאֹם יָבוֹא אֵידוֹ רֶגַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא: 16 שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יְהוָה וְשֶׁבַע תּוֹעֲבוֹת נַפְשׁוֹ: 17 עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקֶר וְיָדַיִם שׁוֹפְכוֹת דָּם נָקִי: 18 לֵב חֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת אָוֶן רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָע: 19 יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד אֱמוּנִים וּמְשַׁלֵּחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים: 20 נְצֹר בְּנִי אֶת מִצְוַת אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ: 21 קָשְׁרֵם עַל לִבְּךָ תָּמִיד עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ: 22 בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וַהֲקִיצוֹתָ הִיא תְשִׂיחֶךָ: 23 כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר: 24 לִשְׁמָרְךָ מֵאֵשֶׁת רָע מֵחֶלְקַת לְשׁוֹן נָכְרִיָּה: 25 אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ: 26 כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יְקָרָה תָצוּד: 27 הַיַּחְתֶּה אִישׁ אֵשׁ בְּחֵיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרַפְנָה: 28 אִם יְהַלֵּךְ אִישׁ עַל גֶּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶינָה: 29 כֵּן הַבָּא אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא יִנָּקֶה כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהּ: 30 לֹא יָבוּזוּ לַגַּנָּב כִּי יִגְנֹב לְמַלֹּא נַפְשׁוֹ כִּי רָעֵב: 31 וְנִמְצָא יְשַׁלֵּם שִׁבְעָתָיִם אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ יִתֵּן: 32 נֹאֵף אִשָּׁה חֲסַר לֵב מַשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה: 33 נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא וְחֶרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: 34 כִּי קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר וְלֹא יָחוֹס בְּיוֹם נָקָם: 35 לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר וְלֹא יֹאבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד:

פרק ו.

1 בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ תָּקַעְתָּ לַזָּר כַּפֶּיךָ: 2 נוֹקַשְׁתָּ בְאִמְרֵי פִיךָ נִלְכַּדְתָּ בְּאִמְרֵי פִיךָ: 3 עֲשֵׂה זֹאת נָא בְנִי וְהִנָּצֵל כִּי בָאתָ בְכַף רֵעֶךָ לֵךְ הִתְרַפֵּס וְהַרְהֵב פְּנֵי רֵעֶיךָ: 4 אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: 5 הִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיַּד יָקוּשׁ: 6 לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם: 7 אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵ

כה זבולן בנו שלישי לו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים
32 ושמה: פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
33 קנה אותו מיד הישמעאלים אשר הורידו אותו שמה.* וה׳
היה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי:
34 וירא אדניו כי ה׳ אתו וכל אשר הוא עושה ה׳ מצליח
בידו: ומצא יוסף חן בעיניו וישרת אותו ויפקדהו על
35 ביתו ואת כל אשר יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד
אותו על ביתו ועל כל אשר יש לו וברך ה׳ את בית
36 המצרי בגלל יוסף ותהי ברכת ה׳ בכל אשר יש לו בבית
37 ובשדה: ויעזב את כל אשר יש לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויוסף היה יפה
38 תואר ויפה מראה: ויהי אחרי הדברים האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:* ויסרב
ויאמר אל אשת אדניו הן אדוני לא ידע אתי מה בבית
39 ואת כל אשר יש לו נתן בידי: אין גדול בבית הזה ממני
ולא חשך ממני דבר כי אם אותך יען אשר את אשתו
40 הוא ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים:
ויהי כאשר דברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה
41 לשכב אצלה ולהיות עמה: ויהי כהיום הזה ויבא הבית
42 לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית:
ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה
43 וינס ויצא החוצה: ותרא כי עזב בגדו בידה וינס החוצה:
44 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול
45 גדול: ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו
46 אצלי וינס ויצא החוצה:* ותשמר בגדו אצלה עד בוא
47 אדניו הביתה: ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא
אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: ויהי כהרימי
קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:

פרק לט׳

1 ויוסף הורד מצרימה וקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידו שמה:

1: מצרימה. 2: ושאר: ויקחהו משם

(32) בר. 2: 24. 1: 8.
(33) בר. 5: 31. שו. 2: 9. 10: 12. שמ. 14: 26. 15: 26. 16: 7. 13. בר. 1: 4. 10: 45. יר. 4: 8.
(34) תה. 110: 1. שמ 22: 44. 1. זה. 15: 25. יר. 1: 20. בר. 1: 13.
(36) בר. 5: 31.
(37) ויק. 12: 10. לה. 3: 10. בר. 9: 6. 16: 30.
(38) לה. 24: 47. בר. 3: 19. (39) שה. 2: 28. בר. 3: 25. 10: 45. 11: 15. 18: 14. 27: 15. 3. 8. 14. יר. 2: 9. 17. (42) בר. 2: 46. 1: 14. לו. 12: 12. יר. 6: 18. זה. 4: 2. בר. 10: 25. (43) בר. 16: 17. בר. 4: 33. 5: 12. (44) בר. 4: 32. 34. (45) בר. 58: 7. (46) בר. 1: 14. לה. 24: 53. בר. 5: 42. 20: 7. (47) לה. 2: 52. בר. 4: 33. לו. 14: 18. בר. 5: 11. 14. 24.

---

(1) בר. 2: 46. זה. 55: 17.
(2) בר. 14: 8. שמ. 9: 8.
(6) בר. 4: 10.
(8) בר. 35: 6.
(9) בר. 4: 16. 21.
(10) שמ. 9: 8.
(11) שמ. 10: 23. בר. 5: 12.
(13) בר. 42: 1. 52: 13. זה. 12: 18. בר. 5: 30. שמ. 7: 39. 12. 16. 17: 1. זה 27: 2. 20. בר. 15: 11. לה. 23: 18. 20. 21. שמ. 18: 40. 19: 15. בר. 13: 28. (14) זה. 16: 10. בר. 1: 24. לה. 1: 35. בר. 2: 27. 4: 27. 7: 52. 22: 14. (15) בר. 2: 10. 5: 9. 1. שמ. 5: 11. בר. 2: 24. 32. (16) זה 9: 22. בר. 4: 10. 14: 9. (17) לה. 23: 34. שמ. 16. 3. בר. 13: 27. 1. זה. 2: 8. 1. בר. 1: 13.

3: כתיב. בשר. כתיבה. ואם אין אין כתיב. 26. ס: 27. 30. שם יב. 42: 7. 52: 13. 53: 14.
4: ושאר: הביאהו.

18 וילכו בית כנעני ארצה כנען ויבאו
אל יעקב אביהם ארצה כנען ואת כל
19 רכושם אשר רכשו מקנה קנינם רכוש
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק
20 אביהם ארצה כנען׃ ועשו ראה כי נשי
בנות כנען רעות בעיני יצחק אביו׃
21 ויסע עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על
22 נשיו לו לאשה׃ ואלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את
אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה
ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את
23 דבתם רעה אל אביהם׃ וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו
24 ועשה לו כתנת פסים׃ וישנאו אחיו
אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ ויחלם יוסף
25 חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃
ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
26 אשר חלמתי׃ והנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם
נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי׃

פרק ל.

1 ויהי כי ראה יעקב כי יש שבר במצרים
ויאמר יעקב לבניו למה תתראו׃ ויאמר
2 הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו
שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות
ולא נרעב אנחנו וכל בתינו׃ ויאמר לא
3 אשלח את בנימין אחי יוסף אתכם כי
אמר פן יאסון אחיו׃ ויבאו בני ישראל
4 לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ
כנען׃ ויוסף הוא השליט על הארץ הוא
המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף
5 וישתחוו לו אפים ארצה׃ ויכר יוסף את
אחיו והם לא הכירוהו׃ ויזכר יוסף את
6 החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם
מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
7 באתם׃ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לשבר אוכל׃ כלנו בני איש אחד
נחנו כנים היו עבדיך ולא היו מרגלים׃
8 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ
9 באתם לראות׃ ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו׃
10 ויאמר אליהם הוא אשר דברתי אליכם
לאמר מרגלים אתם׃ בזאת תנסו חי
פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם
11 הקטן הנה׃ שלחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
12 האמת אתכם ואם אין חי פרעה כי
13 מרגלים אתם׃ ויאסף אותם אל משמר
שלשת ימים׃ ויאמר אליהם יוסף ביום
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני
14 ירא׃ אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר
בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר
15 רעבון בתיכם׃ והבאתם את אחיכם
הקטן אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו
16 ויעשו כן׃ ויאמרו איש אל אחיו אבל
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו
צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
17 על כן באה אלינו הצרה הזאת׃ וישמע
ראובן ויען אותם לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
18 שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃ ויהי ביום
19 השלישי ויאמר אליהם זאת עשו וחיו
את האלהים אני ירא׃ אם כנים אתם
אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם
20 ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם׃
והאחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
21 דבריכם ולא תמותו׃ ויעשו כן׃ ויאמרו
איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו
22 הצרה הזאת׃ וישב ראובן אותם לאמר
הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו
בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש׃
23 והם לא ידעו כי שומע יוסף כי המליץ
24 בינותם׃ וישב מעליהם ויבך ויפן אליהם
וידבר אליהם ויקח משמעון את שמעון
25 ויאסר אתו לעיניהם׃ ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספי איש אל
שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן׃

---

[1] ראשי פרשיות. בר. מב. כא–לג. בראשית.

(18) לה. 24: 44. שה. 26: 22. שו. 22. נר. 50: 6. 53: 5. מכד. דב. 9: 26. ו. שה. 1: 10. 11.
(19) שה. 2: 38.
(21) שה. 1: 11. שמ. 17: 11. לה. 1: 70.
(22) שמ. 18: 15. 18. 19. שה. 7: 37.
(25) שה. 2: 39. לש. 9: 4. 8. 15: 8. לכלכ. 3: 26.
(7) שה. 2: 14. שמ. 21: 23.
שה. 7: 27.
(8) לה. 12: 11. 12.
(10) שה. 3: 6. 16. 2: 24.
(11) שו. 118: 22. נר. 28: 16. שמ. 21: 42.
(12) שמ. 1: 21. שה. 10: 43. ו. שא. 2: 5. 6.
(13) שמ. 11:25. ו. שו. 1:27.
(14) שה. 3: 11.
(16) ו. שמ. 11: 47. שה. 3: 9. 10.
(18) שה. 5: 40.
(19) שה. 5: 29.
(20) שה. 1: 8. 2: 32. 22: 15. ו. שמ. 1: 1. 3.
(21) שמ. 21: 26. לה. 20: 6. 19. 22: 2. שה. 5: 26. 28: 8. 7.
(23) שה. 12: 12.
(24) ש. שכ. 19: 15.
(25) שו. 2: 1.

[2] שו: שהה. [3] ש: דמשק שהה.

[1]ומשקלו׃
26 פתח לכל־אחד
ושנים לאחד׃
27 והנשאים הביאו את־אבני השהם ואת־אבני
המלואים לאפוד ולחשן׃
28 ואת־הבשם ואת־השמן למאור ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃
29 כל־איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל־
המלאכה אשר־צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני־ישראל נדבה ליהוה׃
30 ויאמר משה לבני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה׃
31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל־מלאכה׃
32 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃
33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל־
מלאכת מחשבת׃
34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן־אחיסמך
למטה דן׃
35 מלא אתם חכמת־לב לעשות את־כל־מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני
ובשש וארג עשי כל־מלאכה וחשבי מחשבות׃

פרק לו׃

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל־איש חכם־לב אשר
נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את־
כל־מלאכת עבדת הקדש לכל אשר־צוה יהוה׃
2 ויקרא משה אל־בצלאל ואל־אהליאב ואל כל־איש
חכם־לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל־איש אשר
נשא לבו אתו לקרבה אל־המלאכה לעשתה׃
3 ויקחו את־כל־התרומה אשר הביאו בני־ישראל
לפני משה לעבדת עבדת הקדש לעשות אתה והם
הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃
4 ויבאו כל־החכמים העשים את־כל־מלאכת הקדש
איש מלאכתו אשר־הם עשים אתה׃
5 ויאמרו אל־משה לאמר מרבים העם להביא מדי
העבדה למלאכה אשר־צוה יהוה לעשת אתה׃
6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה
אל־יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם
מהביא׃
7 והמלאכה היתה דים לכל־המלאכה לעשות אתה
והותר׃
8 ויעש כל־חכם־לב בעשי המלאכה את־המשכן
עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב עשה אתם׃
9 אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמות מדה אחת ליריעות
כלן׃
10 ויחבר את־חמש היריעות אחת אל־אחת וחמש
היריעות חברת אחת אל־אחת׃
11 ויעש לולאת תכלת על־שפת היריעה האחת
מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה
במחברת השנית׃
12 חמשים לולאת עשה ביריעה האחת וחמשים
לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית
מקבלת הלולאת אחת אל־אחת׃
13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את־היריעת איש
אל־אחיו בקרסים ויהי המשכן אחד׃
14 ויעש יריעת עזים לאהל על־המשכן עשתי
היריעת עשה אתם׃
15 אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמות אחת מדה ליריעת
עשתי עשרה׃
16 ויחבר את־חמש היריעת לבד ואת־שש היריעת
לבד׃
17 ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה הקיצונה
במחברת ועשית חמשים לולאת על־שפת היריעה
השנית במחברת השנית׃
18 ועשית חמשים קרסי נחשת לחבר את־האהל
להיות אחד׃
19 ועשה מכסה לאהל עורת אילם מאדמים וכסה
עורת התחשים מלמעלה׃
20 ועשה את־הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃
21 עשר באמה ארך הקרש וחצי האמה רחב הקרש
האחד׃
22 שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל־אחת
כן עשה לכל קרשי המשכן׃
23 ויעש את־הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת
נגבה תימנה׃
24 ואת ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃
25 ולצלע השנית למשכן לפאת צפונה עשה עשרים
קרשים׃
26 וארבעים אדניהם כסף שנים אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃
27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃
28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃
29 והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על־ראשו
אל־הטבעת האחת כן היה לשניהם למקצעת שני
היו׃
30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש־עשרה
אדנים תחת שני שני הקרש׃
31 ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת׃
32 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית
וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃
33 ויעש את־הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח
מקצה אל־קצה׃
34 ואת־הקרשים צפה זהב ואת־טבעתיהם עשה
זהב בתים לבריחם וצפה את־הבריחם זהב׃
35 ויעש את־הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה חשב עשה אתה׃
36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים וצפם זהב וויהם
זהב ויצק להם ארבע אדני כסף׃
37 ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃

[1]מ: מחצית.

(27) שמ׳ 26: 3. לה. 22: 2. 23: 1. 8. 42: 1. 52: 13. שמ׳ 12: 18. לה. 14 18. במ׳ 10: 36. (28) ב״ה 2: 23. 3: 18. (29) ב״ה 4: 13. 31. 9: 27. 13: 46. 14: 3. 19: 8. 26: 26. 28: 31. יא. 6: 19. (30) ב״ה 2: 43. 5: 12. 3: 6. 16. 4: 27. (31) ב״ה 2: 2. 4. 16: 26. 4: 29.

(32) ב״ה 5: 12. יט. 15: 5. (37) ב״ה 4: 34. 35. 5: 1. 2.

(2) ב״ה 4: 37. (3) שמ׳ 30: 2. שה. 23: 21.

שמ׳ 5: 4. לה. 22: 3. ב״ה 5: 9. (5) ב״ה 5: 10. 11. (6) שמ׳ 19: 40. (9) ב״ה 5: 3. שמ׳ 4: 7. (10) ב״ה 5: 5. (11) ב״ה 5: 5. 2: 43. 19: 17. (12) ב״ה 2: 43. 14: 3. 19: 11. יט. 15: 19. ס. שה. 12. לה. 2: 4. ב״ה 3: 11. 4: 32.

(13) שמ׳ 9: 22. 12: 42. 19: 38. ב״ה 2: 47. 4: 21. (15) שמ׳ 9: 21. 14: 36. ב״ה 19: 12. (16) שה. 16: 17. 18. שמ׳ 14: 12. (17) ב״ה 4: 1. 2. 6. (18) לה. 21: 12. (19) ב״ה 12: 7. 16: 26. (20) שמ׳ 6: 68. 17: 3. 4. שמ׳ 5: 11. (21) ב״ה 4: 5. 6.

23 ויהי כאשר. ויבא אברם עד הגיעו כדרלעמר
23 וכל המלכים אשר אתו עמק שוה הוא עמק
המלח ויכו את כל שדי העמלקי וגם את
24 האמרי היושב בחצצון תמר: רק המה אנשים
25 לא המלחמה לנו. ויקח את הרכוש כל סדם
ואת כל אכלם וילכו: וגם את לוט בן אחי
אברם ואת רכושו ילכו כי הוא יושב בסדם.
26 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר
27 והמה בעלי ברית אברם. וישמע אברם כי
28 נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו
שלש מאות ושמנה עשר ויר[1] עד דן:
29 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את
כל הרכוש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב
30 וגם את הנשים ואת העם: ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר
31 ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל עליון:
32 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה
שמים וארץ: ובורך אל עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו עשרון מכל:
33 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
34 והרכוש קח לך לעצמך. ויאמר אברם אל מלך
סדם הרימותי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך נעל ואם
35 אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם: חלילה לי מאכול אך את אשר
אכלו הנערים ואת חלק האנשים אשר הלכו
36 אתי ענר אשכל וממרא יקחו חלקם: ויהי
אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירש
אתך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא
השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם
ויאמר אליו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה: ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותר ובן יונה: ויקח לו את כל אלה ויבתר
אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
והציפור לא בתר: וירד העיט על הפגרים
ויבא אברם עליהם: ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה
נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו
דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול:
ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה
טובה: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם
עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה ועלטה
היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה: ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת:

[1] ויר: נחלה.

(24) כה. 22: 4. בר. 4: 1.
(26) שמ 21: 26.
(28) בר. 4: 18. 2: 23. 36. 3: 15. 7: 52. שמ 23: 35. 25: 27.
(29) בר. 4: 19.
(30) בר. 3: 13. 15. 22: 14. 10: 39. 13: 29. יהושע. 3: 13. ושפ. 2: 24.
(31) בר. 2: 33. 36. שו. 2: 9. יהו. 2: 10. 12: 2. בר. 3: 15. שמ 1: 21. מה. 24: 47.
בר. 3: 26. 13: 38. וש. 1: 7. מה. 1: 14.
(32) שמ. 15: 26. 27. בר. 2: 4. 10: 44.
(33) בר. 2: 37. 7: 54.
(34) בר. 22: 3.
(38) שאל. 21: 30. נד. 8: 10. שמ 15: 13.
(39) כה. 21: 15. 1. מה. 1: 25. בר. 7: 51. 9: 5. 23: 9.
(40) בר. 4: 18. שמ 10: 17. 23: 34. שא. 13: 9.

(41) שמ 5: 12. כה. 5: 3. ה. מה. 12: 10. שו. 1: 29. יהו. 10: 34. שר. 1: 2. 1. שא. 4: 13. 16.
(42) בר. 2: 46. 4: 20. 29.

(1) בר. 2: 41. 4: 4. 5: 14. 6: 7. 9: 29. 11: 20. 4: 35.
(2) שא. 18: 17.
(3) שר. 1: 13. בר. 1: 21. 16: 2. 1. שא. 3: 7.
(4) בר. 2: 42.
(5) בר. 11: 24. 8: 5. 26. 21: 8. יהוש. 2: 6. 15.
(6) בר. 1: 24. 8: 17. 9: 17. 13: 3. 1. שא. 4: 14. 5: 22. ה. שא. 1: 6.
(7) בר. 12: 24. 19: 20. מה. 1: 6. שמ. 12: 42.
(10) כה. 21: 15. בר. 5: 39. שא. 4: 12. נד. 54: 17.
(11) 1. שא. 21: 10. 13. שמ 26: 59. 60.

12 ויאמר ראובן. ☼ אליהם אל־תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר וידו אל־תשלחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו׃
13 ויהי כבואו אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו׃ ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ ☼
14 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים׃
15 ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו׃ ☼ לכו ונמכרנו לישמעאלים הזה וידנו אל־תהי־בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃

פרשה ו׳

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃
2 וירא־שם יהודה בת־איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃
3 ותהר ותלד בן ויקרא את־שמו ער׃ ☼ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן׃
4 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את־שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ ☼
5 ויהי כאשר ילדה את־ער בכרו ושמה תמר׃ ☼ ותלד עוד את־שלה ויהי בכזיב בלדתה אתו׃
6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר׃ ותהר עוד ותלד בן ותקרא את־שמו אונן׃
7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ ☼
8 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ ☼
9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ ☼
10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃ ☼
11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר פן־ימות גם־הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃
12 וירבו הימים ותמת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ ☼
13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃
14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך תמנתה כי ראתה כי־גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃
15 וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ ☼
16 ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃
17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן־הצאן ותאמר אם־תתן ערבון עד־שלחך׃
18 ויאמר מה־הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃
19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ ☼
20 וישלח יהודה את־גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה׃
21 וישאל את־אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על־הדרך ויאמרו לא־היתה בזה קדשה׃ ☼
22 וישב אל־יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה׃
23 ויאמר יהודה תקח־לה פן־נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ☼
24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ ☼
25 היא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה לאמר להאיש אשר אלה־לו אנכי הרה ותאמר הכר־נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ☼
26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה בני ולא־יסף עוד לדעתה׃ ☼
27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃
28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על־ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃
29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃
30 ואחר יצא אחיו אשר על־ידו השני ויקרא שמו זרח׃ ☼

פרשה ז׳

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדוהו שמה׃
2 ויהי יהוה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃
3 וירא אדניו כי־יהוה אתו וכל אשר־הוא עשה יהוה מצליח בידו׃
4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־יש־לו נתן בידו׃
5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל־אשר־יש־לו והברך יהוה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל־אשר־יש־לו בבית ובשדה׃
6 ויעזב כל־אשר־לו ביד יוסף ולא־ידע אתו מאומה כי אם־הלחם אשר־הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה׃
7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את־עיניה אל־יוסף ותאמר שכבה עמי׃
8 וימאן ויאמר אל־אשת אדניו הן אדני לא־ידע אתי מה־בבית ואת כל־אשר־יש־לו נתן בידו׃
9 אין־גדול בבית הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אתך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים׃
10 ויהי כדברה אל־יוסף יום־יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה׃
11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית׃
12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה׃
13 ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה ותנס החוצה׃
14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול׃
15 ויהי כשמעו כי־הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה׃
16 ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו׃
17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי׃
18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה׃
19 ויהי כשמע אדניו את־דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו׃
20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי־שם בבית הסהר׃
21 ויהי יהוה את־יוסף ויט אליו חסד ויתן את־חנו בעיני שר בית הסהר׃
22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל־האסירים אשר בבית הסהר ואת כל־אשר־יעשים שם הוא היה עשה׃
23 אין שר בית הסהר רואה את־כל־מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר־הוא עשה יהוה מצליח׃

---

[1] ו: מכרוהו.

(14) בר. 25: 8. דב. 9: 26.

(2) בר. 22: 1.
(3) בר. 12: 1.
(4) בר. 11: 31. 12: 4. 5.
(5) בר. 12: 7. 13: 15. 15: 3. 18. 17: 8. 26: 3.
(6) בר. 15: 13. 16. שם.
12: 40. שמ. 3: 17.
(7) שם. 3: 12.
(8) בר. 17: 9–11. 21: 2–4. 25: 26. 29: 31. מש. 30: 5. 35: 18. 23.
(9) בר. 37: 4. 11. 28. שם. 105: 17. בר. 39: 2. 21. 23.
(10) בר. 41: 37. 42: 6.
(11) בר. 41: 54.
(12) בר. 42: 1.
(13) בר. 45: 4. 16.
(14) בר. 45: 9. 27. 46: 27.

[2] ו: מכרוהו.

דב. 10: 22.
(15) בר. 46: 5. 49: 33. שם. 1: 6.
(16) שם. 13: 19. שר. 24: 32. בר. 23: 16. 33: 19.
(17) בר. 15: 13. בא. 7: 6. שם. 1: 7–9. שם. 105: 24. 25.
(19) שם. 1: 22.
(20) שם. 2: 2. בר. 11: 23.
(21) שם. 2: 3–10.
(22) בר. 24: 19.
(23) שם. 2: 11. 12.
(26) שם. 2: 13.
(27) בר. 12: 14. בא. 4: 7. 20.
(29) שם. 2: 15. 22. 18: 3. 4.
(30) שם. 3: 2.
(32) שם 22:32. בר. 16:11. 15.
(33) שם. 3: 5. שר. 5: 15.

111 ... פרשת: ... ...

לא יפה הדבר אשר אתה עשה הלא על חטאתכם אתם חוטאים את יהוה וידעו חטאתכם אשר תמצא אתכם׃ 7 ויהי ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך׃ 8 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר אך נודע הדבר׃ 9 ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר׃ וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר׃ 10 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה וידלו ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן׃ 11 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושיעם וישק את צאנם׃ 12 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום׃ 13 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן׃ 14 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם׃ 15 וישב משה לגור את האיש ויתן את צפרה בתו למשה׃ 16 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ 17 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה׃ 18 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב׃ 19 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים׃ 20 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתן כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה׃ 21 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל׃ 22 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה׃ 23 וירא יהוה כי סר לראות וייקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני׃ 24 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא׃ 25 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה כי ירא מהביט אל האלהים׃ 26 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו׃ 27 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן האדמה ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃ 28 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם׃ 29 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים׃ 30 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה והוצאתי את בני ישראל ממצרים׃ 31 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה׃ 32 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם׃ 33 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ 34 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ 35 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים׃ 36 ואמר אעלה אתכם מענה מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ 37 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ 38 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ 39 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ 40 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ 41 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ותשימון על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים׃

פרק ד׳

1 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ 2 ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה׃ 3 ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו׃ 5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו׃ 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃ 10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ 15 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות׃ 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום׃ 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם׃ 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן למשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ 24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃

(7) שמ׳ 16: 17.
(9) בר׳ 13: 6. 5: 36.
(12) בר׳ 1: 3.
(15) בר׳ 2: 38.
(16) בר׳ 19: 2. שמ׳ 28: 19.
בר׳ 2: 38. בר׳ 10: 48.
19: 5.
(17) בר׳ 6: 6. 19: 6. דב׳ 2: 6.
(20) שמ׳ 10: 8. ד. שב. 5: 16. בר׳ 2: 38. 10: 45. 11: 17.
(22) ש״ב 4: 27. ד. שב. 2: 25.
(23) דב׳ 12: 15.
(24) בר׳ 20: 7. 17. שב. 8: 8. שמ׳ 21: 7. 1. שב. 13: 6. 16. שמ׳ 42: 8. שב. 5: 16.
(27) ש״ב 3: 10. שמ׳ 12: 20.
(32) שב. 53: 7. 8.
(35) בר׳ 24: 27. בר׳ 28:18.
(36) בר׳ 10: 47.
(37) שמ׳ 28: 19. שב. 16: 16. שמ׳ 10: 16. שמ׳ 6: 69. 9: 35. 38. 11: 27. בר׳ 9: 20. 1. שמ׳ 4: 15. 5: 5. 13.
(39) 1. שב. 18: 12. ד. שב. 2: 16. שמ׳ 3: 12. 14.

[שב. שמ׳ 35.]

(1) בר׳ 8: 3. ש״ב 1: 13. 1. שב. 1: 13.
(2) בר׳ 19: 9. 23.
(3) בר׳ 22: 6. 26: 12. ד. שמ׳ 15: 8.

[1] שמ׳ ושי. בר׳. 37. ויאמר אליו אלהי: ל׳ שמ׳ אל. שלחני: ל׳ שמ׳ ושלחני. [2] מ׳: משלחני.

פרק ה׳

1 ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ 4 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ 7 לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ 8 ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן׃ 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ 16 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים והחטאת עמך׃ 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם ותכן לבנים תתנו׃ 19 וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה׃ 21 ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו׃ 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

פרק ו׳

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן׃ 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון׃ 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם׃ 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שנה ושלשים ושבע שנה׃ 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי׃ 25 ואלעזר בן אהרן קח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם׃ 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

פרק ז׳

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 4 ולא ישמע אליכם פרעה ונתן את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ 8 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם המה חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ 12 ויטלו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש הארץ מצרים ולא יוכלו מצרים לשתות מים מיאר׃ 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה׃ 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ 24 וחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ 25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃ 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ 27 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ 29 ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃

(1) שמ׳ 16: 17.
(2) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(3) בר׳ 6: 6. 19: 6. דב׳ 2: 6.
(4) בר׳ 2: 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(5) בר׳ 19: 2. שמ׳ 28: 19.
(6) בר׳ 13: 6. 5: 36.
(7) שמ׳ 16: 17.
(8) בר׳ 1: 3.
(9) בר׳ 13: 6. 5: 36.
(10) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(11) בר׳ 6: 6. 19: 6. דב׳ 2: 6.
(12) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(13) בר׳ 19: 2. שמ׳ 28: 19.
(14) בר׳ 13: 6. 5: 36.
(15) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(16) בר׳ 19: 2. שמ׳ 28: 19.
(17) בר׳ 6: 6. 19: 6. דב׳ 2: 6.
(18) בר׳ 13: 6. 5: 36.
(19) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(20) שמ׳ 10: 8. ד. שב. 5: 16. בר׳ 2: 38. 10: 45. 11: 17.
(21) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(22) דב׳ 4: 27. ד. שב. 2: 25.
(23) דב׳ 12: 15.
(24) בר׳ 20: 7. 17. שב. 8: 8. שמ׳ 21: 7. 1. שב. 13: 6. 16. שמ׳ 42: 8. שב. 5: 16.
(25) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(26) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(27) ש״ב 3: 10. שמ׳ 12: 20.
(28) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(29) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(30) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(31) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(32) שב. 53: 7. 8.
(33) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(34) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(35) בר׳ 24: 27. בר׳ 28:18.
(36) בר׳ 10: 47.
(37) שמ׳ 28: 19. בר׳ 16: 16. שמ׳ 10: 16. שמ׳ 6: 69. 9: 35. 38. 11: 27. בר׳ 9: 20. 1. שמ׳ 4: 15. 5: 5. 13.
(38) בר׳ 38. בר׳ 10: 48. 19: 5.
(39) 1. שב. 18: 12. ד. שב. 2: 16. שמ׳ 3: 12. 14.

[שב. שמ׳ 35.]

(1) בר׳ 8: 3. ש״ב 1: 13. 1. שב. 1: 13.
(2) בר׳ 19: 9. 23.
(3) בר׳ 22: 6. 26: 12. ד. שמ׳ 15: 8.

35 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה
ילדה מלכה גם־הוא בנים לנחור אחיך׃ 36 את־עוץ
בכרו ואת־בוז אחיו ואת־קמואל אבי ארם׃ 37 ואת־כשד
ואת־חזו ואת־פלדש ואת־ידלף ואת־בתואל׃ 38 ובתואל
ילד את־רבקה שמנה בנים אלה ילדה מלכה לנחור
אחי אברהם׃ 39 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם־היא
את־טבח ואת־גחם ואת־תחש ואת־מעכה׃

24 1 ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את־אברהם
בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־
אשר־לו שים־נא ידך תחת ירכי׃ 3 ואשבעך בה׳
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אל־ארצי
ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ 5 ויאמר
אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל־
הארץ הזאת השוב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר יצאת
משם׃ 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־תשיב את־
בני שמה׃ 7 ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי ואשר דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר
לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם־לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית מאלתי זאת רק את־בני לא תשב שמה׃
9 וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע
לו על־הדבר הזה׃

10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־
עיר נחור׃ 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ 12 ויאמר ה׳
אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום והעש חסד
עם־אדני אברהם׃ 13 הנה אנכי נצב על־עין המים
ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ 14 והיה הנערה
אשר אומר אליה הטי־נא כדך ואשתה ואמרה שתה
וגם־גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה
אדע כי־עשית חסד עם־אדני׃ 15 והוא טרם כלה
לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה
אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה׃ 16 והנערה
טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל׃ 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר
הגמיאיני־נא מעט־מים מכדך׃ 18 ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על־ידה ותשקהו׃ 19 ותכל
להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם־כלו
לשתות׃ 20 ותמהר ותערה כדה אל־השקת ותרץ עוד
אל־הבאר לשאב ותשאב לכל־גמליו׃ 21 והאיש משלים
לה מחריש להכיר הצלח ה׳ דרכו אם־לא׃ 22 ויהי
כאשר כללו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקעו משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב
משקלם׃ 23 ויאמר בת־מי את הגידי־נא לי היש־בית
אביך מקום לנו ללון׃ 24 ותאמר אליו בת־בתואל
אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור׃ 25 ותאמר אליו גם־
תבן גם־מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ 26 ויקד
האיש וישתחו לה׳׃ 27 ויאמר ברוך ה׳ אלהי אדני
אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני ה׳ בית אחי אדני׃ 28 ותרץ הנערה
ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ 29 ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל־האיש החוצה אל־העין׃
30 והיה כראות את־הנזם ואת־הצמידים על־ידי
אחתו וכשמעו את־דברי רבקה אחתו לאמר כה־דבר
אלי האיש ויבא אל־האיש והנה עמד על־הגמלים על־
העין׃ 31 ויאמר בוא ברוך ה׳ למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא האיש
הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ 33 וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם־דברתי דברי
ויאמר דבר׃ 34 ויאמר עבד־אברהם אנכי׃ 35 וה׳
ברך את־אדני מאד ויגדל ויתן־לו צאן ובקר וכסף
וזהב ועבדים ושפחת וגמלים וחמרים׃ 36 ותלד שרה
אשת־אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן־לו את־כל־
אשר־לו׃ 37 וישבעני אדני לאמר לא־תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ 38 כי אם־אל־
בית־אבי תלך ואל־משפחתי ולקחת אשה לבני׃
39 ואמר אל־אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃
40 ויאמר אלי ה׳ אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
ומבית אבי׃ 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל־
משפחתי ואם־לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃
42 ואבוא היום על־העין ואמר ה׳ אלהי אדני אברהם
אם־יש־נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃
43 הנה אנכי נצב על־עין המים והיה העלמה היצאת
לשאב ואמרתי אליה השקיני־נא מעט־מים מכדך׃
44 ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם־לגמליך אשאב היא
האשה אשר־הכיח ה׳ לבן־אדני׃ 45 אני טרם אכלה
לדבר על־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה
ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני־נא׃
46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם־
גמליך אשקה ואשת ואשקה גם־הגמלים׃ 47 ואשאל
אתה ותאמר בת־בתואל אנכי בן־נחור אשר ילדה־לו
מלכה ואשם הנזם על־אפה והצמידים על־ידיה׃
48 ואקד ואשתחו לה׳ ואברך את־ה׳ אלהי אדני
אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את־בת־אחי
אדני לבנו׃ 49 ועתה אם־יש־כם עשים חסד ואמת
את־אדני הגידו לי ואם־לא הגידו לי ואסרה על־ימין
או על־שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מה׳ יצא
הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשת־בן־אדניך כאשר דבר ה׳׃
52 ויהי כאשר שמע עבד־אברהם את־דבריהם וישתחו
ארצה לה׳׃ 53 ויוצא העבד כלי־כסף וכלי־זהב
ובגדים ויתן לרבקה מתנות גם לאחיה ולאמה נתן
מגדנות׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו
וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ 55 ותאמר
אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר
תלך׃ 56 ויאמר אלהם אל־תאחרו אתי וה׳ הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה
ונשאלה את־פיה׃ 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם־האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את־
רבקה אחתם ואת־מנקתה ואת־עבד אברהם ואת־
אנשיו׃ 60 ויברכו את־רבקה ויאמרו לה אחתנו את
היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃
61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על־הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את־רבקה וילך׃
62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ
הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים׃ 64 ותשא רבקה את־
עיניה ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל׃ 65 ותאמר
אל־העבד מי־האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו
ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃
66 ויספר העבד ליצחק את כל־הדברים אשר עשה׃
67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את־רבקה
ותהי־לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

25 1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד־
לו את־זמרן ואת־יקשן ואת־מדן ואת־מדין ואת־
ישבק ואת־שוח׃ 3 ויקשן ילד את־שבא ואת־דדן
ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין
עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל־אלה בני
קטורה׃ 5 ויתן אברהם את־כל־אשר־לו ליצחק׃
6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל־ארץ
קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה
שנה ושבעים שנה ושנה׃ 8 ויגוע וימת אברהם
בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל־עמיו׃ 9 ויקברו
אתו יצחק וישמעאל בניו אל־מערת המכפלה אל־שדה
עפרון בן־צחר החתי אשר על־פני ממרא׃ 10 השדה
אשר קנה אברהם מאת בני־חת שם קבר אברהם
ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך
אלהים את־יצחק בנו וישב יצחק עם־באר לחי ראי׃
12 ואלה תולדת ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני
ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית
וקדר ואדבאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃
15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם׃ 17 ואלה שני שנות חיי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה ושבע ויגוע ויאסף אל־עמיו׃
18 וישכנו מחוילה עד־שור אשר על־פני מצרים בואכה
אשור על־פני כל־אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדת יצחק
בן־אברהם אברהם הוליד את־יצחק׃ 20 ויהי יצחק
בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה בת־בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר
יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר־לו ה׳
ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם־כן למה זה אנכי ותלך לדרש את־ה׳׃
23 ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃
24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא
הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃
26 ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק בן־ששים שנה בלדת אתם׃
27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה
ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את־
עשו כי־ציד בפיו ורבקה אהבת את־יעקב׃ 29 ויזד
יעקב נזיד ויבא עשו מן־השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר
עשו אל־יעקב הלעיטני־נא מן־האדם האדם הזה כי
עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי
הולך למות ולמה־זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב׃
34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה׃

26 1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים
גררה׃ 2 וירא אליו ה׳ ויאמר אל־תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל־הארצות
האל ואקים את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃
4 והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את
כל־הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃
5 עקב אשר־שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃
7 וישאלו אנשי־המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי
ירא היה לאמר אשתי פן־יהרגוני אנשי המקום על־
רבקה כי־טובת מראה היא׃ 8 ויהי כי־ארכו שם
הימים וישקף אבימלך מלך־פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את־רבקה אשתו׃ 9 ויקרא
אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן־אמות
עליה׃ 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את־אשתך והבאת עלינו אשמה׃
11 ויצו אבימלך את כל־העם לאמר הנוגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה׳׃
13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי־גדל מאד׃
14 ויהי־לו מקנה־צאן ומקנה־בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים׃ 15 ואת כל־הבארות אשר
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר׃ 16 ויאמר אבימלך אל־יצחק לך
מעמנו כי־עצמת ממנו מאד׃ 17 וילך משם יצחק
ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 18 ויחפר יצחק את־
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות
אשר קרא להן אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל
וימצאו־שם באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם־
רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי
התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת וירבו גם־עליה
ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת
ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי־עתה
הרחיב ה׳ לנו והפרינו בארץ׃ 23 ויעל משם באר
שבע׃ 24 וירא אליו ה׳ בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל־תירא כי־אתך אנכי ובירכתיך
והרביתי את־זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 25 ויבן שם
מזבח ויקרא בשם ה׳ ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי
יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת
מרעהו ופיכל שר־צבאו׃ 27 ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃
28 ויאמרו ראו ראינו כי־היה ה׳ עמך ונאמר תהי־נא
אלה בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם־תעשה
עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק־טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה׳׃ 30 ויעש להם
משתה ויאכלו וישתו׃ 31 וישכמו בבקר וישבעו איש
לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על־אודות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 33 ויקרא
אתה שבעה על־כן שם־העיר באר שבע עד היום
הזה׃ 34 ויהי עשו בן־ארבעים שנה ויקח אשה את־
יהודית בת־בארי החתי ואת־בשמת בת־אילון החתי׃
35 ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃

27 1 ויהי כי־זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא
את־עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃
2 ויאמר הנה־נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה
שא־נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה׃
4 ועשה־לי מטעמים כאשר אהבתי ובא־לי ואברכך
נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק
אל־עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃
6 ורבקה אמרה אל־יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את־
אביך מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה לי ציד
ועשה־לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה׳ לפני מותי׃
8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אנכי מצוה אתך׃
9 לך־נא אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת
לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויאמר
יעקב אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי
איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו
עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח־לי׃
14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר
אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את־בגדי עשו בנה הגדל
החמודת אשר אתה בבית ותלבש את־יעקב בנה הקטן׃
16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על־ידיו ועל חלקת
צואריו׃ 17 ותתן את־המטעמים ואת־הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה׃ 18 ויבא אל־אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי־אתה בני׃ 19 ויאמר יעקב אל־אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום־נא
שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר
יצחק אל־בנו מה־זה מהרת למצא בני ויאמר כי
הקרה ה׳ אלהיך לפני׃ 21 ויאמר יצחק אל־יעקב
גשה־נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם־לא׃
22 ויגש יעקב אל־יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול
קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא הכירו כי־היו
ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו׃ 24 ויאמר
אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה לי
ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש־לו ויאכל
ויבא־לו יין וישת׃ 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה־
נא ושקה־לי בני׃ 27 ויגש וישק־לו ויריח את־ריח
בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו ה׳׃ 28 ויתן־לך האלהים מטל השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירש׃ 29 יעבדוך עמים וישתחוו־לך
לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך
ארור ומברכיך ברוך׃ 30 ויהי ככלות יצחק לברך
את־יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק
אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם־הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו
בעבור תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי
אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק
חרדה גדלה עד־מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד
ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם־ברוך
יהיה׃ 34 כשמע עשו את־דברי אביו ויצעק צעקה
גדלה ומרה עד־מאד ויאמר לאביו ברכני גם־אני
אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃
36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
את־בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלוא
אצלת לי ברכה׃ 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן
גביר שמתיהו לך ואת כל־אחיו נתתי לו לעבדים
ודגן ותירש סמכתיו ולך אפוא מה־אעשה בני׃
38 ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת היא לך אבי
ברכני גם־אני אבי ויפא עשו קלו ויבך׃ 39 ויען
יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה
ומטל השמים מעל׃ 40 ועל־חרבך תחיה ואת־אחיך
תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃
41 ויעטם עשו את־יעקב על־הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את־
יעקב אחי׃ 42 ויגד לרבקה את־דברי עשו בנה הגדל
ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ 43 ועתה בני שמע
בקולי וקום ברח־לך אל־לבן אחי חרנה׃ 44 וישבת
עמו ימים אחדים עד אשר־תשוב חמת אחיך׃
45 עד־שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר־עשית לו
ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל גם־שניכם יום
אחד׃ 46 ותאמר רבקה אל־יצחק קצתי בחיי מפני
בנות חת אם־לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
הארץ למה־זה לי חיים׃

28 1 ויקרא יצחק אל־יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר
לו לא־תקח אשה מבנות כנען׃ 2 קום לך פדנה ארם
בית בתואל אבי אמך וקח־לך משם אשה מבנות לבן
אחי אמך׃ 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך
והיית לקהל עמים׃ 4 ויתן־לך את־ברכת אברהם
לך ולזרעך אתך לרשתך את־ארץ מגריך אשר נתן
אלהים לאברהם׃ 5 וישלח יצחק את־יעקב וילך
פדנה ארם אל־לבן בן־בתואל הארמי אחי רבקה אם
יעקב ועשו׃ 6 וירא עשו כי ברך יצחק את־יעקב
ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו
אתו ויצו עליו לאמר לא־תקח אשה מבנות כנען׃
7 וישמע יעקב אל־אביו ואל־אמו וילך פדנה ארם׃
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃
9 וילך עשו אל־ישמעאל ויקח את־מחלת בת־ישמעאל
בן־אברהם אחות נבית על־נשיו לו לאשה׃ 10 ויצא
יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ 11 ויפגע במקום
וילן־שם כי־בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ 12 ויחלם והנה סלם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
עלים וירדים בו׃ 13 והנה ה׳ נצב עליו ויאמר אני
ה׳ אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר־אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ 14 והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל
משפחת האדמה ובזרעך׃ 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך
בכל אשר תלך והשבתיך אל־האדמה הזאת כי לא
אעזבך עד אשר אם־עשיתי את אשר־דברתי לך׃
16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה׳ במקום הזה
ואנכי לא ידעתי׃ 17 ויירא ויאמר מה־נורא המקום
הזה אין זה כי אם־בית אלהים וזה שער השמים׃
18 וישכם יעקב בבקר ויקח את־האבן אשר־שם
מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על־ראשה׃
19 ויקרא את־שם־המקום ההוא בית־אל ואולם לוז
שם העיר לראשונה׃ 20 וידר יעקב נדר לאמר אם־
יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
ונתן־לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ 21 ושבתי בשלום
אל־בית אבי והיה ה׳ לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת
אשר־שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן־לי
עשר אעשרנו לך׃

29 1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃
2 ויראה והנה באר בשדה והנה־שם שלשה עדרי־צאן
רבצים עליה כי מן־הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדולה על־פי הבאר׃ 3 ונאספו־שמה כל־העדרים
וגללו את־האבן מעל פי הבאר והשקו את־הצאן
והשיבו את־האבן על־פי הבאר למקמה׃ 4 ויאמר
להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃
5 ויאמר להם הידעתם את־לבן בן־נחור ויאמרו ידענו׃
6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו
באה עם־הצאן׃ 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא־עת
האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ 8 ויאמרו לא
נוכל עד אשר יאספו כל־העדרים וגללו את־האבן
מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ 9 עודנו מדבר עמם
ורחל באה עם־הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃
10 ויהי כראות יעקב את־רחל בת־לבן אחי אמו ואת־
צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את־האבן מעל פי
הבאר וישק את־צאן לבן אחי אמו׃ 11 וישק יעקב
לרחל וישא את־קלו ויבך׃ 12 ויגד יעקב לרחל כי
אחי אביה הוא וכי בן־רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃
13 ויהי כשמע לבן את־שמע יעקב בן־אחתו וירץ
לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא־לו אל־ביתו ויגד
ללבן את כל־הדברים האלה׃ 14 ויאמר אליו לבן
אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃
15 ויאמר לבן ליעקב הכי־אחי אתה ועבדתני חנם
הגידה לי מה משכרתך׃ 16 ולבן שתי בנות שם
הגדולה לאה והשם הקטנה רחל׃ 17 ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת־תאר ויפת מראה׃ 18 ויאהב יעקב
את־רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך
הקטנה׃ 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי
אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ 20 ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אתה׃ 21 ויאמר יעקב אל־לבן הבה את־אשתי כי
מלאו ימי ואבואה אליה׃ 22 ויאסף לבן את כל־
אנשי המקום ויעש משתה׃ 23 ויהי בערב ויקח את־
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ 24 ויתן לבן
לה את־זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ 25 ויהי
בבקר והנה־היא לאה ויאמר אל־לבן מה־זאת עשית
לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ 26 ויאמר
לבן לא־יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה׃ 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את־זאת
בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃
28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן־לו את־רחל
בתו לו לאשה׃ 29 ויתן לבן לרחל בתו את־בלהה
שפחתו לה לשפחה׃ 30 ויבא גם אל־רחל ויאהב גם
את־רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃
31 וירא ה׳ כי שנואה לאה ויפתח את־רחמה ורחל
עקרה׃ 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי
אמרה כי־ראה ה׳ בעניי כי עתה יאהבני אישי׃
33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי־שמע ה׳ כי שנואה
אנכי ויתן־לי גם את־זה ותקרא שמו שמעון׃ 34 ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי־ילדתי
לו שלשה בנים על־כן קרא־שמו לוי׃ 35 ותהר עוד
ותלד בן ותאמר הפעם אודה את־ה׳ על־כן קראה
שמו יהודה ותעמד מלדת׃

30 1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחותה ותאמר אל־יעקב הבה־לי בנים ואם־אין
מתה אנכי׃ 2 ויחר־אף יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי־בטן׃ 3 ותאמר הנה
בלהה שפחתי בא אליה ותלד על־ברכי ואבנה גם־אני
ממנה׃ 4 ותתן־לו את־בלהה שפחתה לאשה ויבא
אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃
6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן־לי
בן על־כן קראה שמו דן׃ 7 ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני ליעקב׃ 8 ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם־אחותי גם־יכלתי ותקרא שמו
נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את־
זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה׃ 10 ותלד
זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ 11 ותאמר לאה בגד
ותקרא שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
ליעקב׃ 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
ותקרא שמו אשר׃ 14 וילך ראובן בימי קציר־חטים
וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל־לאה אמו
ותאמר רחל אל־לאה תני־נא לי מדודאי בנך׃
15 ותאמר לה המעט קחתך את־אישי ולקחת גם את־
דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת
דודאי בנך׃ 16 ויבא יעקב מן־השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא׃ 17 וישמע
אלהים אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃
18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי
לאישי ותקרא שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה
ותלד בן־ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה זבדני אלהים
אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי־ילדתי לו ששה
בנים ותקרא שמו זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת
ותקרא את־שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים את־רחל
וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה׃ 23 ותהר
ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי׃ 24 ותקרא
את־שמו יוסף לאמר יסף ה׳ לי בן אחר׃ 25 ויהי
כאשר ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לבן
שלחני ואלכה למקומי וארצה׃ 26 תנה את־נשי
ואת־ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת
את־עבדתי אשר עבדתיך׃ 27 ויאמר אליו לבן אם־נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני ה׳ בגללך׃
28 נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ 29 ויאמר אליו אתה
ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר־היה מקנך אתי׃
30 כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה׳
אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אני לביתי׃
31 ויאמר מה־אתן לך ויאמר יעקב לא־תתן לי מאומה
אם־תעשה־לי את־הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃
32 אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה נקד
וטלוא וכל־שה חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים
והיה שכרי׃ 33 ועניתה בי צדקתי ביום מחר כי־
תבוא על־שכרי לפניך כל אשר־אינני נקד וטלוא
בעזים וחום בכבשים גנוב הוא אתי׃ 34 ויאמר לבן
הן לו יהי כדברך׃ 35 ויסר ביום ההוא את־התישים
העקדים והטלאים את כל־העזים הנקדות והטלאות
כל אשר־לבן בו וכל חום בכבשים ויתן ביד בניו׃
36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה
את־צאן לבן הנותרות׃ 37 ויקח־לו יעקב מקל לבנה
לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף על
הלבן אשר על־המקלות׃ 38 ויצג את־המקלות אשר
פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר תבאן הצאן
לשתות נגדו בעת בואן לשתות׃ 39 ויחמן הצאן
אל־המקלות ותלדן הצאן עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים עקדים
עקדים

37 ⁂ ⁂ ⁂

31 ומזונות תהיה בארץ: מפני הרעב ההוא
אשר יבוא אחריכן כי הוא כבד מאד:
32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
כי נכון הדבר מעם האלהים והאלהים
מהר לעשתו: ועתה יראה פרעה איש
נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
33 יעש פרעה וימנה פקדים על הארץ
וחמש את ארץ מצרים בשבע שני
השבע: וכנסו את כל אכל השנים
הטובות האלה הבאות ויצברו בר תחת
יד פרעה אכל בערים ושמרו:
34 והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא
35 תכרת הארץ ברעב: ויטב הדבר בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה
אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח
36 אלהים בו: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך את כל זאת אין
נבון וחכם כמוך: אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל
37 ממך: ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי
אותך על כל ארץ מצרים: ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד
38 הזהב על צוארו: וירכב אתו במרכבת
משנהו אשר לו ויקראו לפניו אברך
39 ונתון אתו על כל ארץ מצרים: ויאמר
פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים
אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל
עמי רק הכסא אגדל ממך: ויאמר
41 פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל
ארץ מצרים: ויסר פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש
42 אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו:
43 וירכב אתו במרכבת משנהו אשר לו
ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל
44 ארץ מצרים: ויאמר פרעה אל יוסף
אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את
ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים:
45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן
און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים:
46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים:
47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים:
48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר
היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים
אכל השדה אשר סביבתיה נתן בתוכה:
49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר:

פרק מ.

1 ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה
מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך
2 מצרים: ויקצף פרעה על שני סריסיו
על שר המשקים ועל שר האפים:
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור
4 שם: ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם
ויהי משרתם ויהי ימים במשמר:
5 וחלמו חלום שניהם איש חלומו בלילה
אחד איש כפתר חלמו חלום שר
המשקים ואפה אשר למלך מצרים
6 האסורים בבית הסהר: ויבא אליהם
יוסף בבקר ויראם והנם זעפים:
7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
במשמרת בית אדניו לאמר מדוע
8 פניכם רעים היום מתמול: ויאמרו אליו
חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים
ספרו נא לי: ויספר שר המשקים את
חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה
9 גפן לפני: ובגפן שלשה שרגים והיא
כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה
10 ענבים: וכוס פרעה בידי ואקח את
הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה
11 ואתן את הכוס על כף פרעה: ויאמר
יוסף אליו זאת פתרנה השלשה
12 שרגים שלשת ימים הם: עוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך
על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
13 הראשון אשר היית משקהו: כי אם
זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא
עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני
14 מן הבית הזה: כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי
15 שמו אתי בבור: ותאמר שרה בת אברם
הן אנכי ילדתי שלשה בנים ותקח
לבנה ותבן ותאמר אליו הן בני בכרי
16 ואנכי אחריו: ויאמר אברם אל שרה
אשתו הנה נערך שלשת אלפים ושלש
מאות איש ויכם בלילה הוא ואלעזר
ודמשק בן אליעזר ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר
משמאל לדמשק: וישב את כל הרכש
ואת לוט אחיו ורכשו גם הוא ואת
הנשים והעם: ויצא מלכי סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ: וברוך אל עליון אשר
מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל:
ויאמר מלכי סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך: וישא אברם את ידו
אל שמים ויאמר אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני
העשרתי את אברם: בלעדי רק אשר
אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו
אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:

(31) בר. י: 10. 4. מאד. יב. 10: 12. בד. 6: 10.
(34) יב. 10: 17. ד. בבל. 19: 7. יא. 34: 19. ב. 2: 11. בראשית. 2: 6. יג. 6: 9. יא. 3: 25. ו. בראשית. 1: 17. (35) בר. 15: 9. ב. 2: 13. 27. 3: 22. 29. 10: 12. 13. ו. יא. 12: 13. בראשית. 3: 28. יג. 2: 13. 18. 3: 6. (36) נר. 57: 19. יג. 2: 14. 16. 17. יא. 1: 20. מאד 28: 18. ב. 10: 12. ו. יא. 15: 27. יג. 1: 20. 22. ו. בראשית. 4: 5.

(43) נר. 53: 11. יד. 31: 34. יב. 9: 24. יא. 7: 18. יג. 13: 1. מלה. 4: 2. בר. 26: 22. 15: 9. 26: 18. ב. 10: 11. בראשית. 3: 22. (44) בר. 4: 31. 8: 15-17. 11: 15. (45) בר. 10: 23. 11: 18. בראשית. 3: 14. (47) בר. 11: 17. 15: 8. 9. ב. 10: 12. (48) ו. יא. 1: 17. בר. 2: 38. 8: 16.
(2) בר. 10: 45. בראשית. 2: 12. (3) בר. 10: 28. בראשית. 2: 12. (4) בא. 1: 3. (5) בר. 10: 9. יא. 13: 16. בר. 10: 19. 15: 7. 10: 23. (13) בר. 10: 30. (15) בר. 2: 4. (16) יא. 3: 11. יא. 1: 26. 33. בר. 1: 5. 19: 4. נר. 14: 3. יא. 2: 28. 3: 18.

[1] בראשית. יא. 10: 4. יא. 10: 6. בא. 10: 9. [2] יא. 10: 12. [3] יא. 10: 15.

17 ואת אשר יבקש ממנו יעשה כי חק עולם הוא לדורותם.* יח ויהי בשלח פרעה את העם
ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה
18 ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ
מצרים:* יט ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד
19 יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה
20 המדבר: ואלהים הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
לנסע יומם ולילה: לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:* כא וידבר
21 יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
22 לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: והפרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה
מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:* כג ויאמרו אל משה
המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:
24 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו
עבד את מצרים ממתנו במדבר: ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
25 יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד עד
26 עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון:* כו ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
ושובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו ויערוץ יהוה את מצרים בתוך הים: כח וישבו המים
ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד
29 אחד: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויושע
30 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים:*

פרשת: מד.

1 ותשר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה
2 גאה סוס ורוכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
3 וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה שמו:* ויאמר פרעה ברכבו ובחילו וישלך במצולת
ים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן: ימינך יהוה
נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו
כקש: וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים: אמר אויב ארדף אשיג
אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת
במים אדירים: מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:
נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך:
שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך
יהוה עד יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש
אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד:* כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב
יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו
ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים:* כב ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו
אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: כג ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: כד ויילנו העם על משה לאמר
מה נשתה: כה ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם
שם לו חק ומשפט ושם נסהו: כו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך
כי אני יהוה רפאך: כז ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם
על המים:* פרק טז א ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין
אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ב ויתלונן כל עדת
בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ג ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב:* ד ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: ה והיה
ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ו ויאמר משה
ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ז ובקר
וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ח ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ט ויאמר משה אל
אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: י והיה כדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: יא וידבר
יהוה אל משה לאמר: יב שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: יג ויהי בערב ותעל
השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: יד ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק כמכתש על הארץ: טו וירא בני ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
לאכלה: טז זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו: יז ויעשו כן בני ישראל ילקטו המרבה והממעיט:
יח ויכל בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: יט ויאמר
משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: כ ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד
בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: כא ויקצרו אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו ויחם השמש ונמס: כב ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו
כל נשיאי העדה ויגידו למשה: כג ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש
ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד בקר: כד ויניחו אתו עד בקר כאשר הורה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
בו: כה ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: כו ששת
ימים תלקטהו ויום השביעי שבת ביום השביעי לא יהיה בו: כז ויהי ביום השביעי יצאו
מן העם ללקט ולא מצאו: כח ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי: כט ראו כי יהוה נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: ל וישבתו העם ביום השביעי:
לא ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש: לב ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: לג ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: לד כאשר
צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: לה ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד בואם אל קצה ארץ כנען:
לו והעמר עשרית האיפה הוא:

---

1 ותרגום: ותשיבם.

(17) בר. טו: 8. 9. 10. 47.
(18) ש. 10: 12. 13. 15: 9. 16.
(19) בר. 8: 1.
(20) בר. 6: 1. 9: 20.
(21) שה. 1: 66. בר. 2: 47. 35: 9.
[שה. טו. 42.]
(22) בר. 9: 22.
(23) בר. 13: 43. 14: 22.
(24) בר. 6: 5. 11: 21: 5. 14.
[שה. טו. 43.]
(25) בר. 9: 30.
(27) בר. 2: 17. 13: 1. 15: 1. 32. 21: 9. 1. טו. 12: 28. יא. 4: 11.
(28) בר. 21: 10.
(29) ש. 15: 26. 1. טו. 16: 1. ד. טו. 9: 1.
(30) בר. 12: 25.

---

(2) שה. 4: 21. 20: 23.
(3) שה. 12: 14. 15: 23. 15. 18.
(4) שה. 21: 18.
(5) ד. טו. 1: 11. יא. 6: 18. 1. יא. 5: 17.
(7) בר. 5: 19.
(9) תה. 126: 1. בר. 10: 3. 5: 11. 17.
(10) בר. 16: 26.
(11) שה. 7: 34. דב. 3: 28. 6: 22. שה. 1: 14. טו. 5: 19. טו. 33: 18. 19. 34: 22. 1: 41. 2: 97: 10. ד. טו. 1: 10. ד. בר. 2: 9.
(12) בר. 4: 23. 15: 37. 12: 5.
(15) בר. 48: 16. שה. 18: 10.
(17) בר. 13: 16. 19: 33. 21: 40.

[שה. טו. 44.]

4 טוב לכם כי תשובון אל ביתכם:* ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי ממטיר לכם לחם
מן השמים וייצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: ה והיה
5 ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ו ויאמר משה
ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ז ובקר
6 וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו:* ח ויאמר
משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ט ויאמר משה אל
אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: י והיה כדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: יא וידבר
יהוה אל משה לאמר: יב שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: יג ויהי בערב ותעל
השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: יד ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר דק מחספס דק כמכתש על הארץ: טו וירא בני ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
לאכלה: טז זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו: יז ויעשו כן בני ישראל ילקטו המרבה והממעיט:
יח ויכל בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: יט ויאמר
משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר: כ ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד
בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: כא ויקצרו אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו ויחם השמש ונמס: כב ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו
כל נשיאי העדה ויגידו למשה: כג ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש
ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד בקר: כד ויניחו אתו עד בקר כאשר הורה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
בו: כה ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: כו ששת
ימים תלקטהו ויום השביעי שבת ביום השביעי לא יהיה בו: כז ויהי ביום השביעי יצאו
מן העם ללקט ולא מצאו: כח ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי
ותורתי: כט ראו כי יהוה נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: ל וישבתו העם ביום השביעי:
לא ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן והטעמו כצפיחת בדבש: לב ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: לג ויאמר משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: לד כאשר
צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת: לה ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד בואם אל קצה ארץ כנען:
לו והעמר עשרית האיפה הוא:

ומי יודע אם יחיה. ויקרא אחד מהם
לחברו: אחינו אתם. ויאמר אליהם:
20 יוסף אל תהרגו את יעקב אבינו ואת
רחל אמנו: אלא בואו ונמכרנו לישמעאלים
ולא תהא ידינו בדמו: שהרי בשר ודם
הוא ואחינו הוא: ולא תהא נפשנו
21 שקולה כנגד נפשו של יוסף לבדו: ויאמרו
אליו: אין אנו יודעים מה אתה אומר:
22 ראובן. ויען ראובן את יוסף: ויאמר
אליהם: הלא אמרתי אליכם לאמר:
23 אל תחטאו ביוסף הילד: ולא שמעתם
אלי: ועתה הנה דמו נתבע מידכם:
ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו: ויפשיטו
את יוסף: ואת כתנתו. כתנת הפסים
24 אשר עליו: ויקחו אותו: וישליכו אותו
25 הבורה: והבור רק אין בו מים: וישבו
לאכול לחם: ויאכלו ויתעסקו בדברים
של כלום: וישאו עיניהם: וירא והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד: וגמליהם
נושאים נכאת וצרי ולוט: הולכים
להוריד מצרים:

מקלוף: מב.

1 ויאמר יעקב כי יש שבר במצרים: ויאמר
יעקב לבניו: למה תתראו: ויאמר: הנה
שמעתי כי יש שבר במצרים: רדו שמה
וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: וירדו
2 עשרת אחי יוסף: ויבואו בתוך הבאים
לשבור: כי היה הרעב בארץ כנען: ויעקב
לא שלח את בנימין: כי אמר: פן יקרנו
3 אסון. ויבואו בני ישראל לשבור: עם
הבאים: כי היה הרעב בארץ כנען:
4 ויוסף הוא השליט על הארץ: הוא משביר
לכל עם הארץ: ויבואו אחי יוסף: וישתחוו
5 לו: על פניהם ארצה. ויראם: וידבר
אליהם קשות: ויאמר אליהם: מאין
באתם: ויאמרו: מארץ כנען: לשבר אוכל:
6 ויוסף הוא השליט על הארץ: הוא משביר
לכל עם הארץ: ויבואו אחי יוסף: וישתחוו
לו: על פניהם ארצה. ויראם: וידבר
אליהם קשות: ויאמר אליהם: מאין
באתם: ויאמרו: מארץ כנען: לשבר אוכל:
7 ויכר יוסף את אחיו: והם לא הכירוהו:
8 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם:
ויאמר אליהם: מרגלים אתם. לראות את
ערות הארץ: באתם:

[1] בראשית: בני יעקב.

(20) ו. מל. 5: 9. 11. שם. 27: 17.
(23) ו. יחז. 25: 38. ד. יחז. 24: 17. תה. 115: 1.
(24) נד. 55: 11. בל. 6: 7. 19: 20. תה. 1: 6.
(25) בל. 11: 29. 30. 13: 5. 13. 15: 37. 12: 12.

[יחז. תה. 45.]

(1) חב. 11: 27. 14: 26. 15: 35. בל. 11: 22–26. ת. 16: 21.
(2) תה. 8: 14. בל. 0: 15. 44. ו. משל. 3: 8.
(11) תה. 9: 3. ו. יחז. 5: 6.
(13) בל. 15: 38.
(14) בל. 16: 13. 17: 2. 18: 4.
(15) כה. 4: 16. בל. 13: 27. יחז. 13: 22.
(16) בל. 12: 17. 13: 26. 42. 43. 10: 35.
(17) דה. 7: 6. 7. תה. 1: 1. תה. 105: 23. 24. בל. 7: 17. תה. 6: 13. 14. 16.
(18) תה. 16: 35. תה. 14. 33. 34. תה. 95: 0. 10. בל. 7: 36. דה. 1: 31.
(19) דה. 7: 1. תה. 14: 1. 2. תה. 78: 55.
(20) ב. 2: 16. ו. יחז. 3: 20.
(21) ו. יחז. 8: 5. 10: 1.
(22) ו. יחז. 15: 23. 26. 28. 16: 1. תה. 13: 11. ו. יחז. 16: 13. ד. יחז. 2: 4. 5: 3. תה. 89: 20. ו. יחז. 13: 14. בל. 7: 46.
(23) נד. 11: 1. כה. 1: 32. 69. בל. 2: 30. תש. 1: 3. ד. יחז. 7: 12. תה. 132: 11. תה. 1: 21. תש. 11: 26.

[2] בני: חס.—ומכרנו לישמעאלים. [3] מחכר: ישר.
יוסף: ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דבר אלכם לאמר: מרגלים אתם. לראות את ערות הארץ: בואתם:
9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם: ויאמר אליהם: לא כי ערות הארץ: בואתם:
10 ויאמרו אליו: לא אדני. ועבדיך באו לשבר אוכל: ויאמר: לא כי ערות הארץ: בואתם:
11 ויאמרו: שנים עשר עבדיך אחים אנחנו. בני איש אחד בארץ כנען: והנה הצעיר את אבינו היום: והאחד איננו:
12 ויאמר אליהם יוסף: הוא אשר דברתי אליכם לאמר: מרגלים אתם:
13 בזאת תנסו. חי פרעה אם תצאו מזה: כי אם בבוא אחיכם הצעיר הלום: ושלחו מכם אחד: וקחו את אחיכם: ואתם אסרו בבית הזה: ויבחנו דבריכם: האמת אתכם: ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם:
14 ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי: זאת עשו וחיו. את האלהים אני ירא:
15 אם כנים אתם. אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם: ואתם לכו הביאו שבר רעב בתיכם: והבאתם את אחיכם הצעיר אלי: ויאמנו דבריכם: ולא תמותו: ויעשו כן:
16 ויאמרו איש אל אחיו: אבל אשמים אנחנו על אחינו. אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו: ולא שמענו: על כן באה אלינו הצרה הזאת:
17 וישב ראובן אליהם לאמר: הלא אמרתי אליכם לאמר: אל תחטאו בילד: ולא שמעתם. וגם דמו הנה נדרש:
18 והם לא ידעו כי שומע יוסף הוא: כי המליץ בינותם:
19 ויסר מעליהם וישא בכו: וישב אליהם וידבר אליהם: ויקח מאתם את שמעון: ויאסר אותו לעיניהם:
20 ויצו יוסף ומלאו את כליהם בר: ולהשיב כספיהם איש אל שקו: ולתת להם צדה לדרך: ויעש להם כן:
21 וישאו את שבר חמוריהם: וילכו משם. ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמורו במלון: וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו:
22 ויאמר אל אחיו: הושב כספי. והנה גם אפוא בשקי: ויצא לבם: ויחרדו איש אל אחיו: לאמר: מה זאת עשה אלהים לנו:
23 ויבאו אל יעקב אביהם: ויגידו לו את כל המקרים אשר קראום: לאמר:

24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון׃ ס

26 ויהי מלך יהורם בן אחאב בשנת שתים עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך יהורם בן אחאב על ישראל בשמרון שתים עשרה שנה׃ 27 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כחטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנו׃ 28 ויהי מתי ויעש את מצבת הבעל אשר עשה אביו ואת האשרה ויסר׃ 29 אך בחטאות ירבעם בן נבט החטיא את ישראל לא סר ממנו הן את העגלים אשר בבית אל ואשר בדן׃ 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני כאשר כל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בנים רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ 32 בימים ההמה החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ 33 מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון עשרים ושמנה שנה׃

א 1 ויהואחז בן יהוא מלך על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה וימלך על ישראל ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ 2 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ 3 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃ 4 ויתן יהוה מושיע לישראל ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ 5 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם בה הלך ואף האשרה עמדה בשמרון׃ 6 כי לא נשאר ליהואחז מעם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב וחיל מלך ארם ויאבדם וישמם כעפר לדוש׃ 7 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 8 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ 9 בשנת שלשים ושבע ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ארבע עשרה שנה׃ 10 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם בה הלך׃ 11 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 12 וישכב יואש עם אבתיו ויהרבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל׃ 13 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ 14 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ 15 ויאמר לאלישע שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך׃ 16 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה וחץ תשועה מארם והכית את ארם באפק עד כלתך׃ 17 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ 18 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃ 19 ויחל איש האלהים על חזאל עד בכתו ויאמר אדני חזה מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 20 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 21 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 22 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 23 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 24 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 25 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 26 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 27 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 28 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 29 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 30 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 31 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 32 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 33 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 34 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 35 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 36 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 37 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 38 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 39 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 40 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 41 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 42 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 43 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 44 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃ 45 ויאמר מה עבדך כי הכלב כי יעשה את הדבר הרע הזה׃ 46 ויאמר אלישע הראך יהוה מלך ארם׃

---

(24) מש 3: 1. לה. 3: 3.
(25) מש 3: 11. מל. 1: 7. לה. 3: 16. משל. 1: 20. 27.
(26) מש 10: 6. לה. 24: 47. דב. 13: 46. 3: 26.
(27) לה. 23: 34. דב. 3: 17. 1. סה. 2: 8. דב. 13: 14. 15. 15: 21. לה. 24: 20. 44. דב. 23: 28: 22. 26.
(28) מש 27: 22. מל. 15: 13. 14. לה. 23: 21. 22. משל. 19: 6. 15. דב. 3: 13. 14.
(29) לה. 18: 31. 24: 44. משל. 19: 28. 30. 36. 37. מש 27: 59. מל. 15: 46.
לה. 23: 53. משל. 19: 38.
(30) מש 28: 6. דב. 2: 24. 3: 13. 15. 26. 5: 30.
(31) מש 28: 16. דב. 1: 3. 1. סה. 15: 5-7. דב. 1: 8. 11. 2: 32. 3: 15. 5: 32.
(32) לה. 3: 15. 12: 3. 22: 18. דב. 26: 6. לה. 4: 13. לחלק. 3: 16.
(33) סה. 2: 7. לה. 1: 5. 5: 5.
(34) נה. 55: 3.
(35) סה. 16: 10. דב. 2: 31.
(36) דב. 13: 22. סה. 78: 72. 1. מל. 2: 10. דב. 2: 29.
(38) יג. 31: 34. ני. 9: 24.
לה. 24: 47. 1. משל. 2: 12.
(39) נה. 53: 11. לה. 3: 28. 8: 3. לה. 7: 19.
(40) נה. 29: 14. מל. 1: 5.
(43) דב. 11: 23. 14: 22. לחלק. 2: 11. לה. 12: 15. 1. דה. 5: 12.
(45) דב. 18: 6. 1. דה. 4: 4. סה. 10.
(46) מש 10: 6. דב. 3: 26. 13: 26. לה. 1: 16. מל. 32: 10. סה. 32: 21. נה. 55: 5. מש 21: 43. לה. 10: 19. דב. 18: 6. 28: 28.
(47) נה. 42: 6. 49: 6. לה. 2: 32.
(48) דב. 2: 47.
(50) ד. לחלק. 3: 11.
(51) מש 10: 14. מל. 6: 11. לה. 9: 5. דב. 18: 6.
(52) מש 5: 12. משל. 16: 22. דב. 2: 46.

---

(3) מל. 16: 20. לה. 2: 4. [לה. מל. 46.]
(4) דב. 13: 3.
(5) ד. לחלק. 3: 11.

---

[1] ויהי משל. מה.—לחלק.

[2] מ: מלכים.

119 פרקים: מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נט. ס. סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ. פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח. פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קי. קיא. קיב. קיג. קיד. קטו. קטז. קיז. קיח. קיט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קצ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. ר. רא. רב. רג. רד. רה. רו. רז. רח. רט. רי. ריא. ריב. ריג. ריד. רטו. ריז. ריח. ריט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רצ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. ש. שא. שב. שג. שד. שה. שו. שז. שח. שט. שי. שיא. שיב. שיג. שיד. שטו. שיז. שיח. שיט. שכ. שכא. שכב. שכג. שכד. שכה. שכו. שכז. שכח. שכט. של. שלא. שלב. שלג. שלד. שלה. שלו. שלז. שלח. שלט. שמ. שמא. שמב. שמג. שמד. שמה. שמו. שמז. שמח. שמט. שנ. שנא. שנב. שנג. שנד. שנה. שנו. שנז. שנח. שנט. שס. שסא. שסב. שסג. שסד. שסה. שסו. שסז. שסח. שסט. שע. שעא. שעב. שעג. שעד. שעה. שעו. שעז. שעח. שעט. שפ. שפא. שפב. שפג. שפד. שפה. שפו. שפז. שפח. שפט. שצ. שצא. שצב. שצג. שצד. שצה. שצו. שצז. שצח. שצט. ת. תא. תב. תג. תד. תה. תו. תז. תח. תט. תי. תיא. תיב. תיג. תיד. תטו. תיז. תיח. תיט. תכ. תכא. תכב. תכג. תכד. תכה. תכו. תכז. תכח. תכט. תל. תלא. תלב. תלג. תלד. תלה. תלו. תלז. תלח. תלט. תמ. תמא. תמב. תמג. תמד. תמה. תמו. תמז. תמח. תמט. תנ. תנא. תנב. תנג. תנד. תנה. תנו. תנז. תנח. תנט. תס. תסא. תסב. תסג. תסד. תסה. תסו. תסז. תסח. תסט. תע. תעא. תעב. תעג. תעד. תעה. תעו. תעז. תעח. תעט. תפ. תפא. תפב. תפג. תפד. תפה. תפו. תפז. תפח. תפט. תצ. תצא. תצב. תצג. תצד. תצה. תצו. תצז. תצח. תצט. תק. תקא. תקב. תקג. תקד. תקה. תקו. תקז. תקח. תקט. תקי. תקיא. תקיב. תקיג. תקיד. תקטו. תקיז. תקיח. תקיט. תקכ. תקכא. תקכב. תקכג. תקכד. תקכה. תקכו. תקכז. תקכח. תקכט. תקל. תקלא. תקלב. תקלג. תקלד. תקלה. תקלו. תקלז. תקלח. תקלט. תקמ. תקמא. תקמב. תקמג. תקמד. תקמה. תקמו. תקמז. תקמח. תקמט. תקנ. תקנא. תקנב. תקנג. תקנד. תקנה. תקנו. תקנז. תקנח. תקנט. תקס. תקסא. תקסב. תקסג. תקסד. תקסה. תקסו. תקסז. תקסח. תקסט. תקע. תקעא. תקעב. תקעג. תקעד. תקעה. תקעו. תקעז. תקעח. תקעט. תקפ. תקפא. תקפב. תקפג. תקפד. תקפה. תקפו. תקפז. תקפח. תקפט. תקצ. תקצא. תקצב. תקצג. תקצד. תקצה. תקצו. תקצז. תקצח. תקצט. תר. תרא. תרב. תרג. תרד. תרה. תרו. תרז. תרח. תרט. תרי. תריא. תריב. תריג. תריד. תרטו. תריז. תריח. תריט. תרכ. תרכא. תרכב. תרכג. תרכד. תרכה. תרכו. תרכז. תרכח. תרכט. תרל. תרלא. תרלב. תרלג. תרלד. תרלה. תרלו. תרלז. תרלח. תרלט. תרמ. תרמא. תרמב. תרמג. תרמד. תרמה. תרמו. תרמז. תרמח. תרמט. תרנ. תרנא. תרנב. תרנג. תרנד. תרנה. תרנו. תרנז. תרנח. תרנט. תרס. תרסא. תרסב. תרסג. תרסד. תרסה. תרסו. תרסז. תרסח. תרסט. תרע. תרעא. תרעב. תרעג. תרעד. תרעה. תרעו. תרעז. תרעח. תרעט. תרפ. תרפא. תרפב. תרפג. תרפד. תרפה. תרפו. תרפז. תרפח. תרפט. תרצ. תרצא. תרצב. תרצג. תרצד. תרצה. תרצו. תרצז. תרצח. תרצט. תרק. תרקא. תרקב. תרקג. תרקד. תרקה. תרקו. תרקז. תרקח. תרקט. תרקי. תרקיא. תרקיב. תרקיג. תרקיד. תרקטו. תרקיז. תרקיח. תרקי

10 אחר ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת
פתח האהל והוא אחריו׃ 11 ואברהם
וישרה זקנים באים בימים חדל היה
להיות לשרה ארח כנשים׃ 12 ותצחק
שרה בקרבה לאמר הלא אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 13 ויאמר
יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה
לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש
שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת׃ 16 ויקמו משם
האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם
הלך עמם לשלחם׃ 17 ויהוה אמר
המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃
18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם
את אשר דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר
זעקת סדם ועמרה כי רבה והטאתם כי
כבדה מאד׃ 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃
22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש
אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם
רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך
העיר האף תספה ולא תשא למקום
בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃
25 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית
צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה
לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃
26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃
28 אולי יחסרון חמשים הצדיקם החמשה
התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר
לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא
אעשה בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל
נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם
שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
שלשים׃ 31 ויאמר הנה נא הואלתי
לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃
32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך
הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה׃ 33 וילך
יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקמו׃

19 1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב
ולוט ישב בשער סדם וירא לוט
ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃
2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב
נלין׃ 3 ויפצר בהם מאד ויסרו אליו
ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות
אפה ויאכלו׃ 4 טרם ישכבו ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצה׃ 5 ויקראו אל לוט
ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃
6 ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר
אחריו׃ 7 ויאמר אל נא אחי תרעו׃
8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו
איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן
כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו
דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ 9 ויאמרו
גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש
שפט הרע עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃
10 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃
11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו
בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא
הפתח׃ 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד
מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר
לך בעיר הוצא מן המקום׃ 13 כי משחתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם
את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃
14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי
הבנות הנמצאות לו ויאמר קומו צאו
מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר
ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ 15 וכמו
השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך
הנמצאות פן תספה בעון העיר׃
16 ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה
עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר׃
17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
המלטה על נפשך אל תבט אחריך ואל
תעמד בכל הככר ההרה המלט פן
תספה׃ 18 ויאמר לוט אליהם אל נא
אדני׃ 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃
20 הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה
והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער
היא ותחי נפשי׃ 21 ויאמר אליו הנה
נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי
את העיר אשר דברת׃ 22 מהר המלט
שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד
באך שמה על כן קרא שם העיר צוער׃
23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה׃
24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים׃ 25 ויהפך
את הערים האל ואת כל הככר ואת כל
יושבי הערים וצמח האדמה׃ 26 ותבט
אשתו מאחריו ותהי נציב מלח׃
27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה׃ 28 וישקף על
פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן׃
29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר
ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט
מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר
ישב בהן לוט׃ 30 ויעל לוט מצוער וישב
בהר הוא ושתי בנותיו עמו כי ירא
לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
בנותיו׃ 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה
אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ׃ 32 לכה נשקה את אבינו
יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע׃
33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא
ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע
בשכבה ובקומה׃ 34 ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את
אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו
ונחיה מאבינו זרע׃ 35 ותשקין גם בלילה
הוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה ובקומה׃ 36 ותהרין
שתי בנות לוט מאביהן׃ 37 ותלד הבכירה
בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד
היום׃ 38 והצעירה גם היא ילדה בן
ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום׃

20 1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב
וישב בין קדש ובין שור ויגר
בגרר׃ 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר
ויקח את שרה׃ 3 ויבא אלהים אל
אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך
מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל׃ 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר
אדני הגוי גם צדיק תהרג׃ 5 הלא הוא
אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי
זאת׃ 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם
אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת
ואחשך גם אנכי אותך מחטא לי על כן
לא נתתיך לנגעה אליה׃ 7 ועתה השב
אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך
וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך׃ 8 וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל
הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים
מאד׃ 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר
לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי
הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלות
מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי׃
10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית
כי עשית את הדבר הזה׃ 11 ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
אך במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃
12 ואף אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא
בת אמי ותהי לי לאשה׃ 13 ויהי כאשר
התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום
אשר נבוא שמה אמרי עלי אחי הוא׃
14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו׃ 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי
לפניך בטוב בעיניך שב׃ 16 ולשרה
אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך הנה הוא
לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל
ונכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל האלהים
וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו
ואמהותיו וילדו׃ 18 כי עצר עצר יהוה
בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר
שרה אשת אברהם׃

---

[1] ואדני מחסר ב׳ מ׳ ו׳ ס׳ ת׳.—בכל אחד מהם: ואדוני.

(10) שמ׳ 23: 4. ויק׳ 5: 1. (11) ש׳ 3: 24. יש׳ 2: 8. ירמ׳ 2: 11. 3: 4. 5. (12) בד׳ 27: 41. (13) בד׳ 18: 17. (14) בד׳ 15: 7. (16) דה״א 9: 11. 12. (19) בד׳ 15: 28. 1. דה״א 1: 9. (20) בד׳ 35: 2. שם 20: 3. 23: שמ׳ 20: 30. 1. שם 8: 1. 10: 20. 28. ויק׳ 2: 14. 20. (1) שם 6: 9. 18. ויק׳ 5: 1. 19. יש׳ 5: 3. שם 3: 5. 1. דה״א 4: 3. 1. ירמ׳ 4: 3. 4. בד׳ 9: 4. שם 3: 17. 12: 16. 23. (21) בד׳ 13: 15. 27. (22) בד׳ 1: 23. (24) בד׳ 15: 1. ויק׳ 2: 4. 5: 12. שמ׳ 1: 10. 11. (26) בד׳ 13: 50. 14: 19. 1. שם 15: 30. ד׳ שם 11: 23. 26. (29) בד׳ 15: 20. 21: 25. ויק׳ 2: 14. 20. שם 17: 14. (32) בד׳ 14: 22. 18: 23. (33) 1. שם 16: 11. ויק׳ 11: 31. (35) בד׳ 13: 1. [עד שם 53.] (36) בד׳ 13: 4. 13. 14. 51. 14: 1. 6. 24. 25. (37) בד׳ 12: 12. 25. 13: 5. שם 4: 10. ד׳ שמ׳ 4: 11. במדבר 24. (38) בד׳ 13: 13. (40) בד׳ 14: 26. (41) בד׳ 16: 5. (1) בד׳ 14: 6. 19: 22. 29. יהו׳ 16: 21. 1. שם 4: 17. שם 2: 19. 1. דה״א 3: 2. 1. ויק׳ 1: 2. ד׳ ויק׳ 1: 2. 5. (2) בד׳ 6: 3. (3) 1. שם 9: 20. ויהו׳ 2: 3: 2: 5. (4) בד׳ 15: 28. 29.

ואת־כל־אשר־לו׃ 5 ויקם יעקב וישא את־בניו ואת־נשיו
על־הגמלים׃ 6 וינהג את־כל־מקניהו ואת־כל־רכושו
אשר רכש את־מקנה קנינו אשר־רכש בפדן־ארם
ויבא אל־יצחק אביו ארצה כנען׃ 7 ועשו הלך
אל־ארץ שעירה יושב אדום׃ 8 ואלה תולדת עשו
אבי אדום בהר שעיר׃ 9 ואלה שמות בני־עשו
בכור עשו אליפז ובן־אליפז תימן אומר צפו וגעתם
ומזה׃ 10 ואלה שמות בני־עשו אליפז בן־עדה
אשת עשו רעואל בן־בשמת אשת עשו׃ 11 ויהי
בן־אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז׃ 12 ותמנע
היתה פלגש לאליפז בן־עשו ותלד לאליפז את־עמלק
אלה בני עדה אשת עשו׃ 13 ואלה בני רעואל
נחת וזרח שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו׃
14 ואלה היו בני אהליבמה בת־ענה בת־צבעון אם־
ענה אשר היתה לעשו ותלד ליעוש ואת־יעלם ואת־
קרח׃ 15 אלופי בני־עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃
16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ 17 ואלה בני
רעואל בן־עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה
בני בשמת אשת עשו׃ 18 ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה
אלופי אהליבמה בת־ענה אשת עשו׃ 19 אלה בני
עשו הוא אדום׃ 20 אלה בני שעיר החרי יושבי
הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ 21 ודישן ואצר
ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃
22 ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃

(5) בר. 15: 41.
(8) ד. טו. 2: 12. ה. יש. 4: 13.
(9) בר. 10: 30.
(10) ד. טו. 2: 13.
(12) שו. 1: 1.
(14) כה. 24: 45.
(15) בר. 19: 3. 33: 11. שו. 19: 21. כה. 24: 29. בר. 2: 13.
(16) בר. 28: 7. בר. 24: 19.
(18) בר. 1: 25. 34: 16. 17.
(19) בר. 19: 25. 26. ד. 3. 5. טו. 18: 10.

(20) ו. בר. 18: 17. בר. 6: 17.
(22) ד. טו. 6: 5. 11: 23. 25. ו. יש. 2: 2.
(26) בר. 4: 31. 5: 19. 12: 7. 10.
(30) כה. 3: 10. בר. 2: 37. 9: 6.
(31) טו. 3: 16. 36. 6: 47. ו. טו. 5: 10.
(34) כה. 5: 29. 19: 6
(37) בר. 25: 25.
(39) בר. 21: 34.

[1] ו: אחוזתו. [2] ו: ירכוש. [3] טו: בשמת. [4] טו: בשמת.

מקלוף: מ.

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:* 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה: 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי: 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך לאחזת עולם:* 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: 7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם:* 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו כי בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:* 10 ועיני ישראל כבדו מזקנה לא יוכל לראות ויגש אותם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:* 12 ויוצא יוסף אותם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו מנגד שמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מנגד ימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה:* 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ:* 17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:* 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים את ימינך על ראשו: 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם: 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

23 וירא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:* 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה:* 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם: 6 בסדם אל תבא נפשי באספם אל יחד כבודי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל:* 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך: 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:* 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבושו ובדם ענבים סותה: 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב:* 13 זבולן לחוף ימים יחוף ימים ועל ירכתו על צידן: 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים: 15 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור:* 18 לישועתך קויתי יהוה: 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר: 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:* 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל:* 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר ואת זאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אותם: 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 בהמערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה:

---

(2) כה. 4: 16. פס. 9: 20.
(3) כה. 24: 26. 46. פס. 18: 28. שמו. 3: 1.
(4) פס. 28: 24. 15: 22. 27. 32. 40.
(5) ס. 16: 21.
(6) פס. 16: 20.
(7) כה. 23: 2. שמ. 19: 12. ו. שמו. 2: 13.
(10) פס. 9: 25. 17: 14.
(11) נה. 34: 16. כה. 16: 29. שמ. 5: 39.
(14) שמ 10: 23.
(15) פס. 18: 5. [נה. מה. 54.]
(16) ס. שמו. 2: 8.

(23) ס. שמ. 2: 4.
(24) פס. 14: 15. שמ 11: 25. פס. 7: 48.
(25) שי. 50: 8. בר. 2: 7. שמ. 16: 22. נש. 12: 10. 27: 3. 33: 4. נה. 42: 5. 57: 16. יש. 12: 1.
(26) שמ. 32: 8.
(27) ס. 1: 20. פס. 14: 17. (28) שמ. 1: 17. בר. 1: 3. שמו. 1: 12.
(29) נה. 40: 18.
(30) פס. 14: 16. ס. 3: 25. כה. 24: 47. שמו. 2: 11. ו. שמו. 1: 14. 4: 3.
(31) פס. 10: 42. ס. 2: 16. 14: 10. פס. 2: 24.

---

[1]מ: כתיב. [2]שמ"ה: ויגוע. [3]שמ: ויגש. שמ. כה—ויפ.

ס וְרָעָב֙ הָיָ֣ה בְּכָל־הָאֲרָצֹ֔ת וּבְכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרַ֖יִם הָיָ֥ה לֶ֖חֶם׃
54 וַתִּכְלֶ֗ינָה שֶׁ֚בַע שְׁנֵ֣י הָרָעָ֔ב אֲשֶׁ֥ר הָיָ֖ה בְּאֶ֣רֶץ מִצְרָ֑יִם וַתְּהִ֥י רָעָ֛ב בְּכָל־הָאֲרָצֹ֖ת וּבְכָל־אֶ֥רֶץ מִצְרַ֛יִם הָיָ֥ה לָֽחֶם׃
55 וַתִּרְעַ֥ב כָּל־אֶֽרֶץ־מִצְרַ֖יִם וַיִּצְעַ֣ק הָעָ֣ם אֶל־פַּרְעֹ֔ה לָלָ֖חֶם וַיֹּ֣אמֶר פַּרְעֹ֗ה לְכָל־מִצְרַ֛יִם לְכ֥וּ אֶל־יוֹסֵ֖ף אֲשֶׁר־יֹאמַ֣ר לָכֶ֑ם תַּעֲשֽׂוּ׃
56 וְהָרָעָ֖ב הָיָ֣ה עַל־כָּל־פְּנֵ֣י הָאָ֑רֶץ וַיִּפְתַּ֣ח יוֹסֵף֮ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהֶם֒ וַיִּשְׁבֹּ֣ר לְמִצְרָ֔יִם וַיֶּחֱזַ֥ק הָרָעָ֖ב בְּאֶ֥רֶץ מִצְרָֽיִם׃
57 וְכָל־הָאֲרָצוֹת֙ בָּ֣אוּ מִצְרַ֔יְמָה לִשְׁבֹּ֖ר אֶל־יוֹסֵ֑ף כִּֽי־חָזַ֥ק הָרָעָ֖ב בְּכָל־הָאָֽרֶץ׃

מא

1 וַיְהִ֗י מִקֵּץ֙ שְׁנָתַ֣יִם יָמִ֔ים וּפַרְעֹ֖ה חֹלֵ֑ם וְהִנֵּ֥ה עֹמֵ֖ד עַל־הַיְאֹֽר׃
2 וְהִנֵּ֗ה מִן־הַיְאֹר֙ עֹלֹ֣ת שֶׁ֔בַע פָּר֥וֹת בְּרִיאֹ֖ת בָּשָׂ֑ר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאָ֥חוּ בָּאֲחֵ֖ן׃
3 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵרוֹת֙ עֹל֣וֹת אַחֲרֵיהֶ֔ן מִן־הַיְאֹ֖ר רָע֣וֹת מַרְאֶ֑ה וְדַקּ֣וֹת בָּשָׂ֔ר וַתַּעֲמֹ֥דְנָה אֵ֖צֶל הַפָּר֥וֹת הָאֹ֖כְלוֹת עַל־שְׂפַ֥ת הַיְאֹֽר׃
4 וַתֹּאכַ֨לְנָה הַפָּר֜וֹת רָע֣וֹת הַמַּרְאֶ֗ה וְדַקּ֤וֹת הַבָּשָׂר֙ אֵ֣ת שֶׁ֣בַע הַפָּר֣וֹת הַיָּפ֔וֹת וְהַבְּרִיא֖וֹת וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹֽה׃
5 וַיִּישָׁ֖ן וַיַּחֲלֹ֥ם שֵׁנִ֑ית וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֜בַע שִׁבֳּלִ֣ים עֹלוֹת֮ בְּקָנֶה֒ אַחַ֣ת וְטֹבוֹת֮ וְיָפוֹת֒
6 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע שִׁבֳּלִים֙ דַּקּ֣וֹת וּשְׁדוּפ֣וֹת קָדִ֔ים צֹמְח֖וֹת אַחֲרֵיהֶֽן׃
7 וַתִּבְלַ֜עְנָה הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֗וֹת אֵת֙ שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַבְּרִיא֔וֹת וְהַמְלֵא֖וֹת וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹ֖ה וְהִנֵּ֥ה חֲלֽוֹם׃
8 וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר וַתִּפָּ֥עֶם רוּח֖וֹ וַיִּשְׁלַ֣ח וַיִּקְרָ֗א אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּ֥י מִצְרַ֖יִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶ֑יהָ וַיְסַפֵּ֨ר פַּרְעֹ֤ה לָהֶם֙ אֶת־חֲלֹמ֔וֹ וְאֵין־פּוֹתֵ֥ר אוֹתָ֖ם לְפַרְעֹֽה׃
9 וַיְדַבֵּ֥ר שַׂר־הַמַּשְׁקִ֖ים אֶת־פַּרְעֹ֣ה לֵאמֹ֑ר אֶת־חֲטָאַ֥י אֲנִ֖י מַזְכִּ֥יר הַיּֽוֹם׃
10 פַּרְעֹ֣ה קָצַ֣ף עַל־עֲבָדָ֔יו וַיִּתֵּ֥ן אֹתִ֖י בְּמִשְׁמַ֣ר בֵּית־הַטַּבָּחִ֑ים אֹתִ֣י וְאֵ֔ת שַׂ֖ר הָאֹפִֽים׃
11 וַנַּחַלְמָ֥ה חֲלוֹם֙ בְּלַ֣יְלָה אֶחָ֔ד אֲנִ֖י וָה֑וּא אִ֚ישׁ כְּפִתְר֣וֹן חֲלֹמ֔וֹ חָלָ֖מְנוּ׃
12 וְשָׁ֣ם אִתָּ֗נוּ נַ֚עַר עִבְרִ֣י עֶ֔בֶד לְשַׂ֖ר הַטַּבָּחִ֑ים וַנְּסַפֶּר־לוֹ֙ וַיִּפְתָּר־לָ֣נוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵ֔ינוּ אִ֥ישׁ כַּחֲלֹמ֖וֹ פָּתָֽר׃
13 וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֥ר פָּתַ֖ר לָ֑נוּ כֵּ֥ן הָיָ֖ה אֹתִ֣י הֵשִׁ֔יב עַ֥ל כַּנִּ֖י וְאֹת֥וֹ תָלָֽה׃

1 ס וַיִּשְׁלַ֤ח פַּרְעֹה֙ וַיִּקְרָ֣א אֶת־יוֹסֵ֔ף וַיְרִיצֻ֖הוּ מִן־הַבּ֑וֹר וַיְגַלַּ֣ח וַיְחַלֵּ֔ף וַיָּבֹ֖א אֶל־פַּרְעֹֽה׃
2 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף חֲלוֹם֙ חָלַ֣מְתִּי וּפֹתֵ֣ר אֵ֔ין וַאֲנִ֗י שָׁמַ֙עְתִּי֙ עָלֶ֣יךָ לֵאמֹ֔ר תִּשְׁמַ֥ע חֲלוֹם֙ לִפְתֹּ֣ר אֹתֽוֹ׃
3 וַיַּ֥עַן יוֹסֵ֖ף אֶת־פַּרְעֹ֑ה לֵאמֹ֗ר בִּלְעָדָ֙י֙ אֱלֹהִ֔ים יַעֲנֶ֖ה אֶת־שְׁל֥וֹם פַּרְעֹֽה׃
4 וַיְסַפֵּ֥ר פַּרְעֹ֖ה אֶת־חֲלֹמ֑וֹ לְיוֹסֵף֙ הִנֵּ֣ה בַחֲלֹמִ֔י עֹמֵ֖ד עַל־שְׂפַ֥ת הַיְאֹֽר׃
5 וְהִנֵּ֨ה מִן־הַיְאֹ֜ר עֹלֹ֣ת שֶׁ֣בַע פָּר֗וֹת בְּרִיא֥וֹת בָּשָׂ֛ר וִיפ֥וֹת תֹּ֖אַר וְרַעוֹת֑ בָּשָׂ֔ר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאָ֥חוּ בָּאֲחֵֽן׃
6 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵרוֹת֙ עֹל֣וֹת אַחֲרֵיהֶ֔ן דַּלּ֥וֹת וְרָע֛וֹת מְאֹ֖ד וְרַקּ֣וֹת בָּשָׂ֑ר לֹֽא־רָאִ֤יתִי כָהֵנָּה֙ לְרָעָ֔ה בְּכָל־אֶ֖רֶץ מִצְרָ֥יִם׃
7 וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֗וֹת הָרַקּוֹת֙ וְהָרָעוֹת֔ אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַפָּר֣וֹת הָרִאשֹׁנ֔וֹת הַבְּרִיא֖וֹת הַשְּׁמֵנ֑וֹת וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹֽה׃
8 וַיִּישָׁ֖ן וַיַּחֲלֹ֥ם שֵׁנִ֑ית וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֜בַע שִׁבֳּלִ֣ים עֹלוֹת֮ בְּקָנֶה֒ אַחַ֣ת וְטֹבוֹת֮ וְיָפוֹת֒
9 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע שִׁבֳּלִים֙ דַּקּ֣וֹת וּשְׁדוּפ֣וֹת קָדִ֔ים צֹמְח֖וֹת אַחֲרֵיהֶֽן׃
10 וַתִּבְלַ֜עְנָה הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֗וֹת אֵת֙ שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַטֹּבוֹת֮ וְהַמְלֵא֒וֹת וָאֹמַ֥ר אֶל־חַרְטֻמִּ֖ים וְאֵ֣ין מַגִּ֑יד לִֽי׃
11 וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר וַתִּפָּ֥עֶם רוּח֖וֹ וַיִּשְׁלַ֣ח וַיִּקְרָ֗א אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּ֥י מִצְרַ֖יִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶ֑יהָ וַיְסַפֵּ֨ר פַּרְעֹ֤ה לָהֶם֙ אֶת־חֲלֹמ֔וֹ וְאֵין־פּוֹתֵ֥ר אוֹתָ֖ם לְפַרְעֹֽה׃
12 וַיְדַבֵּ֥ר שַׂר־הַמַּשְׁקִ֖ים אֶת־פַּרְעֹ֣ה לֵאמֹ֑ר אֶת־חֲטָאַ֥י אֲנִ֖י מַזְכִּ֥יר הַיּֽוֹם׃
13 פַּרְעֹ֣ה קָצַ֣ף עַל־עֲבָדָ֔יו וַיִּתֵּ֥ן אֹתִ֖י בְּמִשְׁמַ֣ר בֵּית־הַטַּבָּחִ֑ים אֹתִ֣י וְאֵ֔ת שַׂ֖ר הָאֹפִֽים׃
14 וַנַּחַלְמָ֥ה חֲלוֹם֙ בְּלַ֣יְלָה אֶחָ֔ד אֲנִ֖י וָה֑וּא אִ֚ישׁ כְּפִתְר֣וֹן חֲלֹמ֔וֹ חָלָ֖מְנוּ׃
15 וְשָׁ֣ם אִתָּ֗נוּ נַ֚עַר עִבְרִ֣י עֶ֔בֶד לְשַׂ֖ר הַטַּבָּחִ֑ים וַנְּסַפֶּר־לוֹ֙ וַיִּפְתָּר־לָ֣נוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵ֔ינוּ אִ֥ישׁ כַּחֲלֹמ֖וֹ פָּתָֽר׃
16 וַיְהִ֕י כַּאֲשֶׁ֥ר פָּתַ֖ר לָ֑נוּ כֵּ֥ן הָיָ֖ה אֹתִ֣י הֵשִׁ֔יב עַ֥ל כַּנִּ֖י וְאֹת֥וֹ תָלָֽה׃
17 ס וַיִּשְׁלַ֤ח פַּרְעֹה֙ וַיִּקְרָ֣א אֶת־יוֹסֵ֔ף וַיְרִיצֻ֖הוּ מִן־הַבּ֑וֹר וַיְגַלַּ֣ח וַיְחַלֵּ֔ף וַיָּבֹ֖א אֶל־פַּרְעֹֽה׃
18 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יוֹסֵ֑ף חֲלוֹם֙ חָלַ֣מְתִּי וּפֹתֵ֣ר אֵ֔ין וַאֲנִ֗י שָׁמַ֙עְתִּי֙ עָלֶ֣יךָ לֵאמֹ֔ר תִּשְׁמַ֥ע חֲלוֹם֙ לִפְתֹּ֣ר אֹתֽוֹ׃
19 וַיַּ֥עַן יוֹסֵ֖ף אֶת־פַּרְעֹ֑ה לֵאמֹ֗ר בִּלְעָדָ֙י֙ אֱלֹהִ֔ים יַעֲנֶ֖ה אֶת־שְׁל֥וֹם פַּרְעֹֽה׃
20 וַיְסַפֵּ֥ר פַּרְעֹ֖ה אֶת־חֲלֹמ֑וֹ לְיוֹסֵף֙ הִנֵּ֣ה בַחֲלֹמִ֔י עֹמֵ֖ד עַל־שְׂפַ֥ת הַיְאֹֽר׃
21 וְהִנֵּ֨ה מִן־הַיְאֹ֜ר עֹלֹ֣ת שֶׁ֣בַע פָּר֗וֹת בְּרִיא֥וֹת בָּשָׂ֛ר וִיפ֥וֹת תֹּ֖אַר וְרַעוֹת֑ בָּשָׂ֔ר וַתִּרְעֶ֖ינָה בָּאָ֥חוּ בָּאֲחֵֽן׃
22 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע פָּרוֹת֙ אֲחֵרוֹת֙ עֹל֣וֹת אַחֲרֵיהֶ֔ן דַּלּ֥וֹת וְרָע֛וֹת מְאֹ֖ד וְרַקּ֣וֹת בָּשָׂ֑ר לֹֽא־רָאִ֤יתִי כָהֵנָּה֙ לְרָעָ֔ה בְּכָל־אֶ֖רֶץ מִצְרָ֥יִם׃
23 וַתֹּאכַ֣לְנָה הַפָּר֗וֹת הָרַקּוֹת֙ וְהָרָעוֹת֔ אֵ֚ת שֶׁ֣בַע הַפָּר֣וֹת הָרִאשֹׁנ֔וֹת הַבְּרִיא֖וֹת הַשְּׁמֵנ֑וֹת וַיִּיקַ֥ץ פַּרְעֹֽה׃
24 וַיִּישָׁ֖ן וַיַּחֲלֹ֥ם שֵׁנִ֑ית וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֜בַע שִׁבֳּלִ֣ים עֹלוֹת֮ בְּקָנֶה֒ אַחַ֣ת וְטֹבוֹת֮ וְיָפוֹת֒
25 וְהִנֵּ֨ה שֶׁ֤בַע שִׁבֳּלִים֙ דַּקּ֣וֹת וּשְׁדוּפ֣וֹת קָדִ֔ים צֹמְח֖וֹת אַחֲרֵיהֶֽן׃
26 וַתִּבְלַ֜עְנָה הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַדַּקּ֗וֹת אֵת֙ שֶׁ֣בַע הַשִּׁבֳּלִ֣ים הַטֹּבוֹת֮ וְהַמְלֵא֒וֹת וָאֹמַ֥ר אֶל־חַרְטֻמִּ֖ים וְאֵ֣ין מַגִּ֑יד לִֽי׃
27 וַיְהִ֣י בַבֹּ֔קֶר וַתִּפָּ֥עֶם רוּח֖וֹ וַיִּשְׁלַ֣ח וַיִּקְרָ֗א אֶת־כָּל־חַרְטֻמֵּ֥י מִצְרַ֖יִם וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶ֑יהָ וַיְסַפֵּ֨ר פַּרְעֹ֤ה לָהֶם֙ אֶת־חֲלֹמ֔וֹ וְאֵין־פּוֹתֵ֥ר אוֹתָ֖ם לְפַרְעֹֽה׃
28 וַיְדַבֵּ֥ר שַׂר־הַמַּשְׁקִ֖ים אֶת־פַּרְעֹ֣ה לֵאמֹ֑ר אֶת־חֲטָאַ֥י אֲנִ֖י מַזְכִּ֥יר הַיּֽוֹם׃

---

[1] ס: אסתר.

(2) ש. 16: 3. ו. סה. 16:
19. ב. שמ. 4: 19.
(3) בר. 20: 34. ו. סה. 4:
12. ו. דה. 2: 9. ב. ש. 3: 8.
(4) בר. 17: 2.
(5) בר. 17: 14. 15. שה. 32: 18. בר. 17: 3. 18: 28.
(6) בר. 13: 45. ו. שה. 4: 14. שה. 10: 14.
בר. 13: 51. יה. 20: 9. 11.
12. ב. דה. 1: 16. ש. 18: 13. 33: 4. ש. 3: 18. 19. 33: 9. בר. 20: 26. 13. 46. 28: 28.
(8) ו. סה. 1: 14.
(9) בר. 23: 11.
(10) יש. 1: 18. 19. שה. 28: 20.

[2] ס: ותכלינה שבע שני הרעב . . . בארץ מצרים.

(14) בר. 23: 29. 25: 11. 19.
(17) ו. סה. 1: 1.
(18) שה. 6: 18. בר. 21: 24. יש. 16: 1.
(21) בר. 19: 21. 20: 16. ו. סה. 4: 19. דה. 6: 3. שה. 15: 4.
20. [דה. סה. 55.]
(23) שלה. 1: 2. 4: 14. בר. 14: 22. 15: 32. 41.
(24) ו. סה. 1: 12. 3: 5. 6. 4: 6. שלה. 3: 13.
(25) יש. 12: 11. בר. 19: 3.
(27) ו. סה. 3: 6.
(28) בר. 9: 22. 17: 3. 18: 5.
[דה. סה. 56.]

וְעַל כֵּן אֵין לְחַנָּה יְלָדִים עַד יוֹם מוֹתָהּ׃ 35 וְעֵלִי זָקֵן מְאֹד וְשָׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן בָּנָיו לְכָל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁר יִשְׁכְּבוּן אֶת הַנָּשִׁים הַצֹּבְאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 36 וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּן כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ אֶת דִּבְרֵיכֶם רָעִים אֵלֶּה מִכָּל הָעָם׃ 37 אַל בָּנַי כִּי לֹא טוֹבָה הַשְּׁמֻעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ מַעֲבִרִים עַם יְהוָה׃ 38 אִם יֶחֱטָא אִישׁ לְאִישׁ וּפִלְלוֹ אֱלֹהִים וְאִם לַיהוָה יֶחֱטָא אִישׁ מִי יִתְפַּלֶּל לוֹ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי חָפֵץ יְהוָה לְהָמִית אוֹתָם׃ 39 וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל הֹלֵךְ וְגָדֵל וְטוֹב גַּם עִם יְהוָה גַּם עִם אֲנָשִׁים׃ 40 וַיָּבֹא אִישׁ אֱלֹהִים אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִגְלֹה נִגְלֵיתִי אֶל בֵּית אָבִיךָ בִּהְיוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פַּרְעֹה׃ 41 וְאֶבְחָרֵהוּ מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִי לְכֹהֵן לַעֲלוֹת עַל מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לָשֵׂאת אֵפוֹד לְפָנָי וְאֶתְּנָה לְבֵית אָבִיךָ אֵת כָּל אִשֵּׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

פרק ג׳

1 וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת אֶת יְהוָה לִפְנֵי עֵלִי וּדְבַר יְהוָה הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם אֵין חָזוֹן נִפְרָץ׃ 2 וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וְעֵלִי שֹׁכֵב בִּמְקוֹמוֹ וְעֵינָיו הֵחֵלּוּ כֵהוֹת לֹא יוּכַל לִרְאוֹת׃ 3 וְנֵר אֱלֹהִים טֶרֶם יִכְבֶּה (וּשְׁמוּאֵל) [וְשְׁמוּאֵל] שֹׁכֵב בְּהֵיכַל יְהוָה אֲשֶׁר שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים׃ 4 וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיָּרָץ אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי שׁוּב שְׁכָב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכָּב׃ 5 וַיֹּסֶף יְהוָה קְרֹא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא קָרָאתִי בְנִי שׁוּב שְׁכָב׃ 6 וְשְׁמוּאֵל טֶרֶם יָסֵף יָדַע אֶת יְהוָה וְטֶרֶם יִגָּלֶה אֵלָיו דְּבַר יְהוָה׃ 7 וַיֹּסֶף יְהוָה קְרֹא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִשִׁית וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל עֵלִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיָּבֶן עֵלִי כִּי יְהוָה קֹרֵא לַנָּעַר׃ 8 וַיֹּאמֶר עֵלִי לִשְׁמוּאֵל לֵךְ שְׁכָב וְהָיָה אִם יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאָמַרְתָּ דַּבֵּר יְהוָה כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בִּמְקוֹמוֹ׃ 9 וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּתְיַצַּב וַיִּקְרָא כְּפַעַם בְּפַעַם שְׁמוּאֵל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דַּבֵּר כִּי שֹׁמֵעַ עַבְדֶּךָ׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל הִנֵּה אָנֹכִי עֹשֶׂה דָבָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כֹּל שֹׁמְעוֹ תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ 11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶל עֵלִי אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל בֵּיתוֹ הָחֵל וְכַלֵּה׃ 12 וְהִגַּדְתָּ לוֹ כִּי שֹׁפֵט אֲנִי אֶת בֵּיתוֹ עַד עוֹלָם בַּעֲוֹן אֲשֶׁר יָדַע כִּי מְקַלְלִים לָהֶם בָּנָיו וְלֹא כָהָה בָּם׃ 13 וְלָכֵן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עֵלִי אִם יִתְכַּפֶּר עֲוֹן בֵּית עֵלִי בְּזֶבַח וּבְמִנְחָה עַד עוֹלָם׃ 14 וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת דַּלְתוֹת בֵּית יְהוָה וּשְׁמוּאֵל יָרֵא מֵהַגִּיד אֶת הַמַּרְאָה אֶל עֵלִי׃ 15 וַיִּקְרָא עֵלִי אֶת שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ 16 וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי כֹּה יַעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר מִכָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ׃ 17 וַיַּגֶּד לוֹ שְׁמוּאֵל אֶת כָּל הַדְּבָרִים וְלֹא כִחַד מִמֶּנּוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 18 וַיֹּאמֶר עֵלִי יְהוָה הוּא אֲשֶׁר יַרְאֶה בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה׃ 19 וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיְהוָה הָיָה עִמּוֹ וְלֹא הִפִּיל מִכָּל דְּבָרָיו אַרְצָה׃ 20 וַיֵּדַע כָּל יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע כִּי נֶאֱמָן שְׁמוּאֵל לְנָבִיא לַיהוָה׃ 21 וַיֹּסֶף יְהוָה לְהֵרָאֹה בְּשִׁלֹה כִּי נִגְלָה יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל בְּשִׁלֹה בִּגְלוֹת יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל בְּשִׁלֹה׃ 22 וַיְהִי דְבַר שְׁמוּאֵל לְכָל יִשְׂרָאֵל׃

פרק ד׳

וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסְפוּ לַמִּלְחָמָה וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים לַמִּלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל אֶבֶן הָעֵזֶר וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בַּאֲפֵק׃ 2 וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתֵּט הַמִּלְחָמָה וַיִּנָּגֶף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּכּוּ בַּמַּעֲרָכָה בָּאָרֶם כְּאַלְפַּיִם אִישׁ׃ 3 וַיָּבֹא הָעָם אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ וְיוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ׃ 4 וַיִּשְׁלַח הָעָם שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים וַיְהִי שְׁנֵי בְנֵי עֵלִי עִם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנִי וּפִינְחָס׃ 5 וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל הַמַּחֲנֶה וַיָּרִעוּ כָל יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתֵּהֹם הָאָרֶץ׃ 6 וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים וַיֵּדְעוּ כִּי אֲרוֹן יְהוָה בָּא אֶל הַמַּחֲנֶה׃ 7 וַיִּרְאוּ פְלִשְׁתִּים כִּי אָמְרוּ בָּא אֱלֹהִים אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמְרוּ אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הָיְתָה כָזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם׃

---

(33) ז. שמ. 1: 20. ד. שמ. 4: 14. בה. 12: 17.

(1) ז. בה. 16:5. ו. שמ. 3:1. [בה. 60.]
(3) בה. 9: 23. 23: 12. 25: 3. ד. בה. 11: 26.
(4) בה. 19: 29. 27: 2. בה. 1: 10. 14. בה. 19: 29. 16: 1. 6. 21. בה. 6: 4. ד. ה. שמ. 4: 12. שמ. 3: 12. בה. 21: 29. ד. שמ. 4: 20.
(6) בה. 12: 14. 15. 23: 15. בה. 16: 8. ד. בה. 2: 12. ד. שמ. 4: 13.
(7) ז. בה. 16: 2. שמ. 1: 10. בה. 16: 11. 20. מאב.
(8) בה. 1: 13.
(10) ז. מל. 17: 21. ד. מל. 34: 24. בה. 9: 24.
(16) בה. 18: 19. 21. 21: 24: 12. 17: 2. 1. ז. בה. 16: 8.
(18) בה. 18: 19. 19: 1. 10.
(19) בה. 20: 3.
(20) בה. 20: 27.
(21) בה. 18: 5. שמ. 1: 15. לה. 24: 47. בה. 2: 38.
(22) בה. 19: 21.
(23) בה. 21: 4. 11. ז. שמ. 3: 3.
(24) בה. 13: 21. בה. 8: 35. ג. בה. 4: 16. שמ. 4: 7. בה. 1: 17. ד. בה. 4: 1. שמ. 1: 1. שמ. 1: 3.

---

[1] מ: ויפא. [2] מ: לכון: מ: לכזאת.

[3] מ: ילכו. [4] בה: ושמ. בל. מה. לא—ולכל. בה. [5] מ: ולכמוני.

ויאמר אברהם אל אלהים כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי׃ 12 ואף גם אמנה אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ 13 והי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה החסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא׃ 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת׃ 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו וילדו׃ 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם׃

כא א ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר׃ ב ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ג ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃ ד וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים׃ ה ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו׃ ו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי׃ ז ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו׃ ח ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק׃ ט ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק׃ י ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק׃ יא וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו׃ יב ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע׃ יג וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא׃ יד וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע׃ טו ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם׃ טז ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד וישב מנגד וישא את קלה ותבך׃ יז וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם׃ יח קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו׃ יט ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת ותשק את הנער׃ כ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת׃ כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים׃ כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃ כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה׃ כד ויאמר אברהם אנכי אשבע׃ כה והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃ כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי היום׃ כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית׃ כח ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן׃ כט ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן׃ ל ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ לא על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם׃ לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם׃ לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃

כב א ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני׃ ב ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ ג וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ד ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ה ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ו ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ז ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ח ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ט ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח מעל העצים׃ י וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ יא ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ יב ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ טו ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ טז ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ יז כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ יח והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי׃ יט וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ כא את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ כב ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃ כג ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים מלכה ילדה לנחור אחי אברהם׃ כד ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

כג א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ ב ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ג ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ ד גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ה ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ ו שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ ז ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ ח וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ט ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ יא לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ יג וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ יד ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ טז וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ יז ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ יח לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ יט ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ כ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

כד א ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃ ב ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ג ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ ד כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ה ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השוב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ו ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ ז יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ח ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ ט וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ י ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור׃ יא ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ יב ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ יג הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ יד והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ טו והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ טז והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ יז וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ יח ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ יט ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ כ ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ כא והאיש משתאה לה מחרישׁ לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא׃ כב ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקעו משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ כג ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ כד ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ כה ותאמר אלינו גם תבן גם מספוא רב גם מקום ללון׃ כו ויקד האיש וישתחו ליהוה׃ כז ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃ כח ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ כט ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ ל ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ לא ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ לב ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ לג וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ לד ויאמר עבד אברהם אנכי׃ לה ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ לו ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ לז וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ לח כי אם אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני׃ לט ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃ מ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ מא אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ מב ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ מג הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ מד ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני׃ מה אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ מו ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת ואשקה גם את הגמלים׃ מז ואשאל אתה ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ מח ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו׃ מט ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ נ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ נא הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר יהוה׃ נב ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה׃ נג ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה מתנות גם לאחיה ולאמה נתן מגדנות׃ נד ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני׃ נה ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ נו ויאמר אלהם אל תאחרו אתי והיהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ נז ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ נח ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ נט וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ ס ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ סא ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ סב ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ סג ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ סד ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ סה ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ סו ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ סז ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

כה א ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ ב ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ ג ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ ד ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ ה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ ו ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ ז ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה ושתי שנים׃ ח ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו׃ ט ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ י השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ יא ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ יב ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ יג ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם׃ יד ומשמע ודומה ומשא׃ טו חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ טז אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר נשיאים לאמתם׃ יז ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ יח וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה על פני כל אחיו נפל׃ יט ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ כ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ כא ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ כב ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ כג ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ כד וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ כה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ כו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ כז ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ כח ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ כט ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ ל ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ לא ויאמר יעקב מכרה כיום בכרתך לי׃ לב ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ לג ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ לד ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

כו א ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ ב וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ ג גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ ד והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ ה עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ ו וישב יצחק בגרר׃ ז וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ ח ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ ט ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ י ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ יא ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ יב ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ יג ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ יד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ טו וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ טז ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ יז וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ יח וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ יט ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ כ ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ כא ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ כב ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ כג ויעל משם באר שבע׃ כד וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ כה ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ כו ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ כז ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ כח ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ כט אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ ל ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ לא וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ לב ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ לג ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ לד ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ לה ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃

כז א ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ב ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ג ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה׃ ד ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ ה ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ ו ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ ז הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ ח ועתה בני שמע בקלי אל אשר אנכי מצוה אתך׃ ט לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ י והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ יא ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ יב אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ יג ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ יד וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ טו ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן׃ טז ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ יז ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ יח ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ יט ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ כ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ כא ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ כב ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ כג ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו׃ כד ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ כה ויאמר הגישה לי ואכלה מצד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ כו ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ כז ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ כח ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃ כט יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ ל ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ לא ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מצד בנו בעבור תברכני נפשך׃ לב ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ לג ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ לד כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ לה ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ לו ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה׃ לז ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני׃ לח ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך׃ לט ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה ממשמני הארץ יהיה מושבך וממל השמים מעל׃ מ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ מא ויעתם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ מב ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ מג ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ מד וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ מה עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל גם שניכם יום אחד׃ מו ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

כח א ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ ב קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ ג ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית לקהל עמים׃ ד ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ ה וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ ו וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען׃ ז וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם׃ ח וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו׃ ט וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה׃ י ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ יא ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ יב ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ יג והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ יד והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך׃ טו והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ טז ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ יז ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ יח וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם מצבה ויצק שמן על ראשה׃ יט ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ כ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ כא ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ כב והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃

כט א וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם׃ ב וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא השקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ ג ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ ד ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ ה ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ ו ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ ז ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ ח ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ ט עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ י ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ יא וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך׃ יב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ יג ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ יד ויאמר אליו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ טו ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ טז ולבן שתי בנות שם הגדלה לאה והשם הקטנה רחל׃ יז ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ יח ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ יט ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ כא ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ כב ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ כג ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה׃ כד ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ כה ויהי בבקר והנה היא לאה

וַיִּבְכּוּ֙ אֹת֔וֹ וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֔יו מַה־זֹּ֖את לְךָ֑ כִּ֣י בְכֹ֔ר אַתָּ֖ה וְלִ֥י הַבְּכֹרָֽה׃
21 וַיֹּ֣אמֶר עֵשָׂ֔ו הִנֵּ֥ה אָנֹכִ֖י הוֹלֵ֣ךְ לָמ֑וּת וְלָמָּ֥ה זֶּ֛ה לִ֥י בְכֹרָֽה׃ ס
22 וַיִּשָּׁבַ֣ע לִ֔י כַּיּ֖וֹם וַיִּמְכֹּ֥ר אֶת־בְּכֹרָת֖וֹ לְיַעֲקֹֽב׃ ס
23 וְיַעֲקֹ֖ב נָתַ֣ן לְעֵשָׂ֑ו לֶ֥חֶם וּנְזִ֖יד עֲדָשִׁ֔ים וַיֹּ֣אכַל וַיֵּ֔שְׁתְּ וַיָּ֥קָם וַיֵּלַ֖ךְ וַיִּבֶ֣ז עֵשָׂ֑ו אֶת־הַבְּכֹרָֽה׃ ס
24 וַיְהִ֣י רָעָ֔ב בָּאָ֖רֶץ מִלְּבַ֣ד הָרָעָ֣ב הָרִאשׁ֑וֹן אֲשֶׁ֤ר הָיָה֙ בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֔ם וַיֵּ֥לֶךְ יִצְחָ֖ק אֶל־אֲבִימֶ֥לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֖ים גְּרָֽרָה׃
25 וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה וַיֹּ֑אמֶר אַל־תֵּ֣רֶד מִצְרַ֔יִם שְׁכֹ֖ן בָּאָ֥רֶץ אֲשֶׁר־אֹמַ֥ר אֵלֶֽיךָ׃
26 גּ֚וּר בָּאָ֣רֶץ הַזֹּ֔את וְאֶֽהְיֶ֥ה עִמְּךָ֖ וַאֲבָרְכֶ֑ךָּ כִּֽי־לְךָ֣ וּלְזַרְעֲךָ֗ אֶתֵּן֙ אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֔ל וַהֲקִמֹתִ֣י אֶת־הַשְּׁבֻעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר נִשְׁבַּ֖עְתִּי לְאַבְרָהָ֥ם אָבִֽיךָ׃
27 וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֗ כְּכוֹכְבֵ֣י הַשָּׁמַ֔יִם וְנָתַתִּ֣י לְזַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת כָּל־הָאֲרָצֹ֣ת הָאֵ֑ל וְהִתְבָּרֲכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔ כֹּ֖ל גּוֹיֵ֥י הָאָֽרֶץ׃ ס
28 עֵ֚קֶב אֲשֶׁר־שָׁמַ֣ע אַבְרָהָ֔ם בְּקֹלִ֑י וַיִּשְׁמֹ֙ר מִשְׁמַרְתִּ֔י מִצְוֹתַ֖י חֻקּוֹתַ֥י וְתוֹרֹתָֽי׃ ס
29 וַיֵּ֥שֶׁב יִצְחָ֖ק בִּגְרָֽר׃ ס
30 וַיִּשְׁאֲל֤וּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם֙ לְאִשְׁתּ֔וֹ וַתֹּ֖אמֶר אֲחֹ֣תִי הִ֑וא כִּֽי־יָרֵ֣א לֵאמֹ֗ר אִשְׁתִּי֙ פֶּן־יַהַרְגֻ֣נִי אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם֙ עַל־רִבְקָ֔ה כִּֽי־טוֹבַ֥ת מַרְאֶ֖ה הִֽוא׃
31 וַיְהִ֣י כִֽי־אָרְכ֤וּ לוֹ֙ שָׁ֔ם וַיַּשְׁקֵ֣ף אֲבִימֶ֣לֶךְ מֶֽלֶךְ־פְּלִשְׁתִּ֔ים בְּעַ֖ד הַחַלּ֑וֹן וַיַּרְא֙ וְהִנֵּ֣ה יִצְחָ֔ק מְצַחֵ֖ק אֶת־רִבְקָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃
32 וַיִּקְרָ֣א אֲבִימֶ֔לֶךְ לְיִצְחָ֖ק וַיֹּ֑אמֶר אַ֚ךְ הִנֵּ֣ה אִשְׁתְּךָ֣ הִ֔וא וְאֵ֖יךְ אָמַ֣רְתָּ אֲחֹ֣תִי הִ֑וא וַיֹּ֨אמֶר אֵלָ֜יו יִצְחָ֗ק כִּ֤י אָמַ֙רְתִּי֙ פֶּן־אָמ֣וּת עָלֶ֔יהָ׃
33 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֔לֶךְ מַה־זֹּ֥את עָשִׂ֖יתָ לָ֑נוּ כִּמְעַט֙ שָׁכַ֣ב אַחַ֤ד הָעָם֙ אֶת־אִשְׁתֶּ֔ךָ וְהֵבֵ֥אתָ עָלֵ֖ינוּ אָשָֽׁם׃
34 וַיְצַ֤ו אֲבִימֶ֙לֶךְ֙ אֶת־כָּל־הָעָ֔ם לֵאמֹ֑ר הַנֹּגֵ֥עַ בָּאִ֛ישׁ הַזֶּ֖ה וּבְאִשְׁתּ֥וֹ מ֖וֹת יוּמָֽת׃
35 וַיִּזְרַ֤ע יִצְחָק֙ בָּאָ֣רֶץ הַהִ֔וא וַיִּמְצָ֣א בַּשָּׁנָ֔ה הַה֖וּא מֵאָ֑ה וַיְבָרְכֵ֖הוּ יְהוָֽה׃
36 וַיִּגְדַּ֥ל הָאִ֖ישׁ וַיֵּלֶךְ֙ הָל֣וֹךְ וְגָד֔וֹל עַד־כִּי־גָדַ֖ל מְאֹֽד׃
37 וַיְהִי־לוֹ֙ מִקְנֵה־צֹ֣אן וּמִקְנֵה־בָקָ֔ר וַעֲבֻדָּ֖ה רַבָּ֑ה וַיְקַנְא֥וּ אֹת֛וֹ פְּלִשְׁתִּֽים׃
38 וְכָל־הַבְּאֵרֹת֙ אֲשֶׁ֣ר חָפְר֔וּ עַבְדֵ֥י אָבִ֖יו בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֑יו סִתְּמ֥וּם פְּלִשְׁתִּ֖ים וַיְמַלְאֻ֥ם עָפָֽר׃
39 וַיֹּ֣אמֶר אֲבִימֶ֣לֶךְ אֶל־יִצְחָ֔ק לֵ֥ךְ מֵעִמָּ֖נוּ כִּֽי־עָצַ֥מְתָּ מִמֶּ֖נּוּ מְאֹֽד׃
40 וַיֵּ֣לֶךְ מִשָּׁ֔ם יִצְחָ֖ק וַיִּחַ֣ן בְּנַ֣חַל גְּרָ֑ר וַיֵּ֖שֶׁב שָֽׁם׃
41 וַיָּשֻׁ֙בוּ֙ יִצְחָ֣ק וַיַּחְפְּר֔וּ אֶת־בְּאֵרֹ֥ת הַמַּ֖יִם אֲשֶׁ֣ר חָפְר֑וּ בִּימֵ֣י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֔יו וַיְסַתְּמ֣וּם פְּלִשְׁתִּ֔ים אַחֲרֵ֖י מ֣וֹת אַבְרָהָ֑ם וַיִּקְרָ֥א לָהֶ֖ן שֵׁמ֣וֹת כַּשֵּׁמ֔וֹת אֲשֶׁר־קָרָ֥א לָהֶ֖ן אָבִֽיו׃
42 וַיַּחְפְּר֣וּ עַבְדֵ֣י יִצְחָ֔ק בַּנָּחַ֖ל וַיִּמְצְא֣וּ שָׁ֑ם בְּאֵ֥ר מַ֖יִם חַיִּֽים׃
43 וַיָּרִ֣בוּ רֹעֵ֣י גְרָ֔ר עִם־רֹעֵ֖י יִצְחָ֑ק לֵאמֹ֕ר לָ֥נוּ הַמָּ֖יִם וַיִּקְרָ֤א שֵׁם־הַבְּאֵר֙ עֵשֵׂ֔ק כִּֽי־הִתְעַשְּׂק֥וּ עִמּֽוֹ׃
44 וַיַּחְפְּר֖וּ בְּאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת וַיָּרִ֖בוּ גַּם־עָלֶ֑יהָ וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ שִׂטְנָֽה׃
45 וַיַּעְתֵּ֣ק מִשָּׁ֔ם וַיַּחְפֹּ֖ר בְּאֵ֣ר אַחֶ֑רֶת וְלֹא־רָ֣בוּ עָלָ֔הּ וַיִּקְרָ֥א שְׁמָ֖הּ רְחֹבֹ֑ת וַיֹּ֗אמֶר כִּֽי־עַתָּ֤ה הִרְחִיב֙ יְהוָ֣ה לָ֔נוּ וּפָרִ֖ינוּ בָּאָֽרֶץ׃
46 וַיַּ֥עַל מִשָּׁ֖ם בְּאֵ֥ר שָֽׁבַע׃
47 וַיֵּרָ֥א אֵלָ֛יו יְהוָ֖ה בַּלַּ֣יְלָה הַה֑וּא וַיֹּ֗אמֶר אָנֹכִי֙ אֱלֹהֵ֣י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֔יךָ אַל־תִּירָ֣א כִּֽי־אִתְּךָ֣ אָנֹכִ֔י וּבֵֽרַכְתִּ֖יךָ וְהִרְבֵּיתִ֣י אֶת־זַרְעֲךָ֔ בַּעֲב֖וּר אַבְרָהָ֥ם עַבְדִּֽי׃
48 וַיִּבֶן־שָׁ֥ם מִזְבֵּ֖חַ וַיִּקְרָ֣א בְשֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וַיֵּט־שָׁ֥ם אָהֳלֹ֖ו וַיִּכְרוּ־שָׁ֥ם עַבְדֵי־יִצְחָ֖ק בְּאֵֽר׃
49 וַאֲבִימֶ֣לֶךְ הָלַ֤ךְ אֵלָיו֙ מִגְּרָ֔ר וַאֲחֻזַּת֙ מֵרֵעֵ֣הוּ וּפִיכֹ֔ל שַׂ֖ר צְבָאֽוֹ׃
50 וַיֹּ֣אמֶר יִצְחָ֔ק אֲלֵהֶ֖ם מַה־תָּבֹ֣אוּן אֵלַ֑י וְאַתֶּ֣ם שְׂנֵאתֶ֔מוּנִי וַתְּשַׁלְּח֖וּנִי מֵאִתְּכֶֽם׃
51 וַיֹּ֣אמְרוּ֔ רָא֥וֹ רָאִ֖ינוּ כִּֽי־הָיָ֣ה יְהוָ֣ה עִמָּ֑ךְ וַנֹּ֣אמֶר תְּהִי־נָ֣א אָלָ֗ה בֵּינֵ֙ינוּ֙ בֵּינֵ֣ינוּ וּבֵינֶ֔ךָ וְנִכְרְתָ֥ה בְרִ֖ית עִמָּֽךְ׃
52 אִם־תַּעֲשֶׂ֤ה עִמָּ֙נוּ֙ רָעָ֔ה כַּאֲשֶׁ֥ר לֹֽא־נְגַעֻ֖ךָ וְכַאֲשֶׁ֣ר לֹא־עָשִׂ֤ינוּ עִמְּךָ֙ רַ֣ק טוֹבָ֔ה וַנְּשַׁלְּחֲךָ֖ בְּשָׁלֽוֹם׃ אַתָּ֥ה עַתָּ֖ה בְּר֣וּךְ יְהוָֽה׃
53 וַיַּ֥עַשׂ לָהֶ֖ם מִשְׁתֶּ֑ה וַיֹּאכְל֖וּ וַיִּשְׁתּֽוּ׃
54 וַיַּשְׁכִּימ֣וּ בַבֹּ֔קֶר וַיִּשָּׁבְע֖וּ אִ֣ישׁ לְאָחִ֑יו וַיְשַׁלְּחֵ֣ם יִצְחָ֔ק וַיֵּלְכ֖וּ מֵאִתּ֥וֹ בְשָׁלֽוֹם׃
55 וַיְהִ֣י בַיּ֣וֹם הַה֔וּא וַיָּבֹ֥אוּ עַבְדֵֽי־יִצְחָ֖ק וַיַּגִּדוּ־לוֹ֙ עַל־אֹד֣וֹת הַבְּאֵ֣ר אֲשֶׁר־חָפָ֔רוּ וַיֹּ֥אמְרוּ לוֹ֖ מָצָ֣אנוּ מָֽיִם׃
56 וַיִּקְרָ֣א אֹתָ֔הּ שִׁבְעָ֑ה עַל־כֵּ֗ן שֵׁם־הָעִיר֙ בְּאֵ֣ר שָׁבַ֔ע עַד־הַיּ֖וֹם הַזֶּֽה׃ ס
57 וַיְהִ֣י עֵשָׂ֔ו בֶּן־אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָ֖ה וַיִּקַּ֣ח אִשָּׁ֑ה אֶת־יְהוּדִית֙ בַּת־בְּאֵרִ֣י הַחִתִּ֔י וְאֶת־בָּשְׂמַ֖ת בַּת־אֵילֹ֥ן הַחִתִּֽי׃
58 וַתִּהְיֶ֙ינָה֙ מֹרַ֣ת רוּחַ֔ לְיִצְחָ֖ק וּלְרִבְקָֽה׃

פרשת תולדות.

1 וְאֵ֙לֶּה֙ תּוֹלְדֹ֣ת יִצְחָ֔ק בֶּן־אַבְרָהָ֖ם אַבְרָהָ֥ם הוֹלִ֖יד אֶת־יִצְחָֽק׃
2 וַיְהִ֣י יִצְחָ֔ק בֶּן־אַרְבָּעִ֥ים שָׁנָ֖ה בְּקַחְתּ֣וֹ אֶת־רִבְקָ֑ה בַּת־בְּתוּאֵ֥ל הָאֲרַמִּ֖י מִפַּדַּ֣ן אֲרָ֔ם אֲחוֹת֙ לָבָ֣ן הָאֲרַמִּ֔י לוֹ־לְאִשָּֽׁה׃
3 וַיֶּעְתַּ֥ר יִצְחָ֖ק לַיהוָ֑ה לְנֹ֣כַח אִשְׁתּ֔וֹ כִּ֥י עֲקָרָ֖ה הִ֑וא וַיֵּעָתֶ֣ר לוֹ֔ יְהוָ֖ה וַתַּ֥הַר רִבְקָ֖ה אִשְׁתּֽוֹ׃
4 וַיִּתְרֹֽצֲצ֣וּ הַבָּנִ֔ים בְּקִרְבָּ֑הּ וַתֹּ֙אמֶר֙ אִם־כֵּ֔ן לָ֥מָּה זֶּ֖ה אָנֹ֑כִי וַתֵּ֥לֶךְ לִדְרֹ֖שׁ אֶת־יְהוָֽה׃
5 וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ לָ֔הּ שְׁנֵ֥י גוֹיִ֖ם בְּבִטְנֵ֑ךְ וּשְׁנֵ֣י לְאֻמִּ֔ים מִמֵּעַ֖יִךְ יִפָּרֵ֑דוּ וּלְאֹם֙ מִלְאֹ֣ם יֶאֱמָ֔ץ וְרַ֖ב יַעֲבֹ֥ד צָעִֽיר׃
6 וַיִּמְלְא֖וּ יָמֶ֣יהָ לָלֶ֑דֶת וְהִנֵּ֥ה תוֹמִ֖ם בְּבִטְנָֽהּ׃
7 וַיֵּצֵ֣א הָרִאשׁוֹן֮ אַדְמוֹנִי֒ כֻּלּ֣וֹ כְאַדֶּ֣רֶת שֵׂעָ֔ר וַיִּקְרְא֥וּ שְׁמ֖וֹ עֵשָֽׂו׃
8 וְאַחַ֣ר כֵּ֔ן יָצָ֥א אָחִ֖יו וְיָד֑וֹ אֹחֶ֣זֶת בַּעֲקֵ֣ב עֵשָׂ֔ו וַיִּקְרָ֥א שְׁמ֖וֹ יַעֲקֹ֑ב וְיִצְחָק֙ בֶּן־שִׁשִּׁ֣ים שָׁנָ֔ה בְּלֶ֥דֶת אֹתָֽם׃
9 וַיִּגְדְּל֣וּ הַנְּעָרִ֔ים וַיְהִ֣י עֵשָׂ֔ו אִ֥ישׁ יֹדֵ֖עַ צַ֑יִד אִ֥ישׁ שָׂדֶ֖ה וְיַעֲקֹ֥ב אִ֛ישׁ תָּ֥ם יֹשֵׁ֖ב אֹהָלִֽים׃

1: מכרה לי. 2: מכרה לי.

(24) מב. 6: 2. 13. 18. בא. 18: 18.
(25) בא. 15: 20. 29.
(26) בא. 24: 18. מב. 6: 13.
(27) בא. 24: 18. 26: 21.
(28) בא. 24: 5. 6.
(29) בא. 20: 4.
(30) בא. 26: 21.
(32) בא. 23: 27. 24: 7.
(33) בא. 21: 11. 20: 23.
(36) לה. 23: 18. מש. 19: 15. בא. 22: 22.
[1: מכרה מכלי בכור. מב. 55.]
(38) בא. 5: 36.

3: לבדקני. 4: בדקני. 5: מחבלני.

(39) בא. 9: 11. 22: 3.
(40) בא. 12: 17.

(1) בא. 7: 2.
(3) בא. 21: 39. ד. מה. 11: 22. מה. 3: 5. מג. 33: 3. ד. בא. 4: 38. לה. 10: 39. בא. 5: 34. 26: 5. 21: 20. בראשית. 1: 14. כ. 10: 2.
(4) בא. 8: 3. 26: 9-11. מה. 3: 6. 1. בראשית. 1: 13.
(5) לה. 22: 66. בא. 4: 5. 9: 2. 26: 10. 12.
(6) בא. 9: 3. 26: 12. 13.
(9) בא. 9: 7. דב. 10: 7.

10 וְּפֶן יַחְרִפֶךָּ שֹׁמֵעַ וְלֹא יָשׁוּב דִּבָּתֶךָ לֹא תָשׁוּב׃ 11 תַּפּוּחֵי זָהָב בְּמַשְׂכִּיּוֹת כֶּסֶף דָּבָר דָּבוּר עַל אָפְנָיו׃ 12 נֶזֶם זָהָב וַעֲדִי כֶתֶם מוֹכִיחַ חָכָם עַל אֹזֶן שֹׁמַעַת׃ 13 כִּצְנַת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו וְאֶת אֲדֹנָיו יְשִׁיב נָפֶשׁ׃ 14 נְשִׂיאִים וְרוּחַ וְגֶשֶׁם אָיִן אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר׃ 15 בְּאֹרֶךְ אַפַּיִם יְפֻתֶּה קָצִין וְלָשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גָּרֶם׃ 16 דְּבַשׁ מָצָאתָ אֱכֹל דֵּי לָךְ פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וְהָקֵאתָהוּ׃ 17 הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָּ׃ 18 מַפִּיץ וְחֶרֶב וְחֵץ שָׁנוּן אִישׁ עֵד שֶׁקֶר בְּרֵעֵהוּ׃ 19 שֵׁן רוֹעָה וְרֶגֶל מוּעָדֶת בֶּטַח בּוֹגֵד בְּיוֹם צָרָה׃ 20 מַעֲדֶה בֶגֶד בְּיוֹם קָר חֹמֶץ עַל נָתֶר וְשָׁר שִׁירִים עַל לֵב רָע׃ 21 אִם רָעֵב שונאך הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם׃ 22 כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם לָךְ׃ 23 רוּחַ צָפוֹן תָּחֹל גֶּשֶׁם וּפָנִים נֶעֱזָמוֹת לְשׁוֹן סֵתֶר׃ 24 טוֹב שֶׁבֶת עַל פִּנַּת גָּג מֵאֵשֶׁת מִדְיָנִים וּבֵית חָבֶר׃ 25 מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֲיֵפָה וְשֵׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק׃ 26 מַעְיָן נִרְפָּשׂ וּמָקוֹר מָשְׁחָת צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע׃ 27 אֲכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב וְחֵקֶר כְּבֹדָם כָּבוֹד׃ 28 אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לָרוּחַ מַעְצָרוֹ עִיר פְּרוּצָה חוֹמָה׃

29 בְּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה וּבְעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ 30 וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מִשָּׁם עוֹלֵל יָמִים וְיָשִׁישׁ אֲשֶׁר לֹא יְמַלֵּא אֶת יָמָיו כִּי הַנַּעַר בֶּן מֵאָה יָמוּת וְהַחוֹטֶא בֶּן מֵאָה יְקֻלָּל׃ 31 וְנָטְעוּ בָתִּים וְיָשְׁבוּ וְכָרְמִים וְאָכְלוּ אֶת פִּרְיָם׃ 32 לֹא יִבְנוּ וְאַחֵר יֵשֵׁב לֹא יִטְּעוּ וְאַחֵר יֹאכֵל כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי וּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם יְבַלּוּן בְּחִירָי׃ 33 לֹא יָגְעוּ לָרִיק וְלֹא יָלְדוּ לִבְהָלָה כִּי זֶרַע בְּרוּכֵי יְהוָה הֵמָּה וְצֶאֱצָאֵיהֶם אִתָּם׃ 34 וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹדָם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע׃ 35 זְאֵב וְטָלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל תֶּבֶן וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי אָמַר יְהוָה׃

66 כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ 2 וְאֶת כָּל אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָל אֵלֶּה נְאֻם יְהוָה וְאֶל זֶה אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ וְחָרֵד עַל דְּבָרִי׃ 3 שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבוֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ 4 גַּם אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלֻלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ 5 שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכָּבֵד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵמָּה יֵבֹשׁוּ׃ 6 קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ 7 בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה בְּטֶרֶם יָבוֹא חֶבְלָהּ וְתִמָּלֵט וְתֵלֵד זָכָר׃ 8 מִי שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אֶחָת כִּי חָלָה גַם יָלְדָה צִיּוֹן אֶת בָּנֶיהָ׃ 9 הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד אָמַר יְהוָה אִם אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ 10 שִׂמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְגִילוּ בָהּ כָּל אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ 11 לְמַעַן תֵּינְקוּ וְשִׂבַּעְתֶּם מִשְּׁדֵי תַנְחוּמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃

(12) בר. 9: 17. 10: 22. 1. 11. 1. שמ. 2: 7. 3: 7. (14) בר. 3: 13. 5: 30. 9: 15. 26: 16. 1. יר. 9: 1. 15: 8. בר. 3: 14. 7: 52. 1. יר. 11: 23. שמ. 1: 12. (15) בר. 23: 11. 4: 20. 26: 16. (16) בר. 2: 38. שה. 10: 22. בר. 9: 14. קה. 10: 13. (17) בר. 9: 26. ה. יר. 12: 2. (18) בר. 14: 22. יחז 14: 10. (19) בר. 22: 4. 8: 3. יחז 10: 17. (20) בר. 7: 58. לה. 11: 48. בר. 8: 1. קה. 1: 32. (21) בר. 9: 13. 2. 46. 47. 18: 6. 26. 17. קה. 1: 5. 11. 13. 15. 16. שמ. 1: 15. 16. 2: 7. 8. 12. 3: 7. 8. 15. 16. 2: 7. 8. 12. 3: 7. 8. 15. 16. 2: 7. 8. 12. 3: 7. 8.

60. אשר ילדה לו אבימלך ותפל על ברכי אברהם
ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את
12 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
13 את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
14 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
15 האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
16 וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם:
17 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
18 יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
19 ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה
לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
20 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח וערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
21 ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח
את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער
ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך
22 ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
23 יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר
בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך:
24 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
25 את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גוי
הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
26 וישב אברהם בבאר שבע: והוא ישב את
27 אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ועתה
השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי
28 ועם הארץ אשר גרת בה: ויאמר אברהם אנכי
29 אשבע: ויוכח אברהם את אבימלך על אדות
30 באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
אבימלך אברהם לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי
31 בלתי היום: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
לאבימלך וישבעו שניהם ברית: ויבחר
אברהם כבשות הצאן לבדן ויאמר אבימלך
32 אברהם מה הנה שבע כבשות אלה לבדן
33 אשר הצבת: ויאמר כי את שבע כבשות
תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
34 את הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ויטע אשל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם:
35 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

פרשה ו: כה.

1 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד
2 את יצחק: ויהיו בני יצחק עשו ויעקב:
ועשו ילד את נמרד ויהי נמרד גבור ציד
איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים:
3 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב: ויזד יעקב נזיד ויבא עשו
4 מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף
5 אנכי על כן קרא שמו אדום: ויאמר יעקב
6 מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה
אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר
יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את
7 בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
8 הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון
אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך
9 מלך פלשתים גררה: וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
10 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך
ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את
השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי
את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל
הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ:
11 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי: וישב יצחק בגרר:

---

[1] שמות יחזקאל. מלכים. מלכים.—בניה.

(12) בראשית כג: 21. 30. 25: 26. 31.
(20) בראשית כג: 12.
(27) בראשית כא: 33. 24: 7.
(28) בראשית כב: 30.
(29) בראשית כח: 15. 25: 19. מלכים כז: 27.
(30) בראשית כג: 20. 24: 8. 3.
25: 6.
(34) בראשית כא: 39.
(35) בראשית כד: 1. 10. 25: 16. 31.
(1) בראשית כא: 27. 23: 2. 30. 31.
25: 2.
(5) ויקרא כג: 2. בראשית כ: 6. 13.
16: 20. 17: 8. 21: 28. 1. [במלכים ויקרא
בראשית ב: 12. 15. ירמיה נב. סה. 63.]
(6) בראשית כא: 28. שמות כח: 18.
(7) בראשית כא: 33.
(8) בראשית כג: 30.

---

[2] שמות ישעיה. מלכים. ישעיה.—בניה.

ויאמר אליו אברהם בני אל נא תשב שמה:
ויאמר הנה עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:
12 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
אחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את
האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם
שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
13 בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה
ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
14 את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גוי
הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם
15 אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע: ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם היא בנים לנחור
16 אחיך: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל
17 אבי ארם: ואת כסד ואת חזו ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתואל: ובתואל ילד את
18 רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
אברהם: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא
את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:
19 ושרה תהי מאת ועשרים שנה ושבע שנים
20 ושתי שנים שני חיי שרה: ותמת שרה
בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספד לשרה ולבכתה: ויקם אברהם
מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
21 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר
עמכם ואקברה מתי מלפני: וישבו בני חת
את אברהם לאמר אליו: שמעני אדני נשיא
אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את
מתך איש מקברו לא יכלה ממך מקברו מת:
22 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר:
23 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר
בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר: ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת
לכל באי שער עירו לאמר: לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
24 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל
עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה
25 את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר
לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את
הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות
26 שקל כסף עבר לסוחר: ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו
27 סביב: לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את
שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני
ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת
בני חת:

---

[1] שמות יחזקאל. מלכים. מלכים.—בניה.

11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם׃ 17 ואלה שני שנות חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה וחמש שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחויל עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשור על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ 23 ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 ויהי ימיה׳ למלדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃

11 (11) פד. 24: 17. 21: 26.
(12) פד. 25: 8. 28: 17.
(14) דה. 8: 14. פד. 9: 2.
(15) פד. 23: 6. 26: 6. 7. 28: 20. בר. 12: 2. שמ. 5: 28. 29.
(16) פד. 23: 1.
(17) פד. 11: 29. 30. 20: 16. קה. 25: 15. ד. מה. 8: 4. ישעי. 2: 10.
(18) פד. 21: 26. 27. 26: 21.
(19) פד. 23: 30. 25: 16.
(21) פד. 23: 6. 28: 20.
(22) פד. 24: 7.
(23) פד. 27: 3. 28: 16.
(26) מש. 23: 8.

[בר. מה. 62.]
(27) מש. 23: 2. פד. 12: 3. 25: 9. 14.

(2) פד. 24: 1. 25: 15.
(3) פד. 23: 12. 15.
(5) פד. 18: 14. 25: 18.
(7) מש. 15: 3. קה. 23: 2.
10. פד. 24: 5. 13.
(8) פד. 6: 13. 24: 12. 28: 17.
(9) פד. 24: 27. 25: 20.
(11) פד. 25: 25. 18: 14. 23: 29. 26: 31. 32. 28: 19.
(14) פד. 24: 27.
(15) פד. 25: 2. 3.
(16) פד. 25: 4. 5.

פרק כה.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃ 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ 3 ויקטן ילד את שבא ודדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה ושתים שנים׃ 8 ויגוע ויאסף אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית ואדבאל ומבשם׃ 14 ומשמע ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם׃ 17 ואלה שני שנות חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה וחמש שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 וישכנו מחויל עד שור אשר על פני מצרים בבואך אשור על פני כל אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את ה׳׃ 23 ויאמר ה׳ לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 ויהי ימיה׳ למלדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃

כלכלתו: אין לו כסף לקנות אוכל. 34 ויעקב נתן ליעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

כה:

1 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 2 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם בכורות ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 3 ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: 4 אלה בני ישמעאל ואלה שמותם נביות בכור ישמעאל ונבית ואדבאל ומבשם: 5 ומשמע ודומה ומשא: 6 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל: 7 ואלה ימי שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו: 8 וישכן מחוילה עד בואכה חברון בן אברהם: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בניו ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר נשיאים לעמתם: 17 ואלה שני שנות חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד בואכה חברון אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל:

19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם: 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:

כו:

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי: 6 וישב יצחק בגרר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו: 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב:

כז:

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אתך: 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק: 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי: 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא: 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו: 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני: 27 ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: 29 יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכיך ברוך: 30 ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ישא עשו קלו ויבך: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה ממשמני הארץ יהיה מושבך וממל השמים מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך: 41 ויעטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

כח:

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצו אתו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך ויהי לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה: 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

כט:

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר: 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא: 10 ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו וחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: 16 ולבן שתי בנות שם הגדולה לאה והשם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי לאיש אחר שבה עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי: 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

ל:

1 ורחל ראתה כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי: 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן: 21 ואחר ילדה בת ותקרא שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר: 25 ויהי כלדת רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וארצה: 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר: 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי: 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות: 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות: 38 ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר יבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדנה הצאן עקדים עקדים טלאים נקדים: 40 והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן: 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להיחם במקלות: 42 ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטופים ללבן והמקשרים ליעקב: 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

לא:

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו: 5 ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן: 7 ואביכן התלני ושנה את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי: 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברהרים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: 25 וידבק לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והוא עם אחיו תקע בהר הגלעד: 26 ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב: 27 למה התברחת לנסתר ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור: 28 ולא נתתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: 30 ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי: 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי: 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו: 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: 41 זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו: 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני וביניך כי נסתר איש מרעהו: 50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך: 51 ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך: 52 עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו יצחק: 54 ויעקב זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר: 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו:

לב:

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 7 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13 וילן שם בלילה ההוא וילקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה: 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאתכם אתו: 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה: 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: 23 ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו: 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 29 וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

לג:

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות וילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו: 5 וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין: 7 וגם לאה נגשה והילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: 13 ויאמר אליו אדני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה: 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר א

10 דמלכו: תחתיו. ס׳ פ׳ ויגר יעקב. 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: 12 והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל את בנימין: 17 ויהי בהקשותה בלדתה ויאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה: 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

36 1 ואלה תולדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: 6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה להם ארץ מגוריהם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: 12 ותמנע פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: 15 אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז: 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני עשו הוא אדום ואלה אלופם: 20 אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: 21 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתנות צבעון אביו: 25 ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה: 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן: 27 בני אצר בלהן וזעוון ועקן: 28 בני דישן עוץ וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי למו אלופיהם בארץ שעיר: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 ויולך בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשקה: 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמיהם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:

37 1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 4 וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי: 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: 15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן: 18 וירא אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא: 20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו: 21 וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: 23 ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: 24 ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ושמעו אחיו: 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: 35 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

38 1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: 10 ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: 12 ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: 25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני וגם לא יסף עוד לדעתה: 27 ויהי בעת לדתה והנה תאמים בבטנה: 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:

39 1 ויוסף הורד מצרימה וקנה אתו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדו שמה: 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: 5 ויהי מאז הפקיד בביתו ועל כל אשר יש לו והברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה: 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה: 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית ויד כל אשר יש לו נתן בידי: 9 אין גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אתך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלהים: 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: 13 ויהי כראתה כי עזב בגדו בידה ותנס החוצה: 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר אליהם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: 15 ויהי כשמעו כי הרימותי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי ויברח החוצה: 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אלי לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסירי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן את חנו בעיני שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין שר בית הסהר רואה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח:

40 1 ויהי אחר הדברים האלה חטא משקה מלך מצרים ואפה לאדניהם למלך מצרים: 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים: 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרתם ויהיו ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלומו כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר: 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר יוסף אלהם הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני: 10 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אתם אל כוס פרעה ואתן הכוס על כף פרעה: 12 ויאמר יוסף אליו זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם: 13 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם: 19 עוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אתך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:

41 1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: 6 והנה שבע שבלים דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עמד על שפת היאר: 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תואר ותרעינה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר ודקות בשר לא ראיתי כהנה ברעה במצרים: 20 ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרקות והעלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה את אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 31 והשבע יודע בארץ מן הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 32 ועל הנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים והאלהים מהר לעשתו: 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: 34 יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך: 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש ויתן רבד הזהב על צוארו: 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע קמצים: 48 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 וליוסף יולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 1 ויעקב ראה כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב אביו אל אחיו כי אמר פן יאסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה: 7 ויראם יוסף וכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: 9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים לא היו עבדיך מרגלים: 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: 15 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הזה הלם: 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם: 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינותם: 24 וישב מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שבריהם על חמריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי והנה גם בפי אמתחתי ויצא לבבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל המקרים אתם לאמר: 30 דבר האיש אדון הארץ אתנו ויתן אתנו במרגלים את הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: 32 שנים עשר אחים אנחנו בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדון הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחי אחד הניחו עמדי וכרעב בתיכם קחו והלכו: 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי המה מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו: 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלם: 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אתו על ידי ואנכי אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ופקחה אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

43 1 והרעב כבד בארץ: 2 ויהי ככלות לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם שובו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 4 אם יש אתה משלח את אחינו אתנו ונרדה ונשברה לך אכל: 5 ואם אינך משלח אין נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש הועד לכם האחכם אב ויש לכם אח: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ויש לכם אח: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה: 13 וקחו את אחיכם ועלו שובו אל האיש: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים: 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף: 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף המושב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו: 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה: 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו: 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וישתחוו ויקדו: 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם: 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו: 34 וישא מנות מאתו אליהם ותרב מנת בנימין ממנות כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:

44 1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו: 2 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר: 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם: 4 המה יצאו מן העיר לא רחקו והיוסף אמר אל אשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה: 5 הלא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה: 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית לכסף או זהב: 9 אשר ימצא את אחד מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים: 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים: 11 וימהרו ויורידו איש אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו: 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה ותמצא הגביע באמתחת בנימין: 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה: 14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה: 15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני: 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני לנו גם אנח

19 ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃

27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

35 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 36 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 37 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 38 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 39 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ 40 וישב יצחק בגרר׃ 41 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא׃ 42 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 43 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ 44 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ 45 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃

46 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ 47 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ 48 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ 49 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ 50 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ 51 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ 52 וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ 53 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ 54 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ 55 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 56 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ׃ 57 ויעל משם באר שבע׃ 58 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ 59 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 60 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ 61 ויאמר יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מעמכם׃ 62 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ 63 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ 64 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ 65 וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 66 ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ 67 ויקרא לה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ 68 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ 69 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה׃

פרשה: כו.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקימתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ 6 וישב יצחק בגרר׃ 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא׃ 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃

---

(19) בראשית 1: 5.
(23) בראשית 11: 10. 6: 16. 1: 9. 1: 3.
(25) בראשית 1: 45. 4: 20. 21. 1: 12.
(26) בראשית 28: 1.
(34) 1. שמואל 1: 52. בראשית 10: 30. 12: 7. 21: 18.
(35) 1. מלכים 9: 13. בראשית 15: 36. 8: 6. 6. 11. 1. שופטים 4: 3. 4.
(37) בראשית 2: 41. 7. 14. 1. 13: 1. 1. 3. 20.
(41) 1. 11: 25.
(44) בראשית 27: 22.
(1) בראשית 27: 26.
(2) בראשית 1: 14. 1. 14: 1. 11. 12. 1. 12. 9. 28.

[1] כתיב: כתיבת. [2] ס"ת: בחברת. כתיב.

10 לכשלם: מלחמה ופחד בהמון׃ ס ואמחה את כל
הקמים עליך מלפניך ונסו לפניך שבעה גוים:
11 רבים וחזקים ממך ואתה לא ירשתם: אלהי אבותיהם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
12 דבר לכם׃ ס איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
13 וריבכם׃ ס הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם׃ ס ותענו אתי ותאמרו
14 טוב הדבר אשר דברת לעשות׃ ס ואקח את ראשי
שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואתנם בראשיכם
15 שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
ושטרים לשבטיכם׃ ס ואצוה את שפטיכם בעת ההוא
לאמר שמוע בין אחיכם[1] ושפטתם צדק בין איש
16 ובין אחיו ובין גרו׃ לא תכירו פנים במשפט כקטן
כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
17 והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ ס
ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר
תעשון׃ ס ויסעו מחורב וילכו את כל המדבר הגדול
18 והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ ס ואמר
19 אליכם באתם עד ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן
לנו׃ ס ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה
רש ורש אשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
20 ואל תחת׃ ס ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא
21 אליהן׃ ס וייטב הדבר בעיני ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ ס ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה׃ ס ויקחו
22 בידם מפרי הארץ וירידו אלינו ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ס ולא אביתם לעלות
23 ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ ס ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ ס אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים
24 ראינו שם׃ ס ואמר אליכם לא תערצון ולא תיראון
25 מהם׃ ס יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים׃ ס ובמדבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד
26 המקום הזה׃ ס ובדבר הזה אינכם מאמינם ליהוה
27 אלהיכם׃ ס ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לשכתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
28 ובענן יומם׃ ס וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
ויישבע לאמר׃ ס אם יראה אחד מן האנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
29 לאבתיכם׃ ס חוץ כלב בן יפנה הוא יראנה ולו
30 אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
אחרי יהוה׃ ס וגם יהוה התאנף בי למענכם לאמר
31 גם אתה לא תבא שמה׃ ס יהושע בן נון העמד הוא
יבא שמה אתו חזק אתו כי הוא ינחילנה את ישראל׃
32 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא
33 ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה
34 והם ירשוה׃ ס ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
35 ים סוף׃ ס ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו
36 איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה׃ ס ויאמר
יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אין
37 אני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ ס ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו
38 ותעלו ההרה׃ ס ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
39 ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה׃ ס ותשבו ותבכו
לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין
40 אליכם׃ ס וישבתם בקדש ימים רבים כימי אשר
41 ישבתם׃ ס ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ ס
ויאמר יהוה אלי לאמר רב לכם סב את ההר הזה
42 פנו לכם צפונה׃ ס ואת העם צו לאמר אתם עברים
בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו
43 מכם ונשמרתם מאד׃ אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
44 עשו לעשו׃ כסף תשברו מאתם ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם ושתיתם׃ ס כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה
45 ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ ס
ותעברו את אחיכם בני עשו היושבים בשעיר מן
46 הערבה מאילת ומעצין גבר ותפנו ותעברו דרך
47 מדבר מואב׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
48 כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ ס אמים לפנים
ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק׃ רפאים
49 גם הם יחשבו כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃
ובשעיר ישב החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
50 ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ ס עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ ס עד אשר
עברנו את נחל זרד ימים שלשים ושמנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
52 יהוה להם׃ ס וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב
53 המחנה עד תמם׃ ס ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם דבר יהוה אלי לאמר׃
54 אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
55 ירשה׃ ס ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
ורב וענקים כבני ענק ויירשם ויישב תחתם׃
57 ס ואתם פנו לכם וסעו לכם המדברה דרך הר
58 הבשן׃ ס ויצא מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
59 למלחמה אדרעי׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר
60 יושב בחשבון׃ ס ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
61 עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
62 לו שריד׃ ס ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה
עיר אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב
63 ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה ערים בצורות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי פרזי הרבה מאד׃
64 ס ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון
65 החרמנו כל עיר מנשים וטף׃ ס וכל בהמה בזזנו
66 לנו וביזת הערים אשר לקחנו׃ ס מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל עד הגלעד לא
היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
67 לפנינו׃ רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

ב א ופנינו ונסע דרך המדברה סוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ ס ויאמר יהוה
2 אלי לאמר׃ רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם
3 צפונה׃ ס ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו מכם
4 ונשמרתם מאד׃ אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
5 עשו לעשו׃ כסף תשברו מאתם ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם ושתיתם׃ ס כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה
6 ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ ס
ותעברו את אחיכם בני עשו היושבים בשעיר מן
7 הערבה מאילת ומעצין גבר ותפנו ותעברו דרך
8 מדבר מואב׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
9 כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ ס אמים לפנים
ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק׃ רפאים
10 גם הם יחשבו כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃
ובשעיר ישב החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
11 ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ ס עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ ס עד אשר
עברנו את נחל זרד ימים שלשים ושמנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
13 יהוה להם׃ ס וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב
14 המחנה עד תמם׃ ס ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם דבר יהוה אלי לאמר׃
15 אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
16 ירשה׃ ס ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
ורב וענקים כבני ענק ויירשם ויישב תחתם׃
18 ס ואתם פנו לכם וסעו לכם המדברה דרך הר
19 הבשן׃ ס ויצא מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר
20 יושב בחשבון׃ ס ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
21 עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
22 לו שריד׃ ס ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה
עיר אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב
23 ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה ערים בצורות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי פרזי הרבה מאד׃
24 ס ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון
25 החרמנו כל עיר מנשים וטף׃ ס וכל בהמה בזזנו
26 לנו וביזת הערים אשר לקחנו׃ ס מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל עד הגלעד לא
היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
27 לפנינו׃ רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

ג א ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ ס ויאמר
2 יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל
עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך
3 האמרי אשר יושב בחשבון׃ ס ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד
4 בלתי השאיר לו שריד׃ ס ונלכד את כל ערים בעת
ההוא לא היתה עיר אשר לא לקחנו מהם שישים
עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה
ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי
6 פרזי הרבה מאד׃ ס ונחרם אתם כאשר עשינו
לסיחון מלך חשבון החרמנו כל עיר מנשים וטף׃
7 ס וכל בהמה בזזנו לנו וביזת הערים אשר לקחנו׃
8 ס מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר
בנחל עד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ רק אל ארץ בני
9 עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר
10 צוה יהוה אלהינו׃ ס ואצוה את יהושע בעת ההוא
לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות
11 אשר אתה עבר שמה׃ לא תיראו מפניהם כי יהוה
12 אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ ס ואתנן את הארץ הזאת
בעת ההוא מערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר
13 הגלעד וערי׃ ס ונתתי לראובני ולגדי ונתתי את
יתר הגלעד ואת כל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי
שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא
14 ארץ רפאים תחשב׃ יאיר בן מנשה לקח את כל
חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אותם
15 על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ ס
16 ולמכיר נתתי את הגלעד׃ ס ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל
יבק הגבול בני עמון׃ ס ובערבה הירדן וגבול
17 וכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדות
18 הפסגה מזרחה׃ ס ואצוה אתכם בעת ההוא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני בניכם בני חיל׃ רק נשיכם
וטפכם ומקניכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו
19 בעריכם אשר נתתי לכם׃ עד אשר יניח יהוה
לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש אל
20 ירשתו אשר נתתי לכם׃ ס ואת יהושע צויתי בעת
ההוא לאמר עיניך הראות את כל אשר עשה יהוה
אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל
21 הממלכות אשר אתה עבר שמה׃ אתם לא תיראום כי
יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ ס ואתחנן אל יהוה
22 בעת ההוא לאמר׃ אדני יהוה אתה החלות להראות
את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃
24 ס אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנון׃ ס ויתעבר יהוה בי
25 למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל
תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃ ס ואת יהושע
צו ואמצהו וחזקהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה׃ ס ונשב
29 בגיא מול בית פעור׃ ס

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן
2 לכם׃ לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם
3 אשר אנכי מצוה אתכם׃ ס עיניכם הראות את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך׃ ס ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום׃ ס ראה
למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה
אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
6 לרשתה׃ ס ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃
7 ס כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה
אלהינו בכל קראנו אליו׃ ס ומי גוי גדול אשר לו
חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי
9 נתן לפניכם היום׃ ס רק השמר לך ושמר נפשך
מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן
יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני
10 בניך׃ יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב
בהקהל אלי ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה
11 אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם
12 ילמדון׃ ס ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער
13 באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃ ס וידבר
יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
14 ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃ ס ויגד לכם את
בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
15 ויכתבם על שני לחת אבנים׃ ס ואתי צוה יהוה
בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
16 אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ס
ושמרתם לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃ פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או
17 נקבה׃ תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
18 כנף אשר תעוף בשמים׃ תבנית כל רמש בארמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃ ופן תשא
עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת
הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם
20 ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים׃ ס ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום
21 הזה׃ ס ויהוה התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי
עברתי את הירדן ולבלתי בוא אל הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי אנכי מת בארץ
22 הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את
הארץ הטובה הזאת׃ השמרו לכם פן תשכחו את
ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם
פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃ כי יהוה
אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃ ס כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשו הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃
26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את
הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי
27 השמד תשמדון׃ והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃
28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר
לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃
29 ס ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי
תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃ בצר לך וימצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
30 אלהיך ושמעת בקלו׃ כי אל רחום יהוה אלהיך לא
ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר
31 נשבע להם׃ ס כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו׃ השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי׃ או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים
ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃
35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
36 מלבדו׃ ס משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
37 האש׃ ס ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃ להוריש
גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך
38 את ארצם נחלה כיום הזה׃ ס וידעת היום והשבת
אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
39 הארץ מתחת אין עוד׃ ס ושמרת את חקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך
40 אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך כל הימים׃ ס אז הבדיל משה שלש
41 ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃ לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃
43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת
בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי׃ ס

ואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל

דברים.

פרשה א.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרות ודי זהב׃ ס אחד עשר יום מחורב דרך
הר שעיר עד קדש ברנע׃ ס ויהי בארבעים שנה
3 באחד עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם׃ ס אחרי
הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון
ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי׃
5 ס בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את
6 התורה הזאת לאמר׃ ס יהוה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה׃ פנו וסעו לכם
ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
8 ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת׃ ראה נתתי לפניכם את הארץ בואו
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
9 ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם׃ ס
ואדבר אתכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת
10 אתכם׃ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
11 השמים לרב׃ יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם׃ ס איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם׃ ס הבו לכם
אנשים חכמים ונבונים וידועים לשבטיכם ואשימם
14 בראשיכם׃ ס ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר
15 דברת לעשות׃ ס ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
חכמים וידועים ואתנם בראשיכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים
16 לשבטיכם׃ ס ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו
17 ובין גרו׃ לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול לא
תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו׃ ס ואצוה
18 אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון׃ ס
ויסעו מחורב וילכו את כל המדבר הגדול והנורא
ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה
19 אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע׃ ס ואמר
אליכם באתם עד ההר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן
20 לנו׃ ס ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה
רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
21 ואל תחת׃ ס ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה
אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא
22 אליהן׃ ס וייטב הדבר בעיני ואקח מכם שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד לשבט׃ ס ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה׃ ס ויקחו
בידם מפרי הארץ וירידו אלינו ויאמרו טובה הארץ
24 אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ ס ולא אביתם לעלות
25 ותמרו את פי יהוה אלהיכם׃ ס ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו׃ ס אנה אנחנו
עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים
29 ראינו שם׃ ס ואמר אליכם לא תערצון ולא תיראון
30 מהם׃ ס יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם
ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים׃ ס ובמדבר
אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד
32 המקום הזה׃ ס ובדבר הזה אינכם מאמינם ליהוה
33 אלהיכם׃ ס ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לשכתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
34 ובענן יומם׃ ס וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
ויישבע לאמר׃ ס אם יראה אחד מן האנשים האלה
הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
35 לאבתיכם׃ ס חוץ כלב בן יפנה הוא יראנה ולו
36 אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא
37 אחרי יהוה׃ ס וגם יהוה התאנף בי למענכם לאמר
38 גם אתה לא תבא שמה׃ ס יהושע בן נון העמד הוא
יבא שמה אתו חזק אתו כי הוא ינחילנה את ישראל׃
39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא
ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה
40 והם ירשוה׃ ס ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
41 ים סוף׃ ס ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו
42 איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה׃ ס ויאמר
יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אין
43 אני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם׃ ס ואדבר
אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו
44 ותעלו ההרה׃ ס ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
45 ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה׃ ס ותשבו ותבכו
לפני יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין
46 אליכם׃ ס וישבתם בקדש ימים רבים כימי אשר
ישבתם׃ ס ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ ס
ויאמר יהוה אלי לאמר׃ רב לכם סב את ההר הזה
פנו לכם צפונה׃ ס ואת העם צו לאמר אתם עברים
בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו
מכם ונשמרתם מאד׃ אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
עשו לעשו׃ כסף תשברו מאתם ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם ושתיתם׃ ס כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ ס
ותעברו את אחיכם בני עשו היושבים בשעיר מן
הערבה מאילת ומעצין גבר ותפנו ותעברו דרך
מדבר מואב׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ ס אמים לפנים
ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק׃ רפאים
גם הם יחשבו כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃
ובשעיר ישב החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ ס עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ ס עד אשר
עברנו את נחל זרד ימים שלשים ושמנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
יהוה להם׃ ס וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב
המחנה עד תמם׃ ס ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם דבר יהוה אלי לאמר׃
אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
ירשה׃ ס ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
ורב וענקים כבני ענק ויירשם ויישב תחתם׃
ס ואתם פנו לכם וסעו לכם המדברה דרך הר
הבשן׃ ס ויצא מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון׃ ס ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
לו שריד׃ ס ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה
עיר אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב
ממלכת עוג בבשן׃ כל אלה ערים בצורות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי פרזי הרבה מאד׃
ס ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון
החרמנו כל עיר מנשים וטף׃ ס וכל בהמה בזזנו
לנו וביזת הערים אשר לקחנו׃ ס מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל עד הגלעד לא
היתה קריה שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו׃ רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל
יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו׃

פרשה ב.

א ופנינו ונסע דרך המדברה סוף כאשר דבר יהוה
אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ ס ויאמר יהוה
אלי לאמר׃ רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם
צפונה׃ ס ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני עשו היושבים בשעיר ויראו מכם
ונשמרתם מאד׃ אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
עשו לעשו׃ כסף תשברו מאתם ואכלתם וגם מים
תכרו מאתם ושתיתם׃ ס כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה
ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ ס
ותעברו את אחיכם בני עשו היושבים בשעיר מן
הערבה מאילת ומעצין גבר ותפנו ותעברו דרך
מדבר מואב׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ ס אמים לפנים
ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק׃ רפאים
גם הם יחשבו כענקים ומואבים יקראו להם אמים׃
ובשעיר ישב החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ ס עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ ס עד אשר
עברנו את נחל זרד ימים שלשים ושמנה עד תם כל
הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
יהוה להם׃ ס וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב
המחנה עד תמם׃ ס ויהי כאשר תמו כל אנשי
המלחמה למות מקרב העם דבר יהוה אלי לאמר׃
אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
ירשה׃ ס ארץ רפאים תחשב גם היא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים׃ עם גדול
ורב וענקים כבני ענק ויירשם ויישב תחתם׃
ס ואתם פנו לכם וסעו לכם המדברה דרך הר
הבשן׃ ס ויצא מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי׃ ס ויאמר יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון׃ ס ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
לו שריד׃ ס ונלכד את כל ערים בעת ההוא לא היתה
עיר אשר לא לקחנו מהם שישים עיר כל חבל ארגב

4 אך הכשרו:* מעשה אשר עשיתי בזכות יהוה בטחו:
5 אל תקנאו בחוטאים: כי אם ביראת יהוה כל היום:
6 כי יש אחרית:* ותקותך לא תכרת: נאם יהוה:
7 שמעו:* לכלה אני ראיתי כי רשע: מתפאר כארז נאה:
8 ואעבר והנה איננו: ואבקשהו ולא נמצא מקומו:
9 שמור תם וראה ישר: כי אחרית לאיש שלום:
10 ופשעים* נשמדו יחדו: אחרית רשעים נכרתה:
11 ותשועת צדיקים מיהוה: מעוזם בעת צרה:
12 ויעזרם יהוה ויפלטם: יפלטם מרשעים ויושיעם: כי חסו בו:

13 יהוה[1] ישחק לו: כי יראה כי בא יומו:
14 חרב פתחו רשעים: ודרכו קשתם לטיל עני ואביון: לטבח ישרי דרך:
15 חרבם תבוא בלבם: וקשתותם תשברנה:
16 טוב מעט לצדיק: מהמון רשעים רבים:
17 כי זרועות רשעים תשברנה: ותומך צדיקים יהוה:
18 יודע יהוה ימי תמימים: ונחלתם לעולם תהיה:
19 לא יבושו בעת רעה: ובימי רעבון ישבעו:
20 כי רשעים יאבדו: ואיבי יהוה כיקר כרים* כלו בעשן כלו:
21 לוה רשע ולא ישלם: וצדיק חונן ונותן:
22 כי מבורכיו ירשו ארץ: ומקוללו יכרתו:
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו: ודרכו יחפץ:
24 כי יפול לא יוטל: כי יהוה סומך ידו:
25 נער הייתי גם זקנתי: ולא ראיתי צדיק נעזב: וזרעו מבקש לחם:
26 כל היום חונן והלוה: וזרעו לברכה יהיה:
27 סור מרע ועשה טוב: ושכון לעד:
28 כי יהוה אוהב משפט: ולא יעזב את חסידיו: לעולם נשמרו: וזרע רשעים נכרת:
29 צדיקים יירשו ארץ: וישכנו לעד עליה:
30 פי צדיק יהגה חכמות: ולשונו תדבר משפט:
31 תורת אלהיו בלבו: לא תמעדנה אשריו:
32 צופה רשע לצדיק: ומבקש להמיתו:
33 יהוה לא יעזבנו בידו: ולא ירשיענו בהשפטו:

34 קוה אל יהוה ושמור דרכו: וירוממך לרשת ארץ: בהכרת רשעים תראה:
35 ראיתי רשע עריץ: ומתערה כאזרח רענן:
36 ויעבר והנה איננו: ואבקשהו ולא נמצא:
37 שמור תם וראה ישר: כי אחרית לאיש שלום:
38 ופושעים נשמדו יחדו: אחרית רשעים נכרתה:
39 ותשועת צדיקים מיהוה: מעוזם בעת צרה:
40 ויעזרם יהוה ויפלטם: יפלטם מרשעים ויושיעם: כי חסו בו:

מזמור ד.

1 מזמור לדוד להזכיר: יהוה אל בכעסך תוכיחני: ואל בחמתך תיסרני:
2 כי חציך נחתו בי: ותנחת עלי ידך:
3 אין מתם בבשרי: מפני זעמך אין שלום בעצמותי: מפני חטאתי:
4 כי עונותי עברו ראשי: כמשא כבד יכבדו ממני:
5 הבאישו נמקו חבורותי: מפני אולתי:
6 נעויתי שחותי עד מאד: כל היום קודר הלכתי:
7 כי כסלי מלאו נקלה: ואין מתם בבשרי:
8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד: שאגתי מנהמת לבי:
9 אדני נגדך כל תאותי: ואנחתי ממך לא נסתרה:
10 לבבי סחרחר עזבני כחי: ואור עיני גם הוא אין אתי:
11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו: וקרובי מרחוק עמדו:
12 ויקושו מבקשי נפשי: ודורשי רעתי דברו הוות: ומרמות כל היום יהגו:
13 ואני כחרש לא אשמע: וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואהי כאיש אשר לא ישמע: ואין בפיו תוכחות:
15 כי לך יהוה הוחלתי: אתה תענה אדני אלהי:
16 כי אמרתי פן ישמחו לי: בעד רגלי במוטם עלי הגדילו:
17 כי אני לצלע נכון: ומכאובי נגדי תמיד:
18 כי עוני אגיד: אדאג מחטאתי:
19 ואויבי חיים עצמו: ורבו שנאי שקר:
20 ומשלמי רעה תחת טובה: ישטנוני תחת רדפי טוב:
21 אל תעזבני יהוה: אלהי אל תרחק ממני:
22 חישה לעזרתי: אדני תשועתי:

23 לנצח בנגינות: מזמור לדוד:
24 יהוה אל באפך תוכיחני: ואל בחמתך תיסרני:
25 כי חציך נחתו בי: ותנחת עלי ידך:
26 אין מתם בבשרי: מפני זעמך אין שלום בעצמותי: מפני חטאתי:
27 כי עונותי עברו ראשי: כמשא כבד יכבדו ממני:
28 הבאישו נמקו חבורותי: מפני אולתי:
29 נעויתי שחותי עד מאד: כל היום קודר הלכתי:
30 כי כסלי מלאו נקלה: ואין מתם בבשרי:
31 נפוגותי ונדכיתי עד מאד: שאגתי מנהמת לבי:
32 אדני נגדך כל תאותי: ואנחתי ממך לא נסתרה:
33 לבבי סחרחר עזבני כחי: ואור עיני גם הוא אין אתי:
34 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו: וקרובי מרחוק עמדו:
35 ויקושו מבקשי נפשי: ודורשי רעתי דברו הוות: ומרמות כל היום יהגו:
36 ואני כחרש לא אשמע: וכאלם לא יפתח פיו:
37 ואהי כאיש אשר לא ישמע: ואין בפיו תוכחות:
38 כי לך יהוה הוחלתי: אתה תענה אדני אלהי:
39 כי אמרתי פן ישמחו לי: בעד רגלי במוטם עלי הגדילו:
40 כי אני לצלע נכון: ומכאובי נגדי תמיד:
41 כי עוני אגיד: אדאג מחטאתי:
42 ואויבי חיים עצמו: ורבו שנאי שקר:
43 ומשלמי רעה תחת טובה: ישטנוני תחת רדפי טוב:
44 אל תעזבני יהוה: אלהי אל תרחק ממני:
45 חישה לעזרתי: אדני תשועתי:

---

[1] יהוה: מלעיל. [2] יהוה: מלרע. [3] יהוה: מלרע או מלעיל.
[4] יהוה: הוא השם המפורש.

(4) בד. 13: 33. חב. 9: 14.
(5) שם. 12: 3. 15: 15. ו. 15: 15. חב. 10. חכלי. 1: 15.
2: 9. יש. 3: 8. בד. 6: 7. שם. 16: 26. בד. 9: 15.
(7) שם. 9: 24. ו. חב. 1: 2. ו. דה. 4: 7. ו. חב. 1: 3. ב. חב. 1: 2. חכלי. 1: 3.
(8) ו. חב. 1: 4. בת. 1: 3. חב. 1: 3. חב. 1: 3. ו. דה. 4: ו. חב. 1: 2. חכלי. 4. שם. 16: 19. ו. דה. 1: 8.
(9) שם. 9: 1. ב. חב. 1: 23. בת. 1: 8. ו. דה. 12: 5. בד. 27: 23. ב. חלי. 11: 3. חמש. 3: 36. חכלי. 3: 11. חב. 3: 9. חב. 10: 38.
(10) שם. 15: 23. 32. ו. דה. 3: 10. חב. 4: 15.
(11) שם. 15: 29.
(12) חלי. 1: 4. ב. חלי. 1: 1.
(13) שם. 15: 23. בד. 16: 7. ו. דה. 2: 18. בת. 4: 17.
(14) ו. חב. 9: 16.
(16) חב. 40: 9. 10. מכ. 8: 38. ב. חלי. 1: 8. ו. חב. 1: 18. 15: 2. כה. 2: 30. 31. 32. 24: 47. בד. 3: 26. 13. 26. 46. שם. 12. 9.
(17) שם. 3: 21. חב. 2: 4. חמש. 3: 36. חכלי. 3: 11. בת. 3: 9. חב. 10: 38.
(18) בד. 17: 30. יש. 5: 6. חב. 3: 6.
(19) בד. 14: 17. חמש. 1: 9.
(20) חב. 19: 1. מכ. בד. 14: 17. 17: 27.
(21) ב. חכ. 17: 15. יש. 2: 5. יש. 4: 17. 18.
(22) שה. 10: 14.
(23) דה. 4: 16. מכ. חב. 106: 20. בת. 40: 18. 25. יש. 2: 11. חמש. 8: 10. בד. 17: 29. (24) חב. 18: 12. בד. 17: 42. יש. 4: 18. 19. ב. דה. 2: 11. ו. חב. 9: 18. ו. דה. 4: 4. בת. 1: 3. חב. 18: 22. (25) ו. דה. 1: 9. ו. חמש. 5: 20. בת. 44: 20. יש. 10: 13. 14. 25. בת. 2: 4. (26) חב. 18: 22. 23. יש. 5: 12. חמש. 10. (28) יש. 5: 4. (32) שם. 2: 2. 9. 21. חב. 7: 3. חב. 50: 18.
(1) שם. 1: 20. ב. בת. 12: 5-7. חמש. 7: 1. 2. חמש. 18: 9.

2 סחרת מפי פיך ושפת עקשות הרחק ממך׃
3 נכח יהי עיניך ועפעפיך ישרו לפניך׃ פלס מעגל רגליך
וכל דרכיך יכנו׃ אל תט ימין והסר רגלך מרע׃
4 כי דרכים משמאל הסר פניך ויישר ארחותיך׃ כי לא ינומו
שנה ושנתם אם לא יפילו׃ כי לחם יאכלו לחם רשעה
ויין שתיו חמס׃ ואורח צדיקים כאור נגה הולך ואור
עד נכון היום׃ דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו׃
בני הקשב לאמרי ואל נכריך אזנך׃ אל יסורו מעיניך
שמרם בתוך לבבך׃ כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו
מרפא׃ מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים׃
הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך׃ עיניך
לנכח יביטו ועפעפיך ינכחו לפניך׃ פלס מעגל רגליך
וכל דרכיך יכונו׃ אל תט ימין והסר רגלך מרע׃

ה. בני הקשיבה לחכמתי לתבונתי הטי אזנך׃
2 למען תשמר מזמות ודעת שפתיך יצרו דעת׃
3 כי נפת תטופנה שפתי זר ומחלק משמן חכה לך׃
4 ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות׃ רגליה ירדות
מות שאול צעדיה יתמכו׃ פן אורח חיים לא תחקור
נעו מעגליה לא תדע׃ ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו
מעל אמרי פי׃ הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח
ביתה׃ פן תתן לאחרים הודך ושניך לאכזרי׃ פן ישבעו
זרים כחך ועצביך בבית נכרי׃ ונהמת באחריתך בכלות
בשרך ושאריך׃ ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת
נאצה לבי׃ ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי
אזני׃ כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה׃ שתה מי
בורך ונזלים מתוך באריך׃ יפוצו מעיינתיך חוצה
בחוצות פלגיך׃ יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך׃ יהי
מקורך ברוך ושמח מאשת נעוריך׃ אהבת חן ויעלת
חמודים דדיה ירווך בכל עת בדדיה תשגה תמיד׃
ולמה תשגה בני זרה ותחבק חיק נכריה׃ כי נגד עיני
יהוה דרכי איש ומכל מעגלותיו יפלס׃ עונותיו יתפשו
את רשע ובחבלי חטאתו יתמך׃ הוא ימות בלי מוסר
וברב אולתו ישגה׃

ו. בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך׃
2 נוקשת באמרי פיך נתפשת באמרי פיך׃ עשה זאת נא
בני והנצל כי באת ביד רעך לך הרפס ורמס רעך׃
3 אל תתן שנת לעיניך ותנומה לעפעפיך׃ הנצל כצבי
מיד וכצפור מיד יקוש׃ לך אל נמלה עצל ראה דרכיה
והחכם׃ אשר אין לה קצין שוטר ומושל׃ תכין בקיץ
לחמה אגרה בקציר מאכלה׃ עד מתי עצל תשכב
מתי מקיצך תקום׃ מעט תנום מעט תנמנם מעט תשכב
ידים לשכב׃ ובא כהולך רישך ומחסרך כאיש מגן׃
איש בליעל איש און הולך עקשות פה׃ קרץ בעיניו
מלל ברגליו מורה באצבעותיו׃ תהפכות בלבו חורש
רעות בכל עת מדנים ישלח׃ על כן פתאם יבוא אידו
רגע יתבר ואין מרפא׃ שש יהוה עליהם ושבעה
תועבות נפשו׃ עיני רמות לשון שקר ויד שופכות דם
נקי׃ לב חורש מחשבות און רגלים מהרות לרוץ לרע׃
יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים׃ נצר
בני את מצות אביך ואל תטש תורת אמך׃ קשרם על
לבך תמיד עגדם על גרונך׃ בהתהלכך תנחה אתך
בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך׃ כי נר מצוה
ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃ לשמרך מאשת
רע מחלקת לשון נכריה׃ אל תחמד יפיה בלבבך ואל
תקחך בעפעפיה׃ כי בעד אשה זונה עד כברת לחם
ואשת איש נפש יקרה תצודה׃ היחתה איש אש בחיקו
ובגדיו לא תכסינה׃ אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא
תכוינה׃ כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה׃
לא יבוזו לגנב כי ימלא נפשו לשבע כי רעב׃ ונמצא
שבעתים ישלם את כל הון ביתו יתן׃ מחבל נפשו הוא
יעשנה׃ נגעים וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה׃ כי קנאת
גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם׃ לא ישא פני כל כופר
ולא יאבה כי תרבה שחד׃

ז. בני שמר אמרי ומצותי צפן אתך׃
2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך׃ קשרם על
אצבעותיך כתבם על לוח לבך׃ אמר לחכמה אחתי את
ומודעת בינה לך׃ לשמרך מאשת זר מנכריה האמרת׃
כי בעד חלון ביתי בישיי הבטתי׃ ואראה בפתאים
אבינה בנערים בחור חסר לב׃ עבר ברחוב עם פנתה
דרך ביתה ילך׃ בנשף ביום בבת יום ואשון׃ והנה
אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב׃ הומיה וסוררת
בביתה רגליה לא תשכנה בבתיה׃ פעם בחוצות פעם
ברחובות ואל יד תארב׃ החזיקה בו ונשקה לו העזה
פניה ותאמר לו׃ זבחי שלמים עלי היום שלמתי
נדרי׃ על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך׃
מרבדים חפיתי ערשי חטובי יצועי מצרים׃ נפפתי
מורי אהלות וקנמון׃ לכו נרויה דודים עד האור
נתענגה באהבים׃ כי אין האיש בביתו הלך דרך
מרחוק׃ צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבוא אל
ביתו׃ הטתו ברב לקחה בחלקות שפתיה נטתו׃
הוא הלך אחריה כשור יטבח ואיל אל מוסר פעדו׃
עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי
בנפשו הוא׃ ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי׃
אל תט אל דרכיה לבך אל תשגה בנתיבותיה׃ כי
חללים הפילה רבים ועצומים כל הרגיה׃ דרכי שאול
ביתה יורדות אל חדרי מות׃

ח. הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה׃
2 בראש מרומים על דרכים בית נתיבות נצבה׃ על
ידי שערים למבוא פתח קרת תרנן׃ אליכם אישים
אקרא וקולי אל בני אדם׃ הבינו פתאים ערמה וכסילים
הבינו לב׃ שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי
מישרים׃ כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע׃
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש׃ כלם נכחים
למבין וישרים למצאי דעת׃ קחו מוסרי ואל כסף
ודעת מחרוץ נבחר׃ כי טובה חכמה מפנינים וכל
חפצים לא ישוו בה׃ אני חכמה שכנתי ערמה ודעת
מזמות אמצא׃ יראת יהוה שנאת רע גאון וגאה ודרך
רע ופי תהפכות שנאתי׃ לי עצה ותושיה אני בינה לי
גבורה׃ בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו צדק׃ בי
שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק׃ אני אהבי אהב
ומשחרי ימצאוני׃ הון ועשר אתי הון עתק וצדקה׃
טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר׃ בארח
צדקה אתהלך בתוך נתיבות משפט׃ להנחיל אהבי יש
ואוצרותיהם אמלא׃ יהוה קנני ראשית דרכו קדם
מפעליו מאז׃ מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ׃
באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים׃ בטרם
הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי׃ עד לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל׃ בהכינו שמים שם אני
בחוקו חוג על פני תהום׃ באמצו שחקים ממעל בעזזי
עינות תהום׃ בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בעת
חוקו מוסדי ארץ׃ ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים
יום יום משחקת לפניו בכל עת׃ משחקת בתבל ארצו
ושעשועי את בני אדם׃ ועתה בנים שמעו לי ואשרי
דרכי אצרי׃ שמעו מוסר והיו חכמים ואל תפרעו׃
אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתותי יום יום לשמר
מזוזות פתחי׃ כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה׃
וחוטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות׃

ט. חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה׃
2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׃ שלחה
נערותיה תקרא על גפי מרומי קרת׃ מי פתי יסר הנה
חסרי לב אמרה לו׃ לכו לחמו בלחמי ושתו ביין
מסכתי׃ עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה׃ יסר
לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו׃ אל תוכח לץ פן
ישנאך הוכח לחכם ויאהבך׃ תן לחכם ויחכם עוד
הודע לצדיק ויוסף לקח׃ תחלת חכמה יראת יהוה
ודעת קדשים בינה׃ כי בי ירבו ימיך ויוספו לך שנות
חיים׃ אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא׃ אשת
כסילות המיה פתיות ובל מה יודע׃ וישבה לפתח
ביתה על כסא מרומי קרת׃ לקרא לעברי דרך
המיישרים ארחותם׃ מי פתי יסר הנה וחסרי לב אמרה
לו׃ מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעים׃ ולא ידע כי
רפאים שם קרואיה בעמקי שאול׃

י. משלי שלמה בן חכם שמחת אב ובן כסיל תוגת אמו׃
2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות׃ לא
ירעיב יהוה נפש צדיק והון רשעים יהדף׃ רמה יד
עצלה ויד חרוצים תעשיר׃ אגר בקיץ בן משכיל נרדם
בקציר בן מביש׃ ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה
חמס׃ זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב׃ חכם לב
יקח מצות ואויל שפתים יוסר׃ הולך בתם יהלך בטח
ועקש דרכיו יודע׃ קרץ עין יתן עצב ואויל שפתים
יוסר׃ מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס׃
שנאה תעיר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃
בשפתי נבון תמצא חכמה וחוטר לגו רשעים׃ חכמים
יצפינו דעת ופי אויל מחתה קרבה׃ הון עשיר קרית
עזו מחתת דלים רישם׃ פעל צדיק לחיים תבואת
רשע לחטאת׃ ארח לחיים שומר מוסר ותועה מוכיח
מתעה׃ כסוי שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא
כסיל׃ ברב מלין לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃ שפתי צדיק
ירעו רבים וכסילים במחסרי לב ימותו׃ ברכת יהוה
היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה׃ כשחוק לכסיל עשות
זמה וחכמה לאיש תבונה׃ יבואנו רשע היגרנו וצדיקים
תתן׃ כסופה עבור רשע ואיננו וצדיק יסוד עולם׃
כחומץ לשנים וכעשן לעינים כן עצל לשלחיו׃ יראת
יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃ תקות
צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד׃ מעוז לתם
דרך יהוה ומחתה לפעלי און׃ צדיק לעולם בל יוסר
ורשעים לא ישכנו ארץ׃ פי צדיק יפיח חכמה ולשון
תהפכות תכרת׃ שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים
תהפכות׃

יא. מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו׃
2 בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה׃ תם ישרים
תנחם וסלף בוגדים ישדדם׃ לא יועילו הון ביום עברה
וצדקה תציל ממות׃ צדקת תם תישר דרכו וברשעתו
יפול רשע׃ צדקת ישרים תצילם ובהות בוגדים
יתפשו׃ במות רשע תאבד תקוה והוחלת אונים אבדה׃
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃ בפה חנף ישחית
רעהו ובדעת צדיקים יחלצו׃ בטוב צדיקים תעלץ קרית
ובאבד רשעים רנה׃ בברכת ישרים תרום קרית
ובפי רשעים תהרס׃ בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות
יחריש׃ הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃
באין תחבולות יפול עם ותשועה ברב יועץ׃ נרע ירוע
כי ערב זר ושונא תקיעי כף לא יהיה בטח׃ אשת חן
תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר׃ גומל נפשו איש
חסד ועכר שארו אכזרי׃ רשע עשה פעלת שקר וזרע
צדקה שכר אמת׃ כן צדקה לחיים ורודף רעה למותו׃
תועבת לבב עקש רצוניו תמים דרך׃ יד ליד לא ינקה
רע וזרע צדיקים נמלט׃ נזם זהב באף חזיר אשה יפה
וסרת טעם׃ תאות צדיקים אך טוב עברת רשעים
אפס׃ יש מפזר ועוד יוסף וחוסך יותר משדי אך
למחסור׃ נפש ברכה תדשן והרוה גם הוא יורא׃
מנע בר יקבהו לאום ברכה לראש משביר׃ שחר טוב
יבקש רצון ודורש רעה תבואנו׃ בוטח בעשרו הוא
יפול וכעלה יפרחו צדיקים׃ עכר ביתו נוחל רוח
ועבד אויל לחכם לב׃ פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות
חכם׃ הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא׃

יב. אהב מוסר אהב דעת ושונא תוכחת בער׃
2 טוב יפיק רצון מאיש ואיש מזמות ירשיע׃ לא יכון
אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט׃ אשת חיל עטרת
בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה׃ מחשבות צדיקים
משפט תחבולות רשעים מרמה׃ דברי רשעים ארבו
דם ופי ישרים יצילם׃ הפוך רשעים ואינם ובית
צדיקים יעמוד׃ פי שכלו יהלל איש ונלוז לב יהיה
לבוז׃ נקלה ועבד לו מתהלל וחסר לחם׃ יודע נפש
בהמתו רחמי רשעים אכזרי׃ עבד אדמתו ישבע לחם
ורודף ריקים חסר לב׃ חמד רשע מצודת רע ושרש
צדיקים יתן׃ בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה
צדיק׃ מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישיב
לו׃ דרך אויל ישר בעיניו ושומע עצה חכם׃ אויל
ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום׃ יפיח אמונה יגיד
צדק ועד שקר מרמה׃ יש בוטה כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא׃ שפת אמת תכון לעד ועד אשפת שקר
רגעית׃ מרמה בלב חרשי רע ויועצי שלום שמחה׃
לא יאנה לצדיק כל און ומלאו רעה׃ תועבת יהוה
שפתי שקר ועושי אמונה רצונו׃ אדם ערום כסה דעת
ולב כסילים יקרא אולת׃ יד חרוצים תמשל ורמיה
תהיה למס׃ דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנו׃
יתר לו צדיק מרעהו ודרך רשעים תתעם׃ לא יחרך
רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ׃ בארח צדקה חיים
ודרך נתיבה אל מות׃

יג. בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה׃
2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס׃ נוצר פיו
שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו׃ מתאוה ואין לו
נפש חרוצים תדשן׃ דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש
ויחפיר׃ צדקה תצר תם דרך וחטאת תסלף רשעה׃
יש מתעשר ואין כל מון ויש מתרושש והון רב׃
כפר נפש איש עשרו וגער לא שמע רש׃ אור צדיקים
ישמח ונר רשעים ידעך׃ רק בזדון יתן מצה ואת
נועצים חכמה׃ הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה׃
תוחלת ממשכת מחלה עצובת לב ועץ חיים תאוה
באה׃ בוז לדבר יחבל לו ויורא מצוה הוא ישלם׃
תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות׃ שכל טוב
יתן חן ודרך בגדים איתן׃ כל ערום יעשה בדעת
וכסיל יפרש אולת׃ מלאך רשע יפול ברעה וציר
אמונים מרפא׃ ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת
יכבד׃ תאוה נחמדה לנפש תועבת כסילים סור מרע׃
הולך את חכמים יחכם ורעה כסילים יתרוע׃ חטאים
תרדף רעה וצדיקים תשלם טוב׃ טוב ינחיל בני בנים
וצפון לצדיק חיל חוטא׃ רב תבואת נירשים ויש
נספה בלא משפט׃ חושך שבטו שנא בנו ואהבו
שחרו מוסר׃ צדיק אכל לשבע נפשו וכרס רשעים
תחסר׃

יד. חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו׃
2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו׃ בפי אויל
חטר גאון ושפתי חכמים תשמרם׃ אפס בקר אבוס
שור ורב תבואות באיבת כח׃ עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים יאבד׃ בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון
נקלה׃ לך מנגד לאיש כסיל ובל זה לא יספת דעת׃
חכמת ערום בינתו להבין דרכו ואולת כסילים מרמה׃
בבתי צדיקים חסן רב ובתבואת רשע נעכרת׃ לב
יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר׃ בית רשעים
יחרב ואהל ישרים יפרח׃ יש דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מות׃ גם בשחוק יכאב לב ואחרית
שמחה תוגה׃ מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב׃
פתי יאמין לכל דבר ועורם יבין לאשרו׃ חכם ירא
וסר מרע ואויל מתעבר ובוטח׃ קצר אפים יעשה
אולת ואיש מזמות ישנא׃ נחלו פתאים אולת
וערומים יכתרו דעת׃ כפפו רעים לפני טובים ורשעים
על שערי צדיק׃ גם לרעהו נשנא רש ואהבי עשיר
רבים׃ בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו׃ הלא
יתעו זממי רע וחסד ואמת זממי טוב׃ בכל עצב יהיה
מחסור ודבר שפתים אך לחסר׃ עטרת חכמים עשרם
אולת כסילים אולת׃ מפיח נפשות יגיד אמונות ומכזב
מרמה׃ ביראת יהוה בטחון עז והיה לבניו מחסה׃
יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות׃ ברב עם
הדרת מלך ובאפס לאום מחתת רזון׃ ארך אפים רב
תבונה וקצר רוח מרים אולת׃ חיי בשרים לב מרפא
ורקבון עצמות קנאה׃ עשק דל חרף עשהו ומחונן
אביון כבדנו׃ ברעתו יהדף רשע ובמותו חוסה צדיק׃
בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע׃ צדקה
תרום גוי וחסד לאמים חטאת׃ רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מבישה׃

טו. מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף׃
2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת׃
בכל מקום עיני יהוה צופות רעים וטובים׃ מרפא
לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח׃ אויל יאנץ מוסר
אביו ושומר תוכחת יערם׃ בבית צדיק חסן רב
ובתבואת רשע נעכרת׃ שפתי חכמים יזרו דעת ולב
כסילים לא כן׃ זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
ישרים רצונו׃ תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה
יאהב׃ מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות׃
שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם׃ לא
יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך׃ לב שמח
ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה׃ לב נבון יבקש דעת
ופי כסילים ירעה אולת׃ כל ימי עני רעים ונוב לב
משתה תמיד׃ טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב
ומהומה בו׃ טוב ארחת ירק ואהבה שם מעוז בשר
אבוס ואהבה שנאה׃ איש חמה יגרה מדון וארך אפים
ישקיט ריב׃ דרך עצל כמשכת חדק וארחות ישרים
סלולה׃ בן חכם ישמח אב ואויל אדם יבזה אמו׃
אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה ילך ישר׃ הפר
מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום׃ שמחה לאיש
במענה פיו ודבר בעתו מה טוב׃ אורח חיים למעלה
למשכיל למען סור משאול מטה׃ בית גאים יסח יהוה
ויציב גבול אלמנה׃ תועבת יהוה מחשבות רע וטהורים
אמרי נעם׃ בוצע בצע יעכר ביתו ושונא מתנות יחיה׃
לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות׃ רחוק
יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע׃ מאיר עינים
שמחת לב שמועה טובה תדשן עצם׃ אזן שמעת
תוכחת חיים בקרב חכמים תלין׃ פורע מוסר מואס
נפשו ושומע תוכחת קנה לב׃ יראת יהוה מוסר חכמה
ולפני כבוד ענוה׃

טז. לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון׃
2 כל דרכי איש זכות בעיניו ותכן רוחות יהוה׃
גול אל יהוה מעשיך ויכונו מחשבותיך׃ פעל יהוה
למענהו וגם רשע ליום רעה׃ תועבת יהוה כל גבה לב
יד לדור לא ינקה׃ בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה
סור מרע׃ ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלים
אתו׃ טוב מעט בצדקה מתבואת רבים בלא משפט׃
לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו׃ קסם על שפתי
מלך במשפט לא יעל פיו׃ פלס ומאזני משפט ליהוה
מעשהו כל אבני כיס׃ תועבת מלכים עשות רשע כי
בצדק יכון כסא׃ רצון מלכים שפתי צדק וצדק ידבר
יאהבו׃ חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה׃
באור פני מלך חיים ורצונו כענן מלקוש׃ קנה חכמה
מה טוב מפז ולקנות בינה נבחר מכסף׃ מסלת ישרים
סור מרע שמר נפשו נצר דרכו׃ לפני שבר גאון ולפני
כשלון גבה רוח׃ טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל
את גאים׃ משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה
אשריו הוא׃ לחכם לב יקרא נבון ומתוק שפתים יוסיף
לקח׃ שכל בעלו חן חיים הוא למחזיקיו וחכמת
כסילים אולתם׃ לב חכם ישכיל פיו ועל שפתיו יוסיף
לקח׃ צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא
לעצם׃ יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות׃
נפש עמל עמלה לו כי אכפו עליו פיהו׃ איש בליעל
כרה רעה ועל שפתיו כאש צרובה׃ איש תהפכות
ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף׃ איש חמס יפתה רעהו
והולכו בדרך לא טוב׃ קרץ עין לחשב תהפכות מלכסן
שפתיו מבצע רעה׃ עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה
תמצא׃ טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד
עיר׃ בחיק יוטל הגורל ומיהוה כל משפטו׃

יז. טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב׃
2 עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק
נחלה׃ למצרף לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה׃
מרע שפתי שקר מזין הוות שקר׃ לץ לעג למרש
שמח לאיד לא ינקה׃ עטרת זקנים בני בנים ותפארת
בנים אבותם׃ לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב
שפת שקר׃ אבן חן בעיני בעליה אל כל אשר יפנה
ישכיל׃ מכסה פשע מבקש אהבה ושונה בדבר מפריד
אלוף׃ תחת גערה במבין יותר מכה במכסיל׃ אך
מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו׃ פגוש דב שכול
ואל כסיל באולתו׃ משיב רעה תחת טובה לא תמוש
רעה מביתו׃ פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע
ריב נטוש׃ מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה
גם שניהם׃ למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה
ולב אין׃ בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד׃ אדם
חסר לב תוקע כף ערב לפני רעהו׃ אהב פשע אהב
מדון מגביה פתחו מבקש שבר׃ עקש לב לא ימצא טוב
והנהפך בלשונו יפול ברעה׃ יולד כסיל לתוגה לו
ולא שמחה לאבי נבל׃ טוב לב משמח פנים ובעצבת
פנים רוח נכאה׃ מתנת רשע יקח מחק לטות אורחות
משפט׃ חכמה לנגד פני נבון ועיני כסיל בקצה
ארץ׃ כעס לאביו בן אשת ומר לה יולדתו׃ גם
להעניש צדיק לא טוב להכות נדיבים על יושר׃
חושך אמריו יודע דעת ויקר רוח איש תבונה׃ גם
אויל חרש יחשב חכם אטם שפתיו נבון׃

יח. לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע׃
2 לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו׃
בבוא רשע בא גם בוז וקלון עם חרפה׃ מים עמקים
דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה׃ משא פני רשע
להטות לנגות צדיק במשפט׃ שפתי כסיל יבואו
בריב ופיו למהלמות יקרא׃ פי כסיל מחתה לו
ושפתיו מוקש נפשו׃ דברי נרגן כמתלהמים והמה
ירדו אל חדרי בטן׃ גם מתרפה במלאכתו אח הוא
לבעל משחית׃ מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק
ונשגב׃ הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו׃
לפני שבר יגבה לב ולפני כבוד ענוה׃ משיב דבר
בטרם ישמע אולת הוא לו וכלמה׃ רוח איש יכלכל
מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה׃ לב נבון יקנה דעת
ואזן חכמים תבקש דעת׃ מתן איש ירחיב לו ולפני
גדולים ינחנו׃ צדיק הראשון בריבו ובא רעהו וחקרהו׃
גורל ישבית מדינים ובין עצומים יפריד׃ אח נפשע
מקריה מבצר עז ומדנים כבריח ארמון׃ מפרי פי איש
ישבע בטנו מתבואת שפתיו ישבע׃ מות וחיים ביד
לשון ואהביה יאכל פריה׃ מצא אשה מצא טוב
ויפק רצון מיהוה׃ תחנונים ידבר רש ועשיר יענה
עזות׃ איש רעים להתרועע ויש אהב דבק מאח׃
טוב רש והולך בתמו מעקש שפתים והוא כסיל׃
גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃
אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה תזעף לבו׃ הון יסיף
רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃ עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט׃ רבים חלים פני נדיב ואהב
לכל איש רעות׃ כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעיו
רחקו לא ימצא אמרי אבדה הוא׃ קנה לב אהב נפשו
שמר תבונה למצא טוב׃ עד שקרים לא ינקה ויפיח
כזבים יאבד׃ לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד
משל בשרים׃ שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבור
על פשע׃ כנהם כפיר כזעף מלך וכטל על עשב רצונו׃
בן כסיל הוות לאביו ומדיני אשת טרידי תמיד׃
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃ עצלה
תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃ שמר מצוה שמר
נפשו בוזה דרכיו ימות׃ מלוה יהוה חונן דל וגמלו
ישלם לו׃ יסר בנך כי יש תקוה ואל הומתו נשא
נפשך׃ גדול חמה נושא ענש כי אם תציל ועוד תוסיף׃
שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃ רבות
מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃ תאות אדם
חסדו ורש טוב מאיש כזב׃ יראת יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקד רע׃ טמן ידו בצלחת גם אל פיו לא
ישיבנה׃ לץ תכה ופתי יערם ומבין הוכח ויבן דעת׃
מבזה אביו ומברח אמו בן מביש ומחפיר׃ חדל בני
שמע מוסר ומאמרי דעת תשגה׃ עד בליעל יקלס
משפט ופי רשעים יבלע און׃ הכינו לצים שפטים
ומכות לגב כסילים׃

יט. טוב רש הולך בתמו מעקש שפתים והוא כסיל׃
2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא׃
אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה תזעף לבו׃ הון יסיף
רעים רבים ורש מרעהו יפרד׃ עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט׃ רבים חלים פני נדיב ואהב
לכל איש רעות׃ כל אחי רש שנאוהו אף כי מרעיו
רחקו לא ימצא אמרי אבדה הוא׃ קנה לב אהב נפשו
שמר תבונה למצא טוב׃ עד שקרים לא ינקה ויפיח
כזבים יאבד׃ לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד
משל בשרים׃ שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבור
על פשע׃ כנהם כפיר כזעף מלך וכטל על עשב רצונו׃
בן כסיל הוות לאביו ומדיני אשת טרידי תמיד׃
בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת׃ עצלה
תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב׃ שמר מצוה שמר
נפשו בוזה דרכיו ימות׃ מלוה יהוה חונן דל וגמלו
ישלם לו׃ יסר בנך כי יש תקוה ואל הומתו נשא
נפשך׃ גדול חמה נושא ענש כי אם תציל ועוד תוסיף׃
שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך׃ רבות
מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום׃ תאות אדם
חסדו ורש טוב מאיש כזב׃ יראת יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקד רע׃ טמן ידו בצלחת גם אל פיו לא
ישיבנה׃ לץ תכה ופתי יערם ומבין הוכח ויבן דעת׃
מבזה אביו ומברח אמו בן מביש ומחפיר׃ חדל בני
שמע מוסר ומאמרי דעת תשגה׃ עד בליעל יקלס
משפט ופי רשעים יבלע און׃ הכינו לצים שפטים
ומכות לגב כסילים׃

כ. הוי חכמה יין לץ שכר והומה כל שגה בהם לא
יחכם׃
2 כשאגת כפיר מלך מתעבר עליו חוטא נפשו׃ כבוד
לאיש שבות מריב וכל אויל יתגלע׃ מפני חרף לא
יחרש בעונת חורף ולא יזרע ושאל בקצירה ואין׃
מים עמקים עצה באיש ואיש תבונה ידלנה׃ רב אנשים
יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא׃ מתהלך
בתומו צדיק אשרי בניו אחריו׃ מלך ישב על כסא דין
מזרה בעיניו כל רע׃ מי יאמר זכיתי לבבי טהרתי
מחטאתי׃ אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם
שניהם׃ גם בנער יתחלל עליליו אם זך ואם ישר
פעלו׃ אזן שומעת ועין רואה יהוה עשה גם שניהם׃
אל תאהב שנה פן תורש עיניך שבע לחם׃ רע רע
יאמר הקונה ואז לדרכו יתהלל׃ יש זהב ורב פנינים
וכלי יקר שפתי דעת׃ לבש בגדו כי ערב זר ובעד
נכריה חבלהו׃ ערב שוא לאיש לחם והנה אחר ימלא
פיו חצץ׃ מחשבות בעצה תכון ועם תחבולות עשה
מלחמה׃ גלה סוד הולך רכיל ועם פתה שפתיו אל
תתערב׃ מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון אפלה׃
נחלה בוהלת בראשונה ואחריתה לא תברך׃ אל תאמר
אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך׃ תועבת יהוה אבן
ואבן ומאזני מרמה לא טוב׃ מיהוה מצעדי גבר ואדם
מה יבין דרכו׃ מוקש לאדם יבלע קדש ואחר נדרים
לבקר׃ מפיץ חכמים עליהם אופן וישב עליהם גלגל׃
נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי בטן׃ חסד ואמת
יצרוך חסדו ובצדקה כסאו׃ תפארת בחורים כחם
והדר זקנים שיבה׃ חברות פצע רע מכות בתחתיות
בטן׃ מלך חכם זרה רשעים ויסב עליהם אופן׃
נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי בטן׃ חסד ואמת
יצרוך חסדו ובצדקה כסאו׃ תפארת בחורים כחם
והדר זקנים שיבה׃ חברות פצע רע מכות בתחתיות
בטן׃ מלך חכם זרה רשעים ויסב עליהם אופן׃

כא. פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ
יטנו׃
2 כל דרכי איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה׃ עשות
צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח׃ רום עינים ורחב לב
נר רשעים חטאת׃ מחשבות חרוץ אך למותר וכל
אץ אך למחסור׃ פעלת אוצרות בלשון שקר הבל
נדף מבקשי מות׃ שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות
משפט׃ הפכפך דרך איש ונקי וישר הוא פעלו׃ טוב
שבת על פנת גג מאשת מדינים ובבית חבר׃ נפש
רשע אוה רע לא יחן בעיניו רעהו׃ בהענש לץ יחכם
פתי ובהודיע לחכם יקח דעת׃ משכיל צדיק לבית
רשע מסלף רשעים לרע׃ סתם אזנו מזעקת דל גם
הוא יקרא ולא יענה׃ מתן בסתר יכפה אף ושחד
בחק חמה עזה׃ שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה
לפעלי און׃ אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים
ינוח׃ איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא
יעשי

8 ׳ממנו יהי נתן יהי מנחה לי ׳ממנו׳ ממנו׳ ממנו׳

14 וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כִּבְשַׂר נַעַר קָטֹן וַיִּטְהָר׃ 15 וַיָּשָׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחֲנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח־נָא בְרָכָה מֵאֵת עַבְדֶּךָ׃ 16 וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־אֶקָּח וַיִּפְצַר־בּוֹ לָקַחַת וַיְמָאֵן׃ 17 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן וְלֹא יִתְּנָה־נָּא לְעַבְדְּךָ מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה׃ 18 לַדָּבָר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשָּׁעַן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי בְּבֵית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתוֹ בְּבֵית רִמּוֹן יִסְלַח־נָא יְהוָה לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה׃ 19 וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ־מָה׃ 20 וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי נַעַר אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר־הֵבִיא חַי־יְהוָה כִּי אִם־אֲרִיצֶנּוּ וְלָקַחְתִּי מֵאַחֲרָיו מְאוּמָה׃ 21 וַיִּרְדֹּף גֵּחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם׃ 22 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מִן־הַר אֶפְרָיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תֶּן־נָא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים׃ 23 וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֶל קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם־כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו׃ 24 וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ׃ 25 וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה הָלָכְתָה גֵחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה׃

פרק ו׳

1 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר׃ 2 נֵלְכָה־נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ׃ 3 וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֶל־נָא וָלֵךְ עִם־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵלֵךְ׃ 4 וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־הַיַּרְדֵּן וַיִּגְזְרוּ עֵצִים׃ 5 וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא־שָׁאוּל הָיָה׃ 6 וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת־הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל׃

1 מ: נחבא. 2 מסורה: לקוטה.

(14) יהושע 3: 18.
(15) שם 3: 20. 5: 13. 20. 7: 8. 10. 11. ו. שם 15: 56. ח. שם 8: 7. 9. יהושע 3: 10. 19. ו. שמ 3: 4. (16) שם 3: 24. יהושע 3: 22. נה 51: 2. שם 9: 8. (17) דה 17: 5. שם 8: 11. זכ 2: 1. 5. שם 9: 26. ו. שם 1: 28. ו. שמ 2: 10. (18) דה 15: 5. (19) דה 17: 17. 18: 11. 21: 11. 11. 12. (21) שם 115: 3. קה 1: 37. 46. 11: 19. (28) שם 15: 4. ו. שם 10: 11.

(1) נה 32: 17. שמ 16: 33. שם 3: 28. 30. זכ 2: 14. שם 1: 20. (2) שמ 10: 9. 14: 6. זכ 2: 18. 3: 12. 10. דה 19: 1. שם 15: 1. דה 3: 6. (3) שמ 5: 11. 12. קה 41: 8. ח. שם 12: 10. קה 2: 11. 6.
(24) קה 2: 24. 13: 30.
(25) נה 53: 5. 6. שם 3: 25. 5: 6. 8: 32. ח. שם 5: 21. יהושע 1: 4. ו. שמ 2: 24. 3: 18. דה 9: 28. ו. שם 15: 17. ו. שמ 1: 21.

(1) שם 17. שה. 1: 2. 12. ו. שמ 3: 14. שה. 1: 3. (4) שה. 1: 12. (5) שמ 1: 20. ח. שם 1: 22. יהושע 4: 6. זכ 1: 13. 14. (6) יהושע 4: 4. שם 5: 8. 25. (8) שם 15: 13. ו. שמ 18:3. ו. שם 16:3. 4: 9. 10. (9) שם 3: 25. זכ 2: 13. דה 9: 14. ו. שם 1: 7. שם 1: 18. ו. שא 1: 10. (10) שם 8: 32. ח. שם 1: 18. 19. זכ 2: 16. שם 1: 20. 21. שם 5: 19. 14. 1: 14.

ח. שם 4: 10. 11. (11) שם 2: 17. 3: 29. 30. יהושע 4: 9. שם 5: 10. ח. שם 5: 18. 19. (12) דה 3: 6. ו. שם 15: 21. דה 2: 17. שם 6: 23. ו. שם 15: 21. (13) שם 4:15. ו. שמ 3: 4. (14) ו. שם 15: 21. 22. 45. (15) נה 53: 11. שם 20: 28. 26. (18) שמ 12: 32. דה 2: 9. (20) שמ 15: 22. שם 3: 20. 4: 15. 7. 8. יהושע 3: 19. 28. קה 7. 47. ו. שמ 1: 14.

ה.

1 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם לֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
2 אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשֵׁם׃
3 אוֹ כִּי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא־בָהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃
4 אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטֵּא בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא הָאָדָם בִּשְׁבוּעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה׃
5 וְהָיָה כִּי יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ׃
6 וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּבְשָׂה אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ׃
7 וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה וְהֵבִיא אֶת־אְשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה׃
8 וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשֹׁנָה וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל׃
9 וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֶה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא׃
10 וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
11 וְאִם־לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הוּא׃
12 וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן מְלֹא קֻמְצוֹ מִמֶּנָּה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃
13 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃
14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
15 נֶפֶשׁ כִּי תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ אָשָׁם הוּא׃
16 אֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃
17 וְנֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדָע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
18 וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־שְׁגִגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדָע וְנִסְלַח לוֹ׃
19 אָשָׁם הוּא אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה׃

ו.

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת־עֲמִיתוֹ׃
3 אוֹ מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־שָׁקֶר עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָּהֶם׃
4 וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת־הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא׃
5 אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִשָּׁבַע עָלָיו לַשָּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃
6 וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן׃
7 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָּהּ׃
8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
9 צַו אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָהּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃
10 וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃

(1) ס. ויק. 3: 8. 6: 15.
(2) ס. ויק. 6: 11. 7: 4. במד. 2: 19. 6: 14. מה. 3: 3. 1. שמ. 2: 24.
(3) במד. 3: 27. 1. מה. 15: 29.
(4) מה. 2: 12. ס. 8: 11. 1. מה. 6: 14. ד. מה. 13: 4. משל. 2: 11. 40: 11. 11: 6. במד. 15. יח. 4: 22-24. מה. 3: 10.
(5) ש. 3: 10. 11.
(6) במד. 2: 20. 5: 24. 6: 14. יח. 4: 22. מה. 3: 5. 9. 11. 18.
(7) 1. שמ. 4: 1.
(8) ד. ויק. 2: 11.
(9) ירמ. 1: 18.
(10) נח. 9: 27. 28. לה. 38: 20.
(11) ס. 6: 2. במד. 2: 19. 133: 119. 13. 19: מש.
(12) מש. 7: 5. מה. 3: 5. מד. 4: 1. ס. 12: 1. 1. שמ. 2: 24. 4: 2.
(13) ס. 7: 4. 6. 8: 2. 18. במד. 5: 15. מה. 9: 21.
(14) ס. 7: 4. 6. 8: 2. 18. במד. 5: 15. מה. 9: 21.
(15) 1. מה. 9: 21.
(16) מה. 6: 24. משל. 8: 34.

ד. שמ. 2: 19.
(17) ד. ירמ. 1: 13.
(18) משל. 8: 32. 1. מה. 7: 22. במד. 5: 1. 1. שמ. 2: 16.
(20) משל. 8: 34.
(21) ס. 7: 5. 1: 32.
(22) משל. 8: 32.
(23) חב. 2: 17. ס. 5: 12. מד. 1: 15. ס. 2: 7. 5: 17. 21. 1. שמ. 1: 4.

(2) 1. מה. 7: 39.
(3) מה. 5: 32.
(4) ס. 8: 2. במד. 2: 19. 5: 18. יח. 2: 15. מה. 2: 14. במד. 5: 22.
(5) ס. 6: 13. 21. במד. 5: 19. מד. 1: 15.
(6) ס. 6: 2. 7: 4. 29: 2. ד. מה. 3: 6.
(7) ס. 3: 20. מה. 17: 20. ס. 33: 20. מה. 13: 9.
(8) ס. 4: 15. 5: 20. 1. מה. 15: 56.
(10) מה. 18: 5. משל. 20: 11. 13. 21. ד. מה. 3: 7.

10 וְלָבַשׁ בִּגְדֵי־בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל מִזְבַּח׃
11 וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃
12 וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבָעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
13 אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃
14 וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
15 וְהֵרִים מִמֶּנָּה בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃
16 וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכֵלוּ מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃
17 לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נְתַתִּיהָ מֵאִשַּׁי קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃
18 כָּל־זָכָר בְּבְנֵי אַהֲרֹן הוּא יֹאכְלֶנָּה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כָּל־אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃
19 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
20 זֹאת קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֶשֶׂר אֲחִיזֹנִים סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃
21 עַל־מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן מֻרְבֶּכֶת תָּבִיא אֹתָהּ מְסֹתָּת מַאֲפֵה נִחוֹחַ תַּקְרִיב אֶת־פִּתֹּתֵי מִנְחָה לַיהוָה׃
22 וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֻקַּת עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל תְּקֻטָר׃
23 וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃
24 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
25 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הִוא׃
26 הַכֹּהֵן הַמַּחֲטִא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּאָכֵל בְּחַצְרַת אֹהֶל מוֹעֵד׃
27 כָּל־אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל־הַבֶּגֶד עָלֶיהָ תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תִּכְבָּס׃
28 וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ תִּשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשַּׁל וּמֹרַק וְשֹׁטַף בַּמָּיִם׃
29 כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הִוא׃
30 וְכָל־חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃

ז.

1 וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הִוא׃
2 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת־הָאָשָׁם וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
3 וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת־הָאַלְיָה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב׃
4 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
5 וְהִקְטִירוּ אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה אָשָׁם הוּא׃
6 כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים הוּא׃
7 כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן מְכַפֵּר בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃
8 וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אִישׁ עֹלַת אִישׁ עוֹרַת הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
9 וְכָל־מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה בְמַרְחֶשֶׁת וְעַל־מַחֲבַת לַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה׃
10 וְכָל־מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחָרֵבָה לְכָל־בְּנֵי אַהֲרֹן יִהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו׃

11 וְהוֹדִיעֵנִי: וְיִרְאַת מִפְעֲלֶיךָ כְּשָׁיְתֵנִי׃ אֱמֹת בְּחַסְדֶּךָ: 12 וְהוֹדַעְתָּנִי בְּנֵי בְּנֵיכֶם: דַּעַת אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב: 13 וְאָמַר יְהוָה אֵלַי הַקְהֵל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן: 14 וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל: 15 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל: 16 וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים: 17 וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: 18 וְהִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: 19 פֶּן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם: 20 וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 21 וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ 22 כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃ 23 הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 24 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃ 25 כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃

פרק ד׳

1 אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַיּוֹם אָעִיד בָּכֶם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשְׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃ 2 וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃ 3 וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃ 4 וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃ 5 בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ 6 כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ 7 כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃ 8 הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃ 9 אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃ 10 אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ׃ 11 מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ 12 וְיַעַן כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃ 13 לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 14 וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃ 15 וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃ 16 אָז הִבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃ 17 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ 18 בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃ 19 וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 21 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן וַיַּכֻּהוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃

---

[1] ועשיתם רבתי ושחתם.

(12) דב. 19: 8. 119: 38. 137. (1) ש. 4: 8. יהוד. 5: 16. 25. (2) שמו. 8: 36. ש. 6: 18. (3) בר. 13: 39. ש. 3: 20. (4) ש. 8: 1. (5) שמו. 3: 6. 2: 14. (6) ש. 6: 21. 8: 13. יהוד. 14. 25. 22. יהוד. 5: 25. (7) בר. 4: 4. 1. דב. 2: 14. (8) ש. 8: 7. (9) 1. דב. 3: 16. 6: 19. שמו. 3: 34. יהוד. 4: 6. ש. 1: 19. 1. שה. 1: 11. (10) ש. 6: 14. ד. דב. 4: 5. 1. דב. 6: 4. 14. יא. 2: 5. (11) ש. 6: 7. 14. (12) ש. 8: 6. יהוד. 6: 8. (13) ש. 4: 22. דב. 3: 5. יא. (14) יהוד. 5: 18. (15) 1. דב. 12: 12. בר. 2: 15. ד. יהוד. 1: 7. 1. שמו. 4: 18. בר. 56: 5. יהוד. 4: 5. 6. שב. 14: 36. (16) ד. דב. 1: 22. 5: 5. יא. 1: 13. 4: 30. (17) ש. 26: 18. יהוד. 4: 7. ש. 14: 22. ש. 1: 29. ד. יהוד. 2: 11. 12. (18) ד. דב. 4: 17. 1. שה. 1: 6. 7. 4: 13. (19) ד. שה. 3: 13. 1. שמו. 3: 2. (20) ש. 8: 22. בר. 3: 19.

[2] בשחת בנים. בר.—בני בניו.

22 וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה
23 קְדֵשָׁה בַּזֶּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי
24 הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה
תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃
25 הִיא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה
וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתָמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃
26 וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף
27 עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן
28 יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשׁוֹנָה׃ וַיְהִי כְּמֵשִׁיב
29 יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מָה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃
וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃
30 וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ פוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרִי
מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ שָׁמָּה׃
31 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
32 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ וַתַּהַר
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן׃
33 וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
34 וַיְהוּדָה אָמַר לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי
אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
35 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ
הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃
36 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃
37 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם
38 אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן־לוֹ לְאִשָּׁה׃
39 וַתֵּרֶא יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר
הָבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מָה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא
אֵלָי׃

פרק לח׃

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיִּטֶּה עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃
2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃
3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
4 אוֹנָן׃ וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְכְזִיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ׃
5 וַיְהוּדָה אָמַר לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי
אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃
6 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ
הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃
7 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃
8 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם
אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאָתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן־לוֹ לְאִשָּׁה׃
9 וַתֵּרֶא יְהוּדָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ׃ וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר
הָבָה־נָּא אָבוֹא אֵלַיִךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כַלָּתוֹ הִוא וַתֹּאמֶר מָה־תִּתֶּן־לִי כִּי תָבוֹא
אֵלָי׃
10 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי עִזִּים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרָבוֹן עַד
שָׁלְחֶךָ׃
11 וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן־לָךְ וַתֹּאמֶר חֹתָמְךָ וּפְתִילֶךָ וּמַטְּךָ אֲשֶׁר
בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ׃
12 וַתֵּלֶךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃

---

1 ס: זֶנְתָה. 2 ס״א: נִמְצָא נַעֲרָה הָיְתָה. 3 ס: כִּי
בְּלִדְתָּהּ. 4 ס: וַיֹּאמֶר הָיָה בְּיָצְאָהּ. 5 ס״א:
וַתֹּאמֶר הָיָה . . . וַתִּקְרָא.

(22) בר׳ ל״ח: 15. שה״ש 1: 7. 23: 11. יר׳ 12: 11.
(23) ד״ה ב׳ 5: 5. יא׳ 1: 14. ד״ה ב׳ 5: 2. 4. כ״ה 20: 36. 21: 28. יא׳ 4: 30.
(24) ד״ה ב׳ 5: 7. בר׳ 11: 1.
(26) שמ״א 20: 22. בר׳ 4: 3. ש״ב 12: 10. יא׳ 6: 18.
(27) ז׳ בְּרֵאשִׁית 28: 9. שו׳ 7: 9. בר׳ 17: 3. יג׳ 11: 20. 17: 10. 20: 12. קה׳ 1: 24. ז׳ דה״י ב׳ 2: 4. שמ״א 2: 23. ז׳ שמ״א 5: 14.
(28) ז׳ 9: 11. 23. 24. ד״ה ב׳ 1: 9.
(29) שה״ש 33: 12. 17. שו׳ 7: 23. יג׳ 6. יז׳ 1: 5. שמ״א 7: 63. 2: 78. 61. קה׳ 3: 25.
(36) שו׳ 44: 22. ז׳ שה״ש 15: 8. 8-10. שו׳ 147: 19. בר׳ 9: 1. קה׳ 13: 32. ש״ב 3: 2. יא׳ 2: 12.
(5) דב׳ 10: 15. ש״א 11: 28. ש״ב 3: 23. יג׳ 23. ש״א 1: 3. יג׳ 28. שמ״א 1: 1. קה׳ 20: 28. בר׳ 1: 8. ז׳ שמ״א 5: 20.
(6) שו׳ 23: 19. ש״א 3: 3. שמ״א 8: 39. ש״ב 2: 28. 29. 4: 12. 16. ד״ה ב׳ 6: 16.
(7) ד״ה ב׳ 4: 23. בר׳ 21: 12. בר׳ 11: 18.
(8) ד״ה ב׳ 4: 28.
(9) בר׳ 18: 10. 14.
(10) בר׳ 25: 21.
(11) ש״א 4: 17. 8: 28.
(12) בר׳ 25: 23.

---

6 ס״א: בֵּיתָה. 7 ס: בְּיָדֶךָ בֶּן־לִי כִּי: 8 ס: וְהִנֵּה.

13 לזרוע׃ אַף כִּי בֵּיתִי בֵּית מְעוֹנָתוֹ׃
14 כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃
15 זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ׃
16 צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אֲשַׂבִּיעַ לָחֶם׃
17 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃
18 שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃
19 אֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃
20 וַיְדַבֵּר בְּחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שַׁוִּיתִי עֶזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם׃
21 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו׃
22 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ׃
23 לֹא יָשִׁיא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ׃
24 וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף׃
25 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ׃
26 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ׃
27 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי׃
28 אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ׃
29 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנֶת לוֹ׃
30 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם׃
31 אִם יַעֲזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן׃
32 אִם חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ׃
33 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם׃
34 וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי׃
35 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה׃
36 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב׃
37 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃
38 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה׃
39 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃
40 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
42 שַׁסּוּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
43 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
44 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
45 הִשְׁבַּתּוֹ מִטְהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָר׃
46 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
47 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
48 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃
49 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃
50 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
51 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים׃
52 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃

(13) מלכ. 1: 2. 3. מג. 21: 15. מלכ. 13: 24. מאש 10: 37. לה. 14: 26. שמש. 12: 25.
(14) מג. 32: 4. ד. דבר. 19: 7. שה. 8: 3. 34: 10. מג. 92: 15.
(15) מא. 33: 19.
(17) יחזק. 3: 8. 22. מא. 9: 16.
(19) ד. דבר. 20: 6. שה. 9: 12. 23: 13. דב. 4: 35.
(20) שה. 33: 13. נד. 29: 16. 45. 9: 64: 8.
(21) מלכ. 16: 4. תל. 18: 6. ד. תה. 2: 20.
(22) ז. תה. 5: 9. ז. תה. 2: 8. תה. 4.
(23) ש. 2: 4. יג. 1: 7. שה. 1: 27. ש. 8: 28-30.
(24) ש. 3: 29.
(25) שה. 2: 23. ז. תה. 2: 10.
(26) שה. 1: 10.
(27) נד. 10: 22. 23. ש. 11: 5.
(28) נד. 28: 22.
(29) נד. 1: 9. שה. 3: 22. נד. 13: 19. יג. 50: 40.
(30) ש. 4: 11. 10: 20. 1: 17.
(31) ש. 10: 2. 11: 7. יחזק. 20. 11. 13. 21. יחזק. 3: 12.
(32) כה. 2: 34. ז. שה. 1: 23.
(33) תה. 118: 22. נד. 8: 14. 28: 16. מאש 21: 42. ז. תה. 2: 6-8. ש. 10: 11.

(2) תה. 21: 20. 22: 3. יחזק. 1: 14. 4: 17. ש. 9: 31.
(3) ש. 1: 17. 9: 30. תה. 3: 9.
(4) מאש 5: 17. יחזק. 3: 24.
(5) מה. 18: 5. שמ. 9: 29. שמ. 20: 11. 13. 21. יחזק. 3: 12.
(6) דה. 30: 12. 13.
(8) דה. 30: 14.
(9) מאש 10: 32. כה. 12: 8. תה. 8: 37.
(11) נד. 28: 16. 49: 23. יג. 17: 7. ש. 9: 33.
(12) ש. 3: 22. תה. 15: 9. יחזק. 3: 28. תה. 10: 36. ש. 3: 29. ז. תה. 2: 5. יג. 1: 7. 2: 4. 7.
(13) שה. 2: 32. תה. 2: 21. 9: 14.
(14) תה. 1: 3.
(15) נד. 52: 7. שמ. 1: 1. יחזק. 5: 4.

---

1 משכיל: לאיתן האזרחי. 2 משכיל: לבני קרח. 3 ואתה: או אך.

תהלים פ׳

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֶל וְיָבֵשׁ׃
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
9 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
13 שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃
14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
16 יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃
17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

(1) שמ. 33: 15. דב. 33: 27. תה. 102: 13. 103: 17. 135: 13. איכ. 5: 19.
(2) בר. 1: 1. איכ. 40: 28. תה. 93: 2. משל. 8: 23. יש. 40: 28. 41: 4. 44: 6. 48: 12. יר. 10: 10. דב. 32: 40. תה. 90: 4. קה. 1: 4. 2: 20.
(3) בר. 3: 19. תה. 104: 29. קה. 3: 19. 12: 7. יש. 26: 19. יחז. 37: 9. יר. 51: 39. 57.
(4) תה. 90: 4. קה. 3: 15.
(5) תה. 73: 20. יש. 29: 8.
(6) תה. 103: 15. יש. 40: 6. 7. 8. איכ. 4: 20. איו. 14: 2. יע. 1: 10. 2: 11.
(7) תה. 6: 2. 38: 2. 4. 39: 11. 90: 7. 9. 11. 102: 11. יש. 54: 8. 9. יר. 10: 10. איכ. 3: 43. 44. 66.
(8) תה. 19: 13. 90: 8. יר. 16: 17. 17: 1. 18: 23. 33: 5. 36: 3. 7. 31. 44: 21. 50: 20. איכ. 4: 22. דנ. 9: 24.
(9) תה. 78: 33. 90: 5. 6. 9. 10. 102: 4. 12. יש. 40: 7. 8. 64: 6. יר. 21: 12. איכ. 2: 1. 3: 43. 44. 66. יחז. 20: 21. 22: 31. הו. 5: 7. עמ. 3: 6. מל. 3: 2.
(10) בר. 6: 3. שמ. 30: 13. תה. 39: 6. 49: 9. 78: 39. 103: 14. 15. 16. קה. 12: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. יש. 40: 6. 7. 8. יע. 4: 14. איכ. 3: 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

16 אלי אתה כי אבינו אברהם לא ידענו ואתה
17 ישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו
מעולם שמך׃ למה יהוה תתענו מדרכיך
18 תקשה לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
19 שבטי נחלתך׃ למה ירשו עם קדשך צרינו
בוסו מקדשך׃ היינו מעולם לא משלת בם
לא נקרא שמך עליהם׃ לו קרעת שמים
20 ירדת מפניך הרים ינזלו׃ כהבעיר אש
21 מסים תבעיר אש מים לגוים יגזלו שמך
לצרך ומפניך גוים ירגזו׃ בעשותך נוראות
לא נקוה ירדת הרים מפניך נזלו׃ ומעולם
לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים
זולתך יפעל למחכה לו׃ פגעת בשמח
ועשה צדקה בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע׃ ונהי כלנו כטמא
וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו
ועונתינו כרוח ישאונו׃ ואין קורא בשמך
נעיר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
ותמגנו ביד עונתינו׃ ועתה יהוה אבינו
אתה אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה
ידך כלנו׃ אל תקצף יהוה עד מאד ואל
לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו׃
ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך
אבותינו היתה לשרפת אש וכל מחמדינו
היתה לחרבה׃ העל אלה תתאפק יהוה
תחרש ותענה אתנו עד מאד׃

ס"ה

נדרשתי לשואלי לא מצאוני אמרתי
2 הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי׃ פרשתי
ידי כל היום אל עם סורר הולכים הדרך
לא טובה אחר מחשבותיהם׃ העם המכעיסים
פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על
4 לבנים׃ הישבים בקברים ובנצורות ילינו
האכלים בשר החזיר ומרק פגלים כליהם׃
5 האמרים קרב אלי אל תגש כי קדשתיך
אלה עשן באפי אש יקדת כל היום׃ הן
6 כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי
והשלמתי אל חיקם׃ עונותיכם ועונות
אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על
ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתם
8 פעלתם אל חיקם׃ כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו
כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי
9 השחית את כל׃ והוצאתי מיעקב זרע
ומיהודה יורש הרי ובחירי ירשנה ועבדי
10 שכנו שם׃ והיה השרון לנוה צאן ועמק
עכור לרבץ בקר לעמי הדרשוני׃
11 ואתם העזבי יהוה השכחים את הר קדשי
הערכים לגד שלחן והממלאים למני
12 מסך׃ ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח
תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא
13 חפצתי בחרתם׃ לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי
14 ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו
ואתם תבושו׃ הנה עבדי ירנו משבר לב
15 ואתם תזעקו (לבבכם) תיללו משבר רוח׃
והנחתם שמכם לשבועה לבחיריו ויהוה
16 אלהים והמיתך ולעבדיו יקרא לשם אחר׃
אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן
ונשבע בארץ יישבע באלהי אמן כי נשכחו
17 הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני׃ כי
הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה
ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על
18 לב׃ כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר
אני בורא כי הנני בורא את ירושלם
19 גילה ועמה משוש׃ וששתי בירושלם
וגלתי בעמי ולא יישמע בה עוד קול בכי
20 וקול זעקה׃ לא יהיה משם עוד עולל
ימים ולא זקן אשר לא ימלא את ימיו כי
הנער בן מאת שנה ימות והחוטא בן מאת
21 שנה יקלל׃ ובנו בתים וישבו נטעו כרמים
22 ואכלו פריהם׃ לא יבנו ואחר ישב לא
יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי
ומעשי ידיהם ישנו בהם׃ לא יגעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה הם
24 וצאצאיהם אתם׃ והיה טרם יקראו ואני
אענה עודם מדברים ואני אשמע׃ הזאב
וטלה ירעו כאחד והאריה כבקר יאכל תבן
ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל
25 הר קדשי אמר יהוה׃ השמים כסאי והארץ
הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה
26 מקום מנוחתי׃ ואת כל אלה ידי עשתה
ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל
עני ונכה רוח וחרד על דברי׃ שחט השור
מכה איש זבח השה ערף כלב מעלה מנחה
דם חזיר מזכיר לבונה מברך און גם הם
בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה׃
גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא
להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא
שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃ שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי
יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבושו׃
קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאויביו׃ בטרם תחיל ילדה
בטרם יבוא חבלה ותמלט ותלד זכר׃ מי
שמע כזאת מי ראה כאלה התחולל ארץ
ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה
גם ילדה ציון את בניה׃ האני המוליד
ולא אוליד אמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך׃ שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל
המתאבלים עליה׃ למען תינקו ושבעתם
משד תנחומיה למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃ כי כה אמר יהוה הנני נוטה
אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו׃ וראיתם ושש לבבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה והודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את אויביו׃ כי הנה יהוה
באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב באף
אפו וגערתו בלהבי אש׃ כי באש יהוה
נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי
יהוה׃ המתקדשים והמטהרים אל הגנות
אחד בתוך אוכל בשר החזיר והשקץ והעכבר
יחדו יספו נאם יהוה׃ ואנכי מעשיהם
ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את כבודי׃ ושמתי
בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון
האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי
ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים ובמרכבות ובכרכרות ועל
הרכשים ועל הרמכים אל הר קדשי ירושלם
אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את
המנחה בכלי טהור בבית יהוה׃ וגם מהם
אקח לכהנים ללוים אמר יהוה׃ כי כאשר
השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם
ושמכם׃ והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת
בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר
יהוה׃ ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
בי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר׃

---

(1) ז. ישע. 12: 22. יג. 31: 37. ד. יח. 11: 22. ים. 3: 5.
(2) כט. 8: 29.
(3) ז. מל. 19: 10. 14.
(4) ז. מל. 19: 18.
(5) כט. 9: 27.
(6) כט. 4: 4. 5. ירמ. 5: 4. דב. 9: 4. 5.
(7) כט. 9: 31. 10: 3. ד. יח. 3: 14.
(8) יש. 29: 10. דב. 29: 4. יש. 6: 9. יג. 5: 21. שם. 12: 2. מלכ. 13: 14. שמ. 12: 21-18.
(9) שם. 69: 22.
(10) שם. 69: 23.
(11) בא. 13: 46. 18: 6. 22: 18. 21. 28: 24. 28. כט. 10: 19.
(13) בא. 9: 15. 13: 2. 22: 21. כט. 15: 16. ירמ. 1: 2. 16. 2: 7. ד. מל. 1: 11. מל. 2: 1. שם. 7: 16. 9: 22. ז. מל. 4: 16. שה. 5: 20.
(16) שם. 23: 10. שה. 15: 40. בא. 28: 26. 27.
(17) יג. 11: 16. בא. 2: 39. יש. 2: 12. 13.
(18) ז. שם. 10: 12.
(20) כט. 12: 16. שמ. 28: 14. יש. 66: 2. שם. 2: 12.
(22) ז. שם. 15: 2. יהו. 3: 6. 14. שמ. 15: 2.
(23) ד. שם. 3: 16.
(25) כט. 12: 16. 11: 7. ד. שם. 3: 24. יא. 14: 21. 24. ירמ. 7: 9.
(26) יש. 59: 20. שמ. 14: 7. 21-18.

---

[1] שמות יהוה. שה.—קמעונא. [2] בה יהוה. שה. [3] מ: לחמה. [4] מ: בעבור. [5] מ: קמעונא. [6] מ: קמעונא. [7] מ: בתוך לשון.

כא—ואנה לא הלכתי: . . . לי לא שלמתי.

כהיכלו: כבוד אין בו כי אם הלחות אשר
27 נתן שם במסה: ויתן את המקרה על שתי כתפות
28 הכרבים ויכס הכרובים על הארון ועל בדיו: ויעש
את בדי הארון ויאריכו את ראשי הבדים מן
הארון אל פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
29 שם עד היום הזה: ואין בארון רק שני לחות
30 האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת
יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: ויהי
כצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית
31 יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני
הענן כי כבוד יהוה מלא את בית יהוה: אז
32 יאמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
33 ישראל עמד: ויאמר כי יחטא איש לרעהו ונשא
בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית
34 הזה: ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך
ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתתה לאבותם:
35 השמים יעצר ולא יהיה מטר כי יחטאו לך ויתפללו
36 אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון
כי תענם: אתה תשמע השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ולעמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה
לעמך נחלה:

פרק ח.

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך
שלמה בירושלם להעלות את ארון ברית יהוה
2 מעיר דויד היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש
3 השביעי: ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים את
4 הארון: ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל הנה יעלו הכהנים
והלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו היו עמו לפני הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא יספרו מרב: ויבאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים: כי
הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויסכו
הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני
הקדש ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
אין בארון רק שני לחות האבן אשר הניח שם
משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם ממצרים: ויהי כצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי כבוד יהוה מלא את
בית יהוה: אז יאמר שלמה יהוה אמר לשכן
בערפל: בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד: ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דויד אבי ובידו
מלא לאמר: מיום הוציאי את עמי ישראל ממצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על
עמי ישראל: ואבחר בירושלם להיות שמי שם
ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל: ויהי על
לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל: ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה
על לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה על
לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא
מחלציך הוא יבנה הבית לשמי: והקים יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תחת דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם
יהוה אלהי ישראל: ואשם שם את המקום אשר
כרת יהוה עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ
מצרים:

---

1 מ: בתוכתיה מהימנתא דאיתמר: 2 מ: דמשתכר. 3 מ: דאתמר. 4 מ: דקיימא.

(27) נב. 9: 27. יד. 31: 31. מצב. כב. 8: 8. 10: 16. (28) מא. 7: 8. 9: 5. 10: 15. (29) מא. 23: 19. (30) יב. 2: 2. סה. 8: 7. (32) ט. 3: 9. כתיב. 3:22. (33) סו. 36: 6. נמ. 11: 7. סו. 92: 5. (34) נמ. 15: 8. נב. 40: 13. יד. 23: 18. ו. סה. 2: 16. נמ. 36: 22. (35) נמ. 35: 7. 41: 11. (36) ו. סה. 8: 6. סה. 1: 16. כתיב. 1: 5. ו. כתי. 1: 17. ט. כתי. 4: 18. כב. 13: 21. ו. פיל. 5: 11. ט. פיל. 3: 18. סה. 25. כתיב. 1: 6.

(1) ט. סה. 10: 1. ו. פיל. 2: 5. סו. 50: 13. 14. ט. 6: 13. 16. 19. ו. סה. 6: 13. 20. כב. 10: 20.

(2) ו. פיל. 1: 14. ו. נמס. 2: 15. יב. 1: 18. 4: 23. סה. 1: 21. 22. 3: 10. יב. 5: 10. 17. ו. כא. 4: 3.

(3) ט. 1: 5. 15: 15. ו. סה. 3: 10. 15: 10. כתיב. 2: 9. יב. 3: 2. 7. 8. מצב. 25: 27. נמס. 7: 16. ט. 11: 20. ו. סה. 12: 7. 11. יב. 4: 7.

(4) ו. סה. 12: 12. יב. 4: 16.

(5) ו. סה. 10: 17. 12: 20. יב. 1: 23. 4: 25. 27.

(6) ו. סה. 12: 4. ו. פיל. 4: 10. 11. ט. 12: 3. ב. 11: 27. ו. סה. 12: 10. 28. 13: 2. 14: 1. 6. 29. 31.

(7) ב. 13: 1. יב. 4: 11. כתיב. 6: 6. ו. כא. 5: 17.

(8) ב. 15: 32. ו. סה. 14: 3. מצב 6: 1-3. ט. סה. 8: 2. ב. 20: 28. ו. כא.

5: 17. כב. 13: 7. 24. ו. פיל. 5: 2. ט. סה. 9: 7.

(9) ו. כא. 1: 5. ו. פיל. 1. 22. 34: 14. 36: 4. 97: 10. כב. 5: 15.

(10) כב. 13: 1. ו. פיל. 1: 22. 2: 17. 3: 8. ט. פיל. 1: 7. ב. 2: 3. ו. פיל. 5: 5.

(12) כה. 10: 20. ט. 5: 2. 15: 13. ב. 1: 4: 4. ו. סה. 5: 16. כב. 3: 6. ו. פיל. 4: 13. כה. 21: 19. ו. כא. 6: 11. כב. 10: 36. כא. 1. כב. 1: 4. 5: 7. ו. פיל. 2: 19. 20. כה. 18. 1. ב. 2: 42. 12: 5. סה. 4: 2. יב. 6: 18. ו. סה. 5: 17.

(13) ו. סה. 16: 1. ט. סה. 9: 1. 12. כב. 6: 10. 13. 16. ו. מצב. 3: 17. ו. כא. 3: 2. כא. 1: 8. כב. 13:

2. ו. פיל. 4: 9.

(14) מצב 5: 44. כה. 6: 28.

(16) ט. 15. 5. ו. סה. 1: 10. ב. 2: 2. 3. 16. ו. פיל. 3: 8. סה. 131: 1. 2. יג. 45: 5. מצב. 3: 7. 26: 12. נב. 5: 21. ט. 11: 25.

(17) מצב. 20: 22. מצב 5: 39. ו. ה. 5: 15. ו. פיל. 3: 9. ט. 14: 16. ט. סה. 8: 21.

(18) מצ. 9: 50. ט. 14: 19. כב. 12: 14. ו. ה. 5: 13.

(19) ט. 19: 18. מצב. 24: 4. 2: 17. 29. ט. 12: 17. נמ. 35: 32. כב. 10: 30.

(20) מצ. 23: 4. 5. מצב. 25: 21. 22. מצב 5: 44.

מלכים: ב.

1 וְאֵלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח בְּיָדְךָ אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד׃
2 וּבָא שָׁמָּה וְרָאָה שָׁם אֶת־יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וּבָא וְהַקֵּם אֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו וְהֵבֵאתָ אֹתוֹ אֶל־חֶדֶר בְּחֶדֶר׃
3 וְלָקַחְתָּ אֶת־פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּ וְלֹא תִתְמַהְמָהּ׃
4 וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד׃
5 וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַצָּבָא יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר־לִי אֵלֶיךָ שָׂר וַיֹּאמֶר אֶל־מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ שָׂר׃
6 וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃
7 וְהִכִּיתָ אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וְדִמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל׃
8 וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבְעֵשָׁא בֶּן־אֲחִיָּה׃
10 וְאֶת־אִיזֶבֶל תֹּאכְלוּ הַכְּלָבִים בַּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס׃
11 וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׂיחוֹ׃
12 וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר נַגֶּד־נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל־גַּג הַמַּדְרֵגוֹת וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיִּתְקֹשֶׁר יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וַיְהוֹרָם שֹׁמֵר בָּרָמֹת הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם׃

מלכים: ב.

1 וְאֵלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדֶךָ וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד׃
2 וּבָאתָ שָׁמָּה וְרָאִיתָ שָׁם אֶת־יֵהוּא בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וּבָאתָ וְהַקֵּם אֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו וְהֵבֵאתָ אֹתוֹ אֶל־חֶדֶר בְּחֶדֶר׃
3 וְלָקַחְתָּ פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל־רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּ וְלֹא תִתְמַהְמָהּ׃
4 וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד׃
5 וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַצָּבָא יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר־לִי אֵלֶיךָ שָׂר וַיֹּאמֶר אֶל־מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ שָׂר׃
6 וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל־רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַם יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל׃
7 וְהִכִּיתָ אֶת־בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וְדִמֵי כָּל־עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל׃
8 וְאָבַד כָּל־בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבְעֵשָׁא בֶּן־אֲחִיָּה׃
10 וְאֶת־אִיזֶבֶל תֹּאכְלוּ הַכְּלָבִים בַּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס׃
11 וְיֵהוּא יָצָא אֶל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם בָּא הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֲלֵיכֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־הָאִישׁ וְאֶת־שִׂיחוֹ׃
12 וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר נַגֶּד־נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מְשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל־גַּג הַמַּדְרֵגוֹת וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיִּתְקֹשֶׁר יְהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט בֶּן־נִמְשִׁי וַיְהוֹרָם שֹׁמֵר בָּרָמֹת הוּא וְכָל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם׃

---

[1]מ: וַיֹּאמֶר.. [2]מ: מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים. [3]מ: מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים. וַיֹּאמֶר. [4]מ: מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים.

(1) וַיִּקְרָא. 3: 1. ו. בֵּית. 2: 13. מִבְּנֵי. 8: 15. 16. בֵּן. 2: 21. 4: 32. מֵאֹת. 19: 11.
(2) וַיִּקְרָא. 3: 1.
(3) ו. בֵּית. 2: 14. 3: 13.
(5) מֵאֹת. 8: 2. ו. בֵּית. 2: 19.
(7) מֵאֹת 22: 21. אֵת. 12: 17. כֹּה. 20: 25.
(8) כִּי. 13: 10. וַיִּקְרָא. 5: 14. מֵאֹת. 3: 14. ו. בֵּית. 1: 5. אֵת. 2: 8.
(9) אֵת. 20: 13. אֵת. אֵת. 5: 17. אֵת. אֵת 19: 18. כֹּה. 19: 18. אֵת 22: 39. אֵת. 12: 31. וַיִּקְרָא. 5: 14. אֵת. 2: 8.
(10) אֵת 22: 40. כִּי. 13: 8.
(11) ו. אֵת. 15: 34. יא. 5: 14. ו. אֵת. 5: 5. 6.
(12) יא. 5: 11. אֵת. 3: 8. יא. 6: 13. ו. אֵת. 5: 8.
(13) בֵּן. 4: 8. ו. אֵת. 4: 12. ו. בֵּית. 2: 12. אֵת. 23: 20. כֹּה. 21: 34. ו. בֵּית. 4: 3. ו. אֵת. 6: 9. יא. 5: 5. אֵת. 3: 14.
(14) וַיִּקְרָא. 3: 27. יא. 4: 24. אֵת. 3: 10. וַיִּקְרָא. 5: 16. ו. בֵּית. 2: 11.

(1) וַיִּקְרָא. 3: 1. ו. בֵּית. 2: 13. אֵת. 8: 15. 16. בֵּן. 2: 21. 4: 32. מֵאֹת. 19: 11.
(2) וַיִּקְרָא. 3: 1.
(3) ו. בֵּית. 2: 14. 3: 13.
(5) אֵת. 8: 2. ו. בֵּית. 2: 19.
(7) אֵת 22: 21. אֵת. 12: 17. כֹּה. 20: 25.
(8) כִּי. 13: 10. וַיִּקְרָא. 5: 14. אֵת. 3: 14. ו. בֵּית. 1: 5. אֵת. 2: 8.
(9) אֵת. 20: 13. אֵת. אֵת. 5: 17. אֵת. אֵת 19: 18. כֹּה. 19: 18. אֵת 22: 39.
(10) אֵת 25: 31. 32. בֵּית. 10: 42. 17: 31. ה. אֵת. 5: 10. אֵת. 14. 15.
(11) יא. 45: 23. בֵּית. 2: 10. (12) אֵת 12: 36. וַיִּקְרָא. 6: 5. ו. בֵּית. 4: 5.
(13) ו. אֵת. 8: 9. 13. 10: 32.
(14) בֵּית. 10: 15. כִּי. 14: 2. 20. ו. אֵת. 10: 25. ו. בֵּן. 4: 4. בֵּן. 1: 15. ו. אֵת. 8: 7. 10.
(15) ו. אֵת. 8: 11.
(16) כִּי. 12: 17.
(17) ו. אֵת. 8: 8.

[5]מ: וְהִנֵּה. [6]בשא. אחרי ישי. אות. ב.—וכל בלי מאה: לשון אחרים: כי אין כאן אלא אחד. אות.

18 בְּנֵיהֶם׃ ס אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק יִרְוֹמוּן סֶלָה׃ ס
19 רֹאשׁ מְסִבָּי עְמַל שְׂפָתָמוֹ יְכַסֵּמוֹ׃ ס יְחֻפַּן עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵמוֹ
20 בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל־יָקוּמוּ׃ ס אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן רָע אִישׁ חָמָס יְצוּדֶנּוּ לְמֶדַח׃
21 יָדַעְתִּי כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים׃ ס אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמֶךָ
22 יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃ ס מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה־לִי הַאֲזִינָה לְקוֹלִי
23 בְּקָרְאִי לָךְ׃ ס תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב׃ ס שִׁיתָה
יְהוָה שֹׁמְרָה לְפִי נְצֹר דַּלְתָה לִשְׂפָתָי׃ ס אַל־תַּט לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל

פרק ס.

1 אֲוֹנִים בְּרֶשַׁע נַפְשִׁי בְּלִי יָדִין צַדִּיק וְאַל־יִלְקַח בְּשַׁמְנֵי רֹאשׁ וְאַל־תָּחֲסַר
2 תְּפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ ס נִבְלְעוּ כַּהֲמַת סְלָעֵי נִשְׁמְעוּ אִמָּרַי כִּי נָעֲמוּ׃ ס
3 כְּפֹלַח אֶרֶץ נִבְקָע עַל־שְׂפַת שְׁאוֹל עַצְמוֹתֵינוּ׃ ס כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי
4 בְּךָ חָסִיתִי אַל־תְּעַר נַפְשִׁי׃ ס שְׁמָרֵנִי מִיָּדִי פַח יָקְשׁוּ לִי וּמוֹקְשֵׁי פֹּעֲלֵי
5 אָוֶן׃ ס יִפְּלוּ בְמִכְמֹרֹתָיו רְשָׁעִים יָחַד אֲנִי עָבֹר עַד־אֶשָּׂא׃ ס קוֹלִי אֶל־יְהוָה
6 אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃ ס אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו אַגִּיד׃
7 בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח זוּ אַהֲלֵךְ טָמְנוּ פַח לִי׃
8 הַבֵּט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין־לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃ ס
9 זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃ ס הַקְשִׁיבָה
אֶל־רִנָּתִי כִּי־דַלּוֹתִי מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ ס הוֹצִיאָה
מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהֹדוֹת אֶת־שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלָי׃

פרק ע.

10 מִזְמוֹר לְדָוִד׃
בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לְקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃
11 חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי דֹּבֵר עַמִּים תַּחְתָּי׃

---

[1]מ: אֶחָד.

(18) ד. מה. 8: 21.
(19) מז. 34: 14. ש. 12: 18. 15: 2. ו. מה. 14: 12. ו. 24. 5: 11.
(20) ש. 14: 15. מכ 15: 11. בא. 10: 15. ש. 14: 14. 11. 1: 15. ו. מה. 8: 9-12. 21. ו. מה. 8: 13. 22. ו. מס. 3: 21. 23. 1: 15.

(1) 6: 1. ש. 14: 1. 2. ו. מה. 9: 19. 22. 10: 24. 33. 13: 5. ש. 2: 4. 5. ש. 14: 19.
(3) מכ 26: 39. מס. 5: 30. 38: 6. מז. 69: כ.
(4) ש. 4: 23. 24. ו. מה. 9: 9. 10. 10: 11. ד. 3. 16. 17.
(5) ש. 12: 16. ו. מה. 1: 10. ש. 3: 16.
(6) בא. 4: 24. 32.
(7) ש. 14: 1. 3. 5: 2.
(8) מכ 15: 24. מס. 1: 11. בא. 3: 25. 26. 13. 46. ש. 3: 3. ד. מה. 1: 20.
(9) מס. 10: 16. ש. 9: 23. מז. 18: 49.
(10) מו. 32: 43.

[2]מ: אַחֲרֵי מִי יִהְיֶה מֶלֶךְ. [3]מחו"ל וחס"ו.

(11) מז. 117: 1.
(12) בר. 11: 1. 10. יהש. 5: 5. 22: 16.
(13) ש. 12: 12. 14: 17.
(14) ד. שה. 1: 12. ו. מס. 2: 21. ו. מה. 8: 1. 7. 10.
(15) ש. 1: 5. 12: 3. יהש. 1: 15. יא. 3: 7. 8.
(16) ש. 11: 13. יהש. 2: 7-9. ו. שה. 2: ד. שה. 1: 11. בר. 66: 20. בא. 2: 17.
(17) בר. 5: 1.
(18) בא. 21: 19. יהש. 2: 8. ש. 1: 5. 16: 26.
(19) בא. 19: 11. ד. מה. 11. יהש. 6: 8.

(20) ד. מה. 10: 13. 15. 16. 12: 12.
(21) בר. 52: 15.
(22) ש. 1: 13. ו. יא. 2: 17. 18.
(23) בא. 19: 21. ש. 15: 32. 1: 11.
(24) בא. 15: 3. ש. 15: 32.
(25) בא. 19: 21. 20: 22. 17: 24.
(26) ו. מה. 16: 1. 2. ד. מה. 8: 1. 9: 2. 12.
(27) ש. 11: 17. ו. מה. 11. יהש. 6: 8.

28 כאשר דברתי אליו הנני עשה אלהים[1] את אשר הוא עשה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 31 והשבע לא יודע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים והמהר האלהים לעשתו: 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושיתהו על ארץ מצרים:

מ.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עמד על שפת היאר: 18 והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא רעיתי כהנה במצרים לרעה: 20 ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה והשבלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה והשבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 31 והשבע לא יודע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים והמהר האלהים לעשתו: 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושיתהו על ארץ מצרים:

מ.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלומי הנני עמד על שפת היאר: 18 והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תאר ותרעינה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא רעיתי כהנה במצרים לרעה: 20 ותאכלנה הפרות הדקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 22 ואראה בחלמי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבת שבע שנים הנה והשבלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ופרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה והשבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 31 והשבע לא יודע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים והמהר האלהים לעשתו: 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם ושיתהו על ארץ מצרים:

[1]מ: אלהים. [2]מאוחר: ידוע.

(28) ב. 4: 17.
(29) ס. 1: 11.
(30) ב. 2: 1. ד. מא. 1: 11. מא. 4: 12.
(31) ד. כא. 3: 2. ד. מא. 8: 4.
(32) ס. 1: 10. בר. 18: 21. 1. מא. 4: 19. מד. 4: 15. 1. מא. 16: 18. ד. מא. 7: 13. ד. שה. 1: 16. בשלח. 7. 20.
(33) ס. 16: 20. 1. מא. 14. 33. ד. מא. 13: 11. ב. 4. 9. 1. כא. 5: 23. ד. כא. 3: 16. דב. 13: 20.

(1) בר. 18: 18.
(2) ב. 2: 29. ד. מס. 5: 6.
(3) בר. 18: 2. 18. 26. ד. שה. 4: 19.
(5) 1. מא. 16: 19. מא. 4: 15. בשלח. 2. 1. מא. 16: 15.
(7) ד. שה. 1: 22.
(13) ד. מס. 1.
(16) 1. מא. 16: 20. ד. מא. 13: 12. 1. כא. 5: 26. 1. שה. 5: 14.
(17) בר. 15: 1. 5. 24. 1. שה. 6: 3. 1. מא. 5: 9. 11. ד. כא. 3: 6. 14. ד. שה.

3: 5. שה. 3: 10. ד. מס. 10.
(18) ב. 3: 19. 1. שה. 6: 5. מא. 2: 4. ד. שה. 3: 6. שה. 1: 10. ד. שה. 2: 3.
(19) ס. 1: 8. מס. 10: 16. 1. מא. 14: 20.
(20) ס. 15: 33. בר. 3: 15. ס. 16: 24. 1. מא. 16: 23. ד. מא. 13: 14. ב. 4: 23. 1. כא. 5: 28. ד. כא. 3: 18. שה. 22: 21.
(21) בר. 16: 1. מא. 1: 1. ב. 2: 19. 1. כא. 3: 2. 1. שה. 1: 2. דב. 13: 23. בר. 1: 17. 5. 20: 4.
(23) 1. מא. 1: 14. בר. 19: 22. ד. שה. 4: 20.
(24) ס. 16: 20. 1. כא. 5: 28.
(25) יב. 3: 20. 1. כא. 3: 13. ד. כא. 2: 17. 3: 3. מס. 24. ס. 2: 16. יב. 1: 9. 3: 3-5. מא. 1: 27. 1. מא. 2: 7. יב. 3: 5. 9. מא. 1: 26.
(26) יב. 1: 9. ד. שה. 1: 10. שה. 1: 2. 3. 1. שה. 1: 20. בר. 7. 16. ס. 1: 5. 18.
(27) 1. שה. 1: 17. 6: 16. מס. 25.

3מ: ילמדנו שמץ: לנו שנחלמה: כשנחלמנו אין לנו. 4מ: פתרון. 5מחוסר ב. וכן בכל שבע. 24 שנאמרו לפרעה אלהים הוא עושה: ואין אחד מהם יודע לפתרם: ואנחנו כשנחלמנו אין לנו.

תהלים.

פרק ו.

1 למנצח: בנגינת מזמור לדוד שיר: יענך יהוה ביום צרה
2 ישגבך שם אלהי יעקב:* שלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך: יזכר כל מנחתך
ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך
3 ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה הושיע יהוה
משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
4 יד ישעו:* אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו
5 ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו: אשרי איש
6 יראה יהוה עשה תשועה לימינו:* ברוך
7 יהוה[1] שומר נפשות חסידיו כי הוא
מיד רשעים יצילם: אור זרוע לצדיק
8 ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו
9 חיים ברצונו בערב ילין בכי
ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלותי
10 בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה
להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
11 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן:
מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
12 היודך עפר הגיד אמתך: שמע יהוה וחנני
יהוה היה עזר לי: הפכת מספדי למחול
13 לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען
יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי
14 לעולם אודך:* למנצח לדוד מזמור: ביהוה
חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך
15 פלטני: הטה אלי אזנך מהרה הצילני
היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני:
16 כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ שמך תנחני
ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי
17 כי אתה מעוזי:* בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יהוה אל אמת: שנאתי
18 השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי:
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את
19 עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני
ביד אויב העמדת למרחב רגלי: חנני
20 יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי
וגרוני: כי כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה אזלו כשל במעוני עוני וגצמי
21 עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני
ופחד לידעי ראי בחוץ נדדו ממני:
22 נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד כלי:
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
23 בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו:
ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי
24 אתה: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ורודפי: האירה פניך על עבדך הושיעני
25 בחסדך: יהוה אל אבוש כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה
שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק
26 בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
27 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש
תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך יהוה
28 כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:* ואני אמרתי
בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת
29 קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את יהוה
כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם
30 על יתר עשה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם
כל המיחלים ליהוה:

פרק ז.

1 למנצח: לבני קרח משכיל: אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
2 פעלת בימיהם בימי קדם:* אתה ידך גוים
3 הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם:
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא
4 הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך
כי רציתם: אתה הוא מלכי אלהים
5 צוה ישועות יעקב:* בך צרינו ננגח
6 בשמך נבוסינו יתקוממו בנו: כי לא
7 בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני: כי
הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעד
9 נודה סלה:* אך זנחת ותכלימנו ולא
תצא באצבאותינו: תשיבנו אחור
10 נשלו לנו שונאינו: נתתנו כצאן מאכל
11 ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון
ולא רבית במחיריהם: תשימנו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו
12 משל בגוים מנוד ראש בלאמים: כל
היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני:
13 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם:
14 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
15 בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט
אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום
16 תנים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו
שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר:
17 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע
18 תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן
19 אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה
פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו:
20 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו:
21 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:
22 למנצח: אל תשחת לאסף מזמור שיר:

פרק ח.

1 למנצח: על הגתית לבני קרח מזמור:
2 מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות:
נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרוחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד
3 יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בך
4 מסלות בלבבם: עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם מורה יעטה ברכות:
5 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים
6 בציון: יהוה אלהים צבאות שמעה
תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:
7 מגני ראה אלהים והביט פני משיחך:
8 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי
הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי
9 רשעה: כי שמש ומגן יהוה אלהים חן
וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב
10 להלכים בתמים: יהוה צבאות אשרי
11 אדם בטח בך:* יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו: לך נאוה תהלה
12 אלהים בציון ולך ישלם נדר: שמע
תפלה עדיך כל בשר יבואו: דברי
עונות גברו ממני פשעינו אתה תכפרם:
13 אשרי תבחר ותקרב יושן חצרותיך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:
14 נורא בצדקות תענינו אלהי ישענו
משען כל קצוי ארץ ורחוקי ים:
15 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה:
משביח שאון ימים שאון גליהם והמון
16 לאמים: ויראו יושבי קצות מאתותיך
מוצאי בקר ערב תרנין: פקדת הארץ
17 ותשקה רויתה לגמתה אלהים מלא
מים תכין דגנם כי כן תכינה: רוה
18 נחתיה משקה תלמיה רבה בגשמים
תחללנה צמחה תברך: עטרת שנת
19 טובתך ומעגליך יטפו דשן: יטפו נאות
20 מדבר וגיל גבעות תחגרנה: לבשו
כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יריעו
21 אף ישירו: למנצח לבני קרח מזמור:
22 הריעו ליהוה כל הארץ:* עבדו את יהוה
23 בשמחה בואו לפניו ברנה: דעו כי יהוה
הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו
24 וצאן מרעיתו: בואו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
25 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור
ודור אמונתו:

פרק ט.

1 למנצח: על מות לבן מזמור לדוד: אודה
יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך:
2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון:
3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך:
4 כי עשית משפטי ודיני ישבת על כסא
5 שופט צדק: גערת גוים אבד רשע
שמם לעולם ועד: הערים נתשת אבד
6 זכרם המה: האויב תמו חרבות לנצח
7 וערים נתשת אבד כל זכרם המה:
8 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו:
9 והוא ישפט תבל במישור ידין לאמים
10 במישרים: ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה: ויבטחו בך יודעי
11 שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה: זמרו
ליהוה יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו:
12 כי דורש דמים להם זכר לא שכח צעקת
13 ענוים: חנני יהוה ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות: למען אספרה כל
תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך:
14 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו
15 נלכדה רגלם: נודע יהוה משפט עשה
16 בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה:
17 ישובו רשעים לשאולה כל גוי שכחי
18 אלהים: כי לא לנצח ישכח אביון תקות
19 ענוים תאבד לעד: קומה יהוה אל יעז
20 אנוש יישפטו גוים על פניך: שיתה
יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה
סלה:

פרק י.

1 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים
2 לעתות בצרה: בגאות רשע ידלק עני
3 יתפשו במזמות זו חשבו: כי הלל רשע
על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יהוה:
4 רשע כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים
5 כל מזמותיו: יחילו דרכו בכל עת מרום
משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם:
6 אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא
7 ברע: אלה מלא פיהו ומרמות ותוך
8 לשונו עמל ואון: ישב בכמן חצרים
במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו:
9 יארב במסתר כאריה בסכו ארב לחטף
עני חטפו עני במשכו ברשתו: ידכא
10 יפרד ונפל בעצומותיו חלכאים: אמר
11 בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה
12 לנצח: קומה יהוה אל נשא ידך אל
13 תשכח ענוים: על מה נאץ רשע אלהים
14 אמר בלבו לא תדרש: ראית כי אתה
ראית עמל וכעס להתן בידך עליך יעזב
15 חלכה יתום אתה היית עזר: שבר זרוע
רשע ורע תדרש רשעו בל תמצא:
16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו:
17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם
18 תקשיב אזנך: לשפט יתום ודך בל
יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

פרק יא.

1 למנצח: לדוד: ביהוה חסיתי איך תאמרו
2 לנפשי נודי הרכם צפור: כי הנה רשעים
ידרכון קשתם כוננו חצם על יתר
3 לירות במו אפלי לב: כי השתות יהרסון
4 צדיק מה פעל: יהוה בהיכל קדשו יהוה
בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו
5 בני אדם: יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב
6 חמס שנאה נפשו: ימטר על רשעים
פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת
7 כוסם: כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר
יחזו פניו:

פרק יב.

1 למנצח: על השמינית מזמור לדוד:
2 הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו
3 אמונים מבני אדם: שוא ידברו איש
4 את רעהו שפת חלקות בלב ולב
5 ידברו: יכרת יהוה כל שפתי חלקות
6 לשון מדברת גדלות: אשר אמרו
ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון
7 לנו: משד עניים מאנקת אביונים עתה
אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו:
8 אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף
9 באליל לארץ מזקק שבעתים: אתה
יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם:
10 סביב רשעים יתהלכון כרום זלות
11 לבני אדם: עד אנה יהוה תשכחני נצח
12 עד אנה תסתיר פניך ממני: עד אנה
אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד
13 אנה ירום אויבי עלי: הביטה ענני יהוה
אלהי האירה עיני פן אישן המות:
14 פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי
15 אמוט: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי
16 בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי:

פרק יג.

1 למנצח: מזמור לדוד: אמר נבל בלבו אין
אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין
2 עשה טוב: יהוה משמים השקיף על בני
אדם לראות היש משכיל דרש את
3 אלהים: כלם סר יחדו נאלחו אין עשה
4 טוב אין גם אחד: הלא ידעו כל פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא
5 קראו: שם פחדו פחד כי אלהים בדור
6 צדיק: עצת עני תבישו כי יהוה מחסיו:
7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב
יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

פרק יד.

1 מזמור לדוד: יהוה מי יגור באהלך מי
2 ישכן בהר קדשך: הולך תמים ופעל
3 צדק ודבר אמת בלבבו: לא רגל על
לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא
4 נשא על קרבו: נבזה בעיניו נמאס
יקר ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע
5 לו ולא ימר: כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא
ימוט לעולם:

פרק טו.

1 מכתם לדוד: שמרני אל כי חסיתי בך:
2 אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל
3 עליך: לקדושים אשר בארצו המה
4 ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם
אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל
5 אשא שמותם על שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים
6 נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי:
7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות
8 יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי
תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח
לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח:
9 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן
חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות
בימינך נצח:

פרק טז.

1 תפלה לדוד: שמעה יהוה צדק הקשיבה
רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
3 מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמותי בל יעבר פי: לפעלות
4 אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
5 פרצים: תמך אשרי בנתיבותיך בל
6 נמעדו פעמי: אני קראתיך כי תענני
אל הטה אזנך לי שמע אמרתי:
7 הפלה חסדיך מושיע חוסים מקמים
8 בימינך מאיבים: שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים
9 זדו אויבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו
10 סגרו פיהם דברה בגאון: אשרינו עתה
סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ:
11 דמינו כאריה יכסף ולכפיר ישב
12 במסתרים: קומה יהוה קדמה פניו
13 הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך:
14 מנדים ידך יהוה מנדים מחלד חלקם
בחיים ומצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים
15 והניחו יתרתם לעולליהם: אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

פרק יז.

1 תפלה לדוד: שמעה יהוה צדק הקשיבה
2 רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
3 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
4 מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמותי בל יעבר פי: לפעלות
5 אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
6 פרצים: תמך אשרי בנתיבותיך בל
7 נמעדו פעמי: אני קראתיך כי תענני
אל הטה אזנך לי שמע אמרתי:
8 הפלה חסדיך מושיע חוסים מקמים
9 בימינך מאיבים: שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני: מפני רשעים
10 זדו אויבי בנפש יקיפו עלי: חלבמו
11 סגרו פיהם דברה בגאון: אשרינו עתה
סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ:
12 דמינו כאריה יכסף ולכפיר ישב
13 במסתרים: קומה יהוה קדמה פניו
14 הכרעהו פלטה נפשי מרשע חרבך:
15 מנדים ידך יהוה מנדים מחלד חלקם
בחיים ומצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים
16 והניחו יתרתם לעולליהם: אני בצדק
אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

---

[1] משנה: מלעיל. [2] מ: מגופלת.

[3] משנה: בלי נקוד. [4] מ: בלא.

(1) ס׳ 1:1. ד. סה. 1: 1. יג. 1. 1. סה. 1: 1. ג׳. 18: 17. (2) סה. 1. משל. 17. 19. ג׳. 15: 9. ס׳. 1: 7. ד. תהל. 1: 9. ג׳. 9: 14. 21. 22: 16. ד. תהל. 2: 22. ו. סה. 8: 6. ס׳. 3: 22. 10: 12. (3) ס׳. 1: 7. ד. סה. 1: 2. יג. 1: 2. ו. תהל. 1: 2. (4) ס׳. 1: 8. (5) ו. סה. 12: 8. ד. סה. 8: 7. (6) ו. סה. 2: 1. ד. תהל. 1: 8. תהל. 1: 2. (7) שם. 3: 20. תהל. 2: 13. ד. תהל. 3: 12. סה. 3: 4. (8) ו. דה. 3: 13. סה. 1: 22. ו. דה. 5: 23. (9) נד. 49: 7. ו. סה. 10: 13. ו. דה. 5: 24. ד. דה. 3: 3. נד. 10: 23. משל. 15: 4. 17: 21. ו. משל. 1: 3. 4: 13. (10) ס׳. 12: 16. 15: 5. ד. סה. 13: 11. שה. 2: 3. 16. ו. תהל. 3: 8. ו. סה. 11: 18. (12) ו. סה. 3: 4. ג׳. 18: 24. 19: 1. ו. סה. 16: 12. משל. 1: 42. (13) ד. סה. 11: 4. יג. 4: 5. (14) ג׳. 18: 8. ס׳. 16: 23. (16) ו. סה. 16: 15. 17. (17) ו. סה. 2: 1. 4. 13. ד. תהל. 1: 16. (18) ד. סה. 2: 15. ג׳. 17: 18. ו. סה. 2: 14. 15. 2. ס׳. 1: 16. ו. סה. 1: 24. (19) משל. 5: 12. 13. נד. 20: 14. יג. 8: 9. (20) נד. 33: 18. משל. 12: 17. 20. 24. נד. 44: 25. ס׳. 1: 22. (21) ס׳. 1: 20. 21. 28. משל. 11: 25. לה. 10: 21. (22) משל. 12: 38. 16: 1. תה. 8: 11. לה. 11: 16. משל. 4: 48. (23) נד. 8: 14. משל. 11: 8. 13: 57. לה. 2: 34. משל. 6: 60. ס׳. 9: 32. תהל. 5: 11. ו. תהל. 2: 8. ו. סה. 1: 18. 2: 14. (24) ס׳. 1: 4. 16. ו. סה. 1: 18. סה. 2: 3. (26) משל. 7: 48. (27) משל. 11: 25. תה. 2: 5. סה. 8: 2. (28) ס׳. 4: 17. ו. סה. 2: 6. (29) ס׳. 3: 27. יג. 2: 9. (30) ו. סה. 1: 24. יג. 23: 5. 6. ס׳. 4: 25. ד. סה. 5: 21. סה. 3: 9. משל. 17: 10. יג. 1: 7.

31 ופּוּרָתוֹ: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו: וְעַבְדוֹתָיו:

פרק ד׳

1 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
2 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
3 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
4 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
5 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
6 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
7 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
8 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
9 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
10 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
11 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
12 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
13 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
14 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
15 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
16 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:

פרק ה׳

1 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
2 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
3 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
4 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
5 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
6 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
7 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
8 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
9 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
10 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
11 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
12 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
13 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
14 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
15 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
16 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:

פרק ו׳

1 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
2 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
3 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
4 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
5 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
6 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
7 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
8 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
9 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
10 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
11 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
12 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
13 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
14 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
15 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
16 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:

פרק ז׳

1 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
2 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
3 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
4 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
5 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
6 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
7 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
8 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
9 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
10 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
11 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
12 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
13 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
14 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
15 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:
16 וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם: וַיָּקָם:

[1] מחסר ואין. מה.—ופנים . . . ופנים.

(31) וַיָּקָם: 9: 23. 24. ה. ים. 10: 17.

(1) ו. ים. 1: 17. 2: 4. 13. ה. ים. 10: 10. 11: 6. ו. ים. 1: 6.
(2) וַיָּקָם. 6: 14. שׁ. 3: 8.
(3) שׁב. 18: 1. 6. 12. ה. ים. 4: 7. 10: 1. 10. 11: 30. 12: 5. 9. וַיָּקָם. 4: 13.
(4) ו. ים. 2: 1. 1: 17. ה. שׁב. 1: 16. יט. 15: 19. ו. יח. 1: 5.
(5) ה. ים. 4: 7. 6: 7.
(6) ו. ים. 14: 20. יב. 4: 13. שׁ. 3: 15. 4. 14. ו. יט. 1: 20. 3: 19. 2: 1. 13. ה. ים. 1: 12. יג. 3: 15. ו. 18. 23. יט. 8: 5-7. יח. 19. 28. ים. 1: 30. 15: 10. 19: 1. ו. ים. 1: 28.
(7) יט. 16: 25. 26. יב. 3: 5. 9. ים. 1: 26. ה. וַיָּקָם. 1: 9.
(8) יג. 11: 25. יח. 7: 48. שׁב. 13: 27. ה. ים. 3: 14. כ. 23: 34. שׁב. 3: 17. יח. 16: 3.
(9) וַיָּקָם. 64: 4.
(10) יג. 13: 11. 16: 17. יח. 14: 26. 16. 13. ו. יח. 2: 27.
(11) יג. 20: 27. 27: 19. יז. 17: 9. יט. 11: 33. 34.
(12) יט. 8: 15.
(13) ה. שׁב. 1: 16. ו. ים. 1: 17. 2: 4.
(14) יג. 16: 23. ו. ים. 1: 18. 23. יט. 8: 5-7. יח. 19. 15: 15.

(1) ו. ים. 2: 14. 15. יג. 5: 13.
(2) יג. 5: 12. 13. ו. שׁב. 2: 2. יח. 16: 12.
(3) ו. ים. 1: 11. 11: 18. וַיָּקָם. 5: 20. 21. יג. 3: 16.
(4) ו. ים. 1: 12.
(5) ו. ים. 4: 1. ה. ים. 3: 3. יט. 12: 6. ו. שׁב. 4: 11.
(6) שׁב. 18: 4. 8. 11. ו. ים. 4: 15. 9: 1. 15: 1. ה. ים. 10: 14. 15. שׁב. 18: 4. 12. כ. 2: 35.
(7) ה. ים. 12: 11. וַיָּקָם. 3: 3. יח. 62: 12. יט. 2: 6. ו. ים. 4: 5. וַיָּקָם. 6: 4. 5. וַיָּקָם. 2: 23. 22: 12.
(8) ים. 15: 4. ה. שׁב. 6. יג. 2: 7. יג. 3: 4. ו. שׁב. 2: 5.
(9) שׁב. 15: 4. ה. ים. 6: 1.
(10) יט. 1: 5. 12: 3. 15: 20. ו. ים. 3: 6. 4: 15. וַיָּקָם. 21: 14. ו. שׁב. 4: 11.
(11) יג. 28: 16. ים. 18: 4. וַיָּקָם. 1: 7. יח. 2: 20.
(12) ו. ים. 4: 5. ו. שׁב. 1: 7. 4: 12. כ. 2: 35.
(13) ו. ים. 4: 5. ו. שׁב. 4: 27.
(14) ו. ים. 4: 5.

15 בְּנֵי שִׁמְעִי: יְזִנָּה וְאֵת בְּרִיעָה וְשֶׁבַע אֲחֵיהֶם: וּבְנֵי בְרִיעָה: חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא אֲבִי בִרְזָיִת: 16 וְשֶׁמֶר וְתוֹלָע וּפוּעָה: וּבָנָיו יִמְנָע וְיִשְׁוָה וּבְרִיעָה: וְאֶחָתָם שָׂרָח: 17 וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא אֲבִי בִרְזָיִת: וְיָפְלֵט וְשֹׁמֵר וְחוֹתָם וּבְנֹעָה אֲחֹתָם: 18 וְיִתְרָן בָּנָה וְיָחֲלְאֵל: כִּי בָּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה אֲשֶׁר הֵבִיא לְמֹשֶׁה מִגַּת בִּתְיָה בַּת פַּרְעֹה וַיֹּלֶד אֶת יֶרֶד אֲבִי גְדוֹר וְאֶת חֶבֶר אֲבִי שׂוֹכוֹ וְאֶת יְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ: 19 וּבְנֵי אֵשֶׁת הוֹדִיָה אֲחוֹת נַחַם אֲבִי קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי: 20 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶּן חָנָן וְתִלוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֵת וּבֶן זוֹחֵת: 21 בְּנֵי שֵׁלָה בֶן יְהוּדָה עֵר אֲבִי לֵכָה וְלַעְדָה אֲבִי מָרֵשָׁה וּמִשְׁפְּחוֹת בֵּית עֲבֹדַת בּוּץ לְאָשְׁבֵּעַ: 22 וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר מָשַׁל בְּמוֹאָב וְיָשׁוּבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים עַתִּקִים: 23 אֵלֶּה הַיּוֹצְרִים וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים וּגְדֵרָה עִם הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם יוֹשְׁבִים וַיַּעַבְדוּ אֶת הַמֶּלֶךְ:

ד.

1 בְּנֵי יְהוּדָה פֶּרֶץ חֶצְרוֹן וְכַרְמִי וְחוּר וְשׁוֹבָל: 2 וְרָאָיָה בֶן שׁוֹבָל הוֹלִיד אֶת יַחַת וְיַחַת הוֹלִיד אֶת אֲחוּמַי וְלַהַד אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַצָּרְעָתִי: 3 וְאֵלֶּה אֲבִי הָאֵטָם יִזְרְעֵאל וְיִשְׁמָא וְיִדְבָּשׁ וְשֵׁם אֲחוֹתָם הַצְּלֶלְפּוֹנִי: 4 וּפְנוּאֵל אֲבִי גְדוֹר וְעֶזֶר אֲבִי חוּשָׁה אֵלֶּה בְּנֵי חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה אֲבִי בֵּית לָחֶם: 5 וְאַשְׁחוּר אֲבִי תְקוֹעַ הָיוּ לוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים חֶלְעָה וְנַעֲרָה: 6 וַתֵּלֶד לוֹ נַעֲרָה אֶת אֲחֻזָּם וְאֶת חֵפֶר וְאֶת תֵּימְנִי וְאֶת הָאַחַשְׁתָּרִי אֵלֶּה בְּנֵי נַעֲרָה: 7 וּבְנֵי חֶלְעָה צֶרֶת יִצְהָר וְיָאָצְלִי: 8 וְקוֹץ הוֹלִיד אֶת אֲנוּב וְאֶת צוֹבֵבָה וּמִשְׁפְּחוֹת אֲחָרְחֵל בֶּן הָרוּמִי: 9 וַיִּכָּבֵד יַעְבֵּץ מֵאֶחָיו וְאִמּוֹ קָרְאָה שְׁמוֹ יַעְבֵּץ לֵאמֹר כִּי יָלַדְתִּיו בְּעֹצֶב: 10 וַיִּקְרָא יַעְבֵּץ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם בָּרֵךְ תְּבָרְכֵנִי וְהִרְחַבְתָּ אֶת גְּבוּלִי וְהָיְתָה יָדְךָ עִמָּדִי וְעָשִׂיתָ מֵרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֵת אֲשֶׁר שָׁאָל: 11 וּכְלוּב אֲחִי שׁוּחָה הוֹלִיד אֶת מְחִיר הוּא אֲבִי אֶשְׁתּוֹן: 12 וְאֶשְׁתּוֹן הוֹלִיד אֶת בֵּית רָפָא וְאֶת פָּסֵחַ וְאֶת תְּחִנָּה אֲבִי עִיר נָחָשׁ אֵלֶּה אַנְשֵׁי רֵכָה: 13 וּבְנֵי קְנַז עָתְנִיאֵל וּשְׂרָיָה וּבְנֵי עָתְנִיאֵל חֲתָת: 14 וּמְעוֹנֹתַי הוֹלִיד אֶת עָפְרָה וּשְׂרָיָה הוֹלִיד אֶת יוֹאָב אֲבִי גֵּי הַחֲרָשִׁים כִּי חָרָשִׁים הָיוּ: 15 וּבְנֵי כָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה עִירוּ אֵילָה וְנַעַם וּבְנֵי אֵילָה קְנַז: 16 וּבְנֵי יְהַלְלְאֵל זִיף וְזִיפָה תִּרְיָא וַאֲשַׂרְאֵל: 17 וּבְנֵי עֶזְרָה יֶתֶר וּמֶרֶד וָעֶפֶר וְיָלוֹן וַתַּהַר מִרְיָם וְאֶת שַׁמַּי וְאֶת יִשְׁבָּח אֲבִי אֶשְׁתְּמוֹעַ: 18 וְאִשְׁתּוֹ הַיְהוּדִיָּה יָלְדָה אֶת יֶרֶד אֲבִי גְדוֹר וְאֶת חֶבֶר אֲבִי שׂוֹכוֹ וְאֶת יְקוּתִיאֵל אֲבִי זָנוֹחַ וְאֵלֶּה בְּנֵי בִתְיָה בַּת פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח מָרֶד: 19 וּבְנֵי אִשְׁתּוֹ הוֹדִיָה אֲחוֹת נַחַם אֲבִי קְעִילָה הַגַּרְמִי וְאֶשְׁתְּמֹעַ הַמַּעֲכָתִי: 20 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן אַמְנוֹן וְרִנָּה בֶּן חָנָן וְתִלוֹן וּבְנֵי יִשְׁעִי זוֹחֵת וּבֶן זוֹחֵת: 21 בְּנֵי שֵׁלָה בֶן יְהוּדָה עֵר אֲבִי לֵכָה וְלַעְדָה אֲבִי מָרֵשָׁה וּמִשְׁפְּחוֹת בֵּית עֲבֹדַת בּוּץ לְאָשְׁבֵּעַ: 22 וְיוֹקִים וְאַנְשֵׁי כֹזֵבָא וְיוֹאָשׁ וְשָׂרָף אֲשֶׁר מָשַׁל בְּמוֹאָב וְיָשׁוּבִי לָחֶם וְהַדְּבָרִים עַתִּקִים: 23 אֵלֶּה הַיּוֹצְרִים וְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים וּגְדֵרָה עִם הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם יוֹשְׁבִים וַיַּעַבְדוּ אֶת הַמֶּלֶךְ:

---

[1] שמות: שפת דפנות.

---

(15) שם. 23.
(16) ו. שם. 6: 19. ד. שם. 6: 16. יש. 2: 21. 22. בר. 3: 6. ו. קהל. 2: 5.
(18) שופ. 3: 7. יצ. 5: 21.
(19) ו. שם. 1: 20. 2: 6. שמ. 5: 13.
(20) שם. 04: 11.
(21) ו. שם. 1: 12. 4: 6. 3: 4–6. ד. שם. 4: 5. 15.
(23) ש. 14: 8. ו. שם. 11: 3. ד. שם. 10: 7. בראש. 3: 29.

---

(1) שופ. 24: 45. ו. שם. 3: 5. 9: 17. ד. שם. 6: 4. שם. 1: 25. כה. 12: 42. קהל. 1: 7. ו. קהל. 4: 10.
(3) ו. שם. 3: 13.
(4) ושם. 9: 2. שם. 130: 3. 143: 2. שופ. 21: 2. ש. 3: 20. 4: 2.
(5) שופ 7: 1. ש. 2: 1. 16. 14: 4. 10. 13. בראש. 20: 12. ו. שם. 3: 13. ש. 2: 29. ד. שם. 5: 10.
(6) ו. שם. 1: 12. 3: 4. ש. 12: 3. ו. שם. 3: 21. 5: 2. 6.
(7) שמו. 3: 27. שד. 1: 17. ו. קהל. 4: 10.
(8) בראש. 3: 17.
(9) שם. 44: 22. ש. 8: 36. ו. שם. 15: 30. 31. ד. שם. 4: 11. 6: 9. בר. 10: 33.
(10) ו. שם 2: 3. בכ. 17: 18. 26: 24. ו. שם. 1: 18. שעב. 2: 14. 3: 18. ד. שד. 9: 11. ד. שם. 13: 9.
(11) ד. שם. 1: 8. 11: 22–27. בס. 4: 12. ושם. 22: 6. ש. 8: 35. בכ. 23: 2.
(12) בכ. 18: 3. 20: 34. ו. שה. 2: 9. ד. שה. 3: 8. ו. קהל. 4: 10. שופ. 5: 44. כה. 6: 28. 23: 34. בכ. 7: 60. ש. 12: 14. 20. ו. קהל. 2: 23. 9. 3. 23.
(13) ושד. 3: 45.
(14) ו. שה. 2: 11.
(15) בכ. 18. 11. ש. 15: 20. ו. שם. 3: 6. בראש. 4: 19. בשמשם. 10. שד. 1: 18. 19.
(16) ו. שם. 11. 1. בס. 3: 17. ו. שה. 1: 6. ד. שה. 3: 9.
(17) בכ. 19: 22. ו. שם. 16: 10. בס. 2: 19. ו. שה. 3: 2. ו. קהל. 1: 2. ד. קהל. 1: 2. ו. שם. 11: 2. 7. 17. 14: 33.
(18) ו. שם. 5: 2.
(19) בכ. 19: 21. ו. שם. 16: 5. ד. שם. 1: 15. 23. בכ. 18: 21. ש. 15: 32. בר. 6: 3. שד. 4: 15.
(20) ו. שם. 2: 4. ו. שה. 1: 5.
(21) ד. שם. 10: 2. 13: 10.

פרקים: ת.

1 הַ֣ם דִּבְרֵ֣י מִכְתָּ֣ם אֲשֶׁר֩ כָּתַ֨ב מֹשֶׁ֜ה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵ֗ל
2 בְּעֵ֣בֶר הַיַּרְדֵּ֔ן בַּמִּדְבָּ֖ר בָּֽעֲרָבָ֑ה מ֚וֹל סֽוּף֙ בֵּ֣ין פָּארָ֔ן וּבֵ֥ין תֹּ֖פֶל וְלָבָ֥ן וַחֲצֵרֹ֖ת וְדִ֥י זָהָֽב׃
3 אַחַ֣ד עָשָׂ֤ר יוֹם֙ מֵח֣וֹרֵ֔ב דֶּ֖רֶךְ הַר־שֵׂעִ֑יר עַד־קָדֵ֖שׁ בַּרְנֵֽעַ׃
4 וַיְהִ֗י בְּאַרְבָּעִ֤ים שָׁנָה֙ בְּעַשְׁתֵּ֣י עָשָׂ֔ר חֹ֖דֶשׁ בְּאֶחָ֣ד לַחֹ֑דֶשׁ דִּבֶּ֨ר מֹשֶׁ֜ה אֶל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל כְּ֠כֹל אֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙ אֹת֣וֹ אֲלֵהֶ֔ם׃
5 אַחֲרֵ֖י הַכֹּת֣וֹ אֶת־סִיחֹ֣ן מֶֽלֶךְ־הָאֱמֹרִ֑י אֲשֶׁ֨ר יוֹשֵׁ֤ב בְּחֶשְׁבּוֹן֙ וְאֶת־עוֹג֙ מֶ֣לֶךְ הַבָּשָׁ֔ן אֲשֶׁ֥ר יוֹשֵׁ֖ב בְּעַשְׁתָּר֥וֹת בְּאֶדְרֶֽעִי׃
6 בְּעֵ֣בֶר הַיַּרְדֵּ֔ן בְּאֶ֖רֶץ מוֹאָ֑ב הוֹאִ֣יל מֹשֶׁ֔ה בֵּאֵ֥ר אֶת־הַתּוֹרָ֖ה הַזֹּ֥את לֵאמֹֽר׃
7 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֗ינוּ דִּבֶּ֤ר אֵלֵ֙ינוּ֙ בְּחֹרֵ֔ב לֵאמֹ֑ר רַב־לָכֶ֥ם שֶׁ֖בֶת בָּהָ֥ר הַזֶּֽה׃
8 פְּנ֣וּ לָכֶ֗ם וּסְע֤וּ לָכֶם֙ וּבֹ֣אוּ הַ֔ר וְאֶל־כָּל־שְׁכֵנָ֖יו בָּֽעֲרָבָ֑ה בָּהָ֥ר וּבַשְּׁפֵלָ֖ה וּבַנֶּ֥גֶב וּבְח֖וֹף הַיָּ֑ם אֶ֚רֶץ הַֽכְּנַעֲנִ֔י וְהַלְּבָנ֖וֹן עַד־הַנָּהָ֥ר הַגָּד֖וֹל נְהַר־פְּרָֽת׃
9 רְא֣וּ נָתַ֤תִּי לִפְנֵיכֶם֙ אֶת־הָאָ֔רֶץ בֹּ֣אוּ וּרְשׁ֗וּ אֶת־הָאָ֙רֶץ֙ אֲשֶׁ֨ר נִשְׁבַּ֤ע יְהוָה֙ לַאֲבֹתֵיכֶ֔ם לְאַבְרָהָ֥ם לְיִצְחָ֖ק וּלְיַעֲקֹ֑ב לָתֵ֥ת לָהֶ֛ם וּלְזַרְעָ֖ם אַחֲרֵיהֶֽם׃
10 וָאֹמַ֣ר אֲלֵכֶ֔ם בָּעֵ֥ת הַהִ֖וא לֵאמֹ֑ר לֹא־אוּכַ֥ל לְבַדִּ֖י שְׂאֵ֥ת אֶתְכֶֽם׃
11 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם הִרְבָּ֤ה אֶתְכֶם֙ וְהִנְּכֶ֣ם הַיּ֔וֹם כְּכוֹכְבֵ֥י הַשָּׁמַ֖יִם לָרֹֽב׃
12 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵיכֶ֗ם יֹסֵ֤ף עֲלֵיכֶם֙ כָּכֶ֔ם אֶ֥לֶף פְּעָמִ֖ים וִיבָרֵ֣ךְ אֶתְכֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר לָכֶֽם׃
13 אֵיכָ֤ה אֶשָּׂא֙ לְבַדִּ֔י טָרְחֲכֶ֖ם וְמַשַּׂאֲכֶ֥ם וְרִיבְכֶֽם׃
14 וַתַּעֲנ֣וּ אֹתִ֔י וַתֹּאמְר֕וּ טוֹב־הַדָּבָ֥ר אֲשֶׁר־דִּבַּ֖רְתָּ לַעֲשֽׂוֹת׃
15 וָאֶקַּ֗ח אֶת־רָאשֵׁ֤י שִׁבְטֵיכֶם֙ אֲנָשִׁ֣ים חֲכָמִ֔ים וְיֹדְעִ֖ים וְאֶתְּנֵ֣ם רָאשִׁ֔ים עֲלֵיכֶ֑ם שָׂרֵ֤י אֲלָפִים֙ וְשָׂרֵ֣י מֵא֔וֹת וְשָׂרֵ֣י חֲמִשִּׁ֔ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹנִ֑ים וְשֹׁטְרִ֖ים לְשִׁבְטֵיכֶֽם׃
16 וָאֲצַוֶּ֥ה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶ֖ם בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא לֵאמֹ֗ר שָׁמ֣וֹעַ בֵּין־אֲחֵיכֶם֒ וּשְׁפַטְתֶּ֤ם צֶ֙דֶק֙ בֵּ֣ין אִ֣ישׁ וּבֵין־אָחִ֔יו וּבֵ֖ין גֵּרֽוֹ׃
17 לֹֽא־תַכִּ֤ירוּ פָנִים֙ בַּמִּשְׁפָּ֔ט כַּקָּטֹ֖ן כַּגָּדֹ֣ל תִּשְׁמָ֑עוּן לֹ֣א תָג֔וּרוּ מִפְּנֵ֖י אִ֑ישׁ כִּ֥י הַמִּשְׁפָּ֖ט לֵאלֹהִ֣ים הוּא֒ וְהַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־יִקְשֶׁ֣ה מִכֶּ֔ם תַּקְרִיבוּן֙ אֵלַ֔י וּשְׁמַעְתִּ֖יו׃
18 וָאֲצַוֶּ֣ה אֶתְכֶ֗ם בָּעֵת֙ הַהִ֔וא אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשֽׂוּן׃

פרקים: ה.

1 בְּחֹרֵב֙ הִקְצַ֣פְתֶּם אֶת־יְהוָ֔ה וַיִּתְאַנַּ֥ף יְהוָ֖ה בָּכֶ֑ם לֵאמֹ֗ר גַּם־אָנֹכִי֙ אֶתְאַנַּ֣ף בָּכֶ֔ם לֵאמֹ֑ר אַתֶּ֣ם לֹ֣א תָבֹ֔אוּ שָׁ֖מָּה אֶל־הָאָ֥רֶץ אֲשֶׁר־נָשָׂ֣אתִי אֶת־יָדִ֔י לְשַׁכֵּ֥ן אֶתְכֶ֖ם בָּ֑הּ כִּ֚י אִם־כָּלֵ֣ב בֶּן־יְפֻנֶּ֔ה וִיהוֹשֻׁ֖עַ בִּן־נ֑וּן הֵ֥ם יָבֹ֖אוּ שָׁ֣מָּה אֹתָ֔ם וְהֵ֥ם יַנְחִלֶ֖נָּה אֶת־הָאָֽרֶץ׃
2 וְטַפְּכֶם֙ אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּ֣ם לָבַ֔ז וּבְנֵיכֶ֖ם אֲשֶׁר־לֹא־יָדְע֣וּ הַיּ֑וֹם טוֹב֣ וָרָ֔ע הֵ֥מָּה יָבֹ֖אוּ שָׁ֣מָּה וְלָהֶ֣ם אֶתְּנֶ֔נָּה וְהֵ֖ם יִירָשֽׁוּהָ׃
3 וְאַתֶּ֖ם פְּנ֣וּ לָכֶ֑ם וּסְע֥וּ הַמִּדְבָּ֖רָה דֶּ֥רֶךְ יַם־סֽוּף׃
4 וַתַּעֲנ֣וּ אֹתִ֔י וַתֹּאמְר֕וּ טוֹב־הַדָּבָ֥ר אֲשֶׁר־דִּבַּ֖רְתָּ לַעֲשֽׂוֹת׃
5 וָאֶקַּ֗ח אֶת־רָאשֵׁ֤י שִׁבְטֵיכֶם֙ אֲנָשִׁ֣ים חֲכָמִ֔ים וְיֹדְעִ֖ים וְאֶתְּנֵ֣ם רָאשִׁ֔ים עֲלֵיכֶ֑ם שָׂרֵ֤י אֲלָפִים֙ וְשָׂרֵ֣י מֵא֔וֹת וְשָׂרֵ֣י חֲמִשִּׁ֔ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹנִ֑ים וְשֹׁטְרִ֖ים לְשִׁבְטֵיכֶֽם׃
6 וָאֲצַוֶּ֥ה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶ֖ם בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא לֵאמֹ֗ר שָׁמ֣וֹעַ בֵּין־אֲחֵיכֶם֒ וּשְׁפַטְתֶּ֤ם צֶ֙דֶק֙ בֵּ֣ין אִ֣ישׁ וּבֵין־אָחִ֔יו וּבֵ֖ין גֵּרֽוֹ׃
7 לֹֽא־תַכִּ֤ירוּ פָנִים֙ בַּמִּשְׁפָּ֔ט כַּקָּטֹ֖ן כַּגָּדֹ֣ל תִּשְׁמָ֑עוּן לֹ֣א תָג֔וּרוּ מִפְּנֵ֖י אִ֑ישׁ כִּ֥י הַמִּשְׁפָּ֖ט לֵאלֹהִ֣ים הוּא֒ וְהַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־יִקְשֶׁ֣ה מִכֶּ֔ם תַּקְרִיבוּן֙ אֵלַ֔י וּשְׁמַעְתִּ֖יו׃
8 וָאֲצַוֶּ֣ה אֶתְכֶ֗ם בָּעֵת֙ הַהִ֔וא אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשֽׂוּן׃
9 וַנִּסַּ֣ע מֵחֹרֵ֔ב וַנֵּלֶךְ֙ אֵ֣ת כָּל־הַמִּדְבָּ֥ר הַגָּד֖וֹל וְהַנּוֹרָ֣א הַה֑וּא אֲשֶׁ֨ר רְאִיתֶ֜ם דֶּ֣רֶךְ הַר־הָאֱמֹרִ֗י כַּאֲשֶׁ֨ר צִוָּ֤ה יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣ינוּ אֹתָ֔נוּ וַנָּבֹ֖א עַד־קָדֵ֥שׁ בַּרְנֵֽעַ׃
10 וָאֹמַ֣ר אֲלֵכֶ֔ם בָּעֵ֥ת הַהִ֖וא לֵאמֹ֑ר לֹא־אוּכַ֥ל לְבַדִּ֖י שְׂאֵ֥ת אֶתְכֶֽם׃
11 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵיכֶ֗ם הִרְבָּ֤ה אֶתְכֶם֙ וְהִנְּכֶ֣ם הַיּ֔וֹם כְּכוֹכְבֵ֥י הַשָּׁמַ֖יִם לָרֹֽב׃
12 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י אֲבֹתֵיכֶ֗ם יֹסֵ֤ף עֲלֵיכֶם֙ כָּכֶ֔ם אֶ֥לֶף פְּעָמִ֖ים וִיבָרֵ֣ךְ אֶתְכֶ֑ם כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֶּ֖ר לָכֶֽם׃
13 אֵיכָ֤ה אֶשָּׂא֙ לְבַדִּ֔י טָרְחֲכֶ֖ם וְמַשַּׂאֲכֶ֥ם וְרִיבְכֶֽם׃
14 וַתַּעֲנ֣וּ אֹתִ֔י וַתֹּאמְר֕וּ טוֹב־הַדָּבָ֥ר אֲשֶׁר־דִּבַּ֖רְתָּ לַעֲשֽׂוֹת׃
15 וָאֶקַּ֗ח אֶת־רָאשֵׁ֤י שִׁבְטֵיכֶם֙ אֲנָשִׁ֣ים חֲכָמִ֔ים וְיֹדְעִ֖ים וְאֶתְּנֵ֣ם רָאשִׁ֔ים עֲלֵיכֶ֑ם שָׂרֵ֤י אֲלָפִים֙ וְשָׂרֵ֣י מֵא֔וֹת וְשָׂרֵ֣י חֲמִשִּׁ֔ים וְשָׂרֵ֖י עֲשָׂרֹנִ֑ים וְשֹׁטְרִ֖ים לְשִׁבְטֵיכֶֽם׃
16 וָאֲצַוֶּ֥ה אֶת־שֹׁפְטֵיכֶ֖ם בָּעֵ֣ת הַהִ֑וא לֵאמֹ֗ר שָׁמ֣וֹעַ בֵּין־אֲחֵיכֶם֒ וּשְׁפַטְתֶּ֤ם צֶ֙דֶק֙ בֵּ֣ין אִ֣ישׁ וּבֵין־אָחִ֔יו וּבֵ֖ין גֵּרֽוֹ׃
17 לֹֽא־תַכִּ֤ירוּ פָנִים֙ בַּמִּשְׁפָּ֔ט כַּקָּטֹ֖ן כַּגָּדֹ֣ל תִּשְׁמָ֑עוּן לֹ֣א תָג֔וּרוּ מִפְּנֵ֖י אִ֑ישׁ כִּ֥י הַמִּשְׁפָּ֖ט לֵאלֹהִ֣ים הוּא֒ וְהַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־יִקְשֶׁ֣ה מִכֶּ֔ם תַּקְרִיבוּן֙ אֵלַ֔י וּשְׁמַעְתִּ֖יו׃
18 וָאֲצַוֶּ֣ה אֶתְכֶ֗ם בָּעֵת֙ הַהִ֔וא אֵ֥ת כָּל־הַדְּבָרִ֖ים אֲשֶׁ֥ר תַּעֲשֽׂוּן׃

---

[1]מ: שְׁהֵקֵל. [2]מ: שְׁהֵקֵל.

(1) בר. 5: 3. הס. 18: 8. שה. 22: 30. 27: 20. ד. הס. 7: 12.
(2) ז. הס. 4: 18. ד. הס. 7: 7. 10.
(3) הס. 2: 5.
(4) שמ 16: 19. 18: 18. שמ. 20: 23. ד. הס. 2: 10. 13: 3. 10.
(5) נש. 2: 6. הס. 109: 6. ז. שא. 1: 20. בכ 26: 18.
(6) ז. הס. 5: 2. 3: 21. 4: 19. בר. 4: 16. ז. הס. 15: 33. שמות. 5: 9. ד. שא. 2: 17.
(7) נד. 53: 7. שמ. 1: 29. ז. הס. 15: 3. ז. שמות. 1: 19. (1) בר. 5: 3. הס. 18: 8. שה. 22: 30. 27: 20. ד. הס. 7: 12.
(2) ז. הס. 4: 18. ד. הס. 7: 7. 10.
(3) הס. 2: 5.
(4) שמ 16: 19. 18: 18. שמ. 20: 23. ד. הס. 2: 10. 13: 3. 10.
(5) נש. 2: 6. הס. 109: 6. ז. שא. 1: 20. בכ 26: 18.
(6) ז. הס. 5: 2. 3: 21. 4: 19. בר. 4: 16. ז. הס. 15: 33. שמות. 5: 9. ד. שא. 2: 17.
(7) נד. 53: 7. שמ. 1: 29. ז. הס. 15: 3. ז. שמות. 1: 19.
(8) שה. 12: 15. 13: 6. דב. 3: 16. שמ 16: 6. 12. שה. 15: 8. שה. 12: 1.
(9) ז. הס. 5: 2. 7. ד. הס. 14: 6. ז. הס. 5: 11. ד. דה. 3: 14.
(10) ז. הס. 10: 27. 1: 20. שמות. 17: 15. ז. שמ. 5: 19.
(11) שמ 18: 17. שה. 16: 17. ד. דה. 3: 6. 14. ד. שמ. 10. שלש. 2: 12.
(12) שה. 4: 11. הס. 4: 5. ז. דה. 4: 12. ז. שא. 3: 7. ז. הס. 3: 1-4.
(13) דב. 13: 5. 17: 7. 21: 21. 22. 21. 24.

(2) שמ. 49: 14. בר. 7: 22. שמ 19: 28. שה. 22: 30. שלש. 2: 26. 3: 21. 20: 4.
(3) ד. שלש. 2: 4. שמ. 6.
(4) ז. הס. 5: 12.
(7) שלש. 20: 22. שמ 5: 39. 40. שה. 6: 29. שה. 12: 17. 19. ז. דה. 5: 15.
(8) ז. דה. 4: 6.
(9) ז. הס. 15: 50. שלש. 5: 21. זה. 5: 5. ז. שא. 1: 9. שלש. 12: 14. 13: 4. שלש. 22: 15.
(11) ז. הס. 12: 2. זה. 2: 2. 4: 22. 15. 8. הס. 13: 7. שלש. 21. 22. 21. 24.

(1) בר. 5: 3. הס. 18: 8. שמות. 22: 30. 27: 20. ד. הס. 7: 12.
(2) ז. הס. 4: 18. ד. הס. 7: 7. 10.
(3) הס. 2: 5.
(4) שמ 16: 19. 18: 18. שמות. 20: 23. ד. הס. 2: 10. 13: 3. 10.
(5) נש. 2: 6. הס. 109: 6. ז. שא. 1: 20. בכ 26: 18.
(6) ז. הס. 5: 2. 3: 21. 4: 19. בר. 4: 16. ז. הס. 15: 33. שמות. 5: 9. ד. שא. 2: 17.
(7) נד. 53: 7. שמ. 1: 29. ז. הס. 15: 3. ז. שמות. 1: 19.
(8) שה. 12: 15. 13: 6. דב. 3: 16. שמ 16: 6. 12. שה. 15: 8. שה. 12: 1.
(9) ז. הס. 5: 2. 7. ד. הס. 14: 6. ז. הס. 5: 11. ד. דה. 3: 14.
(10) ז. הס. 10: 27. 1: 20. שמות. 17: 15. ז. שמ. 5: 19.
(11) שמ 18: 17. שה. 16: 17. ד. דה. 3: 6. 14. ד. שמות. 10. שלש. 2: 12.
(12) שה. 4: 11. הס. 4: 5. ז. דה. 4: 12. ז. שא. 3: 7. ז. הס. 3: 1-4.
(13) דב. 13: 5. 17: 7. 21: 3: 3. ז. הס. 1: 30. בר. 10: 22.
(12) ז. הס. 10: 23.
(13) שמות. 15: 17. שה. 14: 17. הס. 2: 22. 23. ז. הס. 6: 15. 19. 20. ז. דה. 4: 3. 7. זה. 5: 23.
(14) שה. 6: 5. 8. 8: 11. ד. הס. 4: 14. זה. 1: 19. 20.
(15) שה. 12: 5. ז. הס. 12: 27. זה. 4: 12. 15. 16. 5: 30.
(16) בר. 2: 24. שמות. 19: 5. זה. 5: 31.
(17) שמות. 17: 21-23. זה. 4: 4. 5: 30.
(18) שה. 6: 12. 13. בר. 13: 4. שה. 1: 24. ז. דה. 4: 4.

19 ואת אחיה הכה אלחנן: את בית גלית הגתי עץ
כ נ מנוריו.* כ ויהי עוד מלחמה: ויכה יהונתן
בן שמעה אחי דויד: את יעיר אגים הבית
הלחמי את אלחנן בן יעורגים הארגי: לוי
20 איש מדון ויהי: ויחרף אותו ויכהו יונדב בן
שמעה אחי דויד.* איש מדון היה ויאסף
21 ויהי כי חרף את ישראל: ויכהו יהונתן בן
שמעה אחי דויד.[1]

פרק כא.

1 ויהי מלך בקעילה ויגד לדויד: לאמר הנה
2 פלשתים נלחמים בקעילה ויגזלו את גרנות:
ויבקש דויד ביהוה לאמר.* האלך ואכית
3 בפלשתים האלה: ויאמר יהוה אל דויד לך
והכית את פלשתים וישע את קעילה.* ויאמרו
אנשי דויד אליו: הנה אנחנו פה ביהודה ירא
אנחנו ואף כי נלך לערכות פלשתים ובאנו
4 בקעילה: ויסף דויד לדרש ביהוה ויאמר יהוה
אליו קום רד קעילה כי אנכי נתן את פלשתים
5 בידך.* וילך דויד וישע בקעילה: ויך בפלשתים
ויגרש מקנהם ויכם מכה גדולה: וישבו אנשי
דויד את מקנהם: ויגשו אל קעילה: ודויד
6 ואנשיו ישבו בקעילה.* ויהי בברח אביתר בן
אחימלך אל דויד קעילה: אפוד בידו ירד.
7 ויגד לדויד: לאמר בא אלהים ביד שאול
ויאמר דויד: נסגר אלהים ביד כי נבא בעיר
8 דלתים ובריח: ויזעק שאול את כל העם
למלחמה לרדת קעילה: לצור את דויד ואת
9 אנשיו.* ויהי כי ידע דויד כי עשה שאול את
הרעה עמו: ויאמר אל אביתר הכהן הגשה
10 האפוד: ויאמר דויד יהוה אלהי ישראל שמע
שמע עבדך: כי שמע שאול לבוא אל קעילה
11 לשחת בעדי העיר: הסגרני בעלי קעילה: ביד
שאול הידרו עבדך: יהוה אלהי ישראל הגד
12 נא לעבדך.* ויאמר יהוה הידרו: ויאמר דויד
הסגרני בעלי קעילה: אני ואנשי ביד שאול:
13 ויקם דויד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו
מקעילה: ויתהלכו באשר יתהלכון: ויגד
לשאול לאמר נמלט דויד מקעילה: ויחדל
14 לצאת.* ודויד ישב במדבר במצדות: וישב
בהר במדבר זיף: ויבקשהו שאול כל הימים
ואלהים לא נתנו ביד אל: ויראה דויד כי יצא
15 שאול לבקש את נפשו: ודויד במדבר זיף
ביערת בחרשה.* ויקם יהונתן בן שאול: וילך
אל דויד חרשה ויחזק את ידו באלהים:
16 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול
אבי ואתה תמלך על ישראל ואני אהיה לך
17 למשנה גם כן שאול אבי יודע כן.* ויכרתו
שניהם ברית לפני יהוה: וישב דויד בחרשה
18 ויהונתן הלך לביתו: ויעל יהונתן מעל דויד
ויבא שמה: ודויד ואנשיו היו במדבר:
19 ויבואו הזיפים אל שאול גבעתה לאמר הלא
דויד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת
20 החכילה אשר על פני הישימון: ועתה ככל
אות נפש אדניך לרדת לרד והמה לנו
21 הסגרתו ביד המלך.* ויאמר שאול ברוכים
אתם ליהוה כי חמלתם עלי: לכו נא הכינו עוד
22 וראו את מקומו אשר יהיה רגלו שם כי אמר
לי כי ערום הוא: ראו וידעתם את כל
המסתתרים שם אשר יסתתר שם: ושובו אלי
23 בנכון ואני אתכם ללכת אתכם אם יש בארץ
כי אחפשנו בכל אלפי יהודה.* ויקומו ויבאו
24 זיפה לפני שאול: ודויד ואנשיו במדבר מעון
בערבה מימין הישימון: וילך שאול ואנשיו
25 לבקש ויגידו לדויד ויעל מן הצור וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדף אחרי דויד במדבר
26 מעון.* וילך שאול מזה ההר ודויד ואנשיו מזה
ההר ודויד מהר ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו
27 סבבים על דויד ואת אנשיו לתפשם.* ומלאך
בא אל שאול לאמר: מהרה ולך כי פשטו
28 פלשתים על הארץ: וישב שאול מרדף אחרי
דויד וילך לקראת פלשתים: על כן קראו
למקום ההוא סלע המחלקות: ויעל דויד משם
29 וישב במצדות עין גדי.* ויהי דויד משם ויעל
וישב במצדות: ויהי בגדי עין:

30 ויהי כשוב שאול מאחרי פלשתים: ויגידו לו
לאמר הנה דויד במדבר עין גדי: ויקח שאול
שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך
31 לבקש את דויד ואנשיו על פני צורי היעלים:
ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה
ויבא שאול לחפך את רגליו והוא ודויד ואנשיו
בירכתי המערה: ויקומו אנשי דויד ויאמרו
אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה
אנכי נתן את אויבך בידך ועשית לו כאשר
32 יטוב בעיניך: ויקם דויד וכרת את כנף
המעיל אשר לשאול בלט: ויהי אחרי כן
ויך לב דויד אתו על אשר כרת את כנף

---

(19) ז. סה. 3: 16. ד. סה. 6: 16. כ. 14: 7. 8.
(20) בב. 20: 28. ז. סה. 7: 23. ובד. 3: 13. חב. 9: 12. ז. בא. 1: 18. 19. ד. בא. 2: 1. ובד. 5: 9.

(1) ז. סה. 7: 8. 26.
(3) סב. 21: 10. ז. בא. 3: 7.
(5) סה. 2: 16. וב. 7: 3. סב. 19: 15. ז. חב. 21: 4. 5. ז. ובא. 3: 5.
(6) ז. סה. 7: 12. 25. ד. סה. 8: 8. 11: 17.
(7) בב. 26: 29. ז. סה. 9: 5. סמ 19: 12. ז. סה. 12: 11.
(8) ז. סה. 7: 1. 26.
(9) ז. בא. 5: 14.
(10) ז. סה. 7: 12. 25. 40. מלו. 2: 14. 16. סמ 5: 32. 19: 6. 9. סב. 10: 11. 12. לה. 16: 18.
(12) ז. סה. 7: 6.
(14) מלו. 2: 15.
(15) ובא. 12: 18. 14: 19. ז. סה. 14: 33. חב. 12: 14.

[1] ואחי. סמחי ושי. סה.—ויהוהמחי: ואת בית גלית הגתי. [2] ואחי. סמחי ושי. סה.—ויכה בית גלית הגתי. [3] ואחי. סמחי ושי. סה.—כלי מלחמתו. [4] מ: מעזיקלי. [5] ואחי: יכתב כאן בטעות.

(16) ז. בא. 3: 1.
(17) ז. סה. 4: 17. ד. סה. 11: 28.
(18) בב. 15: 1. 5. 19. 24. 28. ובא. 5: 2.
(19) ובא. 5: 6. 6: 15. סמ. 15: 14. ז. סמ. 2: 3. 24.
(22) סמ. 8: 36. בש. 6: 18. 22. ובמא. 16. ז. סה. 9: 21. ובא. 5: 13. וש. 6: 6. ז. בא. 2: 16.
(23) ז. סה. 6: 20. ז. בא. 11: 18, 19. חב. 25: 42.
(24) ז. סה. 7: 20.
(25) ז. סה. 7: 6. 10. 40. ד. סה. 8: 8. 10. ז. מא. 1: 16. ז. סה. 4: 2. ז. מא. 1: 12.
(26) ז. סה. 7: 1. 8.
(29) בש. 13: 11. ז. בא. 4: 7. ד. בא. 3: 8. 9.
(31) ז. סה. 9: 18. סמ. 39: 6. מד. 1: 10. 4: 14. ז. בא. 1: 24. 4: 7. ז. סמ. 2: 17.
(32) ז. מא. 5: 5. ז. סה. 7: 34.

33 לאמנון׃ ואבשלום ברח ויגש איש המרחים אשר לו ויאמר הנה רבים בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׃ 34 ואבשלום ברח ויגש הנער הצפה את עיניו וירא והנה עם רב בא מדרך החרנים מצד ההר׃ 35 ויאמר יהונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה׃ 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו את קולם ויבכו וגם המלך וגם כל עבדיו בכו בכי גדול מאד׃ 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים׃ 38 ואבשלום ברח וילך גשורה ויהי שם שלש שנים׃ 39 ותכל נפש המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת׃

יד׃

1 וידע יואב בן צרויה כי אל המלך לבו על אבשלום׃ 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא והתלבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת׃ 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה׃ 4 ותבא האשה התקועית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושיעה המלך׃ 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אמנה אשה אלמנה אנכי וימת אישי׃ 6 ולשפחתך שני בנים ויתגוששו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויך האחד את השני וימיתהו׃ 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את האיש מכיך ונמיתהו בנפש אחיו אשר הרג את נפש אחיו ונשמידה גם את היורש ושמו את גחלתי אשר כבתה בלתי שים לאישי שם ושאר על פני האדמה׃ 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך׃ 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך ונקיו׃ 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאת אליו ולא יוסף עוד לנגעת בך׃ 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מרבות גאל הדם להשחית ולא ישמידו את בני ולא ישחיתו את שמי מן הארץ׃ ויאמר חי יהוה אם יפל משער בנך ארצה׃ 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך דבר אל אדני המלך ויאמר דבר׃

[1] המה: הקרי לא לשון כתוב כתיב.

(34) כה. 10: 40. מאד. (38) בבב. 13: 4. (39) ס׳. 7: 2. ב. מה. 6: 14. (40) ו. מה. 7: 25. ו. דה. 8: 4.

(1) בא. 15: 20. 29. ו. מה. 10: 19. ס׳. 14: 3. 10. 14. 22. (2) ו. מה. 13: 8. 9. 12. בבשר. 6: 3. ו. שב. 6: 4. (3) מא. 33: 12. 17. שה. 1: 7. מאד 7: 23. בבשר. 4: 9. ב. שב. 2: 19. (4) נב. 41: 24. ו. מה. 10: 19. 20. (5) ס׳. 14: 15. 20. (6) ב. דה. 3: 8. 9. (7) ב. מה. 10: 4. ו. שב. 1: 18. 6: 12. ב. שב. 2: 3. 4: 7. דב. 20: 6. מאד. 27: 18. ו. מה. 3: 6-8. מאד. 21: 15. בא. 5: 2. (9) דב. 25: 4. ו. שב. 5: 18. (10) ב. שב. 2: 6. (11) ס׳. 27: 15. בבשר. 6: 6. (12) בא. 33: 20. ו. מה. 9: 15. ב. דה. 11: 18. ו. דה. 2: 6. ב. מה. 11: 13. ו. דה. 2: 6. ב. מה. 11: 12.

(11) ס׳. 14: 15. 20. (12) מאד 25: 40. 45. (13) ס׳. 14: 21. ב. מה. 11. 29.

(1) בא. 9: 15. 13: 2. 26: 17. ב. מה. 12: 12. בבשר. 2: 7. 8. ו. שב. 2: 7. ב. שב. 1: 11. בא. 9: 3. 17. 18: 9. 22: 14. 18. 23: 11. ו. מה. 15: 8. 3: 6. 4: 15. (2) ב. מה. 3: 2. 12: 12. (4) ו. מה. 9: 14. ו. דה. 2: 6. ב. דה. 3: 9. (5) מאד 13: 55. בא. 6: 3. כה. 6: 15. בבשר. 1: 19. (9) בבשר. 5: 13. ס׳. 14: 20. (10) ו. מה. 10: 28. 32. 19. דה. 4: 39. 6: 4. נב. 44: 8. בא. 12: 29. ו. מה. 8: 6. יב. 4: 6. ו. שב. 2: 5. (5) מאד. 10: 34. (6) מאד. 2: 10. יב. 4: 6. בא. 17: 28. ס׳. 11: 36. מאד. 13: 13. בא. 2: 36. ו. מה. 12: 3. יב. 4: 5. בב. 2: 11. מאד. 1: 3. מה. 1: 16. בבשר. 1: 2. (7) ו. מה. 10: 28. 29. ס׳. 14: 23. (8) ס׳. 14: 17.

[2] מאד ואחד. [3] מ: מלכיאל. [4] מ: מלכיאל.

(כוזי) את בנכסיה: אשר לו אין בנים לו
מאחיו: ואל כל משפחת
13 בהשבט לו בחלה בנחלתו יחזקאל.* לי אדני
הביטה הנה אתה בלה בית: את אשר
את לו אחריו: ואל בכורתו בלשון: את בנות
14 לי בנה:* לי אדני בנות אין בהתיו
15 בנותיו: את אשר אין בנות.* ונתן
מאחיו אשר אין לו בחלה בנות בלשון
אל. אדני אלה אל בית משפט אלה: אלה
16 את בנות אחיו.* אדני יי את בעשות
כמה כי אחריו: אדני בית בחלה
17 יום אל יי לו בעדיו.* אדני יי את בדבר
אלה: ואמר אמה כי: ונתן יי לו בדבר
18 אחיהו אלה כי.* את אחיו אל את בחר
בחר: בעדיו בחלה בעדיו בחלה
בעדיו: בחלה אל אחיו בחלה לו אל בחלה
אל אחיהו בעדיו בחלה.*
19 אדני בחר בחר את אל כי את אחיו בחלה:
20 בחלה בחר.* אחיו בחלה בחלה את
את בחלה: אחיו בחלה בחר בחלה את
בחלה בחלה: בחר בחר לחר בחר בחלה בחלה:*
21 אחיו בחלה בחר את בחלה: את לו בחלה
בו אל בחלה בחלה: כי בחלה בחלה
בחלה בחלה: בחלה בחלה בחלה בחלה
22 בחר את בחר בחר לו בחלה.* אחיו בחלה
את בחלה: בחר בחר. לחר בחר לו
23 בחלה לחר בחלה בחר בחלה.* אחיו בחלה
24 בחלה בחלה בחלה.* לי אדני בחלה בחר
בחר בחר בחלה בחלה בחלה: בחר
[1]בחלה לו בחלה בחלה: בחר בחלה
25 בחלה.* בחל בחר בחלה בחלה: בחל
אחיו בו בחר בחלה בחלה בחלה בחלה
26 בחלה: בחר את: בחר לו בחלה בחלה
בחלה בחלה: את בחר בחלה בחלה בחלה
27 בחלה את: לו את בחר אחיו בחלה.* בחר בחר

[1]מהנה: בו בחר בחלה.

(13) חס. 6: 16. 26. 7: 6.
מאב. מס. 5: 9. 10. 18: 8-
20. אס. 10: 9. 18: 1.
(14) מאס 10: 10. לה. 10: 7.
כלאי. 6: 6. ו. אל. 5: 17.
(15) ו. מה. 9: 12. בב. 18:
3. 20: 34. ו. מה. 4: 12. ו.
אס. 2: 9. ס. אס. 3: 8. ס.
מה. 11: 10.
(16) לס. 1: 14.
(17) ו. מה. 3: 8. 14. 4: 1.
כלאי. 2: 7. בס. 1: 17.
מה. 1: 25.
(18) ו. מה. 10: 33. ס. מה.
4: 5. 11: 7. ו. מה. 7: 31.
(19) ו. מה. 9: 1. כלאי. 5:
13. מאס 18:15. ו. בלאי. 3:1.
(20) בב. 16: 3. 18: 18. 21:
23. מאב.

(21) כלאי. 3: 2. לס. 2: 12.
14. ו. מה. 7: 22.
(22) לס. 15: 1. ס. מה. 11:
29. ו. מה. 10: 33. לס. 11:
14. ו. מה. 7: 16.
(24) כלאי. 2: 2. 5: 7. בס.
2: 16. 3: 14. ס. אל. 4: 7.
אב. 12: 1.
(25) יב. 6: 12. ו. אל. 6:
12. ס. אל. 2: 5. 4: 7. 8.
אב. 1: 12. ו. בלאי. 1: 4.
5: ו. כלאי. 2: 10. 3: 11.
(26) ס. אל. 2: 5.
(27) לס. 8: 13. מה. 3: 5.
לס. 6: 18. 19. יג. 6: 30. ס.
מה. 13: 5. 6.

---

(1) מאב. 13: 21. 40: 34.
אב. 9: 18. 14: 14. אס. 1:
33. שפר. 9: 12. 19. מה. 78:
14. 105: 39. מאב. 14: 22.
אב. 33: 8. אב. 4: 23. מה.
13: 78.
(3) מאב. 16: 15. 35. שפר.
9: 15. 20. מה. 78: 24.
(4) מאב. 17: 6. אס. 20: 11.
מה. 78: 15. אס. 9: 21. מה.
105: 41.
(5) אס. 14: 29. 32. 35. 26:
64. 65. מה. 106: 26. אב.
3: 17. מה. 5.
(6) אס. 11: 4. 33. 34. מה.
106: 14.
(7) ו. מה. 10: 14. מאב. 32:
6.
(8) ו. מה. 6: 18. כלאי. 2:
14. אס. 125: 1. 9. מה. 106:
29.
(9) מאב. 17: 2. 7. אס. 21:
5. אס. 6: 16. מה. 78: 18.
56. 35: 9. 106: 14. אס. 21:
6.
(10) מאב. 16: 2. 17: 2. אס.
14: 2. 29. 16: 41. 14: 37.
16: 49. מאב. 12: 23. ב. אב.
24: 16. ו. בלאי. 21: 15.
(11) לס. 15: 4. ו. מה. 9: 10.
7: 29. בס. 4: 5. אב. 10:
25. 27. ו. אמס. 2: 18.
(12) לס. 11: 20.
(13) ו. מה. 1: 9. מה. 125:
3. ס. בלאי. 2: 9. יג. 29: 11.
(14) ו. מה. 10: 7. ס. מה.
6: 17. ו. אמס. 5: 21.
(15) ו. מה. 8: 1.
(16) מאב. 26: 28-26. בב. 2:
24. 23: 11. מה. ו. 42. 46.

[2]מ: מאמרים. [3]מחסן ואין. אמ.—לתהלים. [4]מ: בלאי.

3 שלושתן תכלית אחת.* ואין תכלית מן הכתוב
אלא לדרוש: ואין דרישה אלא למה
4 שנאמר: ויאמר ה' אל משה לך אל פרעה.* לך אל
5 פרעה: אין לי אלא משה בלבד, מנין לכל
אדם? תלמוד לומר: ודברת אל פרעה.* ואם
6 כן למה נאמר משה? שמשה מרבה בדברים
7 ומתווכח עם הקב"ה, אמר הקב"ה: יבא משה
ויתווכח עמו. ומנין שאין הקב"ה מתווכח
8 עם כל אדם? שנאמר: ויאמר ה' אל משה.* ואין
9 משה מתווכח עם הקב"ה? שנאמר: ויאמר משה
10 לפני ה'.* משה אומר לפניו: רבונו של עולם,
11 אמור לי מה אומר להם. אמר לו: אמור להם
12 כך וכך.* משה אומר לפניו: רבונו של עולם,
13 הרי אני ערל שפתים, איך יקבלוני דברי?
14 אמר לו: אמור להם כך וכך.* ואין משה
מתווכח עם הקב"ה אלא בשביל ישראל,
15 שנאמר: ויאמר משה לפני ה' הן בני ישראל
16 לא שמעו אלי, ואומר: ויצו אותם אל בני
ישראל ואל פרעה.* ואין הקב"ה מתווכח
עם אדם אלא לטובתו של אדם, שנאמר:
17 ואתה לא תתפלל בעד העם הזה.

ואין זו בלבד אלא שאין הקב"ה מתווכח
עם אדם אלא לטובתו של אדם, שנאמר:
ואתה לא תתפלל בעד העם הזה, ואומר:
18 הרף ממני ואשחיתם.* משה מתווכח עם
הקב"ה ואומר: רבונו של עולם, עד מתי
19 אתה מכעיסם? אמר לו: אני אומר לך
שאשחיתם, ואתה אומר לי עד מתי אתה
מכעיסם? אמר לו: אני אומר לך שאשחיתם,
20 ואתה אומר לי עד מתי אתה מכעיסם?
21 ואומר: ויאמר ה' אל משה ראה נשאתי לפניך
22 את משה.* משה אומר לפניו: רבונו של עולם,
23 אמור לי מה אומר להם. אמר לו: אמור
להם כך וכך.* משה אומר לפניו: רבונו של
עולם, אמור לי מה אומר להם. אמר לו:
24 אמור להם כך וכך.* ואין משה מתווכח עם
25 הקב"ה אלא בשביל ישראל, שנאמר: ויאמר
משה לפני ה' הן בני ישראל לא שמעו אלי,
26 ואומר: ויצו אותם.* משה בקש לומר: מעולם
27 לא נתווכחתי עם אדם כמו שנתווכחתי
עמך: אמר לו הקב"ה: משה, אין אני מתווכח
עם אדם אלא לטובתו של אדם, שנאמר:
28 וכן אמר ה' אל משה בא דבר אל פרעה.*
29 ואין בא אלא לשון דברים, שנאמר: כי
אתה שמעת מפי אלהים. אמר לו: משה,
אין אני מתווכח עם אדם אלא לטובתו של
אדם, שנאמר: ואתה לא תתפלל בעד העם
30 הזה. משה מתווכח עם הקב"ה ואומר:
הן אני ערל שפתים, ואיך ישמענו פרעה?
אמר לו: אין אני מתווכח עם אדם אלא
לטובתו של אדם, שנאמר: ויאמר ה' אל
31 משה ואל אהרן ויצום.* משה מתווכח עם
הקב"ה ואומר: רבונו של עולם, אמרת לי
בתחלה: ואתה לא תתפלל בעד העם הזה,
32 ועכשיו אתה אומר לי: ואתה מה תדבר
אליו.* אמר לו: אין אני מתווכח עם אדם
33 אלא לטובתו של אדם, שנאמר: ויאמר ה'
אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה.

פרשה ו.

1 ויאמר ה' אל משה עתה תראה אשר אעשה
2 לפרעה. ואין עתה אלא לשון תוכחה, שנאמר:

---

(17) שם. 12: 5. ו. שם. 12: 27.
(18) שם. 4: 12. ירמ. 6: 16. שם. 4: 1. 9: 3. 5. ד. שם. 11: 18. יחז. 3: 3. 7: 15. (19) ו. שם. 8: 4.
(20) יחז. 17: 7. דב. 32. 17. תה. 106: 37. ירמ. 9: 20. (21) ד. שם. 6: 15. 16. דב. 32: 38.
(22) דב. 32: 21. שו. 22: 14. (23) ו. שם. 6: 12.
(24) שם. 15: 1. 2. ו. שם. 10: 33. 13: 5. שה. 2: 4. 21. (25) ו. ירמ. 4: 4.
(26) יחז. 19: 5. דב. 10: 14. 24. שם. 10: 22. 1. 50: 12. ו. שם. 10: 28.
(27) יהו. 10: 7. (28) ו. שם. 8: 10. 12. דב. 10: 14. 10: 26. (29) שם. 14: 16.
(30) שם. 14: 6. ו. ירמ. 4: 3. 4. (31) שם. 3: 17. ו. שה. 4. 11.
(32) שם. 14: 13. ו. שם. 8: 13. ד. שם. 6: 3. שה. 20: 28. ו. שם. 11: 22. ו. ירמ. 3: 5.
(33) שם. 15: 2. ו. שם. 9: 14. שם. 24: 1. 12: 50. ו. שם. 10: 28.
(27) יהו. 10: 7.
(28) ו. שם. 8: 10. 12. דב. 10: 14. שם. 24: 1. ו. שם. 10: 26.
(29) שם. 14: 16.
(30) שם. 14: 6. ו. ירמ. 4: 3. 4.
(31) שם. 3: 17. ו. שה. 4. 11.
(32) שם. 14: 13. ו. שם. 8: 13. ד. שם. 6: 3. שה. 20: 28. ו. שם. 11: 22. ו. ירמ. 3: 5.
(33) שם. 15: 2. ו. שם. 9: 19. 22. 10: 24.

(1) ו. שם. 4: 16. יא. 5: 1. שה. 3: 17. ו. דה. 1: 6. ד. דה. 3: 9.
(2) ו. שם. 4: 17. 7: 17. ד. דה. 3: 15. 3: 6.
(3) יא. 5: 23. שה. 3: 16. ו. ירמ. 2: 11. 12. ו. שה. 3: 1. 5. 6. שמ. 14: 28. ו. שם. 3: 23. 15: 27. 28. שה. 2: 7–9.
(4) ו. שם. 12: 10. 28. 14: 1. שמ. 2: 1. 2. יהו. 2: 35. ו. שמ. 2: 10. דב. 13: 3.
(5) שה. 21: 9. דב. 21: 12.
(6) שם. 5: 15. דב. 10: 22.
(7) שה. 1: 26. 27. 5: 1. 6: 6.
(8) שה. 2: 21. 22.
(9) שה. 2: 18. 21. 23.
(10) שה. 24: 65. שם. 5: 6.
(11) ירמ. 3: 28.
(12) יהו. 11: 36.
(16) ו. ירמ. 6: 4. ו. שם. 7: 17. 14: 33.
(18) ו. שם. 1: 10-12. 3: 3.
(19) שם. 18: 7. יהו. 17: 1. שה. 20: 30. ו. ירמ. 4: 1. ד. דה. 2: 1. 2. יהו. 2: 35. ו. שמ. 2: 10. דב. 13: 3.

[1]מ: (ובפרקי ד)בחכמה. [2]מ: מתווכחין.

מִצְוַת יְיָ וְאֶת מִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם׃ 22 וְעַתָּה נְצִיב תִּתְיַצְּבוּ וְרְאוּ אֶת הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְיָ עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃ 23 הֲלוֹא קְצִיר חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְיָ וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וְתֵדְעוּ וּרְאוּ כִּי רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְיָ לִשְׁאֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ 24 וְעַתָּה הִנֵּה יְיָ נָתַן מֶלֶךְ אֶתְכֶם׃ 25 אִם תִּירְאוּ אֶת יְיָ וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת פִּי יְיָ וְהָיִתֶם גַּם אַתֶּם גַּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ 26 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְיָ וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְיָ וְהָיְתָה יַד יְיָ בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם׃ 27 גַּם כִּי אֶת יְיָ אַתֶּם וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְרְאוּ אֶת הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְיָ עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם׃ 28 הֲלוֹא קְצִיר חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְיָ וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וְתֵדְעוּ וּרְאוּ כִּי רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְיָ לִשְׁאֹל לָכֶם מֶלֶךְ׃ 29 וְגַם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אִם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם תִּירְאוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ׃ 30 וְהָיָה אַךְ יְרֵאוּ אֶת יְיָ וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֲשֶׁר הִגְדִּיל עִמָּכֶם׃ 31 וְאִם הָרֵעַ תָּרֵעוּ וְסָפֹה תִּסָּפוּ גַּם אַתֶּם גַּם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר תִּמְלְכוּ עֲלֵיכֶם׃ 32 וְלֹא סָרוּ יְיָ מֵאַחֲרֵי הָעָם וְעָבַדְתֶּם אֶת יְיָ בְּכָל לְבַבְכֶם וְלֹא תָסוּרוּ אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹעִלוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי תֹהוּ הֵמָּה׃ 33 כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ 34 וְגַם אָנֹכִי חָלִילָה לִי מֵחֲטוֹא לַיְיָ מִחְדַּל הִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם וְהוֹרֵיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה׃ 35 רַק יְרָאוּ אֶת יְיָ וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ בֶּאֱמֶת בְּכָל לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֲשֶׁר הִגְדִּיל עִמָּכֶם׃

פרק יג׳.

1 בֶּן שָׁנָה שָׁאוּל (בְּמָלְכוֹ) וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּבְחַר לוֹ שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ עִם שָׁאוּל אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר בֵּית אֵל וְאֶלֶף הָיוּ עִם יְהוֹנָתָן בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח אִישׁ לְאָהָלָיו׃ 3 וַיַּךְ יְהוֹנָתָן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר בְּכָל הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ 4 וְכָל יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּלָה׃ 5 וּפְלִשְׁתִּים נִקְבְּצוּ לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁשָּׁה אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְמִכְמָשׂ קִדְמַת בֵּית אָוֶן׃ 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צַר לוֹ כִּי נָגַשׂ הָעָם וַיַּחְבְּאוּ הָעָם בַּמְּעָרוֹת וּבַחֹרִים וּבַסְּלָעִים וּבַצִּיָּנִים וּבַבֹּרוֹת׃ 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ בַגִּלְגָּל וְכָל הָעָם חָרֵד אַחֲרָיו׃ 8 וַיָּחֶל שִׁבְעַת יָמִים לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שִׁמֵּאל שְׁמוּאֵל וְלֹא בָא שְׁמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיָּפֹץ הָעָם מֵעָלָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַגִּישׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְאֶת שַׁלְמִים וַיַּעַל הָעֹלָה׃ 10 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי רָאִיתִי כִּי נָפֹץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא בָאתָ לַמִּסְפָּר וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים מִכְמָשׂ׃ 12 וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְיָ לֹא חִלִּיתִי וָאִתְאַפַּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמָרְתָּ אֶת מִצְוַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין יְיָ אֶת מַמְלַכְתְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃ 14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּקֵּשׁ יְיָ לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְיָ לְנָגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתָךְ׃ 15 וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ 16 וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם יֹשְׁבִים בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׂ׃ 17 וַיֵּצֵא מַחֲנֵה מִן הַמַּשְׁחִית שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרֹאשׁ יִפְנֶה דֶּרֶךְ עָפְרָה אֶרֶץ שׁוּעָל׃ 18 וְרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן וְרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל גֵּי הַצְּבוֹעִים הַמִּדְבָּרָה׃ 19 וְחָרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אָמְרוּ פְלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃ 20 וַיֵּרְדוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶל פְּלִשְׁתִּים לָחֲדֹד אִישׁ אֶת אִתּוֹ וְאֶת מַחֲרֵשׁוֹ וְאֶת קַרְדֻּמּוֹ וְאֶת מַגָּלוֹ׃ 21 וְהָיְתָה הַפִּים לַפְּצִירָה וְלַמַּגָּלוֹת וְלִשְׁלֹשׁ לַמַּזְלֵג וְלַקַּרְדֻּמּוֹת וּלְהַקִּין לַמַּלְמָד׃ 22 וַיְהִי בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וָרֹמַח בְּכַף כָּל הָעָם אֲשֶׁר אֶת שָׁאוּל וְאֶת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ נִמְצָא לָהֶם׃

---

1 מ: מִצְוֹת יְיָ וְחֻקָּיו. 2 סמ"ר מחסר וַיֹּאמֶר. 3 מ: וְגַם אֲנִי חָלִילָה לִי מֵחֲטוֹא לַיְיָ מִחְדַּל הִתְפַּלֵּל בַּעַדְכֶם.

(22) ו. סה. 10: 32. מד. 2: 6.
(23) ו. סה. 15: 3. יהוש. 1: 1. 11. 12. מש 26: 26. מד. 14: 22. כה. 22: 19.
(26) מש. 14: 3. 21: 22. ב. 1: 11. ו. סה. 4: 5. 15: 23. ו. דה. 4: 16. ב. דה. 1: 7. 10. מה. 14. יהוש. 1: 7. (27) מד. 9: 10. 13. מש. 6: 51. 63. 64. 13: 27. ו. סה. 10: 21.
(28) ב. סה. 13: 5. יהוש. 9: 4.
(29) ש. 13: 2.
(31) סה. 32: 5. ו. מש. 1: 9.
(32) סה. 94: 12. 13. דב. 12: 5–11.
(34) ו. סה. 11: 21. 22: 7. 17. שופ. 1: 5. ו. סה. 4: 19.

---

(1) ו. סה. 14: 1. 37.
(2) ו. סה. 6: 11. ש. 2: 11. 12. ו. דה. 1: 9. שופ. 3: 3. ו. ב. 4: 3. 115: 5. (3) מד. 9: 39. ו. מש. 4: 2. 3. מש. 16: 17. מש. 15: 26. ב. סה. 3: 5.
(4) ש. 12: 4. מד. דב. 2: 4. ו. ב. 4: 10. ש. 4: 4. (5) ש. 12: 6–8. ש. 4: 11. (6) ש. 1: 23. (7) ש. 12: 6–8. ו. סה. 14: 26. ש. 4: 7. ו. ב. 4: 10. 11. (8) ו. סה. 2: 6. 7. 1: 5. 13: 2. ב. סה. 8: 7. (9) מש 17: 19. 20. ו. סה. 13: 2. ב. סה. 4: 13. מד. 16: 18. מד. 5: 14. (10) ו. סה. 12: 28. 29. מד. 16: 17. יהוש. 3: 5. ש. 12: 6. ו. סה. 13: 2. 14: 1. מד. 14: 29. ו. מש. 4: 1. ב. 2: 4. 10: 46. ו. סה. 13: 1. (11) ש. 12: 6. ו. סה. 7: 7. ב. סה. 10: 13. ש. 4: 7. מש. 3: 8. דב. 2: 4. (12) ש. 12: 4. 5. ש. 4: 4. 16. ו. סה. 12: 27. יהוש. 3: 16. (13) ש. 6: 5. יהוש. 3: 28. ש. 2: 13. 14. 16. סה. 3: 11. מש. 6: 63. 7: 37–39. (18) ו. סה. 12: 28. ש. 12: 3. ו. סה. 3: 5. 12: 11.

12 ויכלכלו׃ אחד ראוי ראוי אחד שמו שוחד
שמו שוחד אחד ראוי ראוי אחד שמו שוחד
שמו שוחד אחד ראוי ראוי אחד שמו שוחד
13 שמו[2] שוחד׃ ואת ראוי ראוי אחד שמו
שוחד אחד ראוי ראוי אחד שמו שוחד
שמו שוחד אחד ראוי ראוי אחד שמו שוחד

מזמור מד.

1 למנצח לבני שוחד משכיל׃
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו
פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ אתה
3 גוים ירשת בידך ותטעם תרע לאמים
ותשלחם׃ כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיעה למו כי אם ימינך וזרועך
4 ואור פניך כי רצית בם׃ אתה הוא מלכי
5 אלהים צוה ישועות יעקב׃ בך צרינו ננגח
6 בשמך נבוס קמינו׃ כי לא אבטח בקשתי
7 וחרבי לא תושיעני׃ כי הושעתנו מצר
8 צרינו ומשנאינו הבישות׃ באלהים הללנו
9 כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃ אך
10 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃
11 תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו׃
12 נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃
14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
19 בבריתך׃ לא נסוג אחור לבנו ותט אשורינו
20 מנתיבתך׃ כי דכיתנו במקום תנים ותכס
21 עלינו בצלמות׃ אם שכחנו שם אלהינו
22 ונפרש כפינו לאל נכר׃ הלא אלהים יחקר
23 זאת כי הוא יודע תעלמות לב׃ כי עליך
הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃
24 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
25 לנצח׃ למה פניך תסתיר תשכח עניינו
26 ולחצנו׃ כי שחה לעפר נפשנו דבקה
27 לארץ בטננו׃ קומה עזרתה לנו ופדנו
28 למען חסדך׃

מזמור מה.

1 למנצח על שושנים לבני קרח משכיל
2 שיר ידידות׃ רחש לבי דבר טוב אומר
אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר׃
3 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על
כן ברכך אלהים לעולם׃ חגור חרבך על
4 ירכך גבור הודך והדרך׃ והדרך צלח רכב
על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות
5 ימינך׃ חציך שנונים עמים תחתיך יפלו
6 בלב אויבי המלך׃ כסאך אלהים עולם ועד
שבט מישר שבט מלכותך׃ אהבת צדק
7 ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחבריך׃ מר ואהלות קציעות
כל בגדותיך מן היכלי שן משמחוך׃
8 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שושן לימינך
9 באופיר׃ שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי
10 עמך ובית אביך׃ ויתאו המלך יפיך כי הוא
11 אדניך והשתחוי לו׃ ובת צר במנחה פני
12 עשירי עם׃ כל כבודה בת מלך פנימה
13 מחשבים זהב לבושה׃ לרקמות תובל
14 בתולות רעותיה אחריה מובאות לך׃
15 תובלנה בשמחת וגיל תבאנה בהיכל
16 מלך׃ תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו
שרים בכל הארץ׃ אזכירה שמך בכל דור
17 ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

מזמור מו.

1 למנצח לבני קרח עלמות שיר׃
2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא
3 מאד׃ על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט
4 הרים בלב ימים׃ המו ויחמרו מימיו
5 ירעשו הרים בגאותו סלה׃ נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃
6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים
7 לפנות בקר׃ המו גוים מטו ממלכות נתן
8 בקולו תמוג ארץ׃ יהוה צבאות עמנו
9 משגב לנו אלהי יעקב סלה׃ לכו חזו
10 מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ׃
משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת
11 ישבר חנית יגדע עגלות ישרף באש׃
12 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים
13 ארום בארץ׃ יהוה צבאות עמנו משגב
14 לנו אלהי יעקב סלה׃ לכו חזו מפעלות
15 יהוה אשר שם שמות בארץ׃ משבית
מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר חנית
16 יגדע עגלות ישרף באש׃ הרפו ודעו כי
אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃
17 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה׃

---

(27) כ. 12: 5. יג. 1: 23. 4: 12. 5: 23. 30. מה. 1: 24. יג. 5: 30.
(28) יג. 4: 11. 2: 20. 3: 5. 13. 1. כ. 12: 6. 1. מה. 9. 10. מד. 11. 17. כ. 12: 8. 1. כה. 5: 17. כד. 13: 17. 24. 1. מה. 12: 10.

(31) 1. מה. 14: 1. 39.

(2) 1. מה. 12: 8. 9. 10. 28. 14: 1. מאד. מד. 7: 22. 17: 20. מד. 11: 23. כה. 17: 6.
(3) מד. 6: 1. 2.
(4) מאד. 10:12. 1. כה. 8:4.
(5) 1. מה. 10: 24. כה. 2: 4.

(6) מה. 10: 3. כ. 1: 32. ד. מד. 4.
(7) כ. 15: 1. כה. 6: 2. ד. כה. 2: 24.
(9) 1. מה. 8: 2.
(12) ד. מה. 3: 18. 5: 7. כה. 3: 12. מד. 18: 10. 1. מד. 3: 2.

(1) 1. מה. 12: 31. מד. 11: 29. 25.
(2) כה. 2: 4. 10: 46. 22: 9. 26.
(6) 1. מה. 14: 26.
(15) יג. 5: 19. מה. 3: 16. מד. 47: 7.
(16) 1. מה. 11: 24.

הכתו: הם הכתים את[1] מלך בית ישראל ויאמר אליהם
ויאמרו הנה עצמך ובשרך אנחנו: גם תמול גם שלשם
17 בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוציא והמביא
את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי
18 ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל: ויבא דוד את
כל זקני ישראל אל חברון ויכרת להם דוד ברית
19 בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל:
בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך:
20 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששת חדשים
ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל
21 ויהודה: וילכו המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי
יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבא הנה כי אם
22 הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבא דוד הנה:
ויתפש דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ויאמר דוד
ביום ההוא כל נכה יבוסי יגע בצנור ואת הפסחים
ואת העורים שנאי נפש דוד על כן יאמרו העורים
23 והפסחים לא יבא אל הבית: וישב דוד במצדה ויקרא
לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא[3] ומבית:
24 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו:
25 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד וארזי לבנון
וחרשי עצים וחרשי אבן קיר ויבנו בית על דוד:
26 ויאמר דוד ידע כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי
נשא מלכותו למען עמו ישראל: ויקח דוד עוד
פלגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד
27 עוד את בנים ואת בנות: ואלה שמות הילדים אשר
28 ילד לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה:
29 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ואלישמע ואליעדע
30 ואלפלט: ויוסף דוד לקחת נשים ופלגשים מירושלם
31 אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות:
ואלה שמות הילדים אשר ילד לו בירושלם שמוע
32 ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע:
33 ואלישמע ואליעדע ואלפלט: ויעל פלשתים ויבקשו
את דוד ויעל דוד אל המצדה וישמעו: ופלשתים
34 באו ויפשטו בעמק רפאים: וישאל דוד ביהוה לאמר

---

[1]מ: הכלו אליו. [2]מ: ויתן כסאו. [3]מ: מלוא.

(20) שם. 131: 2. שמא 11: 25. 18: 3. 19: 14. כמ. 16: 19. ו. סה. 3: 1. וב. 4: 14. כב. 5: 12. 13. שמא 18: 3. ו. בהב. 2: 2. ו. סה. 2: 6. (21) שמש. 10: 34. נב. 28: 11. 12. (23) בב. 2: 13. (25) נב. 45: 14. ובו. 8: 23. (26) ו. סה. 14: 6. 12: 7-10. ב. סה. 12: 19. וב. 4: 12. (29) ו. סה. 12: 10 (30) ו. שא. 5: 19. 20.

(32) ו. סמש. 4: 1. (33) ו. סה. 11: 16. (34) ו. בהב. 2: 11. 12. ו. סה. 11: 3. וב. 5: 22. סה. 3: 18. בהב. 2: 5. ו. בהב. 3: 1. בכ. 3: 16. (37) ב. סה. 10: 7. ו. סמש. 4: 6. (39) ו. סה. 12: 31. ו. שא. 5: 20. (40) ו. סה. 14: 33.

---

(1) בהב. 1: 11. כמ. 5: 2. (2) כמ. 1: 16. ו. סה. 1: 21.

---

[4]שמואל: כתוב שלש פעמים. [5]מ: כלי ברזל.

בהב. 3: 4. (3) ו. סה. 11:2. 23. בהב. 1: 12. סו. 22: 15. מצב. נב. 53: 5. 6. מצב. בכ. 9: 26. ובו. 13: 7. כה. 24: 26. 46. בב. 3: 18. 26: 23. ו. בהב. 1: 11. 2: 24. (4) סו. 2: 7. 16: 10. נב. 53: 10. סס. 6: 2. כה. 24: 26. 46. בב. 2: 25-31. 13: 33-35. 26: 22. 23. ו. בהב. 1: 11. (5) כה. 24: 34. שמא 28: 17. מב. 16: 14. כה. 24: 36. בהב. 3: 4. (3) ו. סה. 11:2. 23. בהב. 1: 12. סו. 22: 15. מצב. נב. 53: 5. 6. מצב. בכ. 9: 26. ובו. 13: 7. כה. 24: 26. 46. בב. 3: 18. 26: 23. ו. בהב. 1: 11. 2: 24. (4) סו. 2: 7. 16: 10. נב. 53: 10. סס. 6: 2. כה. 24: 26. 46. בב. 2: 25-31. 13: 33-35. 26: 22. 23. ו. בהב. 1: 11. (5) כה. 24: 34. שמא 28: 17. מב. 16: 14. כה. 24: 36. שמש. 20: 19. 26. בב. 10: 41. (7) כה. 24: 50. בב. 1: 3. 4. (8) בב. 9: 4. 17. 22: 14. 18. ו. סה. 9: 1. (9) וב. 3: 8. בב. 8: 3. 9: 1. בהב. 1: 13. שא. 3: 6. ו. בהב. 1: 13. (10) וב. 3: 7. 8. ב. סה. 11: 23. 12. שמא 10: 20. בב. 15: 18. 19. ב. סה. 3: 5. בהב. 2: 8. וב. 3: 7. בא. 2: 13. (13) ו. סה. 4: 14.

14 וְאֵת־הַבְּאֵר אֲשֶׁר־הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֱסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם׃ אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְּאֵר עֱנוּ־לָהּ׃ 15 בְּאֵר חָפְרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמְחֹקֵק בְּמִשְׁעַנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה׃ 16 וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃ 17 וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקְפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 18 וּמִמִּדְבָּרָה מַתָּנָה׃ וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת׃ 19 וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקְפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 20 וּמִבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקְפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃ 22 אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ לֹא נַטֶּה בְשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי־בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ 23 וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת־אַרְצוֹ מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק עַד בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ 25 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעָרִים הָאֵל וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנוֹתֶיהָ׃ 26 כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ־מוֹאָב הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד־אַרְנֹן׃ 27 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בָּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֶן עִיר סִיחֹן׃ 28 כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן אָכְלָה עָר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת אַרְנֹן׃ 29 אוֹי לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם כְּמוֹשׁ נָתַן בָּנָיו פְּלֵיטִם וּבְנֹתָיו בִּשְׁבִי לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן׃ 30 וַנִּירֵם אָבַד חֶשְׁבּוֹן עַד־דִּיבוֹן וַנַּשִּׁם עַד־נֹפַח אֲשֶׁר עַד־מֵידְבָא׃ 31 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ 32 וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ בְנֹתֶיהָ וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־שָׁם׃ 33 וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃ 34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ 35 וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃ 36 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 37 וַיַּרְא בָּלָק בֶּן־צִפּוֹר אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃ וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב־הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 38 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ כְּלַחֲךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ לַמּוֹאָבִים בָּעֵת הַהִוא׃ 39 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יָשַׁב מִמֻּלִי׃ 40 וְעַתָּה לְכָה־נָּא אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃ 41 וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם אֶל־בָּלָק וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק אֶל־בִּלְעָם וַיַּעַל בָּמוֹת־בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃ 42 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם בְּנֵה־לִי בָזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 43 וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בָּלָק וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 44 וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בָּמוֹת בָּעַל וַיַּרְא מִשָּׁם קְצֵה הָעָם׃ 45 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־לִי בָזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי בָּזֶה שִׁבְעָה פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים׃ 46 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל פָּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 47 וַיִּשָּׂא בִלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃ 48 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם בִּלְעָם בְּנֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן׃ 49 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל וְיֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 50 מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ 51 כִּנְחָלִים נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עֲלֵי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה כַּאֲרָזִים עֲלֵי־מָיִם׃ 52 יִזַּל־מַיִם מִדָּלָיו וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ וְתִנָּשֵׂא מַלְכֻתוֹ׃ 53 אֵל מוֹצִיאוֹ מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו וְעַצְמוֹתֵימוֹ יְגָרֹם וְחִצָּיו יִמְחָץ׃ 54 כָּרַע שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ מְבָרְכֶיךָ בָרוּךְ וְאֹרְרֶיךָ אָרוּר׃ 55 וַיִּחַר־אַף בָּלָק אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בִּלְעָם לְקַלֵּל אֹיְבַי קָרָאתִיךָ וְהִנֵּה בֵּרַכְתָּ בָרֵךְ זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים׃ 56 וְעַתָּה בְּרַח־לְךָ אֶל־מְקוֹמֶךָ אָמַרְתִּי כַּבֵּד אֲכַבֶּדְךָ וְהִנֵּה מְנָעֲךָ יְהוָה מִכָּבוֹד׃ 57 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק הֲגַם אֶל־מַלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר׃ 58 אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ 59 וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 60 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם בִּלְעָם בְּנֹר וּנְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן׃ 61 נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־אֵל וְיוֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם׃ 62 אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עַתָּה אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב דָּרַךְ כוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב וְקַרְקַר כָּל־בְּנֵי שֵׁת׃ 63 וְהָיָה אֱדוֹם יְרֻשָּׁה וְהָיָה יְרֻשָּׁה שֵׂעִיר אֹיְבָיו וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חָיִל׃ 64 וְיֵרֶד מִיַּעֲקֹב וְהִשְׁמִיד שָׂרִיד מֵעִיר׃ 65 וַיַּרְא אֶת־עֲמָלֵק וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֹבֵד׃ 66 וַיַּרְא אֶת־הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשׂוּם בַּסֶּלַע קִנֶּךָ׃ 67 כִּי אִם־יִהְיֶה לְבָעֵר קָיִן עַד־מָה אַשּׁוּר תִּשְׁבְּךָ׃ 68 וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אוֹי מִי יִחְיֶה מִשָּׂמוֹ אֵל׃ 69 וְצִים מִיַּד כִּתִּים וְעִנּוּ אַשּׁוּר וְעִנּוּ עֵבֶר וְגַם־הוּא עֲדֵי אֹבֵד׃ 70 וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ וְגַם בָּלָק הָלַךְ לְדַרְכּוֹ׃ 71 וַיָּחֶל הָעָם לִזְנוֹת אֶל־בְּנוֹת מוֹאָב׃ 72 וַתִּקְרֶאנָה לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ 73 וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 74 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ 75 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ 76 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחָיו אֶת־הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 77 וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃ 78 וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאִשָּׁה אֶל־קֳבָתָהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 79 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ 80 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 81 פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת־חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ 82 לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ 83 וְהָיְתָה לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 84 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת־הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן־סָלוּא נְשִׂיא בֵּית־אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ 85 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּדְיָנִית הַמֻּכָּה כָּזְבִּי בַּת־צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ 86 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 87 צָרוֹר אֶת־הַמִּדְיָנִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם׃ 88 כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלֵיהֶם אֲשֶׁר נָכְלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כָּזְבִּי בַּת־נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל־דְּבַר פְּעוֹר׃ 89 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 90 שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 91 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 92 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 93 וּרְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפַּלּוּאִי׃ 94 לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי׃ 95 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים׃ 96 וּבְנֵי פַלּוּא אֱלִיאָב׃ 97 וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וַאֲבִירָם הֵם דָּתָן וַאֲבִירָם קְרִאֵי הָעֵדָה אֲשֶׁר הִצּוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן בַּעֲדַת קֹרַח בְּהַצֹּתָם עַל־יְהוָה׃ 98 וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־קֹרַח בְּמוֹת הָעֵדָה בֶּאֱכֹל הָאֵשׁ אֵת מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ 99 וּבְנֵי נְמוּאֵל לֹא־בָנִים וּבְנֵי דָתָן לֹא־בָנִים וּבְנֵי אֲבִירָם לֹא־בָנִים׃ 100 וּבְנֵי כַרְמִי עָכָן בְּנֵי עָכָן שָׁלוּמִי׃ 101 וּבְנֵי שָׁלוּמִי נַעֲמִי׃ 102 וּבְנֵי נַעֲמִי אֶלְעָזָר׃ 103 וּבְנֵי אֶלְעָזָר יְהוֹיָרִיב׃ 104 וּבְנֵי יְהוֹיָרִיב יָכִין׃ 105 וּבְנֵי יָכִין זֶרַח׃ 106 וּבְנֵי זֶרַח זִמְרִי׃ 107 וּבְנֵי זִמְרִי שָׁאוּל׃ 108 וּבְנֵי שָׁאוּל שַׁלּוּם׃ 109 וּבְנֵי שַׁלּוּם מִבְסָם׃ 110 וּבְנֵי מִבְסָם מִשְׁמָע׃ 111 וּבְנֵי מִשְׁמָע חַמּוּאֵל׃ 112 וּבְנֵי חַמּוּאֵל זַכּוּר׃ 113 וּבְנֵי זַכּוּר שִׁמְעִי׃ 114 וּבְנֵי שִׁמְעִי שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמְאַת אֶלֶף וּשְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים׃ 115 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי לְיָכִין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי׃ 116 לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׁאוּלִי׃ 117 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹנִי שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף מָאתָיִם׃ 118 וּבְנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם לְצְפוֹן מִשְׁפַּחַת הַצְּפוֹנִי לְחַגִּי מִשְׁפַּחַת הַחַגִּי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּנִי׃ 119 לְאֶצְבּוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶצְבֹּנִי לְעֵרִי מִשְׁפַּחַת הָעֵרִי׃ 120 לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹדִי לְאָרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאָרְאֵלִי׃ 121 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי גָד לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 122 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 123 וַיִּהְיוּ בְּנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשֵׁלָה מִשְׁפַּחַת הַשֵּׁלָנִי לְפֶרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי׃ 124 וַיִּהְיוּ בְּנֵי פֶרֶץ לְחֶצְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי לְחָמוּל מִשְׁפַּחַת הַחֲמוּלִי׃ 125 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 126 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר לְמִשְׁפְּחֹתָם תּוֹלָע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפוּוָה מִשְׁפַּחַת הַפֻּוָּנִי׃ 127 לְיָשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיָּשׁוּבִי לְשִׁמְרוֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי׃ 128 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת יִשָּׂשכָר לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 129 וּבְנֵי זְבוּלֻן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְסֶרֶד מִשְׁפַּחַת הַסַּרְדִּי לְאֵלוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי לְיַחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי׃ 130 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת זְבוּלֻנִי לִפְקֻדֵיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 131 וּבְנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם מָנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם׃ 132 וּבְנֵי מָנַשֶּׁה לְמָכִיר מִשְׁפַּחַת הַמָּכִרִי וּמָכִיר הוֹלִיד אֶת־גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי׃ 133 אֵלֶּה בְּנֵי־גִלְעָד לְיִעְזֶר מִשְׁפַּחַת הָיִעְזֶרִי לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלְקִי׃ 134 וּלְאַשְׂרִיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׂרִיאֵלִי וּלְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכְמִי׃ 135 וּלְשֶׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וּלְחֵפֶר מִשְׁפַּחַת הַחֵפְרִי׃ 136 וְצְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר לֹא־הָיוּ לוֹ בָנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בְּנוֹת צְלָפְחָד מַחְלָה וְנֹעָה חָגְלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 137 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ 138 אֵלֶּה בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 139 בְּנֵי אֶפְרַיִם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּתֶלַח מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּתַלְחִי לְבֶכֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחֲנִי׃ 140 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּתֶלַח לְעֶרָן מִשְׁפַּחַת הָעֶרָנִי׃ 141 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי אֶפְרַיִם לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 142 בְּנֵי בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָם בֶּלַע מִשְׁפַּחַת הַבַּלְעִי לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת הָאֲחִירָמִי׃ 143 לְשׁוּפָם מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפַּחַת הַחוּפָמִי׃ 144 וַיִּהְיוּ בֶלַע אַשְׁבֵּל וְאַחִירָם׃ 145 וַיִּהְיוּ בְּנֵי בֶלַע אַרְדָּר וְנַעֲמָן אַרְדָּר מִשְׁפַּחַת הָאַרְדִּי נַעֲמָן מִשְׁפַּחַת הַנַּעֲמִי׃ 146 אֵלֶּה בְּנֵי בִנְיָמִן לִפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 147 אֵלֶּה בְּנֵי דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת דָּן לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ 148 כֹּל מִשְׁפַּחַת הַשּׁוּחָמִי לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 149 בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְיַחְצְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְצְאֵלִי לְגוּנִי מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי׃ 150 לְיֵצֶר מִשְׁפַּחַת הַיִּצְרִי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי׃ 151 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת נַפְתָּלִי לִפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ 152 אֵלֶּה פְקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 153 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 154 לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת׃ 155 לָרַב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט נַחֲלָתוֹ אִישׁ לְפִי פְקֻדָיו יִנָּתֵן נַחֲלָתוֹ׃ 156 אַךְ בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ לְשִׁמוֹת מַטּוֹת אֲבֹתָם יִנְחָלוּ׃ 157 עַל־פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט׃ 158 וְאֵלֶּה פְקוּדֵי הַלֵּוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמְּרָרִי׃ 159 מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְקְהָת הוֹלִיד אֶת־עַמְרָם׃ 160 וְשֵׁם אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד בַּת־לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם וַתֵּלֶד לְעַמְרָם אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־מִרְיָם אֲחוֹתָם׃ 161 וַיִּוָּלֵד לְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃ 162 וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃ 163 וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף כָּל־זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה כִּי לֹא הִתְפָּקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא נִתַּן לָהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 164 אֵלֶּה פְקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 165 וּבְאֵלֶּה לֹא־הָיָה אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינָי׃ 166 כִּי אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ בַּמִּדְבָּר וְלֹא־נוֹתַר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם־כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ 167 וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנוֹתָיו מַחְלָה נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 168 ו

53 משפטיו.* אשר לא עזב בלתו דבר כאשר כתוב
54 בתורת משה: ויתפלל יהוה אל שלמה ויאמר:* בנו
ובני בניך יהיו שנים לפני יהוה: ויהי שלמה
כאשר כלה להתפלל את כל התפלה והתחנה
55 האלה ליהוה: ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
56 בקול גדול לאמר:* ברוך יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
57 מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:* יהי
יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו לא
58 יעזבנו ולא יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבתינו: והיו הדברים האלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

פרק ט.

1 ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה אשר חשק
2 לעשות: וירא יהוה אל שלמה פעם שנית כאשר
נראה אליו בגבעון: ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני
3 אתי הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום
שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל
4 הימים: ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד
אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל אשר
5 צויתיך חקי ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא
ממלכתך על ישראל עד עולם כאשר דברתי
6 לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא
ישראל: כי אם שוב תשובון אתם ובניכם
מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
7 והשתחויתם להם: והכרתי את ישראל מעל
פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר
קדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל
8 למשל ולשנינה בכל העמים: והבית הזה היה
עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה
9 עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו
על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא
את אבתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא
10 יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: ויהי מקץ
עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים
11 את בית יהוה ואת בית המלך וחירם מלך צר
עזר לשלמה בעצים ובברושים ובזהב ככל
12 חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם ערי הגליל
עשרים עיר ולא מצאו טוב בעיני חירם מלך
13 צר: ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי
אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה:
14 ותשלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב:
15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות
את בית יהוה ואת ביתו ואת מלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר:
16 פרעה מלך מצרים עלה ויקח את גזר ויצתה
באש ויהרגו את הכנעני הישב בעיר ויתנה
17 שלוחים לבתו אשת שלמה: ויבן שלמה את
גזר ואת בית חורון התחתון: ואת בעלת ואת
18 תדמר במדבר בארץ: ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק
19 לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו:
כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי
20 והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: בניהם
אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
ישראל החרים אותם העלה שלמה מס עבד
21 עד היום הזה: ומבני ישראל לא נתן שלמה
עבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה המה
22 ועבדיו ושריו ופרשיו ושרי רכבו: ושרי
שלישיו שלש מאות החזקים הממשלים בעם
23 העשים במלאכת שלמה: ויהי חמשים ומאתים
24 שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה: ואולם

---

1 בנו ישי. ס"ת.—אחי מלך יהוה: שמו: אחי
מלך יהוה: שמו: 2 ס"ת: לבנות ולבנות את
בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ שלמה
אשר חשק לעשות ככלות שלמה.

(53) ד. ה"א. 5: 4.
(54) יש. 25: 8. דה"ב. 2: 14. 15. ילק"ש. 20: 14.
(55) ה"א. 13: 14.
(56) ש"א. 4: 15. 5: 13. 7: 5. 13.
(57) ש"א. 7: 25. 1. ה"א. 5: 4. 5.
(58) ד. ש"ב. 3: 14. 1. ה"א. 3: 8.

(1) ש"ב. 11: 29. 24: 17. ש"א. 15: 26. ד. ה"א. 8: 4. 9: 1. 12. ילק"ש. 2: 10.
(2) ש"ב. 20: 7. ילק"ש. 1: 10.
(3) ד. ה"א. 8: 4. 6. 19.
(4) ד. ה"א. 8: 4. 19.
(5) ש"ב. 19: 21. ד. ה"א. 1: 16.
(6) ש"ב. 15: 3. 17: 15. 21: 5. ש"א. 15: 24. ד. ה"א. 1: 16.
(7) ש"ב. 18: 21. 1. ה"א. 4: 19. ת"כ. 4: 15.
(9) ש"ב. 14: 27. ד. ה"א. 2: 12. ה"א. 4: 3. ילק"ש. 3: 8. ש"ב. 19: 9.
(10) ש"ב. 19: 22. 1. ה"א. 4: 17. ש"א. 16: 21. ש"ב. 2: 20.

22. 1. ה"א. 3: 2.
(11) 1. ש"א. 4: 12. ש"ב. 15: 33.
(12) 1. ה"א. 1: 12. 3: 5.
(13) ת"כ 24: 42. 25: 13. 1. ה"א. 5: 6. 1. ש"א. 5: 8. 1. ה"א. 15: 1. ש"ב. 27: 4: 1. 2.
1. ה"א. 3: 8. ד. ה"א. 2: 15. 16. 6: 10. ה"א. 1: 11.
(14) 1. ה"א. 14: 1. 1. ש"א. 4: 8.
(15) 1. ה"א. 1: 16. ש"א. 16: 5. ד. ה"א. 8: 4. 9: 1. דה"ב. 6: 10.
(16) דה"ב. 13: 17. 6: 10.
(17) ד. ה"א. 11: 9. ש"ב. 2: 30. ש"א"ר. 13.
(18) ה"א. 4: 8. 1. ה"א. 5: 12. ש"ב. 2: 29.
(19) ש"א. 16: 5. 15. ש"א"ר. 2.
(20) ש"א. 16: 16.
(21) ה"א. 4: 18. ד. ה"א. 3: 17.
(22) 1. ש"א. 6: 24. ילק"ש. 1: 8. 9. ה"א. 14. 15.
(23) ש"א. 16: 20.

ספר שמואל.

פרק א׳.

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן תוחו בן צוף אפרתי:
2 ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים:
3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה:
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
5 ולחנה יתן מנה אחת כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
6 וכעסתה צרתה אף בעבור הרעימה כי סגר יהוה רחמה:
7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל:
8 ויאמר לה אלקנה איש אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
10 והיא מרת נפש והתפלל על יהוה ובכה תבכה:
11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:
12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה:
13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה:
14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעלך:
15 ותען חנה ותאמר לא כי אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה:
16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה:
17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו:
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד:
19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישובו וישבו אל ביתם הרמתה ויבא אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה:
20 ויהי לתקופות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי משאל אתיו מיהוה:
21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ונדרו:
22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו וראה פני יהוה וישב שם עד עולם:
23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו:
24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה קמח אחת ונבל יין ותבאהו בית יהוה בשלו והנער נער:
25 ויזבחו את הפר ויביאו את הנער אל עלי:
26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה:
27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שלתי אשר שאלתי מעמו:
28 וגם אני השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר הוא היה שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

פרק ב׳.

1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו:
3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עללות:
4 קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל:
5 שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
9 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש:
10 יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני יהוה את עלי הכהן:
12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח הזבח ובא נער הכהן כבשל הבשר ושלש השן בידו:
14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה השן יקח הכהן לו כה יעשו לכל הבאים שלו:
15 גם בטרם יקטירו את החלב ויאמר הכהן לאיש זבח תן בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי:
16 ויאמר אליו האיש מקטר יקטירו היום כאשר יעלה נפשך ולקחת לך ככל אשר תאוה נפשך ואמר אליו לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד:
19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים:
20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו איש למקומו:
21 ויהוה פקד את חנה ותהר ותלד עוד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים צבאת פתח אהל מועד:
23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם האלה:
24 אל בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי שמע עברים את עם יהוה:
25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם:
26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה גם עם אנשים:
27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
28 ובחרתיהו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי לקטר קטרת נשא אפוד לפני ואתן לבית אביך את כל אשי בני ישראל:
29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון וכבדת את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל עמי:
30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו:
31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך:
32 וראית צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל והיה לא יהיה זקן בביתך כל הימים:
33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
34 וזה לך האות אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם:
35 והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים:
36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם:

פרק ג׳.

1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי והדבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:
2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועיניו החלו כהות לא יוכל לראות:
3 ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים:
4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי לך שוב שכב ויילך וישכב:
6 ויוסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב:
7 ושמואל טרם יהוה ולא נגלה אליו עוד דבר יהוה:
8 ויוסף יהוה קרא שמואל בשלישית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער:
9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו:
10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעמים שמואל שמואל ויאמר שמע כי שמע עבדך:
11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו:
12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה:
13 והגדתי לו כי שפטתי את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם:
14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם:
15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי:
16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני:
17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך:
18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הטוב בעיניו יעשה:
19 ושמואל גדל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה:
20 וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה:
21 ויוסף יהוה להראות בשלו כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בהגלות יהוה את דברו אל שמואל ויהי דבר שמואל לכל ישראל:

פרק ד׳.

1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את צבאם למלחמה ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על אבן העזר ופלשתים חנו באפק:
2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותט המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו בשדה ערכם כארבעת אלפים איש:
3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלו את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו ויושיענו מכף אויבינו:
4 וישלח העם שלו ויישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות יושב הכרובים ושני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס:
5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה ויריעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ:
6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה:
7 ויראו פלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשום:
8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר:
9 התחזקו ושלשו לפלשתים פן יעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והיתם לאנשים ונלחמתם:
10 ויתחזקו פלשתים וינגפו ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי:
11 וארון האלהים נלקח ושני בני עלי חפני ופינחס מתו:
12 וירץ איש בנימיני מן המערכה ויבא שלו ביום ההוא וכתנתו קרעה ואדמה על ראשו:
13 ויבא והנה עלי ישב על הכסא על יד הדרך משקיף כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר:
14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי:
15 ועלי בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמו מלראות:
16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה שם בני:
17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקח:
18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית על יד השער ותשבר עורפתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה:
19 וכלתו אשת פינחס הרה ללדת ותשמע את השמועה אל לקחת הארון אל מות חמיה ואל אישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צירים:
20 ובעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לב:
21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל לקחת הארון ואל חמיה ואל אישה:
22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח הארון:

פרק ה׳.

1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויביאהו מאבן העזר אשדודה:
2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאהו בית דגון ויציגהו אצל דגון:
3 וישכימו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישיבו אתו למקומו:
4 וישכימו ממחרת בבקר והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון וכפות ידיו כרתים על המפתן רק דגון נשאר עליו:
5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה:
6 ותכבד יד יהוה על אשדודים ויבהלם ויך את העפלים את אשדוד ואת גבוליה:
7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ויאמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו:
8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו סבב יסב ארון אלהי ישראל אל גת ויסבו את ארון אלהי ישראל:
9 ויהי אחרי סבבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול ויפרצו להם עפלים:
10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו עקרונים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי:
11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימיתני ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם:
12 והאנשים אשר לא מתו הוכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

פרק ו׳.

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים:
2 ויקראו פלשתים לכהנים וללקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו למקומו:
3 ויאמרו אם משלחים אתם את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם מדוע לא תסור ידו מעליכם:
4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת היתה לכולכם ולסרניכם:
5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם משחיתים את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם:
6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבבם הלא כאשר התעלל בהם ויילכו:
7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהן עול ואסרתם את הפרות בעגלה והשבתם בניהן מאחריהן הביתה:
8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו על העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו וילך:
9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא ידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה היה לנו:
10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות בקר ויאסרו בעגלה ובניהן כלאו בבית:
11 וישימו את ארון יהוה על העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי עפליהם:
12 והפרות ישרנה דרך בדרך בית שמש מסלה אחת הלכו הולכות וגעות ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הולכים אחריהם עד גבול בית שמש:
13 ובית שמש קצרים חטים בעמק ויישאו עיניהם וירא את הארון וישמחו לראות:
14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עולה ליהוה:
15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר שמו בו כלי זהב ושמו על האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עולות ויזבחו זבחים ליהוה ביום ההוא:
16 וחמשת סרני פלשתים ראו וישובו עקרון ביום ההוא:
17 ואלה עפלי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד:
18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר בצורה עד עיר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי:
19 ויך בבני שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה:
20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו:
21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השיבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

פרק ז׳.

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה:
2 ויהי מן היום אשר ישב הארון בקרית יערים ותרב הימים ותהי עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה:
3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו אותו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים:
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו:
5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה:
6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה ויהי שמואל שפט את בני ישראל במצפתה:
7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים:
8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים:
9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה:
10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל ויהוה הרעים בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל:
11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפתה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר:
12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפתה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה:
13 ויכנעו פלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
14 וישבו הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל מעקרון ועד גת ואת גבוליהן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי:
15 ושמואל שפט את ישראל כל ימי חייו:
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל בכל המקומות האלה:
17 ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק ח׳.

1 ויהי כי זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל:
2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
3 ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט:
4 ויקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים:
6 ויהי הדבר בעיני שמואל בתתם אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו מלך עליהם:
8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלותי אותם ממצרים ועד היום הזה ויעזבוני ויעבדו אלהים אחרים כן הם עושים גם לך:
9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:
10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים ממנו מלך:
11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו וקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי מרכבתו:
13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת שדותיכם וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתנם לעבדיו:
15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
16 ועבדיכם ואמהותיכם ובחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:
18 וזעקתם ביום ההוא מפני מלכיכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא כי שאלתם לכם מלך:
19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו:
20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמותינו:
21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה:
22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

פרק ט׳.

1 ויהי איש מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח איש ימיני גבור חיל:
2 ולו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם:
3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד הנערים וקום לך בקש את האתנות והנה הלך בהר אפרים ושלשה ימים בארץ שלישה ולא מצאו ויבאו ארץ צוף:
4 ויאמר שאול אל הנער אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו:
5 ויאמר אליו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת ואיש נכבד כל אשר יבוא בא ועתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על אשר הלכנו עליו:
6 ויאמר שאול אל נערו הן נלכה ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ואין אשר נביא לאיש האלהים מה יש אתנו:
7 ויוסף עוד הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו:
8 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
9 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
10 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
11 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
12 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
13 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
14 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
15 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
16 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
17 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
18 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
19 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
20 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
21 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
22 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
23 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
24 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
25 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
26 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
27 ושאול הולך אל העיר ונערו עמו ויאמר הנערים אל שאול לכה ונלכה אל הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים לרואה:
28 ויאמר שאול אל נערו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:

---

(1) א. סה. 1: 1. ב. 1: 1. 1: 1.
סה. 1: 1. ג. 1: 1. ד. 1: 1. סה. 1: 2.
(2) ט. 1: 7. ו. סה. 1: 3. ח. 1: 3. סה. 1: 2. ז. 1: 2. ה. 1: 2. ט. 1: 3. ח. 1: 3

4 וְלֹא הִלְכוּ: וַיִּשְׁמְעוּ וְלֹא הִלְכוּ. וְלֹא. ס וַתֹּאמֶר
לְבַעְלָהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא
הָעֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד: נַעֲשֶׂה נָּא עֲלִיַּת קִיר קָטֹן
וְנָשִׂים לוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ
אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה: וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר
5 הָעֲלִיָּתָה וַיִּשְׁכָּב שָׁם: וַיֹּאמֶר לְגֵחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא
זֹאת הַשּׁוּנַמִּית וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו: וַיֹּאמֶר
6 לוֹ אֱמָר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה
הַזֹּאת מַה לַּעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לָךְ דָּבָר אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ
אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת:
7 וַיֹּאמֶר מַה אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אָכֵן בֵּן
אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן: וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ
8 וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה
אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן וַתֹּאמֶר אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל
9 תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ: וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד
הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע: וַיִּגְדְּלוּ
10 הַיְלָדִים וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקֹּצְרִים:
וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו נַפְשִׁי נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שָׂאֵהוּ
11 אֶל אִמּוֹ: וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיָּבֵא אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד
הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת: וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בְּעָדוֹ וַתֵּצֵא: וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ
12 וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָּא אֵלַי אַחַד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת
מִן הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה:
13 וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא
שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר הַרְכְּבִי לִי וְנָהַגְתְּ לְפָנַי
אַל תַּעְצָר לִי כִּי אִם אָמַרְתִּי אֵלָיִךְ: וַתַּרְכֵּב אֲתוֹן
וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל תַּעְצָר לִי רָכְבִי
14 כִּי אִם אָמַרְתִּי אֵלָיִךְ: וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא אֶל אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֹתָהּ לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר אֶל גֵּחֲזִי נַעֲרוֹ
הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַהִוא: עַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר
15 אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הָהָרָה
וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ
הָאֱלֹהִים הַנִּיחִי לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים
16 מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת
אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי: וַיֹּאמֶר
לְגֵחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי
תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְאִם יְבָרֶכְךָ אִישׁ לֹא
תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ אֶת מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר: וַתֹּאמֶר
17 אֵם הַנַּעַר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם אֶעֱזְבֶךָ וַיָּקָם
18 וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגֵחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת
הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת
וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר:

ד מלכים: ד.

1 וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר חָיָה בְנָהּ אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר בַּעְלִי
מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יְרֵא יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה
בָּא לָקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר
2 אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מַה אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה יֶּשׁ
לָךְ בַּבָּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם
3 אָסוּךְ שָׁמֶן: וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי לָךְ כֵּלִים מִן
הַחוּץ מֵאֵת כָּל שְׁכֵנָיִךְ כֵּלִים רֵקִים אַל תְּמַעֵטִי:

---

1 מ: מלך. 2 מ: מלכים.

(4) ד. מה. 7: 8. 9. 12.
(5) ו. מה. 5: 1. ל. ל. 4: 12.
(6) ו. מה. 5: 4. 5. ו. ש. 5: 20.
(7) ל. 6: 1.
(9) ד. מה. 7: 15. 10: 6.
(12) ב. 16: 8. 20: 6. ו. מה. 16: 9.
(13) ד. מה. 7: 5. 6.
(14) הב. 1: 3.
(15) ו. מה. 1: 18. ד. מה. 4: 3.
(16) לה. 2: 34. משל. 9: 39. ו. ש. 2: 7. 8. ו. מה. 15: 10. ד. מה. 3: 5. 6.
(17) ד. מה. 4: 2. 11: 13.
ד. ש. 2: 3. ד. מה. 1: 12. 4: 2.

(1) ד. מה. 5: 12. 10: 8. 12. 12: 11. ב. 18: 27.
(2) ו. מה. 9: 2.
(3) ו. מה. 3: 5. שה. 24: 12. 34: 1. מ. 40: 8. יז. 31: 33. שו. 11: 19. 36: 26. בב. 8: 10.
(5) משל. 15: 5. ד. מה. 2: 16. ו. מה. 15: 10. ב. 2: 13.
(6) ו. מה. 3: 5. 15: 10. ד. מה. 5: 18. יח. 3: 7. מה. 1: 25. 29. ו. ש. 1: 11. 12. ד. 26. ש. 11: 7. 8. 25. ד. מה. 4: 4.
(16) שה. 34: 34. ש. 11: 23. 26. נב. 25: 7.
(17) ד. מה. 3: 6. ו. מה. 15: 45.
(18) ו. מה. 13: 12. ד. מה. 4: 4. 6. ו. ש. 1: 11. ש. 8: 29. ו. מה. 15: 49. מה. 3: 10.

(1) ד. מה. 3: 6. ו. מה. 7: 25. ו. ש. 1: 13.
(2) ש. 1: 16. 6: 21. ד. מה. 2: 17. ו. שה. 2: 3. 5. ד. מה. 6: 4. 7. 7: 14. 5: 11.

ملوك: ٥.

1 صدقيا ابن ثمان وعشرين سنة ملك يوشيا ابن امون ملك يهوذا في
2 اورشليم واسم امه حموطل بنت ارميا من لبنة: وعمل الشر في عيني
3 يهوه حسب كل ما عمل يهوياقيم: لان من غضب يهوه حدث في
4 اورشليم ويهوذا حتى طرحهم من وجهه وعصى صدقيا ملك بابل:
5 وكان في السنة التاسعة في العاشر من الشهر ان نبوخذنصر ملك
6 بابل اتى هو وكل جيشه على اورشليم ونزل عليها وبنوا عليها
7 ابراجا حولها: فدخلت المدينة في الحصار الى السنة الحادية عشرة
8 للملك صدقيا: وفي التاسع من الشهر اشتد الجوع في المدينة ولم
9 يكن خبز لشعب الارض: فانشقت المدينة وكل رجال الحرب هربوا
10 وخرجوا من المدينة ليلا في طريق باب بين السورين الذي عند جنة
الملك والكلدانيون على المدينة حولها: وذهب في طريق العربة:
11 فتبع جيش الكلدانيين الملك وادركوا صدقيا في برية اريحا وكل
12 جيشه تفرق عنه: فامسكوا الملك واصعدوه الى ملك بابل الى
13 ربلة وكلموه احكاما: وذبح بنو الملك امام عيني صدقيا وذبح
ايضا جميع عظماء يهوذا في ربلة: وفقأ عيني صدقيا وقيده
14 بسلسلتين من نحاس واتى به ملك بابل الى بابل وجعله في بيت
15 الحبس الى يوم موته: واحرق بيت الملك وبيوت الشعب ونقض
16 اسوار اورشليم بالنار: وبقية الشعب الذين بقوا في المدينة
والهاربون الذين سقطوا الى ملك بابل وبقية الجمهور سبى
17 نبوزرادان رئيس الطباخين: ومن مساكين الارض ترك نبوزرادان
رئيس الطباخين كرامين وفلاحين: والاعمدة النحاس التي لبيت
18 يهوه والقواعد والبحر النحاس الذي لبيت يهوه كسرها الكلدانيون
وحملوا كل نحاسها الى بابل: والقدور والكواشيل والمناقيش
والصحون والملاعق وكل اوعية النحاس التي خدموا بها اخذوها:
والمجامر والمرشات ما كان من ذهب ذهبا وما من فضة فضة اخذ
رئيس الطباخين: العمودان البحر الواحد والقواعد التي عملها
سليمان لبيت يهوه لم يكن لجميع اوعية هذه النحاس وزن:

(3) ١. صه. 1: 18. د. صه. 2: 15. د. هـ. 2: 10.
(4) مس. 12: 31. 14: 30. 16: 11. ف. 6: 12. بد. 6: 10. مس. 12: 40. د. صه. 3: 8. 9. 11. 14. 18. 4: 6. مس. 1: 18. 12: 45. 14: 9. ف. 2: 6. صه. 1: 15. حد. 1: 3.
(5) ١. صه. 1: 13. 23. 10: 33. 9: 19. د. صه. 1: 24.
(6) حز. 1: 3. د. ف. 1: 19. د. صه. 4: 4. ١. ف. 2: 9.
(7) د. صه. 5: 1. ١. صه. 2: 5. د. صه. 12: 9.
(8) د. صه. 7: 5.
(9) صه. 37: 24.
(10) ١. صه. 15: 31. د. صه. 1: 5. 9. ك. 6: 17. ف. 3: 10. ض. 8: 17. د. ك. 2: 11. 12. ١. ف. 4: 13.
(11) صه. 44: 22. ض. 8: 36. ١. صه. 15: 31. 49.
(12) د. صه. 13: 9.
(13) ض. 1: 12. د. ف. 1. صه. 116: 10.
(14) ض. 8: 11. ١. صه. 6: 14.
(15) ١. صه. 3: 21. د. صه. 1: 6. صه. 1: 24. د. ك. 2: 10. د. صه. 1: 11. 8: 19. 9: 11. 12.
(16) ض. 7: 22. ف. 3: 16. صه. 3: 10. ١. ف. 3: 4.
(17) صه. 5: 12. ض. 8: 18. ف. 1: 6. 5: 10.
(18) ض. 8: 24. د. صه. 5: 7. حد. 11: 1.
(1) مس. 4: 19. د. صه. 4: 7. د. ف. 1: 13. 14.
(2) ض. 8: 23.
(3) ك. 3: 18. 16: 15.
(4) ١. صه. 15: 53. 54.
(5) بد. 29: 23. ف. 2: 10. ض. 8: 23. د. صه. 1: 22. ف. 1: 14. 4: 30.
(7) ض. 8: 24. 25. د. صه. 4: 18. ١. صه. 13: 12. حد. 11: 1.
(8) ف. 1: 23.
(10) صه. 25: 31. 32. ض. 14: 10. 2: 6. ك. 6: 7. ف. 6: 25. 3: 24. 25. 12.
(11) مس. 31: 23. حد. 10: 31. ض. 23. د. صه. 4: 2.
(12) د. صه. 3: 1. 1: 14.
(13) د. صه. 11: 1. 16. 17. 12: 6. 11.
(14) ض. 5: 15.
(15) ض. 6: 11. 12. 14: 7. 8. ١. صه. 6: 19. ك. 2: 20. ١. هـ. 5: 10. ١. ف. 4: 2.
(16) صه. 12: 50. مس. 15: 14. ك. 5. 6. ف. 3: 7. 8. صه. 3: 11. مس. 6: 63.

164 ד. מסורה: ס. ס. ס.

חסד דעתיכה לאיש ישרי לב: יבוא לי רגל גאוה
10 ויד רשעים אל תניעני: שם נפלו פעלי און
נדחו ולא יכלו קום: ס למנצח לבני קרח
11 משכיל: אלהים באזנינו שמענו אבותינו
ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם:
12 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים
13 ותשלחם: כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא
הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי
14 רציתם: אתה הוא מלכי אלהים צוה ישעות
15 ליעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס:
16 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני: כי
הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים
17 הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: אך
18 זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו: תשיבנו
אחור מצר ומשנאינו שסו למו לנו: נתתנו
19 כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא
20 הון ולא רבית בעריכם: תשימנו חרפה לשכנינו
21 לעג וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים
22 מנוד ראש בלאמים: כל היום כלמתי נגדי
23 ובשת פני כסתני: מקול מחרף ומגדף מפני
24 אויב ומתנקם: כל זאת באתנו ולא שכחנוך
ולא שקרנו בבריתך: לא נסוג אחור לבנו ותט
25 אשרינו מנתיבתך: כי דכיתנו במקום תנים
26 ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו
27 ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים יחקר זאת
28 כי הוא יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל
היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן
29 אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר
30 תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו
31 דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו
למען חסדך: ס

מזמור: מה.

1 לדוד מכתם לבי דבר טוב אני אמר מעשי
2 למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם
3 הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים
4 לעולם: חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך:
5 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה וצדק
ותורך נוראות ימינך: חציך שנונים עמים
6 תחתיך יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים
עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: אהבת
צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
8 שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל
בגדותיך מן היכלי שן משמחוך: בנות מלכים
יקרותיך נצבה שגל מימינך בכתם אופיר:
10 שמעי בתי וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית
11 אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי
12 לו: ובת צר במנחה פני עשירי עם: כל כבודה
13 בת מלך פנימה מלאת זהב לבושה: לרקמות
תובל בתולות רעותיה מובאות לך: תובלנה
14 בשמחה ועלזה תבאינה בהיכל מלך: תחת
15 אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ:
16 אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך
17 לעולם ועד: ס

מזמור: מו.

1 לאלהים מחסה לנו ועז עזרה בצרות נמצא
2 מאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים
3 בלב ימים: יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים
4 בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים
5 קדש משכני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט
6 יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות
7 נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו
8 משגב לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות
9 יהוה אשר שם שמות בארץ: משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות
10 ישרף באש: הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום
11 בגוים ארום בארץ: יהוה צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה: ס

מזמור: מז.

1 לדוד מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים
2 בקול רנה: כי יהוה עליון נורא מלך גדול על
3 כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת
4 רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב
5 אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יהוה
6 בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
7 זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל:
8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא
9 קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי
לאלהים מגני ארץ מאד נעלה: ס

(10) ד. נב. 12: 13. מה. 26: 75. מא. 17: 22.
(12) ד. פה. 2: 4.
(13) ש. 15: 32.
(15) ד. פה. 6: 12. 2: 9. ש. 2: 12.
(16) ד. כא. 3: 4. ש. מא. 8. 21.
(2) בר. 12: 44. ד. פה. 9: 11.
(4) ש. 11: 29. 24: 17. ש. 15: 25. 26. 1. פה. 16: 1. 3. ד. פה. 9: 1.
(6) ד. פה. 8: 17. 12: 18. 7: 4. 19.
(7) ו. פה. 1: 5. 12: 13. ד. פה. 9: 8.
(8) ו. פה. 7: 6.
(9) מה. 8: 20. לה. 9: 58. ש. 2: 6. 7.
(10) ו. פה. 7: 25. מא. 19: 8. 4. 6. 7. 9. 8. 4: 15.
17. מה. 10: 42. 1. ש. 6: 18. 16. ד. פה. 9: 2.
(12) בר. 12: 43. 44. לה. 21: 3.
(15) מה. 16: 18.
(17) ד. פה. 8: 6.
(18) ד. פה. 12: 18.
(19) ו. פה. 16: 3. 4. ד. פה. 8: 4. 6. 7. 9. 8. 4: 15.
(21) ש. 12: 17. ש. 4: 8. 1. ש. 2: 12.
(23) ש. 2: 25.
(24) ד. פה. 7: 14. 9: 2.
(1) ש. 11: 29. ש. 15: 26. 1. פה. 16: 1. ד. פה. 8: 4. ש. 2: 10.
(2) ד. פה. 8: 10. 10. 24.

[1] מ: דעתיכה נחתי לי. [2] מ: דעתיכה.

3 מזמור: שמעי בת וראי והטי אזנך. ושכחי עמך ובית אביך.
4 כי חשק המלך יפתך: כי הוא אדניך והשתחוי לו. ובת צר
5 במנחה: יעתרו פני עשירי עם. כל כבודה בת מלך פנימה
6 ממשבצות זהב לבושה תובל: לרקמות תובאן בתולות
7 רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחה וגיל תבאנה בהיכל
8 מלך: תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ:
9 אזכירה שמך בכל דור ודור. על כן עמים יהודוך לעולם
10 ועד: למנצח לבני קרח שיר: אלהים אלהינו אתה לא
11 יכבד עליך כל הרעות. אתה הוא אלהינו אשר הפלאת
12 אבותינו ספרו לנו: פעלת בימיהם בימי קדם: אתה ידך
13 גוים הורשת ותטעם. תרע לאמים ותשלחם: כי לא בחרבם
14 ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו. כי ימינך וזרועך
15 ואור פניך כי רצית בם: אתה הוא מלכי אלהים צוה
16 ישועות יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוסי קמינו:
17 (המנצח) כי לא בקשתי ברי ובחרבי לא אושיע לי: כי
18 הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: באלהים כל היום
19 הללנו ושמך לעד נודה סלה: אך זנחת ותכלימנו ולא
20 תצא בצבאותינו: תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו
21 למו: נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: תמכר עמך
22 בלא הון ולא רבית בם: תשימנו חרפה לשכנינו לעג
23 וקלס לסביבותינו: תשימנו משל בגוים מנוד ראש
24 בלאמים: כל היום כלמתי נגדי ובושת פני כסתני:
25 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: כל זאת באה
26 עלינו ולא שכחנוך ולא שקרנו בברית אלהינו: לא נסוג
27 אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבך: כי דכיתנו במקום
28 תנים ותכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם אלהינו
29 ונפרש כפינו לאל נכר: הלא אלהים יחקר זאת כי הוא
30 יודע תעלמות לב: כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו
31 כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח
32 לנצח: למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו: כי שחה
33 לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו
34 ופדנו למען חסדך: למנצח על שושנים לבני קרח
35 משכיל שיר ידידות: רחש לבי דבר טוב אמר אני
36 מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: יפיפית מבני אדם
37 הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם:
38 חגור חרבך על ירכך גבור הודך והדרך: והדרך צלח
39 רכב על דבר אמת וענוה וצדק ותורך נוראות ימינך:
40 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך:
41 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
42 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך
43 שמן ששון מחבריך: מר ואהלות קציעות כל בגדותיך
44 מן היכלי שן משמחוך: בנות מלכים ביקרותיך עמדה
45 שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי בת וראי והטי אזנך
46 ושכחי עם ובית אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך
47 והשתחוי לו: ובת צר במנחה פני עשירי עם: כל כבודה
48 בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל
49 בתולות רעותיה אחריה מובאות לך: תובלנה בשמחה
50 וגיל תבאנה בהיכל מלך: תחת אבותיך יהיו בניך
51 תשיתמו לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל דור ודור
52 על כן עמים יהודוך לעולם ועד: למנצח לבני קרח
53 שיר: אלהים מחסה לנו ועז עזרה בצרות נמצא מאד:
54 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים:
55 יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר
56 פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון: אלהים
57 בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים
58 מלכו נתן בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו משגב
59 לנו אלהי יעקב סלה: לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם
60 שמות בארץ: משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת
61 ישבר וקצץ חנית במו אש עגלות ישרף בערה: הרפו
62 ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: יהוה
63 צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: למנצח על
64 הגתית לבני קרח מזמור: מה ידידות משכנותיך יהוה
65 צבאות: נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי
66 ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור
67 קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
68 מלכי ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
69 אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם: עברי בעמק
70 הבכא מעין ישיתוהו גם מורים יעטה ברכות: ילכו
71 מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהים
72 צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:
73 מגננו ראה אלהים והביט פני משיחך: כי טוב יום
74 בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור
75 באהלי רשע: כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן
76 יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים: יהוה צבאות
77 אשרי אדם בטח בך: למנצח לבני קרח משכיל: ברכת
78 יהוה אלהים אלהינו אתה לא יכבד עליך כל הרעות.

פרק ב׳

1 אתה זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו:
2 מה נהפך נחלתנו לזרים בתינו לנכרים: יתמים היינו
3 אין אב אמותינו כאלמנות: מימינו בכספנו שתינו
4 עצינו יבוא לנו: על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו:
5 מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם
6 אנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלו בנו אין פורה
7 מידם: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו
8 כתנור נכמר מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתולות
9 בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
10 בחורים טחון נשאו ונערים בעצי כשלו: זקנים מן
11 השער שבתו נערים מנגינתם: שבת משוש לבנו נהפך
12 למספד מחולנו: נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי
13 חטאנו: על זה היה דוי לבנו על אלה חשכו עינינו:
14 על הר ציון שממה שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם
15 תשב כסאך לדור ודור: למה לנצח תשכחנו תעזבנו
16 כל ימים: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:
17 כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: למנצח
18 אל תשחת לדוד מכתם בהתו את מערת בשלח ויואב
19 ויכה את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף: אלהים
20 זנחתנו פרצתנו אפת השיבה לנו: הרעשת ארץ בקעתה
21 רפא שבריה כי מטה: הראית עמך קשה השקיתנו יין
22 תרעלה: נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה:
23 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: אלהים
24 דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ואמד את עמק סכות:
25 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי:
26 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת
27 התרועעי: מי יובלני עד צור מי נחני עד אדום:
28 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו:
29 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה
30 חיל והוא יבוס צרינו:

פרק ג׳

1 למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנינו ויברכנו
2 יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים
3 ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
4 וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ
5 תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
7 אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

1 למנצח לבני קרח מזמור: יהוה מלך גאות לבש לבש
2 יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך
3 מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
4 ישאו נהרות דכים: ממקלות מים רבים אדירים משברי
5 ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
6 קדש יהוה לארך ימים:

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
2 השב גמול על גאים: עד רשעים יהוה עד רשעים יעלזו:
3 יביעו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און: עמך יהוה
4 ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
5 ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:
6 בינו בערים בעם ואויל כסילים מתי תשכילו: הנטע
7 אזן הבל יאזין אם יצר עין הבל יביט: הירה גוים
8 הלא יוכיח הלמד אדם דעת: יהוה יודע מחשבות אדם
9 כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
10 תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
11 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק
12 ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם
13 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה
14 לי כמעט שכנה דומי נפשי: אם אמרתי מטה רגלי
15 חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
16 ישעשעו נפשי: הייחברך כסא הוות יוצר עמל עלי
17 חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה
18 לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם
19 וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
2 בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול
3 על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים
4 לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו
5 נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: כי הוא
6 אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו
7 תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
8 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים
9 שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם: ואמר לא
10 יבאון אל מנוחתי: שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה
11 כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום אל יום
12 ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
13 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
14 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד
15 והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות
16 עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו
17 מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו
18 מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים
19 במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:
20 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני
21 יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
22 ועמים באמונתו:

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל
2 סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך
3 ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
4 הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל
5 הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
6 יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו
7 כל אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
8 למען משפטיך יהוה: כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
9 מאד נעלית על כל אלהים: אהבי יהוה שנאו רע שמר
10 נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק
11 ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר
12 קדשו:

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה
2 לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו לעיני
3 הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
4 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: הריעו ליהוה כל
5 הארץ פצחו ורננו וזמרו: זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול
6 זמרה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
7 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה: נהרות ימחאו כף
8 יחד הרים ירננו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
9 ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ:
2 יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים: יודו שמך
3 גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב אתה כוננת
4 מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: רוממו יהוה
5 אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן
6 בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם:
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן להם:
8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא להם ונקם על עלילותם:
9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה
10 אלהינו:

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה
2 בשמחה באו לפניו ברנה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא
3 עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה
4 חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יהוה
5 לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו:

1 לדוד משכיל שיר חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה:
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי
3 בקרב ביתי: לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה
4 סטים שנאתי לא ידבק בי: לב עקש יסור ממני רע לא
5 אדע: מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים
6 ורחב לבב אותו לא אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת
7 עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני: לא ישב בקרב
8 ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני:
9 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל
10 פעלי און:

1 תפלה לדוד יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא:
2 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום
3 אקרא מהר ענני: כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד
4 נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי:
5 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר
6 היתי ככוס חרבות: שקדתי ואהי כצפור בודד על גג:
7 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר
8 כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך
9 כי נשאתני ותשלכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
10 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום
11 תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך
12 את אבניה ואת עפרה יחוננו: וייראו גוים את שם יהוה
13 וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה
14 בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
15 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף
16 ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמוע
17 אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה
18 ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים יחד וממלכות לעבד
19 את יהוה: ענה בדרך כחי קצר ימי: אומר אלי אל
20 תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפנים הארץ
21 יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד
22 וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא
23 ושנותיך לא יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך
24 יכון:

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:
2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח
3 לכל עונך הרפא לכל תחלואיך: הגואל משחת חייך
4 העטרך חסד ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש
5 כנשר נעוריך: עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
6 הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: רחום
7 וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד: לא לנצח יריב ולא
8 לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו
9 גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על
10 יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו:
11 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: כי הוא ידע
12 יצרנו זכר כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ
13 השדה כן יציץ: כי רוח עברה בו ואינו ויכירנו עוד
14 מקומו: וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו
15 לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם:
16 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו
17 יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו:
18 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו יהוה
19 כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת הוד והדר
2 לבשת: עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: הקורה
3 בשחקים מעליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי
4 רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ
5 על מכוניה בל תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו
6 על הרים יעמדו מים: מן גערתך ינוסון מן קול רעמך
7 יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת
8 להם: גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ:
9 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו כל
10 חית שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים
11 ישכון מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו
12 מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב
13 לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב
14 אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד:
15 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים
16 יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים
17 סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש ידע
18 מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער:
19 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם: תזרח
20 השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון: יצא אדם לפעלו
21 ולעבדתו עד ערב: מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה
22 עשית מלאה הארץ קנינך: זה הים גדול ורחב ידים
23 שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: שם
24 אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: כלם אליך
25 ישברון לתת אכלם בעתו: תתן להם יקשטון תפתח
26 ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחם
27 יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון
28 ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
29 במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:
30 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: ערב עליו
31 שיחי אנכי אשמח ביהוה: יתמו חטאים מן הארץ
32 ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם
3 קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: דרשו יהוה ועזו בקשו
4 פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי
5 פיהו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהוה
6 אלהינו בכל הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר
7 צוה לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
8 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך
9 אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר
10 כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל
11 עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
12 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על
13 הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד
14 נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו: עד עת
15 בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו
16 משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומושל בכל
17 קנינו: לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים: ויבא ישראל
18 מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את עמו מאד
19 ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו לערום בעבדיו:
20 שלח משה עבדו אהרן בחר בו: שמו בם דברי אתותיו
21 ומופתים בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו את
22 דברו: הפך מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם
23 צפרדעים בחדרי משכיותם: אמר ויבא ערוב כנים
24 בכל גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם:
25 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה
26 וילק בלי מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי
27 אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם:
28 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיהם כושל: שמח מצרים
29 בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש
30 להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
31 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר: כי זכר את
32 דבר קדשו את אברהם עבדו: ויוצא עמו בששון ברנה
33 את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים
34 ירשו: בעבור יצרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל גבורות
2 יהוה ישמיע כל תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה
3 בכל עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
4 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל
5 עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו רשענו: אבותינו
6 במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך
7 וימרו על ים בים סוף: ויושיעם למען שמו להודיע את
8 גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות
9 כמדבר: ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב: ויכסו
10 מים צריהם אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו
11 ישירו תהלתו: מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו:
12 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל במדבר: ויתן להם
13 שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו למשה במחנה
14 לאהרן קדוש יהוה: תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על
15 עדת אבירם: ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
16 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם
17 בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם עשה גדלות
18 במצרים: נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף:
19 ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו
20 להשיב חמתו מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא
21 האמינו לדברו: וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
22 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: ולהפיל זרעם
23 בגוים ולזרותם בארצות: ויצמדו לבעל פעור ויאכלו
24 זבחי מתים: ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה:
25 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: ותחשב לו לצדקה
26 לדר ודר עד עולם: ויקציפו על מי מריבה וירע למשה
27 בעבורם: כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: לא
28 השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו
29 בגוים וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצביהם ויהיו להם
30 למוקש: ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים:
31 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
32 כנען ותחנף הארץ בדמים: ויטמאו במעשיהם
33 ויזנו במעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את
34 נחלתו: ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם:
35 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: פעמים רבות
36 יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם: וירא בצר להם
37 בשמעו את רנתם: ויזכר להם בריתו וינחם כרב
38 חסדיו: ויתנם לרחמים לפני כל שובי בם: הושיענו
39 יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
40 להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם
41 ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה:

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: אמרו גאולי יהוה
2 אשר גאלם מיד צר: וממדינות קבצם ממזרח וממערב
3 מצפון וים: תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא
4 מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו
5 אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם
6 בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו
7 ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקה ונפש
8 רעבה מלא טוב: ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל:
9 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל
10 לבם כשלו ואין עוזר: ויזעקו אל יהוה בצר להם
11 ממצוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם
12 ינתק: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי
13 שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע: אולי מדרך
14 פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אכל תתעב נפשם
15 ויגיעו עד שערי מות: ויזעקו אל יהוה בצר להם
16 ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט
17 משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
18 וזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים
19 באניות עשי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשי יהוה
20 ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם
21 גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג:
22 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויזעקו אל
23 יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה
24 לדממה ויחשו גליו: וישמחו כי יחשו וינחם אל מחוז
25 חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
26 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:
27 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי
28 למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים
29 וארץ ציה למוצאי מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר
30 מושב: ויזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
31 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: ויעט ויחסר
32 מלחץ רע ויגון: שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא
33 דרך: וישגב אביון משוח ויקטן כמו צאן משפחות:
34 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם
35 וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

1 שיר מזמור לדוד: נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה
2 אף כבודי: עורה נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים
3 יהוה ואזמרך בלאמים: כי גדול מעל שמים חסדך
4 ועד שחקים אמתך: על על שמים אלהים וכבודך על כל
5 הארץ: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
6 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ואמד את עמק
7 סכות: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה
8 מחקקי: מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי
9 פלשת התרועעי: מי יובלני עד צור מי נחני עד אדום:
10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו:
11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה
12 חיל והוא יבוס צרינו:

1 למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחנינו ויברכנו
2 יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים
3 ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
4 וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ
5 תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
7 אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:

1 למנצח לבני קרח מזמור: יהוה מלך גאות לבש לבש
2 יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך
3 מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
4 ישאו נהרות דכים: ממקלות מים רבים אדירים משברי
5 ים אדיר במרום יהוה: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה
6 קדש יהוה לארך ימים:

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
2 השב גמול על גאים: עד רשעים יהוה עד רשעים יעלזו:
3 יביעו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און: עמך יהוה
4 ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים
5 ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:
6 בינו בערים בעם ואויל כסילים מתי תשכילו: הנטע
7 אזן הבל יאזין אם יצר עין הבל יביט: הירה גוים
8 הלא יוכיח הלמד אדם דעת: יהוה יודע מחשבות אדם
9 כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
10 תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
11 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק
12 ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם
13 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יהוה עזרתה
14 לי כמעט שכנה דומי נפשי: אם אמרתי מטה רגלי
15 חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
16 ישעשעו נפשי: הייחברך כסא הוות יוצר עמל עלי
17 חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה
18 לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם
19 וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
2 בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול
3 על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים
4 לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו
5 נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: כי הוא
6 אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו
7 תשמעו: אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
8 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים
9 שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם: ואמר לא
10 יבאון אל מנוחתי: שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה
11 כל הארץ: שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום אל יום
12 ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
13 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
14 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד
15 והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות
16 עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו שאו
17 מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו
18 מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים
19 במישרים: ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:
20 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני
21 יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
22 ועמים באמונתו:

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ענן וערפל
2 סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך
3 ותלהט סביב צריו: האירו ברקיו תבל ראתה ותחל
4 הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל
5 הארץ: ה

מלכים: א.

1 וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃
2 וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲלָמָה בָּתוּלָה וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחָם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַתִּמְצֶא אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַתָּבֵאנָה אֹתָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ׃
4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי סֹכֶנֶת אֶת הַמֶּלֶךְ וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ׃
5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
6 וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה אָתָּה עֹשֶׂה וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד וְהוּא יָלַד אֹתוֹ אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃
7 וַיְדַבֵּר אֶל יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְאֶל אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃
8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנִיָּה׃
9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
10 וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְהַגִּבֹּרִים וְאֶת שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃
11 וַתֹּאמֶר בַּת שֶׁבַע אֶל נָתָן לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעְתָּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית וְאֲדֹנִינוּ דָּוִד לֹא יָדָע׃
12 וְעַתָּה לְכָה נָא אִיעָצְךָ עֵצָה וּמַלְּטָה אֶת נַפְשְׁךָ וְאֶת נֶפֶשׁ בִּנְךָ שְׁלֹמֹה׃
13 לְכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְלָמָּה מָלַךְ אֲדֹנִיָּה׃
14 הִנֵּה עוֹדֵךְ מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרֶיךָ׃
15 וַתָּבֹא בַת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַחֲדֶרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶתֶת אֶת הַמֶּלֶךְ׃
16 וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ׃
17 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאָמָתֶךָ כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃
18 וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מָלָךְ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃
19 וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֶאֱבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְאֶת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃
20 וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
21 וְהָיָה כְּשִׁכְבַת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃
22 וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃
23 וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל פָּנָיו אָרְצָה׃
24 וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּה יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃
25 כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִשָּׂרֵי הַצָּבָא וּלְצָדוֹק הַכֹּהֵן וְהִנָּם לִפְנָיו אֹכְלִים וְשֹׁתִים וְאֹמְרִים יְחִי אֲדֹנִיָּה הַמֶּלֶךְ׃
26 וְאֹתִי עַבְדֶּךָ וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְאֶת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃
27 הֲאֵת הַדָּבָר הַזֶּה נֶעֶשָׂה מֵאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת עַבְדֶּךָ מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
28 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ לִי לְבַת שָׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
29 וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה׃
30 כִּי כַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃
31 וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֹלָמִים׃
32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא וּלְבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃

---

[1] ם: לֵילֵי מפ.

---

(1) ד. מה. 11: 16. 5: 13.
(2) יהוה: 4: 17. 18. מה. 2: 19. 20. ו. מה. 4: 15. מה. 1: 28. חי. 21: 13.
(3) בד. 3: 4. ממ. 8: 44. ו. 6: 24. מה. 2: 4. 8. 18. ו. שה. 1: 3. 4: 1. חב. 13: 9. ד. שה. 3: 17.
(4) יהוה. 1: 7. 8.
(5) ו. מה. 15: 10. ד. מה.
12: 11. יהוה. 2: 6.
(6) ו. מה. 1: 17. 2: 1. 13. ד. מה. 10: 10. וי. 3: 4. ד. מה. 4: 2. 5: 11. 12: 12.
(7) בד. 18: 3. ו. מה. 9: 6. 12. ד. מה. 10: 1.
(9) בד. 20: 33. ד. מה. 12: 13. ו. ה. 2: 9. ד. ה. 3: 8. 9. שה. 4: 10. 15. 16. ד. מה. 12: 14. 16.
(10) ה. 9: 1. ו. מה. 9: 15.
(11) ד. מה. 6: 11. 7: 3. 15: 12.
(12) ו. מה. 9: 12.
(13) בד. 15: 24. ה. 16: 18. יהוה. 1: 7. 6: 12. שה. 1: 15. ד. שה. 2: 1. ו. ממ. 4: 1. יהוה. 2: 2. ד. מה. 2: 17. שה. 3: 2. שה. 1: 10. 11.
(14) יהוה. 1: 8.
(15) ד. מה. 3: 9. שה. 3: 19.
(16) ד. מה. 11: 1. 12: 6. 11.
(17) ו. מה. 7: 6. 12. ד. מה. 9: 4.
(18) שה. 3: 3. 4.
(19) ו. מה. 4: 10.
(20) יהוה. 2: 4. 4: 9.
(21) ד. מה. 10: 10. שה. 3: 4.
(22) בד. 22: 3. ה. 11: 1. שה. 3: 5.
(23) ו. מה. 15: 10. בד. 9: 16. 20: 23. 21: 11. ד. מה. 6: 4. 5. ו. מה. 15: 30-32. ד. מה. 1: 9. 10. 4: 11. 9: 6.
(24) הב. 25: 3.
(25) בד. 16: 22. 14: 19. 27: 41.
(26) בד. 9: 23. 13: 50. 14: 23. 5. 17: 5. 20: 3. 21: 31. 10. 11. 25: 3. 19: 23.
(27) בד. 20: 31. ד. מה. 6: 5. ו. מה. 4: 11.
(28) בד. 20: 18. מא. 1: 11.
(29) ו. מה. 8: 13. 9: 22.
(30) ד. מה. 12: 5. 9. 10.
(31) ה. 1: 9. 9: 1. ד. מה. 1: 23. יהוה. 1: 20. ו. מה. 2: 5. ה. 9: 5.
(32) בד. 9: 24. 25.

33 ואת מבנה הקטורת: לקדש* לא תעשו לכם כמהה לא תעשה לכם קדש הוא לך: איש אשר יעשה כמוה אשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו.

פרשה: ה.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: קח לך את אהרן ואת בניו אתו לאמר: זאת החקה אשר צוה יהוה לאמר.

2 דבר אל בני ישראל וקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: וכנס איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל לשמרת למי נדה חטאת הוא: והכבס את בגדיו ביום השביעי וטהר ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והיתה להם לחקת עולם ולגר הגר בתוכם יכבס בגדיו הנגע במי נדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: וקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב איש טהור וטבל במים והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בחלל או בחלל או במת או בקבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב.

פרשה: ו.

1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם במקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר לו ואמר בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הקהלתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך והדברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: ויגבה משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר הריבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו מצרימה וישבנו במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ואבתינו: ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה והיה אם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר ברגלי אעבר: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתת את ישראל עבור בגבולו ויט ישראל מעליו: ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האהר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר האהר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האהר: והפשט את אהרן את בגדיו והלבשת אתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר האהר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

פרשה: ז.

1 וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את ערים: וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר האהר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחשים ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש: משם נסעו ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלי ארנון: ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: ומשם באר הוא הבאר אשר אמר יהוה לאסף את העם ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניתם ומן המדבר מתנה: ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות: ומן במות הגי אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה פני הישימן: וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל מדברה ויבא יהצה ויילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא ויהי נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו בשבי ואחיותיו בשבות לאמרי סיחן מלך האמרי: ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד מידבא: וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו את בנתיה ויורש את האמרי אשר שם: ויפנו וילכו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו: ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם לבוא עמנו: ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה: ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו: ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך: ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויסף מלאך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל: ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך: ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה הסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ויפל לאפיו: ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי: והראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה הדרך לנגדי כי אתה הרגתי ואתה החייתי: ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי הלא אמנם לא אוכל כבדך: ויאמר בלעם אל בלק הנה בא אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם קצה העם: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואנכי אלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר אל בלק ושוב אל עלתך תצב: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה: כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב: מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר אל בלק שב פה עד נקבי מקרה: ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר והלא יעשה ודבר והלא יקים: הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים ויפן אל המדבר פניו: וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל את מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים: יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: אל מוציאו ממצרים כתועפות ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם ויספק כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר יאמר יהוה אתו אדבר: ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין: נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשב

3 שמה׃ פ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 4 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 5 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 6 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃ 7 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 8 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 9 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 10 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 11 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 12 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ 13 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 14 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃

ב

1 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר־השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃

תולדות א׳

א

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 12 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 13 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 14 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 15 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 16 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃

---

[1] ם: בדעתו ואין בפיו מרמה׃

(3) מש 10: 20. ז. מה. 5: 4. ד. מה. 2: 10. ז. מה. 9: 2. (4) ב. 2: 7. 8. ז. שה. 3: 18. ס. 6: 4. ד. מה. 10: 3. 4. (5) ז. מה. 11: 28. ס. 8: 10. שמות. 4: 19. ז. מה. 9: 27. (7) ד. מה. 6: 9. (9) ז. מה. 4: 10. ד. מה. 11: 30. 12: 5. 9. 10. ז. ש. 3: 10. (10) ז. מה. 4: 21. ד. מה. 2: 3. 10: 2. 12: 20. 21. שמות. 1: 13. ד. מה. 10: 8. (11) ס. 12: 16. 18. 15: 5. 1. מה. 1: 10. ב. 2: 2. 3: 16: ז. שה. 3: 8. ס. 15: 33. (12) ס. 16: 16. ז. מה. 16: 20. ז. ש. 5: 26. ז. שה. 5: 14. (13) ס. 16: 24. ב. 2: 1. (1) שמות. 1: 11. 12. ב. 9: 6. 22: 10. 15. 21. 26: 16. שה. 1: 3. ב. 2: 24. (2) ב. 2: 22. 4: 21. ז. מה. 16: 1. (3) ס. 1: 7. ז. מה. 1: 3. ד. מה. 1: 2. יב. 1: 2. ב. 1: 2. מה. 1: ש. 1. (4) מש 20: 28. ס. 4: 25. שמות. 2: 20. שה. 2: 14. בר. 65: 17. מש. 15: 19: 17: 14. בר. 2: 5. 6: 5. ז. מש. 5: 19. (6) שמות. 5: 8. (7) ד. מה. 11: 4. ב. 15: 1. 24. ד. מה. 2: 17. 11: 13. שמות. 5: 10. 12. (8) ז. מה. 16: 22. (9) בר. 4: 2. 12: 32. מל. 30: 6. שמות. 22: 18. (10) ז. ש. 2: 4. ז. בר. 24: 7. מש 28: 14. ז. מש. 3: 19. ז. ש. 2: 4. בר. 4: 4. ד. ש. 3. (4) מש 20: 28. ס. 4: 25. שמות. 2: 20. שה. 2: 14. בר. 65: 17. מש. 15: 19: 17: 14. בר. 2: 5. 6: 5. ז. מש. 5: 19. (6) שמות. 5: 8. (7) ד. מה. 11: 4. ב. 15: 1. 24. ד. מה. 2: 17. 11: 13. שמות. 5: 10. 12. (8) ז. מה. 16: 22. (9) בר. 4: 2. 12: 32. מל. 30: 6. שמות. 22: 18. (10) ז. ש. 2: 4. ז. בר. 24: 7. מש 28: 14. ז. מש. 3: 19. ז. ש. 2: 4. בר. 4: 4. (11) ז. מה. 15: 1. (12) ז. מה. 15: 1. 3. שמות. 1: ש. 3: 3. (13) ב. 9: 1. 22: 4. 26. 18. ס. 6: 4. ד. מה. 10. 3. 4. (5) ז. מה. 11: 28. ס. 8: 10. שמות. 4: 19. ז. מה. 9: 27. (7) ד. מה. 6: 9. (9) ז. מה. 4: 10. ד. מה. 11: 30. 12: 5. 9. 10. ז. ש. 3: 10. (10) ז. מה. 4: 21. ד. מה. 2: 3. 10: 2. 12: 20. 21. שמות. 1: 13. ד. מה. 10: 8. (11) ס. 12: 16. 18. 15: 5. 1. מה. 1: 10. ב. 2: 2. 3: 16: ז. שה. 3: 8. ס. 15: 33. (12) ס. 16: 16. ז. מה. 16: 20. ז. ש. 5: 26. ז. שה. 5: 14. (13) ס. 16: 24. ב. 2: 1.

[בראשית מה. 58.]

(1) שמות. 1: 11. 12. ב. 9: 6. 22: 10. 15. 21. 26: 16. שמות. 1: 3. ב. 2: 24. (2) ב. 2: 22. 4: 21. ז. מה. 16: 1. (3) ס. 1: 7. ז. מה. 1: 3. ד. מה. 1: 2. יב. 1: 2. ב. 1: 2. מה. 1: ש. 1. (4) מש 20: 28. ס. 4: 25. שמות. 2: 20. שה. 2: 14. בר. 65: 17. מש. 15: 19: 17: 14. בר. 2: 5. 6: 5. ז. מש. 5: 19. (6) שמות. 5: 8. (7) ד. מה. 11: 4. ב. 15: 1. 24. ד. מה. 2: 17. 11: 13. שמות. 5: 10. 12. (8) ז. מה. 16: 22. (9) בר. 4: 2. 12: 32. מל. 30: 6. שמות. 22: 18. (10) ז. ש. 2: 4. ז. בר. 24: 7. מש 28: 14. ז. מש. 3: 19. ז. ש. 2: 4. בר. 4: 4. (11) ז. מה. 15: 1. (12) ז. מה. 15: 1. 3. שמות. 1: ש. 3: 3. (13) ב. 9: 1. 22: 4. 26. 11. ז. שה. 1: 13. ב. 8: 3. (14) ב. 22: 3. 26: 9. ב. 3: 6. יב. 9: 14. מש 15: 2. מל. 7: 5. [בראשית מה. 35.] (15) בר. 49: 1. 5. יב. 1: 5. ב. 9: 15. 13: 2. 22: 14. 15. ס. 1: 1. (16) ד. מה. 4: 6. ב. 9: 15. 22: 21. 26: 17. 18. ס. 11: 13. יב. 3: 8. מש 16: 17. ז. מה. 15: 50. יב. 8: 12.

17 וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃ וְכִי
יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת עַל כָּל גֵּאֶה וְרָם וְעַל כָּל נִשָּׂא
וְשָׁפָל׃ 18 וְעַל כָּל אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הָרִמִים וְהַנִּשָּׂאִים
וְעַל כָּל אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ 19 וְעַל כָּל הָרִים הָרָמִים וְעַל
כָּל הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ 20 וְעַל כָּל מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל
כָּל חוֹמָה בְּצוּרָה׃ 21 וְעַל כָּל אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ וְעַל
כָּל שִׂכְיוֹת הַחֶמְדָּה׃ 22 וְשָׁח רוּם הָאָדָם וְשַׁפַּל
גֹּבַהּ הָאֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
23 וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃ וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים
וּבִמְחִלּוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ
לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 24 בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת
אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לַחְפֹּר פְּרָוֹת וְלָעֲטַלֵּפִים׃ 25 לָבוֹא בְּנִקְרֻעֵי הַצֻּרִים
וּבִסְעִפֵּי הַנְּקִיקִים מִפְּנֵי פַּחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ
לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃ 26 חִדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נְשָׁמָה
בְּאַפָּיו כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא׃

פרק ג.

1 כִּי הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מֵסִיר מִירוּשָׁלַ͏ִם וּמִיהוּדָה
מַשְׁעֵן וּמַטֶּה כָּל מִשְׁעַן לֶחֶם וְכָל מִשְׁעַן מָיִם׃
2 גִּבּוֹר וְאִישׁ מִלְחָמָה שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקוֹסֵם וְזָקֵן׃
3 שַׂר חֲמִשִּׁים וּפָנֶה וְיוֹעֵץ וְחָכָם חֲרָשִׁים וְנָבוֹן לָחַשׁ׃
4 וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בָּם׃
5 וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהְבוּ הַנַּעַר
בַּזָּקֵן וְהַנָּקִל בַּנִּכְבָּד׃ 6 כִּי יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית
אָבִיו לֵאמֹר שִׂמְלָה לְךָ קָצִין תִּהְיֶה לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה
הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ 7 יִשָּׂא בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר לֹא אֶהְיֶה
חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה אַל תְּשִׂימוּנִי קְצִין
עָם׃ 8 כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלַ͏ִם וְיְהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם וּמַעַלְלֵיהֶם
אֶל יְהוָה לְמָרוֹת עֵינֵי כְבוֹדוֹ׃ 9 הַכָּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה
בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחָדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי
גָמְלָה לָהֶם רָעָה׃ 10 אִמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי
מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ 11 אוֹי לָרָשָׁע רָע כִּי גְמוּל יָדָיו
יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ 12 עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלְלִים וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בּוֹ
עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ אֹרְחוֹתֶיךָ בִּלָּעוּ׃
13 נִצָּב לָרִיב יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים׃ 14 יְהוָה
בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא עִם זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו אַתֶּם בִּעַרְתֶּם
הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הָעָנִי בָּתֵּיכֶם׃ 15 מָה לָכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי
וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת׃
16 וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי גָבְהוּ בְנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה נְטוּיַת
גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם הָלוֹךְ וְטָפוֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶן
תְּעַכַּסְנָה׃ 17 וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קָדְקֹד בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה
פָּתְהֶן יְגַלֶּה׃ 18 בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר הָאָדוֹן אֶת תִּפְאֶרֶת
הָעֲכָסִים וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃ 19 הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁירוֹת
וְהָרְעָלוֹת׃ 20 הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים וּבָתֵּי
הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃ 21 טַבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃ 22 הַמַּחֲלָצוֹת
וְהַמְּעִילוֹת וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהַחֲרִיטִים׃ 23 וְהַגִּלְיֹנִים
וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת וְהָרְדִידִים׃ 24 וְהָיָה תַּחַת בֹּשֶׂם
מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה נִקְפָּה וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁרֶת
קָרְחָה וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲשֹׂף שָׂק כִּי תַחַת יֹפִי׃
25 מְתַיִךְ בָּאֲנָשַׁיִךְ יִפֹּלוּ וְגִבּוֹרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃ 26 וְאָנוּ
וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ תֵּשֵׁב׃

פרק ד.

1 וְהֶחֱזִיקוּ שִׁבְעָה נָשִׁים בָּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ
עָלֵינוּ אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ׃ 2 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח יְהוָה
לְצְבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי הָאָרֶץ לִגְאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת לִפְלֵיטַת
יִשְׂרָאֵל׃ 3 וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַ͏ִם
קָדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ כָּל הַכָּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃
4 אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צוֹאַת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם
יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר׃ 5 וּבָרָא יְהוָה
עַל כָּל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶיהָ עָנָן יוֹמָם וְנֶגֶהּ אֵשׁ
לָהָבָה לָיְלָה כִּי עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה׃ 6 וְסֻכָּה תִּהְיֶה
לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

פרק ה.

1 אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דֹּדִי לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה
לִידִידִי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן׃ 2 וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ
שֹׂרֵק וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם יֶקֶב חָצֵב בּוֹ וַיְקַו לַעֲשׂוֹת
עֲנָבִים וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ 3 וְעַתָּה יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַ͏ִם וְאִישׁ
יְהוּדָה שִׁפְטוּ נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי׃ 4 מַה לַּעֲשׂוֹת עוֹד
לְכַרְמִי וְלֹא עָשִׂיתִי בּוֹ מַדּוּעַ קִוֵּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
וַיַּעַשׂ בְּאֻשִׁים׃ 5 וְעַתָּה אוֹדִיעָה נָּא אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה לְכַרְמִי הָסֵר מְשׂוּכָתוֹ וְהָיָה לְבָעֵר פָּרֹץ גְּדֵרוֹ
וְהָיָה לְמִרְמָס׃ 6 וְאָשִׁיתֵהוּ בָתָה לֹא יִזָּמֵר וְלֹא יֵעָדֵר
וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁיִת וְעַל הֶעָבִים אֲצַוֶּה מֵהַמְטִיר עָלָיו
מָטָר׃ 7 כִּי כֶרֶם יְהוָה צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדָה
נְטַע שַׁעֲשֻׁעָיו וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׂפָּח לִצְדָקָה׃
8 הוֹי מַגִּיעֵי בַיִת בְּבַיִת שָׂדֶה בְשָׂדֶה יַקְרִיבוּ עַד אֶפֶס
מָקוֹם וְהוֹשַׁבְתֶּם לְבַדְּכֶם בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 9 בְּאָזְנָי יְהוָה
צְבָאוֹת אִם לֹא בָתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה גְּדֹלִים וְטוֹבִים מֵאֵין
יוֹשֵׁב׃ 10 כִּי עֲשֶׂרֶת צִמְדֵי כֶרֶם יַעֲשׂוּ בַּת אֶחָת וְזֶרַע
חֹמֶר יַעֲשֶׂה אֵיפָה׃ 11 הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר שֵׁכָר יִרְדֹּפוּ
מְאַחֲרֵי בָנֶשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם׃ 12 וְהָיָה כִנּוֹר וָנֵבֶל תֹּף
וְחָלִיל וָיַיִן מִשְׁתֵּיהֶם וְאֶת פֹּעַל יְהוָה לֹא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדָיו לֹא רָאוּ׃ 13 לָכֵן גָּלָה עַמִּי מִבְּלִי דָעַת וּכְבוֹדוֹ
מְתֵי רָעָב וְהֲמוֹנוֹ חָרְבָה צִחָה׃ 14 לָכֵן הִרְחִיבָה שְׁאוֹל
נַפְשָׁהּ וּפָעֲרָה פִּיהָ בְּלִי חֹק וְיָרַד הֲדָרָהּ וַהֲמוֹנָהּ וְשַׁאֲנָהּ
וְעָלַז בָּהּ׃ 15 וַיִּשַּׁח אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ וְעֵינֵי גְבֹהִים
תִּשְׁפָּלְנָה׃ 16 וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל
הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ 17 וְרָעוּ כְבָשִׂים כִּדְבָרָם
וְחָרְבוֹת מְגוּרִים לְאַכְלָה׃ 18 הוֹי מוֹשְׁכֵי הֶעָוֹן בְּחַבְלֵי
הַשָּׁוְא וּכְעֲבוֹת הָעֲגָלָה חַטָּאָה׃ 19 הָאֹמְרִים יָחִישָׁה
יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאֶה וְתִקְרַב וְתָבוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל וְנֵדָעָה׃ 20 הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע
שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ שָׂמִים מַר לְמָתוֹק וּמָתוֹק
לְמָר׃ 21 הוֹי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים׃
22 הוֹי גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן וְאַנְשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר׃
23 הַמְצַדְּקִים רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסִירוּ
מִמֶּנּוּ׃ 24 לָכֵן כַּאֲכֹל לְשֵׁבֶת אֵשׁ לְשׁוֹן וְחֵשׁ לַהַבָה יִתָּמוֹ
שָׁרְשָׁם כְּמָק יִהְיֶה וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה כִּי מָאֲסוּ אֶת
תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאִמְרַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִאָצוּ׃
25 עַל כֵּן חָרָה אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכֵּהוּ וַיִּרְגְּזוּ
הֶהָרִים וַתְּהִי נִבְלָתָם כְּסֹחַי בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת
לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 26 וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק
וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מְהֵרָה קַל יָבוֹא׃
27 אֵין כָּשֵׁל וְאֵין מִתְנַמְנֵם בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא
נִפְתַּח אֵזוֹר מָתְנָיו וְלֹא נִתַּק שְׂרוֹךְ נְעָלָיו׃ 28 אֲשֶׁר
חִצָּיו שְׁנוּנִים וְכָל קַשָּׁתָיו דְּרוּכוֹת פַּרְסוֹת סוּסָיו כַּצֹּר
נֶחְשָׁבוּ וְאוֹפַנָּיו כְּסוּפָה׃ 29 שַׁאֲגָתוֹ כְּלָבִיא יִשְׁאָג כְּכְפִרִים
וְיִשְׁאַג וְיִנְהֹם וְיֹאחֵז טֶרֶף וּפִלַּט וְאֵין מַצִּיל׃ 30 וְנָהַם
עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנַהֲמַת יָם וְנִבַּט לָאָרֶץ וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ
צָרָה וְאוֹר חָשְׁכוּ בְעָרָיו׃

פרק ו.

1 בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ וָאֶרְאֶה אֶת אֲדֹנָי יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל׃
2 שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם
לָאֶחָד בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם
יְעוֹפֵף׃ 3 וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ 4 וַיָּנֻעוּ אַמּוֹת
הַסִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֵא וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן׃ 5 וָאֹמַר אוֹי לִי
כִּי נִדְמֵיתִי כִּי אִישׁ טְמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבְתוֹךְ עַם טְמֵא
שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יוֹשֵׁב כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת רָאוּ
עֵינָי׃ 6 וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים וּבְיָדוֹ רִצְפָּה לָקַח
בְּמֶלְקָחַיִם מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ׃ 7 וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע
זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְכֻפָּר׃ 8 וָאֶשְׁמַע
אֶת קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלָח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר
הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי׃ 9 וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה שִׁמְעוּ
שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ וּרְאוּ רָאוֹ וְאַל תֵּדָעוּ׃ 10 הַשְׁמֵן לֵב
הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה בְעֵינָיו
וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ׃ 11 וָאֹמַר עַד
מָתַי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁמּוֹ בָתִּים מֵאֵין יוֹשֵׁב
וְהָאָדָמָה תִּשָּׁאֵר שְׁמָמָה׃ 12 וְרִחַק יְהוָה אֶת הָאָדָם
וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 13 וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂרִיָּה וְשָׁבָה
וְהָיְתָה לְבִעֵר כְּאֵלָה וְכְאַלּוֹן אֲשֶׁר בְּשַׁלֶּכֶת מַצֶּבֶת בָּם
זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָּהּ׃

פרק ז.

1 וַיְהִי בִּימֵי אָחָז בֶּן יוֹתָם בֶּן עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיַּעַל רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וּפֶקַח בֶּן רְמַלְיָהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלַ͏ִם לַמִּלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכֹל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃
2 וַיֻּגַּד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אֲרָם עַל אֶפְרָיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ
וְלֵב עַמּוֹ כְּנוֹעַ עֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי הָרוּחַ׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל יְשַׁעְיָהוּ צֵא נָא לִקְרַאת אָחָז אַתָּה וּשְׁאָר יָשׁוּב בְּנֶךָ
אֶל קְצֵה תְּעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֶל מְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃
4 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִשָּׁמֶר וְהַשְׁקֵט אַל תִּירָא וּלְבָבְךָ אַל יֵרַךְ
מִשְּׁנֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה בַּחֲרוֹן אַף רְצִין
וַאֲרָם וּבֶן רְמַלְיָהוּ׃ 5 יַעַן כִּי יָעַץ עָלֶיךָ אֲרָם רָעָה אֶפְרַיִם
וּבֶן רְמַלְיָהוּ לֵאמֹר׃ 6 נַעֲלֶה בִיהוּדָה וְנָקִיצֶנָּה וְנַבְקִעֶנָּה
אֵלֵינוּ וְנַמְלִיךְ מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן טַבְאֵל׃ 7 כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה׃ 8 כִּי רֹאשׁ אֲרָם דַּמֶּשֶׂק
וְרֹאשׁ דַּמֶּשֶׂק רְצִין וּבְעוֹד שִׁשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה יֵחַת אֶפְרַיִם
מֵעָם׃ 9 וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם שֹׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שֹׁמְרוֹן בֶּן רְמַלְיָהוּ
אִם לֹא תַאֲמִינוּ כִּי לֹא תֵאָמֵנוּ׃ 10 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֶל
אָחָז לֵאמֹר׃ 11 שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַעְמֵק
שְׁאָלָה אוֹ הַגְבֵּהַּ לָמָעְלָה׃ 12 וַיֹּאמֶר אָחָז לֹא אֶשְׁאַל וְלֹא
אֲנַסֶּה אֶת יְהוָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא בֵּית דָּוִד הַמְעַט
מִכֶּם הַלְאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תַלְאוּ גַּם אֶת אֱלֹהָי׃ 14 לָכֵן
יִתֵּן אֲדֹנָי הוּא לָכֶם אוֹת הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמָּנוּאֵל׃ 15 חֶמְאָה וּדְבַשׁ יֹאכֵל לְדַעְתּוֹ מָאֵס
בָּרָע וּבָחוֹר בַּטּוֹב׃ 16 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר מָאֵס בָּרָע
וּבָחוֹר בַּטּוֹב תֵּעָזֵב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי
מְלָכֶיהָ׃ 17 יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בֵּית אָבִיךָ
יָמִים אֲשֶׁר לֹא בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה אֶת
מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ 18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁרֹק יְהוָה לַזְּבוּב אֲשֶׁר
בִּקְצֵה יְאוֹרֵי מִצְרָיִם וְלַדְּבוֹר אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר׃
19 וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנַחֲלֵי הַבָּתֻּלִים וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל
נְהָלִים וּבְכָל מִשְׁעִי׃ 20 בַּיּוֹם הַהוּא יְגַלַּח אֲדֹנָי בְּתַעַר
הַשְּׂכִירָה בְּעַבְרִים אֶת רֹאשׁ וְשַׂעַר רַגְלַיִם וְגַם אֶת הַזָּקָן
תִּסְפֶּה׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יְחַיֶּה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר וּשְׁתֵּי
הַצֹּאן׃ 22 וְהָיָה מֵרֹב עֲשֹׂת חָלֶב יֹאכַל כִּי חֶמְאָה וּדְבַשׁ
יֹאכַל כָּל הַנִּשְׁאָר בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ 23 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא כָּל
מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֶלֶף גֶּפֶן בְּאֶלֶף כָּסֶף לַשָּׁמִיר
וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה׃ 24 בַּחִצִּים וּבַקֶּשֶׁת יָבוֹא שָׁמָּה כִּי שָׁמִיר
וְשַׁיִת יִהְיֶה כָּל הָאָרֶץ׃ 25 וְכָל הֶהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעְדֵּר
יֵעָדָרוּן לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וְשַׁיִת וְהָיוּ לְמִשְׁלַח
שׁוֹר וּלְמִרְמַס שֶׂה׃

פרק ח.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קַח לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט
אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ 2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים
אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶן יְבֶרֶכְיָהוּ׃ 3 וָאֶקְרַב אֶל
הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ
מַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז׃ 4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי
וְאִמִּי אֶשָּׂא חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְשָׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ 6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה
אֶת מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאָט וְאֶת רְצִין וּבֶן רְמַלְיָהוּ יָשִׂישׂ
עִמָּכֶם׃ 7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַנָּהָר
עֲצוּמִים וְרַבִּים אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת כָּל כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל כָּל
אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו׃ 8 וְשָׁטַף בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר
עַד צַוָּאר יַגִּיעַ וּמִפְרַשׂ כַּנְפָיו יִהְיֶה מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כָּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ
הָאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃ 10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי
עִמָּנוּ אֵל׃ 11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי בְּחֹזֶק הַיָּד וְיִסְּרַנִי
מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃ 12 אַל תֹּאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל
אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ אַל תִּירְאוּ וְאַל
תַּעֲרִיצוּ׃ 13 אֶת יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם
וְהוּא יַעַרְצֶכֶם׃ 14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל
לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צוּר עֵדוּת חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי׃ 17 וְחִכִּיתִי לַיהוָה
הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃ 18 הִנֵּנִי וְהַיְלָדִים
אֲשֶׁר נָתַן לִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה
צְבָאוֹת שֹׁכֵן הַר צִיּוֹן׃ 19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל
הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל
אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל הַמֵּתִים׃ 20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה
אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין לָהּ שָׁחַר׃ 21 וְעָבַר בָּהּ
נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי יִרְעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו
וּפָנָה לְמָעְלָה׃ 22 וְאֶל אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף
מוּעָף וַאֲפֵלָה׃

פרק ט.

1 כִּי לֹא מוּעָף לָהּ אֲשֶׁר מוֹצָק לָהּ כְּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל
לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם
עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃ 2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר
גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃ 3 הִרְבִּיתָ
לוֹ לֹא הִגְדַּלְתָּ לָהּ שָׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר
יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃ 4 כִּי אֶת עֹל סִבְלוֹ וְאֶת מַטֵּה כְתֵפוֹ
שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ הַחִתָּה כְּיוֹם מִדְיָן׃ 5 כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ
וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל
מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃ 8 דְּבָר שָׁלַח
אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃ 9 וְיָדְעוּ כָל הָעָם אֶפְרַיִם
וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבִגְדֹל לֵבָב לֵאמֹר׃ 10 לְבֵנִים נָפָלוּ
וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃ 11 וַיְשַׂגֵּב יְהוָה
אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃ 12 אֲרָם מִקֶּדֶם
וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל זֹאת
לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃ 13 וְהָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ
וְאֶת יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃ 14 וַיַּכְרֵת יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ
וְזָנָב כִּפָּה וְא

ומלכיהם ונשיהם ובניהם ובנותיהם ושבי אשר לא יחיו
3 בחרב׃ ותאמרו אל אשר לא ראו אתכם ולא ידעו
4 ולא ישמעו אל אשר לא יבין לשון׃ כי אם אל
האנשים[1] אשר המה ישבים על החומה ועד
5 הבהמה אשר אנכי שלח אליכם ותהיו לשמה
ולמשל ולשנינה בגוים אשר אני מנדח אתכם
6 שמה׃ ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם
אל תירא כי סרבים ועקרבים אתך ועל עקרבים
אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל
7 תחת כי בית מרי המה׃ ודברת את דברי אליהם
8 אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה׃ ואתה
בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי
מרי כבית המרי הפצה את פיך ואכל את אשר
9 אני נתן אליך׃ ואראה והנה יד שלחה אלי והנה
10 בה מגלת ספר׃ ויפרשה לפני והוא כתוב פנים
ואחור ויכתב בה קינים והגה והי׃

ב 1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל
2 אכל את המגלה ולך דבר אל בית ישראל׃
3 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ ויאמר
אלי בן אדם את בטנך תאכיל ואת מעיך תמלא
את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה
4 ותהי בפי כדבש למתוק׃ ויאמר אלי לך בא אל
בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ כי לא אל
עם עמקי שפה וכבד לשון אתה שלח אל בית
5 ישראל׃ לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבד
לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם לא
6 שלחתיך אליהם המה ישמעו אליך׃ ובית ישראל
לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי
כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃
7 הנה נתתי את פניך עזים לעזי פניהם וקשי
8 מצחך לקשי מצחם׃ כשמיר חזק מצור נתתי
מצחך אל תיראם ואל תחת מפניהם כי בית
9 מרי המה׃ ויאמר אלי בן אדם את כל דברי
אשר אדבר אליך קח בלבך ובאזניך שמע׃
10 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם
11 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם שמעו
ואם יחדלו׃ ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ וקול כנפי
החיות הנשקות אשה אל אחותה וקול האופנים
12 לעמתם וקול רעש גדול׃ ורוח נשאתני ותקחני
ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃
13 ואבוא אל הגולה תל אביב היושבים אל נהר
כבר ואשב שם היושבים שבעת ימים משתומם
14 בתוכם׃ ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה
15 אלי לאמר׃ בן אדם צפה תיתיך לבית ישראל
ושמעת מפי אמרת והזהרתם מני׃ באמרי לרשע
מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע בעונו
ימות ומידו אבקש׃ ואתה בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם מני׃
באמרי לרשע מות תמות ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו לחיותו הוא רשע בעונו ימות
ומידו אבקש׃ ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם מני׃ באמרי
לרשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו לחיותו הוא רשע בעונו ימות ומידו
אבקש׃ ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והזהרתם מני׃ באמרי לרשע
מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו
לחיותו הוא רשע בעונו ימות ומידו אבקש׃
ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרתם מני׃ באמרי לרשע מות
תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו לחיותו
הוא רשע בעונו ימות ומידו אבקש׃ ואתה בן
אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר
והזהרתם מני׃ באמרי לרשע מות תמות ולא
דברת להזהיר רשע מדרכו לחיותו הוא רשע
בעונו ימות ומידו אבקש׃ ואתה בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם
מני׃ באמרי לרשע מות תמות ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו

6 Arise, O LORD, in your anger;
lift up yourself against the rage of my enemies;
awake for me; you have appointed a judgment.
7 Let the assembly of the peoples be gathered about you;
over it take your seat on high.
8 The LORD judges the peoples;
judge me, O LORD, according to my righteousness
and according to the integrity that is in me.
9 Oh, let the evil of the wicked come to an end,
but establish the righteous,
you who test the minds and hearts,
O righteous God.
10 My shield is with God,
who saves the upright in heart.
11 God is a righteous judge,
and a God who has indignation every day.
12 If a man does not repent, God will whet his sword;
he has bent his bow and made it ready;
13 he has prepared for him his deadly weapons,
making his arrows fiery shafts.
14 Behold, the wicked man conceives iniquity,
and is pregnant with mischief,
and brings forth lies.
15 He has made a pit, digging it deep,
and has fallen into the hole that he has made.
16 His mischief returns upon his own head,
and on his own skull his violence descends.
17 I will give to the LORD the thanks due to his righteousness,
and will sing praise to the name of the LORD, the Most High.

18 To the choirmaster: according to The Destroy Not. A Miktam of David, when he fled from Saul in the cave.
19 Destroy not, O LORD!
Do not let your anger burn against the mountain of your own people!
Let it not burn against the mountain of your own inheritance!
20 Let your hand be against the man of your right hand,
against the son of man whom you have made strong for yourself!
21 Let your anger rise against the man who is your enemy,
and your wrath against the man who is your adversary!
22 Let your hand be against the man of your right hand,
against the son of man whom you have made strong for yourself!
23 Let your anger rise against the man who is your enemy,
and your wrath against the man who is your adversary!
24 Let your hand be against the man of your right hand,
against the son of man whom you have made strong for yourself!
Let your anger rise against the man who is your enemy,
and your wrath against the man who is your adversary!
25 Arise, O LORD, in your anger;
lift up yourself against the rage of my enemies;
awake for me; you have appointed a judgment.
26 Let the assembly of the peoples be gathered about you;
over it take your seat on high.
27 The LORD judges the peoples;
judge me, O LORD, according to my righteousness
and according to the integrity that is in me.
28 Oh, let the evil of the wicked come to an end,
but establish the righteous,
you who test the minds and hearts,
O righteous God.
29 My shield is with God,
who saves the upright in heart.
30 God is a righteous judge,
and a God who has indignation every day.
31 If a man does not repent, God will whet his sword;
he has bent his bow and made it ready;
32 he has prepared for him his deadly weapons,
making his arrows fiery shafts.
33 Behold, the wicked man conceives iniquity,
and is pregnant with mischief,
and brings forth lies.
34 He has made a pit, digging it deep,
and has fallen into the hole that he has made.
35 His mischief returns upon his own head,
and on his own skull his violence descends.
36 I will give to the LORD the thanks due to his righteousness,
and will sing praise to the name of the LORD, the Most High.

(6) ps. 5: 5. 8: 15.
(7) ps. 8: 16. 17. deut. 3: 20.
(8) isa. 2: 12. 1. jer. 4: 5. ps. 1: 25. 1. jer. 12: 2. isa. 2: 11. 12. 1. jer. 1: 9.
(9) 1. jer. 8: 3. 13. 12. ex. 2: 19. deut. 3: 3. jer. 2: 20. ps. 8: 3. exr. 7: 18. deut. 4: 3.
(10) ps. 14: 5. jer. 2: 16.
(11) deut. 2: 2. 5: 2. 4. 1. jer. 3: 5.
(12) ex. jer. 2: 5.
(13) 1. jer. 2: 3. ex. jer. 11: 30. 12: 7. 9. deut. 1: 6.
(14) ex. exr. 19: 27. deut. 2: 7. isa. 12: 8. prov. 10: 40. ps. 10: 16. prov. 13: 20. 1. jer. 2: 13.
(16) deut. 2: 5. 14.
(17) ps. 10: 2. ex. jer. 11: 2. prov. 10: 1. jer. 4: 15. gen. 18. 10. jer. 1: 18.
(22) exr. 16: 15. 21: 2.
(23) ps. 9: 7. 8. exr. 18: 10. 14. 21: 1. 2. exr. 11: 11.
(24) isa. 33: 2.
(26) isa. 2: 2. exr. 12: 22.
(4) ps. 9: 31. 32. deut. 2: 21. exr. 12: 15.
(5) ps. 8: 24. 25. ex. jer. 4: 8.
(6) 1. jer. 7: 19. deut. 3: 28. 6: 15. jer. 3: 11. 1. jer. 1: 3.
(7) 1. jer. 9: 24. deut. 3: 1.
(8) deut. 1: 6.
(9) 1. jer. 5: 6. 15: 33.
(10) ex. jer. 2: 3. 8: 22. deut. 1: 7. ex. jer. 10. 6: 11. deut. 6. 12. 1. jer. 23.
(1) jer. 8: 32. ps. 6: 18. 1. sam. 2: 16. exr. 15: 10. deut. 2: 4. 4: 9.
(2) exr. 15: 1. 16: 3.
(3) deut. 3: 10. 12. 2: 21. 10. deut. 1: 54.
(27) gen. 1.
(28) exr. 3: 25. ps. 9: 8. deut. 3: 29.
(29) exr. 21: 9. deut. 5: 11. 6: 12.
(30) deut. 3: 8. 22. exr. 21: 10. 12. jer. 8: 35.
(31) jer. 8: 36. deut. 5: 1. 13.

[1] Title. Hebrew lacks—the Destroy Not. A Miktam of David, when he fled from Saul in the cave.

12 כי יהיה בהמה מעופף: או אדם כי יהיה בו נגע צרעת
והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:
13 והנה נראה הנגע בעורו כנגף הצרעת: או כסות
אם עור אם שתי או ערב או כל כלי עור אשר
14 יהיה בו הנגע ירקרק או אדמדם: והנגע בכסות
או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור
15 והראה אל הכהן: וראה הכהן את הנגע והסגיר
את הנגע שבעת ימים: וראה אתו ביום השביעי
כי פשה הנגע והסגיר הכהן את הנגע בכסות
או בעור או בשתי או בערב או בעור לכל אשר
16 יעשה העור למלאכה: ואם יראה הכהן והנה
17 לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור:
וצוה הכהן[1] וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר
18 אתו שבעת ימים שנית: וראה הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ולא פשה
הנגע לא טמא הוא באש תשרפנו פחת הוא
19 בקרחתו או בגבחתו הוא: ואם יראה הכהן והנה
כהה מראה הנגע אחרי הכבס אתו והסגיר אתו
20 שבעת ימים: וראה הכהן ביום השביעי אתו
אם פשה הוא הנגע בבגד או בשתי או בערב או
21 בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה נגע מצרע
הוא בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
פשרת הוא באש תשרף את אשר בו הנגע: ואם
יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי
22 או בערב או בכל כלי עור: וצוה הכהן וכבסו את
אשר בו הנגע והסגיר אתו שבעת ימים שנית:
23 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך
הנגע את עינו והנגע לא פשה[3] טמא הוא באש
24 תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו הוא:
25 והכהן יראה והנה כהה מראה הנגע אחרי הכבסו
ספר את אתו והסגירו שבעת ימים שנית: וראה
26 הכהן אתו ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או
בשתי או בערב או בעור: טמא הוא צרעת מאכלת
בקרחתו או בגבחתו הוא: ואם יראה הכהן והנה
27 לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור:
וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו
28 שבעת ימים שנית: וראה הכהן אחרי הנגע את
הנגע והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
בערב או בעור כי אם כהתה הנגע אחרי כבסתו
אתו וקרעו הבגד או העור או השתי או הערב
29 הוא: כי נתק הוא טהר הכהן: ואיש או אשה כי
יהיה בו נגע בראש או בזקן: וראה הכהן את
30 הנגע והנה מראהו עמק מן העור בו ושער צהב
דק בו וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש
31 או הזקן הוא: וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה
אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים:
32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין
33 עמק מן העור: והתגלח והנתק לא יגלח וסגר
הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: וראה הכהן
את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן
34 וכבס בגדיו וטהר: וראה הכהן ביום השביעי
את הנתק והנה לא פשה הנתק בעור אחרי
טהרתו וטהרו הכהן ועבר מקצת שערו ומקצת
35 שערו לא יגלח: ואם פשה יפשה הנתק בעור
אחרי טהרתו: וראה הכהן והנה לא פשה הנתק
36 בעור מראהו עמק מן העור לא יבקר הכהן לשער
37 הצהב טמא הוא: ואם בעיניו עמד הנתק ושער
שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו
38 הכהן: ואיש או אשה כי יהיה בעורם בהרת
39 בהרת לבנת: וראה הכהן והנה בעור בשרם
בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור
40 הוא: ואיש כי יתמרט ראשו קרח הוא טהור
41 הוא: ואם מפאת פניו יתמרט ראשו גבח הוא
42 טהור הוא: וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע
לבן אדמדם הוא צרעת פרחת הוא בקרחתו או
43 בגבחתו: וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
44 עור בשר הוא: איש צרוע הוא טמא הוא טמא
45 יטמאנו הכהן בראשו נגעו: והצרוע אשר בו
הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע
46 ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא: כל ימי אשר
הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
47 מושבו יהיה: והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד
48 צמר או בבגד פשתים: או בשתי או בערב
לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור:
49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או
בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
50 והראה את הכהן: וראה את הנגע והסגיר את
51 הנגע שבעת ימים: וראה ביום השביעי את הנגע
כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור
לכל אשר יעשה העור לצרעת מאכלת הנגע טמא
52 הוא: ושרף את הבגד או את השתי או את הערב
בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה
בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא באש תשרף:
53 וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או
בשתי או בערב או בכל כלי עור: וצוה הכהן
וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
54 שנית: וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה
לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא
באש תשרפנו פחת הוא בקרחתו או בגבחתו:
55 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו
וקרעו מן הבגד או מן העור או מן השתי או
56 מן הערב: ואם תראנה עוד בבגד או בשתי או
בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו
57 את אשר הנגע: והבגד או השתי או הערב או כל
כלי העור אשר תכבס והסיר ממנו הנגע ונכבס
58 שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או
הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור
59 לטהרו או לטמאו:

פרק יד.

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת
2 המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע
3 צרעת מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי
צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת
4 ואזוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל
5 כלי חרש על מים חיים: את הצפור החיה יקח
אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב
ואת הצפור החיה יטבל אתם בדם הצפור השחטה
6 על המים החיים: ושלח את הצפור החיה על פני
השדה ואת הצפור החיה יטבל אתם בדם הצפור
7 השחטה על המים החיים: והזה על המטהר מן
הצרעת שבע פעמים וטהרו וכפר על האדם
8 הטהר ושלח את הצפור החיה על פני השדה:
והמטהר יכבס בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ
במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
9 לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את
כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו
ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
10 בשרו במים וטהר: וביום השמיני יקח שני כבשים
תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן:
11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם
12 לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף
13 אתם תנופה לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש
כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא:
14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
15 רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן ויצק על
16 כף הכהן השמאלית: והטביל הכהן את אצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה
17 מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
18 בהן רגלו הימנית על דם האשם: והנותר בשמן
אשר על כף הכהן יתן הכהן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני יהוה:

---

1 מ: כי יצוו הכהן. 2 מ: וכי. 3 מ: ופשה הנגע.

(12) שה. 7: 25. ו. שה. 5: 13. ויקרא. 1: 8. 9. בב. 15: 1. 2. 24.
(13) ו. שה. 8: 9. ו. ויקר. שה. 2: 16. ד. ויקר. 2: 19. שה. 4. ו. שה. 9: 19. ויקרא. 2: 6.
(14) שה. 7: 12. 22: 40. שה. 2: 8. שה. 19: 18. שה. 22: 39. שי. 13: 8. 9.
(16) שי. 6: 12. 8: 1. 4. 12. 13: 14. ויקרא. 5: 25. ו. ויקר. 2: 11.
(17) שי. 7: 23. 8: 6. 7. 7: 15. 19.
(18) שי. 6: 14. 8: 2.
(19) ו. שה. 3: 3. יא. 5: 3. שה. 3: 5. שה. 3: 14. 15.
(21) ו. שה. 6: 9. יא. 5: 5. שה. 3: 6. ויקרא. 22: 15.
(22) שה. 15: 2. יא. 5: 9. שה. 3: 12. שה. 3: 17. שי. 15: 14. ו. שה. 13: 7.
(23) ו. ויקר. 1: 9.
(24) שי. 6: 6. 13: 14. ויקרא. 2: 20. ו. ויקר. 2: 11.
(25) שי. 8: 4. 5. ויקרא. 5: 16.
(26) שמ. 2: 3.

(1) שי. 14: 1. 15: 1. 1. שה. 12: 13. שה. 5: 19. ו. שה. 2: 15. 3: 1. 4: 21. ד. שה. 3: 15. ד. ויקר. 2: 25. ו. שה. 7: 5. 10: 12.
(2) שי. 15: 1. 1. ויקרא. 5: 13. ו. שה. 5: 14. שמ. 13: 14. 15. 34. 15: 12. שה. 2: 8. ו. שמ. 4: 21.
(3) שי. 12: 3. ו. שה. 8: 2. ויקרא. 2: 6. ד. שה. 3: 5. 12: 11.
(4) ו. שה. 11: 28. ד. שה. 13: 5. לה. 18: 11.
(5) שי. 2: 6. ו. שה. 3: 8.
(6) שי. 15: 27. ו. שה. 9: 11. 14.
(7) ו. שה. 6: 9. 15: 33. שמ. 13: 9. לה. 16: 25. שי. 2: 6. ד. שה. 9: 6.
(8) שמ. 4: 8. שכל. 11: 18. 22: 8. שה. 8: 7. 10: 12. שי. 8: 13. שה. 3: 18.
(9) ד. שה. 3: 13. ו. שה. 15: 58. שמ. 24: 13. שה. 3: 6. 14. 10: 36. 12: 3. 5. ויקרא. 2: 10.
(10) שמ. 9: 4. 12: 35. ו. שה. 5: 15. ו. שב. 6: 18. ויקרא. 3: 8. יא. 2: 19. שה. 3: 6.
(12) ויקרא. 2: 3. 14. שה. 3: 18. ויקרא. 5: 11.
(14) שה. 3: 7. 8. שי. 6: 6. ויקרא. 2: 20.
(15) ו. שה. 7: 19. ויקרא. 5: 6. שה. 3: 11. ד. שה. 5: 17.
(16) שה. 125: 5. שה. 3: 16. שי. 2: 20. 4: 12. 9: 6-8. ויקרא. 3: 7. 9. 29. שה. 3: 3.
(17) ד. שה. 1: 5. 4: 10. 11. 23. ויקרא. 5: 11. שה. 1: 24.
(18) ד. שב. 4: 22. שלשה. 25.

ישעיה

פרק א׳

1 חזון ישעיהו בן־אמוץ אשר חזה על־יהודה וירושלם
2 בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה׃ שמעו
שמים והאזיני ארץ כי־יהוה דבר בנים גדלתי
3 ורוממתי והם פשעו־בי׃ ידע שור קנהו וחמור אבוס
4 בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ הוי גוי
חוטא עם־כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את־יהוה נאצו את־קדוש ישראל נזורו
5 אחור׃ על־מה תכו עוד תוסיפו סרה כל־ראש
6 לחלי וכל־לבב דוי׃ מכף־רגל ועד־ראש אין־בו
מתם פצע וחבורה וכמה טרי לא זרו ולא חבשו
7 ולא רככה בשמן׃ ארצכם שממה ערי אשתיכם
שרפות אש אדמתכם נכחכם זרים אכלים אתה
8 ושממה כמהפכת זרים׃ ונותרה בת־ציון כסכה
9 במלונה כמקשה במצה עיר׃ לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה
10 דמינו׃ שמעו דבר־יהוה קציני סדם האזינו תורת
11 אלהינו עם עמרה׃ למה־לי רב־זבחיכם יאמר
יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי׃ כי תבאו
לראות פני מי־בקש זאת מידכם רמס חצרי׃
12 לא תוסיפו הביא מנחת־שוא קטרת תועבה היא
13 לי חדש ושבת קרא מקרא לא־אוכל און ועצרה׃
חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח
14 נלאיתי נשוא׃ ובפרשכם כפיכם אעלים עיני
מכם גם כי־תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים
15 מלאו׃ רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד
16 עיני חדלו הרע׃ למדו היטב דרשו משפט אשרו
17 חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה׃ לכו־נא ונוכחה
יאמר יהוה אם־יהיו חטאיכם כשנים כשלג
18 ילבינו אם־יאדימו כתולע כצמר יהיו׃ אם־תאבו
19 ושמעתם טוב הארץ תאכלו׃ ואם־תמאנו
20 ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר׃ איכה
היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק
21 יתלין בה ועתה מרצחים׃ כספך היה לסיגים
22 סבאך מהול במים׃ שריך סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחד ורדף תמלוגות יתום לא־ישפטו
23 ורב אלמנה לא־יבוא אל־יהם׃ לכן נאם האדון
יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי
24 ואנקמה מאויבי׃ ואשיבה ידי עליך ואצרף
כבור סגיך ואסירה כל־בדיליך׃ ואשיבה שפטיך
כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי־כן יקרא לך
25 עיר הצדק קריה נאמנה׃ ציון במשפט תפדה
26 ושביה בצדקה׃ ושבר פשעים וחטאים יחדו
ועזבי יהוה יכלו׃ כי יבשו מאלים אשר חמדתם
27 ותחפרו מגנות אשר בחרתם׃ כי־תהיו כאלה
עלה נובלת עלה ואין־מים לה׃ והיה החסן
לנעורת ופעלו לניצה ובערו שניהם יחדו ואין
28 מכבה׃

פרק ב׳

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן־אמוץ על־יהודה
2 וירושלם׃ והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית־יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו
3 אליו כל־הגוים׃ והלכו עמים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל־הר־יהוה אל־בית אלהי יעקב ויורנו
מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה
4 ודבר־יהוה מירושלם׃ ושפט בין הגוים והוכיח
לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא־ישא גוי אל־גוי חרב ולא־ילמדו
5 עוד מלחמה׃ בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃
6 כי נטשת עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועוננים
כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו׃ ותמלא ארצו
כסף וזהב ואין קצה לאוצרתיו ותמלא ארצו סוסים
7 ואין קצה למרכבתיו׃ ותמלא ארצו אלילים
למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו׃
8 וישח אדם וישפל איש ואל־תשא להם׃ בא
9 בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה והדר גאונו׃
עינות גבהים שפל ורם יהוה לבדו ביום ההוא׃
10 כי־יום ליהוה צבאות על כל־גאה ורם ועל כל־
11 נשוא ושפל׃ ועל כל־ארזי הלבנון הרמים
ונשאים ועל כל־אלוני הבשן׃ ועל כל־הרים
12 הרמים ועל כל־גבעות הנשאות׃ ועל כל־מגדל
גבה ועל כל־חומה בצורה׃ ועל כל־אניות תרשיש
13 ועל כל־שקיות החמדה׃ ושח גבה האדם ושפל
רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃
14 והאלילים כלול יחלף׃ ובאו בבקעות צורים
ובמערות עפר מפני פחד יהוה והדר גאונו
15 בקומו לערץ הארץ׃ ביום ההוא ישליך האדם
את־אלילי כספו ואת־אלילי זהבו אשר עשו־לו
16 להשתחות לחפר לפרות ולעטלפים׃ לבוא
בנקרות הצורים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה
17 והדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ חדלו לכם
מן־האדם אשר נשמה באפיו כי־במה נחשב הוא׃

פרק ג׳

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם
ומיהודה משען ומשענה כל־משען־לחם וכל־
2 משען־מים׃ גבור ואיש מלחמה שופט ונביא
3 וקסם וזקן׃ שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם
4 חרש ונבון לחש׃ ונתתי נערים שריהם ותעלולים
5 ימשלו בם׃ ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו
תרהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד׃ כי־יתפש איש
באחיו בית אביו שמלה לך קצין היית ומכשלה
6 הזה תחת ידך׃ ישא ביום ההוא לאמר אחיו לא
אהיה חובש בביתי ושמלה אל־תשימוני קצין
7 לעם׃ כי־נכשלה ירושלם ויהודה כשלה כי־לשונם
ומעלליהם אל־יהוה למרות עיני כבודו׃ משא
פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו
8 אוי לנפשם כי־גמלו לנפשם רעה׃ אמרו צדיק כי־
9 טוב כי פרי מעלליהם יאכלו׃ אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה־לו׃ עמי נגשיו מעלל ונשים
משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך
10 בלעו׃ נצב לדין יהוה ועמד לרב עמים יהוה
11 למשפט יבוא את־זקני עמו ושריו אתה בערתם
הכרם גזלת העני בבתיכם׃ מה־לכם תדכאו עמי
12 ופני עניים תטחנו נאם האדון יהוה צבאות׃
ועמי נשיו עולל ומשלים בו נשים הוי מאשריך
13 מתעים ודרך ארחותיך בלעו׃ נצב לריב יהוה
14 ועמד לדין עמים׃ יהוה במשפט יבוא עם זקני
עמו ושריו אתה בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם׃
15 מה־לכם כי־תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם
16 האדון יהוה צבאות׃ ויאמר יהוה יען כי־גבהו
בנות ציון וילכו נטות גרון ומשקרות עינים הלוך
17 ילכו ותעפסנה׃ ושפח אדני קדקד בנות ציון
18 ויהוה פתיהן יערה׃ ביום ההוא יסיר אדני את־
תפארת העכסים והשבסים והשהרנים׃ הנטפות
19 והשרשות והשביסים׃ והפארות והפעלים
20 והאצעדות והנזמים׃ והטבעות ונזמי האף׃
21 והמחלצות והמטפחות והחרטים׃ והתמנות
22 והאבנטים ובתי הנפש והלחשים׃ והטבעות
23 וחלקי האף׃ המעטפות והמצנפות והרדידים
24 והכליות׃ והגלינים והמטפחות והצעיפות׃
והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשורה קרחת ותחת פתיל גאות
25 שק כי־תחת יפי׃ משחתיך בחרב יפלו וגבורתך
26 במלחמה׃ ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ
תשב׃

פרק ד׳

1 והחזיקו שבעה נשים באיש אחד ביום ההוא
לאמר לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק יקרא
2 שמך עלינו אסף חרפתנו׃ ביום ההוא יהיה
צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת
3 לשרידי ישראל׃ והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו כל־הכתוב לחיים
4 בירושלם׃ אם־רחץ אדני את־צואת בנות ציון
ואת־דמי ירושלם יהרץ מקרבה ברוח משפט
5 וברוח בער׃ ובראה יהוה על כל־מכון הר־ציון
ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה
6 לילה כי על־כל־כבוד חפה׃ וסכה תהיה לצל
יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם ומגשם׃

פרק ה׳

1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה
לידידי בקרן בן־שמן׃ ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו
2 שורק ויבן מגדל בתוכו וגם־יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעש באשים׃ ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה שפטו־נא בני ובין כרמי׃
3 מה־לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קוויתי
4 לעשות ענבים ויעש באשים׃ ועתה אודיעה־נא
אתכם את אשר־אני עשה לכרמי הסר משוכתו
5 והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס׃ ואשיתהו
בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית תהמה
6 אצוה מהמטיר עליו מטר׃ כי כרם יהוה צבאות
בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוע ויקו
7 למשפח והנה מעקה לצדקה׃ הוי מגיעי בית
בבית שדה בשדה יקריבו עד־אפס מקום והושבתם
8 לבדכם בקרב הארץ׃ באזני יהוה צבאות אם־לא
בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין
9 יושב׃ כי עשרה צמדי כרם יעשו בת אחד וזרע
10 חמר יעשה איפה׃ הוי משכימי בבקר שכר
11 ורודפי נשף יין ידליקם׃ והיה כנור ונבל תף
וחלל וחמר משתיהם פעל יהוה לא יביטו ומעשה
12 ידיו לא ראו׃ לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו
מתי רעב והמונו חרבו צחה׃ לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה בלי חק וירד הדרה והמונה
13 ושאונה ועלז בה׃ ויפח אדם וישפל איש ועיני
14 גבהים תשפלנה׃ ונשגב יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש בצדקה׃ ורעו כבשים כדברם
15 ומחרבות משמנים גרים יאכלו׃ הוי מושכי
העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה׃
16 האמרים יחישה מעשהו למען נראה ותקרב
ותבא עצת קדוש ישראל ונדעה׃ הוי האמרים
לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך
17 שמים מר למתוק ומתוק למר׃ הוי חכמים
18 בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃ הוי גברים לשתות
19 יין ואנשי חיל למסך שכר׃ המצדיקים רשע
בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃ הוי אמרים
יחישה מהרה מעשהו למען נראה ותקרב ותבא
עצת קדוש ישראל ונדעה׃ הוי מחללי־אל
20 בשלוה ומחללי־שדי בשלוה׃ הוי אמרים לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך
21 שמים מר למתוק ומתוק למר׃ הוי חכמים
22 בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃ הוי גברים לשתות
23 יין ואנשי חיל למסך שכר׃ המצדיקים רשע
24 בשחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃ לכן כאכל
קש לשון אש וחרך להבה יאכל כמקם שרשם
כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את־תורת
25 יהוה צבאות ואת־אמרת קדוש ישראל נאצו׃
על־כן חרה אף־יהוה בעמו ויט ידו עליהם
ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כמרמס בקרב
26 חוצות בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ
27 והנה מהרה קל יבוא׃ לא־יגיע ולא־יכשל בו לא
ינום ולא יישן ולא־תפתח אזור חלציו ולא תנתק
28 שרוך נעליו׃ אשר חציו שנונים וכל־קשתותיו
דרוכות סוסיו כחלמיש יחשבו כגלגל סופתיו׃
29 שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם ויאחז טרף
30 וישגב ואין מציל׃ ויהגה עליו ביום ההוא כנהמת
ים והביט לארץ והנה חשך צוקה ואור חשך
עבריו׃

פרק ו׳

1 בשנת־מות המלך עזיהו וארא את־אדני ישב על־
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את־ההיכל׃
2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפות שש כנפות
3 לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף׃ וקרא זה אל־זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־הארץ כבודו׃
4 ויענו אמות הספים מקול הקורא ובית יתמלא
5 עשן׃ ואמר אוי־לי כי־נדמיתי כי איש טמא־שפתים
אנכי ובתוך עם טמא־שפתים אנכי יושב כי את־
6 המלך יהוה צבאות ראו עיני׃ ויעף אלי אחד
השרפים ובידו רצפה בצפרנים לקח מעל המזבח
7 בהלקט׃ ויגע על־פי ויאמר הנה נגע זה על־
שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר׃ ואשמע את־
קול אדני אמר את־מי אשלח ומי ילך־לנו ואמר
8 הנני שלחני׃ ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו׃ השמן
9 לב־העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא
10 לו׃ עד־מתי אדני ויאמר עד אשר אם־שוממו
ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה
11 תשאה שממה׃ והרחיק יהוה את־האדם ורבתה
12 העזובה בקרב הארץ׃ ועוד בה עשירית ושבה
והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבה
13 בהם זרע קדש מצבתה׃

פרק ז׳

1 ויהי בימי אחז בן־יותם בן־עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך־ארם ופקח בן־רמליהו מלך־ישראל
2 ירושלם למלחמה עליה ולא יוכל להלחם עליה׃
ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על־אפרים
3 וינע לבבו ולב עמו כנוע עצי־יער מפני רוח׃
ויאמר יהוה אל־ישעיהו צא־נא לקראת אחז אתה
ושאר־ישוב בנך אל־קצה תעלת הברכה העליון
4 אל־מסלת שדה כובס׃ ואמרת אליו השמר
והשקט אל־תירא ולבבך אל־ירך משני זנבות
האדים האלה בחרי אף רצין וארם ובן־רמליהו׃
5 יען כי־יעץ עליך ארם רע אפרים ובן־רמליהו
6 לאמר׃ נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו
ונמליך מלך בתוכה את בן־טבאל׃ כה אמר
אדני יהוה לא תקום ולא תהיה׃ כי־ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שלשים וחמש
שנה יחת אפרים מעם׃ וראש אפרים שמרון
וראש שמרון בן־רמליהו אם לא תאמינו כי לא
תאמנו׃ ויסף יהוה דבר אל־אחז לאמר׃ שאל
לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או
הגבה למעלה׃ ויאמר אחז לא אשאל ולא
אנסה את־יהוה׃ ויאמר שמעו־נא בית דוד
המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את־
אלהי׃ לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה
הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל׃ חמאה
ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב׃
כי בטרם ידע הנער מאוס ברע ובחור בטוב
תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה׃
יביא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית אביך ימים
אשר לא־באו למיום סור אפרים מעל יהודה את
מלך אשור׃ והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב
אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה אשר בארץ
אשור׃ ובאו ונחו כלם בנחלי הבתולים ובנקיקי
הסלעים ובכל־הנהלים ובכל־השיחים׃ ביום
ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר
בכלך אשור את־הראש ושער הרגלים ואף את־
הזקן תספה׃ והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת
בקר וצאן שתי׃ והיה מרב עשות חלב יאכל
חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל־הנותר בקרב
הארץ׃ והיה ביום ההוא יהיה כל־מקום אשר
יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית
תהיה׃ בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר
ושית תהיה כל־הארץ׃ והגבעות אשר בעדר
יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ושלחה
שור ומרמס שה׃ והיה מרב עשות חלב יאכל
חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל־הנותר בקרב
הארץ׃ והיה ביום ההוא יהיה כל־מקום אשר
יהיו שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית
תהיה׃ בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר
ושית תהיה כל־הארץ׃ והגבעות אשר בעדר
יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית ושלחה
שור ומרמס שה׃

פרק ח׳

1 ויאמר יהוה אלי קח־לך גליון גדול וכתב עליו
2 בחרט אנוש למהר שלל חש בז׃ ואעידה לי
עדים נאמנים את־אוריה הכהן ואת־זכריהו בן־
3 יברכיהו׃ ואקרב אל־הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר־שלל חש־בז׃
4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את־חיל
דמשק ואת־שלל שמרון לפני מלך אשור׃
5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר׃ יען מאס העם
הזה את־מי השלחים האלה ויגל את־רצין ואת־
6 בן־רמליהו׃ והנה המים העלים השלחים הלכים
לאט וששים את־רצין ואת בן־רמליהו׃ ועתה
הנני מעלה עליהם את־מי הנהר עזים ורבים את
מלך אשור ואת כל־כבודו ועלה על־כל־אפיקיו
7 והלך על־כל־גדותיו׃ ועבר ביהודה שטף
8 יגלה עד־צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא
רחב־ארצך עמנואל׃ רעו עמים והתחתו וקשבו
כל־מרחקי ארץ התאזרו ותחתו התאזרו ותחתו׃
9 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו
10 אל׃ כי כה אמר יהוה אלי כחזקת היד ויסרני
מלכת בדרך העם הזה לאמר׃ לא תאמרו קשר
לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת־מוראו לא
11 תיראו ולא תערצו׃ את־יהוה צבאות אתו
תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם׃ והיה
למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם׃ וכשלו בם
רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ צור תעודה
חתום תורה בלמדי׃ וחכיתי ליהוה המסתיר את־
פניו מבית יעקב וקויתי לו׃ הנה אנכי והילדים
אשר נתן־לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות שכן בהר ציון׃ והאמרו אליכם
דרשו אל־האבות ואל־הידעונים המצפצפים
והמהגים הלא עם אלהיו ידרש בעד החיים אל־
20 המתים׃ לתורה ולתעודה אם־לא יאמרו כדבר
21 הזה אשר אין־לו שחר׃ ועבר בה נקשה ורעב
ורעב והיה כי־רעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו
22 ופנה למעלה׃ ואל־ארץ יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה נדחה׃

פרק ט׳

1 כי לא מועף לה כעת הראשון הקל אדמת זבולן
ואדמת נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר
2 הירדן גלילת הגוים׃ העם ההלכים בחשך ראו
אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה עליהם׃
3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך
כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל׃
4 כי את־עול סבלו ואת־מטה שכמו שבט נגשו
5 כיום מדין׃ כי כל־סאן סואן באש ומדמם
6 גלגל ומלבושים בדמים והיתה לשרפת מאכלת
אש׃ כי־ילד ילד לנו בן נתן־לנו ותהי המשרה על־
שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי־עד
7 שר־שלום׃ למרבה המשרה ולשלום אין־קץ על־
כסא דוד ועל־ממלכתו להכינה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד־עולם קנאת יהוה צבאות
8 תעשה־זאת׃ דבר שלח אדני ביעקב ונפל
9 בישראל׃ וידעו כל־העם אפרים ויושב שמרון
בגאון ובגדל לבב לאמר׃ לבנים נפלו וגזית
10 נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף׃ ויגב יהוה
את־צרי רצין עליו ואת־אויביו יסכסך׃ ארם
מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את־ישראל בכל־
פה בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃ והעם
לא־שב עד המכהו ואת־יהוה צבאות לא דרשו׃
14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה וגמא יום
15 אחד׃ זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה
16 כזב הוא הזנב׃ והיו מאשרי העם הזה מתעים
17 ומאשריו מבלעים׃ על־כן על־בחוריו לא ישמח
אדני ואת־יתמיו ואת־אלמנותיו לא ירחם כי כלם
חנף ומרע וכל־פה דבר נבלה בזאת לא־שב אפו
18 ועוד ידו נטויה׃ כי־בערה כאש רשעה שמיר
ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו בגיא
19 עשן׃ בעברת יהוה צבאות נעתם עם ויהי
כמאכלת אש איש על־בשר אחיו יעטרון׃
20 ויגזר על־ימין ורעב ואכל על־שמאל ולא
21 תשבענה איש בשר־זרעו יאכלו׃ מנשה את־
אפרים ואפרים את־מנשה יחדו הם על־יהודה
בזאת לא־שב אפו ועוד ידו נטויה׃

פרק י׳

1 הוי חקקי־און וכתבי עמל כתבו׃ להטות
2 אביונים משפט ולגזל דלי עמי משפטם להיות
3 אלמנות שללם ויתומים יבוזו׃ ומה־תעשו ליום
פקדה ולשואה מרחוק תבוא על־מי תנוסו לעזרה
4 ואנה תעזבו כבודכם׃ בל־אכרע תחת אסיר
ותחת הרוגים יפלו בזאת לא־שב אפו ועוד ידו
5 נטויה׃ הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם
6 זעמי׃ אשלחנו אל־גוי חנף ועל־עם עברתי
אצוה לשלל־שלל ולבז בז ולשום מדרס לרמס
7 כטיט חוצות׃ והוא לא כן יחשב ולבבו לא כן
ידמה כי־לבו להשמיד ולהכרית גוים לא־מעט׃
8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים׃ הלא כאשר
9 עשיתי לכרכמיש אם לא כחלנו לארפד אם לא
10 כארפד עשיתי לשמרון׃ אם לא כאשר עשיתי
לירושלם ולעצביה אעשה לשמרון ולעציליה׃
11 והיה כאשר עשיתי לשמרון ולעציליה כן אעשה
12 לירושלם ולעצביה׃ והיה כי־יכלה אדני את־כל־
מעשהו בהר־ציון ובירושלם אפקד על־פרי גדל
לב מלך אשור ועל־תפארת רום עיניו׃ כי אמר
בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנתי ואסיר גבולות
עמים ואל־אוצרותיהם שסיתי ואוריד כאביר
14 יושבים׃ ותמצא כקן ידי חיל העמים וכאסף
ביצים עזובות אני אסף וכל־הארץ אני נוסף
15 ואין נד כנף ופצה פה וצפצף׃ התתפאר הגרזן
על החוצב בו אם יגדל המנסר על מניפו כמטה
16 הרים את־מטהו כמו לא־עץ׃ לכן יאמר האדון
יהוה צבאות בקרב משמניו רזון ותחת כבודו
17 יקד יקד כאש׃ והיה אור־ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה שיתו וסמירו ביום אחד׃
18 וכבוד יערו ופרמלו מנפש ועד־בשר תכלה
19 והיה כמסס נס׃ ושאר עצי־יערו מספר יהיו
20 ונער יכתבם׃ והיה ביום ההוא לא־יוסיף עוד
שארית ישראל ופליטת בית־יעקב להשען על־
מכהו והשען באמת על־יהוה קדוש ישראל׃
21 שאר יישוב שאר יעקב אל־אל גבור׃ כי אם־
יהיה עמך ישראל כחול הים שארית בו ישוב
כלה חרוצה שוטף צדקה׃ כי כלה ונחרצה אדני
23 יהוה צבאות עשה בקרב כל־הארץ׃ לכן כה
אמר אדני יהוה צבאות אל־תיראי עמי יושב
ציון מאשור בשבט יכך ומטהו ישא עליך בדרך
24 מצרים׃ כי עוד מעט מזער ותם זעם ואפי
25 בכלותם׃ ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת
מדין בצור עריב ומטהו על־הים ונשאו בדרך
26 מצרים׃ והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל
כתפך ועלו מעל צוארך ונשחת עול מפני שמן׃
27 בא על־עי עבר במגרון למכמש יפקד כליו׃
עברו מעברה גבע מקום לנו לינה חרדה רמה
28 גבעת שאול׃ נדדה גת מדמנה יושבי הגבים
29 העיזו׃ עוד היום בנוב לעמד יניף ידו הר בת־
30 ציון גבעת ירושלם׃ צהלי בקולך בת־גלים
31 הקשיבי לישה ענתות׃ נדדה מדמינה יושבי
32 הגבים העיזו׃ עוד היום בנוב לעמד יניף ידו
הר בת־ציון גבעת ירושלם׃ צהלי בקולך בת־גלים
33 הקשיבי לישה ענתות׃ נדדה מדמינה יושבי
34 הגבים העיזו׃ עוד היום בנוב לעמד יניף ידו

פרק יא׳

1 והנה מהרה קל יבוא׃ לא־יגיע ולא־יכשל בו לא
2 יום ולא יישן ולא־תפתח אזור חלציו ולא תנתק
3 שרוך נעליו׃ אשר חציו שנונים וכל־קשתותיו
דרוכות סוסיו כחלמיש יחשבו כגלגל סופתיו׃
4 שאגתו כלביא יהמה כשחלים ויגהם ויאחז טרף
5 וישגב ואין מציל׃ ויהגה עליו ביום ההוא כנהמת
ים והביט לארץ והנה חשך צוקה ואור חשך
6 עבריו׃

(1) ד. מה. 1: 1. ש. 1: 7. ז. מה. 4:17. ש. 6: 21. מה. 1: 2.
(2) ירמ. 1: 3. יחזק. 1: 4.
(3) ד. מה. 1: 3. ז. קהל. 1: 3. ש. 6: 12.
(4) ש. 8: 28. ד. דה. 2: 13. ד. יחז. 1: 9. תה. 2: 1. ז. קהל. 1: 2. 2: 9. 1: 20. כה. 1: 75. ש. 2: 10. 5: 27. מה. 1: 22. ז. דה. 4: 7. יחזק. 2: 12.
(5) ש. 8: 29. 30. ש. 1: 11. מש. 1: 12. ש. 8: 15. ד. מה. 6: 18. יחזק. 4: 5. ז. מש. 3: 1. מש. 11: 26. כה. 12: 32. ז. מה. 1: 21. ש. 1: 9.
(6) ש. 3: 24. 5: 15. מש. 3: 35. 17: 17. 5. מש. 3: 10. 17.
(7) ק. 20: 28. ש. 3: 24. מה. 1: 14. תה. 9: 12. ז. קהל. 1: 18. 19. יחזק. 5: 9. ש. 2: 4. 9: 23. ש. 2: 7. 3: 8. 16. קה. 4: 19.
(9) ש. 16: 25. ש. 3: 4. 9. מה. 1: 26. ש. 3: 11. ד. יחז. 1: 9.
(10) יחזק. 4: 4. תה. 1: 2. 9: 10. ז. קהל. 1: 20. מה. 3: 22. 23. 11: 3. ש. 2: 15. 3: 15. קה. 2: 9. 10. מה. 1: 20.
(11) ק. 20: 32. 26: 18. ש. 8: 17. מה. 1: 12. 3: 24. יחזק. 3: 7. תה. 2: 5. ז. קהל. 1: 4. ש. 5. ז. 46: 10. 11.
(12) ש. 1: 6. 14. ד. דה. 2: 13. תה. 1: 18.
(13) מש. 1: 17. ד. מה. 6: 7. 1: 22. ש. 4: 30.
(14) ד. מה. 1: 22. 5: 5. יש. 21: 28. ש. 8: 23. ש. 4: 30. ק. 20: 28. ש. 1: 6. 12. ז. קהל. 2: 9.
(15) מה. 1: 4. קהלת. 5.
(16) ש. 1: 9. ק. 1: 3. 4. מה. 1: 3. ז. דה. 1: 2. ד. דה. 1: 3.
(17) מש. 20: 17. מה. 1: 9. 2: 2.
(18) ק. 26: 18. ש. 2: 12. 4: 4. 1: 11.
(19) ש. 3: 7. מה. 1: 29. 12.
(20) ק. 2: 24. 33. מה. 110: 1. ק. 7: 55. 56. מה. 3: 1. תה. 1: 3. 10: 12.
(21) ק. 2: 9. 10. מה. 2: 10. 17. ד. 4. ש. 8: 38. מה. 1: 16. 2: 15.
(22) תה. 3: 6. מש. 28: 18. ז. מה. 15: 27. תה. 2: 8. יש. 1: 15. 16. מה. 1: 18. תה. 2: 7.
(23) ש. 12: 5. ז. מה. 12: 12. 27. ש. 4: 12. 5: 23. 30. מה. 1: 18. 24. מה. 2: 9. ז. מה. 12: 6. ש. 4: 10. מה. 3: 11.

(1) מש. 5: 24. מה. 2: 13. ש. 2: 5. 4: 18.
(2) ז. מה. 6: 11. ש. 4: 22. מה. 1: 21. 3: 7. ז. מש. 5: 19. ש. 6: 12. 5: 6. מה. 3: 6.
(3) יחזק. 3: 3. ז. קהל. 4: 3. יחזק. 5: 16. מה. 51: 5. 3. יחזק. 5: 12. 14.

[1] מ: פרצמים תמתמים׃ ק: בך פרשת מרא. [2] מ: בחמנה. [3] מ: לחנה. [4] תמנה: ספרדית.

[5] מ: מרחה.

4 ואחותה בתחלה מה היה לך אין ישראל.* ואין
לאלהי בלי בושת ואחר תשמשו בתי עמי:
5 ותאמינהו:* בך אשר אמר אלי תחלתי: בת
אין לי בת אחת:—ותפתח ותאמר בעלה:—*
6 ותשמשהו אשר אמר: אשר אמרה לי אשר ד(בתי)
7 אחתו: ואחרי אחרי בלהה* ותשב לבלהה
לאלהי בלהה תשמשהו ותשפחו בתי בלהה
8 ואחרי אחרי.* אחר ואשפחו ותאמר אלי
אחר אחרי אלהי: אלהי לי אלי ותאמר: אלי אלהי
9 בלהה אלי:* לי אל ותאמר בלי אחר בתי
10 ואחרי:* אחר ואחרי תשי אחר: בלהה בתי
ואחרי אחרי לאלהי אלי: אחר תשמשו אחרי
בלהה אלי תשי אחר.

11 אחר בלהה אחרי: ואחרי אחרי אחרי
אלי בתי ואחרי. אחרי אחרי ואחרי אחרי
12 ואחרי אלי אחרי:* אחר אחרי אחרי אלי
אחרי אחרי אחרי ואחרי אחרי אחרי אחרי
13 אחר אלי אחרי אחרי: אחרי אחרי אחרי
אחרי ואחרי אחרי אחרי אחרי.*
14 אחר אלי אחרי אלי אחרי אחרי אחרי:
15 ואחרי אחרי אלי אחרי אחרי:* ואחרי
אחרי אחרי (אחרי) אחרי אחרי אחרי אחרי
אלי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי:
16 אחרי אחרי:* ואחרי אל אחרי אלי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אלי אחרי אחרי:* ואחרי אחרי אחרי אחרי
17 ואחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
18 ואלהי אחרי.* אחר אחרי אחרי אחרי אחרי
19 לאחרי אחרי אחרי אחרי אחרי.* אחרי אחרי אלי

[1] אחרי: אחרי אחרי.

(4) אחרי. 10: 12. אחרי. 1: 7. 2: 7.
(5) אחרי. 5: 6. 8. 10. אחרי. 2: 1. אחרי. 6: 4. 5. ואחרי. 2: 12. 13. 3: 1. 3. אחרי. 15: 11. אחרי. 2: 8. אחרי. 3: 5.
(6) אחרי. 1: 20.
(7) אחרי. 3: 4.
(8) אחרי. 2: 5. אחרי. 3: 24. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 4: 16. ואחרי. 16: 17. אחרי. 6: 44. 65. אחרי. 10: 14. 15. 17. אחרי. 1: 19. אחרי. 1: 29.
(9) אחרי. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11. 6. ואחרי. 1: 29–31. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 3: 5.
(10) אחרי. 32: 6. ואחרי. 100: 3. אחרי. 19: 25. 29: 23. 44: 21. אחרי. 3: 3. 5. אחרי. 3: 9. ד. אחרי. 5: 5. 17. אחרי. 4: 24. אחרי. 2: 14. אחרי. 1: 4.
(11) אחרי. ואחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. ואחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.
(12) אחרי. 4: 18. ואחרי. 1: 21. אחרי. 13: 9. ואחרי. 10: 16. אחרי. 9: 4. 8. אחרי. 4: 13. אחרי. 4: 8. אחרי. 4: 5.
(13) אחרי. 3: 28. אחרי. 2: 39. אחרי. 2: 17.
(14) אחרי. 5: 5. ואחרי. 16: 33. אחרי. 10: 36. אחרי. 5: 1. ואחרי. 1: 20. ואחרי. 10: 16. אחרי. 3: 28.
(15) אחרי. 2: 14. 20. 1: 22. ד. אחרי. 5: 17. אחרי. 6: 15. אחרי. 4: 24.
(16) אחרי. 1: 20–22. אחרי. 6: 8: 3. אחרי. 2: 14.
(17) אחרי. 57: 19. ואחרי. 9: 10. אחרי. 2: 39. 10: 36. אחרי. 5: 1. אחרי. 2: 13. 14. ואחרי. 148: 14.
(18) ואחרי. 10: 9. 14: 6. אחרי. 5: 2. אחרי. 3: 12. אחרי. 4: 16. 10: 19. 20. 1. אחרי. 3: 18. 1. אחרי. 12: 13. אחרי. 4: 4.
(19) אחרי. 3: 20. אחרי. 12: 22. אחרי. 6: 10. אחרי. 3: 15.
(20) 1. אחרי. 3: 9. 10. אחרי. 4: 12. 1. אחרי. 2: 4. 5. ואחרי. 16: 18. אחרי. 2: 9. אחרי. 21: 14. 1. אחרי. 12: 28. אחרי. 4: 11. אחרי. 118: 22. אחרי. 28: 16. ואחרי. 21: 42.
(21) אחרי. 4: 15. 16. 1. אחרי. 3: 17. 6: 19. ד. אחרי. 6: 16.
(22) 1. אחרי. 2: 5.

(1) אחרי. 21: 33. 28: 17. 20. אחרי. 4: 1. 6: 20. אחרי. 1: 7. 13. 14. 16. אחרי. 4: 3. 18. ד. אחרי. 1: 8. 2: 9. ואחרי. 1. 9. אחרי. 5: 11. אחרי. 1: 24. ד. אחרי. 2: 10.
(2) אחרי. 1: 5. 11: 13. 1. אחרי. 4: 1. אחרי. 4: 7. אחרי. 1: 25. אחרי. 9: 15. 13: 2. אחרי. 12: 3. אחרי. 1: 16. אחרי. 3: 8.
(3) אחרי. 22: 17. 21. 26: 17. 18. אחרי. 1: 12. אחרי. 16: 22. 23. אחרי. 6: 10. אחרי. 3: 15.
(4) אחרי. 1: 21. אחרי. 10: 16. ואחרי. 13: 16. אחרי. 5: 6. 8. 10. אחרי. 2: 1. אחרי. 6: 4. 5. אחרי. 2: 12. 13. 3: 1. 3. אחרי. 15: 11. אחרי. 2: 8. אחרי. 3: 5.
(5) אחרי. 1: 20.
(6) אחרי. 3: 4.
(7) אחרי. 2: 5. אחרי. 3: 24. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 4: 16. ואחרי. 16: 17. אחרי. 6: 44. 65. אחרי. 10: 14. 15. 17. אחרי. 1: 19. אחרי. 1: 29.
(8) אחרי. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11. 6. ואחרי. 1: 29–31. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 3: 5.
(9) אחרי. 32: 6. ואחרי. 100: 3. אחרי. 19: 25. 29: 23. 44: 21. אחרי. 3: 3. 5. אחרי. 3: 9. ד. אחרי. 5: 5. 17. אחרי. 4: 24. אחרי. 2: 14. אחרי. 1: 4.
(10) 1. אחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. אחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.
(11) אחרי. 4: 18. ואחרי. 1: 21. אחרי. 13: 9. ואחרי. 10: 16. אחרי. 9: 4. 8. אחרי. 4: 13. אחרי. 4: 8. אחרי. 4: 5.
(12) אחרי. 3: 28. אחרי. 2: 39. אחרי. 2: 17.
(13) אחרי. 5: 5. ואחרי. 16: 33. אחרי. 10: 36. אחרי. 5: 1. ואחרי. 1: 20. ואחרי. 10: 16. אחרי. 3: 28.
(14) אחרי. 2: 14. 20. 1: 22. ד. אחרי. 5: 17. אחרי. 6: 15. אחרי. 4: 24.
(15) אחרי. 1: 20–22. אחרי. 6: 8: 3. אחרי. 2: 14.
(16) 1. אחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. אחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.
(17) אחרי. 4: 18. ואחרי. 1: 21. אחרי. 13: 9. ואחרי. 10: 16. אחרי. 9: 4. 8. אחרי. 4: 13. אחרי. 4: 8. אחרי. 4: 5.
(18) אחרי. 3: 28. אחרי. 2: 39. אחרי. 2: 17.
(19) אחרי. 5: 5. ואחרי. 16: 33. אחרי. 10: 36. אחרי. 5: 1. ואחרי. 1: 20. ואחרי. 10: 16. אחרי. 3: 28.
(20) 1. אחרי. 3: 9. 10. אחרי. 4: 12. 1. אחרי. 2: 4. 5. ואחרי. 16: 18. אחרי. 2: 9. אחרי. 21: 14. 1. אחרי. 12: 28. אחרי. 4: 11. אחרי. 118: 22. אחרי. 28: 16. ואחרי. 21: 42.
(21) אחרי. 4: 15. 16. 1. אחרי. 3: 17. 6: 19. ד. אחרי. 6: 16.
(22) 1. אחרי. 2: 5.

(1) אחרי. 21: 33. 28: 17. 20. אחרי. 4: 1. 6: 20. אחרי. 1: 7. 13. 14. 16. אחרי. 4: 3. 18. ד. אחרי. 1: 8. 2: 9. ואחרי. 1. 9. אחרי. 5: 11. אחרי. 1: 24. ד. אחרי. 2: 10.
(2) אחרי. 1: 5. 11: 13. 1. אחרי. 4: 1. אחרי. 4: 7. אחרי. 1: 25. אחרי. 9: 15. 13: 2. אחרי. 12: 3. אחרי. 1: 16. אחרי. 3: 8.
(3) אחרי. 22: 17. 21. 26: 17. 18. אחרי. 1: 12. אחרי. 16: 22. 23. אחרי. 6: 10. אחרי. 3: 15.
(4) 1. אחרי. 4: 1. אחרי. 6: 10. אחרי. 2: 1. אחרי. 6: 4. 5. אחרי. 2: 12. 13. 3: 1. 3. אחרי. 15: 11. אחרי. 2: 8. אחרי. 3: 5.
(5) אחרי. 1: 20.
(6) אחרי. 3: 4.
(7) אחרי. 2: 5. אחרי. 3: 24. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 4: 16. ואחרי. 16: 17. אחרי. 6: 44. 65. אחרי. 10: 14. 15. 17. אחרי. 1: 19. אחרי. 1: 29.
(8) אחרי. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11. 6. ואחרי. 1: 29–31. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 3: 5.
(9) אחרי. 32: 6. ואחרי. 100: 3. אחרי. 19: 25. 29: 23. 44: 21. אחרי. 3: 3. 5. אחרי. 3: 9. ד. אחרי. 5: 5. 17. אחרי. 4: 24. אחרי. 2: 14. אחרי. 1: 4.
(10) 1. אחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. אחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.
(11) אחרי. 4: 18. ואחרי. 1: 21. אחרי. 13: 9. ואחרי. 10: 16. אחרי. 9: 4. 8. אחרי. 4: 13. אחרי. 4: 8. אחרי. 4: 5.
(12) אחרי. 3: 28. אחרי. 2: 39. אחרי. 2: 17.
(13) אחרי. 5: 5. ואחרי. 16: 33. אחרי. 10: 36. אחרי. 5: 1. ואחרי. 1: 20. ואחרי. 10: 16. אחרי. 3: 28.
(14) אחרי. 2: 14. 20. 1: 22. ד. אחרי. 5: 17. אחרי. 6: 15. אחרי. 4: 24.
(15) אחרי. 1: 20–22. אחרי. 6: 8: 3. אחרי. 2: 14.
(16) 1. אחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. אחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.
(17) אחרי. 4: 18. ואחרי. 1: 21. אחרי. 13: 9. ואחרי. 10: 16. אחרי. 9: 4. 8. אחרי. 4: 13. אחרי. 4: 8. אחרי. 4: 5.
(18) אחרי. 3: 28. אחרי. 2: 39. אחרי. 2: 17.
(19) אחרי. 5: 5. ואחרי. 16: 33. אחרי. 10: 36. אחרי. 5: 1. ואחרי. 1: 20. ואחרי. 10: 16. אחרי. 3: 28.
(20) 1. אחרי. 3: 9. 10. אחרי. 4: 12. 1. אחרי. 2: 4. 5. ואחרי. 16: 18. אחרי. 2: 9. אחרי. 21: 14. 1. אחרי. 12: 28. אחרי. 4: 11. אחרי. 118: 22. אחרי. 28: 16. ואחרי. 21: 42.
(21) אחרי. 4: 15. 16. 1. אחרי. 3: 17. 6: 19. ד. אחרי. 6: 16.
(22) 1. אחרי. 2: 5.

(1) אחרי. 21: 33. 28: 17. 20. אחרי. 4: 1. 6: 20. אחרי. 1: 7. 13. 14. 16. אחרי. 4: 3. 18. ד. אחרי. 1: 8. 2: 9. ואחרי. 1. 9. אחרי. 5: 11. אחרי. 1: 24. ד. אחרי. 2: 10.
(2) אחרי. 1: 5. 11: 13. 1. אחרי. 4: 1. אחרי. 4: 7. אחרי. 1: 25. אחרי. 9: 15. 13: 2. אחרי. 12: 3. אחרי. 1: 16. אחרי. 3: 8.
(3) אחרי. 22: 17. 21. 26: 17. 18. אחרי. 1: 12. אחרי. 16: 22. 23. אחרי. 6: 10. אחרי. 3: 15.
(4) 1. אחרי. 4: 1. אחרי. 6: 10. אחרי. 2: 1. אחרי. 6: 4. 5. אחרי. 2: 12. 13. 3: 1. 3. אחרי. 15: 11. אחרי. 2: 8. אחרי. 3: 5.
(5) אחרי. 1: 20.
(6) אחרי. 3: 4.
(7) אחרי. 2: 5. אחרי. 3: 24. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 4: 16. ואחרי. 16: 17. אחרי. 6: 44. 65. אחרי. 10: 14. 15. 17. אחרי. 1: 19. אחרי. 1: 29.
(8) אחרי. 3: 20. 27. 28. 4: 2. 9: 11. 11. 6. ואחרי. 1: 29–31. ד. אחרי. 1: 9. אחרי. 3: 5.
(9) אחרי. 32: 6. ואחרי. 100: 3. אחרי. 19: 25. 29: 23. 44: 21. אחרי. 3: 3. 5. אחרי. 3: 9. ד. אחרי. 5: 5. 17. אחרי. 4: 24. אחרי. 2: 14. אחרי. 1: 4.
(10) 1. אחרי. 12: 2. אחרי. 5: 8. אחרי. 1: 21. 2: 13. אחרי. 2: 28. 29. ואחרי. 2: 11.

18 וְאֵת אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ לֹא תִקַּח לִצֹרֵר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃
19 וְאֶל אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃
20 וְאֶל אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה בָּהּ׃
21 וּמִזַּרְעֲךָ לֹא תִתֵּן לְהַבְעִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃
22 וְאֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃
23 וּבְכָל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃

פרק יט

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 3 אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 4 אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 5 וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ 6 בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ 7 וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃ 8 וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְהוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

9 וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃ 10 וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

11 לֹא תִגְנֹבוּ וְלֹא תְכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ 12 וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ 13 לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד בֹּקֶר׃ 14 לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃

15 לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא תִשָּׂא פְנֵי דָל וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ׃ 16 לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה׃ 17 לֹא תִשְׂנָא אֶת אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ 18 לֹא תִקֹּם וְלֹא תִטֹּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה׃

19 אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ לֹא תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם שָׂדְךָ לֹא תִזְרַע כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ׃ 20 וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זָרַע וְהִוא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ וְהָפְדֵּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן לָהּ בִּקֹּרֶת תִּהְיֶיה לֹא יוּמְתוּ כִּי לֹא חֻפָּשָׁה׃ 21 וְהֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אַיִל אָשָׁם׃ 22 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן בְּאֵיל הָאָשָׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃

23 וְכִי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וּנְטַעְתֶּם כָּל עֵץ מַאֲכָל וַעֲרַלְתֶּם עָרְלָתוֹ אֶת פִּרְיוֹ שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל׃ 24 וּבַשָּׁנָה הָרְבִעִת כָּל פִּרְיוֹ קֹדֶשׁ הִלֻּלִים לַיהוָה׃ 25 וּבַשָּׁנָה הַחֲמִשִׁת תֹּאכְלוּ אֶת פִּרְיוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

26 לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנֵנוּ׃ 27 לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תַשְׁחִית אֶת פְּאַת זְקָנֶךָ׃

---

(13) ויק. 14: 22. שמ. 1: 14. ר. דה. 3: 3. יש. 3: 1. ב. מל. 1: 6.
(15) יש. 1: 10. שמ. 2: 9–11.
(16) ש. 9: 23. 1: 7. שמ. 4: 19. מל. 1: 27. יש. 6: 10. מל. 1: 11. ש. 7: 22. ב. מל. 4: 16.
(17) משל. 14: 23. יש. 2: 22. מל. 1: 23. 2 ז 7.
(18) יש. 1: 18. ש. 10: 3. 12.
(19) משל. 1: 16. יש. 1: 23. מל. 2: 9. 10.
(20) ש. 16: 25. מש. 24. ר. מל. 2: 9. יש. 3: 7. מל. 1: 29.
(21) ש. 11: 36. 16: 27. בר. 13: 21.

---

(1) יש. 3: 1. שמות. 1: 9. שמ. 1: 27. מל. 1: 10. ר. דה. 2: 12.
(2) ויק. 20: 19. בר. 22. 23. מל. 3: 12. 13.
(3) מל. 3: 14.
(4) ש. 12: 5. ר. מל. 12: 4. 11. 12. 13. יש. 2: 16. 1: 18.
(5) ר. מל. 1: 13. 8: 6. 12: 5. ב. מל. 11: 4. מש. 3. יש. 4: 13. בר. 27: 3. 28. בר. 6: 6.
(6) מלא. 2: 10. ר. מל. 8: 6. 12. ש. 6: 36. 11.
(7) ש. 12: 3. 6. ר. מל. 12: 11.
(8) מל. 68: 18. ש. 5: 12. מל. 2: 15.

(9) מש. 3: 13. 6: 33. 69. 21.
(10) ויק. 1: 9. 11. ר. בר. 3: 16. בר. 4: 14. 7: 26. 8: 1. 9: 24. ויק. 2: 33.
(11) ר. מל. 12: 28. יש. 2: 20. ר. בר. 4: 24. 26. ר. ויק. 4: 3. 13.
(12) ר. מל. 12: 14. 7: 26. יש. 1: 23. מל. 1: 24.
(13) מל. 2: 2. ר. מל. 14: 20. מל. 1: 28.
(14) בר. 28: 9. ר. מל. 14: 20. בר. 13: 9. מש. 11: 7. ש. 16: 18. ב. מל. 2: 17.
(15) יר. 8: 16. ב. מל. 4: 2. יש. 4: 25. ר. מש. 3: 18. יש. 1: 22. 2: 21. מל. 1: 18. מל. 2: 19.
(16) יש. 2: 3-1. 4: 22. מל. 3: 7. ר. ויק. 4: 3. ש. 1: 21.
(17) יש. 2: 10. ר. מל. 11. מל. 4: 7. ר. ויק. 5: 9.
(18) ויק. 26: 18. יש. 2: 12. בר. 4: 8. ר. מל. 5: 1. ש. 21.
(19) ר. ויק. 4: 2. ש. 1: 13.
(21) יש. 1: 11. 3: 8. 9.
(22) מל. 2: 11. 3: 8. בר. 12: 1. ר. ויק. 2: 1. יש. 2: 2. 3. 4: 17. מל. 3: 7. ר. ויק. 4: 3. ש. 6: 6.
(23) ש. 12: 2. מל. 3: 10.
(24) ש. 6: 4. ב. מל. 5: 17. בר. 6: 15. יש. 6: 11. מל. 3: 10. יש. 2: 10.
(25) יר. 8: 16. יש. 4: 2. יש. 4: 15. מל. 3: 9. ש. 12: 5.
(26) מל. 4: 4. 37: 8.
(27) ב. מל. 2: 10. 11. מל. 4: 7. ר. ויק. 5: 9.

28 לְזַכְּכְתֵּנִי.* סה כְּלִיל לֹא יִנְּצֵל לֹא יִנְּצֵל כִּי
אֵלֶיךָ: יְקֹוָק בְּחֵמָה: יְיַסְּרֵנִי יַסֹּר וְלַמָּוֶת לֹא
29 נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה
יָהּ זֶה הַשַּׁעַר לַיקֹוָק צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ:* אוֹדְךָ
כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדְךָ כִּי
30 אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:* מֵאֵת
יְקֹוָק הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ:
31 זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְקֹוָק נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ:
32 אָנָּא יְקֹוָק הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְקֹוָק הַצְלִיחָה נָּא:*
בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְקֹוָק בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְקֹוָק:
אֵל וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ:[1]

פרק ח.

1 אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה:* אוֹדְךָ
2 כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדְךָ כִּי
עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.

3 אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד:
4 כִּי אִם בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: אֲנִי שִׁעְשַׁעְתִּי
בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ:
5 אַל תַּעַזְבֵנִי:* אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי
עַד מְאֹד: אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי
6 עַד מְאֹד:* כִּי אִם בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי:
אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד:
7 כִּי אִם בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: אֲנִי אֶשְׁמְרָה
חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד:* כִּי אִם
8 בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ:
אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד: כִּי אִם בְּמִצְוֹתֶיךָ
9 אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: אֲנִי אֶשְׁמְרָה חֻקֶּיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי
עַד מְאֹד:* בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ לִשְׁמֹר
10 כִּדְבָרֶךָ: בְּכָל לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ:*

[1] חגו בעבתים—ליקוטים.

(28) בב. 20: 35. ו. דה. 4: 11. ד. דה. 3: 8. 11. 12. כה. 3: 11.
(29) מש. 12: 36. יג. 5: 4. מה. 3: 8. 4: 6. ו. דה. 5: 11. מה. 3: 16.
(30) נב. 7: 13. 63: 10. שה. 16: 43. ו. דה. 5: 19. יג. 1: 13. כה. 21: 28. כו. 8: 23. יג. 1: 14.
(31) מה. 3: 8. 19. בבב. 3: 2. בד. 4: 11. ו. בבב. 2: 1. בבב. 3: 3.
(32) ד. מה. 2: 10. מה. 3: 12. 13. מש. 6: 14. מב. 11: 25.

(1) מש. 5: 45. 48. כה. 6: 36. יג. 4: 32.
(2) מש. 13: 34. 15: 12. ו. דה. 4: 9. ו. מש. 3: 11. 23. 4: 21. בבב. 1: 4. 2: 20. בב. 7: 27. 9: 14. 26. 10: 10. 12. ו. מש. 3: 16. בב. 20: 35. ו. דה. 4: 8. 3: 11. 12. ד. דה. 3: 8. 11. 12. כה. 3: 11.
(29) מש. 12: 36. יג. 5: 4. מה. 3: 8. 4: 6. ו. דה. 5: 11. מה. 3: 16.
(30) נב. 7: 13. 63: 10. שה. 16: 43. ו. דה. 5: 19. יג. 1: 13. כה. 21: 28. כו. 8: 23. יג. 1: 14.
(31) מה. 3: 8. 19. בבב. 3: 2. בד. 4: 11. ו. בבב. 2: 1. בבב. 3: 3.
(32) ד. מה. 2: 10. מה. 3: 12. 13. מש. 6: 14. מב. 11: 25.

(1) מש. 5: 45. 48. כה. 6: 36. יג. 4: 32.
(2) מש. 13: 34. 15: 12. ו. דה. 4: 9. ו. מש. 3: 11. 23. 4: 21. בבב. 1: 4. 2: 20. בב. 7: 27. 9: 14. 26. 10: 10. 12. ו. מש. 3: 16. בב. 8: 21. בה. 1: 9. ד. מה. 2: 15.
(3) כו. 6: 13. ו. מה. 6: 18. ד. מה. 12: 21. יג. 4: 19. 20. מה. 3: 5. ו. דה. 4: 3. מב. ו. מה. 5: 1.
(4) מש. 12: 35. יג. 4: 29. כו. 1: 28.
(5) ו. מה. 6: 9. בבב. 5: 19. 21. מה. 3: 5. ו. בב. 6: 17. בבב. 5: 21. בבב. 22: 15.
(6) יז. 29: 8. מש. 24: 4. מה. 2: 4. 8. 18. ד. דה. 2: 3. כו. 1: 18. יג. 2: 2. מה. 3: 6.
(8) נב. 9: 2. מש. 4: 16. בב. 26: 18. כו. 1: 21. יג. 2: 11. 12. 4: 18. בבב. 3: 3. ו. בבב. 2: 4. 12. מש. 8: 12. 12: 46. ד. מה. 3: 18. 4: 6. ו. דה. 5: 5. ו. מש. 2: 9. כה. 16: 8. מש. 12: 36. (9) בבב. 5: 22.

(10) כו. 12: 2. בב. 1: 10. ו. דה. 5: 21. ו. בב. 2: 3. (11) ו. מה. 5: 9. 11. 10: 20. ד. מה. 6: 14. ד. דה. 3: 6. 14. כו. 6: 21. 13: 12. בבב. 6: 8. חה. 19: 17. ו. בב. 5: 20. (12) כו. 1: 24. 26. יג. 5: 3. (13) מש. 3: 20. 21. בב. 4: 13. (14) נב. 60: 1. כו. 13: 11. 12. ו. מה. 15: 34. ו. דה. 5: 6. מש. 5: 25. כו. 6: 4. 5. יג. 2: 5. מה. 3: 1. (15) מה. 4: 5. (16) מה. 4: 5. בבב. 6: 10. מש. 11: 2. 12: 1. מש. 12: 35. יג. 6: 13. (17) מה. 4: 5. כו. 12: 2. ו. דה. 4: 3. 5: 18. (18) מכ. 20: 1. 23: 20. 30. נב. 5: 11. 22. בה. 21: 34. (19) בב. 16: 25. ו. מה. 14: 26. מה. 3: 16. מב. 5: 13. (20) מה. 34: 1. נב. 63: 7. מה. 3: 17. ו. דה. 5: 18. ד. דה. 1: 3. בב. 13: 15. ו. בבב. 2: 5. 4: 11. (21) בש. 2: 3. ו. בבב. 5: 5. (22) בב. 3: 16. ו. מה. 14: 34. מה. 3: 18. בבב. 2: 5. ו. בבב. 3: 1. יג. 6: 5. (23) ו. מה. 11: 3. יג. 1: 22. 4: 15. מה. 1: 18. יג. 1: 23. (24) מה. 3: 20. 22. בבב. 2: 9. (25) מה. 3: 19. ו. בבב. 3: 7. בב. 20: 28. בבב. 1: 2. 4: 20. יג. 5: 2. (26) מש. 3: 5. בבב. 3: 5. בב. 10: 22. ו. מש. 5: 6. מש. 15: 3. 17: 17. (28) ד. מה. 11: 2. מה. 1: 22. בה. 4: 7. יג. 1: 4.

[2] ם: בְּזֵדִים. [3] מהמ"ד: בְּזֵדִים.

29 ואשר לחטאת תקריב את־הראש ואת־הכרעים ואת־הקרב ואת־הכליות ואת־בשר הצואר ואת־החזה תניף אתם תנופה לפני יהוה׃ 30 והקטיר הכהן המזבחה ניחוח ליהוה׃ וחזה בניו יהיה לאכלה׃ 31 ואת־שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ 32 והשוק הימנית תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם׃ 33 המקריב את־דם השלמים ואת־החלב לו תהיה המנה הימנית לחלק׃ 34 כי את־חזה התנופה ואת־שוק התרומה לקחתי מאת בני־ישראל מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחק־עולם מאת בני־ישראל׃

פרשה ה׳

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראתה או ידעה אם־לוא תגיד ונשא עונה׃ 2 או נפש אשר תגע בכל־טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא־בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה׃ 5 והיה כי־יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ 6 והביא את־אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן־הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ 7 ואם־לא תגיע ידו די שה והביא את־אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה האחד לחטאת והשני לעלה׃ 8 והביא אתם אל־הכהן והקריב את־אשר לחטאת ראשונה ומלק את־מראשו מול עורפו ולא יבדיל׃ 9 והזה מדם החטאת על־קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל־יסוד המזבח חטאת הוא׃ 10 ואת־השני יעשה עלה כמשפט ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו׃ 11 ואם־לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והקריב את־אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא־ישים עליה שמן ולא־יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ 12 והביאה אל־הכהן והקמיץ הכהן מלוא קמצו את־אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא׃ 13 וכפר עליו הכהן על־חטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לו והנותר יהיה לכהן כמנחה׃

14 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 15 נפש כי־תמעל מעל ושגגה בקדשי יהוה והביא את־אשמו ליהוה איל תמים מן־הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא׃ 16 ואת אשר חטא מן־הקדש ישלם ואת־חמשתיו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ 17 ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל־מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונה׃ 18 והביא איל תמים מן־הצאן בערכך לאשם אל־הכהן והכהן יכפר עליו על־שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה׃

20 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 21 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את־עמיתו׃ 22 או מצא אבדה והכחש בה ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה׃ 23 והיה כי יחטא ואשם והשיב את־הגזלה אשר גזל או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד אתו או את־האבדה אשר מצא׃ 24 או מכל אשר־יבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃

---

(30) בב 2: 23. יט 12: 5. ז פה 6: 15. 12: 27.
(31) בב 2: 24. במ 19: 5. בב 10: 7. 8. ו פה 6: 16.
(33) ז 5: 25. פה 3: 19. ו קהל 3: 6.

---

(1) במד 23: 22. פה 3: 20. (2) בב 20: 12. דב 5: 16. 27: 16. יז 35: 18. שו 22: 7. בבל 1: 6. במ 15: 4. בב 7: 10. (4) פה 3: 21. בב 18: 19. דב 4: 9. 6: 7. 20. 11: 19. שו 78: 4. במד 19: 18. 22: 6. 17: 29.

(5) פה 3: 22. ו קהל 6: 1. קהל 2: 9. ו קהל 2: 18. ב פה 7: 15. קה 2: 12. ו דבר 29: 17. פה 3: 22. (6) פה 3: 22. 23. (8) יט 2: 6. ב פה 5: 10. פה 3: 24. קהל 3: 28. פה 3: 11. (9) פה 4: 1. בם 25: 43. במ 13: 13. ו פה 7: 22. יט 2: 11. פה 3: 25. (10) ז 1: 19. 3: 16. פה 1: 11. (11) יט 12: 13. ב פה 6: 7. יז 6: 13. ו במ 5: 8. (12) במ 16: 17. ו פה 15: 50. יט 8: 38. יז 1: 21. פה 2: 15. לה 22: 53. במ 12: 31. 14: 30. יז 2: 2. פה 1: 13. יז 1: 3. (13) ב פה 10: 4. יז 6: 11. 5: 16. (14) זב 11: 5. לה 12: 35. ו קהל 1: 13. זב 59: 17. ב פה 6: 7. ו במ 5: 8. (15) זב 52: 7. יט 10: 15. (16) ו במ 5: 4. (17) זב 59: 17. ו במ 5: 8. קה 4: 12. קהל 1: 16. 2: 16. 19: 15. (18) לה 1: 18. יט 12: 12. פה 4: 2. ו במ 5: 17. במ 26: 41. קה 13: 33. יז 1: 16. קה 1: 4. ו קה 2: 1. (19) קה 4: 29. פה 4: 3. ב במ 3: 1. ב פה 3: 12. (20) ב פה 5: 20. קה 26: 29. 28: 20. יז 3: 1. ש 1: 7. 13. 14. ב קה 1: 16. 2: 9. שמשם 10. קה 28: 31. ש 1: 20. ו במ 2: 2. (21) פה 4: 7. קה 20: 4. ב קה 4: 12. קהל 3: 12. (22) פה 4: 8. (23) ו קהל 5: 14. (24) קהל 2: 7.

---

[1] במד זיש. בה. מה. לה:—נפש מי תחטא נפש ו פה.

[2] במד זיש. מה. לה. בבל:—ואשם (ואשמה) נקבת (נקבה) ד(זכר) בהמה.

[3] מה: פה (אשמה)

Esra.

Kapitel 1.

1 Im ersten Jahre Koresch, des Königs in Persien, auf daß erfüllet würde das Wort des HERRN durch den Mund Jeremia, erweckte der HERR den Geist Koresch, des Königs in Persien, daß er ließ ausrufen durch sein ganzes Königreich und auch durch Schrift und sprach:
2 So spricht Koresch, der König in Persien: Der HERR, der Gott des Himmels, hat mir gegeben alle Königreiche auf Erden und hat mir befohlen, ihm ein Haus zu bauen zu Jerusalem in Juda.
3 Wer nun unter euch ist von seinem ganzen Volk, mit dem sei sein Gott, der ziehe hinauf gen Jerusalem in Juda und baue das Haus des HERRN, des Gottes Israels, (das ist der Gott, der zu Jerusalem wohnet)
4 und helfe ihm an allen Orten, da er ist, daß ihn die Leute seines Orts mit Silber und mit Gold, mit Habe und mit Vieh unterstützen, ohne was sie freiwillig geben zum Hause Gottes zu Jerusalem.
5 Da machten sich auf die Obersten der Väter unter Juda und Benjamin und die Priester und Leviten, alle, deren Geist Gott erweckte, daß sie hinaufzögen, zu bauen das Haus des HERRN zu Jerusalem.
6 Und alle, die um sie waren, stärkten ihre Hände mit silbernen Gefäßen, mit Gold, mit Habe und mit Vieh und mit Kleinoden, ohne was sie freiwillig gaben.
7 Auch der König Koresch brachte heraus die Gefäße des Hauses des HERRN, welche Nebukadnezar hatte weggeführt von Jerusalem und getan in das Haus seines Gottes.
8 Die brachte heraus Koresch, der König in Persien, durch die Hand Mithredath, des Vogts, und zählte sie dar Sesbazar, dem Fürsten Juda.
9 Und dies ist ihre Zahl: dreißig goldene Becken, tausend silberne Becken, neunundzwanzig Messer,
10 dreißig goldene Schalen, vierhundert[1] und zehn andere silberne Schalen, tausend andere Gefäße.
11 Alle Gefäße, golden und silbern, fünftausend und vierhundert. Diese alle führte Sesbazar mit herauf, da die Gefangenen heraufzogen von Babel gen Jerusalem.

12 Und in den Städten umher, da sie gefangen gelegen hatten, wohnten sie.
13 Und zu Jerusalem kamen etliche der Obersten der Väter, etliche der Priester und Leviten, etliche der Hüter und Sänger, etliche des Volks, etliche der Tempelknechte, etliche der Knechte Salomo, etliche der Knechte Nethinim, etliche der Knechte Israel.
14 Und wohnten in ihren Städten, Juda und Benjamin, und die Priester und Leviten, etliche des Volks, etliche der Sänger, etliche der Hüter, etliche der Tempelknechte, etliche der Knechte Israel.
15 Und da der siebente Monat kam, waren die Kinder Israel in den Städten. Und das Volk versammelte sich wie ein Mann gen Jerusalem.
16 Und Josua, der Sohn Josadak, und seine Brüder, die Priester, und Serubabel, der Sohn Sealthiel, und seine Brüder machten sich auf und bauten den Altar des Gottes Israels,
17 daß sie Brandopfer darauf opferten, wie geschrieben steht im Gesetz Mose, des Mannes Gottes.
18 Und richteten den Altar auf über seinem Gestühl; denn sie hatten Furcht über den Völkern in den Landen, und opferten darauf dem HERRN Brandopfer des Morgens und des Abends.
19 Und hielten das Laubhüttenfest, wie geschrieben steht, und opferten Brandopfer, ein jeglicher Tag sein Maß, nach der Weise, wie es recht ist, ein jeglicher Tag sein Gebühr.
20 Darnach opferten sie das tägliche Brandopfer, dazu die Neumonde und alle heiligen Feste des HERRN, dazu alle, die freiwillig dem HERRN opferten freiwillige Opfer.
21 Vom ersten Tage des siebenten Monats fingen sie an, Brandopfer zu opfern dem HERRN. Aber der Grund des Tempels des HERRN war noch nicht gelegt.
22 Und gaben Geld den Steinhauern und Zimmerleuten, Speise, Trank und Öl den Sidoniern und Tyrern, daß sie Zedernholz brächten vom Libanon ans Meer gen Joppe, nach dem Befehl Koresch, des Königs in Persien, an sie.
23 Im andern Jahre, da sie kamen zum Hause Gottes zu Jerusalem, im andern Monat, fingen an Serubabel, der Sohn Sealthiel, und Josua, der Sohn Josadak, und ihre Brüder, die Priester und Leviten, und alle, die aus der Gefangenschaft gen Jerusalem kommen waren,
24 und setzten die Leviten von zwanzig Jahren an über das Werk des Hauses des HERRN.
25 Und Josua mit seinen Söhnen und Brüdern, Kadmiel mit seinen Söhnen, die Kinder Juda, standen miteinander, zu treiben die Arbeiter im Hause Gottes, dazu die Kinder Henadad mit ihren Söhnen und Brüdern, die Leviten.
26 Und da die Bauleute den Grund legten am Tempel des HERRN, traten sie dazu die Priester in ihren Kleidern mit Posaunen und die Leviten, die Kinder Asaph, mit Zimbeln, daß sie lobeten den HERRN nach der Weise Davids, des Königs Israel,
27 und sangen gegeneinander, lobeten und dankten dem HERRN: Denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich über Israel. Und alles Volk jauchzte mit großem Geschrei, daß sie lobeten den HERRN, darum daß das Haus des HERRN gegründet war.
28 Und viele der Priester und Leviten und der Obersten der Väter, die alten Leute, die das erste Haus gesehen hatten, da dieses Haus vor ihren Augen gegründet ward, weineten mit großer Stimme; viele aber jauchzten mit Freuden und hoben ihre Stimme hoch,
29 daß man des Jauchzens mit Freuden nicht hören konnte vor dem Geschrei des Volks; denn das Volk jauchzte mit großem Geschrei, daß man es weithin hörete.
30 Da aber kamen die Widersacher Juda und Benjamin, daß sie wollten Feinde sein denen, die da bauten, und kamen zu Serubabel und zu den Obersten der Väter und sprachen zu ihnen: Wir wollen mit euch bauen; denn wir suchen auch euren Gott wie ihr und opfern ihm seit der Zeit Asarhaddons, des Königs in Assur, der uns hierher gebracht hat.

[1] Hebr. vierhundert.

(1) 1. Mo. 1: 2.
(2) Jes. 1: 7. 2. Mo. 1: 2. 1. Chr. 1: 2.
(3) Jes. 1: 8. 9. 1. Mo. 1: 4. 1. Mo. 1: 15. 16. Mo. 1: 3. 1. Mo. 1: 2. 2. Mo. 1: 3. (5) Jes. 12: 13. 15: 26. 2. Mo. 8: 1. 2. Mo. 4: 14. 15. (6) Mos. 6: 29. 1. Mo. 1: 3. 2. Mo. 1: 10. (7) 2. Mo. 3: 2. 7: 3. 4. Mo. 3: 1. 6: 20. Mo. 4: 3. 18. 2. Mo. 1: 8. 2. Mo. 1: 9. 1. Mo. 1: 17. 4. 14. (8) Jes. 1: 9. 1. Chr. 1: 20. 1. Mo. 2: 5. 2. Mo. 2: 26. 4: 1. (9) 1. Mo. 3: 12. 2. Mo. 6. (10) Jes. 2: 18. 12: 2. 1. Mo. 5: 10. 2. Mo. 24: 16. 1. Mo. 1: 8. 3: 13. 5: 23. 1. Mo. 1: 5. 4: 15. (11) Mos. 2: 1. 4. 5. 1. Mo. 10. Mo. 1: 6. Mos. 15: 8. 1. Mo. 1: 12. 14. (13) 2. Mo. 4: 22. (15) 2. Mo. 2: 3. (17) 2. Mo. 1: 7. (19) 2. Mo. 1: 11. Jes. 8: 9. (20) Jes. 8: 19. 5: 5. 1. Mo. 6: 19. 20. (23) 2. Mo. 5: 8. 2. Mo. 4: 6. (25) 2. Mo. 2: 24. (26) 2. Mo. 1: 14. 5: 12. (27) 1. Chr. 1: 1. Mo. 1: 10. 1. Mos. 2: 12. 4: 1. Mo. 4: 1. Mo. 1: 10. Mo. 3. (28) 2. Mos. 1: 5. Jes. 48. 17. 2. Mo. 2: 11. (29) Esr. 5: 41. Jes. 5: 3. 1. Mo. 2: 8. (30) Mo. 2: 1. Esr. 16: 19. Mos. 1. Mos. 2: 2.

פרק: ד.

1 בא לו אבי מכתבו ולקח כתבותו: מי מלך
בקרקע: מי קבר בחוץ: מי קמטו
2 מלכותו:* ויעמוד מבחוץ: ויכו סביב לפיו:
3 ויאמר: ועתה כתבו לנו: ומי יודע: ומי
מפרש לנו: ויאמר לנו: כתבו לו מכתב
כתבותו: ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
4 ויכתוב אליו כאשר צוהו:* ויקח מכתב
5 ויקרא: ויכתוב כאשר צוהו: ויאמר:
6 ויקרא: ויכתוב כאשר צוהו:* ויהי
כאשר כתב ויקרא: ויכתוב כאשר צוהו:
7 ויקח מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב
8 כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
9 ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
10 צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
11 ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
12 ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
13 צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
14 ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
15 מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
16 צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:
17 ויקרא בו: ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח
מכתב מידו: ויקרא בו: ויכתוב כאשר
צוהו:* ויקח מכתב מידו: ויקרא בו:
ויכתוב כאשר צוהו:* ויקח מכתב מידו:

64. ס. ל. ס.

וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַסָּה וּמְרִיבָה עַל רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת יְהוָה לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבֵּנוּ אִם אָיִן׃ 4 וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ 6 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ 7 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק׃ 8 וְיָדֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ 9 וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב׃ 10 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל מֹשֶׁה בְּחָרָה לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֵם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי׃ 11 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה׃ 12 וַיְהִי יָדֵי מֹשֶׁה כְּבֵדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עֲמָלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב׃ 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי מָחֹה אֶמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ 15 וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נִסִּי׃ 16 וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר׃

17 וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 18 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ׃ 19 וְאֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה׃ 20 וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי וֵאלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֶחֶרֶב פַּרְעֹה׃ 21 וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל מֹשֶׁה אֶל הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים׃ 22 וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ׃ 23 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה׃ 24 וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדוֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְהוָה׃ 25 וַיִּחַדְּ יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם׃ 26 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת הָעָם מִתַּחַת יַד מִצְרָיִם׃ 27 וַיֵּדַע עַתָּה כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם׃ 28 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל לֶחֶם עִם חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃

פרשה ה׳

1 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב׃ 2 וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עָרֶב׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ כִּי בָא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים׃ 4 כִּי יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת תּוֹרֹתָיו׃ 5 וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃ 6 נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא תוּכַל עֲשֹׂתֶנּוּ לְבַדֶּךָ׃ 7 עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעָצְךָ וְיִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מ֫וּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ אַתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים׃ 8 וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן׃ 9 וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 10 וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ׃ 11 אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מְקֹמוֹ יָבֹא לְשָׁלוֹם׃ 12 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר׃ 13 וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת׃ 14 וַיִּשְׁפְּטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה וְכָל הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם׃ 15 וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אַרְצוֹ׃ 16 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

17 וַיָּבֹאוּ בְּמִדְבַּר סִינַי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי׃ 18 וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר׃ 19 וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 20 אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי׃ 21 וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ׃ 22 וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃ 24 וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃ 25 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 27 וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינָי׃ 28 וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וְנֹגֵעַ בְּקָצֵהוּ כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ 29 לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃ 30 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ 31 וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל תִּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה׃ 32 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ 33 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃ 34 וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל הָהָר מְאֹד׃ 35 וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ 36 וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי עַל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ 37 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ אֶל יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃ 38 וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ בָּם יְהוָה׃ 39 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעַדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ 40 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֵךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ בָּם׃ 41 וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

(4) ד. סה. 11: 18. 21.
(5) בב. 17: 12. ד. סה. 11: 22. ס. 11: 1. בג. 23: 6. 26: 4. 5.
(6) בג. 22: 3. בכב. 1: 13. 14. בג. 8: 3. 9: 1. ס. 10: 5. כה. 1: 6.
(7) סמ 13: 44.
(8) נב. 53: 11. נו. 9: 23. 24. שמ. 17: 3. ו. סה. 2: 2. סה. 2: 2.
(9) ס. 10: 3. 5. 1: 17. 3: 21. 22. 9: 30. 10: 6. בכב. 2: 16.
(10) ס. 6: 3-5. 8: 17. ד. סה. 4: 10. 11. ד. בכ. 2: 11. 12. ו. בכ. 4: 13.
(11) בג. 26: 7.
(12) ו. בכ. 6: 12. בב. 12: 23.
(13) סו. 45: 10. כה. 9: 62. ד. סה. 5: 16. ו. סה. 9: 24. 26. בב. 6: 1.
(14) ד. בכ. 4: 7. 8. בב. 12: 1. 3: 1.
(15) ו. סה. 2: 6. 14: 20. בכב. 5: 10.
(16) ס. 12: 16. 15: 5. בכב. 6: 16. בו. 2: 2.
(17) ו. סה. 4: 16. 11: 1. בו. 4: 9. ו. בה. 1: 6. בכ. 5: 3.
(18) בכב. 1: 7. 2: 21. 6: 12. בו. 1: 15. 16.
(19) ד. סה. 11: 15. ד. בכ. 2: 1. ס. 16: 18. ו. 21: 27.
(4) ס. 12: 12. בו. 3: 1. ו. בה. 5: 16. ו. בכ. 4: 13. 25. בד. 5: 8. 9. ו. בב. 10: 25. בכ. 4: 7. ד. בכ. 3: 8. ס. ד. בה. 2: 2.
(6) סו. 55: 22. סמכ. 16: 3. סמ 6: 25. כה. 12: 22. ו. בכ. 5: 7.
(7) סמ. 14: 27. ס. 5: 1. סה. 3: 15.
(8) ו. בה. 5: 22.
(9) בו. 3: 17. ס. 15: 33. 16: 20. ו. סה. 14: 33. ד. סה. 13: 11. ו. בה. 5: 23. בב. 13: 20.
(10) ד. סה. 11: 9.
(11) ו. בכ. 6: 8. 9.

[1] מ: בְּחֹרֵב. [2] מ: בְּחֹרֵב. [3] מ: בְּחֹרֵב. [4] מ: מִדְבַּר.

[5] מ: בְּחֹרֵב בֵּית מִדְבָּרִי הוּא לְבַדּוֹ.

12 לב מעבד בוגד לב.* חבוטה עם בוגד לב: 13 ומשובה מן דרכיו ישבע: רעב נפשו מרע ורודה: 14 מעבד אדמתו ישבע לחם ורודף ריקים ישבע רוש: 15 חלה: לקוטה תאכלנו כי אין[1] מעבד לה מרעיתו.* 16 נוד אפרים: עצבים חברה הנחה לו: 17 מרעיתו.* 18 רע עין ממהר הון ולא ידע כי חסרון יבואנו: 19 מגלה סוד הולך רכיל ועם פתה לשפתיו אל תתערב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשכה: 21 נחלה מבהלת בראשונה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה ויושיעך: 23 אבן שלמה ומאזני מרמה לא טובות יחדו: 24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו:

18 כל מעבד ואב כל: מאזני מלי בלב: מעבד עם בלבו אב מעבד ואב בלבלה מעבד: בור ומקוה מעבד: בשר ומשפחה: 19 מלכים לב עבדי רשע כי בצדקה יכון כסא: 20 משפטי מעבד מאזני: אבן לבלה מעבד עם אבן שלמה: 21 מלכים מלך לחכם מעבד מאזני. מלכים מלך לבלה מעבד מאזני: 22 מלכים מלך לבלה מעבד: חכמה מאזני מעבד עם בור מעבד. 23 מלכים מעבד מאזני מעבד: אמן.

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל

מלכות.

פרק א.

1 משלי: שלמה מעבד מאזני מלכות בלבלה: 2 לדעת חכמה ומוסר מעבד מאזני אמרי בינה: 3 מעבד מאזני מוסר השכל צדק ומישרים ונכונות: 4 מעבד מאזני לתת פתאים ערמה לנער דעת ומזמה: 5 חכם מעבד ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה: 6 מעבד מאזני משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 מעבד מאזני יראת יהוה דעת חכמה ומוסר אוילים בזו:

8 שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך: 9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך: 10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה: 11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: 12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור: 13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך עמם אל תמנע רגלך מנתיבתם: 16 כי רגליהם לרע ירוצון וימהרו לשפך דם: 17 כי חנם מזרה הרשת לעיני כל בעל כנף: 18 והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם: 19 כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה: 21 בראש המולות תקרא בפתח שעריה באמריה תאמר:

22 עד מתי פתאים תאהבו פתי לפתיו וליצים להם לץ חמדו ואוילים ישנאו דעת: 23 תשובו לתוכחתי הן אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: 24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב: 25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם: 26 גם אני באידכם אלעג אשחק בבא פחדכם: 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם צוקה ומצוקה: 28 אז תקראני ולא אענה אשחרני ולא ימצאני: 29 תחת אשר שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: 31 ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו: 32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות אוילים תאבדם: 33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

---

[1] מעבד. מעבד אין. מעבדת.

(12) ו. מה. 4: 11. ד. מה. 6: 10. 11: 27. (13) משם. 15: 5. ד. מה. 12: 9. (14) ש. 1: 7. (15) ד. מה. 11: 8. 9. (17) ש. 15: 28. מלכים. 3: 14. (18) ש. 2: 25. חב. 13: 16. ד. מה. 9: 12. (19) מה. 23: 1. ד. מה. 9: 8. יא. 1: 7. 3: 16. (20) ש. 16: 27. מלכים. 1: 5. (21) מלכים. 1: 2. (22) ש. 1: 13. (23) ש. 16: 24.

(1) יא. 1: 1. (2) ו. מה. 4: 17. יא. 6: 21. מלכים. 1: 3. (3) ו. מה. 1: 4. יא. 1: 16. ש. 1: 3. 4: 6. (4) מה. 1: 9. יא. 1: 15. משלי. 5. חב. 6: 10. (5) ד. משם. 4: 8. ו. ש. מלכים. 1: 4. (6) משם. 24: 14. מב. 16: 15. ש. 10: 18. מה. 1: 23. מב. 4: 8. משם. 15: 16. ש. 1: 11. ב. 5: 41. ש. 5: 3. (12) יא. 5: 20. מה. 3: 15. מב. 26: 18. יא. 1: 11. (13) יא. 6: 12. חב. 2: 14. ו. ש. 2: 9. ו. ש. 2: 12. ד. ש. 1: 11. משם. 3: 17. יא. 1: 6. (14) יא. 1: 7. (15) ד. מה. 4: 4. חב. 1: 3. מלכים. 3: 14. (16) משם. 1: 3. ו. מה. 8: 6. יא. 3: 9. חב. 1: 2. ש. 2: 10. 38: 8. יא. 1: 21. מה. 2: 10. 15. ו. מל. 3: 22. ש. 11: 36. חב. 2: 10.

[2] משם אין. בלי.—ביי.

11. ד. מה. 6: 1. יא. 3: 2. מלכים. 2: 11. ו. מל. 5: 12. (7) מה. 4: 12. משלי. 23. ד. מה. 11: 23. ו. מל. 4: 6. (8) ש. 15: 30. (9) יא. 1: 15. 16. מה. 1: 3. 4. ו. מה. 1: 5. ש. 12: 2. יא. 5: 10. 17. 1: 8. (10) יא. 4: 1. ש. 1: 27. ו. 28: 2: 12. 4: 1. משם. 15: 16. ד. מה. 9: 8. ש. 1: 11. מלכים. 3: 1. חב. 13: 21. (11) יא. 3: 16. 6: 10. 4: 2.

ויעל משם בית־אל ויהי הוא עלה בדרך ונערים
קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה
קרח עלה קרח׃ 24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם
בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן־היער ותבקענה
מהם ארבים ושנים ילדים׃ 25 וילך משם אל־הר
הכרמל וישב משם שמרונה׃

ג

1 ויהורם בן־אחאב מלך על־ישראל בשמרון בשנת
שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים
עשרה שנה׃ 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאבי
ואמו ויסר את־מצבת הבעל אשר עשה אביו׃
3 רק בחטאות ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־
ישראל דבק לא סר ממנו׃ 4 ומישע מלך מואב היה
נקד ומשלם את־מלך ישראל מאה אלף כבשים
ומאה אלף אילים צמר׃ 5 ויהי כמות אחאב ויפשע
מלך מואב במלך ישראל׃ 6 ויצא המלך יהורם
ביום ההוא משמרון ויפקד את־כל־ישראל׃
7 וילך וישלח אל־יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פשע בי התלך אתי למלחמה אל־מואב
ויאמר אעלה ירדתי כמוני כעמך כסוסי כסוסיך׃
8 ויאמר איה נעלה ויאמר דרך מדבר אדום׃
9 וילך מלך־ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו
דרך שבעת ימים ולא־היה מים לצבא ולבהמה
אשר לרגליהם׃ 10 ויאמר מלך־ישראל אוי כי־קרא
יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב׃
11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרש את־
יהוה מעליו ויען אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר
פה אלישע בן־שפט אשר יצק מים על־ידי אליהו׃
12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר־יהוה וירדו אליו
מלך־ישראל ויהושפט ומלך אדום׃ 13 ויאמר אליהו
אל־יהורם מה־לי ולך לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי
אמך ויאמר לו מלך־ישראל אל כי־קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב׃ 14 ויאמר
אליהו חי־יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם כי
נשא פני יהושפט מלך יהודה אם־אביט אליך ואם־
אראך׃ 15 ועתה קחו־לי מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד־יהוה׃ 16 ויאמר כה אמר יהוה גדוד
גדוד עשו הגיא הזה׃ 17 כי כה אמר יהוה לא־
תראו רוח ולא־תראו גשם והגיא ההוא מלא־מים

---

(17) ממש 1: 1. 3. 17: 5. ו. מה 8: 6.
(18) יש 1: 10. 22: 4: 15. 5: 23. ו. מה 11: 3. פד 26: 23. ו. מה 15: 20. 23. כלש 1: 5.
(19) ממש 1: 16. 3: 34. מה 2: 9. 3: 11.
(20) יש 2: 14-16. ד. מה 5: 18. יש 1: 10.
(21) יש 2: 1. 2. 12. 19. 4: 18. כלש 1: 15. 16.
(22) יש 2: 15. 16. כה 1: 75. יש 1: 4. 5: 27. ו. דה 4: 7. כלש 2: 14. מה 24.
(23) יש 3: 17. מה 2: 7. ממש 15: 6. ט 10: 18. מה 1: 6. פד 1: 17. ד. מה 3: 6. 4: 1. 5: 18. יש 3: 7. מה 1: 25. ו. כלש 2: 7.
(24) ט 5: 3. ד. מה 7: 4. יש 3: 1. 13. ד. מה 1: 5. 6. פש 3: 10. ד. כלש 1: 8. 2: 10. יש 1: 23.
(25) ו. מה 9: 17. כלש 2: 7. יש 3: 2. מה 1: 23. ט 15: 19.
(26) ט 16: 25. ו. מה 2: 7. יש 3: 9. ממש 13: 11. ד. כלש 1: 10.
(27) ד. מה 2: 14. ט 9: 23. יש 1: 7. 3: 8. ו. כלש 1: 1.
(28) פד 20: 27. 31. ד. מה 11: 2. יש 5: 27. מה 1: 22.
(29) ו. מה 15: 10. מה 2: 1. יש 1: 19. 3: 7. 20.

1 ותפשע: מ.

2 ויאמר אל־יהוה׃ 3 ויאמר אל־יהוה׃ 16 כה אמר יהוה עשו את־הנחל הזה גבים גבים׃ 17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים

(1) מה 1: 29. פש 1: 30. ו. דה 2: 2.
(2) ד. מה 1: 6. מה 3: 14. פש 3: 8. מה 1: 9.
(3) ו. מה 1: 24. 2: 6: 7. יש 1: 8. מה 1: 9.
(4) ט 16: 18. ד. מה 11: 13. יש 4: 14. 5: 6. מה 2: 8. 18.
(5) ו. מה 5: 3. ו. דה 2: 17. ו. מה 14: 40. ו. כלש 5: 9.
(6) ו. דה 4: 1. מה 3. 23.
(7) יש 2: 21. 22. 3: 17. מה 1: 8.
(8) יד 29: 8. ט 16: 17. יש 5: 6. מה 2: 18. כד 13: 9. ממש 15: 2. כלש 1: 14. מה 2: 22. כלש 3: 9. מה 2: 20.
(9) ממש 1: 14. מה 1: 19.
(10) ממש 1: 16. יש 1: 20.
21. ו. כלש 3: 22. מה 1: 16. (11) דה 10: 16. 30. 6. יא 4: 4. ט 2: 29. פש 3: 3. ט 6: 6. יש 4: 22. מה 3: 8. 9.
(12) ט 6: 4. מה 3: 1. יש 1: 19. 3: 7. פד 2: 24.
(13) יש 2: 1. 5. 6. 11.
(14) יש 2: 15. 16.
(15) פד 3: 15. מו 68: 18. יב 53: 12. ממש 12: 29. כה 18: 11: 22. ממש 12: 31. 16: 21. יש 4: 8. כד 2: 14. יש 6: 12.
(16) ט 14: 2. 3. 10. 13. 17. ו. מה 8: 8. ט 14: 5. כלש 4: 10.
(17) כד 8: 5. 9. 9. 10: 1.

ישכנו בתוך בתי מצריים: ואתן את העם הזה חן בעיני 18
מצריים. * והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה אשה 19
משכנתה וגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם
על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצריים: * ויען 20
משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי
יאמרו לא נראה אליך יהוה: ויאמר יהוה אליו מזה 21
בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו 22
ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו: ויאמר יהוה אל 23
משה שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את
נפשך: וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו 24
אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם
חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ויאמר יהוה אל 25
משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו 26
וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את
מטה האלהים בידו: ויאמר יהוה אל משה בלכתך 27
לשוב מצרימה ראה כל המופתים אשר שמתי בידך
ועשית אתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח
את העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי 28
ישראל: ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן 29
לשלחו הנה אני הרג את בנך בכרך: ויהי בדרך 30
במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח צפרה 31
צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן
דמים אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת 32
ילכו אהרן אל משה המדברה ויפגשהו ויישק לו: 33
ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת
כל האתות אשר צוהו: וילכו משה ואהרן ויאספו את 34
כל זקני בני ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים
אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם:
ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל 35
וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו: ואחרי כן באו 36
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה 37
מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי
את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו אלהי 38
העברים נקרה אלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב:
ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את 39
העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים 40
עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ויצו פרעה 41
ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: לא
תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
יילכו וקששו להם תבן: ואת מתכנת הלבנים אשר הם 42
עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי
נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו:
תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי 43
שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר 44
כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם 45
תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: ויפץ 46
העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים היו 47
אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר היה
בהיות התבן: ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם 48
נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול
שלשם גם תמולם גם היום: ויבאו שטרי בני ישראל 49
ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: תבן 50
אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ולא יגדו
עבדיך: ויגד כי הנם מכים עבדיך וחטאת עמך: 51
ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה
ליהוה: ועתה לכו עבדו את העם ותבן לא יתן לכם 52
ותכן לבנים תתנו: וירא שטרי בני ישראל כי בדע הם 53
לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את 54
משה ואת אהרן נצב לקראתם באתם מאת פרעה:
ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם 55
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם
להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות 56
לעם הזה למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה 57
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:

מלכות: ו.

ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה 1
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: וידבר 2
אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל 3
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא
נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם 4
את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני 5
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים
אתם ואזכר את בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני 6
יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים
גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים 7
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי 8
את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה
לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כן אל בני ישראל 9
ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ויאמר 10
יהוה אל משה לאמר: בא דבר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה 11
לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואני ערל שפתים: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן 12
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית אבתם 13
בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
משפחות ראובן: ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין 14
וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון: ואלה 15
שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי
לוי מאה שלשים ושבע שנה: בני גרשון לבני ושמעי 16
למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל 17
ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה: ובני עמרם 18
אהרן ומשה ומרים אחותם ובני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר: ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני 19
עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח עמרם את יוכבד 20
דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם מאה שלשים ושבע שנה: ובני יצהר נפג וזכרי 21
ועזרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ויקח אהרן 22
את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד
לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי: 23
ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה 24
ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם:
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני 25
ישראל מארץ מצרים על צבתם: הם המדברים אל פרעה 26
מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה
והוא אהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ 27
מצרים: וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר 28
אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:
ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך 29
ישמע אלי פרעה: וידבר יהוה אל משה ראה נתתיך 30
אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר 31
את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח
את בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה 32
והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא 33
ישמע אליכם פרעה ונתן את ידי במצרים והוצאתי את
צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על 34
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה 35
ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים 36
שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה:

מלכות: ז.

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה 1
ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל אשר
אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני 2
ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי 3
את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אליכם 4
פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את
עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: וידעו 5
מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן 6
כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה 7
ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה:
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: כי ידבר אליכם 8
פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את
מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: ויבא משה ואהרן 9
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את
מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: ויקרא גם 10
פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם המה חרטמי מצרים
בלהטיהם כן עשו: ויבלעו מטות אהרן את מטותם: 11
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 12
לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו 13
על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך:
ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר 14
שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה:
כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אני מכה 15
במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם:
והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים 16
לשתות מים מיאר: ויאמר יהוה אל משה אמר אל 17
אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם
על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו
דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 18
ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה
ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו
ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: והדגה אשר ביאר 19
מתה ותבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר
ויהי הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים 20
בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה: ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 21
ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא
יכלו לשתת מימי היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:
וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: 22
ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה עוד 23
להשלח הנני נגף את כל גבולך בצפרדעים: ושרץ 24
היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל
מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך:
ואל עמך ואל כל עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה 25
אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות
על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ
מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל 26
הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ויעשו חרטמם בלהטיהם 27
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה 28
למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר 29
משה לפארה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך
ולעמך להכרית הצפרדעים ממך וממתיך רק ביאר
תשארנה: ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי 30
אין כיהוה אלהינו: ויסרו הצפרדעים ממך וממתיך 31
ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה: ויצאו משה ואהרן 32
מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו 33
הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות: ויצברם 34
חמרם חמרם ותבאש הארץ: ויראה פרעה כי היתה 35
הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך 36
והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים:
ויעשו כן ויט אהרן בידו במטהו ויך את עפר הארץ 37
ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם
בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמם להוציא את הכנם 38
ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה: ויאמרו החרטמם 39
אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה השכם 40
בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו
כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם איני משלח 41
את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את
הערב ומלאו בתי מצרים את הערב גם האדמה אשר
המה עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר 42
עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי
אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדות בין עמי ובין 43
עמך למחר יהיה האות הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב 44
כבד בית פרעה ובבתי עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת
הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה אל משה ואל אהרן 45
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר משה לא נכון 46
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן
נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך 47
שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר
יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם 48
ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת
התפללו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך 49
והעתרתי אל יהוה והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם
לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 50
ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם 51
הזאת ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה בא 52
אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה לשלח והנה 53
עודך מחזיק בהם: הנה יד יהוה היה במקנך אשר
בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד
מאד: והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה 54
מצרים ולא ימת מכל לבני ישראל דבר: ויעש יהוה 55
את המופת הזה מחר: ויעש יהוה כן ויהי כל מקנה
מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה 56
והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן 57
קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים
לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על 58
האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים:
ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה 59
השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה:
ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי 60
היה השחין בחרטמם ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב 61
פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה:
ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה 62
ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי 63
אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני
בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת 64
עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי
בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם הנני 65
משחיר כעת מחר אבן כבדה מאד אשר כמהו לא היתה
במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז 66
את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד
ומתו: המירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את 67
עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל 68
דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר 69
יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב
השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים 70
ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד
על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד 71
כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי: והכה הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר 72
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני 73
ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה 74
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני
ועמי הרשעים: התפללו אל יהוה ורב מהיות קלת 75
אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד: ויצא משה 76
את העיר מעם פרעה ואת כפי אפרש אל יהוה הקלת
יחדלון עוד והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני 77
יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבב
והפשת גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה: 78
ויצא משה את העיר מעם פרעה ויפרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא 79
פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד
לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני 80
ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: ויאמר יהוה אל 81
משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר 82
באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה 83
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני:
כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר 84
ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך 85
ובתי כל עבדיך וכל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן
ויצא מעמו את פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד 86
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את 87
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את
יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים: ויאמר משה בנערינו 88
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך
כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם 89
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה 90
אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה 91
אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ואכל את כל עשב הארץ את כל אשר
הותיר הברד: ויט משה את מטהו על ארץ מצרים 92
ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הרוח הקדים נשא את הארבה: ויעל הארבה על כל 93
ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את 94
עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק
בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: ויאמץ פרעה 95
לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה 96
אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם 97
פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד
ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא 98
שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נטה את 99
ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך:
ויט משה את ידו השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ 100
מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו
איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור
במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את 101
יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו 102
ליהוה אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע
מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה: ויחזק יהוה את 103
לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:
ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך: 104
ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב:
ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה 105
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם:
ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא 106
בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים 107
אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני 108
ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען
תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה 109
וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה
בחרי אף: ויהוה אמר אל משה לא ישמע אליכם 110
פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן 111
עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

מלכות: ח.

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה 1
אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:
כי אם מאן אתה לשלח עוד אתם: והנה יד יהוה 2
בא במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין מקנה 3
ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת מכל לבני ישראל
דבר: ויעש יהוה את המופת הזה מחר: ויעש יהוה 4
כן ויהי כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת
אחד: וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד 5
ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל 6
משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן
ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה: והיה לאבק על 7
כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין
פרחת אבעבעת במצרים: ויקחו את פיח הכבשן 8
ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין
פרחת אבעבעת באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם 9
לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם
ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע 10
אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל 11
משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה
ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי 12
אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני
בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת 13
עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי
בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם הנני 14
משחיר כעת מחר אבן כבדה מאד אשר כמהו לא היתה
במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז 15
את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד
ומתו: המירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את 16
עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל 17
דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר 18
יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד
בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב
השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים 19
ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד
על ארץ מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד 20
כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי: והכה הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר 21
בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני 22
ישראל לא היה ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה 23
ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני
ועמי הרשעים: התפללו אל יהוה ורב מהיות קלת 24
אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד: ויצא משה 25
את העיר מעם פרעה ואת כפי אפרש אל יהוה הקלת
יחדלון עוד והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה
הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני 26
יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבב
והפשת גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה: 27
ויצא משה את העיר מעם פרעה ויפרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה: וירא 28
פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד
לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני 29
ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: ויאמר יהוה אל 30
משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב
עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר 31
באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת
אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא משה 32
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני:
כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר 33
ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד
ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך 34
ובתי כל עבדיך וכל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן
ויצא מעמו את פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד 35
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את
יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את 36
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את
יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים: ויאמר משה בנערינו 37
ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך
כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם 38
כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה 39
אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה 40
אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על
ארץ מצרים ואכל את כל עשב הארץ את כל אשר
הותיר הברד: ויט משה את מטהו על ארץ מצרים 41
ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הרוח הקדים נשא את הארבה: ויעל הארבה על כל 42
ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויכס את 43
עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק
בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: ויאמץ פרעה 44
לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתירו אל יהוה 45
אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם 46
פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד
ויסע את הארבה ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא 47
שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נטה את 48
ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך:
ויט משה את ידו השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ 49
מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו
איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור
במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את 50
יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו 51
ליהוה אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע
מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה: ויחזק יהוה את 52
לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי
השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:
ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך: 53
ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב:
ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה 54
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם:
ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא 55
בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה
הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים 56
אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני 57
ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען
תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה 58
וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה
בחרי אף: ויהוה אמר אל משה לא ישמע אליכם 59
פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן 60
עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

---

[1] ואל יתרו חתנו—חסר אלי. [2] מ: מדוכלי. [3] מ: ממצרים. [4] מסורה: ד'

3 מחזיק:* מלכו ועם מחזק בו: בלתי לשוא בחרו בו לא יטשם: כחמד
4 יקר לבנו לשמשם: כחמד עבד מעשיהו יחזקו מעשיו:* הן אתה
5 קצפת כי חטאנו בם עולם ונושע: כלנו כטמא היינו וכבגד עדי
6 כל צדקתינו[1] כבגד בלה כלנו נבול עלה כרוח עונתינו ישאונו:
7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו
8 ותמגנו:* ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יוצרנו
9 ומעשה ידיך כלנו:* אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר
10 עון הן הבט נא עמך כלנו: ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר
11 היתה ירושלם שמה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו
היה לשרפת אש וכל מחמדינו היו לחרבה:
12 העל אלה תתאפק יהוה תחרש ותענה אותנו עד מאד:

ישעיה.

פרק א.

1 חזון ישעיה בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיה
2 יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה: שמעו השמים והאזיני ארץ כי
3 יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והמה פשעו בי: יודע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן:
4 הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את
5 יהוה נאצו את קדוש ישראל נזורו אחור: על מה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל לב דוי: מכף רגל ועד ראש אין בו
6 מתם פצע וחבורה וכמה טרי לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:
7 ארצכם שממה ערי אשכם שרפות אש אדמתכם נכחכם זרים אכלים
8 אתה ושממה כמהפכת זרים: ונותרה בת ציון כסכה במלונה כמקשה
9 במצרה: לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו
10 לעמרה נמשלנו: שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
11 עם עמרה: למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: כי תבאו
12 לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: לא תוסיפו הביא
מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרוא מקרא לא
13 אוכל הון ועצרה: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח
14 נלאיתי נשא: ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו
15 תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו: רחצו הזכו הסירו רע
16 מעלילותיכם מנגד עיני חדלו הרע: למדו היטב דרשו משפט
17 אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר
18 יהיו: אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר:

---

[1] כחמד. [2] כחמד יקר.—בגדי עדי כלה.

(3) יש. 6: 19. ד. 21. ד. 25. 3: 1. 2. כחמד. 24. בב. 15: 1. ס. 16. 9. ד. סה. 2: 12. 37. ד. כש. 4: 11. סמה 13: 11. 1. סה. 4: 1. (12) סה. 1: 7. כחמד. סה. 1: 26. 2: 2. יש. 6: 20. 23. ים. 15: 30. סמה 5: 48. ב. סה. 2: 6. 14: 20. בה. 3: 1. 7. (5) יש. 5: 15. 1. יח. 4: 12. 15. חב. 5: 14. יש. 5: 16. (14) ד. כש. 4: 10. 11. (6) סמה. 10: 12. סה. 3: 16. כחמד. 24. בב. 9: 50. 1. כתב. 3: 15. (15) ים. 16: 5. 1. סה. 16. 19. (7) יש. 6: 21. (16) 1. יח. 5: 27. (8) יש. 6: 22. (17) כחמד. 2. 1. כש. 6: 4. (9) כחמד. 10. (10) בב. 19: 29. 20: 4. 27:

(18) 1. סה. 16: 21. ד. יח. 25. 3: 17. חב. 13: 3. —:o:— [חב. מה. 64.] (1) ד. סה. 1: 19. ד. יח. 1: 1. 1. כתב. 5: 12. יש. 1: 2. (2) ים. 1: 8. יש. 1: 16. כחמד. 4. (3) 1. יח. 2: 13. סמה 6: 29. כתב. 5: 6. 1. יח. 3: 6. ד. יח. 1. 11. בר. 2: 17. ים. 16: 6. חב. 6: 10. (4) סה. 3: 12. ד. יח. 2: 13. (5) בב. 16: 20. 1. סה. 2: 4. 20. ד. סה. 6: 6. סה. 2: 2. חב. 2: 3. 1. יח. 2: 1. 10. 11. ד. יח. 3: 7. (6) 1. סה. 4: 16. 11: 1. יח. 3: 17. 1. יח. 2: 14. ד. יח. 3: 9. בב. 5: 41. חב. 10: 34. (8) ים. 10: 18. 1: 8. ד. יח. 1: 4. (9) 1. יח. 2: 1. 1. סה. 12: 2. כתב. 4: 6.

10 בב שמחנו לבחנם מי יעמוד לבאר: מה
מחשבות מי יעלה: מי רבו קץ לו מי כל מי בבנו
בינה.

פרקא: ד.

1 שמח ישראל בחגנו מאת: לשמחתי בקרבו
2 בלבבכם כי אתם בו בחנו.* לא מעט בו
מחשבות אויבי: ויבו בחגנו מאת: לא
מכלים מחשבותם בעול בחנו מלשון: כלי
בשמחתם: בחנו בלבבכם: מלשון בחנו.*
3 שמח בחנו כי אם בו בחנו בו בחנו בו
4 בחנו: לא כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו
מאת: כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו בו
5 בחנו: מי בחנו בו בחנו בו בחנו.* שמח
כי בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
6 בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
7 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
8 בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
9 שמח בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
10 ישראל בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
11 בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
12 בב בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
13 שמח בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו

(10) ס. 2: 7. ש. 3: 20. בחנו. 2: 13. ד. בחנו. 3: 12. בחנו. 1: 7. ב. 1: 11. ו. בחנו. 4: 16. ד. בחנו. 1: 7. ב. 2: 24. מאת 3: 7. ס. 5: 9. ו. בחנו. 5: 9.

(1) ו. בחנו. 1: 5. 9.
(2) ב. 16: 22. ו. בחנו. 1: 5. ב. 17: 2. ש. 1: 30. מאת. 2: 1.
(3) ד. מאת. 7: 2. ו. בחנו. 2: 5. ד. בחנו. 1: 16.
(4) ו. מאת. 7: 25. ו. בחנו. 1: 11. 12. ו. מאת. 9: 17. בחנו. 2: 7. בחנו. 1: 3. בחנו. 1: 10. מאת. 17: 3. ס. 8: 27.
(5) ב. 20: 33. ד. מאת. 2: 17. 4: 2. 7: 2. 12: 2. ס. 1: 9.
(6) מאת. 5: 41. 44. 12: 43. ו. בחנו. 5: 17. ו. מאת. 9: 4. 6. 12. 18. ד. מאת. 10: 1. 2. 10. 11. 13: 10. ד. בחנו. 3: 9. בחנו. 8. 9. ד. מאת. 11: 9. 12. 13. 14. ד. בחנו. 3: 8. ו. מאת. 9: 1. 2. 5:
(7) ו. מאת. 2: 3. 9: 22. ד. מאת. 13: 4. ד. בחנו. 2: 24.
(8) ס. 1: 11. 15: 29. ד. מאת. 12: 15.
(9) ב. 20: 34. ו. מאת. 4: ד. מאת. 11: 9. ד. בחנו. 3: 8. ד. מאת. 12: 13. 14.
(10) ו. בחנו. 1: 5. ד. מאת. 2. ד. בחנו. 3: 7.
(12) ש. 14: 1. בחנו. 1: 27.

1 שמח ישראל בחגנו מאת: לשמחתי בקרבו
2 בלבבכם כי אתם בו בחנו.* לא מעט בו
מחשבות אויבי: ויבו בחגנו מאת: לא
מכלים מחשבותם בעול בחנו מלשון: כלי
בשמחתם: בחנו בלבבכם: מלשון בחנו.*
3 שמח בחנו כי אם בו בחנו בו בחנו בו
4 בחנו: לא כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו בו
מאת: כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: כי אם בחנו בו בחנו בו בחנו בו
5 בחנו: מי בחנו בו בחנו בו בחנו.* שמח
כי בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
6 בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
7 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
8 בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
9 שמח בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
10 ישראל בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
11 בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
12 בב בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
13 שמח בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
14 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
15 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
16 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
17 בחנו בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
18 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
19 בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו: בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
20 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו:* בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו

פרקא: ה.

1 שמח בב בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו
2 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
3 בחנו בב בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
4 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
5 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
6 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
7 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
8 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
9 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
10 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
11 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
12 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
13 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
14 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
15 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
16 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
17 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
18 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
19 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
20 בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו
בחנו בחנו בו בחנו בו בחנו בו בחנו בו

(1) ו. בחנו. 3: 5. ב. 17: 15. (2) ס. 16: 21. ו. מאת. 16: 10. ד. מאת. 1: 19. (3) ו. 13. ב. 9: 16. 14: 22. 20: 23. 21: 11. ו. מאת. 4: 9. ד. בחנו. 3: 12. ו. בחנו. 2: 21. (4) ב. 20: 24. (5) ו. בחנו. 1: 7. מאת. 2: 11. 3. בחנו. 2: 4. 11. בחנו. 2: 16. (6) ב. 18: 1. 5. ב. 8. 16: 31. ו. 4. 1. מאת. 16: 4. מאת. 15: 23. ו. בחנו. 3: 13. בחנו. 1: 7. 22: 12.

(18) ס. 1: 13. 15: 22. (19) ד. מאת. 1: 14. ב. 2: 16. 4. 1. מאת. 16: 31. ו. מאת. 15: 23. ו. בחנו. 3: 13. בחנו. 1: 7. 22: 12.

מהמה לכן בחבה: אשמנה: החלב מבמה
8 והבלכן בחב בחבהבה.* אחד נהן בתן מש:
9 יו אשה, לחבה, החבה.* אחד מהם בחבהן
מלא לבהנהן מחבלהה, לבלהן: הבא חל מבהן
10 בחבהן מש אחד בהבה בלא:* בה
בהלכם הבא הוהן: החלב הבהמהן: בתש בלהה:
מהבה בחבה בחבהבהה בל בהלהבהה בחבה מהבהה:

11 והן לבלן בחב מהמה: לחבה, בחב מהמה בהן
12 לבחלהה:* מהבהן מהבה מהבה מהבה
בחבה בה בחב חל הבחב מהבהן: בהב
13 והמ בן מהש לחבה:* מהמהן לבהבהה בלא
לחלה בהבהמהן אחבה בהבה בלא: לחלן בחבה
מהבה בחב בחב בחבהבהה בל בהלהבהה:

מהלה: ב.

1 מהלה: אשהבה: בחבה מה מהבה: מהבהה
בלהבהה: מה בחבה: בחבה: בחב בחבלהבה:
בהן בחבה: בחבה בחבהבה בלא בחב ה בחב
2 והן.* אחד בחבהן מהה מהבהה בלבחה:
3 בלהה: בחבה, בחב: אחד לא והן בהה
בלבלן: בחבהבהה מהבהה בחבהבה בה
בלבלן: בחבהבהה מהבהה בחב בחב בחב
4 אהמה:* מהה בחבהן חב והבה בחבה
5 בהלהן: אחד בחבהבהה מהבהה:* מל בהה
בלבלן: בה בלא בחב בלבלן:* בלבלן: בה
6 מל בחבה בחבה בחבהן בחבה והן בלהבה בחה
אחלה: אחד אחד בחבה בחבה בל בחב בחב:
7 מהה.* אחד בל בחבלה בלבלן: בלן בלבלהבה:
8 בחבהבלן.* בה בה בחבה בל בלא בחבהן
מהלהן: בלן בלבלן: מה בלא בחבהן בחבה
9 והן בחב בחבה בחבהבלן בל מהה בחבה
בחבלה בחבה מהה אחד בחבה בחבלה
10 מהה בה בלבלן בחבהבה בחב בחב בחב:* הב
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב
בחבלה בחבה בחבהבה בחבה בחבה בחבה
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב

11 והן בלבלן בחב מהמה: בחבה, בחב מהמה
12 בחבהבה:* מהבהן מהבה מהבה מהבה
בחבה בחב בחב בחבה בחב בחב: בחב
13 בחבה בן מהש בחבה:* מהבהן בחבהבהה בלא
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב
בחבלה בחבה בחבהבה בחבה בחבה בחבה
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב

מהלה: ג.

1 מהלה: אשהבה: בחבה מה מהבה: מהבהה
בלהבהה: מה בחבה: בחבה: בחב בחבהבה:
בהן בחבה: בחבה בחבהבה בלא בחב ה בחב
2 והן.* אחד בחבהן מהה מהבהה בלבחה:
3 בלהה: בחבה, בחב: אחד לא והן בהה
בלבלן: בחבהבהה מהבהה בחבהבה בה
בלבלן: בחבהבהה מהבהה בחב בחב בחב
4 אהמה:* מהה בחבהן חב והבה בחבה
5 בהלהן: אחד בחבהבהה מהבהה:* מל בהה
בלבלן: בה בלא בחב בלבלן:* בלבלן: בה
6 מל בחבה בחבה בחבהן בחבה והן בלהבה בחה
אחלה: אחד אחד בחבה בחבה בל בחב בחב:
7 מהה.* אחד בל בחבלה בלבלן: בלן בלבלהבה:
8 בחבהבלן.* בה בה בחבה בל בלא בחבהן
מהלהן: בלן בלבלן: מה בלא בחבהן בחבה
9 והן בחב בחבה בחבהבלן בל מהה בחבה
בחבלה בחבה מהה אחד בחבה בחבלה
10 מהה בה בלבלן בחבהבה בחב בחב בחב:* הב
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב
בחבלה בחבה בחבהבה בחבה בחבה בחבה
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב

11 והן בלבלן בחב מהמה: בחבה, בחב מהמה
12 בחבהבה:* מהבהן מהבה מהבה מהבה
בחבה בחב בחב בחבה בחב בחב: בחב
13 בחבה בן מהש בחבה:* מהבהן בחבהבהה בלא
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב
בחבלה בחבה בחבהבה בחבה בחבה בחבה
בחבהבה בחבה בחבהבהה בל בלבלן בחב בחב

---

(8) בח. 4: 1.
(9) ו. בהב. 1: 2.
(10) בב. 26: 7. ב. בלב. 1: 3. ם. 1: 10. 11. 15: 32. ו. בהב. 2: 17. ב. מה. 13: 9. 11. מה. 4: 12.
(11) בב. 1: 3.
(12) ו. בהב. 4: 9. 10. 5: 15. ב. בלב. 1: 7.
(13) ו. מה. 1: 8. בח. 1: 10. ו. בהב. 5: 23. ב. בהב. 2: 17. ו. מהמ. 3: 20. 21. וב. 14: 5. מה. 14.

---

(1) בח. 1: 27. מה. 2: 6. ו. בהב. 2: 12. מה. 1: 10.
(3) ם. 12: 2. וב. 5: 17. 27. ו. מה. 6: 15. 18. וב. 5: 3. 5. מה. 3: 5.
(4) ם. 6: 19. ו. מה. 6: 15. 18.
(5) מה. 3: 5. ם. 1: 24. 26. וב-ב. 4: 17. 18. ו. מה. 15: 34. בלבלב. 4: 8. וב. 2: 12. ב. בהב. 1: 8.
(6) בם. 19: 11. 13. ו. מה. 6: 8. ב. בהב. 1: 8.
(7) בם. 11: 44. 19: 2. ו. מה. 1: 2. בבב. 12: 14. ו. בלבב. 1: 14. 15.
(8) בה. 10: 16. ו. מה. 2: 10. 7: 40. ו. מהמ. 3: 24.
(9) ו. בהב. 5: 1. וב. 31: 34. מהמ. 6: 45. 14: 26. בבב. 8: 11. ו. מהמ. 2: 20. 27. מהמ 22: 39. מהמ. 13: 34. 15: 12. וב. 5: 2. ו. בלבב. 4: 8. ו. מהמ. 3: 11. 23. 4: 21.
(10) ו. בהב. 1: 7. 3: 12.
(11) ב. בהב. 3: 11. ו. בלבב. 4: 15. בב. 20: 35. וב. 4: 28. ב. בהב. 3: 7. 8. 12.
(12) ם. 13: 13. ב. מה. 8: 21. מה. 4: 5. ו. בלבב. 2: 12.
(13) בם. 19: 28. בנ. 14: 1. 2. ב. בבב. 12: 20. וב. 2: 12.
(14) ו. מה. 15: 13. 18. 23. ו. בהב. 3: 13.
(15) ו. בב. 13: 17. 18. 20: 35. ו. מה. 15: 51.
(16) מהמ 24: 30. 31. בב. 1: 11. ב. בהב. 1: 7. ו. מה. 15: 23. 52.
(17) ו. מה. 15: 51. בב. 1: 9. בבב. 11: 12. מהמ. 12: 26. 14: 3. 17: 24.
(18) ו. בהב. 5: 11.

---

(1) מהמ 24: 3. 36. בב. 1: 7. ו. בהב. 4: 9.
(2) מהמ 24: 43. 44. 25: 13. בה. 12: 39. 40. ב. בלבב. 3: 10. בבבב. 3. 16: 15.
(3) בב. 13: 6-9. בה. 17: 27-29. 21: 34. 35. ב. בהב. 1: 9. וב. 13: 21. מה. 13: 13.
(4) ם. 13: 12. 13. ו. מהמ. 2: 8.
(5) וב. 5: 8.
(6) מהמ 25: 5. 13. 24: 42. ם. 13: 11-13. ו. בלבב. 5: 8.
(7) בה. 21: 34. 36. ם. 13: 13. ו. מה. 15: 34. וב. 5: 14. בב. 2: 15.
(8) בב. 59: 17. וב. 6. 14. 17. 16.

[1] ו: שלבלן. [2] ו: מהמלן.

9 פעלי אוון הבטיחו: [1]ונטוש. אחר כתב מלת לי ולא נמצא בשום ספרים מדויקים: ולכן נראה שהיא מוספת מן הסופר: ואין לה מקום בפסוק: ואולי היא מוספת מן הסופר: ואין לה מקום בפסוק.

10 מעשי אפרים:* כי רמיתי בקשתי: לי לא ישמרו ברית:

11 ובמעלליו: [2]שמחו אנשי בגדו בו:* אחר אמר כי לא יאמינו בו ולא יבטחו בישועתו: כי אם יאמינו בו ויבטחו בישועתו: ולא יאמינו בו ולא יבטחו בישועתו.

12 ויגר יגרתם אשר אינם: ואורבי קני אבדו: אחר אמר כי אבדו קני אורבי: ולא יגר יגרתם אשר אינם:

13 ואתה יהוה: תשכב לעולם:* אמר אחר תשכב לעולם: אחר אמר תשכב לנצח: אחר אמר תשכב לנצח: אחר אמר תשכב לנצח

וּבְנֵי יְלִיפַז מִשׁ מִסְכְּלִיפַז: וְנִלְכָּלִיפַז מִשׁ כִּסְלִיפַז:
לְמִסְלִיפַז: מִלְּיִ לְמִלְּיִ לְיִנְּ וְלִיפַז לְמִלְּיִ:
12 ס(לְכֹּ) פַּלְטִיּוֹת בְּמִשְׁמְרוֹתָיו: בְּמִלְּכִי:* וְלִיפַז שְׁמוֹת
בְּמִלְּיִ, וְלִיפַז שְׁמוֹת אֲשֶׁר אֵלֶּה: וְלִיפַז שְׁמוֹת
לִי אֲשֶׁר מִלְּיִ, וְלִיפַז אֲשֶׁר שְׁמוֹת:

פרק ד.

1 וְלִיפַז: אֲשֶׁר מִשׁ מִלְּיִ: אֲשֶׁר בְּמִלְּיִ
בִּי אֲשֶׁר אֲשֶׁר וְלִיפַז אֲשֶׁר שְׁמוֹת: מִלְּיִ
2 בְּלִיפַז:* בְּלִיפַז לִי בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
מִלְּיִ אֲשֶׁר בְּלִיפַז: לִי אֲשֶׁר בְּלִיפַז מִלְּיִ אֲשֶׁר בְּלִיפַז:
אֲשֶׁר בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז: מִלְּיִ אֲשֶׁר בְּלִיפַז
3 אֲשֶׁר:* לִי וְלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
אֲשֶׁר (לִי וְלִיפַז): וְלִיפַז לִי אֲשֶׁר וְלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז:
4 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז אֲשֶׁר: בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:* אֲשֶׁר
בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז: בְּלִיפַז לִי בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז
וְלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז: בְּלִיפַז בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז
5 וְלִיפַז לִי בְּלִיפַז אֲשֶׁר וְלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז.* לִי
אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז: וְלִיפַז בְּלִיפַז
6 בְּלִיפַז:* אֲשֶׁר בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
7 בְּלִיפַז בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז.* אֲשֶׁר בְּלִיפַז אֲשֶׁר
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז: בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז
8 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז[1]וְלִיפַז.* אֲשֶׁר בְּלִיפַז
בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
9 אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:* אֲשֶׁר
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
10 אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז: אֲשֶׁר בְּלִיפַז
אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
11 אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז[2]אֲשֶׁר.* אֲשֶׁר בְּלִיפַז
בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז:
12 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
13 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
14 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז.* בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
15 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז.* בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
16 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז.* בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
17 בְּלִיפַז:* בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז

פרק ה.

1 אֲשֶׁר: בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
2 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
3 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
4 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
5 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
6 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
7 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
8 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
9 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
10 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
11 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
12 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
13 בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז
בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז בְּלִיפַז

---

[1] מ: מִלְּיִ. [2] מִלְּיִ: בְּלִיפַז אֲשֶׁר בְּלִיפַז.

(12) ו. בְּלִיפַז. 1: 7. 4: 14.

(1) ו. בְּלִיפַז. 4: 16. בְּלִיפַז 24: 31. בְּלִיפַז 13: 27. ו. בְּלִיפַז. 4: 17.
(2) בְּלִיפַז 24: 4. וְלִיפַז. 5: 6. ו. בְּלִיפַז. 4: 1.
(3) בְּלִיפַז 24: 4. וְלִיפַז. 5: 6. ו. בְּלִיפַז. 4: 1. בְּלִיפַז. 7: 25. ו. בְּלִיפַז. 2: 18. בְּלִיפַז. 13: 11. בְּלִיפַז. בְּלִיפַז. 17: 12.
(4) וְלִיפַז. 14: 13. בְּלִיפַז. 28: 2. 6. 9. בְּלִיפַז. 7: 25. 11: 36. בְּלִיפַז. 13: 6. ו. בְּלִיפַז. 8: 5.
(7) ו. בְּלִיפַז. 2: 18. 4: 3.
(8) בְּלִיפַז. 7: 10. 11. בְּלִיפַז. 4: 9. וְלִיפַז. 11: 4. בְּלִיפַז. 6. בְּלִיפַז. 5. בְּלִיפַז. 2: 16. 19: 15. 20. 21. ד.

(16) ד. בְּלִיפַז. 1: 1. 2. ו.
בְּלִיפַז. 4: 10. בְּלִיפַז. 1: 5. ו. בְּלִיפַז. 1: 3.
(17) ו. בְּלִיפַז. 1: 8. ו. בְּלִיפַז. 3: 13. ו. בְּלִיפַז. 5: 10.

(1) וְלִיפַז. 6: 19. בְּלִיפַז. 4: 3. ו. בְּלִיפַז. 5: 25.
(2) מ. 15: 31. בְּלִיפַז. 28: 24. מ. 10: 16.
(3) ו. בְּלִיפַז. 1: 9. ו. בְּלִיפַז. 5: 24. בְּלִיפַז. 17: 15. ד. בְּלִיפַז. 2: 9.
(4) ד. בְּלִיפַז. 7: 16. בְּלִיפַז. 5: 10.
(5) ו. בְּלִיפַז. 29: 18. ו. בְּלִיפַז. 1: 3.
(6) מ. 16: 17. ד. בְּלִיפַז. 6: 9.

בְּלִיפַז. 1: 8. 9. בְּלִיפַז. 10: 27.
(9) בְּלִיפַז. 8: 41. וְלִיפַז. 2: 2. בְּלִיפַז. 18: 23. בְּלִיפַז. 13: 1. בְּלִיפַז 24: 24. בְּלִיפַז. 13: 13. 19: 20.
(10) ד. בְּלִיפַז. 2: 15. 4: 3.
(11) מ. 1: 24. בְּלִיפַז. ו. בְּלִיפַז. 22: 22. בְּלִיפַז. 14: 9. בְּלִיפַז 24: 5. 11. ו. בְּלִיפַז. 4: 1.
(12) מ. 1: 32.
(13) ד. בְּלִיפַז. 1: 3. ו. בְּלִיפַז. 1: 4. וְלִיפַז. 1: 4. בְּלִיפַז. 1: 75. ו. בְּלִיפַז. 1: 2.
(14) בְּלִיפַז. 17: 22. ו. בְּלִיפַז. 2: 12. ו. בְּלִיפַז. 5: 10.
(15) ו. בְּלִיפַז. 16: 13. בְּלִיפַז. 4: 1. ו. בְּלִיפַז. 11: 2. ד. בְּלִיפַז. 3: 6.

14. ו. בְּלִיפַז. 6: 5. ד. בְּלִיפַז. 10. ו. בְּלִיפַז. 5: 11. 13. ו. בְּלִיפַז. 4: 11. 5: 14. ד. בְּלִיפַז. 3: 11. 12. 14. ד. בְּלִיפַז. 2: 15.
(7) ו. בְּלִיפַז. 4: 16. 11: 1. ו. בְּלִיפַז. 1: 6. 7. 2: 10.
(8) בְּלִיפַז. 18: 3. 20: 34. ד. בְּלִיפַז. 11: 9. ו. בְּלִיפַז. 2: 9.
(9) ו. בְּלִיפַז. 9: 6. ו. בְּלִיפַז. 2: 6. ד. בְּלִיפַז. 3: 7.
(10) בְּלִיפַז. 3: 19. ו. בְּלִיפַז. 4: 11.
(11) ד. בְּלִיפַז. 3: 6. ו. בְּלִיפַז. 4: 11. ו. בְּלִיפַז. 5: 13. ו. בְּלִיפַז. 4: 15.
(12) ו. בְּלִיפַז. 4: 11. וְלִיפַז. 4: 28.
(13) בְּלִיפַז. 6: 9.

14 לעשות כי ויגר מי* ויגר כי אפך בנו
ופלגי: 15 שתה מימינו: ישכון לעולם יבטח
בו כי חסדך לנו ואמת: 16 הושיעה המלך
יענינו ביום נקרא אלינו: 17 ויגר
מי אפך ובעברתך יראתך מספרה: 18 ימינך
ימצאו כל שנאיך* ימינך תמצא כל משנאיך:
19 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה
באפו ותאכלמו אש: 20 פרימו מן הארץ
תאבד וזרעם מבני אדם: 21 כי נטו עליך
רעה חשבו מזמה בל יוכלו: 22 כי תשיתמו
שכם במיתרתיך תכין על פניהם: 23 רומה
יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

פרק כא.

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד:
1 אלי אלי למה עזבתני רחוק מישעתי
2 דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי: 3 ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: 4 בך בטחו אבתינו בטחו
ותפלטמו: 5 אליך זעקו ונמלטו בך בטחו
ולא בושו: 6 ואנכי תולעת ולא איש חרפת
אדם ובזוי עם: 7 כל ראי יליעגו לי יפטירו
בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו: 9 כי אתה גחי בטחי
על שדי אמי: 10 עליך הושלכתי מרחם
מבטן אמי אלי אתה: 11 אל תרחק ממני
כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סבבוני
פרים רבים אבירי בשן כתרוני: 13 פצו
עלי פיהם אריה טרף ושאג: 14 כמים
נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היתה לבי
כדונג נמס בתוך מעי: 15 יבש כחרש
כחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר מות
תשפתני: 16 כי סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 17 אספרה
כל עצמותי המה יביטו יראו בי: 18 יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: 19 ואתה
יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
20 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
21 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני:
22 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:
23 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה
ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו
ובשועו אליו שמע: 25 מאתך תהלתי
בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: 26 יאכלו
ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם
לעד: 27 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי
ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:
28 כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: 29 אכלו
וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חיה: 30 זרע יעבדנו
יספר לאדני לדור: 31 יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה:

פרק כב.

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר:
2 בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני:
3 נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו:
4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי
אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
5 תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן
ראשי כוסי רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני
כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

פרק כג.

לדוד מזמור לה הארץ ומלואה תבל
2 וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
יכוננה: 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא
לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: 5 ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור
דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו
שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז
וגבור יהוה גבור מלחמה: 9 שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה:

---

(14) מש 18: 17. ו. סה. 5: 9. 11. ד. הש. 3: 6.
(15) חס. 19: 17. ו. הש. 5: 14. תהל. 3: 10.
(16) ס. 15: 33. 16: 20. ו. סה. 14: 33. ד. סה. 13: 11. ו. הש. 5: 23.
(17) ו. סה. 16: 21. סה. 4: 18.
(18) ס. 16: 24.

[תהי. סד. 65.]

(1) בל. 9: 15. תהל. 1: 1. 11. ו. תה. 2: 3. 4: 10. תהל. 1: 3. 2: 10. 3: 4. (2) בל. 16: 1. ו. סה. 4: 17. ד. תה. 2: 19. ו. הש. 3: 2. תהל. 1: 4. תהל. 1: 3. ד. תה. 1: 2. ו. בל. 1: 2. (3) בל. 20: 1. 3. ש. 2: 24. תהל. 1: 6. 7. ו. תה. 6: 3. 10. (4) ו. תה. 4: 7. 6: 4. 20. ד. תה. 2: 14. 16. 23. תהל. 1: 14. 3: 9. (5) ס. 13: 8. 10. תהל. 5: 14. ד. תה. 2: 22. (6) ו. תה. 6: 4. 20. (7) ו. תה. 6: 4. (8) ס. 7: 12. (9) תהל. 3: 19. 5: 23. סה. 25. סה. 1: 27. (2) בל. 16: 1. ו. סה. 4: 17. ש. 2: 19. ו. הש. 3: 2. תהל. 1: 4. תהל. 1: 3. ד. תה. 1: 2. ו. בל. 1: 2. (3) בל. 20: 1. 3. ש. 2: 24. תהל. 1: 6. 7. ו. תה. 6: 3. 10. (4) ו. תה. 4: 7. 6: 4. 20. ד. תה. 2: 14. 16. 23. תהל. 1: 14. 3: 9. (5) ס. 13: 8. 10. תהל. 5: 14. ד. תה. 2: 22. (6) ו. תה. 6: 4. 20. (7) ו. תה. 6: 4. (8) ס. 7: 12. (9) תהל. 3: 19. 5: 23.

(10) ו. תה. 6: 3. ד. תה. 4: 3. תהל. 1: 9. 2: 1. (11) ו. תה. 6: 15. ו. סה. 9: 17. תהל. 2: 7. סה. 1: 25. ו. הש. 2: 4. ו. תה. 2: 7. ד. תה. 1: 11. תהל. 1: 3. (12) ד. סה. 12: 9. ו. סה. 7: 25. ד. סה. 3: 5. 6. 4: 1. סה. 1: 25. (13) בל. 8: 3. 9: 1. ו. סה. 15: 9. ש. 3: 6. לב. 23: 34. משש. 9: 39. 41. בל. 3: 17. 26: 9. (14) ס. 5: 20. ו. סה. 15: 10. ד. תה. 1: 13. לב. 7: 47. (15) ו. תה. 3: 1. 4: 9. ד. 8. תה. 2: 11. תהל. 3: 8. סה. 9: 13. סד. 2: 17. לב. 5: 32. 19: 10. ס. 5: 8. ו. משש. 3: 5. (16) ד. סה. 4: 1. בל. 13: 39. (17) סד. 10: 16. 145: 13. ב. 7: 14. ו. תה. 6: 15. ס. 1: 23. משש. 1: 18. בב. 11: 27. ו. משש. 4: 12. ס. 16: 27. סה. 25. ו. בל. 3: 11. (18) ו. תה. 6: 13. 14. 20. ד. תה. 2: 2. ו. תה. 4: 14. ב. 12. ד. תה. 2: 3. 4: 7. (19) ו. תה. 3: 0. 6. 9.

20 ביום: ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר לפרשים ולנקרות הסלעים מפני פחד יהוה ומפני הדר גאונו בקומו לערץ הארץ.

ג.

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשוען כל משען לחם וכל משען מים:
2 הגבור ואיש המלחמה השופט והנביא והקוסם והזקן:
3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם מחרשים ונבון לחש:
4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם:
5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד:
6 כי יתפש איש באחיו בבית אביו שמלה לך היה לנו קצין ואתה מכשלה הזאת תחת ידך:
7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה אל תשימוני קצין עם:
8 כי כשלה ירושלים ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עיני כבודו:
9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו לנפשם רעה:
10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:
11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו:
12 עמי נגשיו מעלים ומשלים נשים בו אמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו:
13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים:
14 יהוה במשפט יבא עם זקני עמו ושריו אתם כי אתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם:
15 מה לכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם האדון יהוה צבאות:
16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון וילכו נטות גרון ומשקרות עינים הלוך ותפף ילכו וברגליהן תעכסנה:

---

(20) ד. שה. 2: 17. 4: 14. ו. סה. 5: 5. פד. 13: 45.

(2) בר. 6: 10. יג. 29: 7. ס. 13: 1.
(3) ס. 12: 2. ו. שה. 5: 4. 1: 1. ד. שה. 1: 9.
(4) שו. 18: 23. שמ. 3: 16. 17. שהל. 2: 11. ד. שהל. 3: 9. שמ. 17: 3. ד. שה. 2: 25.
(5) ס. 3: 29. 30. 10: 12. שהל. 3: 20. דב. 8: 6. 9: 15.
(6) שמ 20: 28. סד. 10: 45. שו. 1: 7. שהל. 2: 14. ו. סה. 1: 6. ד. דה. 1: 10. ד. שה. 1: 8. ס. 5: 6. שהל. 4: 4. יג. 1: 9. 3: 5. שהל. 1: 3.
(7) יג. 3: 7. 8. ד. שה. 1: 11. ס. 9: 1. 11: 13. 15: 16. שהל. 1: 16.
(8) מלו. 1: 11. שמ. 4: 21. סה. 134: 2. נד. 1: 15.
(9) ו. שהל. 3: 3.
(10) ו. שהל. 3: 4.
(12) ו. סה. 14: 34. יג. 5: 24.
(13) דב. 1: 27. 2: 18. 22. ו. סה. 11: 8. 9.
(14) דב. 3: 6. ד. סה. 11: 3.

---

[1] שמ: פסילי. [2] שמ: פסיל. [3] מ: מיניו. [4] שמ: פסלו.

---

[5] מ: נפקדו פקיד. [6] שמ: מעשה כפיהם.
[7] מ: לחיהן. [8] מ: נפקדו פקיד. [9] שמ: יהוה צבאות.

---

(1) ו. שהל. 1: 15. פד. 20: 28. שו. 1: 1. יג. 4: 12.
(2) שהל. 1: 6. מצד. ו. שה. 5: 9. ד. שה. 2: 24.
(3) ו. שה. 3: 8. שהל. 1: 7. ד. שה. 2: 24. ו. שהל. 5: 2.
(4) שהל. 1: 6.
(6) נד. 14: 12.
(7) פד. 22: 12. ו. סה. 5: 12. ו. דה. 4: 12. ו. שה. 6: 9. ד. שה. 2: 26.
(8) פד. 6: 3. ו. שה. 3: 3. 21. סה. 10: 9. שמ. 44: 21.
(9) ו. שה. 1: 19.
(11) שהל. 2: 3.
(13) שמ 25: 21.
(15) יג. 2: 21. 22. ד. שה. 2: 20.
(16) שמ. 1: 14. ו. שמ. 1: 2. שמ 3: 16. שמ. 1: 32. 33. 15: 26. 16: 8. 9. ס. 1: 4. ו. שהל. 3: 18. ו. שמ. 5: 6. מצד. שמ 28: 2. פד. 16: 5. לה. 2: 13. 24. 4: שמ. 20: 12. יג. 3: 10. ו. שהל. 1: 12. פד. 10: 34. 13: 46. 48. שהל. 2: 8. יג. 3: 5. 6. 8. ס. 10: 18. סה. 1: 27. 28. ו. שה. 2: 7. סה. 1: 6. 23. לה. 24: 51. פד. 1: 9. ו. שהל. 3: 22.

כִּסְאֲךָ: מֶעֱרֵב מַעֲרֵךְ אֶל יָפְיֵךְ: מֶעֱטֵף מַעֲרֵךְ
אֶל נִכְחֵךְ: מֶעֱרֵב מַעֲרֵךְ חֲשׁוּפַת:

פרק ד.

1 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
כִּי אֲנִי נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי: מֶעֱרֵב מַעֲרֵךְ
2 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
3 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
4 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
5 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
6 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
7 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
8 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
9 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
10 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
11 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
12 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
13 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
14 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
15 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי
16 וְנֵר נְפִשׁ כִּסְאֲךָ מֵלֵךְ וְנֵר נְפִשׁ בֵּיתֵךְ
וְנֵר נְפִשׁ כָּל אֲשֶׁר לְךָ הֲלֹא נְפִשׁ נְפִשׁ אֲנִי

[1]מפלטה: חסכותיו.

(1) שמ. 16: 13. ד. דה. 2: 3. ד. שלח. ד. 3: 1. מצה. ד. שלח. 3: 3. ו. שמ. 2: 18. מ. 4: 18. ו. שלח. 1: 20. ד. שלח. 3: 13. ד. שלח. 2: 1. לכה. 16: 14. יב. 11: 35. 37. 38. לכה. 9: 20.
(2) שמ 7: 15. יט. 16: 18. ד. שלח. 2: 3. יא. 4: 19.
(3) ו. שמ. 7: 28. 36. 38. שמ. 2: 20. 21. כה. 13: 4. יט. 14: 3. 17. ו. שמ. 8: 8. כה. 1: 29. 9: 3. יט. 14: 6. ו. שמ. 10: 30.
(4) יט. 14: 14. 20. ו. שמ. 10: 25. שלח. 1: 15.
(6) ד. שלח. 3: 14. 15.
(7) ו. שלח. 1: 4. 6: 20. ד. שלח. 2: 16. 23. 4: 4. שלח. 1: 14. כה. 5: 14.
(8) ו. שמ. 8: 8. שמ. 2: 23. ו. שלח. 6: 6. שמ. 37: 4. 84: 11. 112: 2. 3. 145: 19. שמ 6: 33. 19: 29. שה. 10: 30. יט. 8: 28.
(9) ו. שלח. 1: 15.
(10) ו. שמ. 4: 11. 12. ו. שלח. 6: 17. שמ. 36: 6. 107: 2. 6. שה.
(11) ו. שלח. 6: 2.

[2]ד"ה ו"ש.—ו. שמועות אלה כלו בדברי הימים: הזאת כתיב: שה.

(12) ו. שמ. 16: 11. שלח. 2: 7. 15. ו. שלח. 5: 3.
(14) ד. שלח. 1: 6. ו. שלח. 1: 18. שה. 6: 6. 8: 17: 13. 3. 19: 6. ו. שלח. 5: 22.
(16) שה. 20: 28. שמ. 33: 9. יט. 11: 14. ו. שמ. 9: 22. מה. 5: 20.

(1) שמ. 19: 32.
(3) ו. שלח. 5: 5. 16.
(4) שה. 45: 10. 11. שמ 15: 4. יא. 6: 1. 2. ו. שלח. 2: 3.
(5) ו. שמ. 7: 32. לכה. 2: 37. 18: 1. שה. 26: 7.
(6) מה. 5: 5.
(7) ו. שלח. 1: 3. 4: 11. 17: 6.
(8) זה. 58: 7. שלח. 6: 10. ד. שלח. 3: 5. שלח. 1: 16. שמ 18: 17.
(9) לה. 2: 36. ו. שלח. 3: 2. (10) שה. 16: 15. הה. 13: 2. ו. שה. 4: 9. שה. 18: 4. 19: 2. לה. 7: 38. 44. שמ. 13: 5. 14.
(13) ד. יהש. 3: 11.
(14) ו. שמ. 7: 9. ו. שלח. 9: 1. שלח. 2: 8.
(16) ו. שלח. 5: 3. 5.

17 מִצְוַת יְהוָה הָיְתָה בְּיַד־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר: 18 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת וְהַלֹּחֲצִים אֶתְכֶם׃ 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־רָעוֹתֵיכֶם וְצָרוֹתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי מֶלֶךְ תָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה לִשְׁבְטֵיכֶם וְלַאלְפֵיכֶם׃ 20 וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל וַתִּלָּכֵד מַטֵּה בִנְיָמִן׃ 21 וַיַּקְרֵב אֶת־מַטֵּה בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָיו וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ 22 וַיִּשְׁאֲלוּ עוֹד בַּיהוָה הֲבוֹא עוֹד הֵנָּה הָאִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים׃ 23 וַיָּרוּצוּ וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם וַיָּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה׃ 24 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם הֲרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיָּרִיעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 25 וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ 26 וְגַם שָׁאוּל הָלַךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה וַיֵּלֶךְ עִמּוֹ הַצְּבָא אֲשֶׁר נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃ 27 וּבְנֵי בְלִיַּעַל אָמְרוּ מָה יוֹשִׁיעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא הֵבִיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃

ט׃

1 וְאִישׁ הָיָה מִבִּנְיָמִן וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאֵל בֶּן־צְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בֶּן־אִישׁ יְמִינִי גִּבּוֹר חָיִל׃ 2 וְלוֹ־בֵן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָּחוּר וְטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל־הָעָם׃ 3 וַתֹּאבַדְנָה הָאֲתֹנוֹת לְקִישׁ אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אִתְּךָ אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְקוּם לֵךְ בַּקֵּשׁ אֶת־הָאֲתֹנוֹת׃ 4 וַיַּעֲבֹר בְּהַר־אֶפְרַיִם וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ בְּאֶרֶץ שָׁלִשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעַבְרוּ בְּאֶרֶץ יְמִינִי וְלֹא מָצָאוּ׃ 5 הֵמָּה בָּאוּ אֶרֶץ צוּף וְשָׁאוּל אָמַר אֶל־נַעֲרוֹ אֲשֶׁר עִמּוֹ לְכָה וְנָשׁוּבָה פֶּן־יֶחְדַּל אָבִי מֵאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָנוּ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה־נָא בְּעִיר־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כֹּל אֲשֶׁר־יְדַבֵּר בּוֹא יָבוֹא עַתָּה נֵלְכָה שָׁמָּה אוּלַי יַגִּיד לָנוּ עַל־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־אֲנַחְנוּ הֹלְכִים עָלֶיהָ׃ 7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־נַעֲרוֹ וְהִנֵּה נֵלֵךְ וּמַה־נָּבִיא לָאִישׁ כִּי הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ וְתִירָה אֵין־לְהָבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אִתָּנוּ׃ 8 וַיֹּסֶף הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה אֶמְצָא בְיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף וְנָתַתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת־דַּרְכֵּנוּ׃ 9 לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים כֹּה נֵלְכָה עַד־הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים הָרֹאֶה׃ 10 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־נַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרֶךָ לְכָה נֵלֵךְ וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ 11 הֵמָּה עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר וַיִּמְצְאוּ נְעָרוֹת יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶן הֲיֶשׁ־פֹּה הָרֹאֶה׃ 12 וַתַּעֲנֶינָה אֹתָם וַתֹּאמַרְנָה יֵשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ אַךְ מַהֵר עַתָּה כִּי־הַיּוֹם בָּא לָעִיר כִּי־זֶבַח יוֹם לָעָם בַּבָּמָה׃ 13 כְּבֹאֲכֶם הָעִיר כְּזֹאת תִּמְצְאוּן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָתָה לֶאֱכֹל כִּי לֹא יֹאכַל הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי הוּא יְבָרֵךְ הַזֶּבַח אַחַר יֹאכְלוּ הַקְּרוּאִים וְעַתָּה עֲלוּ כִּי־כָזֹאת תִּמְצְאוּן אֹתוֹ׃ 14 וַיַּעֲלוּ הָעִירָה הֵמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת הַבָּמָתָה׃ 15 וַיהוָה גָּלָה אֹזֶן שְׁמוּאֵל יוֹם אֶחָד לִפְנֵי בֹּא שָׁאוּל לֵאמֹר׃ 16 כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּמְשַׁחְתּוֹ לְנָגִיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כִּי רָאִיתִי אֶת־עָנְיִי עַמִּי כִּי־בָאָה צַעֲקָתָם אֵלָי׃ 17 וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי׃ 18 וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶל־שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגֶּד־נָא לִי אֵיפֹה בֵּית הָרֹאֶה׃ 19 וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֲנִי הָרֹאֶה עֲלֵה לְפָנַי הַבָּמָה וַאֲכַלְתֶּם עִמִּי הַיּוֹם וְשִׁלַּחְתִּיךָ בַבֹּקֶר וְכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ אֲגִיד לָךְ׃ 20 וְלַאֲתֹנֹתֶיךָ הָאֹבְדוֹת לְךָ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תָּשֶׂם לִבָּךְ כִּי נִמְצְאוּ וְלִמִי כָל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְךָ וּלְכֹל בֵּית אָבִיךָ׃ 21 וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן־יְמִינִי אָנֹכִי מִצְּעִרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִירָה מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן וְלָמָּה דִבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה׃ 22 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־נַעֲרוֹ וַיְבִאֵם לִלְשָׁכָה וַיִּתֵּן לָהֶם מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ׃ 23 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הַטַּבָּח תְּנָה הַמָּנָה אֲשֶׁר נָתַתִּי אֵלֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ הַפְרֵד אִתָּהּ׃ 24 וַיָּרֶם הַטַּבָּח הַשּׁוֹק וְהָעֹלָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ וַיָּשֶׂם לִפְנֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׁאָר שִׂים לְפָנֶיךָ אֱכֹל כִּי לַמּוֹעֵד שָׁמוּר לְךָ כִּי הָעָם הִזְמַנְתִּי וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם־שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא׃ 25 וַיֵּרְדוּ מִן־הַבָּמָה הָעִירָה וַיְדַבֵּר עִם־שָׁאוּל עַל־הַגָּג וַיִּשְׁכָּב׃ 26 וַיַּשְׁכִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל עַל־הַגָּג לֵאמֹר קוּמָה וַאֲשַׁלְּחֲךָ וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וְשָׁאוּל בַּחוּץ׃ 27 הֵמָּה יֹרְדִים בִּקְצֵה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל־שָׁאוּל אֱמֹר לַנַּעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאַתָּה הַתְיַצֵּב־נָא כָּמוֹךָ וְאַשְׁמִיעֲךָ דְּבַר־אֱלֹהִים׃

י׃

1 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל פַּךְ הַשֶּׁמֶן וַיִּצֹק עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי־מְשָׁחֲךָ יְהוָה עַל־נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד׃ 2 בְּלֶכְתְּךָ הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים עַל־קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה־עָזַב אָבִיךָ אֶת־דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדֹאֵג לָכֶם לֵאמֹר מַה־אֶעֱשֶׂה בְּבֶן־קִישׁ׃ 3 וְעָבַרְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה וּבָאתָ עַד־אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצָאוּךָ שָׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל־הָאֱלֹהִים בֵּיתֵלָה הָאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשָׁה גְּדָיִים וְהָאֶחָד נֹשֵׂא שְׁלֹשָׁה כִּכְּרֵי לָחֶם וְהָאֶחָד נֹשֵׂא נֵבֶל יָיִן׃ 4 וְשָׁאֲלוּ לְךָ לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם׃ 5 אַחַר תָּבוֹא גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־שָׁם נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְהָיָה כְּבֹאֲךָ שָׁמָּה עִיר וְנִפְגַּשְׁתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יֹרְדִים מִן־הַבָּמָה וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים׃ 6 וְצָלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבֵּאתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר׃ 7 וְהָיָה כִּי־תָבֹאנָה הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ 8 וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי יוֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לִזְבֹּחַ זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחִיל עַד־בּוֹאִי אֵלֶיךָ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה׃ 9 וְהָיָה כְּהַפְנוֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִם שְׁמוּאֵל וַיַּהֲפֹךְ־לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָל־הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא׃ 10 וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה הַגִּבְעָתָה וְהִנֵּה חֶבֶל נְבִיאִים לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ 11 וַיְהִי כָּל־יוֹדְעָיו מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם־נְבִיאִים נִבָּא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה־זֶּה הָיָה לִבֶן־קִישׁ הֲגַם־שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים׃ 12 וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיהֶם עַל־כֵּן הָיָה לְמָשָׁל הֲגַם־שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים׃ 13 וַיְכַל לְהִתְנַבֵּא וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ 14 וַיֹּאמֶר דֹּד שָׁאוּל וְלַנַּעֲרוֹ אֶל־אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם לְבַקֵּשׁ וַנִּרְאֶה כִּי אֵינָם וַנָּבוֹא אֶל־שְׁמוּאֵל׃ 15 וַיֹּאמֶר דֹּד שָׁאוּל הַגִּידָה־נָּא לִי מָה אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל׃ 16 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דֹּדוֹ הַגֵּד הִגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת־דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא־הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃ 17 וַיַּזְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת־הָעָם אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּתָה׃ 18 וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת וְהַלֹּחֲצִים אֶתְכֶם׃ 19 וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־רָעוֹתֵיכֶם וְצָרוֹתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי מֶלֶךְ תָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְהוָה לִשְׁבְטֵיכֶם וְלַאלְפֵיכֶם׃ 20 וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־מַטּוֹת יִשְׂרָאֵל וַתִּלָּכֵד מַטֵּה בִנְיָמִן׃ 21 וַיַּקְרֵב אֶת־מַטֵּה בִנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָיו וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃

[1] מ׳: דְּבֵרָה.

---

(17) ס. 12: 8. ז. סה. 9: 10. 14. יהושע. 6: 6. ב. 2: 29. ז. ראש. 5: 12. 13. בבר. 13: 7. 17. בא. 28: 10. (18) שו. 25: 4. ז. סה. 9: 9. ס. 19: 13. שו. 24: 14. 15. שמא 10: 10. לב. 10: 7. (19) שו. 19: 15. (20) יהושע. 2: 11. 14. יהושע. 1: 13. שו. 13: 11. (21) ז. בר. 6: 13. ד. בר. 2: 14. 4: 1. (22) בא. 6: 6. 13: 3. ז. בר. 4: 14. ד. בר. 1: 6. ד. שמא. 11. (23) סה. 104: 15. (24) יהושע. 5: 19.

(1) שו. 6: 5. סה. 3: 22. (2) ס. 4: 1. ז. בר. 4: 11. (3) ז. בר. 1: 3. 10. ד. בר. 1: 13. 4: 3. בר. 1: 9. (4) ז. סה. 8: 2. ז. בר. 1: 4. 7. ד. בר. 2: 23. בר. 3: 9. (5) ז. סה. 11: 16. ז. בר. 1: 6. ד. בר. 3: 8. בר. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (6) סה. 37: 16. שמא. 15: 16. 18: 8. בר. 13: 5. (7) נש. 1: 21. סה. 49: 17. שמא. 27: 24. שמא. 5: 15. (8) בא. 28: 20. בר. 13: 5. (9) שמא. 15: 27. 20: 21. בר. 18: 2. יהושע. 2: 9. ז. בר. 18. יר. 52: 5. ס. 2: 24. יהושע. 2: 5. 8. (2) סה. 4: 1. ז. בר. 4: 11. (3) ז. בר. 1: 3. 10. ד. בר. 1: 13. 4: 3. בר. 1: 9. (4) ז. סה. 8: 2. ז. בר. 1: 4. 7. ד. בר. 2: 23. יהושע. 3: 9. (5) ז. סה. 11: 16. ז. בר. 1: 6. ד. בר. 3: 8. יהושע. 1: 11. ד. בר. 2: 3. (6) סה. 37: 16. שמא. 15: 16. 18: 8. בר. 13: 5. (7) נש. 1: 21. סה. 49: 17. שמא. 27: 24. שמא. 5: 15. (8) בא. 28: 20. בר. 13: 5. (9) שמא. 15: 27. 20: 21. בר. 4: 20. סה. 25. יהושע. 1: 6. ז. 11. 7: 12. (17) נש. 31: 24. סה. 52: 7. 62: 10. שמ. 10: 24. לב. 12: 21. שמא. 23: 5. ז. שא. 1: 9. ז. בר. 3: 15. 4: 10. בא. 14: 17. 17: 25. ז. בר. 4: 3. (18) לב. 12: 21. ז. בר. 5: 10. יהושע. 3: 8. נש. 2: 5. בא. 12: 13. יהושע. 6: 6. בר. 13: 16. (19) שמא 6: 20. 19: 21. לב. 12: 33. 16: 9. ז. בר. 6: 12. (20) ד. בר. 1: 14. יהושע. 1: 9. יהושע. 3: 3. ז. בר. 1. 4. 6. 4: 7. ד. בר. 2: 14. 16. 23. יהושע. 1: 14. 3: 9. (21) ז. בר. 1: 6. 19. ד. 17. יהושע. 16. 19: 14. 17: (16) ז. בר. 1: 17. שמ. 33: 20. שמא. 6: 46. יא. 3: 21. בר. 2: 18.

שמואל א.

פרק א.

1 ואלקנה: אחד מן האנשים מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף האפרתי:
2 ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה: ולפנינה היו בנים ולחנה לא היו בנים:
3 ועלה האיש הזה מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם היו שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה:
4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי אהב את חנה ויהוה סגר רחמה:
6 וכעסתה צרתה אף בעבור הרעימה כי סגר יהוה רחמה:
7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל:
8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
10 והיא מרת נפש והתפלל על יהוה ובכה תבכה:
11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיו ומורה לא יעלה על ראשו:
12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה:
13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה:
14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעלך:
15 ותען חנה ותאמר לא כי אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה:
16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה:
17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו:
18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד כאשר היתה:

פרק ב.

1 ותעלז חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
2 אין כקדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו:
3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות:
4 קשת גבורים חתים ונכשלים אזרו חיל:
5 שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ ויתל עליהם תבל:
9 רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש:
10 יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני עלי הכהן:
12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:
13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח הבא והנער הכהן כבשל הבשר ושלש השפוד בידו:
14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה השפוד יקח הכהן בו כה יעשו לכל הבאים שם בשלו:
15 גם בטרם יקטירון את החלב ואמר האיש הזבח לכהן תן בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי:
16 ואם אמר אליו האיש הזבח קטר יקטירון כיום החלב ואח כל אשר תאוה נפשך ואמר לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד:
19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את האיש לזבח את הזבח הימים:
20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומם:
21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד עוד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם האלה:
24 אל בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים את עם יהוה:
25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם:
26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה גם עם אנשים:
27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
28 ובחרתיו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתן לבית אביך את כל אשי בני ישראל:
29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון וכבדת את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל עמי:
30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו:
31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך:
32 וראית צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל והיה לא יהיה זקן בביתך כל הימים:
33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
34 וזה לך האות אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס במות שניהם תמותו:
35 והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה והבניתי לו בית נאמן והתהלך לפני כל הימים:
36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

פרק ג.

1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי והדבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:
2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועיניו החלו כהות לא יוכל לראות:
3 ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים:
4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי לך שוב שכב ויילך וישכב:
6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב:
7 ושמואל טרם ידע את יהוה ולא נגלה אליו עוד דבר יהוה:
8 ויסף יהוה קרא שמואל בפעם השלישית וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער:
9 ויאמר עלי אל שמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו:
10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעמים שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך:
11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו:
12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה:
13 והגדתי לו כי שפטתי את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם:
14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם:
15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי:
16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני:
17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך:
18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הטוב בעיניו יעשה:
19 ושמואל גדל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה:
20 וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה:
21 ויסף יהוה להראה בשלו כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

פרק ד.

1 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויהי ישראל יצא לקראת פלשתים למלחמה ויחן אבן העזר ופלשתים חנו באפק:
2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותט המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כאלפים איש:
3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלו את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו ויושיענו מכף אויבינו:
4 וישלח העם שלו ויישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות יושב הכרובים ושני בני עלי עם ארון ברית האלהים את חפני ואת פינחס:
5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה ויריעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ:
6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה:
7 ויראו פלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשום:
8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר:
9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם:
10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי:
11 וארון האלהים נלקח ושני בני עלי חפני ופינחס מתו:
12 וירץ איש בנימין מן המערכה ויבא שלו ביום ההוא וכתנתו קרעה ואדמה על ראשו:
13 ויבא והנה עלי ישב על הכסא יד דרך על יד שער כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר:
14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי:
15 ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמו מראות ולא יוכל לראות:
16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה שם בני:
17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקח:
18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בצד השער ותשבר עורפתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה:
19 וכלתו אשת פינחס הרה ללדת ותשמע את השמועה אל לקחת הארון אל מות חמיה ואל אישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צירים:
20 ובעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לב:
21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל לקחת הארון ואל חמיה ואל אישה:
22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח הארון:

פרק ה.

1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויביאהו מאבן העזר אשדודה:
2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאהו בית דגון ויציגהו אצל דגון:
3 וישכימו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישיבו אתו למקומו:
4 וישכימו ממחרת בבקר והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון וכפות ידיו כרתים על המפתן רק דגון נשאר עליו:
5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה:
6 ותכבד יד יהוה על אשדודים ויבהלם ויך את העפלים את אשדוד ואת גבוליה:
7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ויאמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו:
8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו סבב יסב ארון אלהי ישראל אל גת ויסבו את ארון אלהי ישראל:
9 ויהי אחרי סבבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול ויפרצו להם עפלים:
10 וישלחו את ארון האלהים אל עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרונה ויזעקו עקרונים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי:
11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא ימיתני ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם:
12 והאנשים אשר לא מתו הוכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

פרק ו.

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים:
2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודיענו במה נשלחנו למקומו:
3 ויאמרו אם משלחים אתם את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם מדוע לא תסור ידו מעליכם:
4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת היתה לכלכם ולסרניכם:
5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם משחיתים את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם:
6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבבם הלא כאשר התעלל בהם ויילכו:
7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהן עול ואסרתם את הפרות בעגלה והשבתם בניהם מאחריהם הביתה:
8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו על העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו וילך:
9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא ידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה היה לנו:
10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות אחת ויאסרו אתם בעגלה ואת בניהם כלאו בבית:
11 וישימו את ארון יהוה על העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי עפליהם:
12 ותשרנה הפרות בדרך אל דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלוך וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש:
13 ובית שמש קצרים חטים בעמק ויישאו עיניהם וירא את הארון וישמחו לראות:
14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית שמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עולה ליהוה:
15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר שמו בו כלי זהב ושמו על האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עולות ויזבחו זבחים ליהוה ביום ההוא:
16 וחמשת סרני פלשתים ראו וישובו עקרון ביום ההוא:
17 ואלה עפלי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד:
18 ועכברי הזהב כמספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר בצורה עד עיר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית שמשי:
19 ובבית שמש הכו בבני יהוה כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה:
20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו:
21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השיבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

פרק ז.

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויביאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה:
2 ויהי מן היום אשר ישב ארון בקרית יערים וירבו הימים ותהיינה עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה:
3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם ואת העשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים:
4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרות ויעבדו את יהוה לבדו:
5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל מצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה:
6 ויקבצו מצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה ויהי שמואל שפט את בני ישראל במצפתה:
7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל מצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים:
8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש מאתנו מזעק אל יהוה אלהינו ויושיענו מיד פלשתים:
9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה:
10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל ויהוה הרעים בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל:
11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר:
12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה:
13 ויכנעו פלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
14 והערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל מעקרון ועד גת השיבו ישראל את גבולן מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי:
15 ושמואל שפט את ישראל כל ימי חייו:
16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל בכל המקומות האלה:
17 ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק ח.

1 ויהי כי זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל:
2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה בשבע שפטים:
3 ולא הלכו בניו בדרכיו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט:
4 ויקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שים לנו מלך לשפטנו ככל הגוים:
6 ויהי הדבר בעיני שמואל בתת אמרם תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי ממלך אנכי מאסתי מהם:
8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבוני ויעבדו אלהים אחרים כן הם עשים גם לך:
9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:
10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים ממנו מלך:
11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרוש חרישו וקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו:
13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
14 ואת שדותיכם וכרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו:
15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
16 ועבדיכם ואמהותיכם ובחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:
18 וזעקתם ביום ההוא מפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא:
19 וימאנו העם לשמוע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו:
20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו:
21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה:
22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע לקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

פרק ט.

1 ואיש היה מבנימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח איש ימיני גבור חיל:
2 ולו בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה הוא גבה מכל העם:
3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד הנערים וקום לך בקש את האתנות והנה הלך בהר אפרים ושלשה ימים בארץ שלישה ולא מצאו ויבאו ארץ צוף:
4 ויאמר שאול אל הנער אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו:
5 ויאמר אליו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת ואיש נכבד כל אשר יבא בא ועתה נלכה שמה אולי יגיד לנו על אשר הלכנו עליו:
6 ויאמר אליו הנער הנה נא בעיר הזאת ואנחנו הולכים הדרך אשר נלך עליו:
7 ויאמר שאול אל הנער אשר עמו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ואין אשכה לבא אל איש האלהים מה יש אתנו:
8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים ויגד לנו את דרכנו:
9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש את האלהים נלכה עד הרואה כי לנביא היום יקרא לפנים הרואה:
10 ויאמר שאול אל הנער אשר עמו טוב דברך לכה נלכה ויבאו אל העיר אשר שם איש האלהים:
11 המה עלים במעלה העיר ויצאו נערות לשאב מים ויאמרו אליהן הישכה פה הרואה:
12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח יש לעם היום בבמה:
13 כבואכם העיר כזה תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד בואו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקרואים ועתה עלו כי כזה תמצאון אתו:
14 ויעלו העירה המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמתה:
15 ויהוה גלה אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר:
16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי:
17 וירא שמואל את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצור בעמי:
18 ויגש שאול אל שמואל בשער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הרואה:
19 ויען שמואל את שאול ויאמר אני הרואה עלה לפני הבמה כי תאכלו עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך:
20 ולאתנות אבדיך היום שלשת ימים אל תשם לבך כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלא לך ולכל בית אביך:
21 ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי ממטות בנימין הקטנה ומשפחתי הצעירה מכל משפחות מטה בנימין ולמה דברת אלי כדבר הזה:
22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויבאם לשכה ויתן להם מקום בראש הקרואים ויהיו כשלשים איש:
23 ויאמר שמואל אל הטבח תן את המנה אשר נתתי אליך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך:
24 וירם הטבח את השוק ואת אשר עליה וישם לפני שאול ויאמר הנה השאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך כי הקראתי לעם ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא:
25 וירדו מן הבמה העירה וידבר עם שאול על הגג:
26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול על הגג לאמר קום ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד היום ואשמיעך דבר אלהים:

פרק י.

1 ויקח שמואל פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד:
2 בלכתך היום מעמדי והמצאת שני אנשים עם קבר רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה עזב אביך את דבר האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני:
3 ועברת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשה כברות לחם ואחד נשא נבל יין:
4 ושאלו לשלום ונתנו לך שתי לחמות ולקחת מידם:
5 אחרי כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים והיה כבואך שם העיר ופגעת חבר נביאים מן הבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים:
6 ותצלח עליך רוח יהוה והתנבאת עמהם והפכת לאיש אחר:
7 והיה כי תבאנה האתות האלה לך עשה לך כי האלהים עמך:
8 ורדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה:
9 והי כהפך שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא:
10 ויבאו שמה הגבעתה והנה חבר נביאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם:
11 ויהי כל יודעיו מתמול שלשום וירא והנה עם נביאים מתנבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים:
12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היה למשל הגם שאול בנביאים:
13 ויכל להתנבא ויבא הבמתה:
14 ויאמר דד שאול ונערו אל המקום ויראם אל שמואל:
15 ויאמר שמואל הגידה נא לי מה אמר אליכם שאול ויאמר הגיד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל:
16 ויאמר שאול אל דד הגיד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל:
17 ויזעק שמואל את העם אל יהוה המצפתה:
18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם:
19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרותיכם ותאמרו לו כי מלך תשים על עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם:
20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל ויילכד שבט בנימין:
21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתיו ותלכד משפחת מטרי ויקרב גבר גבר מבית ויילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא:
22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלום האיש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים:
23 וירצו וייקחו משם ויתצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה:
24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם ויריעו כל העם ויאמרו יחי המלך:
25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלוכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו:
26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה ויילכו עמו חיל אשר נגע אלהים בלבותם:
27 ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

פרק יא.

1 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך:
2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרות לכם בנקר לכל עין ישראל ואשים חרפה על כל ישראל:
3 ויאמרו אליו זקני יבש המתן לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע לנו ויצאנו אליך:
4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו את הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו:
5 והנה שאול בא מן השדה אחרי הבקר ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו דברי אנשי יבש:
6 ותצלח רוח אלהים על שאול כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד:
7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר לא יצא אחרי שאול ואחרי שמואל כן יעשה לבקריו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד:
8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף:
9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאנשי יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחום היום ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו:
10 ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם:
11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חום היום והנשארים ויפוצו ולא נשארו בהם שנים יחד:
12 ויאמר העם אל שמואל מי האומר שאול אם ימלך עלינו התנו את האנשים ונמיתם:
13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל:
14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגלה ונחדש שם המלוכה:
15 וילכו כל העם הגלגלה וימליכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחי שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

פרק יב.

1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקולכם לכל אשר אמרתם אלי ואמליך עליכם מלך:
2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנעורי עד היום הזה:
3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי ואת חמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצצתי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם:
4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצצתנו ולא לקחת מיד איש מאומה:
5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמרו עד:
6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים:
7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם:
8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם ממצרים וישבו אותם במקום הזה:
9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אותם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם:
10 ויזעקו אל יהוה ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד אויבינו ונעבדך:
11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד אויביכם מסביב וישבתם לבטח:
12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:
13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך:
14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והייתם גם אתם גם המלך אשר מלך עליכם אחרי יהוה אלהיכם:
15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובמלככם:
16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיני כל ישראל:
17 הלא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קולות ומטר וידעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך:
18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קולות ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל:
19 ויאמר כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי על כל חטאתינו יספנו רעה לשאול לנו מלך:
20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם:
21 ואל תסורו אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו הם:
22 כי לא יטוש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם

11 מטעם מלך מצות שמור ואל תעזב תורת אמך׃
12 קשרם על לבך תמיד עקדם על גרגרתיך׃
13 בלכתך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצת היא תשיחך׃
14 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר׃
15 לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה׃
16 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה׃
17 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצודה׃
18 היחתה אש בחיקו ובגדיו לא תכסינה׃
19 אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה׃
20 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה׃
21 לא יבוז לגנב כי ישלם אם למלא נפשו כי ירעב׃
22 ומצא כסף יתן את כל הון ביתו׃
23 נואף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה׃
24 נגעה וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה׃
25 כי קנאת גבר חמתו ולא יחמול ביום נקם׃
26 לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שחד׃

מזמור כ.

1 לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב׃
2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃
3 יזכר כל מנחתך ועולתך דשנה סלה׃
4 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא׃
5 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃
6 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו׃
7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר׃
8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃
9 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו׃

10 לדוד מזמור לך יהוה הרוממה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃
11 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני׃
12 יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃
13 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו׃
14 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בא בכי ולבקר רנה׃
15 ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃
16 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃
17 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן׃
18 מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך׃
19 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי׃
20 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
21 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך׃

22 למנצח לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃
23 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃
24 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו׃
25 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃
26 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו׃
27 זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃
28 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
29 מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה׃
30 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃
31 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

---

1 מ: אחזה לך. 2 מ: אך יצדה. 3 מ: דקדק לעשות.
4 הוספה: שמור למלכים. 5 מ: ופרצה.

(11) ו. משל. 1: 15. קה. 6: 5. 8. ד. שה. 4: 10.
(12) קה. 8: 17. ו. שמ. 4: 13. שמו 10: 33. שב. 8: 38. כה. 12: 9.
(13) קה. 3: 3. 9: 6. שמו. 19: 23.
(14) ו. משל. 5: 21. 6: 13. ד. משל. 4: 1. ו. משל. 1: 4. 6. משל. 3: 9. 11.
(16) ו. משל. 4: 7. 6: 20. משל. 1: 14.
(17) ו. משל. 1: 20.
(18) ו. משל. 6: 21. ו. שה. 15: 12.
(19) שמו 24: 24. קה. 8: 35. ו. שמ. 2: 19. שמ. 1: 7. שמ. 10: 14. 27. שה. 16: 5.

(20) ו. משל. 3: 15. קה. 6: 9. 21.
(21) זב. 52: 11. ד. משל. 3: 17. משל. 3: 1.
(22) ו. משל. 6: 11. שב. 9: 14. ו. שה. 1: 2. ו. משל. 1: 12. 5: 4.
(23) ו. משל. 1: 4. 4: 7. 6: 4. ד. משל. 2: 16. משל. 3: 9.
(24) משל. 3: 2. ו. משל. 3: 2. 3. משל. 1: 9.
(25) משל. 6: 1. ו. משל. 9: 11. ו. שמ. 3: 15. שב. 8: 22. ו. משל. 2: 4. ד. משל. 3: 7. משל. 1: 1.
(26) ו. משל. 3: 7.

---

(1) ו. משל. 4: 1. ד. משל. 4: 3. ד. שמ. 3. שמ. 3: 3. ו. שמ. 2: 18. שה. 18.
(2) שמ. 2: 21. ד. שמ. 2: 3. שמ. 16. ו. משל. 6: 4. 1: 20. ד. שמ. 2: 12. שה. 10. קה. 1: 30.
(3) קה. 1: 31. משל. 2: 3. ד. שמ. 3: 3.
(4) ד. שמ. 2: 10. שמ. 3: 19. ד. שמ. 2: 13. שב. 4. 19.
(5) ו. משל. 5: 8. משל. 1: 16. ד. שא. 3: 6. ו. משל. 6: 5.
(6) שמו 23: 14. משל. 1: 11.
(7) ו. משל. 2: 4.
(8) שב. 7: 11. ו. משל. 6: 5. קה. 1: 28. ד. שה. 13: 5. משל. 1: 16.
(9) שב. 7: 12. 8: 18. 9: 11.
(10) שמ. 2: 22. ו. משל. 4: 6. 3: 17. משל. 3: 1.
(11) קב. 13: 45. 50. 14: 2. 5. 19. שב. שה. 34. 19. ד. שה. 1: 10. ד. משל. 4: 17.
(12) שה. 34: 19. קב. 14: 22. שמו 16: 24. שמ. 17: 14. ו. שה. 15: 19. ו. שא. 3: 3.
(13) ד. שא. 2: 11. ו. משל. 4: 1. ד. משל. 2: 16.
(14) ד. משל. 1: 13. 2: 2. שמ. 5: 39.
(15) ד. שמ. 1: 20. 21. קה. 15: 4.
(16) ו. משל. 6: 11. ד. משל. 2: 21.
(17) ו. משל. 6: 11. ד. משל. 2: 21.

פרקים: ד.

1 הנה אתה יפה רעיתי הנה אתה יפה עיניך יונים
מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר
2 הגלעד: שיניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה
שכולן מתאימות זו לזו ושכלה אין בהן: שפתותיך
3 כחוט השני ומדברך נאוה: רקתך כפלח הרמון
מבעד לצמתך: צוארך כמגדל דוד בנוי לתלפיות
4 אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: שני
שדיך כשני עפרים תאומי צבי הרועים בשושנים:
5 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר
המור ואל גבעת הלבונה: כולך יפה רעיתי ומום
6 אין בך: אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי
תשורי מראש אמנה מראשי שניר וחרמון מן
7 מענות אריות מהרי נמרים: לבבתני אחותי כלה
לבבתני באחד מעיניך באחד ענק אחד מצוריך:
8 מה יפו דדיך אחותי כלה מה טבו דדיך מיין
וריח שמניך מכל בשמים: נופת תטופנה שפתותיך
כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח
9 הלבנון: גנת נעולה אחותי כלה גל נעול מעין
10 חתום: שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים
עם נרדים: נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי
לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין
11 גנים באר מים חיים ונוזלים מן הלבנון: עורי צפון
ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי
12 לגנו ויאכל פרי מגדיו: באתי לגני אחותי כלה
13 ארחתי מורי עם בשמי יערי עם יערתי עם דבשי
אכלתי יינו עם חלבי שתיתי אכלו רעים שתו
14 ושכרו דודים: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך
15 ערב ומראיך נאוה: אחזו לנו שועלים שועלים
קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי
16 ואני לו הרועה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים
על הרי בתר: על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה
17 נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה
בעיר בשווקים וברחובות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: מצאוני השומרים
18 הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט
שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
19 החזקתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי
ואל חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו
20 את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר
מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם
21 חבלתך אמך שם חבלה ילדתך: שימני כחותם על
לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה
22 כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה הם:
מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז
יבוזו לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה
לאחותנו ביום שידבר בה: אם חומה היא נבנה עלי
23 אפיק כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז:
אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
24 שלום: כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
ביד נטרים איש יביא בפריו אלף כסף: כרמי שלי
לפני אתה שלמה האלף לך ומאתים לנוטרים את
25 פריו: יושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:
ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי
בתר:

פרקים: ה.

1 באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יינו עם חלבי אכלו
רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול
2 דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי
שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי
את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה
3 אטנפם: דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עלי:
קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעותי
4 מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיו ולא
5 מצאתיו קראתיו ולא ענני: מצאוני השומרים
הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי
6 שומרי החומות: השבעתי אתכם בנות ירושלם
אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה
7 אני: מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד
8 כך השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו
כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב: עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על
9 מלאת: לחייו כערוגת הבשם כמגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי
זהב ממולאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת
10 ספירים: שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז
מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלך
דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך:
11 דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים ולקבץ
12 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים:
נאוה את רעיתי כתרצה יפה כירושלם אימתנית
13 כנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהן הרהיבוני
שערך כעדר העזים שגלשו מגלעד: שיניך כעדר
הרחלים שעלו מן הרחצה שכולן מתאימות זו לזו
14 ושכלה אין בהן: כחוט השני שפתותיך ומדברך
נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: צוארך
כמגדל דוד בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו
15 כל שלטי הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי
צבי הרועים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
16 הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה:
כולך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראשי
שניר וחרמון מן מענות אריות מהרי נמרים:
17 לבבתני אחותי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד
ענק אחד מצוריך: מה יפו דדיך אחותי כלה מה
טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים: נופת
תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמותיך כריח הלבנון: גנת נעולה אחותי
כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך פרדס רמונים
עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: נרד וכרכם קנה
וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל
ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונוזלים
מן הלבנון: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו
בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: באתי
לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי
יערי עם דבשי שתיתי יינו עם חלבי אכלו רעים
שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול דודי
דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי
איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם:
דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עלי: קמתי אני
לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעותי מור עבר
על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק
עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיו ולא מצאתיו
קראתיו ולא ענני: מצאוני השומרים הסובבים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי שומרי
החומות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: מה
דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד כך
השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו
כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב: עיניו
כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב יושבות על
מלאת: לחייו כערוגת הבשם כמגדלות מרקחים
שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי
זהב ממולאים בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת
ספירים: שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז
מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: אנה הלך
דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך:
דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים ולקבץ
שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים:
נאוה את רעיתי כתרצה יפה כירושלם אימתנית
כנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהן הרהיבוני
שערך כעדר העזים שגלשו מגלעד: שיניך כעדר
הרחלים שעלו מן הרחצה שכולן מתאימות זו לזו
ושכלה אין בהן: כחוט השני שפתותיך ומדברך
נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: צוארך
כמגדל דוד בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו
כל שלטי הגבורים: שני שדיך כשני עפרים תאומי
צבי הרועים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה:
כולך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי מלבנון כלה
אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראשי
שניר וחרמון מן מענות אריות מהרי נמרים:

ובעבור שמשמע: ולפיכך שלישי לשמש וזהו
6 שהוא כמו שאמר: ולא יהיה לו שום
חלק בכל מה שיעשה תחת השמש:*
ל"א ואין
7 לו כל מנוחה: לפי שהוא מבקש תמיד
ואינו מוצא: ולא ישבע עינו מראות
ולא תשמע אזנו משמוע: ולא יאמר
8 מי יענני: ולא יזכור נפשו: ולא ישמח
בטובתו: ולא יאמר: לכן אשמח בחלקי:*
שכל
9 זה הבל הוא: ורע הוא: ואין לו תועלת
בעולם הזה ולא בעולם הבא: ומי יוכל
לעמוד נגד מי שהוא חזק ממנו: ואין
10 לו עזר: ומי יוכל לומר לו מה אתה
עושה: ואם יאמר שהוא עושה הכל
11 בחכמה: אין זה מועיל לו: כי יש הבל
רב בעולם שאין לו תועלת: ומי יודע
12 מה טוב לאדם בחייו: ומי יגיד לו מה
יהיה אחריו תחת השמש:* טוב שם
משמן טוב: ויום המות מיום הולדו:
13 טוב ללכת אל בית אבל: מללכת אל
בית משתה: כי זה סוף כל האדם:
והחי יתן אל לבו: שכל מה שיעשה
14 בעולם הזה יהיה לו לתועלת: כעס
טוב מצחוק: כי בעבור שיכעוס יתקן
15 מעשיו: לב חכמים בבית אבל: ולב
כסילים בבית שמחה: שבבית אבל
יזכור האדם שסופו למות: ובבית
שמחה ישכח סופו: ולפיכך הלב
16 נשבר: כי בבית שמחה לא יזכור
לתקן מעשיו: טוב לשמוע גערת
חכם: מאיש שמשבח את הכסילים:
17 כי כקול הסירים תחת הסיר: כן
שחוק הכסיל: וגם זה הבל: כי אין
18 בו תועלת: כי העושק יאבד חכמה:
ומתנה תשחית לב: טוב אחרית דבר
מראשיתו: טוב ארך רוח מגבה רוח:
19 אל תבהל ברוחך לכעוס: כי כעס
20 בחיק כסילים ילין: אל תאמר מה
היה שהימים הראשונים היו טובים
מאלה: כי לא מחכמה שאלת על זה:
21 טוב חכמה עם נחלה: ויתרון דעת
חכמה תחיה בעליה: כי בצל החכמה
כצל הכסף: ויתרון דעת החכמה
שהחכמה תחיה בעליה: ראה את
מעשה האלהים: כי מי יוכל לתקן
22 את אשר עוות: ביום טובה היה בטוב:
וביום רעה ראה גם זה לעומת זה:
23 עשה האלהים את זה ואת זה: לבלתי
אשר יהיה האדם אחרי מאומה:
24 את הכל ראיתי בימי הבלי: יש צדיק
אובד בצדקו: ויש רשע מאריך
25 בעבור רשעו: אל תהי צדיק הרבה:
ואל תתחכם יותר מדאי: למה תשומם
26 על עצמך: ואל תרשיע הרבה: ואל
תהי סכל יותר מדאי: למה תמות
בלא עת: טוב אשר תאחז בזה: וגם
מזה אל תנח את ידך: כי יראת אלהים
27 תצא את כולם: החכמה תעז לחכם
יותר מעשרה שליטים אשר בעיר:
28 כי אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא: וגם אל כל הדברים
אשר ידברו אל תתן לבך: פן תשמע
29 את עבדך מקללך: כי גם פעמים רבות
ידע לבבך כי גם אתה קללת אחרים:
30 כל זה נסיתי בחכמה: אמרתי אחכמה
31 והיא רחוקה ממני: רחוק מה שהיה
ועמוק עמוק מי ימצאנו: סבותי אני
ולבי לדעת ולתור ולבקש חכמה
וחשבון: ולדעת רשע כסלות וסכלות
32 הוללות: ומוצא אני מר ממות את
האשה אשר היא מצודים ומכמורים
לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים
33 ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: הנה זה
מצאתי אמר קהלת אחת לאחת
34 למצוא חשבון: אשר עוד בקשה נפשי
ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי
35 ואשה מכל אלה לא מצאתי: רק זה
מצאתי אשר עשה האלהים את האדם
ישר והם בקשו חשבונות רבים:

פרק ח.

1 מי כמוהו חכם ומי יודע פתרון דבר
חכמת אדם תאיר פניו ועוז פניו
2 ישנא: אני פי מלך שמור ועל דבר
שבועת אלהים: אל תבהל מפניו
תלך אל תתיצב על דבר רע כי כל
3 אשר יחפץ יעשה: בדבר מלך שלטון
ומי יאמר אליו מה תעשה: שומר
מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט
4 יבין לב חכם: כי לכל חפץ יש עת
ומשפט כי רעת האדם רבה עליו:
5 כי אין ידיעה מה שיהיה כי כאשר
יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט על
הרוח לכלוא את הרוח ואין שלטון
ביום המות ואין משלחת במלחמה
ולא ימלט רשע בעושרו את בעליו:
6 כל זה ראיתי בכל מעשה אשר נעשה
תחת השמש: יש זמן אשר שלט
האדם באדם לרעה לו:* ל"א ראיתי רשעים
7 קוברים ומהלכים ממקום קדוש
ושוכחים בעיר אשר כן עשו וגם זה
הבל: כי לא יעשה פתאום דבר רע
ולפיכך מלאה לב בני האדם לעשות
8 רע: כי אף על פי שחוטא רע לו
ומאריך לו ימיו עד שיעשה כל אשר
יחפוץ עדיין אני יודע כי יהיה טוב
9 ליראי האלהים אשר יראו מפניו:
ולרשע לא יהיה טוב ולא יאריך ימים
כצל אשר אינו יראה מפני האלהים:
10 יש הבל אשר נעשה על הארץ כי יש
צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה
הרשעים: ויש רשעים אשר מגיע
אליהם כמעשה הצדיקים: אמרתי
11 כי גם זה הבל: ולפיכך שבח אני את
השמחה כי אין טוב לאדם תחת
השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח
ושזה יתלוה לו בעמלו ימי חייו אשר
12 נתן לו האלהים תחת השמש:* כאשר
נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות
את העניין אשר נעשה על הארץ כי
גם ביום ובלילה שנתו בעיניו אינו
13 רואה שינה: וראיתי את כל מעשה
האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את
המעשה אשר נעשה תחת השמש
בכל אשר יעמל האדם לבקש ולא
ימצא ואף כי יאמר החכם לדעת לא
יוכל למצוא:

פרק ט.

1 כי את כל זה נתתי אל לבי ולברר את
כל זה: כי הצדיקים והחכמים ומעשיהם
ביד האלהים גם אהבה גם שנאה
2 אין האדם יודע הכל לפניהם: הכל
כאחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור
ולטמא ולזובח ולאשר איננו זובח
כטוב כן החוטא כנשבע כירא שבועה:
3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש
כי מקרה אחד לכל: וגם לב בני האדם
מלא רעה ותהלות בלבבם בחייהם
ואחרי כן אל המתים: כי מי שהוא
בחיים יש לו בטחון כי הכלב החי
טוב מן האריה המת: כי החיים יודעים
שיהיו מתים והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח
זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם
קנאתם כבר אבדה ואין להם עוד
חלק לעולם בכל אשר נעשה תחת
השמש: לך אכול בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה
האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו
בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל
יחסר: ראה חיים עם אשה אשר
אהבת כל ימי חיי הבליך אשר נתן
לך תחת השמש כל ימי הבליך כי
הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה
עמל תחת השמש: כל אשר תמצא
ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
ואין חשבון ואין דעת ואין חכמה
בשאול אשר אתה הולך שמה: שבתי
וראיתי תחת השמש כי לא לקלים
המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם
לא לחכמים לחם ולא לנבונים עושר
ולא לאנשי דעת חן כי עת ופגע יקרה
את כולם: כי גם לא ידע האדם את
עתו כדגים הנאחזים ברשת הרעה
ככלובים האחזים בפח כמוהם יוקשים
בני האדם לעת רעה כאשר תפול
עליהם פתאום: גם זאת ראיתי חכמה
תחת השמש וגדולה היתה אלי:
עיר קטנה ואנשים בתוכה מעטים
ובא אליה מלך גדול וסבב עליה
ובנה עליה מצודים גדולים: ונמצא
בה איש מסכן חכם ומלט הוא את
העיר בחכמתו ואין איש זוכר את
האיש המסכן ההוא: ואמרתי אני
טובה חכמה מגבורה ואף כי חכמת
המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים:
דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת
מושל בכסילים: טובה חכמה מכלי
מלחמה וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

(6) ו. שה. 3: 2. ויקר. 3: 4. 12.
(7) מש 24: 45. ו. מה. 4: 1. 2. חב. 10: 9. ו. שה. 3: 3. 8. יא. 5: 18. ו. שה. 5: 2.
(8) ו. שה. 3: 2.
(9) ב. יא. 2: 15. ב. שה. 1: 13. ו. שה. 1: 15. 4: 9. 6: 3. ב. שה. 2: 2. ו. שה. 1. 10. ב. שה. 4: 3. שה. 2: 1.
(10) ו. שה. 1: 6. יב. 16: 18. קד. 15: 1.
(11) מש 23: 14. ב. שה. 3: 6. ו. שה. 6: 5.
(12) קד. 17: 28.
(13) ב. מה. 13: 10. ב. שה. 4: 2. שה. 2: 2.
(14) ו. שה. 1: 4. 4: 7. ב. 8. חב. 9: 28. ו. שה. 1: 7. ו. מש. 3: 2.
(14) שה. 1: 4. 2: 20. יא. 2: 5. ו. שה. 2: 6. חב. 9: 14. מה. 15: 16. 19: 5. מה. 7: 6. 14: 2. 26: 18. ו. שה. 2: 9. יא. 2: 10. שה. 3: 8.
(15) ה. שה. 4: 2. ו. שה. 4: 12.

(1) יב. 13: 1. ו. שה. 2: 13. מה. 1: 10. ב. שה. 2: 21. חב. 13: 21.
(2) יא. 4: 31. ב. שה. 2: 24. קש. 4: 5. יא. 4: 2. מה. 3: 12.
(3) ו. מה. 6: 11. יא. 2: 1. שה. 1: 21. 3: 7. ו. שה. 3: 4.
(4) ו. שה. 5: 14.
(5) ו. מה. 14: 34. יא. 5: 22. מה. 3: 18. ו. שה. 3: 1. 5. יב. 2: 11. ו. שה. 6: 1. 24.
(6) ו. שה. 3: 2. מה. 3: 4. 12.
(7) מש 24: 45. ו. מה. 4: 1. 2. חב. 10: 9. ו. שה. 3: 3. 8. יא. 5: 18. ו. שה. 5: 2.
(8) ו. שה. 3: 2.
(9) ב. יא. 2: 15. ב. שה. 1: 13. ו. שה. 1: 15. 4: 9. 6: 3. ב. שה. 2: 2. ו. שה. 1. 10. ב. שה. 4: 3. שה. 2: 1.
(10) ו. שה. 1: 6. יב. 16: 18. קד. 15: 1.
(11) מש 23: 14. ב. שה. 3: 6. ו. שה. 6: 5.
(12) קד. 17: 28.
(13) ב. מה. 13: 10. ב. שה. 4: 2. שה. 2: 2.
(14) ו. שה. 1: 4. 4: 7. ב. שה. 4: 4. יב. 29: 13. מש 15: 9. מה. 2: 22.
(15) לה. 11: 39-41. יב. 14: 14. 20. ו. מה. 6: 12. 10. 23. 25. ו. שה. 4: 3. 4. יב. 14: 23.
(16) ב. שה. 3: 5. מה. 4: 1: 28. ב. שה. 3: 8.

(1) ו. שה. 1: 10. 6: 3. ב. שה. 1: 13. שה. 1: 9. (2) שה. 1: 13.
(3) ו. שה. 2: 9. 10. 3: 11. ו. שה. 3: 3. 4. ב. שה. 3: 3.
(4) ו. שה. 5: 14.
(5) ו. מה. 14: 34. יא. 5: 22. מה. 3: 18. ו. שה. 3: 1. 5. יב. 2: 11. ו. שה. 6: 1. 24.

פרק ב.

1 הנה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב
2 ולשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה
זה עושה: תרתי בלבי למשוך בייני
לבי נוהג בחכמה וללכת בסכלות עד
אשר אראה אי זה טוב לבני האדם
אשר יעשו תחת השמש מספר ימי
3 חייהם: הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים: עשיתי לי גנות
ופרדסים ונטעתי בהם עצי פרי כל:
4 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם
5 יער צומח עצים: קניתי עבדים
ושפחות ובני בית היו לי גם מקנה
בקר וצאן היה לי הרבה מכל אשר
6 היו לפני בירושלים: כנסתי לי גם
כסף וזהב וסגולת מלכים ומדינות
עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני
7 האדם שדה ושדות: והגדלתי והוספתי
מכל אשר היו לפני בירושלים אף
8 חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו
עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את
לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל
עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי:
9 ופניתי אני אל כל מעשי אשר עשו
ידי ואל העמל אשר עמלתי לעשות
והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון
10 תחת השמש: ופניתי לראות חכמה
והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא
אחרי המלך כי אם את אשר כבר
11 עשוהו: וראיתי אני כי יתרון לחכמה
מן הסכלות כיתרון האור מן החשך:
12 החכם עיניו בראשו והסכל בחשך
הולך ויודע אני גם כי מקרה אחד
יקרה את כולם: ואמרתי אני בלבי
כמקרה הסכל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אז יתרתי ודברתי בלבי כי גם
13 זה הבל: כי אין זכרון לחכם עם
הסכל לעולם בהיות כבר הימים הבאים
הכל נשכח ואיך ימות החכם עם
14 הסכל: שנאתי את החיים כי רע
עלי המעשה אשר נעשה תחת השמש
כי הכל הבל ורעות רוח: ושנאתי את
כל עמלי אשר אני עמל תחת השמש
כי אניחנו לאדם שיהיה אחרי:
15 ומי יודע אם יהיה חכם או סכל
ובכל עמלי אשר עמלתי ואשר חכמתי
תחת השמש גם זה הבל: ויאשש לבי
על כל העמל אשר עמלתי תחת
השמש: כי יש אדם שעמלו בחכמה
ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו
יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה:
16 כי מה יש לאדם בכל עמלו וברעות
לבו אשר הוא עמל תחת השמש:
17 כי כל ימיו מכאובים וכעס עניניו גם
בלילה לבו לא שכב גם זה הבל הוא:
18 אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה
את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי
אני כי מיד האלהים היא: כי מי יאכל
ומי יחיש חוץ ממני: כי לאדם שטוב
לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא
נתן עניין לאסוף ולכנוס לתת לטוב
לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:

פרק ג.

1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמש:
2 עת ללדת ועת למות עת לנטוע ועת
3 לעקור נטוע: עת להרוג ועת לרפא
עת לפרוץ ועת לבנות: עת לבכות
ועת לשחוק עת לספוד ועת לרקוד:
4 עת להשליך אבנים ועת לקבץ אבנים
עת לחבק ועת לרחק מחבק: עת
לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת
6 להשליך: עת לקרוע ועת לתפור עת
לחשות ועת לדבר: עת לאהוב ועת
לשנוא עת מלחמה ועת שלום:
9 מה יתרון העושה בדבר אשר הוא
10 עמל: ראיתי את העניין אשר נתן
11 האלהים לבני האדם לענות בו:
את הכל עשה יפה בעתו גם את
העולם נתן בלבם בלתי אשר לא
ימצא האדם את המעשה אשר עשה
12 האלהים מראשו ועד סופו: ידעתי כי
אין טוב בהם כי אם לשמוח ולעשות
13 טוב בחייו: וגם כל אדם שיאכל
ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת
14 אלהים היא: ידעתי כי כל אשר יעשה
האלהים הוא יהיה לעולם אין להוסיף
עליו ומאומה אין לגרוע ממנו והאלהים
15 עשה שיראו מלפניו: מה שהיה כבר
הוא ומה שיהיה כבר היה והאלהים
16 יבקש את הנרדף: עוד ראיתי תחת
השמש מקום המשפט שם הרשע
17 ומקום הצדק שם הרשע: אמרתי
בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפוט
האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל
18 המעשה: אמרתי בלבי על דבר בני
האדם לברר להם האלהים ולראות
19 כי בהמות המה להם: כי מקרה בני
האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד
להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד
לכולם ומותר האדם מן הבהמה אין
20 כי הכל הבל: הכל הולכים אל מקום
21 אחד הכל היה מן העפר והכל שב
אל העפר: מי יודע רוח בני האדם
העולה היא למעלה ורוח הבהמה
22 היורדת היא למטה לארץ: ואמרתי
אני אין טוב מאשר ישמח האדם
במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו
לראות במה שיהיה אחריו:

פרק ד.

1 ושבתי אני וראיתי את כל העשקות
אשר נעשות תחת השמש והנה דמעת
העשוקים ואין להם מנחם ומיד עושקיהם
2 כח ואין להם מנחם: ושבחתי אני את
המתים אשר כבר מתו מן החיים
3 אשר הם חיים עדיין: וטוב מהם את
אשר עדן לא היה אשר לא ראה את
המעשה הרע אשר נעשה תחת
4 השמש: ראיתי אני את כל עמל וכל
כשרון המעשה כי הוא קנאת איש
5 מרעהו גם זה הבל ורעות רוח: האויל
חובק את ידיו ואוכל את בשרו:
6 טוב חפנים מלא נחת מלא חפנים
עמל ורעות רוח: שבתי אני ואראה
7 הבל תחת השמש: יש אחד ואין שני
גם בן גם אח אין לו ואין קץ לכל
עמלו גם עינו לא תשבע עושר ולמי
אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם
8 זה הבל ועניין רע הוא: טובים
השנים מן האחד אשר יש להם שכר
9 טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים
את חברו ואוי לאחד שנפל ואין שני
10 להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם
11 להם ואחד איך יחם: ואם יתקפנו
האחד השנים יעמדו נגדו והחוט
12 המשולש לא במהרה ינתק: טוב ילד
מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא
13 ידע להזהר עוד: כי מבית הסוהר
יצא למלוך כי גם במלכותו נולד
14 מסכן: ראיתי את כל החיים המהלכים
תחת השמש עם הילד השני אשר
15 יעמוד תחתיו: אין קץ לכל העם
לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים
16 לא ישמחו בו כי גם זה הבל ורעות
רוח: שמור רגלך בבית האלהים
וקרבת לשמוע מתת הכסילים זבח כי
אינם יודעים לעשות רע:

פרק ה.

1 אל תבהל בפיך ולבך אל יאץ להוציא
דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים
2 ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך
מעטים: כי בא החלום מרוב עסק
3 וקול כסיל מרוב דברים: כאשר
תדור נדר לאלהים אל תאחר לשלמו
כי אין חפץ בכסילים את אשר תדור
4 שלם: טוב אשר לא תדור מאשר
5 תדור ולא תשלם: אל תתן את פיך
לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני
המלאך כי שגגה היא למה יקצוף
האלהים על קולך וחבל את מעשה
6 ידיך: כי ברוב חלומות והבלים
ודברים הרבה כן יהיו מעשיך את
7 האלהים ירא: אם עושק רש ומגזל
משפט וצדקה תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי גבוה מעל גבוה
8 שומר וגבוהים עליהם: ויתרון ארץ
בכל הוא מלך לשדה נעבד:

(7) ו. שה. 4: 12. ו. שה. 3: 3. 5. יא. 6: 24.
(8) ו. שה. 6: 3. שה. 5: 9. ו. שה. 5: 14. ו. שה. 2: 12. 15. 3: 16. ב. 22. 9. ו. שה. 5: 14. ו. שה. 2: 15. 3: 16. ב. 22. 14.
(9) יא. 6: 5. מה. 3: 22. ו. שה. 6: 1. 2. ו. שה. 2: 18. יא. 5: 24.
(10) מש 5: 16. שה. 2: 15. (11) קה. 5: 15. שה. 3: 4. 5. ו. שה. 5: 12. לה. 3: 6. מש 1: 9. ו. שה. 2: 4.
(12) לה. 1: 75. קה. 6: 19. יא. 1: 4. מה. 1: 22. ו. 24. מש 4: 7. ו. שה. 4: 2. ו. מש 2: 16.
(13) ו. מה. 1: 7. שה. 3: 20. ב. שה. 3: 12. קד. 24: 15. מה. 1: 5. 23. שה. 1: 2. 3: 7. מה. 3: 4. ב. שה. 4: 1. 8. חב. 9: 28. ו. שה. 1: 7. ו. מש. 3: 2.
(14) שה. 1: 4. 2: 20. יא. 2: 5. ו. שה. 2: 6. חב. 9: 14. מה. 15: 16. 19: 5. מה. 7: 6. 14: 2. 26: 18. ו. שה. 2: 9. יא. 2: 10. שה. 3: 8.
(15) ה. שה. 4: 2. ו. שה. 4: 12.

(1) יב. 13: 1. ו. שה. 2: 13. מה. 1: 10. ב. שה. 2: 21. חב. 13: 21.
(2) יא. 4: 31. ב. שה. 2: 24. קש. 4: 5. יא. 4: 2. מה. 3: 12.
(3) ו. מה. 6: 11. יא. 2: 1. שה. 1: 21. 3: 7. ו. שה. 3: 4.

ותשמחנה בת יהודה: למען משפטיך יי׃
ועתה סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃
שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון׃
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

מזמור מב לבני קרח למנצח׃

שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃
גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃
פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃
אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃
למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃
הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃
אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃
ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃
ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃
כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃
קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות׃
ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃
זה דרכם כסלת למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃
כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃
אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃
אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃
כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃
כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃
תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃
אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

מזמור מג לאסף׃

אל אלהים יי דבר ויקרא לארץ ממזרח שמש עד מבואו׃
מציון מכלל יפי אלהים הופיע׃
יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃
יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃
אספו לי חסידי כרתי ברית עלי זבח׃
ויגידו השמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃
שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃
לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃
לא אקח מביתך פרים מעדרותיך עתודים׃
כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃
ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃
אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃
האכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃
זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃
וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃
ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃
ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃
אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃
פיך שלחת ברעה ולשונך תצמד מרמה׃
תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי׃
אלה עשית ואחריש היות היית אמין כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃
בינו נא זאת שכחי פן אטרף ואין מציל׃
זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

מזמור מד לדוד בבאת נתן הנביא אליו כבא אל בת שבע׃

חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי׃
הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני׃
כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד׃
לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך׃
הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי׃
הן אמת חפצת בטוחות ובסתם חכמה תודיעני׃
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין׃
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית׃
הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה׃
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי׃
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני׃
השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני׃
אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו׃
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך׃
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך׃
כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה׃
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃
היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם׃
אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים׃

מזמור מה למנצח׃

למה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃
הוות תחשב לשון כתער שלחת מרמה׃
אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃
אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃
גם יתצך אל לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃
וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃
הן זה הגבר לא ישם אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במותו׃
ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃
אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך׃

(4) בראשית 2: 11. ד. בראשית 2: 3.
(5) שמות 3: 20. 9: 11. 11: 6. 2: 16. יהושע 2: 4. 8. 9. ד. בראשית 1: 9. משלי 3: 3. 5. יהושע 3: 5. 26. ד. שמואל ב 3: 21.
(6) שם. 36: 25. משלי 2: 28. משלי 1: 16. תהלים 2: 33. 10: 45. שמות 5: 5.
(7) שמות 3: 24. בראשית 2: 16. תהלים 2: 11. שמות 8: 23. 24. בראשית 1: 2.
(8) ד. בראשית 1: 15. בראשית 1: 9. 13. 14. 2: 14.
(9) ד. בראשית 1: 4. ד. בראשית 2: 23. בראשית 1: 14. ד. בראשית 2: 14.
(10) ד. שם. 13: 2. שם 18: 3: 17. שמות 16: 17. ד. שם. 3: 6. 14. ד. בראשית 3: 5. ד. משלי 10.
(11) תהלים 13: 46.
(12) תהלים 20: 4. ד. בראשית 4: 12.
(13) תהלים 18: 24.
(14) בראשית 3: 8. יהושע 4: 28. שמות 15: 28. שם. 1: 11. 4: 17. שם. 10:1. ד. שמואל ב 1: 8.

(9) שמואל ב 1.
(10) שם. 4: 9. ד. שם. 4: 15. 19. שמואל ב 4:
(13) ד. שם. 16: 17. שם. 2: 30.
(14) ד. שם. 9: 7.
(15) תהלים 45: 5. 8.
(16) שם 23: 8. ד. בראשית 2. שם. 3: 22.
(17) ד. שם. 8: 23.
(20) שמואל ב 7.
(21) ד. שם. 7: 16.
(22) שם. 1: 25. 2: 24. ד. שם. 1: 11.

[שם. מד. 64.]

(1) יהושע 3: 1. 4: 1. ד. בראשית 1: 8. שמואל ב 9. שם. 2: 25.
(2) שם. 4: 17. שם. 2: 25. שמות 16: 5. ד. שם. 16: 19.
(3) יהושע 1: 2.
(4) יהושע 1: 16. ד. שופטים 1: 2. ד. שופטים 1: 3.
(5) יהושע 1: 15. שם. 1: 4.
(6) שם. 1: 9. 11.
(7) ד. שם. 7: 13. ד. בראשית 1: 16. שמואל ב 20.
(8) ד. שופטים 2: 6.

64. ואת ואת.

23 ויאמר יהוה אליה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃

24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ 25 ויצא האחרון עשו כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃

ויחי.

א.

1 ויחי יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן־שבע עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם׃ 3 וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ 4 וירא אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על־חלמתיו ועל־דבריו׃ 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ 10 ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את־הדבר׃ 12 וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם׃ 13 ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ 14 ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיך ואת־שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃

ב.

1 ויהי בני־יעקב שנים עשר׃ 2 ויהי בני רחל יוסף ובנימין׃ ויהי בני בלהה דן ונפתלי׃ ויהי בני זלפה גד ואשר׃ 3 ויהי בני־יעקב (שלשה) עשר׃ ויהי בני רחל שנים עשר׃ 4 ויהי בני אל־יוסף בארץ מצרים אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויהי בני־יוסף מנשה ואפרים׃ 5 ויהי בני־בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ורא׃ 6 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 7 ויהי בני־בכר זמירה ויעואש ואלעזר׃ 8 ויהי בני־אשבל גרא נעמן אחי רא׃ 9 ויהי בני־אחי ורא חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא חרם׃ 10 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן אחי ורא׃ 11 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 12 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־נעמן חרם׃ 13 ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 14 ויהי בני־גרא אהוד ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 15 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 16 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 17 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 18 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 19 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 20 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 21 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 22 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 23 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 24 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 25 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 26 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 27 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 28 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 29 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 30 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 31 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 32 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 33 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 34 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 35 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 36 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 37 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 38 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 39 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 40 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 41 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 42 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 43 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 44 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 45 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 46 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 47 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 48 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 49 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 50 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 51 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 52 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 53 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 54 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 55 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 56 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 57 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 58 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 59 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־חרם בלע וגרא׃ 60 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃ 61 ויהי בני־אדר חופים וחפים׃ ויהי בני־גרא אהוד׃ 62 ויהי בני־אהוד נעמן אחי ורא׃ 63 ויהי בני־נעמן בלע וגרא ונעמן׃ 64 ויהי בני־בלע אדר ונעמן׃

---

(23) בר. א: ז. ד: יב. (24) בר. יב: יב, כה; יט: כט. כז: ב. בר. ד: א. בר. א: טו. בר. א: טו. (25) ד. בר. ד: כב.

---

[1] ס: קטן.

(1) בר. יב: ו, ח. (2) דה. ד: ל. בר. א: ל. ג. ב: ג. יט. ב: ח. טו: כא, כח. (3) בר. יז: ג. בר. ב: ג. יט. ב: ח. טו: כא, כח. (4) ג. א: כא. ה. ב: ט, י. (5) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (6) ש. ח: כב. כח: כח. פט. קיט: פט. (7) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (8) בר. מה: א, ו. ד: ל. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (9) בר. סא: א. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (10) בר. קב: כה. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (11) בר. לד: ד. בר. נא: ו. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (12) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (13) בר. קי: א. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (14) בר. יט: יב. בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (15) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (16) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (17) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (18) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (19) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (20) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (21) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (22) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (23) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (24) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (25) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (26) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (27) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (28) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (29) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (30) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (31) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (32) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (33) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (34) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (35) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (36) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (37) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (38) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (39) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (40) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (41) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (42) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (43) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (44) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (45) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (46) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (47) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (48) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (49) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (50) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (51) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (52) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (53) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (54) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (55) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (56) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (57) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (58) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (59) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (60) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (61) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (62) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (63) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א. (64) בר. ב: ז. בר. ה: ה. ז: יד. א.

ובחרוניהם׃ ואחיהם בני עמון׃ טוביה עבד המלך׃ וכל
הנשארים בעם׃ הכהנים׃ הלוים׃ והשוערים׃ והמשררים׃
והנתינים׃ וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים׃
נשיהם׃ בניהם ובנותיהם׃ כל יודע בינה׃ על אחיהם
אדיריהם׃ ובאו באלה׃ ואלתה׃ בשבועה׃ ללכת בתורת
האלהים׃ אשר נתן ביד משה עבד האלהים׃ לשמר ולעשות
את כל מצות יהוה אדנינו׃ ומשפטיו וחקותיו׃ ולבלתי
תת בנותינו לעמי הארץ׃ ואת בנותיהם לא נקח לבנינו׃
וכל עם הארץ המביאים ביום השבת׃ למכר׃ לא נקח
מהם בשבת ובקדש׃ ונטשנו את השנה השביעית׃ ומשא
כל נשה׃ ונשא כל בעל ידו׃ עלינו לתת עלינו שלשית
השקל לעבדת בית אלהינו׃ לחם המערכת׃ ולמנחת
התמיד׃ ולעלת התמיד לשבתות לחדשים למועדים׃
ולקדשים׃ ולחטאות לכפר על ישראל׃ ולכל מלאכת בית
אלהינו׃ על הגורל הפלנו הכהנים הלוים והעם׃ לקרבן
עצי האלהים׃ להביא אל בתינו לבתי אבתינו׃ לזמנים
מדי שנה בשנה׃ לבער על מזבח יהוה אלהינו׃ ככתוב
בתורה׃ ולהביא את בכורי אדמתנו׃ ואת בכור כל פרי כל
עץ שנה בשנה׃ את הבכורות בנינו ובהמתנו׃ ככתוב
בתורה׃ ואת בכרות בקרנו וצאננו׃ להביא לבית אלהינו
אל הכהנים המשרתים בבית אלהינו׃ ואת ראשית עריסותינו
ותרומותינו׃ ופרי כל עץ תירוש ויצהר׃ נביא אל הכהנים
אל לשכות בית אלהינו׃ ומעשר אדמתנו ללוים׃ והם
הלוים מעשרים במעשר בכל ערי עבדתנו׃ והיה הכהן בן
אהרן עם הלוים בעשר הלוים׃ והלוים יעלו את מעשר
המעשר לבית אלהינו׃ אל הלשכות אל בית האוצר׃ כי אל
לשכות יביאו בני ישראל ובני לוי את תרומת הדגן
התירוש והיצהר׃ שם כלי הקדש והכהנים והמשרתים
והשוערים והמשררים׃ ולא נעזב את בית אלהינו׃

ויושבו שרי העם בירושלם׃ ויפלו שאר העם להביא
אחד מן עשרה לשבת בירושלם עיר הקדש׃ ותשע
הידות בערים׃ ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים
לשבת בירושלם׃ ואלה ראשי המדינה אשר ישבו
בירושלם ובערי יהודה׃ ישבו איש באחזתו בעריהם׃
ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה׃
ובני יהודה׃ ובני בנימין׃ מבני יהודה׃ עתיה בן עזיה
בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ׃
ואדיה בן יואיריב בן זכריה בן עלי בן אדיה בן בזיה בן
קלחיה בן עמזיה בן זכרי בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן
זכריה בן השלני׃ כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע
מאות ושמנים ושמנה אנשי חיל׃ ואלה בני זרח׃ עמואל
בן זכריה בן חזיהו בן מעשיה בן עדיאל בן יואיריב בן
זכריה בן השלני׃ ואחיו אנשי חיל ששים ושמנה׃ ועל
פקדתם אבדיה בן זכרי בן משלם בן יוחנן בן זכריה בן
פשחור בן מלכיה׃ ואחיו ראשי בית אבתם מאתים
ושמנה ועשרים׃ ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות
בן אמר׃ ואחיהם גבורי חיל מאה ועשרים ושבעה׃ ועל
פקדתם זבדיאל בן הגדולים׃ ומבני בנימין׃ סלא בן
משלם בן יועד בן פדיה בן קולית בן מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה׃ ואחריו גבי סלי תשעה ועשרים׃ ויואל בן
זכרי פקיד עליהם׃ ויהודה בן הסנואה על העיר משנה׃
ומן הכהנים׃ ידעיה בן יויריב יכין׃ שריה בן חלקיה בן
משלם בן צדוק בן מרויות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃
ואחיהם עשים בתים ועשרים ושמנה׃ ועדיה בן ירוחם
בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃
ואחיו ראשי אבות מאתים ארבעים ושנים׃ ועמשסי בן
עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ ואחיהם גבורי חיל
מאה ועשרים ושמנה׃ ועל פקדתם אמשי בן עזראל בן
אחזי בן משלמות בן אמר׃ ומן הלוים׃ שמעיה בן חשוב
בן עזריקם בן חשביה בן בונני׃ שבתי ויוזבד מראשי
הלוים על מלאכת חוץ לבית אלהים׃ מתניה בן מיכא בן
זבדי בן אסף המתחיל בתודה ותפלה׃ ובקבקיה משנה
בין אחיו׃ ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידותון׃ כל הלוים
בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה׃ ושוערים עקוב
טלמון ואחיהם שומרי השערים מאה ושבעים ושנים׃
ושאר ישראל הכהנים והלוים בכל ערי יהודה איש
בנחלתו׃ והנתינים יושבים בעופל וציחא וגשפא׃ ופקיד
הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא
מבני אסף המשררים על מלאכת בית האלהים׃ כי מצות
המלך עליהם ודבר בקי לשיר׃ ופתחיה בן משיזבאל מבני
זרח בן יהודה היה לידי המלך בכל דבר העם׃ ובכפריהם
בקריית ארבע ובנותיה ובדיבון ובנותיה ובקבצאל
ובכפריה׃ ובישוע ובמולדה ובבית פלט׃ ובחצר שועל
ובבאר שבע ובנותיה׃ ובגי הנם׃ בצרעה ובאלון ובנותיה׃
ובלהם ובעזקה ובנותיה׃ וישבו מבאר שבע עד גי הנם׃
ובני בנימין מגבע משמש ועי ובנותיה׃ בעי ובנותיה
בנביא בנימין בלד ובאונו גי החרשים׃ ומחלקות מן
הלוים ביהודה ובבנימין׃

ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שלתיאל
ויהושע׃ סריה ירמיה עזרא׃ אמריה מלוך חטוש׃
שכניה רחום משרבי׃ מרמות עדיה׃ עדו גנתון אבי׃
מיימין מעדיה בלגה׃ שמעיה ויויריב יעדיה׃ סלו עמוק
חלקיה יעדיה׃ אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי יהושע׃
והלוים׃ יהושע בני קדמיאל בניו הודויה׃ גם מתניה על
ההודות הוא ואחיו׃ ובקבקיה ועגנו אחיהם לנגדם
למשמרות׃ ויהושע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את
אליישיב ואליישיב הוליד את יוידע׃ ויוידע הוליד את
יונתן ויונתן הוליד את יאדוע׃ ובימי יויקים היו ראשי
אבות לכהנים׃ לשריה מרעיה לירמיה חנניה׃ לעזרא
משלם לאמריה יהוחנן׃ למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃
לחרם עדנא למריות חלקי׃ לעדיה זכרי למינימין לנועדיה
פלטי׃ לאבי זכרי לגנתון משלם׃ לאביה זכרי למיימין
לפלטי שמוע׃ ליהושע שכניה ליהוידע רחבעם׃ ליוחנן
חלקו לידוע יונתן׃ ליאדוע יאדוא׃ ובימי אליישיב יויקים
ונחמיה הפחה וגו׃ ובני לוי בימי אליישיב יויקים ויוחנן
ויאדוע נכתבו ראשי אבות וגם הכהנים עד מלכות דריוש
הפרסי׃ בני לוי ראשי האבות נכתבו על ספר דברי הימים
עד ימי יוחנן בן אליישיב׃ וראשי הלוים חשביה שרביה
וישוע בני קדמיאל ואחיהם מולם תודות כמצות דויד
איש האלהים משמרת לעמת משמרת׃ מתניה ובקבקיה
עבדיה משלם טלמון עקוב שומרי משמרת בשערי
השקמים׃ אלה היו בימי יויקים בן יהושע בן יוצדק
ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים ממקומותם להביאם לירושלם
לעשות חנכה ושמחה בתודות ובשירים במצלתים בנבלים
ובכנורות׃ ויתאספו בני המשררים מן הככר סביב
וחצרים נטופתי׃ וכפרי בית הגלגל ומשדות גבע ועזמות
כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם׃ וטהרו
הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה׃
ואעלה את שרי יהודה על החומה והעמדתי שתי תודות
גדולות והלכה׃ האחת ימינה על החומה אל שער האשפות׃
והלכו אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה׃ ועזריה עזרא
ומשלם׃ יהודה ובנימין ושמעיה וירמיה׃ ומבני הכהנים
בחצוצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה
בן זכור בן אסף׃ ואחיו שמעיה ועזראל מלולי יהלי
מעי נתנאל יהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים
ועזרא הסופר לפניהם׃ ועל שער העין ונגדם עלו במעלות
עיר דויד במעלה החומה מעל לבית דויד ועד שער המים
קדמה׃ והתודה השנית הלכה לנגדה ואני אחריה וחצי
העם על החומה מעל לתנור הפלגים ועד החומה הרחבה׃
ועל שער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
החננאל ומגדל המאה עד שער הצאן ויעמדו בשער המטרה׃
ותעמדנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים
עמדי׃ והכהנים אלעזר מנשה ויחזקאל ומיכיה ואלעזר
ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר ויזרחיה ויזרחיה׃
ומעשיה ושמעי ואלעזר׃ והמשררים יזרחיה פקיד׃ ועל
הנחלה ועל הנחלה ועל הנחלה׃ ויזבחו ביום ההוא זבחים
גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה׃ גם
הנשים גם הטף׃ ותשמע שמחת ירושלם למרחוק׃

ויפקדו ביום ההוא אנשים על הלשכות על התרומות
על הראשית ועל המעשרות לקבץ בהם מן שדות ערי
המלוה לכהנים ולמשרתים׃ כי שמחת יהודה על הכהנים
ועל הלוים העמדים׃ וישמרו משמרת אלהיו ומשמרת
הטהרה׃ והמשררים והשוערים כמצות דויד ושלמה בנו׃
כי מימי דויד ואסף מראש עולם שרי משררים ושיר
ותודה לאלהים׃ ויתנו כל ישראל בימי זרבבל ובימי
נחמיה מנות המשררים והשוערים דבר יום ביומו׃
ויקדשו לבני לוי ובני לוי יקדשו לבני אהרן׃

ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם׃ וימצא כתוב
בו אשר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים עד עולם׃
כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים׃ ויקבו עליו
את כל ערב רב׃ ויהי כשמעם את התורה׃ ויבדילו כל
ערב מישראל׃ ולפני זאת אליישיב הכהן נתון על לשכת
בית אלהינו קרוב לטוביה׃ ויעש לו לשכה גדולה אשר
שם לפנים יתנו את המנחה את הלבונה ואת הכלים ואת
מעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים
והשוערים ותרומות הכהנים׃ ובכל זאת לא הייתי
בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל המלך ומקץ ימים נטלתי רשות מן המלך׃
ואבוא לירושלם ואבן את הרעה אשר עשה אליישיב
לטוביה לעשות לו לשכה בחצרות בית האלהים׃ וירע
מאד בעיני ואשלך את כל כלי בית טוביה החוצה׃
ואמר ויטהרו את הלשכות ואשוב שמה את כלי בית
האלהים את המנחה ואת הלבונה׃ וידעתי כי מנות הלוים
לא נתנו להם ויברחו איש הלוי והמשרר איש שדהו׃
ואריבה את הסגנים ואמר מדוע נעזב בית האלהים׃
ואקבצם ואעמידם על עמדם׃ וכל יהודה הביאו מעשר
הדגן והתירוש והיצהר אל האוצרות׃ ואשים על האוצרות
את שלמיה הכהן וצדוק הסופר ומפלאיה מן הלוים׃
ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים הם ועליהם
להתפלג לאחיהם׃ זכרה לי אלהי בזאת ואל תמח חסדי
אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמרתיו׃

בימים ההם ראיתי ביהודה דרכים יתות בגתות
ומעמרים את החמרים וגם יין ענבים ותאנים וכל משא
ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם צידה׃
וישבו בה צרים מביאים דגה וכל מכר ומכרים בשבת
לבני יהודה ובירושלם׃ ואתרה את חרי יהודה ואמרה
להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים וחללים את יום
השבת׃ הלא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו את כל
הרעה הזאת על זאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים
חרון על ישראל לחלל את השבת׃ והיה אשר יצלו שערי
ירושלם לפני השבת ואמר ויסגרו הדלתות ואמר לא
יפתחו עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לא
יבוא משא ביום השבת׃ ויליני סוחרי כל מכר ומוכרי
הדגה ויחנו מחוץ לירושלם פעם ושתים׃ ואתרה בם
ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד
אשלח בכם מעת ההוא לא באו בשבת׃ ואמר ללוים
והיו מטהרים ובאים שמרו השערים לקדש את יום
השבת׃ גם זאת זכרה לי אלהי וחוס עלי כרב חסדך׃

בימים ההם ראיתי יהודים הושיבו נשים אשדודיות
עמונית מואבית׃ ובניהם חצי מדבר אשדוד ואינם
מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ ואריבה עמם
ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים
אם תתנו בנותיכם לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניכם
ולכם׃ הלא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים רבים
לא היה מלך דומה לו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים
מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות׃
ונמצא לכם לעשות את כל הרעה הגדולה הזאת למעול
באלהינו לשבת נשים נכריות׃ ומבני יוידע בן אליישיב
הכהן הגדול חתן לסנבלט החורני ואברחהו מעלי׃
זכרה להם אלהי על אשר גאלו את כהונה וברית הכהונה
והלוים׃ וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים
וללוים איש במלאכתו׃ ולקרבן העצים בעתים הבכורים
זכרה לי אלהי לטובה׃

1: 1. 2. 5: 1. 2.
(5) בר. 6: 5. ד. קהל. 3: 13.
(6) נש. 7: 17. מו. 8: 4. מצח. 144: 3.
(8) מכש 28: 18. ו. מה. 15: 27. זק. 1: 22. בר. 1: 13. ו. מה. 15: 25.
(9) שב. 2: 7-9. בא. 12: 33. מכש 13: 16. 32: 12. ני. 5: 15. ו. 18. 8: 32. ד. מה. 5: 15. ו. קהל. 2: 6. ו. מכש. 2: 2. לבש. 15: 9.
(10) לה. 24: 46. ני. 11: 36. בא. 13: 15. 5: 31. בר. 12: 2. לה. 13: 32. בר. 5: 9.
(11) בר. 10: 10. 14. בא. 17: 26. מכש 28: 10. מכש. 20: 17. ני. 8: 29.
(12) מו. 22: 22. 25.
(13) מו. 18: 2. נב. 12: 2. 8: 18. מכש. 10: 29. 17: 6. 9. 11. 12.
(14) מכש. 1: 14. ני. 8: 3. בש. 2: 7. ו. מה. 15: 54. 55. מה. 2: 15. ד. קהל. 1: 10.
(15) לה. 1: 74. ני. 18: 15. ד. קהל. 1: 7.
(17) שב. 2: 7. בר. 4: 15.

1: 1. 2.
(18) בר. 4: 15. 16. 5: 2. 7: 25.

(1) ני. 1: 7. ו. מה. 1: 2. יא. 4: 1. שב. 3: 14. ד. 9. לבש. 1: 10. ני. 15: 8. בר. 2: 17. 4: 14. 5: 5. 6. 20. 8: 1. 9: 11. 10: 21. ו. 35. בא. 12: 6.
(2) בר. 3: 5.
(3) ני. 6: 12. מכש 16: 18.
(4) יא. 2: 10. 3: 9. בר. 1: 2.
(5) בר. 3: 2. מכ. 14: 31. מכ. 12: 7. לה. 3: 24. בר. 1: 2. 8: 31. לה. 18: 15. 18. 19.
(6) בר. 1: 2. ו. מה. 3: 16. 9: 19. ד. מה. 6: 16. יא. 2: 21. 22. ו. לבש. 3: 15. ו. מכש 10: 22. 24: 13. ני. 5: 2. לבש. 2: 5. בר. 3: 14. מכש 1: 23. בר. 6: 11: 10: 35.
(7) ד. בא. 23: 2. בש. 1: 16. בר. 3: 15. מו. 95: 7.
(14) בר. 3: 6.
(15) בר. 3: 7.

[1] מ: דבריו. [2] מ: אשר התנדבו בה לבוא ירושלם׃ ויגד לפני אלהי את אשר עשו לי׃ [3] מנה: בני ישראל. מכות מה. 12: 7. [4] מ: בני מערכת.

לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
12 מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃
13 נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃
14 סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
15 עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
16 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
17 צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
18 רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃
19 רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רַבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי׃
20 שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
21 תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
22 פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

מזמור כ"ו

1 שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמּוֹט׃
2 בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃
3 כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃
4 לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נִסְתָּרִים לֹא אָבוֹא׃
5 שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
6 אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
7 לְשָׁמְעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
8 יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
9 אַל תֹּסֵף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃
10 אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃
11 וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
12 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלוֹת אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

מזמור כ"ז

1 יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
2 בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
3 אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃
4 אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
5 כִּי יִצְפְּנֵנִי בְסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
6 וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃
7 שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃
8 לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃
9 אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃
10 כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃
11 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃
12 אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃
13 לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
14 קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה׃

מזמור כ"ח

1 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃
2 שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃
3 אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃
4 תֶּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וְכִרְעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃
5 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלוֹת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃
6 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
7 יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃
8 יְהוָה עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
9 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם׃

מזמור כ"ט

1 הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
2 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃
3 קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים׃
4 קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃
5 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
6 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים׃
7 קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
8 קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
9 קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
10 יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
11 יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מזמור ל'

1 מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבָּיִת לְדָוִד׃
2 אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃
3 יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
4 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃
5 זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
6 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃
7 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃
8 יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
9 אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
10 מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
11 שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃
12 הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
13 לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

מזמור ל"א

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃
3 הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃
4 כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃
5 תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃
6 בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃
7 שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי׃
8 אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃
9 וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃
10 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃
11 כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וְעַצְמוֹתַי עָשֵׁשׁוּ׃
12 מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי וּפַחַד לְמַכָּרָי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃
13 נִשְׁכַּחְתִּי כְמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃
14 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃
15 וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
16 בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
17 הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃
18 יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃
19 תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז׃
20 מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
21 תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרָכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשׁוֹנוֹת׃
22 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
23 וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
24 אֶהֱבוּ אֶת יְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃
25 חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָה׃

מזמור ל"ב

1 לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃
2 אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃
3 כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמוֹתַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם׃
4 כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קָיִץ סֶלָה׃
5 חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃
6 עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃
7 אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃
8 אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינִי׃
9 אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃
10 רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃
11 שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃

מזמור ל"ג

1 רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
2 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃
3 שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃
4 כִּי יָשָׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
5 אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
6 בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃
7 כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
8 יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
9 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
10 יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
11 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
12 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
13 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי אָדָם׃
14 מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
15 הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם׃
16 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ׃
17 שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
18 הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
19 לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
20 נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
21 כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
22 יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

מזמור ל"ד

1 לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
2 אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
5 דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
8 חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ׃
10 יְראוּ אֶת יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב׃
12 לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
13 מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
15 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
16 עֵינֵי יְהוָה אֶל צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם׃
17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
18 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
19 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
20 רָעוֹת צַדִּיק וְרַבּוֹת וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
21 שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
22 תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
23 פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ׃

מזמור ל"ה

1 לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי׃
2 הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
3 וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
4 יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
5 יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
6 יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃
7 כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃
8 תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ׃
9 וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
11 קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
12 יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוּבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃
13 וַאֲנִי בְּחָלְאָתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב׃
14 כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃
15 וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
16 בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנָּיו׃
17 אֲדֹנָי כַּמָּה תִרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
18 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃
19 אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רַגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
21 וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח רָאָה עֵינֵנוּ׃
22 רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
23 הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
24 שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי׃
25 אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ׃
26 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשָׁה וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃
27 יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
28 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

מזמור ל"ו

1 לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד׃
2 נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
3 כִּי חָלַק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
4 דִּבְרֵי פִיהוּ אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
5 אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃
6 יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים׃
7 צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
8 מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
9 יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם׃
10 כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר׃
11 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב׃
12 אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי׃
13 שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דָּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם׃

מזמור ל"ז

1 לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
2 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
3 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
4 וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
5 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
6 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
7 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
8 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
9 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ׃
10 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
11 וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃
12 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃
13 אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ׃
14 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יִשְׁרֵי דָרֶךְ׃
15 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה׃
16 טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃
17 כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃
18 יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃
19 לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃
20 כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃
21 לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃
22 כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃
23 מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
24 כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ׃
25 נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃
26 כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃
27 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃
28 כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃
29 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
30 פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּ

מרמות אל אזלו׃ 11 כי יש בירושלם מלך קרא עליהו׃ ועתה
ישמע המלך כדברים האלה כי נדברה אליך ונועדה יחדו׃ 12 אז
שלחתי אל אדני לאמר צדקיה׃ הנה יהודה מלך בירושלם׃ ועתה
ישמע המלך כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר
יהוה אלי הנה יש מלך ביהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃ 13 אז
אמרתי אל יהוה׃ יהוה אתה ידעת׃ זכרני נא ופקדני׃ ואת נביאי
יהוה׃ אשר נבאו אלי׃ ועל ירמיהו׃ ועל שאר נביאי׃ אשר היו
מבהלים אותי׃ 14 ויהי אחרי כלות ירמיהו לנבא׃ ויאמר׃ הנה
בכתב הנביא׃ אשר נבא אלי׃ כה אמר יהוה׃ הנה אנכי שלח את
יהוה׃ בידו׃ ואמרת׃ הנה יש מלך יהודה׃ עתה ישמע כדברים
האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה אלי הנה יש מלך
יהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃
ויאמר יהוה אלי הנה יש מלך יהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃
ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה אלי הנה יש מלך יהודה׃
עתה ישמע כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר
יהוה אלי הנה יש מלך יהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃ ועתה
לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה אלי הנה יש מלך יהודה׃ עתה
ישמע כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה
אלי הנה יש מלך יהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃ ועתה לכה
נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה אלי הנה יש מלך יהודה׃ עתה ישמע
כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה יחד׃ ויאמר יהוה אלי הנה
יש מלך יהודה׃ עתה ישמע כדברים האלה׃ ועתה לכה נא ונועצה
יחד׃ ויאמר יהוה אלי

8 ר֚חֵל מֵֽת׃ וַתִּקְבֹּ֣ר בְּדֶ֣רֶךְ אֶפְרָ֔תָה ס֖וּא בֵּ֥ית
לֶֽחֶם׃ וַיַּצֵּ֥ב יַעֲקֹ֛ב מַצֵּבָ֖ה עַל־קְבֻרָתָ֑הּ ה֣וּא
9 מַצֶּ֥בֶת קְבֻ֥רַת רָחֵ֖ל עַד־הַיּֽוֹם׃ וַיִּסַּ֣ע יִשְׂרָאֵ֔ל
וַיֵּ֥ט אָהֳלֹ֖ה מִלְּאָ֣ה לָֽדֶר׃ וַיְהִ֣י בְּשָׁכְנ֣וֹ
10 בָּאָ֣רֶץ הַהִ֑וא וַיֵּ֣לֶךְ רְאוּבֵ֗ן וַיִּשְׁכַּב֙ אֶת־בִּלְהָ֣ה
פִילֶ֣גֶשׁ אָבִ֔יו וַיִּשְׁמַ֖ע יִשְׂרָאֵ֑ל וַיִּהְי֥וּ בְנֵֽי־
11 יַעֲקֹ֖ב שְׁנֵ֥ים עָשָֽׂר׃ בְּנֵ֣י לֵאָ֔ה בְּכֹ֥ר יַעֲקֹ֖ב
רְאוּבֵ֑ן וְשִׁמְעוֹן֙ וְלֵוִ֣י וִֽיהוּדָ֔ה וְיִשָּׂשכָ֖ר
12 וּזְבוּלֻֽן׃ בְּנֵ֥י רָחֵ֖ל יוֹסֵ֥ף וּבִנְיָמִֽן׃ וּבְנֵ֥י בִלְהָ֖ה
שִׁפְחַ֣ת רָחֵ֑ל דָּ֥ן וְנַפְתָּלִֽי׃ וּבְנֵ֥י זִלְפָּ֖ה
שִׁפְחַ֣ת לֵאָ֑ה גָּ֥ד וְאָשֵׁ֖ר אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־יַעֲקֹ֔ב
13 אֲשֶׁ֥ר יֻלַּד־לוֹ֖ בְּפַדָּ֥ן אֲרָֽם׃ וַיָּבֹ֣א יִצְחָ֔ק אֶל־
מַמְרֵ֖א קִרְיַת־אַרְבַּ֑ע ה֣וּא חֶבְר֔וֹן אֲשֶׁר־גָּ֥רוּ
14 שָׁ֖ם אַבְרָהָ֥ם וְיִצְחָֽק׃ וַיִּהְי֣וּ יְמֵ֣י יִצְחָ֔ק
מְאַ֥ת שָׁנָ֖ה וּשְׁמֹנִ֥ים שָׁנָֽה׃ וַיִּגְוַ֣ע יִצְחָ֗ק
וַיָּ֙מָת֙ וַיֵּאָ֣סֶף אֶל־עַמָּ֔יו זָקֵ֥ן וְשָׂבַ֖ע יָמִ֑ים
וַיִּקְבְּר֥וּ אֹת֛וֹ עֵשָׂ֥ו וְיַעֲקֹ֖ב בָּנָֽיו׃

15 וְאֵ֖לֶּה תּוֹלְד֣וֹת עֵשָׂ֑ו ה֣וּא אֱד֔וֹם עַל־
16 שִׁבְעֹתָֽם׃ עֵשָׂ֗ו אֲבִי֙ אֱד֔וֹם בְּהַ֖ר שֵׂעִֽיר׃
17 אֵ֚לֶּה שְׁמ֣וֹת בְּנֵֽי־עֵשָׂ֔ו בְּכֹ֖ר יַעֲקֹ֑ב רְאוּבֵ֗ן
שִׁמְעוֹן֙ וְלֵוִ֣י וִֽיהוּדָ֔ה וְיִשָּׂשכָ֖ר וּזְבוּלֻֽן׃
18 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י בָשְׂמַ֔ת אֵ֖שֶׁת עֵשָׂ֑ו רְעוּאֵ֖ל
19 וְיעוּשׁ֣ וְיַעְלָ֔ם וְקֹ֖רַח אֵ֣לֶּה בְנֵֽי־עֲדָ֔ה אֵ֖שֶׁת
20 עֵשָֽׂו׃ אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י אָהֳלִיבָמָ֔ה בַּת־עֲנָ֖ה בַּת־
צִבְע֑וֹן אֵ֖שֶׁת עֵשָׂ֑ו וַתֵּ֣לֶד לְעֵשָׂ֔ו אֶת־יעוּשׁ֙
21 וְאֶת־יַעְלָ֔ם וְאֶת־קֹֽרַח׃ אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י בְנֵֽי־עֵשָׂ֔ו
בְּנֵ֖י אֱלִיפַ֣ז בְּכֹ֣ר עֵשָׂ֑ו אַלּ֤וּף תֵּימָן֙ אַלּ֣וּף
22 אוֹמָ֔ר אַלּ֥וּף צְפ֖וֹ אַלּ֥וּף קְנַֽז׃ וְאַלּ֣וּף קֹ֔רַח
אַלּ֥וּף גַּעְתָּ֖ם אַלּ֣וּף עֲמָלֵ֑ק אֵ֚לֶּה אַלּוּפֵ֣י
23 אֱלִיפָ֔ז בְּאֶ֖רֶץ אֱד֑וֹם אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י עָדָ֔ה
24 אֵ֖שֶׁת עֵשָֽׂו׃ וְאֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י רְעוּאֵ֔ל נַחַ֥ת
וְזֶ֖רַח שַׁמָּ֣ה וּמִזָּ֑ה אֵ֚לֶּה הָי֣וּ בְנֵֽי־בָשְׂמַ֔ת
25 אֵ֖שֶׁת עֵשָֽׂו׃ וְאֵ֚לֶּה הָי֣וּ בְנֵ֣י אָהֳלִיבָמָ֔ה
בַּת־עֲנָ֖ה בַּת־צִבְע֑וֹן אֵ֖שֶׁת עֵשָׂ֑ו וַתֵּ֣לֶד
26 לְעֵשָׂ֔ו אֶת־יעוּשׁ֙ וְאֶת־יַעְלָ֔ם וְאֶת־קֹֽרַח׃
אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י עָדָ֔ה אֵ֖שֶׁת עֵשָׂ֑ו וְאֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י

[1] ס״ת: לְבַדָּם. [2] ס״ת: בְּבֶטֶן.

(8) בראשית 5: 6, 6: 20.
(11) בראשית 2: 21, בראשית 7: 18, 19, 8: 7.
(14) ירמיה 11: 1, מלאכי 1: 3.
(16) בראשית 3: 33, ישעיה 1: 3, בראשית 5: 5.
(17) מלאכי 110: 4, בראשית 5: 6, 10: 6, 20.
(18) ישעיה 8: 3, בראשית 4: 9.
(19) איוב 13: 39, ישעיה 3: 20, 21, 28, 8: 3, בראשית 2: 16, 4: 10, בראשית 8: 1.
(20) בראשית 5: 6, 6: 20.
(21) בראשית 2: 21, בראשית 7: 18, 19, 8: 7.
(22) ירמיה 49: 20, בראשית 36: 11, 15, 42, 1 דברי הימים 1: 36, 53.
(23) שמואל ב 2: 1, 5: 3, בראשית 13: 18, 14: 13, 18: 1, 23: 2, 19, 25: 9, 35: 27, 49: 29, 50: 13.
(24) בראשית 36: 2, 24, 46: 10, שמות 6: 15, במדבר 26: 12, דברי הימים א 4: 24.
(25) בראשית 36: 2, 24, 46: 10, במדבר 26: 15, דברי הימים א 5: 1.
(26) בראשית 36: 4, 10, בראשית 46: 8, 1 דברי הימים 1: 35.

[3] ס״ת: מֵעֵין. [4] בראשית רבה: מֵאֵין אֵב.

(27) ישעיה 9: 7, 16: 6, 11, 15: 3, 9, 7, 16: 6, 28, 12: 9, בראשית 10: 12.
(28) בראשית 5: 1, 2, 2: 10, 5, 9.
(1) איוב 1: 20, שמות 3: 1, בראשית 1: 3, 10: 12, 12: 2.
(2) בראשית 9: 8, 11, 12, 24.
(3) בראשית 5: 1, איוב 5: 2, 10: 4, 19, 16, 21, 28, 8: 3, בראשית 2: 16, 4: 10, בראשית 8: 1.
(5) שמות 2: 17, בראשית 9: 23, 10: 1, שמות 25: 40, 26: 30, 27: 8, שמות 8: 4, בראשית 7: 44, (6) ישעיה 3: 6, 8, 9, בראשית 22: 7.
(7) בראשית 7: 11, 18, (8) ירמיה 31: 31-34, (10) בראשית 10: 16, 12: 8, 13: 10, (11) איוב 54: 13, שמות 6: 3, 27.
בראשית 9: 14.

פרק מ"ו.

1 וַיִּסַּ֣ע יִשְׂרָאֵ֗ל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ֙ וַיָּבֹ֣א בְּאֵ֣רָה
שָׁ֔בַע וַיִּזְבַּ֖ח זְבָחִ֑ים לֵאלֹהֵ֖י אָבִ֥יו יִצְחָֽק׃
2 וַיֹּ֨אמֶר אֱלֹהִ֜ים לְיִשְׂרָאֵ֗ל בְּמַרְאֹ֣ת הַלָּ֔יְלָה
וַיֹּ֕אמֶר יַעֲקֹ֖ב יַעֲקֹ֑ב וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃
3 וַיֹּ֗אמֶר אָנֹכִ֤י הָאֵל֙ אֱלֹהֵ֣י אָבִ֔יךָ אַל־תִּירָ֗א
מֵרְדָ֛ה מִצְרַ֖יְמָה כִּ֣י לְג֑וֹי אֲשִׂימְךָ֖ שָׁ֥ם׃
4 אָנֹכִ֣י אֵרֵ֤ד עִמְּךָ֙ מִצְרַ֔יְמָה וְאָנֹכִ֖י אַעַלְךָ֣
גַ֑ם וְיוֹסֵ֣ף יָשִׁ֥ית יָד֖וֹ עַל־עֵינֶֽיךָ׃
5 וַיָּ֣קָם יַעֲקֹ֔ב מִבְּאֵ֖ר שָׁ֑בַע וַיִּשְׂא֨וּ בְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֜ל אֶת־יַעֲקֹ֣ב אֲבִיהֶ֗ם וְאֶת־טַפָּם֙
וְאֶת־נְשֵׁיהֶ֔ם בָּֽעֲגָלוֹת֙ אֲשֶׁ֣ר שָׁלַ֣ח פַּרְעֹ֔ה
6 לָשֵׂ֖את אֹת֑וֹ וַיִּקְח֣וּ אֶת־מִקְנֵיהֶ֗ם וְאֶת־
רְכוּשָׁם֙ אֲשֶׁ֣ר רָכְשׁ֔וּ בְּאֶ֖רֶץ כְּנָ֑עַן וַיָּבֹ֥אוּ
מִצְרַ֛יְמָה יַעֲקֹ֖ב וְכָל־זַרְע֥וֹ אִתּֽוֹ׃
7 בָּנָ֣יו וּבְנֵי־בָנָ֣יו אִתּ֔וֹ בְּנֹתָ֥יו וּבְנ֖וֹת בָּנָ֑יו
וְכָל־זַרְע֖וֹ הֵבִ֥יא אִתּ֖וֹ מִצְרָֽיְמָה׃

8 וְאֵ֗לֶּה שְׁמוֹת֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הַבָּאִ֖ים
מִצְרַ֑יְמָה יַעֲקֹ֖ב וּבָנָ֑יו בְּכֹ֥ר יַעֲקֹ֖ב רְאוּבֵֽן׃
9 וּבְנֵ֥י רְאוּבֵ֖ן חֲנֹ֥ךְ וּפַלּ֛וּ וְחֶצְרֹ֖ן וְכַרְמִֽי׃
10 וּבְנֵ֣י שִׁמְע֔וֹן יְמוּאֵ֥ל וְיָמִ֖ין וְאֹהַ֣ד וְיָכִ֑ין
וְצֹ֖חַר וְשָׁא֥וּל בֶּן־הַֽכְּנַעֲנִֽית׃
11 וּבְנֵ֥י לֵוִ֖י גֵּרְשׁ֣וֹן קְהָ֔ת וּמְרָרִֽי׃
12 וּבְנֵ֣י יְהוּדָ֔ה עֵ֥ר וְאוֹנָ֖ן וְשֵׁלָ֑ה וּפֶ֥רֶץ
וְזָ֖רַח וַיָּ֥מָת עֵ֛ר וְאוֹנָ֖ן בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן
וַיִּהְי֥וּ בְנֵי־פֶ֖רֶץ חֶצְרֹ֥ן וְחָמֽוּל׃
13 וּבְנֵ֣י יִשָּׂשכָ֔ר תּוֹלָ֥ע וּפֻוָּ֖ה וְיוֹב֑
14 וּבְנֵ֥י זְבוּלֻ֖ן סֶ֥רֶד וְאֵל֖וֹן וְיַחְלְאֵֽל׃
15 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י לֵאָ֔ה אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֤ה לְיַעֲקֹב֙
בְּפַדָּ֣ן אֲרָ֔ם וְדִינָ֖ה בִּתּ֑וֹ כָּל־נֶ֥פֶשׁ בָּנָ֖יו
וּבְנֹתָ֥יו שְׁלֹשִׁ֖ים וְשָׁלֹֽשׁ׃
16 וּבְנֵ֣י גָ֔ד צִפְיוֹן֙ וְחַגִּ֣י שׁוּנִ֔י וְאֶצְבֹּ֖ן עֵרִ֣י
17 וְאָרוֹדִ֑י וְאַרְאֵלִֽי׃ וּבְנֵ֣י אָשֵׁ֔ר יִמְנָ֥ה
וְיִשְׁוָ֖ה וְיִשְׁוִ֑י וּבְרִיעָ֖ה וְשֶׂ֣רַח אֲחֹתָ֑ם
וּבְנֵ֣י בְרִיעָ֔ה חֶ֖בֶר וּמַלְכִּיאֵֽל׃
18 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י זִלְפָּ֔ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לָבָן֙ לְלֵאָ֣ה
בִתּ֔וֹ וַתֵּ֥לֶד אֶת־אֵ֖לֶּה לְיַעֲקֹ֑ב שֵׁ֥שׁ עֶשְׂרֵֽה־
19 נָֽפֶשׁ׃ בְּנֵ֣י רָחֵ֣ל אֵֽשֶׁת־יַעֲקֹ֔ב יוֹסֵ֖ף
20 וּבִנְיָמִֽן׃ וַיִּוָּלֵ֣ד לְיוֹסֵף֮ בְּאֶ֣רֶץ מִצְרַיִם֒
אֲשֶׁ֨ר יָלְדָ֤ה לּוֹ֙ אָסְנַ֣ת בַּת־פּ֣וֹטִי פֶ֣רַע כֹּהֵ֣ן
אֹ֔ן אֵ֖ת מְנַשֶּׁ֣ה וְאֶת־אֶפְרָֽיִם׃
21 וּבְנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן בֶּ֥לַע וָבֶ֖כֶר וְאַשְׁבֵּ֑ל גֵּרָ֥א
וְנַעֲמָ֖ן אֵחִ֥י וְרֹ֖אשׁ מֻפִּ֥ים וְחֻפִּ֖ים וָאָֽרְד׃
22 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י רָחֵ֔ל אֲשֶׁ֥ר יָלְדָ֖ה לְיַעֲקֹ֑ב כָּל־
23 נֶ֖פֶשׁ אַרְבָּעָ֥ה עָשָֽׂר׃ וּבְנֵ֥י דָ֖ן חֻשִֽׁים׃
24 וּבְנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י יַחְצְאֵ֥ל וְגוּנִ֖י וְיֵצֶ֥ר וְשִׁלֵּֽם׃
25 אֵ֚לֶּה בְּנֵ֣י בִלְהָ֔ה אֲשֶׁ֨ר נָתַ֤ן לָבָן֙ לְרָחֵ֣ל
בִּתּ֔וֹ וַתֵּ֥לֶד אֶת־אֵ֖לֶּה לְיַעֲקֹ֑ב כָּל־נָ֖פֶשׁ
26 שִׁבְעָֽה׃ כָּל־הַנֶּ֣פֶשׁ הַבָּאָ֤ה לְיַעֲקֹב֙
מִצְרַ֔יְמָה יֹצְאֵ֥י יְרֵכ֖וֹ מִלְּבַד֙ נְשֵׁ֣י בְנֵי־
27 יַעֲקֹ֔ב כָּל־נֶ֖פֶשׁ שִׁשִּׁ֥ים וָשֵֽׁשׁ׃ וּבְנֵ֣י יוֹסֵ֔ף
אֲשֶׁ֥ר יֻלַּד־לוֹ֖ בְּמִצְרָ֑יִם נֶ֣פֶשׁ שְׁנָ֔יִם כָּל־
נֶ֥פֶשׁ בֵּית־יַעֲקֹ֖ב הַבָּ֥אָה מִצְרָ֛יְמָה שִׁבְעִֽים׃

28 וְאֶת־יְהוּדָה֙ שָׁלַ֣ח לְפָנָ֔יו אֶל־יוֹסֵ֖ף לְהוֹרֹ֣ת
לְפָנָ֑יו גֹּ֖שְׁנָה וַיָּבֹ֖אוּ אַ֥רְצָה גֹּֽשֶׁן׃
29 וַיֶּאְסֹ֣ר יוֹסֵ֗ף מֶרְכַּבְתּוֹ֙ וַיַּ֣עַל לִקְרַ֣את
יִשְׂרָאֵ֣ל אָבִ֔יו גֹּ֖שְׁנָה וַיֵּרָ֣א אֵלָ֑יו וַיִּפֹּ֥ל עַל־
30 צַוָּארָ֖יו וַיֵּ֥בְךְּ עַל־צַוָּארָ֖יו עֽוֹד׃ וַיֹּ֤אמֶר
יִשְׂרָאֵל֙ אֶל־יוֹסֵ֔ף אָמ֥וּתָה הַפָּ֖עַם אַחֲרֵ֣י
רְאוֹתִ֑י אֶת־פָּנֶ֕יךָ כִּ֥י עוֹדְךָ֖ חָֽי׃
31 וַיֹּ֨אמֶר יוֹסֵ֜ף אֶל־אַחָ֗יו וְאֶל־בֵּ֤ית אָבִיו֙
אַֽעֲלֶ֣ה וְאַגִּ֔ידָה לְפַרְעֹ֖ה וְאֹמְרָ֣ה אֵלָ֑יו
אַחַ֨י וּבֵית־אָבִ֜י אֲשֶׁ֤ר בְּאֶֽרֶץ־כְּנַעַן֙ בָּ֣אוּ
32 אֵלָֽי׃ וְהָאֲנָשִׁ֣ים רֹעֵ֣י צֹ֔אן כִּֽי־אַנְשֵׁ֥י
מִקְנֶ֖ה הָי֑וּ וְצֹאנָ֥ם וּבְקָרָ֛ם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶ֖ם
33 הֵבִֽיאוּ׃ וְהָיָ֗ה כִּֽי־יִקְרָ֤א לָכֶם֙ פַּרְעֹ֔ה
34 וְאָמַ֖ר מַה־מַּעַשֵׂיכֶֽם׃ וַאֲמַרְתֶּ֗ם אַנְשֵׁ֤י
מִקְנֶה֙ הָי֣וּ עֲבָדֶ֔יךָ מֵֽנְעוּרֵ֖ינוּ וְעַד־עַתָּ֣ה
גַּם־אֲנַ֔חְנוּ גַּם־אֲבֹתֵ֑ינוּ בַּעֲב֗וּר תֵּשְׁבוּ֙
בְּאֶ֣רֶץ גֹּ֔שֶׁן כִּֽי־תוֹעֲבַ֥ת מִצְרַ֖יִם כָּל־רֹ֥עֵה
צֹֽאן׃

פרק מ"ז.

1 וַיָּבֹ֣א יוֹסֵף֮ וַיַּגֶּד֒ לְפַרְעֹה֙ וַיֹּ֔אמֶר אָבִ֥י
וְאַחַ֖י וְצֹאנָ֣ם וּבְקָרָ֑ם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם֙
בָּ֣אוּ מֵאֶֽרֶץ־כְּנָ֔עַן וְהִנָּ֖ם בְּאֶ֥רֶץ גֹּֽשֶׁן׃
2 וּמִקְצֵ֣ה אֶחָ֔יו לָקַ֖ח חֲמִשָּׁ֣ה אֲנָשִׁ֑ים
3 וַיַּצִּגֵ֖ם לִפְנֵ֥י פַרְעֹֽה׃ וַיֹּ֨אמֶר פַּרְעֹ֜ה אֶל־
אֶחָ֗יו מַה־מַּעַשֵׂיכֶם֙ וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֔ה
רֹעֵ֥ה צֹאן֙ עֲבָדֶ֣יךָ גַּם־אֲנַ֔חְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵ֖ינוּ
4 וַיֹּאמְר֣וּ אֶל־פַּרְעֹ֔ה לָג֥וּר בָּאָ֖רֶץ בָּ֣אנוּ כִּֽי־
אֵ֤ין מִרְעֶה֙ לַצֹּ֣אן אֲשֶׁר־לַעֲבָדֶ֔יךָ כִּֽי־כָבֵ֥ד
הָרָעָ֖ב בְּאֶ֣רֶץ כְּנָ֑עַן וְעַתָּ֗ה יֵשְׁב֤וּ נָא֙
5 עֲבָדֶ֔יךָ בְּאֶ֥רֶץ גֹּֽשֶׁן׃ וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־
יוֹסֵ֣ף לֵאמֹ֑ר אָבִ֥יךָ וְאַחֶ֖יךָ בָּ֥אוּ אֵלֶֽיךָ׃
6 אֶֽרֶץ־מִצְרַ֥יִם לְפָנֶ֖יךָ הִ֑וא בְּמֵיטַ֤ב הָאָ֙רֶץ֙
הוֹשִׁ֣יב אֶת־אָבִ֔יךָ וְאֶת־אַחֶ֔יךָ יֵשְׁב֖וּ בְּאֶ֣רֶץ
גֹּ֑שֶׁן וְאִם־יָדַ֗עְתָּ וְיֶשׁ־בָּם֙ אַנְשֵׁי־חַ֔יִל
7 וְשַׂמְתָּ֣ם שָׂרֵ֔י מִקְנֶ֖ה עַל־אֲשֶׁ֥ר לִֽי׃ וַיָּבֵ֣א
יוֹסֵ֗ף אֶת־יַעֲקֹב֙ אָבִ֔יו וַיַּעֲמִדֵ֖הוּ לִפְנֵ֣י
פַרְעֹ֑ה וַיְבָ֥רֶךְ יַעֲקֹ֖ב אֶת־פַּרְעֹֽה׃
8 וַיֹּ֥אמֶר פַּרְעֹ֖ה אֶל־יַעֲקֹ֑ב כַּמָּ֥ה יְמֵי֙ שְׁנֵ֣י
9 חַיֶּ֔יךָ וַיֹּ֣אמֶר יַעֲקֹ֔ב א�

ואמת כלה את בנבי לא: לא אמרתי לכם לחלל.*
12 אשר את אשר שלחתי: אלהים לא יראה לו בנבי לו
13 ואמת אל: ובנבי (ובנבי) מנבי: תהלה לבית ישראל. כה
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל: אשר בחרו בו אבותיו
ואשר נתן לו לנחלה.

פרק פ.

1 לנצח (לנצח) מזמור לאסף שמעו אזן יהוה נהג כצאן
2 יוסף: ישב הכרובים הופיעה.* לפני אפרים: ובנימן ומנשה
עוררה: את גבורתך ולכה לישעה: לנו אלהים השיבנו
3 והאר פניך ונושעה: יהוה אלהי צבאות עד מתי עשנת
4 בתפלת: עמך האכלתמו לחם דמעות ותשקמו: שלשים
5 מדון לשכנינו ואויבינו ילעגו למו: אלהי צבאות השיבנו
6 והאר פניך ונושעה.* גפן ממצרים תסיע תגרש גוים
7 ותטעה: פנית נכח ותשרש ארצה ותמלא: הרים כסו
צלה ואנשי אל ארזיה: קצירה את אל ים ואל נהר
8 יונקותיה: למה פרצת גדריה ואכלוה כל עברי דרך:
9 יערנה חזיר מיער ושדי יערעה: אלהי צבאות שוב נא
הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה
10 ימינך ועל בן אמצתה לך: שרופה באש כסוחה מגערת
11 פניך יאבדו: תהי יד על איש ימינך על בן אדם אמצת
12 לך: ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא: יהוה אלהי
13 צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: יערנה חזיר (מיער)
14 מבזה יכרסמנה: ושדי עמי רעה בה: אלהי צבאות נא
15 שוב הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר נטעה
16 ימינך ועל בן אמצתה לך: שרופה באש כסוחה מגערת
17 פניך יאבדו: תהי יד על איש ימינך על בן אדם אמצת
18 לך: ולא נסוג ממך תחיינו ובשמך נקרא: יהוה אלהי
19 צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה.* יהוה אלהים
20 צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: האכלתמו לחם
דמעות ותשקמו שלשים: תשימנו מדון לשכנינו ואויבינו
21 ילעגו למו: אלהי צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה.*
22 יהוה אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה.*

פרק פא.

23 למנצח על הגתית לאסף: רנו לאלהים עזנו הריעו
24 לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
25 נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק
26 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו
27 בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשרה: הסירותי
מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך
אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה:
28 שמעה עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: לא
29 יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: אנכי יהוה
אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו:
30 ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: וישלחהו
31 בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי
32 ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
33 אשיב ידי: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
34 ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

פרק פב.

1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
2 ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:
3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון
4 מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
5 ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני
6 עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו:
7 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

פרק פג.

8 שיר מזמור לאסף: אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
9 תשקט אל: כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש:
10 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפניך: אמרו לכו
ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו לב
11 יחדו עליך ברית יכרתו: אהלי אדום וישמעאלים מואב
12 והגרים: גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור:
13 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה:
14 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון: נשמדו
15 בעין דור היו דמן לאדמה: שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב
16 וכצלמנע כל נסיכמו: אשר אמרו נירשה לנו את נאות
17 אלהים: אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח: כאש
18 תבער יער וכלהבת תלהט הרים: כן תרדפם בסערתך
19 ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה:
20 יבשו ויבהלו עד עולם ויחפרו ויאבדו: וידעו כי אתה
שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

פרק פד.

21 למנצח על הגתית לבני קרח מה ידידות משכנותיך
22 יהוה צבאות: נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו אל אל חי: גם צפור מצאה בית
ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה
צבאות מלכי ואלהי: אשרי יושבי בביתך עוד יהללוך
סלה: אשרי אדם עוזו בך מסלות בלבבם: עברי בעמק
הבכא מעין ישיתוהו גם מורה יעטה ברכות: ילכו מחיל
אל חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה אלהים צבאות
שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה: מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך: כי טוב יום בחצריך מאלף
בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה:
כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא
ימנע טוב להלכים בתם: יהוה צבאות אשרי אדם בטח
בך:

פרק פה.

23 לבנות קרח מזמור: רצית יהוה ארצך שבת שבות
24 יעקב: נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה:
25 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: שובנו אלהי
ישענו והפר כעסך אתנו: התאנף לעלם תמשך אפך
לדר ודר: הלוא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך:
26 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: אשמעה מה
ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד
27 בארצנו: חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת
מארץ תצמח וצדק משמים נשקף: גם יהוה יתן הטוב
28 וארצנו תתן יבולה: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

---

(12) ס: יא. יז. כב. י: יז. (13) ד: ה. ה: יז.

(1) פא. כה: ח. (2) פא. כו: א. לה. מ: ד. (3) פא. כו: לא. לג. מ: ג. כא. (4) פא. כה: יג. כו. לג. מ: י. כא. (5) פא. כח: יח. כב. ל: ב. ו. פא. (6) פח. כח: ג. יב. ח: יא. (7) פא. ל: ב. כח. טז: ב. (8) יד. ו. (9) כלאים. ג: כא. כב. ז: יח. יט. י: א. יא. (10) פא. יא: ב. ה. ב: טז. (11) ה. יט: ז. פא. כ: ב. (12) כב. י: ד. פב. כ: כח. פא. ו: יד. ה. א. פא. ז: ה. יד. כב. ט: ה. ו. יט. כלאים. ג: כא. כב. ז: יח. כב. ט: כח. כו. ל. ו: ה. ט. יב. יג. כ. (13) ה. ה. ה: יז.

(14) ו. פא. א: יט. ו. סם. א: ז. כלאים. ה: ה. ט: א. ד. פא. ג: יח. יט. ה. ו. ט. ל. (15) ה. ל. לד. כב. ט: כה. (16) פא. כה: ג. ח. יד. טו. (17) כב. ג: ב. ה. ל. (18) פא. כד: ו. מא. (19) פא. כד: ה. ו. ח. יד. טו. יח. כ. (20) פא. כד: ח. כו. לא. מב. מט. נב. (21) פא. כט: יב. לו. ח. ח. ט: טו. יט. טז. יד. טו. טז. יח. יט. (22) ה. יז: יא. (23) כב. ח: ה. (24) כב. ו: כ. ח. ב. ח. ח: לד. כב. ז: כה. ו. סם. ב: ז. ט. (25) כב. ט: ז. (26) כב. ט: יב. ז: כז. י: ו. פא. ג: יח. ו. ה. י: יא. כלאים. ד: ד. יא. ב: א. ז. (27) ג. ו: ז. כלאים. ה: ב. ו. סם. ג: ט. כ. ה. ב. כלאים. י: ה. יב. כ. יג.

[1] פא: ידידות. [2] פא: נכספה וכלתה נפשי. [3] ס: ושדי יערעה. [4] שמות יג. מה. — ובנבי . . . לנחלה פא: ובנבי מנבי. [5] ס: מיכה.

28 ויאמר ויקרא:* אשר אמר לכורש רעי וכל חפצי ולאמר לירושלם תבנה והיכל תיסד:

מפטיר: ס.

1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו ושערים ולא תסגרנה: 2 אני לפניך אהלך והדרי ארים דלתות נחשת ובריחי ברזל אגדע: 3 ונתתי לך אוצרי חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: 4 למען עבדי יעקב ובחירי וישראל קראתי לך אכנך ולא ידעתני: 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אלהים אין מבלעדי אאזרך ולא ידעתני: 6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבו כי אין מבלעדי אני יהוה ואין עוד: 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיפו שחקים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח הארץ ותפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו: 9 הוי רב את יצרו חרש חרשי אדמה הומר אמר לחרשו מה תפעל ופעלך אין ידים לו: 10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חילת: 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו השאלוני אתיות על בני ועל פעלי ידי תצוני: 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: 13 אני העירתיהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי ולגלותי לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזיקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים: 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16 בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו במכלמה חרשי צירים: 17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבושו ולא תכלמו עדי עד: 18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשיה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה הוא יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים: 20 הקבצו ובואו נגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל לא יושיע: 21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 23 נשבעתי אם יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: 24 אך יהוה לי אמר צדקות וישעות לו יבואו וכל המתעברים בו יחרו עד בוש: 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל[1] ס

26 כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יוצר הארץ ועשיה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה הוא יהוה ואין עוד: 27 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דובר צדק מגיד מישרים: 28 הקבצו ובואו יחדו התקרבו פליטי הגוים לא ידעו עץ נשאי פסלם ומתפללים אל לא יושיע: 29 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי: 30 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 31 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון: 32 אך יהוה לי אמר צדקות וישעות לו יבואו וכל המתעברים בו יחרו עד בוש: 33 בי אני יהוה זרע ישראל יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל[1] ס

---

(28) ישע. 6: 10. ו. שה. 3: 18. 5: 21. 22. (10) משל. 17: 19. דה. 13: 12. 9: 12. (11) איוב. 28: 3. דה. 7: 27. 10: 4. (12) דה. 1: 3. מה. 3: 1. (13) מל. 110: 1. בא. 2: 35. ו. מה. 15: 25. דה. 1: 13. (14) דה. 10: 1. (16) יא. 31: 33. 34. דה. 8: 10. 12. (19) ישע. 5: 2. יב. 2: 18. 3: 12. דה. 9: 8. 12. (20) משל. 10: 9. 14: 6. דה. 9: 3. 8.

(21) דה. 4: 14. ו. שה. 3: 15. (22) דה. 4: 16. יב. 3: 12. מד. 1: 6. ו. משל. 3: 21. דה. 9: 14. שו. 36: 25. ס. מה. 7: 1. (23) דה. 4: 14. ו. מה. 1: 9. 10: 13. ו. מא. 5: 24. ס. מא. 3: 3. דה. 11: 11. (25) בא. 2: 42. מה. 19. ישע. 13: 11. בש. 4: 5. ס. שה. 3: 9. 11. 14. (26) איוב. 15: 30. דה. 6: 4. ס. שה. 2: 20. 21. שו. 36: 5. יש. 1: 18. 3: 8. ס. (33) ו. מה. 4: 9. בש. 1: 7. 4: 14. ו. מא. 2: 14. מא. 1: 8. דה. 12: 29. (28) דה. 2: 2. מל. 17: 2. 6. 19: 15. מא. 18: 16. משל. 8: 17. ס. מה. 13: 1. (29) דה. 2: 3. 12: 25. ו. מה. 11: 29. דה. 13: 20. מא. 12: 31. 32. יב. 4: 30. (30) מל. 32: 35. 36. ישע. 12: 19. מה. 50: 4. 135: 14. (31) ישע. 12: 5. (32) שה. 3: 4. ס. משל. 8. דה. 6: 4. בש. 1: 29. 30. מה. 2: 1.

[1]מ: ישראל. [2]מ: דברתי. [3]מסורה: סוף פרשה.

ויאמר אליהם הלא פתרנים לאלהים ספרו־נא לי׃ 34 ויאמר אליהם חלמו בעלי־החלמות
אלי ויאמר אלי עוד יוסף בן־שבעים שנה ובן־מאה שנה יהיה איש אשר ישבע
35 על־פי ואתו תשבעו ועל־פי יהיה כל־ריב אתו׃ ואת־כל־אכל השנים הטובות
36 האלה הבאות ליהיה ושברתם את־התבואה מצרים ביד־פרעה אכל בערים
37 ושמרו׃ והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ
38 מצרים ולא־תכרת הארץ ברעב׃ וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃
39 ויאמר פרעה אל־עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר
40 פרעה אל־יוסף אחרי הודיע אלהים אתך את־כל־זאת אין נבון וחכם כמוך׃
41 אתה תהיה על־ביתי ועל־פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר
42 פרעה אל־יוסף ראה נתתי אתך על כל־ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את־טבעתו
מעל ידו ויתן אתה על־יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על־
43 צוארו׃ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו
44 על כל־ארץ מצרים׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים
45 איש את־ידו ואת־רגלו בכל־ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת
פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על־ארץ
46 מצרים׃ ויוסף בן־שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף
47 מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ מצרים׃ ותעש הארץ בשני השבע לקמצים׃
48 ויקבץ את־כל־אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים
את־אכל השדי העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף־בר כחול הים
49 הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־אין מספר׃ וליוסף יולדו שני־בנים בטרם
50 תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף
51 את־שם הבכור מנשה כי־נשני אלהים את־כל־עמלי ואת־כל־בית אבי׃
52 ואת־שם השני קרא אפרים כי־הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע
53 שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃ ותחלינה שבע שני הרעבון לבוא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־
54 ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־
55 יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃ והרעב היה על־כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־
כל־אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארצות באו
56 מצרימה לשבר אל־יוסף כי־חזק הרעב בכל־הארץ׃

מקץ: מ.

1 ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה מלך־מצרים ואפה לאדניהם
2 למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על־שני סריסיו על־שר המשקים ועל־שר
3 האפים׃ ויתן אתם במשמר בית שר־הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר
4 יוסף אסור שם׃ ויפקד שר־הטבחים את־יוסף אתם ויהי משרתם ויהיו ימים
5 במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
6 המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא אליהם יוסף
7 בבקר ויראם והנם זעפים׃ וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית
8 אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי׃
9 ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃
10 ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
11 וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־
12 הכוס על־כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זאת פתרנה שלשת השרגים שלשת
13 ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך ונתת
כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם־זכרתני אתך
14 כאשר ייטב לך והעשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־
15 הבית הזה׃ כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־
16 שמו אתי בבור׃ ויראה שר־האפים כי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף גם־אני
בחלומי והנה שלשה סלי־חור על־ראשי׃ ובסל העליון מכל־מאכל פרעה
מעשה אפה ואכלתם העוף מן־הסל מעל לראשי׃ ויען יוסף ויאמר זאת
17 פתרנה שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את־
ראשך מעליך והלה אתך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך׃ ויהי ביום
18 השלישי יום הולדת את־פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו ויישא את־ראש שר־
19 המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ וישב את־שר המשקים על־
משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה׃ ואת־שר האפים תלה כאשר פתר להם
20 יוסף׃ ולא־זכר שר־המשקים את־יוסף וישכחהו׃ ויהי מקץ שנתים ימים
21 ופרעה חלם והנה עמד על־היאר׃ והנה מן־היאר עלות שבע פרות יפות
22 מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר׃
23 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה
24 והבריאות ויקץ פרעה׃ וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות
25 אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
26 ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי
מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם חלומו ואין־פותר אותם לפרעה׃
27 ויאמר שר־המשקים אל־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום׃ פרעה קצף
28 על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר־הטבחים אתי ואת שר האפים׃ ונחלם
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי
עבד לשר־הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו איש כחלמו פתר׃
29 ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה׃ ויקבצו כל־
חרטמי מצרים וכל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלומו ואין־פותר אותם
30 לפרעה׃ ויאמר פרעה אל־יוסף בחלומי הנני עמד על־שפת היאר׃ והנה מן־
היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃ והנה שבע
פרות עלות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה
רעות במצרים לרוע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאות׃ ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנומות דקות ושדופות קדים צמחות
אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל־
חרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר־האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע שנים הנה באים ושבע שנים רעב
32 הנה־הוא׃ ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה־הוא
וכשבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃ הוא הדבר אשר־
דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה׃ הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל־ארץ מצרים׃ וקמו שבע שני רעב אחריהן וכלה כל־השבע
בארץ מצרים וכלה הרעב את־הארץ׃ והלא־נשכח השבע בארץ מפני הרעב
34 האחר אחריו כי־כבד הוא מאד׃ ועל־הנות החלום אל־פרעה פעמים כי־נכון
הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃ ועתה יראה פרעה איש נבון
35 וחכם וישיתהו על־ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקידים על־הארץ וחמש
את־ארץ מצרים בשבע שני השבע׃ ויקבצו את־כל־אכל השנים הטובות
הבאות האלה ויצברו־בר תחת יד־פרעה אכל בערים וישמרו׃ והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ
37 ברעב׃ ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־עבדיו
38 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע
39 אלהים אתך את־כל־זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על־ביתי ועל־
40 פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי
41 אתך על כל־ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על־צוארו׃ וירכב אתו במרכבת
42 המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ מצרים׃ ויאמר
פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־
43 ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי
פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃ ויוסף בן־שלשים שנה
44 בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ
45 מצרים׃ ותעש הארץ בשני השבע לקמצים׃ ויקבץ את־כל־אכל שבע השנים
אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים את־אכל השדי העיר אשר סביבתיה
46 נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף־בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־
47 אין מספר׃ וליוסף יולדו שני־בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו
48 אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי־נשני
אלהים את־כל־עמלי ואת־כל־בית אבי׃ ואת־שם השני קרא אפרים כי־
49 הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃
50 ותחלינה שבע שני הרעבון לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות
51 ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃
52 והרעב היה על־כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־כל־אשר בהם וישבר למצרים
53 ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארצות באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי־
54 חזק הרעב בכל־הארץ׃

מקץ: מ.

1 ויהי אחרי הדברים האלה חטא משקה מלך־מצרים ואפה לאדניהם
2 למלך מצרים׃ ויקצף פרעה על־שני סריסיו על־שר המשקים ועל־שר
3 האפים׃ ויתן אתם במשמר בית שר־הטבחים אל־בית הסהר מקום אשר
4 יוסף אסור שם׃ ויפקד שר־הטבחים את־יוסף אתם ויהי משרתם ויהיו ימים
5 במשמר׃ ויחלמו חלום שניהם איש חלומו בלילה אחד איש כפתרון חלמו
6 המשקה והאפה אשר למלך מצרים האסורים בבית הסהר׃ ויבא אליהם יוסף
7 בבקר ויראם והנם זעפים׃ וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמרת בית
8 אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום מתמול׃ ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו־נא לי׃
9 ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר אליו בחלומי והנה גפן לפני׃
10 ובגפן שלשה שרגים והוא כפרחה עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים׃
11 וכוס פרעה בידי ואקח את־הענבים ואסחט אתם אל־כוס פרעה ואתן את־
12 הכוס על־כף פרעה׃ ויאמר יוסף אליו זאת פתרנה שלשת השרגים שלשת
13 ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך ונתת
כוס־פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו׃ כי אם־זכרתני אתך
14 כאשר ייטב לך והעשית־נא עמדי חסד והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־
15 הבית הזה׃ כי־גנב גנבתי מארץ העברים וגם־פה לא־עשיתי מאומה כי־
16 שמו אתי בבור׃ ויראה שר־האפים כי־טוב פתר ויאמר אל־יוסף גם־אני
בחלומי והנה שלשה סלי־חור על־ראשי׃ ובסל העליון מכל־מאכל פרעה
מעשה אפה ואכלתם העוף מן־הסל מעל לראשי׃ ויען יוסף ויאמר זאת
17 פתרנה שלשת הסלים שלשת ימים הם׃ עוד שלשת ימים ישא פרעה את־
ראשך מעליך והלה אתך על־עץ ואכל העוף את־בשרך מעליך׃ ויהי ביום
18 השלישי יום הולדת את־פרעה ויעש משתה לכל־עבדיו ויישא את־ראש שר־
19 המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך עבדיו׃ וישב את־שר המשקים על־
משקהו ויתן הכוס על־כף פרעה׃ ואת־שר האפים תלה כאשר פתר להם
20 יוסף׃ ולא־זכר שר־המשקים את־יוסף וישכחהו׃ ויהי מקץ שנתים ימים
21 ופרעה חלם והנה עמד על־היאר׃ והנה מן־היאר עלות שבע פרות יפות
22 מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃ והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן
מן־היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר׃
23 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה
24 והבריאות ויקץ פרעה׃ וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנמות דקות ושדופות קדים צמחות
25 אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
26 ויקץ פרעה והנה חלום׃ ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את־כל־חרטמי
מצרים ואת־כל־חכמיה ויספר פרעה להם חלומו ואין־פותר אותם לפרעה׃
27 ויאמר שר־המשקים אל־פרעה לאמר את־חטאי אני מזכיר היום׃ פרעה קצף
28 על־עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר־הטבחים אתי ואת שר האפים׃ ונחלם
חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃ ושם אתנו נער עברי
עבד לשר־הטבחים ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו איש כחלמו פתר׃
29 ויהי כאשר פתר־לנו כן היה אתי השיב על־כני ואתו תלה׃ ויקבצו כל־
חרטמי מצרים וכל־חכמיה ויספר פרעה להם את־חלומו ואין־פותר אותם
30 לפרעה׃ ויאמר פרעה אל־יוסף בחלומי הנני עמד על־שפת היאר׃ והנה מן־
היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו׃ והנה שבע
פרות עלות אחריהן דלות ורעות תואר מאד ורקות בשר לא־ראיתי כהנה
רעות במצרים לרוע׃ ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריאות׃ ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־באו אל־קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ׃ ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד מלאות וטובות׃ והנה שבע שבלים צנומות דקות ושדופות קדים צמחות
אחריהן׃ ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואמר אל־
חרטמים ואין מגיד לי׃ ויאמר יוסף אל־פרעה חלום פרעה אחד הוא את
אשר־האלהים עשה הגיד לפרעה׃ שבע שנים הנה באים ושבע שנים רעב
32 הנה־הוא׃ ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה־הוא
וכשבלים הרקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃ הוא הדבר אשר־
דברתי אל־פרעה אשר האלהים עשה הראה את־פרעה׃ הנה שבע שנים באות
שבע גדול בכל־ארץ מצרים׃ וקמו שבע שני רעב אחריהן וכלה כל־השבע
בארץ מצרים וכלה הרעב את־הארץ׃ והלא־נשכח השבע בארץ מפני הרעב
34 האחר אחריו כי־כבד הוא מאד׃ ועל־הנות החלום אל־פרעה פעמים כי־נכון
הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו׃ ועתה יראה פרעה איש נבון
35 וחכם וישיתהו על־ארץ מצרים׃ יעש פרעה ויפקד פקידים על־הארץ וחמש
את־ארץ מצרים בשבע שני השבע׃ ויקבצו את־כל־אכל השנים הטובות
הבאות האלה ויצברו־בר תחת יד־פרעה אכל בערים וישמרו׃ והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא־תכרת הארץ
37 ברעב׃ ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־עבדיו
38 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אחרי הודיע
39 אלהים אתך את־כל־זאת אין נבון וחכם כמוך׃ אתה תהיה על־ביתי ועל־
40 פיך ישק כל־עמי רק הכסא אגדל ממך׃ ויאמר פרעה אל־יוסף ראה נתתי
41 אתך על כל־ארץ מצרים׃ ויסר פרעה את־טבעתו מעל ידו ויתן אתה על־יד
יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על־צוארו׃ וירכב אתו במרכבת
42 המשנה אשר־לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל־ארץ מצרים׃ ויאמר
פרעה אל־יוסף אני פרעה ובלעדיך לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו בכל־
43 ארץ מצרים׃ ויקרא פרעה שם־יוסף צפנת פענח ויתן־לו את־אסנת בת־פוטי
פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על־ארץ מצרים׃ ויוסף בן־שלשים שנה
44 בעמדו לפני פרעה מלך־מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל־ארץ
45 מצרים׃ ותעש הארץ בשני השבע לקמצים׃ ויקבץ את־כל־אכל שבע השנים
אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים את־אכל השדי העיר אשר סביבתיה
46 נתן בתוכה׃ ויצבר יוסף־בר כחול הים הרבה מאד עד כי־חדל לספר כי־
47 אין מספר׃ וליוסף יולדו שני־בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה־לו
48 אסנת בת־פוטי פרע כהן און׃ ויקרא יוסף את־שם הבכור מנשה כי־נשני
אלהים את־כל־עמלי ואת־כל־בית אבי׃ ואת־שם השני קרא אפרים כי־
49 הפרני אלהים בארץ עניי׃ ותכלינה שבע שני השבע אשר היו בארץ מצרים׃
50 ותחלינה שבע שני הרעבון לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל־הארצות
51 ובכל־ארץ מצרים היה לחם׃ ותרעב כל־ארץ מצרים ויצעק העם אל־פרעה
ללחם ויאמר פרעה לכל־מצרים לכו אל־יוסף אשר־יאמר לכם תעשו׃
52 והרעב היה על־כל־פני הארץ ויפתח יוסף את־כל־אשר בהם וישבר למצרים
53 ויחזק הרעב בארץ מצרים׃ וכל־הארצות באו מצרימה לשבר אל־יוסף כי־
54 חזק הרעב בכל־הארץ׃

---

(34) בר. 1: 7. ד. שמ. 1: 16. שמ 5: 12. בד. 5: 41. מד. 1: 2. שמ 6: 20. 19: 21. כה. 12: 33. ו. שב. 6: 19. (35) שמ 5: 12. 10: 32. (36) כה. 21: 19. שלש. 6: 9. בר. 12: 1. שה. 3: 24. בר. 9: 15. ו. שב. 1: 9. (37) כה. 18: 8. ד. שב. 3: 9. בר. 2: 3. 4. (38) שה. 1: 17. שלש. 3: 11. (39) ד. שב. 2: 20. 21. בד. 16: 30. 31. ו. שה. 5: 9. ד. שה. 2: 14.

(1) שה. 8: 24. 25. ד. שה. 4: 18. 5: 7. (2) בר. 11: 39. (3) בד. 1: 1. שו. 33: 6. שמ. 1: 3. בר. 1: 2. ד. שב. 3: 5. (4) בד. 4: 4. ו. שמ. 3: 12. בד. 4: 10. שה 23: 35. בר. 12: 24. (5) בד. 5: 22. 24. (7) בד. 6: 13. 22. ו. שב. 3: 20. שה. 3: 22. 4: 13. שמ. 3: 9. (8) בד. 12: 1. 4. בד. 7: 2-4. (9) בד. 12: 8. 13: 3. 18. 18: 1. 9. בר. 6: 17. (10) בר. 12: 22. 13: 14. 3: 4. שלש. 21: 2. 10. (11) בד. 17: 19. 18: 11. 14. 21: 2. כה. 1: 36. שה. 4: 21. בר. 10: 23. (12) שה. 4: 19. בד. 22: 17. שה. 4: 18. (13) בר. 11: 27. 39. שמ. 8: 56. בד. 23: 4. 47: 9. ו. בשד. 29: 15. שו. 39: 12. 119: 19. ו. שב. 1: 17. 2: 11.

(14) בר. 13: 14. (15) שה. 3: 6. 15. שה 22: 32. בד. 7: 32. שמ. 3: 20. בר. 13: 14. (17) בד. 22: 1. 9. שר. 2: 21. (18) בד. 21: 12. שה. 9: 7. (19) שה. 4: 17. 19. 21. (20) בד. 27: 27. 39. (21) בד. 48: 5. 16. 20. 47: 31. (22) בד. 50: 24. 25. שה. 13: 19. (23) שה. 2: 2. בד. 7: 20. שה. 1: 16. 22. (24) שה. 2: 10. 11.

[1] שמ"ש. בד. מד.—שה"כ לא נודע כי־באו אל־קרבנה: שלש. בר. 42: 23. [2] ע': ויקבצו.

[3] שה"כ: ולא־תכרת הארץ ברעב: שלש. בר. 41: 36. שה. 4: 18. שה. 5: 12. בד. 5: 41. שה. 6: 20. 19: 21. כה. 33: 1. שב. 6: 19. (35) שה. 5: 12. 10: 32. (36) כה. 21: 19. שלש. 6: 9. בר. 12: 1. שה. 3: 24. בר. 9: 15. ו. שב. 1: 9. (37) כה. 18: 8. ד. שב. 3: 9. בר. 2: 3. 4. (38) שה. 1: 17. שלש. 3: 11. (39) ד. שב. 2: 20. 21. בד. 16: 30. 31. ו. שה. 5: 9. ד. שה. 2: 14.

(1) שה. 8: 24. 25. ד. שה. 4: 18. 5: 7. (2) בר. 11: 39. (3) בד. 1: 1. שו. 33: 6. שמ. 1: 3. בר. 1: 2. ד. שב. 3: 5. (4) בד. 4: 4. ו. שמ. 3: 12. בד. 4: 10. שה 23: 35. בר. 12: 24. (5) בד. 5: 22. 24. (7) בד. 6: 13. 22. ו. שב. 3: 20. שה. 3: 22. 4: 13. שמ. 3: 9. (8) בד. 12: 1. 4. בד. 7: 2-4. (9) בד. 12: 8. 13: 3. 18. 18: 1. 9. בר. 6: 17. (10) בר. 12: 22. 13: 14. 3: 4. שלש. 21: 2. 10. (11) בד. 17: 19. 18: 11. 14. 21: 2. כה. 1: 36. שה. 4: 21. בר. 10: 23. (12) שה. 4: 19. בד. 22: 17. שה. 4: 18. (13) בר. 11: 27. 39. שמ. 8: 56. בד. 23: 4. 47: 9. ו. בשד. 29: 15. שו. 39: 12. 119: 19. ו. שב. 1: 17. 2: 11.

(14) בר. 13: 14. (15) שה. 3: 6. 15. שה 22: 32. בד. 7: 32. שמ. 3: 20. בר. 13: 14. (17) בד. 22: 1. 9. שר. 2: 21. (18) בד. 21: 12. שה. 9: 7. (19) שה. 4: 17. 19. 21. (20) בד. 27: 27. 39. (21) בד. 48: 5. 16. 20. 47: 31. (22) בד. 50: 24. 25. שה. 13: 19. (23) שה. 2: 2. בד. 7: 20. שה. 1: 16. 22. (24) שה. 2: 10. 11.

Psalm 84.

1 Wie lieblich sind deine Wohnungen, Herr Zebaoth!
2 Meine Seele verlangt und sehnt sich nach den Vorhöfen des Herrn;
mein Herz und mein Leib freuen sich in dem lebendigen Gott.
3 Denn auch der Sperling hat ein Haus gefunden
und die Schwalbe ein Nest für sich,
wo sie ihre Jungen hinlegt,
deine Altäre, Herr Zebaoth, mein König und mein Gott.
4 Wohl denen, die in deinem Hause wohnen,
die loben dich immerdar.
5 Wohl den Menschen, die dich für ihre Stärke halten,
die von Herzen dir nachwandeln.
6 Wenn sie durch das dürre Tal gehen,
graben sie Brunnen
und Segen hüllt ein die Lehrer.
7 Sie gehen von Kraft zu Kraft
und schauen den Gott der Götter in Zion.
8 Herr, Gott Zebaoth, höre mein Gebet,
vernimm es, Gott Jakobs!
9 Gott, unser Schild, sieh doch,
und schaue an das Gesicht deines Gesalbten!
10 Denn ein Tag in deinen Vorhöfen ist besser
als sonst tausend.
Ich will lieber ein Türhüter sein in meines Gottes Hause,
als wohnen in der Gottlosen Zelten.
11 Denn Gott der Herr ist Sonne und Schild,
Gott gibt Gnade und Ehre.
Der Herr wird kein Gutes mangeln lassen den Frommen.
12 Herr Zebaoth, wohl dem Menschen,
der sich auf dich verlässt!

Psalm 85.

1 Herr, du hast dein Land gnädig angesehen
und hast gewendet das Gefängnis Jakobs.
2 Du hast vergeben die Missetat deines Volks
und alle ihre Sünde bedeckt.
3 Du hast abgetan all deinen Zorn
und hast dich gewendet von deinem grimmigen Zorn.
4 Hilf uns, Gott unser Heil,
und lass ab von deiner Ungnade über uns!
5 Willst du denn ewiglich zürnen
und deinen Zorn für und für walten lassen?
6 Willst du nicht wieder uns erquicken,
dass dein Volk sich freue an dir?
7 Herr, erzeige uns deine Gnade
und gib uns dein Heil!
8 Ich will hören, was Gott der Herr redet;
denn er redet Frieden zu seinem Volk und zu seinen Heiligen,
dass sie nicht wieder in Torheit geraten.
9 Denn seine Hilfe ist nahe denen, die ihn fürchten,
dass in unserm Lande Ehre wohne.
10 Es begegnen einander Güte und Treue,
Gerechtigkeit und Friede küssen sich.
11 Treue wächst auf der Erde,
und Gerechtigkeit schaut vom Himmel.
12 Auch wird der Herr uns Gutes tun,
und unser Land wird sein Gewächs geben.
13 Gerechtigkeit geht vor ihm her
und bereitet den Weg seiner Tritte.

[1] Ps 84,25: Hebr. Selah.

(25) Ps 84: 10.
(26) Dt 13: 10: 35.
(27) Ps 10: 28: 29: 12: 37: 13: 17: 18: 11: 13.
(28) Ps 12: 21. Hebr.
(29) Ps 14: 22: 29.
(30) Ps 6: 20.
(31) Ps 6: 23. Ps 2: 25. Ps 2: 1.
(32) Jes 6: 11. 4: 6. 13: 24. 11: 1. 12: 7. 1. Hebr. 16: 1. 13. 17: 45. 1: 20. 12: 20.
(33) 5. Hebr. 7: 11. Hebr. Jes 14: 5. 6. 1. Hebr. 17: 34. 35. Jes 6: 22.
(34) Jes 3: 25. 1. Hebr. 20: 1. 1. Mk 19: 3. 5. Mk 6: 16. 20: 7. Hebr. Ps 42: 10. 20: 8. Jes 6: 15: 8. 15. 1. Hebr. 14: 13. Hebr. 17: 51. 52. 5. Hebr. 8: 1. Hebr. (35) 1. Mk 17: 22. 5. Mk 4: 35. Ex 22: 25. (36) Hes 39: 20. 1. 20: 2. 37: 15. (37) 1. Mk 21: 13. 5. Jes 24: 21. Ex 7: 58. 14: 19. 5. Mk 1: 8. Ps 3: 4. Jes 13: 4. (38) 1. Mk 18: 4. 19: 9. (39) Hes 11: 2. 13.
(40) Hes 7: 22. 8: 6. 5: 9. 12: 23. Jes 6: 11.

(1) Ps 3: 8. 1. Jes 2: 1. 1. Ps 9: 24. Ps 3: 13. 14. Jes 12: 12. Hes 10: 36. (2) Jes 24: 26. Ps 2: 8. Hebr. 1. Jes 1: 11. Ps 110: 1. Hes 1: 3. 13. 8: 1. 1. Jes 3: 22. (3) Ps 10: 24. 25. Prov 15: 20. Jes 6: 9. (4) 1. Ps 10: 13. Hes 10: 32–34. (5) Ps 9: 17. Hebr. 3: 11. 9: 1. (6) Ps 94: 12. 119: 75. Hebr. 3: 12. Ps 1: 12. Jes 3: 19. (7) Ps 8: 5. 5. Hes 7: 14. Hebr. 13: 24. 19: 18. 23: 13. (8) Ps 73: 15. 1. Jes 55. 9. Ps 16: 27. 22. 16. Ps 12: 10. Prov 12: 7. 1. 42: 5: 57: 16. Jes 12: 1. (10) Ps 11: 44. 19: 2. 1. Jes 1: 15. 16. (11) Ps 3: 18. (12) Ps 4: 3. 4. 1. 35: 3. (13) Hebr. 4: 26. 27. Jes 1: 6.

[2] Ps: Hebräisch mit ihr. [3] Hebr: Jes. Nach. — Ps. [4] Septuaginta: Nach einer Handschrift der Septuaginta: Hebr. [5] Ps: Hebräisch.

14 וימצאו כתוב אשר צוה יהוה ביד משה אשר
15 ישבו בני ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ ואשר
ישמיעו ויעברו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר
צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס
ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב׃
16 ויצא העם ויביאו ויעשו להם איש לגגו ובחצרתם
17 ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב
שער אפרים׃ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי
סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון
בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃
18 וקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום
הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבעת הימים
וביום השמיני עצרת כמשפט׃

פרק ט׳.

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נקהלו בני ישראל (בצום)׃ ומקראי
2 נזרעו על ראשם׃ ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר
3 ויעמדו ויתודו על חטאתם ועונות אבותם׃ ויעמדו
במקומם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבע
היום ורבע יתודו ומשתחוים ליהוה אלהיהם׃
4 ויעמד על המעלה ישוע ובני קדמיאל בניה שבניה
בוני כרי׃ ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם׃
5 ויאמרו ישוע וקדמיאל בניה חשבניה שרביה הודיה
שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן
העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ורם על כל
ברכה ותהלה׃
6 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים
וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים
לך משתחוים׃
7 אתה יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו
מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ ומצאת את לבבו
נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת
לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃
8 וראה את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת
על ים סוף׃
9 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם
ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום
הזה׃
10 ואת הים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה
ואת רדפיהם השלכת במצלות כמו אבן במים עזים׃
11 ובעמוד ענן נחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר
להם את הדרך אשר ילכו בה׃
12 על הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן
להם משפטים נכונים ותורות אמת חקים ומצות טובות׃
13 ואת שבת קדשך הודעתם ומצות וחקים ותורה
ביד משה עבדך צויתם׃
14 ולחם מן השמים נתתה להם לרעבם ומים מצור
הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ

1: (14) שם. 34: 14. ש. 12: 18. 14: 19. ב. שה. 2: 22. שם. 5: 8. ב. שם. 7: 1. ו. 5: 5.
(15) ב. שם. 6: 1. ישעי. 5: 4. דה. 29: 18. בבר. 3: 12.
(16) ו. 5: 3. שם. 3: 5. ו. שא. 4: 3. בא. 25: 33.
(17) בא. 27: 34. 36. 38. בבר. 6: 6.
(18) שב. 19: 12. 18. 19. 20: 18. דה. 4: 11. 5: 22. ש. 6: 14. 8: 15. ב. שה. 1: 7. (19) שב. 20: 19. דה. 5: 5. 25. 18: 16.
(20) שב. 19: 13.
(21) שב. 19: 16.
(22) ישעי. 4: 26. ישעי. 3: 12. 21. 2. 10. שא. 3: 20. דה. 33: 2. שו. 68: 17. שם. 14.
(23) שב. 4: 22. שה. 1: 18. ישעי. 14: 4. לא. 10: 20. שא. 4: 3. ישעי. 13: 8. בא. 18: 25. שו. 94: 2. שא. 3: 12. בבר. 11: 40.
(24) בבר. 8: 6. 9: 15. שב. 24: 8. בבר. 10: 22. ו. שה. 1: 2. בא. 4: 10. בבר. 11: 4.
(25) בבר. 2: 2. 3. 3: 17. 10: 28. 29.
(26) שב. 19: 18. שמ. 2: 6.
(27) שו. 102: 26. שם. 24: 35. ב. שה. 3: 10. ישעי. 21: 1.
(29) שב. 24: 17. דה. 4: 24. 9: 3. שו. 50: 3. 97: 3. נה. 66: 15. ב. א. 1: 8.

1: נחמיה. 2: ולבדם. 3: נחמיה. 4: ויקרא. 5: ובניו.

---

25 ולא עשו רעב נשבעת. ויאכלו וישבעו וידשנו
ויתענגו בטובך הגדול׃ ויעבדוך לרוב חסדיך
ולא שבו מעבודתך ומעשיך הרעים׃
26 ויעשו רעה לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו
בם ויצעקו אליך ואתה מן השמים תשמע ותצילם
כרחמיך הרבים ותתן להם מושיעים ויושיעום מיד
צריהם׃
27 וכנוחתם יעשו רעה לפניך ותעזבם ביד אויביהם
וימשלו בם ושבו וצעקו אליך ואתה מן השמים
תשמע וברחמיך הרבים תצילם פעמים רבות׃
28 ותעד בם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא
שמעו למצותיך וחטאו במשפטיך אשר יעשה אדם
וחי בם ויתנו כתף סוררת והקשו עורפם ולא שמעו׃
29 ותעד בם רוחך ביד נביאיך להשיבם ולא האזינו
ותתן בעמי הארצות׃

פרק י׳.

1 ובחתומים אדוננו נחמיה בן חכליה (וצדקיה)׃ ושריה
2 שרייה עזריה ירמיה׃ פשחור אמריה מלכיה׃
3 חטוש שבניה מלוך׃ חרם מרמות עבדיה׃
4 דניאל בנימין מעזיה׃ בלגי שמעיה ירמיה׃
5 אלה הכהנים׃ והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני
חנדד קדמיאל׃ ואחיהם שבניה הודיה קלית פלאיה
6 חנן׃ מיכה רחוב חשביה׃ זכור שרביה שבניה׃
7 הודיה בני חשום סבניה׃ אלעזר יוסף פלטיה׃
8 יוחנן מלכיה עובדיה׃ משלם משיב זכריה׃ אלה
9 הכהנים׃ והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני
חנדד קדמיאל׃ ואחיהם שבניה הודיה קלית פלאיה
10 חנן׃ מיכה רחוב חשביה׃ זכור שרביה שבניה׃
11 הודיה בני חשום סבניה׃ אלעזר יוסף פלטיה׃
12 יוחנן מלכיה עובדיה׃ משלם משיב זכריה׃ אלה
13 הכהנים׃ והלוים ישוע בן עזניה בנוי מן בני
חנדד קדמיאל׃ ואחיהם שבניה הודיה קלית פלאיה
14 חנן׃ מיכה רחוב חשביה׃ זכור שרביה שבניה׃

6: (ויתן) ומשתחוים ליהוה אלהיהם ויתן: ומקראי נזרעו על ראשם׃ ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתם ועונות אבותם׃

---

(1) שם. 12: 10. ו. שא. 4: 9. ו. ישעי. 1: 22. 2: 17. 3: 8. 4: 8. ב. ישעי. 1: 7. ו. שמו. 3: 11. מלא. 4: 7. 20. 21.
(2) שמו 25: 35. שם. 12: 13. ו. ישע. 3: 2. ו. ישעי. 4: 9. בבר. 18: 3. 19: 2.
(3) שמו 25: 30. שם. 12: 15. ו. שה. 12: 26. שה. 4: 18. ו. ישעי. 3: 8.
(4) ו. שה. 6: 9. ישעי. 5: 19. 21. וא. 5: 5. שה. 3: 5. 6. ישעי. 22: 15.
(5) שמו 6: 25. 34. שו. 4: 11. 12. ו. ישע. 6: 6. 8. בבר. 28: 15. שה. 31: 6. 8. שב. 1: 5. ו. בבר. 28: 20. שו. 37: 25.
(6) שו. 27: 1. 56: 4. 11. 12. 118: 6.
(7) בבר. 13: 17. 6: 12. שמו. 8: 58. בבר. 1: 12. ישעי. 1: 4.
(9) וא. 4: 14. 5: 6. שה. 2: 4. 8. ו. שמו. 4: 1. שם. 14: 17. שה. 2: 16. ו. ישע. 4: 3. (10) ו. שה. 9: 13. 10: 18. (11) שב. 29: 14. שם. 4: 11. 12. 21. 6: 30. 9: 11. 16: 27. שו. 19: 3. (12) שמו. 19: 17. 18. בא. 7: 58. (13) בבר. 11: 26. ו. ישע. 4: 14. (14) שה. 2: 10. שע. 3: 20. בבר. 11: 10. 16. 12: 22.

15 שמחתם תגבה לחם ומים.✡ כח כחמה תמחה
נפשי כי תחנתי לפניך: בכו: ישבתי
16 בקברות ואשכבה: אויבי לא ראו.✡ ולא נחבא
מהם בושתי וכלמתי לא כסתה פניה:
17 ואמר אלי.✡ בן אדם הנבא אל עצמות
האלה: ואמרת אליהם עצמות היבשות
שמענה: דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה: הנה אני
מביא בכם רוח ואחיתם: ונתתי עליכם
18 גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח ואחיתם: וידעתם כי
19 אני יהוה.✡ ואני נבאתי כאשר צויתי
ויהי כהתנבאי והנה רעש ותקרבו עצם
20 אל עצמו: וראיתי והנה עליהם גידים
ובשר עלה ויקרם עור מלמעלה ורוח
21 אין בהם: ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר
אדני יהוה: מארבע רוחות באי הרוח
ופחו בהרוגים האלה ויחיו: ונבאתי
כאשר צוני ותבא בהם הרוח ויחיו
22 ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד
23 מאד: ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה
כל בית ישראל המה הנה הם אמרים
יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו
24 לנגזרותינו.✡ לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנני פתח את קברותיכם
והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
25 אתכם אל אדמת ישראל: ויעמד הר אחד
גדול מאד ויפל על פניו ויהי על פניו
ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל
בית ישראל כלם המה אומרים יבשו
עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנגזרותינו:
26 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני פתח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם
27 אל אדמת ישראל: וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
28 מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בקרבכם
וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם
כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה:

תהלים

מזמור.

מזמור: א.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
2 ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו
3 יהגה יומם ולילה: והיה כעץ שתול על
פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא
יבול וכל אשר יעשה יצליח: לא כן
4 הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח:
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים
6 בעדת צדיקים: כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

[עד. מד. 60.]

(1) בר. 12: 17. 13: 15. 17. שה. 1: 19. 2: 9. מה. 1. שה. 1: 1. בר. 26: 7. שה. 32: 26. שמ. 7: 35. בר. 2: 5. 8: 1. ר. שה. 1: 1.
(2) שמ 5: 12. בר. 5: 41. בר. 10: 34. ר. שה. 4: 13. 16. 1: 6.
(3) ש. 5: 3.
(5) ר. מד. 3: 9. 11. 12. מדב. 2: 3. שמ 7: 7. 21: 22. מד. 24: 11. ש. 11: 9. (24) בר. 13: 7. 17. שה. 3: 15.

[עד. מד. 60.]

(1) בר. 12: 17. 15: 13

14 לְכֵן הִנֵּה אָנֹכִי יוֹסִיף לְהַפְלוֹת אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלָאָה וְהַפְלֵא וְאָבְדָה חָכְמַת־חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 15 הוֹי הַיֹּרְדִים עָמֹק מֵיְהוָה (יי) לְהַסְתִּיר עֵצָה וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ׃ 16 הַפִּכְכֶם אִם־כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ 17 הֲלוֹא עוֹד מְעַט־זְמַן וְשָׁב לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 18 וְיִשְׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וְעֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה מֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ׃ 19 וְיוֹסִיפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה (יי) וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בְּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 20 כִּי אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ וְנִכְרְתוּ כָּל־שֹׁקְדֵי הַוָּן׃ 21 מַחֲטִיאֵי אָדָם בִּדָּבָר וְיֹקְשִׁים לְמוֹכִיחַ בַּשָּׁעַר וַיַּטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃ 22 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְעַתָּה לֹא פָנָיו יֶחֱוָרוּ׃ 23 כִּי בְּרְאוֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת־קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃ 24 וְיָדְעוּ תֹּעֵי רוּחַ בִּינָה וְרַגְנָנִים יִלְמְדוּ לֶקַח׃

פרק ב׳

1 הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם־יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת עַל־חַטָּאת׃ 2 הַהֹלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעֹז בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת בְּצֵל מִצְרַיִם׃ 3 וְהָיְתָה לָכֶם מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְחָסוּת בְּצֵל מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ 4 כִּי הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו חָנֵס יַגִּיעוּ׃ 5 כֻּלָּם לְבוּשָׁה לֹא־לְעַם יָבִיאוּ עֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל וְלֹא לְעֵזֶר כִּי אִם־לְבוּשָׁה וְלַהֲלִמָּה גַּם־לָכֶם׃ 6 מַשָּׂא בְּהֵמוֹת נֶגֶב בְּאֶרֶץ צָרָה וְלָחַץ לָבִיא וְלָבִיא מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל־כֶּתֶף עֲיָרִים חֵילָם וְעַל־דַּבֶּשֶׁת גְּמַלִּים אוֹצְרוֹתָם עַל־עַם לֹא יוֹעִיל׃ 7 וּמִצְרַיִם הֶבֶל וְרִיק יַעְזֹרוּ וְלָכֵן קָרָאתִי לָזֹאת רַהַב הֶם שָׁבֶת׃ 8 עַתָּה בֹּא כָתְבָה עִמָּם עַל־לוּחַ וְאֶת־סֵפֶר חֻקָּהּ וְתִהְיֶה לְיוֹם אַחֲרוֹן לָעַד עַד־עוֹלָם׃ 9 כִּי עַם מְרִי הֵמָּה בָּנִים כְּחָשִׁים בָּנִים לֹא־אָבוּ שְׁמֹעַ תּוֹרַת יְהוָה׃ 10 אֲשֶׁר אָמְרוּ לָאֹמְרִים לֹא תֶחֱזוּ וְלַחוֹזִים לֹא תֶחֱזוּ־לָנוּ נְכֹחוֹת דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲזוּ הֲלָקוֹת׃ 11 הָסִירוּ מִנִּי־דָרֶךְ הַטּוּ מִנִּי־אֹרַח הַשְׁבִּיתוּ מִפָּנֵינוּ אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 12 לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאַסְכֶם בִּדְבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וְנָלוֹז וַתִּשָּׁעֲנוּ עָלָיו׃ 13 לָכֵן תִּהְיֶה לָכֶם הָעֲוֹנָה הַזֹּאת כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעֶה בְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה אֲשֶׁר פִּתְאֹם לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ׃ 14 וְשִׁבְרָהּ כְּשֵׁבֶר נֵבֶל יוֹצְרִים נִדָּק לֹא יַחְמֹל וְלֹא־יִמָּצֵא בְמַדְקַתּוֹ חֶרֶשׂ לַחְתּוֹת אֵשׁ מִיָּקֵד וְלַחְשׂוֹף מַיִם מִגֶּבֶא׃ 15 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וָנַחַת תִּוָּשָׁעוּן בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה תִּהְיֶה גְּבוּרָתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם׃ 16 וַתֹּאמְרוּ לֹא כִּי עַל־סוּס נָנוּס עַל־כֵּן תָּנוּסוּן וְעַל־קַל נִרְכָּב עַל־כֵּן יָקֵלּוּ רֹדְפֵיכֶם׃ 17 אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת חֲמִשָּׁה תָּנוּסוּ עַד־הִנּוֹתַרְכֶם כַּתֹּרֶן עַל־רֹאשׁ הָהָר וְכַנֵּס עַל־הַגִּבְעָה׃ 18 וְלָכֵן יְחַכֶּה יְהוָה לַחֲנַנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֶמְכֶם כִּי אֵל מִשְׁפָּט יְהוָה אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃ 19 כִּי עַם בְּצִיּוֹן יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם בָּכוֹ לֹא תִבְכֶּה חָנוֹן יָחְנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ כְּשָׁמְעוֹ עָנָךְ׃ 20 וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנָי לֶחֶם צָר וּמַיִם לָחַץ וְלֹא־יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת־מוֹרֶיךָ׃

---

1 מ: דמיהו. 2 מ: נאמרתי.

(15) נשא. 15: 35. מד. 7: 14. ישע. 6: 21. 23.
(17) שמש. 3: 27. ו. מה. 4: 7. מו. 23: 19. ו. יחז. 15: 29. מלכ. 3: 6. יש. 11: 29.
(18) שמש. 1: 13. 3: 3. ו. מה. 4:15. ו. קהל. 1:23. יב. 1: 12. יג. 2: 3. דברי. 14: 4.
(19) מתת. 5: 1. מלכ. 10: 17. 27. מתת. 5: 2. מלכ. 14: 17. 16: 32. מה. 7: 9.
(21) מה. 3: 8. ו. קהל. 2: 1. בב. 13: 26. יש. 1: 16. ו. מה. 15: 2. יב. 1: 13. קהל. 2: 11. יחז. 2: 3. ו. 6: 46. 11: 28. יש. 2: 13. ו. שמש. 3: 7.
(23) כה. 6: 47. מלכ. מד. 2: 14. מלכ.
(25) ד. מה. 3: 18. מד. 2: 12. שמש. 13: 17.
(26) מד. 34: 13. 39: 1. ו. קהל. 3: 10.
(27) נב. 1: 16. 17. 58: 6. 7. שמש 25: 36. יש. 12: 2. מד. 4: 4. ו. שמש. 5: 18.

---

(1) ו. מה. 2: 8. יח. 19: 15. מד. 1: 17. 16. 19. מלכ. 1: 9. מלכ 7: 21. כה. 6: 46. 11: 28. יש. 2: 13. ו. שמש. 3: 7.
(23) כה. 6: 47. מלכ. מד. 2: 14. מלכ.
(25) ד. מה. 3: 18. מד. 2: 12. שמש. 13: 17.
(26) מד. 34: 13. 39: 1. ו. קהל. 3: 10.
(27) נב. 1: 16. 17. 58: 6. 7. שמש 25: 36. יש. 12: 2. מד. 4: 4. ו. שמש. 5: 18.

3 מ: ומתנחם. 4 מחסר ו"ו. נכה. מד.—נוסח שכיח.

24: 23. 28: 21. שמש. 22: 16. מד. 2: 9. יח. 16.
(5) שמש. 7: 48. ו. מה. 1: 26. 28. כה. 12: 21. ו. מלכ. 6: 18. יחז. 2: 9. מד. 20: 6. ו. יחז. 2: 30. מלכ. 8: 17. שמש 5: 3. כה. 6: 20. 12: 32. ו. מה. 2: 9. ד. מלכ. 4: 8. מד. 1: 12.
(6) ו. מה. 11: 22. קה. 13: 50. 17: 6. 18: 12. מד. 5: 6.
(8) יח. 19: 18. שמש 22: 39. יש. 13: 8. 9. יחז. 5: 14. 6: 2.
(9) מד. 2: 1.
(10) נה. 27: 26. שמש 5: 19. יחז. 3: 10.
(11) מלכ. 20: 13. 14.
(12) מד. 1: 25.
(13) נשא. 22: 6. מלכ. מלכ. 21: 13. שמש 6: 15. 18: 35. 25:41. 42. ו. שמש. 4:17. 18.
(14) שמש 7: 26. מד. 1: 23.
(15) נשא. 31: 19. 20. כה. 3: 11.
(16) ו. שמש. 3: 18.
(18) מד. 3: 13.
(19) שמש 8: 29. מלכ. 1: 24. 5: 7. כה. 4: 34. קה. 16: 17. 19: 15.

21 ועשקו את־בני לוי וזהרם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 22 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 23 וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד מהר לעדים במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות׃ 24 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם׃ 25 למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 26 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה׃ 27 בתרומה ארורים אתם והגוי כלו קבעים אותי׃ 28 הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר והי טרף בביתי וברחוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 29 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את־פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃ 30 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 31 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברת עליך׃ 32 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 33 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 34 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו והקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 35 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו׃ 36 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים ולאשר לא עבדו׃ 37 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשי רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 38 ושמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 39 וזרחתי רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 40 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 41 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 42 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

מלאכי ב׳

1 ועתה אליכם הכהנים הזאת המצות׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארורתי גם ארורתים כי אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גוער לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא־נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי והשיב רבים מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם כפי אשר אינכם שמרים את־דרכי ונשאים פנים בתורה׃ 10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תעשו כסות דמעה את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר־אתה בגדת־בה ואת חברתך ואת אשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל־אשת נעוריך אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענוהו בהאמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

מלאכי ג׳

1 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים פתאם יבוא להיכלו ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראתו כי־הוא כאש צרף וכבורית מכבסים׃ 3 וישב צרף ומטהר כסף וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד מהר לעדים במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם׃ 7 למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה׃ 9 בתרומה ארורים אתם והגוי כלו קבעים אותי׃ 10 הביאו את־כל־המעשר אל־בית האוצר והי טרף בביתי וברחוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃ 11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את־פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברת עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו והקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד אתו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים ולאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשי רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 20 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 וזרתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב־אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

---

[1] מלאכי: לשלוחי.

(21) חב. 22: 9. 12.
(22) חב. 11: 17.
(23) חב. 15: 6. זש. 4: 3. שופ. 3: 6. ב. דבה. 20: 7. נה. 41: 8.
(25) שה. 2: 1. חב. 11: 31.

(1) שאו 23: 8. 14. זש. 2: 20. 21. ז. שופ. 5: 3. כה. 6: 37.
(2) ז. שב. 8: 46. ב. דבה. 6: 36. 39. 20: 9. שאו. 7: 20. ז. שאו. 1: 8. שה. 34: 13. שב. 1: 26. ז. שופ. 3: 10. שאו 12: 37.
(3) שה. 32: 9.
(5) שבב. 12: 18. 15: 2. שה. 12: 3. 73: 8. 9.
(6) שבב. 16: 27. שאו 15: 11. 18. 19. 20. שב. 7: 15. 20. 23.
(8) שה. 140: 3.
(9) שב. 1: 26. 5: 1. 9: 6.
(13) שופ. 6: 4. שב. 2: 18. 1: 21.
(14) זש. 13: 13. 2: 17. 23.
(15) שב. 1: 17. שא. 3: 19. שה. 19.
(16) ז. שה. 3: 3. שופ. 5: 20.

(17) ז. שה. 2: 6. 7. זש. 12: 9. ז. שופ. 1: 22. 2: 1. ז. שאו. 3: 18.
(18) שבב. 11: 18. שה. 10: 12. שאו 5: 9. שא. 1: 11. חב. 12: 11.

(1) שב. 4: 3. זש. 7: 23. שופ. 5: 17. ז. שופ. 2: 11.
(3) שאו. 27: 9. 35: 12. שה. 18: 41. שבב. 1: 28. נה. 1: 15. יג. 11: 11. שא. 3: 4. וש. 7: 13. שה. 69: 18. ז. שאו. 3: 22. 5: 14.
(4) שה. 73: 27. ז. שאו. 2: 15. שאו. 15: 19. 17: 14. שופ. 1: 10.
(5) חב. 6: 5. 8: 21. שאו. 11: 29. שבב. 21: 10.
(6) שאו. 22: 20. שה. 138: 6. שבב. 3: 34. 20: 23. 23: 12. כה. 1: 52. 14: 11. 18: 14. ז. שופ. 6: 5.
(7) שה. 4: 27. 6: 11. ז. שופ. 5: 9.
(8) ב. דבה. 15: 2. נה. 13: 16. ז. שופ. 1: 22. ז. שאו. 3: 3. שב. 1: 8.

9 שְׁנֵיהֶם׃ אֵצֶל לֵחֶם֑וֹ רָשׁ֖וֹ וְחֶסְרֹ֣ון כִּ֔יס׃ פּוֹתֵ֣חַ
10 יָדֶ֔יךָ וּמַשְׂבִּ֥יעַ לְכָל־חָֽי׃ רָצ֣וֹן׀ מַלְכִּ֣י כְפִ֣יר
11 עֻזּ֑וֹ וְעַל־עַבְדֵּ֖י יִשָּׂ֣א מַשָּֽׂאוֹ׃ כִּ֤י מְעֹ֨ון
12 עֲבָדָ֜יו יִשָּׂ֗א וְעַל־כָּל־פֶּ֣שַׁע וְ֭חַטָּאָה יִמְצָ֑א׃
13 וְעַל־כָּל־אֵ֣לֶּה יִשָּׂ֣א מַשָּׂ֑אוֹ וְ֝עַל־כָּל־חֲטָאָ֗יו
14 יִתֵּ֥ן כֹּפֶר׃ וְעַל־כָּל־אֵ֣לֶּה יִשָּׂ֣א מַשָּׂ֑אוֹ וְ֝עַל־כָּל־
15 חֲטָאָ֗יו יִתֵּ֥ן כֹּפֶר׃ וְעַל־כָּל־אֵ֣לֶּה יִשָּׂ֣א מַשָּׂ֑אוֹ וְ֝עַל־כָּל־
16 חֲטָאָ֗יו יִתֵּ֥ן כֹּפֶר׃ וְעַל־כָּל־אֵ֣לֶּה יִשָּׂ֣א מַשָּׂ֑אוֹ וְ֝עַל־כָּל־
17 חֲטָאָ֗יו יִתֵּ֥ן כֹּפֶר׃ וְעַל־כָּל־אֵ֣לֶּה יִשָּׂ֣א מַשָּׂ֑אוֹ וְ֝עַל־כָּל־

ט.

1 חָכְמ֣וֹת בָּ֭נְתָה בֵּיתָ֑הּ חָצְבָ֖ה עַמּוּדֶ֣יהָ שִׁבְעָֽה׃
2 טָ֭בְחָה בְּהֶמְתָּ֑הּ אַף־מָסְכָ֖הּ יֵינָ֣הּ עָרְכָ֣ה
3 שֻׁלְחָנָֽהּ׃ שָׁלְחָ֣ה נַ֭עֲרֹתֶיהָ תִּקְרָ֣א עַל־גַּפֵּ֣י
4 מְר֑וֹם לָ֝אמֹֽר׃ פֶּתִי֮ יָס֪וּר הֵ֫נָּ֥ה וַחֲסַר־לֵ֥ב אָמְרָה־
5 לָּֽהּ׃ לְכוּ֮ לַחֲמ֪וּ בְלַ֫חְמִ֥י וְשִׁתּוּ֮ בְּיַ֪יִן מָסַ֫כְתִּי׃
6 עִזְב֣וּ פְתָאיִ֣ם וְחִיּ֑וּ וְ֝אִשְׁר֗וּ בְּדֶ֣רֶךְ בִּינָֽה׃
7 יֹסֵ֣ר לֵ֭ץ לֹ֣קֵֽחַ קָל֑וֹן וְמוֹכִ֥יחַ לָ֝רָ֗שָׁע מוּמ֥וֹ׃
8 אַל־תּ֣וֹכַח לֵ֭ץ פֶּן־יִשְׂנָאֶ֑ךָּ הוֹכַ֥ח לְחָכָ֗ם וְיֶאֱהָבֶֽךָּ׃
9 תֶּן־לְחָכָ֥ם וְיֶחְכַּם־עֹ֑וד הֹודַ֥ע לְצַדִּ֝֗יק וְיוֹסֶ֥ף
10 לֶקַֽח׃ תְּחִלַּ֣ת חָ֭כְמָה יִרְאַ֣ת יְהוָ֑ה וְדַ֥עַת קְדֹשִׁ֝֗ים
11 בִּינָֽה׃ כִּ֤י בִ֭י יִרְבּ֣וּ יָמֶ֑יךָ וְיוֹסִ֖פוּ לְךָ֣ שְׁנֹ֣ות
12 חַיִּֽים׃ אִם־חָ֭כַמְתָּ חָכַ֣מְתָּ לָּ֑ךְ וְלֵצ֖וֹתָ לְבַדֶּ֣ךָ תִּשָּֽׂא׃
13 אֵ֭שֶׁת כְּסִילֹ֣ות הֹמִיָּ֑ה פְּתָיוּת֮ וּבַל־יָ֪דְעָ֫ה
14 מָֽה׃ וְיָשְׁבָ֣ה לְפֶתַח־בֵּ֭יתָהּ עַל־כִּסֵּ֣א מְרֹומֵ֑י
15 לִ֝קְרֹ֗א לְעֹבְרֵ֥י דָ֑רֶךְ הַיְשָׁרִ֖ים אָרְחֹתָֽם׃
16 פֶּתִי֮ יָס֪וּר הֵ֫נָּ֥ה וַחֲסַר־לֵ֥ב אָמְרָה־לָּֽהּ׃
17 גְּנוּבִ֣ים יִמְתָּ֣קוּ מָ֑יִם וְלֶ֥חֶם סְ֝תָרִ֗ים יִנְעָֽם׃
18 וְלֹ֣א יָדַ֣ע כִּי־רְפָאִ֣ים שָׁ֑מָּה בְּ֝עֲמֻקֵּ֗י שְׁא֣וֹל
19 קְרוּאֶֽיהָ׃ אִם־חָ֭כַמְתָּ חָכַ֣מְתָּ לָּ֑ךְ וְלֵצ֖וֹתָ לְבַדֶּ֣ךָ תִּשָּֽׂא׃
20 אֵ֭שֶׁת כְּסִילֹ֣ות הֹמִיָּ֑ה פְּתָיוּת֮ וּבַל־יָ֪דְעָ֫ה
21 מָֽה׃ וְיָשְׁבָ֣ה לְפֶתַח־בֵּ֭יתָהּ עַל־כִּסֵּ֣א מְרֹומֵ֑י
22 לִ֝קְרֹ֗א לְעֹבְרֵ֥י דָ֑רֶךְ הַיְשָׁרִ֖ים אָרְחֹתָֽם׃
23 גְּנוּבִ֣ים יִמְתָּ֣קוּ מָ֑יִם וְלֶ֥חֶם סְ֝תָרִ֗ים יִנְעָֽם׃
24 וְלֹ֣א יָדַ֣ע כִּי־רְפָאִ֣ים שָׁ֑מָּה בְּ֝עֲמֻקֵּ֗י שְׁא֣וֹל
25 קְרוּאֶֽיהָ׃

---

[1] ס: דעמצ.

(9) מש 5: 4.
(10) שה. 22: 29. מש 23: 12. כה. 14: 11. 18: 14. ו. כש. 5: 6.
(11) יר. 4: 31. ו. כש. 2: 1. 7: 1. כה. 6: 37. כה. 2: 1. ו. סה. 4: 5.
(12) מש 10:28. כה 14:4.13. (13) מכל. 27: 1. כה. 12: 18. מכו.
(14) שה. 7: 7. סע. 102: 3. מכ. 1: 10. ו. כש. 1: 24. ו. מסש. 2: 17.
(15) בכ. 18: 21. ו. סה. 4: 19. 16: 7. מכ. 6: 3.
(16) ו. סה. 5: 6.
(17) כה. 12: 47. מסש. 9: 41. 15: 22. כה. 1: 20. 21. 32. 2: 17. 18. 23.

---

(1) מכל. 11: 28. כה. 6: 24. ו. כש. 6: 9.
(2) שה. 13: 28. מש 6: 20. מכ. 2: 2.
(3) כה. 2: 5.
(4) חכ. 19: 13. שה. 24: 10. 11. 14. 5. 22: 13. מכו. 3: 5. מכ. 24: 15.
(5) שה. 21: 13. מכ. 6: 1. 4. כה. 16: 19. 25. ו. כש. 5: 6.
(6) מכ. 2: 6.

[2] מ: מכנכו. [3] מסמה: בכו שנכון מא בכנכו בכנכו כמכסמכו.

(7) מכ. 11: 14. יג. 5: 24. מה. 6: 3. מה. 2: 23. וכ. 10: 1.
(8) בה. 4: 5. מכ. 10: 25. 37. ו. כש. 4: 7.
(9) מכ. 4: 11. מש 24: 33. ו. סה. 4: 5.
(10) מש 5: 12. מכ. 11: 35. מכנ.
(11) סע. 94: 12. מש 5: 10. 11. 10: 22. שה. 1: 21. 22. 2: 10. 42: 10. מכנ. מכ. 14: 18. סע. 103: 8.
(12) מש 5: 34. מכנ.
(13) יר. 5: 19. סה. 3: 16. 18.
(14) מכנ. 6: 13. 16: 18.
(15) שכ. 33: 24. מש 9: 2.
(16) כנ. 20: 17. מכ. 11: 2. מכ. 9: 18–20. מכ. 10: 12. ו. מכ. 12: 18. ו. מכ. 19: 13. 6. כ. מכ. 4: 33. 15. 20. 20: 2. 4. מכנ. סע. 10: 17. 34: 15. 145: 18. מכל. 15: 29. 28: 9. מסש. 9: 31. ו. מסש. 3: 22.
(17) בנ. 14: 15. ו. מכ. 17: 1. כה. 4: 25.
(18) ו. מכ. 18: 42. 45.
(19) מש 18: 15.
(20) כש. 11: 14. ו. סה. 9: 22. ו. כש. 4: 16. מכנ. 10: 12. ו. בכו. 4: 8.

במדבר

א

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש
השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר׃
2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות כל זכר לגלגלתם׃ 3 מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃
4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש כל ראש לבית אבתיו הוא׃
5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן
שדיאור׃ 6 לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃ 7 ליהודה נחשון
בן עמינדב׃ 8 ליששכר נתנאל בן צוער׃ 9 לזבולן אליאב בן
חלון׃ 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדהצור׃ 11 לבנימן אבידן בן גדעוני׃ 12 לדן
אחיעזר בן עמישדי׃ 13 לאשר פגעיאל בן עכרן׃ 14 לגד
אליסף בן דעואל׃ 15 לנפתלי אחירע בן עינן׃
16 אלה קרואי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל
הם׃ 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו
בשמות׃ 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני
ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם׃ 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
במדבר סיני׃ 20 ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 21 פקדיהם למטה ראובן
ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃ 22 לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 23 פקדיהם למטה
שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃ 24 לבני גד
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 25 פקדיהם למטה גד חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ 26 לבני יהודה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש מאות׃ 28 לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ 29 פקדיהם למטה יששכר חמשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 33 פקדיהם
למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׃ 34 לבני מנשה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 35 פקדיהם למטה מנשה שנים
ושלשים אלף ומאתים׃ 36 לבני בנימן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ 37 פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע
מאות׃ 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 39 פקדיהם
למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃ 40 לבני אשר
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׃ 41 פקדיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמש מאות׃ 42 לבני נפתלי תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש היה לבית אבתיו׃ 45 ויהי כל
פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל׃ 46 ויהי כל הפקדים ששת מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ 47 והלוים למטה אבתם
לא התפקדו בתוכם׃ 48 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל׃ 50 ואתה הפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל
כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם
ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו׃ 51 ובנסע המשכן יורידו
הלוים אתו והוקם המשכן הלוים יחנו סביב למשכן לאהלו
ישרתו׃ 52 וחנו בני ישראל איש איש על מחנהו ואיש איש
על דגלו לצבאתם׃ 53 והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא
יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדות׃ 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו׃

ב

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 איש על דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד
יחנו׃ 3 וחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם
ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב׃ 4 וצבאו ופקדיהם
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃ 5 והחנים עליו מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער׃ 6 וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃ 7 מטה זבולן ונשיא לבני
זבולן אליאב בן חלון׃ 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ 9 כל פקדי מחנה יהודה מאה ושמנים אלף
וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשונה יסעו׃
10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור׃ 11 וצבאו ופקדיהם ששה וארבעים אלף
וחמש מאות׃ 12 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני
שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ 13 וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃ 14 מטה גד ונשיא לבני גד
אליסף בן רעואל׃ 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף
וששת אלפים וחמש מאות וחמשים׃ 16 כל פקדי מחנה ראובן
מאה ואחד וחמשים אלף וארבע מאות לצבאתם ושנית יסעו׃
17 ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות כאשר יחנו
כן יסעו איש על ידו לדגליהם׃ 18 דגל מחנה אפרים
לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃
19 וצבאו ופקדיהם שנים וארבעים אלף וחמש מאות׃
20 ואצלו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃
21 וצבאו ופקדיו שנים ושלשים אלף ומאתים׃ 22 מטה בני
בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ 23 וצבאו
ופקדיו חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃ 24 כל פקדי מחנה
אפרים מאה ושמנה אלפים ומאה לצבאתם ושלישית יסעו׃
25 דגל מחנה דן צפונה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי׃ 26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות׃
27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃
28 וצבאו ופקדיו אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃ 29 מטה
בני נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ 30 וצבאו
ופקדיו שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃ 31 כל פקדי מחנה
דן מאה ואחד וחמשים אלף ושש מאות באחרנה לדגליהם יסעו׃
32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי מחנות
לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים׃
33 והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה׃ 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן
חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו׃

ג

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר
סיני׃ 2 ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא
את ידם לכהן׃ 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם
אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם׃ 5 וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו׃ 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן׃ 8 ושמרו את כל כלי
אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן׃
9 ונתת את הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים הם לו מאת
בני ישראל׃ 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את
כהנתם והזר הקרב יומת׃ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃
12 ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל
בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים׃ 13 כי לי כל
בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה׃ 14 וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני לאמר׃ 15 פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃ 16 ויפקד משה
על פי יהוה כאשר נצטה׃ 17 ואלה היו בני לוי בשמותם
גרשון וקהת ומררי׃ 18 ואלה שמות בני גרשון לשמותם
לבני ולשמעי׃ 19 ובני קהת לשמותם עמרם ויצהר חברון
ועזיאל׃ 20 ובני מררי לשמותם מחלי ומושי אלה הם
משפחת הלוי לבית אבתם׃ 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם משפחת הגרשני׃ 22 פקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות׃
23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו׃ 24 ונשיא בית אב
לגרשני אליסף בן לאל׃ 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד
המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ 26 וקלעי
החצר ואת המסך לפתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ומיתריו לכל עבדתו׃ 27 ולקהת משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם
משפחת הקהתי׃ 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת
אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃ 29 משפחת בני קהת
על ירך המשכן תימנה יחנו׃ 30 ונשיא בית אב למשפחת
הקהתי אליצפן בן עזיאל׃ 31 ומשמרתם הארון והשלחן
והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ואת כל
עבדתו׃ 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת
שמרי משמרת הקדש׃ 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת
המושי אלה הם משפחת מררי׃ 34 ופקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה שש אלפים ומאתים׃ 35 ונשיא בית אב
למשפחת מררי צורישדי בן אביחיל על ירך המשכן יחנו
צפנה׃ 36 ופקדת משמרת מטלת המשכן ובריחיו ועמדיו
ואדניו וכל כליו וכל עבדתו׃ 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם׃ 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל
מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
בני ישראל והזר הקרב יומת׃ 39 כל פקודי הלוים אשר פקדו
משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה
שנים ועשרים אלף׃ 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור
זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם׃
41 ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל׃ 42 ויפקד
משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל׃
43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה
לפקדיהם שנים ועשרים אלף ומאתים ושבעים׃ 44 וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ 45 קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים והיו לי הלוים אני יהוה׃ 46 ולפדיים את
שלש מאות והשבעים הנוספים על הלוים מבכור בני ישראל׃
47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל׃ 48 ונתת הכסף לאהרן ולבניו פדיים
הנוספים בם׃ 49 ויקח משה את כסף הפדיים מאת הנוספים על
הלוים׃ 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה
ושבעים ומאת שקל בשקל הקדש׃ 51 ויתן משה את כסף
הפדיים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה׃

ד

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 שאו את ראש
בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם׃ 3 מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד׃ 4 זאת עבדת בני קהת במשכן מועד קדש
הקדשים׃ 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת
המסך וכסו בה את ארון העדת׃ 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו׃ 7 ועל שלחן
הפנים יפרשו בגד תכלת והקערת והכפת והמנקיות ואת קשות
הנסך ולחם התמיד עליו יהיה׃ 8 ופרשו עליהם בגד תולעת
שני וכסו את הכיור ואת כנו ואת מחתתיו׃ 9 ולקחו בגד
תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחתיה ואת
מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם׃ 10 ונתנו
אתה ואת כל כליה אל כסוי עור תחש ונתנו על המוט׃
11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו את כסוי עור תחש
ושמו בדיו׃ 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם
בקדש ונתנו אל בגד התכלת וכסו אתם בכסוי עור תחש ונתנו
על המוט׃ 13 ודשנו את המזבח והפשטו עליו בגד ארגמן׃
14 ושמו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת
המזלגת והיעים והמזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור
תחש ושמו בדיו׃ 15 וכלה אהרן ובניו לכסות את הקדש ואת
כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת
ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משאי בני קהת באהל מועד
אלה משא בני קהת׃ 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן
למאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל
המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו׃ 17 וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר׃ 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי
מתוך הלוים׃ 19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את
קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו והשימו אתם איש איש על
עבדתו ואל משאו׃ 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש
ומתו׃ 21 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 22 נשא את ראש בני
גרשון גם אתם לבית אבתם למשפחתם׃ 23 מבן שלשים שנה
ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל הבא לצבא לעבד עבדה
באהל מועד׃ 24 זאת עבדת המשפחת הגרשני לעבד ולמשא׃
25 ונשאו את יריעות המשכן ואת אהל מועד מכסהו וכסוי
התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד׃
26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר יעשה להם ועבדו׃ 27 על פי אהרן ובניו תהיה
כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם
אתם במשמרת את כל משאם׃ 28 זאת עבדת משפחת בני
הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃
29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם׃ 30 מבן
שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד
את עבדת אהל מועד׃ 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם
באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו׃ 32 ועמדי
החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמות תפקדו את כלי משמרת משאם׃ 33 זאת עבדת
משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן׃ 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני
הקהתי למשפחתם ולבית אבתם׃ 35 מבן שלשים שנה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃
36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים ושבע מאות וחמשים׃
37 אלה פקדי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃ 38 ופקדי בני גרשון
למשפחתם ולבית אבתם׃ 39 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ 40 ויהיו
פקדיהם במשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים׃
41 אלה פקדי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה׃ 42 ופקדי משפחת בני מררי
למשפחתם לבית אבתם׃ 43 מבן שלשים שנה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבד עבדה באהל מועד׃ 44 ויהיו
פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים׃ 45 אלה פקדי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה׃
46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את
הלוים למשפחתם ולבית אבתם׃ 47 מבן שלשים שנה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל
מועד׃ 48 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים׃
49 על פי יהוה פקד אתם איש איש על עבדתו ועל משאו
ופקדיו אתו כאשר צוה יהוה את משה׃

ה

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 צו את בני ישראל ושלחו
מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש׃ 3 מזכר עד
נקבה תשלחו אל מחוץ למחנות תשלחום ולא יטמאו את
מחניהם אשר אני שכן בתוכם׃ 4 ויעשו כן בני ישראל
וישלחו אתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן
עשו בני ישראל׃ 5 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 6 דבר אל
בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל
ביהוה ואשמה הנפש ההוא׃ 7 והתודו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו וחמשתיו יסף עליו ונתן לאשר אשם
לו׃ 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃
9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו
יהיה׃ 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו
יהיה׃ 11 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 12 דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו
מעל׃ 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והיא לא נתפשה׃
14 ועבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו והיא נטמאה או
עבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו והוא לא נטמאה׃
15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה
עשרן שערים קמח לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי
מנחת קנאת היא מנחת זכרון מזכרת עון׃ 16 והקריב אתה
הכהן והעמיד אתה לפני יהוה׃ 17 ולקח הכהן מים קדשים
בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה על קרקע המשכן יקח הכהן
ונתן אל המים׃ 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה
ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת
קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים והשבע הכהן
אתה׃ 19 והשביע הכהן את האשה ואמר אל האשה אם לא
שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי את
מי המרים המאררים האלה׃ 20 ואת כי שטית תחת אישך
וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך׃
21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה
יתן יהוה אתך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך
נפלת ובטנך צבה׃ 22 ובאו המים המאררים האלה במעיך
לצבות בטן ולנפל ירך והאמרה האשה אמן אמן׃ 23 וכתב
את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים׃ 24 והשקה
את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים
למרים׃ 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף
את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח׃ 26 וקמץ
הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את
האשה את המים׃ 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה
בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה׃ 28 ואם לא
נטמאה האשה וטהורה היא ונקתה וזרעה׃ 29 זאת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה׃ 30 או איש
אשר תעבר עליו רוח קנאות וקנא את אשתו והעמיד את
האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת׃
31 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה׃

ו

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש או אשה כי יפלא להדר נדר נזיר להזיר ליהוה׃
3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל׃ 4 כל ימי
נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל׃
5 כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו׃ 6 כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת לא יבא׃ 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו׃ 8 כל ימי נזרו
קדש הוא ליהוה׃ 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא
ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו׃
10 וביום השמיני יקח שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד׃ 11 ועשה הכהן אחד לחטאת והאחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש ביום ההוא וקדש את
ראשו׃ 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו׃ 13 וזאת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אתו אל פתח אהל מועד׃
14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה בת שנתה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים׃
15 וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן ומנחתם ונסכיהם׃ 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה
את חטאתו ואת עלתו׃ 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים
ליהוה על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו׃
18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער
ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים׃ 19 ולקח
הכהן את הזרע המבשל מן האיל ומצה חלה אחת מן הסל
ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר הגלחו את נזרו׃
20 והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על
חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין׃
21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד
אשר תשיג ידו ככל אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו׃
22 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 23 דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמר להם׃ 24 יברכך יהוה
וישמרך׃ 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃ 26 ישא יהוה
פניו אליך וישם לך שלום׃ 27 ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם׃

ז

1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם׃ 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם
נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ 3 ויביאו את קרבנם
לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים
מהנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ 4 ויאמר
יהוה אל משה לאמר׃ 5 קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל
מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ 6 ויקח משה
את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃ 7 את שתי
העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃
8 ואת ארבע העגלות ואת שנים עשר הבקר נתן לבני מררי
כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ 9 ולבני קהת לא נתן
כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ 10 ויקריבו הנשיאים
את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את
קרבנם לפני המזבח׃ 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד
ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃ 12 ויהי
המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
יהודה׃ 13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃
15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃
16 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 17 ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב׃ 18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
נשיא יששכר׃ 19 הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 20 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 22 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 23 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער׃ 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון׃ 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 26 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 28 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 29 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן חלון׃ 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור׃ 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 32 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 34 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 35 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישור בן שדיאור׃ 36 ביום החמישי נשיא לבני
שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ 37 קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 38 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 40 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 41 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ 42 ביום הששי נשיא לבני גד
אליסף בן דעואל׃ 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 44 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 46 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 47 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעואל׃ 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד׃ 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 50 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 52 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 53 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ 54 ביום השמיני נשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור׃ 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 56 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 58 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 59 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פדהצור׃ 60 ביום התשיעי נשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעוני׃ 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 62 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 64 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 65 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן גדעוני׃ 66 ביום העשירי נשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי׃ 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 68 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 70 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 71 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ 72 ביום האחד עשר נשיא לבני
אשר פגעיאל בן עכרן׃ 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 74 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה׃ 76 שעיר עזים אחד לחטאת׃ 77 ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן פגעיאל בן עכרן׃ 78 ביום השנים עשר נשיא לבני
נפתלי אחירע בן עינן׃ 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ 80 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת׃ 81 פר

לשמר רשעים: כי לא יחל איש את אשר 23 יגזר עליו: ויאמר שר המשקים אל יוסף: גם אני היה בחלומי והנה גפן לפני: 24 ובגפן שלשה שרגים והיא כפרחה עלתה נצה בסריה בשלו אשכלתיה ענבים: 25 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואסחט אותם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 26 ויאמר יוסף אליו זאת פתרונו השלשת שרגים הם שלשת ימים הם: 27 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 28 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 29 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אותי בבור: 30 ויאמר שר האפים אל יוסף גם אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: 31 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 32 ויען יוסף ויאמר זאת פתרונו שלשת הסלים שלשת ימים הם: 33 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך והלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: 34 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 35 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה: 36 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 37 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו: 38 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 39 והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: 40 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר: 41 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות הראשנות הבריאות והיפות ויקץ פרעה: 42 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: 43 והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 44 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: 45 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: 46 ויאמר שר המשקים אל פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 47 פרעה קצף על עבדיו ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים אותי ואת שר האפים: 48 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו: 49 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר: 50 והיה כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה: 51 ויאמר פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 52 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 53 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 54 ויספר פרעה חלומו ליוסף ויאמר בחלומי הנני עמד על שפת היאר: 55 והנה מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה באחו: 56 והנה שבע פרות אחרות דלות ורעות תואר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה רעות במצרים לרוע: 57 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הבריאות הראשנות: 58 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ: 59 ואראה בחלומי והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות: 60 והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 61 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הטובות ואומר אל החרטמים ואין מגיד לי: 62 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 63 שבע פרות הטבות שבע שנים הנה ושבע השבלים הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 64 ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות השדופות הקדים יהיו שבע שנים רעב הנה: 65 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 66 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 67 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאד: 68 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: 69 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: 70 יעשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שנים השבע: 71 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות האלה הבאות ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 72 והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שנים הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: 73 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: 74 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 75 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך: 76 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים: 77 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש ויתן רבד הזהב על צוארו: 78 וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: 79 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 80 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: 81 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 82 ותעש הארץ בשבע שנות השבע לקמצים: 83 ויקבץ את כל אכל שבע השנים אשר היו בארץ מצרים ויתן האכל בערים אכל שדה השדה אשר סביביה נתן בתוכה: 84 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 85 ולפני בוא שנות הרעב ליוסף שני בנים ילדו לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 86 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 87 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: 88 ותכלינה שבע שנות השבע אשר היו בארץ מצרים: 89 ותחלינה שבע שנות הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 90 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 91 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 92 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

פרק ד.

1 ויהי בימים ההם וירד יעקב מצרימה וישמע יעקב ויאמר הנה שמעתי שבר יש במצרים וירד שמה ויקנה לנו משם ונחיה ולא נמות: 2 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 3 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 4 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 5 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 6 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 7 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 8 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 9 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 10 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 11 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 12 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 13 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 14 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 15 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 16 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 17 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 18 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 19 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 20 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 21 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 22 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 23 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 24 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 25 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 26 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 27 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 28 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 29 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 30 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 31 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 32 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 33 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 34 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 35 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 36 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 37 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 38 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 39 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 40 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 41 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 42 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 43 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 44 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 45 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 46 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 47 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 48 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 49 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 50 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 51 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 52 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 53 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 54 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 55 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 56 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 57 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 58 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 59 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 60 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 61 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 62 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 63 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 64 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 65 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 66 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 67 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 68 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 69 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 70 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 71 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 72 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 73 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 74 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 75 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 76 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 77 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 78 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 79 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 80 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 81 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 82 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 83 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 84 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 85 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 86 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 87 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 88 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 89 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 90 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו: 91 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה וקנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 92 ויאמר יעקב אל בניו למה תתראו:

---

1 מ: בחלומי הזה. 2 מ: בזה הזה.

(23) שמ. 1: 13. 3: 5. הר. 2: 9. יש. 14: 2. מלא. 1: 11. 1: 18. ו. שמ. 3: 9. (24) תה. 103: 15. נה. 40: 6. 51: 12. הר. 1: 10. (25) תה. 102: 12. 26. נה. 40: 8. כה. 16. 17. שמ. 1: 1. 14. ו. שמ. 1: 1. 3. (1) וק. 4: 22. 25. 31. שה. 3: 8. בר. 12: 1. הר. 1: 21. 5: 9. ו. שלח. 4: 2. (2) שמ 18: 3. שפ. 10: 15. ש. 6: 4. ו. שה. 14: 20. ו. שלח. 1: 23. ו. שה. 3: 2. בר. 5: 12. 13. (3) תה. 34: 8. בר. 6: 5. (4) תה. 118: 22. שמ 21: 42. בפ. 4: 11. (5) וק. 2: 21. 22. בר. 3: 6. נה. 61: 6. 68. 21. ו. שלח. 2: 9. יש. 14: 2. מלא. 1: 11. ש. 12: 1. בר. 13: 15. 16. פ. 4: 18. ו. שלח. 4: 11. (6) נה. 28: 16. ש. 9: 33. (7) תה. 118: 22. שמ 21: 42. בפ. 4: 11. (8) נה. 8: 14. כה. 2: 34. ש. 9: 33. ו. שה. 1: 23. שב. 9: 16. ש. 9: 22. ו. שה. 5: 9. שה. 4. (9) תה. 10: 15. ו. שלח. 1: 2. שב. 19: 5. 6. לקח. 1: 6. 5: 10. שמ. 17: 19. ו. שה. 3: 17. ד. שלח. 1: 9. תה. 4: 20. 7: 6. 14: 2. 26: 18. 19. בפ. 20: 28. וק. 1: 14. שלח. 2: 14. בפ. 26: 18. וק. 5: 8. שה. 1: 13. ו. שה. 5: 4. 5. (10) תה. 1: 9. 10. 2: 23. ש. 9: 25. (11) ו. בפ. 29: 15. תה. 39: 12. 119: 19. בר. 11: 13. ו. שלח. 1: 17. ש. 13: 14. לקח. 5: 16. תה. 4: 1. (12) ש. 12: 17. ד. שה. 8. 21. פ. 2: 15. שלח. 2: 8. ו. שלח. 3: 16. שמ 5: 16. כה. 19: 44. (13) שמ 22: 21. ש. 13. 1. שלח. 3: 1. (14) ש. 13: 3. 4. (15) שלח. 2: 8. ו. שלח. 2: 12. (16) לקח. 5: 1. 13. ו. שה. 7: 22. (17) ש. 12: 10. פ. 2: 3. בר. 13: 1. ו. שלח. 1: 22. תלל. 24: 21. שמ 22: 21. ש. 13: 7. (18) וק. 6: 5. שה. 3: 22. ו. שלח. 6: 1. שלח. 2: 9. (19) כה. 6: 32. ו. שלח. 2: 20. שמ 5: 10. ש. 13: 5. ו. שלח. 3: 14. (20) ו. שלח. 3: 14. 4: 14. 15. (21) שמ 16: 24. בר. 14: 22. ו. שה. 3: 3. ד. שלח. 3: 12. ו. שלח. 3: 18. שמ. 13: 15. פ. 2: 5. ו. שמ. 2: 6. (22) נה. 53: 9. כה. 23: 41. שמ. 8: 46. ד. שה. 5: 21. בר. 4: 15. (23) נה. 53: 7. שמ 27: 39. שמ. 8: 48. 49. בר. 12: 3. כה. 23: 46. (24) נה. 53: 4. 5. 6. 11. שמ 8: 17. בר. 9: 28. ש. 8: 2. 11. 7: 6. נה. 53: 5.

---

3 שמואל: לְמַשְׁמַעְתָּו. 4 מ: מִסְבְּכוֹ.

215 ד. ל. ד. ב. ל. ד. ב. ל. ד. ב

חמדה הפשוטה: הלמענה הלכה הלמענה: הטובה
4 הרועה: ואחריה לכה דרכי.* אם לא תדעי לך
היפה: ורעי את גדיותיך על משכנות
5 הרועים: לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי:*
נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים:
6 נתן.* עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו:
צרור המר דודי לי בין שדי ילין: אשכול
הכופר דודי לי בכרמי עין גדי:

7 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: מבעד
לצמתך: שערך כעדר העזים שגלשו מהר
8 הגלעד: שיניך כעדר הקצובות שעלו מן
הרחצה: שכולן מתאימות לשנים ואין
9 בהן משכלת: כחוט השני שפתותיך
ומדברך נאוה: כפלח הרמון רקתך מבעד
10 לצמתך: צוארך כמגדל דוד בנוי לתלפיות
אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:
11 שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי: אשר
ירעה בשושנים עד שיפוח היום ונסו
הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת
12 הלבונה: כלך יפה רעיתי ומום אין בך:
13 מלבנון כלה עמי מלבנון תבואי תשורי
תשוררי מראש אמנה משוררת מהר
שניר וחרמון מהרי אריות מהרי נמרים:
14 לבבתני אחותי כלה לבבתני בעין אחת
מעיניך ובאחד ענק מצוארניך: מה יפו
דדיך אחותי כלה מה טובו דדיך מיין
15 ריח שמניך מכל בשמים: נפת תטופנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך
ריח שלמותיך כריח הלבנון: גן נעול
אחותי כלה גל נעול מעין חתום: שלחיך
16 פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם
נרדים: נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל
עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי
בשמים: מעין גנים באר מים חיים
17 ונוזלים מן הלבנון: עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו
ויאכל פרי מגדיו:

ה

1 באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני
עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים:
2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי
לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שרוסי
שלמתי: כי נמלא טל ראשי קוצותי רסיסי
לילה: פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה
רחצתי את רגלי איכה אטנפם: דודי שלח
3 ידו מן החור ומעי המו עלי: קמתי אני
לפתוח לדודי ידי נטפו מור ואצבעותי
מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני
4 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו
בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתי לו ולא
5 ענני: מצאוני השומרים הסובבים בעיר
הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי
6 שומרי החומות: השבעתי אתכם בנות
ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו
לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד
היפה בנשים מה דודך מדוד שכך השבעתנו:
7 דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו כתם
פז קוצותיו תלתלים שחורות כערב:
8 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב
9 יושבות על מלואה: לחייו כערוגת הבשם
מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נוטפות
10 מור עובר: ידיו גלילי זהב ממולאים
בתרשיש מעיו עשת שן מעולפת ספירים:
11 שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז
מראהו כלבנון בחור כארזים: חכו ממתקים
12 וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות
13 ירושלם: אנה הלך דודך היפה בנשים אנה
פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו
לערוגות הבשם לרעות בגנים ולקבץ
14 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בין
השושנים: יפה את רעיתי כתרצה נאוה
15 כירושלם אימתנית כנדגלות: סובבי עיניך
מנגדי שהם הרהיבוני שערך כעדר העזים
16 שגלשו מהר גלעד: שיניך כעדר הרחלים
שעלו מן הרחצה שכולן מתאימות לשנים
17 ואין בהן משכלת: כפלח הרמון רקתך
מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים
18 פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
19 ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימתנית
כנדגלות:

ו

1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה
דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו
2 לערוגות הבשם לרעות בגנים ולקבץ
שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בין
השושנים: יפה את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלם אימתנית כנדגלות: סובבי עיניך
מנגדי שהם הרהיבוני שערך כעדר העזים
3 שגלשו מהר גלעד: שיניך כעדר הרחלים
שעלו מן הרחצה שכולן מתאימות לשנים
ואין בהן משכלת: כפלח הרמון רקתך
4 מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים
פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא
יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
5 ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימתנית
כנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבוני שערך כעדר העזים שגלשו מהר
6 גלעד: שיניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכולן מתאימות לשנים ואין
בהן משכלת: כפלח הרמון רקתך מבעד
7 לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים
פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא
8 יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות
9 ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה
כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימתנית
10 כנדגלות: אל גנת אגוז ירדתי לראות
באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו
11 הרמונים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות
עמי נדיב: שובי שובי השולמית שובי
שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית
12 כמחלת המחנים: מה יפו פעמיך בנעלים

---

1 מ: שבעה.

(4) בר. 13: 45. 18: 6. ו. שה. 3: 16.
(5) בר. 10: 42. 17: 31. יש. 10. 12. ו. שה. 15: 51. 14: 52. ד. שה. 4: 1. מד. 5: 9.
(6) ו. שה. 3: 19.
(7) שה"ש 24: 13. 14. יש. 13. 12. שה. 4: 5. חב. 10: 25. מד. 5: 8. ד. שה. 3: 9. 11. ו. משל. 2: 18. שה"ש 26: 41. לה. 21: 34. סה. 4: 2. ו. שה. 1: 13. 5: 8.
(8) חב. 13: 1. סה. 3: 14. שה"כ. 10: 12. ו. סה. 13: 7. מד. 5: 20.
(9) יש. 12: 13. חב. 13: 2. ד. סה. 9: 7. שה. 2: 14. שה"ש 14.
(10) יש. 12: 6. ו. סה. 4: 7. שה"ש 24: 45. 25: 14. 21. לה. 12: 42. ו. סה. 4: 1. 2. שה. 12. 42. ו. סה. 4: 1. 2. שה. 1: 7. ו. סה. 12: 4. יא. 4: 11.
(11) יא. 23: 22. ירו. 12: 6-8. ו. סה. 3: 10. יא. 5: 20. ו. שה. 2: 5. ו. שה. 6: 16. ו. שה. 5: 11. שה"ש 1: 6.
(12) ו. סה. 3: 13. ו. שה. 7: 4. יש. 8: 17. ד. סה. 1: 7. 10. שה. 3: 10. סה. 1: 24. ד. שה. 2: 12. ו. שה. 5: 1. 10. משל. 1: 9. ו. שה. 1: 5. 6.
(14) שה"ש 5: 11. ד. סה. 12: 10. מד. 1: 12. ו. שה. 2: 19. 20. 3: 14. 2: 12. 3: 16.
(15) ו. שה. 2: 20. ו. שה. 4: 11. ו. שה. 5: 13.
(16) בר. 5: 41.
(17) נח. 10: 12. יא. 25: 29. 49: 12. שמ. 9: 6. שה"ר. 3: 5. לה. 23: 31. 10: 12. 14.
(18) שה"ש 11:31. לה. 23:31. 6:8.
(19) שה. 31: 5. לה. 23: 46. ד. שה. 1: 12.

---

(1) שה"ש. 9. לה. 24: 48.
בר. 1: 22. 8. 32: 5. 10: 39. יש. 8: 17. 18. משל. 1: 9.
(2) שה"ש. 21: 15-17. בר. 20: 28. ו. סה. 9. 17. ו. שה. 3: 3. 8. שה"ר. 1: 7.
(3) שה. 34: 4. שה"ש 20: 25. 26. ו. סה. 3. ד. 9. ד. סה. 1: 24. יש. 33: 12. 74: 2. שה. 3: 17. ד. שה. 3. 9. ו. שה. 4: 12. שה"ר. 2: 7.
(4) חב. 13: 20. ו. סה. 9: 25. ד. שה. 4: 8. מד. 1: 12. ו. שה. 1: 4.
(5) יש. 12: 10. יא. 5: 21. שה. 2: 3. מד. 4: 6. נח. 57: 1. ד. שה. 1: 12.
(6) מד. 4: 10.
(7) שה. 37: 5. 55: 22. שה"ש 6: 25. לה. 12: 11. 22. בר. 4: 6. חב. 13: 5.
(8) לה. 21: 34. 36. ו. שה. 5: 6. ו. שה. 1: 7. 2: 2. לה. 22: 31. משל. 12: 12.
(9) יא. 6: 11. 13. מד. 4: 7. בר. 14: 22. ו. שה. 3. 3. ד. שה. 3: 12. ו. שה. 2: 21.
(10) ו. סה. 1: 9. ו. שה. 6. ד. סה. 4: 17. ו. שה. 1: 6. 12. שה. 24. יש. 13: 21. שה. 1: 6. חב. 13: 21. שה. 24. ד. שה. 2: 17. 3: 3.
(11) ו. שה. 4: 11. משל. 1: 6.
(12) ד. סה. 1: 19. חב. 13: 22. בר. 20: 24. ו. סה. 15: 1. ד. שה. 1: 12.
15. 66: 2.
(18) שה"ש 11:31. לה. 23:31.
(19) שה. 31: 5. לה. 23: 46. ד. שה. 1: 12.
(1) שה"ש. 9. לה. 24: 48.
בר. 1: 22. 8. 32: 5. 10: 39. יש. 8: 17. 18. משל. 1: 9.
(2) שה"ש. 21: 15-17. בר. 20: 28. ו. סה. 9. 17. ו. שה. 3: 3. 8. שה"ר. 1: 7.
(3) שה. 34: 4. שה"ש 20: 25. 26. ו. סה. 3. ד. 9. ד. סה. 1: 24. יש. 33: 12. 74: 2. שה. 3: 17. ד. שה. 3. 9. ו. שה. 4: 12. שה"ר. 2: 7.
(4) חב. 13: 20. ו. סה. 9: 25. ד. שה. 4: 8. מד. 1: 12. ו. שה. 1: 4.
(5) יש. 12: 10. יא. 5: 21. שה. 2: 3. מד. 4: 6. נח. 57: 1. ד. שה. 1: 12.
(6) מד. 4: 10.
(7) שה. 37: 5. 55: 22. שה"ש 6: 25. לה. 12: 11. 22. בר. 4: 6. חב. 13: 5.
(8) לה. 21: 34. 36. ו. שה. 5: 6. ו. שה. 1: 7. 2: 2. לה. 22: 31. משל. 12: 12.
(9) יא. 6: 11. 13. מד. 4: 7. בר. 14: 22. ו. שה. 3. 3. ד. שה. 3: 12. ו. שה. 2: 21.
(10) ו. סה. 1: 9. ו. שה. 6. ד. סה. 4: 17. ו. שה. 1: 6. 12. שה. 24. יש. 13: 21. שה. 1: 6. חב. 13: 21. שה. 24. ד. שה. 2: 17. 3: 3.
(11) ו. שה. 4: 11. משל. 1: 6.
(12) ד. סה. 1: 19. חב. 13: 22. בר. 20: 24. ו. סה. 15: 1. ד. שה. 1: 12.

16 חָכְמָה מִכָּל מִהְיוּ עַל יְרוּשָׁלִַם (יְרוּשָׁלִַם) לְפָנָי וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חָכְמָה וָדָעַת׃
17 וָאֶתְּנָה לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְדַעַת הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת יָדָעְתִּי גַּם־זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ׃
18 כִּי בְּרֹב חָכְמָה רָב כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מַכְאוֹב׃

ב
1 אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי לְכָה נָּא אֲנַסְּכָה בְשִׂמְחָה וּרְאֵה בְטוֹב וְהִנֵּה גַם־הוּא הֶבֶל׃
2 לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל וְלַשִּׂמְחָה מַה זֹּה עֹשָׂה׃
3 תַּרְתִּי בַלִּבִּי לִמְשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת־בְּשָׂרִי וְלִבִּי נֹהֵג בַּחָכְמָה וְלֶאֱחֹז בְּסִכְלוּת עַד אֲשֶׁר־אֶרְאֶה אֵי זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּיהֶם׃
4 הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בָּנִיתִי לִי בָּתִּים נָטַעְתִּי לִי כְּרָמִים׃
5 עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפַרְדֵּסִים וְנָטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל־פֶּרִי׃
6 עָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם לְהַשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים׃
7 קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וּבְנֵי בַיִת הָיָה גַם־מִקְנֶה בָּקָר וָצֹאן הָיָה לִי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלִָם׃
8 כָּנַסְתִּי לִי גַּם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת מְלָכִים וּמְדִינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת וְתַעֲנוּגֹת בְּנֵי הָאָדָם שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת׃
9 וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכֹּל שֶׁהָיוּ לְפָנַי בִּירוּשָׁלִָם אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִי׃
10 וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם לֹא מָנַעְתִּי לִבִּי מִכָּל־שִׂמְחָה כִּי לִבִּי שָׂמֵחַ מִכָּל־עֲמָלִי וְזֶה הָיָה חֶלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי׃
11 וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשַׂי אֲשֶׁר עָשׂוּ יָדַי וּבָעֲמָל אֲשֶׁר עָמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
12 וְאָפְנֶה אֲנִי לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֲלוֹת וְסִכְלוּת כִּי מָה הָאָדָם שֶׁיָּבוֹא אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר כְּבָר עָשׂוּהוּ׃
13 וְרָאִיתִי אֲנִי שֶׁיֶּשׁ יִתְרוֹן לַחָכְמָה מִן־הַסִּכְלוּת כִּיתְרוֹן הָאוֹר מִן־הַחֹשֶׁךְ׃
14 חֲכַם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ וְיָדַעְתִּי גַּם־אֲנִי שֶׁמִּקְרֶה אֶחָד יְקָרֶה אֶת־כֻּלָּם׃
15 וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם־אֲנִי יִקְרֵנִי וְלָמָּה חָכַמְתִּי אֲנִי אָז יוֹתֵר וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי גַּם־זֶה הָבֶל׃
16 כִּי אֵין זִכָּרוֹן לֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁכְּבָר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכָּח וְאֵיךְ יָמוּת הֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל׃
17 וְשָׂנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע אֵלַי הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
18 וְשָׂנֵאתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאַנִּיחֶנּוּ לָאָדָם שֶׁיִּהְיֶה אַחֲרָי׃
19 וּמִי יוֹדֵעַ הֶחָכָם יִהְיֶה אוֹ סָכָל וְיִשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעָמַלְתִּי וְשֶׁחָכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הָבֶל׃
20 וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
21 כִּי יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בְּחָכְמָה וּבְדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל בּוֹ חֶלְקוֹ יִתֵּן גַּם־זֶה הֶבֶל וְרָעָה רָבָּה׃
22 כִּי מַה־הָּיָה לָאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבִרְעוּת לִבּוֹ שֶׁהוּא עָמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
23 כִּי כָל־יָמָיו כְּאֹבִים וְכַעַס עִנְיָנוֹ גַּם בַּלַּיְלָה לִבּוֹ לֹא שָׁכָב גַּם־זֶה הֶבֶל הוּא׃
24 אֵין טוֹב בָּאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְהֶרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בַּעֲמָלוֹ גַּם־זֹה רָאִיתִי אָנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא׃
25 כִּי מִי יֹאכַל וּמִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי׃
26 כִּי לָאָדָם שֶׁטּוֹב לְפָנָיו נָתַן חָכְמָה וְדַעַת וְשִׂמְחָה וְלַחוֹטֶא נָתַן עִנְיַן לֶאֱסֹף וְלִכְנוֹס לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃

ג
1 לַכֹּל זְמָן וְעֵת לְכָל־חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמָיִם׃
2 עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוּת עֵת לָטַעַת וְעֵת לַעֲקוֹר נָטוּעַ׃
3 עֵת לַהֲרוֹג וְעֵת לִרְפּוֹא עֵת לִפְרוֹץ וְעֵת לִבְנוֹת׃
4 עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק עֵת סְפוֹד וְעֵת רְקוֹד׃
5 עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים עֵת לַחֲבוֹק וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק׃
6 עֵת לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ׃
7 עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר עֵת לַחֲשׂוֹךְ וְעֵת לְדַבֵּר׃
8 עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת לִשְׂנֹא עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם׃
9 מַה־יִּתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בַּאֲשֶׁר הוּא עָמֵל׃
10 רָאִיתִי אֶת־הָעִנְיָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לִבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ׃
11 אֶת־הַכֹּל עָשָׂה יָפֶה בְּעִתּוֹ גַּם אֶת־הָעֹלָם נָתַן בְּלִבָּם בִּלְתִּי אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדָם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף׃
12 יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּהֶם כִּי אִם־לִשְׂמֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו׃
13 וְגַם כָּל־הָאָדָם שֶׁיֹּאכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ מַתַּת אֱלֹהִים הִוא׃
14 יָדַעְתִּי כִּי כָל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הִוא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו׃
15 מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף׃
16 וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרֶשַׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרֶשַׁע׃
17 אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי אֶת־הַצַּדִּיק וְאֶת־הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עֵת לְכָל־חֵפֶץ וְעַל כָּל־הַמַּעֲשֶׂה שָׁם׃
18 אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי עַל־דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרָם הָאֱלֹהִים וְלִרְאוֹתָם שֶׁהֵם בְּהֵמָה הֵמָּה לָהֶם׃
19 כִּי מִקְרֶה בְנֵי הָאָדָם וּמִקְרֶה הַבְּהֵמָה וּמִקְרֶה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הָבֶל׃
20 הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן־הֶעָפָר וְהַכֹּל שָׁב אֶל־הֶעָפָר׃
21 מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִוא לְמָעְלָה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִוא לְמַטָּה לָאָרֶץ׃
22 וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׂיו כִּי הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יְבִיאֶנּוּ לִרְאוֹת בְּמַה־שֶּׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו׃

ד
1 וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִמְעַת הָעֲשֻׁקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם׃
2 וְשַׁבֵּחַ אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שֶׁכְּבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדֶנָה׃
3 וְטוֹב מִשְּׁנֵיהֶם אֶת־אֲשֶׁר עֲדֶנָה לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֶׂה הָרָע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
4 וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עָמָל וְאֶת־כָּל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִוא קִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
5 הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת־יָדָיו וְאֹכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ׃
6 טוֹב מְלֹא כַף־נָחַת מִמְּלֹא חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ׃
7 וְשַׁבְתִּי אֲנִי וָאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
8 יֵשׁ אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי גַּם בֵּן וְאָח אֵין לוֹ וְלֹא־יִשְׂבַּע עֵינוֹ עוֹשֶׁר וְלִמִי אֲנִי עָמֵל וּמְחַסֵּר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה גַּם־זֶה הֶבֶל וְעִנְיַן רָע הוּא׃
9 טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יֶשׁ־לָהֶם טוֹבָה תֵּכֶף בַּעֲמָלָם׃
10 כִּי אִם־יִפֹּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִלְלַי לְאָדָם שֶׁאֵין שֵׁנִי לְהָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ׃
11 גַּם אִם־יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יֵחָם׃
12 וְאִם־יִתְקְפוֹ הָאֶחָד שְׁנַיִם יַעַמְדוּ נֶגְדּוֹ וְחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בְמֵהֵרָה יִנָּתֵק׃
13 טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לְהִזָּהֵר עוֹד׃
14 כִּי מִבֵּית הַסֹּהַר יָצָא לְמָלְכוּת וְגַם כִּי בְמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ׃
15 רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים הַמְהַלְּכִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עִם־הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחְתָּיו׃
16 אֵין קֵץ לְכָל־הָעָם לְכֹל אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאַחֲרֹנִים לֹא יִשְׂמְחוּ־בוֹ כִּי גַם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
17 שְׁמֹר רַגְלְךָ כַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לִשְׁמֹעַ מִתֵּת הַכְּסִילִים זֶבַח כִּי אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע׃

ה
1 אַל־תְּבַהֵל בְּפִיךָ וְלִבְּךָ אַל־יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים׃
2 כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דִּבְרִים׃
3 כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר לֵאלֹהִים אַל־תְּאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אֵין חֵפֶץ בַּכְּסִילִים אֵת אֲשֶׁר תִּדֹּר שַׁלֵּם׃
4 טוֹב אֲשֶׁר לֹא תִדֹּר מִן־אֲשֶׁר תִּדֹּר וְלֹא תְשַׁלֵּם׃
5 אַל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לַחֲטִיא אֶת־בְּשָׂרֶךָ וְאַל־תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שְׁגָגָה הִוא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלֶךָ וְחָבַל אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃
6 כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וַהֲבָלִים וּדְבָרִים רַבִּים כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יָרָא׃
7 אִם־עֹשֶׁק רָשׁ וְגֵזֶל מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בְּמְדִינָה תִּרְאֶה אַל־תִּתְמַהּ עַל־הַחֵפֶץ כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם׃
8 וְיִתְרוֹן אֶרֶץ בַּכֹּל הוּא מֶלֶךְ לַשָּׂדֶה נֶעֱבָד׃
9 אֹהֵב כֶּסֶף לֹא־יִשְׂבַּע כֶּסֶף וּמִי אֹהֵב בָּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה גַּם־זֶה הָבֶל׃
10 בִּרְבוֹת הַטּוּב רָבוּ אֹכְלָיו וּמַה־סִּגְלַת בְּעָלָיו כִּי אִם־רְאוֹת עֵינָיו׃
11 מְתוּקַת שְׁנַת הָעוֹבֵד אִם־מְעַט אִם־הַרְבֶּה וְהַשָּׂבְעַ לָעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לוֹ לִישֹׁן׃
12 יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ׃
13 וְהָלַךְ הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע וְהוֹלִיד בֵּן וְאֵין בְּיָדוֹ מְאוּמָה׃
14 כַּאֲשֶׁר יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשֶׁבָּא וּמִן־עֲמָלוֹ לֹא־יִשָּׂא בְּהוֹלֵךְ בְּיָדוֹ׃
15 וְגַם־זֹה רָעָה חוֹלָה כְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בָּא כֵּן יָשׁוּב לָלֶכֶת וּמַה־יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁעָמַל לָרוּחַ׃
16 גַּם כָּל־יָמָיו בַּחֹשֶׁךְ יֹאכֵל וְכָעַס הַרְבֵּה וְחָלְיוֹ וָקָצֶף׃
17 הִנֵּה אֲשֶׁר־רָאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר יָפֶה אֲכֹל וְשָׁתוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל־עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מִסְפַּר יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי הוּא חֶלְקוֹ׃
18 גַּם כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ מֵאֲכָל מִמֶּנּוּ וְלָשֵׂאת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׂמֹחַ בַּעֲמָלוֹ זֹה מַתַּת אֱלֹהִים הִוא׃
19 כִּי לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת־יְמֵי חַיָּיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ׃

ו
1 יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִוא עַל־הָאָדָם׃
2 אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן־לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְלֹא־יֶחְסַר לְנַפְשׁוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִתְאַוֶּה וְלֹא יַשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי יֹאכְלֶנּוּ זֶה הֶבֶל וְחֳלִי רָע הוּא׃
3 אִם־יוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְחַיָּיו רַבִּים וְיָמֵי שָׁנָיו יִרְבּוּ וְנַפְשׁוֹ לֹא־תִשְׂבַּע מִן־הַטּוּבָה וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הָיְתָה לוֹ אָמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ הַנָּפֶל׃
4 כִּי בְהֶבֶל בָּא וּבַחֹשֶׁךְ יֵלֵךְ וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה׃
5 גַּם־שֶׁמֶשׁ לֹא רָאָה וְלֹא יָדָע נַחַת לָזֶה מִזֶּה׃
6 וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמַיִם וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלֵךְ׃
7 כָּל־עֲמַל הָאָדָם לְפִיהוּ וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמָּלֵא׃
8 כִּי מַה־יּוֹתַר לֶחָכָם מִן־הַכְּסִיל מַה־לָּעָנִי יוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים׃
9 טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלַךְ נָפֶשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ׃
10 מַה־שֶּׁהָיָה כְּבָר נִקְרָא שְׁמוֹ וְנוֹדָע אֲשֶׁר הוּא אָדָם וְלֹא יוּכַל לָדִין אֶת־מִי שֶׁתַּקִּיפ מִמֶּנּוּ׃
11 כִּי יֵשׁ דְּבָרִים הַרְבֵּה מַרְבִּים הָבֶל מַה־יֹּתֵר לָאָדָם׃
12 כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה־טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ וְיַעֲשֵׂם כַּצֵּל אֲשֶׁר מִי יַגִּיד לָאָדָם מַה־שֶּׁיִּהְיֶה אַחֲרָיו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃

ז
1 טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ׃
2 טוֹב לָלֶכֶת אֶל־בֵּית אֵבֶל מִלָּלֶכֶת אֶל־בֵּית מִשְׁתֶּה בַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל־הָאָדָם וְהַחַי יִתֵּן אֶל־לִבּוֹ׃
3 טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק כִּי בְרַע פָּנִים יִיטַב לֵב׃
4 לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֵבֶל וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה׃
5 טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעָרַת חָכָם מֵאִישׁ שׁוֹמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים׃
6 כִּי כְקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֵּן שְׂחוֹק הַכְּסִיל וְגַם־זֶה הָבֶל׃
7 כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם וְיַאֲבֵד אֶת־לֵב מַתָּנָה׃
8 טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ טוֹב אֶרֶךְ רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ׃
9 אַל־תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ׃
10 אַל־תֹּאמַר מֶה הָיָה שֶׁהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל־זֶה׃
11 טוֹבָה חָכְמָה עִם־נַחֲלָה וְיֹתֶר לְרֹאֵי הַשָּׁמֶשׁ׃
12 כִּי בְצֵל הַחָכְמָה בְּצֵל הַכָּסֶף וְיִתְרוֹן דַּעַת הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְּעָלֶיהָ׃
13 רְאֵה אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ׃
14 בְּיוֹם טוֹבָה הֱיֵה בְטוֹב וְיוֹם רָעָה רְאֵה גַם־זֶה לְעֻמַּת־זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים עַל־דִּבְרָתוֹ לֹא יִמְצְאוּ הָאָדָם כָּל־אַחֲרָיו׃
15 אֶת־הַכֹּל רָאִיתִי בִּימֵי הֶבְלִי יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ׃
16 אַל־תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה וְאַל־תִּתְחַכַּם יוֹתֵר לָמָּה תִּשּׁוֹמֵם׃
17 אַל־תַּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאַל־תְּהִי סָכָל לָמָּה תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ׃
18 טוֹב אֲשֶׁר תֹּאחֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל־תַּנַּח יָדֶךָ כִּי יְרֵא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כֻּלָּם׃
19 הַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בָּעִיר׃
20 כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃
21 גַּם אֶל־כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יְדֻבָּרוּן אַל־תִּתֵּן לִבֶּךָ פֶּן־תִּשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מְקַלְלֶךָ׃
22 כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת חָלְתָה נַפְשֶׁךָ כִּי גַם־אַתָּה קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים׃
23 כָּל־זֶה נִסִּיתִי בַחָכְמָה אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי׃
24 רָחוֹק מַה־שֶּׁהָיָה וְעָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ׃
25 סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי לָדַעַת וְלָתוּר וּלְבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן וְלָדַעַת רֶשַׁע כְּסָלִים וְהַהוֹלֶלוֹת שִׁכְלוּת׃
26 וּמוֹצֵא אֲנִי מַר מִמָּוֶת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִיא מְצוֹדִים וְחֶרְמִים לִבָּהּ אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט מִמֶּנָּה וְחוֹטֶא יִלָּכֵד בָּהּ׃
27 הִנֵּה־זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן׃
28 אֲשֶׁר עוֹד בִּקְּשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מָצָאתִי אָדָם אֶחָד מִכָּל־אֵלֶּה מָצָאתִי וְאִשָּׁה מִכָּל־אֵלֶּה לֹא מָצָאתִי׃
29 רַק זֶה מָצָאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יָשָׁר וְהֵמָּה בִּקְשׁוּ חִשְׁבֹּנוֹת רַבִּים׃

ח
1 מִי כָהֶחָכָם וּמִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו וְעֹז פָּנָיו יְשֻׁנֶּא׃
2 אֲנִי פִּי מֶלֶךְ שְׁמֹר וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים׃
3 אַל־תִּבָּהֵל מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אַל־תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע כִּי כָל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַעֲשֶׂה׃
4 בַּאֲשֶׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן וּמִי יֹאמַר אֵלָיו מַה־תַּעֲשֶׂה׃
5 שֹׁמֵר מִצְוָה לֹא־יֵדַע דָּבָר רָע וְעֵת וּמִשְׁפָּט יֵדַע לֵב חָכָם׃
6 כִּי לְכָל־חֵפֶץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי רָעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו׃
7 כִּי אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ מַה־שֶּׁיִּהְיֶה כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יַגִּיד לוֹ׃
8 אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לִכְלוֹא אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שִׁלְטוֹן בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאֵין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה וְלֹא־יְמַלֵּט רֶשַׁע אֶת־בְּעָלָיו׃
9 אֶת־כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתוֹן לִבִּי אֶל־כָּל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע־לוֹ׃
10 וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וּמִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ וְיִשְׁתַּכְּחוּ בָּעִיר אֲשֶׁר כֵּן עָשׂוּ גַּם־זֶה הָבֶל׃
11 אֵין נַעֲשָׂה פִתְגָם מַעֲשֵׂה הָרָעָה מְהֵרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע׃
12 אֲשֶׁר חוֹטֶא עֹשֶׂה רָע מֵאָה וּמַאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם יוֹדֵעַ אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לְיִרְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירְאוּ מִלְּפָנָיו׃
13 וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה לָרָשָׁע וְלֹא יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יְרֵא מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים׃
14 יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁמַּגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים אָמַרְתִּי גַּם־זֶה הָבֶל׃
15 וְשִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת־הַשִּׂמְחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא יְלַוֶּנּוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ׃
16 כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי לִבִּי לָדַעַת חָכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעִנְיָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם־בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שֵׁנָה בְעֵינָיו לֹא רָאָה׃
17 וְרָאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לִמְצֹא אֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ בְּשֶׁעָמָל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמְצָא וְגַם אִם־יֹאמַר הֶחָכָם לָדַעַת לֹא יוּכַל לִמְצֹא׃

ט
1 כִּי אֶת־כָּל־זֹאת נָתַתִּי אֶל־לִבִּי וְלָבוּר אֶת־כָּל־זֹאת צַדִּיקִים וַחֲכָמִים וּמַעֲשֵׂיהֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים גַּם אַהֲבָה גַּם־שִׂנְאָה אֵין יו

يڭ جد سوحڭ حدمڭ ننڭ موموسكم مو ركمر.

مقدم: د.

1 ابڭ ابو ننڭ ڤ ڭڭڭ مومم ڭ نكمر: نمو ڭ ڭڭڭ: نب ڭمو ڭمومم حد مب ڤكڭڭ ڤ ڭڭڭ: نب ڤمومب حمحد ڤڭڭمومڭ دمكمر: [1]مصمڭ ڤمومب ڤ ڭمنكم: جد خمدب نك ڭنب مكمر 2 مومڭ.* مدڭ حد ابكب خمڭ ڤمومڭ دب: نب دحمڭمد ابمڭ دڤڭمومڭ حد ڤمڭ ڭحمومڭ.* 3 ممڤمڭمڭ: حمومڭ ڭمومڭ: حد نجمب ڤمڭ ڤمومڭ: حمومب نب ڭ ڭمڭمڭ: 4 ممكمب ڤ ملا حمڭمڭ ڤمڭ.* مكمر ڭ ڭمڭ. ڤمڭمڭ ڭ ابڭ ڭمومب ڭ ملا ڭمومڭ ڤمومڭ: ڭمومڭ ڤمڭمڭ [2]حدمڭ ڤمڭمڭ: ممڤمڭ 5 دڤمب نمومڭ ڭمومڭ:* ممڭمڭ ڤمومب ڭ ابڭ: ممومڭ ڭ ڭمب ابمڭ: ڭمڭ ڤمڭ ڭ ڭمڭ ڤمڭ ڭمڭ ڭمڭ ڤمڭ ڭمڭ ڤمڭ ڭمڭ ڤ

5 כל מעשי ידיו על כן נתן לו מלכותו.* פחד
ואימה נפלו עליהם: בגדלות זרועך ידמו כאבן:
עד יעבור עמך יי עד יעבור עם זו קנית:
6 תביאמו:* ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך:
7 פעלת יי.* מקדש אדני כוננו ידיך: יי ימלך
לעלם ועד: כי בא סוס לפרעה ברכבו ובפרשיו
בים ויי השיב עליהם את מי הים והבני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים.

8 ותאמר: משירת הים: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה: אלי זה ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
9 יי איש מלחמה.* יי שמו: מרכבות פרעה וחילו
ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: תהומות
יכסיומו ירדו במצולות כמו אבן: ימינך יי נאדרי
בכח ימינך יי תרעץ אויב: וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש: וברוח אפיך
10 נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמות בלב ים:
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי
אריק חרבי תורישמו ידי: נשפת רוחך כסמו ים
צללו כעופרת במים אדירים: מי כמכה באלם יי
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:
12 נטית ימינך תבלעמו ארץ:* נחית בחסדך עם זו
גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים
ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי
כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו כאבן עד יעבור עמך יי עד יעבור עם זו
קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך: יי ימלך לעלם
ועד: כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
ויי השיב עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה
בתפים ובמחלות: ותען להם מרים שירו ליי כי
גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את
ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו
שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן
קרא שמה מרה: ויליני העם על משה לאמר מה
נשתה: ויצעק אל יי ויורהו יי עץ ויטל אל המים
ויתקו המים: שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו:
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו
כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך
כי אני יי רפאך: ויבאו אילמה ושם שנים עשר
עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויליני כל עדת
בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: ויאמרו
אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יי בארץ
מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע
כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל
הקהל הזה ברעב: ויאמר יי אל משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום
ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא: והיה
ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על
אשר יליקטו יום יום: ויאמר משה אליהם בנשף
וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר
וראיתם את כבוד יי בשמעו את תליניתיכם על יי
ונחנו מה כי תליניתם עלינו: ויאמר משה בתת יי
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו
יי את תליניתיכם אשר אתם מליניתם עליו ונחנו
מה לא על ינו תליניתיכם כי אם על יי: ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו
לפני יי כי שמע את תליניתיכם: והי כדבר אהרן
אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד
יי נראה בענן: וידבר יי אל משה לאמר: שמעתי
את תליניות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין
הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם
כי אני יי אלהיכם: והי בערב ותעל השלו ותכס
את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה:
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס
דק כמכפר על הארץ: וירא בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה:
זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו
עמר גלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו
תקחו: ויעשו כן בני ישראל ויליקטו המרבה והממעיט:
וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר
איש לפי אכלו ליקטו: ויאמר משה אליהם איש אל
יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו
אנשים ממנו עד בקר ויריח תולעים ויבאש ויקצף
עליהם משה: ויליקטו אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו ויחם השמש ונמס: והי ביום הששי לקטו לחם
משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה: ויאמר אליהם הוא אשר דבר יי
שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו
ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד בקר: וינחו אתו עד בקר כאשר צוה
משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו
בשדה: ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת
לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
ללקט ולא מצאו: ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם
לנצר מצותי ותורתי: ראו כי יי נתן לכם השבת על
כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
תחתיו אל יצא איש ממקמהו ביום השביעי: וישבתו
העם ביום השביעי: ויקרא בית ישראל את שמו
מן והוא כזרע גד לבן ותעמו כצפיחת בדבש:
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר
ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ
מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת
ותן שמה מלא העמר מן ונח לפני יי למשמרת
לדרתיכם: כאשר צוה יי את משה ויניחהו אהרן
לפני העדות למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן
אכלו עד באתם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית
האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין
למסעיהם על פי יי ויחנו ברפידים ואין מים לשתות
העם: וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה
תנסון את יי: ויצמא שם העם למים ויליון העם על
משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא: ויצעק משה אל יי לאמר
מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני: ויאמר יי
אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל
ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת:
הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור
ויצאו ממנו מים ושתה העם וישה משה כן לעיני
זקני ישראל: ויקרא שם המקום מסה ומריבה על
ריב בני ישראל ועל נסותם את יי לאמר היש יי
בקרבנו אם אין: ויבא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים: ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים
וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
ומטה האלהים בידי: ויעש יהושע כאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
הגבעה: והי כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: וידי משה כבדים
ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והי ידיו אמונה
עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
לפי חרב: ויאמר יי אל משה כתב זאת זכרון
בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר
עמלק מתחת השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו
יי נסי: ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליי בעמלק
מדר דר:

[חמשי. פרשת יתרו.]

18 ויליון יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה
אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יי את ישראל
ממצרים: ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה
אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם
כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר
כי ואלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: ויבא יתרו
חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא
חנה שם הר האלהים: ויאמר אל משה אני חתנך
יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה
לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל
אשר עשה יי לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי: ויחד יתרו
על כל הטובה אשר עשה יי לישראל אשר הצילו
מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יי אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים: עתה ידעתי כי גדול יי מכל האלהים כי
בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה
וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל
לחם עם חתן משה לפני האלהים: ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר
עד הערב: וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה
לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב:
ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים:
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין
רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ויאמר
חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל
תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך
הדבר לא תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך
ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל האלהים: והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחזה מכל העם
אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת
עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרות: ושפטו את העם בכל עת והי כל הדבר הגדל
יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך
ונשאו אתך: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא: וישמע
משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר משה
אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם
שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:
וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
משה כל הדבר הקטן ישפטו הם: וישלח משה את
חתנו וילך לו יתרו ארצה מדין:

[חמשי. פרשת בחדש.]

19 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד
ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן
ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם
שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והיתם לי
סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר
אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם
וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי:
ויען כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה
וישב משה את דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה
הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם
בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם ויגד משה את
דברי העם אל יי: ויאמר יי אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל
העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה
יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה
יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את
העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים
לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר
וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:
ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר
ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל
ההר מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יי על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל
משה: ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו
אל יי לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים
אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי: ויאמר משה אל יי
לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו
לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יי לך רד
ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו
לעלת אל יי פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אלהם: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי: לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא
ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום
השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר
בשעריך: כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יי את יום השבת ויקדשהו: כבד את
אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר
יי אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב:
לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך: וכל העם רואים את הקולות ואת
הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה
עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות:
ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות
אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל
הערפל אשר שם האלהים: ויאמר יי אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת
עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך
בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך:
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי
חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על
מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

[חמשי. פרשת משפטים.]

21 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד
עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם:
באם בגפו יצא בגפו הוא אם בעל אשתו הוא ויצאה
אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
ועבדו לעלם: ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו ולא
יעד והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה:
ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת
יקח לו שארה כסתה ועונתה לא יגרע: ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש
ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על
רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות:
ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא
בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או
באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא
ירפא: וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט
ומת תחת ידו נקם ינקם: אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא: וכי ינצו אנשים ונגפו
אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ואם
אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש: עין תחת עין שן
תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: כויה תחת כויה
פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש את
עין עבדו או את עין אמתו ושחתתה לחפשי ישלחנו
תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי
ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם
והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כפר יושת עליו
וגתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או
בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או
אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל:
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו
ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף
לבעליו והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו
ומת והיו את השור החי וחצו את כספו וגם את
המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם
לא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת
יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה:
אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים:
אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין
לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו גנב משור
עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש
שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או השדה כלה האש שלם ישלם
המבער את הבערה: כי יתן איש אל רעהו כסף או
כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם
שנים: אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל
האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל
אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר
שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו: כי יתן
איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או נשבה אין ראה: שבעת יי יהיה בין
שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו
לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: אם
טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם: וכי ישאל
איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם
ישלם: אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא
בשכרו: וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב
עמה מהר ימהרנה לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת: מכשפה לא
תחיה: כל שכב עם בהמה מות יומת: זבח לאלהים
יחרם בלתי ליי לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו כי
גרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא
תענון: אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי
שמע אשמע צעקתו: וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: אם כסף תלוה
את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון
עליו נשך: אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו: כי היא כסתה לבדה היא שמלתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: בכרך
ומלאתך לא תאחר בכור בניך תתן לי: כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לי: ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:

[חמשי. פרשת תרומה.]

25 וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו
מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים ועורת
תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן: והעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת
תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת
זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו
האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ועשית בדי
עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים
בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם:
בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת
אל הארון את העדות אשר אתן אליך: ועשית כפרת
זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה:
ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני
קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה
כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים
על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על
הארון ומלמעלה לארון תתן את העדות אשר אתן
אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל
אשר אצוה אתך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי
שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים
קמתו: וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב
סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב
למסגרתו סביב: ועשית לו טבעת זהב ונתתה את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת
המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את
השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם
זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה
זכה תעשה אתם: ואכלת על שלחני לחם פנים
לפני תמיד: ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה
המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה
יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת
הקנים היוצאים מן המנרה: ובמנרה ארבעה גביעים
משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה:
כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב
טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר
על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור:
ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה:
וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

[חמשי. פרשת תרומה.]

26 והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה
אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת
ליריעות חמש חברת יריעות אחת אל אחת ליריעות
חמש: ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה
מקצה בחברת השנית: חמשים לולאת תעשה ביריעה
האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר
בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת:
ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אחת
אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד: ועשית יריעת
עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה
אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה יריעת
מדה אחת: וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מקבל
האהל: ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת הקצנה בחברה וחמשים לולאת על שפת
היריעה החברת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים
והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל
והיה אחד: והנודף ברוחב היריעת אשר תשאר
בירעת האהל חצי היריעה אשר תשאר תסר על
אחרי המשכן: ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך
יריעת האהל יהיה סר על צדי המשכן מזה ומזה
לכסתו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ועשית את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש
ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל
קרשי המשכן: ועשית את הקרשים למשכן עשרים
קרש לפאת נגבה תימנה: ומאדני כסף תעשה
עשרים הקרש ופאת הנגב תימנה: ואדניהם ארבעים
אדני כסף תעשה שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע
המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ואדניהם
ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן
ימה תעשה ששה קרשים: ושני קרשים תעשה
למקצעת המשכן בירכתים: והיו תאמים מלמטה
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן
יהיה לשניהם המה יהיו לשני המקצעת: והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שנים אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת: וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתם
ימה: והתיכן התוך בריח בחצי הקרשים מקצה אל
קצה: ואת הבריחם תצפה זהב ואת טבעתם תעשה
זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב: והקמת
את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: ועשית את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ונתתה אתה על
ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על
ארבעה אדני כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרסים
והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדיל
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת
את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ושמת
את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על
צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון:
ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה רקם: ועשית לפני המסך חמשה
עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וצקת להם
חמשה אדני נחשת:

27 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
ומש אמות רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמות
קמתו: ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
קרנתיו ועפתו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
כליו תעשה נחשת: ועשית לו מכבר מעשה רשת
נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על
ארבע קצותיו: ונתתה אתה תחת כרכב המזבח
למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ועשית בדים
לבריח עצי שטים וצפית אתם נחשת: והובא את
בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו: נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו: ועשית את חצר המשכן לפאת
נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה
ארך לפאה האחת: ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף: וכן לפאת
צפון בארך קלעים מאה ארכם עמדיהם עשרים
ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף:
ולרחב הים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה: ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה: וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית
חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה: כל עמדי החצר סביב מחשקים
כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך החצר מאה
ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר
ואדניהם נחשת: כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו
וכל יתדת החצר נחשת: ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר
תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת
יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חקת
עולם לדרתם מאת בני ישראל:

28 והקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן
ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי
קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את
הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש: ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת
חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר: ועבת אפדתו
אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את שתי אבני
שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה משמתם
על האבן האחת ואת ששה שמות הנותרם על האבן
השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חותם
תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל
משבצת זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים
על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא
אהרן את שמתם לפני יי על שתי כתפיו לזכרון:
ועשית משבצת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
העבתת על המשבצת: ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה כפול ורת זרתו
ורת זרתו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן
טור אדם פטדה וברקת טור האחד: והטור השני
נפך ספיר וישפה טור השלישי לשם שבו ואחלמה
טור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת זהב תהיינה
במלאתם: והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל
שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו
תהיינה לשנים עשר שבט: ועשית

Und Gott machte das Firmament und
8 teilte das Wasser unter dem Firmament
von dem Wasser über dem Firmament.
Und es ward also. * Und Gott nannte
das Firmament Himmel. Da ward aus
Abend und Morgen der andere Tag.
9 Und Gott sprach: Es sammle sich das
Wasser unter dem Himmel an besondere
Örter, daß man das Trockene sehe. Und es
10 ward also. * Und Gott nannte das Trockene
Land, und die Sammlung der Wasser nannte
er Meer. Und Gott sah, daß es gut war.

11 Und Gott sprach: Es lasse das Land aufgehen
Gras und Kraut, das sich besame, und
fruchtbare Bäume, die ein jeglicher nach
seiner Art Früchte tragen, in welchen ihr
Same sei auf Erden. Und es ward also.
12 Und das Land ließ aufgehen Gras und
Kraut, das sich besamte, ein jeglicher nach
seiner Art, und Bäume, die ihre Früchte
trugen, in welchen ihr Same war, ein jeglicher
13 nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut
war. Da ward aus Abend und Morgen der
dritte Tag.

14 Und Gott sprach: Es werden Lichter an
der Feste des Himmels, die da scheiden Tag
und Nacht, und geben Zeichen, Zeiten,
Tage und Jahre, und seien Lichter an der
Feste des Himmels, daß sie scheinen auf
15 Erden. Und es ward also. * Und Gott machte
zwei große Lichter, ein großes Licht, das
da herrsche des Tages, und ein kleines
Licht, das da herrsche der Nacht, dazu auch
16 Sterne. * Und Gott setzte sie an die Feste
des Himmels, daß sie leuchten auf Erden
17 und herrschen des Tages und der Nacht und
scheiden Licht und Finsternis. Und Gott
sah, daß es gut war. Da ward aus Abend
18 und Morgen der vierte Tag.

Und Gott sprach: Es bringe das Wasser
in seinem Kreise lebendige Tiere, und Vögel
fliegen auf Erden unter der Feste des
19 Himmels. * Und Gott schuf große Walfische
und alle lebendigen Tiere, die sich regen,
welche das Wasser in seinen Kreisen hervorbrachte,
ein jegliches nach seiner Art, und
alle Vögel, ein jegliches nach seiner Art.
20 Und Gott sah, daß es gut war. Und Gott
segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und
mehret euch und erfüllet das Wasser im
21 Meer, und die Vögel mehren sich auf Erden.
* Da ward aus Abend und Morgen der
22 fünfte Tag. * Und Gott sprach: Es bringe
das Land hervor lebendige Tiere, ein jegliches
nach seiner Art, Vieh und Gewürm und
wilde Tiere nach ihren Arten. Und es ward
23 also. * Und Gott machte wilde Tiere nach
ihren Arten und Vieh nach seiner Art und
alles Gewürm auf Erden nach seiner Art.
24 Und Gott sah, daß es gut war. * Und sprach:
Lasset uns Menschen machen, ein Bild,
das uns gleich sei, die da herrschen über
Fische im Meer und über Vögel unter dem
Himmel und über das Vieh und über die
ganze Erde und über alles Gewürm, das auf
25 Erden kriecht. * Und schuf Gott den Menschen
26 ihm zum Bilde, zum Bilde Gottes schuf er
27 ihn, und schuf sie ein Männlein und Fräulein.
* Und segnete sie Gott und sprach zu
ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und
füllet die Erde und machet sie euch untertan
und herrschet über Fische im Meer und über
Vögel unter dem Himmel und über alles
Tier, das auf Erden kriecht. Und sprach:
Siehe da, ich habe euch gegeben alle Kräuter,
die sich besamen, auf der ganzen Erde,
und alle Bäume mit ihren Früchten, die sich
besamen, zu eurer Speise. Und allen Tieren
auf Erden und allen Vögeln unter dem
Himmel und allem Gewürm, das auf Erden
lebt, habe ich alle grünen Kräuter zur Speise
gegeben. Und es ward also.

---

(8) 1. Mose 8: 46. 5. Mose 15: 4. 5. Mose 11: 6. 36. Jesa. 9: 2. 15: 14. 25: 4. Hesek. 20: 9. Hosea. 7: 20. Mose. 3: 2. 1. Mose. 2: 4.
(9) Hiob. 32: 5. Hesek. 28: 13. 1. Mose. 1: 7. Hiob. 51: 2.
(1) Hiob. 8: 34. 1. Makk. 2: 5. Hesek. 7: 25. 9: 24.
(2) Hiob. 3: 25. 5. Mose. 5: 18. 1. Mose. 1: 7. 4: 10. Mose. 1: 29. 4: 42. 11: 51. 52. 1. Mose. 4: 14.
(4) 1. Mose. 1: 6. 4: 20. 1: 8.
(5) Mose. 14: 21. 23. 1. Mose. 4: 12. 13.
(6) Mose. 15: 4. 5. Mose 11: 29. Mose. 13: 15. 1. Makk. 2: 21.
(7) 5. Mose. 5. 1. Mose. 3: 11.
(8) Mose. 13: 34. 15: 12. Hiob. 13: 12. 14. 5. 8. 1. Mose. 5: 5. 8. Mose. 1: 9. 8: 12. 35: 12.
(9) 1. Mose. 13: 2. 5. Makk. 1: 9. 1. Mose. 3: 14. 15.
(10) 1. Mose. 3: 14. 5. Makk. 1: 10.
(11) Mose. 12: 35.
(12) Hes. 24: 47. Esra. 4: 12. 10: 43. 13: 38. 1. Mose. 1: 7.

[1] Mose: Nicht gebräuchlich. [2] Mose: Nicht gebräuchlich.

(13) 1. Mose. 1: 1.
(14) 1Ch. 6: 10.
(15) Chr. 12: 2. Mose 6: 24. Makk. 1: 10. Esra. 1: 2. 4: 4.
(16) Mose. 5: 11.
(17) 1. Mose. 7: 31. Esra. 1: 10. 4: 14. 1. Esra. 1: 24.
(18) Mose. 21: 5. Esra. 1: 2. 5. Mose. 3: 2. Esra. 3. Mose. 2: 1. 1. Mose. 4: 3. Mose 24: 5. 24. 5. Mose. 7. 1. Makk. 4: 1. 5. Makk. 3: 1.
(19) Hes. 13: 13. Hiob. 41: 9. Esra. 20: 30. Mose 24: 24. Mose. 6: 37. 10: 28. 29. 5. Makk. 2: 19. 1. Mose. 11: 19.
(20) 5. Mose. 1: 21. Esra. 1: 9. 1. Mose. 1: 27. Esra. 1: 3: 24. Esra. 3: 14. Mose. 10: 4. 5. 14: 26. 16. 13. 1. Mose. 2: 27.
(22) 1. Mose. 4: 3. 5. Mose. 7.
(23) Mose. 15: 23. 5. Mose. 9. Mose. 14: 7. 9. 10. 1. Mose. 4: 15.
(24) 5. Mose. 6. Mose. 14: 23. 1. Mose. 1: 3.
(25) Mose. 17: 3. 1. Mose. 1: 2. 5: 11.
(26) 1. Mose. 3: 7. 5. Mose. 7. 1. Mose. 2: 20. Esra. 31: 33. Esra. 34. Esra. 8: 10. 11. Mose. 14: 26. 13.

לא: אכלת פתך ובלעת: ושחת מלותיך
28 לבלע: אל־תסג גבול עולם אשר
כ"ט כ"ל כ"ל כ"ל

כי לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח הלא אנכי יהוה׃ 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ 15 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת׃ 18 וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלם׃ 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך׃ 20 ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו׃ 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אאמץ את לבו ולא ישלח את העם׃ 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל׃ 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך׃ 24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי׃ 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת׃ 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו׃ 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו׃ 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל׃ 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם׃ 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו׃

ה׳

1 ואחרי בא משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר׃ 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח׃ 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב׃ 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם׃ 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם׃ 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר׃ 7 לא תספו לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן׃ 8 ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו׃ 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר׃ 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איננו נתן לכם תבן׃ 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר׃ 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן׃ 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן׃ 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום׃ 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך׃ 16 תבן לא נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נכים והחטאת עמך׃ 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה׃ 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו׃ 19 וירעו שטרי בני ישראל אתם בהגד לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו׃ 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מעם פרעה׃ 21 ויאמרו אלהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרג אתנו׃ 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני׃ 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך׃

ו׳

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו׃ 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה׃ 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם׃ 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה׃ 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי׃ 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים׃ 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים׃ 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה׃ 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה׃ 10 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו׃ 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים׃ 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים׃ 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן׃ 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון׃ 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה׃ 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם׃ 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה׃ 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לתלדתם׃ 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה׃ 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי׃ 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי׃ 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר׃ 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי׃ 25 ואלעזר בן אהרן קח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם׃ 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃ 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן׃ 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים׃ 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך׃ 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה׃

ז׳

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך׃ 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו׃ 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים׃ 4 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים׃ 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם׃ 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו׃ 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה׃ 8 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃ 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין׃ 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן׃ 12 וישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם׃ 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃ 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה׃ 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם׃ 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מיאר׃ 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים׃ 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם׃ 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים׃ 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת׃ 24 וכל מצרים חפרו סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר׃ 25 וימלאו שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר׃ 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ 27 ואם מאן אתה לשלח הנני נגף את כל גבולך בצפרדעים׃ 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך׃ 29 ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים׃

ח׳

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים׃ 2 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים׃ 3 ויעשו חרטמם בלהטיהם ויעלו את הצפרדע על ארץ מצרים׃ 4 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה׃ 5 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה׃ 6 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו׃ 7 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה׃ 8 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה׃ 9 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות׃ 10 ויכמרו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ׃ 11 ויראה פרעה כי היתה הרוחה וכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ 12 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים׃ 13 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים׃ 14 ויעשו כן החרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם ובבהמה׃ 15 ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה׃ 16 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני׃ 17 כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה׃ 18 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ׃ 19 ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה׃ 20 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב׃ 21 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ׃ 22 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו׃ 23 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו׃ 24 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת התפללו בעדי׃ 25 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה׃ 26 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ 27 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד׃ 28 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם׃

ט׳

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם׃ 3 הנה יד יהוה היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד׃ 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר׃ 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ׃ 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימתו כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד׃ 7 וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם׃ 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים לעיני פרעה׃ 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים׃ 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה׃ 11 ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים׃ 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה׃ 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני׃ 14 כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ׃ 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ׃ 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ׃ 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם׃ 18 הנני משיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה׃ 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד וימתו׃ 20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים׃ 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה׃ 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים׃ 23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים׃ 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היתה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי׃ 25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר׃ 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד׃ 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים׃ 28 עתרו אל יהוה ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד׃ 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ׃ 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים׃ 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשת גבעל׃ 32 והחטה והכסמת לא נכתו כי אפלת הנה׃ 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד ומטר לא נתך ארצה׃ 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו׃ 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה׃

י׳

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה׃ 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני׃ 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה׃ 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ 8 וישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים׃ 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו׃ 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ 12 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה היה הבקר ורוח הקדים נשא את הארבה׃ 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק עץ השדה בכל ארץ מצרים׃ 16 ויאץ פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתרו אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה׃ 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה׃ 19 ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים׃ 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל׃ 21 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך׃ 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים׃ 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם׃ 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם׃ 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ 26 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה׃ 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך׃

י״א

1 ויהוה אמר אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כשלחו כלה גרש יגרש אתכם׃ 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב׃ 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ 6 והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ 7 ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ 9 ויהוה אמר אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ 10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו׃

י״ב

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר׃ 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה׃ 3 דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ 4 ואם ימעט הבית משה מהיות משה וילקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה׃ 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו׃ 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים׃ 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו׃ 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו׃ 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו׃ 11 וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה׃ 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מצה ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי׃ 16 וביום הראשון מקרא קדש ומקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב׃ 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ׃ 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות׃ 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח׃ 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר׃ 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף׃ 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם׃ 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת׃ 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הסהר וכל בכור בהמה׃ 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם׃ 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם לכו וברכתם גם אתי׃ 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו את מצרים׃ 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף׃ 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם׃ 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים׃ 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם׃ 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו׃ 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ 45 תושב ושכיר לא יאכל בו׃ 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר אל חוץ ועצם לא תשברו בו׃ 47 כל עדת ישראל יעשו אתו׃ 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו׃ 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו׃ 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבתם׃

י״ג

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ 4 היום אתם יצאים בחדש האביב׃ 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה׃ 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך׃ 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ 9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃ 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃ 11 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ 13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה׃ 14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ 15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה׃ 16 והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ 17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם׃ 20 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃

י״ד

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃ 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מ

ואב כסיל: ועצבת לאמו בערמתו׃
14 חכמים יצפינו דעת ופי כסיל מחתה קרבה׃
15 הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם׃
16 פעל צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת׃
17 ארח לחיים שומר מוסר ופרע תעה׃
18 כסה שנאה שפתי שקר ומוציא דבה הוא כסיל׃
19 ברב דברים לא יחדל חשך שפתיו משכיל׃
20 כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט׃
21 שפתי צדיק ירעו רבים ואולים במחסר חכמה ימותו׃
22 ברכת יי היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה׃
23 כשחוק כסיל עשות זמה ואיש תבונה חכמה׃
24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן׃
25 כעבור סופה ואין רשע עוד וצדיק יסוד עולם׃
26 חומץ לשנים וכעשן לעינים כעצל לשלחיו׃
27 יראת יי תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה׃
28 תוחלת צדיקים שמחה ותקותם רשעים תאבד׃
29 מעוז לתם דרך יי ומחתה לפעלי און׃
30 צדיק לעולם בל יפול וארצת לא ישכנו׃
31 פי צדיק יניב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
32 שפתי צדיק ידעו רצון ופי רשעים תהפכות׃

משלי.

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל׃
2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה׃
3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים׃
4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה׃
5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃
6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם׃
7 יראת יי ראשית דעת חכמה ומוסר אולים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך׃
9 כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך׃
10 בני אם יפתוך חטאים אל תאבה׃
11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃
12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃
14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו׃
15 בני אל תלך עמם מנע רגלך מנתיבתם׃
16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם׃
17 כי חנם מזרה הרשת לעיני כל בעל כנף׃
18 והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם׃
19 כן ארחות כל בוצע בצע יקח את נפש בעליו׃
20 חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה׃
21 בראש הומיות תקרא בפתחי שערים באמריה תאמר׃
22 עד מתי פתאים תאהבו פתי ולצון לצים חמדו להם ואוילים ישנאו דעת׃
23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם׃
24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם׃
26 גם אני באידכם אלעג אשחק בבא פחדכם׃
27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תסע בבא עליכם צרה ומצוקה׃
28 אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני׃
29 תחת כי שנאו דעת ויראת יי לא בחרו׃
30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו׃
32 כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם׃
33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה׃

---

(14) ו. שמ. 3: 22.
(16) ישע. 42: 8. תה. 5: 14.
15. שה 12: 31. 32. תה. 3: 29. לה. 12: 10. תה. 6: 4. 6. 10: 26. נח. 7: 16. 14: 11. שמ. 17: 9.
(17) ו. שמ. 3: 4.
(18) ו. קהל. 1: 23. ו. שמ. 3: 9. תה. 1: 27.
(19) ילקוט. 1: 4.
(20) לה. 24: 45. שמ. 17: 3. לד. 9: 44. 6: 54. 5.
(21) ו. שמ. 10: 14.

[תה. מד. 90.]

(1) ו. שמ. 3: 18. ילקוט. 2: 5. 14. 3: 1. 5: 7. ו. ה. שמ. 8: 32.
3. נד. 9: 6. 44: 6. 54: 5.
שמ. 20: 28. קה. 20: 28.
קה. 9: 5. ו. קהל. 3: 16.
קהלת. 2: 13. תה. 1: 8. ו. שמ. 5: 11-13.
(21) ו. שה. 10: 14.

(2) ו. קהל. 1: 2. ה. שמ. 1.
(4) ילקוט. שמ. 3.
(5) ו. שמ. 2: 7. 8. 3: 11. שמ. 13: 34. 15: 12. נח. 5: 2. ו. קהל. 4: 8. ו. שמ. 3: 23.
(6) שמ. 14: 15. 21. 15: 10. ו. שמ. 2: 5. 24. 5: 3.
שה. 1: 5. ה. לה. 2: 13. ו. ילקוט. 2: 4. תה. 10: 28.
(7) ו. שמ. 4: 1-3. 2: 22.
(8) שה. 13: 9. ילקוט. 3: 4. תה. 10: 32. 35.
(9) ו. שמ. 2: 23.
(10) קה. 16: 17. ו. שה. 5: 11. 22. ילקוט. 1: 8. 9. ה. קהל. 3: 5. קהלת. 3: 10.
(12) ילקוט. שמ. 13. שמ. 17: 13. ו. שמ. 1: 4.
(13) ו. קהל. 5: 13.

---

[1] מ: פקדה. [2] שמ"ה: שלה ופרשה.

פרשת בראשית.

---

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃
3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃* וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃*
5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃
6 ויעש אלהים את הרקיע[1] ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃* ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃
7 ויאמר אלהים יקוו המים[2] מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃* ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
8 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
9 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
10 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃* ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
11 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃
12 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃* ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן וגו׳ לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
13 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
14 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
15 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃* ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃

---

[1] ם׳: ויעש את הרקיע. [2] ומקוה: ויקוו.

(1) ב. משל. 1.
(2) ב. משל. 4.
(3) ו. שה. 4: 15. שמות. 10.
(4) ו. שה. 9: 12. 15.
(7) ו. שה. 37: 27. נח. 1: 16.
(11) שה. 3: 11. ו. משל. 17. ו. שלח. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. שלח. 3: 7. משל. 21: 24.
(13) ב. משל. 12.

[נח. שה. 99.]

(1) כה. 9: 16. שלח. 1: 13.

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃
3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃* וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃*
5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃
6 ויעש אלהים את הרקיע[1] ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃* ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃
7 ויאמר אלהים יקוו המים[2] מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃* ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
8 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
9 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
10 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃* ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
11 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃
12 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃* ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן וגו׳ לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
13 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
14 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
15 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃* ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃

---

[1] ם׳: ויעש את הרקיע. [2] ומקוה: ויקוו המים.

(1) ב. משל. 1.
(2) ב. משל. 4.
(3) ו. שה. 4: 15. שמות. 10.
(4) ו. שה. 9: 12. 15.
(7) ו. שה. 37: 27. נח. 1: 16.
(11) שה. 3: 11. ו. משל. 17. ו. שלח. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. שלח. 3: 7. משל. 21: 24.
(13) ב. משל. 12.

[נח. שה. 99.]

(1) כה. 9: 16. שלח. 1: 13.

פרשת בראשית.

---

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃
3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃* וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃*
5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃
6 ויעש אלהים את הרקיע[1] ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃* ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃
7 ויאמר אלהים יקוו המים[2] מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃* ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
8 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
9 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
10 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן׃* ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
11 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃
12 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃* ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן וגו׳ לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
13 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
14 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
15 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃* ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃

---

[1] ם׳: ויעש את הרקיע. [2] ומקוה: ויקוו המים.

(1) ב. משל. 1.
(2) ב. משל. 4.
(3) ו. שה. 4: 15. שמות. 10.
(4) ו. שה. 9: 12. 15.
(7) ו. שה. 37: 27. נח. 1: 16.
(11) שה. 3: 11. ו. משל. 17. ו. שלח. 2: 29. 6; 3. 9.
(12) ו. שלח. 3: 7. משל. 21: 24.
(13) ב. משל. 12.

[נח. שה. 99.]

(1) כה. 9: 16. שלח. 1: 13.

6 For his anger endureth but a moment; in his favour is life: weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.

7 And in my prosperity I said, I shall never be moved. Lord, by thy favour thou hast made my mountain to stand strong: thou didst hide thy face, and I was troubled.

8 I cried to thee, O Lord; and unto the Lord I made supplication.

9 What profit is there in my blood, when I go down to the pit? Shall the dust praise thee? shall it declare thy truth?

10 Hear, O Lord, and have mercy upon me: Lord, be thou my helper.

11 Thou hast turned for me my mourning into dancing: thou hast put off my sackcloth, and girded me with gladness;

12 To the end that my glory may sing praise to thee, and not be silent: O Lord my God, I will give thanks unto thee for ever.

13 For the director of music. A Psalm of David. In thee, O Lord, do I put my trust; let me never be ashamed: deliver me in thy righteousness.

14 Bow down thine ear to me; deliver me speedily: be thou my strong rock, for a house of defence to save me.

15 For thou art my rock and my fortress; therefore for thy name's sake lead me, and guide me.

16 Pull me out of the net that they have laid privily for me: for thou art my strength.

17 Into thy hand I commit my spirit: thou hast redeemed me, O Lord God of truth.

18 I have hated them that regard lying vanities: but I trust in the Lord.

19 I will be glad and rejoice in thy mercy: for thou hast considered my trouble; thou hast known my soul in adversities;

20 And hast not shut me up into the hand of the enemy: thou hast set my feet in a large room.

21 Have mercy upon me, O Lord, for I am in trouble: mine eye is consumed with grief, yea, my soul and my belly.

22 For my life is spent with sorrow, and my years with sighing: my strength faileth because of mine iniquity, and my bones are consumed.

23 I was a reproach among all mine enemies, but especially among my neighbours, and a fear to mine acquaintance: they that did see me without fled from me.

24 I am forgotten as a dead man out of mind: I am like a broken vessel.

25 For I have heard the slander of many: fear was on every side: while they took counsel together against me, they devised to take away my life.

---

[1] Title: Ps. xxxi. 1.

(6) Ps. viii. 4. Isa. xxvi. 20. Mic. vii. 8. (7) Deut. xxxiii. 19. Prov. xxix. 25. Dan. viii. 24. Heb. ii. 6. (8) Gen. xxxii. 10. Ps. xxii. 22. (9) Deut. xxxii. 39. 1 Sam. ii. 6. Ps. lxxxviii. 10. Eccl. xii. 7. Isa. xxxviii. 18. (10) Ps. xxvii. 7. (11) Job xxx. 31. Lam. v. 15. (12) Isa. lx. 21. Matt. xxv. 34. (13) Isa. lvii. 20. Ps. iii. 7. (14) Deut. xxxiii. 27. Isa. xxxii. 2. Ps. xviii. 2. (15) Ps. xxxi. 16. Heb. (16) Ps. xxxi. 2. Heb. (17) Ps. xxxi. 5. Luke xxiii. 46. (18) Ps. xxxi. 6. Jonah ii. 8. (19) Ps. xxxi. 7. Ps. xxxi. 14. (20) Ps. xxxi. 8. Heb. (21) Heb. Ps. xxxi. 9. Heb. (23) Ps. xxxi. 11. Heb. (24) Ps. xxxi. 12. Ps. xxxi. 22. (25) Ps. xxxi. 13. Heb.

פרק א.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:
4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח:
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים:
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

פרק ב.

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק:
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו:
3 נתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו:
4 יושב בשמים יצחק אדני ילעג למו:
5 אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו:
6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי:
7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך:
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ:
9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם:
10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ:
11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה:
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשריו כל חוסי בו:

פרק ג.

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו:
2 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי:
3 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה:
4 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי:
5 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה:
6 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני:
7 לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי:
8 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת:
9 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

פרק ד.

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד:
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
2 בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבו ריק תבקשו כזב סלה:
3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו:
4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה:
6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה:
7 נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו:
8 בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

(1) שמ. 3: 32. 8: 26. 12: 49. ירמ. 4: 1. 1: 3. 22: 16.
(2) ז. מה. 1: 6. ירמ. 6: 9. 12: 17. 1: 9. ז. שמ. 1: 1.
(3) כה. 11: 28. ירמ. 22: 7. ש. 13: 11. מד. 5: 8. ז. קהל. 4: 7. ירמ. 22: 10.
(4) שה. 3: 14. ירמ. 1: 8. שמ. 1: 1. וש. 3: 9. 4: 10. ירמ. 3: 1. 4: 5. 5: 6.
(5) שמ. 8: 14. ז. קהל. 6: 13. ירמ. 3: 14. ז. מה. 15: 20. מה. 1: 18. זק. 1: 20. ירמ. 17: 14. 19: 16. שמ. 13: 34. 15: 9. ירמ. 2: 20. 9: 14. ז. שמ. 1: 7. 22. בר. 9: 1. קהל. 2: 5. 9. ירמ. 5: 10. 20: 6. ז. קהל. 6: 16. בר. 13: 21. ז. קהל. 4: 11. 5: 11.
(7) דב. 7: 13. שה. 24: 30. 26: 64. בל. 1: 11. וש. 12. שמ. 19: 37.
(8) נר. 41: 4. 44: 6. 48: 12. ירמ. 1: 17. 2: 8. 21: 6. 22: 13. 1: 4. 11: 8. 11. 16: 17. 5.
(9) בר. 1: 7. 4: 14. ד. קהל. 1: 8. ש. 17: 8. ד. קהל. 2: 12. ירמ. 6: 9. 1: 2.
(10) בל. 10: 10. ד. מה. 12: 2. ירמ. 4: 2. 17: 3. 21: 10. שמ. 20: 26. בל. 20: 7. ז. דב. 9: 14. ז. שמ. 1: 7. 20.
(6) ז. קהל. 2: 5. 9. ירמ. 5: 10. 20: 6. ז. קהל. 6: 16. בר. 13: 21. ז. קהל. 4: 11. 5: 11.
(7) דב. 7: 13. שה. 24: 30. 26: 64. בל. 1: 11. וש. 12. שמ. 19: 37.
(8) נר. 41: 4. 44: 6. 48: 12. ירמ. 1: 17. 2: 8. 21: 6. 22: 13. 1: 4. 11: 8. 11. 16: 17. 5.
(9) בר. 1: 7. 4: 14. ד. קהל. 1: 8. ש. 17: 8. ד. קהל. 2: 12. ירמ. 6: 9. 1: 2.
(10) בל. 10: 10. ד. מה. 12: 2. ירמ. 4: 2. 17: 3. 21: 10. שמ. 20: 26. בל. 20: 7. ז. מה. 16: 2. ירמ. 4: 1. 10: 8. 10. (11) ירמ. 1: 8. 17. (12) ירמ. 1: 20. שה. 25: 37. וש. 4: 2. (13) ירמ. 2: 1. שו. 1: 26. דב. 7: 13. 10: 16. ירמ. 14: 14. דב. 10: 5. ירמ. 15: 6. (14) דב. 7: 9. 10: 6. ירמ. 2: 18. 19: 12. (15) שו. 1: 7. דב. 10: 6. ירמ. 2: 18. שו. 43: 2. ירמ. 14: 2. 19: 6. (16) ירמ. 1: 20. 2: 1. 3: 1. נר. 49: 2. זק. 6: 17. בה. 4: 12. ירמ. 2: 12. 16. 19: 15. 21. בל. 26: 13. ירמ. 10: 1. (17) שו. 1: 28. דב. 8: 18. 10: 10. נר. 41: 4. 44: 6. 48: 12. ירמ. 2: 8. 22: 13. 1: 11. (18) קה. 6: 9. ירמ. 4: 9. 5: 14. שו. 68: 20. ירמ. 1: 20. (19) ירמ. 1: 12. מד. 2: 1. מד. 4: 1. מד. (20) ירמ. 1: 12. 16. מל. 2: 7. ירמ. 2: 1. מד. וש. 4: 2. שה. 5: 15. בל. 2: 15.

(1) ירמ. 1: 13. 16. 20. (2) שו. 1: 6. ירמ. 2: 9. 13. 19. 3: 1. 8. 15. ז. שמ. 4: 1. ד. מה. 11: 13. ד. קהל. 2: 1.

3 ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו׃
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃
7 עשיר ברש ימשול ולוה עבד לאיש לוה׃
8 זורע עולה יקצור און וחרה עברתו יכלה׃
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל׃
10 גרש לץ ויצא מדון וישבות דין וקלון׃
11 אהב טהר לבו חן שפתיו רעהו מלך׃
12 עיני יהוה נצרו דעת וסלף דברי בגד׃
13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפל שם׃
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות בטחך ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים לשלחיך׃
22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער׃
23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃
24 אל תתרע את איש חמות ואת אדם עברות לא תלוך׃
25 פן תאלף ארחתיו ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל תהי בתקעי כף בערבי משאות׃
27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך׃
28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבתיך׃
29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃

פרק כ"ב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף וזהב חן טוב׃
2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃
3 ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו׃
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃
7 עשיר ברש ימשול ולוה עבד לאיש לוה׃
8 זורע עולה יקצור און וחרה עברתו יכלה׃
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל׃
10 גרש לץ ויצא מדון וישבות דין וקלון׃
11 אהב טהר לבו חן שפתיו רעהו מלך׃
12 עיני יהוה נצרו דעת וסלף דברי בגד׃
13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
14 שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפל שם׃
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות בטחך ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים לשלחיך׃
22 אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער׃
23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש׃
24 אל תתרע את איש חמות ואת אדם עברות לא תלוך׃
25 פן תאלף ארחתיו ולקחת מוקש לנפשך׃
26 אל תהי בתקעי כף בערבי משאות׃
27 אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך׃
28 אל תסג גבול עולם אשר עשו אבתיך׃
29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃

פרק כ"ג

1 כי תשב לשלט את לחם מי בין את הרעב׃

---

(3) משלי. 6: 9. ירמ. 12: 5.
(5) איוב 21: 41. 43.
(6) דברי. 2: 15.
(7) איוב 11: 15. 13: 9. 43. דברי. 2: 11. 17. 29. 3: 6. 13. 22. 13: 9. 22: 2. 14. קה. 2: 9.
(8) דברי. 1: 8. 17. 18'.
(9) דברי. 2: 2. דה. 12: 21. ו. מלכ. 6: 18. מד. 2: 5. קה. 2: 17. 28. 29. 9: 6. דברי. 3: 9.
(10) איוב 10: 22. 24: 13. מד. 1: 12. דברי. 3: 11.
(11) דברי. 2: 7. 13: 9. 20. 14. 21: 8.
(12) דברי. 1: 16.
(13) דברי. 2: 2. 9.
(14) איוב 24: 14. 25: 1. 31: 16. ב. קהל. 2: 15. איוב 11. דברי. 2: 20. קה. 15: 29. ו. איוב 8: 9. 10. 10: 19. 20: 6; 13. משלי.
(15) דברי. 2: 6.
(16) נח. 11: 4. ב. הא. 2: 8. דברי. 1: 16. 19: 15. 21.
(17) דברי. 2: 7. 11. 3: 12. 12: 19.
(18) דברי. 1: 14. 15.
(19) דברי. 2: 2.
(20) ו. מל. 16: 31. 21: 25. ב. מל. 9: 7. מה. 34: 15. קה. 15: 20. 29. ו. איוב 10. 20. דברי. 2: 14.
(21) קה. 2: 4. דברי. 9: 20.
(23) ו. שמ. 16: 7. ו. דברי. 28: 9. 17. 29. ב. דברי. 6: איוב 9: 7. 11. 11: 20. 17. 10: 20. 12. משל. 2: 24. 25. קה. 1: 24. קה. 8: 27. איוב 62: 12. איוב 16: 27. קה. 2: 6. 14: 12. ב. איוב 5: 10. דברי. 6: 5. דברי. 20: 12.
(24) קה. 15: 28.
(25) דברי. 3: 11.
(26) משל. 6: 29. ו. איוב 3: 23. איוב 19: 28. קה. 22: 29. 30. ו. איוב 6: 3. דברי. 3: 21. 20: 4.
(27) איוב 2: 8. 9. 40: 14. בר. 7: 22. דברי. 12: 5. 15: 19.
(28) ב. קהל. 1: 19. דברי. 22: 16.
(29) דברי. 2: 7.

---

(1) דברי. 1: 4. 16. 4: 5. 5. 6: 2: 2. 1. 5. ו. משל. 6: 5.

[1] שמר. מסרת הטכסט.

ואת צבאו: כי עתה הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות יש
2 ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר:
3 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יענינו
4 ביום קראנו: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
5 ומעשה ידינו כוננהו: אתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו
6 אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בשו:
7 ואני תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי יליעגו לי יפטירו
8 בשפה יניעו ראש: גול אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה
9 גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלין השלכתי מרחם מבטן אמי
10 אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים
11 רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי
12 והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש
13 כחי ולשוני מדבקת מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני כלבים
14 עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו
15 יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יהוה אל
16 תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
17 הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך
18 קהל אהללך: יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל
19 זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ עני עניו ולא הסתיר פניו ממנו
20 ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
21 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: יזכרו וישובו
22 אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה
23 המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
24 יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעבדנו יסופר לאדני לדור: יבאו
25 וויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

מזמור כג. לדוד יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי
2 מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי
3 אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה
4 ינחמוני: תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה:
5 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

מזמור כד. לדוד ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על
2 ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום
3 קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
4 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך
5 יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך
6 הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה:
7 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
8 מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

מזמור כה. לדוד אליך יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה
2 אל יעלזו אויבי לי: גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם: דרכיך
3 יהוה הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
4 ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
5 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה:
6 טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט
7 וילמד ענוים דרכו: כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדותיו:
8 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה
9 יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו
10 וברית להודיעם: עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא ממצודה רגלי:
11 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
12 הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו ושנאת
13 חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבושה כי חסיתי בך: תם וישר
14 יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

מזמור כו. לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי וביהוה בטחתי ולא אמעד:
2 בחני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי
3 באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא: שנאתי קהל
4 מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך
5 יהוה: לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: יהוה אהבתי מעון
6 ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים
7 חייי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני
8 וחנני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

מזמור כז. לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי
2 אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו
3 ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
4 אני בוטח: אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל
5 ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה
6 יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
7 ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: שמע יהוה קולי
8 אקרא וחנני וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש:
9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני
10 אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך
11 ונחני באורח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי
12 שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: קוה
13 אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

מזמור כח. לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה
2 ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
3 ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום
4 עם רעיהם והרעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה
5 ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל
6 מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: יהוה
7 עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: יהוה עז
8 למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך וברך את נחלתך
9 ורעם ונשאם עד העולם:

מזמור כט. מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז:
2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים
3 אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
4 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל
5 לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה
6 יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות
7 ובהיכלו כלו אומר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם:
8 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

מזמור ל. מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה כי דליתני ולא
2 שמחת אויבי לי: יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: יהוה העלית מן
3 שאול נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו:
4 כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי
5 בל אמוט לעולם: יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
6 נבהל: אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בהרדתי אל שחת
7 היודך עפר היגיד אמתך: שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: הפכת
8 מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא
9 ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

למנצח מזמור לדוד: ביהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך
2 פלטני: הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות
3 להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני
4 מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה
5 אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אגילה
6 ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני
7 ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי צר לי עששה מכעס עיני
8 נפשי וביתי: כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי
9 עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכניי מאד ופחד לידעי ראי חוץ
10 נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי כאבד נכלי: כי שמעתי דבת רבים
11 מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: ואני עליך בטחתי
12 יהוה אמרתי אלהי אתה: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
13 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: יהוה אל אבושה כי אקראך
14 יבשו רשעים ונדמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק
15 עתק בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך
16 נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
17 לשונות: ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי
18 נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את יהוה
19 כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ
20 לבבכם כל המיחלים ליהוה:

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יהוה
2 לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום:
3 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי
4 אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון
5 חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים
6 רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
7 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד
8 אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח
9 ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה: הודו ליהוה בכנור בנבל
2 עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר
3 יהוה וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
4 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנד מי הים נתן
5 באוצרות תהומות: יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל:
6 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות
7 עמים: עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי
8 אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: יהוה משמים השקיף ראה את
9 כל בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ: היוצר יחד לבם
10 המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושעברב חיל גבור לא ינצל ברב
11 כח: שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט: הנה עין יהוה אל יראיו
12 למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה
13 ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
14 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וינרשהו וילך: אברכה את
2 יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים
3 ויישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יהוה ועניני
4 ומכל מגוריותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו: זה עני
5 קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך יהוה סביב ליראיו
6 ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה
7 קדשיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו
8 כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: מי האיש החפץ חיים
9 אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור
10 מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
11 שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו וייהוה שמע
12 ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
13 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: שומר כל עצמותיו אחת מהנה
14 לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יהוה נפש
15 עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחמה את לוחמי: החזק מגן וצנה וקומה
2 בעזרתי: והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו
3 ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וייחפרו חשבי רעתי: יהיו כמץ לפני רוח
4 ומלאך יהוה דוחה: יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם:
5 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי: תבואהו שואה לא ידע
6 ורשת אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה: ונפשי תגיל ביהוה תשיש
7 בישועתו: כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו
8 ועני ואביון מגזלו: יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: משלמים
9 רעה תחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום
10 נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי:
11 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו:
12 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו: אדני כמה תראה השיבה נפשי
13 משואותם מכפירים יחידתי: אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו:
14 אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין: כי לא שלום ועל רגעי
15 ארץ דברי מרמות יחשבון: ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה
16 עינינו: ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: עורה והקיצה
17 למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי:
18 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: יבשו וייחפרו יחדו
19 שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו חפצי
20 צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו: ולשוני תהגה צדקתך
21 כל היום תהלתך:

לדוד: נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים נגד עיניו: כי
2 החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנוא: דברי פיהו און ומרמה חדל
3 להשכיל להיטיב: און יחשוב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא
4 ימאס: יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: צדקתך כהרי אל
5 משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: מה יקר חסדך אלהים
6 ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:
7 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך חסדך ליודעיך וצדקתך
8 לישרי לב: אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני: שם נפלו פעלי
9 און דחו ולא יכלו קום:

אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה: כי כחציר מהרה ימלו
2 וכירק דשא יבולון: בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
3 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך: גול על יהוה דרכך ובטח עליו
4 והוא יעשה: והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דום ליהוה והתחולל
5 לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות: חדל מאף ועזוב חמה
6 אל תתחר אך להרע: כי מרעים יכרתון ומקוי יהוה המה יירשו ארץ:
7 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו: ועניים יירשו ארץ
8 והתענגו על רוב שלום: זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: אדני
9 ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל
10 עני ואביון לטבח ישרי דרך: חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה:
11 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים כי זרועות רשעים תשברנה ותומך
12 צדיקים יהוה: יודע יהוה ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה: לא יבשו
13 בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר
14 כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו
15 יירשו ארץ ומקללו יכרתו: מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ:
16 כי יפול לא יוטל כי יהוה סומך ידו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי
17 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה:
18 סור מרע ועשה טוב ושכן לעד: כי יהוה אוהב משפט ולא יעזב את
19 חסידיו לעולם נשמרו ווזרע רשעים נכרת: צדיקים יירשו ארץ וישכנו
20 לעד עליה: פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו
21 בלבו לא תמעדנה אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: יהוה לא
22 יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך
23 לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח
24 רענן: ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר תם וראה ישר כי
25 אחרית לאיש שלום: ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה:
26 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
27 מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

(3) ו. יחי. 6: 20. ד. יחי. 10. 19: 11. נד. 22: 22. לה. 1: 32. כתי. 1: 18. כתי 16: 19. נשי. 12: 14. (8) כתי. 3: 1. ו. מה. 16: 9. ד. מה. 2: 12. (9) כתי. 2: 9. נד. 49: 23. 60: 14. (10) ד. שני. 2: 9. לה. 2: 1. נד. 24: 17. (11) פו. 4: 5. כתי. 1: 3. 22: 7. 12. 20. 3: 2. 25: 2: 10. (12) ו. מד. 7: 21. יחי. 2: 9. כתי. 2: 17. 14: 1. 22: 4. יחי. 4: 26. נד. 22:12. כתי. 21:2. 10. 22:4.

(13) כתי. 2: 7. (14) נד. 65: 16. כתי. 1: 5. 19: 11. 22: 6. 3: 7. מה. 1: 15. (15) כתי. 3: 1. (17) מה. 12: 8. ו. מה. 4: 8. (18) נד. 55: 1. מכי 13: 44. 25: 9. ד. מה. 5: 3. כתי. 7: 13. 16. 15. 19: 8. (19) נשי. 5: 17. מכי. 3: 11. 12. נד. 6. 5: 12. נד. 1: 12. (20) מד. 5: 2. לה. 12: 37. מכי. 14: 23. (21) מכי 19: 28. לה. 22: 30. ו. מה. 6: 2. ד. יחי. 2: 12. כתי. 2: 26. 27. (22) כתי. 2: 7.

(1) כתי. 1: 10. 19. 11. 12: 22: 9. (2) כתי. 1: 10. 17: 3. 21: 10. נד. 6: 1. יד. 17: 12. שו. 1: 26. 10: 1. דב. 7: 9. (3) שו. 1: 28. (4) כתי. 11. 16: 3: 4. 5. 9: 11. 7: 9. 13. 14. 19: 14. 4: 10. (5) כתי. 8: 5. 16: 18. מכ. 37: 23. ד. נחי. 4: 20. שו. 1: 13. יח. 4: 2. כתי. 1: 4. 3: 1. 5: 1. 6.

ומנחתו כמשפטו הנעשה ממנו לפני יהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו על אחת
6 מאשמותיו אשר יחטא ממנה׃ ס ונפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ או מצא
7 אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃
8 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ ס והביא את אשמו ליהוה איל תמים
9 מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ והכפר הכהן עליו לפני יהוה ונסלח לו
10 על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ ס וידבר יהוה אל משה לאמר׃
11 זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה
12 קדש קדשים הוא׃ החטאת בשר תאכל במקום קדש תאכל בחצר אהל
13 מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה
14 עליו תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר תבשל בו יהיה ואם בכלי נחשת
בושל ומרק וכבס במים׃

ה׳

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
2 ונשא עונו׃ או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃
3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו ושמע
4 ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל הדבר
אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו ושמע והוא לאחת מאלה ואשם׃
5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו
ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
6 לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ס ואם לא תגיע ידו די שה והביא את
אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד
לעלה׃ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול עורפו ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח ויתר
הדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה עולה כמשפט
ונסלח לו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת מאלה והיתה לו׃ ס

ו׳

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל את עמיתו או עשק את עמיתו׃
2 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם
3 לחטא בהנה׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃
4 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו
לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ והביא את אשמו ליהוה איל תמים
5 מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ והכפר הכהן עליו לפני יהוה ונסלח לו
6 על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ ס וידבר יהוה אל משה לאמר׃
זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר
ואש המזבח תוקד בו׃

ז׳

1 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח׃
2 והרים ממנה בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח לריח ניחח אזכרתה ליהוה׃ והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם׃
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר
יגע בהם יקדש׃ ס וידבר יהוה אל משה לאמר׃ זאת קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציתו
בבקר ומחציתו בערב׃ על מחבת במשחה תעשה מרבכת משחה תביא
מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃
ס וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת
החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת קדש קדשים היא׃
הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל
אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליו תכבס
במקום קדש׃ וכלי חרש אשר בשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק
וכבס במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים היא׃ וכל חטאת
אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף׃

ח׳

1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר תשחט העלה תשחט
האשם את דמו יזרק על המזבח סביב׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את
2 האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר
עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃
3 והקטירם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו
4 במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת האשם תורה אחת להם
הכפר בו יהיה׃ ס ואשה כי תקריב קרבנה ליהוה על מלאת ידו על זבח
השלמים אשר יקריב ליהוה׃ והקריב את הקרבן אשר לו ליהוה מזבח
השלמים על זבח התודה והקטיר הכהן את החלבה על המזבח והחזה
תהיה לאהרן ולבניו׃ ושוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי השלמים׃

---

(6) שם. 38: 8. ויק. 15: 2. שו. 1: 5. ויק. 4: 8.
(7) שם. 2: 2. ויק. שו. 1: 10. 10: 14.
(8) בר. 6: 2. ויק. 4: 6. בר. 6: 3. ויק. 1: 4. 8.
(9) ויק. 1: 18. 5: 14. 15: 7.
(10) ויק. 5: 8. 14. 4: 4. 9.
(11) ויק. 5: 12. בה. 1: 1. בה. 17: 24. יא. 3: 9. שה. 1: 16. ויק. 10: 6.

(1) שו. 2: 9. 10. בר. 29: 11. בר. 12: 4.
(3) ויק. 5: 13.
(5) בה. 49: 9. 10. בה. 7: 14. בר. 11: 1. 10. ש. 15: 12. ויק. 22: 16. 5: 1. 6: 1.
(6) בר. 53: 7. שמ. 1: 29. 36. ר. ש. 1: 19. ויק. 13: 8. 5: 9. 18. יח. 3: 9. 4: 10. ויק. 4: 5.
(7) ויק. 4: 2.
(8) ויק. 4: 8. 10. 14: 2. 15: 2. שו. 141: 2. ויק. 8: 3. 4.

(9) שו. 40: 3. ויק. 14: 3. 4: 11. 5: 6. בה. 28: 20. ש. 3: 24. ר. שה. 6. 20: 7. 23. יא. 1: 7. שה. 1: 14. בה. 9: 12. ר. ש. 1: 18. 19. ב. ש. 1: 7. ויק. 14: 4. יח. 4: 1. 6: 25. ויק. 7: 9. 11: 9. 14: 6.
(10) שש. 19: 6. ר. ש. 2: 5. 9. ויק. 1: 6. 20: 6. 22: 5.
(11) ויק. 4: 4. 6. שו. 68: 17. יח. 7: 10. בה. 12: 22.
(12) ויק. 4: 11.
(13) ש. 2: 10. ויק. 5: 3. ר. בה. 29: 11. ש. 9: 5. 16: 27. ר. ש. 6. 16. ר. ש. 4: 11. 5: 11. ויק. 1: 6. 16. 7: 10.
(14) ויק. 19: 4. 4: 9. 10.

(1) ויק. 5: 5-7. 4: 7.
(2) יח. 6: 3. ויק. 19: 11. שו. 45: 4. 5. יח. 6: 11. ויק. 14: 14.
(3) ויק. 4: 7.
(4) יח. 6: 2.

---

[1] מ: בבצה. [2] מ: בה נפלה. [3] מ: ובה.
[4] מנה: בקצה.

5 ופֹּה בְּמִשְׁכַּן אֹהָלָיו: אֲשֶׁר אָמַר מִי אֶשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ מִי יִתְהַלָּךְ
תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ: לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ
6 רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ: נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד
נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר: כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה
7 אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם: ופֹּה בְּמִשְׁכַּן אֹהָלָיו: אֲשֶׁר אָמַר מִי אֶשְׁכֹּן בְּהַר
8 קָדְשֶׁךָ: מְשֻׁמָּר מִכְתָּם לְדָוִד: יְ שְׁמֹר אֵלִי כִּי חָסִיתִי בָּךְ: אָמַרְתְּ לַיהוָה
אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל
9 חֶפְצִי בָּם: יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבְשִׂפְתֵיהֶם
לֹא אֶשָּׂא: יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי
10 בַּנְּעִימִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי: אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת
11 יִסְּרוּנִי כִּלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט: לָכֵן
שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי
לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת
12 אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח: תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה
13 רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ
14 תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים: בָּחַנְתָּ לִבִּי פָּקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זַמֹּתִי
בַּל יַעֲבָר פִּי: לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ:
15 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל
הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים
16 בִּימִינֶךָ: שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רְשָׁעִים
זָדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי: חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה:
17 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ: יִמְשְׁלוּנִי כְּמוֹ אַרְיֵה
כְּמוֹ כְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה
נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ: מִמְתִים יָדְךָ מִמְתִים יְהוָה מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים
וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם:

תהלים פ.

1 מַשְׂכִּיל לְבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁיר יְדִידוֹת הַטֵּה אָזְנְךָ נְבִיעַת מַיִם חָכְמָה

(5) בראשית 4: 7. ויקרא 6: 2.
(6) בראשית 9: 4.
(7) בראשית 4: 7.
(8) ויקרא 6: 3. שמואל א 14: 21. דברים 26: 22.
(9) בראשית 8: 3. שמואל א 9: 13. 14: 18. 20: 4. 1: 9. ירמיה 1: 8. בראשית 12: 17. 19: 10.
(10) ויקרא 1: 12. בראשית 3: 7. 11: 18. 19: 2.
(11) בראשית 3: 4. 5. 7: 9. 14. בראשית 11: 40. בראשית 14: 13.
(12) בראשית 16: 18. שמואל ב 2: 13.
(13) בראשית 8: 10. 9: 1. 20: 2.
(14) תהלים 102: 26. נחום 1: 34. בראשית 1: 12. 13. יחזקאל 3: 23. 4: 24. בראשית 16: 20.
(15) נחום 2: 19.
(16) שמות 10: 8. דברים 23: 30. 31. 3: 15. שמות 24: 29. שופטים 2: 20.
(13) בראשית 8: 10. 9: 1.
(14) תהלים 102: 26. נחום 1: 34. בראשית 1: 12. 13. יחזקאל 3: 23. 4: 24. בראשית 16: 20.
(15) נחום 2: 19.
(16) שמות 10: 8. דברים 23: 30.

[1] מ: בְּיָם נְתָנָם.

1 מַשְׂכִּיל לְבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַאדֹנָי שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל
(17) בראשית 6: 9. שמואל ב 14: 16. תהלים 76: 7.
(1) דברים 7: 2. בראשית 9: 4.
(3) בראשית 6: 6. 9: 4. שמואל א 14: 22. 4: 9.
(4) בראשית 9: 16. 14: 1.
(9) תהלים 11: 25. בראשית 5: 9. 3: 5. 18. 4: 4. 6: 11. 7: 14. 21. בראשית 4: 5. 6. 8: 3. נחום 1: 5. דברים 3: 8-5. 1: 7. בראשית 9: 14. 18: 1. שמואל ב 6: 9. 17: 6. נחום 1: 19. 5: 13.
(11) בראשית 4: 6.
(12) בראשית 5: 13. 14.
(13) בראשית 7: 9.
(14) בראשית 6: 9. 17: 6. נחום 1: 18. 22: 1. 14: 9. 4. בראשית 16: 9. 14: 1. 25: 11. בראשית 5: 9. 3: 5. 18. 4: 4. 6: 11. 7: 14. 21. בראשית 4: 5. 6. 8: 3. נחום 1: 5. דברים 3: 8-5. 1: 7. בראשית 9: 14. 18: 1. שמואל ב 6: 9. 17: 6. נחום 1: 19. 5: 13.
(15) נחום 2: 19.
(16) שמות 10: 8. דברים 23: 30.
(17) נחום 2: 19.
(1) בראשית 14: 1. שמואל ב 16: 14. תהלים 76: 7.
(3) בראשית 6: 6. 9: 4. שמואל א 14: 22. 4: 9.
(4) בראשית 9: 16. 14: 1.
(9) תהלים 11: 25. בראשית 5: 9. 3: 5. 18. 4: 4. 6: 11. 7: 14. 21. בראשית 4: 5. 6. 8: 3. נחום 1: 5. דברים 3: 8-5. 1: 7. בראשית 9: 14. 18: 1. שמואל ב 6: 9. 17: 6. נחום 1: 19. 5: 13.
(11) בראשית 4: 6.
(12) בראשית 5: 13. 14.
(13) בראשית 7: 9.
(14) בראשית 6: 9. 17: 6. נחום 1: 18. 22: 1. 14: 9. 4. בראשית 16: 9. 14: 1. 25: 11. בראשית 5: 9. 3: 5. 18. 4: 4. 6: 11. 7: 14. 21. בראשית 4: 5. 6. 8: 3. נחום 1: 5. דברים 3: 8-5. 1: 7. בראשית 9: 14. 18: 1. שמואל ב 6: 9. 17: 6. נחום 1: 19. 5: 13.
(15) נחום 2: 19.
(16) שמות 10: 8. דברים 23: 30.
(17) נחום 2: 19.

96. מזמור

16 ויבא מים: מים בחרם כי יבשו מים: ויבא
מים: מים בחרם כי יבשו מים: ויבא
בחרב ה׳ ובחרבו את כל בשר מאד: ורבו חללי ה׳:
17 כי מי נחלו ארץ: ויעלו שמים ירדו תהומות
תתמוגג נפשם ברעה תגורנה: ויחוגו וינועו כשכור
כל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל ה׳ בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם: ויקם סערה לרוח ותרומם
גליהם: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה
תתמוגג: יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
ויצעקו אל ה׳ בצר להם וממצוקותיהם יוציאם:
ישקט הסערה ותדמו גליהם: וישמחו כי יחשו
ויבלם אל מחוז חפצם: יודו לה׳ חסדו ונפלאותיו
לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים
יהללוהו: ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לציה:
ארץ פרי לרעת רשעת יושבי בה: ישם מדבר
לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: ויושב שם
רעבים ויכוננו עיר מושב: ויזרעו שדות וישעו
כרמים ויעשו פרי תבואת אכל: ויברכם וירבו
מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו ויעששו מעצר
רע ויגון: שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא
דרך: וישגב אביון משוני וישם כצאן משפחות:
ירא ישרים יראו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם
וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה׳: שיר מזמור לדוד
נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: עורה
נבל וכנור אעירה שחר: אודך בעמים ה׳ ואזמרך
בלאומים: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים
אמתך: רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ
כבודך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך
וענני: אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים
מעוז ראשי יהודה מחקקי: מואב סיר רחצי על
אדום אשליך פלשת התרועעי: מי יובלני עיר
מבצר מי נחני עד אדום: הלא אתה אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו: תנה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס
צרינו: למנצח לדוד מזמור: שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפלתי: מקצה הארץ אליך אקרא בעטף
לבבי בצור ירוממני תנחני: כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב: אגורה באהלך עולמים
אחסה בסתר כנפיך סלה: כי אתה אלהים שמעת
נדרי נתת ירשת יראי שמך: ימים על ימי מלך
שנותיו כדר ודר: ישב עולמים לפני אלהים חסד
ואמת מנו יצרו: כן אזמרה שמך לעד לשלם נדרי
יום ביום: למנצח לדוד מזמור: הריעו לאלהים כל
הארץ: זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: אמרו
לאלהים מה נוראות מעשיך ברב עזך יכחשו לך
איביך: כל הארץ תשתחוה לך ויזמרו לך יזמרו
שמך סלה: לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על בני אדם: הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל
שם נשמחה בו: משל בגבורתו לעולם עיניו בגוים
הצפינה המורים אל ירומו סלה: ברכו עמים
אלהינו והשמיעו קול תהלתו: השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלינו: כי בחנתנו אלהים צרפתנו
כצרוף כסף: הבאתנו במצודה שמת מוצקה על
מתנינו: רכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים
ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות אשלם לך
נדרי אשר פצו שפתי וידבר פי בצר לי: עולות
מרים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם
עתודים סלה: לכו שמעו וספרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי: אליו פי קרא ורומם תחת לשוני:
אם ראיתי בלבבי לא ישמע אדני: אכן שמע שמע
אלהים הקשיב בקול תפלתי: ברוך אלהים אשר לא
הסיר תפלתי וחסדו מעמדי:

מזמור: ס.

1 למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו
2 ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ:

מזמור: פ.

1 למנצח לדוד מזמור שיר: אלהים יקום יפוצו
אויביו וינסו משנאיו מפניו: כהדף עשן תדף
כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים:
2 וצדיקים ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו
בשמחה: שירו לאלהים זמרו שם סלו לרכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו: אבי יתומים ודיין אלמנות
אלהים במעון קדשו: אלהים מושיב יחידים
מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה:
3 אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה:
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני
מפני אלהים אלהי ישראל: גשם נדבות תניף
אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: חיתך ישבו בה
תכין בטובך לעני אלהים: אדני יתן אמר המבשרות
צבא רב: מלכי צבאות ידודון ידודון ונות בית
תחלק שלל: אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברתיה בירקרק חרוץ: בפרס שדי
מלכים בה תשלג בצלמון: הר אלהים הר בשן הר
גבנונים הר בשן: למה תרצדון הרים גבנונים הר
חמד אלהים לשבתו אף ה׳ ישכן לנצח: רכב אלהים
רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש: עלית
למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים
לשכן יה אלהים: ברוך אדני יום יעמס לנו האל
ישענו סלה: אל לנו אל למושעות ולה׳ אדני
למות: אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
מתהלך באשמיו: אמר אדני משבן אשיב משבן
ימים: למען תמחץ רגלך בדם לשון כלבך מן
אויבים לו: ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי
הלכי במקדש: קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות
תופפות: במקהלות ברכו אלהים ה׳ ממקור ישראל:
שם בנימין צעיר רודמם שרי יהודה רגמתם שרי
זבולן שרי נפתלי: צוה אלהיך עזה אלהים זו
פעלת לנו: מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים
שי: גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים
מתרפס ברצי כסף פזרי עמים קרבות יחפצו: יבאו
חשמנים מצרים כוש תרים ידיה לאלהים שירו
ממלכות הארץ שירו לאדני סלה: לרכב בשמי
שמי קדם הן יתן בקולו קול עז: תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם
ברוך אלהים:

מזמור: צ.

1 למנצח על שושנים לדוד: הושיעני אלהים כי
2 באו מים עד נפש: טבעתי ביון מצולות ואין
משען באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני: יגעתי
בקראי נחרה גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי אויבי
שקר אשר לא גזלתי אז שלמתי: אתה אלהים ידעת
לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: אל יבשו בך
אדני ה׳ צבאות אל יכלמו בך אלהי ישראל: כי
עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: זר הייתי
לאחי ונכרי לבני אמי: כי קנאת ביתך אכלתני
וחרפות חרפיך נפלו עלי: ואבך בצום נפשי ותהי
לחרפות לי: ואשימה לבושי שק ואהי להם למשל:
בי ישיחו ישבי שער ונגינות שותי שכר: ואני
תפלתי לך ה׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני
באמת ישעך: הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה
משנאי ומעמקי מים: אל תשטפני שבלת מים ואל
תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה: ענני ה׳
כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: ואל תסתר
פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: קרבה אל נפשי
גאלה למען אויבי פדני: אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלמתי נגדך כל צוררי: חרפה שברה לבי ואנושה
ואקוה נדיבים ואין ומנחמים ולא מצאתי: ויתנו
בברותי ראש ולצמאי יהי חומץ: יהי שלחנם לפניהם
לפח ולשלומים למוקש: תחשכנה עיניהם מראות
וחלציהם תמיד המעד: שפך עליהם זעמך וחרון
אפך יגיגם: תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי
יושב: כי אשר אתה הכית רדפו ואל מכאוב חלליך
יוסיפו: תן עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: ימחו
מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: עני ואב אנכי
וכאבי ישגבני אלהים: אהללה שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה: ותיטב לה׳ משור פר מקרן
מפריס: ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם:
כי שמע אל אביונים ואת אסיריו לא בזה: יהללוהו
שמים וארץ ימים וכל רומש בם: כי אלהים יושיע
ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: וזרע
עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה:

(16) נח. 49: 10. מש. 121: 6. 4: 21.
(17) מש. 23: 1. 36: 8. מש. 10: 11. 14. נח. 25: 8. ישע. 21: 4.

(1) ישע. 6: 1.
(2) מש 18: 10 קה. 1: 19. ס. בכא. 29: 25-28.
(3) ישע. 5: 8. מש. 30: 1. ישע. 9: 6.
(4) מש. 141: 2. קה. 1: 10.
(5) ישע. 18:16. ס. יחז. 22: 8. 1. מש. 19: 11. בא. 4: 31.
(7) שמ. 38: 22. ישע. 16: 2. נח. 2: 13. ישע. 9: 4.
(8) יג. 51: 25. יחז. 7: 4. ישע. 16: 3. שמ. 14: 19.
(9) ישע. 16: 3.
(10) נח. 14: 12. ישע. 9: 1. 16: 4.
(11) בר. 1: 20. מש. 15: 23.

(1) ישע. 10: 18. ישע. 8: 10. קה. 8: 31. ישע. 17: 8. 20: 1. 9: 2. 11.
(2) מש. 2: 2. 10.
(3) מש. 10: 4. שמ. 7: 12. ישע. 9: 10.
יג. 9: 15. 23: 15.
(12) נח. 13: 10. יחז. 8: 9.
(13) ישע. 14: 6. 19: 17. 12: 11. 14.

(4) ישע. 6: 6. 7: 3. 8: 7. מש. 12: 23. שמ. 9: 4.
(5) ישע. 11: 7. 9: 10.
(6) שמ. 3: 21. נח. 2: 19. יג. 18 3. ישע. 6: 16.
(7) מש. 2: 4. שמ. 3: 17. בר. 7: 8.
(8) מש. 1: 6.
(9) מש. 2: 5-7.
(10) ישע. 9: 5.
(11) נח. 2: 2. ישע. 9: 1.

1 מ: מנגינות. 2 מ: כי אם נגנות. 3 מ: בתופים. 4 מ: מחבואות.

12 עיני יהוה נצרו דעת וסלף דברי בגד׃
13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
14 שיחת זרות פי עמוקה זעום יהוה יפל שם׃
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות[1] מבטח ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך׃

פרק כב

1 נבחר שם מעשר רב מכסף וזהב חן טוב׃
2 עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה׃
3 ערום ראה רעה ויסתר ופתאים עברו ונענשו׃
4 עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים׃
5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם׃
6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה׃
7 עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה׃
8 זורע עולה יקצור און וחמת עברתו תכלה׃
9 טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל׃
10 גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון׃
11 אהב טהר לב חן שפתיו רעהו מלך׃
12 עיני יהוה נצרו דעת וסלף דברי בגד׃
13 אמר עצל שחל בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
14 שיחת זרות פי עמוקה זעום יהוה יפל שם׃
15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו׃
16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור׃
17 הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
18 כי נעים כי תשמרם בבטנך יכונו יחדו על שפתיך׃
19 להיות[1] מבטח ביהוה הודעתיך היום אף אתה׃
20 הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת׃
21 להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרי אמת לשלחיך׃

פרק כג

1 כי תשב לסבוא את משלי בין תבין את אשר לפניך׃
2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה׃
3 אל תתאו למטעמותיו כי לחם כזבים הוא׃
4 אל תיגע להעשיר מבינתך חדל׃
5 התעיף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר יעוף השמים׃
6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו׃
7 כי כמו שער בנפשו כן הוא אמר לך אכל ושתה ולבו בל עמך׃
8 פתך אשר אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃
9 באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך׃
10 אל תסג גבול עולם ושדי יתומים אל תבא׃
11 כי גאלם חזק הוא הוא יריב את ריבם אתך׃

[1]מ: ולהודיעך.

(12) משלי כב: 8: 13.
(14) משלי כב: 16: 12.
(16) איוב 68: 17. דברי 7: 10.
משלי 38: 4. משלי 7: 4.
(17) ז׳ דברי 12: 8. שה. 5: 28. 29.
(19) שה. 9: 15.
(20) איוב 31: 29. חב. 17: 7.
איוב 32: 17. איוב 106: 37. ז׳ שמ. 10: 20. איוב 115: 4. 135: 15. דברי 5: 23.
(21) משלי 22: 15.

(1) שמ. 1: 28. איוב 17: 2. משלי 1: 16. 1: 15.
(2) איוב 28: 18.
(3) משלי 8: 5.
(4) דברי 8: 26. 12: 4. 9.
(5) איוב 6: 8. דברי 12: 7.
(6) שמר. 9: 6. משלי 4: 11. 14: 7. דברי 12: 7. משלי 16: 17.
(7) משלי 11: 15.
(8) משלי 10: 4.

[2]מ: איוב ס׳ איכה.

(9) שה. 15: 16. שמ. 2: 8. 3: 1–3.
(10) שמ. 3: 3. 2: 10.

(1) שמ. 40: 3. איוב. חב. 2: 1. משלי 21: 15. איוב 23:18.
(2) שמ. 40: 17. 20. איוב 79: 1. ה׳ 21: 24. דברי 8: 10. משלי 13: 5.
(3) משלי 20: 4. 19: 10. 12: 6.
(4) איוב 52: 8. שה. 11: 16. 24: 18.
(5) ר׳ איוב. 1: 10. 12. שה. 1: 10. 5: 14. שמ. 43: 3. איוב 5: 6. איוב 16: 29.
(6) ז׳ איוב. 17: 1. איוב. 5: 16. 17. איוב 7: 19.
(7) ה׳ 13: 32. משלי 13: 1. 11. 17: 8. 9: 2. דברי 7: 21. חב. 14: 2.
(8) משלי 14: 8. 17: 1. 5. 18: 10. איוב 13: 12. משלי 18: 24.
חב. 4: 3. 11. 14.

2 הָרִ֗ים וְאֶ֣רֶץ וְתֵבֵ֑ל וּמֵעוֹלָ֥ם עַד־עוֹלָ֗ם אַתָּ֥ה אֵֽל׃ 3 תָּשֵׁב֣ אֱנ֣וֹשׁ עַד־דַּ֑כָּא וַתֹּ֥אמֶר שׁ֝֗וּבוּ בְנֵי־אָדָֽם׃ 4 כִּ֤י אֶ֣לֶף שָׁנִ֣ים בְּעֵינֶ֑יךָ כְּי֥וֹם אֶ֝תְמ֗וֹל כִּ֣י יַעֲבֹ֑ר וְאַשְׁמוּרָ֥ה בַלָּֽיְלָה׃ 5 זְ֭רַמְתָּם שֵׁנָ֣ה יִהְיֽוּ֑ בַּבֹּ֥קֶר כֶּ֝חָצִ֗יר יַחֲלֹֽף׃ 6 בַּבֹּ֤קֶר יָ֭צִיץ וְחָלָ֑ף לָ֝עֶ֗רֶב יְמוֹלֵ֥ל וְיָבֵֽשׁ׃ 7 כִּֽי־כָלִ֣ינוּ בְאַפֶּ֑ךָ וּ֝בַחֲמָתְךָ֗ נִבְהָֽלְנוּ׃ 8 שַׁ֭תָּה עֲוֹנֹתֵ֣ינוּ לְנֶגְדֶּ֑ךָ עֲלֻמֵ֥נוּ לְ֝מ֗וֹר פָּנֶֽיךָ׃ 9 כִּ֤י כָל־יָמֵ֨ינוּ֙ פָּ֣נוּ בְעֶבְרָתֶ֑ךָ כִּלִּ֖ינוּ שָׁנֵ֣ינוּ כְמוֹ־הֶ֗גֶה׃ 10 יְמֵ֣י שְׁנוֹתֵ֣ינוּ בָהֶ֣ם שִׁבְעִ֣ים שָׁנָ֑ה וְאִם־בִּ֝גְבוּרוֹת֗ שְׁמ֣וֹנִים שָׁנָ֡ה וְרָהְבָּ֥ם עָ֭מָל וָאָ֑וֶן כִּֽי־גָ֥ז חִ֝ישׁ֗ וַנָּעֻֽפָה׃ 11 מִֽי־יוֹדֵ֥עַ עֹ֥ז אַפֶּ֑ךָ וּכְיִרְאָתְךָ֥ עֶבְרָתֶֽךָ׃ 12 לִמְנ֣וֹת יָ֭מֵינוּ כֵּ֣ן הוֹדַ֑ע וְנָבִ֖א לְבַב־חָכְמָֽה׃ 13 שׁ֣וּבָה יְ֭הוָה עַד־מָתָ֑י וְ֝הִנָּחֵ֗ם עַל־עֲבָדֶֽיךָ׃ 14 שַׂבְּעֵ֣נוּ בַבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ וּ֝נְרַנְּנָ֗ה וְנִשְׂמְחָ֥ה בְכָל־יָמֵֽינוּ׃ 15 שַׂמְּחֵ֣נוּ כִ֭ימוֹת עִנִּיתָ֑נוּ שְׁנ֖וֹת רָאִ֣ינוּ רָעָֽה׃ 16 יֵרָאֶ֣ה אֶל־עֲבָדֶ֣יךָ פָּעֳלֶ֑ךָ וַ֝הֲדָרְךָ֗ עַל־בְּנֵיהֶֽם׃ 17 וִיהִ֤י נֹ֣עַם אֲדֹנָ֣י אֱלֹהֵ֣ינוּ עָלֵ֑ינוּ וּמַעֲשֵׂ֥ה יָ֝דֵ֗ינוּ כּוֹנְנָ֥ה עָלֵֽינוּ׃ וּמַעֲשֵׂ֥ה יָ֝דֵ֗ינוּ כּוֹנְנֵֽהוּ׃

פרק צא.

1 יֹשֵׁ֗ב בְּסֵ֣תֶר עֶלְי֑וֹן בְּצֵ֖ל שַׁדַּ֣י יִתְלוֹנָֽן׃ 2 אֹמַ֣ר לַ֭יהוָה מַחְסִ֣י וּמְצוּדָתִ֑י אֱלֹהַ֥י אֶבְטַח־בּֽוֹ׃ 3 כִּ֤י ה֣וּא יַ֭צִּילְךָ מִפַּ֣ח יָקוּשׁ֑ מִדֶּ֥בֶר הַ֝וּ֗ת׃ 4 בְּאֶבְרָת֣וֹ יָסֵ֣ךְ לָ֑ךְ וְתַ֥חַת כְּ֝נָפָ֗יו תֶּחְסֶ֥ה צִנָּ֣ה וְסֹחֵרָ֣ה אֲמִתּֽוֹ׃ 5 לֹֽא־תִ֭ירָא מִפַּ֣חַד לָ֑יְלָה מֵחֵ֥ץ יָ֝ע֗וּף יוֹמָֽם׃ 6 מִדֶּ֣בֶר בָּ֭אֹפֶל יַהֲלֹ֑ךְ מִ֝קֶּ֗טֶב יָשׁ֥וּד צָהֳרָֽיִם׃ 7 יִפֹּ֣ל מִצִּדְּךָ֣ אֶ֭לֶף וּרְבָבָ֣ה מִימִינֶ֑ךָ אֵלֶ֥יךָ לֹ֝֗א יִגָּֽשׁ׃ 8 רַ֣ק בְּעֵינֶ֣יךָ תַבִּ֑יט וְשִׁלֻּמַ֖ת רְשָׁעִ֣ים תִּרְאֶֽה׃ 9 כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה מַחְסִ֑י עֶלְי֥וֹן שַׂ֝מְתָּ֗ מְעוֹנֶֽךָ׃ 10 לֹֽא־תְאֻנֶ֣ה אֵלֶ֣יךָ רָעָ֑ה וְנֶ֥גַע לֹֽא־יִקְרַ֖ב בְּאָהֳלֶֽךָ׃ 11 כִּ֤י מַלְאָכָ֣יו יְצַוֶּ֣ה לָ֑ךְ לִ֝שְׁמָרְךָ֗ בְּכָל־דְּרָכֶֽיךָ׃ 12 עַל־כַּפַּ֥יִם יִשָּׂא֑וּנְךָ פֶּן־תִּגֹּ֖ף בָּאֶ֣בֶן רַגְלֶֽךָ׃ 13 עַל־שַׁ֣חַל וָפֶ֣תֶן תִּדְרֹ֑ךְ תִּרְמֹ֖ס כְּפִ֣יר וְתַנִּֽין׃ 14 כִּֽי־בִ֭י חָשַׁ֣ק וַאֲפַלְּטֵ֑הוּ אֲשַׂגְּבֵ֥הוּ כִּֽי־יָ֝דַ֗ע שְׁמִֽי׃ 15 יִקְרָאֵ֥נִי וְאֶֽעֱנֵ֑הוּ עִמּ֣וֹ אָ֖נֹכִי בְּצָרָ֣ה אֲחַלְּצֵ֣הוּ וַאֲכַבְּדֵֽהוּ׃ 16 אֹ֣רֶךְ יָמִ֣ים אַשְׂבִּיעֵ֑הוּ וְאַרְאֵ֖הוּ בִּישׁוּעָתִֽי׃

פרק צב.

1 מִזְמ֗וֹר שִׁ֥יר לְי֫וֹם הַשַּׁבָּ֥ת׃ 2 ט֤וֹב לְהֹד֣וֹת לַיהוָ֑ה וּלְזַמֵּ֖ר לְשִׁמְךָ֣ עֶלְיֽוֹן׃ 3 לְהַגִּ֣יד בַּבֹּ֣קֶר חַסְדֶּ֑ךָ וֶ֝אֱמוּנָתְךָ֗ בַּלֵּילֽוֹת׃ 4 עֲלֵי־עָ֭שׂוֹר וַעֲלֵי־נָ֑בֶל עֲלֵי־הִגָּי֖וֹן בְּכִנּֽוֹר׃ 5 כִּֽי־שִׂמַחְתַּ֣נִי יְ֭הוָה בְּפָעֳלֶ֑ךָ בְּמַעֲשֵׂ֖י יָדֶ֣יךָ אֲרַנֵּֽן׃ 6 מַה־גָּדְל֣וּ מַעֲשֶׂ֣יךָ יְהוָ֑ה מְאֹ֖ד עָמְק֣וּ מַחְשְׁבֹתֶֽיךָ׃ 7 אִ֤ישׁ בַּ֭עַר לֹ֣א יֵדָ֑ע וּכְסִ֥יל לֹא־יָ֝בִ֗ין אֶת־זֹֽאת׃ 8 בִּפְרֹ֤חַ רְ֭שָׁעִים כְּמ֣וֹ עֵ֑שֶׂב וַיָּצִ֥יצוּ כָל־פֹּ֝עֲלֵ֗י אָ֑וֶן לְהִשָּׁמְדָ֥ם עֲדֵי־עַֽד׃ 9 וְאַתָּ֣ה מָר֣וֹם לְעֹלָ֑ם יְהוָֽה׃ 10 כִּֽי־הִנֵּ֣ה אֹ֭יְבֶיךָ יְהוָ֑ה כִּֽי־הִנֵּ֥ה אֹ֝יְבֶ֗יךָ יֹאבֵ֑דוּ יִתְפָּֽרְדוּ֙ כָּל־פֹּ֣עֲלֵי־אָֽוֶן׃ 11 וַתָּ֣רֶם כִּרְאֵ֣ים קַרְנִ֑י בַּלֹּ֖תִי בְּשֶׁ֣מֶן רַעֲנָֽן׃ 12 וַתַּבֵּ֣ט עֵינִ֣י בְשׁוּרָ֑י בַּ֝קָּמִ֗ים עָלַ֣י מְרֵעִ֣ים תִּשְׁמַ֣עְנָה אָזְנָֽי׃ 13 צַדִּ֥יק כַּתָּמָ֑ר יִ֝פְרָ֗ח כְּאֶ֣רֶז בַּלְּבָנ֣וֹן יִשְׂגֶּֽה׃ 14 שְׁתוּלִ֥ים בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה בְּחַצְר֖וֹת אֱלֹהֵ֣ינוּ יַפְרִיחֽוּ׃ 15 עוֹד֮ יְנוּב֪וּן בְּשֵׂיבָ֫ה דְּשֵׁנִ֥ים וְרַעֲנַנִּ֑ים׃ 16 לְהַגִּ֣יד כִּֽי־יָשָׁ֣ר יְהוָ֑ה צוּרִ֥י וְ֝לֹא־עַוְלָתָ֗ה בּֽוֹ׃

פרק צג.

1 יְהוָ֣ה מָ֭לָךְ גֵּא֣וּת לָבֵ֑שׁ לָבַ֤שׁ יְ֭הוָה עֹ֣ז הִתְאַזָּ֑ר אַף־תִּ֥כּוֹן תֵּ֝בֵ֗ל בַּל־תִּמּֽוֹט׃ 2 נָכ֣וֹן כִּסְאֲךָ֣ מֵאָ֑ז מֵעוֹלָ֖ם אָֽתָּה׃ 3 נָשְׂא֣וּ נְהָר֣וֹת יְהוָ֑ה נָשְׂא֣וּ נְהָר֣וֹת קוֹלָ֑ם יִשְׂא֖וּ נְהָר֣וֹת דָּכְיָֽם׃ 4 מִקֹּל֣וֹת מַ֭יִם רַבִּ֑ים אַדִּירִ֖ים מִשְׁבְּרֵי־יָ֣ם אַדִּ֣יר בַּמָּר֑וֹם יְהוָֽה׃ 5 עֵדֹתֶ֣יךָ נֶאֶמְנ֣וּ מְאֹ֑ד לְבֵיתְךָ֥ נָ֝אְוָ֗ה קֹ֣דֶשׁ יְהוָ֑ה לְאֹ֥רֶךְ יָמִֽים׃

פרק צד.

1 אֵ֤ל נְ֭קָמוֹת יְהוָ֑ה אֵ֥ל נְ֝קָמ֗וֹת הוֹפִֽיעַ׃ 2 הִ֭נָּשֵׂא שֹׁפֵ֣ט הָאָ֑רֶץ הָשֵׁ֖ב גְּמ֣וּל עַל־גֵּאִֽים׃ 3 לָמָ֤ה רְ֭שָׁעִים יְהוָ֑ה לָמָ֤ה רְ֝שָׁעִ֗ים יַעְלֹֽזוּ׃ 4 יַבִּ֥יעוּ יְדַבְּר֑וּ עָ֝תָ֗ק כָּל־פֹּ֣עֲלֵי־אָֽוֶן׃ 5 עַמְּךָ֣ יְהוָ֣ה יְדַכְּא֑וּ וְנַחֲלָתְךָ֥ יְ֝עַנּֽוּ׃ 6 אַלְמָנָ֣ה וְגֵ֣ר יַהֲרֹ֑גוּ וְיתוֹמִ֖ים יְרַצֵּֽחוּ׃ 7 וַיֹּ֣אמְר֔וּ לֹֽא־יִרְאֶ֥ה יָ֑הּ וְלֹֽא־יָבִ֖ין אֱלֹהֵ֣י יַעֲקֹֽב׃ 8 בִּ֭ינוּ בֹּעֲרִ֣ים בָּעָ֑ם וּכְסִילִ֥ים מָתַ֝֗י תַּשְׂכִּֽילוּ׃ 9 הֲנוֹטַ֣ע אֹ֭זֶן הַלֹּ֣א יִשְׁמָ֑ע אִם־יוֹצֵ֖ר עַ֣יִן הֲלֹ֣א יַבִּֽיט׃ 10 הַיֹּסֵ֣ר גּוֹיִ֣ם הֲלֹ֣א יוֹכִ֑יחַ הַ֝לֹּמֵ֗ד אָדָ֥ם דָּֽעַת׃ 11 יְהוָ֗ה יֹדֵ֣עַ מַחְשְׁבוֹת־אָדָ֑ם כִּ֖י הֵ֣מָּה הָבֶֽל׃ 12 אַשְׁרֵ֤י הַגֶּ֣בֶר אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶ֣נּוּ יָ֑הּ וּמִתּוֹרָתְךָ֥ תְלַמְּדֶֽנּוּ׃ 13 לְהַשְׁקִ֣יט ל֣וֹ מִ֭ימֵי רָ֑ע עַד־יִכָּרֶ֖ה לָרָשָׁ֣ע שָׁ֣חַת׃ 14 כִּֽי־לֹ֣א יִטֹּ֣שׁ יְהוָ֣ה עַמּ֑וֹ וְ֝נַחֲלָת֗וֹ לֹ֣א יַעֲזֹֽב׃ 15 כִּֽי־עַד־צֶ֭דֶק יָשׁ֣וּב מִשְׁפָּ֑ט וְאַחֲרָ֥יו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵֽב׃ 16 מִֽי־יָקוּם־לִ֭י עִם־מְרֵעִ֑ים מִֽי־יִתְיַצַּב־לִ֝֗י עִם־פֹּעֲלֵ֥י אָֽוֶן׃ 17 לוּלֵ֣י יְ֭הוָה עֶזְרָתָ֣ה לִּ֑י כִּמְעַ֥ט שָׁ֝כְנָ֗ה דוּמָּ֥ה נַפְשִֽׁי׃ 18 אִם־אָ֭מַרְתִּי מָ֣טָה רַגְלִ֑י חַסְדְּךָ֖ יְהוָ֣ה יִסְעָדֵֽנִי׃ 19 בְּרֹ֤ב שַׂ֣רְעַפַּ֣י בְּקִרְבִּ֑י תַּנְחוּמֶ֖יךָ יְשַׁעֲשְׁע֣וּ נַפְשִֽׁי׃ 20 הַ֭יְחָבְרֲךָ֣ כִּסֵּ֣א הַוּ֑ת יֹצֵ֖ר עָ֣מָל עָלֵֽי־חֹ֗ק׃ 21 יָגֹ֤דּוּ עַל־נֶ֣פֶשׁ צַדִּ֑יק וְדָ֖ם נָקִ֣י יַרְשִׁיעֽוּ׃ 22 וַיְהִ֣י יְ֭הוָה לִ֣י לְמִשְׂגָּ֑ב וֵאלֹהַ֥י לְצ֝֗וּר מַחְסִֽי׃ 23 וַיָּ֣שֶׁב עֲלֵיהֶ֣ם אֶת־אוֹנָ֑ם וּ֝בְרָעָתָ֗ם יַצְמִיתֵ֥ם יְהוָ֥ה אֱלֹהֵֽינוּ׃

פרק צה.

1 לְכ֣וּ נְ֭רַנְּנָה לַיהוָ֑ה נָרִ֥יעָה לְ֝צ֗וּר יִשְׁעֵֽנוּ׃ 2 נְקַדְּמָ֣ה פָנָ֣יו בְּתוֹדָ֑ה בִּ֝זְמִרוֹת֗ נָרִ֥יעַ לֽוֹ׃ 3 כִּֽי־אֵ֣ל גָּ֭דוֹל יְהוָ֑ה וּמֶ֥לֶךְ גָּ֝ד֗וֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 4 אֲשֶׁ֤ר בְּ֭יָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָ֑רֶץ וְתוֹעֲפ֖וֹת הָרִ֣ים לֽוֹ׃ 5 אֲשֶׁ֤ר לוֹ֮ הַ֪יָּ֫ם וְה֥וּא עָשָׂ֑הוּ וְיַבֶּ֖שֶׁת יָדָ֣יו יָצָֽרוּ׃ 6 בֹּ֤אוּ נִ֭שְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָ֑עָה נִ֝בְרְכָ֗ה לִפְנֵ֣י יְהוָ֣ה עֹשֵֽׂנוּ׃ 7 כִּֽי־ה֣וּא אֱלֹהֵ֣ינוּ וַ֭אֲנַחְנוּ עַ֣ם מַרְעִיתוֹ֮ וְצֹ֪אן יָ֫דוֹ֥ הַיּ֣וֹם אִם־בְּקֹל֣וֹ תִשְׁמָֽעוּ׃ 8 אַל־תַּקְשׁ֣וּ לְבַבְכֶ֣ם כִּמְרִיבָ֑ה כְּי֥וֹם מַ֝סָּ֗ה בַּמִּדְבָּֽר׃ 9 אֲשֶׁ֤ר נִסּ֣וּנִי אֲבוֹתֵיכֶ֣ם בְּח֑וֹנוּנִי גַּ֖ם רָא֣וּ פָעֳלִֽי׃ 10 אַרְבָּעִ֣ים שָׁנָ֣ה אָק֣וּט בַּדּ֑וֹר וָאֹמַ֗ר עַ֣ם תֹּעֵי־לֵ֣ב הֵ֑מָּה וְ֝הֵ֗מָּה לֹ֣א יָדְע֣וּ דְרָכָֽי׃ 11 אֲשֶׁ֤ר נִשְׁבַּ֣עְתִּי בְאַפִּ֑י אִם־יְבֹא֖וּן אֶל־מְנוּחָתִֽי׃

פרק צו.

1 הַלְלוּ־יָ֑הּ שִׁ֤ירוּ לַ֨יהוָ֪ה שִׁ֫יר חָדָ֥שׁ שִׁ֭ירוּ לַיהוָ֑ה כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 2 שִׁ֭ירוּ לַיהוָ֑ה בָּרְכ֖וּ שְׁמ֣וֹ בַּשְּׂר֣וּ מִיּ֤וֹם לְיוֹם֙ יְשׁוּעָתֽוֹ׃ 3 סַפְּר֣וּ בַגּוֹיִ֣ם אֶת־כְּבוֹד֑וֹ בְּכָל־הָ֝עַמִּ֗ים נִפְלְאוֹתָֽיו׃ 4 כִּֽי־גָד֣וֹל יְ֭הוָה וּמְהֻלָּ֣ל מְאֹ֑ד נוֹרָ֥א ה֝֗וּא עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 5 כִּ֤י כָל־אֱלֹ֣הֵי הָ֭עַמִּים אֱלִילִ֑ים וַ֝יהוָ֗ה שָׁמַ֥יִם עָשָֽׂה׃ 6 הוֹד־וְהָדָ֥ר לְפָנָ֑יו עֹ֖ז וְחֶדְוָ֣ה בִּמְקוֹמֽוֹ׃ 7 הָב֤וּ לַ֭יהוָה מִשְׁפְּח֣וֹת עַמִּ֑ים הָב֤וּ לַ֨יהוָ֪ה כָּב֫וֹד וָעֹ֥ז׃ 8 הָב֤וּ לַ֨יהוָ֪ה כְּב֣וֹד שְׁמ֑וֹ שְׂא֖וּ מִנְחָ֣ה וּבֹ֣אוּ לְחַצְרוֹתָֽיו׃ 9 הִשְׁתַּחֲו֤וּ לַ֨יהוָ֪ה בְּהַדְרַת־קֹ֫דֶשׁ֥ חִ֭ילוּ מִפָּנָ֑יו כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 10 אִמְר֣וּ בַגּוֹיִ֣ם יְהוָ֣ה מָ֑לָךְ אַף־תִּכּ֖וֹן תֵּ֣בֵל בַּל־תִּמּ֑וֹט יָדִ֖ין עַמִּ֣ים בְּמֵישָׁרִֽים׃ 11 יִשְׂמְח֣וּ הַשָּׁמַ֣יִם וְתָגֵ֣ל הָאָ֑רֶץ יִרְעַ֖ם הַ֣יָּם וּמְלֹאֽוֹ׃ 12 יַעֲלֹ֣ז שָׂדַ֣י וְכָל־אֲשֶׁר־בּ֑וֹ אָ֥ז יְרַנְּנ֖וּ כָּל־עֲצֵי־יָֽעַר׃ 13 לִפְנֵ֣י יְ֭הוָה כִּֽי־בָ֣א כִּֽי־בָ֑א לִשְׁפֹּ֥ט הָ֝אָ֗רֶץ יִשְׁפֹּ֣ט תֵּבֵ֣ל בְּצֶ֑דֶק וְעַמִּ֖ים בֶּאֱמוּנָתֽוֹ׃

פרק צז.

1 יְהוָ֣ה מָ֭לָךְ תָּגֵ֣ל הָאָ֑רֶץ יִשְׂמְח֥וּ אִ֝יִּ֗ים רַבִּֽים׃ 2 עָנָ֣ן וַעֲרָפֶ֣ל סְבִיבָ֑יו צֶ֖דֶק וּמִשְׁפָּ֣ט מְכ֣וֹן כִּסְאֽוֹ׃ 3 אֵ֭שׁ לְפָנָ֣יו תֵּלֵ֑ךְ וּתְלַהֵ֖ט סָבִ֣יב צָרָֽיו׃ 4 הֵאִ֣ירוּ בְרָקָ֣יו תֵּבֵ֑ל רָ֝אְתָ֗ה וַתָּ֥חֶל הָאָֽרֶץ׃ 5 הָרִ֤ים כַּדּ֨וֹנַ֪ג נָ֫מַ֥סּוּ מִלִּפְנֵ֣י יְ֭הוָה מִלִּפְנֵ֣י אֲד֣וֹן כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 6 הִגִּ֣ידוּ הַשָּׁמַ֣יִם צִדְק֑וֹ וְרָא֖וּ כָּל־הָעַמִּ֣ים כְּבוֹדֽוֹ׃ 7 יֵבֹ֤שׁוּ כָל־עֹבְדֵ֨י פֶ֪סֶל֫ הַמִּתְהַלְלִ֥ים בָּאֱלִילִ֑ים הִשְׁתַּחֲו֖וּ לֽוֹ׃ 8 שָׁמְעָ֣ה וַתִּשְׂמַ֣ח צִיּ֑וֹן וַ֝תָּגֵ֗לְנָה בְּנ֣וֹת יְהוּדָ֑ה לְמַ֖עַן מִשְׁפָּטֶֽיךָ׃ 9 כִּֽי־אַתָּ֣ה יְ֭הוָה עֶלְי֣וֹן עַל־כָּל־הָאָ֑רֶץ מְאֹ֖ד נַעֲלֵ֣יתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִֽים׃ 10 אֹהֲבֵ֣י יְ֭הוָה שִׂנְא֣וּ רָ֑ע שֹׁמֵ֥ר נַפְשׁ֖וֹת חֲסִידָ֣יו מִיַּד־רְשָׁעִ֣ים יַצִּילֵֽם׃ 11 א֭וֹר זָרֻ֣עַ לַצַּדִּ֑יק וּלְיִשְׁרֵי־לֵ֥ב שִׂמְחָֽה׃ 12 שִׂמְח֣וּ צַדִּיקִ֣ים בַּיהוָ֑ה וְ֝הוֹד֗וּ לְזֵ֣כֶר קָדְשֽׁוֹ׃

פרק צח.

1 מִזְמ֗וֹר שִׁ֤ירוּ לַ֨יהוָ֪ה שִׁ֫יר חָדָ֥שׁ כִּֽי־נִפְלָא֥וֹת עָשָׂ֑ה הוֹשִׁ֤יעָה לּ֨וֹ יְמִינ֪וֹ וּזְר֥וֹעַ קָדְשֽׁוֹ׃ 2 הוֹדִ֣יעַ יְ֭הוָה יְשׁוּעָת֑וֹ לְעֵינֵ֥י הַ֝גּוֹיִ֗ם גִּלָּ֥ה צִדְקָתֽוֹ׃ 3 זָכַ֤ר חַסְדּ֨וֹ֪ וֶֽאֱמוּנָת֫וֹ֥ לְבֵ֣ית יִשְׂרָאֵ֑ל רָא֥וּ כָל־אַפְסֵי־אָ֝֗רֶץ אֵ֣ת יְשׁוּעַ֣ת אֱלֹהֵֽינוּ׃ 4 הָרִ֣יעוּ לַ֭יהוָה כָּל־הָאָ֑רֶץ פִּצְח֖וּ וְרַנְּנ֣וּ וְזַמֵּֽרוּ׃ 5 זַמְּר֣וּ לַ֭יהוָה בְּכִנּ֑וֹר בְּכִנּ֖וֹר וְק֣וֹל זִמְרָֽה׃ 6 בַּחֲצֹצְר֣וֹת וְק֣וֹל שׁוֹפָ֑ר הָרִ֥יעוּ לִ֝פְנֵ֗י הַמֶּ֥לֶךְ יְהוָֽה׃ 7 יִרְעַ֣ם הַ֭יָּם וּמְלֹא֑וֹ תֵּבֵ֖ל וְיֹשְׁבֵ֣י בָֽהּ׃ 8 נְהָר֥וֹת יִמְחֲא־כָ֑ף יַ֝חַ֗ד הָרִ֥ים יְרַנֵּֽנוּ׃ 9 לִפְנֵ֣י יְ֭הוָה כִּֽי־בָ֣א לִשְׁפֹּ֣ט הָאָ֑רֶץ יִשְׁפֹּ֣ט תֵּבֵ֣ל בְּצֶ֑דֶק וְעַמִּ֖ים בְּמֵישָׁרִֽים׃

פרק צט.

1 יְהוָ֣ה מָ֭לָךְ רִגְז֣וּ עַמִּ֑ים יוֹשֵׁ֥ב כְּ֝רוּבִ֗ים תָּנ֥וּט הָאָֽרֶץ׃ 2 יְהוָ֣ה בְּצִיּ֑וֹן גָּ֖דוֹל וְרָ֣ם ה֣וּא עַל־כָּל־הָעַמִּֽים׃ 3 יוֹד֣וּ שִׁ֭מְךָ גָּד֣וֹל וְנוֹרָ֑א קָד֖וֹשׁ ה֣וּא׃ 4 וְעֹ֣ז מֶ֭לֶךְ מִשְׁפָּ֣ט אָהֵ֑ב אַתָּ֥ה כ֝וֹנַ֗נְתָּ מֵישָׁרִ֑ים מִשְׁפָּ֥ט וּצְדָקָ֥ה בְּיַעֲקֹ֗ב אַתָּ֥ה עָשִֽׂיתָ׃ 5 רוֹמְמ֣וּ יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲו֥וּ לַ֝הֲדֹ֗ם רַגְלָ֥יו קָד֥וֹשׁ ה֣וּא׃ 6 מֹשֶׁ֣ה וְאַהֲרֹ֣ן בְּכֹהֲנָ֑יו וּ֝שְׁמוּאֵ֗ל בְּקֹרְאֵ֥י שְׁמ֑וֹ קֹרְאִ֥ים אֶל־יְהוָ֥ה וְה֖וּא יַעֲנֵֽם׃ 7 בְּעַמּ֣וּד עָנָ֣ן יְדַבֵּ֣ר אֲלֵיהֶ֑ם שָׁ֝מְר֗וּ עֵדֹתָ֥יו וְחֹ֥ק נָתַ֥ן לָֽמוֹ׃ 8 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣ינוּ אַתָּ֣ה עֲנִיתָ֑ם אֵ֥ל נֹ֝שֵׂ֗א הָיִ֣יתָ לָהֶ֑ם וְנֹקֵ֖ם עַל־עֲלִילוֹתָֽם׃ 9 רוֹמְמ֣וּ יְ֭הוָה אֱלֹהֵ֑ינוּ וְהִשְׁתַּחֲו֥וּ לְ֝הַ֗ר קָדְשׁ֑וֹ כִּֽי־קָד֖וֹשׁ יְהוָ֣ה אֱלֹהֵֽינוּ׃

פרק ק.

1 מִזְמ֗וֹר לְתוֹדָ֑ה הָרִ֖יעוּ לַיהוָ֣ה כָּל־הָאָֽרֶץ׃ 2 עִבְד֣וּ אֶת־יְ֭הוָה בְּשִׂמְחָ֑ה בֹּ֖אוּ לְפָנָ֣יו בִּרְנָנָֽה׃ 3 דְּע֗וּ כִּֽי־יְהוָ֣ה ה֭וּא אֱלֹהִ֑ים ה֥וּא עָ֝שָׂ֗נוּ וְלֹ֣א אֲנַ֣חְנוּ עַמּ֑וֹ וְצֹ֖אן מַרְעִיתֽוֹ׃ 4 בֹּ֤אוּ שְׁעָרָ֨יו֙ בְּתוֹדָ֔ה חֲצֵרֹתָ֖יו בִּתְהִלָּ֑ה הֽוֹדוּ־לוֹ֙ בָּרְכ֣וּ שְׁמֽוֹ׃ 5 כִּֽי־ט֣וֹב יְ֭הוָה לְעוֹלָ֣ם חַסְדּ֑וֹ וְעַד־דֹּ֖ר וָדֹ֣ר אֱמוּנָתֽוֹ׃

פרק קא.

1 לְדָוִ֗ד מִזְמ֗וֹר חֶ֭סֶד וּמִשְׁפָּ֣ט אָשִׁ֑ירָה לְ֝ךָ֗ יְהוָ֥ה אֲזַמֵּֽרָה׃ 2 אַשְׂכִּ֣ילָה בְּדֶ֣רֶךְ תָּמִ֑ים מָתַ֥י תָּ֝בוֹא אֵלָ֗י אֶתְהַלֵּ֥ךְ בְּתָם־לְבָבִ֑י בְּקֶ֖רֶב בֵּיתִֽי׃ 3 לֹֽא־אָשִׁ֣ית לְנֶגֶד־עֵינַ֣י דָּבָ֣ר בְּלִיָּעַ֑ל עֹשֵׂ֥ה פְ֝לִילִ֗ים שָׂנֵ֥אתִי לֹ֣א יִדְבָּק־בִּֽי׃ 4 לֵבָב֣ עִקֵּ֣שׁ יָס֣וּר מִמֶּ֑נִּי רָ֝֗ע לֹ֣א אֵדָֽע׃ 5 מַלְשִׁ֤ין בַּ֨סֵּ֪תֶר רֵעֵ֫הוּ֥ אֹת֣וֹ זֶ֑ה אֹת֥וֹ לֹ֝֗א אוּכָֽל׃ 6 עֵינַ֤י בְּנֶאֱמְנֵי־אָ֑רֶץ לָשֶׁ֥בֶת עִמָּדִ֑י הֹלֵ֥ךְ בְּ֝דֶ֗רֶךְ תָּמִ֥ים ה֥וּא יְשָׁרְתֵֽנִי׃ 7 לֹֽא־יֵשֵׁ֣ב בְּקֶ֣רֶב בֵּיתִ֑י עֹשֵׂ֖ה רְמִיָּ֣ה לֹֽא־יִכּ֣וֹן לְנֶגֶד־עֵינָֽי׃ 8 לַבְּקָרִ֗ים אַצְמִ֥ית כָּל־רִשְׁעֵי־אָ֑רֶץ לְהַכְרִ֥ית מֵ֝עִ֗יר כָּל־פֹּ֣עֲלֵי אָֽוֶן׃

פרק קב.

1 תְּפִלָּ֗ה לְעָנִ֥י כִֽי־יַעֲטֹף֮ וְלִפְנֵ֪י יְ֫הוָ֥ה יִשְׁפֹּ֥ךְ שִׂיחֽוֹ׃ 2 יְ֭הוָה שִׁמְעָ֣ה תְפִלָּתִ֑י וְשַׁוְעָתִ֖י אֵלֶ֣יךָ תָבֽוֹא׃ 3 אַל־תַּסְתֵּ֣ר פָּנֶ֣יךָ מִמֶּ֑נִּי בְּי֥וֹם אָ֝צַ֗ר לִ֣י הַטֵּֽה־אֵלַ֣י אָזְנֶ֑ךָ בְּי֥וֹם אֶקְרָ֝א֗ מַהֵ֣ר עֲנֵֽנִי׃ 4 כִּֽי־כָל֣וּ כָעָ֣שָׁן יָמָ֑י וְעַצְמוֹתַ֖י כְּמוֹקֵ֣ד נִחָֽרוּ׃ 5 הֻכָּ֣ה כָעֵ֣שֶׂב וַיִּבַ֣שׁ לִבִּ֑י כִּ֥י שָׁ֝כַ֗חְתִּי מֵאֲכֹ֥ל לַחְמִֽי׃ 6 מִקּ֣וֹל אַנְחָתִ֑י דָּ֝בְקָ֗ה עַצְמִ֥י לִבְשָׂרִֽי׃ 7 דָּמִ֣יתִי לְקָאַ֣ת מִדְבָּ֑ר הָיִ֖יתִי כְּכ֣וֹס חֳרָבֽוֹת׃ 8 שָׁקַ֣דְתִּי וָאֱהִ֑י כְּ֝צִפּ֗וֹר בּוֹדֵ֥ד עַל־גָּֽג׃ 9 כָּל־הַ֭יּוֹם חֵרְפ֣וּנִי אוֹיְבָ֑י מְ֝הוֹלָלַ֗י בִּ֣י נִשְׁבָּֽעוּ׃ 10 כִּֽי־אֵ֭פֶר כַּלֶּ֣חֶם אָכָ֑לְתִּי וְ֝שִׁקֻּוַ֗י בִּבְכִ֥י מָסָֽכְתִּי׃ 11 מִפְּנֵ֣י זַ֭עַמְךָ וְקִצְפֶּ֑ךָ כִּֽי־נְשָׂאַ֖תְנִי וַתַּשְׁלִיכֵֽנִי׃ 12 יָמַ֣י כְּצֵ֣ל נָטוּי֑ וַ֝אֲנִ֗י כָּעֵ֣שֶׂב אִיבָֽשׁ׃ 13 וְאַתָּ֣ה יְ֭הוָה לְעוֹלָ֣ם תֵּשֵׁ֑ב וְזִכְרְךָ֥ לְ֝דֹ֗ר וָדֹֽר׃ 14 אַתָּ֤ה תָ֭קוּם תְּרַחֵ֣ם צִיּ֑וֹן כִּי־עֵ֥ת לְחֶנְנָ֑הּ כִּֽי־בָ֝֗א מוֹעֵֽד׃ 15 כִּֽי־רָצ֣וּ עֲבָדֶ֣יךָ אֶת־אֲבָנֶ֑יהָ וְאֶת־עֲפָרָ֥הּ יְחֹנֵֽנוּ׃ 16 וְיִֽרְא֣וּ גוֹיִ֣ם אֶת־שֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וְכָל־מַלְכֵ֖י הָאָ֣רֶץ אֶת־כְּבוֹדֶֽךָ׃ 17 כִּֽי־בָנָ֣ה יְ֭הוָה צִיּ֑וֹן נִרְאָ֖ה בִּכְבוֹדֽוֹ׃ 18 פָּנָ֣ה אֶל־תְּפִלַּ֣ת הָעַרְעָ֑ר וְלֹ֖א בָּזָ֣ה אֶת־תְּפִלָּתָֽם׃ 19 תִּכָּתֵ֣ב זֹ֭את לְדוֹר֣ אַחֲר֑וֹן וְעַ֥ם נִ֝בְרָ֗א יְהַלֵּ־יָֽהּ׃ 20 כִּֽי־הִשְׁקִ֣יף מִמְּר֣וֹם קָדְשׁ֑וֹ יְהוָ֥ה מִשָּׁמַ֖יִם אֶל־אֶ֣רֶץ הִבִּֽיט׃ 21 לִשְׁמֹ֣עַ אֶ֭נְקַת אָסִ֑יר לְפַתֵּ֖חַ בְּנֵ֣י תְמוּתָֽה׃ 22 לְסַפֵּ֣ר בְּצִיּ֣וֹן שֵׁ֣ם יְהוָ֑ה וּתְהִלָּת֖וֹ בִּירוּשָׁלָֽ͏ִם׃ 23 בְּהִקָּבֵ֣ץ עַמִּ֣ים יַחְדָּ֑ו וּ֝מַמְלָכ֗וֹת לַעֲבֹ֥ד אֶת־יְהוָֽה׃ 24 עִנָּ֣ה בַדֶּ֣רֶךְ כֹּחִ֑י קִצ

16 מצא דבש אכל דים פן תשבעו והקאתו׃ 17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 משא ומפיץ וחץ איש הענה ברעהו עד׃ 19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 מסיר בגד ביום קר חמר על נתר ושר רעים על לב רע׃ 21 אם רעב שנאך האכלהו לחם
ואם צמא השקהו מים׃ 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃ 23 רוח צפון
תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתרים׃ 24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים
ובית חבר׃ 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃ 26 מקור נרפש
ומעין משחת צדיק מוט לפני רשע׃ 27 אכל דבש הרב לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 איש אין לו כעיר פרוצה חומה אשר אין לה איש עצר ברוחו׃

כו א כמושלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃ ב כצפור לנוד כדרור
לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃ ג שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים׃ ד אל
תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃ ה ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃
ו מקצץ רגלים חמס שתה שלוח דברים ביד כסיל׃ ז משלו שוקים נכות פי כסילים
משל בפי משילים׃ ח צרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃ ט חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים׃ י רב מחולל הכל ושכר כסיל ושכר עברים׃ יא ככלב שב על
קיאו כסיל שונה באולתו׃ יב ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃ יג אמר
עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות אשכב׃ יד הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃
טו טמן עצל את ידו בצלחת כבד הוא להשיבה אל פיו׃ טז חכם עצל בעיני שבעה
משיבי טעם׃ יז מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃ יח כמתל משגה
איש רמה בחציו ומות׃ יט כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני׃ כ בעדם
אש תכבה ובאין נרגן יחרש מדון׃ כא פחם לגחלים והעצים לאש ואיש לחכות
לחרחר מדון׃ כב דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃ כג כסף סיגים
מצופה על חרש שפתים דלקות ולב רע׃ כד בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃
כה כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו׃ כו תכסה שנאה מרמה
רעתו בקהל תגלה עונו׃ כז כרה שוחה ויפל בתוכה וגלל אבן ושבה עליו׃ כח לשון
שקר ישנא דכיה ופה חלק יעשה מדחה׃

כז א אל תתהלל על יום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃ ב יהללך זר ולא פיך נכרי
ולא שפתיך׃ ג כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃ ד אכזריות חמה ושטף אף
ומי יעמד לפני קנאה׃ ה טובה תוכחת מגלה מאהבה סתרה׃ ו נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשקי שונא׃ ז נפש שבעה תבוס נופת ונפש רעבה כל מר מתוק׃ ח כצפור
נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃ ט שמן וקטרת ישמח לב ומתקת רעהו מעצת
נפש׃ י את רעך ואת רעי אל תעזב ואל בית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן
קרוב מאח רחוק׃ יא חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃ יב ערום ראה רעה
ונסתר ופתיים עברו ונענשו׃ יג קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃ יד מברך
רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃ טו דלף טרדים ביום סגרה ואשת
מדינים תדלה׃ טז צופנה צפנה רוח ושמן ימינו יקרא׃ יז ברזל בברזל יחד ואיש
יחד פני רעהו׃ יח נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃ יט כמים הפנים
לפנים כן לב האדם לאדם׃ כ שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃
כא מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃ כב אם תכתש את האויל במכתש
בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אוילתו׃ כג ידע תדע פני צאנך שית לבך
לעדרים׃ כד כי לא לעולם חסן ונזר אם לדור ודור׃ כה יראה חציר וגלה עשב
והקבצו עשבי הרים׃ כו כבשים ללבושך ושעירים מחיר שדה׃ כז ודי עזים לחם
ביתך וחיי לנערותיך׃ כח נס רשע ואין רדף וצדיק כשחל בטוח׃ כט בפשע ארץ
רבים שריה ובאדם מבין יודע כן יאריך׃ ל גבר רש עשק דלים גבר אין מזון
סחף ואין לחם׃ לא מעזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגר בם׃ לב אנשי רע
לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל׃ לג טוב רש הולך בתמו משקר בשפתיו
והוא כסיל׃ לד שמר תורה בן משחית זולות אב מכלם׃ לה מרחיב נפשו ומרבה
נשך ולרש יחננו לאסף לדלים׃ לו מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃
לז מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃ לח חוקר
ומחפש בו איש ומבין׃ לט מרחיב נפשו ומרבה נשך ולרש יחננו לאסף לדלים׃
מ מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה׃ מא מתעה ישרים בדרך רעה בשחתו
הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃ מב חוקר ומחפש בו איש ומבין׃

(17) בר. ג׳ 3: טו. ישע. 11: 7. יג 12: ד. מה. 2: 1. ד. מש. 5: 10. ישע. 1: 2. ט. 6: ט. 20: 4.
(1) דב. 7: 2. ז. ישע. 12: 3. 17: 3. ט. 12. 17: 3. (2) דב. 7: 4–6. ישע. 12: 4. ט. 16: 10.
(3) ישע. 13: 12. 14. 17: 8. (4) ישע. 18: 18. (5) דב. 7: 8. 11. 25. 11: 36. ישע. 11: 2. 12: 6.
(6) משש. 1: 14. מה. 2: 9. (7) דב. 7: 21. ישע. 11: 7. יח 12. 17. 17: 15.
(8) מל. 32: 32. דב. 12: 1. ש. 4: 3. ישע. 3: 5. 20: 12. 15. 21: 27. 17: 8.
(9) ישע. 2: 7. (10) נש. 33: 1. ג׳ 9: 6. מש 26: 52. ישע. 14: 12. (11) ישע. 11: 7.
(12) ישע. 13: 3. (13) הש. 13: 1-3. מש 24: 24. ש. הש. 2: 9. ישע. 16: 14. 18: 38. ש. מל. 1: 10. 12.
(14) ישע. 12: 9. 19: 20. ש. הש. 2: 9. 10. ש. מל. 20: 7. (15) ישע. 16: 2: 19. 20. 4: 17.
(16) ישע. 14: 9. 19: 20. 20: 4. (17) ישע. 14: 11. 15: 2. (18) ישע. 17: 9. 15: 2. 17: 21.
(1) ישע. 5: 6. 7: 4. 7: 3. 13: 16. (2) ישע. 1: 15. 19: 6. 5: 8. (3) ישע. 5: 9. 15: 3. 14: 1.
(4) ש. מה. 11: 2. ישע. 3: 7. 4. 7: 15. 17. 17: 14. 5: 9. מל. 1: 18. (5) הש. 32: 2. ש. 3: 13.
(6) ישע. 8: 13. יא. 3: 9-24. (7) ישע. 11: 18. 15: 4. שמש. 9: 6. הש. 33: 6. 124: 8. 146: 5. 6. פש. 14: 15. 24: 17.

10 Do not find fault with a servant to his master, lest he curse you, and you be held guilty.
11 There is a generation that curses its father, and does not bless its mother.
12 There is a generation that is pure in its own eyes, yet is not washed from its filthiness.
13 There is a generation, O how lofty are its eyes! and its eyelids are lifted up.
14 There is a generation whose teeth are as swords, and its jaws as knives, to devour the poor from the earth, and the needy from among men.
15 The horseleech has two daughters, crying, Give, give. There are three things that are never satisfied, four that never say, It is enough:
16 the grave; and the barren womb; the earth that is not filled with water; and the fire that never says, It is enough.
17 The eye that mocks at his father, and despises to obey his mother, the ravens of the valley shall pick it out, and the young eagles shall eat it.
18 There be three things which are too wonderful for me, yea, four which I know not:
19 the way of an eagle in the air; the way of a serpent upon a rock; the way of a ship in the midst of the sea; and the way of a man with a maid.
20 Such is the way of an adulterous woman; she eats, and wipes her mouth, and says, I have done no wickedness.
21 For three things the earth is disquieted, and for four which it cannot bear:
22 for a servant when he reigns; and a fool when he is filled with food;
23 for an odious woman when she is married; and a handmaid that is heir to her mistress.
24 There be four things which are little upon the earth, but they are exceeding wise:
25 the ants are a people not strong, yet they prepare their food in the summer;
26 the conies are but a feeble folk, yet they make their houses in the rocks;
27 the locusts have no king, yet they go forth all of them by bands;
28 the spider takes hold with her hands, and is in kings' palaces.
29 There be three things which go well, yea, four are comely in going:
30 a lion which is strongest among beasts, and turns not back for any;
31 a greyhound; a he-goat also; and a king, against whom there is no rising up.
32 If you have been foolish in lifting up yourself, or if you have thought evil, lay your hand upon your mouth.
33 Surely the churning of milk brings forth butter, and the wringing of the nose brings forth blood; so the forcing of wrath brings forth strife.

30 The words of Agur the son of Jakeh, even the prophecy: the man spoke to Ithiel, to Ithiel and Ucal:
2 Surely I am more brutish than any man, and have not the understanding of a man.
3 I neither learned wisdom, nor have the knowledge of the holy.
4 Who has ascended up into heaven, or descended? who has gathered the wind in his fists? who has bound the waters in a garment? who has established all the ends of the earth? what is his name, and what is his son's name, if you can tell?
5 Every word of God is pure: he is a shield to those who put their trust in him.
6 Add not to his words, lest he reprove you, and you be found a liar.
7 Two things have I required of you; deny me them not before I die:
8 remove far from me falsehood and lies: give me neither poverty nor riches; feed me with food convenient for me:
9 lest I be full, and deny you, and say, Who is the LORD? or lest I be poor, and steal, and profane the name of my God.
10 Accuse not a servant to his master, lest he curse you, and you be found guilty.
11 There is a generation that curses their father, and does not bless their mother.
12 There is a generation that are pure in their own eyes, and yet are not washed from their filthiness.
13 There is a generation, O how lofty are their eyes! and their eyelids are lifted up.
14 There is a generation whose teeth are as swords, and their jaws as knives, to devour the poor from the earth, and the needy from among men.
15 The horseleech has two daughters, crying, Give, give. There are three things that are never satisfied, yea, four that say not, It is enough:
16 the grave; and the barren womb; the earth that is not filled with water; and the fire that says not, It is enough.
17 The eye that mocks at his father, and that despises to obey his mother, the ravens of the valley shall pick it out, and the young eagles shall eat it.
18 There be three things which are too wonderful for me, yea, four which I know not:
19 the way of an eagle in the air; the way of a serpent upon a rock; the way of a ship in the midst of the sea; and the way of a man with a maid.
20 Such is the way of an adulterous woman; she eats, and wipes her mouth, and says, I have done no wickedness.
21 For three things the earth is disquieted, yea, for four which it cannot bear:
22 for a servant when he reigns; and a fool when he is filled with food;
23 for an odious woman when she is married; and a handmaid that is heir to her mistress.
24 There be four things which are little upon the earth, but they are exceeding wise:
25 the ants are a people not strong, yet they prepare their food in the summer;
26 the conies are but a feeble folk, yet they make their houses in the rocks;
27 the locusts have no king, yet they go forth all of them by bands;
28 the spider takes hold with her hands, and is in kings' palaces.
29 There be three things which go well, yea, four are comely in going:
30 a lion which is strongest among beasts, and turns not back for any;
31 a greyhound; a he-goat also; and a king, against whom there is no rising up.
32 If you have been foolish in lifting up yourself, or if you have thought evil, lay your hand upon your mouth.
33 Surely the churning of milk brings forth butter, and the wringing of the nose brings forth blood; so the forcing of wrath brings forth strife.

30 The words of Agur the son of Jakeh, even the prophecy: the man spoke to Ithiel, to Ithiel and Ucal:
2 Surely I am more brutish than any man, and have not the understanding of a man.
3 I neither learned wisdom, nor have the knowledge of the holy.
4 Who has ascended up into heaven, or descended? who has gathered the wind in his fists? who has bound the waters in a garment? who has established all the ends of the earth? what is his name, and what is his son's name, if you can tell?
5 Every word of God is pure: he is a shield to those who put their trust in him.
6 Add not to his words, lest he reprove you, and you be found a liar.
7 Two things have I required of you; deny me them not before I die:
8 remove far from me falsehood and lies: give me neither poverty nor riches; feed me with food convenient for me:
9 lest I be full, and deny you, and say, Who is the LORD? or lest I be poor, and steal, and profane the name of my God.

[1] Heb. Jeush.

ולבבי חלל בקרבי: 11 הלכתי כצל נטיתי נערתי כארבה: 12 ברכי צמו מצום וגבי כלו מרי: 13 ואני חרפה לצוררי ולשכניי אימה ופחד לרואי חוצה: 14 נשכחתי כמת מלב היתי ככלי אבד: 15 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: 16 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: 17 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי: 18 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: 19 יהוה אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: 20 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: 21 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: 22 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות: 23 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 24 ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: 25 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה: 26 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

תהלים פרק פו.

1 תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני אליך אקרא כל היום: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: 5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני: 7 ביום צרתי אקראך כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: 9 כל גוים אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך: 10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: 11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך אדני אלהי בכל לבבי וכבדתי שמך לעולם: 13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: 15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: 16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: 17 עשה עמי אות לטובה וירא שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

תהלים פרק פז.

1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרי קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: 4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת הנה ופלשת ואתיופיה זה יליד שם: 5 ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה: 7 וגם שרים כחללים בה כל מעיני בך:

תהלים פרק פח.

1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי: 2 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך: 3 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי: 4 כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: 5 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס: 6 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו: 7 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות: 8 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה: 9 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו כלוא ולא אצא: 10 עיני דאבה מעני יהוה קראתיך כל היום שטחתי אליך כפי: 11 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: 12 האיש בקבר יספר חסדך אמונתך באבדון: 13 הידוע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 14 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: 15 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני: 16 עני אני וגוע מנעורי נשאתי אמיך אפונה: 17 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתני: 18 סבבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד: 19 הרחקת ממני אהב ורע מודעי מחשך:

תהלים פרק פט.

1 משכיל לאיתן האזרחי: 2 חסדי יהוה עולם אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי: 3 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם: 4 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: 5 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה: 6 והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 7 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 8 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך: 10 אתה מושל בגאון שאת גליו אתה תשבחם: 11 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך: 12 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם: 13 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 14 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך: 15 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 16 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון: 17 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: 18 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: 19 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: 20 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 21 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 22 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו: 23 לא יאנס בו אויב ובן עולה לא יענה: 24 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף: 25 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: 26 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו: 27 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 28 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 29 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 30 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 31 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון: 32 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו: 33 ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם: 34 וחסדי לא אפיר ממנו ולא אשקר באמונתי: 35 לא אחלל ברית ומוצא שפתי לא אשנה: 36 אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 37 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 38 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 39 ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך: 40 נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו: 41 פרצת כל גדריו שתת מבצריו מחתה: 42 שסוהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 43 תרים ימין צריו השמחת כל אויביו: 44 אף תשיב צור חרבו ולא הקמתו במלחמה: 45 השבתו מטהרו וכסאו לארץ מגחו: 46 קצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה: 47 עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך: 48 זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: 49 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: 50 אי הנה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 51 זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים: 52 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תהלים פרק צ.

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: 2 בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: 4 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש: 7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל ימינו פנו באברתך כלינו שנינו כמו הגה: 10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה: 11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונביא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: 15 שמחנו כימות עיתנתנו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים פרק צא.

1 יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים: 7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: 15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

תהלים פרק צב.

1 מזמור שיר ליום השבת: 2 טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון: 3 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 4 עליון עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: 5 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן: 6 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: 7 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: 8 בפרח רשעים כמו עשב ויצמיחו כל פעלי און להשמדם עדי עד: 9 ואתה מרום לעלם יהוה: 10 כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: 11 ותרם כראים קרני בלותי בשמן רענן: 12 ותבט עיני בשורי במקמים עלי מרעים תשמענה אזני: 13 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: 14 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 15 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 16 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

תהלים פרק צג.

1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 ממקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:

תהלים פרק צד.

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: 4 יביעו יתמרו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו: 6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: 8 בינו בערים בעם ואויל כסילים מתי תשכילו: 9 הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: 10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה יודע מחשבות אדם כי הבל המה: 12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: 13 להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומי נפשי: 18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: 20 היחברך כסא הוות יוצר עמל עליך: 21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

תהלים פרק צה.

1 לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

תהלים פרק צו.

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: 5 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 9 חילו מפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים: 10 יגילו השמים ותעלז הארץ ירעם הים ומלואו: 11 יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: 12 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

תהלים פרק צז.

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: 2 ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: 6 הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: 11 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

תהלים פרק צח.

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלואו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

תהלים פרק צט.

1 יהוה מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהניו ושמואל בקרא שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

תהלים פרק ק.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברנה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

תהלים פרק קא.

1 לדוד משיר חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: 3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו זה אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תהלים פרק קב.

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו: 2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: 3 אל תסתר פניך ממני ביום אצר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: 4 כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: 5 הוכה כעשב ויבש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 7 דמיתי לקאת מדבר היתי כבת הכוס: 8 שקדתי ואהי כצפור בודד על גג: 9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: 11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני: 12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: 13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: 15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו: 16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: 19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: 20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: 21 לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: 22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 23 בהקבץ עמים יחד וממלכות לעבד את יהוה: 24 ענה בדרך כחי קצר ימי: 25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: 27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 29 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

תהלים פרק קג.

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי: 4 הגואל משחת חייכי העטרך חסד ורחמים: 5 המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: 8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: 11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו: 13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: 16 כי רוח עברה בו ואינו ותכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: 21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:

תהלים פרק קד.

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט: 5 יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: 7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: 9 גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: 11 ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם: 12 עליהם עוף השמים משכנם מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: 15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: 17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: 20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער: 21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם: 22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב: 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: 25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות: 26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: 29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: 35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

תהלים פרק קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: 2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו: 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: 15 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו: 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים: 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: 24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו: 25 הפך לבם לשנא עמו לערום בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו: 27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: 30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנם בכל גבולם: 32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם: 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר: 35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: 36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: 37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כשל: 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: 41 פתח צור ויזבו מים הלכו בצחות נהר: 42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: 43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו: 45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

תהלים פרק קו.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרנו יהוה ברצון עמך פקדנו בישועתך: 5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: 6 חטאנו עם אבותינו העוינו רשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: 8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: 9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהומות כמדבר: 10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב: 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: 13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו: 14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל במדבר: 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה: 20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחיריו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: 25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה: 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה: 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים: 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם: 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו: 46 ויתנם לרחמים לפני כל שובי בם: 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה:

תהלים פרק קז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר: 3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם: 7 והדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע: 17 אולי מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: 20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: 21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: 24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו: 26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג: 27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: 28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם: 29 יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: 30 וישמחו כי יחשו וינחם אל מחוז חפצם: 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: 33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה: 34 ארץ פרי לשכנת רעה מרשעת יושבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים: 36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: 37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 ויעטו ויתמעטו מעצר רע ויגון: 40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך: 41 וישגב אביון משוח ויקטן כמו צאן משפחות: 42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

תהלים פרק קח.

1 שיר מזמור לדוד נכון לבבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי: 2 עורה נבל וכנור אעירה שחר: 3 אודך בעמים אדני ואזמרך בלאמים: 4 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 5 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד: 8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרועעי: 10 מי יובלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: 11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: 12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

תהלים פרק קט.

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: 5 וישתו עלי רע תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: 6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה: 8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: 11 ינקש נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו: 12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי זרעו לאחרית במושב אחר ימח שמם: 14 יזכר עון אבותיו אל ה' ואת חטאת אמו אל תמח: 15 יהיו נ

3 ויאסף את כל אכלת השנים הטובות אשר היו בכל ארץ מצרים והיו בתוך בתי אוצרות:
4 ותכלינה שבע השנים הטובות אשר היו בארץ מצרים ותבאנה שבע השנים הרעות לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם:
5 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו:
6 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים:
7 וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארצות:
8 ויוסף הכיר את אחיו והם לא הכירוהו:
9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם:
10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל:
11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים היו עבדיך ולא היו עבדים לרגל:
12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות:
13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:
14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם:
15 בזאת תנסו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה:
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם:
17 ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים:
18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא:
19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרתכם ואתם לכו הביאו שבר רעב בתיכם:
20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן:
21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:

מקלות: מ.

1 ויען ראובן אותם לאמר הלא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש:
2 ואת לא ידעתי כי עשה יעשה את הדבר הזה ויאמר יוסף אל אחיו הנה כספכם שב בפי שקיכם קחו את שבר רעב ביתכם ולקחתם את אחיכם הקטן והביאתם אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי אם אנשים כנים אתם ואת אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו:
3 ויהי כפתחם את שקיהם והנה צרור כספו איש בשקו וירא את צרורות כספם הם ואביהם ויאמרו אל אחיהם מה זאת עשה אלהים לנו:
4 ויבא יעקב אל ארץ כנען ויגידו לו את כל אשר קרה אותם לאמר:
5 ויהי בפתחם את שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו וירא את צרורות כספם הם ואביהם ויאמרו אל אחיהם מה זאת עשה אלהים לנו:
6 ויאמר יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כל הדברים האלה:
7 וידבר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תן אותו על ידי ואני אשיבנו אליך:
8 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר אם יקרה אותו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
9 והרעב כבד בארץ:
10 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שובו קנו לנו מעט אכל:
11 ויען יהודה אותו לאמר האיש העד העיד בנו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם:
12 ואם יש אתך לשלח את אחינו רד ונשברה לך אכל:
13 ואם אין אתך לשלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לאמר לא תראו פני כי אם אחיכם אתכם:
14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם האחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי:
15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין לקחו ויקומו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף:
16 וירא יוסף את בנימין אתם ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים בית יוסף:
18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב בשקינו בבתינו הובאנו להתגלל עלינו ולהתנפל בנו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו:
19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית:

---

[1] מ: דברתי. [2] מ: אחיכם אתכם.

(3) בראשית 8: 8. שמות 7: 17. 20. בראשית 8: 9.
(4) בראשית 8: 10. שמות 7: 20.
(5) בראשית 15: 3. 1: 4. 8. 4: 8. 11. 17.
(6) שמות 23: 34. 35. בראשית 13: 15. 11: 18. 18. 20. 26: 49.
(7) בראשית 15: 3. 13: 10. 14: 10. 19: 2.
(8) בראשית 8: 12. 9: 17. 18. 14: 18.
(9) בראשית 16: 11. 21. 22. 5: 22. 23. בראשית 9: 20. 11: 13. 14: 7.
(10) בראשית 13: 2. 9: 2. 11: 10.
(11) בראשית 16: 2. 9. 21.
(12) בראשית 9: 14. 15. 50: 38. 51: 36. שמות 41: 2. 25.
(13) 1. שמות 4: 1-3. בראשית 12: 3. 9. 19. 20. 20: 10.
(14) 1. מלכים 4: 1. 3. 15. 2. שמות 2: 9. בראשית 13. 14. 19: 20. 2: 1. בראשית 17: 14. 19. 19. 20. 8. (15) שמות 24: 43. 1. שמואל 5: 2. 2. שמואל 3: 10. בראשית 3: 3. 2. שמואל 3: 5. 3. בראשית 3: 4. 18.

[3] מ: בכל ארץ מצרים.

(16) בראשית 19: 19.
(17) בראשית 21: 6.
(18) בראשית 4: 5. 8: 5. 11: 13. 19. דברים 12: 1.
(19) בראשית 14: 8. 17: 18. 18: 5. 15. שמות 22. 17. 51: 15. 25: 15. 16. בראשית 14: 10.
(20) בראשית 6: 14.
(21) בראשית 11: 19. 16: 9. 11. שמות 9: 23–25.

(1) בראשית 21: 9. 16. 19. 18. 16. 17. 19. שמואל 3: 4. בראשית 19: 2. 15. 51: 13. בראשית 17. 15.
(2) בראשית 18: 3. 15. 51: 7. 14: 8. בראשית 12: 6. 14. 12. 3. 13: 1. 17: 9. 12.
(3) בראשית 18: 12. 16. דברים 18. בראשית 14. 8. 17. 18. 51. 38. 15. 51. 7. בראשית 18. 6. 14. 8.
(4) ד. שמואל 2: 7. בראשית 11. 8. 14. 8. 16: 19. 18: 2. 10. 21. 18: 9. 19: 2.
(5) בראשית 18: 24. 13. 15. 16: 6. 9. 10. 12. 11. (8) בראשית 11: 7. 13: 1. 10. 17: 11. 13: 3. 8.
(9) בראשית 13. 18. 13: 1.

10 ועתה לא תסור הרעה מביתך עד עולם יען כי בזתני
ולקחת את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃
11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי
את נשיך לעיניך ונתתי לרעך ושכב עם נשיך לעיני
השמש הזאת׃ 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה
את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש׃ 13 ויאמר
דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה
העביר חטאתך לא תמות׃ 14 אך כי נאץ נאצת את
אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילד לך מות יומת׃
15 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ויחלא׃ 16 ויבקש דוד את האלהים
בעד הילד ויצם דוד צום ויבא ויליו ויתעלה על הארץ׃
17 ויקומו זקני ביתו עליו להקים אתו מעל הארץ
ולא אבה ולא אכל עמם לחם׃ 18 ויהי ביום השביעי
וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי הילד מת
כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ושמע בקלנו
ואיך נאמר אליו הילד מת ועשה רעה׃ 19 וירא דוד
כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד
אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ 20 ויקם דוד מן
הארץ ויסך וסך וישנא סמלתיו ויבא בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃
21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה עשית בעבור
הילד חי צמת ובכית ואחרי מות הילד קמת ותאכל
לחם׃ 22 ויאמר בעד הילד בהיותו חי צמתי ואבכה
כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה והחי הילד׃ 23 ועתה
למה זה אני צם הוכל להשיבו עוד אני הולך אליו
והוא לא ישוב אלי׃ 24 ואת בת שבע אשת דוד
נחם את אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן
ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו׃ 25 וישלח ביד
נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה׃
26 וילחם יואב ברבה בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃
27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה
גם לכדתי את עיר המים׃ 28 ועתה אסף את יתר
העם וחנה על העיר ולכדה ואני אלכד את העיר
ונקרא שמה עלי׃ 29 ויאסף דוד את כל העם וילך
רבתה וילחם בה ויקחה׃ 30 ויסר את עטרת מלכם
מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה היתה על
ראש דוד ויהי על ראש שלמה הרבה מאד את שלל
העיר הוציא׃ 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם
במגרות ובמגרות הברזל ובמגזרות הלבנים ויעש להם
כן לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃

פרק יג

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה
תמר ויאהבה אמנון בן דוד׃ 2 ויצר לאמנון עד
להתחלות על תמר אחותו כי בתולה היא ויפלא
בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ 3 ולאמנון רע
ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד׃
4 ויאמר לו מדע אתה כך בן המלך אתה מדי בקר
בקר הלא תגיד לי ויאמר אליו אמנון את תמר אחות
אבשלום אחי אני אוהב׃ 5 ויאמר אליו יונדב שכב
על משכבך והתחל והיה כי יבא אביך לראותך ואמרת
אליו תבא נא תמר אחותי ותתן לחמני ועשתה את
האכלה לעיני ואראה ואכלתי מידה׃ 6 וישכב אמנון
ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך

(11) שמ. יז: 8.
(12) דב. ז: 20. יהו. א: 18. 19. 21. שמ. יג: 1.
(14) שמ. טז: 14. יט: 19. יהו. י: 17. א. שמ. ו: 15. שמ. יט: 16. נח. ב: 50. 44. 45. שמ. יד: 4.
(15) נח. ח: 7. שמ. יז: 1. יג: 7.
(16) נח. ב: 50. 41. 42. שמ. יב: 12. שמ. טז: 37–44. שמ. יח: 16. יח: 8.
(17) ד. כא. ב: 11. שמ. יב: 7.

(18) שמ. טז: 19. יב: 4.

1 א: הלא.

2 ב: מלכו.

9. מש. א: 2. שמ. טז: 19. 8. יח: 17. 19.
(6) תה. 137: 8. נז. נ: 50. 15.
29. נא: 24. 49. ד. שמ. ד: 18: 3.
14. שמ. יג: 10. יד: 10. (12) שמ. יז: 4.
19: 16. (13) שמ. כז: 13.
(7) שמ. כח: 2. מצ. נד. (15) שמ. יח: 3. 11.
47: 7. 8. ער. ב: 15. (16) שמ. יז: 4.
(8) נד. מז: 9. שמ. יח: 10. (17) שמ. יח: 10. נד. כג: 14. כז. 29. (18) שמ. כז: 30. 31. שמ.
17: 16. נא. נ: 50. 34. שמ. 11: 17. יח: 9. יג: 4.
(9) שמ. כו: 16. 17. שמ. יז: 2. יח: 3. נ: 50. 46. (19) מצ. ז: 6. ו. שמ. ד: 18. יח: 18. יט: 3. יב: 2. שמ. כז: 30.
(10) נד. כא: 9. שמ. יד: 14. יח: 8.

וְעֹלָתְכֶם כֹּה אֵב וְזִבְחֵיכֶם לִי לֹא עָרַב כִּי לֹא הִכְאַבְתִּיךָ בִּלְבוֹנָה וְלֹא הִלְאִיתִיךָ בְּחֶלְבֵי זְבָחֶיךָ אַךְ הִכְבַּדְתַּנִי בַּחַטֹּאתֶיךָ הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ׃ 20 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ 21 הַזְכִּירֵנִי נִשָּׁפְטָה יָחַד סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 22 אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָאוּ וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי׃ 23 וַיְחַלְּלוּ שָׂרַי קֹדֶשׁ וָאָחֳרִים לְקְלָלָה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל לְגִדּוּפִים׃ 24 וְעַתָּה חִלַּלְתִּי שָׂרֵי קֹדֶשׁ יַעֲקֹב לְחֵרֶם וְיִשְׂרָאֵל לִגְדוּפִים׃

מה.

1 וְעַתָּה שְׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה עֹשֶׂךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן יַעְזְרֶךָ אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וִישֻׁרוּן בָּחַרְתִּי בּוֹ׃ 3 כִּי אֶצְקֹת מַיִם עַל צָמֵא וְנֹזְלִים עַל יַבָּשָׁה אֶצְקֹת רוּחִי עַל זַרְעֶךָ וּבִרְכָתִי עַל צֶאֱצָאֶיךָ׃ 4 וְצָמְחוּ בְּבֵין חָצִיר כַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מָיִם׃ 5 זֶה יֹאמַר לַיהוָה אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה׃ 6 כֹּה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים׃ 7 וּמִי כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידָהּ וְיַעַרְכָהּ לִי מִשּׂוּמִי עַם עוֹלָם וּמִצְאוֹת וְתָבוֹאֶינָה יַגִּידוּ לָמוֹ׃ 8 אַל תִּפְחֲדוּ וְאַל תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדָי וְאֵין צוּר בַּל יָדָעְתִּי׃ 9 יֹצְרֵי פֶסֶל כֻּלָּם תֹּהוּ וַחֲמוּדֵיהֶם בַּל יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵמָּה לֹא יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ 10 מִי יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסַךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל לוֹ׃ 11 הֵן כָּל חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְחָרָשִׁים מֵאָדָם הֵמָּה יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעַמְדוּ יִפְחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ 12 חָרָשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל בַּפֶּחָמִים וּבַמַּקָּבוֹת יְצָרֲהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם יִרְעַב וְאֵין כֹּחַ לֹא שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ 13 חָרָשׁ עֵץ נָטָה קָו יְשָׂרְטֵהוּ בַּשֶּׁרֶד יַעֲשֵׂהוּ וּבַמַּקְצֻעוֹת יְתָאֲרֵהוּ וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתֹאַר אִישׁ כִּתְפָאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בְּבָיִת׃ 14 לִכְרֹת לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וּבָלוּט אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ בְּעֹצֶם הַיָּעַר נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ 15 וְהָיָה לָאָדָם לִבְעֹר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיָּחָם אַף וַיֹּאפֶה אַף וַיַּעַשׂ אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂה פֶסֶל וַיִּסָּגֶד לוֹ׃ 16 חֶצְיוֹ שָׂרַף בָּאוּר עַל חֶצְיוֹ בָּשָׂר יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי אוּר׃ 17 וְיֶתְרוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד לוֹ וְיִשְׁתָּחוּ וְיִתְפַּלֶּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ 18 לֹא יָדְעוּ וְלֹא הֵבִינוּ כִּי טָח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבָּם׃ 19 וְלֹא יָשִׁיב אֶל לִבּוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא הֵבִין לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בָאוּר וְאַף אָפִיתִי עַל גֶּחָלָיו לָחַמְתִּי אֶצְלֶה בָשָׂר וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֲבָה אֶעֱשֶׂה לְבֻל עֵץ אֶסְגֹּד׃ 20 רֹעֶה אֵפֶר לֵב הוֹתָל הִטָּהוּ וְלֹא יַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ 21 זְכָר אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֶׁנִּי׃ 22 מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ 23 רַנְּנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ רִנָּה הָרִים יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ 24 כֹּה אָמַר גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבָּטֶן אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִתִּי׃

(20) נד. 44: 23. 49: 13. נו. 51: 48. כה. 11: 49. 50. ירמ. 19: 2. (21) נו. 51: 64. ירמ. 12: 8. 16: 20. (22) נד. 24: 8. נו. 7: 34. 16: 9. 25: 10. סע. 26: 13. (23) נו. 25: 10. 7: 34. 16: 9. 25: 10. 33: 11. נד. 23: 8. ה. מכ. 9: 22. נסע. 3: 4. ירמ. 17: 2. 5. (24) ירמ. 17: 6. נו. 51: 49.

(1) ירמ. 11: 15. 4: 11. 7: 10. 12. 10: 12. (2) ירמ. 15: 3. 16: 7. דב. 32: 43. ירמ. 6: 10. 18: 20. (3) נד. 34: 10. ירמ. 14: 11. 18: 9. 18. (4) ירמ. 4: 4. 6. 10. 5: 14. 1. בראי. 16: 36. נסח. 5: 13. 8: 6. ירמ. 5: 14. (5) סע. 134: 1. 135: 1. ירמ. 11: 18. 20: 12. (6) סע. 1: 24. 43: 2. ירמ. 14: 2. 11: 15. 17. 12: 10. 21: 22. (7) סע. 22: 2. 25: 10. ה. סע. 11: 2. נו. 5: 32. ירמ. 21: 2. 9. (8) סע. 45: 13. 14. סע. 16: 10. ירמ. 3: 18. סע. 132: 9. (9) סע. 22: 2. 3. כה. 14: 16. 15. ירמ. 21: 5. 22: 6. (10) ירמ. 22: 8. בר. 10: 26. 14: 14. 15. ירמ. 22: 9. 1. סע. 5: 10. ירמ. 12: 17. (11) ירמ. 15: 5. 6: 2. 3: 14. נד. 11: 4. (12) ירמ. 1: 14. 2: 18. 6: 2. 2: 17. 19: 16. (13) נד. 63: 2. 3. סע. 1: 1. 1. סע. 5: 7. (14) ירמ. 14: 20. סע. 28: 3. ירמ. 4: 4. 7: 9. (15) נד. 11: 4. ה. אס. 2: 8. ירמ. 1: 16. 19. אס. 21: 9. 2: 27. 12: 5. נד. 63: 3. ירמ. 14: 19. 20. (16) ירמ. 19: 12. דב. 2: 47. 1. שה. 6: 15. ירמ. 17: 14. (17) ירמ. 19: 21. סע. 39: 17. (18) סע. 39: 18. 20. (19) ירמ. 16: 16. 17. 13: 14. (20) ירמ. 16: 13. 14. 13: 12. 15. 20: 10. דב. 7: 11. ירמ. 14: 10. 21. 8.

[1] מ: קדש.

25 מֵפֵר אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ 26 מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וְעֵצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַ͏ִם תּוּשָׁב וְלָעָרִים בִּנְיָן תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃ 27 הָאֹמֵר לַמְצוּלָה חָרְבִי וְאֶת כָּל יְאוֹרַיִךְ אוֹבִישׁ׃ 28 הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רוֹעִי וְכָל חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַ͏ִם תִּבָּנֶה וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃

מו.

1 כָּרַע בֵּל נָשַׁח נְבוֹ הָיוּ צִלְמֵיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה נְשָׂאֵיכֶם מַעֲמָסָה עֲגוּמָה לַעֲיֵפָה׃ 2 כָּרְעוּ נָשְׁחוּ יָחַד לֹא יָכְלוּ מַלֵּט מַשָּׂא וְנַפְשָׁם בַּשִּׁבְיָה תֵּלַכְנָה׃ 3 שִׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַסְּבָלִים מִנִּי בָטֶן הַנְּשׂוּאִים מִנִּי רָחַם׃ 4 וְעַד זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט׃ 5 אֶל מִי תְדַמְּיוּנִי וְתַשְׁוּוּנִי וְתַעֲרְכוּנִי וְנִדְמֶה׃ 6 הָרִיקִים כִּיס יִשְׁקְלוּ זָהָב וְכֶסֶף בְּמֹאזְנַיִם יְשָׁקֵלוּ יַשְׂכִּרוּ צוֹרֵף וַיַּעֲשֵׂהוּ אֵל וַיִּסְגֹּדוּ אַף יִשְׁתַּחֲווּ׃ 7 יִשָּׂאוּהוּ עַל כָּתֵף יִסְבְּלוּהוּ וְיַנִּיחוּהוּ תַּחְתָּיו וַיַּעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָזוּז אַף כִּי יִזְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעַ׃ 8 זִכְרוּ זֹאת וְהִתְאַשָּׁשׁוּ הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל לֵב׃ 9 זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֵין כָּמוֹנִי׃ 10 מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ לֵאמֹר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃ 11 קֹרֵא מִמִּזְרָח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי אַף דִּבַּרְתִּי אַף אֲבִיאֶנָּה יָצַרְתִּי אַף אֶעֱשֶׂנָּה׃ 12 שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְדָקָה׃ 13 קָרַבְתִּי צִדְקִי לֹא תִרְחָק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃

מז.

1 רְדִי וְשִׁבִי עַל עָפָר בְּתוּלַת בַּת בָּבֶל שְׁבִי אֶרֶץ אֵין כִּסֵּא לְבַת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא לָךְ רַכָּה וַעֲנוּגָה׃ 2 קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת׃ 3 תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם׃ 4 גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ 5 שְׁבִי דוּמִי בַחֹשֶׁךְ בַּת כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא לָךְ גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת׃ 6 קָצַפְתִּי עַל עַמִּי חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד׃ 7 וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְּבֶרֶת עַד לֹא שַׂמְתְּ אֶל לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃ 8 וְעַתָּה שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמֶרֶת בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שִׁכְלֻ הַוָּלָד׃ 9 וּבָאוּ לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה פִּתְאֹם בְּיוֹם אֶחָד שִׁכְלֻ הַוָּלָד וְאַלְמָנוּת בְּתַמָּם עָלַיִךְ בָּאוּ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעֹצֶם חַבָּרַיִךְ עָצְמוּ מְאֹד׃ 10 וַתִּבְטְחִי בְּרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא שׁוֹבְבָתְךָ וַתֹּאמְרִי בְּלִבֵּךְ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד׃ 11 וּבָא עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחַר וְתִפֹּל עָלַיִךְ הוֹוָה לֹא תוּכְלִי כָפְרָהּ וְתָבוֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי׃ 12 עִמְדִי נָא בְלַחֲשַׁיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרַיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הוֹעִיל אוּלַי תָּעֹזִּי׃ 13 נָלְאִית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעוּךְ הַחֹבְרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים הַמֹּדִעִים לֶחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃ 14 הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שָׂרְפָתַם לֹא יַצִּילוּ אֶת נַפְשָׁם מִיַּד לֶהָבָה אֵין גַּחֶלֶת לְחֹם אוֹר נֶגְדּוֹ אִם שָׁבֶת׃ 15 כֵּן הָיוּ לָךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרַיִךְ אִישׁ לְעִבְרָתוֹ תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעַ לָךְ׃

(25) ישע. 19: 3. 44: 25. ירמ. 50: 36. (26) ישע. 44: 28. 58: 12. 61: 4. (27) ישע. 50: 2. (28) ישע. 44: 28. (1) ישע. 21: 9. ירמ. 50: 2. (2) ישע. 20: 4. (3) ישע. 44: 1. 2. (4) ישע. 41: 4. (5) ישע. 40: 18. 25. (6) ישע. 40: 19. (7) ישע. 22: 25. (8) ישע. 44: 19. (9) ישע. 41: 22. 43: 9. 18. 46: 10. (10) ישע. 41: 4. 22. 43: 13. (11) ישע. 41: 2. 25. (12) ישע. 51: 1. 7. (13) ישע. 51: 5. 6. 8. (1) ישע. 3: 26. 47: 1. ירמ. 48: 18. (2) ישע. 32: 11. (3) ישע. 49: 5. (4) ישע. 41: 14. 44: 6. 24. 48: 17. 54: 5. (5) ישע. 47: 7. (6) ישע. 10: 6. (7) ישע. 42: 25. (8) ישע. 32: 9. 11. (9) ישע. 46: 9. (10) ישע. 41: 22. 23. 42: 9. 43: 18. 19. 46: 10. (11) ישע. 41: 2. 25. (12) ישע. 46: 12. (13) ישע. 46: 13. (1) ישע. 20: 4. (2) ישע. 3: 17. (3) ישע. 10: 6. (4) ישע. 3: 26. (5) ישע. 3: 17. (6) ישע. 42: 24. (7) ישע. 10: 5. (8) ישע. 32: 9. (9) ישע. 10: 13. (10) ישע. 10: 7. (11) ישע. 10: 8. (12) ישע. 10: 9. (13) ישע. 10: 10. (14) ישע. 10: 11. (15) ישע. 10: 12. (16) ישע. 10: 14. (17) ישע. 10: 15. (18) ישע. 10: 16. (19) ישע. 10: 17. (20) ישע. 10: 18. (21) ישע. 10: 19. (22) ישע. 10: 20. (23) ישע. 10: 21. (24) ישע. 10: 22. (25) ישע. 10: 23.

וְעַתָּה דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם כֹּל אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־אָחִיו
לֵאמֹר הֲיָדוֹעַ תֵּדָעוּן כִּי אִם־לֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נְאֻם־יְהוָה: כִּי
21 אֶת־הַיְהוּדִים.* אֲשֶׁר שַׂמְתִּי יָם גְּבוּל לַחוֹל חֹק עוֹלָם וְלֹא יַעַבְרֻנּוּ
וַיִּתְגָּעֲשׁוּ גַלָּיו וְלֹא יָכֹלוּ וְשָׁאֲגוּ הֲמָיוּ וְלֹא יַעַבְרֻנּוּ: וְלָעָם הַזֶּה
הָיָה לֵב סוֹרֵר וּמֹרֶה סָרוּ וַיֵּלֵכוּ: וְלֹא אָמְרוּ בְלִבָּם נִירְאָה־נָּא
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם־וְיוֹרֶה בְּעִתּוֹ לָנוּ שָׁבֻעוֹת חֻקּוֹת
קָצִיר יִשְׁמָר־לָנוּ: כִּי עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶּה וְחַטֹּאתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב
מִכֶּם: כִּי נִמְצְאוּ בְעַמִּי רְשָׁעִים שֹׁרְרִים כְּיוֹקְשִׁים יַצִּיבוּ מַשְׁחִית
אֲנָשִׁים יִלְכֹּדוּ: כְּכֶלֶב כְּלוּב מָלֵא תַרְמִית כֵּן בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים עַל־כֵּן
גָּדְלוּ וַיַּעֲשִׁירוּ: שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ גַּם־עָבְרוּ דְבַר־רָע דִּין לֹא דָנוּ דִּין
יָתוֹם וְיַצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ: הֲעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה אִם־בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֹאת לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: שַׁמָּה וְעִפְעָפָה
בָּאָרֶץ עָשָׂה הַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים עַל־יָדָם יִרְדּוּ וְעַמִּי
אָהֲבוּ כֵן: וּמַה־תַּעֲשׂוּ לָאַחֲרִיתָהּ: הַלְלוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִַם
וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מַשָּׂא כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה
מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל: נְוֵה הַצִּיּוֹן הַמְדִמָּה וְהַתְּעַנָּגָה: עָלֶיהָ רֹעִים
בְּעֶדְרֵיהֶם יָבוֹאוּ אֹהָלִים סָבִיב לָהּ רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ: קַדְּשׁוּ עָלֶיהָ
מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַּצָּהֳרַיִם אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יִנְטוּ צִלְלֵי
עָרֶב: קוּמוּ וְנַעֲלֶה בַלָּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת כָּרֹתוּ עֵצָהּ וְשִׁפְכוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִוא הָעִיר הַפְקֻדָה
כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ: כְּהַקִּיר נוֹבִיל מֵימֶיהָ כֵּן הֵבִיל רָעָתָהּ חָמָס
וָשֹׁד יִשָּׁמַע בָּהּ עַל־פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה: הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם פֶּן־
תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן־אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ לֹא נוֹשָׁבָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה בָּצוֹר יְבוֹצְרוּ שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל כְּבַצִּיר שׁוּב יָדְךָ עַל־סַלְסִלוֹת
אֶל־מִי אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלוּן
הַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר־יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה לֹא יַחְפְּצוּ־בוֹ: וּדְבַר־יְהוָה
מָלֵאתִי חָרוֹן אָנֹכִי נִלְאֵיתִי הָכֵל עַל־עוֹלֵל בַּחוּץ וְעַל־סוֹד בַּחוּרִים
יַחְדָּו כִּי גַם־אִישׁ עִם־אִשָּׁה יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם־מָלֵא יָמִים: וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם
לַאֲחֵרִים שָׂדוֹת יַחַד כִּי־אֶטֶה יָדִי אֶל־יוֹשֵׁב הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה:
כִּי־מִקָּטֹנָם וְעַד־גָּדוֹל כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה
שָׁקֶר: וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר בְּנוֹתִי עַל־נְקֹדָה לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין
שָׁלוֹם: הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ
לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: כֹּה אָמַר
יְהוָה עִמְדוּ עַל־דְּרָכוֹת וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם אֵי זֶה דֶּרֶךְ הַטּוֹב
וְהֹלְכוּ בָהּ וּמְצָאוּ מַרְגוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ: וְהַקֹּתִי עֲלֵיכֶם
צֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב: לָכֵן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם
וְיָדְעִי עֵדָה אֲשֶׁר בָּהֶם: שִׁמְעִי הָאָרֶץ הִנֵּה מֵבִיא רָעָה אֶל־הָעָם הַזֶּה
פְּרִי מַחְשְׁבוֹתָם כִּי־לִדְבָרַי לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי וַיִּמְאָסוּ בָהּ: לָמָּה
זֶּה לִי לְבוֹנָה תָּבִוא מִשְּׁבָא וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָקָה עוֹלוֹתֵיכֶם
לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא עָרְבוּ לִי: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל־
הָעָם הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ בָהֶם אָבוֹת וּבָנִים יָחַד שָׁכֵן וְרֵעַ יֹאבֵדוּ:
כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי
אָרֶץ: קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה
וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־צִיּוֹן: שָׁמַעְנוּ
שִׁמְעָהּ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה הֶחֱזִקַתְנוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה: אַל־תֵּצְאִי הַשָּׂדֶה
וּבַדֶּרֶךְ הָלוֹךְ אַל־תֵּלֵכִי כִּי חֶרֶב לְאוֹיֵב לָהּ מָגוֹר מִסָּבִיב: בַּת־עַמִּי
חִגְרִי שָׂק וְהִתְפַּלְּשִׁי בָּאֵפֶר אֵבֶל יָחִיד עֲשִׂי־לָךְ מִסְפֵּד מַר כִּי
פֶתַע יָבוֹא שֹׁדֵד עָלֵינוּ: בָּחוֹן נְתַתִּיךָ בְעַמִּי מִבְצָר וְתֵדַע וְתִבְחַן אֶת־
דַּרְכָּם: כֻּלָּם סָרֵי סָרָה הֹלְכֵי רָכִיל נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל כֻּלָּם מַשְׁחִיתִים
הֵמָּה: נָתַךְ הָפַח מֵאֵשׁ עוֹפָרָת לַשָּׁוְא צָרַף צָרוֹף וְרָעִים לֹא נִתָּקוּ:
כֶּסֶף סִגִים יִקְרְאוּ לָהֶם כִּי מָאַס יְהוָה בָּם: כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ
בְּשַׁעֲרֵי בֵית־יְהוָה וְקָרָאתָ שָׁם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שִׁמְעוּ דְבַר־
יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאַשְׁכִּנָה
אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: אַל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר הֵיכַל
יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה: כִּי אִם־הֵיטֵב תֵּיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם
וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוֹ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: גֵּר יָתוֹם
וְאַלְמָנָה אַל־תַּעֹשְׁקוּ וְדָם נָקִי אַל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לְרָעַת לָכֶם: אָז אַשְׁכִּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לָכֶם
אֶל־דִּבְרֵי הַשֶּׁקֶר אֲשֶׁר לֹא יוֹעִלוּ: הֲגָנֹב רָצֹחַ וְנָאֹף וְהִשָּׁבַע לַשֶּׁקֶר
וְקַטֵּר לַבָּעַל וְהָלוֹךְ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם: וּבָאתֶם
וַעֲמַדְתֶּם לְפָנַי בַּבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וַאֲמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ
לְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה: הֲמְעָרַת פָּרִצִים הַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אָנֹכִי הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם־יְהוָה:
כִּי אִם־לְכוּ־נָא אֶל־מְקוֹמִי אֲשֶׁר בְּשִׁלוֹ אֲשֶׁר הִשְׁכַּנְתִּי שְׁמִי בָּרִאשׁוֹנָה
וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רָעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה עֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נְאֻם־יְהוָה וָאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וָאֶקְרָא לָכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: וְעָשִׂיתִי לַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא
שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם בֹּטְחִים בּוֹ וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשִׁלוֹ: וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פָּנַי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי
אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֶת־כָּל־זֶרַע אֶפְרָיִם: וְאַתָּה אַל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם
הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה וְאַל־תִּפְגַּע בִּי כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ
אֹתָךְ: אִם־אֵינְךָ רֹאֶה מַה־הֵמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם:
הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים וְהָאָבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת
בָּצֵק לַעֲשׂוֹת כַּוָּנִים לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וְלַהַסִּיךְ נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
לְמַעַן הַכְעֹסִי אוֹתִי: הֲאֹתִי הֵמָּה מַכְעִסִים נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־עַצְמָם
לְבֹשֶׁת פְּנֵיהֶם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אַפִּי וַחֲמָתִי נִתָּכֶת עַל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׂדֶה וְעַל־פְּרִי הָאֲדָמָה
וּבָעֲרָה וְלֹא תִכְבֶּה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלוֹתֵיכֶם
סְפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאִכְלוּ בָשָׂר: כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים
בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־דִּבְרֵי עוֹלָה וָזָבַח: כִּי אִם־
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם וְהָלַכְתֶּם בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן
יִיטַב לָכֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיֵּלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹת בִּשְׁרִרוּת
לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים: לְמִיּוֹם הֱיוֹת אֲבוֹתֵיכֶם עַל־אַדְמַת
מִצְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם
וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ: וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת־עָרְפָּם
הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתֵיהֶם: וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּךָ: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה
וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם: גֹּזִּי נִזְרֵךְ וְהַשְׁלִיכִי וְשָׂאִי עַל־שְׁפָיִים קִינָה כִּי־מָאַס
יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת־דּוֹר עֶבְרָתוֹ: כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינַי נְאֻם־
יְהוָה שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו לְטַמְּאוֹ: וּבָנוּ
בָּמוֹת הַתֹּפֶת אֲשֶׁר בְּגֵי בֶן־הִנֹּם לִשְׂרֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם
בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי: לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמֵר עוֹד הַתֹּפֶת וְגֵי בֶן־הִנֹּם כִּי אִם־גֵּי הַהֲרֵגָה וְקָבְרוּ
בְתֹפֶת מֵאֵין מָקוֹם: וְהָיְתָה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ וְאֵין מַחֲרִיד: וְהִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמִחוּצוֹת יְרוּשָׁלִַם
קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה כִּי לְחָרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ:
בָּעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת
שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת־עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם מִקִּבְרֹתָם: וְהִשְׁטִחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר אָהֲבוּם וַאֲשֶׁר עָבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם
וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
יִהְיוּ: וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה
הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם־
יְהוָה צְבָאוֹת: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הֲיִפֹּל וְלֹא יָקוּם אִם־
יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב: לָמָּה שָׁבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלִַם מְשׁוּבָה נֶצַח הֶחֱזִיקוּ
בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ לָשׁוּב: הִקְשַׁבְתִּי וְשָׁמָעְתִּי לֹא־כֵן דִּבֵּרוּ אֵין־אִישׁ
נִחָם עַל־רָעָתוֹ לֵאמֹר מֶה עָשִׂיתִי כֻּלּוֹ שָׁב בְּמֻרְדְּתָם כְּסוּס שָׁטַף
בַּמִּלְחָמָה: גַּם־חֲסִידָה בַשָּׁמַיִם יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסִיס וְעָגוּר שָׁמְרוּ
אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט יְהוָה: אֵיכָה תֹּאמְרוּ חֲכָמִים
אֲנָחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סֹפְרִים:
הֹבִישׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וְנִלְכָּדוּ הִנֵּה בִּדְבַר־יְהוָה מָאָסוּ וְחָכְמַת מָה לָהֶם:
לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתָם לְיוֹרְשִׁים כִּי מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל
כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בָּצַע מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָׁקֶר: וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר
בַּת־עַמִּי עַל־נְקֹדָה לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם: הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה
עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת
פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: אָסֹף אֹסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן
וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם: מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ
יְשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הִדְמָנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה: קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת
מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה: מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו
רָעֲשָׁה כָּל־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ עִיר וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הִנְנִי
מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְּׁכוּ אֶתְכֶם
נְאֻם־יְהוָה: מַכְאִיבִי עָלַי יָגוֹן עָלַי לִבִּי דָוֶה: הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי
מֵאֶרֶץ מַרְחֹקֹת הַיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם־מַלְכָּהּ אֵין בָּהּ מַדּוּעַ הִכְעִסוּנִי
בִּפְסִלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נֵכָר: עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ וַאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשָׁעְנוּ:
עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי קָדַרְתִּי שַׁמָּה הֶחֱזִקָתְנִי: הֲצֳרִי אֵין
בְּגִלְעָד אִם־רוֹפֵא אֵין שָׁם כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרוּכַת בַּת־עַמִּי:
מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֵת חַלְלֵי
בַּת־עַמִּי: מִי־יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אוֹרְחִים וְאֶעֶזְבָה אֶת־עַמִּי וְאֵלְכָה
מֵאֲלֵיהֶם כִּי כֻלָּם מְנָאֲפִים עֲצֶרֶת בֹּגְדִים: וַיַּדְרִכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם
שֶׁקֶר וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ כִּי מֵרָעָה אֶל־רָעָה יָצָאוּ וְאֹתִי לֹא
יָדָעוּ נְאֻם־יְהוָה: אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אָח אַל־תִּבְטָחוּ כִּי כָל־
אָח עָקֹב יַעְקֹב וְכָל־רֵעַ רָכִיל יְהַלֵּךְ: וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ וֶאֱמֶת לֹא
יְדַבֵּרוּ לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר־שָׁקֶר הַעֲוֵה נִלְאוּ: שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה
בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת נְאֻם־יְהוָה: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי צָרְפָם
וּבְחַנְתִּים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת־עַמִּי: חֵץ שָׁחוּט לְשׁוֹנָם מִרְמָה
בְּפִיהוּ שָׁלוֹם אֶת־רֵעֵהוּ יְדַבֵּר וְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ: הַעַל־אֵלֶּה לֹא־אֶפְקֹד
נְאֻם־יְהוָה אִם־בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֹאת לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל־הָרִים אֶשָּׂא
בְכִי וָנֶהִי וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי עוֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ
קוֹל מִקְנֶה מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ: וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלִַם
לְגַלִּים מְעוֹן תַּנִּים וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: מִי
הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֶן אֶת־זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי־יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּדָהּ עַל־מָה
אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עוֹבֵר: וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עָזְבָם אֶת־
תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא הָלְכוּ בָהּ: וַיֵּלֶךְ
בִּשְׁרִרוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם אֲבוֹתָם: לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַאֲכִלֵם אֶת־הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים
מֵי רֹאשׁ: וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי
אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִתְבּוֹנְנוּ
וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וְתָבוֹאנָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹא: וּתְמַהֵרְנָה
וְתָשֵׂאנָה עָלֵינוּ נֶהִי וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵינוּ יִזְּלוּ מָיִם: כִּי קוֹל
נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדַּדְנוּ בֹשְׁנוּ מְאֹד כִּי עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ
מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: כִּי־שִׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר־פִּיו וְלַמֵּדְנָה
בְנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה: כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלֹּנֵינוּ בָּא בְאַרְמְנוֹתֵינוּ
לְהַכְרִית עוֹלֵל מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת: דַּבֵּר כֹּה נְאֻם־יְהוָה וְנָפְלָה
נִבְלַת הָאָדָם כַּדֹּמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֹּצֵר וְאֵין
מְאַסֵּף: כֹּה אָמַר יְהוָה אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
בִּגְבוּרָתוֹ אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ: כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלַּל הַמִּתְהַלֵּל
הַשְׂכֵּל וְיָדוֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי
בְאֵלֶּה חָפָצְתִּי נְאֻם־יְהוָה: הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל־כָּל־
מָוּל בְּעָרְלָה: עַל־מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֱדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב
וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עֲרֵלִים וְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל עֲרֵלֵי לֵב: שִׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמָדוּ וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם
אַל־תֵּחָתּוּ כִּי יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה: כִּי חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא כִּי־עֵץ
מִיַּעַר כָּרָת מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד: בְּכֶסֶף וּבְזָהָב הֵיטִיבוּ בְּמַסְמְרוֹת
וּבְמַקָּבוֹת יְחַזְּקוּהוּ וְלֹא יָפִיק: כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה וְלֹא יְדַבֵּרוּ נָשׂוֹא
יִנָּשֹׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ אַל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא יָרֵעוּ וְגַם הֵטִיב אֵין עִמָּם:
אֵין כָּמוֹךָ יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ
הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יֶאֱתָיֶה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם אֵין כָּמוֹךָ:
וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִוָּסְרוּ מוֹרֵה הֶבֶל עֵצִים הֵמָּה: כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ
יוּבָא וְזָהָב מֵאוּפָז מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וְיַד צוֹרֵף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם מַעֲשֵׂה
חֲכָמִים כֻּלָּם: וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקְּצָפוֹ
תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וְלֹא יָכְלוּ גוֹיִם זַעְמוֹ: כֹּה תֹאמְרוּ לָהֶם אֱלֹהִים א

8 ואין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך׃
9 כל גוים אשר עשית יבאו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך׃
10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך׃ ס
11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך׃
12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם׃
13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה׃
14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם׃
15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃
16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך׃
17 עשה עמדי אות לטובה וירא שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני׃ ס

פרק פז. לבני קרח מזמור שיר׃

1 יסודתו בהרי קדש׃
2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב׃
3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה׃
4 אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה עמלק וכוש יולד זה שם׃
5 ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון׃
6 יהוה יספר בכתוב עמים זה יולד שם סלה׃
7 וגם שרים כחללים עליך כל מעיני׃

פרק פח. שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי׃

8 יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה נגדך׃
9 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי׃
10 כי שבעה רעות נפשי וחיי לשאול הגיעו׃
11 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין אפס׃
12 בין מתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו׃
13 שתני בבור תחתיות במחשכים במצולות׃
14 עלי סמכו חרונך וכל משבריך ענית סלה׃
15 הרחקת מודעי ממני שתני תועבות למו סגר ולא אצא׃
16 עיני דאבה מעני יהוה קראתיך כל היום שטחתי אליך כפי׃
17 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה׃
18 האם יספר בקבר חסדך אמונתך באבדון׃
19 הידע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה׃
20 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תקדמך תפלתי׃
21 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני׃
22 עני אנכי ונוסע מנעורי נשאתי אמיך אפונה׃
23 עליך עברו חרונותיך בעותיך צמתתוני׃
24 סבבוני כמים היום כלו יחד הקיפו עלי׃
25 הרחקת ממני אהוב ורע מידעי מחשך׃

פרק פט. משכיל לאיתן האזרחי׃

1 חסדי יהוה עולמים אשיר לדר ודר אודיע אמונתך בפי׃
2 כי אמרתי עולם חסד יבנה בשמים תכין אמונתך בהם׃
3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי׃
4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
5 והודו שמים פלאך אף אמונתך בקהל קדשים׃
6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים׃
7 אל נערץ מאד בסוד קדשים ונורא על כל סביביו׃
8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך׃
9 אתה מושל בגאון הים בשוא גליו אתה תשבחם׃
10 אתה דכית כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך׃
11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה יסדתם׃
12 צפון ותימן אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו׃
13 לך זרוע עם גבורה תעז יד תרום ימינך׃
14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך׃
15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון׃
16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו׃
17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃
19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם׃
20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃
21 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃
22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענה׃
23 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃
24 ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו׃

(9) ירמ. 15: 1. 6. 7. 19: 7. 21: 2.
(10) ירמ. 1: 10. 17: 3. יש. 48. ירמ. 21: 2.
(11) ירמ. 22: 5. 21: 23.
(12) יש. 48: 31-34.
(13) יש. 48: 31-34.
(14) מש. 16: 18. ירמ. 2: 9. יח. 2: 20.
(15) יש. 40: 3. יש. 2: 1. ירמ. 11: 1.
(19) בר. 54: 11. (21) ירמ. 22: 2. (22) מש. 4: 23. (23) בר. 24: 23. 60: 19. 20. ירמ. 22: 5. 21: 11. (24) בר. 60: 3. 5. 11. 66: 12. (25) בר. 60: 11. 20. יש. 14: 7. ירמ. 22: 5. (26) ירמ. 21: 24. (27) בר. 35: 8. 52: 1. 60: 21. מש. 3: 17. ירמ. 22: 14. 15. יש. 4: 3. ירמ. 3: 5. 13: 8. 20: 12.

(1) יש. 47: 1. יח. 14: 8. (2) יש. 47: 12. ירמ. 21: 12. 21: 2. ירמ. 2: 9. ירמ. 2: 7. 21: 24. (3) יח. 14: 11. יש. 48: 35. (4) מש. 5: 8. ז. יש. 13: 12. ז. מש. 3: 2. ירמ. 3: 12. 14: 1. (5) ירמ. 21: 23. 25. יש. 27: 7. יב. 36: 9. 84: 11. יב. 7: 27. יש. 3: 13. (6) ירמ. 19: 9. 21: 5. 1. ירמ. 3: 21. (7) ירמ. 3: 11. 22: 10. 12. 20. 1: 3. (8) ירמ. 19: 10. (9) ירמ. 19: 10. (10) יב. 8: 26. 12: 4. 9. ירמ. 10: 4. 1: 3. (11) יש. 3: 27. יב. 10: 12. ס. מש. 3: 13.

---

[1]ו: דמיתיך. [2]ו: מתים לכן מצבה תהיה לכל. [3]ו: ומי לכל בנה מצבה.

12 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לַמֶּלֶךְ הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּא דָוִיד שֹׁפֵט עַל־יְהוּדָה הָאֹמְרִים שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה׃ 13 הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ לֹא־בְצֶדֶק וַעֲלִיֹּתָיו לֹא־בַמִּשְׁפָּט רֵעֵהוּ יַעֲבֹד חִנָּם וּפָעֳלוֹ לֹא יִתֶּן־לוֹ׃ 14 הָאֹמֵר אֶבְנֶה־לִּי בַיִת רְחָבִים וַעֲלִיּוֹת מְרֻוָחִים וּפֹרֵץ לוֹ חַלּוֹנִים סָפוּן בָּאָרֶז וְחָמוּר בַּשָּׁשׁ׃ 15 הֲתִמְלֹךְ כִּי אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז אִם־אָבִיךָ לֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אָז טוֹב לוֹ׃ 16 דָּן דִּין עֲנִי וְאֶבְיוֹן אָז טוֹב הֲלוֹא־הִיא הַדַּעַת אֹתִי נְאֻם־יְהוָה׃ 17 כִּי אִם־עֵינֶיךָ וְלִבְּךָ אִם־לֹא עַל־בִּצְעֲךָ וְעַל־דַּם־הַנָּקִי לְשָׁפְכוֹ וְעַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הָרִצּוּץ לַעֲשׂוֹת׃ 18 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יִסְפְּדוּ־לוֹ הוֹי אָחִי וְהוֹי אָחוֹת לֹא־יִסְפְּדוּ־לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ׃ 19 קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר סָחוֹב וְהִשְׁלִיךְ מֵעֵבֶר לְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 20 עֲלִי־לְבָנוֹן וְצַעֲקִי וּבַבָּשָׁן תְּנִי קוֹלֵךְ וְזַעֲקִי מֵעֲבָרִים כִּי נִשְׁבְּרוּ כָּל־מְאַהֲבָיִךְ׃ 21 דִּבַּרְתִּי אֵלַיִךְ בְּשַׁלְוָתֵךְ אָמַרְתְּ לֹא אֶשְׁמָע זֹאת דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרַיִךְ כִּי־לֹא שָׁמַעַתְּ בְּקוֹלִי׃

---

(12) ירמ. 22: 7. נצ. 40: 10. 62: 11. תה. 2: 6. 14: 12. ירמ. 20: 12. (13) נצ. 41: 4. 44: 6. 48: 12. ירמ. 1: 8. 11. 21: 6. (14) דב. 12: 12. ו. שמ. 3: 24. ירמ. 22: 2. 7: 27. 21: (15) ו. סה. 6: 9. 10. ירמ. 5: 19–21. סה. 3: 6. ירמ. 9: 20. 21. 21: 8. ש. 3: 2. (16) ירמ. 1: 1. 5: 5. סה. 17: 24. וש. 6: 12. ס. שה. 1: 19. ירמ. 2: 28. (17) ירמ. 21: 2. 9. נצ. 55: 1. שמ. 7: 37. ירמ. 21: 6. (18) הר. 4: 2. 12: 32. סנה. 30: 6. (19) סש. 32: 33. סנ. 69: 24. ירמ. 22: 28. 13: 3. 5. 8. 28. ירמ. 21: 2. (20) ירמ. 22: 12. שמ. 21: 25. ס. שה. 4: 8. (21) תה. 116: 20. 24. ס 18. 3: דה.

ܚܒܝ
ܕܡܘܡܬܐ ܕܕܡܒ

ܡܫܬܐ ܡܢ ܚܕܬܐ

ܡܓ
ܬܫܡܫܐ ܕܡܪܐ ܚܟܝܡܐ ܕܐܡܪ

תהלים קיט.

אלף דלתים.

א׳ נשמתי.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃

ב׳ בם.

9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה לארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃

ג׳ גמל.

17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נעבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

ד׳ דלקה.

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ה׳ הורני.

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

ו׳ ויבואני.

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

ז׳ זכר.

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

ח׳ חלקי.

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודדוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

ט׳ טוב.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

י׳ ידיך.

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ׳ כלתה.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל׳ לעולם.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

מ׳ מה.

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נ׳ נר.

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

ס׳ סתר.

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי וצני אתה לדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃
119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע׳ עשיתי.

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פ׳ פלאות.

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי כוננ באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

צ׳ צדק.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

ק׳ קראתי.

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ר׳ ראה.

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

ש׳ שרים.

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

ת׳ תקרב.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

---

[1] מ׳: אלפנוהו (נוסחא).

---

(10) תה. 14: 7. 126: 1. נד. 40: 2.
(11) שה. 19: 13.
(12) שה. 8: 7. תה. 5: 11. שה. 1: 3.
(13) שה. 1: 2:
(16) שה. 5: 26. מלכ. 3: 16.
(17) תל. 25: 8.

(1) מלכ. 4: 14. 15. תה. 26: 4. תל. 15: 17.
(2) תה. 119: 35. 47. 92. תכ. 1: 8. תה. 119: 1. 97. 12: 47. שו. 8. 23. תה. 128: 2. נד. 3: 10.

(4) שה. 21: 18. תה. 35: 5. נד. 17: 13. 29: 5. תס. 13: 3.
(6) תה. 37: 18. שה. 1: 7. משל. 10: 14. ד. תהלה. 2: 19.

(1) תה. 46: 6. תל. 4: 25. 26.

(2) תה. 45: 7. משל. 11 41.
(3) תל. 5: 5. כה. 19: 14.
(4) תה. 11: 4. 37: 13. 69: 8. מלכ. 1: 26.
(6) ד. יחז. 5: 7.
(7) תל. 13: 33. יחז. 11: 5. 5: 15.

אלף דלתים.

א׳ נשמתי.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃

ב׳ בם.

9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה לארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃

ג׳ גמל.

17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נעבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃

ד׳ דלקה.

25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

ה׳ הורני.

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃

ו׳ ויבואני.

41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 והלכתי ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃

ז׳ זכר.

49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃

ח׳ חלקי.

57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודדוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

ט׳ טוב.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃

י׳ ידיך.

73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

כ׳ כלתה.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל׳ לעולם.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קצה רחבה מצותך מאד׃

מ׳ מה.

97 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃

נ׳ נר.

105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב׃

ס׳ סתר.

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 סתרי וצני אתה לדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך כי תרמיתם שקר׃
119 סגים השבתה כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע׳ עשיתי.

121 עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃

פ׳ פלאות.

129 פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי כוננ באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃

צ׳ צדק.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃

ק׳ קראתי.

145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ר׳ ראה.

153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי גאלני לאמרתך חיני׃
155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃

ש׳ שרים.

161 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃

ת׳ תקרב.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

---

[2] מ׳: נתנו. [3] מ׳: אמונתך.

ומלכותך מלכות כל עולמים
ומשלתך בכל דור ודור׃
8 סומך יהוה לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים׃
9 עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃
10 פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון׃
11 צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃
12 קרוב יהוה לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת׃[1]
13 רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם׃
14 שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד׃
15 תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃

מזמור ל.

לדוד שיר חנכת הבית׃[2] למנצח. מזמור לדוד׃

1 ארוממך יהוה כי דליתני
ולא שמחת אויבי לי׃
2 יהוה אלהי שועתי אליך
ותרפאני׃
3 יהוה העלית מן שאול נפשי
חייתני מיורדי בור׃
4 זמרו ליהוה חסידיו
והודו לזכר קדשו׃ סלה.
5 כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי
ולבקר רנה׃
6 ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם׃
7 יהוה ברצונך העמדת לגבי עזי
הסתרת פניך הייתי נבהל׃
8 אליך יהוה אקרא
ואל אדני אתחנן׃
9 מה בצעי ברדתי אל שחת
היודך עפר הגיד אמתך׃
10 שמע יהוה וחנני
יהוה היה עזר לי׃
11 הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה׃
12 למען יזמרך כבוד ולא ידום
יהוה אלהי לעולם אודך׃

מזמור לא.

למנצח על שגיונות[3] לדוד׃

1 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם
בצדקתך פלטני׃
2 הטה אלי אזנך מהרה הצילני
היה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני׃
3 כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תנחני ותנהלני׃
4 תוציאני מרשת זו טמנו לי
כי אתה מעוזי׃
5 בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יהוה אל אמת׃
6 שנאתי השמרים הבלי שוא
ואני אל יהוה בטחתי׃
7 אגילה ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי׃
8 ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי׃
9 חנני יהוה כי צר לי
עששה מכעס עיני נפשי ובטני׃
10 כלתה ביגון חייי
ושנותי באנחה
כשל בעוני כחי
ועצמותי עששו׃
11 מכל צוררי הייתי חרפה
ולשכניי מאד
ופחד לידעי
רואי בחוץ נדדו ממני׃
12 נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אובד׃
13 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי
לקחת נפשי זמו׃
14 ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה׃
15 בידיך עתותי
הצילני מיד אויבי ומרדפי׃
16 האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך׃
17 יהוה אל אבוש כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול׃
18 תאלמנה שפתי שקר
הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובבוז׃
19 מה רב טובך אשר צפנת ליריאיך
פעלת לחוסים בך
נגד בני אדם׃
20 תסתירם בסתר פניך
מרכסי איש
תצפנם בסכה
מריב לשונות׃
21 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור׃
22 ואני אמרתי בחפזי
נגזרתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך׃
23 אהבו את יהוה כל חסידיו
אמונים נצר יהוה
ומשלם על יתר עושה גאוה׃
24 חזקו ויאמץ לבבכם
כל המיחלים ליהוה׃

מזמור לב.

משכיל לדוד׃

1 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה׃
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון
ואין ברוחו רמיה׃
3 כי החרשתי בלו עצמותי
בשאגתי כל היום׃
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך
נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה׃
5 חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי
אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עון חטאתי סלה׃
6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת מצוא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו׃
7 אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה׃
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך
איעצה עליך עיני׃
9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עדיו לבלום
בל קרב אליך׃
10 רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו׃
11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב׃

מזמור לג.

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה׃[4]
2 הודו ליהוה בכנור
בנבל עשור זמרו לו׃
3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה׃
4 כי ישר דבר יהוה
וכל מעשהו באמונה׃
5 אוהב צדקה ומשפט
חסד יהוה מלאה הארץ׃
6 בדבר יהוה שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם׃
7 כנס כנד מי הים
נתן בנאדות תהומות׃
8 יראו מיהוה כל הארץ
ממנו יגורו כל יושבי תבל׃
9 כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמד׃
10 יהוה הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים׃
11 עצת יהוה לעולם תעמד
מחשבות לבו לדר ודר׃
12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו
העם בחר לנחלה לו׃
13 משמים הביט יהוה
ראה את כל בני אדם׃
14 ממכון שבתו השגיח
אל כל יושבי הארץ׃
15 היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם׃
16 אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח׃
17 שקר הסוס לתשועה
ובשפע חילו לא ימלט׃
18 הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו׃
19 להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃
20 נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא׃
21 כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
22 יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך׃

---

1 מ׳: דוסיפו. 2 מ׳: דוסיפו לדעת דמזמור. מזמור לדוד דנחנכת.

---

3 מ׳: דוסיפו דמעלות. 4 מ׳: דבנין.

---

(8) סה. 22: 27. 72: 8. 89: 27. ד״ה. 7: 13. 14. ספר. 17: 4. 5. 19: 15.
(9) סה. 89: 23. תלת. 2: 27. 12: 5.
(11) תה. 12: 28. ספר. 2: 12.
(12) דב. 41: 40. ו. תה. 10: 1. ספר. 5: 23. תלת. 6: 16. 17. סה. 34: 8. 84: 12. תהל. 16: 20. נה. 30: 18. יג. 17: 7. קה. 9: 33. 10: 11. ו. ספר. 2: 9.

(1) ד. תה. 15: 12. 16: 15. 16. 15.
(2) ד. תה. 16: 8. סה. 71: 11.
(3) דב. 15: 1. סה. 28: 7. 119: 114. 27: 6.
(4) סה. 34: 4. 2: 6. 43: 3. 99: 9.
(5) תה. 26: 6. סה. 4: 8. תהל. 3: 24.
(6) סה. 27: 3.
(7) נה. 10: 29. 17. סה. 58: 6. ויק. 5: 30.
(8) תהל. 31: 31. נה. 43: 4. 13. יג. 14. 33. 35: 11. 19. 18. סה. 3: 5. 25. 18. 19. 26. 5. 12: 10.

(3) ד. תהל. 2: 19. ד. ספר. 2: 9.
(4) יח. 4: 26. סה. 77: 6. ד. סה. 13: 5.
(5) דה״א. 33: 19. סה. 50: 14. 51: 19. ד. תה. 15: 12. סה. 37: 3. 62: 8.
(6) תה. 9: 26. סה. 80: 3. 7. 19. 119: 135.
(7) נה. 9: 3.
(8) נה. 11: 18. 19. סה. 3: 5. 26. 19. 18. 25. סה. 12: 10.

(2) סה. 3: 4. 65: 2.
(3) סה. 30: 5. 88: 13. 130: 6.
(5) תה. 1: 13.
(6) תלת. 21: 8. סה. 55: 23.
(7) ו. תהל. 8: 29. 30. 35. 38. סה. 28: 2. 132: 7. 138: 2.
(8) סה. 25: 4. 5. 27: 11.

9 יהוה מלך רגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ׃
10 יהוה בציון גדול והוא רם על כל העמים׃
11 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא׃
12 ועז מלך משפט אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית׃
13 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא׃

מזמור ק.

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃
2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברנה׃
3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׃
4 באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו׃
5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו׃

מזמור קא.

1 לדוד חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה׃
2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי׃
4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע׃
5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל׃
6 עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני׃
7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני׃
8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און׃

מזמור קב.

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו׃
2 יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא׃
3 אל תסתר פניך ממני ביום אצר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני׃
4 כי כלו כעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו׃
5 הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי׃
6 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי׃
7 דמיתי לקאת מדבר היתי כבוכיה חרבות׃
8 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג׃
9 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו׃
10 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי׃
11 מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשלכני׃
12 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש׃
13 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר׃
14 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד׃
15 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו׃
16 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך׃
17 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו׃
18 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם׃
19 תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה׃
20 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט׃
21 לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
22 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃
23 בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה׃
24 ענה בדרך כחי קצר ימי׃
25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך׃
26 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים׃
27 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו׃
28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃
29 בני שכנים יבונו וזרעם לפניך יכון׃

מזמור קג.

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו׃
2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו׃
3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי׃
4 הגואל משחת חייכי העטרך חסד ורחמים׃
5 השבע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריך׃
6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃
7 הודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו׃
8 רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד׃
9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור׃
10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו׃
11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו׃
12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו׃
13 כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו׃
14 כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו׃
15 אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ׃
16 כי רוח עברה בו ואינו ותכירנו עוד לא מקומו׃
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים׃
18 לשמרי בריתו ולזכרי פקודיו לעשותם׃
19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה׃
20 ברכו יהוה מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו׃
21 ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו׃
22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה׃

---

1 ס: בזאת תכתב.

(1) כה. 11: 44. כג. 3: 13. 62: 4.
(2) כה. 41: 4. כט. 6: 1. 28: 46.
(3) כה. 90: 13.
(4) כה. 90: 13.
(5) כה. 30: 9. 88: 11. 115: 17. 118: 17. נב. 38: 18. 23. 14.
(6) נב. 65: 13.
(7) נה. 17: 7. כה. 31: 9. 38: 10. 88: 9. נה. 5: 17. 23. 25: 41. כה. 13: 27. כה. 3: 4.
(8) כה. 119: 115. מה. 7: 12. 15. 31: 15.
(9) כה. 11: 44. כג. 3: 13. 62: 4.
(10) ב. 15: 31. 17: 23. 14.
(11) נב. 65: 13.
(12) כה. 115: 13.
(1) כה. 38: 1. נז. 10: 24. 28: 46.
(2) כה. 41: 4. כט. 6: 1.
(3) ב. 16: 7. 8. 1. 24: 11.
(4) 1. 24: 7. 26: 9.
(6) כה. 2: 44: 23.
(8) כה. 18: 20. 35: 24.
(9) 1. 16: 7. 1. 2. 9. 139: 1. נז. 11: 28. 17: 10. 20: 12. 20. 23: 2.
(2) נב. 38: 13. כה. 50: 22.
(3) ב. 16: 7. 8. 1. 24: 11.
(4) 1. 24: 7. 26: 9.
(6) כה. 2: 44: 23.
(8) כה. 18: 20. 35: 24.
(9) 1. 16: 7. 1. 2. 9. 139: 1. נז. 11: 28. 17: 10. 20: 12. 20. 23: 2.
(10) כה. 125: 4.
(12) כג. 32: 41.
(13) כג. 32: 23. 42. כה. 64: 7.
(14) נה. 15: 35. נב. 33: 11. 59: 4. ב. 1: 15.
(15) נא. 7: 10. נה. 4: 8. 94: 8. כה. 9: 15. 10: 2. 35: 8. 23. 141: 10. כג. 5: 22. 25: 27. כה. 10: 8.

16 ומקדיה מטה לפני יה׃
ומנה לחפלתי ומלאכתי
על ידך.
17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו׃
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו׃

תהלים צ.

תפלה למשה איש האלהים. אדני אתה היית לנו
1 מעון׃ בטרם הרים יולדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל׃
2 תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם׃
3 כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה׃
4 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף׃
5 בבקר יציץ וחלף
לערב ימלל ויבש׃
6 כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו׃
7 שתה עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך׃
8 כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה׃
9 ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורות שמונים שנה
ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה׃
10 מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך׃
11 למנות ימינו כן הודע
ונביא לבב חכמה׃
12 שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך׃
13 שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃
14 שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה׃
15 יראך אל פעלך
והדרך על בניהם׃
16 ותהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו׃

תהלים צא.

1 יושב בסתר עליון
בצל שדי יתלונן׃
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו׃
3 כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות׃
4 באברתו יסך לך
ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו׃
5 לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם׃
6 מדבר באפל יהלך
קטב ישדד צהרים׃
7 יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך
אליך לא יגש׃
8 רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה׃
9 כי אתה יהוה מחסי
עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך׃
11 כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך׃
12 על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך׃
13 על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי׃
15 יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו׃
16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישעי׃

תהלים צב.

מזמור שיר ליום השבת׃
1 טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון׃
2 להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות׃
3 עליון עשור ועלי
עלי הגיון בכנור׃
4 כי שמחתני יהוה בפעלך
במעשי ידיך ארנן׃
5 מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבתיך׃
6 איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת׃
7 בפרח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד׃
8 ואתה מרום לעלם יהוה׃
9 כי הנה אויביך יהוה
כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און׃
10 ותרם כראים קרני
בלטי בשמן רענן׃
11 ותבט עיני בשורי
במרעים הקמים עלי
תשמענה אזני׃
12 צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה׃
13 שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו׃
14 עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו׃
15 להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא עולתה בו׃

תהלים צג.

1 יהוה מלך גאות לבש
לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט׃
2 נכון כסאך מאז
מעולם אתה׃
3 נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים׃
4 ממקלות מים רבים
אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה׃
5 עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש
יהוה לאורך ימים׃

תהלים צד.

1 אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיע׃
2 הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים׃
3 עד מתי רשעים יהוה
עד מתי רשעים יעלזו׃
4 יביעו יתמרו עתק
יתאמרו כל פעלי און׃
5 עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו׃
6 אלמנה וגר יהרגו
ויתומים ירצחו׃
7 ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב׃
8 בינו בערים בעם
וכסילים מתי תשכילו׃
9 הנטע אזן הבל ישמע
אם יוצר עין הבל יביט׃
10 היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת׃
11 יהוה ידע מחשבות אדם
כי הבל המה׃
12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו׃
13 להשקיט לו מימי רע
עד יכרה לרשע שחת׃
14 כי לא יטש יהוה את עמו
ואת נחלתו לא יעזב׃
15 כי עד צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי לב׃
16 מי יקום לי עם מרעים
מי יתיצב לי עם פעלי און׃
17 לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי׃
18 אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני׃
19 ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי׃
20 היחברך כסא הוות
יצר עמל עלינו חק׃
21 יגודו על נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו׃
22 ויהי יהוה לי למשגב
ואלהי לצור מחסי׃
23 וישב עליהם את אונם
ברעתם יצמיתם
יצמיתם יהוה אלהינו׃

תהלים צה.

1 לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו׃
2 נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו׃
3 כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים׃
4 אשר בידו מחקרי ארץ
ותועפות הרים לו׃
5 אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו׃
6 באו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו׃
7 כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו
וצאן ידו היום׃
8 אם בקלו תשמעו
אל תקשו לבבכם׃
9 כמריבה כיום מסה במדבר׃
10 אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי׃
11 ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם
והם לא ידעו דרכי׃
12 אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי׃

תהלים צו.

1 שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ׃
2 שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו׃
3 ספרו בגוים את כבודו
בכל העמים נפלאותיו׃
4 כי גדול יהוה ומהלל מאד
נורא הוא על כל אלהים׃
5 כי כל אלהי העמים אלילים
ויהוה שמים עשה׃
6 הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו׃
7 הבו ליהוה משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז׃
8 הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש׃
9 חילו מפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים׃
10 ישמחו השמים ותגל הארץ
ירעם הים ומלאו׃
11 יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער׃
12 לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ׃
13 ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו׃

תהלים צז.

1 יהוה מלך תגל הארץ
ישמחו איים רבים׃
2 ענן וערפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו׃
3 אש לפניו תלך
ותלהט סביב צריו׃
4 האירו ברקיו תבל
ראתה ותחל הארץ׃
5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ׃
6 הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו׃
7 יבשו כל עבדי פסל
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים׃
8 שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה׃
9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים׃
10 אהבי יהוה שנאו רע
שמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם׃
11 אור זרע לצדיק
ולישרי לב שמחה׃
12 שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו׃

תהלים צח.

מזמור שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו׃
2 הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו׃
3 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו׃
4 הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורננו וזמרו׃
5 זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה׃
6 בחצוצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יהוה׃
7 ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה׃
8 נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו׃
9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים׃

תהלים צט.

1 יהוה מלך ירגזו עמים
יושב כרובים תנוט הארץ׃
2 יהוה בציון גדול
ורם הוא על כל העמים׃
3 יודו שמך גדול ונורא
קדוש הוא׃
4 ועז מלך משפט אהב
אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית׃
5 רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא׃
6 משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקרא שמו
קראים אל יהוה
והוא יענם׃
7 בעמוד ענן ידבר אליהם
שמרו עדתיו
וחק נתן להם׃
8 יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם׃
9 רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו׃

תהלים ק.

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ׃
2 עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברנה׃
3 דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו׃
4 באו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו׃
5 כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו׃

תהלים קא.

לדוד חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה׃
2 אשכילה בדרך תמים
מתי תבוא אלי
אתהלך בתם לבבי
בקרב ביתי׃
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי׃
4 לבב עקש יסור ממני
רע לא אדע׃
5 מלושני בסתר רעהו
אותו אצמית
גבה עינים ורחב לבב
אותו לא אוכל׃
6 עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי
הלך בדרך תמים
הוא ישרתני׃
7 לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה
דובר שקרים
לא יכון לנגד עיני׃
8 לבקרים אצמית
כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און׃

תהלים קב.

תפלה לעני כי יעטף
ולפני יהוה ישפך שיחו׃
2 יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא׃
3 אל תסתר פניך ממני
ביום אצר לי
הטה אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני׃
4 כי כלו בעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו׃
5 הכה כעשב ויבש לבי
כי שכחתי מאכל לחמי׃
6 מקול אנחתי
דבקה עצמי לבשרי׃
7 דמיתי לקאת מדבר
הייתי כקוס חרבות׃
8 שקדתי ואהי
כצפור בודד על גג׃
9 כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו׃
10 כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי׃
11 מפני זעמך וקצפך
כי נשאתני ותשלכני׃
12 ימי כצל נטוי
ואני כעשב איבש׃
13 ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר׃
14 אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד׃
15 כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחוננו׃
16 וייראו גוים את שם יהוה
וכל מלכי הארץ את כבודך׃
17 כי בנה יהוה ציון
נראה בכבודו׃
18 פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם׃
19 תכתב זאת לדור אחרון
ועם נברא יהלל יה׃
20 כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט׃
21 לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה׃
22 לספר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם׃
23 בהקהל עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה׃
24 ענה בדרך כחי
קצר ימי׃
25 אומר אלי אל תעלני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃
26 לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים׃
27 המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלפו׃
28 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו׃
29 בני עבדיך ישכנו
וזרעם לפניך יכון׃

תהלים קג.

לדוד ברכי נפשי את יהוה
וכל קרבי את שם קדשו׃
2 ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו׃
3 הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי׃
4 הגואל משחת חייכי
העטרך חסד ורחמים׃
5 השבע בטוב עדיך
תתחדש כנשר נעוריך׃
6 עשה צדקות יהוה
ומשפטים לכל עשוקים׃
7 הודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו׃
8 רחום וחנון יהוה
ארך אפים ורב חסד׃
9 לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור׃
10 לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונתינו גמל עלינו׃
11 כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו׃
12 כרחק מזרח ממערב
הרחיק מעלינו את פשעינו׃
13 כרחם אב על בנים
רחם יהוה על יראיו׃
14 כי הוא ידע יצרנו
זכר כי עפר אנחנו׃
15 אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן יציץ׃
16 כי רוח עברה בו ואינו
ולא יכירנו עוד מקומו׃
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם
על יראיו
וצדקתו לבני בנים׃
18 לשמרי בריתו
ולזכרי פקודיו לעשותם׃
19 יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה׃
20 ברכו יהוה מלאכיו
גבורי כח עשי דברו
לשמע בקול דברו׃
21 ברכו יהוה כל צבאיו
משרתיו עשי רצונו׃
22 ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקומות ממשלתו
ברכי נפשי את יהוה׃

תהלים קד.

1 ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת׃
2 עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה׃
3 המקרה במים עליותיו
השם עבים רכובו
המהלך על כנפי רוח׃
4 עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט׃
5 יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד׃
6 תהום כלבוש כסיתו
על הרים יעמדו מים׃
7 מן גערתך ינוסון
מן קול רעמך יחפזון׃
8 יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם׃
9 גבול שמת בל יעברון
בל ישובון לכסות הארץ׃
10 המשלח מעינים בנחלים
בתוך הרים יהלכון׃
11 ישקו כל חית שדי
ישברו פראים צמאם׃
12 עליהם עוף השמים ישכון
מבין עפאים יתנו קול׃
13 משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ׃
14 מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ׃
15 ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד׃
16 ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע׃
17 אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה׃
18 הרים הגבהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים׃
19 עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו׃
20 תשת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חיתו יער׃
21 הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם׃
22 תזרח השמש יאספון
ואל מעונותם ירבצון׃
23 יצא אדם לפעלו
ולעבדתו עד ערב׃
24 מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך׃
25 זה הים גדול ורחב ידים
שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות׃
26 שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לשחק בו׃
27 כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו׃
28 תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב׃
29 תסתיר פניך יבהלון
תאסף רוחם יגועון
ואל עפרם ישובון׃
30 תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה׃
31 יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו׃
32 המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו׃
33 אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי׃
34 ערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה׃
35 יתמו חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה
הללויה׃

תהלים קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו׃
2 שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו׃
3 התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה׃
4 דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד׃
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו׃
6 זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו׃
7 הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו׃
8 זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור׃
9 אשר כרת את אברהם
ושבועתו ליצחק׃
10 ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם׃
11 לאמר לך אתן ארץ כנען
חבל נחלתכם׃
12 בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה׃
13 ויתהלכו מגוי אל גוי
ומממלכה אל עם אחר׃
14 לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים׃
15 אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו׃
16 ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר׃
17 שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף׃
18 ענו בכבל רגליו
ברזל באה נפשו׃
19 עד עת בא דברו
אמרת יהוה צרפתהו׃
20 שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו׃
21 שמו אדון לביתו
ומושל בכל קנינו׃
22 לאסר שריו בנפשו
וזקניו יחכים׃
23 ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם׃
24 ויפר את עמו מאד
ויעצמהו מצריו׃
25 הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו׃
26 שלח משה עבדו
אהרן בחר בו׃
27 שמו בם דברי אתותיו
ומופתים בארץ חם׃
28 שלח חשך ויחשך
ולא מרו את דברו׃
29 הפך מימיהם לדם
וימת את דגתם׃
30 שרץ ארצם צפרדעים
ברחדי מלכיהם׃
31 אמר ויבא ערב
כנם בכל גבולם׃
32 נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם׃
33 ויך גפנם ותאנתם
וישבר עץ גבולם׃
34 אמר ויבא ארבה
וילק בלי מספר׃
35 ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי אדמתם׃
36 ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם׃
37 ויוצאם בכסף וזהב
ואין באבטיו כשל׃
38 שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם׃
39 פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה׃
40 שאל ויבא שלו
ולחם שמים ישביעם׃
41 פתח צור ויזבו מים
הלכו בצחות נהר׃
42 כי זכר את דבר קדשו
את אברהם עבדו׃
43 ויוצא עמו בששון
ברנה את בחיריו׃
44 ויתן להם ארצות גוים
ועמל לאמים ירשו׃
45 בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו
הללויה׃

תהלים קו.

1 הללויה
הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃
2 מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו׃
3 אשרי שמרי משפט
עשה צדקה בכל עת׃
4 זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך׃
5 לראות בטובת בחיריך
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׃
6 חטאנו עם אבתינו
העוינו רשענו׃
7 אבתינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך
וימרו על ים בים סוף׃
8 ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו׃
9 ויגער בים סוף ויחרב
ויולכם בתהמות כמדבר׃
10 ויושיעם מיד שונא
וייגאלם מיד אויב׃
11 ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר׃
12 ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו׃
13 מהרו שכחו מעשיו
לא חכו לעצתו׃
14 ויתאוו תאוה במדבר
וינסו אל בישימון׃
15 ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם׃
16 ויקנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה׃
17 תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכס על עדת אבירם׃
18 ותבער אש בעדתם
להבה תלהט רשעים׃
19 יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה׃
20 וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב׃
21 שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים׃
22 נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף׃
23 ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו
להשיב חמתו מהשחית׃
24 וימאסו בארץ חמדה
לא האמינו לדברו׃
25 וירגנו באהליהם
לא שמעו בקול יהוה׃
26 וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר׃
27 ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות׃
28 ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים׃
29 ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה׃
30 ויעמד פינחס ויפלל
ותעצר המגפה׃
31 ותחשב לו לצדקה
לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה
וירע למשה בעבורם׃
33 כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו׃
34 לא השמידו את העמים
אשר אמר יהוה להם׃
35 ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם׃
36 ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש׃
37 ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשדים׃
38 וישפכו דם נקי
דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים׃
39 ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם׃
40 ויחר אף יהוה בעמו
ויתעב את נחלתו׃
41 ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם׃
42 וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם׃
43 פעמים רבות יצילם
המה ימרו בעצתם
ויזללו בעונם׃
44 וירא בצר להם
בשמעו את רנתם׃
45 ויזכר להם בריתו
וינחם כרב חסדיו׃
46 ויתן אותם לרחמים
לפני כל שובי להם׃
47 הושיענו יהוה אלהינו
וקבצנו מן הגוים
להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך׃
48 ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן
הללויה׃

תהלים קז.

1 הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃
2 יאמרו גאולי יהוה
אשר גאלם מיד צר׃
3 וממדינות קבצם
ממזרח וממערב
מצפון וממים׃
4 תעו במדבר בישימון
דרך עיר מושב לא מצאו׃
5 רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף׃
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם׃
7 ויולכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב׃
8 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
9 כי השביע נפש שקקה
ונפש רעבה מלא טוב׃
10 ישבי חשך וצלמות
אסירי עני וברזל׃
11 כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו׃
12 ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר׃
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם׃
14 יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק׃
15 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
16 כי שבר דלתות נחושה
ובריחי ברזל גדע׃
17 אולים מדרך פשעם
ומעונותיהם יתענו׃
18 כל אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות׃
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם׃
20 ישלח דברו וירפאם
וימלט משחתותם׃
21 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
22 וזבחו זבחי תודה
וספרו מעשיו ברנה׃
23 יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים׃
24 המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה׃
25 ויאמר ויעמד רוח סערה
ותרם גליו׃
26 יעלו שמים ירדו תהומות
נפשם במרעה תתמוגג׃
27 יחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע׃
28 ויזעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם׃
29 יקם סערה לדממה
וישתקו גליו׃
30 וישמחו כי יחשו
וינחם אל מחוז חפצם׃
31 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
32 וירוממוהו בקהל עם
ובמושב זקנים יהללוהו׃
33 ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לציה׃
34 ארץ פרי לשבת רעה
מרשעת יושבי בה׃
35 ישם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים׃
36 וישב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב׃
37 וזרעו שדות וישעו כרמים
ויעשו פרי תבואה׃
38 ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט׃
39 ויתמעטו וישחו
מעצר רע ויגון׃
40 שפך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך׃
41 וישגב אביון משוני
וישם כצאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו
וכל עולה קפצה פיה׃
43 מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה׃

תהלים קח.

שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי׃
2 עורה נבל וכנור
אעירה שחר׃
3 אודך בעמים יהוה
ואזמרך בלאמים׃
4 כי גדול מעל שמים חסדך
ועד שחקים אמתך׃
5 רומה על שמים אלהים
ועל כל הארץ כבודך׃
6 למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך וענני׃
7 אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד׃
8 לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי׃
9 מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי׃
10 מי יובלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום׃
11 הלא אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
12 הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם׃
13 באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו׃

תהלים קט.

1 אלהי תהלתי אל תחרש
כי פי רשע ופי מרמה עלי
דברו לשון שקר׃
2 ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם׃
3 תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה׃
4 וישתו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי׃
5 הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו׃
6 בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהי לחטאה׃
7 יהי ימיו מעטים
פקדתו יקח אחר׃
8 יהי בניו יתומים
ואשתו אלמנה׃
9 נוע ינועו בניו ושאלו
ודרשו מחרבותיהם׃
10 יגש נושה לכל אשר לו
וישללו זרים יגיעו׃
11 אל יהי לו משך חסד
אל יהי חונן ליתומיו׃
12 יהי זרעו לאחרית
במושב אחר ימח שמם׃
13 יזכר עון אבתיו אל יהוה
וחטאת אמו אל תמח׃
14 יהיו נגדו תמיד
ויכרת מארץ זכרם׃
15 אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון
ונכאה לב למותמו׃
16 ויאהב קללה ותבוא לו
ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃
17 וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃
18 תהי לו כבגד יעטה
ולמזח תמיד יחגרנה׃
19 זאת פעלת שטני מאת יהוה
והדברים רעים על נפשי׃
20 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך
כי טוב חסדך הצילני׃
21 כי עני ואביון אנכי
ולבי חלל בקרבי׃
22 כצל כנטותו נעלכתי
נדפתי כארבה׃
23 ברכי כלו מצום
ובשרי שמן מרזה׃
24 ואני הייתי חרפה להם
יראוני יניעון ראשם׃
25 עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך׃
26 וידעו כי יד זאת
אתה יהוה עשיתה׃
27 יקללו המה ואתה תברך
קמו ויבשו
ועבדך ישמח׃
28 ילבשו שטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם׃
29 אודה יהוה מאד בפי
ובתוך רבים אהללנו׃
30 כי יעמד לימין אביון
להושיע משפטי נפשו׃

תהלים קי.

לדוד נאם יהוה לאדני
שב לימיני
עד אשית אויביך הדם לרגליך׃
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון
רד בקרב אויביך׃
3 עמך נדבות ביום חילך
בהדרי קדש
מרחם משחר לך טל ילדתיך׃
4 נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק׃
5 אדני על ימינך
מחץ ביום אפו מלכים׃
6 ידין בגוים מלא גויות
מחץ ראש על ארץ רבה׃
7 מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש׃

תהלים קיא.

1 הללויה
אודה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדה׃
2 גדולים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה׃
5 טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים׃
7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃
8 סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו
קדוש ונורא שמו׃
10 ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד׃

תהלים קיב.

1 הללויה
אשרי איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יבורך׃
3 הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק׃
5 טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד׃
10 רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד׃

תהלים קיג.

1 הללויה
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה׃
2 יהי שם יהוה מבורך
מעתה ועד עולם׃
3 ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה׃
4 רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו׃
5 מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות
בשמים ובארץ׃
7 מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון׃
8 להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו׃
9 מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללויה׃

תהלים קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
5 מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים׃

תהלים קטו.

1 לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך׃
2 למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם׃
3 ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה׃
4 עצביהם כסף וזהב
מעשה ידי אדם׃
5 פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו׃
6 אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון׃
7 ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו
לא יהגו בגרונם׃
8 כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם׃
9 ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
10 בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
11 יראי יהוה בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
12 יהוה זכרנו יברך
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן׃
13 יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים׃
14 יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם׃
15 ברוכים אתם ליהוה
עשה שמים וארץ׃
16 השמים שמים ליהוה
והארץ נתן לבני אדם׃
17 לא המתים יהללו יה
ולא כל יורדי דומה׃
18 ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם
הללויה׃

תהלים קטז.

1 אהבתי כי ישמע יהוה
את קולי תחנוני׃
2 כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא׃
3 אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא׃
4 ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפשי׃
5 חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם׃
6 שמר פתאים יהוה
ד

[1]ומקדש בנתיו׃
4 ידעתי רהב ובבל לידעי׃
הנה פלשת וצור עם כוש׃
5 זה ילד שם׃ ולציון יאמר איש
ואיש ילד בה והוא יכוננה׃
עליון׃
6 יהוה יספר בכתוב עמים׃
זה ילד שם סלה׃
7 וגם שרים כחללים עליך׃
כל מעיני בך׃

תהלים פ"ח׃

שיר מזמור לבני קרח׃ למנצח על מחלת לענות׃ משכיל
להימן האזרחי׃
1 יהוה אלהי ישעתי׃
יום צעקתי בלילה נגדך׃
2 תבוא לפניך תפלתי׃
הטה אזנך לרנתי׃
3 כי שבעה רעות נפשי׃
וחיי לשאול הגיעו׃
4 נחשבתי עם יורדי בור׃
הייתי כגבר אין איתן׃
5 בין מתים חפשי׃
כמו חללים שכבי קבר׃
אשר לא זכרתם עוד׃
והם מידך נגזרו׃
6 שתני בבור תחתיות׃
במחשכים במצולות׃
7 עלי חמתך סמכת׃
וכל משבריך ענית סלה׃
8 הרחקת מודעי ממני׃
שתני תועבות למו׃
כלוא ולא אצא׃
9 עיני דאבה מעני׃
קראתיך יהוה כל היום׃
שטחתי אליך כפי׃
10 התעשה למתים פלא׃
אם רפאים יקומו יודוך סלה׃
11 האיש בקבר חסדך׃
אמונתך באבדון׃
12 הנודע בחשך פלאך׃
וצדקתך בארץ נשיה׃
13 ואני אליך יהוה שועתי׃
ובבקר תקדמך תפלתי׃
14 למה יהוה תזנח נפשי׃
תסתיר פניך ממני׃
15 עני אנכי ונוסע מנעורי׃
נשאתי אמיך אפונה׃
16 עליך עברו חרונותיך׃
בעותיך צמתתוני׃
17 סבבוני כמים כל היום׃
כללו עלי יחד׃
18 הרחקת ממני אהב ורע׃
מידעי מחשך׃

תהלים פ"ט׃

משכיל לאיתן האזרחי׃
1 חסדי יהוה עולם אשירה׃
לדר ודר אודיע אמונתך בפי׃
2 כי אמרתי עולם חסד יבנה׃
בשמים תכין אמונתך בם׃
3 כרתי ברית לבחירי׃
נשבעתי לדוד עבדי׃
4 עד עולם אכין זרעך׃
ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
5 והודו שמים פלאך יהוה׃
אף אמונתך בקהל קדשים׃
6 כי מי בשחק יערך ליהוה׃
ידמה ליהוה בבני אלים׃
7 אל נערץ בסוד קדשים רבה׃
ונורא על כל סביביו׃
8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסן׃
ואמונתך סביביך׃
9 אתה מושל בגאון הים׃
בשוא גליו אתה תשבחם׃
10 אתה דכית כחלל רהב׃
בזרוע עזך פזרת אויביך׃
11 לך שמים אף לך ארץ׃
תבל ומלואה יסדתם׃
12 צפון ונגב אתה בראתם׃
תבור וחרמון בשמך ירננו׃
13 לך זרוע עם גבורה׃
תעז יד תרום ימינך׃
14 צדק ומשפט מכון כסאך׃
חסד ואמת יקדמו פניך׃
15 אשרי העם יודעי תרועה׃
יהוה באור פניך יהלכון׃
16 בשמך יגילון כל היום׃
ובצדקתך ירומו׃
17 כי תפארת עזמו אתה׃
וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגננו׃
ולקדוש ישראל מלכנו׃
19 אז דברת בחזון לחסידיך׃
ותאמר שויתי עזר על גבור׃
הרימותי בחור מעם׃
20 מצאתי דוד עבדי׃
בשמן קדשי משחתיו׃
21 אשר יד תכון עמו׃
אף זרועי תאמצנו׃
22 לא ישא אויב בו׃
ובן עולה לא יענה׃
23 וכתתי מפניו צריו׃
ומשנאיו אגוף׃
24 ואמונתי וחסדי עמו׃
ובשמי תרום קרנו׃
25 ושמתי בים ידו׃
ובנהרות ימינו׃
26 הוא יקראני אבי אתה׃
אלי וצור ישעי׃
27 אף אני בכור אתנהו׃
עליון למלכי ארץ׃
28 לעולם אשמר לו חסדי׃
ובריתי נאמנת לו׃
29 ושמתי לעד זרעו׃
וכסאו כימי שמים׃
30 אם יעזבו בניו תורתי׃
ובמשפטי לא ילכון׃
31 אם חקותי יחללו׃
ומצותי לא ישמרו׃
32 ופקדתי בשבט פשעם׃
ובנגעים עונם׃
33 וחסדי לא אפיר ממנו׃
ולא אשקר באמונתי׃
34 לא אחלל בריתי׃
ומוצא שפתי לא אשנה׃
35 אחת נשבעתי בקדשי׃
אם לדוד אכזב׃
36 זרעו לעולם יהיה׃
וכסאו כשמש נגדי׃
37 כירח יכון עולם׃
ועד בשחק נאמן סלה׃
38 ואתה זנחת ותמאס׃
התעברת עם משיחך׃
39 נאצת ברית עבדך׃
חללת לארץ נזרו׃
40 פרצת כל גדריו׃
שמת מבצריו מחתה׃
41 שסוהו כל עברי דרך׃
היה חרפה לשכניו׃
42 הרימות ימין צוריו׃
שמחת כל אויביו׃
43 אף תשיב צור חרבו׃
ולא הקמתו במלחמה׃
44 השבתו מטהרו׃
וכסאו לארץ מגרת׃
45 קצרת ימי עלומיו׃
העטיתו בוש סלה׃
46 עד מתי יהוה תסתר לנצח׃
תבער כאש חמתך׃
47 זכר מה חלדי׃
על מה שוא בראת כל בני אדם׃
48 מי גבר יחי ולא יראה מות׃
ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
49 אי הנה חסדיך הראשנים׃
אדני נשבעת לדוד באמונתך׃
50 זכר אדני חרפת עבדיך׃
שאתי בחיקי כל רבים עמים׃
51 אשר חרפו אויביך יהוה׃
אשר חרפו עקבות משיחך׃
52 ברוך יהוה לעולם׃
אמן ואמן׃

תהלים פ"ט׃

1 משכיל לאיתן האזרחי׃
2 חסדי יהוה עולם אשירה׃
לדר ודר אודיע אמונתך בפי׃
3 כי אמרתי עולם חסד יבנה׃
בשמים תכין אמונתך בם׃
4 כרתי ברית לבחירי׃
נשבעתי לדוד עבדי׃
5 עד עולם אכין זרעך׃
ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
6 והודו שמים פלאך יהוה׃
אף אמונתך בקהל קדשים׃
7 כי מי בשחק יערך ליהוה׃
ידמה ליהוה בבני אלים׃
8 אל נערץ בסוד קדשים רבה׃
ונורא על כל סביביו׃
9 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסן׃
ואמונתך סביביך׃
10 אתה מושל בגאון הים׃
בשוא גליו אתה תשבחם׃
11 אתה דכית כחלל רהב׃
בזרוע עזך פזרת אויביך׃
12 לך שמים אף לך ארץ׃
תבל ומלואה יסדתם׃
13 צפון ונגב אתה בראתם׃
תבור וחרמון בשמך ירננו׃
14 לך זרוע עם גבורה׃
תעז יד תרום ימינך׃
15 צדק ומשפט מכון כסאך׃
חסד ואמת יקדמו פניך׃
16 אשרי העם יודעי תרועה׃
יהוה באור פניך יהלכון׃
17 בשמך יגילון כל היום׃
ובצדקתך ירומו׃
18 כי תפארת עזמו אתה׃
וברצונך תרים קרננו׃
19 כי ליהוה מגננו׃
ולקדוש ישראל מלכנו׃
20 אז דברת בחזון לחסידיך׃
ותאמר שויתי עזר על גבור׃
הרימותי בחור מעם׃
21 מצאתי דוד עבדי׃
בשמן קדשי משחתיו׃
22 אשר יד תכון עמו׃
אף זרועי תאמצנו׃
23 לא ישא אויב בו׃
ובן עולה לא יענה׃
24 וכתתי מפניו צריו׃
ומשנאיו אגוף׃
25 ואמונתי וחסדי עמו׃
ובשמי תרום קרנו׃
26 ושמתי בים ידו׃
ובנהרות ימינו׃
27 הוא יקראני אבי אתה׃
אלי וצור ישעי׃
28 אף אני בכור אתנהו׃
עליון למלכי ארץ׃
29 לעולם אשמר לו חסדי׃
ובריתי נאמנת לו׃
30 ושמתי לעד זרעו׃
וכסאו כימי שמים׃
31 אם יעזבו בניו תורתי׃
ובמשפטי לא ילכון׃
32 אם חקותי יחללו׃
ומצותי לא ישמרו׃
33 ופקדתי בשבט פשעם׃
ובנגעים עונם׃
34 וחסדי לא אפיר ממנו׃
ולא אשקר באמונתי׃
35 לא אחלל בריתי׃
ומוצא שפתי לא אשנה׃
36 אחת נשבעתי בקדשי׃
אם לדוד אכזב׃
37 זרעו לעולם יהיה׃
וכסאו כשמש נגדי׃
38 כירח יכון עולם׃
ועד בשחק נאמן סלה׃
39 ואתה זנחת ותמאס׃
התעברת עם משיחך׃
40 נאצת ברית עבדך׃
חללת לארץ נזרו׃
41 פרצת כל גדריו׃
שמת מבצריו מחתה׃
42 שסוהו כל עברי דרך׃
היה חרפה לשכניו׃
43 הרימות ימין צוריו׃
שמחת כל אויביו׃
44 אף תשיב צור חרבו׃
ולא הקמתו במלחמה׃
45 השבתו מטהרו׃
וכסאו לארץ מגרת׃
46 קצרת ימי עלומיו׃
העטיתו בוש סלה׃
47 עד מתי יהוה תסתר לנצח׃
תבער כאש חמתך׃
48 זכר מה חלדי׃
על מה שוא בראת כל בני אדם׃
49 מי גבר יחי ולא יראה מות׃
ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
50 אי הנה חסדיך הראשנים׃
אדני נשבעת לדוד באמונתך׃
51 זכר אדני חרפת עבדיך׃
שאתי בחיקי כל רבים עמים׃
52 אשר חרפו אויביך יהוה׃
אשר חרפו עקבות משיחך׃
53 ברוך יהוה לעולם׃
אמן ואמן׃

תהלים פ"ט׃

משכיל לאיתן האזרחי׃
1 חסדי יהוה עולם אשירה׃
לדר ודר אודיע אמונתך בפי׃
2 כי אמרתי עולם חסד יבנה׃
בשמים תכין אמונתך בם׃
3 כרתי ברית לבחירי׃
נשבעתי לדוד עבדי׃
4 עד עולם אכין זרעך׃
ובניתי לדר ודר כסאך סלה׃
5 והודו שמים פלאך יהוה׃
אף אמונתך בקהל קדשים׃
6 כי מי בשחק יערך ליהוה׃
ידמה ליהוה בבני אלים׃
7 אל נערץ בסוד קדשים רבה׃
ונורא על כל סביביו׃
8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסן׃
ואמונתך סביביך׃
9 אתה מושל בגאון הים׃
בשוא גליו אתה תשבחם׃
10 אתה דכית כחלל רהב׃
בזרוע עזך פזרת אויביך׃
11 לך שמים אף לך ארץ׃
תבל ומלואה יסדתם׃
12 צפון ונגב אתה בראתם׃
תבור וחרמון בשמך ירננו׃
13 לך זרוע עם גבורה׃
תעז יד תרום ימינך׃
14 צדק ומשפט מכון כסאך׃
חסד ואמת יקדמו פניך׃
15 אשרי העם יודעי תרועה׃
יהוה באור פניך יהלכון׃
16 בשמך יגילון כל היום׃
ובצדקתך ירומו׃
17 כי תפארת עזמו אתה׃
וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגננו׃
ולקדוש ישראל מלכנו׃
19 אז דברת בחזון לחסידיך׃
ותאמר שויתי עזר על גבור׃
הרימותי בחור מעם׃
20 מצאתי דוד עבדי׃
בשמן קדשי משחתיו׃
21 אשר יד תכון עמו׃
אף זרועי תאמצנו׃
22 לא ישא אויב בו׃
ובן עולה לא יענה׃
23 וכתתי מפניו צריו׃
ומשנאיו אגוף׃
24 ואמונתי וחסדי עמו׃
ובשמי תרום קרנו׃
25 ושמתי בים ידו׃
ובנהרות ימינו׃
26 הוא יקראני אבי אתה׃
אלי וצור ישעי׃
27 אף אני בכור אתנהו׃
עליון למלכי ארץ׃
28 לעולם אשמר לו חסדי׃
ובריתי נאמנת לו׃
29 ושמתי לעד זרעו׃
וכסאו כימי שמים׃
30 אם יעזבו בניו תורתי׃
ובמשפטי לא ילכון׃
31 אם חקותי יחללו׃
ומצותי לא ישמרו׃
32 ופקדתי בשבט פשעם׃
ובנגעים עונם׃
33 וחסדי לא אפיר ממנו׃
ולא אשקר באמונתי׃
34 לא אחלל בריתי׃
ומוצא שפתי לא אשנה׃
35 אחת נשבעתי בקדשי׃
אם לדוד אכזב׃
36 זרעו לעולם יהיה׃
וכסאו כשמש נגדי׃
37 כירח יכון עולם׃
ועד בשחק נאמן סלה׃
38 ואתה זנחת ותמאס׃
התעברת עם משיחך׃
39 נאצת ברית עבדך׃
חללת לארץ נזרו׃
40 פרצת כל גדריו׃
שמת מבצריו מחתה׃
41 שסוהו כל עברי דרך׃
היה חרפה לשכניו׃
42 הרימות ימין צוריו׃
שמחת כל אויביו׃
43 אף תשיב צור חרבו׃
ולא הקמתו במלחמה׃
44 השבתו מטהרו׃
וכסאו לארץ מגרת׃
45 קצרת ימי עלומיו׃
העטיתו בוש סלה׃
46 עד מתי יהוה תסתר לנצח׃
תבער כאש חמתך׃
47 זכר מה חלדי׃
על מה שוא בראת כל בני אדם׃
48 מי גבר יחי ולא יראה מות׃
ימלט נפשו מיד שאול סלה׃
49 אי הנה חסדיך הראשנים׃
אדני נשבעת לדוד באמונתך׃
50 זכר אדני חרפת עבדיך׃
שאתי בחיקי כל רבים עמים׃
51 אשר חרפו אויביך יהוה׃
אשר חרפו עקבות משיחך׃
52 ברוך יהוה לעולם׃
אמן ואמן׃

---

[1] מ: משכיל. מ: לאיתן. [2] מ: ליסיתן. [3] מ: שכל. [4] מ: (כל ב)כל מפלגי.

(4) תה. 14: 1. 2. 53: 1. (5) תהל. 24: 7. זכ. 26: 11. תה. 12: 5. (6) תה. 30: 6. תהי. 8: 11. זכ. 56: 12. יהל. 18: 7. (7) ישע. 3: 14. נש. 20: 12. תה. 12: 2. (8) שה. 3: 14. תה. 17: 11. (9) תה. 17: 12. תש. 7: 2. (11) נש. 22: 13. תה. 73: 11. 94: 7. שה. 8: 12. 9: 9. (12) תש. 5: 9. (14) ד. יהש. 1: 12. 1. שה. 4: 19. תה. 68: 5. 3: 14. (15) תה. 37: 17. (16) תה. 29: 10. 145: 13. 146: 10. וי. 10: 10. ויק. 5: 19. ד. 34: 6. 26. 1. יהש. 1: 17. (17) 1. דהי. 29: 18. (18) תה. 82: 3. זכ. 11: 4. (1) תה. 56: 11. 1. יהש. 26: 19. 20. (2) תה. 64: 3. 4. 21: 12. (3) תה. 82: 5. (4) שה. 2: 20. תה. 2: 4. זכ. 66: 1. תהי. 5: 34. 23: 22. ד. 7: 49. יהש. 4: 2. תה. 33: 13. 34: 15. 16. 66: 7. (5) דה. 22: 1. תה. 1: 12. (6) דה. 19: 24. תש. 38: 22. דה. 43: 34. 1. יהש. 1: 4. 9: 23. תה. 75: 8. (7) תה. 45: 7. 146: 8. נש. 36: 7. תה. 33: 18. 34: 15. 1. דהי. 3: 12.

(1) זכ. 57: 1. תש. 7: 2. (2) תה. 10: 7. 28: 3. 62: 4. זכ. 9: 8. תי. 16: 18. 1. דהי. 33: 12. (3) 1. יהש. 2: 3. תה. 17: 10. 25. 7: 8. (5) תה. 3: 7. 8. זכ. 33: 10. תה. 10: 5. (6) ד. יהש. 22: 31. תה. 18: 30. 19: 8. 119: 140. תהל. 30: 5.

8 שִׁבְרֵנִי כִּי אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי׃
כִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃

תהלים לח.

לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי׃

1 וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי
וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃

2 אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ
אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃

3 כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃
הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃

4 נַעֵיתִי נָשַׁחְתִּי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃

5 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה
וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃

6 נִפְגֵּיתִי נָעֵיתִי עַד מְאֹד
שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃

תהלים לט.

לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן׃ מִזְמוֹר׃

1 אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי
מִנִּי אֶחֱטָא בִלְשׁוֹנִי
אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם
בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי׃

2 נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב
וּכְאֵבִי נֶעְכָּר׃

3 חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִּבְעַר אֵשׁ
דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי׃

4 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִוא
אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי׃

5 הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמָי
וְחֶלְדִּי כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ
אַךְ כָּל הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב סֶלָה׃

6 אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ
אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן
צֹבֵר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם׃

7 וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי
תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִוא׃

8 מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי
חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי׃

9 נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי
כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ׃

10 הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ
מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃

(1) בר. 31: 17. שה. 13: 24. מד. 44: 24. 88: 14. 89: 46. נד. 59: 2.
(3) בר. 9: 8. יא. 51: 39.
(4) מד. 25: 2. 35: 19. 38: 16.
(5) מד. 33: 21.
(6) מד. 116: 7. 119: 17.

(1) מד. 10: 4. 53: 1. מצ. 14: 1.
(2) מד. 33: 13. 102: 19.
(3) קה. 3: 10–12.
(4) יג. 10: 25. ירמ. 18: 4. מש. 3: 3. מד. 79: 6. נד. 64: 7.
(5) מד. 53: 5.
(6) מד. 9: 9. 142: 5.
(7) קה. 11: 26. מד. 53: 6. שה. 42: 10. מד. 126: 1.

(1) בר. 33: 15. וכר. 8: 16.
(2) שה. 4: 25. כה. 19: 16. מד. 34: 13. מצ. 23: 1.
(4) שא. 3: 2. כה. 11: 35.
(5) מצ. 22: 25. כה. 25: 36. בר. 23: 19. שו. 18: 8. 22: 12. מצ. 23: 8. בר. 16: 19. מד. 16: 8. ב. קהל. 1: 10.

(1) מד. 25: 20.
(2) שה. 22: 2. 3. 35: 7. 8. מד. 50: 9. קה. 11: 35.

(4) מצ. 23: 13. מצ. 23: 7. מד. 2: 16. 17.
(5) בר. 32: 9. מד. 73: 119: 57. 142: 5. יג. 10: 16.
(7) מד. 17: 3.
(8) בכ. 2: 25. מצ. מד. 73: 23. 110: 5. 121: 5. 15: 5. 9.
(9) מד. 30: 12. 57: 8.
(10) מד. 49: 15. בכ. 2: 27. 31. 13: 35. כה. 19: 28. מד. 9. 16.

11 הֵבִיא מִנְחָה לַיהוָה לִירוּשָׁלִַם
וּמִגְדָּנוֹת לִיחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וַיִּנָּשֵׂא לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם מֵאַחֲרֵי כֵן׃

פרק לב

1 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱמֶת הַזֹּאת
בָּא סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּבֹא בִיהוּדָה
וַיִּחַן עַל הֶעָרִים הַבְּצוּרוֹת וַיֹּאמֶר לְבָקְעָם
לְעַצְמוֹ׃ 2 וַיַּרְא יְחִזְקִיָּהוּ כִּי בָא סַנְחֵרִיב
וְכִי פָנָיו לְמִלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלִָם׃
3 וַיִּוָּעַץ אֶת שָׂרָיו וְאַנְשֵׁי גִבּוֹרָיו לִסְתֹּם
אֶת מֵימֵי הָעֲיָנוֹת אֲשֶׁר מִחוּץ לָעִיר
וַיַּעַזְרוּהוּ׃ 4 וַיֵּאָסְפוּ עַם רָב וַיִּסְתְּמוּ אֶת כָּל
הָעֲיָנוֹת וְאֶת הַנַּחַל הַשֹּׁטֵף בְּתוֹךְ הָאָרֶץ
לֵאמֹר לָמָּה יָבוֹאוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר וּמָצְאוּ מַיִם
הַרְבֵּה׃ 5 וַיִּתְחַזַּק וַיִּבֶן אֶת כָּל הַחוֹמָה
הַפְּרוּצָה וַיַּעַל עַל הַמִּגְדָּלוֹת וְהַחוֹמָה
הַחִיצוֹנָה הָאַחֶרֶת וַיְחַזֵּק אֶת מִלּוֹא עִיר
דָּוִד וַיַּעַשׂ נְשָׁקִים הַרְבֵּה וְצִנּוֹת׃
6 וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל הָעָם וַיִּקְבְּצֵם
אֵלָיו אֶל רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם
לֵאמֹר׃ 7 חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל תִּירְאוּ וְאַל
תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִפְּנֵי כָל הֶהָמוֹן
אֲשֶׁר עִמּוֹ כִּי רַב אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתּוֹ׃
8 עִמּוֹ זְרוֹעַ בָּשָׂר וְאִתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעָזְרֵנוּ וְלַהֲלָחֵם אֶת מִלְחֲמוֹתֵינוּ וַיִּסָּמְכוּ
הָעָם עַל דִּבְרֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
9 אַחֲרֵי כֵן שָׁלַח סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר
עֲבָדָיו יְרוּשָׁלִַם וְהוּא עַל לָכִישׁ וְכָל
מֶמְשַׁלְתּוֹ אִתּוֹ אֶל יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְאֶל כָּל יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם לֵאמֹר׃
10 כֹּה אָמַר סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל מָה
אַתֶּם בֹּטְחִים וְאַתֶּם יֹשְׁבִים בַּמָּצוֹר בִּירוּשָׁלִָם׃
11 הֲלֹא יְחִזְקִיָּהוּ מֵסִית אֶתְכֶם לָתֵת לָכֶם
לַהֲמִיתְכֶם בָּרָעָב וּבַצָּמָא לֵאמֹר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יַצִּילֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
12 הֲלֹא הוּא יְחִזְקִיָּהוּ הֵסִיר אֶת בָּמוֹתָיו
וְאֶת מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם
לֵאמֹר לִפְנֵי מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲווּ וְעָלָיו
תְּקַטֵּרוּ׃ 13 הֲלֹא יְדַעְתֶּם אֲנִי וַאֲבוֹתַי
לְכָל עַמֵּי הָאֲרָצוֹת הַהֵם הֲיוֹ יָכְלוּ אֱלֹהֵי
גּוֹיֵי הָאֲרָצוֹת הַהֵם אֶת אַרְצָם מִיָּדִי
לְהַצִּיל׃ 14 מִי בְכָל אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר הֶחֱרִימוּ אֲבוֹתַי אֹתָם אֲשֶׁר יָכְלוּ
לְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמָּם כִּי אֱלֹהֵיכֶם יוּכַל
לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי׃ 15 וְעַתָּה אַל יַשִּׁא
לָכֶם יְחִזְקִיָּהוּ וְאַל יַסִּתְכֶם עַל הַזֹּאת
וְאַל תַּאֲמִינוּ לוֹ כִּי כָל אֱלֹהֵי כָל גּוֹי וּמַמְלָכָה
לֹא הִצִּילוּ אֶת עַמָּם מִיָּדִי וּמִיַּד אֲבוֹתַי
אַף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא יַצִּילוּ אֶתְכֶם מִיָּדִי׃
16 וְעוֹד דִּבְּרוּ עַבְדָּיו עַל יְהוָה אֱלֹהִים
וְעַל יְחִזְקִיָּהוּ עַבְדּוֹ׃ 17 וְסֵפֶר שִׁלַּח
לְחָרֵף אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלָדַבֵּר
עָלָיו לֵאמֹר כֵּאלֹהֵי גּוֹיֵי הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא
הִצִּילוּ עַמָּם מִיָּדִי כֵּן לֹא יַצִּיל יְחִזְקִיָּהוּ
אֶת עַמּוֹ מִיָּדִי׃ 18 וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל
בִּיהוּדִית אֶל עַם יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר עַל הַחוֹמָה
לְיִרְאָתָם וְלִבְהָלָתָם לְמַעַן תִּלְכֹּד אֶת
הָעִיר׃ 19 וַיֹּאמְרוּ עַל אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלִַם כְּעַל
אֱלֹהֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃

20 וַיִּתְפַּלֵּל עַל זֹאת יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ
וְיִשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא וַיִּזְעֲקוּ
הַשָּׁמָיִם׃ 21 וַיְהוָה שָׁלַח מַלְאָךְ וַיַּכְחֵד כָּל
גִּבּוֹר חַיִל וְנָגִיד וְשַׂר בְּמַחֲנֵה מֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים לְאַרְצוֹ וַיָּבֹא בֵּית
אֱלֹהָיו וְהַיֹּצְאֵי מֵעָיו שָׁם הִפִּלֻהוּ בֶּחָרֶב׃
22 וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֶת יְחִזְקִיָּהוּ וְאֶת יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם מִיַּד סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִיַּד כֹּל
וַיְנַהֲלֵם מִסָּבִיב׃ 23 וְרַבִּים מְבִיאִים
מִנְחָה לַיהוָה לִירוּשָׁלִַם וּמִגְדָּנוֹת לִיחִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּנָּשֵׂא לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם
מֵאַחֲרֵי כֵן׃

24 בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה יְחִזְקִיָּהוּ לָמוּת
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר לוֹ וּמוֹפֵת נָתַן
לוֹ׃ 25 וְלֹא כִגְמוּל הֵשִׁיב יְחִזְקִיָּהוּ כִּי רָם
לִבּוֹ וַיְהִי עָלָיו קֶצֶף וְעַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
26 וַיִּכָּנַע יְחִזְקִיָּהוּ בְּרוֹם לִבּוֹ הוּא וְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם וְלֹא בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יְהוָה בִּימֵי
יְחִזְקִיָּהוּ׃ 27 וַיְהִי לִיחִזְקִיָּהוּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד
רַב מְאֹד וְאוֹצָרוֹת עָשָׂה לוֹ לְכֶסֶף וּלְזָהָב
וּלְאֶבֶן יְקָרָה וְלִבְשָׂמִים וְלִמָּגִנִּים וְלִכְלֵי
חֶמְדָּה׃ 28 וּמִסְכְּנוֹת לִתְבוּאַת דָּגָן וְתִירוֹשׁ
וְיִצְהָר וְלִרְפָתוֹת לְכָל בְּהֵמָה וּבְהֵמָה
וְעֶדְרִים לָאֲבוּרוֹת׃ 29 וְעָרִים עָשָׂה לוֹ
וּמִקְנֵה צֹאן וּבָקָר לָרֹב נָתַן לוֹ כִּי נָתַן לוֹ
אֱלֹהִים רְכוּשׁ רַב מְאֹד׃ 30 וְהוּא יְחִזְקִיָּהוּ
סָתַם אֶת מוֹצָא מֵימֵי גִיחוֹן הָעֶלְיוֹן וַיְיַשְּׁרֵם
לְמַטָּה מַעְרָבָה לְעִיר דָּוִד וַיַּצְלַח יְחִזְקִיָּהוּ
בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ׃ 31 אַךְ בְּדִבְרֵי שָׂרֵי בָבֶל
הַמְשֻׁלָּחִים אֵלָיו לִדְרֹשׁ עַל הַמּוֹפֵת אֲשֶׁר
נִפְלָא בָּאָרֶץ עֲזָבוֹ אֱלֹהִים לְנַסֹּתוֹ לָדַעַת
אֵת כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ׃

32 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְחִזְקִיָּהוּ וְחַסְדֵּיהוּ הִנֵּה
כְתוּבִים בְּחִזְיוֹן יְשַׁעְיָהוּ הַנָּבִיא בֶּן אָמוֹץ
עַל סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל׃ 33 וַיִּשְׁכַּב
יְחִזְקִיָּהוּ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּמַעֲלֵה
קִבְרֵי בְנֵי דָוִד וְכָל יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
בְּמוֹתוֹ כָּבוֹד גָּדוֹל עָשׂוּ לוֹ וַיִּמְלֹךְ מְנַשֶּׁה
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרק לג

1 בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְּמָלְכוֹ
וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת הַבָּמוֹת אֲשֶׁר הָרַס יְחִזְקִיָּהוּ
אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבְּעָלִים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרִים
וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם וַיָּעָבְדֵם׃
4 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
בִּירוּשָׁלִַם יִהְיֶה שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 5 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת
לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃
6 וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי בֶן הִנֹּם
וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעֹנִי הִרְבָּה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃
7 וְאֶת פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה שָׂם בְּבֵית
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל דָּוִד וְאֶל
שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר
בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת
שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף לְהָנִיד אֶת רֶגֶל
יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי
לַאֲבוֹתֵיהֶם רַק אִם יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל
אֲשֶׁר צִוִּיתִים וְלִכֹּל הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד מֹשֶׁה׃ 9 וַיַּתְעוּ מְנַשֶּׁה
אֶת יְהוּדָה וְאֶת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לַעֲשׂוֹת רַע
מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃

10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מְנַשֶּׁה וְאֶל עַמּוֹ
וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ 11 וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת
שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלְכְּדוּ
אֶת מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם
וַיּוֹלִיכֻהוּ בָּבֶלָה׃ 12 וּכְהָצֵר לוֹ חִלָּה אֶת
פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי
אֲבוֹתָיו׃ 13 וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ
וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלִַם לְמַלְכוּתוֹ
וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃

14 וְאַחֲרֵי כֵן בָּנָה חוֹמָה חִיצוֹנָה לְעִיר
דָּוִד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בַּנָּחַל וְלָבוֹא בְּפֶתַח
הַדָּגִים וְסָבַב לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד וַיָּשֶׂם
שָׂרֵי חַיִל בְּכָל הֶעָרִים הַבְּצוּרוֹת בִּיהוּדָה׃
15 וַיָּסַר אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת הַפֶּסֶל מִבֵּית
יְהוָה וְכָל הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית
יְהוָה וּבִירוּשָׁלִָם וַיַּשְׁלֵךְ חוּץ לָעִיר׃
16 וַיָּכֶן אֶת מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי
שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבֹד אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 17 אֶפֶס כִּי עוֹד הָעָם
זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל אֱלֹהָיו
וְדִבְרֵי הַחוֹזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
19 וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר לוֹ וְכָל חַטָּאתוֹ וּמַעְלוֹ
וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם בָּמוֹת וְהַעֲמִיד
אֲשֵׁרִים וּפְסִלִים לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים
בְּדִבְרֵי חוֹזָי׃ 20 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּבֵיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

21 בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 22 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל
הַפְּסִלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו זָבַח אָמוֹן
וַיַּעַבְדֵם׃ 23 וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע
מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי אָמוֹן הוּא אָשַׁם הִרְבָּה׃
24 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃
25 וַיַּכּוּ עַם הָאָרֶץ אֵת כָּל הַקֹּשְׁרִים עַל
הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם הָאָרֶץ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ
בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

פרק לד

1 בֶּן שְׁמֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ
וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל דֶּרֶךְ
דָּוִד אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃
3 כִּי בִשְׁנַת שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ וְהוּא נַעַר
הֵחֵל לִדְרֹשׁ לֵאלֹהֵי דָוִד אָבִיו וּבִשְׁנַת
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלִַם מִן הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים
וְהַמַּסֵּכוֹת׃ 4 וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו אֶת מִזְבְּחוֹת
הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר לְמַעְלָה מֵעֲלֵיהֶם
וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבַּר וְהֵדַק
וַיִּזְרֹק עַל פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזֹּבְחִים לָהֶם׃
5 וְעַצְמוֹת כֹּהֲנִים שָׂרַף עַל מִזְבְּחוֹתָם
וַיְטַהֵר אֶת יְהוּדָה וְאֶת יְרוּשָׁלִָם׃ 6 וְכֵן עָשָׂה
בְּעָרֵי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד נַפְתָּלִי
בַּחֲרָבוֹתֵיהֶם סָבִיב׃ 7 וַיִּתֹּץ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת
וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים כִּתַּת לְהָדִק וְכָל
הַחַמָּנִים גִּדַּע בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב
יְרוּשָׁלִָם׃

8 וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכוֹ לְטַהֵר
הָאָרֶץ וְהַבָּיִת שָׁלַח אֶת שָׁפָן בֶּן אָצַלְיָהוּ
וְאֶת מַעֲשֵׂיָהוּ שַׂר הָעִיר וְאֶת יוֹאָחָז בֶּן
יוֹאָשׁ הַמַּזְכִּיר לְחַזֵּק אֶת בֵּית יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ 9 וַיָּבֹאוּ אֶל חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיִּתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר אָסְפוּ הַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי הַסַּף מִיַּד
מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וּמִכֹּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל
וּמִכָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וַיָּשֻׁבוּ יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם׃ 10 וַיִּתְּנוּהוּ בְּיַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַמְפֻקָּדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ הָעֹשִׂים
הָעֹבְדִים בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק וְלָרְפֹּא הַבָּיִת׃
11 וַיִּתְּנוּהוּ לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים לִקְנוֹת אַבְנֵי
מַחְצֵב וְעֵצִים לַמְחַבָּרוֹת וּלְקָרוֹת אֶת
הַבָּתִּים אֲשֶׁר הֶחֱרִיבוּ מַלְכֵי יְהוּדָה׃
12 וְהָאֲנָשִׁים עֹשִׂים בֶּאֱמוּנָה בִּמְלָאכָה וְעַל
יְדָם הַפְּקוּדִים יַעַת בֶּן מְרָרִי וְעֹבַדְיָה
הַלְוִיִּם מִבְּנֵי קְהָתִי וְזְכַרְיָה וּמְשֻׁלָּם
מִבְּנֵי הַקָּהָתִי לְנַצֵּחַ וְהַלְוִיִּם כָּל מֵבִין
בִּכְלֵי שִׁיר׃ 13 וְעַל הַנֹּשְׂאִים סַבָּלִים וּמְנַצְּחִים
לְכָל עֹשֵׂה מְלָאכָה בְּכָל עֲבֹדָה וַעֲבֹדָה
וְלַלְוִיִּם סֹפְרִים וְשֹׁטְרִים וְשֹׁעֲרִים׃

14 וּבְהוֹצִיאָם אֶת הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית
יְהוָה וַיִּמְצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת סֵפֶר
תּוֹרַת יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃ 15 וַיַּעַן חִלְקִיָּהוּ
וַיֹּאמֶר אֶל שָׁפָן הַסֹּפֵר אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה
מָצָאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת
הַסֵּפֶר אֶל שָׁפָן׃ 16 וַיָּבֵא שָׁפָן אֶת הַסֵּפֶר
אֶל הַמֶּלֶךְ וְגַם דָּבָר הֵשִׁיב אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
כֹּל אֲשֶׁר נָתַן עַל יַד עֲבָדֶיךָ הֵם עֹשִׂים׃
17 וַיִּתְּכוּ אֶת הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה
וַיִּתְּנוּהוּ עַל יַד הַפְּקֻדִּים וְעַל יַד עֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה׃ 18 וַיַּגֶּד שָׁפָן הַסֹּפֵר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
כְּסֵפֶר נָתַן לִי חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וַיִּקְרָא בּוֹ
שָׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ
אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו׃
20 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת חִלְקִיָּהוּ וְאֶת אֲחִיקָם
בֶּן שָׁפָן וְאֶת עַבְדּוֹן בֶּן מִיכָה וְאֶת שָׁפָן
הַסֹּפֵר וְאֶת עֲשָׂיָה עֶבֶד הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר׃
21 לְכוּ דִרְשׁוּ אֶת יְהוָה בַּעֲדִי וּבְעַד הַנִּשְׁאָר
בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה עַל דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
נִמְצָא כִּי גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר נִתְּכָה
בָּנוּ עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְרוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת דְּבַר
יְהוָה לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה׃

22 וַיֵּלֶךְ חִלְקִיָּהוּ וַאֲשֶׁר אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל
חֻלְדָּה הַנְּבִיאָה אֵשֶׁת שַׁלֻּם בֶּן תִּקְוָת בֶּן
חַרְחַס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בִּירוּשָׁלִַם
בַּמִּשְׁנֶה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ כָּזֹאת׃ 23 וַתֹּאמֶר
לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִמְרוּ
לָאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֶתְכֶם אֵלָי׃ 24 כֹּה אָמַר
יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְעַל יוֹשְׁבָיו אֵת כָּל הָאָלוֹת הַכְּתוּבוֹת עַל
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרְאוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה׃
25 תַּחַת אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְעִיסֻנִי בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם
וְנִתְּכָה חֲמָתִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְלֹא תִכְבֶּה׃
26 וְאֶל מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ אֶתְכֶם לִדְרֹשׁ
בַּיהוָה כֹּה תֹאמְרוּן אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ׃
27 יַעַן רַךְ לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים
בְּשָׁמְעֲךָ אֶת דְּבָרָיו עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל
יוֹשְׁבָיו וַתִּכָּנַע מִלְּפָנַי וַתִּקְרַע אֶת בְּגָדֶיךָ
וַתֵּבְךְּ לְפָנָי וְגַם אֲנִי שָׁמָעְתִּי נְאֻם יְהוָה׃
28 הִנֵּה אֲנִי אֹסִפְךָ אֶל אֲבֹתֶיךָ וְנֶאֱסַפְתָּ
אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְלֹא תִרְאֶינָה עֵינֶיךָ
בְּכֹל הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא עַל הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְעַל יוֹשְׁבָיו וַיָּשִׁבוּ אֶת הַדָּבָר לַמֶּלֶךְ׃

29 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיֶּאֱסְפוּ אֵלָיו כָּל זִקְנֵי
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ 30 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה
וְכָל אִישׁ יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם עִמּוֹ
וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל הָעָם לְמִגָּדוֹל וְעַד
קָטָן וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֵת כָּל דִּבְרֵי סֵפֶר
הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃ 31 וַיַּעֲמֹד
הַמֶּלֶךְ עַל עָמְדּוֹ וַיִּכְרֹת אֶת הַבְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה לָלֶכֶת אַחֲרֵי יְהוָה וְלִשְׁמֹר אֶת
מִצְוֹתָיו וְאֶת עֵדְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו בְּכָל לֵבָב
וּבְכָל נֶפֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה׃ 32 וַיַּעֲמֵד אֶת כָּל
הַנִּמְצָא בִּירוּשָׁלִַם וּבִנְיָמִן וַיַּעֲשׂוּ יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם כִּבְרִית אֱלֹהִים אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם׃
33 וַיָּסַר יֹאשִׁיָּהוּ אֶת כָּל הַתֹּעֵבוֹת מִכָּל
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵד כָּל
הַנִּמְצָא בְּיִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
כָּל יָמָיו לֹא סָרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם׃

פרק לה

1 וַיַּעַשׂ יֹאשִׁיָּהוּ בִירוּשָׁלִַם פֶּסַח לַיהוָה
וַיִּשְׁחֲטוּ אֶת הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן׃ 2 וַיַּעֲמֵד הַכֹּהֲנִים עַל מִשְׁמְרוֹתָם
וַיְחַזְּקֵם לַעֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ 3 וַיֹּאמֶר
לַלְוִיִּם הַמְבִינִים לְכָל יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים
לַיהוָה תְּנוּ אֶת אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בַּבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה
שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵין לָכֶם
מַשָּׂא בַּכָּתֵף עַתָּה עִבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְאֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ 4 וְהָכִינוּ לְבֵית אֲבוֹתֵיכֶם
לְמַחְלְקוֹתֵיכֶם כִּכְתָב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְכִכְתָב שְׁלֹמֹה בְנוֹ׃ 5 וְעִמְדוּ בַּקֹּדֶשׁ לִפְלֻגּוֹת
בֵּית אָבוֹת לְאֲחֵיכֶם בְּנֵי הָעָם וְחֵלֶק בֵּית
אָב לַלְוִיִּם׃ 6 וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח וְהִתְקַדְּשׁוּ
וְהָכִינוּ לַאֲחֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כִּדְבַר יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה׃

7 וַיָּרֶם יֹאשִׁיָּהוּ לִבְנֵי הָעָם צֹאן כְּבָשִׂים
וּבְנֵי הָעִזִּים הַכֹּל לַפְּסָחִים לְכֹל הַנִּמְצָא
לְמִסְפָּר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבָקָר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
אֵלֶּה מִנִּכְסֵי הַמֶּלֶךְ׃ 8 וְשָׂרָיו לְנִדְבַת לָעָם
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם נָדְבוּ חִלְקִיָּהוּ וּזְכַרְיָהוּ
וִיחִיאֵל נְגִידֵי בֵית הָאֱלֹהִים לַכֹּהֲנִים נָתְנוּ
לַפְּסָחִים אַלְפַּיִם וְשֶׁבַע מֵאוֹת וּבָקָר שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת׃ 9 וְכָנַנְיָהוּ וּשְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְאֵל אֲחָיו
וַחֲשַׁבְיָהוּ וִיעִיאֵל וְיוֹזָבָד שָׂרֵי הַלְוִיִּם נָדְבוּ
לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים וּבָקָר חֲמֵשׁ
מֵאוֹת׃ 10 וַתִּכּוֹן הָעֲבוֹדָה וַיַּעַמְדוּ הַכֹּהֲנִים
בְּעָמְדָם וְהַלְוִיִּם עַל מַחְלְקוֹתָם כְּמִצְוַת
הַמֶּלֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ הַכֹּהֲנִים
מִיָּדָם וְהַלְוִיִּם הַפְּשִׁיטִים׃ 12 וַיָּסִירוּ
הָעֹלָה לִתְתָּם לִפְל

14 ⴰⵏⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ: ⴰⵏⴰⵏⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ:
ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ: ⵙⵙⵜⵜⵓⵏ.
15 ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵙⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ:
ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ
ⵙⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏ: ⵏⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏ:
ⵙⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜⵜⵓⵏ.
16 ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⴰⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜ.
17 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
18 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
19 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
20 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
21 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
22 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
23 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
24 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
25 ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
26 ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
27 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
28 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
29 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
30 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
31 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ!
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ!
32 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.

33 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
34 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
35 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
36 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
37 ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ;
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
38 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
39 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
40 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
41 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
42 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
43 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
44 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ[1] ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
45 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
46 ⵙⵙⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ: ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
47 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
48 ⵏⵜ ⵙⵙⵜⵜ ⵙⵙ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
49 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵙⵙ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
50 ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ:
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.
ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.

[1] ⵏⵜⵜ: ⵏⵜⵜⵜ ⵏⵜⵜⵜⵜⵓⵏ.

(14) ⵙⵙ. 10: 10. ⵜⵜ. 144: 6. ⵏⵜ. 30: 30.
(15) ⵜⵜ. 15: 8. ⵜⵜ. 106: 9.
(16) ⵜⵜ. 144: 7.
(19) ⵜⵜ. 31: 8. 118: 5.
(20) 1. ⵙⵙⵜ. 24: 19.
(24) 1. ⵙⵙⵜ. 26: 23.
(25) 1. ⵜⵜ. 8: 32.
(26) ⵜⵜ. 26: 23. 24. 27. 28. ⵜⵜⵜ. 3: 34.
(27) ⵜⵜ. 101: 5. ⵜⵜⵜ. 6: 17.
(28) ⵏⵜⵜ. 18: 6. 29: 3.
(30) ⵙⵙⵜ. 32: 4. ⵏⵜⵜ. 4: 37. ⵜⵜⵜⵜ. 15: 3. ⵜⵜ. 12: 6. 119: 140. ⵜⵜⵜ. 30: 5. ⵜⵜ. 7: 17.
(31) ⵙⵙⵜ. 32: 31. 39. 1. ⵙⵙⵜ. 2: 2. ⵜⵜ. 86: 8. ⵏⵜ. 45: 5.
(32) ⵜⵜ. 101: 2.
(33) ⵜ. ⵙⵙⵜ. 2: 18. ⵙⵜ. 3: 19. ⵙⵙⵜ. 32: 13. 33: 29.
(34) ⵜⵜ. 144: 1.
(36) ⵜⵜⵜ. 4: 12.
(41) ⵏⵜⵜ. 27: 9. 35: 12. ⵜⵜⵜ. 1: 28. ⵏⵜ. 1: 15. 11: 11. 14: 12. ⵙⵜ. 8: 18. ⵜⵜ. 3: 4. ⵜⵜⵜ. 7: 13.
(42) ⵜⵜⵜ. 10: 5.
(43) ⵜ. ⵙⵙⵜ. 2: 9. 10. 3: 13. 7. 1. ⵜ. ⵙⵙⵜ. ⵜⵜ. 8. ⵏⵜ. 52: 5. 15. 55: 5.
(44) ⵙⵙ. 33: 29. ⵜⵜ. 66: 3.
(45) ⵜⵜ. 7: 17.
(47) ⵜⵜ. 47: 3.
(48) ⵜⵜ. 59: 1.
(49) ⵜⵜⵜ. 15: 9.
(50) ⵜⵜ. 144: 10. ⵜ. ⵙⵙⵜ. 7: 13.

מזמור פ.

לַמְנַצֵּחַ. עַל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת. מִזְמוֹר לְאָסָף.

1 הַאֲזִינָה רֹעֵה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף
יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה.
2 לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ
וּלְכָה לִישֵׁעָה לָנוּ.
3 אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה.
4 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ.
5 הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וְהַשְׁקִיתָמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ.
6 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ.
7 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה.
8 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ גֹּרַשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ.
9 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶז וַתְּמַלֵּא אָרֶץ.
10 כִּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל.
11 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם וְאֶל־נְהָרוֹת יוֹנְקוֹתֶיהָ.
12 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרוֹתֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ.
13 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה.
14 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת.
15 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ.
16 שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ.
17 תְּהִי יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ.
18 וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא.
19 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה.

מזמור פ.

לַמְנַצֵּחַ. עַל־הַגִּתִּית. מִזְמוֹר לְאָסָף.

1 הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.
2 שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל.
3 תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ.
4 כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.
5 עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע.
6 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעְבֹרְנָה.
7 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה.
8 שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע לִי.
9 לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר.
10 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ.
11 וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי.
12 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם.
13 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ.
14 כִּמְעַט אֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי.
15 מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם.
16 וַיַּאֲכִלֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ.

מזמור פא.

לַמְנַצֵּחַ. מִזְמוֹר לְאָסָף.

1 אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט.
2 עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה.
3 שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ.
4 פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ.
5 לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ.
6 אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם.
7 אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ.
8 קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם.

מזמור פב.

שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף. אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל.

1 כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ.
2 עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־צְפוּנֶיךָ.
3 אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד.
4 כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יָחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּן.
5 אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים.
6 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר.
7 גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה.
8 עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן.
9 נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה.
10 שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וְכָל־נְסִיכֵמוֹ כְּזֶבַח וְכִצַלְמֻנָּע.
11 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֶת־נְאוֹת אֱלֹהִים.
12 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כְּגַלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ.
13 כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלַהָבָה תְּלַהֵט הָרִים.
14 כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם.
15 מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה.
16 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ.
17 וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ.

מזמור פג.

לַמְנַצֵּחַ. עַל־הַגִּתִּית. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר.

1 מַה־יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת.
2 נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל חָי.
3 גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי.
4 אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה.
5 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז־לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם.
6 עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה.
7 יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן.
8 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה.
9 מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ.
10 כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע.
11 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים.
12 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ.

מזמור פד.

לַמְנַצֵּחַ. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר.

1 רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ שְׁבוּת יַעֲקֹב.
2 נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָּל־חַטָּאתָם סֶלָה.
3 אָסַפְתָּ כָּל־עֶבְרָתֶךָ הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ.
4 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ.
5 הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר.
6 הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ.
7 הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ.
8 אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה.
9 אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ.
10 חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ.
11 אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף.
12 גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוּב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ.
13 צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

מזמור פה.

תְּפִלָּה לְדָוִד. הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי.

1 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ.
2 חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם.
3 שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא.
4 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ.
5 הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי.
6 בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי.
7 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ.
8 כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ.
9 כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ.
10 הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ.
11 אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם.
12 כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה.
13 אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם.
14 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת.
15 פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ.
16 עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי.

מזמור פו.

לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר. יְסוֹדָתוֹ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ.

1 אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב.
2 נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה.
3 אַזְכִּיר רָהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם.
4 וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן.
5 יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה.
6 וְשָׁרִים כְּחֹלָלֵי בָהּ כָּל־מַעְיָנוֹתַי בָּךְ.
7 וְגַם־שָׂמֵחַ כְּתֹפְפִים בְּקִרְבֵּךְ כָּל־מְקוֹרוֹתָי.
8 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ.
9 תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי.
10 כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ.
11 נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל.
12 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא־זָכַרְתָּם עוֹד וְהֵם מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ.
13 שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצוֹלוֹת.
14 עָלַי סָמְכָה חֲרוֹנֶךָ וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה.
15 הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ.
16 כָּלוּא וְלֹא אֵצֵא.
17 עֵינִי דָאֲבָה מֵעֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה כָּל־הַיּוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי.
18 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה.
19 הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן.
20 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה.
21 וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וְבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ.
22 לָמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי.
23 עָנִי אֲנִי וְגוֹסֵעַ מִנֹּעַר אָשְׂאָה אֵמֶיךָ אָפוּנָה.
24 עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּנִי.
25 סַבּוּנִי כַמַּיִם הַיּוֹם יַחַד הִקִּפוּ עָלָי.
26 הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ.

מזמור פז.

לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי.

1 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָמִים אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי.
2 כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה בַּשָּׁמַיִם תָּכִין אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם.
3 כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי.
4 עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה.
5 וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים.
6 כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים.
7 אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל־סְבִיבָיו.
8 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חָסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ.
9 אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם.
10 אַתָּה דִכִּיתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ.
11 לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם.
12 צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ.
13 לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ.
14 צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ.
15 אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן.
16 בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ.
17 כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ.
18 כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ.
19 אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם.
20 מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו.
21 אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ.
22 לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ.
23 וְכַתִּתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף.
24 וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ.
25 וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ.
26 הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי.
27 אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ.
28 לְעוֹלָם אֶשְׁמָר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמָנָה לוֹ.
29 וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם.
30 אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן.
31 אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ.
32 וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם.
33 וְחַסְדִּי לֹא־אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא־אֲשַׁקֶּר בֶּאֱמוּנָתִי.
34 לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה.
35 אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב.
36 זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי.
37 כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה.
38 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ.
39 נִאַרְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ.
40 פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה.
41 שַׁסֻּהוּ כָּל־עוֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו.
42 תָּרִים יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו.
43 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא־קַמְתָּהוּ בַּמִּלְחָמָה.
44 הִשְׁבַּתּוֹ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מָגָלָה.
45 הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה.
46 עַד־מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ.
47 זְכָר־אֲנִי מֶה חָלֶד עַל־מָה בָּטְלָה כָּל־בְּנֵי אָדָם.
48 מִי־גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה.
49 אַיֵּה חַסְדֶּיךָ רִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ.
50 זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי רַבִּים כָּל־עַמִּים.
51 אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ.
52 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מזמור פח.

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר.

1 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל.
2 תָּשֶׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם.
3 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה.
4 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף.
5 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ.
6 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ.
7 שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ.
8 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה.
9 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה.
10 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ.
11 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה.
12 שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ.
13 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ.
14 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
15 יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם.
16 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

מזמור פט.

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן.

1 אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ.
2 כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת.
3 בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ.
4 לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם.
5 מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם.
6 יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ.
7 רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
8 כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ.
9 לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ.
10 כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ.
11 עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ.
12 עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין.
13 כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי.
14 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ.
15 אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי.

מזמור צ.

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר.

1 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל.
2 תָּשֶׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם.
3 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה.
4 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף.
5 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ.
6 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ.
7 שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ.
8 כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה.
9 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת ש

ותכל כסף ומזה.
10 ואנשי מזה אל זנוח אחיהם
ומזנח את חוח אל זנוח.
11 ואחד ויאמרו. נחשו נחשו:
ושחטו ולחמו: ויאמר לו אחיו:
12 ואחד ויאמר[1] ואיפה לקח נחשו ואיפה
ואשלחנו ויאמר אל אפרים אל תשחתו.
13 ואחו: ואזנו: ואחזו:
ואחשו ואחבטו ואחבשו.

מועדה: כח.

לאחיו: ויאמר אל אחיו אחד אחיו. ומועדה ואמרו.
1 ואלה: ואלהם: ואחשתרנים ואחשבנים:
ואשר אל אחזתו (אל) ואחיתופל ואחשבה:
2 ואלה: ואחזתו: אלי ואחשתו:
ואחלמי: אלה אחזתו אלי.
3 ואזה ואחזתו אזה:
אחזתו ואחשבתי ואחזתיה.
4 ואחז ואחזתו ואחזתי:
ואחזתו: ואחשמעאלי.
5 ואלו ואחשתאלי ואחלמי ואחזתו:
ואחז ואחזתו: אלי ואחלמי.
6 ואזו: ואחזתי אלי זאחז:
לאחז ואחזתו: ואחשתו ואחזתו.
7 אלי שאחז אחשו אב:
ואי אחשב ואחזתו: ואי אחד אחזתו.
8 ואחזתי (ואחזתו) אל אחזו: אלי אלי
ואי אלי: אלה אחז אחז אלי.
9 אלה אחז אזה אלהים אל אחזתו:
אחשב אלי אחזתו.
10 ואלו אחשב אחזו אחזתו:
אל אחז אחשו ואלי אחז.
11 לו אחשו אחו: אלה אחזתו ואחשו אלי:
אלה לאו אחזתו.
12 ואחזתיאחזו אחזו אחזו:
אחזתי אחזתו אחזתו.
13 אחזתו: אלי אחזתו:
אחשתו ואחזתו ואחזתיאחזתו.

מועדה: כז.

לאחזו: אחזו אל אחיו אחד. ואחזו ואחזתו אחזתו.
1 ואלו: ואלו: אחשו אחזתאחזתו:
אחזו אל ואחזתו (אל) אחזתיאחזתו אחשו:
2 ואלו: אחזתו אלי אחזתו:
ואחלמי: אלה אחד אחזתו אלי.
3 ואזה ואחזתו אזה:
אחזתו ואחשבתי ואחזתיה.
4 ואחז ואחזתו ואחזתי:
ואחזתו: ואחשמעאלי.
5 ואלו ואחשתאלי ואחלמי ואחזתו:
ואחז ואחזתו: אלי ואחלמי.
6 ואזו: ואחזתי אלי זאחז:
לאחז ואחזתו: ואחשתו ואחזתו.
7 אלי שאחז אחשו אב:
ואי אחשב ואחזתו: ואי אחד אחזתו.
8 ואחזתי (ואחזתו) אל אחזו: אלי אלי
ואי אלי: אלה אחז אחז אלי.
9 אלה אחז אזה אלהים אל אחזתו:
אחשב אלי אחזתו.
10 ואלו אחשב אחזו אחזתו:
אל אחז אחשו ואלי אחז.
11 לו אחשו אחו: אלה אחזתו ואחשו אלי:
אלה לאו אחזתו.
12 ואחזתיאחזו אחזו אחזו:
אחזתי אחזתו אחזתו.
13 אחזתו: אלי אחזתו:
אחשתו ואחזתו ואחזתיאחזתו.

[1] ואי: ואחזתו אחזתו.

(10) ו אחד. 13: 34. ואחז. 18: 109. 28: 37. אחז. 19. 17. 13. זאז. 14: 20.
(11) אחז. 2: 1.
(12) ואחז. 7: 20. 10: 12. ואחז. 3: 12.

---

(1) אחשו 27: 46. אחד. 15: 34. אחד. 5: 7.
(3) אחז. 10: 21.
(5) אחז. 25: 2. 3. 31: 1. 71: 1. זאז. 49: 23. אחז. 9: 38.
(6) ואחז. 25: 6. זאז. 41: 14. 53: 3.
(7) אחשו 27: 39. אחד. 15: 29. אחז. 23: 35. ואחז. 16: 4. אחז. 109: 25.
(8) אחשו 27: 43. אחז. 91: 14.
(9) אחז. 71: 6.
(10) זאז. 46: 3. 49: 1.
(12) אחז. 32: 14. אחז. 68: 30. ואחז. 39: 18. אחשו. 4: 1.
(13) ואחז. 16: 10. אחז. 35: 21. ואחד. 2: 16. 3: 46.
(14) אחז. 5: 6 אחד. 7: 5. ואחז. 23: 16.

(15) אחד. 17: 22. ואחז. 29: 10. ואחד. 4: 4. אחשו. 19: 28.
(16) אחזתו. 22: 15. אחשו 27: 35. אחד. 15: 24. אחז. 23: 33. אחשו. 19: 23. 37. 20: 25.
(17) אחז. 23: 27. 35.
(18) אחז. 23: 34. אחשו. 19: 24. 23.
(19) אחז. 22: 11. 10: 1.
(20) אחז. 35: 17. 22: 16.
(21) ד אחשו. 4: 17. זאז. 34: 7. ואי. 4: 27.
(22) אחזתו. 2: 12. אחז. 40: 9. 20: 17. אחז. 8: 29.
(23) אחז. 135: 19. 20.
(24) אחזתו. 5: 7.
(25) אחז. 35: 18. 40: 9. 10. 111: 1. 66: 13. 116: 14. אחשו. 5: 4.
(26) אחזתו. 7: 11. 12. 15. 16. אחז. 69: 32. זאז. 65: 13. אחשו. 6: 51.
(27) אחז. 2: 8. 72: 11. 86: 9. 98: 3. זאז. 49: 6. אחז. 96: 7. 21.
(28) אחז. 47: 8. אחד. 14: 9. אחשו 8: 13. ואחז. 2: 12. אחז. 40: 9.

לְקִיעָהּ כֵּן יִהְיֶה כְּבוֹד בֵּית אָבִיו׃
29 וְהֵבִיאוּ אֶת כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַצְּפִיעוֹת כֹּל כְּלֵי הַקָּטָן מִכְּלֵי הַכִּיּוֹרִים וְעַד כָּל כְּלֵי הַנְּבָלִים׃
30 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד אֲשֶׁר בָּאֲתָה בְּיָתֵד נֶאֱמָנָה וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרְתָה הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃
31 וְאַתָּה שְׁבְנָא אֲשֶׁר לְךָ וְלִזְרֹעֲךָ אֲשֶׁר לְךָ וְלִבְנֶיךָ אֲשֶׁר לָהֶם׃

פרק כב.

1 מַשָּׂא גֵּיא חִזָּיוֹן מַה לָּךְ כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת׃
2 מְלֵאָה הֲמוֹנִים עִיר שָׁאוֹן קִרְיָה עַלִּיזָה חֲלָלַיִךְ לֹא חַלְלֵי חֶרֶב וְלֹא מֵתִים מִלְחָמָה׃
3 כָּל קְצִינַיִךְ יַחְדָּו נָסוּ מִקֶּשֶׁת אֲסִירוּ כָּל נִמְצָאַיִךְ יַחְדָּו מִמֶּרְחָק נָסוּ׃
4 עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בִּבְכִי אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל שֹׁד בַּת עַמִּי׃
5 כִּי יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוֹכָה לֵאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חִזָּיוֹן מְגַשֵּׁשׁ קִיר וְשַׁוְעַ אֶל הָהָר׃
6 וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקֶשֶׁת עֻרְּתָה מָגֵן׃
7 וְהָיָה מִבְחַר עֲמָקַיִךְ מָלְאוּ רֶכֶב וּפָרָשִׁים שִׁית יָשִׁיתוּ הַשָּׁעָר׃
8 וַיָּסַר מָסַךְ יְהוּדָה וַתַּבֵּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר׃
9 וְאֶת בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם כִּי רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה׃
10 וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ‍ִם סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה׃
11 וּמִקְוֶה עָשִׂיתֶם בֵּין שְׁנֵי הַחוֹמֹת לְמֵי הַבְּרֵכָה הַיָּשָׁן וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם׃
12 וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק׃
13 וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹת יַיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת׃
14 וַיִּגָּלָה בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃
15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת לֵךְ בֹּא אֶל הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת מָה לְךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבוֹ מָרוֹם קִבְרוֹ סֶלַע לְסֻכָּה לְאָהֳלוֹ׃
16 מַה לְּךָ פֹה וּמִי לְךָ פֹה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹה קֶבֶר כִּי חָצַב מָרוֹם קִבְרוֹ וְסֻכָּה לְאָהֳלוֹ׃
17 הִנֵּה יְהוָה מַטְלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גֶּבֶר וְעָטֹה עָטֶה׃
18 צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ׃
19 וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ׃
20 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְקָרָאתִי לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ׃
21 וְהַלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וּלְבֵית יְהוּדָה׃
22 וְנָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ׃
23 וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד לְבֵית אָבִיו׃
24 וְתָלוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַצְּפִיעוֹת כֹּל כְּלֵי הַקָּטָן מִכְּלֵי הַכִּיּוֹרִים וְעַד כָּל כְּלֵי הַנְּבָלִים׃
25 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת תָּסוּר הַיָּתֵד אֲשֶׁר בָּאֲתָה בְּיָתֵד נֶאֱמָנָה וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרְתָה הַמַּשָּׂא אֲשֶׁר עָלֶיהָ כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃

פרק כג.

1 מַשָּׂא צֹר הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מִבַּיִת מֵאֵין בֹּא מֵאֶרֶץ כִּתִּים נִגְלָה לָהֶם׃
2 דֹּמּוּ יוֹשְׁבֵי אִי סֹחֵר צִידוֹן עֹבְרֵי יָם מִלְאוּךָ׃
3 וּבְמַיִם רַבִּים זֶרַע שִׁיחוֹר קְצִיר יְאֹרָ תְּבוּאָתָהּ וַתְּהִי רְכֻלַּת גּוֹיִם׃
4 בּוֹשִׁי צִידוֹן כִּי אָמַר יָם מָעוֹז הַיָּם לֵאמֹר לֹא חַלְתִּי וְלֹא יָלַדְתִּי וְלֹא גִדַּלְתִּי בַּחוּרִים רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת׃
5 כְּשֵׁמַע לְמִצְרַיִם חִלּוּ לְשֵׁמַע צֹר׃
6 עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה הֵילִילוּ יוֹשְׁבֵי אִי׃
7 הֲזֹאת לָכֶם עָלִיזָה מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָהּ מֵרָחֹק יוֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ׃
8 מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר הַמַּעֲטִירָה כִּתָּרוֹת אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים כְּנַעֲנֶיהָ נִכְבְּדֵי אָרֶץ׃
9 יְהוָה צְבָאוֹת יָעָץ לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל צְבִי כָּל נִקְלוֹת כָּל כִּבְדֵי אָרֶץ׃
10 עִבְרִי אַרְצֵךְ כַּיְאֹר בַּת תַּרְשִׁישׁ אֵין מָזַח עוֹד׃
11 יָדוֹ נָטָה עַל הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל כְּנַעַן וְתֹאכַל מָעוֹזֶיהָ׃
12 וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת צִידוֹן כִּתִּים קוּמִי עֲבוֹרִי גַּם שָׁם לֹא יָנוּחַ לָךְ׃
13 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֹאת הָעָם לֹא הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ בַּחוּרֶיהָ הֶעֱרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂמָהּ לְמַפֵּלָה׃
14 הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדַּד מָעֻזְּכֶם׃
15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃
16 קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃
17 וְהָיָה מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃

---

(29) פס. 45: 12. נה. 26: 19. שמ. 2: 10.
(30) פס. 87: 6.
(31) פס. 78: 6. 86: 9. 102: 18. נה. 60: 3. ש. 3: 21. 22.

(1) נה. 40: 11. יא. 23: 4. ש. 34: 11. 12. 23. שמ. 10: 11. ו. שמ. 2: 25. יחז. 7: 17. שמ. 4: 19.
(2) ש. 34: 14. יחז. 7: 17.
(3) פס. 5: 8. 31: 3. מל. 8: 20.
(4) שה. 3: 5. 10: 21. 22. 24: 17. פס. 44: 19. 3: 6. 27: 1. 118: 6. נה. 43: 2.
(5) פס. 104: 15. 92: 10.

פס. 104: 5. 136: 6. ד. שמ. 3: 5.
(3) פס. 15: 1.
(4) נה. 33: 15. 16! שה. 17: 9. ו. שמ. 2: 8. שמ. 5: 8. פס. 15: 4.
(6) פס. 27: 8. 105: 4.
(7) נה. 26: 2. פס. 97: 6. שמ. 2: 7. מל. 3: 1. ו. פס. 2: 8.

(1) פס. 86: 4. 143: 8. זק. 3: 41.
(2) פס. 22: 5. 31: 1. 34: 8. נה. 28: 16. 49: 23. ש. 10: 11. פס. 13: 4.
(4) שה. 33: 13. פס. 5: 8. 27: 11. 86: 11. 119. 143: 8. 10.
(6) פס. 103: 17. 106: 1. 107: 1. נה. 63: 15. יז. 33: 11.
(7) שה. 13: 26. 20: 11. יא. 3: 25. פס. 151: 1.

מאסרם לקחתך ואתה.
10 כלה ואמרתי רחוק ממני מאהביך את
לנשותיך ומשפטי שופכות דם.
11 וקנאתי בך: נאם אדני יהוה
אשר לא הלכו בחוקי ומשפטי לא
18 שמו אלי ואתן בידם
ויכלו את יפיך ויקחו כליך.
18 והשבתי את זמתך
ואת אתנך לא יעבר עוד.
14 ואשבע בקנאתי ואדבר
ואעשה כאשר עשית.
15 ואתה בטחת ביפיך
ותזנה על שמך
ותשפכי את זנונייך
16 ואת בגדיך לקחת
ותכסי במו
ואת שמני ואת קטרתי
17 ואת לחמי אשר נתתי לך
סלת ושמן ודבש האכלתי אותם.
ותתן אותם לפניהם
18 ואת בגדיך הרקמה
ותכסם
ואת שמני ואת קטרתי
19 ואת לחמי אשר נתתי לך
ואת הסלת והשמן והדבש האכלתי אותם
ויהי לפניהם
20 ותקח את בניך
ואת בנותיך אשר ילדת לי
ותזבחם להם לאכל
21 המן זנונייך הקטנתי
ותשחטי את בני
ותתני אותם בהעביר אותם
22 ובכל תועבותיך וזנונייך
לא זכרת
את ימי נעוריך
ואת היית ערומה
ומגולה
מתבוססת בדמיך.

מועדים: חג.

ויהי
1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
2 בן אדם שא את קינה על צר
3 ואמרת אל צר:
יושבתי מבואות ים
רכלת העמים אל איים רבים
כה אמר אדני יהוה:
צר אמרת אני כלילת יופי
4 בלב ימים גבוליך
בוניך כללו יפיך
5 ברושים משיר כל לוחותיך
ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך
6 מאלוני בשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן
מחיר מכר מאיי כתים
7 שש ברקם ממצרים היה
אשר פרשת לך להיות נס
תכלת וארגמן מאיי אלישה היה
מכסך
8 יושבי צידון וארוד היו שטיך
חכמיך צר היו בך הם היו חבליך
9 זקני גבל וחכמיה היו בך
מחזקי בדקך כל אניות הים וימיהם היו בך
לערב את ערבך
10 פרס ולוד ופוט היו בחילך
אנשי מלחמתך
מגן וכובע תלו בך
הם נתנו הודך
11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב
וגמדים במגדלותיך היו
שלטיהם תלו על חומותיך סביב
הם כללו יפיך
12 תרשיש רכלתך
מכל הון
כסף ברזל בדיל ועופרת
נתנו בעזבונך

(11) תה. 31: 3. 79: 9. 109: 21. 143: 11. דה: 5: 20.
(12) תה. 37: 23.
(13) תהל. 19: 23. תה. 37: 11. 22. 29.
(14) תהל. 3: 32. משל. 7: 17. 15: 15.
(15) תה. 141: 8.
(16) תה. 69: 16. 86: 16.
(18) ד. שמ. 16: 12.
(20) תה. 25: 2.
(22) תה. 130: 8.

(1) תה. 84: 11. נח. 60: 19. 20. תה. 7: 8. ישע. 15: 2.
תה. 62: 2. 6. 118: 14. 21.
(2) תה. 14: 4.
(3) תה. 3: 6.
(4) תה. 26: 8. 65: 4. שה. 2: 37. תה. 90: 17.
(5) תה. 31: 20. 83: 3. 91: 1. נח. 4: 6. תה. 40: 2.
(6) תה. 3: 3.

(6) תהל. 30: 19. 20. תה. 73: 13. ו. ישע. 2: 8.
(8) תה. 27: 4.
(9) ו. שמ. 25: 29. תה. 28: 3.
(10) תהל. 23: 8. נח. 16: 19. ו. שמ. 8: 3. נח. 33: 15.
(11) תה. 26: 1.
(12) תה. 40: 2. 27: 11. 22. 22. 107: 32. 111: 1.

8 וקרא לפני[1] הבית: בית וזבח כולו
לפני: מזבח: הוא לי.
9 כי לא תבוא מנחה
כי מחיה תחיה לולי:
מנחה מבחוץ:
לא תזון לי: ולא תבוא לי
ומבחוץ תזון:
10 תזון בחר מחר ומחר תבוא:
ומזון לחמיניו.
11 תזון לי מזון: ומשוש:
ומרעה בחוריו בחוץ תזון:
ומבית לבית:
12 כי תזון לי חוץ לי תזון
תחר ומחר תבוא ומזון לחר לא תזון:
ומחוץ.

13 ו כי תזון מחר לחר תזון מזון
חוץ ומזון.
14 תזון ומזון:
ומרעה תזון לחר:
ומזון ומרעה.

מועדות: ו.

ומזון.

1 וקרא: ו מזון: לי מזון: ומרעה
ומר: לי תזון ומר
לי ומרעה ומר
ומזון לחר ומזון.
2 ומר מזון ומרעה: ומזון וקרא
ומרעה מזון ומרעה לי ומרעה ומר.
3 לי תזון לי מר ומר ומזון
ומר: ומרעה ומזון ומרעה לי ומרעה
ומר מר ומר לי.
4 ומר ומזון ומרעה:
ומר ומרעה ומזון ומרעה.
5 ומר ומזון ומרעה חוץ:
ומר לי תזון ומזון חוץ ומר.
6 ומר ומזון ומרעה חוץ:
ומר ומרעה ומזון ומרעה חוץ ומר
ומזון ומרעה חוץ ומר.
7 ומר ומזון ומרעה חוץ.
8 ומר ומזון ומרעה חוץ:
ומר ומזון ומרעה חוץ ומר ומזון
ומרעה חוץ ומר.
9 ומר ומזון ומרעה חוץ ומר ומזון
ומרעה חוץ:
ומר ומזון ומרעה חוץ ומר ומזון:
ומר ומזון ומרעה חוץ ומר ומזון.
10 ומזון לי ומר ומזון חוץ ומר:
ומר לי ומזון ומרעה חוץ.
11 ומזון לי ומר ומזון חוץ ומר:
ומזון ומר ומזון חוץ ומר ומזון.

מועדות: ז.

מועדות: ומרעה ומזון ומרעה ומר ומזון.

1 ומר ומזון ומרעה: ו מזון: ומר ומזון ומרעה:

---

[1] ומ (ומר ומזון): ומזון ומרעה.

(8) מר. 24: 6. 105: 4.– (14) מר. 31: 24. 62: 1. 5.
(9) מר. 69: 17. 143: 7. 130: 5. נר. 25: 9. שר. 2: 3.
(10) נר. 49: 15. 40: 11. ——
(11) מר. 25: 4. 86: 11. מר. (1) מר. 83: 1. 88: 4. 143: 7.
119: 33. 26: 12. 5: 8. 54: 5. (2) ו. מר. 6: 22. 23. 8: 28.
(12) מר. 35: 25. ו. שר. 22: 29. מר. 5: 7. 138: 2.
9. ד. שר. 16: 7. 8. מר. (3) מר. 26: 9. 12: 2. 55:
35: 11. ש. 9: 1. 21. 62: 4. וז. 9: 8.
(13) מר. 56: 13. 116: 9. (4) ד. ר. 4: 14. ומר.
142: 5. וז. 11: 19. שר. 26: 20. 18: 6.

(5) שר. 34: 27. נר. 5: 12. (5) נר. 2: 13.
(7) מר. 18: 2. 13: 5. 22: 4. (6) מר. 114: 4. מר. 3: 9.
(8) מר. 20: 6. (8) מר. 13: 26.
(9) מר. 9: 29. ו. מר. 8: 51. (9) שר. 39: 1–3.
53. מר. 78: 71. מר. 1: 4. (10) ומ. 6: 17. שר. 38: 8.
—— 25. מר. 10: 16.
(1) ו. ומר. 16: 28. 29. מר. (11) מר. 28: 8.
96: 7–9. ——
(2) ד. ומר. 20: 21. (1) מר. 28: 9. 25: 2. 35: 19.
(3) שר. 137: 4. 5. 24.

1 Ad finem, pro ea quae hereditatem consequitur, psalmus David.
2 Verba mea auribus percipe, Domine, intellige clamorem meum.
3 Intende voci orationis meae, rex meus et Deus meus.
4 Quoniam ad te orabo, Domine: mane exaudies vocem meam.
5 Mane adstabo tibi et videbo, quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.
6 Neque habitabit apud te malignus, neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.
7 Odisti omnes, qui operantur iniquitatem, perdes omnes, qui loquuntur mendacium.
8 Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus.
Ego autem in multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam,
adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
9 Domine, deduc me in iustitia tua propter inimicos meos,
dirige in conspectu tuo viam meam.
10 Quoniam non est in ore eorum veritas,
cor eorum vanum est.
Sepulcrum patens est guttur eorum,
linguis suis dolose agebant.
11 Iudica illos, Deus,
decidant a cogitationibus suis.
Secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos,
quoniam exacerbaverunt te, Domine.
12 Et laetentur omnes, qui sperant in te,
in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum,
quoniam tu benedices iusto.
Domine, ut scuto bonae voluntatis coronasti nos.

6

1 Ad finem, in carminibus, pro octava, psalmus David.
2 Domine, ne in furore tuo arguas me neque in ira tua corripias me.
3 Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum;
sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea,
4 et anima mea turbata est valde.
Sed tu, Domine, usquequo?
5 Convertere, Domine, eripe animam meam,
salvum me fac propter misericordiam tuam.
6 Quoniam non est in morte qui memor sit tui,
in inferno autem quis confitebitur tibi?
7 Laboravi in gemitu meo,
lavabo per singulas noctes lectum meum,
lacrimis meis stratum meum rigabo.
8 Turbatus est a furore oculus meus,
inveteravi inter omnes inimicos meos.
9 Discedite a me, omnes qui operamini iniquitatem,
quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.
10 Exaudivit Dominus deprecationem meam,
Dominus orationem meam suscepit.
11 Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei,
convertantur et erubescant valde velociter.

1 Ad finem, pro ea quae hereditatem consequitur, psalmus David.
2 Domine Deus meus, in te speravi,
salvum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me,
3 ne quando rapiat ut leo animam meam,
dum non est qui redimat neque qui salvum faciat.
4 Domine Deus meus, si feci istud,
si est iniquitas in manibus meis,
5 si reddidi retribuentibus mihi mala,
decidam merito ab inimicis meis inanis.
6 Persequatur inimicus animam meam et comprehendat,
et conculcet in terra vitam meam,
et gloriam meam in pulvere deducat. Diapsalma.
7 Exsurge, Domine, in ira tua,
exaltare in finibus inimicorum meorum,
et exsurge, Domine Deus meus, in praecepto quod mandasti,
8 et synagoga populorum circumdabit te,
et propter hanc in altum regredere.
9 Domine qui iudicat populos, iudica me, Domine,
secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me.
10 Consumetur nequitia peccatorum et diriges iustum,
scrutans corda et renes Deus iustus.
11 Protectio mea a Deo,
qui salvos facit rectos corde.
12 Deus iudex iustus, fortis et patiens,
numquid irascitur per singulos dies?
13 Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit,
arcum suum tetendit et paravit illum.
14 Et in eo paravit vasa mortis,
sagittas suas ardentibus effecit.
15 Ecce parturiit iniustitiam,
concepit dolorem et peperit iniquitatem.
16 Lacum aperuit et effodit eum,
et incidit in foveam quam fecit.
17 Convertetur dolor eius in caput eius,
et in verticem ipsius iniquitas eius descendet.
18 Confitebor Domino secundum iustitiam eius,
et psallam nomini Domini altissimi.

1 Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra,
quoniam elevata est magnificentia tua super caelos.
2 Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos,
ut destruas inimicum et ultorem.
3 Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum,
lunam et stellas, quae tu fundasti.
4 Quid est homo quod memor es eius,
aut filius hominis quoniam visitas eum?
5 Minuisti eum paulo minus ab angelis,
gloria et honore coronasti eum,
6 et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subiecisti sub pedibus eius,
7 oves et boves universas,
insuper et pecora campi,
8 volucres caeli et pisces maris,
qui perambulant semitas maris.
9 Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

1 Ad finem, pro occultis filii, psalmus David.
2 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo,
narrabo omnia mirabilia tua.
3 Laetabor et exultabo in te,
psallam nomini tuo, Altissime,
4 in convertendo inimicum meum retrorsum,
infirmabuntur et peribunt a facie tua.
5 Quoniam fecisti iudicium meum et causam meam,
sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.
6 Increpasti gentes et periit impius,
nomen eorum delesti in aeternum et in saeculum saeculi.
7 Inimici defecerunt frameae in finem,
et civitates eorum destruxisti,
periit memoria eorum cum sonitu.
8 Et Dominus in aeternum permanet,
paravit in iudicio thronum suum,
9 et ipse iudicabit orbem terrae in aequitate,
iudicabit populos in iustitia.
10 Et factus est Dominus refugium pauperi,
adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.
11 Et sperent in te qui noverunt nomen tuum,
quoniam non dereliquisti quaerentes te, Domine.
12 Psallite Domino qui habitat in Sion,
annuntiate inter gentes studia eius,
13 quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est,
non est oblitus clamorem pauperum.
14 Miserere mei, Domine, vide humilitatem meam de inimicis meis,
tu qui exaltas me de portis mortis,
15 ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiae Sion,
exultabo in salutari tuo.
16 Infixae sunt gentes in interitu quem fecerunt,
in laqueo isto quem absconderunt comprehensus est pes eorum.
17 Notus factus est Dominus iudicia faciens,
in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.
18 Convertantur peccatores in infernum,
omnes gentes quae obliviscuntur Deum.
19 Quoniam non in finem oblivio erit pauperis,
patientia pauperum non peribit in finem.
20 Exsurge, Domine, non confortetur homo,
iudicentur gentes in conspectu tuo.
21 Constitue, Domine, legislatorem super eos,
sciant gentes quoniam homines sunt.

---

[1] m: ἐκ τῶν.

(2) ps. 6: 2. 103: 3.
(3) ps. 86: 13. 28: 1.
(4) 1. ἐσκ. 16: 4. ps. 97: 12.
(5) ps. 103: 9. 1ε. 26: 20. 64 7. 8. c. ps. 4: 17. ps. 63: 3. 126: 5.
(6) ισα. 29: 18.
(7) ps. 104: 29.
(9) ps. 6: 5. 88: 11. 115: 17. 118: 17. 1ε. 38: 18.
(11) c. ps. 6: 14. 1ε. 61: 3. 1ε. 31: 4.
(12) ἐσκ. 49: 6. ps. 16: 9. 57: 8.

(1) ps. 22: 5. 25: 2. 71: 1. 1ε. 49: 23. ps. 143: 1.
(2) ps. 71: 2.
(3) ps. 18: 2. 23: 3. 25: 11.
(5) ps. 23: 46. ἐσκ. 7: 59.
(6) ps. 2: 8.
(7) ps. 10: 27.
(8) ps. 32: 30. 1. ps. 17: 46. 34: 18. ps. 4: 1. 18: 19.
(9) ps. 6: 7.
(10) ps. 32: 3. 102: 3.
(11) ps. 41: 8. 1ε. 53: 4. ισα. 19: 13. ps. 38: 11. 88: 8. 18. 64: 8.
(12) ps. 88: 4. 5.
(13) 1ε. 20: 10. 6: 25. 20: 3. 1ε. 2: 22. ps. 27: 1.
(16) ps. 6: 25. 26. ps. 4: 6. 67: 1.
(17) ps. 25: 2. 1. ps. 2: 9. ps. 115: 17.
(18) ps. 12: 3. 1. ps. 2: 3. ps. 94: 4. ισα. 15.
(19) 1ε. 64: 4. 1. ps. 2: 9. ισα. 8. 18. 64: 8.
(20) ps. 27: 5. 32: 7. ισα. 21: 5.

[2] m: ψαλτ ἐκκλ. [3] m: ψαλμῳδίαν.

21 בחצרות בית יהוה׃
בתוכך ירושלם הללויה׃

22 אזכיר שמך לדר ודר׃ על כן עמים יהודוך לעולם
ועד׃

23 כי קם לימין אביון׃ להושיע משפטי נפשו׃
24 אשרי איש ירא את יהוה׃
במצותיו חפץ מאד׃
25 גבור בארץ יהיה זרעו׃ דור ישרים יברך׃
26 הון ועשר בביתו׃ וצדקתו עמדת לעד׃
27 זרח בחשך אור לישרים׃ חנון ורחום וצדיק׃
28 טוב איש חונן ומלוה׃ יכלכל דבריו במשפט׃
29 כי לעולם לא ימוט׃ לזכר עולם יהיה צדיק׃
30 משמועה רעה לא יירא׃ נכון לבו בטוח ביהוה׃
31 סמוך לבו לא יירא׃ עד אשר יראה בצריו׃
32 פזר נתן לאביונים׃ צדקתו עומדת לעד׃
קרנו תרום בכבוד׃
33 רשע יראה וכעס׃ שניו יחרק ונמס׃
תאות רשעים תאבד׃

קיב.

1 הללויה׃ אשרי איש ירא את יהוה׃
במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו׃ דור ישרים יברך׃
3 הון ועשר בביתו׃ וצדקתו עומדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים׃ חנון ורחום וצדיק׃
5 טוב איש חונן ומלוה׃ יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט׃ לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא׃ נכון לבו בטוח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא׃ עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים׃ צדקתו עומדת לעד׃
קרנו תרום בכבוד׃
10 רשע יראה וכעס׃ שניו יחרק ונמס׃
תאות רשעים תאבד׃

11 שוחו לבוא׃ ומחשבותיו יגרעו׃
איומה׃ כלי חמדתו׃

קיג.

1 שבחו עבדי יהוה׃ הללו את שם יהוה׃
יהי שם יהוה מברך׃ מעתה ועד עולם׃
2 ממזרח שמש עד מבואו׃ מהלל שם יהוה׃
3 רם על כל גוים יהוה׃ על השמים כבודו׃
4 מי כיהוה אלהינו׃ המגביהי לשבת׃
5 המשפילי לראות׃ בשמים ובארץ׃
6 מקימי מעפר דל׃ מאשפות ירים אביון׃
7 להושיבי עם נדיבים׃ עם נדיבי עמו׃
8 מושיבי עקרת הבית׃ אם הבנים שמחה׃
הללויה׃

קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים׃ בית יעקב מעם לועז׃
2 היתה יהודה לקדשו׃ ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס׃ הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים׃ גבעות כבני צאן׃
5 מה לך הים כי תנוס׃ הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים׃ גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ׃ מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים׃ חלמיש למעינו מים׃

9 לא לנו יהוה לא לנו׃ כי לשמך תן כבוד׃
על חסדך על אמתך׃
10 למה יאמרו הגוים׃ איה נא אלהיהם׃
11 ואלהינו בשמים׃ כל אשר חפץ עשה׃
12 עצביהם כסף וזהב׃ מעשה ידי אדם׃
13 פה להם ולא ידברו׃ עינים להם ולא יראו׃
14 אזנים להם ולא ישמעו׃ אף להם ולא יריחון׃
15 ידיהם ולא ימישון׃ רגליהם ולא יהלכו׃
לא יהגו בגרונם׃
16 כמוהם יהיו עשיהם׃ כל אשר בטח בהם׃
17 בית ישראל בטחו ביהוה׃ עזרם ומגנם הוא׃
18 בית אהרן בטחו ביהוה׃ עזרם ומגנם הוא׃
19 יראי יהוה בטחו ביהוה׃ עזרם ומגנם הוא׃
20 יהוה זכרנו יברך׃ יברך את בית ישראל׃
יברך את בית אהרן׃
21 יברך יראי יהוה׃ הקטנים עם הגדלים׃
22 יסף יהוה עליכם׃ עליכם ועל בניכם׃
23 ברוכים אתם ליהוה׃ עשה שמים וארץ׃
24 השמים שמים ליהוה׃ והארץ נתן לבני אדם׃
25 לא המתים יהללו יה׃ ולא כל יורדי דומה׃
26 ואנחנו נברך יה׃ מעתה ועד עולם׃
הללויה׃

קטו.

1 אהבתי כי ישמע יהוה׃ את קולי תחנוני׃
2 כי הטה אזנו לי׃ ובימי אקרא׃
3 אפפוני חבלי מות׃ ומצרי שאול מצאוני׃
צרה ויגון אמצא׃
4 ובשם יהוה אקרא׃ אנה יהוה מלטה נפשי׃
5 חנון יהוה וצדיק׃ ואלהינו מרחם׃
6 שמר פתאים יהוה׃ דלותי ולי יהושיע׃
7 שובי נפשי למנוחיכי׃ כי יהוה גמל עליכי׃
8 כי חלצת נפשי ממות׃ את עיני מן דמעה׃
את רגלי מדחי׃
9 אתהלך לפני יהוה׃ בארצות החיים׃
10 האמנתי כי אדבר׃ אני עניתי מאד׃
11 אני אמרתי בחפזי׃ כל האדם כזב׃
12 מה אשיב ליהוה׃ כל תגמולוהי עלי׃
13 כוס ישועות אשא׃ ובשם יהוה אקרא׃
14 נדרי ליהוה אשלם׃ נגדה נא לכל עמו׃
15 יקר בעיני יהוה׃ המותה לחסידיו׃
16 אנה יהוה כי אני עבדך׃ אני עבדך בן אמתך׃
פתחת למוסרי׃
17 לך אזבח זבח תודה׃ ובשם יהוה אקרא׃
18 נדרי ליהוה אשלם׃ נגדה נא לכל עמו׃
19 בחצרות בית יהוה׃ בתוכך ירושלם׃
הללויה׃

---

1 מ: חסרת. 2 מ: (יח) לך תתנבא יהללוך.

(21) תה. 17: 7. ז. ועט. 23: 7.
(22) ז. ועט. 23: 26. תה. 116: 11. נד. 38: 11. 12. יהל. 3: 54. משל 2: 4.
(23) תה. 34: 9.
(24) תה. 27: 14.

(1) תה. 85: 2. קה. 4: 6-8.
(2) ב. הה. 5: 19. משל 13: 47.
(4) ז. ועט. 5: 6. 11. שה. 33: 7. תה. 38: 2.
(5) תהל. 28: 13. נד. 65: 24. לה. 15: 18. 21. ועז. 1: 9.
משל 1: 9.
(6) ז. מל. 1: 16. נד. 55: 6. משל 7: 34.
(7) תה. 9: 9. 27: 5. 31: 20. 119: 114. תה. 15: 1. ב. 5: 1. ב. ועט. 22: 1.
(9) תהל. 26: 3. תה. 3: 3. שה. 35: 11.
(10) תהל. 13: 21. קה. 2: 9. תה. 84: 8. 12. תהל. 16: 20. יר. 17: 7.
(11) תה. 64: 10. 68: 3.

(1) תה. 32: 11. 97: 12. 147: 1.
(2) תה. 92: 3. 144: 9.
(3) תה. 96: 1. 98: 1. 144: 9. 149: 1. נד. 42: 10. תהל. 5: 9.
(5) תה. 11: 7. 45: 7. 119: 64.
(6) תל. ז: 6. 7. תה. 11: 3. ב. תה. 3: 5. תל. 2: 1. שה. 26: 13.
(7) תל. 1: 9. שה. 26: 10. 38: 8.
(9) תל. 1: 3. תה. 148: 6.
(10) נד. 8: 10. 10: 3.
(11) שה. 23: 13. תהל. 19: 21. נד. 46: 10.
(12) תה. 65: 4. 144: 15. תה. 19: 5. תה. 7: 6.
(13) ב. תל. 16: 9. שה. 28: 24. תה. 11: 4. 14: 2. תהל. 15: 3.
(15) שה. 34: 21. זכ. 13: 32. 19. תה. 44: 6.

17 הקר רגלך מבית לרעך
פן ישבעך ושנאך:
18 מפיץ ורומח וחץ
איש הענה ברעהו עד שקר:
19 שן רועה ורגל מבטח
בוגד ביום צרה:
20 שלל בגד ביום קר
חמץ על נתר
שר רעים לב שיר:
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם
ואם צמא השקהו מים:
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו
ויהוה ישלם לך:

משלי כה.

1 גם אלה משלי שלמה
אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה:
2 כבוד אלהים הסתר דבר
וכבוד מלכים חקר דבר:
3 שמים לרום וארץ לעמק
ולב מלכים אין חקר:
4 הגורו כסף מצרף
ויצא לצורף כלי:
5 הגורו רשע מלפני מלך
ויכון בצדק כסאו:
6 אל תתהדר לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד:
7 כי טוב אמר לך עלה הנה
מהשפילך לפני נדיב
אשר ראו עיניך:
8 אל תצא לריב מהר
פן מה תעשה באחריתה
בהכלים רעך:
9 ריבך רב את רעך
וסוד אחר אל תגל:
10 פן יחרף שומעך
ודבת רעתך לא תשוב:
11 תפוחי זהב במשכיות כסף
דבר דבר על אפניו:
12 נזם זהב וחלי כתם
מוכיח חכם על אזן שומעת:
13 כצנת שלג ביום קציר
ציר נאמן לשלחיו
ואת נפש אדניו ישיב:
14 נשאים ורוח וגשם אין
איש מתהלל במתת שקר:
15 בארך אפים יפתה קצין
ולשון רכה תשבר גרם:
16 דבש מצאת אכל דיך
פן תשבענו והקאתו:
17 הקר רגלך מבית לרעך
פן ישבעך ושנאך:
18 מפיץ ורומח וחץ
איש הענה ברעהו עד שקר:
19 שן רועה ורגל מבטח
בוגד ביום צרה:
20 שלל בגד ביום קר
חמץ על נתר
שר רעים לב שיר:
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם
ואם צמא השקהו מים:
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו
ויהוה ישלם לך:

משלי כו.

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר
כן לא נאוה לכסיל כבוד:
2 כצפור לנוד כדרור לעוף
קללת חנם לא תבוא:
3 שוט לסוס מתג לחמור
ושבט לגו כסילים:
4 אל תען כסיל כאולתו
פן תשוה לו גם אתה:
5 ענה כסיל כאולתו
פן יהיה חכם בעיניו:
6 מקצץ רגלים שתה חמס
משלח דברים ביד כסיל:
7 שוקי פסחים נדלו משל
ותהלה בפי כסילים:
8 כצרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד:
9 חדק עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים:
10 רב מחולל כל
ושכר כסיל עוברים:
11 ככלב שב על קיאו
כסיל שונה באולתו:
12 ראית איש חכם בעיניו
תקוה לכסיל ממנו:
13 אמר עצל בדרך
שחל בין הרחובות:
14 הדלת תסב על ציריה
ועצל על מטתו:
15 טמן עצל את ידו בצלחת
לא יכבדנה אל פיו:
16 חכם בעיני עצלו
משבעה משיבי טעם:
17 מחזיק באזני כלב
עובר ומתעבר על ריב לא לו:
18 כמתל משגה איש רמה
וחץ ומות:
19 כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני:
20 בעדם אש תכלה
ובאין נרגן ישתה מדון:
21 פחם לגחלים ועצים לאש
ואיש מדנים לחרחר ריב:
22 דברי נרגן כמתלהמים
והמה ירדו חדרי בטן:

1 משלי כה:א.

(17) תה. 20: 7. 147: 10. 142: 7.
(3) תה. 69: 30. כה. 1: 46.
(4) תה. 7: 7. כה. 11: 9.
(6) תה. 3: 4. 34: 17. 19. ד. 22: 1.
(7) דב. 6: 22. בר. 1: 14. 32: 1. 2. ד. תה. 6: 17. 9: 8.
(8) 1 שה. 2: 3. תה. 2: 12. 31: 23.
(9) תה. 4: 10. 11. תה. 84: 11.
(10) תה. 32: 8.
(11) 1 שה. 3: 10. 11.
(12) 1 שה. 2: 22.
(13) תה. 37: 27. נר. 1: 16. 94: 23.
(14) יש. 12: 18. בר. 12: 14. 17: 15. תה. 36: 7. תה. 33: 18. 1 שה. 3: 12. תה. 34: 6. 17.
(15) תה. 17: 10. יג. 44: 11. 9: 4. תה. 10: 7. 34: 6. 15. 19. 145: 20. 145: 18. 51: 17. 57: 15. 61: 1. 66: 2. 24: 16. ד. שה. 3: 11. 12. תה. 34: 6. 17.
(17) תה. 20: 7. 147: 10. 31: 21. תה. 36: 7. תה. 34: 15. 3. שה. 12. תה. 147: 11. 5: 20. תה. 37: 19. 62: 1. 5. 130: 6. 115: 9-11. 13: 5. בר. 10: 7. 16: 22.
(1) 1 שה. 5: 20. 1. 3. 2: 13. ד. תה. 1: 3. תה. 1: 31. 9: 24. 1. תה. 1: 74. ד. תה. 10: 17. תה. 119: 142. 7.
(19) תה. 36: 7. תה. 4: 9. 1. תה. 1: 4. 58: 3. 58. תה. 43: 1. 119: 154. 3: 58. תה. 14: 25. 42: 13. תה. 35: 26. 40: 14. 15. 70: 2. 3. 129: 5. תה. 21: 18. תה. 1: 4. 83: 13. נר. 29: 5. תה. 13: 3. 73: 18. יג. 23: 12.
(20) תה. 19: 36.
(21) תה. 94: 23.
(22) ד. דב. 4: 9. 1. בר. 1: 29. תה. 71: 23. 103: 4. תה. 3: 58.

מפני מלך ובמקום גדולים אל יעמוד׃
7 כי טוב לו כי יאמר לו עלה הנה מכל כי ישפילוך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אותך רעך׃
9 ריבך הכח את רעך וסוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרף שומעך ולא ישוב דבת רעה לא תכסה׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב וחרוזי פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו כי את אדניו ישיב נפש׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ורומח וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 משיר שירים לב רע כנתן חומץ על נתר׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים זעפים לשון סתר׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובבית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לו כבוד חקרי כבודם׃
28 איש אין לו פרוץ רוחו ומתאפק כעיר מפרצת אין חומה׃

כה

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגרע סיג מכסף ויצא צרוף לצורף׃
5 הגרע רשע מלפני מלך וכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמד׃
7 כי טוב לו כי יאמר לך עלה הנה מכל כי ישפילוך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אותך רעך׃
9 ריבך הכח את רעך וסוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרף שומעך ולא ישוב דבת רעה לא תכסה׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב וחרוזי פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו כי את אדניו ישיב נפש׃
14 נשיאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבעך והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ורומח וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר׃
19 שן רועה ורגל מבטח בוגד ביום צרה׃
20 משיר שירים לב רע כנתן חומץ על נתר׃
21 אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים זעפים לשון סתר׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים ובבית חבר׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לו כבוד חקרי כבודם׃
28 איש אין לו פרוץ רוחו ומתאפק כעיר מפרצת אין חומה׃

כו

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃
2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃
3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים׃
4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃
5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃
6 מקצץ רגלים שתה חמס משלח דברים ביד כסיל׃
7 השוקו שקי נכים ומשל בפי כסילים׃
8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃
10 רב מכאיב כל ושכר כסיל עבר׃
11 ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות אתהלך׃
14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם עצל בעיני שבעה משיבי טעם בפתי׃
17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתל איש רעהו ואמר הלא משחק אני׃
19 בער עצים אפס אש ובאין נרגן ישתק מדון׃
20 פחמים לגחלים והעצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
21 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
22 כסף סיגים יצרף על חרש וכלי יקב לבחן׃
23 שפתים דלקות וליב רע חרש מכסה בשפתיו׃
24 בשנאתו יתנכר בשפתיו ידמה ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה מרמה רעתו בקהל תגלה׃
27 כורה שחת בתוך יפול וגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃

כז

1 אל תתהלל בעד יום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃
2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃
3 כבד אבן וכשל חול וכעס כסיל משניהם׃
4 אכזריות אין וחמת אף ומי יעמד לפני קנאה׃
5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתרה׃
6 נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא׃
7 נפש שבעה תבוס נופת ונפש רעבה כל מר מתוק׃
8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃
9 שמן וקטרת ישמח לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃
10 רעך ורעך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃
11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃
12 ערום ראה רעה ונסתר ופתאים עברו ונענשו׃
13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו׃
14 מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו׃
15 דלף טרדים ביום סגריר ואשת מדינים מתגרת׃
16 צופניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא׃
17 ברזל בברזל יחד וחד יחד פני אדם׃
18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃
19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃
20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה׃
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃
22 אם תדוך את אויל במכתש כגרש בתוך הריפות לא תסור מעליו אולתו׃
23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃
24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור׃
25 נבל חציר וראה צמח ואספו עשבי הרים׃
26 כבשים לכסותך ושעירים מחיר שדה׃
27 ודי עזים ללחמך לאכלה ביתך וחיי לנערותיך׃
28 רשע ואין רדף וצדיקים כשחל בטוח׃

1: (7) מש 9: 15.
(8) ז׳ שה. 5: 3. מש 7: 15.
16. 57: 6. 141: 9. 10. מכל. 5: 22.
(9) מש 13: 5.
(10) מש 51: 8. שה. 15: 11. מש 71: 19.
(11) מש 27: 12.
(12) מש 38: 20. 109: 3-5. יג 18: 20. משש 10: 32.
(13) נשא 30: 25. מש 69: 10. 11. משה 10: 13. כה 10: 6.
(15) מש 38: 17. נשא 30: 1. 8. 12. 16. 9.
(16) נשא 16: 9. מש 37: 12. יחל 2: 16.
(17) שנ 1: 13. מש 22: 20.
(18) מש 22: 25. 31. 40: 9. 10. 111: 1.
(19) מש 13: 4. 25: 2. 38: 16. 19. נשא 15: 12. מכל. 13: 6. 10: 10. מש 69: 4. 109: 3. 119: 161. יחל 3: 52. משש 15: 25.
(21) מש 32: 13. 40: 15. 54: 7. 70: 3.
(22) שה. 3: 7. בב 7: 34. מש 28: 1. 83: 1. 10: 1. 22: 1.

2: לכן בהפיכת בין מ׳ לכ׳.
3: מוסיף.
4: מ׳ הקים.

11. 19. 38: 21. 71: 12.
(23) מש 44: 23. 80: 2.
(24) מש 26: 1. ב שה. 1: 6. מש 35: 19.
(25) מש 27: 12. 70: 3. 140: 8. יחל 2: 16.
(26) מש 35: 4. מש 10: 14. 109: 29. 132: 18. 38: 16.
(27) ק 12: 15. ז׳ מש 12: 26. מכל. 8: 18. מש 70: 4. 149: 4.
(28) מש 50: 15. 51: 14. 71: 24.

(1) ק 3: 18.
(2) בר. 29: 19. מש 10: 3. 49: 18.
(3) מש 12: 2. יג 4: 22.
(4) מכל. 4: 16. שה. 2: 1. יב. 65: 2.
(5) מש 57: 10. 108: 4.
(6) נשא 11: 8. מש 77: 19. ק 11: 33. נשא 7: 20. מש 145: 9. ז׳ שלא 4: 10.
(7) מש 31: 19. כתו. 2: 12. מש 17: 8. 91: 4.
(8) מש 65: 4. נשא 20: 17. יהוש. 22: 1. מש 16: 11.

ויעש בהם כאשר דבר המלך ויפל כל
9 השבעה יחדו ויומתו בימי קציר בתחלת
קצירת שעורים׃ ותקח רצפה בת איה
10 את שק ותטהו לה על הצור מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם מן השמים
ותתן עוף השמים לנוח עליהם יומם
11 ואת חית השדה לילה׃ ויגד לדויד את
אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול
12 אישתו׃ וילך דויד ויקח את עצמות שאול
ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש
גלעד אשר גנבו אתם מרחוב בית שן
אשר תלום שם פלשתים ביום הכות
פלשתים את שאול בגלבע׃ ויעל משם
את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן
בנו ויאספו את עצמות המקבים׃ ויקברו
את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ
בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל
אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ
אחרי כן׃ ויהי עוד מלחמה לפלשתים
את ישראל וירד דויד והעבדים עמו
ויהי כי עיפו׃ ויפל ישבי בנב והוא
מבני הרפה משקל חניתו שלש מאות
נחשת בשקל ומשקל חדש והוא חגור
חדשה ויאמר להכות את דויד׃ ויעזרהו
אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו
אז נשבעו אנשי דויד לו לאמר לא תצא
עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר
ישראל׃ ויהי עוד מלחמה בגב את
פלשתים אז הכה סבכי החושתי את סף
אשר מבני הרפה׃ ותהי עוד מלחמה
בגב את פלשתים ויכה אלחנן בן יערי
ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ
חניתו כמנור ארגים׃ ויהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדון ולו עשרים וארבע
אצבעות ששה וששה ספר גם הוא ילד
להרפה׃ ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן
בן שמעי אחי דויד׃ אלה ילדו להרפה
בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו׃

כב ויאמר דויד אל יהוה את דברי השירה
הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל
2 אויביו ומיד שאול׃ ויאמר יהוה סלעי
ומצודתי ומפלטי לי׃ אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי
4 מחמס תושיעני׃ מהלל אקרא יהוה
5 ומאיבי אושע׃ כי אפפוני משברי מות
נחלי בליעל יבעתוני׃ חבלי שאול סבבוני
7 קדמוני מוקשי מות׃ בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי
8 ושועתי לפניו תבוא באזניו׃ ותגעש
ותרעש הארץ ומוסדות השמים ירגזו
9 ויתגעשו כי חרה לו׃ עלה עשן באפו
ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו׃
10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו׃
11 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח׃
12 וישת חשך סביבותיו סכת חשרת מים
13 עבי שחקים׃ מנגה נגדו בערו גחלי אש׃
14 יהרם מן השמים יהוה ועליון יתן קולו׃
15 וישלח חצים ויפיצם ברקים ויהמם׃
16 ויראו אפיקי ים יגלו מוסדות תבל
17 מגערת יהוה מנשמת רוח אפיו׃ ישלח
18 ממרום יקחני ימשני ממים רבים׃
19 יצילני מאויבי עז משנאי כי אמצו ממני׃
20 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי׃
21 ויוצאני למרחב יחלצני כי חפץ בי׃
22 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
23 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי׃
24 כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר
25 ממני׃ ואהי תם לו ואשתמר מעוני׃
ויהי יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו׃
26 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃
27 עם נבר תברר ועם עקש תתפתל׃
28 כי אתה עם עני תושיע ועיני על רמים
29 תשפיל׃ כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה
30 חשכי׃ כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג
31 שור׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
32 מגן הוא לכל החסים בו׃ כי מי אלוה
33 מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃
34 האל מעזי חיל ויתר תמים דרכי׃
35 משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני׃
36 מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה
37 זרועותי׃ ותתן לי מגן ישעך וענותך
38 תרבני׃ תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו
39 קרסלי׃ ארדף אויבי ואשמידם ולא
40 אשוב עד כלותם׃ ואכלם ואמחצם ולא
41 יקומו ויפלו תחת רגלי׃ ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי׃ ואיבי נתת
42 לי עורף ומשנאי ואצמיתם׃ ישועו ואין
43 מושיע אל יהוה ולא ענם׃ ואשחקם כעפר
ארץ כטיט חוץ אדקם אפרקם׃
44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש
גוים עם לא ידעתי יעבדני׃ בני נכר
45 יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו לי׃ בני
46 נכר יבולו ויחרגו ממסגרותם׃
47 חי יהוה וברוך צורי וירום אלהי צור
48 ישעי׃ האל הנתן נקמות לי ויורד עמים
49 תחתי׃ ומוציאי מאויבי תרוממני מאיש
50 חמסים תצילני׃ על כן אודך יהוה בגוים
51 ולשמך אזמרה׃ מגדיל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו לדויד ולזרעו עד
עולם׃

כג ואלה דברי דויד האחרנים נאם דויד
בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח
אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל׃
2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני׃
3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל
בי משל אדם צדיק מושל יראת אלהים׃
4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות
מנגה מדשא מארץ׃ כי לא כן ביתי עם
אל עולם שם ערוכה בכל ושמורה כי כל
ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח׃ ובליעל
כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו׃
7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל וקנה חנית
ובאש שרוף ישרפו בשבת׃
8 אלה שמות הגבורים אשר לדויד יושב
בשבת תחכמני ראש השלשים הוא עדינו
העצני על שמונה מאות חללים בפעם
9 אחת׃ ואחריו אלעזר בן דודו האחחי
10 בשלשה הגבורים את דויד בחרפו את
פלשתים ויאספו שם פלשתים למלחמה
ויעל איש ישראל׃ הוא קם ויך בפלשתים
עד כי יגעה ידו ותדבק ידו בחרב ויעש
יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם
11 שבו אחריו אך להפשט׃ ואחריו שמה
בן אגא הררי על שלשה בלחי׃ ויאספו
פלשתים להיה שם וחלקת השדה מלאה
עדשים והעם נס מפני פלשתים׃ ויתיצבו
בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים
13 ויעש יהוה תשועה גדולה׃ וישלחו שלשה
מן השלשים ויבאו אל קציר אל דויד אל
מערת עדלם והמחנה חנה בעמק רפאים׃
14 ודויד אז במצודה ומצב פלשתים אז
15 בבית לחם׃ ויתאו ויאמר דויד ויאמר
מי ישקני מים מבור בית לחם אשר
16 בשער׃ ויבקעו שלשת הגבורים במחנה
פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאו ויביאו אל דויד ולא
אבה לשתות וינסכם ליהוה׃ ויאמר חלילה
לי יהוה מעשות את זאת הדם האנשים
הולכי בנפשותם בסכנת נפשותם ולא
17 אבה לשתות את זה׃ אלה עשו שלשת
18 הגבורים׃ ואבישי אחי יואב בן צרויה
הוא ראש השלשה ויעש את חניתו על
שלש מאות חלל ויהי שם בשלשה׃
19 מן השלשה הנכבד היה שר להם ואל
20 השלשה לא הגיע׃ ובניהו בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את
שני אראלי מואב והוא ירד ויך את הארי
21 בתוך הבור ביום השלג׃ והוא הכה את
איש מצרי האיש מראה בעיני המצרי
וחנית בידו וירד אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו׃
22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ושם לו בין
23 שלשת הגבורים׃ מן השלשים נכבד היה
ואל השלשה לא הגיע וישמהו דויד על
24 משמעתו׃ עשהאל אחי יואב היה
25 בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם׃
26 שמות הגבורים׃ עשהאל אחי יואב
אלחנן בן דודו בית לחם׃ שמות בן
27 הבצלת׃ עירא בן עקש התקועי׃
28 אביעזר הענתתי׃ סבכי החושתי׃
29 זלמון האחחי׃ מהרי הנטופתי׃
30 חלב בן בענה הנטופתי׃ איתי בן הרי
31 מגבעת בני בנימן׃ בניה הפרעתני׃
32 הדי מנחלי געש׃ אביעלבון הערבתי׃
33 עזמות הברומי׃ אליחבא השעלבני׃
34 בני השם הגזוני׃ יהונתן בן שגה
35 הררי׃ אחיעם בן שכר הררי׃ אליפל
36 בן אור׃ חפר המכרתי׃ אחיה הפלני׃
37 חצרו הכרמלי׃ נערי בן אזבי׃ יואל
38 אחי נתן׃ מבחר בן הגרי׃ צלק העמני׃
39 נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה׃
40 עירא היתרי׃ גרב היתרי׃
41 אוריה החתי׃ זבד בן אחלי׃
42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובנים
43 וסביו שלשים׃ חנן בן מעכה ויהושפט
44 המתני׃ עזיה העשתרתי שמע ויעיאל
45 בני חותם הערעי׃ יעואל ויהוביה בני
46 יושבי המחוי׃ אליעל והעבי ויעשי
47 המצובי׃ יעשיאל בן עובד המואבי׃

כד ויסף אף יהוה לחרות באפו בישראל
ויסת את דויד בם לאמר לך מנה את
2 ישראל ואת יהודה׃ ויאמר המלך אל יואב
שר הצבא אשר אתו שוט נא בכל שבטי
ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את
העם וידעה את מספר העם׃ ויאמר יואב
אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם
ככהם מאה פעמים ועיני אדני המלך
ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה׃
4 ויחזק דבר המלך את יואב ואת שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל מלפני המלך
5 לפקד את עם ישראל׃ ויעברו את הירדן
ויחנו בערוער מימין לעיר אשר בתוך
6 נחל גד ואל יעזר׃ ויבאו הגלעדה ואל
ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב
7 צידן׃ ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי
והכנעני ויצאו אל נגב יהודה עד באר
8 שבע׃ וישוטטו בכל הארץ ויבאו לקצה
תשעה חדשים ועשרים יום אל ירושלם׃
9 ויתן יואב את מספר פקדת העם אל
המלך ויהי ישראל שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
10 אלף איש׃ ויך לב דויד אתו אחרי כן
ספרו את העם ויאמר דויד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה
יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי
11 מאד׃ ויקם דויד בבקר והדבר היה אל
נביא גד חוזה דויד לאמר׃
12 הלך ודברת אל דויד כה אמר יהוה שלש
אנכי נוטה עליך בחר לך אחת מהן ואעשה
13 לך׃ ויבא גד אל דויד ויגד לו ויאמר לו
התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם
שלשה ירחים נסך לפני צריך ורדפיך
והיתה שלשת ימים דבר יהוה בארצך
ועתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר אל
14 שלחי׃ ויאמר דויד אל גד צר לי מאד
נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד
15 אדם אל אפלה׃ ויתן יהוה דבר בישראל
מן הבקר ועד עת מועד ויפל מן העם
מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש׃
16 ויט המלאך ידו אל ירושלם להשחיתה
ויתנחם יהוה על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה
היה עם גרן הארוני היבוסי׃
17 וידבר דויד אל יהוה בראתו את המלאך
המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי
העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך
18 בי ובבית אבי׃ ויבא גד אל דויד ביום
ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח
19 בגרן ארונה היבוסי׃ ויעל דויד על דבר
20 גד אשר צוה יהוה׃ וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא
ארונה וישתחו למלך על אפים ארצה׃
21 ויאמר ארונה למה בא אדני המלך אל
עבדו ויאמר דויד לקנות מעמך את הגרן
לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל
22 העם׃ ויאמר ארונה אל דויד יקח ויעל
אדני המלך הטוב בעיניו הנה הבקר
לעולה והמורגים לעצים ואבני הבקר
23 לעולה׃ הכל נתן ארונה המלך אל המלך
ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך יעתר
24 בעדך לרצון׃ ויאמר המלך אל ארונה לא
כי קנה אקנה מאתך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דויד את הגרן
25 ואת הבקר בחמשים שקלי כסף׃ ויבן שם
דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל
ישראל׃

---

(9) בר. 2: 13. שמ. 4: 10. 14. ו. שלמ. 2: 9.
(10) בר. 22: 16. שו. 7: 10. 94: 15. 97: 11.
(12) שו. 1: 5.

---

(1) שו. 37: 7. 73: 3. שמל. 23: 17. 24: 1. 19.
(2) שו. 90: 5. 6.
(4) נב. 58: 14.
(5) שו. 55: 23. שמל. 16: 3. שמ. 18 שמ. 25. כה. 12: 23. 1. שלמ. 5: 7.
(6) נשי. 11: 17. שו. 7: 9.
(7) שו. 62: 1. נב. 30: 15. יהל. 3: 26. שו. 37: 1. 8. בר. 12: 1.
(8) שו. 73: 3. ובי. 4: 26.
(9) נשי. 27: 13. 14. שו. 37: 11. 22. 29. נב. 57: 13. 7: 10. 20: 9.
(10) בהבל. 10: 36. 37. נשי. 7: 10. 20: 9.
(11) שמש 5: 5.
(12) שו. 35: 16.
(13) שו. 2: 4. ו. שמ. 26:10. 16: 9.
(15) שו. 5: 6.
(16) שמל. 15: 16. 16: 8. ו. שלמ. 6: 6.
(17) נשי. 38: 15. שו. 10: 15. שו. 30: 21. שמל. 18) שו. 1: 6. נב. 60: 21.
(19) נשי. 5: 20. שו. 33: 19. 20) שו. 102: 3.
(21) שו. 112: 5. 9.
(22) שמל. 3: 33. שו. 37: 9. 23) ו. שמ. 12: 9. שמל. 16: 9.
(24) שו. 34: 19. 20. 40: 2.
(26) שו. 5: 8. 10. שו. 112: 5. 9.
(27) שו. 34:14. נב. 1:16. 17.
(28) שו. 11: 7. 21: 10. שמל. 2: 22. נב. 14: 20.
(29) שמל. 2: 21.

[1] ו: ובמקצתו.

30 ואחרי כן ישבו בני־ישראל ויבקשו את־יהוה
אלהיהם. ואת דויד מלכם את־יהוה
31 נמצאו בו כי־אם עזריה בן־עובד ויהוא
בן־חכני ושלשתם מראשי השרים אשר־
32 לו בגת בית־אביהם. ואת־יעזיה בן־עזיהו
33 מלך יהודה עד־מלאת ימיו. וישב בקבר
עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד אביו.
34 וימלך יותם בנו תחתיו: בן־עשרים
35 שנה יותם במלכו וששה עשרה שנה מלך
36 בירושלם: ויעש יותם הישר בעיני יהוה
37 ככל אשר עשה עזיהו אביו. רק לא־בא
בהיכל יהוה: ועוד העם משחתים. הוא
38 בנה את־שער בית־יהוה העליון ובחומת
39 העפל בנה הרבה. ודברי יותם ומלחמתיו
40 וכל־דרכיו הנם כתובים על־ספר מלכי
ישראל ויהודה. ויהי בן־עשרים שנה
בהמלכו וששה עשרה שנה מלך בירושלם.

פרק כח.

1 ויעש אחז בן־עשרים שנה בהמלכו ושש
עשרה שנה מלך בירושלם. ולא עשה הישר
2 בעיני יהוה כדויד אביו. וילך בדרכי
מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים.
3 והוא הקטיר בגי־הנם בן־הנם ויבער את־
בניו באש כתועבות הגוים אשר הוריש
4 יהוה מפני בני־ישראל. ויזבח ויקטר
בבמות ועל־הגבעות ותחת כל־עץ רענן.
5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד־מלך ארם ויכו־בו
ויגלו ממנו שבי גדול ויביאו דמשקה. וגם
בידי מלך־ישראל נתון הוכה מכות רבות.
6 ויהרג פקח בן־רמליהו ביהודה מאה ועשרים
אלף ביום אחד כל־אנשי חיל. יען עזבו
7 את־יהוה אלהי אבותם. וזכרי גבור מאפרים
הרג את־מעשיהו בן־המלך ואת־עזריקם
8 נגיד הבית ואת־אלקנה משנה למלך. וישבו
בני־ישראל משם מאתים אלף נשים בנים
9 ובנות ושלל רב בזזו מהם ויביאו את־השלל
דמשקה. ושם נביא ליהוה עודד שמו ויצא
לקראת הצבא הבאים לשמרון ויאמר אליהם
הנה בחרון יהוה אלהי אבותיכם על־יהודה
10 נתנם בידכם ותהרגו בם בחרון עד־לשמים
11 הגיע. ועתה אתם אמרים לכבוש את־בני
יהודה וירושלם לכם לעבדים ולשפחות
לכם. הלוא רק־אתם חטאים ליהוה אלהיכם
12 ועתה שמעו־נא לי ושלחו את־השבי אשר
שביתם מאחיכם כי חרון אף־יהוה עליכם.
13 ויקומו אנשים מראשי בני־אפרים עזריה
בן־יוחנן ברכיהו בן־משלמות ויחזקיהו בן־
שלם ועמשסי בן־חדלי על־הבאים מן־הצבא
14 ויאמרו אליהם לא תבאו הנה כי־אתם רוצים
15 להביא עלינו על־חטאתינו ועל־אשמתינו
רבה אשמה וחרון אף־יהוה על־ישראל.
ויקומו האנשים הנקבים בשם ויחזיקו
במשלחת השבי ויתלבשו מן־השלל ויכסו
את־כל־ערומיהם ויאכילום וישקום וימשחום
ויובילו את־כל־הכשלים בחמורים וילכו
16 שמרונה. ובעת ההיא שלח המלך אחז אל־
17 מלכי אשור לעזר־לו. כי־עוד באו אדומים
18 והכו־נגף ביהודה ושבו שבי. ופלשתים
פשטו בערי השפלה ובנגב יהודה ויקחו את־
בית־שמש ואת־איילון ואת־גדרות ואת־שוכו
19 ובנותיה ואת־תמנע ובנותיה ואת־גמזו
ובנותיה וישבו שם. כי־הכניע יהוה את־
יהודה על־אודות אחז מלך־ישראל כי־פרע
20 באחז ומעל מעל ביהוה. ויבא אליו תלגת־
פלנאסר מלך אשור ויצר־לו ולא־חזקו־בו.
21 כי חלק אחז את־בית יהוה ואת־בית המלך
ושרים נתן למלך אשור ולא לעזרה־לו.
22 וגם בעת צרתו הוסיף למעול ביהוה
23 המלך אחז הוא. ויזבח לאלהי דרמשק
המכים אתו ויאמר כי אלהי ארם המה
עזרים אותם לי אזבחה להם ויעזרוני. והמה
היו־למכשול לו ולכל־ישראל.

24 ויקבץ אחז את־כלי בית־האלהים ויקצץ
את־כלי בית־האלהים ויסגר את־דלתות
25 בית־יהוה ויעש לו מזבחות בכל־פנות
26 בירושלם. ובכל־ערי יהודה עשה במות
לקטר לאלהים אחרים ויכעס את־יהוה
27 אלהי אבותיו. ויתר דברי־הימיו וכל־דרכיו
הראשנים והאחרנים הנם כתובים על־ספר
28 מלכי יהודה וישראל. וישכב אחז עם־
אבתיו ויקברו אתו בעיר בירושלם כי לא
29 הביאוהו אל־קברות מלכי ישראל. ויהזקיהו
30 בנו מלך תחתיו בשנת שלש להושע בן־
אלה מלך בשמרון.

31 יחזקיהו החל למלך בהיותו בן־עשרים
וחמש שנה ויהי־מלך עשרים ותשע שנה
בירושלם. ושם אמו אבי בת־זכריהו:
32 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
33 דויד אביו. הוא הסיר את־הבמות וישבר
את־המצבות ויגדע את־האשרה וישבר נחש
הנחשת אשר עשה משה כי עד־הימים ההם
34 היו בני־ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן.
35 ויבטח ביהוה אלהי־ישראל ואחריו לא־היה
כמהו בכל־מלכי יהודה ואשר היו לפניו.
36 ויהי דבק ביהוה לא־סר מאחריו וישמר
37 מצותיו אשר־צוה יהוה את־משה. ויהי יהוה
38 עמו בכל אשר־יצא ישכיל ויפרד במלכי
39 אשור ולא־עבדם. הוא הכה את־פלשתים
עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל־נוצרים ועד־
40 עיר מבצר. ואת־ישראל לא־הכה כי־אם
41 יהוה אלהיו היה עמו. ויעבר בכל־ארץ
יהודה ויחזקה ויסב את־ירושלם ויכה את־
42 פלשתים עד־עזה ואת־גבוליה ממגדל־נוצרים
43 ועד־עיר מבצר. ויהי בשנה הרביעית למלך
חזקיהו היא שנת שבע לישראל הושע בן־
44 אלה מלך בשמרון עלה תלגת־פלנאסר מלך
אשור וילכד את־עיון ואת־אבל־בית־מעכה
45 ואת־יניקן ואת־ירו ואת־בצקת ואת־כל־ארץ
נפתלי ויגלם אשורה. וישב אל־ירושלם
46 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה
47 דויד אביו. בימיו עלה סנחריב מלך אשור
ויבא ביהודה ויחן על־ערי המבצר ויאמר
48 לבקעם לו. וירא חזקיהו כי־בא סנחריב
ופניו למלחמה על־ירושלם ויועץ את־שריו
ואת־גבוריו לסתם את־מי המעינות אשר
49 מחוץ לעיר והם יעזרוהו. ויקבצו עם רב
ויסתמו את־כל־המעינות ואת־הנחל השוטף
בתוך הארץ לאמר למה יבוא מלכי אשור
50 וימצאו מים הרבה. ויתחזק ויבן את־כל־
החומה הפרוצה ויעל על־המגדלות ומבחוץ
51 בנה חומה אחרת ויחזק את־המלוא בעיר
52 דויד ויעש חצים הרבה ומגנים. ויתן שרי
מלחמות על־העם ויקבצם אליו ברחוב שער
העיר וידבר על־לבם לאמר חזקו ואמצו אל־
תיראו ואל־תחתו מפני מלך אשור ומפני
כל־ההמון אשר עמו כי־עמנו רב מעמו.
53 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו
ולהלחם את־מלחמותינו. ויסמכו העם על־
54 דברי חזקיהו מלך יהודה. ואחרי־כן שלח
סנחריב מלך אשור את־עבדיו ירושלם
ואתה על־חזקיהו מלך יהודה ועל־כל־יהודה
55 אשר בירושלם לאמר. כה־אמר סנחריב מלך
אשור במה תבטחו ותשבו במצור בירושלם.
56 הלא חזקיהו מסיר את־במותיו ואת־מזבחותיו
ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
57 תשתחוו ועליו תקטירו. הלא ידעתם מה
עשיתי אני ואבותי לכל־עמי הארצות
58 ההיו אלהי הגוים הארצות מיד אבותי אשר
החרימו אותם. מי בכל־אלהי הגוים האלה
אשר החרימו אבותי אותם אשר יצל את־
עמו מידי כי יצילו אלהיכם מידי. ועתה
אל־ישא חזקיהו אתכם ואל־יסיתכם על־
59 יהוה לאמר הבטח יבטח יהוה אלהינו לא
יתן את־עמו ביד מלך אשור. ועתה אל־
תשמעו אל־חזקיהו כי־כה אמר מלך אשור
שימו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש
גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי־בורו עד־
60 אשר־אבוא ולקחתי אתכם אל־ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ
61 זית־שמן ודבש וחיו ולא תמותו. ואל־
תשמעו אל־חזקיהו כי־יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו. הלא אלהי הגוים אשר
62 החרימו אבותי אותם הצילו איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה
63 אלהי יה הצילו את־שמרון מידי. מי בכל־
אלהי הארצות האלה אשר הצילו את־ארצם
מידי כי יציל יהוה את־ירושלם מידי.
64 וישמעו העם ולא־ענו אותו דבר כי־מצות
65 המלך היתה לאמר לא תענו אותו. ויצאו
עבדי סנחריב מלך אשור עוד ידברו על־
יהוה אלהים ועל־עבדו יחזקיהו. וגם
66 מכתב כתב לחרף את־יהוה אלהי־ישראל
ולדבר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר
לא־הצילו עמם את־ארצם מידי כן לא־יציל
67 אלהי יחזקיהו את־עמו מידי. ויקראו
יהודית אל־העם אשר בחומה אשר על־
ירושלם לירא אותם ולבעתם למען תלכד
68 העיר. ויאמרו אל־אלהי ירושלם כאלהי
69 עמי הארץ מעשי ידי אדם המה. ויתפלל
חזקיהו המלך ויצעק השמים בגלל זאת
70 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך
במחנה אשור מאה שמנים וחמשה אלפים
71 ויקומו בבקר והנה כלם פגרי מתים. ויסע
ויבא סנחריב מלך אשור וישב בנינוה.
72 ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב ואחרי
73 נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו
תחתיו. ויהי בעת ההיא חלה חזקיהו למות
ויבא אליו ישעיהו בן־אמוץ הנביא ויאמר
74 אליו כה־אמר יהוה צו לביתך כי־מת אתה
75 ולא תחיה. ויסב חזקיהו את־פניו אל־
76 הקיר ויתפלל אל־יהוה לאמר. אנה יהוה
זכר־נא את־אשר התהלכתי לפניך באמת
ובלב שלם ואת־הטוב בעיניך עשיתי ויבך
77 חזקיהו בכי גדול. ויהי דבר־יהוה אל־
78 ישעיהו לאמר. לך ואמרת אל־חזקיהו כה־
אמר יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את־
תפלתך ראיתי את־דמעתך הנני יסף על־
79 ימיך חמש עשרה שנה. ומכף מלך אשור
אציל אתך ואת־העיר הזאת וגנותי על־
80 העיר הזאת. וזה־לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את־הדבר הזה אשר דבר. הנני
משיב את־צל־המעלות אשר ירד בשמש
באחז אחורנית עשר מעלות. וישב השמש
81 עשר מעלות במעלות אשר ירדה. מכתב
חזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו.
82 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול
83 פקדתי יתר שנותי. אמרתי לא־אראה יה
יה בארץ החיים לא־אביט אדם עוד עם־
84 יושבי חדל. דורי נסע ונגלה מני כאהל
רעי גללתי כארג חייתי מדלה יימיני
85 מבקר עד־לילה תשלימני. שויתי עד־בקר
כארי כן־יפרך כל־עצמותי מבקר עד־לילה
86 תשלימני. כסוס עגור אצפצף אהגה כיונה
עיני כלו למרום אדני עשקני ערבני.
87 מה־אדבר ויען לי והוא עשה. אשוחחה כל־
שנותי על־מר נפשי. אדני עליהם יחיו
ולכל־בהם חיי רוחי ותחלימני והחיני.
88 הנה לשלום מר־לי מר ואתה חשקת נפשי
משחת בלי כי־השלכת אחרי גוך כל־חטאתי.
89 כי לא שאול תודך מות יהללך לא־יקוו
90 יורדי בור אל־אמתך. חי חי הוא יודך כמוני
היום אב לבנים יודיע אל־אמתך. יהוה
91 להושיעני ונגינתי נגן כל־ימי חיינו על־
92 בית יהוה. ויאמר ישעיהו יקחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על־השחין ויחי.
93 ויאמר חזקיהו מה־אות כי־אעלה בית־יהוה.
94 ויאמר ישעיהו זה־לך האות מאת יהוה כי
יעשה יהוה את־הדבר אשר דבר. הנני
משיב את־צל־המעלות אשר ירד בשמש
95 באחז אחורנית עשר מעלות. ויאמר חזקיהו
קל הוא בעיני הטות הצל עשר מעלות
96 הן ישוב הצל עשר מעלות. ויקרא ישעיהו
הנביא אל־יהוה וישב את־הצל במעלות
97 אשר ירד באחז אחורנית עשר מעלות.
98 בעת ההיא שלח מרודך בלאדן בן־בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה אל־חזקיהו כי־שמע
99 כי־חלה חזקיהו ויחזק. וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את־בית נכתו ואת־הכסף
ואת־הזהב ואת־הבשמים ואת־השמן הטוב
ואת־כל־בית כליו ואת־כל־הנמצא באוצרותיו
לא־היה דבר אשר לא־הראם חזקיהו בביתו
ובכל־ממשלתו. ויבא ישעיהו הנביא אל־
חזקיהו המלך ויאמר אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל. ויאמר מה־ראו
בביתך ויאמר חזקיהו את כל־אשר בביתי
ראו לא־היה דבר אשר לא־הראיתים
בגנזכי. ויאמר ישעיהו אל־חזקיהו שמע
דבר־יהוה צבאות הנה ימים באים ונשא כל־
אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום
הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה. ומבניך
אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו ויהיו
סריסים בהיכל מלך בבל. ויאמר חזקיהו
אל־ישעיהו טוב דבר־יהוה אשר דברת
ויאמר הלא־טוב כי־יהיה שלום ואמת בימי.
ויתר דברי חזקיהו וכל־גבורתו ואשר עשה
את־הברכה ואת־התעלה ויבא את־המים
העירה הנם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה. וישכב חזקיהו עם־אבתיו
ויקברו אתו בראש קברי בני־דויד ויכבדו
אתו בעת מותו כל־יהודה וירושלם ויהי
מנשה בנו מלך תחתיו.

פרק כט.

1 בן־שתים עשרה שנה מנשה בהמלכו וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם. ושם אמו
חפצי־בה בת־חזקיהו: ויעש הישר בעיני
יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה
מפני בני־ישראל. וישב ויבן את־הבמות
אשר־אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל
ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך־ישראל
וישתחו לכל־צבא השמים ויעבדם. ויבן
מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם
אשים את־שמי. ויבן מזבחות לכל־צבא
השמים בשתי חצרות בית־יהוה. והוא
העביר את־בנו באש בגי־הנם ויעונן ויכשף
ויעש אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו. ויתן את־פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה אל־דויד ואל־
שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל־שבטי ישראל אשים את־שמי לעולם.
ולא־אוסיף להסיר את־רגל ישראל מן־
האדמה אשר־הכינותי לאבותיהם רק אם־
ישמרו לעשות ככל אשר־צויתים ולכל־
התורה והחקים והמשפטים ביד משה. ויתע
מנשה את־יהודה ואת־ישבי ירושלם לעשות
רע מן־הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני־
ישראל. וידבר יהוה אל־מנשה ואל־עמו
ולא הקשיבו. ויבא יהוה עליהם את־שרי
החיל אשר למלך אשור וילכדו את־מנשה
בחחים ויאסרוהו בנחשתים ויולכוהו בבלה.
וכחלתו את־פני יהוה אלהיו ויכנע מאד
מלפני אלהי אבותיו. ויתפלל אליו ויעתר
לו וישמע תחנתו וישבהו ירושלם למלכותו
וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים. ואחרי־
כן בנה חומה חוץ לעיר דויד מערבה לגיחון
בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל
ויגביה מאד ויתן שרי חיל בכל־הערים
הבצרות ביהודה. ויסר את־אלהי הנכר ואת־
הפסל מבית יהוה ואת כל־המזבחות אשר
בנה בהר בית־יהוה ובירושלם וישלך חוץ
לעיר. ויכן את־מזבח יהוה ויזבח עליו
זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבד את־
יהוה אלהי־ישראל. אך עוד העם מזבחים
בבמות רק ליהוה אלהיהם לבדו. ויתר
דברי מנשה ותפלתו אל־אלהיו ודברי
החזים אשר דברו אליו בשם יהוה אלהי
ישראל הנם על־דברי מלכי ישראל. ותפלתו
ויעתר לו וכל־חטאתו ומעלו ואשר בנה בהן
במות ויקם אשרים ופסלים לפני הכנעו
הנם כתובים על־דברי חוזי. וישכב מנשה
עם־אבתיו ויקברו אתו בביתו ויאמון בנו
מלך תחתיו. בן־עשרים ושתים שנה אמון
בהמלכו ושתים שנים מלך בירושלם. ושם
אמו משלמת בת־חרוץ מיטבתה: ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו. ויאמון
זבח לכל־הפסלים אשר עשה מנשה אביו
ויעבדם. ולא־נכנע מלפני יהוה כהכנע
מנשה אביו כי־הוא אמון הרבה אשמה.
ויקשרו עבדיו עליו ויומתו אותו בביתו.
ויכו עם־הארץ את כל־הקשרים על־המלך
אמון ויקימו עם־הארץ את־יאשיהו בנו
תחתיו למלך. בן־שמנה שנים יאשיהו
בהמלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם.
ושם אמו ידידה בת־עדיה מבצקת: ויעש
הישר בעיני יהוה וילך בכל־דרך דויד אביו
ולא־סר ימין ושמאל. ובשנת שמנה למלכו
בעודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו
ובשנת שתים עשרה החל לטהר את־יהודה
וירושלם מן־הבמות ומן־האשרים ומן־
הפסלים ומן־המסכות. וינתצו לפניו את־
מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה
מעליהם גדע ואת־האשרים ואת־הפסלים
ואת־המסכות שבר ועפר ויזרה על־פני
הקברים הזבחים להם. ועצמות כהנים שרף
על־מזבחותם ויטהר את־יהודה וירושלם.
ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד־נפתלי
בחרבותם סביב. וינתץ את־המזבחות ואת־
האשרים ואת־הפסלים כתת עד־תם ואת כל־
החמנים גדע בכל־ארץ ישראל וישב
ירושלם. ובשנת שמנה עשרה למלכו לטהר
את־הארץ ואת־הבית שלח את־שפן בן־
אצליהו ואת־מעשיהו שר העיר ואת־יואח
בן־יואחז המזכיר לחזק את־בית יהוה
אלהיו. ויבאו אל־חלקיהו הכהן הגדול
ויתנו את־הכסף המובא בית־האלהים אשר
אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים
ומכל־שארית ישראל ומכל־יהודה ובנימין
ואל־ישבי ירושלם. ויתנו ביד עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה ויתנו העושים העבודה
אשר בבית יהוה לחזק ולרפא הבית. ויתנו
לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצי
מחברות ולקרות לבתים אשר החריבו מלכי
יהודה. והאנשים לא־הפקידו עליהם את־
הכסף המובא על־ידם כי באמונה הם
עושים. והלוים לכל־עשי המלאכה בעבודה
וסופרים ושוטרים ושוערים. ובהוציאם את־
הכסף המובא בית־יהוה ויאמר חלקיהו הכהן
אל־שפן הסופר ספר־התורה מצא בבית יהוה
ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן. ויבא שפן
הספר אל־המלך וישב עוד את־המלך דבר
לאמר כל אשר־נתן ביד עבדיך עשו. וכספר
הנמצא בבית יהוה נתנו ביד הפקדים על־
בית יהוה ויתנו ביד המלאכה המפקחים
בבית יהוה. ויגד שפן הספר למלך לאמר
ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן
לפני המלך. ויהי כשמע המלך את־דברי
התורה ויקרע את־בגדיו. ויצו המלך את־
חלקיהו הכהן ואת־אחיקם בן־שפן ואת־
עבדון בן־מיכה ואת־שפן הספר ואת־עשיה
עבד המלך לאמר. לכו דרשו את־יהוה בעדי
ובעד הנשאר בישראל וביהודה על־דברי
הספר הנמצא הזה כי־גדולה חמת יהוה
אשר־נתכה בנו על־אשר לא־שמרו אבותינו
את־דבר יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר
הזה. וילך חלקיהו ואשר אמר־לו המלך
אל־חלדה הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־
חרחס שמר בגדות והיא יושבת בירושלם
במשנה ותדבר אליה כן. ותאמר אליהם כה־
אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי. כה־אמר יהוה הנני מביא
רעה על־המקום הזה ועל־ישביו את כל־
האלות הכתובות על־הספר אשר קראו לפני
מלך יהודה. תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל־מעשי
ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה.
ואל־מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה
כה־תאמרון אליו כה־אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת. יען רך־לבבך
ותכנע מלפני אלהים בשמעך את־דבריו על־
המקום הזה ועל־ישביו ותכנע לפני ותקרע
את־בגדיך ותבך לפני ואני גם־שמעתי נאם־
יהוה. הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־
קבריך בשלום ולא־תראינה עיניך בכל־
הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה ועל־
ישביו. וישבו את־המלך דבר. ויצו המלך
ויאספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם.
ויעל המלך בית יהוה וכל־איש יהודה וכל־
ישבי ירושלם עמו והכהנים והלוים כל־העם
למגדל ועד־קטן ויקרא באזניהם את כל־
דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה. ויעמד
המלך על־העמוד ויכרת את־הברית לפני
יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את־מצותיו
ועדותיו וחקותיו בכל־לבבו ובכל־נפשו
להקים את־דברי הברית הכתובים על־הספר
הזה. ויעמד כל־העם בברית. ויצו המלך
את־חלקיהו הכהן הגדול ואת־כהני המשנה
ואת־שמרי הסף להוציא מן־היכל יהוה את
כל־הכלים אשר־עשו לבעל ולאשרה ולכל־
צבא השמים ויעבדם. ויקטר לבעל לאשרה
ולכל־צבא השמים. ויבא את־אשריהו מבית
יהוה אל־מחוץ לירושלם אל־שדמות קדרון
ויקטר אותם בשדמות קדרון ויעבר את־
עפרם בית־אל. ויגרש את־הכמרים אשר
נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערי יהודה
ובמקומות סביבות ירושלם ואת־המקטרים
לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל־צבא
השמים. ויוצא את־האשרה מבית יהוה אל־
מחוץ לירושלם אל־נחל קדרון ויצרפה בנחל
קדרון ויכתת עד־דק ויזרק את־עפרה על־
קברי בני־העם. ויתץ את־בתי הקדשים
אשר בבית יהוה אשר נשים עשות שם בתים
לאשרה. ויבא את כל־הכהנים מערי יהודה
ויטמא את־הבמות אשר קטרו שם הכהנים
מגבע עד־באר שבע ויתץ את־במות השערים
אשר־פתח איש בשער יהושע שר העיר אשר
על־שמאל איש בשער העיר. אך כהני
הבמות לא־עלו אל־מזבח יהוה בירושלם כי
אם־אכלו מצות בתוך אחיהם. ואת־התפת
אשר בגי בן־הנם להעביר איש את־בנו ואת־
בתו באש למלך לא־יטמא. ויגרש את־הסוסים
אשר נתנו מלכי יהודה לשמש לפתח בית
יהוה אל־לשכת נתן־מלך הסריס אשר בפרוזים
ואת־מרכבות השמש באש ישרף. ואת־
המזבחות אשר על־גג עלית אחז אשר עשו
מלכי יהודה ואת־המזבחות אשר עשה מנשה
בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ
משם ויזרק את־עפרם אל־נחל קדרון. ואת־
הבמות אשר לפני ירושלם אשר על־ימין
הר־המשחית אשר בנה שלמה מלך־ישראל
לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב
ולמלכם תועבת בני־עמון טמא המלך. וישבר
את־המצבות וכרת את־האשרים וימלא את־
מקומם עצמות אדם. וגם את־המזבח אשר
בבית־אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן־נבט
אשר החטיא את־ישראל גם את־המזבח ההוא
ואת־הבמה נתץ שרף שרף לעפר ויצרף את־
האשרה. ויפן יאשיהו וירא את־הקברים
אשר־שם בהר ויקח את־העצמות מן־הקברים
ויצרף על־המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר
קרא איש האלהים אשר קרא את־הדברים
האלה. ויאמר מה־הציון אשר אני רואה
ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים
אשר־בא מיהודה ויקרא את־הדברים האלה
אשר עשית על־מזבח בית־אל. ויאמר הניחו
אל־יחפר עצמותיו ויחלצו עצמותיו את
עצמות השמרון הנביא אשר־בא מן־השמרון
ויקרא את־הדברים האלה אשר־עשית על־
המזבח בית־אל. וגם את־כל־בתי הבמות
אשר בערי השמרון אשר־עשו מלכי־ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו וילך עליהם כל־
המעשים אשר־עשה בבית־אל. וישחט את־
כל־כהני הבמות אשר־שם על־המזבחות
ויקטר עצמות אדם עליהם וישב ירושלם.
ויצו המלך את כל־העם לאמר עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב על־ספר הברית הזה.
כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים
אשר שפטו את־ישראל וכל־ימי מלכי
ישראל ומלכי יהודה. כי אם־בשנת שמנה
עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה
ליהוה בירושלם. וגם את־האבות ואת־
הידעונים ואת־התרפים ואת־הגלולים ואת
כל־השקוצים הנראים בארץ יהודה ובירושלם
בער יאשיהו למען הקים את־דברי התורה
הכתובים על־הספר אשר מצא חלקיהו הכהן
בבית יהוה. כמהו לא־היה לפניו מלך אשר
שב אל־יהוה בכל־לבבו ובכל־נפשו ובכל־
מאדו ככל תורת משה וגם אחריו לא־קם
כמהו. אך לא־שב יהוה מחרון אפו הגדול
אשר־חרה אפו ביהודה על כל־הכעסים אשר
הכעיסו מנשה. ויאמר יהוה גם את־יהודה
אסיר מעל פני כאשר הסרתי את־ישראל
והזנחתי את־העיר הזאת אשר בחרתי את־
ירושלם ואת־הבית אשר אמרתי יהיה שמי
שם. ויתר דברי יאשיהו וכל־אשר עשה
הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
יהודה. בימיו עלה פרעה נכה מלך־מצרים
על־מלך אשור על־נהר פרת וילך המלך
יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו
אתו. ויסעו עבדיו מת מרכבה ויבאו
ירושלם ויקברו אתו בקבר אבותיו. ואת־
יהואחז בן־יאשיהו ויקחו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת אביו בירושלם. בן־עשרים
ושלש שנה יהואחז בהמלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם. ושם אמו חמיטל בת־ירמיהו
מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשו אבותיו. ויאסרהו פרעה נכה בחבלים
בארץ חמת מלכו בירושלם. ויתן ארץ
מאה ככר כסף וככר זהב. ויעש פרעה נכה
את־אליקים בן־יאשיהו למלך תחת יאשיהו
אביו ויסב את־שמו יהויקים ואת־יהואחז
לקח נכה ויבא מצרים וימת שם. ויתן
יהויקים את־הכסף ואת־הזהב לפרעה אך
העריך את־הארץ לתת את־הכסף על־פי
פרעה איש איש כערכו גבה את־הכסף ואת־
הזהב מעם הארץ לתת לנכה מלך־מצרים.
בן־עשרים וחמש שנה יהויקים בהמלכו
ואחת עשרה שנה מלך בירושלם. ושם אמו
זבידה בת־פדיה מרומה: ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבותיו. בימיו עלה
נבוכדנאצר מלך בבל והיה לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד בו. וישלח יהוה
את־גדודי ארם ואת־גדודי מואב ואת־גדודי
בני־עמון ואת־גדודי פלשתים ואת־גדודי
ערב ואת־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם
ואת־גדודי בני־עמון ואת־גדודי פלשתים
ואת־גדודי ערב ואת־גדודי כשדים ואת־
גדודי ארם ואת־גדודי בני־עמון ואת־גדודי
פלשתים ואת־גדודי ערב ואת־גדודי כשדים
ואת־גדודי ארם ואת־גדודי בני־עמון ואת־
גדודי פלשתים ואת־גדודי ערב ואת־גדודי
כשדים ואת־גדודי ארם ואת־גדודי בני־
עמון ואת־גדודי פלשתים ואת־גדודי ערב
ואת־גדודי כשדים ואת־גדודי ארם ואת־
גדודי בני־עמון ואת־גדודי פלשתים ואת־
גדודי ערב ואת־גדודי כשדים ואת־גדודי

לְדָוִד. אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא נַפְשִׁי:

א.

אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְזוּ אֹיְבַי לִי:
2 גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם[1]:
3 דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי:
4 הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם:
5 זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
6 חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה:
7 טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ:
8 יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ:
9 כָּל אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו:
10 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:
11 מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר:
12 נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ:
13 סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם:
14 עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי:

פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי:
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:
תם וישר ינצרוני כי קויתיך:
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

ב.

שפטני יהוה כי אני בתמתי וביהוה בטחתי ולא אמעד:
2 בחנני יהוה ונסני צרפה כליותי ולבי:
3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך:
4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא:
5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב:
6 ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך יהוה:
7 להשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך:
8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך:
9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייתי:
10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד:
11 ואני בתמתי אלך פדני וחנני:
12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:

ג.

יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד:
2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו:
3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:
5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני:
6 ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש:
9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי:
10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני:
11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי:
12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

ד.

אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך:
3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם והרעה בלבותם:
4 תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם:
5 כי לא יבינו אל פעלות יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם:
6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני:
7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו:
8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

---

(1) מ: ריקם. (2) מ: מחבוטיו.

(2) תה. 38: 13.
(3) ש. 20: 9.
(4) תה. 90: 12. 119: 84.
(5) תה. 90: 4. 39: 11. 62: 9. 144: 4.
(6) ז. תה. 7: 31. תה. 4: 14. נש. 27: 17. תהי. 2: 18. 21. 26. 5: 14. יה. 12: 20. 21.
(7) תה. 33: 15.
(8) תה. 44: 13. 79: 4.
(9) תה. 10: 3. נש. 40: 4. 16. 38: 13. ד. תהי. 16: 10. נש. 2: 10.
(10) נש. 9: 34. 13: 21.
(11) נש. 4: 19. 13: 28. נד. 50: 9. תי. 5: 12. תה. 39: 5.
(12) תה. 25: 23. ז. דבה. 29: 15. תה. 119: 19. ד. תה. 5: 6. תהי. 11: 13. ז. תהי. 1: 17. 2: 11. דב. 47: 9.
(13) נש. 10: 20. 21. 14: 5. 6. 10. 11. 12.

(1) תה. 27: 14. 37: 7.
(2) תה. 69: 2. 14. 27: 5. 37: 23.
(3) תה. 33: 3. 52: 6.
(4) תה. 34: 8. ש. 17: 7. תה. 101: 3. 7. 125: 5.
(5) תה. 15: 11. נש. 5: 9. 9: 10. תה. 71: 15. 92: 5. 139: 6. 17. נד. 55: 8.
(6) ז. תהי. 15: 22. תה. 50: 8. 51: 16. נד. 1: 11. 66: 3. תת. 9: 6. תהי. 9: 13. 12: 7. תהי. 10: 5. תה. 21: 6.
(7) יה. 24: 44.
(8) תה. 119: 16. 24. 47. 92. תהי. 4: 34. תי. 7: 22. תה. 37: 31. ש. 31: 33. ד. תה. 3: 3.
(9) תה. 22: 22. 25. 35: 18. 119: 13. 139: 2.
(10) תהי. 20: 20. 27.
(11) תה. 43: 3. 57: 3. 61: 7. 26.
(12) תה. 38: 4. 73: 26.
(13) תה. 70: 1. תהי.
(14) תה. 35: 4. 26. 70: 2. 3. 71: 13.

ד

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי׃
2 בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבֹדִי לְכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּן כָּזָב סֶלָה׃
3 וְדָעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו׃
4 רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה׃
5 זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃
6 נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃
7 בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃

ה

לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 אִמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי׃
2 הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
3 יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לָךְ וַאֲצַפֶּה׃
4 כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע׃
5 לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלָלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃
6 תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה׃
7 וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
8 יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃
9 כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוַּת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
10 הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מֵעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵמוֹ הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃
11 וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
12 כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

ו

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
2 חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃
3 וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי׃
4 שׁוּבָה יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃
5 כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ׃
6 יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
7 עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי׃
8 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי׃
9 שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח׃
10 יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשׁוּבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע׃

ז

שִׁגָיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דִּבְרֵי כוּשִׁי בֶּן יְמִינִי׃
1 יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי׃
2 פֶּן יִטְרף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל׃
3 יְהוָה אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי׃
4 אִם גָּמַלְתִּי שִׁלְמִים רָעִים וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם׃
5 יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּתִי וְכָבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה׃
6 קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעִבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃
7 וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃
8 יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וְכְתֻמִּי עָלָי׃
9 יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃
10 מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים הַמּוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃
11 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זוֹעֵם בְּכָל יוֹם׃
12 אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלָּטוֹשׁ דָּרְכּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ׃
13 וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃
14 הִנֵּה יָחֶבַל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃
15 בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יָפָעַל׃
16 יָשֹׁב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃
17 אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן׃

ח

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם׃
2 מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
3 כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃
4 מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃
5 וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃
6 תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו׃
7 צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃
8 צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
9 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

ט

לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
2 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃
4 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
5 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
6 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃
7 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃
8 וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
9 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
10 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃
11 זַמְּרוּ לַיהוָה יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃
12 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
13 חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת׃
14 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
15 טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃
16 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃
17 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃
18 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃
19 קוּמָה יְהוָה אַל יְעֻז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃
20 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

י

1 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
2 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ׃
3 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃
4 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃
5 יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְגְּדוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃
7 אָלָה פִיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתֹךְ תַּחְתָּ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃
8 יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃
9 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי חֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃
10 וְדָכָא יָשֹׁחַ וְקָעָה וְנָפְלוּ בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃
11 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃
12 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃
13 עַל מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרשׁ׃
14 רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יֶעֱזָב חֵלְכָה יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃
15 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃
16 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃
17 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃
18 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל הָאָרֶץ׃

יא

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר׃
1 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּאָפֶל לְיִשְׁרֵי לֵב׃
2 כִּי הַשָּׁתוֹת יְהָרֹסְנָה צַדִּיק מַה פָּעָל׃
3 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃
4 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
5 יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃
6 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

יב

לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
1 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃
2 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃
3 יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃
4 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃
5 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
6 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלִּיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃
7 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃
8 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

יג

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד עַד אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
1 עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃
2 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת׃
3 פֶּן יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃
4 וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

יד

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃
1 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃
2 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃
3 הֲלֹא יֵדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
4 שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃
5 עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃
6 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

טו

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃
1 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃
2 לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ׃
3 נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃
4 כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃
5

טז

מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
1 אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ׃
2 לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם׃
3 רַבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי׃
4 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃
5 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃
6 אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
7 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט׃
8 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃
9 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃
10 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

יז

תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃
1 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃
2 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל יַעֲבָר פִּי׃
3 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃
4 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃
5 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
6 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃
7 שְׁמֹרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
8 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָּדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי׃
9 חֵלְבָמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃
10 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
11 דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
12 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
13 מִמְתִים יָדְךָ מִמְּתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם׃
14 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

יח

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אוֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃
1 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃
2 יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃
3 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃
4 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יבעתוני׃
5 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת׃
6 בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
7 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃
8 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃
9 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
10 וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃
11 יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃
12 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
13 וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
14 וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃
15 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃
16 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
17 יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃
18 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי׃
19 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃
20 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
21 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
22 כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי׃
23 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
24 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
25 עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם׃
26 עִם נָבָר תִּתָּבָר וְעִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃
27 כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃
28 כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
29 כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר׃
30 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃
31 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
32 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
33 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
34 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
35 וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוְתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
36 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
37 אֶרְדֹּף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃
38 אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
39 וַתְּזַרְּנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי׃
40 וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃
41 יִשְׁוְעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
42 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
43 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
44 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי׃
45 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
46 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃
47 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
48 מְפַלְּטִי מֵאוֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃
49 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
50 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

יט

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃
1 יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת׃
2 אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃
3 בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃
4 וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
5 מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵ

9 בה יזכו בחורים: בתולות גם זקנים עם נערים׃
10 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים׃
11 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה׃

תהלים: נט.

1 למנצח אל תשחת לאסף מכתם בשלח שאול ויפן יואב ויך את אדום בגיא המלח שנים עשר אלף׃
2 אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת היתה לנו שובה׃
3 הרעשת לה פצתה רפא שבריה כי מטה׃
4 הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה׃
5 נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה׃
6 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃
7 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃
8 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃
9 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃
10 מי יובלני עיר מצור מי נחני עד אדום׃
11 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
12 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃
13 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

תהלים: ס.

1 למנצח בנגינות מזמור שיר׃
2 אלהים יחנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה׃
3 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך׃
4 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃
5 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה׃
6 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם׃
7 ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו׃
8 יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ׃

תהלים: סא.

1 למנצח על נגינת מזמור לדוד׃
2 שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי׃
3 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבבי בצור ירומני תנחני׃
4 כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב׃
5 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה׃
6 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך׃
7 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כדר ודר׃
8 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מנו יצרו׃
9 כן אזמרה שמך עד לשלם נדרי יום ביום׃

---

(9) איוב. 38: 6. 43: 2.
(10) איוב. 42: 3. משל. 2: 17. איוב. 7: 10.
(11) איוב. 42: 5. 43: 5.

---

(1) איוב. 26: 1. 35: 1. 24.
(2) איוב. 28: 7. 42: 9.
(3) איוב. 40: 11. 57: 3. 3: 4.
(5) איוב. 42: 5. 11.

---

(1) בראש. 12: 26. 27. איוב. 3. -- 78:
(2) בראש. 15: 17. איוב. 7: 1. איוב. 78: 55. 80: 8.
(3) איוב. 8: 17. משל. 24: 12. איוב. 4: 37. 7: 8.
(4) איוב. 74: 12.
(5) דנ. 8: 4.
(6) איוב. 33: 16. שה"ש. 1: 7.
(7) איוב. 40: 14.
(8) איוב. 34: 2. ש"א. 9: 24. קה. 2: 17.
(9) איוב. 60: 1. 10. 74: 1. 88: 14. 89: 38. 108: 11.
(10) שה"ש. 26: 17. איוב. 28: 25. משל. 7: 8. 12.
(11) קה. 8: 36. איוב. 4: 27. 64: 28. איוב. 60: 1.
(12) נח. 52: 3. 4. ש"א. 15: 13.
(13) איוב. 28: 37. איוב. 79: 4. 80: 6.
(14) ש"א. 24: 9. ב. מל. 19: 21. משל. 16: 4. איוב. 22: 7.
(16) איוב. 8: 2.
(17) קה. 9: 13
(18) משל. 23: 11. איוב. 119: 157. 51. משל. 7: 8. 12.
(19) נח. 34: 13. 35: 7. איוב. 23: 4.
(20) משל. 11: 13. איוב. 68: 31.
(21) משל. 31: 14. איוב. 139: 1. ש"א. 17: 10.
(22) קה. 8: 36.
(23) איוב. 7: 6. 35: 23. 59: 4. 5. 78: 65. 44: 9.
(24) משל. 13: 24. איוב. 73: 1. 88: 14.

25 אהה נפשנו כצפור נפשנו
מפחם.
26 אהה כסאו עלינו:
אהה כסאו עלינו בעבור שמך כי מקוך
קדשנו.

תהלים לה.

לדוד: ריבה יהוה את יריבי לחמה את לוחמי.
החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי.

1 והרק חנית וסגר לקראת רדפי
אמר לנפשי ישעתך אני.
2 יבשו וכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור וכלמו חשבי רעתי.
3 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה.
4 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רודפם.
5 כי חנם טמנו לי שחתם חנם כרו לנפשי.
6 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו
בשואה יפול בה.
7 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו.
8 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני
מחזק ממנו ועני ואביון משוסו.
9 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני.
10 משלמים רעה תחת טובה שכלת לנפשי.
11 ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום נפשי
ותפלתי על חיקי תשוב.
12 כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי
13 ואני בצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים
ולא ידעתי קרעו ולא דמו.

(25) מו. 119: 25.
(2) כה. 4: 22.
(3) בר. 49: 2. בראש. 4: 12. ישע. 1: 16. 19: 15. בר. 49: 23. 60: 3. תה. 6: 9.
(4) ישע. 6: 2.
(6) מו. 93: 2. בראש. 1: 8.
(7) מו. 33: 5. בר. 61: 1. 1 שמ. 1: 39. 40. מו. 21: 6. בר. 1: 3.
(9) תה. 6: 8. 1 שמ. 2: 19.
(10) תה. 21: 13.
(11) מו. 95: 6. בר. 54: 5.
(12) מו. 22: 29. 72: 10. בר. 49: 23. 60: 3.
(13) ישע. 19: 7. 8.
(14) תה. 1: 4.
(16) 1 שמ. 2: 9. ישע. 1: 6. 5: 10. 20: 6.
(17) תה. 1: 11.

1 מ: לדוד מן נתן: נתנו לו מלכו מ מלכו. 2 מ: תהיה.

14 כאבל אמו קדרתי שחוח.
15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים
ולא ידעתי קרעו ולא דמו.
16 כחנפי לעג עוגות חרק עלי שניהמו:
17 אדני כמה תראה השב נפשי מהשואותם
מכפירים יחידתי.
18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך.
19 אל ישמחו לי אויבי שקר שנאי חנם יקרצו עין.
20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמה
יחשבו.
21 ויפצו עלי פיהם אהה אהה ראתה עינינו.
22 ראית יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני.
23 עורה ותקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי.
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי.
25 אל יאמרו בלבבם אהה נפשנו אל יאמרו בלענו
בלענוהו.
26 יבשו וכלמו יחדו שמחי לאידי
ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי.

תהלים לה.

למנצח לעבד יהוה לדוד: אמר פשע לרשע בקרב לבי
אין פחד אלהים נגד עיניו.

1 כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנוא.
2 דברי פיהו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב.
3 און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס.
4 יהוה בשמים חסדך
אמונתך עד שחקים.
5 צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה.
6 מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון.
7 ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם.
8 כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור.
9 משוך חסדך ליודעיך
וצדקתך לישרי לב.
10 אל תבוא רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני.
11 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום.

(1) מו. 62: 7. 8. 91: 2.
142: 5. בר. 4: 7. מו. 145: 18.
(3) מו. 93: 3. 4. יר. 5: 22. משל 7: 25.
(4) בר. 8: 7. מו. 48: 1. 8. בר. 60: 14.
(5) תה. 23: 14. בר. 12: 6. משל. 43: 7. 9. 55: 11. 9. תה. 2: 27, שמ"ב 3: 15. ישע. 2: 5. 10. 11. 8: 3.
תה. 14: 24. 27. ב. דבה. 20: 20. מו. 30: 5. 143: 8.
(6) מו. 2: 1. שה. 2: 9. 24.
(7) מו. 46: 11. שה. 14: 9. ב. דבה. 13: 12. מו. 19: 9.
(8) מו. 66: 5.
(9) בר. 2: 4. מו. 76: 3. משל. 39: 9.
(10) בר. 2: 11. 17.
(11) מו. 46: 7.

12 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום.

תהלים לו.

לדוד: אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה.
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון.

1 בטח ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה.
2 והתענג על יהוה
ויתן לך משאלות לבך.
3 גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה.
4 והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים.
5 דום ליהוה והתחולל לו
אל תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות.
6 חדל מאף ועזב חמה
אל תתחר אך להרע.
7 כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה המה יירשו ארץ.
8 ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואינו.
9 וענוים יירשו ארץ
והתענגו על רב שלום.
10 זומם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו.
11 אדני יהוה יצחק לו
כי יראה כי יבא יומו.
12 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך.
13 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה.
14 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים.
15 כי זרועות רשעים תשברנה
ותמך צדיקים יהוה.
16 יודע יהוה ימי תמימים
ונחלתם לעולם תהיה.
17 לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו.
18 כי רשעים יאבדו
ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו.
19 לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן.
20 כי מבורכיו ירשו ארץ
ומקוללו יכרתו.
21 מיהוה מצעדי גבר כוננו
וכדרכו יחפץ.
22 כי יפול לא יוטל
כי יהוה סומך ידו.
23 נער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם.
24 כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה.
25 סור מרע ועשה טוב
ושכן לעד.
26 כי יהוה אוהב משפט
ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו
וזרע רשעים נכרת.
27 צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה.
28 פי צדיק יהגה חכמות
ולשונו תדבר משפט.
29 תורת אלהיו בלבו
לא תמעדנה אשריו.
30 צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו.
31 יהוה לא יעזבנו בידו
ולא ירשיענו בהשפטו.
32 קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירוממך לרשת ארץ
בהכרת רשעים תראה.
33 ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאזרח רענן.
34 ואעבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא.
35 שמר תם וראה ישר
כי אחרית לאיש שלום.
36 ופשעים נשמדו יחדו
אחרית רשעים נכרתה.
37 ותשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה.
38 ויעזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם
כי חסו בו.

(1) מו. 62: 7. 8. 91: 2.
142: 5. בר. 4: 7. מו. 145: 18.
(3) מו. 93: 3. 4. יר. 5: 22. משל 7: 25.
(4) בר. 8: 7. מו. 48: 1. 8. בר. 60: 14.
(5) תה. 23: 14. בר. 12: 6. משל. 43: 7. 9. 55: 11. 9. תה. 2: 27, שמ"ב 3: 15. ישע. 2: 5. 10. 11. 8: 3.
תה. 14: 24. 27. ב. דבה. 20: 20. מו. 30: 5. 143: 8.
(6) מו. 2: 1. שה. 2: 9. 24.
(7) מו. 46: 11. שה. 14: 9. ב. דבה. 13: 12. מו. 19: 9.
(8) מו. 66: 5.
(9) בר. 2: 4. מו. 76: 3. משל. 39: 9.
(10) בר. 2: 11. 17.
(11) מו. 46: 7.

מזמור: פו.

לדוד: הבינה: לבדה בחכמה: מזמור:

1 חכם בלבב: מעמס חבל:
מעמס בזרוע: חסר לבבות.
2 אחד אמר נכון מאמר: לב
אלהי אל הוא הכון.
3 [1]הב אחי בלבב: אשמיע:
מעלילי: אשא זמרה.
4 [1]הב אחי אם אין לבב: אל:
ואמר: אין אלהים.
5 השחיתו אלילי: תעבות:
אין עושה טוב.
6 אלהים: משמים: הציץ:
אלהים: להבין: אלהים.
7 אחד הלכו אחור יחדו אלילי: לב:
אלהים [2]אשחבב.
8 הבינה: לב אלהים אלילי אל בלבב:
אלילי אוכלי לב אל אכלו אלהים: אלהים.
9 אשמיע לב אלילי בלבב:
בלבב אלילי אלילי:
אחד אלילי לב אשמיע אחדו:
אחד אחי לב.

מזמור: פז.

מאסף: אשמיע לבנה בשמש: אשמיע

1 אלהים: אלהי אל: בלבב:
אשמיע אל אל נאמנה בחכמה.
2 אשמיע אחי אחי אל אל אחי: אחי:
[3]אשמיע אלילי אלהים אשחבב.
3 אשמיע אחי אל אל אחי: לב
אשמיע אחי אחי אל אל אחי.
4 אל לב לאשחבב אחי:
אשחבב אשמיע אחדו אחי.
5 אשמיע אחי: אשמיע אחי אחי:
(בב) אחי אחי (אשמיע) אשמיע אחי אל אחי
6 אחי אשמע אחד אחי:
אשחבב אשמיע לב אלילי:
7 לאשחבב אחי לב אחי אחי:
לב אחי לאחי אשמיע:
8 [4]אשחבב אל אשחבב אחי:
אחי אחי לב.

[1]א: לב. [2]א: אשחבב אחי אחי אשמיע. [3]א: אשמיע. [4]א: אשחבב.

(1) אר. 55: 12.
(2) אב. 7: 21. שאר. 1: 5. אש. 76: 12. אלה. 1: 14.
(3) אש. 18: 47.
(4) ו. אשר. 1: 4.
(5) אש. 68: 24. 25.
(7) אחד. 14: 9. ו. אה. 14: 15. 16.
(8) ו. אחד. 16: 31. אש. 93: 1. 96: 10. 97: 1. 99: 1.
אחד. 19: 6.
(9) אה. 4: 11. 12. אש. 89: 18.
(1) אש. 46: 4. 87: 3. אר. 2: 2. 3. אם. 4: 1. ואחד. 8: 3.
(2) אש. 50: 2. אד. 3: 19. אאר. 2: 15. בב. 8: 9. 11. 16. אש. 20: 6. אר. 14: 13. אאם 5: 35.
(4) ב. אאם. 10: 6. 14. 16. 18. 19.
(6) אאר. 15: 15. אה. 13: 13.
(7) אש. 27: 26. אד. 18: 17.
(8) אש. 48: 1. 2. אר. 2: 2. אם. 4: 1.
(9) אש. 26: 3. 40: 10.
(10) אב. 28: 58. אר. 7: 9. אש. 113: 3. אאר. 1: 11. 14.
(14) אר. 58: 11.
(2) אש. 62: 9.
(4) אש. 78: 2. אאם 13: 35.
(5) אש. 38: 4.
(6) אאר. 31: 24. 25. אש. 52: 7. 62: 10. אאר. 10: 24. אי. 6: 17.
(7) אאם 16: 26.
(8) אאר. 36: 18. 19.

9 מִטַּל מִבְּנֵי כִּלְאָה׃
כִּי שָׁם מִדְּנֵי.
10 אִשָּׁה רָעָה מְשִׁנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ
מִשְׁפְּטֵי בְּנֵי אֱלֹהִים׃
11 רְעֵה: מֵת כְּנֵה מִי׃
בֵּית מִשְׁמַח כְּמִשְׁפָּט׃
מִכְּלִי כְּמִשְׁנֵה.
12 מִשְׁמַנֵּי כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
בְּמִשְׁכָּבָהּ כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ.
13 אִשָּׁה מִשְׁמַנֵּי: מִשְׁמַנֵּי כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ. פסק.
14 אִם מִשְׁמַנֵּי כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ מִי׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
מִשְׁמַנֵּי כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ: מִשְׁמַנֵּי כְּמִשְׁמַח בְּמִשְׁכָּבָהּ.
15 אִשָּׁה אִשָּׁה בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ מִי אִשָּׁה בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ. פסק.
16 כִּי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ מִשְׁמַנֵּי אִשָּׁה בְּמִשְׁכָּבָהּ אִשָּׁה׃
בְּמִשְׁכָּבָהּ מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
17 מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
כִּי מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ.
18 בְּמִשְׁכָּבָהּ מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ מִשְׁמַנֵּי׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ
19 אִשָּׁה מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ.
20 מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי: מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ.

מִשְׁמַנֵּי כב.

מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ.

1 אִשָּׁה מִשְׁמַנֵּי: מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ מִי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ.
2 מִי מִשְׁמַנֵּי: מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ׃
אִשָּׁה לֹא מִשְׁמַנֵּי.
3 מִשְׁמַנֵּי אִשָּׁה אִשָּׁה מִי׃
מִשְׁמַנֵּי מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ אִשָּׁה׃
מִשְׁמַנֵּי בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ בְּמִשְׁכָּבָהּ.

(9) מִשְׁמַנֵּי. 89: 48.
(10) מִשְׁמַנֵּי. 2: 16. 18. 21.
מִשְׁמַנֵּי. 11: 4.
(11) מִשְׁמַנֵּי. 4: 17.
(12) מִשְׁמַנֵּי. 49: 20. 39: 5. 82: 7.
(13) מִשְׁמַנֵּי. 12: 20.
(14) מִשְׁמַנֵּי. 47: 3. מִשְׁמַנֵּי. 7: 22.
מִשְׁמַנֵּי. 4: 3. מִשְׁמַנֵּי. 22: 30. 1.
מִשְׁמַנֵּי. 6: 2. מִשְׁמַנֵּי. 2: 26. 20: 4. 21. מִשְׁמַנֵּי. 39: 11.
(15) מִשְׁמַנֵּי. 56: 13. מִשְׁמַנֵּי. 13: 14.
(17) מִשְׁמַנֵּי. 27: 19.
(18) מִשְׁמַנֵּי. 29: 19. מִשְׁמַנֵּי. 12: 19.
(19) מִשְׁמַנֵּי. 15: 15. מִשְׁמַנֵּי. 33: 30. מִשְׁמַנֵּי. 56: 13.
(20) מִשְׁמַנֵּי. 49: 12. מִשְׁמַנֵּי. 3: 19.

---

(1) מִשְׁמַנֵּי. 9: 32. מִשְׁמַנֵּי. 9: 6. 18: 32: 18.
(2) מִשְׁמַנֵּי. 48: 2. מִשְׁמַנֵּי. 33: 2. מִשְׁמַנֵּי. 80: 1.
(3) מִשְׁמַנֵּי. 10: 2. מִשְׁמַנֵּי. 16: 35. מִשְׁמַנֵּי. 97: 3. מִשְׁמַנֵּי. 7: 10.
(4) מִשְׁמַנֵּי. 4: 26. 31: 28. 32: 1. מִשְׁמַנֵּי. 1: 2. מִשְׁמַנֵּי. 6: 1. 2.
(5) מִשְׁמַנֵּי. 33: 3. מִשְׁמַנֵּי. 13: 3. מִשְׁמַנֵּי. 24: 7.
(6) מִשְׁמַנֵּי. 97: 6. 75: 7.
(7) מִשְׁמַנֵּי. 81: 8. מִשְׁמַנֵּי. 20: 2.
(8) מִשְׁמַנֵּי. 1: 11. 18. 7: 22. מִשְׁמַנֵּי. 6: 6.
(9) מִשְׁמַנֵּי. 6: 6. מִשְׁמַנֵּי. 17: 25.
(12) מִשְׁמַנֵּי. 19: 5. מִשְׁמַנֵּי. 10: 14. מִשְׁמַנֵּי. 141: 11. מִשְׁמַנֵּי. 24: 1. 1. מִשְׁמַנֵּי. 10: 26. 28.
(14) מִשְׁמַנֵּי. 14: 2. מִשְׁמַנֵּי. 13: 15. מִשְׁמַנֵּי. 23: 21. מִשְׁמַנֵּי. 22: 27. מִשְׁמַנֵּי. 76: 11. מִשְׁמַנֵּי. 5: 4. 5.
(15) מִשְׁמַנֵּי. 22: 27. מִשְׁמַנֵּי. 191: 107: 6. 13. 19. 28. מִשְׁמַנֵּי. 13: 9. מִשְׁמַנֵּי. 50: 23. 22: 23.
(17) מִשְׁמַנֵּי. 2: 21. 22. מִשְׁמַנֵּי. 9: 26.
(18) מִשְׁמַנֵּי. 1: 32. 1. מִשְׁמַנֵּי. 5: 22.
(19) מִשְׁמַנֵּי. 52: 2.
(21) מִשְׁמַנֵּי. 8: 11. 12. מִשְׁמַנֵּי. 26: 10. 57: 11. מִשְׁמַנֵּי. 2: 4 מִשְׁמַנֵּי. 90: 8.

ומקטרת לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם
המה ומלכי יהודה ושריו בערי יהודה ובחוצות ירושלם
וישבו עלי לבושת כיום הזה׃

נא׃ ספר ירמיה׃

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו על כל היהודים הישבים
בארץ מצרים הישבים במגדול ובתחפנחס ובנף ובארץ
פתרוס לאמר׃
2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל
הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם
היום חרבה ואין איש יושב בהן׃
3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני בלכתם לקטר ולעבד
לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואתם ואבותיכם׃
4 וישלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר
אל נא תעשו את הדבר התועבה הזאת אשר שנאתי׃
5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי
קטר לאלהים אחרים׃
6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחוצות ירושלם
ותהיינה לחרבה לשמה כיום הזה׃
7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה
אתם עשים רעה גדולה זאת על נפשותיכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי השאיר לכם
שארית׃
8 להכעסני במעשי ידיכם מקטרים לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר באתם לגור שם למען הכרתכם והיותכם
לקללה ולחרפה בכל גוים הארץ׃
9 השכחתם את רעות אבתיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת
רעות נשיו ואת רעותיכם ואת רעות נשיכם אשר עשו
בארץ יהודה ובחוצות ירושלם׃
10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי
ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבתיכם׃
11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פני בכם
לרעה ולהכרית את כל יהודה׃
12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא
ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו
בחרב ברעב יתמו ממקטן ועד גדול בחרב וברעב ימותו
והיו לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה׃
13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על
ירושלם בחרב ברעב ובדבר׃
14 ולא היה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם

(22) נשא 8: 13. מו. 9: 17. נד. 51: 13.
(23) מו. 27: 6. כה. 12: 1. יהוה. 6: 16.

(1) מו. 51: 9. נד. 43: 25. 44: 22. מלכ. 2: 14.
(2) דבר. 9: 14. ו. שמא. 1: 7. יהוה. 1: 5.
(3) מו. 32: 5. 38: 18.
(4) נה. 20: 6. 39: 9. כה. 5: 19. 6: 2. ב. ארמ. 12: 13. כה. 15: 21. לה. 3: 4.
(5) נשא. 14: 4. מו. 58: 3. שמא. 3: 6. כה. 5: 12. יא. 2: 3. נשא. 14: 4.
(6) נשא. 38: 36.
(7) דה. 14: 4. 6. 49. ארמ. 18: 19. דבר. 9: 19. נד. 1: 18. מלכ 5: 4.
(9) יג. 16: 17. מו. 51: 1.
(10) בב. 15: 9. יא. 2: 10.
(11) בב. 4: 14. ב. מל. 13: 1. כה. 8: 9. יא. 4: 30.
(12) ב. מו. 3: 17.
(14) ב. ארמ. 11: 17. 12: 9. מו. 35: 28.
(16) ארמ. 15: 27. 30. מו. 40: 6. 50: 8. נד. 1: 11. יז. 7: 22. מל. 6: 6.
(17) מו. 34: 18. נד. 57: 15. 66: 2.
(19) מו. 4: 5. מלכ. 3: 3.

(1) ו. ארמ. 21: 7.
(2) מו. 50: 19. 57: 4. 59: 7. 64: 3.
(3) יג. 9: 4. 5.
(5) מלכ. 2: 22.
(6) נשא. 22: 19. מו. 37: 34. 40: 3. 64: 9. מלכ. 1: 5. מו. 58: 10.
(7) מו. 49: 6.
(8) יג. 11: 16. מל. 14: 9. 6.
(9) מו. 54: 6.

קיט. קכ.

לכתך בחרבות: בת שלם שמחת נפשי.

1 שירו לו שיר חדש: היטיבו נגן בתרועה:
2 כי ישר דבר יהוה: וכל מעשהו באמונה:
אוהב צדקה ומשפט: חסד יהוה מלאה הארץ.
3 בדבר יהוה שמים נעשו: וברוח פיו כל צבאם:
כנס כנד מי הים: נתן באוצרות תהומות:
4 יראו מיהוה כל הארץ: ממנו יגורו כל ישבי תבל:
5 כי הוא אמר ויהי: הוא צוה ויעמד:
יהוה הפיר עצת גוים: הניא מחשבות עמים:
6 עצת יהוה לעולם תעמד: מחשבות לבו לדר ודר:
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו: העם בחר לנחלה לו.
7 יהוה משמים השקיף: ראה את כל בני האדם.
8 ממכון שבתו השגיח: אל כל יושבי הארץ:
9 היוצר יחד לבם: המבין אל כל מעשיהם.
10 אין המלך נושע ברב חיל: גבור לא ינצל ברב כח:
שוא הסוס לתשועה: ובשפע חילו לא ימלט.
11 הנה עין יהוה אל יראיו: למיחלים לחסדו.
12 להציל ממות נפשם: ולחיותם ברעב.

קכא.

לכתך בחרבות: הנה ברכו את יהוה: כל עבדי יהוה
העומדים בבית יהוה: בלילות נשאו ידיכם קדש
וברכו את יהוה:

1 יברכך יהוה מציון: עשה שמים וארץ:
2 יהוה: שמע בקולי:
תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני.
3 אם עונות תשמר יה: אדני מי יעמד:
4 כי עמך הסליחה: למען תורא:
5 קויתי יהוה קותה נפשי: ולדברו הוחלתי:
6 נפשי לאדני משומרים לבקר: משומרים לבקר:
יחל ישראל אל יהוה: כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות:
7 והוא יפדה את ישראל: מכל עונותיו.

קכב.

לכתך בחרבות: הנה ברכו את יהוה: הבו תהלה
לשמו: כי טוב יהוה: זמרו לשמו כי נעים:

1 כי יעקב בחר לו יה: ישראל לסגולתו:
2 יהוה: שמע קולי:
תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני.
3 הבו תהלה ליהוה: כל גוים:
שבחוהו כל העמים.
4 כי גבר עלינו חסדו: ואמת יהוה לעולם.
הללויה.
5 כי יהוה בחר ביעקב: לסגולה לו בישראל.
6 כי אני ידעתי כי גדול יהוה: ואדוננו מכל אלהים:
כל אשר חפץ יהוה עשה: בשמים ובארץ בימים וכל תהומות.
7 מעלה נשאים מקצה הארץ: ברקים למטר עשה:
מוציא רוח מאוצרותיו.
8 אשר הכה בכורי מצרים: מאדם עד בהמה:
9 שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים: בפרעה וכל עבדיו.
10 אשר הכה גוים רבים: והרג מלכים עצומים:
11 לסיחון מלך האמרי: ולעוג מלך הבשן:
ולכל ממלכות כנען.
12 ונתן ארצם נחלה: נחלה לישראל עמו.
13 יהוה שמך לעולם: יהוה זכרך לדר ודר:
14 כי ידין יהוה עמו: ועל עבדיו יתנחם.
15 עצבי הגוים כסף וזהב: מעשה ידי אדם:
16 פה להם ולא ידברו: עינים להם ולא יראו:
17 אזנים להם ולא יאזינו: אף אין יש רוח בפיהם:
18 כמוהם יהיו עשיהם: כל אשר בטח בהם.

1: מהנגינה.

(1) שם. 10: 4. 14: 1. ירח. 7: 14. (6) שם. 14: 7.
כה. 3: 10. —
(2) שם. 33: 13. ב. דבה. 15: 2. 19: 3. (3) שם. 86: 14.
(4) נה. 4: 22. (4) שם. 118: 7.
(5) כה. 26: 17. 36. שכה. 28: 1. שם. 14: 5. שם. 6: 5. (5) שם. 5: 8. 89: 40.
(6) שם. 52: 9.
(7) שם. 59: 10. 92: 11.

קיט. קכא.

1 אשא עיני אל ההרים: מאין יבא עזרי:
2 עזרי מעם יהוה: עשה שמים וארץ:
3 אל יתן למוט רגלך: אל ינום שומרך:
4 הנה לא ינום ולא ישן: שומר ישראל:
5 יהוה שמרך יהוה צלך: על יד ימינך:
6 יומם השמש לא יכך: וירח בלילה:
7 יהוה ישמרך מכל רע: ישמר את נפשך:
8 יהוה ישמר צאתך ובואך: מעתה ועד עולם.

קכב.

לכתך בחרבות: כשובב. הבו תהלה ליהוה: הבו תהלה
לאלהינו: הבו יראה לאדנינו: כי הוא יהוה אלהינו:
הוא מושל בכל הארץ:

1 כי הוא: הושיע לנו:
הוא יעלנו על במתינו.
2 הוא יעלנו על במתינו: ונראה בכבודו:
3 הוא יברך את בית ישראל: יברך את בית אהרן:
4 יברך את יראי יהוה: הקטנים עם הגדולים.
5 יוסף יהוה עליכם: עליכם ועל בניכם:
6 ברוכים אתם ליהוה: עשה שמים וארץ:
7 השמים שמים ליהוה: והארץ נתן לבני אדם:
8 לא המתים יהללו יה: ולא כל יורדי דומה:
9 ואנחנו נברך יה: מעתה ועד עולם.
הללויה.

---

(1) שם. 10: 4. 14: 1. ירח. 7: 14. (6) שם. 14: 7.
כה. 3: 10. —
(2) שם. 33: 13. ב. דבה. 15: 2. 19: 3. (3) שם. 86: 14.
(4) נה. 4: 22. (4) שם. 118: 7.
(5) כה. 26: 17. 36. שכה. 28: 1. שם. 14: 5. שם. 6: 5. (5) שם. 5: 8. 89: 40.
(6) שם. 52: 9.
(7) שם. 59: 10. 92: 11.

(1) שם. 121: 2. 124: 8. (6) שם. 121: 5.
(2) שם. 124: 8. (7) שם. 130: 8.
(3) שם. 121: 3. (8) שם. 121: 8.
(4) שם. 121: 4.
(5) שם. 121: 5.

(1) שם. 135: 4. 147: 11. (6) שם. 135: 15.
(2) שם. 135: 3. (7) שם. 135: 16.
(3) שם. 135: 6. (8) שם. 135: 17.
(4) שם. 135: 7. (9) שם. 135: 18.
(5) שם. 135: 8. (10) שם. 135: 19.

18 חרב ושבר ודרך איש מחץ בשנו׃
19 משען בוגד ביום צרה שן רעה ורגל מחליקה׃
20 משיר שיר לבים רע כמעדה שלישי בגד ביום קר וחמץ על נתר ושר רעים על לב נגון׃
21 כי רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים זעפים לשון סתרי׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים וחבר בבית משתה׃

כה׃

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה׃
2 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר׃
3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר׃
4 הגו כסף מצרף ויצא לצורף כלי׃
5 הגו רשע מלפני מלכו ויכון בצדק כסאו׃
6 אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד׃
כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך׃
7 כי לא לראש יכלימך אשר ראו עיניך׃
8 אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחרית כהכלימך רעך׃
9 ריבך נהל את רעך ואת סוד אחר אל תגלה׃
10 פן יחרפך שומע ודבתך לא תשוב׃
11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו׃
12 נזם זהב ואבני פז מוכיח חכם על אזן שומעת׃
13 כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו כי את אדניו ישיב נפש׃
14 נשאים ורוח וגשם אין איש המתהלל במתת שקר׃
15 בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם׃
16 דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו׃
17 הקר רגלך מבית לרעך פן ישבעך ושנאך׃
18 מפיץ ורומח ואיש הנותן ברעהו עד שקר׃
19 שן רעה ורגל מחלצת בטח בוגד ביום צרה׃
20 מסיר בגד ביום קר וחמץ על נתר ושר שירים על לב רע׃
21 אם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים׃
22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך׃
23 רוח צפון תחולל גשם ופנים זעפים לשון סתרי׃
24 טוב שבת על פנת גג מאשת מדינים וחבר בבית משתה׃
25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק׃
26 מקור רפש ומעין משחת צדיק מפל לפני רשע׃
27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבודם כבוד׃
28 איש אין לו כעיר פרוצה חומה אשר אין מתנר׃

כו׃

1 כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד׃
2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבוא׃
3 שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים׃
4 אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה׃
5 ענה כסיל כאולתו פן יחכם בעיניו׃
6 קצץ רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל׃
7 משלו שוקים נכות ומשל בפי כסילים׃
8 כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד׃
9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים׃
10 רב מחולל הכל ושכר כסיל ושכר עוברים׃
11 ככלב שב על קיאו כסיל שונה באולתו׃
12 חזית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו׃
13 אמר עצל שחל בדרך אריה בין הרחובות׃
14 הדלת תסב על ציריה ועצל על מטתו׃
15 טמן עצל את ידו בצלחת עמל להשיבה אל פיו׃
16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם׃
17 מחזיק באזני כלב עובר מתעבר על ריב לא לו׃
18 כמתל משגה איש רמה ואמר הלוא משחק אני׃
19 בער עצים אפס אש ובאין נרגן ישתק מדון׃
20 פחמים לגחלים ועצים לאש ואיש מדנים לחרחר ריב׃
21 כלי חרש כספים וכסף סיגים שפתי דלקה ולב רע׃
22 דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי בטן׃
23 כסף סיגים מצופה על חרש שפתי דלקה ולב רע׃
24 בשפתיו יכנה שונא ובקרבו ישית מרמה׃
25 כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו׃
26 תכסה שנאה מרמה רעתו במשמה תגלה לפני קהל׃
27 כורה שחת בה יפול ומגלל אבן אליו תשוב׃
28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה׃

כז׃

1 אל תתהלל בעד יום מחר כי לא תדע מה יולד יום׃
2 יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך׃
3 כבד אבן וכובד חול וכעס כסיל משניהם׃
4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה׃
5 טובה תוכחת מגלה מאהבה סתומה׃
6 נאמנות פצעי אוהב ונעתרות נשקי שונא׃
7 שבעה נפש בוז לנופת ולנפש רעבה כל מר מתוק׃
8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו׃
9 שמן וקטרת ישמח לב ומתקת רעהו מעצת נפש׃
10 רעך ורעך אל תעזב ובית אחיך אל תבא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק׃
11 חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר׃
12 ערום ראה נסתר ופתאים עברו ונענשו׃
13 קח בגדו כי ערב זר ובעבור נכריה חבלהו׃
14 משכים בבקר בקול גדול ברכתו לרעהו קללה תחשב לו׃
15 דלף טרדים ביום סגריר ואשת מדינים דמו׃
16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא׃
17 ברזל בברזל יחד וחד יחד פני רעהו׃
18 נוצר תאנה יאכל פריה ושומר אדניו יכבד׃
19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם׃
20 שאול ואבדון לא תשבענה ועיני אדם לא תשבענה׃
21 מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו׃
22 אם תכתש את אויל במכתש כגרגרת בתוך עלי לא תסור מעליו אולתו׃
23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים׃
24 כי לא לעולם חסן ונזר אם לדור ודור׃
25 נגלה חציר וראה עשב ואספו עשבי הרים׃
26 כבשים לכסותך ושדים למכר חלקך׃
27 ודי עזים לכחך לאכלך לחם ביתך וחיי לנערותיך׃

(18) ד. דבר. 32: 7. 8.
(19) דה. 33: 27.
(20) בר. 12: 1. מי. 7: 4.
(21) מי. 28: 3. 57: 4. 62: 4. 64: 3. מלכ. 5: 3. 4. 12: 18.
(22) מי. 37: 5. מש. 6. 25. כה. 12: 22. 1. קה. 5: 7. מי. 24: 37.
(23) מי. 5: 6. נש. 15: 32. מלכ. 10: 27. משל. 7: 17.
(1) מי. 57: 1.
(2) מי. 54: 5. 57: 3.
(4) מי. 56: 10. 11. 118: 6. נר. 31: 3. תה. 13: 6.
(6) מי. 59: 3. 140: 2. 71: 10.
(8) מלכ. 3: 16.
(9) ק. 8: 31.
(10) מי. 56: 4.
(13) מי. 116: 8. נש. 33: 30.
(1) מי. 56: 1. 17: 8. 63: 7. נר. 26: 20.
(2) מי. 138: 8.
(3) מי. 144: 5. 7. 56: 1. 40: 11. 43: 3. 61: 7.
(4) מלכ. 30: 14. מי. 55: 21. 64: 3.
(5) מי. 57: 11. 108: 5.
(6) מי. 7: 15. 16. 9: 15.
(7) מי. 108: 1. מלכ.
(8) מי. 16: 9. 30: 12. 108: 1. 2.
(9) מי. 108: 3.

10 וְעוֹד מְעַט וְאֵינֶנּוּ וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
11 וְעַנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃

תהלים לז.

לְדָוִד׃ אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃
1 כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃
2 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃
3 וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ׃
4 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃
5 וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃
6 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
7 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
8 כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ׃
(וְ)עוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ׃
9 וְעַנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם׃
10 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו׃
אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ׃
11 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יִשְׁרֵי דָרֶךְ׃

תהלים לח.

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃
1 כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃
2 אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃
3 כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃
4 הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃
5 נַעֵיתִי שַׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃
6 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃
7 נְפוּגֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃
8 אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה׃
9 לִבִּי סָחַר כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵמָּה אֵין אִתִּי׃
10 אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּמְקֹרָבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ׃
11 וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃
12 וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו׃
וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃
13 כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃
14 כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ׃
15 כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד׃
16 כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי׃
17 וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שַׂנְאֵי שֶׁקֶר׃
18 וְהַמְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה יְשִׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב׃

תהלים לט.

לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי
אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע נֶגְדִּי׃
1 נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר׃
2 חָם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי׃
3 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִוא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי׃
4 הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְּאָיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב סֶלָה׃
5 אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן צֹבֵר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם׃
6 וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִוא׃
7 מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי׃
8 נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ׃
9 הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃
10 בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתָּמֵס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה׃
11 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי׃
12 שְׁעֵה מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃

תהלים מ.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ קַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי׃
1 וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃
2 וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה׃
3 אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב׃
4 רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃
5 זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃
6 אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי׃
7 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃
8 בָּשַׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ׃
9 צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא הֶחֱבֵאתִי לְקָהָל רָב׃
10 אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃
11 כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃
12 רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
13 יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃
14 יָשֹׁמּוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח׃
15 יָגִילוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ׃
16 וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחֲשָׁב לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר׃

תהלים מא.

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃
1 יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וְיְחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃
2 יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃
3 אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנְנֵנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃
4 אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃
5 וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃
6 יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָתִי׃
7 דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם׃
8 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃
9 וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וְהַקִּימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃
10 בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי׃
11 וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃
12 בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

תהלים מב.

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
1 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃
2 הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
3 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
4 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃
5 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
6 תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
7 יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃
8 אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
9 בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
10 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃

תהלים מג.

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃
1 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
2 שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃
3 וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
4 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃
5

---

(10) איוב 36: 5. 71: 19. 103: 11. 108: 4.
(11) איוב 57: 5.

(2) איוב 94: 20. נח. 10: 1.
(3) איוב 51: 5. נח. 48: 8.
(4) איוב 140: 3. מיכה. 10: 11. יב. 8: 17.
(6) נשא 4: 10. איוב 3: 7.
(7) איוב 7: 5. איוב 112: 10. 11.
(8) נשא 3: 16. מיכה 6: 3. 25.
(9) איוב 10: 25.
(10) איוב 52: 6. 64: 10. 107: 42. 68: 23.
(11) איוב 92: 15. נח. 3: 10. איוב 67: 4. 96: 13. 98: 9.

(1) איוב 18: 48.

(3) איוב 56. 6. 1. איוב 124: 11.
(4) איוב 35: 23. 44: 23.
(6) איוב 59: 14.
(7) איוב 57: 4. איוב 12: 18. איוב 10: 11. 13. 64: 5. 73: 11. 94: 7.
(8) 1. איוב 19: 16. איוב 2: 4.
(9) איוב 59: 17. 62: 2.

(10) איוב 21: 3. 54: 7. 92: 2. 56: 8. 112: 11.
(11) איוב 4: 12. 15.
(12) איוב 12: 13. 18: 7.
(13) איוב 7: 9. 83: 18.
(14) איוב 59: 6.
(15) נשא 15: 23. איוב 109: 10.
(17) איוב 18: 1. 59: 9. 10.

1 יי וְלִשְׁלֹמֹה׃ וְלִשְׁלֹמֹחֵה׃
חֲלִילָה׃ אֲבָל לֹא׃
2 אֲשֶׁר וְלִבְנֵיהֶם׃
אֲשֶׁר בְּאֵין לֹא אֲשֶׁר׃
3 אֲשֶׁר וְלִשְׁלֹמֹה לִשְׁלֹמֹחֵה׃
אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
4 לִבְנֵי בְּאֵין וְלִשְׁלֹמֹה יי׃
לִבְנֵי אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
5 יי וְלִשְׁלֹמֹה׃ חֲלִילָה׃
6 וְלִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׁר׃ אֲשֶׁר
7 אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
8 אֲשֶׁר׃
9 אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
10 יי׃ לֹא וְלִשְׁלֹמֹה׃
11 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
12 אֲשֶׁר׃

מגילת: זה.

1 אֲשֶׁר׃ וְלִשְׁלֹמֹה׃
2 אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
3 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
4 אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר׃
5 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
6 וְלִשְׁלֹמֹה׃ אֲשֶׁר׃
7 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
8 אֲשֶׁר׃
9 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
10 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
11 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
12 אֲשֶׁר׃

(1) מל. 44: 9.
(2) ד"ה. 7: 14.
(3) מל. 71: 20. נח. 51: 17. 22. יג. 25: 15.
(4) מל. 20: 5.
(5) מל. 108: 6. מה"ה.
(6) מל. 89: 35. מה. 1: 6. 13: 27. הה"ה. 12: 6.
(7) מש. 33: 17. הה"ה. 49: 10.
(8) ה"ה. 8: 1. 2. 14. מל. 108: 9.
(9) ד. מה. 11: 1. 12: 26. 28.
(10) מל. 60: 1. 44: 9. 108: 11. מה"ה. 12: 7.
(11) מל. 118: 8. 146: 3. 12. מש. 24: 18. ו. ה"ה. 13: 10. נח. 63: 3.
(3) מה"ה. 18: 10.
(4) מל. 27: 4. 17: 8. 57: 1. 91: 4.
(6) מל. 21: 4.
(7) מל. 40: 11. מה"ה. 20: 28.

1 יי׃ לֹא׃ וְלִשְׁלֹמֹה׃
2 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
3 אֲשֶׁר׃ לֹא אֲשֶׁר׃
4 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
5 אֲשֶׁר׃ לֹא׃ חֲלִילָה׃
6 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
7 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
8 אֲשֶׁר׃ לֹא׃

מגילת: חה.

1 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
2 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
3 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
4 אֲשֶׁר׃ לֹא׃ חֲלִילָה׃
5 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
6 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
7 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
8 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
9 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
10 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
11 אֲשֶׁר׃ לֹא׃
12 אֲשֶׁר׃ לֹא׃

(1) מל. 33: 20. 65: 1.
(2) מל. 62: 6. 59: 9. 17. 24: 37.
(3) נח. 30: 13.
(4) מל. 28: 3.
(5) מל. 62: 1. 2.
(7) יג. 3: 23.
(8) ו. מה"ה. 1: 15. מל. 42: 4. יחז. 2: 19. מל. 18: 2.
(9) מל. 39: 5. 11. נח. 40: 15. 17. קה. 3: 4.
(10) נח. 31: 25. מל. 52: 7. קה. 12: 15. ו. יחז. 6: 17.
(11) נח. 33: 14. יחז. 19: 1.
(12) מל. 86: 15. 103: 8. 9. יח. 9. נח. 34: 11. מה"ה. 12: 24. יג. 32: 19. מש. 7: 27. 33: 20. מה"ה. 16: 27. קה. 2: 6. ו. מה. 3: 8. ה. מה. 5: 10. יג. 6: 8. מה"ה. 3: 25. ו. קה"ה. 1: 17. יחז. 12: 22.

1 לשון. 2 מ: מגילת. 3 מ: מסורת.

תהלים לט.

למנצח לידותון מזמור: אמרתי אשמרה דרכי מנצור בלשוני.

1 אמרתי אשמרה דרכי מנצור בלשוני[1] אשמרה פי מ֝מ֗ול לנגדי רשע:
2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב ומכאובי נעכר:
3 חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני:
4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני:
5 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך אך כל אדם נצב סלה:
6 אך באיש מתהלך אך הבל יהמיון צובר ולא ידע מי אספם:
7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא:
8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני:
9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית:
10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי:
11 בתוכחות על עון יסרת כעש מחמדו אך הבל כל אדם סלה:
12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:

תהלים מ.

למנצח לדוד מזמור. קוה קויתי יהוה ויט אלי ושמע שועתי:
1 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי:
2 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה:
3 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב:
4 רבית עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אגידה ואדברה עצמו מספר:
5 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת:
6 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי:
7 להעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי:
8 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת:
9 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב:
10 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד תצרנני:
11 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו מספר מראשי לבבי ולבי עזבני:
12 תאל יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה:
13 יבשו וכלמו יחדו מבקשי נפשי לספתה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי:
14 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח:
15 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך:
16 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תחר:

תהלים מא.

למנצח משכיל:
1 אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה:
2 יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו:
3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו:
4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו:
6 ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא החוצה ידבר:
7 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי:
8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום:
9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אכל לחמי הגדיל עלי עקב:
10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם:
11 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי:
12 ואני בתמתי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם:
13 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן:

תהלים מב.

למנצח משכיל לבני קרח:
1 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים:
2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
5 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:
6 אלהי עלי נפשי תשתוח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו:
8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:
9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמר אלי כל היום איה אלהיך:
11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

תהלים מג.

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני:
2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך:
4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי:
5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

---

[1] ס׳: בשפתי. [2] ס׳: בי אל תמנע רחמיך.

(1) תה׳ 42: 2. 84: 2. 143: 6.
(2) ז׳ שמ׳ 4: 21. ז׳ דבה׳ 16: 11. תה׳ 27: 4. 78: 61.
(3) תה׳ 30: 5.
(4) תה׳ 104: 33. 146: 2.
(5) תה׳ 36: 8.
(6) תה׳ 42: 8. 119: 55. 149: 5.
(7) תה׳ 61: 4.
(10) שם 35: 5. 31: 11. 52: 6.
(11) שה׳ 6: 13. נח׳ 45: 23. 65: 16. צף׳ 1: 5.

(3) תה׳ 11: 2. 57: 4. תה׳ 58: 7. ז׳ 9: 3.
(5) מל׳ 1: 11. תה׳ 10: 11. 59: 7.
(7) תה׳ 7: 12. 13.
(8) מל׳ 12: 13. 18. 7. תה׳ 68: 3.

(1) תה׳ 62: 1.
(2) נח׳ 66: 23.
(3) תה׳ 38: 4. 40: 12. 51: 2. 79: 9. נח׳ 6: 7. יחז׳ 9: 6. 14. ז׳ שמ׳ 1: 7. 9.
(9) תה׳ 40: 3. ז׳. 50: 28. 51: 10.
(10) תה׳ 32: 11. 58: 10. 68: 3.
(1) תה׳ 62: 1.
(2) נח׳ 66: 23.
(3) תה׳ 38: 4. 40: 12. 51: 2. 79: 9. נח׳ 6: 7. יחז׳ 9: 6. 14. ז׳ שמ׳ 1: 7. 9.
(4) תה׳ 33: 12. 84: 4. 4: 3. 8. 36: 8.
(5) תה׳ 22: 27.
(6) תה׳ 93: 1.
(7) תה׳ 89: 9. 107: 29. תה׳ 8: 26. תה׳ 76: 10. נח׳ 17: 13. 12.
(9) שה׳ 11: 12. תה׳ 68: 9. 10. 104: 13. ז׳. 5: 24. תה׳ 46: 4.

10 הבוטחים בו יסובבנו׃
11 שמחו בייי וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב׃
12 הרנינו צדיקים בייי
לישרים נאוה תהלה׃
13 הודו לייי בכנור
בנבל עשור זמרו לו׃
14 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה׃
15 כי ישר דבר ייי
וכל מעשהו באמונה׃
16 אוהב צדקה ומשפט
חסד ייי מלאה הארץ׃
17 בדבר ייי שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם׃
18 כנס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומות׃
19 ייראו מייי כל הארץ
ממנו יגורו כל יושבי תבל׃
20 כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמוד׃
21 ייי הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים׃
22 עצת ייי לעולם תעמוד
מחשבות לבו לדר ודר׃
23 אשרי הגוי אשר ייי אלהיו
העם בחר לנחלה לו׃
24 ממעל הביט ייי
ראה את כל בני אדם׃
25 ממכון שבתו השגיח
אל כל יושבי הארץ׃
26 היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם׃
27 אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח׃
28 שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט׃
29 הנה עין ייי אל יראיו
למיחלים לחסדו׃
30 להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃
31 נפשנו חכתה לייי
עזרנו ומגננו הוא׃
32 כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
33 יהי חסדך ייי עלינו
כאשר יחלנו לך׃

מזמור: לג.

1 רננו צדיקים בייי
לישרים נאוה תהלה׃
2 הודו לייי בכנור
בנבל עשור זמרו לו׃
3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגן בתרועה׃
4 כי ישר דבר ייי
וכל מעשהו באמונה׃
5 אוהב צדקה ומשפט
חסד ייי מלאה הארץ׃
6 בדבר ייי שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם׃
7 כנס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומות׃
8 ייראו מייי כל הארץ
ממנו יגורו כל יושבי תבל׃
9 כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמוד׃
10 ייי הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים׃
11 עצת ייי לעולם תעמוד
מחשבות לבו לדר ודר׃
12 אשרי הגוי אשר ייי אלהיו
העם בחר לנחלה לו׃
13 ממעל הביט ייי
ראה את כל בני אדם׃
14 ממכון שבתו השגיח
אל כל יושבי הארץ׃
15 היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם׃
16 אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח׃
17 שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט׃
18 הנה עין ייי אל יראיו
למיחלים לחסדו׃
19 להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב׃
20 נפשנו חכתה לייי
עזרנו ומגננו הוא׃
21 כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו׃
22 יהי חסדך ייי עלינו
כאשר יחלנו לך׃

מזמור: לד.

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וישלחהו וילך׃
2 אברכה את ייי בכל עת
תמיד תהלתו בפי׃
3 בייי תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃
4 גדלו לייי אתי
ונרוממה שמו יחדו׃
5 דרשתי את ייי ויענני
וממגורותי הצילני׃
6 הביטו אליו ונהרו
ופניהם אל יחפרו׃
7 זה עני קרא וייי שמע
ומכל צרותיו הושיעו׃
8 חונה מלאך ייי סביב ליראיו
ויחלצם׃
9 טעמו וראו כי טוב ייי
אשרי הגבר יחסה בו׃
10 יראו את ייי קדשיו
כי אין מחסור ליראיו׃
11 כפירים רשו ורעבו
ודרשי ייי לא יחסרו כל טוב׃
12 לכו בנים שמעו לי
יראת ייי אלמדכם׃
13 מי האיש החפץ חיים
אוהב ימים לראות טוב׃
14 נצור לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה׃
15 סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו׃
16 עיני ייי אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃
17 פני ייי בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃
18 צעקו וייי שמע
ומכל צרותם הצילם׃
19 קרוב ייי לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע׃
20 רבות רעות צדיק
ומכולם יצילנו ייי׃
21 שומר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברה׃
22 תמותת רשע רעה
ושנאי צדיק יאשמו׃
23 פודה ייי נפש עבדיו
ולא יאשמו כל החוסים בו׃

מזמור: לה.

1 לדוד ריבה ייי את יריבי
לחם את לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה
וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר
לקראת רדפי
אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור וייחפרו חושבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני רוח
ומלאך ייי דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות
ומלאך ייי רודפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם
חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא ידע
ורשתו אשר טמן תלכדו
בשואה יפול בה׃
9 ונפשי תגיל בייי
תשיש בישועתו׃
10 כל עצמותי תאמרנה
ייי מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון משוסו׃
11 יקומון עדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תחת טובה
שכול לנפשי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי התהלכתי
כאבל קדר שחותי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג
חרק עלי שניהם׃
17 אדני כמה תראה
השיבה נפשי משאיותם
מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך׃
19 אל ישמחו לי אויבי שקר
שונאי חנם יקרצו עין׃
20 כי לא שלום ידברו
ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם
אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית ייי אל תחרש
אדני אל תרחק ממני׃
23 עורה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך ייי אלהי
ואל ישמחו לי׃
25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו
אל יאמרו בלענו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו
שמחי רעתי
ילבשו בושת וכלמה
המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל ייי
החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך׃

מזמור: לו.

1 לדוד עבד ייי נאם פשע לרשע
בקרב לבו
אין פחד אלהים נגד עיניו׃
2 כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא׃
3 דברי פיהו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב׃
4 און יחשוב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס׃
5 ייי בהשמים חסדך
אמונתך עד שחקים׃
6 צדקתך כהרי אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע ייי׃
7 מה יקרה חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
8 ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם׃
9 כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור׃
10 משוך חסדך ליודעיך
וצדקתך לישרי לב׃
11 אל תבוא רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני׃
12 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום׃

(13) נה. 55: 12.

(1) סה. 100: 1.
(2) סה. 65: 5. 18: 44. 81: 15.
(3) סה. 22: 27. 67: 3. 117: 1. 96: 1. 2.
(4) סה. 46: 8.
(5) סה. 14: 21. נג. 3: 14. 16.
(6) סה. 11: 4.
(7) סה. 121: 3.
(9) סה. 17: 3. נה. 48: 10. ובה. 13: 9. ו. קהל. 1: 6. 7.
(10) יהל. 1: 13.
(11) נה. 51: 23. 43: 2.
(12) סה. 100: 4. 116: 14. 17. 18. 19. סמה. 5: 4.
(13) סה. 11: 4.
(16) סה. 34: 11.
(18) נמ. 27: 9. סבל. 15: 29. 28: 9. נה. 1: 15. סמ. 9: 31. סד. 4: 3.
(19) סה. 116: 1. 2.

(1) סה. 9: 25. סה. 4: 6. 31: 16. 80: 3. 7. 19. 119: 135.
(2) פב. 18: 25. לה. 2: 30. 31. קהל. 2: 11.
(3) סה. 66: 4.
(4) סה. 96: 10. 13. 98: 9.
(6) לה. 26: 4. סה. 85: 12. סמ. 34: 27.
(7) סה. 22: 27.

(1) סה. 10: 35. נה. 33: 3.

2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה׃
6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃
9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃
10 וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃
11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב׃
12 וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃
13 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ׃
14 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃
15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃
16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃
17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃
18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
19 וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם
וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃
20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה
וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃
21 וַיַּפֶּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו
וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃
22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם׃
23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי
לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת׃
24 עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃
25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

3 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃
2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל׃
3 וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ
פֶּן תְּמֻתוּן׃
4 וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן׃
5 כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם
וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃
6 וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם
וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃
7 וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃
8 וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם
וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃
9 וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃
10 וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃
11 וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃
12 וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל׃
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל׃
14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
15 וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ
הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃
16 אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים
וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ׃
17 וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
18 וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה׃
19 בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ
כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב׃
20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הָיְתָה אֵם כָּל חָי׃
21 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃
22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע
וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וָחַי לְעֹלָם׃
23 וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם׃
24 וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת
לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים׃

---

[1] מ: דשחפ׳. [2] מ: לְמַשְׁקוֹת. [3] מ: כּוּשׁ. [4] מ: (כֹּל אֲשֶׁר) לְהַשְׂכִּיל . . . הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן.

(2) בר. 9: 18. סה. 13: 3. סה. 97: 5. סה. 1: 4. (3) סה. 32: 11. 58: 10. 64: 10. (4) סה. 66: 4. שה. 33: 26. סה. 68: 33. סק. 6: 3. (5) סה. 10: 14. 18. 146: 9. (6) 1. שמ. 2: 5. סה. 113: 9. 107: 10. 14. 146: 7. קד. 12: 6. מעד. סה. 107: 34. 40. (7) סק. 13: 21. בס. 4: 14. שמ. 3: 13. (8) סק. 19: 16. 18. בס. 5: 4. בר. 64: 1. 3. (9) שה. 11: 11. 12. שע. 34: 26. (10) שה. 26:5. 9. סה. 74:19. (12) שה. 31: 8. 9. 54. שה. 10: 16. 12: 8. (13) סה. 81: 6. 105: 37. (14) שה. 21: 3. שה. 10: 10. 12: 1. מעד. (16) סה. 114: 4. 6. שה. 12: 5. 11. 1. סל. 9: 3. סה. 87: 7. 2. 132: 13. 14. (17) שה. 33: 2. ד. סל. 6: 16. 17. בס. 7: 10. שה. 12: 22. שלש. 9: 16. (18) קד. 1: 9. שק. 4: 8. בס. 5: 12. קד. 2: 4. 33. 1. שלש. 1: 13. סה. 78: 30. (20) שה. 32: 39. סעד. 4: 23. שלש. 1: 18. 20: 1. (21) סה. 110: 6. שה. 3: 13. סה. 55: 23. (22) שה. 21:33. סק. 14:22. (23) סה. 58: 10. 1. סל. 21: 19. (25) 1. בעז. 13: 8. 15: 16. סה. 47: 5. (26) שה. 33: 28. בר. 48: 1. (27) 1. שמ. 9: 21. (28) סה. 42: 8. (29) 1. סל. 10: 10. 24. 25. ד. בעז. 32: 23. סה. 72: 10. 76: 11. בר. 60: 16. 17. (30) יר. 51: 32. 33. סה. 22: 12. ד. שמ. 8: 2. 6. (31) בר. 19: 10. 21. סה. 72: 6. בר. 45: 14. שפ. 3: 10. קד. 8: 27. סה. 44: 20.

33 לִמְּדֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ: וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃
34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תּוֹרָתֶךָ: וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ: כִּי־בוֹ חָפָצְתִּי׃
36 הַט לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ: וְאַל אֶל־בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא: בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃
38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ: אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי: כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃
40 הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ: בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו

1 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה: תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃
2 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרָי דָבָר: כִּי בִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
3 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד: כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃
4 וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָמִיד: לְעוֹלָם וָעֶד׃
5 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה: כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
6 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים: וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
7 וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃
8 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ׃

9 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ: עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃
10 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי: כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
11 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד: מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃
12 זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה: וָאֶתְנֶחָם׃
13 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃
14 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ: בְּבֵית מְגוּרָי׃
15 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה: וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
16 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

17 חֵלֶק יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
18 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב: חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
19 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי: אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃
20 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי: לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
21 חֲבָלַי עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
22 חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ: עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
23 חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ: וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
24 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ: חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט

25 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה: כִּדְבָרְךָ׃
26 טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי: כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
27 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג: וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
28 טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
29 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים: אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
30 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם: אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
31 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
32 טוֹב־לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י

33 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי: הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
34 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ: כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
35 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ: וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
36 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי: כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
37 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה: כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
38 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי: אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
39 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ׃
40 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ: לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ

41 כְּלוֹתָה לָאָרֶץ נַפְשִׁי: דְּבָרְךָ חַיֵּנִי׃
42 כַּחֲלָמִישׁ בָּשָׂרִי נָמָקּוּ: מִשְׁפָּטֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
43 כִּי־עַתָּה בְּחֻקֶּיךָ יָגֹרְתִּי: וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
44 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ: לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
45 כִּי־הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר: חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
46 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ: מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
47 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת: אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
48 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה: שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
49 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ: וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
50 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל

51 לְעוֹלָם יְהוָה: דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
52 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ: כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
53 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
54 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
55 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ: כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
56 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
57 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי: עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃
58 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ: רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ

59 מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ: כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
60 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ: כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃
61 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי: כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
62 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן: כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
63 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי: לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
64 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי: כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
65 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ: מִדְּבַשׁ לְפִי׃
66 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן: עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

נ

67 נִיר־לָךְ דְּבָרְךָ: וְנֹר לְרַגְלִי וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
68 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה: לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
69 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה: חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
70 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה: וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
71 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד: וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
72 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי: וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
73 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם: כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
74 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ: לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס

75 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי: וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
76 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה: לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
77 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים: וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
78 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה: וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
79 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה: וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד׃
80 סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ: כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃

ע

81 עָלְלָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי: לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
82 עָלְלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ: לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 עָשִׂיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר: חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
84 עַד־מָה יְמֵי עַבְדֶּךָ: מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 עָרְכוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת: אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃
86 עֲשָׂרֶיךָ אֱמוּנָה: שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 עוֹד מְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ: וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃
88 עַל־חַסְדְּךָ חַיֵּנִי: וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

פ

89 פְּלִילִי יְהוָה: לְעוֹלָם דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃
90 פְּרֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ: כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 פְּנֵי־יוֹם עָמְדוּ מִשְׁפָּטֶיךָ: כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃
92 פִּלְאֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃
93 פְּתַח־דְּבָרֶיךָ יָאִיר: מֵבִין פְּתָיִים׃
94 פִּיךָ פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה: כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃
95 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי: כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
96 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ: וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָּל־אָוֶן׃
97 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם: וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ׃
98 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ: וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
99 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי: עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ

100 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה: וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃
101 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ: וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
102 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי: כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
103 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד: וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
104 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה: פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
105 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם: וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
106 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי: מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
107 צִדְקַת עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם: הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק

108 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה: חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
109 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי: וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ׃
110 קִדַּמְתִּי בַנְּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה: לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
111 קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת: לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
112 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ: יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃
113 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה: מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
114 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה: וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
115 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ: כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר

116 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי: כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
117 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי: לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
118 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה: כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
119 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה: כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
120 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי: מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
121 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה: אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
122 רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי: יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃
123 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת: וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש

124 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם: וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃
125 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ: כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
126 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה: תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
127 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ: עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
128 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ: וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃
129 שִׂבַּרְתִּי לִתְשׁוּעָתְךָ יְהוָה: וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
130 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ: וָאֹהֲבֵם אַהֲבָה יְתֵרָה׃
131 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדוֹתֶיךָ: כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת

132 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה: כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃
133 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ: כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
134 תַּבִּעֶנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה: כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
135 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ: כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
136 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי: כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃
137 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה: וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
138 תִּחְיֶה נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ: וּמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃
139 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ: כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

---

1 ח: שקלכ.

(33) מז. 18: 10. 104: 3. 68: 4. 29: 3. מאד. (34) מז. 29: 1. (35) מז. 45: 4. 65: 5. 66: 5. 76: 12.

(1) מז. 69: 2. 14. 15. מסה 2: 5. (2) מז. 40: 2. (3) מז. 6: 6. 119: 82. 123. נד. 38: 14. (4) מז. 35: 19. מסה. 15: 25.

(8) מז. 31: 11. נד. 53: 3. מסה. 1: 11. 7: 5. (9) מז. 119: 139. מסה. 2: 17. מז. 89: 50. 51. ק. 15: 3. (10) מז. 35: 13. 14. (11) ו. מל. 9: 7. יז. 24: 9. (12) נסה. 30: 9. מז. 35: 15. 16. (13) נד. 49: 8. 55: 6. ד. מה. 6: 2. (14) מז. 144: 7. 69: 1. 2. 15.

(15) מל. 16: 33. (16) מז. 63: 3. 25: 16. 86: 16. (17) מז. 27: 9. 102: 2. (19) מז. 22: 6. 7. נד. 53: 3. מל. 12: 2. (20) מז. 142: 4. נד. 63: 5. נסה. 16: 2. (21) מסה 27: 34. 48. מל. 15: 23. מסה. 19: 29. (22) ק. 11: 9. 10. (23) נד. 6: 9. 10. מסה. 12: 23.

(33) מז. 18: 10. 104: 3. 68: 4. 29: 3. מאד. (34) מז. 29: 1. (35) מז. 45: 4. 65: 5. 66: 5. 76: 12.

(1) מז. 69: 2. 14. 15. מסה 2: 5. (2) מז. 40: 2. (3) מז. 6: 6. 119: 82. 123. נד. 38: 14. (4) מז. 35: 19. מסה. 15: 25.

(8) מז. 31: 11. נד. 53: 3. מסה. 1: 11. 7: 5. (9) מז. 119: 139. מסה. 2: 17. מז. 89: 50. 51. ק. 15: 3. (10) מז. 35: 13. 14. (11) ו. מל. 9: 7. יז. 24: 9. (12) נסה. 30: 9. מז. 35: 15. 16. (13) נד. 49: 8. 55: 6. ד. מה. 6: 2. (14) מז. 144: 7. 69: 1. 2. 15.

(15) מל. 16: 33. (16) מז. 63: 3. 25: 16. 86: 16. (17) מז. 27: 9. 102: 2. (19) מז. 22: 6. 7. נד. 53: 3. מל. 12: 2. (20) מז. 142: 4. נד. 63: 5. נסה. 16: 2. (21) מסה 27: 34. 48. מל. 15: 23. מסה. 19: 29. (22) ק. 11: 9. 10. (23) נד. 6: 9. 10. מסה. 12: 23.

(24) ו. מה. 2: 16. (25) מסה 23: 38. מל. 1: 20. (26) ד. מל. 28: 9. וק. 1: 15. נד. 53: 4. (27) ק. 1: 28. נד. 26: 10. ק. 9: 31. (28) מל. 32: 32. מל. 4: 3. מלכ. 3: 5. 13: 8. מה. 13: 9. קה. 10: 20. מל. 12: 23.

39. 40. ק. 11: 10. ד. מה. 3: 14.

30 כה אמר יהוה קניני שמים כסאי והארץ
הדום רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה
31 מקום מנוחתי הלא ידי עשתה את כל אלה
32 ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל
עני ונכה רוח וחרד על דברי׃
33 שחט השור מכה איש זבח השה עורף כלב
34 מעלה מנחה דם חזיר מזכיר און לבונה מברך
35 און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם
36 נפשם חפצה גם אני אבחר בתעלליהם ופחדם
אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃

תהלים ד.

1 למנצח בנגינות מזמור שיר׃
2 בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי׃
3 בני אדם עד מה כבודי לכלמה תאהבון
ריק תבקשון כזב סלה׃
4 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו׃
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם
ודמו סלה׃
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה רבים אמרים
מי יראנו טוב׃
7 נסה עלינו אור פניך יהוה׃
8 נתת שמחה בלבבי מעת דגנם ותירושם
9 רבו׃ בשלום יחד אשכבה ואישן כי אתה
יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

תהלים ה.

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
3 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל
פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב
יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל
היכל קדשך ביראתך׃
9 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני
דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח
גרונם לשונם יחליקון׃
11 הרשיעמו אלהים יפלו ממעצותיהם כרב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
12 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך
עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

---

(30) תה. 28: 7.
(31) תה. 50: 13. 14. 23.
(32) תה. 34: 2. 22: 26.
(33) ש״ב 3: 1.
(34) תה. 96: 11. 148: 1. נה. 44: 23. 49: 13. 55: 12.
(35) תה. 51: 18. נה. 44: 26.
(36) תה. 102: 28.

(1) תה. 40: 13. מש. 71: 12.
(2) תה. 35: 4. 26. 71: 13.
(3) תה. 40: 15.
(5) תה. 40: 17. 141: 1.

(1) תה. 25: 2. 3. 31: 1.
(2) תה. 31: 1. 17: 6.
(3) תה. 31: 2. 3. 44: 4.

(4) תה. 140: 1. 4.
(5) איי 7: 17. 17.
(6) תה. 22: 9. 10. נה. 46: 3.
(7) נה. 8: 18. וש. 3: 8. 1. תה. 4: 9.
(8) תה. 35: 28.
(9) תה. 71: 18.
(10) ד. תה. 17: 1. תה. 27: 1.

(12) תה. 22: 11. 19. 35: 22. 38: 21. 22. 70: 1.
(13) תה. 71: 24. 35: 4. 26. 40: 14. 70: 2.
(15) תה. 71: 8. 24. 35: 28. 40: 5. 139: 17. 18.
(18) תה. 71: 9.
(19) תה. 57: 10. 35: 10. 86: 8. 89: 6. 8.

20 וַיִּגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃
21 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
22 כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי׃
23 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
24 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
25 עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׃
26 עִם נָבָר תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃
27 כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃
28 כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃
29 כִּי בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃
30 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃
31 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃
32 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃
33 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃
34 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃
35 וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי׃
36 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃
37 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃
38 אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃
39 וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃
40 וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃
41 יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃
42 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃
43 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃
44 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי׃
45 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃
46 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃
47 הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃
48 מְפַלְּטִי מֵאוֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃
49 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃
50 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

תהלים

מזמור נד.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ׃
3 אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃
4 אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי׃
5 כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃
6 הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃
7 יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃
8 בְּנְדָבָה אֶזְבְּחָה לָךְ אוֹדֶה שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב׃
9 כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי׃

מזמור נה.

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מֵחֲלָתָה לִי׃
3 הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃
4 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃
5 לִבִּי חוֹלָל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃
6 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת׃
7 וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃
8 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃
9 אָחִישָׁה מִפְלָט לִי מֵרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃
10 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃
11 יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבוּהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃
12 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃
13 כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא אִלּוּ מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃
14 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃
15 אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
16 יָשֹׁד עָלֵימוֹ מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁאוֹלָה כִּי רָעוֹת בִּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
17 אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃
18 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֵם וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃
19 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
20 יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
21 שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְּמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃
22 חָלְקוּ מֵחֶמְאָה פִּיהוּ וּלְבָבוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ שְׁמָנִים מִשְּׁמָנִים דִּבְרֵיהֶם וְהֵמָּה פְּתִחִים׃
23 הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
24 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

מזמור נו.

1 לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז פְּלִשְׁתִּים אֹתוֹ בְּגַת׃
2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֲמָם יְעִיקֶנִּי׃
3 שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃
4 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃
5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
6 כָּל יוֹם דִּבְרֵי יְעַצְּבוּן עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃
7 יָגוּרוּ יִצְפְּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃
8 עַל אָוֶן פַּלֵּט לָהֶם בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃
9 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃
10 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃
11 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃
12 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃
13 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃
14 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

מזמור נז.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃
2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבָר הַוּוֹת׃
3 אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃
4 יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃
5 נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִים אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה׃
6 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃
7 רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפְפָה נַפְשִׁי שָׁחוּ לְפָנַי כָּרוּ בוֹר נָפְלוּ בְתוֹכוֹ סֶלָה׃
8 נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃
9 עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר׃
10 אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃
11 כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃
12 רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

מזמור נח.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃
2 הַאַף אֱמֶת תְּדַבְּרוּן צֶדֶק בְּנֵי אָדָם מֵישָׁרִים תִּשְׁפֹּטוּן׃
3 אַף בְּלֵבָב פְּעֻלוֹת תְּפַלֵּסוּן חֲמַס יְדֵיכֶם תְּאַזֵּנוּן בָּאָרֶץ׃
4 זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דַּבְּרֵי כָזָב׃
5 חֲמַת לָהֶם כִּדְמוּת חֵמָה כְּמוֹ נָחָשׁ חֵרֵשׁ יִפְתָּן אָזְנוֹ׃
6 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל לֹחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃
7 אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נַתֵּץ יְהוָה׃
8 יִמָּאֲסוּ כְּמוֹ מַיִם יִתְהַלָּכוּ לָמוֹ דָרַךְ יַעֲמֹס חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמוֹלָלוּ׃
9 כְּמוֹ שַׁלְמָה תָּמֹס יַעֲבֹרוּ אֵשֶׁת לֹא חָזוּ שֶׁמֶשׁ׃
10 בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אֲטָד כְּחַי כְּסַעַר יְשַׁלְּעֶנּוּ׃
11 יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃
12 וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

מזמור נט.

1 לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלַח שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִתּוֹ׃
2 הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃

---

1 א: כ.

(20) תה. 60: 3. תה. 6: 1. 2. (4) בר. 11: 4.
(22) תה. 92: 1–3. 150: 3. (5) תה. 72: 7. 17. 89: 36; 37.
ד. שה. 19: 22. בר. 60: 9. (6) ד. דברי 23: 4. תה. 6: 3.
(23) תה. 103: 4. (7) בר. 2: 4. דב. 2: 44. שה. 1: 33.
(24) תה. 71: 8. 13. 15. (8) שה. 23: 31. ו. שה. 4: 21. 24. תה. 2: 8. 80: 11. 89: 25. ושה. 9: 10.

(2) בר. 11: 1–4. 32: 1. (9) תה. 74: 14. בר. 49: 23. 3. 22: 18. יז. 4: 2. שה. 1: 48.
(3) תה. 85: 10. בר. 32: 17. 52: 7. שה. 7: 17.
(10) ד. דברי 9: 21. תה. 45: 12. 68: 29. בר. 49: 7. 60: 9.
(11) בר. 49: 22. 23.
(12) נש. 29: 12.
(14) תה. 116: 15.
(16) ו. שה. 4: 20.
(17) תה. 89: 36. שה. 12: 1.
(18) ו. דברי. 29: 10. תה. 41: 13. 106: 48. שה. 15: 11. תה. 77: 14. 136: 4.
(19) נשה. 9: 5. תה. 14: 21. ושה. 14: 9.
(3) נש. 21: 7. תה. 37: 1. יז. 12: 1.

4 קִרְאוּ בָהֶם לְמוֹעֲדָם:
5 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם
6 פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
7 הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ: בַּיּוֹם
8 הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
9 תַעֲשׂוּ בָּהּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם
10 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
12 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
13 וְקָצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם
14 אֶל הַכֹּהֵן: וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת
15 הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר
16 כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
17 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן
18 רְבִיעִת הַהִין: וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם
19 הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
20 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
21 הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
22 תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
23 חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
24 תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שְׁנִים סֹלֶת חָמֵץ תֵּאָפֶינָה
25 בִּכּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים
26 תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה אֶחָד וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם
27 יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
28 לַיהוָה: וְעָשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים
29 בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם
30 הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
31 לַיהוָה לַכֹּהֵן: וְהַעֲבַרְתֶּם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה קְרָא לָכֶם
32 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
33 עוֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
34 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
35 בַּאֲחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא
36 קֹדֶשׁ: כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
37 לַיהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
38 הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
39 וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: וְכָל
40 מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא
41 לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
42 תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ: וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
43 תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ
44 הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ: כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
45 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
46 אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב
47 תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ
48 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת
49 יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
50 לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
51 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא
52 כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
53 תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה
54 זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת יְהוָה וּמִלְּבַד
55 מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם
56 אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
57 בְּאָסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאַת הָאָרֶץ וְחַגֹּתֶם אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת
58 יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן: וּלְקַחְתֶּם
59 לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת
60 וְעַרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
61 וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם
62 לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ: בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ
63 שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן
64 יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי
65 אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת
66 מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

פרשה: אמר.

67 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
68 אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא בְּעַמָּיו: כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו
69 אֶל אִמּוֹ וְאֶל אָבִיו וְאֶל בְּנוֹ וְאֶל בִּתּוֹ וְאֶל אָחִיו: וְלַאֲחֹתוֹ
70 הַבְּתוּלָה הַקָּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא:
71 בְּעָל בְּעַמָּיו לֹא יִטַּמָּא לְהֹלָּל בְּנוֹתָיו: לֹא יְקָרְחוּ קָרְחָה
72 בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת:
73 קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת
74 אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ: אִשָּׁה
75 זוֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי
76 קָדוֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו: וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב
77 קָדוֹשׁ יִהְיֶה לְךָ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם: וּבַת אִישׁ כֹּהֵן
78 כִּי תָחֵל לִזְנוֹת אֶת אָבִיהָ הִוא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף:
79 וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
80 וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו
81 לֹא יִפְרֹם: וְעַל כָּל נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
82 יִטַּמָּא: וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי
83 נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה: וְהוּא אִשָּׁה בִּבְתוּלֹתָיו
84 יִקָּח: אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זוֹנָה אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם
85 בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה: וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי
86 יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן
87 לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב
88 לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו: כִּי כָל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב
89 אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ: אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ
90 שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד: אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק אוֹ תְבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב
91 אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשֶׁךְ: כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן
92 הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא
93 יִגַּשׁ לְהַקְרִיב: לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים
94 יֹאכֵל: אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ
95 וְלֹא יְחַלֵּל אֶת מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
96 אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

פרשה: אמר.

97 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר
98 הִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי
99 אֲשֶׁר הֵם מַקְדִּישִׁם לִי אֲנִי יְהוָה: אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל
100 אִישׁ אִישׁ מִכָּל זַרְעֲכֶם אֲשֶׁר יִקְרַב אֶל הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ
101 בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
102 מִלְּפָנָי אֲנִי יְהוָה: אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב
103 בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל טְמֵא נָפֶשׁ
104 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע: אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל
105 שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ:
106 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ וְטָמְאָה עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן הַקֳּדָשִׁים
107 כִּי אִם רָחַץ בַּמַּיִם בְּשָׂרוֹ: וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל
108 מִן הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא: נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה
109 בָּהּ אֲנִי יְהוָה: וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא
110 וָמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְלוּהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וְכָל זָר לֹא יֹאכַל
111 קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ: וְכֹהֵן כִּי יִקְנֵה נֶפֶשׁ
112 קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ:
113 וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא
114 תֹאכֵל: וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה
115 אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ לֶחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל
116 בּוֹ: וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְנָתַן
117 לַכֹּהֵן אֶת הַקֹּדֶשׁ: וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
118 יָרִימוּ לַיהוָה: וְהִשָּׂאוּ אֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם אֶת קָדְשֵׁיהֶם
119 כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
120 אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ
121 אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ
122 לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכֹל נִדְבָתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה: לִרְצֹנְכֶם
123 תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּבָשִׂים וּבָעִזִּים: כֹּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא
124 תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם: וְאִישׁ כִּי יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים
125 לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה בַּבָּקָר אוֹ בַצֹּאן מְמִימִם יִהְיֶה
126 לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא יִהְיֶה בּוֹ: עִוֵּר שָׁבוּר אוֹ חָרוּץ אוֹ יָלוֹת אוֹ
127 גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם
128 עַל מִזְבַּח יְהוָה: וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוֹט לְנֶדֶבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
129 וּלְנֵדֶר לֹא יֵרָצֶה: אֲשֶׁר כָּתוּשׁ וְנָעוּךְ וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא תַקְרִיבוּ
130 לַיהוָה וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ אֶת
131 לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם בָּהֶם מוּם בָּהֶם לֹא
132 יֵרָצוּ לָכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז
133 כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה
134 יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה: וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא
135 תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד: וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה לִרְצֹנְכֶם
136 תִּזְבָּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר אֲנִי
137 יְהוָה: וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא
138 תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
139 יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
140 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

פרשה: אמר.

141 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
142 אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה
143 הֵם מוֹעֲדָי: שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
144 שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהוָה
145 בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
146 אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין
147 הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַיהוָה: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
148 הַמַּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
149 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
150 אִשֶּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל
151 מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
152 אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי
153 נֹתֵן לָכֶם וְקָצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית
154 קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן: וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצֹנְכֶם
155 מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן: וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת
156 הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
157 סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכּוֹ יַיִן
158 רְבִיעִת הַהִין: וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם
159 הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
160 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
161 הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
162 תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
163 חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
164 תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שְׁנִים סֹלֶת חָמֵץ תֵּאָפֶינָה
165 בִּכּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים
166 תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה אֶחָד וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם
167 יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
168 לַיהוָה: וְעָשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים
169 בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים: וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם
170 הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ
171 לַיהוָה לַכֹּהֵן: וְהַעֲבַרְתֶּם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה קְרָא לָכֶם
172 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
173 עוֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
174 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
175 בַּאֲחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא
176 קֹדֶשׁ: כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
177 לַיהוָה: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
178 הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
179 וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה: וְכָל
180 מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא
181 לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
182 תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ: וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
183 תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ
184 הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ: כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
185 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם
186 אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב
187 תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ
188 בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת
189 יָמִים לַיהוָה: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
190 לֹא תַעֲשׂוּ: שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
191 מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא
192 כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
193 תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה
194 זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת יְהוָה וּמִלְּבַד
195 מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם
196 אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה: אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
197 בְּאָסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאַת הָאָרֶץ וְחַגֹּתֶם אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת
198 יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן: וּלְקַחְתֶּם
199 לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת
200 וְעַרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:
201 וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם
202 לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ: בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ
203 שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת: לְמַעַן
204 יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי
205 אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מ

12 וְעַתָּה מַלְכִּי מִלְּפָנִים אֱלֹהִים פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
13 אַתָּה הֲרַגְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם׃
14 אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים׃
15 אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן׃
16 לְךָ יוֹם אַף לְךָ אַף אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃
17 אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלֵי אָרֶץ קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃
18 זְכֹר זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ׃
19 אַל תִּתֵּן לְחַיַּת נַפְשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃
20 הַבֶּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מַחְשְׁכֵי אֶרֶץ נָאוֹת חֲמָסִים׃
21 אַל יָשָׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃
22 קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנְּבָל כָּל הַיּוֹם׃
23 אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָּמִיד׃

מזמור נה.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ שִׁמְעָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מֵחֲלָתִי׃
1 הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהֳמָה׃
2 מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע כִּי יָמוֹטוּ עָלַי אָוֶן וּבְזַעַף יִשְׂטְמוּנִי׃
3 לִבִּי חָלָה בְקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃
4 יִרְאָה וָרַעַד יָבוֹאוּ בִי וַתְּכַסֻּנִי פַלָּצוּת׃
5 וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃
6 הִנֵּה אַרְחִיק נָד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃
7 אָחִישָׁה מְפַלָּטִי מִרּוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר׃
8 בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃
9 יוֹמָם וָלַיְלָה יָסֹבּוּהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃
10 הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מִרְחֹבָהּ וּמִרְמָה׃
11 לֹא זָר חֹרְפַנִי כִּי אָז אֶסְבָּל לֹא מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל כִּי אָז אֵחָבֵא מִמֶּנּוּ׃
12 וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃
13 אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃
14 יָשֹׁד עָלֵימוֹ מָוֶת יֵרְדוּ חַיִּים שְׁא�וֹלָה כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרֵיהֶם בְּקִרְבָּם׃
15 אֲנִי אֶל אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃
16 עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וַאֲהֹמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃
17 פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָבִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
18 שָׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חִלּוּפִים וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
19 שָׁלַח יָדָיו בְּשֹׁלְמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃
20 חָלְקוּ חֶמְאַת פִּיו וּלְבָבוֹ מִלְחָמָה רָכּוּ שְׂמָנִים מִשְּׁמָנִים פִּתֵּחוֹת הֵמָּה וְהֵם חִצִּים׃
21 הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃
22 וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם׃
23 וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

מזמור נו.

לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אִלְמֵי רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בְּאָחֲזָם פְּלִשְׁתִּים בְּגַת׃
1 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שָׁאַף אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֲמָם יְעִיקֶנִּי׃
2 שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃
3 יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃
4 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
5 כָּל יוֹם דִּבְרֵי יְעַצְּבוּן עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם לָרָעָה׃
6 גָּרוּ יַצְפִּינוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ אֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃
7 עַל אָוֶן פַּלֵּט לָהֶם בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃
8 נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְסִפְרָתֶךָ׃
9 אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃
10 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר׃
11 בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃
12 עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃
13 כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

---

(12) מו. 44: 4.
(13) מה. 14: 21. נד. 51: 9. 10. שו. 29: 3. 32: 2.
(14) מד. 14: 9. מו. 72: 9.
(15) מה. 17: 5. 6. מד. 20: 11. מו. 105: 41. נד. 48: 21. שד. 3. 13. מה.
(16) בה. 1: 14. מה.
(17) בה. 17: 26. בה. 8: 22.
(18) מו. 74: 22. בלה. 16: 19. מו. 39: 8.
(19) הד. 2: 14. מו. 68: 10.
(20) בה. 17: 7. 8. כה. 26: 44. 45. מו. 106: 45. נו. 33: 21.
(22) מו. 74: 18. 89: 51.
(23) משלי. 1: 2.

---

(4) וכ. 1: 21.
(7) מו. 50: 6. 58: 11. ו. שמו. 2: 7. בד. 2: 21.
(8) שה. 21: 20. מו. 60: 3. 39. נו. 51: 25. 15. בלה. 14. 10.
(6) מה. 15: 1. 21. שו. 39: 16: 19. מה. 23: 30. מו. 73: 10.
(10) מו. 101: 8. נו. 48: 25. מו. 89: 17. 148: 14.
(1) מו. 48: 1. מה.
(3) מו. 46: 9. שו. 39: 9.
(4) שו. 38: 12. 13. 39: 4.
(5) נד. 46: 12. מו. 13: 3. נו. 51: 39.
20. נשה. 2: 13. וכ. 12: 4. 7: 6.
(7) נשה. 1: 6.
(8) שו. 38: 20. ב. בה. 20: 30. 29.
(9) מו. 9: 7–9. 72: 4.
(10) מה. 9: 16. 18: 11. מו. 65: 7.
(11) משה. 5: 4–6. ב. בה. 32: 22. 32. מו. 68: 29. 89: 7. (12) מו. 68: 35.

---

[1]מ: רְפָאוֹת. [2]מ: יַדְמֶה אֵלַי. [3]מ: אַחֲרִית נִכְאֶה.

תהלים יב.

לַמְנַצֵּחַ: עַל הַשְּׁמִינִית. לְדָוִד: מִזְמוֹר.

1 הוֹשִׁיעָה יְהוָה: כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם.
2 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ: שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ.
3 יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת: לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת.
4 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר: שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ.
5 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים: עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ.
6 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת: כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּר לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם.
7 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם.
8 כִּי אָמַר נְשֹׂא יְהוָה לְבַדּוֹ: מִי אֲדוֹן לָנוּ עָלֵינוּ גְּבִירָתֵינוּ.
9 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים: עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ.
10 צְרוּפָה אִמְרַת יְהוָה: כֶּסֶף בּוּר מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם.
11 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם.
12 עַד אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי.
13 עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי.
14 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת.
15 פֶּן יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט.
16 וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי.
17 וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן.

תהלים יג.

לַמְנַצֵּחַ: מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ: אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב.
2 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים.
3 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד.
4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ.
5 שָׁם פָּחַד פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק: עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ.
6 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל.

תהלים טו.

מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ.
2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ.
3 לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ.
4 נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר.
5 כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם.

תהלים טז.

מִכְתָּם לְדָוִד.

1 שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ.
2 לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם.
3 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי.
4 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי.
5 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי.
6 אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.
7 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט.
8 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח.
9 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת.
10 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.

תהלים יז.

תְּפִלָּה לְדָוִד: שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה.
1 מִלִּפְנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים.
2 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל יַעֲבַר פִּי.
3 לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ.
4 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי.
5 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי.
6 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ.
7 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי.
8 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי.
9 חֵלְבָמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה.
10 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ.
11 דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.
12 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ.
13 מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם.
14 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ.

(1) שם. 3: 4.
(2) שם. 50: 15. נח. 26: 9. 16.
(3) שם. 142: 3. 143: 4.
(5) שה. 32: 7. שם. 143: 5. נח. 51: 9.
(6) שם. 42: 8. 4: 4.
(7) שם. 74: 1. 85: 1.
(8) קה. 9: 6.
(9) נח. 49: 15.
(10) שם. 31: 22.
(11) שם. 143: 5.
(13) שם. 73: 17. שה. 15: 11.
(15) שה. 6: 6. שה. 9: 29.
(16) שה. 14: 21. שה. 3: 15. שם. 114: 3. שה. 3: 8. שה.
(17) ב. שה. 22: 15. שה. 3: 11.
(18) שם. 97: 4. ב. שה. 22: 8.
(19) שה. 3: 15. שה. 14: 23.
(20) שה. 13: 21. 14: 19. שם. 78: 52. 80: 1. נח. 63: 11. 12. שה. 12: 13.

(1) נח. 51: 4.
(2) שם. 49: 4. שה. 13: 35.
(3) שם. 44: 1.
(4) שה. 4: 9. 6: 7. שה. 1: 3. שה. 12: 26. 27. 13: 8.
14. שה. 4: 6. 7.
(5) שם. 147: 19. שה. 4: 9. 9: 7. 11: 19.
(6) שם. 102: 18.
(8) ב. שה. 17: 14. שה. 20: 18. שה. 32: 9. 33: 3. 34: 9. שה. 9: 6. 13. 31: 27. שם. 68: 6. 78: 37. ב. דה. 20: 33.
(10) ב. שה. 17: 15.
(11) שם. 106: 13.

וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃
12 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר
הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃
13 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
14 וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר
לַחַי רֹאִי׃
15 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה
לְאַבְרָהָם׃
16 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר
וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃
17 וּמִשְׁמָע וְדוּמָה מַשָּׂא חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וָקֵדְמָה׃
18 אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם
לְלְאֻמֹּתָם׃
19 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃
20 וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן
אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃
21 וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ׃
22 וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־
יְהוָה׃
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם
יֶאְמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃
24 וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃
25 וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃
26 וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־
שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם׃
27 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃
28 וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב׃

(12) פס. פס. 7-12. בר. 32: 3. פנ. 13: 22. פו. 78: 43. נד. 19: 11. 13. שו. 30: 14.
(13) פס. 14: 21. 15: 8. פו. 33: 7.
(14) פס. 13: 21. 14: 24. פו. 105: 39.
(15) פס. 17: 6. פנ. 20: 11. פו. 105: 41. נ. פה. 10: 4.
(16) פנ. 9: 21. פו. 105: 41. (17) פנ. 9: 22. פו. 95: 8. בר. 3: 16.
(18) פס. 16: 2. (19) פנ. 11: 4. (20) פס. 17: 6. פנ. 20: 11. (21) פנ. 11: 1. 10. (22) בר. 3: 18. פפה. 5. (23) בר. 7: 11. פס. 3: 10. (24) פס. 16: 4. 14. פו. 105: 40. פפש. 6: 31. נ. פה. 10: 3. (25) פו. 103: 20. (26) פנ. 11: 31. (29) פנ. 11: 20. (30) פנ. 11: 33. (32) פנ. פס. 14. 16. 17. 18. פו. 78: 22.
(33) פנ. 14: 20. 35. 26: 64. 65. (34) פס. 5: 15. (35) פנ. 32: 4. 15. 31. פס. 15: 13. פנ. 7: 8. נד. 41: 14. 44: 6. 63: 9. (36) פש. 33: 31. (37) פו. 78: 8. (38) פנ. 14: 18. 20. נד. 48: 9. נ. פס. 21: 29. (39) פו. 103: 14. 16. בר. 3: 6. פפש. 3: 7. 16. פנ. 4: 14. (40) פו. 78: 17. 95: 9. 10. נד. 7: 13. 63: 10. נ. 4: 30. בפב. 3: 16. 17. (41) פנ. 14: 22. פנ. 6: 20. 78: 16. פו. 78: 12. 105: 27. (43) פו. 78: 20. (44) פס. 7: 20. פו. 105: 29. (45) פס. 8: 24. פו. 105: 31. פס. 8: 6. פו. 105: 30. (46) פס. 10: 13. 15. פו. 105: 35. 34.

ויקחו לאמר.
47 אשר בחרנו לנפשנו:
וישלחו בחלב.
48 ואשר לקחנו לאשה:
ונשמח לבבנו.
49 ואבוא אנכי ואתה ואחי
ואשתינו וילדינו:
ונעבדה לפניו עד.
50 ואחרי כן נקום ונאכל:
כי שחט את הטלה לאמר:
ויתן לאשתו ולבניו.
51 ויאכל הם ויברך לה ויאמר:
לך קחי בתך ולכי.
52 ואשתו ותאמר לו אמנה:
ואנכי אשלחנה עם בתי.
53 ותשלח את בתה: ולא ידעתי
ולאשתו ותאמר.
54 ואשתו לבנה ותאמר:
אחי אמנם ישלח אתה אתי.
55 ויאמר לו אבי אם לא תקחנה:
ואשלח אתה אל בית אבי
ואשתו אל אחיו ואל משפחתו
ואל בני עמו אשר אינם
ואשתו כי אם אשר ילדו.
56 ויאמר אליהם אחיהם לא אכלה:
ואשתו כי אם אשר ילדו.
57 ואליהם אחיהם אשתו אינם ספוקות:
בעיני אחי אשר לא יתן.
58 ואשתו אחיהם אלה בתנה לו:
ואשתו כאשר אמרו אשר לא יתן.
59 ואשתו אלה אחיהם:
ואשתו אשר לא יתן.
60 ואשתו אחיהם ואשתו:
אלה בתנה לו אחיהם.
61 ואשתו לאשתו אחיהם:
ואשתו בניו אשר לא יתן.
62 ואשתו אשר אשתו אחיהם
ואשתו אל אחיהם כי אשתו.
63 אשר אלה אשתו אחיהם:
ואשתו אשר לא אשתו אחיהם.
64 אשר אשתו אחיהם אשתו:

65 ואשתו אשר אין אשתו אחיהם:
ואשתו אין אשתו אחיהם אשתו.
66 ואשתו אשתו אחיהם אשתו:
אשר אין אשתו אחיהם.
67 ואשתו אשתו אחיהם אשתו:
אשתו אחיהם אשתו אשתו.
68 ואשתו אחיהם אשתו אשתו:
אשתו אחיהם אשתו.
69 ואשתו אחיהם אשתו אחיהם:
אין אשתו אחיהם אשתו.
70 אשתו אשתו אחיהם:
ואשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו.
71 אחיהם אשתו (אשתו) אחיהם אחיהם אשתו:
אשתו אחיהם אשתו אחיהם:
ואשתו אחיהם אשתו.
72 ואשתו אשתו אחיהם אשתו:
ואשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו.

שמות: פרק א.

אשתו אחיהם.

1 ואשתו אשתו: אחיהם אשתו אשתו אחיהם:
אחיהם אשתו אשתו אחיהם אשתו:
אשתו אחיהם.
2 ואשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו אחיהם
אשתו:
אשתו אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו.
3 אחיהם אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו:
ואשתו אחיהם אשתו.
4 אשתו אחיהם אשתו:
אחיהם אשתו אשתו אחיהם אשתו.
5 אחיהם אשתו: אשתו אחיהם אשתו:
אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו.
6 אשתו אחיהם אשתו אשתו אחיהם אשתו אחיהם
אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו.
7 אשתו אשתו אחיהם:
אשתו אחיהם אשתו אחיהם.
8 אשתו אשתו אחיהם אשתו אחיהם:
אשתו אחיהם אשתו אחיהם אשתו:

---

(47) אשתו. 9: 23. 25. אחיהם. 19: 51. אחיהם. 136: 21. 22.
105: 33.
(48) אשתו. 9: 23–25. אחיהם. 105: 32.
(50) אשתו. 9: 3. 6.
(51) אשתו. 12: 29. אחיהם. 105: 36. 136: 10. 106: 22.
(52) אחיהם. 77: 20.
(53) אשתו. 14: 19. 20. 27. 28. 15: 10.
(54) אשתו. 15: 17. אחיהם. 44: 3.
(55) אחיהם. 44: 2. אשתו. 13: 7. 18. 22: 11. 25: 10. 43: 28. אחיהם. 142: 6.

(56) אחיהם. 2: 11. 12.
(57) אחיהם. 78: 41. אשתו. 20: 27. 28. אחיהם. 7: 16.
(58) אחיהם. 32: 16. 21. אחיהם. 2: 12. 20. אשתו. 20: 28. אחיהם. 12: 2. 4. 1. אשתו. 11: 7. 12: 31.
(60) 1. אשתו. 4: 11. אשתו. 7: 12. 14. 26: 6. 9.
(61) אחיהם. 18: 30.
(62) 1. אשתו. 4: 10.
(63) 1. אשתו. 4: 11. 22: 18.

(65) אחיהם. 44: 23. אשתו. 42: 13.
(66) 1. אשתו. 5: 6. 12. 6: 4.
(68) אחיהם. 87: 2.
(69) 1. אשתו. אשתו. 6.
(70) 1. אשתו. 16: 11. 12. אשתו. 7: 8.
(71) אשתו. 33: 13. אשתו. 40: 11. אשתו. 5: 2. 1. אשתו. 11: 2.
(72) 1. אשתו. 9: 4.

---

(1) אשתו. 15: 17. אחיהם. 74: 2. אשתו. 27: 15. אשתו. 24: 23.
(2) אשתו. 7. אשתו. 25: 9. 10. אשתו. 36: 19. אשתו. 3: 12.
(3) אחיהם. 141: 7. 14: 16. 4: 16. אשתו. 11: 9.
(4) אחיהם. 44: 13. 80: 6.
(5) אחיהם. 74: 1. 9. 10. 85: 5. 89: 46. אשתו. 1: 18. 3: 8.
(6) 14: אשתו. 25: 10. 1. אשתו. 45: 4. 5. אשתו. 2. 8. אחיהם. 53: 4.
(8) אשתו. 64: 9. אשתו. 28: 43. אחיהם. 142: 6.

חסדך׃
9 והוה׃ נחני יהוה בצדקתך למען שוררי הישר
לפניך דרכי׃
10 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח
גרונם לשונם יחליקון׃
11 האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
12 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך
עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון
תעטרנו׃

למנצח: ד.

1 בנגינות מזמור לדוד׃ בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי׃
2 בני אישׁ עד מה כבודי לכלמה תאהבון
ריק תבקשון כזב סלה׃
3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו׃
4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משכבכם ודמו סלה׃
5 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה רבים
אמרים מי יראנו טוב׃
6 נסה עלינו אור פניך יהוה׃ נתת שמחה
בלבבי מעת דגנם ותירושם רבו׃
7 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה
לבדד לבטח תושיבני׃

למנצח: בנגינות מזמור לדוד׃

1 אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי׃
2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך
אתפלל׃
3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה׃
4 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע׃
5 לא יתיצבו הללים לנגד עיניך שנאת כל
פעלי און׃
6 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב
יהוה׃
7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל
היכל קדשך ביראתך׃
8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר
לפניך דרכי׃
9 כי אין בפיהו נכונה קרבם הות קבר פתוח
גרונם לשונם יחליקון׃
10 הרשם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשעיהם הדיחמו כי מרו בך׃
11 ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך
עליהם ויעלזו בך אהבי שמך׃
12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון
תעטרנו׃
13 יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך
תיסרני׃
14 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי
נבהלו עצמי׃
15 ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי׃
16 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען
חסדך׃
17 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך׃
18 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
אמסה בדמעתי ערשי אמוג׃
19 עשתה מכעס עיני עתקה בכל צוררי׃

למנצח: ד.

למנצח: בנגינות שגיון לדוד. אשר שר ליהוה על דברי כושי בן ימיני׃

1 יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי
והצילני׃
2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל׃
3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול
בכפי׃
4 אם גמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי ריקם׃
5 ירדף אויב נפשי וישג ויבס לארץ חיתי
וכבודי לעפר ישכן סלה׃
6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי
והעירה אלי משפט צויתה׃
7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה׃
8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי
וכתומי עלי׃
9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן
לבות וכליות אלהים צדיק׃
10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב׃
11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום׃
12 אם לא ישוב חרבו יהלט קשתו דרך
ויכוננה׃
13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל׃
14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר׃
15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל׃
16 ישב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו
ירד׃
17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה
עליון׃

---

(1) מד. 77: 20. מש. 25: 20.
(2) מד. 44: 13. 79: 4.
(3) מד. 80: 7. 19. יש. 5: 21. מש. 6: 25. מד. 4: 6. 67: 1.
(4) מד. 74: 1.
(5) מד. 42: 3. 102: 9. נד. 30: 20.
(6) מד. 44: 13. 79: 4. 22. ו. מש. 4: 4. ד. מש. 6: 2. מד. 99: 1. דה. 33: 2. מד. 50: 2. 94: 1.
(7) מד. 80: 3. 19.
(8) נד. 5: 1. 7. יז. 2: 21. מש. 15: 6. 17. 6. 19: 10. מד. 44: 2. 78: 55.
(9) מש. 23: 28. מש. 24: 12.
(11) מד. 72: 8.
(12) מד. 89: 40. 41. נד. 5: 5. נש. 2: 2.
(14) נד. 63: 15.
(15) נד. 49: 5.
(16) מד. 39: 11. 76: 7. 7.
(17) מד. 89: 21.
(19) נד. 80: 3. 7.

---

(4) דה. 23: 24. מש. 10: 10.
(5) מד. 114: 1.
(6) נד. 9: 4. 10: 27. מש. 1: 14.
(7) מש. 2: 23. 14: 10. מד. 50: 15. מש. 19: 17. 19. 6. 7. מש. 20: 13.
(8) מד. 50: 7.

9 כי יפוץ יהוה אלקיך אותך
שמה אשר הדיחך שמה.
10 וזנו שם עמך אלקיך:
ועבדתם שם אדני ידיכם מעשה
אדם עץ ואבן אשר לא יראון
ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
ישרחון.
11 ומצאת שמה את יהוה אלקיך
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך
ובכל נפשך.
12 בצר לך ומצאוך כל הדברים
האלה באחרית הימים ושבת
עד יהוה אלקיך ושמעת בקלו.
13 כי אל רחום יהוה אלקיך לא
ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע
להם.
14 כי שאל נא לימים ראשנים
אשר היו לפניך למן היום אשר
ברא אלקים אדם על הארץ
למקצה השמים ועד קצה
השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו.
15 השמע עם קול אלקים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה
ויחי.
16 או הנסה אלקים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה אלקיכם
במצרים לעיניך.

מראות בד.

מראות רואה.

1 ואלה הדברים אשר דבר משה
אל כל ישראל בעבר הירדן
במדבר בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וחצרות
ודי זהב.
2 אחד עשר יום מחורב דרך הר
שעיר עד קדש ברנע בשתים
עשרה שנה.
3 ויהי בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש דבר
משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אליהם.
4 אחרי הכתו את סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון
ואת עוג מלך הבשן אשר יושב
בעשתרות בארעי.
5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה הזאת
לאמר.
6 יהוה אלקינו דבר אלינו בחרב
לאמר רב לכם שבת בהר הזה.
7 פנו לכם ובאו לכם הרה האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר
ובשפלה ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת.
8 ראו נתתי לפניכם את הארץ
באו וירשו את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם.
9 ואדבר אליכם בעת ההיא לאמר
לא אוכל לבדי שאת אתכם.
10 יהוה אלקיכם הרבה אתכם
והנכם היום ככוכבי השמים
לרב.
11 יהוה אלקי אבתיכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם.
12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם
וריבכם.
13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם ואשימם
בראשיכם.
14 ותענו אלי ותאמרו טוב הדבר
אשר דברת לעשות.
15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים
חכמים וידעים ואתן אתם
בראשיכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
ושטרים לשבטיכם.
16 ואצו את שפטיכם לאמר שמע
בין אחיכם ושפטתם צדק בין
איש ובין אחיו ובין גרו.
17 לא תכירו פנים במשפט כקטן
כגדול לא תגורו מפני איש כי
המשפט לאלקים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקריבון אלי
ושמעתיו.
18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון.

---

[1] ם: ויהי ביום.

(9) שה. 20: 3. 5. דה. 32: 12. נד. 43: 12.
(10) שה. 20: 2. שו. 37: 3. 4. שמ. 15: 7. יא. 3: 20.
(11) שה. 32: 1. דה. 32: 15. 18.
(12) בל. 7: 42. 14: 16. לש. 1: 24. 26.
(13) דה. 5: 29. 10: 12. 13. 32: 29. נד. 48: 18.
(15) שו. 18: 44. 45. לש. 1: 30. שו. 66: 3.
(16) דה. 32: 13. 14. שו. 147: 14. נש. 29: 6.

(1) ד. בחל. 19: 6. שמ. 5: 8. שה. 21: 6. 32: 28.
(2) דה. 1: 17. ד. בחל. 19: 7. שלל. 18: 5.
(3) יג. 22: 3.
(4) נש. 29: 12. שלל. 24: 11. שו. 3: 1.
(5) שו. 11: 3. 75: 3.
(6) שה. 22: 9. 28. שו. 82: 1. שמ. 10: 34.
(7) נש. 21: 32. שו. 49: 12. שמ. 31: 14.
(8) שו. 7: 2. 7. שו. 2: 8. לכש. 11: 15.

(9) ם. בחל. 20: 1. 10. 11.
(10) ד. שלל. 9: 37. יב. 17.
(11) בל. 7: 25. 8: 12. 21.
(13) נד. 17:13.14. שו. 135: 5.
(14) דה. 32: 22.
(15) נש. 9: 17.
(16) שו. 35: 4. 26.
(18) שו. 59: 13. שה. 8: 32. שו. 82: 8.

תהלים יד.

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד. אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים. הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב.

1 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים.

2 כֻּלּוֹ סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד.

3 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ.

4 שָׁם פָּחַד פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק. עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ.

5 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל.

תהלים טו.

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ.

1 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ.

2 לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ.

3 נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס יְקָרֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר.

4 כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם.

5 תהלים טז.

מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ.

6 אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ.

לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם.

7 יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי.

8 יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי.

9 חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי.

10 אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.

11 שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט.

12 לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח.

13 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת.

14 תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.

תהלים יז.

תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה.

1 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים.

2 בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זַמֹּתִי בַּל יַעֲבָר פִּי.

3 לְפֹעַל אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ.

4 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי.

5 אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי.

6 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִקָּמִים בִּימִינֶךָ.

7 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי.

8 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָווּנִי אֹיְבַי בְּנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי.

9 חֵלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְּגַאֲוָה.

10 אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ.

11 דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.

12 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ.

13 מִמְתִים יָדְךָ מִמְּתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם.

14 אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ.

תהלים יח.

לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל.

1 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי.

2 יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי.

3 מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ.

4 אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יְבַעֲתוּנִי.

5 חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת.

6 בַּצָּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו.

7 וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ.

8 עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ.

9 וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו.

10 וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ.

11 יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים.

12 מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ.

13 וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ.

14 וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם.

15 וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מָיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ.

16 יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים.

17 יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי.

18 יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי.

19 וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי.

20 יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי.

21 כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי.

22 כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא אָסִיר מִמֶּנִּי.

23 וָאֱהִי תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי.

24 וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו.

25 עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם.

26 עִם נָבָר תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל.

27 כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל.

28 כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי.

29 כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר.

30 הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ.

31 כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ.

32 הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי.

33 מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי.

34 מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי.

35 וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי.

36 תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי.

37 אֶרְדְּפָה אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם.

38 אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי.

39 וַתְּזַרְּנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי.

40 וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם.

41 יִשְׁוְעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם.

42 וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אָרִיקֵם.

43 תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי.

44 לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ לִי.

45 בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם.

46 חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי צוּר יִשְׁעִי.

47 הָאֵל הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי.

48 מְפַלְּטִי מֵאוֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי.

49 עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה.

50 מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם.

---

1 = כתיב. 2 = קרי.

(1) תה. 27: 4.
(2) תה. 42: 1. 2. 63: 1. 73: 23. 119: 20.
(4) תה. 65: 4.
(6) ד. שמ. 5: 22. 23.
(7) מל. 4: 18. ד. מה. 3: 18. מו. 16: 16. וכ. 14: 16.
(9) כת. 15: 1. תה. 84: 11.
(11) נד. 60: 19. כת. 15: 1. תה. 84: 9. 115: 9–11. 119: 114. מל. 2: 7. תה. 34: 10.
(12) תה. 2: 12.

(1) כח. 1: 11. 2: 1. תה. 14: 7. יז. 30: 18. 31: 23. שה. 39: 25. שה. 3: 1.
(2) תה. 32: 1.
(3) מו. 13: 17.
(4) תה. 80: 7.
(5) תה. 74: 1. 79: 5. 80: 4. 6.
(6) שה. 3: 2.
(8) שה. 2: 1. וכ. 9: 10. ד. דב. 2: 20. 21.
(9) נד. 46: 13. וכ. 2: 5. שמ. 1: 14.
(10) תה. 72: 3. נד. 32: 17. כה. 2: 14.
(11) נד. 45: 8.
(12) תה. 84: 11. שה. 1: 17. 67: 6.
(13) תה. 89: 14.

(2) נד. 26: 3.
(3) תה. 56: 1. 57: 1.
(4) תה. 25: 1. 143: 8.
(5) תה. 86: 15. 130: 7. 145: 9. שה. 2: 13.
(7) תה. 50: 15.

6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם׃
8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים׃

מזמור פב.

9 אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט׃
10 עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה׃
11 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו׃
12 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו׃
13 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו יתמוטו כל מוסדי ארץ׃
14 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם׃
15 אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו׃
16 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים׃

מזמור פג.

17 שיר מזמור לאסף׃
18 אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל׃
19 כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש׃
20 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך׃
21 אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד׃
22 כי נועצו יחד עליו ברית עליך יכרותו׃
23 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים׃
24 גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור׃
25 גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה׃
26 עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון׃
27 נשמדו בעין דור היו לדמן לאדמת׃
28 שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו׃
29 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים׃
30 אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח׃
31 כאש תבער יער וכלהבת תלהט הרים׃
32 כן תרדפם בסערתך ובסופתך תבהלם׃
33 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה׃
34 יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו׃
35 וידעו כי אתה שמך לבדך עליון על כל הארץ׃

מזמור פד.

1 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור׃
2 מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות׃
3 נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי׃
4 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי׃
5 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה׃
6 אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם׃
7 עברי בעמק הבכא מעין ישיתהו גם מורה יעטה ברכות׃
8 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון׃
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה׃
10 מגננו ראה אלהים והביט פני משיחך׃
11 כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בסף בית אלהי מדור באהלי רשעה׃
12 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים׃
13 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך׃

מזמור פה.

1 לבני קרח מזמור׃
2 רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב׃
3 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה׃
4 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך׃
5 שובנו אלהי ישענו והפר כעסך אתנו׃
6 התאנף לעד תמשך אפך לדר ודר׃
7 הלא אתה אלהים תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך׃
8 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו׃
9 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה׃
10 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו׃
11 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו׃
12 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף׃
13 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה׃
14 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו׃

---

(3) דב. כה. 60.
(4) תה. 89: 10. דב. 51: 9.
(6) תה. 22: 30. שה. 13: 9.

---

(1) תה. 27: 9. 51: 14. כה. 18: 7.
(3) תה. 107: 18.
(4) תה. 28: 1. 31: 12.
(5) דב. 53: 8.
(7) תה. 42: 7.
(8) שה. 19: 13. 19. תה. 31: 1.
(8) כה. 15: 11. תה. 89: 6. שה. 3: 24.
(9) תה. 22: 31. 102: 18. דב. 7: 43. יהוש. 15: 4.
(10) כה. 15: 11. תה. 72: 18. 77: 14. שה. 6: 4. 32: 39. דב. 37: 16. 44: 6. כה. 12: 29. 1. שה. 8: 4. דה. 4: 6.
(11) תה. 25: 4. 27: 11. 110: 33. 143: 8.
(13) תה. 56: 13. 116: 8.
(14) תה. 54: 3.
(15) כה. 34: 6. תה. 14: 18. שמר. 9: 17. תה. 86: 5. 103: 8. 111: 4. 130: 4. 7. 145: 8. שה. 2: 13.
(16) תה. 25: 16. 69: 16. 116: 16.

---

(1) תה. 48: 1.
(2) תה. 67, 87, 68.

(5) תה. 142: 4. יהו. 3: 7. 11.
(9) תה. 38: 10. 86: 3. שה. 13: 11. תה. 143: 6.
(10) תה. 6: 5. 30: 9. 115: 17. 118: 17. דב. 38: 18.
(12) שה. 10: 21. תה. 143: 3. 31: 12. 88: 5. תה. 8: 10. 9: 5.
(13) תה. 5: 3. 110: 147.
(14) תה. 43: 2. שה. 13: 24. תה. 13: 1.

15 אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון׃
16 בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומון׃
17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו׃
18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו׃
19 אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר אשית עזר על גבור הרימתי בחור מעם׃
20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו׃
21 אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו׃
22 לא יאיב נשא בו ובן עולה לא יענו׃
23 וכתתי מפניו צריו ומשנאיו אגוף׃
24 ואמונתי וחסדי עמו וברשמי תרום קרנו׃
25 ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו׃
26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי׃
27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ׃
28 לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו׃
29 והשמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים׃
30 אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון׃
31 אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו׃

(15) נשא 6: 4.
(17) תה. 22: 16.
(18) נשא. 19: 13. תה. 31: 11. 38: 11.

---

(1) תה. 101: 1. 89: 4. 119: 90.
(2) תה. 119: 89.
(3) 1. שה. 8: 16. נד. 12: 1. ב. ש. 7: 11. שה. 1. שה. 17: 10. שה. יג. 30: 9. שא. 34: 23. סה. 3: 5.
(4) תה. 89: 1. 29. 36. כה. 1: 32. 33.
(5) תה. 19: 1. 97: 6. שה. 7: 10–12. תה. 89: 7.
(6) תה. 40: 5. 71: 19. 86: 8. 113: 5.
(7) תה. 76: 7. 11.
(8) שה. 15: 11. 1. ש. 2: 2. תה. 35: 10. 71: 19.
(9) תה. 65: 7. 93: 3. 4. 107: 20.
(10) שה. 14: 26–28. תה. 87: 4. נד. 30: 7. 151: 9.
(11) שה. 1: 1. 1. ד. 29: 1: 24. 1. 2. 50: 12.
(12) נשא. 26: 7. שה. 19: 22. 12: 1.
(14) תה. 97: 2. 85: 13.
(15) שה. 10: 10. 23: 21. תה. 98: 6. 4: 6. 44: 3.
(17) תה. 89: 24. 75: 10. 92: 10. 132: 17.
(18) תה. 47: 9.
(19) תה. 89: 3. 1. שה. 11: 34.
(20) 1. ש. 16: 1. 12.
(21) תה. 80: 17.
(22) ב. ש. 7: 13.
(23) ב. ש. 7: 9.
(24) תה. 61: 7. 89: 17.
(25) תה. 72: 8. 80: 11.
(26) ב. ש. 7: 14. 1. ד. 2: 10. ב. ש. 22: 47.
(27) תה. 2: 7. ה. 1: 15. 18. ש. 24: 7.
(28) נד. 55: 3. תה. 89: 34.
(29) תה. 89: 4. 36. נד. 9: 7. יג. 33: 17. ש. 11: 21.
(30) ב. ש. 7: 14. תה. 119: 53. יג. 9: 13.

[1] א: ומשפטיו. [2] א: ואזרועי.

32 ואת כל הנפש אשר
עשו בירושלים:
33 ויעמד יהויקים על פני
כל שרי יהודה וירושלים
ואת הסריסים הלך ויקרא
אל כל
34 עם הארץ ויעש המלך
יאשיהו בן שמנה ושלשים
שנה ימלך בירושלים.
35 ושם אמו חמיטל בת
ירמיהו מלבנה ויעש הרע
36 בעיני יהוה ככל אשר
עשו אבתיו.
37 בימיו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל ואת יהויקים
עבד שלש שנים ויסר
38 ויכלכלהו ויקח מאתו
שבעת כלי בית יהוה
ויתן אותם
39 בהיכל אלהיו בארץ
שנער.
40 ויתר דברי יהויקים
ותועבתיו אשר מצא בו
הנם כתובים
41 על ספר מלכי יהודה
ויהוה יכין בנו תחתיו:
42 ויהי בן שמנה עשרה
שנה יהויכין במלכו
ושלשה חדשים
ימלך בירושלים.
43 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו.
44 ויעל בעת ההיא עבדי
נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלים
45 ותבא העיר במצור:
ויבא נבוכדנאצר מלך בבל
על העיר
46 ועבדיו צרים עליה:
ויצא יהויכין מלך יהודה
אל מלך בבל
47 הוא ואמו ועבדיו
ושריו וסריסיו
ויקח אתם מלך בבל
48 בשנת שמנה למלכו:
וימלך תחתיו מתניה דדו
ויקרא את שמו
49 צדקיהו:
ויהי בן עשרים ואחד שנה
צדקיהו במלכו
ושתים עשרה שנה
50 ימלך בירושלים:
ושם אמו חמיטל בת
ירמיהו מלבנה:
51 ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה
יהויקים:
52 כי על אף יהוה היתה
בירושלים
ויהודה עד השליכו אתם
מעל פניו:

ספר דברי הימים.

פרק א.

1 אדם שת אנוש:
2 קינן מהללאל ירד:
3 חנוך מתושלח למך:
4 נח שם חם ויפת:
5 בני יפת גמר ומגוג
ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס:
6 ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה:
7 ובני יון אלישה
ותרשישה כתים
ודודנים:
8 בני חם כוש ומצרים
פוט וכנען:
9 ובני כוש סבא
וחוילה וסבתה
ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא
ודדן:
10 וכוש הוליד את נמרד
הוא החל להיות
גבור בארץ:
11 ומצרים הוליד את
לודים ואת ענמים
ואת להבים
ואת נפתוחים:
12 ואת פתרוסים
ואת כסלוחים
אשר יצאו משם
פלשתים
ואת כפתורים:
13 וכנען הוליד את
צידון בכרו
ואת חת:
14 ואת היבוסי ואת
האמרי ואת הגרגשי:
15 ואת החוי ואת
הערקי ואת הסיני:
16 ואת הארודי ואת
הצמרי ואת החמתי:
17 בני שם עילם
ואשור וארפכשד
ולוד וארם
ועוץ וחול וגתר
ומשך:
18 וארפכשד הוליד את
שלח ושלח הוליד
את עבר:
19 ולעבר נולדו שני בנים
שם האחד פלג
כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן:
20 ויקטן הוליד את
אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות
ואת ירח:
21 ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה:
22 ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא:
23 ואת אופיר ואת חוילה
ואת יובב
כל אלה בני יקטן:
24 שם ארפכשד שלח:
25 עבר פלג רעו:
26 שרוג נחור תרח:
27 אברם הוא אברהם:
28 בני אברהם יצחק
וישמעאל:
29 אלה תולדותם
בכור ישמעאל נבית
ואחר קדר ואדבאל
ומבשם:
30 משמע ודומה משא
חדד ותימא:
31 יטור נפיש וקדמה
אלה בני ישמעאל:
32 ובני קטורה פלגש
אברהם ילדה את
זמרן ואת יקשן
ואת מדן ואת מדין
ואת ישבק ואת שוח
ובני יקשן שבא
ודדן:
33 ובני מדין עיפה
ועפר וחנוך
ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה:
34 ויולד אברהם את
יצחק
ויהי בני יצחק עשו
וישראל:
35 בני עשו אליפז
ראואל ויעוש
ויעלם וקרח:
36 בני אליפז תימן
ואומר צפו
וגעתם קנז
ותמנע ועמלק:
37 בני ראואל נחת
זרח שמה ומזה
בני עדה שמה
ועמרה שבא
ומזה:
38 ובני שעיר לוטן
ושובל וצבעון
וענה ודישן
ואצר ודישן:
39 ובני לוטן חורי
והומם
ואחות לוטן תמנע:
40 בני שובל עלין
ומנחת ועיבל
שפו ואונם
ובני צבעון איה
וענה:
41 בני ענה דישן
ובני דישן חמרן
ואשבן ויתרן
וכרן:
42 בני אצר בלהן
וזעוון עקן
בני דישן עוץ
וארן:
43 ואלה מלכים
אשר מלכו בארץ
אדום
לפני מלך מלך
לבני ישראל
בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה:
44 וימת בלע
וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה:
45 וימת יובב
וימלך תחתיו חושם
מארץ התימני:
46 וימת חושם
וימלך תחתיו הדד
בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית:
47 וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה:
48 וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר:
49 וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן
בן עכבור:
50 וימת בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדד
ושם עירו פעי
ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב:
51 וימת הדד
ואלופי אדום היו
אלוף תמנע
אלוף עלוה אלוף יתת:
52 אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן:
53 אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר:
54 אלוף מגדיאל
אלוף עירם
אלה אלופי אדום:

פרק ב.

1 ואלה שמות בני ישראל
ראובן שמעון לוי
ויהודה יששכר
וזבולן:
2 דן יוסף ובנימן
נפתלי גד ואשר:
3 בני יהודה ער
ואונן ושלה
שלשה נולד לו
מבת שוע הכנענית
ויהי ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה
וימיתהו:
4 ותמר כלתו ילדה לו
את פרץ ואת זרח
כל בני יהודה חמשה:
5 בני פרץ חצרון
וחמול:
6 ובני זרח זמרי
ואיתן והימן
וכלכל ודרע
כלם חמשה:
7 ובני כרמי עכר
עוכר ישראל
אשר מעל במעל
בחרם:
8 ובני איתן עזריה:
9 ובני חצרון אשר
נולד לו את ירחמאל
ואת רם ואת כלובי:
10 ורם הוליד את
עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון
נשיא בני יהודה:
11 ונחשון הוליד את
שלמא שלמון הוליד
את בעז:
12 בעז הוליד את עובד
עובד הוליד את
ישי:
13 וישי הוליד את
בכרו את אליאב
וגאבינדב השני
ושמעא השלישי:
14 נתנאל הרביעי
רדי החמישי:
15 אצם הששי
דויד השביעי:
16 וצרויה ואביגיל
ובני צרויה
שלשה אבישי
ויואב ועשהאל:
17 ואביגיל ילדה את
עמשא ואבי עמשא
ישמעאלי:
18 וכלב בן חצרון
הוליד את עזובה
אשה ואת ירעות
ואלה בניה ישר
ושובב וארדון:
19 וימת עזובה
ויקח לו כלב את אפרת
ותלד לו את חור:
20 וחור הוליד את אורי
ואורי הוליד את
בצלאל:
21 ואחר כן בא חצרון
אל בת מכיר אבי גלעד
אשר לקח אתה
בהיותו בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב:
22 ושגוב הוליד את יאיר
ולו עשרים ושלשה
ערים בארץ גלעד:
23 ויקח גשור וארם
את חות יאיר מהם
את קנת ואת בנתיה
ששים עיר
כל אלה בני מכיר
אבי גלעד:
24 ואחר מות חצרון
בכלב אפרתה
ותלד לו אשת חצרון
את אשחור אבי תקוע:
25 ויהי בני ירחמאל
בכור חצרון
הבכור ורם
ובונה ואהלי
ואוצם אחיה:
26 ולירחמאל אשה
ושמה עטרה
היא אם אונם:
27 ויהי בני רם בכור
ירחמאל
מעץ ויכין ומרד:
28 ובני אונם שמאי
וישר
ובני שמאי נדב
ואבישור:
29 ושם אשת אבישור
אביהיל
ותלד לו את אחבן
ואת מולד:
30 ובני נדב סלד
ואפים
ומת סלד ללא בנים:
31 ובני אפים ישי
ובני ישי ששן
ובני ששן אחלי:
32 ובני ירדי אחיו
שמאי וישר
ומת יתר ללא בנים:
33 ובני יונתן פלת
וזזא
אלה היו בני ירחמאל:
34 ולששן לא היו בנים
כי אם בנות
ולששן עבד מצרי
ושמו ירחע:
35 ויתן ששן את בתו
לירחע עבדו לאשה
ותלד לו את עתי:
36 ועתי הוליד את נתן
ונתן הוליד את זבד:
37 וזבד הוליד את אפלל
ואפלל הוליד את
עובד:
38 ועובד הוליד את יהוא
ויהוא הוליד את
עזריה:
39 ועזריה הוליד את חלץ
וחלץ הוליד את
אלעשה:
40 ואלעשה הוליד את
סמכיה
וסמכיה הוליד את
אלישמע:
41 ואלישמע הוליד את
נתניה
ונתניה הוליד את
אלישמע:
42 ובני כלב אחי ירחמאל
מישע בכרו
הוא אבי זיף
ובני מרשה אבי חברון:
43 ובני חברון קרח
וטפוח ורקם
ושמע:
44 ושמע הוליד את רחם
אבי יורקעם
ורקם הוליד את שמי:
45 ובן שמי מעון
ומעון אבי בית צור:
46 ועיפה פלגש כלב
ילדה את חרן
ואת מוצא ואת גזז
וחרן הוליד את גזז:
47 ובני יהדי רגם
ויותם וגשן
ופלט ועפה ושעף:
48 מעכה פלגש כלב
ילדה את שבר
ואת תרחנה:
49 ילדה גם את שעף
אבי מדמנה
את שוא אבי מכבנה
ואבי גבעה
ובת כלב עכסה:
50 אלה היו בני כלב
בן חור בכור אפרתה
שובל אבי קרית יערים:
51 שלמא אבי בית לחם
חריף אבי בית גדר:
52 ויהי שובל אבי קרית
יערים
ויהיו הראיה
חצי המנוחתי:
53 ומשפחות קרית יערים
היתרי הפוטי
והשומתי והמשראי
ממנו יצאו הצרעתים
והמשפחות:
54 בני שלמא בית לחם
והנטופתי עטרות
בית יואב
וחצי המנוחתי הצרעי:
55 ומשפחות סופרים
יושבי יעבץ
תרעתים שמעתים
סוכתים
הם הקינים
הבאים מחמת אבי בית רכב:

פרק ג.

1 ואלה היו בני דויד
אשר נולד לו בחברון
הבכור אמנון
לאחינעם היזרעאלית
השני דניאל
לאבגיל הכרמלית:
2 השלישי אבשלום
בן מעכה בת תלמי
מלך גשור
הרביעי אדניה
בן חגית:
3 החמישי שפטיה
מאביטל
הששי יתרעם
לעגלה אשתו:
4 ששה נולד לו בחברון
ושם מלך שבע שנים
ושלשים שנה
וירושלים מלך
שלשים ושלש שנה:
5 ואלה נולדו לו
בירושלים
שמעא ושובב
ונתן ושלמה
ארבעה לבת שוע
בת עמיאל:
6 ויבחר ואלישמע
ואליפלט:
7 ונגה ונפג
ויפיע:
8 ואלישמע ואליעדע
ואליפלט
תשעה:
9 כל בני דויד
מלבד בני פלגשים
ותמר אחותם:
10 ובן שלמה רחבעם
אביה בנו
אסא בנו
יהושפט בנו:
11 יהורם בנו
אחזיה בנו
יואש בנו:
12 אמציה בנו
עזריה בנו
יותם בנו:
13 אחז בנו
חזקיה בנו
מנשה בנו:
14 אמון בנו
יאשיה בנו:
15 ובני יאשיה
הבכור יוחנן
השני יהויקים
השלישי צדקיה
הרביעי שלום:
16 ובני יהויקים
יכניה בנו
צדקיה בנו:
17 ובני יכניה
אסיר
שאלתיאל בנו:
18 ומלכירם
ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה:
19 ובני פדיה
זרבבל ושמעי
ובני זרבבל
משלם וחנניה
ושלומית אחותם:
20 וחשובה ואהל
וברכיה וחסדיה
ויושב חסד
חמשה:
21 ובני חנניה
פלטיה וישעיה
בני רפיה
בני ארנן
בני עבדיה
בני שכניה:
22 ובני שכניה
שמעיה
ובני שמעיה
חטוש ויגאל
ובריח ונעריה
ושפט
ששה:
23 ובני נעריה
אליועיני
וחזקיה ואזריקם
שלשה:
24 ובני אליועיני
הודויה ואליישב
ופלאיה ועקוב
ויוחנן ודלייה
וענני
שבעה:

פרק ד.

1 בני יהודה פרץ
חצרון וכרמי
וחור ושובל:
2 וראיה בן שובל
הוליד את יחת
ויחת הוליד את
אחומי ואת לחד
אלה משפחות הצרעתי:
3 ואלה היו מאבי האיטם
יזרעאל
וישמא וישבם
ושם אחותם חצלפונית:
4 ופנואל אבי גדור
ועזר אבי חושה
אלה בני חור
בכור אפרתה
אבי בית לחם:
5 ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשים
חלעה ונערה:
6 ותלד לו נערה
את אחזם ואת חפר
ואת תימני
ואת אחשתרי
אלה בני נערה:
7 ובני חלעה צרת
ויצהר ויזחר
ואתנן:
8 וקוץ הוליד את אנוב
ואת צובבה
ומשפחות אחרל בן האחלי:
9 ויעבץ היה נכבד
מאחיו
ואמו קראה שמו יעבץ
לאמר כי ילדתיו בעצב:
10 ויקרא יעבץ
לאלהי ישראל לאמר
אם ברך תברכני
והרבית את גבולי
והיתה ידך עמדי
ועשית מרעה לבלתי
עצבני
ויבא אלהים את אשר
שאל:
11 וכלוב אחי שוחה
הוליד את מחיר
הוא אבי אשתון:
12 ואשתון הוליד את
בית רפא ואת פסח
ואת תחנה אבי עיר נחש
אלה אנשי רכה:
13 ובני קנז עתניאל
ושריה
ובני עתניאל
התת ומעונתי:
14 ומעונתי הוליד את
עפרה
ושריה הוליד את
יואב אבי גי החרשים
כי היו חרשים:
15 ובני כלב בן יפנה
עירו ואילה ונעם
ובני אילה קנז:
16 ובני יהללאל
זיף וזיפה
תירעא ואשרעאל:
17 ובני עזרי
יתר ומרד ואפר
וילון
ותלד את מרים
ואת שמי
ואת אבי אשתמוע
המדנית:
18 ואשתו היהודיה
ילדה את ירד אבי גדור
ואת חבר אבי סוכו
ואת יקותיאל אבי זנוח
ואלה בני בתיה בת פרעה
אשר לקח מרד:
19 ובני אשת הודיה
אחות נחם
אבי קעילה הגרמי
ואשתמוע המעכתי:
20 ובני שמון
אמנון ורנה
בן חנן ותלון
ובני ישעי
זחת בנו:
21 בני שלה בן יהודה
ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית עבדי הבוץ
ויוקים ואנשי כזבא
ויואש ושרף
אשר שלט במואב
וישב לחם
והדברים ראשונים:
22 ויוקים ואנשי כזבא
ויואש ושרף
אשר שלט במואב
וישב לחם
והדברים ראשונים:
23 ואלה היו היוצרים
ויושבי נטעים וגדרה
אתם ישבו במלאכתו
ושם:
24 בני שמעון
נמואל וימין
יריב זרח
שאול:
25 שלם בנו
מבשם בנו
משמע בנו:
26 ובני משמע
חמואל בנו
זכור בנו
שמעי בנו:
27 ולשמעי
שישה בנים
ושש בנות
ולכל אחיו
לא הרבו
ולא השיגו
כל משפחתם
כבני יהודה:
28 וישבו בבאר שבע
ומולדה וחצר שועל:
29 ובבלה ועצם
ותולד:
30 ובתואל וחרמה
וצקלג:
31 ובית המרכבות
וחצר סוסים
ובית לבאות
וצרעים
אלה עריהם
עד מלך דויד:
32 וחצריהם
עיטם ועין רמון
וטוכן ועשן
חמש ערים:
33 וכל חצריהם
אשר סביבות הערים
האלה עד בעלת
אלה מושבותם
ויתיחשם:
34 ומשובב וירמלך
ויוסא בן עמציה:
35 ויואל ויהוא בן יוסביה
בן שריה בן עשיאל:
36 ואלויעיני ויעקובה
ויושויה ועשיה
ועדיאל וישמיאל
וברניה:
37 וזיזא בן שפי בן אלון
בן ידיה בן שמרי
בן שמעיה:
38 אלה הנשאים בשמותם
נשיאים לבתי אבותם
ובית אבותם
פרצו למעלה:
39 וילכו עד בוא גדרה
עד מזרח העמק
לבקש מרעה לצאנם:
40 וימצאו מרעה שמן וטוב
והארץ רחבת ידים
ושקטה ושלוה
כי היו מאתם
מיושבים מקדם:
41 ויבאו אלה הכתובים
בימי יחזקיה מלך יהודה
ויכו את אהליהם
ואת המעונים
הנמצאים שם
ויחרימום עד היום הזה
וישבו תחתם
כי מרעה לצאנם שם:
42 וחמשים איש
מבני שמעון
הלכו אל הר שעיר
ופלטיה ונעריה
ורפיה ועזיאל
שרי אחזם
ראשי בית אבותם:
43 ויכו את שארית
הפליטה
הנמלטת מעמלק
וישבו שם
עד היום הזה:

פרק ה.

1 ובני ראובן בכור ישראל
כי הוא הבכור
ובחללו יצועי אביו
נתנה בכרתו
לבני יוסף בן ישראל
ולא להתיחש לבכורה:
2 כי יהודה גבר באחיו
ולנגיד ממנו
והבכרה ליוסף:
3 בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא
חצרון וכרמי:
4 בני יואל שמעיה בנו
גוג בנו
שמעי בנו:
5 מיכה בנו
ראיה בנו
בעל בנו:
6 בארה בנו
אשר הגלה תגלת פלנאסר
מלך אשור
הוא נשיא לראובנים:
7 ואחיו לתולדותם
במשפחותם
ראש יעיאל
וזכריה:
8 ובלע בן עזז בן שמע
בן יואל
הוא יושב בערוער
עד נבו ובעל מעון:
9 וקדמה ישב
במזרח בוא מדבר
מנהר פרת
כי מקניהם רבו
בארץ גלעד:
10 ובימי שאול
עשו מלחמה
עם ההגרים
ויפלו בידם
וישבו באהליהם
בכל פני מזרח גלעד:
11 ובני גד
מולם ראובן
עד ארץ סלכה:
12 יואל הראש
ושפם השני
ויעני ושפט בבשן:
13 ואחיהם
מיכאל ומשלם
ושבע וירי
ויעכן וזיע
ועבר
שבעה:
14 אלה בני אבחיל
בן חורי בן יורוע
בן גלעד בן מיכאל
בן ישישי בן יחדו
בן בוז:
15 אחי
אחי בן עבדיאל
בן גוני
ראש לבית אבותם:
16 וישבו בגלעד
בבשן ובבנותיה
ובכל מגרשי שרון
עד מוצאותם:
17 כל אלה
התיחשו בימי יותם
מלך יהודה
ובימי ירבעם
מלך ישראל:
18 בני ראובן
וגדי
וחצי שבט מנשה
גבורי חיל
נושאי מגן וחרב
ודורכי קשת
ומיומנים במלחמה
ארבעים וארבעת אלף
ושבע מאות
ושלשים
יוצאי צבא:
19 ועשו מלחמה
עם ההגרים
עם יטור ונפיש
ונודב:
20 ויעזרו עליהם
ויתנו ההגרים
בידם
ואת כל אשר להם
כי אל בקרב
צעקו במלחמה
ויעתר להם
כי בטחו בו:
21 ויקחו את מקניהם
חמשים אלף גמל
ומאתים וחמשים אלף
שה
ואלפים חמורים
ומאה אלף נפש אדם:
22 כי חללים רבים
הפילו
כי מאת אלהים
המלחמה
וישבו תחתם
עד הגלות:
23 ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ
מבשן עד בעל חרמון
ושניר והר חרמון:
24 ואלה ראשי בית אבותם
ואפר וישעי
ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה
ויחדיאל
אנשי חיל
גבורי חיל
אנשי שם
ראשי בית אבותם:
25 ויבגדו באלהי אבותם
ויזנו אחרי
אלהי עמי הארץ
אשר השמיד אלהים
מפניהם:
26 ויעורר אלהי ישראל
את רוח פול מלך אשור
ואת רוח תגלת פלנאסר
מלך אשור
ויגלם
את ראובני
וגדי
וחצי שבט מנשה
ויביאם
אל חלח וחבור
והרא ונהר גוזן
עד היום הזה:

פרק ו.

1 בני לוי גרשון
קהת ומררי:
2 ואלה שמות בני קהת
עמרם יצהר
וחברון ועזיאל:
3 ובני עמרם
אהרן ומשה
ומרים
ובני אהרן
נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר:
4 אלעזר הוליד את פינחס
פינחס הוליד את
אבישוע:
5 ואבישוע הוליד את
בוקי
ובוקי הוליד את
עזי:
6 ועזי הוליד את
זרחיה
וזרחיה הוליד את
מרימות אמריה:
7 ומרימות אמריה
אחיטוב:
8 ואחיטוב הוליד את
צדוק
וצדוק הוליד את
אחימעץ:
9 ואחימעץ הוליד את
עזריה
ועזריה הוליד את
יוחנן:
10 ויוחנן הוליד את
עזריה הוא אשר כהן
בבית אשר בנה
שלמה בירושלים:
11 ויעש עזריה
את יהוחנן
ויהוחנן הוליד את
אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב:
12 ואחיטוב הוליד את
צדוק
וצדוק הוליד את
שלום:
13 ושלום הוליד את
חלקיה
וחלקיה הוליד את
עזריה:
14 ועזריה הוליד את
שריה
ושריה הוליד את
יהוצדק:
15 ויהוצדק הלך
בהגלות יהוה
ביד נבוכדנאצר
את יהודה וירושלים:
16 בני לוי גרשום
קהת ומררי:
17 ואלה שמות בני גרשום
לבני ושמעי:
18 ובני קהת
עמרם יצהר
וחברון ועזיאל:
19 בני מררי
מחלי ומושי
ואלה משפחות הלוי
לתולדותם:
20 לגרשום
לבני בנו יחת
זמה בנו:
21 יואח בנו
עדו בנו
זרח בנו
יאתרי בנו:
22 בני קהת
עמינדב בנו
קרח בנו
אסיר בנו:
23 אלקנה בנו
ואביאסף בנו
אסיר בנו:
24 תחת בנו
אוריאל בנו
עזיה בנו
שאול בנו:
25 ובני אלקנה
עמשי ואחימות:
26 אלקנה בנו
צופי בנו
נחת בנו:
27 אליאב בנו
ירחם בנו
אלקנה בנו:
28 ובני שמואל
הבכור ואביה
השני:
29 בני מררי
מחלי לבני בנו
שמעי בנו
עזא בנו:
30 שמעא בנו
חגיה בנו
עשיה בנו:
31 ואלה אשר העמיד
דויד על שיר בית יהוה
מן אשר הניחו ארון:
32 ויהיו משרתים
לפני משכן אהל מועד
בשיר עד בנות שלמה
בירושלים
ויעמדו על עמדם
כמשפטם:
33 ואלה העומדים
ובניהם
מבני הקהתי
הימן המשורר
בן יואל בן שמואל:
34 בן אלקנה בן יראחם
בן אליאל בן תוח:
35 בן צוף בן אלקנה
בן מחת בן עמשי:
36 בן אלקנה בן יואל
בן עזריה בן צפניה:
37 בן תחת בן אסיר
בן אביאסף בן קרח:
38 בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל:
39 ואסף אחיו
העומד על ימינו
אסף בן ברכיה
בן שמעא:
40 בן מיכאל בן בעסיה
בן מלכיה:
41 בן אתני בן זרח
בן עדיה:
42 בן אתן בן זמה
בן שמעי:
43 בן יחת בן גרשום
בן לוי:
44 ובני מררי אחיהם
על שמאול
איתן בן קישי
בן עבדי בן מלוך:
45 בן חשבי בן אמציה
בן חלקיה:
46 בן אמצי בן בני
בן שמר:
47 בן מחלי בן מושי
בן מררי בן לוי:
48 ואחיהם הלוים
נתונים לכל עבדת
משכן בית האלהים:
49 ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח העולה
ועל מזבח הקטרת
לכל מלאכת קדש הקדשים
ולכפר על ישראל
ככל אשר צוה
משה עבד האלהים:
50 ואלה בני אהרן
אלעזר בנו
פינחס בנו
אבישוע בנו:
51 בוקי בנו
עזי בנו
זרחיה בנו:
52 מרימות בנו
אמריה בנו
אחיטוב בנו:
53 צדוק בנו
אחימעץ בנו:
54 ואלה מושבותם
לטירותם בגבוליהם
לבני אהרן
למשפחת הקהתי
כי להם היה הגורל:
55 ויתנו להם את חברון
בארץ יהודה
ואת מגרשיה
סביבותיה:
56 ואת שדי העיר
ואת חצריה
נתנו לכלב בן יפנה:
57 ולבני אהרן
את ערי מקלט
את חברון
ואת לבנה
ואת מגרשיה
ואת יתיר
ואת אשתמוע
ואת מגרשיה:
58 ואת חילן
ואת מגרשיה
את דביר
ואת מגרשיה:
59 ואת עשן
ואת מגרשיה
ואת בית שמש
ואת מגרשיה:
60 ומשבט בנימן
את גבע
ואת מגרשיה
ואת עלמת
ואת מגרשיה
וענתות
ואת מגרשיה
כל ערי משפחותם
בקהתי שלש עשרה:
61 ולבני קהת
הנשארים ממשפחת השבט
מן חצי השבט
חצי מנשה
בגורל
עשרה ערים:
62 ולבני גרשום
לכל משפחותם
משבט יששכר
ומשבט אשר
ומשבט נפתלי
ומשבט מנשה
בבשן
שלש עשרה ערים:
63 ולבני מררי
לכל משפחותם
משבט ראובן
ומשבט גד
ומשבט זבולן
בגורל
שתים עשרה ערים:
64 ויתנו בני ישראל
ללוים
את הערים
ואת מגרשיהן:
65 ויתנו בגורל
מן משבט בני יהודה
ומן משבט בני שמעון
ומן משבט בני בנימן
את הערים
אשר יקראו בשמות:
66 ולמשפחות בני קהת
ויהי ערי גבולם
משבט אפרים:
67 ויתנו להם
את ערי מקלט
את שכם
ואת מגרשיה
בהר אפרים
ואת גזר
ואת מגרשיה:
68 ואת יקמעם
ואת מגרשיה
את בית חורון
ואת מגרשיה:
69 ואת איילון
ואת מגרשיה
את גת רמון
ואת מגרשיה:
70 ומחצי שבט מנשה
את תענך
ואת מגרשיה
את יבלעם
ואת מגרשיה
לבני משפחת הקהתי
הנשארים:
71 לבני גרשום
ממשפחת חצי שבט מנשה
את גולן בבשן
ואת מגרשיה
ואת עשתרות
ואת מגרשיה:
72 ומשבט יששכר
את קדש
ואת מגרשיה
את דברת
ואת מגרשיה:
73 ואת רמות
ואת מגרשיה
את ענם
ואת מגרשיה:
74 ומשבט אשר
את משאל
ואת מגרשיה
את עבדון
ואת מגרשיה:
75 ואת חוקוק
ואת מגרשיה
את רחב
ואת מגרשיה:
76 ומשבט נפתלי
את קדש בגליל
ואת מגרשיה
את חמון
ואת מגרשיה
את קרית תים
ואת מגרשיה:
77 לבני מררי
הנשארים
משבט זבולן
את רמונו
ואת מגרשיה
את תבור
ואת מגרשיה:
78 ומעבר לירדן יריחו
משבט ראובן
את בצר במדבר
ואת מגרשיה
את יהצה
ואת מגרשיה:
79 ואת קדמות
ואת מגרשיה
את מיפעת
ואת מגרשיה:
80 ומשבט גד
את רמות בגלעד
ואת מגרשיה
את מחנים
ואת מגרשיה:
81 ואת חשבון
ואת מגרשיה
את יעזר
ואת מגרשיה:

פרק ז.

1 ובני יששכר
תולע ופואה
ישוב ושמרון
ארבעה:
2 ובני תולע
עזי ורפאיה
ויריאל ויחמי
ויבסם ושמואל
ראשים לבית אבותם
לתולע
גבורי חיל
לתולדותם
מספרם בימי דויד
עשרים ושנים אלף
ושש מאות:
3 ובני עזי
יזרחיה
ובני יזרחיה
מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה
חמשה כלם
ראשים:
4 ועמם לתולדותם
לבית אבותם
גדודי צבא
לצבא ומלחמה
שלשים ושש אלף
כי נשים רבות
ובנים:
5 ואחיהם
לכל משפחות יששכר
גבורי חיל
מחשבים
לתולדותם
שמונים ושבעה אלף
הכל:
6 בני בנימן
בלע ובכר
ויעדיאל
שלשה:
7 ובני בלע
אצבון ועזי
ועזיאל וירימות
ועירי
חמשה
ראשי בית אבות
גבורי חיל
ומתיחשם
לתולדותם
עשרים ושנים אלף
ושלשים וארבע:
8 ובני בכר
זמירה ויואש
ואליעזר ואלויעיני
ועמרי וירמות
ואביה וענתות
ועלמת
כל אלה בני בכר:
9 ומתיחשם
לתולדותם
לראשי בית אבותם
גבורי חיל
עשרים אלף
ומאתים:
10 בני ידיעאל
בלהן
ובני בלהן
יעוש ובנימן
ואהוד וכנענה
וזתן ותרשיש
ואחישחר:
11 כל אלה בני יעדיאל
לראשי אבות
גבורי חיל
שבעה עשר אלף
ומאתים
יוצאי צבא למלחמה:
12 שופים וחופים
בני עיר
וחשים
בני אהר:
13 בני נפתלי
יחציאל וגוני
ויצר ושלם
בני בלהה:
14 בני מנשה
אשריאל
אשר ילדה
ופלגשו הארמית
ילדה את מכיר
אבי גלעד:
15 ומכיר לקח אשה
לחפים ולשופים
ושם אחותו מעכה
ושם השני צלפחד
ויהי לצלפחד בנות:
16 ותלד מעכה אשת מכיר
בן ושמו פרש
ושם אחיו שרש
ובניו אולם ורקם:
17 ובני אולם
בדן
אלה בני גלעד
בן מכיר בן מנשה:
18 ואחותו מלכת
ילדה את אישהוד
ואת אביעזר
ואת מחלה:
19 ובני שמידע
אחיאן ושכם
וליקחי ואניעם:
20 ובני אפרים
שותלח
ובכרד בנו
ותחת בנו
ואלעדה בנו
ותחת בנו:
21 וזבד בנו
ושותלח בנו
ועזר ואלעד
הרגו אנשי גת
הנולדים בארץ
כי ירדו
לקחת מקניהם:
22 ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים
ויבאו אחיו
לנחמו:
23 ויבא אל אשתו
ותהר
ותלד בן
ויקרא שמו בריעה
כי ברעה היתה
בביתו:
24 ובתו שארה
ותבן את בית חורון
התחתון
ואת העליון
ואת עזן שארה:
25 ורפח בנו
וגם רשף
ותלח בנו
ותחן בנו:
26 לעדן בנו
עמיהוד בנו
אלישמע בנו:
27 נון בנו
יהושע בנו:
28 ואחזתם ומושבותם
בית אל
ובנותיה
ולמזרח נערן
ולמערב גזר
ובנותיה
ושכם
ובנותיה
עד עזה
ובנותיה:
29 וביד בני מנשה
בית שאן
ובנותיה
תענך
ובנותיה
מגדו
ובנותיה
דור
ובנותיה
בהם ישבו
בני יוסף בן ישראל:
30 בני אשר
ימנה וישוה
וישוי ובריעה
ושרח אחותם:
31 ובני בריעה
חבר ומלכיאל
הוא אבי ברזית:
32 ויפלט הוליד את
שומר וחותם
ושוע אחותם:
33 ובני יפלט
פסך ובמהל
ואשות
אלה בני יפלט:
34 ובני שמר
אחי ורהגה
חובה וארם:
35 ובני הלם אחיו
צופח ימנע
ושלש:
36 בני צופח
סוח וחרנפר
ושועל וברי
ויטרן וביארא:
37 בצר והוד
ושמא ושלשה:
38 ובני יתר
יפנה ופספה
וארא:
39 ובני עולא
ארח וחניאל
וריציא:
40 כל אלה בני אשר
ראשי בית אבות
בחורים גבורי חיל
ראשי הנשאים
ומתיחשם
לתולדותם
לצבא למלחמה
מספרם
ששה ועשרים אלף
איש:

פרק ח.

1 ובנימן הוליד את
בלע בכרו
אשבל השני
ואחרח השלישי:
2 נהרא הרביעי
ורפא החמישי:
3 ובני בלע
אדר וגרא
ואבישוע:
4 ונעמן ואחוח:
5 וגרא ושפופן
וחורם:
6 ואלה בני אהוד
הם ראשי אבות
ליושבי גבע
ויגלום אל מנחת:
7 ונעמן ואחיה
וגרא
הוא יגלם
ויולד את עזא
ואת אחיהוד:
8 ושחרים הוליד
בשדי מואב
אחרי שלחו
את חושים ואת בערא
נשיהם:
9 ויולד מהודש אשתו
את יובב
ואת צבים
ואת מישא
ואת מלכם:
10 ואת יעוץ
ואת שכיה
ואת מרמה
אלה בניו
ראשי אבות:
11 ומחושים הוליד
את אביטוב
ואת אלפעל:
12 ובני אלפעל
עבר ומשעם
ושמד הוא בנה
את אונו ואת לוד
ובנותיה:
13 ובריעה ושמע
הם ראשי אבות
ליושבי אילון
הם הבריחו
את יושבי גת:
14 ואחיו
ששק וירמות:
15 וזבדיה וערד
ועדר:
16 ומיכאל וישפה
ויוחא
בני בריעה:
17 וזבדיה ומשלם
וחזקי וחבר:
18 וישמרי ויזליה
ויובב
בני אלפעל:
19 ויקים וזכרי
וזבדי:
20 ואלינעי וצלתי
ואליאל:
21 ועדיה וברעיה
ושמרת
בני שמעי:
22 וישפן ועבר
ואליאל:
23 ועבדון וזכרי
וחנן:
24 וחנניה ואילם
ועכבר:
25 ויפדיה ופנואל
בני ששק:
26 ושמשרי ושחריה
ועתליה:
27 ויערשיה ואליה
וזכרי
בני ירחם:
28 אלה ראשי אבות
לתולדותם
ראשים אלה
ישבו בירושלים:
29 ובגבעון
ישבו אבי גבעון
ושם אשתו מעכה:
30 ובנו הבכור עבדון
וצור וקיש
ובעל ונדב:
31 וגדור ואחיו
ויעיאל וזכר:
32 ומקלות הוליד
את שמעה
וגם הם נגד אחיהם
ישבו בירושלים
עם אחיהם:
33 ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את
יהונתן ואת מלכישוע
ואת אבינדב
ואת אשבעל:
34 ובן יהונתן
מריב בעל
ומריב בעל הוליד את
מיכה:
35 ובני מיכה
פיתון ומלך
ותחרע ואחז:
36 ואחז הוליד את
יהועדה
ויהועדה הוליד את
עלמת ואת עזמות
ואת זמרי
וזמרי הוליד את
מוצא:
37 ומוצא הוליד את
בנא
ורפיה בנו
אלעשה בנו
אצל בנו:
38 ולאצל ששה בנים
ואלה שמותם
עזריקם בכרו
בוכרו וישמעאל
ושערית ועבדיה
וחנן
כל אלה בני אצל:
39 ובני עשק אחיו
אולם בכרו
יעוש השני
ואליפלט השלישי:
40 ובני אולם
אנשי חיל
גבורי יד
ורבי בנים
ובני בנים
מאה וחמשים
כל אלה מבני בנימן:

פרק ט.

1 וכל ישראל
התיחשו
והנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה
הוגלו בעונותם
בבבל:
2 והראשונים

ויחדיו נוסדו יסוד
12 לשון מדברי שקר (כ):
בקרבו לבלי שמוע.
13 ויען יהוה: הנה
עדותיך נאמנו מאד.
14 ביתך נאוה קדש יהוה:
לאורך ימים.
15 הוא יישא ברכה מיהוה
וצדקה מאלהי ישעו.
16 זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב.
17 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם:
ויבוא מלך הכבוד.

מזמור כד.

1 ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה.
2 כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננה.
3 מי יעלה בהר יהוה
ומי יקום במקום קדשו.
4 נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה.
5 ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאלהי ישעו.
6 זה דור דורשו
מבקשי פניך יעקב.
7 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד.
8 מי זה מלך הכבוד
יהוה עזוז וגבור
יהוה גבור מלחמה.
9 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד.
10 מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות
הוא מלך הכבוד.

מזמור כה.

לדוד.

1 אליך יהוה נפשי אשא:
2 אלהי בך בטחתי אל אבושה
אל יעלצו אויבי לי.
3 גם כל קויך לא יבושו
יבושו הבגדים ריק.
4 דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני.
5 הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי
אותך קויתי כל היום.
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם הם.
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר
כחסדך זכר לי אתה
למענך טובך יהוה.
8 טוב וישר יהוה
על כן יורה חטאים בדרך.
9 ידרך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו.
10 כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנוצרים בריתו ועדותיו.
11 למענך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא.
12 מי זה האיש יירא יהוה
יורנו בדרך יבחר.
13 נפשו בטוב תלין
וזרעו יירש ארץ.
14 סוד יהוה ליריאיו
וברית להודיעם.
15 עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת רגלי.
16 פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני.
17 צרות לבבי הרחיבו
ממצוקותי הוציאני.
18 ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי.
19 ראה אויבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני.
20 שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי בך.
21 תם וישר ינצרוני
כי קויתיך.
22 פדה אלהים את ישראל
מכל צרותיו.

מזמור כו.

לדוד.

1 שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד.
2 בחנני יהוה ונסני
צרופה כליותי ולבי.
3 כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך.
4 לא ישבתי עם מתי שוא
ועם נעלמים לא אבוא.
5 שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב.
6 ארחץ בנקיון כפי
ואסובבה את מזבחך יהוה.
7 להשמיע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך.
8 יהוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך.
9 אל תאסף עם חטאים נפשי
ועם אנשי דמים חייי.
10 אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד.
11 ואני בתמי אלך
פדני וחנני.
12 רגלי עמדה במישור
במקהלים אברך יהוה.

---

1 מ: אמרי אל יהוה. 2 מ: תחינתי.

(12) תה. 39: 4.
(13) דה. 32: 36. תה. 135: 14.
(14) תה. 85: 6. 149: 2.
(16) תה. 3: 2.
(17) תה. 27: 4. דה. 26: 12.

---

(1) תה. 27: 5. 31: 20. 32: 7. תה. 17: 8.
(2) תה. 142: 5.
(3) תה. 124: 7.
(4) תה. 17: 8. 57: 1. 61: 4. 135: 5.
(5) תה. 5: 19. תה. 26: 3. 23: 112: 7. 121: 6. תהל. 24. דה. 43: 2.
(8) תה. 37: 34. תהל. 1: 5.
(9) תה. 91: 2. 71: 3. 90: 1.
(10) תהל. 12: 21.
(11) תה. 34: 7. 71: 3. תהל. 4: 6. כה. 4: 10. 11. תהל. 1: 14.
(12) תה. 5: 21. תה. 37: 24.
(14) תה. 9: 10.
(15) תה. 50: 15. דה. 43: 2. 1. תהל. 2: 30.
(16) תהל. 3: 2.

---

(1) תה. 147: 1.
(2) תה. 89: 1.
(3) 1. תהל. 23: 5. תה. 33: 2. 16: 9.
(5) תה. 40: 5. 139: 17. דה. 28: 29. תה. 11: 33. 34.
(6) תה. 73: 22. 94: 8.
(7) תה. 12: 6. 21: 7. תה. 37: 1. 2. 35. 38. 52. 112: 1. 2. תהל. 3: 15.
(8) תה. 56: 2. 83: 18.
(9) תה. 68: 1. 89: 10.
(10) תה. 89: 17. 24. 23: 5. 25: 10. 69: 7. 54: 7. 112: 8.

12 עוף השמים ישכנו מבין עפאים יתנו קולם׃
13 משקה הרים מעליותיך מפרי מעשיך תשבע הארץ׃
14 מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ׃
15 ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד׃
16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע׃
17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה׃
18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים׃
19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו׃
20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער׃
21 הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלתם׃
22 תזרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון׃
23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו עד ערב׃
24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך׃
25 זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות׃
26 שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו׃
27 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו׃
28 תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב׃
29 תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון׃
30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה׃
31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו׃
32 המבט לארץ ותרעיד יגע בהרים ויעשנו׃
33 אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה׃
35 יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה׃

מזמור קה.

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו׃
2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו׃
3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃
4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃
5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו׃
6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו׃
7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃
8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃
9 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק׃
10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃
11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם׃
12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה׃
13 ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם אחר׃
14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃
15 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו׃
16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר׃
17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף׃
18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו׃
19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו׃
20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו׃
21 שמו אדון לביתו ומושל בכל קנינו׃
22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכים׃
23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם׃
24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו משצריו׃
25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו׃
26 שלח משה עבדו אהרן בחר בו׃
27 שמו בם דברי אתותיו ומופתים בארץ חם׃
28 שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו׃
29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם׃
30 שרץ ארצם צפרדעים במחדרי מלכיהם׃
31 אמר ויבא ערב כנם בכל גבולם׃
32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם׃
33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם׃
34 אמר ויבא ארבה וילק בלי מספר׃
35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם׃
36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם׃
37 ויוצאם בכסף וזהב ואין באבטיו כשל׃
38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם׃
39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה׃
40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם׃
41 פתח צור ויזובו מים הלכו בצחות נהר׃
42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו׃
43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו׃
44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים ירשו׃
45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה׃

מזמור קו.

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו׃
3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת׃
4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעתך׃
5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך׃
6 חטאנו עם אבתינו העוינו רשענו׃
7 אבתינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף׃
8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו׃
9 ויגער בים סוף ויחרב ויולכם בתהמות כמדבר׃
10 ויושיעם מיד שונא וייגאלם מיד אויב׃
11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר׃
12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו׃
13 מהרו שכחו מעשיו לא חיכו לעצתו׃
14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון׃
15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם׃
16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה׃
17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם׃
18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים׃
19 יעשו עגל בחורב וישתחוו למסכה׃
20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב׃
21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים׃
22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף׃
23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית׃
24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו׃
25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה׃
26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר׃
27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות׃
28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים׃
29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה׃
30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה׃
31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם׃
33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו׃
34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם׃
35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם׃
36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש׃
37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים׃
38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים׃
39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם׃
40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו׃
41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם׃
42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם׃
43 פעמים רבות יצילם והם ימרו בעצתם וימכו בעונם׃
44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם׃
45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו׃
46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שובי אותם׃
47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך׃
48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה׃

מזמור קז.

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר׃
3 וממדינות קבצם ממזרח וממערב מצפון וממים׃
4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו׃
5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף׃
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם׃
7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב׃
8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב׃
10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל׃
11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו׃
12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר׃
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃
14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק׃
15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
16 כי שבר דלתות נחושה ובריחי ברזל גדע׃
17 אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו׃
18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות׃
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם׃
20 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם׃
21 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
22 וזבחו זבחי תודה וספרו מעשיו ברנה׃
23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים׃
24 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה׃
25 ויאמר ויעמד רוח סערה ותרם גליו׃
26 יעלו שמים ירדו תהומות נפשם במרעה תתמוגג׃
27 יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע׃
28 ויזעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם יוציאם׃
29 יקם סערה לדממה וישתקו גליו׃
30 וישמחו כי יחשו ויבלם אל מחוז חפצם׃
31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
32 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו׃
33 ישם נהרות למדבר ומצאי מים לציה׃
34 ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה׃
35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים׃
36 וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃
37 וזרעו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה׃
38 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט׃
39 ויתמעטו וישחו מעצר רע ויגון׃
40 שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך׃
41 וישגב אביון משוח ויקטן כמו צאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה׃
43 מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה׃

מזמור קח.

1 שיר מזמור לדוד׃
2 נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי׃
3 עורה נבל וכנור אעירה שחר׃
4 אודך בעמים יהוה ואזמרך בלאמים׃
5 כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך׃
6 רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך׃
7 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני׃
8 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד׃
9 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי׃
10 מואב סיר רחצי על אדום אשליך פלשת התרועעי׃
11 מי יובלני עיר מבצר מי נחני עד אדום׃
12 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו׃
13 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם׃
14 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

מזמור קט.

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש׃
2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר׃
3 ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם׃
4 תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה׃
5 וישתו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי׃
6 הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו׃
7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהי לחטאה׃
8 יהי ימיו מעטים פקדתו יקח אחר׃
9 יהי בניו יתומים ואשתו אלמנה׃
10 נוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם׃
11 ינקש נושה לכל אשר לו וישסו זרים יגיעו׃
12 אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו׃
13 יהי זרעו לאחרית במושב אחר ימח שמם׃
14 יזכר עון אבותיו אל ה׳ וחטאת אמו אל תמח׃
15 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם׃
16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לב למותמו׃
17 ויאהב קללה ותבוא לו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו׃
18 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו׃
19 תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרנה׃
20 זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רעים על נפשי׃
21 ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני׃
22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי׃
23 כצל כנטותו הלכתי נערתי כארבה׃
24 ברכי כשלו מצום ובשרי שמן מרזה׃
25 ואני חרפה להמה יראוני יניעון ראשם׃
26 עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך׃
27 וידעו כי יד זאת ידך יהוה עשית׃
28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח׃
29 ילבשו שטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם׃
30 אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו׃
31 כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו׃

מזמור קי.

1 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית אויביך הדם לרגליך׃
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון רד בקרב אויביך׃
3 עמך נדבות ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך׃
4 נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק׃
5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים׃
6 ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה׃
7 מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש׃

מזמור קיא.

1 הללויה אודה יהוה בכל לב בסוד ישרים ועדה׃
2 גדולים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד׃
4 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה׃
5 טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים׃
7 מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו׃
8 סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו׃
10 ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד׃

מזמור קיב.

1 הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך׃
3 הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק׃
5 טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד׃
10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד׃

מזמור קיג.

1 הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה׃
2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם׃
3 ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה׃
4 רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו׃
5 מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות בשמים ובארץ׃
7 מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון׃
8 להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו׃
9 מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה׃

מזמור קיד.

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן׃
5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים׃

---

(12) מש. 52: 8. ירמ. 65: 22. מש. 14: 5. 6.
(13) מש. 100: 4. 135: 2.
(15) שה. 32: 4. ש"ב 6: 14.

(1) מש. 96: 10. 97: 1. 99: 1. ירמ. 52: 7. יחזק. 19: 6. מש. 104: 1. 65: 6. 96: 10.
(2) מש. 145: 6. מש"א 8: 22. מש"ב.

(4) מש. 65: 7. 89: 9.

(1) בר. 32: 35. שמ"א 1: 2. מש. 80: 1.
(2) מש. 7: 6. יחז. 18: 25.
(3) שמ"א 20: 5.
(4) מש. 31: 18. מש"א 15.
(7) מש. 10: 11. 13. 59: 7.
(8) מש. 73: 22. 92: 6.
(9) מש. 4: 11. מש"א 20: 12.

(10) שמ"א 35: 11. ירמ. 28: 3.
(11) 1. מש. 3: 20.
(12) שמ"א 5: 17. מש"א 3: 11. 1. מש. 11: 32. יחז. 12: 5. מש"ב 12:
(14) 1. יחז. 12: 22. ש"ב 11: 1. 2.
(17) מש. 124: 1. 2.
(18) מש. 38: 16.

(20) יחז. 9: 3. מש. 58: 2. 10: 1.
(21) מש"א 27: 1. מש. 23: 7. מש"ב. 17: 15.
(22) מש. 59: 9. 62: 2. 6.
(23) מש. 7: 16. מש"ב. 22: 5: 22.

(1) מש. 100: 1. יחז. 32: 15. 47.

2 ומבחר כל שמיו נבחרו׃
שרי שמיש אלי.
3 אחר אכלו את יקרי מי ידעו׃
ומחלה כל כוכבי אלוהי׃
4 ואחרי כן נשבעו מי מגבעון ויבואו׃
ויעמדו לפני יהוה מי.
5 ויקבצו ויבאו: ואחר מי מי׃
ויבקשו אחרי יהוה אלוהיהם.
6 ויאמר: אחרי אחרי: ואחרי׃
נחרים ומרים ואחרי יהוה׃
7 אחרי אל אי אחר׃
ואחרי אל יהוה אלוהי אבותיהם.
ויבאו: כי נחרים אחרי יהוה׃
8 כי ומחרים ויבאו: ואין לה אחרי׃
ואין אחרי ואחרי לה יהוה׃
9 ויבואו ויבקשו ויבואו אלי׃
ויבקשו: ואין אחרי ואחרי׃
10 ואחרי אחרי אחרי ויהי אחרי׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃
ויבקשו: ואין אחרי ואחרי׃
11 ויבקשו אחרי׃
כי יהיו לנשואי.

מזמור לה.

1 ואחרי ויבקשו ואחרי אחרי׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃
2 ואחרי ויבקשו אחרי: ויבקשו׃
ואחרי ויבקשו אחרי אי ואחרי ואחרי.
3 ואחרי: ויבקשו אחרי יהוה׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃
4 ואחרי אחרי ויבקשו אחרי׃
ויבקשו אחרי יהוה׃
5 ויבקשו אחרי ויבקשו אחרי אי ואחרי יהוה׃
אי ויבקשו אחרי יהוה׃
6 ויבקשו אחרי ואחרי׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃
7 ואחרי אחרי יהוה ואחרי׃
ויבקשו אחרי יהוה׃
8 ואחרי ויבקשו אחרי׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃
9 ואחרי אחרי (ואחרי) אחרי יהוה׃
ואחרי ואחרי ואחרי אחרי יהוה׃
10 ואחרי ויבקשו: ואחרי׃
ואחרי ויבקשו אחרי יהוה׃

---

(3) ואחרי. 96: 4. 97: 9. 135: 5.
(5) אחרי. 1: 9. 10.
(6) ו. ואחרי. 8: 20.
(7) ואחרי. 79: 13. 80: 1. 100: 3. אחרי. 3: 7. 15. 4: 7.
(8) ואחרי. 17: 2. 7. ואחרי. 14: 22. אחרי. 20: 13. אחרי. 6: 16.
(9) ואחרי. 78: 18. 40. 56. ו. ואחרי. 10: 9. ואחרי. 14: 22.
(10) אחרי. 3: 10. 17.
(11) ואחרי. 14: 23. 28. 30. אחרי. 3: 11. 18. 4: 3. 5. 67: 4. 98: 9.

(1) ו. אחרי. 16: 23-33. ואחרי. 3: 33.
(4) ואחרי. 145: 3. 18: 3. 95: 3.
(5) יא. 10: 11. 12. ואחרי. 115: 15. אחרי. 42: 5.
(6) ואחרי. 29: 2.
(7) ואחרי. 29: 1. 2.
(9) ואחרי. 29: 2. 110: 3.
(10) ואחרי. 93: 1. 97: 1. אחרי. 11: 15. 19: 6. ואחרי. 96: 13. 98: 4. 9.

(11) ואחרי. 69: 34. 98: 7.
(13) ואחרי. 67: 4. אחרי. 19: 11.

---

(1) ואחרי. 96: 10. אחר. 60: 9.
(2) ו. אחר. 8: 12. ואחרי. 18: 14. 89: 11.
(3) ואחרי. 18: 8. 50: 3. אחרי. 7: 10. אחרי. 3: 5.
(4) אחרי. 19: 18. ואחרי. 77: 18. 104: 32.
(5) אחרי. 5: 5. ואחרי. 1: 4. ואחרי. 1: 5.
(6) ואחרי. 19: 1. 50: 6.
(7) אחרי. 20: 4. אחרי. 26: 1. ואחרי. 5: 8. 27: 15. אחרי. 1: 6.
(9) ואחרי. 83: 18. אחרי. 18: 11. ואחרי. 95: 3. 96: 4.
(10) ואחרי. 34: 14. 37. 27. 101: 3. אחרי. 5: 15. 12: 9. ואחרי. 31: 23. 37. 28. 145: 20. ואחרי. 2: 8. ואחרי. 37. 39. 40. 27. אחרי. 3: 28. 8. 22. 27.

[1] ואחרי.

לט

1 למנצח לידותון מזמור לדוד׃
2 אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעוד רשע נגדי׃
3 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר׃
4 חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני׃
5 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני׃
6 הנה טפחות נתת ימי וחלדי כאין נגדך
אך כל הבל כל אדם נצב סלה׃
7 אך באיש יתהלך צלם אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם׃
8 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא׃
9 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני׃
10 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃
11 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כלתי׃
12 בתוכחות על עון יסרת כמעש עשו תמס חמודו
אך הבל כל אדם סלה׃
13 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי׃
14 שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני׃

מב

1 למנצח משכיל לבני קרח׃
2 כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים׃
3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃
4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך׃
5 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג׃
6 מה תשוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני׃
7 אלהי עלי נפשי תשתוח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו׃
9 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי׃
10 אמרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
11 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך׃
12 מה תשוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מג

1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועול תפלטני׃
2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃
3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך׃
4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
5 מה תשוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי׃

מד

1 למנצח לבני קרח משכיל׃
2 אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃
3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם׃
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם׃
5 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב׃
6 בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס׃
7 כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני׃
8 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות׃
9 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה׃
10 אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃
11 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו׃
12 נתתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו׃
13 תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם׃
14 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
15 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים׃
16 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני׃
17 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם׃
18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך׃
19 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך׃
20 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות׃
21 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר׃
22 הלא אלהים יחקר זאת הוא ידע תעלמות לב׃
23 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה׃
24 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח׃
25 למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו׃
26 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו׃
27 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך׃

מה

1 לדוד׃ למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות׃
2 רחש לבי דבר טוב אני מעלליי למלך לשוני עט סופר מהיר׃
3 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם׃
4 חגר חרבך על ירך גבור הודך והדרך׃
5 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה וצדק ותורך נוראות ימינך׃
6 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך׃
7 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך׃
8 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך׃
9 מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי שן מנו שמחוך׃
10 בנות מלכים ביקרותיך עמדה שגל לימינך באופיר׃
11 שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך׃
12 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו׃
13 ובת צר במנחה פני עשירי עם׃
14 כל כבודה בת מלך פנימה מחשבי זהב לבושה׃
15 לרקמות תובל אחריה רעותיה מובאות לך׃
16 תובלנה בשמחה ועלזות תבאינה בהיכל מלך׃
17 תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ׃
18 אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך לעולם ועד׃

מו

1 למנצח לבני קרח עלמות שיר׃
2 אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד׃
3 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים׃
4 יהמו ויחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה׃
5 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון׃
6 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר׃
7 המו גוים מלכות נתן בקולו תמוג ארץ׃
8 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃
9 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ׃
10 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש׃
11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ׃
12 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה׃

מז

1 למנצח לבני קרח מזמור׃
2 כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה׃
3 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ׃
4 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו׃
5 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה׃
6 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר׃
7 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו׃
8 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל׃
9 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו׃
10 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה׃

מח

1 שיר מזמור לבני קרח׃
2 גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃
3 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃
4 אלהים בארמנותיה נודע למשגב׃
5 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃
6 המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו׃
7 רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃
8 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש׃
9 כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה׃
10 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃
11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃
12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃
13 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃
14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה לספר לדור אחרון׃
15 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

מט

1 למנצח לבני קרח מזמור׃
2 שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד׃
3 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון׃
4 פי ידבר חכמות והגיון לבי תבונות׃
5 אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי׃
6 למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני׃
7 הבוטחים על חילם וברב עשרם יתהללו׃
8 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו׃
9 ויקר פדות נפשם וחדל לעולם׃
10 ויחי עוד לנצח לא יראה השחת׃
11 כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם׃
12 קרבם בתימו לעולם משכנותם לדר ודר קראו בשמותם על אדמות׃
13 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו׃
14 זה דרכם כסלמו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׃
15 כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל לו׃
16 אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה׃
17 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׃
18 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׃
19 כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך׃
20 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור׃
21 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו׃

נ

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו׃
2 מציון מכלל יופי אלהים הופיע׃
3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל ומסביביו נשערה מאד׃
4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו׃
5 אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח׃
6 ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה׃
7 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי׃
8 לא על זבחיך אוכיחך ועולותיך לנגדי תמיד׃
9 לא אקח מביתך פר מעדרותיך עתודים׃
10 כי לי כל חיתו יער בהמות בהרי אלף׃
11 ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי׃
12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלואה׃
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה׃
14 זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך׃
15 וקרא אלי ביום צרה אחלצך ותכבדני׃
16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך׃
17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך׃
18 אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך׃
19 פיך שלחת ברע ולשונך תצמד מרמה׃
20 תשב באחיך תדבר בן אמך תתן דפי׃
21 אלה עשית ואחריש דמיתה היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך׃
22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל׃
23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים׃

נא

1 למנצח משכיל לדוד׃
2 בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד בית אבימלך׃
3 למה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום׃
4 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה׃
5 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה׃
6 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה׃
7 גם אל יתצך לנצח יחתך וסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה׃
8 וראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו׃
9 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו ויבטח בשפע עשרו יתעז במותו׃
10 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃
11 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך׃

נב

1 למנצח על מחלת משכיל לדוד׃
2 אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עול אין עושה טוב׃
3 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃
4 כלו סג יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד׃
5 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו׃
6 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חונך הבישות כי אלהים מאסם׃
7 מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

נג

1 למנצח בנגינות משכיל לדוד׃
2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מסתתר עמנו׃
3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃
4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃
5 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃
6 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃
7 ישב הרעה לשוררי באמתך הצמיתם׃
8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃
9 כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

נד

1 למנצח בנגינות משכיל לדוד׃
2 בבוא הזיפים ויאמרו אל שאול הלא דוד מתחבא עמנו׃
3 אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני׃
4 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי׃
5 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה׃
6 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי׃
7 ישב הרעה לשוררי באמתך הצמיתם׃
8 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב׃
9 כי מכל צרה הצילני ובאויבי ראתה עיני׃

---

1 מ: מיצחק׃ 2 מ: בני׃ 3 מ: לכפרים׃

4 מ: מחסום׃

(11) נשא 22: 28. מה 112: 4. מלכ 4: 18.
(12) מה 33: 1. 30: 4.

(1) מה 33: 3. 96: 1. נה 42: 10. מק 15: 11. מה 77: 14. 86: 10. 105: 5. 136: 4. 139: 14. מק 15: 6. נה 59: 16. 63: 5.
(2) נה 52: 10. לה 2: 30. 31. נה 62: 2. לש 3: 25. 26. נה 1: 54. 55. 72. נה 49: 6. 52: 10. לה 2: 30. 31: 3. 6. קה 13: 47. 28: 28. 28.
(3) מה 33: 1. 30: 4.
(4) מה 95: 1. 100: 1.
(6) מה 10: 10. 1. קה 15: 28. ב. קה 29: 27.
(7) מה 96: 11. מלכ.
(8) נה 55: 12.
(9) מה 96: 10. 13.

(1) מה 93: 1. מק 25: 22. מה 18: 10. 80: 1.
(2) מה 97: 9.

(3) דה 28: 58. לכה 15: 4.
(4) נשא 36: 5–7.
(5) מה 99: 9. 1. קה 28: 2. מה 132: 7. חה 19: 2.
(6) לי 15: 1. מק 14: 15. 15: 25. 1. מה 7: 9. 12: 18.
(7) מק 33: 9.
(8) מה 14: 20. לי 46: 28.
קה 3: 7. מק 32: 2. מלכ. 20: 12. 24. מה 9: 20.
(9) מה 89: 5. מק 15: 2. 4: 11. 9: 1. מלכ. 18: 14. 1. מה. 1. 89: 1.

(1) מה 89: 1.
(2) 1. מה. 18: 14. 1. מה. 34: 3. 118: 28.

(1) מה 95: 1. 98: 4.
(3) מה 119: 73. 139: 13. מלכ 149: 2. 1ק 2: 10. מה 95: 7. 34: 30. 31.
(4) מה 66: 13. 116: 17–19.
(5) מה 136: 1. מלכ 89: 1.

8 כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא׃
9 כַּבֵּד אֶת־יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל־תְּבוּאָתֶךָ׃
10 וְיִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ׃
11 מוּסַר יְהוָה בְּנִי אַל־תִּמְאָס וְאַל־תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ׃
12 כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶאֱהַב יְהוָה יוֹכִיחַ וּכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה׃
13 אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא חָכְמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה׃
14 כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כֶּסֶף וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ׃
15 יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל־חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ בָהּ׃
16 אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃
17 דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃
18 עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃
19 יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃
20 בְּדַעְתּוֹ תְּהֹמוֹת נִבְקָעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ־טָל׃
21 נְצֹר תּוּשִׁיָּה וּמְזִמָּה אַל־יָלוּזוּ מֵעֵינֶיךָ
שְׁמֹר׃
22 וְחַיּוּ נַפְשֶׁךָ וְחֵן לְגַרְגְּרֹתֶיךָ׃[1]
23 אָז תֵּלֵךְ לָבֶטַח דַּרְכֶּךָ וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף׃
24 אִם־תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּחֵד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ׃
25 אַל־תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם וּמִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא׃
26 כִּי יְהוָה יִהְיֶה בְכִסְלֶךָ וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלָּכֶד׃

[1] ג: מזמותיך.

(3) מד. 97: 10. שה. 23: 6. 1: שה. 12: 20. 21. מד. 40: 4. 125: 5.
(4) משה 7:23. ד. קה. 2: 19.
(5) מד. 18: 27. משה 6: 17.
(6) מד. 119: 1.
(8) מד. 75: 10. יז. 21: 12. מד. 48: 2. 8.

(1) משה. 2: 23. 1. שה. 9: 16. מד. 18: 6.
(2) מד. 27: 9. 69: 17. 71: 2. 88: 23. 102: 4. נד. 40: 6–8. שה. 1: 10.
(3) מד. 119: 83. שה. 4: 14. נשה. 30: 30. מד. 31: 10. 1: 13.
(4) מד. 37: 2. 102: 11.
(5) נשה. 19: 20. 1: 4. 8.
(6) נשה. 30: 29. נד. 34: 11. 2: 14.
(7) מד. 77: 4. 38: 11.
(8) קה. 26: 11. 23: 12.
(9) מד. 42: 3. 80: 5.
(10) מד. 30: 7.
(11) נשה. 14: 2. מד. 109: 23. 144: 4. משה. 6: 12. מד.
(12) מד. 102: 26. 9: 7. 1: 5. 19: 135: 13.
(13) נד. 60: 10. 1: 12. נד. 40: 2.
(14) מד. 79: 1.
(15) 1. שה. 8: 43. מד. 138: 4. נד. 60: 3.
(16) נד. 60: 1. 2.
(17) נשה. 1: 6. 11. 2: 8.
(18) 1. 15: 4. 1. שה. 10: 11. מד. 22: 31. נד. 43: 21.
(19) שה. 26: 15. מד. 14: 2. 33: 13. 14.
(20) מד. 79: 11.
(21) מד. 22: 22.
(23) נשה. 21: 21.
(24) נד. 38: 10. מד. 90: 2. שה. 1: 12.
(25) שה. 1: 1. 2: 1. שה. 1: 10.
(26) נד. 34: 4. 51: 9. 65: 17. 66: 22. 1. 8: 20. 3: 7. 10–12. מד. 102: 12.

יהוה לְכָבוֹד יְחַקְּרוּ מְלָכִים׃ חֲקַר
כה כז דְּבַר לְהַכְבִּיד כָּבוֹד׃
27 אֲכֹל דְּבַשׁ לֹא טוֹב׃
וְחֵקֶר לְכָבוֹד כְּבוֹדָם׃
28 כְּעִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה
אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ׃

כו

1 כַּשֶּׁלֶג בַּקַּיִץ וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר
כו כָּן לֹא נָאוֶה לִכְסִיל כָּבוֹד׃
2 כַּצִּפּוֹר לָנוּד כַּדְּרוֹר לָעוּף
כֵּן קְלָלָה חִנָּם לֹא תָבוֹא׃
3 שׁוֹט לַסּוּס מֶתֶג לַחֲמוֹר
וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים׃
4 אַל תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַּם אָתָּה׃
5 עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
פֶּן יִהְיֶה חָכָם בְּעֵינָיו׃
6 מְקַצֵּץ רַגְלַיִם סְפֵה חָמָס
שֹׁתֶה יְהוֹנָתָן מִשְׁלֹחֵי כְסִיל׃
7 שׁוֹקֵי פִסֵּחַ נְבוֹנָה בְּפִי כְסִילִים׃
כֵּן מָשָׁל בְּפִי מוּסָרִים׃
8 צְרוֹר אֶבֶן לְמַרְגֵּמָה
כֵּן נוֹתֵן לִכְסִיל כָּבוֹד׃
9 חֹחַ עָלָה בְּיַד שִׁכּוֹר
וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים׃
10 רַב מְכַאֵב כֹּל וְשֹׂכֵר כְּסִיל
וְשֹׂכֵר עֹבְרִים׃
11 כְּכֶלֶב שָׁב עַל קֵיאוֹ
כְּסִיל שֹׁנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ׃
12 חָכָם אִישׁ אַתָּה רָאִיתָ
תִּקְוָה לְכְסִיל מִמֶּנּוּ׃
13 אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדָּרֶךְ
אַרְיֵה בֵּין הָרְחֹבוֹת׃
14 הַדֶּלֶת תָּסוֹב עַל צִירָהּ
וְעָצֵל עַל מִטָּתוֹ׃
15 טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת
עָמַל הוּא לְהָשִׁיבָהּ אֶל פִּיהוּ׃

(27) מלא. 3: 6. חב. 13: 8. מד. 1: 17.
(28) פס. 69: 36.

—

(1) פס. 103: 22. 104: 1. 146: 1.
(3) פס. 130: 8. נב. 33: 24. משל 9: 2. 6. חב. 2: 5. 10. 11. כה. 7: 47. פא. 15: 26. פס. 147: 3. נז. 17: 14.
(4) פס. 34: 22. 56: 13. 5: 12.
(5) נב. 40: 31.
(6) פס. 146: 7.
(7) פס. 147: 19.
(8) פא. 34: 6. 7. פד. 14: 18. דה. 5: 10. נשב. 9: 17. פס. 86: 15. נז. 32: 18.
(9) פס. 30: 5. נב. 57: 16. יג. 3: 5. פס. 7: 18.
(10) חע. 9: 13.
(11) פס. 57: 10. יא. 3: 18.
(12) נב. 43: 25. פס. 7: 18.
(13) מלא. 3: 17.
(14) פס. 78: 39. חב. 3: 19. משל. 12: 7.
(15) פס. 90: 5. 6. ו. שיר. 1: 24. נשע. 14: 1. 2. חב. 1: 10. 11.
(16) נשע. 7: 10. 20: 9. פא. 20: 6.
(18) דה. 7: 9.
(19) פס. 11: 4. 47: 2. דב. 4: 25. 34: 35.
(20) פס. 148: 2. 78: 25. משל 6: 10. חב. 1: 14.
(21) חב. 32: 2. פד. 5: 14. פס. 68: 17. דב. 7: 9. 10. חב. 1: 14.
(22) פס. 145: 10. פס. 103: 1.

—

(1) פס. 103: 1. 104: 35. 93: 1.
(2) דב. 7: 9. נב. 40: 22. 45: 12.
(3) חב. 9: 6. נב. 19: 1. פס. 18: 10.
(4) חב. 1: 7. ח. פא. 2: 11. 6: 17.
(5) נשע. 26: 7. 38: 4. 6. פס. 24: 2. 136: 6. משל. 1: 9. חב. 7: 19.
(7) חב. 8: 1.
(8) חב. 8: 5. נשע. 38: 10. 11.

9 They are a graceful garland for your head,
and pendants for your neck.
10 My child, if sinners entice you,
do not consent.
11 If they say, "Come with us,
let us lie in wait for blood,
let us ambush the innocent[a] without reason;
12 like Sheol let us swallow them alive,
and whole, like those who go down to the Pit;
13 we shall find all precious wealth,
we shall fill our houses with spoil;
14 you shall cast in your lot among us,
we will all have one purse"—
15 my child, do not walk in the way with them,
hold back your foot from their paths;
16 for their feet run to evil,
and they make haste to shed blood.
17 For in vain is a net spread
in the sight of any bird;
18 but these lie in wait for their own blood,
they set an ambush for their own lives.
19 Such are the ways of everyone who is greedy for unjust gain;
it takes away the life of its possessors.

20 Wisdom cries out in the street;
in the squares she raises her voice;
21 at the busiest corner she cries out;
at the entrance of the city gates she speaks:
22 "How long, O simple ones, will you love simplicity?
How long will scoffers delight in scoffing
and fools hate knowledge?
23 Give heed to my reproof;
I will pour out my thoughts to you;
I will make my words known to you.
24 Because I have called and you refused,
have stretched out my hand and no one heeded,
25 and you ignored all my counsel
and would have none of my reproof,
26 I also will laugh at your calamity;
I will mock when panic strikes you,
27 when panic strikes you like a storm,
and your calamity comes like a whirlwind,
when distress and anguish come upon you.
28 Then they will call to me, but I will not answer;
they will seek me diligently, but will not find me.
29 Because they hated knowledge
and did not choose the fear of the LORD,
30 would have none of my counsel
and despised all my reproof,
31 they shall eat the fruit of their way
and be sated with their own devices.
32 For waywardness kills the simple,
and the complacency of fools destroys them;
33 but those who listen to me will live securely,
and will be at ease from fear of evil."

2 My child, if you receive my words
and treasure up my commandments within you,
2 turning your ear to wisdom
and inclining your heart to understanding;
3 yes, if you call out for insight
and raise your voice for understanding;
4 if you seek it like silver
and search for it as for hidden treasures;
5 then you will understand the fear of the LORD
and find the knowledge of God.
6 For the LORD gives wisdom;
from his mouth come knowledge and understanding;
7 he stores up sound wisdom for the upright;
he is a shield to those who walk blamelessly,
8 guarding the paths of justice
and preserving the way of his faithful ones.
9 Then you will understand righteousness and justice
and equity, every good path;

---

(9) Sir. 26: 10. Isa. 33: 7.
(10) Ps. 22: 5. Ex. 9: 11. 15.
(13) Isa. 147: 8. 65: 9. 10.
(14) Ex. 1: 29. 30. 3: 18. 22.
(15) Ps. 9: 13. Isa. 23: 5.
(16) Isa. 24: 6.
(18) Jer. 30: 26.
(19) Ex. 1: 14. Isa. 38: 12.
(20) Lk. 45: 7.
(21) Isa. 38: 39. Jer. 1: 20. 3: 9. Ps. 136: 8. 25. 147: 9. Isa. 28: 5.
(23) Ex. 3: 19.
(24) Jer. 3: 19.
(26) Isa. 41: 1.
(27) Isa. 136: 25. 145: 15. 147: 9.
(29) Isa. 34: 14. 15. Jer. 146: 4. Jer. 12: 7.
(30) Lk. 32: 15. Isa. 37: 9.
(31) Ex. 1: 31.
(32) Jer. 3: 10. Isa. 144: 5.
(33) Isa. 63: 4. 146: 2.
(35) Isa. 37: 38. Jer. 2: 22. Isa. 104: 1.

(1) 1. Ex. 16: 8–22. Lk. 12: 4. Isa. 145: 4. 5. 11.
(2) Isa. 77: 12. 119: 27.
(4) Isa. 27: 8.
(5) Isa. 77: 11.
(7) Lk. 26: 9.
(8) Ex. 1: 72.
(9) Ex. 17: 2. 22: 16. Lk. 26: 3. 28: 13. 35: 11. Ex. 11: 73. Ex. 6: 17.

ואמרתיך שמרתי עבדך׃
10 בכל לבבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃
33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃
41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך׃
ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי׃
43 ואשמרה תמיד תורתך לעד ולעולם ועד׃
44 והלכתי לרחבה כי פקודיך דרשתי׃
45 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
46 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
47 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
48 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
49 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
50 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
51 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
52 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
53 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
54 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
55 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
56 חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
57 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
58 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
59 חבלי רשעים עודוני תורתך לא שכחתי׃
60 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
61 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
62 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
63 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
64 טעם טוב ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
65 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃
66 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך׃
80 יהי לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃
81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃
97 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 לעולם תחכמני מצותך כי לעולם היא לי׃
99 לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃
100 לישישים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 לכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 לא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
103 לחכי אמרתך נעמו משוש לפי מדבש׃
104 לפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
105 לנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 לשמור משפטי צדקך נשבעתי ואקימה׃
107 לעני אנכי עד מאד יהוה חיני כדברך׃
108 לרצון נדבות פי יהוה ומשפטיך למדני׃
109 לפי תמיד נפשי ותורתך לא שכחתי׃
110 לי נתנו רשעים פח ומפקודיך לא תעיתי׃
111 לעולם עדותיך נחלתי לעד כי משוש לבי הנה׃
112 לעשות חקיך לעולם עקב׃
113 לבי שנאתי ותורתך אהבתי׃
114 לסתרי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
115 לכו מני מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 לאמרתך סמכני וחיני ואל תבישני משברי׃
117 לעזרני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 לשוגים חקיך ממאסם כי שקר תרמיתם׃
119 לסיגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃
120 לפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃
121 לעשות משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 לערבון טוב בעבדך אל יעשקני זדים׃
123 לישועתך כלו עיני ולאמרת צדקך׃
124 לעשות עם עבדך כחסדך וחקיך למדני׃
125 לי עבד אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 לעת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 לכן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 לכל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
129 לפלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 לפתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 לפיך פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃
132 לפנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 לאשרי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 לפקודיך עשוני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 לפניך האר פניך ולמדני את חקיך׃
136 לפלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
137 לצדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 לצדק צויתה עדותיך ואמונה מאד׃
139 לצרי שכחו דבריך ועבדך אהבם׃
140 לצרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 לקטן אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 לצדקך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 לצר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 לעולם צדק עדותיך הבינני ואחיה׃
145 לבי קראתי ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 לך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 לנשף קדמתי ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 לפניך עיני קדמו אשמורות לשיח באמרתך׃
149 לקולי שמע כחסדך יהוה כמשפטיך חיני׃
150 לרדפי משפט קרבו מתורתך רחקו׃
151 לך יהוה כל מצותיך אמת׃
152 לראשון ידעתי מעדותיך כי לעד יסדתם׃
153 לעניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 לריבי ריבה וגאלני לאמרתך חיני׃
155 לרשעים רחוקה ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 לרחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 לרדפי ולצרי רבים מעדותיך לא נטיתי׃
158 לרואים אתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 לכי יהוה אהבתי פקודיך כחסדך חיני׃
160 לראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
161 לשרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 לשלל אנכי שש על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 לשקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 לשבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 לשלום רב אהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 לישועתך יהוה קויתי ומצותיך עשיתי׃
167 לשמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד׃
168 לשמור פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃
169 לפניך תקרב רנתי יהוה כאמרתך הבינני׃
170 לפניך תבוא תחנתי כאמרתך הצילני׃
171 לשפתי תבענה תהלה כי תלמדני חקיך׃
172 לשוני תען אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 לעזרני ידך היתה כי פקודיך בחרתי׃
174 לישועתך יהוה געגעתי ותורתך שעשעי׃
175 לתחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 לתעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני׃
1 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה׃
2 יהוה מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה׃
3 יהוה חצי גבור שחות עם רתמים׃
4 יהוה אוי לי כי גרתי משכי עם שכנתי אהלי קדר׃
5 יהוה רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום׃
6 יהוה אני שלום וכי אדבר המה למלחמה׃
7 יהוה אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
8 יהוה עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
9 יהוה אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
10 יהוה הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
11 יהוה יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
12 יהוה יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
13 יהוה יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
14 יהוה יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃
15 יהוה שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
16 יהוה עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
17 יהוה ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו׃
18 יהוה שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
19 יהוה כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
20 יהוה שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
21 יהוה יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
22 יהוה למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
23 יהוה למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃
24 יהוה שאתי עיני אל ההרים משם יבא עזרי׃
25 יהוה עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
26 יהוה אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
27 יהוה הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
28 יהוה יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
29 יהוה יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
30 יהוה יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
31 יהוה יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃
32 יהוה שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך׃
33 יהוה עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם׃
34 יהוה ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדו׃
35 יהוה שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה׃
36 יהוה כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד׃
37 יהוה שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך׃
38 יהוה יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך׃
39 יהוה למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך׃
40 יהוה למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך׃
41 יהוה שאתי עיני אל ההרים משם יבא עזרי׃
42 יהוה עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
43 יהוה אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
44 יהוה הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
45 יהוה יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך׃
יהוה יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃

שיר למעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים׃
1 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה׃
2 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
4 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
5 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
6 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
7 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
8 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
9 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
10 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
11 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
12 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
13 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
14 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
15 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
16 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
17 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
18 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
19 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
20 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
21 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
22 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
23 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
24 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
25 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
26 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
27 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
28 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
29 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
30 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
31 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
32 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
33 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
34 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
35 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
36 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
37 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
38 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
39 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
40 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
41 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
42 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
43 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
44 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
45 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים׃

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
1 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ׃
אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃

---

(11) בר. 13: 15. 15: 18.
(12) בר. 34: 30. שה. 7: 7. 26: 5. בר. 11: 9.
(14) בר. 35: 5. 12: 17. 20: 3. 7.
(16) בר. 41: 54. בר. 26: 26. 26. בר. 3: 1. שו. 4: 16.
(17) בר. 45: 5. 50: 20. 37: 28. 36.
(18) בר. 39: 20. 40: 15.
(19) בר. 41: 25.
(20) בר. 41: 14.
(21) בר. 41: 40.
(23) בר. 46: 6. שה. 78: 51. 106: 22.
(24) שמ. 1: 7.
(25) שמ. 1: 8. שמר.
(26) שמ. 3: 10. 4: 12. 14. שה. 16: 5. 17: 5.
(27) שמ. שמ. 8–12. שה. 78: 43. שמר. 106: 22.
(28) שמ. 10: 22. שה. 99: 7. 78: 44.
(29) שמ. 7: 20. שה. 78: 45.
(30) שמ. 8: 6. שה. 78: 45.
(31) שמ. 8: 17. 24. שה. 78: 45.
(32) שמ. 9: 23. 25. שה. 78: 48.
(33) שה. 78: 47.
(34) שמ. 10: 4. 13. 14. שה. 78: 46.
(36) שמ. 12: 29. שה. 78: 51. בר. 49: 3.
(37) שמ. 12: 35.
(38) שמ. 12: 33.
(39) שמ. 13: 21. שמר. 12: 9. 107: 1. 118: 1. 136: 1.
(40) שמ. 16: 12. שמר. שה. 78: 18. 24. 25. 27.
(41) שמ. 17: 6. שה. 20: 11. שה. 78: 15. 16. 1. שה. 10: 4.
(42) בר. 15: 14.
(44) שה. 6: 10. 11. שר. 13: 7. שמר. שה. 78: 55.
(45) שה. 4: 1. 40. 6: 21–25.

(1) 1. תהל. 16: 34. שה. 107: 1. 118: 1. 136: 1.

2 Rich and poor meet together;
the LORD is the maker of them all.
3 A prudent man foresees evil and hides himself;
but the simple pass on and suffer for it.
4 The reward of humility and the fear of the LORD
is riches and honor and life.
5 Thorns and snares are in the way of the perverse;
he who guards his soul will be far from them.
6 Train up a child in the way he should go;
even when he is old he will not depart from it.
7 The rich rules over the poor,
and the borrower is the slave of the lender.
8 He who sows injustice will reap calamity,
and the rod of his fury will fail.
9 He who is generous will be blessed,
for he gives some of his food to the poor.
10 Drive out a scoffer, and contention will leave;
quarrels and insults will end.
11 He who loves purity of heart
and whose speech is gracious
will have the king for his friend.
12 The eyes of the LORD keep watch over knowledge,
but he frustrates the words of the faithless.
13 The sluggard says, "There is a lion outside!
I will be killed in the public square!"
14 The mouth of an adulteress is a deep pit;
he who is under the LORD's wrath will fall into it.
15 Folly is bound up in the heart of a child,
but the rod of discipline will drive it far from him.
16 He who oppresses the poor to increase his wealth
and he who gives gifts to the rich
will come to poverty.

17 Pay attention and listen to the words of the wise;
apply your heart to what I teach,
18 for it is pleasing when you keep them
in your heart
and have all of them ready on your lips.
19 So that your trust may be in the LORD,
I teach you today, even you.
20 Have I not written thirty sayings for you,
sayings of counsel and knowledge,
21 teaching you true and reliable words,
so that you can give sound answers
to those who sent you?
22 Do not exploit the poor because they are poor
and do not crush the needy in the courts,
23 for the LORD will take up their case
and will plunder those who plunder them.
24 Do not befriend a hot-tempered man,
do not associate with one easily angered,
25 or you may learn his ways
and get yourself ensnared.
26 Do not be one of those who shake hands
and put up security for debts;
27 if you lack the means to pay,
even your bed will be taken from under you.
28 Do not move the ancient boundary stone
set up by your forefathers.
29 Do you see a man skilled in his work?
He will serve before kings;
he will not serve before unknown men.

(2) ס. 40: 5.
(3) ס. 15: 2. ב. 24: 16. ירמ. 6: 9.
(4) ס. 119: 132.
(6) ס. 26: 40. ו. ס. 8: 47. בר. 9: 5.
(7) ס. 14: 11. 12.
(8) ש. 20: 14. ס. 9: 16.
(9) ס. 14: 21. ס. 18: 15. שה. 1: 4. נה. 63: 11–14.
(10) ס. 14: 30.
(11) ס. 14: 27. 28. 15: 5.
(12) ס. 14: 31. 15: 1.
(13) ס. 15: 24. 16: 2. 17: 2. ס. 78: 11.
(14) ס. 11: 4. 33. ס. 78: 18. ו. ס. 10: 6.
(15) ס. 11: 31. ס. 78: 29. נה. 10: 16.
(16) ס. 16: 1. ס. ב.
(17) ס. 16: 31. 32. ס. 11: 6.
(18) ס. 16: 35. 46.
(19) ס. 32: 4.
(20) ו. 2: 11. ק. 1: 23.
(21) ס. 78: 11. 12.
(22) ס. 78: 51. 105: 23. 27.
(23) ס. 32: 10. 11. 32. ס. 9: 19. 25. 10: 10. ס.
(24) ס. 8: 7. ו. 3: 19. ש. 20: 6. ס. 3: 18.
(25) ס. 14: 2. 27.
(26) ס. 14: 28. ס. 95: 11. ש. 20: 15. ס. 3: 11. 18. ס. 6: 8. ס. 32: 40.
(27) ס. 26: 33. ס. 44: 11. ש. 20: 23.
(28) ס. 25: 2. 3. 31: 16. ס. 4: 3. 32: 17. ס. 9: 10. ס. 2: 14.
(30) ס. 25: 7. 8.
(31) ס. 25: 11–13. 20: 13. 13: 5. 22: 30.
(32) ס. 20: 3. 13. ס. 81: 7. ס. 20: 12. ס. 37: 3. 26.
(33) ס. 20: 10.
(34) ס. 1: 21. 27. 28. 29. ס. 7: 2. 16. ס. 2: 2.
(35) ס. 2: 2: 3. 5. 6. נה. 2: 6. ו. ס. 5: 6.
(36) ס. 2: 12. 13. 17. 19. 3: 6. 7. ס. 23. 33. ס. 7: 16. ס. 2: 3. 14. 15.
(37) ד. ס. 16: 3. נה. 57: 5. ש. 16. 20. 20. 26. ס. 17: 7. ס. 32: 17. ד. ס. 11: 15. ו. ס. 10: 20.

38 וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ׃
39 נִאַצְתָּ בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
40 פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרוֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃
41 שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃
42 הֲרִימוֹתָ יְמִין צוֹרְרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
43 אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתָהוּ בַּמִּלְחָמָה׃
44 הִשְׁבַּתָּ מִטְהָרוֹ וְכִסֵּא לָאָרֶץ מָגַרְתָּ׃
45 קִצַּרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו קָלוֹן סֶלָה׃
46 עַד מָתַי יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כָּאֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
47 זְכָר מָה חָלְדִּי עַל מָה שָׁוְא בָּרָאתָ כָּל בְּנֵי אָדָם׃
48 מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃

תפלה למשה.

תהלים פה.

1 תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
2 בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
3 תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
4 כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
5 זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
7 כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
8 שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
9 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
10 יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
11 מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
12 לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
13 שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃
14 שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃
15 שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
16 יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃
17 וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃
18 יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃

---

(38) תה. 35: 33.
(39) שו. 20: 18. 30. 31. רש. 17: 7. תה. 15: 39. שו. 20: 30.
(40) ש"ב 2: 14. תה. 89. 59. 62. תה. 9: 29. (41) ש"ב 2: 14. שה. 9: 27. תה. 80.
(43) ש"ב 2: 16. שה. 19: 27. תה. 89.
(44) ש"ב 3: 9. 14: 3. 6: 7. 10: 10. שה. 9: 27. תה. 80.
(45) רש. 26: 41. 42. ש"ב 2: 18. תה. 51: 1. 69: 16. שה. 63: 7. ישע. 3: 32.
(46) תה. 9: 9. איכ. 3: 42: 12. 36.
(47) ו' בר. 16: 35. 36.
(48) תה. 41: 13.

---

(1) תה. 106: 1. 118: 1. 136: 1. 119: 1. 68. תה. 19: 17.
(2) תה. 106: 10.
(3) תה. 106: 47. שה. 43: 5. איכ. 29: 14. 31: 8. 10. שו. 27. 39: 27. 28.
(4) תה. 107: 40. תה. 32: 10.
(6) תה. 107: 13. 19. 28. תה. 50: 15. תה. 5: 15.
(7) רש. 8: 21.
(8) תה. 107: 15. 21. 31.
(9) תה. 34: 10. קה. 1: 53.
(10) קה. 1: 79. שה. 36: 8. (11) ישע. 3: 42. תה. 73: 24. 13. 88: 3.
119: 24. קה. 7: 30. בר. 20: 7. 27.
(12) תה. 22: 11. שה. 63: 5.
(13) תה. 107: 6. 19. 28.
(14) תה. 68: 6. 146: 7. בר. 12: 7. תהל. 26: 16. תהל. 7.
(15) תה. 107: 8. 21. 31.
(16) שה. 45: 2.
(17) ישע. 3: 39.
(18) שה. 33: 20. 22. תה. 91. 3.

19 ואלה תולדות עשו הוא אדום:
20 עשו לקח את נשיו מבנות כנען: את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי:
21 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית: ויולד לו את רעואל:
22 ויהי בני אליפז תימן ואומר צפו וגעתם ומזה:
23 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו:
24 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח:
25 אלה היו אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז:
26 ואלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה היו בני עדה:
27 ואלה בני רעואל נחת זרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו:
28 אלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח:
29 אלופי חרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה:
30 אלוף דישן אלוף איצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר:
31 ואלה מלכו בטרם מלך למלכה לבני ישראל:
32 ויולך בלע בן בעור ושם עירו דנהבה:
33 וימת בלע ויולך תחתיו יובב בן זרח מבצרה:
34 וימת יובב ויולך תחתיו חשם מארץ התימני:
35 וימת חשם ויולך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית:
36 וימת הדד ויולך תחתיו שמלה ממשקה:
37 וימת שמלה ויולך תחתיו שאול מרחבות הנהר:
38 וימת שאול ויולך תחתיו בעל חנן בן עכבור:
39 וימת בעל חנן בן עכבור ויולך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב:
40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמותם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת:
41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן:
42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר:
43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:

פרשה לו.

ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר:
1 ואלה שמות בני עשו הבכור אליפז לעדה אשת עשו ואת רעואל בת ישמעאל:
2 ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי:
3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית:
4 ותלד עדה לאליפז את עשו ואת רעואל ילדה:
5 ואהליבמה ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען:
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו:
7 כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה להם ארץ מגורים מפני מקניהם:
8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
9 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר:
10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו:
11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז:
12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו:
13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה היו אלה בני בשמת אשת עשו:

(19) ס"פ. 107: 6. 13. 28.
(20) ד. ס"פ. 20: 4. 5. ס"פ. 147: 15. 18. ס"פ 8: 8. ס"פ. 30: 2. 103: 3. נ"ה. 33: 28. 30. ס"פ. 30: 3. 49: 15. 56: 13. 103: 4.
(21) ס"פ. 107: 8. 15. 31.
(22) ס"ת. 7: 12. ס"פ. 50: 14. 116: 17. ק"ת. 13: 15. ס"פ. 9: 11. 73: 28. 118: 17.
(25) ס"פ 1: 4.
(26) ס"פ. 22: 14. 119: 28. נ"ה. 2: 10.
(28) ס"פ. 107: 6. 13. 19.
(29) ס"פ. 89: 9. ס"פ 8: 26.
(31) ס"פ. 107: 8. 15. 21.
(32) ס"פ. 22: 22. 25. 111: 1.
(33) ו. ס"ת. 17: 1. 7.
(34) ק"ת. 13: 10. 14: 3. 19: 25.
(35) ס"פ. 114: 8. ז"ת. 41: 18.
(38) ק"ת. 12: 2. 17: 16. 20. ס"פ. 1: 7.
(39) ד. ס"ת. 10: 32.
(40) נ"ה. 12: 21. 24.
(41) ו. ק"ת. 2: 8. ס"פ. 113: 7. 8. 78: 52.
(42) נ"ה. 22: 19. ס"פ. 52: 6. 58: 10. נ"ה. 5: 16. ס"פ. 63: 11. ס"ת. 10: 11. ש"פ. 3: 19.
(43) ס"פ. 64: 9. 14. 9: 12. ס"פ. 14: 9.

(1) ס"פ. 57: 7.
(2) ס"פ. 57: 8–11.
(5) ס"פ. 57: 5. 11.
(6) ס"פ. 60: 5. ס"ת. 8.
(8) ק"ת. 49: 10.
(10) ס"פ. 60: 9.
(13) ס"פ. 60: 12.

תהלים פרק

למנצח: מזמור לדוד: שיר חנוכת הבית לאסף.

1 אגדל ידיך: כי דליתני: ולא שמחת אויבי לי:
2 יהוה אלהי שועתי אליך: ותרפאני: יהוה העלית מן שאול נפשי: חייתני מיורדי בור:
3 זמרו ליהוה חסידיו: והודו לזכר קדשו:
4 כי רגע באפו חיים ברצונו: בערב ילין בכי: ולבקר רנה:
5 ואני אמרתי בשלותי: בל אמוט לעולם:
6 יהוה ברצונך העמדתה לגבי עז: הסתרת פניך הייתי נבהל:
7 אליך יהוה אקרא: ואל אדני אתחנן:
8 מה בצע בדמי: ברדתי אל שחת: היודך עפר: היגיד אמתך:
9 שמע יהוה וחנני: יהוה היה עזר לי:
10 הפכת מספדי למחול לי: פתחת שקי: ותאזרני שמחה:
11 למען יזמרך כבוד: ולא ידום: יהוה אלהי לעולם אודך:

תהלים פרק

למנצח: שיר לדוד:

1 בך יהוה חסיתי: אל אבושה לעולם: בצדקתך פלטני:
2 הטה אלי אזנך: מהרה הצילני: היה לי לצור מעוז: לבית מצודות להושיעני:
3 כי סלעי ומצודתי אתה: ולמען שמך תנחני ותנהלני:
4 תוציאני מרשת זו טמנו לי: כי אתה מעוזי:
5 בידך אפקיד רוחי: פדית אותי יהוה אל אמת:
6 שנאתי השמרים הבלי שוא: ואני אל יהוה בטחתי:
7 אגילה ואשמחה בחסדך: אשר ראית את עניי: ידעת בצרות נפשי:
8 ולא הסגרתני ביד אויב: העמדת במרחב רגלי:
9 חנני יהוה כי צר לי: כעס אבדה עיני נפשי ובטני:
10 כי כלו ביגון חייי: ושנותי באנחה: כשל בעוני כחי: ועצמותי עששו:
11 מכל צוררי הייתי חרפה: ולשכניי מאד: ופחד למכריי: רואי בחוץ נדדו ממני:
12 נשכחתי כמת מלב: הייתי כאבד כלי:
13 כי שמעתי דבת רבים: מגור מסביב: בהוסדם יחדו עלי: לקחת נפשי זמו:
14 ואני עליך בטחתי יהוה: אמרתי אלהי אתה:
15 בידיך עתותי: הצילני מיד אויבי ומרדפי:
16 האירה פניך בעבדך: הושיעני בחסדך:
17 יהוה אל אבוש כי קראתיך: יבשו רשעים: ידמו לשאול:
18 תאלמנה שפתי שקר: הדוברות על צדיק עתק גאוה ובוז:
19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך: פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
20 תסתירם בסתר פניך מרכסי איש: תצפנם בסכה מריב לשונות:
21 ברוך יהוה: כי הפלה חסדו לי בעיר מצור:
22 ואני אמרתי בחפזי: נגרזתי מנגד עיניך: אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך:
23 אהבו את יהוה כל חסידיו: אמונים נצר יהוה: ומשלם על יתר עושה גאוה:
24 חזקו ויאמץ לבבכם: כל המיחלים ליהוה:

תהלים פרק

משכיל לדוד:

1 אשרי נשוי פשע: כסוי חטאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: ואין ברוחו רמיה:
3 כי החרשתי בלו עצמותי: בשאגתי כל היום:
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך: נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה:
5 חטאתי אודיעך: ועוני לא כסיתי: אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה: ואתה נשאת עון חטאתי סלה:
6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא: רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו:
7 אתה סתר לי מצר תצרני: רני פלט תסובבני סלה:
8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך: איעצה עליך עיני:
9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין: במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך:
10 רבים מכאובים לרשע: והבוטח ביהוה חסד יסובבנו:
11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים: והרנינו כל ישרי לב:

תהלים פרק

רננו צדיקים ביהוה: לישרים נאוה תהלה:

1 הודו ליהוה בכנור: בנבל עשור זמרו לו:
2 שירו לו שיר חדש: היטיבו נגן בתרועה:
3 כי ישר דבר יהוה: וכל מעשהו באמונה:
4 אהב צדקה ומשפט: חסד יהוה מלאה הארץ:
5 בדבר יהוה שמים נעשו: וברוח פיו כל צבאם:
6 כנס כנד מי הים: נתן בנאדות תהומות:
7 ייראו מיהוה כל הארץ: ממנו יגורו כל יושבי תבל:
8 כי הוא אמר ויהי: הוא צוה ויעמד:
9 יהוה הפיר עצת גוים: הניא מחשבות עמים:
10 עצת יהוה לעולם תעמד: מחשבות לבו לדר ודר:
11 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו: העם בחר לנחלה לו:
12 יהוה משמים השקיף: ראה את כל בני אדם:
13 ממכון שבתו השגיח: אל כל יושבי הארץ:
14 היוצר יחד לבם: המבין אל כל מעשיהם:
15 אין המלך נושע ברב חיל: גבור לא ינצל ברב כח:
16 שקר הסוס לתשועה: ובשפע חילו לא ימלט:
17 הנה עין יהוה אל יראיו: למיחלים לחסדו:
18 להציל ממות נפשם: ולחיותם ברעב:
19 נפשנו חכתה ליהוה: עזרנו ומגננו הוא:
20 כי בו ישמח לבנו: כי בשם קדשו בטחנו:
21 יהי חסדך יהוה עלינו: כאשר יחלנו לך:

תהלים פרק

לדוד: בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך:

1 אברכה את יהוה בכל עת: תמיד תהלתו בפי:
2 ביהוה תתהלל נפשי: ישמעו ענוים וישמחו:
3 גדלו ליהוה אתי: ונרוממה שמו יחדו:
4 דרשתי את יהוה ויענני: ומכל מגוריי הצילני:
5 הביטו אליו ונהרו: ופניהם אל יחפרו:
6 זה עני קרא ויהוה שמע: ומכל צרותיו הושיעו:
7 חונה מלאך יהוה סביב ליראיו: ויחלצם:
8 טעמו וראו כי טוב יהוה: אשרי הגבר יחסה בו:
9 יראו את יהוה קדשיו: כי אין מחסור ליראיו:
10 כפירים רשו ורעבו: ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב:
11 לכו בנים שמעו לי: יראת יהוה אלמדכם:
12 מי האיש החפץ חיים: אהב ימים לראות טוב:
13 נצר לשונך מרע: ושפתיך מדבר מרמה:
14 סור מרע ועשה טוב: בקש שלום ורדפהו:
15 עיני יהוה אל צדיקים: ואזניו אל שועתם:
16 פני יהוה בעשי רע: להכרית מארץ זכרם:
17 צעקו וייהוה שמע: ומכל צרותם הצילם:
18 קרוב יהוה לנשברי לב: ואת דכאי רוח יושיע:
19 רבות רעות צדיק: ומכולם יצילנו יהוה:
20 שומר כל עצמותיו: אחת מהנה לא נשברה:
21 תמותת רשע רעה: ושונאי צדיק יאשמו:
22 פודה יהוה נפש עבדיו: ולא יאשמו כל החוסים בו:

תהלים פרק

לדוד: ריבה יהוה את יריבי: לחם את לוחמי:

1 החזק מגן וצנה: וקומה בעזרתי:
2 והרק חנית וסגר לקראת רדפי: אמר לנפשי ישעתך אני:
3 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי: יסגו אחור וייחפרו חושבי רעתי:
4 יהיו כמוץ לפני רוח: ומלאך יהוה דוחה:
5 יהי דרכם חשך וחלקלקות: ומלאך יהוה רודפם:
6 כי חנם טמנו לי שחת רשתם: חנם כרו לנפשי:
7 תבואהו שואה לא ידע: ורשתו אשר טמן תלכדו: בשואה יפול בה:
8 ונפשי תגיל ביהוה: תשיש בישועתו:
9 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך: מציל עני מחזק ממנו: ועני ואביון מגזלו:
10 יקומון עדי חמס: אשר לא ידעתי ישאלוני:
11 משלמים לי רעה תחת טובה: שכול לנפשי:
12 ואני בחלותם לבושי שק: עניתי בצום נפשי: ותפלתי על חיקי תשוב:
13 כרע כאח לי התהלכתי: כאבל אם קודר שחותי:
14 ובצלעי שמחו ונאספו: נאספו עלי נכים ולא ידעתי: קרעו ולא דמו:
15 בחנפי לעגי מעוג: חרק עלי שניהם:
16 אדני כמה תראה: השיבה נפשי משאיהם: מכפירים יחידתי:
17 אודך בקהל רב: בעם עצום אהללך:
18 אל ישמחו לי אויבי שקר: שונאי חנם יקרצו עין:
19 כי לא שלום ידברו: ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון:
20 ויפצו עלי פיהם: אמרו האח האח ראתה עינינו:
21 ראית יהוה אל תחרש: אדני אל תרחק ממני:
22 הקיצה ועורה למשפטי: אלהי ואדני לריבי:
23 שפטני כצדקך יהוה אלהי: ואל ישמחו לי:
24 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו: אל יאמרו בלענוהו:
25 יבשו וייחפרו יחדו: שמחי לרעתי: ילבשו בושת וכלמה: המגדילים עלי:
26 ירנו וישמחו חפצי צדקי: ויאמרו תמיד יגדל יהוה: החפץ שלום עבדו:
27 ולשוני תהגה צדקתך: כל היום תהלתך:

תהלים פרק

למנצח: לעבד יהוה לדוד:

1 נאם פשע לרשע בקרב לבי: אין פחד אלהים לנגד עיניו:
2 כי החליק אליו בעיניו: למצא עונו לשנוא:
3 דברי פיהו און ומרמה: חדל להשכיל להיטיב:
4 און יחשוב על משכבו: יתיצב על דרך לא טוב: רע לא ימאס:
5 יהוה בהשמים חסדך: אמונתך עד שחקים:
6 צדקתך כהרי אל: משפטיך תהום רבה: אדם ובהמה תושיע יהוה:
7 מה יקרה חסדך אלהים: ובני אדם בצל כנפיך יחסיון:
8 ירוין מדשן ביתך: ונחל עדניך תשקם:
9 כי עמך מקור חיים: באורך נראה אור:
10 משוך חסדך ליודעיך: וצדקתך לישרי לב:
11 אל תבוא רגל גאוה: ויד רשעים אל תנדני:
12 שם נפלו פעלי און: דחו ולא יכלו קום:

תהלים פרק

לדוד: אל תתחר במרעים: אל תקנא בעושי עולה:

1 כי כחציר מהרה ימלולון: וכירק דשא יבולון:
2 בטח ביהוה ועשה טוב: שכן ארץ ורעה אמונה:
3 והתענג על יהוה: ויתן לך משאלות לבך:
4 גול על יהוה דרכך: ובטח עליו והוא יעשה:
5 והוציא כאור צדקך: ומשפטך כצהרים:
6 דום ליהוה והתחולל לו: אל תתחר במצליח דרכו: באיש עושה מזמות:
7 חדל מאף ועזוב חמה: אל תתחר אך להרע:
8 כי מרעים יכרתון: ומקוי יהוה המה יירשו ארץ:
9 ועוד מעט ואין רשע: והתבוננת על מקומו ואינו:
10 ועניים יירשו ארץ: והתענגו על רוב שלום:
11 זומם רשע לצדיק: וחורק עליו שניו:
12 אדני יהוה ישחק לו: כי ראה כי יבא יומו:
13 חרב פתחו רשעים: ודרכו קשתם: להפיל עני ואביון: לטבח ישרי דרך:
14 חרבם תבוא בלבם: וקשתותם תשברנה:
15 טוב מעט לצדיק: מהמון רשעים רבים:
16 כי זרועות רשעים תשברנה: ותומך צדיקים יהוה:
17 יודע יהוה ימי תמימים: ונחלתם לעולם תהיה:
18 לא יבושו בעת רעה: ובימי רעבון ישבעו:
19 כי רשעים יאבדו: ואויבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו:
20 לוה רשע ולא ישלם: וצדיק חונן ונותן:
21 כי מבורכיו ירשו ארץ: ומקוללו יכרתו:
22 מיהוה מצעדי גבר כוננו: ודרכו יחפץ:
23 כי יפול לא יוטל: כי יהוה סומך ידו:
24 נער הייתי גם זקנתי: ולא ראיתי צדיק נעזב: וזרעו מבקש לחם:
25 כל היום חונן והלוה: וזרעו לברכה:
26 סור מרע ועשה טוב: ושכון לעד:
27 כי יהוה אוהב משפט: ולא יעזוב את חסידיו: לעולם נשמרו: וזרע רשעים נכרת:
28 צדיקים יירשו ארץ: וישכנו לעד עליה:
29 פי צדיק יהגה חכמות: ולשונו תדבר משפט:
30 תורת אלהיו בלבו: לא תמעד אשוריו:
31 צופה רשע לצדיק: ומבקש להמיתו:
32 יהוה לא יעזבנו בידו: ולא ירשיענו בהשפטו:
33 קוה אל יהוה ושמור דרכו: וירוממך לרשת ארץ: בהכרת רשעים תראה:
34 ראיתי רשע עריץ: ומתערה כאזרח רענן:
35 ואעבר והנה איננו: ואבקשהו ולא נמצא:
36 שמר תם וראה ישר: כי אחרית לאיש שלום:
37 ופשעים נשמדו יחדו: אחרית רשעים נכרתה:
38 ותשועת צדיקים מיהוה: מעוזם בעת צרה:
39 ויעזרם יהוה ויפלטם: יפלטם מרשעים ויושיעם: כי חסו בו:

תהלים פרק

מזמור לדוד: להזכיר:

1 יהוה אל בקצפך תוכיחני: ואל בחמתך תיסרני:
2 כי חציך נחתו בי: ותנחת עלי ידך:
3 אין מתם בבשרי: מפני זעמך אין שלום בעצמותי: מפני חטאתי:
4 כי עונותי עברו ראשי: כמשא כבד יכבדו ממני:
5 הבאישו נמקו חבורותי: מפני אולתי:
6 נעויתי שחותי עד מאד: כל היום קודר הלכתי:
7 כי כסלי מלאו נקלה: ואין מתם בבשרי:
8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד: שאגתי משאון לבי:
9 אדני נגדך כל תאותי: ואנחתי ממך לא נסתרה:
10 לבבי סחרחר עזבני כחי: ואור עיני גם הוא אין אתי:
11 אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו: וקרובי מרחוק עמדו:
12 ויקושו מבקשי נפשי: ודורשי רעתי דברו הוות: ומרמות כל היום יהגו:
13 ואני כחרש לא אשמע: וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואהי כאיש אשר לא שמע: ואין בפיו תוכחות:
15 כי לך יהוה הוחלתי: אתה תענה אדני אלהי:
16 כי אמרתי פן ישמחו לי: בעד מוט רגלי עלי הגדילו:
17 כי אני לצלע נכון: ומכאובי נגדי תמיד:
18 כי עוני אגיד: אדאג מחטאתי:
19 ואויבי חיים עצמו: ורבו שנאי שקר:
20 ומשלמי רעה תחת טובה: ישטנוני תחת רדפי טוב:
21 אל תעזבני יהוה: אלהי אל תרחק ממני:
22 חישה לעזרתי: אדני תשועתי:

תהלים פרק

למנצח: לידותון: מזמור לדוד:

1 אמרתי אשמרה דרכי: מחטוא בלשוני: אשמרה לפי מחסום: בעוד רשע נגדי:
2 נאלמתי דומיה: החשיתי מטוב: וכאבי נעכר:
3 חם לבבי בקרבי: בהגיגי תבער אש: דברתי בלשוני:
4 הודיעני יהוה קצי: ומדת ימי מה היא: אדעה מה חדל אני:
5 הנה טפחות נתת ימי: וחלדי כאין נגדך: אך כל הבל כל אדם נצב סלה:
6 אך באין יתהלך איש: אך הבל יהמיון: צופן יצבר ולא ידע מי יאספם:
7 ועתה מה קויתי אדני: תוחלתי לך היא:
8 מכל פשעי הצילני: חרפת נבל אל תשימני:
9 נאלמתי לא אפתח פי: כי אתה עשית:
10 הסר מעלי נגעך: מתגרת ידך אני כליתי:
11 בתוכחות על עון יסרת איש: ותמס כעש חמודו: אך הבל כל אדם סלה:
12 שמעה תפלתי יהוה: והאזינה שועתי: אל דמעתי אל תחרש: כי גר אנכי עמך: תושב ככל אבותי:
13 שעה ממני ואבליגה: בטרם אלך ואיננה:

תהלים פרק

קוה קויתי יהוה: ויט אלי ושמע שועתי:

1 ויעלני מבור שאון: מטיט היון: ויקם על סלע רגלי: כונן אשרי:
2 ויתן בפי שיר חדש: תהלה לאלהינו: יראו רבים וייראו: ויבטחו ביהוה:
3 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו: ולא פנה אל רהבים: ושטי כזב:
4 רבית עשית אתה יהוה אלהי: נפלאותיך ומחשבותיך אלינו: אין ערוך אליך: אגידה ואדברה עצמו מספר:
5 זבח ומנחה לא חפצת: אזנים כרית לי: עולה וחטאה לא שאלת:
6 אז אמרתי הנה באתי: במגלת ספר כתוב עלי:
7 לעשות רצונך אלהי חפצתי: ותורתך בתוך מעי:
8 בשרתי צדק בקהל רב: הן שפתי לא אכלא: יהוה אתה ידעת:
9 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי: אמונתך ותשועתך אמרתי: לא כחדתי חסדך ואמתך: מקהל רב:
10 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני: חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
11 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר: השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות: עצמו משערות ראשי: ולבי עזבני:
12 רצה יהוה להצילני: יהוה לעזרתי חושה:
13 יבשו וייחפרו יחדו: מבקשי נפשי לספותה: יסגו אחור ויכלמו: חפצי רעתי:
14 ישמו על עקב בשתם: האמרים לי האח האח:
15 ישישו וישמחו בך: כל מבקשיך: יאמרו תמיד יגדל יהוה: אהבי תשועתך:
16 ואני עני ואביון: אדני יחשב לי: עזרתי ומפלטי אתה: אלהי אל תאחר:

תהלים פרק

למנצח: מזמור לדוד:

1 אשרי משכיל אל דל: ביום רעה ימלטהו יהוה:
2 יהוה ישמרהו ויחייהו: ואשר יאשר בארץ: ואל תתנהו בנפש אויביו:
3 יהוה יסעדנו על ערש דוי: כל משכבו הפכת בחליו:
4 אני אמרתי יהוה חנני: רפאה נפשי כי חטאתי לך:
5 אויבי יאמרו רע לי: מתי ימות ואבד שמו:
6 ואם בא לראות שוא ידבר לבו: יקבץ און לו: יצא לחוץ ידבר:
7 יחד עלי יתלחשו כל שונאי: עלי יחשבו רעתי:
8 דבר בליעל יצוק בו: ואשר שכב לא יוסיף לקום:
9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו: אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
10 ואתה יהוה חנני והקימני: ואשלמה להם:
11 בזאת ידעתי כי חפצת בי: כי לא ירוע אויבי עלי:
12 ואני בתומי תמכת בי: ותציבני לפניך לעולם:
13 ברוך יהוה אלהי ישראל: מן העולם ועד העולם: אמן ואמן:

תהלים פרק

למנצח: משכיל לבני קרח:

1 כאיל תערג על אפיקי מים: כן נפשי תערג אליך אלהים:
2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי: מתי אבוא ואראה פני אלהים:
3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה: באמר אלי כל היום איה אלהיך:
4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי: כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים: בקול רנה ותודה המון חוגג:
5 מה תשתוחחי נפשי: ותהמי עלי: הוחילי לאלהים כי עוד אודנו: ישועות פני:
6 אלהי עלי נפשי תשתוחח: על כן אזכרך מארץ ירדן: וחרמונים מהר מצער:
7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך: כל משבריך וגליך עלי עברו:
8 יומם יצוה יהוה חסדו: ובלילה שירה עמי: תפלה לאל חיי:
9 אומרה לאל סלעי: למה שכחתני: למה קודר אלך: בלחץ אויב:
10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי: באמר אלי כל היום איה אלהיך:
11 מה תשוחחי נפשי: ומה תהמי עלי: הוחילי לאלהים כי עוד אודנו: ישועות פני ואלהי:

תהלים פרק

שפטני אלהים: וריבה ריבי מגוי לא חסיד: מאיש מרמה ועול תפלטני:

1 כי אתה אלהי מעוזי: למה זנחתני: למה קודר אלך: בלחץ אויב:
2 שלח אורך ואמתך: המה ינחוני: יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך:
3 ואבואה אל מזבח אלהים: אל אלהי שמחת גילי: ואודך בכנור אלהים אלהי:
4 מה תשוחחי נפשי: ומה תהמי עלי: הוחילי לאלהים כי עוד אודנו: ישועות פני ואלהי:

תהלים פרק

למנצח: לבני קרח: משכיל:

1 אלהים באזנינו שמענו: אבותינו ספרו לנו: פעל פעלת בימיהם: בימי קדם:
2 אתה ידך גוים הורשת: ותטעם: תרע לאמים ותשלחם:
3 כי לא בחרבם ירשו ארץ: וזרועם לא הושיעה למו: כי ימינך וזרועך: ואור פניך כי רצית בם:
4 אתה הוא מלכי אלהים: צוה ישועות יעקב:
5 בך צרינו ננגח: בשמך נבוס קמינו:
6 כי לא בקשתי אבטח: וחרבי לא תושיעני:
7 כי הושעתנו מצרינו: ומשנאינו הבישות:
8 באלהים הללנו כל היום: ושמך לעד נודה סלה:
9 אך זנחת ותכלימנו: ולא תצא בצבאותינו:
10 תשיבנו אחור מני צר: ומשנאינו שסו למו:
11 תתנינו כצאן מאכל: ובגוים זריתנו:
12 תמכר עמך בלא הון: ולא רבית במחיריהם:
13 תשימנו חרפה לשכנינו: לעג וקלס לסביבותינו:
14 תשימנו משל בגוים: מנוד ראש בלאמים:
15 כל היום כלמתי נגדי: ובושת פני כסתני:
16 מקול מחרף ומגדף: מפני אויב ומתנקם:
17 כל זאת באתנו: ולא שכחנוך: ולא שקרנו בבריתך:
18 לא נסוג אחור לבנו: ותט אשרינו מנתיבתך:
19 כי דכיתנו במקום תנים: ותכס עלינו בצלמות:
20 אם שכחנו שם אלהינו: ונפרש כפינו לאל נכר:
21 הלא אלהים יחקר זאת: כי הוא יודע תעלמות לב:
22 כי עליך הרגנו כל היום: נחשבנו כצאן טבחה:
23 עורה למה תישן אדני: הקיצה אל תזנח לנצח:
24 למה פניך תסתיר: תשכח עניינו ולחצנו:
25 כי שחה לעפר נפשנו: דבקה לארץ בטננו:
26 קומה עזרתה לנו: ופדנו למען חסדך:

תהלים פרק

למנצח: על שושנים לבני קרח: משכיל: שיר ידידות:

1 רחש לבי דבר טוב: אמרתי מעשי למלך: לשוני עט סופר מהיר:
2 יפיפית מבני אדם: הוצק חן בשפתותיך: על כן ברכך אלהים לעולם:
3 חגור חרבך על ירך גבור: הודך והדרך:
4 והדרך צלח רכב: על דבר אמת וענוה וצדק: ותורך נוראות ימינך:
5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו: בלב אויבי מלך:
6 כסאך אלהים עולם ועד: שבט מישר שבט מלכותך:
7 אהבת צדק ותשנא רשע: על כן משחך אלהים אלהיך: שמן ששון מחבריך:
8 מר ואהלות קציעות כל בגדותיך: מן היכלי שן מנו שמחוך:
9 בנות מלכים ביקרותיך: נצבה שגל לימינך: בכתם אופיר:
10 שמעי בת וראי והטי אזנך: ושכחי עמך ובית אביך:
11 ויחמד המלך יפיך: כי הוא אדניך והשתחוי לו:
12 ובת צור במנחה: פני עשירי עם:
13 כל כבודה בת מלך פנימה: מלבושה: מחשבי זהב לבושה:
14 לרקמות תובל למלך: בתולות רעותיה אחריה: מובאות לך:
15 תובלנה בשמחה ועלזה: תבאינה בהיכל מלך:
16 תחת אבותיך יהיו בניך: תשיתמו לשרים בכל הארץ:
17 אזכירה שמך בכל דור ודור: על כן עמים יהודוך לעולם ועד:

תהלים פרק

לבני קרח: שיר עלמות:

1 אלהים לנו מחסה ועז: עזרה בצרות נמצא מאד:
2 על כן לא נירא בהמיר ארץ: ובמוט הרים בלב ימים:
3 יהמו ויחמרו מימיו: ירעשו הרים בגאותו: סלה:
4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים: קדש משכני עליון:
5 אלהים בקרבה בל תמוט: יעזרה אלהים לפנות בקר:
6 המו גוים מלכו נתן בקולו: תמוג ארץ:
7 יהוה צבאות עמנו: משגב לנו אלהי יעקב סלה:
8 לכו חזו מפעלות יהוה: אשר שם שמות בארץ:
9 משבית מלחמות עד קצה הארץ: קשת ישבר וקצץ חנית: מרכבות ישרף באש:
10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים: ארום בגוים ארום בארץ:
11 יהוה צבאות עמנו: משגב לנו אלהי יעקב סלה:

תהלים פרק

למנצח: לבני קרח: מזמור:

1 כל העמים תקעו כף: הריעו לאלהים בקול רנה:
2 כי יהוה עליון נורא: מלך גדול על כל הארץ:
3 ירד עמים תחתינו: ולאמים תחת רגלינו:
4 יבחר לנו את נחלתנו: את גאון יעקב אשר אהב סלה:
5 עלה אלהים בתרועה: יהוה בקול שופר:
6 זמרו אלהים זמרו: זמרו למלכנו זמרו:
7 כי מלך כל הארץ אלהים: זמרו משכיל:
8 מלך אלהים על גוים: אלהים ישב על כסא קדשו:
9 נדיבי עמים נאספו: עם אלהי אברהם: כי לאלהים מגני ארץ: מאד נעלה:

תהלים פרק

שיר מזמור לבני קרח:

1 גדול יהוה ומהלל מאד: בעיר אלהינו הר קדשו:
2 יפה נוף משוש כל הארץ: הר ציון ירכתי צפון: קרית מלך רב:
3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב:
4 כי הנה המלכים נועדו: עברו יחדו:
5 המה ראו כן תמהו: נבהלו נחפזו:
6 רעדה אחזתם שם: חיל כיולדה:
7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש:
8 כאשר שמענו כן ראינו: בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו: אלהים יכוננה עד עולם סלה:
9 דמינו אלהים חסדך: בקרב היכלך:
10 כשמך אלהים כן תהלתך: על קצוי ארץ: צדק מלאה ימינך:
11 ישמח הר ציון: תגלנה בנות יהודה: למען משפטיך:
12 סובו ציון והקיפוה: ספרו מגדליה:
13 שיתו לבכם לחילה: פסגו ארמנותיה: למען תספרו לדור אחרון:
14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד: הוא ינהגנו על מות:

תהלים פרק

למנצח: לבני קרח: מזמור:

1 שמעו זאת כל העמים: האזינו כל יושבי חלד:
2 גם בני אדם גם בני איש: יחד עשיר ואביון:
3 פי ידבר חכמות: והגיון לבי תבונות:
4 אטה למשל אזני: אפתח בכנור חידתי:
5 למה אירא בימי רע: עון עקבי יסבני:
6 הבוטחים על חילם: וברב עשרם יתהללו:
7 אח לא פדה יפדה איש: לא יתן לאלהים כפרו:
8 ויקר פדות נפשם: וחדל לעולם:
9 ויחי עוד לנצח: לא יראה השחת:
10 כי יראה חכמים ימותון: יחד כסיל ובער יאבדו: ועזבו לאחרים חילם:
11 קרבם בתימו בתיהם לדור ודור: קראו בשמותם עליהם אדמות:
12 ואדם ביקר בל ילין: נמשל כבהמות נדמו:
13 זה דרכם כסל למו: ואחריהם בפיהם ירצו סלה:
14 כצאן לשאול שתו מות: ירעם ויררו בם ישרים לבקר: וצורם לבלות שאול מזבל לו:
15 אך אלהים יפדה נפשי: מיד שאול כי יקחני סלה:
16 אל תירא כי יעשר איש: כי ירבה כבוד ביתו:
17 כי לא במותו יקח הכל: לא ירד אחריו כבודו:
18 כי נפשו בחייו יברך: ויודך כי תיטיב לך:
19 תבוא עד דור אבותיו: עד נצח לא יראו אור:
20 אדם ביקר ולא יבין: נמשל כבהמות נדמו:

תהלים פרק

מזמור לאסף:

1 אל אלהים יהוה דבר: ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו:
2 מציון מכלל יופי: אלהים הופיע:
3 יבא אלהינו ואל יחרש: אש לפניו תאכל: ומסביביו נשערה מאד:
4 יקרא אל השמים מעל: ואל הארץ לדין עמו:
5 אספו לי חסידי: כרתי בריתי עלי זבח:
6 ויגידו השמים צדקו: כי אלהים שפט הוא סלה:
7 שמעה עמי ואדברה: ישראל ואעידה בך: אלהים אלהיך אנכי:
8 לא על זבחיך אוכיחך: ועולותיך לנגדי תמיד:
9 לא אקח מביתך פרים: מעדרותיך עתודים:
10 כי לי כל חיתו יער: בהמות בהרי אלף:
11 ידעתי כל עוף הרים: וזיז שדי עמדי:
12 אם ארעב לא אמר לך: כי לי תבל ומלואה:
13 האוכל בשר אבירים: ודם עתודים אשתה:
14 זבח לאלהים תודה: ושלם לעליון נדריך:
15 וקרא אלי ביום צרה: אחלצך ותכבדני:
16 ולרשע אמר אלהים: מה לך לספר חקי: ותשא בריתי על פיך:
17 ואתה שנאת מוסר: ותשלך דברי אחריך:
18 אם ראית גנב ותרץ עמו: וחלקך עם מנאפים יהבך:
19 פיך שלחת ברע: ולשונך תצמיד מרמה:
20 תשב באחיך תדבר: בבן אמך תתן דופי:
21 אלה עשית ואחריש: היות היות אמרת אהיה כמוך: אוכיחך ואערכה לעיני:
22 בינו נא זאת שכחי אלוה: פן אטרף ואין מציל:
23 זובח תודה יכבדני: ושם דרך אראנו בישע אלהים:

תהלים פרק

למנצח: על מחלת לענות: משכיל לדוד:

1 בבוא אליו נתן הנביא: כאשר בא אל בת שבע:
2 חנני אלהים כחסדך: כרוב רחמיך מחה פשעי:
3 הרבה כבסני מעוני: ומחטאתי טהרני:
4 כי פשעי אני אדע: וחטאתי נגדי תמיד:
5 לך לבדך חטאתי: והרע בעיניך עשיתי: למען תצדק בדברך: תזכה בשפטך:
6 הן בעון חוללתי: ובחטא יחמתני אמי:
7 הן אמת חפצת בטוחות: ובסתם חכמה תודיעני:
8 תחטאני באזוב ואטהר: תכבסני ומשלג אלבין:
9 תשמיעני ששון ושמחה: תגלנה עצמות דכית:
10 הסתר פניך מחטאי: וכל עונותי מחה:
11 לב טהור ברא לי אלהים: ורוח נכון חדש בקרבי:
12 אל תשליכני מלפניך: ורוח קדשך אל תקח ממני:
13 השיבה לי ששון ישעך: ורוח נדיבה תסמכני:
14 אלמדה פושעים דרכיך: וחטאים אליך ישובו:
15 הצילני מדמים אלהים: אלהי תשועתי: תרנן לשוני צדקתך:
16 אדני שפתי תפתח: ופי יגיד תהלתך:
17 כי לא תחפץ זבח ואתנה: עולה לא תרצה:
18 זבחי אלהים רוח נשברה: לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:
19 היטיבה ברצונך את ציון: תבנה חומות ירושלם:
20 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל: אז יעלו על מזבחך פרים:

תהלים פרק

למנצח: משכיל לדוד:

1 בבוא דואג האדומי: ויגד לשאול ויאמר לו: בא דוד בית אבימלך:
2 למה תתהלל ברעה: הגבור חסד אל כל היום:
3 הוות חשבה לשונך: כתער מלטש עושה רמיה:
4 אהבת רע מטוב: שקר מדבר צדק סלה:
5 אהבת כל דברי בלע: לשון מרמה:
6 גם אל יתצך לנצח: יחתך ויסחך מאהל: ושרשך מארץ חיים סלה:
7 וראו צדיקים ויראו: ועליו יצחקו ולא יאמרו:
8 הן זה הגבר לא ישם אלהים מעזו: כי אם בשפע עשרו יתעז: בהוותו:
9 ואני כזית רענן בבית אלהים: בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
10 אודך לעולם כי עשית: ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

תהלים פרק

למנצח: על מחלת: משכיל לדוד:

1 אמר נבל בלבו אין אלהים: השחיתו התעיבו עול אין עושה טוב:
2 אלהים משמים השקיף על בני אדם: לראות היש משכיל דורש את אלהים:
3 כלו סג יחדו נאלחו: אין עושה טוב אין גם אחד:
4 הלא ידעו כל פעלי און: אכלי עמי אכלו לחם: אלהים לא קראו:
5 שם פחדו פחד: כי אלהים פזר עצמות חונך: הבישות כי אלהים מאסם:
6 מי יתן מציון ישועות ישראל: בשוב אלהים שבות עמו: יגל יעקב ישמח ישראל:

תהלים פרק

למנצח: בנגינות: משכיל לדוד:

1 בבוא הזיפים ויאמרו לשאול: הלא דוד מתחבא עמנו:
2 אלהים בשמך הושיעני: ובגבורתך תדינני:
3 אלהים שמע תפלתי: האזינה לאמרי פי:
4 כי זרים קמו עלי: ועריצים בקשו נפשי: לא שמו אלהים לנגדם סלה:
5 הנה אלהים עוזר לי: אדני בסומכי נפשי:
6 ישב הרעה לשוררי: בצמיתך הכחידם:
7 בנדבה אזבחה לך: אודה שמך יהוה כי טוב:
8 כי מכל צרה הצילני: ובאויבי ראתה עיני:

תהלים פרק

למנצח: בנגינות: משכיל לדוד:

1 האזינה אלהים תפלתי: ואל תתעלם מתחנוני:
2 הקשיבה לי ועננני: אריד בשיחי והאהמה:
3 מקול אויב מפני לחץ רשע: כי יטו עלי און ובזעם יתנרמו:
4 לבי יחיל בקרבי: ואימות מות נפלו עלי:
5 יראה ורעדה תבוא בי: ותכסני פלצות:
6 ואמר מי יתן לי אברה כיונה: אעופה ואשכנה:
7 הנה ארחיק נד: אלין במדבר סלה:
8 אחישה מפלט לי: מרוח סערה מסתר:
9 בלע אדני פלג לשונם: כי ראיתי חמס ומדון בעיר:
10 יומם ולילה יסובבוה על חומותיה: ואון ועמל בקרבה:
11 הוות בקרבה: ולא ימש מרחובה תוכה ומרמה:
12 כי לא אויב יחרפני: ואשא לו הייתי: ולא משנאי עלי הגדיל: ואסתר ממנו:
13 כי אתה אנוש כערכי: אלופי ומיודעי:
14 אשר יחד נמתיק סוד: בבית אלהים נהלך ברגש:
15 יבא מות עליהם: וירדו שאולה חיים: כי רעות במגוריהם בקרבם:
16 אני אל אלהים אקרא: ויהוה יושיעני:
17 ערב ובקר וצהרים אשיחה והמה: ויהוה יקשיב קולי:
18 פדה בשלום נפשי מקרב לי: כי ברבים היו עמדי:
19 ישמע אל ויענם: וישב קדם סלה: אשר אין חלופים למו: ולא יראו אלהים:
20 שלח ידיו בשלמיו: חלל ברית:
21 חלקו חמאת פיו: ו

5 סְפֹר נֹדִי אַתָּה שִׂימָה דְמָעָתִי בְּנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ:
6 בְּזֹאת יֵדְעוּן כִּי תִקְרָא לִי בְּיוֹם אֶקְרָא אָחוֹר יִסֹּגוּ אוֹיְבָי זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי:
7 בַּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר: בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי:

תהלים: לו.

1 עָלַי נְדָרֶיךָ אֱלֹהִים אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלָי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים:

תהלים: לז.

1 אַל תִּתְחַר בַּמְרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה: כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּלוּן וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן:
2 בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה: וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ:
3 גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם:
4 דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת:
5 הֶרֶף מֵאַף וְעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ: כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ:
6 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ: וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם:
7 זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו שִׁנָּיו: אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבוֹא יוֹמוֹ:
8 חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יִשְׁרֵי דָרֶךְ:
9 חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה: טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים:
10 יָדֵי רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה: יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה:
11 לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאוֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ:
12 לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ:
13 מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ: כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ:
14 נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לֶחֶם:
15 כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה הֹיֶה:
16 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם: כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת:
17 צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט:
18 תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו בְּצַעֲדָיו: צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ:
19 יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ: קַוֵּה אֶל יְהוָה וְשָׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
20 רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כַּאֲזָרַח רַעֲנָן: וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא:
21 שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יָחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה:
22 וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

תהלים: לח.

1 יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:
2 כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנָּחֵת עָלַי יָדֶךָ:
3 אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי:
4 כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי:
5 הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבֻּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי:
6 נַעֲוֵיתִי שָׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי:
7 כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי:
8 נִפְוֵיתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי:
9 אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה:
10 לִבִּי סָחַר כֹּחִי עֲזָבָנִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵמָּה אֵין אִתִּי:
11 אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחוֹק עָמָדוּ:
12 וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ:
13 וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו:
14 וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת:
15 כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי:
16 כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ:
17 כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד:
18 כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי:
19 וְאוֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שֶׁקֶר:
20 וְהַמְשַׁלְּמִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה יְשִׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב:
21 אַל תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי:
22 חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

תהלים: לט.

1 אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי אֲשִׂימָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי:
2 נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר:
3 חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי:
4 הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִוא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי:
5 הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב סֶלָה:
6 אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן צֹבֵר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם:
7 וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִוא:
8 מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי:
9 נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ:
10 הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי:
11 בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתָּמֵס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה:
12 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי:
13 שְׁעֵה מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי:

---

[1] מ: סופרים.

(5) תה. 16: 8. 2: 5. 12. קה. 2: 5. יחזק. 11: 18.
(6) תה. 68: 21. שה. 3: 13.
(7) תה. 7: 5. 6. נה. 53: 12.

---

(1) תה. 35: 18. 89: 5. 107: 32. 109: 30. 149: 1.
(2) נש. שה. 38–41. תה. 92: 5. 139: 14. יחזק. 15: 3. תה. 143: 5.
(3) תה. 145: 4. 5. 10.
(4) תה. 86: 5. 103: 8.
(5) שה. 6: 26. 33.
(7) יחזק. 15: 3. תה. 19: 7. 8.
(8) נה. 40: 8. שה. 5: 18. תה. 19: 9. יחזק. 15: 3.
(9) שה. 1: 21. קה. 1: 49. 68.
(10) תה. 4: 6. נש. 28: 28. יחזק. 1: 7. 9: 10. שה. 12: 13. יחזק. 3: 4.

---

(1) תה. 128: 1. 119: 16. 35. 47. 70. 143.
(2) תה. 25: 13. 37: 26. 102: 28.
(3) שה. 6: 33.
(4) נש. 11: 17. תה. 97: 11.
(5) תה. 37: 26. קה. 6: 35. יח. 5: 15. תה. 4: 5.
(6) תה. 15: 5. יחזק. 10: 7. יחזק. 1: 33. תה. 57: 7. 10: 64.
(8) יחזק. 1: 33. תה. 59: 10. 7: 118.
(9) ד. תה. 9: 9. תה. 24: 13. תה. 112: 3. 75: 10.
(10) קה. 13: 28. תה. 37: 41.
(12. 58: 7. 8. יחזק. 10: 28. 11: 7.

---

(1) תה. 135: 1.
(2) מש. 2: 20.
(3) נה. 59: 19. יחזק. 1: 11.
(4) תה. 97: 9. 99: 2. תה. 8: 1.
(5) תה. 89: 6.
(6) תה. 11: 4. 138: 6. נה. 57: 15.
(7) ו. אסת. 2: 8. תה. 107:

[2] מ: כתפיה.

8 לכדו־הוא נפל בה׳ ונמוטו׃
9 ותגל נפשי בה׳ תשיש
בישועתו׃

תהלים לה.

1 ריבה ה׳ את־יריבי לחמה את־לוחמי׃
2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי
אמר לנפשי ישעתך אני׃
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור וייחפרו חשבי רעתי׃
5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך ה׳ דוחה׃
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך ה׳ רודפם׃
7 כי חנם טמנו לי שחתם רשת
חנם כרו לנפשי׃
8 תבואהו שואה לא־ידע ורשתו אשר טמן תלכד בו
בשואה יפול־בה׃
9 ונפשי תגיל בה׳
תשיש בישועתו׃
10 כל־עצמותי תאמרנה ה׳ מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון משודדו׃
11 יקומון עדי־חמס אשר לא־ידעתי ישאלוני׃
12 משלמים לי רעה תכול לנפשי׃
13 ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי
ותפלתי על־חיקי תשוב׃
14 כרע כאח לי הלכתי
כאבל־אם קודר שחותי׃
15 ובצלעי שמחו ונאספו
נאספו עלי נכים ולא ידעתי
קרעו ולא דמו׃
16 כחנפי לעגי מעוג
חרק עלי שניהמו׃
17 אדני כמה תראה
השיבה נפשי משאיותם
מכפירים יחידתי׃
18 אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך׃
19 אל־ישמחו לי אויבי שקר
שנאי חנם יקרצו־עין׃
20 כי לא שלום ידברו
ועל־רגעי־ארץ דברי מרמות יחשבון׃
21 ויפצו עלי פיהם
אמרו האח האח ראתה עינינו׃
22 ראית ה׳ אל־תחרש
אדני אל־תרחק ממני׃
23 עורה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי׃
24 שפטני כצדקך ה׳ אלהי
ואל־ישמחו לי׃
25 אל־יאמרו בלבבם האח נפשנו
אל־יאמרו בלענוהו׃
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי
ילבשו־בושת והכלמה המגדילים עלי׃
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל ה׳ החפץ שלום עבדו׃
28 ולשוני תהגה צדקך
כל־היום תהלתך׃

תהלים לו.

1 נאם־פשע לרשע בקרב לבי
אין פחד אלהים לנגד עיניו׃
2 כי־החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא׃
3 דברי פיהו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב׃
4 און יחשב על־משכבו
יתיצב על־דרך לא־טוב
רע לא ימאס׃
5 יהוה בהשמים חסדך
אמונתך עד־שחקים׃
6 צדקתך כהרי־אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה׃
7 מה־יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃
8 ירוין משמן ביתך
ונחל עדניך תשקם׃
9 כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור׃
10 משוך חסדך לידעיך
וצדקתך לישרי־לב׃
11 אל־תבוא רגל־גאוה
ויד רשעים אל־תנדני׃
12 שם נפלו פעלי־און
דחו ולא יכלו קום׃

תהלים לז.

1 לדוד אל־תתחר במרעים
אל־תקנא בעשי עולה׃
2 כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון׃
3 בטח בה׳ ועשה־טוב
שכן־ארץ ורעה אמונה׃
4 והתענג על־ה׳
ויתן לך משאלות לבך׃
5 גול על־ה׳ דרכך
ובטח עליו והוא יעשה׃
6 והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים׃
7 דום לה׳ והתחולל לו
אל־תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות׃
8 חדל מאף ועזב חמה
אל־תתחר אך להרע׃
9 כי מרעים יכרתון
ומקוי ה׳ המה יירשו־ארץ׃
10 ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על־מקומו ואינו׃
11 וענוים יירשו־ארץ
והתענגו על־רב שלום׃
12 זומם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו׃
13 אדני יהוה ישחק־לו
כי ראה כי־יבא יומו׃
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון
לטבח ישרי־דרך׃
15 חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה׃
16 טוב־מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים׃
17 כי זרועות רשעים תשברנה
וסמך צדיקים ה׳׃
18 יודע ה׳ ימי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה׃
19 לא־יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו׃
20 כי רשעים יאבדו
ואיבי ה׳ כיקר כרים
כלו בעשן כלו׃
21 לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן׃
22 כי מברכיו ירשו־ארץ
ומקללו יכרתו׃
23 מה׳ מצעדי־גבר כוננו
וידרכו יחפץ׃
24 כי־יפול לא־יוטל
כי ה׳ סומך ידו׃
25 נער הייתי גם־זקנתי
ולא־ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש־לחם׃
26 כל־היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה׃
27 סור מרע ועשה־טוב
ושכן לעד׃
28 כי אהב ה׳ משפט
ולא יעזב את־חסידיו
לעולם נשמרו
וזרע רשעים נכרת׃
29 צדיקים יירשו־ארץ
וישכנו לעד עליה׃
30 פי צדיק יהגה חכמות
ולשונו תדבר משפט׃
31 תורת אלהיו בלבו
לא־תמעדנה אשריו׃
32 צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו׃
33 יהוה לא־יעזבנו בידו
ולא ירשיענו בהשפטו׃
34 קוה אל־ה׳ ושמר דרכו
וירממך לרשת־ארץ
בהכרת רשעים תראה׃
35 ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאזרח רענן׃
36 ויעבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא׃
37 שמר תם וראה ישר
כי־אחרית לאיש שלום׃
38 ופשעים נשמדו יחדו
אחרית רשעים נכרתה׃
39 ותשועת צדיקים מה׳
מעוזם בעת צרה׃
40 ויעזרם ה׳ ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם
כי חסו בו׃

תהלים לח.

1 מזמור לדוד להזכיר
ה׳ אל־בקצפך תוכיחני
ואל־בחמתך תיסרני׃
2 כי חציך נחתו־בי
ותנחת עלי ידך׃
3 אין־מתם בבשרי מפני זעמך
אין־שלום בעצמותי מפני חטאתי׃
4 כי עונותי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני׃
5 הבאישו נמקו חבורותי
מפני אולתי׃
6 נעויתי שוחותי
כל־היום קודר הלכתי׃
7 כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי׃
8 נפוגותי ונדכיתי עד־מאד
שאגתי מנהמת לבי׃
9 אדני נגדך כל־תאותי
ואנחתי ממך לא־נסתרה׃
10 לבבי סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם־הוא אין אתי׃
11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחוק עמדו׃
12 ויקושו מבקשי נפשי
ודורשי רעתי דברו הוות
ומרמות כל־היום יהגו׃
13 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח־פיו׃
14 ואהי כאיש אשר לא־שמע
ואין בפיו תוכחות׃
15 כי לך ה׳ הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי׃
16 כי אמרתי פן־ישמחו לי
בגוד רגלי עלי הגדילו׃
17 כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד׃
18 כי־עוני אגיד
אדאג מחטאתי׃
19 ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר׃
20 ומשלמי רעה תחתי
ישטנוני תחת רדפי־טוב׃
21 אל־תעזבני ה׳
אלהי אל־תרחק ממני׃
22 חושה לעזרתי
אדני תשועתי׃

תהלים לט.

1 למנצח לידותון מזמור לדוד
אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום
בעוד רשע נגדי׃
2 נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב
וכאבי נעכר׃
3 חם־לבי בקרבי
בהגיגי תבער־אש
דברתי בלשוני׃
4 הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה־היא
אדעה מה־חדל אני׃
5 הנה טפחות נתת ימי
וחלדי כאין נגדך
אך כל־הבל כל־אדם נצב סלה׃
6 אך באפס יתהלך־איש
אך־הבל יהמיון
צופן ולא־ידע מי אספם׃
7 ועתה מה־קויתי אדני
תוחלתי לך היא׃
8 מכל־פשעי הצילני
חרפת נבל אל־תשימני׃
9 נאלמתי לא אפתח־פי
כי אתה עשית׃
10 הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כלתי׃
11 בתוכחות על־עון יסרת איש
ותמס כעש חמודו
אך־הבל כל־אדם סלה׃
12 שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה
אל־דמעתי אל־תחרש
כי־גר אנכי עמך
תושב ככל־אבותי׃
13 שעה מעלי ואבליגה
בטרם אלך ואאינה׃

---

[1] ס׳: מה.

---

(8) נשא 36: 7.
(9) 1. אשר 2: 5. שם 68: 6. נד 54: 1. אלהים 4: 27.

---

(1) שם 13: 3. שם 81: 5.
(2) שם 6: 7. 19: 6. 25: 8. 29: 45. 46. דב 27: 8.
(3) שם 14: 21. שם 77: 16. שר 3: 13. 16.
(4) שם 29: 6. 68: 16. שר 3: 6.
(5) שר 3: 8.
(8) שם 17: 6. שר 20: 11. שם 107: 35.

---

(1) נד 48: 11. שו 36: 32. (2) שם 42: 3. 10. 79: 10. שה 2: 17.
(3) 1. דבר 16: 26. 135: 6. דב 4: 35.
(4) דב 4: 28. שם 135: 15–17. לו 10: 3. שבר 18: 135. נד 44: 9–11. שה 2: 8. שר 2: 18. 19.
(9) שם 118: 2–4. 135: 19. 20. 33: 20. שבר 30: 5.
(13) שם 128: 1. 4.
(15) דבר 14: 19. ק 1. שה 5: 96.
(17) שם 6: 5. 88: 10–12. נד 38: 18.
(18) שם 113: 2. דב 2: 20.

---

(1) שם 18: 1.
(3) שם 18: 4–6.
(5) שם 103: 8. שה 9: 15. שבר 10: 8. שם 119: 137. 145: 17.

6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ.
7 אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב
בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר
אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד.

ט בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ
לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ.
י בְּכָל לִבִּי דִרַשְׁתִּיךָ
אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ.
יא בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ.
יב בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
יג בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ.
יד בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי
כְּעַל כָּל הוֹן.
טו בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אָרְחוֹתֶיךָ.
טז בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ.

גימל

יז גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה
וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ.
יח גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה
נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ.
יט גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ.
כ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת.
כא גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ.
כב גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי.
כג גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ.
כד גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

דלת

כה דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ.
כו דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
כז דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי
וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
כח דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ.
כט דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי.
ל דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי.
לא דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי.
לב דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי.

הא

לג הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ
וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב.
לד הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב.
לה הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בוֹ חָפָצְתִּי.
לו הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ
וְאַל אֶל בָּצַע.
לז הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי.
לח הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ.
לט הָסֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
מ הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי.

ואו

מא וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ.
מב וְאָשִׁיבָה חוֹסֵי דָבָר
כִּי בִדְבָרְךָ בָּטָחְתִּי.
מג וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד
כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי.
מד וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד.
מה וְאֶתְהַלְּכָה בָּרְחָבָה
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
מו וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אֵבוֹשׁ.
מז וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי.
מח וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ.

זין

מט זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי.
נ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי.
נא זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי.
נב זָכַרְתִּי מִשְׁפְּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם.
נג זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים
עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ.
נד זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ
בְּבֵית מְגוּרָי.
נה זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה
וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ.
נו זֹאת הָיְתָה לִּי
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי.

חית

נז חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי
לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ.
נח חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ.
נט חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.
ס חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ.
סא חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
סב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
סג חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ
וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ.
סד חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.

טית

סה טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ
יְהוָה כִּדְבָרֶךָ.
סו טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי.
סז טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי.
סח טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
סט טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים
אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ.
ע טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם
אֲנִי תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי.
עא טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ
לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ.
עב טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף.

יוד

עג יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי
הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ.
עד יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
עה יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ
וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי.
עו יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ.
עז יְרַחֲמֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה
כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
עח יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
עט יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ.
פ יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ.

כף

פא כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
פב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי.
פג כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר
חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
פד כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט.
פה כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת
אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ.
פו כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי.
פז כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ
וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ.
פח כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ.

למד

פט לְעוֹלָם יְהוָה
דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם.
צ לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ
כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד.
צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם
כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ.
צב לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי.
צג לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ
כִּי בָם חִיִּיתָנִי.
צד לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
צה לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי
עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן.
צו לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ
רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד.

מם

צז מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי.
צח מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ
כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי.
צט מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי.
ק מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי.
קא מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי
לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ.
קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי
כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי.
קג מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
מִדְּבַשׁ לְפִי.
קד מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר.

נון

קה נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ
וְאוֹר לִנְתִיבָתִי.
קו נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה
לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
קז נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד
יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ.
קח נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְהוָה
וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי.
קט נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד
וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
קי נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי
וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי.
קיא נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה.
קיב נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב.

סמך

קיג סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי
וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
קיד סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קטו סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי.
קטז סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי.
קיז סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה
וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד.
קיח סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ
כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם.
קיט סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ
לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ.
קכ סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי.

עין

קכא עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק
בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי.
קכב עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב
אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים.
קכג עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ
וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ.
קכד עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ
וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.
קכה עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי
וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ.
קכו עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה
הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ.
קכז עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ
מִזָּהָב וּמִפָּז.
קכח עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי
כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי.

פא

קכט פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ
עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי.
קל פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר
מֵבִין פְּתָיִים.
קלא פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה
כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי.
קלב פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי
כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
קלג פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ
וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.
קלד פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם
וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ.
קלה פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ
וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ.
קלו פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינָי
עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ.

צדי

קלז צַדִּיק אַתָּה יְהוָה
וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
קלח צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ
וֶאֱמוּנָה מְאֹד.
קלט צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי
כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי.
קמ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד
וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ.
קמא צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה
פִּקּוּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
קמב צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת.
קמג צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי
מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
קמד צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה.

קוף

קמה קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה.
קמו קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוֹתֶיךָ.
קמז קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
קמח קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת
לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ.
קמט קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ
יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי.
קנ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה
מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ.
קנא קָרוֹב אַתָּה יְהוָה
וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קנב קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם.

ריש

קנג רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי
כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
קנד רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי
לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי.
קנה רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה
כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ.
קנו רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה
כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי.
קנז רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי
מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
קנח רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה
אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ.
קנט רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי
יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי.
קס רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת
וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ.

שין

קסא שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם
וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי.
קסב שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ
כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב.
קסג שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה
תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי.
קסד שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
קסה שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל.
קסו שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
קסז שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ
וָאֹהֲבֵם מְאֹד.
קסח שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדְוֹתֶיךָ
כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ.

תו

קסט תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי.
קע תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ
כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי.
קעא תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה
כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
קעב תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ
כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק.
קעג תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי
כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי.
קעד תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה
וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
קעה תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי.
קעו תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ
כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.

---

(1) ז: דברך. 16, 8, 34. סע. 16: 86, 29. (7) נד: 6. 16. סמה 11: 29. סע. 13: 6. 119: 17. (8) סע. 56: 13. (9) סע. 27: 13. (10) ב. סה. 4: 13. (11) סע. 31: 22. כ"ם. 3: 4. (14) סע. 116: 18. 22: 25. סמה 2: 9. (15) סע. 72: 14. (16) סע. 143: 12. 119: 125. (17) סה. 7: 12. סע. 50: 14. 107: 22. (18) סע. 116: 14. (19) סע. 96: 8. 100: 4. 135: 2.

(1) כ"ם. 15: 11. (2) סע. 100: 5.

1 אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ
הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה.
2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדְוֹתָיו
בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ.
3 אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה
בִּדְרָכָיו הָלָכוּ.
4 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ
לִשְׁמֹר מְאֹד.
5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי
לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.
6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ.
7 אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב
בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
8 אֶת חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר
אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד.

ט בַּמֶּה יְזַכֶּה נַעַר אֶת אָרְחוֹ
לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ.
י בְּכָל לִבִּי דִרַשְׁתִּיךָ
אַל תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ.
יא בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא לָךְ.
יב בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
יג בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ.
יד בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי
כְּעַל כָּל הוֹן.
טו בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה
וְאַבִּיטָה אָרְחוֹתֶיךָ.
טז בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע
לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ.

גימל

יז גְּמֹל עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה
וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ.
יח גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה
נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ.
יט גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ.
כ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל עֵת.
כא גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ.
כב גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז
כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי.
כג גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ
עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ.
כד גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי
אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

דלת

כה דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי
חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ.
כו דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
כז דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי
וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
כח דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה
קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ.
כט דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי.
ל דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי.
לא דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ
יְהוָה אַל תְּבִישֵׁנִי.
לב דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ
כִּי תַרְחִיב לִבִּי.

הא

לג הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ
וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב.
לד הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב.
לה הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בוֹ חָפָצְתִּי.
לו הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ
וְאַל אֶל בָּצַע.
לז הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי.
לח הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ.
לט הָסֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי
כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים.
מ הִנֵּה תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי.

ואו

מא וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה
תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ.
מב וְאָשִׁיבָה חוֹסֵי דָבָר
כִּי בִדְבָרְךָ בָּטָחְתִּי.
מג וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מְאֹד
כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי.
מד וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד.
מה וְאֶתְהַלְּכָה בָּרְחָבָה
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי.
מו וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים
וְלֹא אֵבוֹשׁ.
מז וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי.
מח וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי
וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ.

זין

מט זְכֹר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי.
נ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי
כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי.
נא זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי.
נב זָכַרְתִּי מִשְׁפְּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יְהוָה וָאֶתְנֶחָם.
נג זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים
עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ.
נד זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ
בְּבֵית מְגוּרָי.
נה זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה
וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ.
נו זֹאת הָיְתָה לִּי
כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי.

חית

נז חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי
לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ.
נח חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ.
נט חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.
ס חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ.
סא חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי
תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
סב חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ.
סג חָבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ
וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ.
סד חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ
חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי.

טית

סה טוֹב עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ
יְהוָה כִּדְבָרֶךָ.
סו טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי
כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי.
סז טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי.
סח טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב
לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ.
סט טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים
אֲנִי בְכָל לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ.
ע טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם
אֲנִי תוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי.
עא טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתָ
לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ.
עב טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף.

יוד

עג יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי
הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ.
עד יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ
כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
עה יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ
וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי.
עו יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ.
עז יְרַחֲמֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה
כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי.
עח יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
עט יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ
וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ.
פ יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ.

כף

פא כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי.
פב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי.
פג כִּי הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר
חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי.
פד כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט.
פה כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת
אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ.
פו כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
שֶׁקֶר רְד

22 אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה.
23 מאת יהוה היתה זאת
היא נפלאת בעינינו.
24 זה היום עשה יהוה
נגילה ונשמחה בו.
25 אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הצליחה נא.
26 ברוך הבא בשם יהוה
בירכנוכם מבית יהוה.
27 אל יהוה ויאר לנו
אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח.
28 אלי אתה ואודך
אלי אתה ארוממך.
29 הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו.

תהלים. שמ.

א.

1 אשרי האיש אשר לא
הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב.
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה.
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח.
4 לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים.
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד.

ב.

7 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק.
8 יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו.
9 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבותימו.
10 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו.
11 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו.
12 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי.
13 אספרה אל חק
יהוה אמר אלי.
14 בני אתה אני היום
ילדתיך.
15 שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך.
16 ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל.
17 כיוצר כלי תנפצם
ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ.
18 עבדו את יהוה ביראה
ונשקו ברעדה.
19 פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו.
20 אשרי כל חוסי בו
ואל יאשמו כל חוסי בו.
21 בהיות בבקעת הבכאים
מעין ישיתוהו
גם מורים יעטה ברכות.
22 עד אנה תשכחני יהוה
עד אנה תסתיר פניך ממני.
23 עד אנה אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם.
24 עד אנה ירום אויבי עלי
הבטה ענני יהוה אלהי.
25 האירה עיני פן אישן
פן יאמר אויבי יכלתיו.
26 צרי ומוטי יגילו
אני בחסדך בטחתי.
27 יגל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי.

(22) מש. 21: 42. תה. 12: 10. כה. 20: 17. דב. 4: 11. יש. 2: 20. ו. תה. 2: 4. 7. (26) מש. 21: 9. 23: 39. תה. 11: 9. כה. 19: 38. יח. 4: 7. (27) ש. 8: 16. ו. תה. 2: 9. (28) תה. 15: 2. יב. 25: 1. (29) תה. 118: 1.

(1) תה. 128: 1. (3) ו. ממ. 3: 9. 5: 18. (6) ישע. 22: 26. ו. ממ. 2: 28. (7) תה. 119: 171. (10) ד. דבר. 15: 15. 119: 21. 118. (11) תה. 37: 31. כה. 2: 19. 51. (12) תה. 110: 26. 33. 64. 68. 108. 124. 135. 25: 4. (13) תה. 34: 11. (15) תה. 1: 2. 119: 23. 48. 78. (16) תה. 1: 2. 119: 35. 47. 70. 77. (17) תה. 116: 7. (19) דבר. 47: 9. ו. דבר. 29: 15. תה. 39: 12. ד. תה. 5. 6. דבר. 11: 13. (20) תה. 42: 1. 2. 63: 1. 84: 2. 119: 40. 131. (21) תה. 119: 10. 110. 118. (22) תה. 39: 8. (23) תה. 119: 15. (24) תה. 119: 77. 92. (25) תה. 44: 25. 119: 40. 143: 11. (26) תה. 119: 12. 25: 4. 27: 11. 86: 11. (27) תה. 145: 5. 6. (28) תה. 107: 26.

מִפְּנֵי קָשֶׁת׃
20 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי׃
30 אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אָגִילָה אֲחַלְקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃
31 לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃
32 מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃

ב.

33 מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחָה לִי עַד אֱדוֹם׃
34 הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
35 הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
36 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

לַמְנַצֵּחַ.

37 שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃
38 מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעָטְפִי לִבִּי בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
39 תַּנְחֵנִי כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃
40 אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה׃

ה.

41 כִּי אַתָּה אֱלֹהַי שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּה יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
42 יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר וָדֹר׃
43 וְיָשַׁב עוֹלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֻהוּ׃

לְאִתִיאֵל

44 כֵּן אֲזַמֵּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלֵּם נְדָרַי יוֹם יוֹם׃

לוכל נכלם.

45 אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ׃
46 פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃

ו.

47 שִׁירוּ לֵאלֹהִים כָּל הָאָרֶץ זַמְּרוּ כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃
48 אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ לְךָ אֹיְבֶיךָ׃

לְדָוִד.

49 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ׃
50 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃
51 הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִךְ׃
52 הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּתֵךְ הַמְעַטְּרֵךְ חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
53 הַמְשַׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדְּשִׁי כַּנְּשָׁרִים נְעוּרָיִךְ׃
54 עֹשֶׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּט לְכָל עֲשׁוּקִים׃
55 יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃
56 רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד׃

ז.

57 לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִנְטֹר׃
58 לֹא כְחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃
59 כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃
60 כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ׃
61 כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל יְרֵאָיו׃
62 כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זוֹכֵר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃
63 אֱנוֹשׁ כָּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃
64 כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃

ח.

65 וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו׃

---

(32) ז: סא. 4: 29. נח. 60: 5. ס. סה. 6: 11.
(33) סג. 119: 12. 112. סה. 10: 22. ק. 2: 26.
(34) סג. 119: 73. סא. 2: 6. מד. 1: 5.
(35) סג. 119: 16.
(36) שו. 33: 31. סא. 7: 21.
22. כה. 12: 15. ז. קה. 9: 10. חב. 13: 5.
(37) נד. 33: 15. סא. 23: 5. סג. 119: 40.
(38) ס. חב. 7: 25.
(40) סג. 119: 20. 25. 37. 88. 107. 149. 156. 159.
(41) סג. 106: 4. 119: 77.
(46) סג. 138: 1. סה. 10: 18. 19. פא. 26: 1. 2.
(47) סג. 119: 16.
(48) סג. 119: 15.
(49) סג. 119: 74. 81. 147.
(50) ק. 15: 4.
(51) נא. 20: 7. שה. 23: 11. סג. 44: 18. 119: 157.
(53) חג. 9: 3.
(55) סג. 63: 6.
(57) סג. 16: 5. נא. 10: 16. יפ. 3: 24.
(58) שה. 11:19. סג. 119:41. 59. 15: 17. 18.
62. 16: 15. 25.
(64) סג. 33: 5. 119: 12. 26.

תהלה: הבינני ואחיה.

66 טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.

67 בטרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי.

68 טוב־אתה ומטיב למדני חקיך.

69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אנצר פקודיך.

70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי.

71 טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך.

72 טוב־פי־תורת מפי אלפי זהב וכסף.

י.

73 יסדוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך.

74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי.

75 ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני.

76 יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך.

77 יבואוני רחמיך ואחיה כי־תורתך שעשעי.

78 ישבו זדים כי־שקר עותוני ואני אשיח בפקודיך.

79 יפנו אלי יודעי עדותיך וידעו פקודיך.

80 יהי־לבי תמים בחקיך למען לא אבוש.

כ.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.

82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני.

83 כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי.

84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט.

85 כרו־לי זדים שיחות אשר לא כתורתך.

86 כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני.

87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך.

88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך.

ל.

89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים.

90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד.

91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך.

92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי.

93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני.

94 לך־אני הושיעני כי פקודיך דרשתי.

95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן.

96 לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד.

מ.

97 מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי.

98 מאויבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי.

99 מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי.

100 מזקנים אבין כי פקודיך נצרתי.

101 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך.

102 מחקיך לא סרתי כי־אתה הורתני.

(67) תה. 119: 71. יר. 31: 18. 19. יחז. 12: 11.
(68) תה. 106: 1. 107: 1. 136: 1. 139: 8. 14. 119: 34. 144. 147.
(69) שה. 13: 4. תה. 109: 2. 119: 69. 123. 3. 134. 30. 30.
(70) תה. 17: 10. נח. 6: 10. 73: 26. 84: 2. 119: 85. 1. קה. 25: 1. 35.
(71) תה. 119: 67. יחז. 12: 10. 11. 75. 71.
(72) תה. 119: 127. 19: 10. 72. 14. 162. 8: 10. 11. 19.
(73) שה. 10: 8. תה. 100: 3. 138: 8. 139: 14. 119: 34. 144.
(74) תה. 34: 2. 119: 49. 147.
(75) יחז. 12: 10.
(77) תה. 119: 24. 41. 47. 174.
(78) תה. 25: 3. 119: 23. 86. 161. 69. 122. 134.
(80) תה. 119: 5. 80. 116. 117. 166. 169. 171. 175.
(81) תה. 73: 26. 84: 2. 119: 74. 114.
(82) תה. 119: 123. 69: 3. 139. 30. 30.
(83) שה. 30: 30.
(84) תה. 39: 4. איכ. 3: 10. 35. 18. 24. 35.
(85) תה. 35: 7. משל. 16: 27.
(86) תה. 119: 78. 35: 19. 38: 19.
(88) תה. 119: 40.
(89) תה. 89: 2. משל. 24: 34.
(90) תה. 89: 1.
(91) יר. 33: 25.
(92) תה. 119: 24.
(96) משל. 5: 18. 24. 35.
(97) תה. 1: 2.
(98) דנ. 4: 6. 8.
(99) ד. משל. 3: 15.
(100) שה. 32: 7–9.
(101) משל. 1: 15.

שקר תשנא׃

103 מה־אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃

104 מאיבי תחכמני מצותך כי־לעולם היא לי׃

מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃

105 מזקנים אבין כי פקודיך נצרתי׃

106 מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃

107 מממשפטיך לא סרתי כי־אתה הורתני׃

108 מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃

מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח שקר׃

ה.

109 נר־לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃

110 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך׃

111 נעניתי עד־מאד יהוה כדברך חיני׃

112 נדבות פי רצה־נא יהוה ומשפטיך למדני׃

נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי׃

113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי׃

114 סתרי וומגני אתה לדברך יחלתי׃

115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃

116 סמכני כאמרתך וחיני ואל־תבישני משברי׃

117 סעדני ואושעה ואשעה בחקי תמיד׃

118 סלית כל־שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם׃

119 (סמך) כסיגים השבת כל־רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך׃

120 סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע.

121 עשיתי משפט וצדקה בלעשקי׃

122 ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים׃

123 עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃

124 עשה עם־עבדך כחסדך וחקיך למדני׃

125 עבדך־אני הבינני ואדעה עדותיך׃

126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃

127 על־כן אהבתי מצותך מזהב ומפז׃

128 על כל־פקודי כל־ישרתי כל־ארח שקר שנאתי׃

פ.

129 פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי׃

130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃

131 פי־פערתי ואשאפה כי למצותיך יערתי׃

132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃

133 פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט בי כל־און׃

134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃

135 פניך האר בעבדך ולמדני את־חקיך׃

136 פלגי־מים ירדה עיני על־לא שמרו תורתך׃

צ.

137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃

---

(103) תה. 19: 10. משל. 8: 11.
(104) תה. 119: 128.
(105) משל. 6: 23.
(106) שמר. 10: 29.
(107) תה. 119: 88.
(108) תה. 14: 2. איוב. 13: 15. תה. 119: 12. 26.
(109) שופ. 13: 14.
(110) תה. 140: 5. 141: 6. 119: 10. 21.
(111) שה. 33: 4. תה. 119: 77. 92. 174.
(112) תה. 119: 33.
(114) תה. 32: 7. 91: 1. 119: 81.
(115) תה. 6: 8. 139: 19. משל. 7: 23.
(116) תה. 25: 2. דה־ב. 5: 5. 9: 33. 10: 11.
(118) תה. 119: 21.
(119) תה. 22: 18.
(120) שה. 3: 16.
(122) איוב. 7: 22.
(123) תה. 119: 81. 82.
(124) תה. 119: 12.
(125) תה. 116: 16.
(127) תה. 119: 72. 19: 10. משל. 8: 11.
(128) תה. 119: 104.
(130) תה. 19: 7. משל. 1: 4.
(131) תה. 119: 20.
(132) תה. 106: 4. ד־ב. 6: 1. 7.
(133) תה. 17: 5. 19: 13. 12.
(134) קה. 1: 74.
(135) תה. 4: 6. 119: 26.
(136) יר. 9: 1. 14: 17. תה. 9: 4.
(137) איוב. 9: 15. שמר. 9: 33. יר. 12: 1. ד־ב. 9: 7.

---

[1] ס׳: קפודיך.

138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמַּתְתְּנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃
140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק.

145 קָרָאתִי בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃
150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר.

153 רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמָּרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃
156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃

(138) תה. 19: 7–9.
(139) תה. 69: 9. מש. 2: 17.
(140) תה. 12: 6. 18: 30. 19: 8. תהל. 30: 5.
(142) תה. 119: 151. 19: 9. מש. 17: 17.
(143) תה. 119: 77.
(144) תה. 119: 34. 73. 169. 35: 1. מש. 7: 9. תה. 119: 40. (147) תה. 5: 3. 88: 13. 130: 6. 119: 74.
(148) תה. 63: 1. 6.
(149) תה. 119: 40. 154.
(151) תה. 145: 18. 119: 142.
(152) קה. 21: 33.
(153) איכ. 5: 1.
(154) ר. תהל. 24: 15. תה. 119: 40.
(155) משל. 5: 4.
(156) תה. 119: 149.
(157) תה. 44: 18. 119: 51.
(158) תה. 119: 136. שה. 4: 9.
(159) תה. 119: 88.
(161) ר. תהל. 24: 11. 14. 26: 18. תה. 119: 23.
(165) תהל. 3: 2. נח. 32: 17.
(166) תהל. 49: 18. תה. 119: 174.
(168) תהל. 5: 21.
(169) תה. 119: 144.
(171) תה. 119: ..
(173) תה. 24: 22. תהל. 1: 29. קה. 10: 42.
(174) תה. 119: 166. 119: 16. 24. 47. 77. 111.

ותכונני לב נכון.

176 שלחה ידי בדמעתי נגדה תמיד לא אדם:
אחה רועתי כל נקבותיהם תחה
אמרתיך לא נקבותיהם כל נקבו.

תהלה: לב.

למנצח: לדוד.

1 למנצח בנגינות: מזמור
לאסף.

2 אמרו: בדי אלהים אם אתם דברתם
אם לבני אדם.

3 אמנם: בלב אתם פעלתם עולה ידיכם תפלסו
לבני חמס:

4 זרו רשעים מרחם: תעו מבטן דברי
שקר:

5 חמת להם כדמות נחש: כאפעה חרשת
אזנה.

6 אשר לא תשמע לקול מלחשים: חבר
חברים מכשף.

7 אלהים: שברו שניהם בפיהם: מלעות
כפירים: נתקו יהוה.

8 ימסו כמים ילכו לשלם: ידרך חציו
ויהיו כמו חלקו.

9 כמשה תמיג ילך: נפל אשת
ולא חזו שמש.

תהלה: נח.

למנצח: לדוד.

1 אל תשחת למענהו: לדוד
מכתם בברחו מפני שאול במערה.

2 אמרו: לנפשי אתה יהוה טובתי בל עלי:
לקדושים אשר בארצו הפלא כל חפצי בם.

3 ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
מנסכיהם מדם ובל אשא את שמותם
על שפתי.

4 יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת
שפרה עלי.

5 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות
יסרוני כליותי.

6 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל
אמוט.

7 יגל לבי ותשמח כבודי אף בשרי ישכן
לבטח.

8 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שחת.

9 תודיעני אורח חיים שבעות שמחות את
פניך נעמות בימינך נצחים.

תהלה: נט.

למנצח: אל תשחת לדוד
מכתם.

1 שמעה צדק יהוה הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי בל שפתי מרמה.

2 מלפניך משפטי עיניי תחזינה מישרים.

3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא
זמותי בל יעבר פי.

4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי
ארחות פריץ.

5 תמך אשרי במעגלותיך בל נעו פעמי.

6 אני קראתיך כי תענני אל הטה אזנך
לי שמע אמרתי.

7 הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים
בימינך.

8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
תסתירני.

9 מפני רשעים שדדוני אויבי בנפש יקיפו
עלי.

(176) נב. 53: 6. כה. 15: 4.
מא. 1. קה. 2: 25.

(1) פו. 118: 5. משל 2: 2.
(5) כז. 10: 2. שמ. 27: 13.
כב. 25: 13. 1. מא. 25: 1.
יב. 49: 28. 29.

(1) יב. 3: 23.

(8) הו. 28: 6. מא. 2: 8.
3: 6.

(1) נב. 2: 3. וק. 8: 21.
(3) ש. מא. 5: 9.
(4) מא. 23: 17. הו. 16:
16. מא. 16: 34.
(5) הו. 17: 8. ש. נב.
19: 8.

(2) פו. 124: 8.
(3) 1. מא. 2: 9. מא. 3:
23. 26. פו. 127: 1. נב.
27: 3.
(5) נב. 25: 4. פו. 16: 8.
109: 31.
(6) פו. 91: 5. נב. 49: 10.
כא. 7: 16.
(7) פו. 41: 2. 97: 10. 145: 20.

(6) פו. 51: 18.
(9) שמ. 2: 10.

(1) פו. 121: 1. 141: 8. 12.
4. 11: 4. 115: 3.

(1) פו. 129: 1.
(3) פו. 56: 1. 2. 57: 3.
מא. 1: 12.

חסמו נקי.
4 נקי פיו מעשי איש בו נתן מלטו:
ואיש עול בו נסוג לבלתי עשות רע.
5 עשה איש נבל לא יכון לנגד עיניו.
6 רחוק מרשעים ישועה:
וכן צדיקים[1] יתנו לבלתי מוט.
7 עזרתם ומפלטם יעזרם יפלטם מרשעים:
ויושיעם כי חסו בו.
8 מזמור לדוד:
ה׳ רועי לא אחסר:

מזמור: לה.

לדוד.

1 ריבה ה׳ את יריבי:
נלחמה את לוחמי.
2 החזק מגן וצנה:
וקומה בעזרתי.
3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי:
אמר לנפשי ישעתך אני.
4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי:
יסגו אחור וייכלמו חושבי רעתי.
5 יהיו כמוץ לפני רוח:
ומלאך ה׳ דוחה.
6 יהי דרכם חשך וחלקלקות:
ומלאך ה׳ רודפם.
7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם:
חנם כרו לנפשי.
8 תבואהו שואות לא ידע:
ורשתו אשר טמן תלכדו:
בשואה יפול בה.
9 ונפשי תגיל בה׳:
תשיש בישועתו.
10 כל עצמותי תאמרנה ה׳ מי כמוך:
מציל עני מחזק ממנו:
ועני ואביון משוסו.
11 יקומון עדי חמס:
אשר לא ידעתי ישאלוני.
12 משלמים לי רעה תחת טובה:
שכול לנפשי.
13 ואני בלבושם שק ענתי בצום נפשי:
ותפלתי על חיקי תשוב.
14 כרע כאח לי הלכתי:
כאבל קודר שחותי.
15 ובצלעי שמחו ונאספו:
נאספו עלי נכים ולא ידעתי:
קרעו ולא דמו.
16 בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו:
17 אדני כמה תראה:
השיבה נפשי משאיותם מכפירים יחידתי.
18 אודך בקהל רב:
בעם עצום אהללך.
19 אל ישמחו לי אויבי שקר:
שונאי חנם יקרצו עין.
20 כי לא שלום ידברו:
ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבו.
21 ויפצו עלי פיהם:
אמרו האח האח עינינו ראתה.
22 ראית ה׳ אל תחרש:
אדני אל תרחק ממני.
23 עורה והקיצה למשפטי:
אלהי ואדני לריבי.
24 שפטני כצדקך ה׳ אלהי:
ואל ישמחו לי.
25 אל יאמרו בלבבם האח נפשנו:
אל יאמרו בלענוהו.
26 יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי:
ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי.
27 ירנו וישמחו חפצי צדקי:
ויאמרו תמיד יגדל ה׳ החפץ שלום עבדו.
28 ולשוני תהגה צדקתך:
כל היום תהלתך.

מזמור: לו.

לדוד עבד ה׳.

1 נאם פשע לרשע בקרב לבו:
אין פחד אלהים נגד עיניו.
2 כי החליק אליו בעיניו:
למצא עונו לשנא.
3 דברי פיהו און ומרמה:
חדל להשכיל להיטיב.
4 און יחשב על משכבו:
יתיצב על דרך לא טוב.
רע לא ימאס.
5 יהוה בהשמים חסדך:
אמונתך עד שחקים.
6 צדקתך כהרי אל:
משפטיך תהום רבה.
אדם ובהמה תושיע יהוה.
7 מה יקרה חסדך אלהים:
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון.
8 ירוין מדשן ביתך:
ונחל עדניך תשקם.
9 כי עמך מקור חיים:
באורך נראה אור.
10 משוך חסדך ליודעיך:
וצדקתך לישרי לב.
11 אל תבוא רגל גאוה:
ויד רשעים אל תנדני.
12 שם נפלו פעלי און:
דחו ולא יכלו קום.

מזמור: לז.

לדוד.

1 אל תתחר במרעים:
אל תקנא בעושי עולה.
2 כי כחציר מהרה ימלו:
וכירק דשא יבולון.
3 בטח בה׳ ועשה טוב:
שכן ארץ ורעה אמונה.
4 והתענג על ה׳:
ויתן לך משאלות לבך.
5 גול על ה׳ דרכך:
ובטח עליו והוא יעשה.
6 והוציא כאור צדקך:
ומשפטך כצהרים.
7 דום לה׳ והתחולל לו:
אל תתחר במצליח איש.
8 חדל מאף ועזוב חמה:
אל תתחר אך להרע.
9 כי מרעים יכרתון:
ומקוי ה׳ המה יירשו ארץ.
10 ועוד מעט ואין רשע:
והתבוננת על מקומו ואינו.
11 ועניים יירשו ארץ:
והתענגו על רוב שלום.
12 זומם רשע לצדיק:
וחרק עליו שניו.
13 אדני יצחק לו:
כי ראה כי יבא יומו.
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם:
להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך.
15 חרבם תבוא בלבם:
וקשתותם תשברנה.
16 טוב מעט לצדיק:
מהמון רשעים רבים.
17 כי זרועות רשעים תשברנה:
ותומך צדיקים ה׳.
18 יודע ה׳ ימי תמימים:
ונחלתם לעולם תהיה.
19 לא יבשו בעת רעה:
ובימי רעבון ישבעו.
20 כי רשעים יאבדו:
ואיבי ה׳ כיקר כרים כלו בעשן כלו.
21 לוה רשע ולא ישלם:
וצדיק חונן ונותן.
22 כי מברכיו ירשו ארץ:
ומקוללו יכרתו.
23 מה׳ מצעדי גבר כוננו:
ודרכו יחפץ.
24 כי יפול לא יוטל:
כי ה׳ סומך ידו.
25 נער הייתי גם זקנתי:
ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם.
26 כל היום חונן והוא מלוה:
וזרעו לברכה.
27 סור מרע ועשה טוב:
ושכן לעד.
28 כי אהב ה׳ משפט:
ולא יעזב את חסידיו.
לעולם נשמרו:
וזרע רשעים נכרת.
29 צדיקים יירשו ארץ:
וישכנו לעד עליה.
30 פי צדיק יהגה חכמות:
ולשונו תדבר משפט.
31 תורת אלהיו בלבו:
לא תמעדנה אשוריו.
32 צופה רשע לצדיק:
ומבקש להמיתו.
33 ה׳ לא יעזבנו בידו:
ולא ירשיענו בהשפטו.
34 קוה אל ה׳ ושמר דרכו:
וירוממך לרשת ארץ.
בהכרת רשעים תראה.
35 ראיתי רשע עריץ:
ומתערה כאזרח רענן.
36 ויעבר והנה איננו:
ואבקשהו ולא נמצא.
37 שמר תם וראה ישר:
כי אחרית לאיש שלום.
38 ופשעים נשמדו יחדו:
אחרית רשעים נכרתה.
39 ותשועת צדיקים מה׳:
מעוזם בעת צרה.
40 ויעזרם ה׳ ויפלטם:
יפלטם מרשעים ויושיעם:
כי חסו בו.

מזמור: לח.

לדוד להזכיר.

1 ה׳ אל בחמתך תוכיחני:
ואל במרתך תיסרני.
2 כי חציך נחתו בי:
ותנחת עלי ידך.
3 אין מתם בבשרי:
מפני זעמך אין שלום בעצמותי.
4 כי עונותי עברו ראשי:
כעול כבד יכבדו ממני.
5 הבאישו נמקו חבורותי:
מפני אולתי.
6 נעויתי שוחותי:
כל היום קודר הלכתי.
7 כי כסלי מלאו נקלה:
ואין מתם בבשרי.
8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד:
שאגתי מנהמת לבי.
9 אדני נגדך כל תאותי:
ואנחתי ממך לא נסתרה.
10 לבבי סחרחר עזבני כחי:
ואור עיני גם הוא אין אתי.
11 אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו:
וקרובי מרחוק עמדו.
12 ויקושו מבקשי נפשי:
ודורשי רעתי דברו הוות:
ומרמות כל היום יהגו.
13 ואני כחרש לא אשמע:
וכאלם לא יפתח פיו.
14 ואהי כאיש אשר לא שמע:
ואין בפיו תוכחות.
15 כי לך ה׳ הוחלתי:
אתה תענה אדני אלהי.
16 כי אמרתי פן ישמחו לי:
בעד מוטי עלי הגדילו.
17 כי אני לצלע נכון:
ומכאובי נגדי תמיד.
18 כי עוני אגיד:
אדאג מחטאתי.
19 ואיבי חיים עצמו:
ורבו שנאי שקר.
20 ומשלמי רעה תחת טובה:
ישטנוני תחת רדפי טוב.
21 אל תעזבני ה׳:
אלהי אל תרחק ממני.
22 חושה לעזרתי:
אדני תשועתי.

מזמור: לט.

לדוד.

1 אמרתי אשמרה דרכי:
מחטוא בלשוני.
אשמרה לפי מחסום:
בעוד רשע נגדי.
2 נאלמתי דומיה:
החשיתי מטוב.
וכאבי נעכר:
3 חם לבי בקרבי:
בהגיגי תבער אש.
דברתי בלשוני:
4 הודיעני ה׳ קצי:
ומדת ימי מה היא.
אדעה מה חדל אני:
5 הנה טפחות נתת ימי:
וחלדי כאין נגדך.
אך הבל כל אדם נצב סלה:
6 אך בצלם יתהלך איש:
אך הבל יהמיון.
צובר ולא ידע מי יאספם:
7 ועתה מה קויתי אדני:
תוחלתי לך היא.
8 מכל פשעי הצילני:
חרפת נבל אל תשימני.
9 נאלמתי לא אפתח פי:
כי אתה עשית.
10 הסר מעלי נגעך:
מתגרת ידך אני כלה.
11 בתוכחות על עון יסרת איש:
ותמס כעש חמודו.
אך הבל כל אדם סלה:
12 שמעה תפלתי ה׳:
והאזינה שועתי.
אל דמעתי אל תחרש:
כי גר אנכי עמך.
13 שעה ממני ואבליגה:
בטרם אלך ואיננה.

מזמור: מ.

לדוד.

1 קוה קויתי ה׳:
ויט אלי וישמע שועתי.
2 ויעלני מבור שאון:
מטיט היון.
ויקם על סלע רגלי:
כונן אשרי.
3 ויתן בפי שיר חדש:
תהלה לאלהינו.
יראו רבים וייראו:
ויבטחו בה׳.
4 אשרי הגבר אשר שם ה׳ מבטחו:
ולא פנה אל רהבים ושטי כזב.
5 רבית עשית אתה ה׳ אלהי:
נפלאותיך ומחשבותיך אלינו.
אין ערך אליך:
אגידה ואדברה עצמו מספר.
6 זבח ומנחה לא חפצת:
אזנים כרית לי.
עולה וחטאה לא שאלת:
7 אז אמרתי הנה באתי:
במגלת ספר כתוב עלי.
8 לעשות רצונך אלהי חפצתי:
ותורתך בתוך מעי.
9 בשרתי צדק בקהל רב:
הן שפתי לא אכלא.
ה׳ אתה ידעת:
10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי:
אמונתך ותשועתך אמרתי.
לא כחדתי חסדך ואמתך:
מקהל רב.
11 אתה ה׳ לא תכלא רחמיך ממני:
חסדך ואמתך תמיד ינצרוני.
12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר:
השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות.
עצמו מספר:
מראשי ולבי עזבני.
13 רצה ה׳ להצילני:
ה׳ לעזרתי חושה.
14 יבשו וייחפרו יחדו מבקשי נפשי:
לספותה יסגו אחור וייכלמו חפצי רעתי.
15 ישמו על עקב בשתם:
האמרים לי האח האח.
16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך:
יאמרו תמיד יגדל ה׳ אהבי תשועתך.
17 ואני עני ואביון:
אדני יחשב לי.
עזרתי ומפלטי אתה:
אלהי אל תאחר.

מזמור: מא.

למנצח משכיל.

1 אשרי משכיל אל דל:
ביום רעה ימלטהו ה׳.
2 ה׳ ישמרהו ויחייהו:
אשר יאשר בארץ.
ואל תתנהו בנפש אויביו:
3 ה׳ יסעדנו על ערש דוי:
כל משכבו הפכת בחליו.
4 אני אמרתי ה׳ חנני:
רפאה נפשי כי חטאתי לך.
5 אויבי אמרו רע לי:
מתי ימות ואבד שמו.
6 ואם בא לראות שוא ידבר לבו:
יקבץ און לו.
יצא החוצה ידבר:
7 יחד עלי יתלחשו כל שונאי:
עלי יחשבו רעתי.
8 דבר בליעל יצוק בו:
ואשר שכב לא יוסיף לקום.
9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו:
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב.
10 ואתה ה׳ חנני והקימני:
ואשלמה להם.
11 בזאת ידעתי כי חפצת בי:
כי לא ירוע אויבי לי.
12 ואני בתמתי תמכת בי:
ותציבני לפניך לעולם.
13 ברוך ה׳ אלהי ישראל:
מן העולם ועד העולם.
אמן ואמן.

ספר שני

מזמור: מב.

למנצח משכיל לבני קרח.

1 כאיל תערג על אפיקי מים:
כן נפשי תערג אליך אלהים.
2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי:
מתי אבוא ואראה פני אלהים.
3 היתה לי דמעתי לחם:
יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך.
4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי:
כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים.
בקול רנה ותודה המון חוגג.
5 מה תשתוחחי נפשי:
ותהמי עלי.
הוחילי לאלהים:
כי עוד אודנו ישועות פני.
6 אלהי עלי נפשי תשתוחח:
על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער.
7 תהום אל תהום קורא:
לקול צנוריך.
כל משבריך וגליך עלי עברו.
8 יומם יצוה ה׳ חסדו:
ובלילה שירה עמי.
תפלה לאל חיי.
9 אומרה לאל סלעי:
למה שכחתני.
למה קודר אלך:
בלחץ אויב.
10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי:
באמר אלי כל היום איה אלהיך.
11 מה תשתוחחי נפשי:
ומה תהמי עלי.
הוחילי לאלהים:
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי.

מזמור: מג.

12 שפטני אלהים:
וריבה ריבי מגוי לא חסיד.
מאיש מרמה ועול תפלטני:
13 כי אתה אלהי מעוזי:
למה זנחתני.
למה קודר אלך:
בלחץ אויב.
14 שלחה אורך ואמתך:
המה ינחוני.
יביאוני אל הר קדשך:
ואל משכנותיך.
15 ואבואה אל מזבח אלהים:
אל אל שמחת גילי.
ואודך בכנור:
אלהים אלהי.
16 מה תשתוחחי נפשי:
ומה תהמי עלי.
הוחילי לאלהים:
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי.

מזמור: מד.

למנצח לבני קרח משכיל.

1 אלהים באזנינו שמענו:
אבותינו ספרו לנו.
פעל פעלת בימיהם:
בימי קדם.
2 אתה ידך גוים הורשת:
ותטעם.
תרע לאמים:
ותשלחם.
3 כי לא בחרבם ירשו ארץ:
וזרועם לא הושיעה למו.
כי אם ימינך וזרועך:
ואור פניך.
כי רצית בם.
4 אתה הוא מלכי אלהים:
צוה ישועות יעקב.
5 בך צרינו ננגח:
בשמך נבוס קמינו.
6 כי לא בקשתי אבטח:
וחרבי לא תושיעני.
7 כי הושעתנו מצרינו:
ומשנאינו הבישות.
8 באלהים הללנו כל היום:
ושמך לעד נודה סלה.
9 אך זנחת ותכלימנו:
ולא תצא בצבאותינו.
10 תשיבנו אחור מצר:
ומשנאינו שסו למו.
11 תתנינו כצאן מאכל:
ובגוים זריתנו.
12 תמכר עמך בלא הון:
ולא רבית במחיריהם.
13 תשימנו חרפה לשכנינו:
לעג וקלס לסביבותינו.
14 תשימנו משל בגוים:
מנוד ראש בלאמים.
15 כל היום כלמתי נגדי:
ובושת פני כסתני.
16 מקול מחרף ומגדף:
מפני אויב ומתנקם.
17 כל זאת באתנו:
ולא שכחנוך.
ולא שקרנו בבריתך:
18 לא נסוג אחור לבנו:
ותט אשרינו מנתיבתך.
19 כי דכיתנו במקום תנים:
ותכס עלינו בצלמות.
20 אם שכחנו שם אלהינו:
ונפרש כפינו לאל נכר.
21 הלא אלהים יחקר זאת:
כי הוא יודע תעלמות לב.
22 כי עליך הרגנו כל היום:
נחשבנו כצאן טבחה.
23 עורה למה תישן אדני:
הקיצה אל תזנח לנצח.
24 למה פניך תסתיר:
תשכח עניינו ולחצנו.
25 כי שחה לעפר נפשנו:
דבקה לארץ בטננו.
26 קומה עזרתה לנו:
ופדנו למען חסדך.

מזמור: מה.

למנצח על שושנים לבני קרח משכיל שיר ידידות.

1 רחש לבי דבר טוב:
אני מעלליי למלך.
לשוני עט סופר מהיר:
2 יפיפית מבני אדם:
הוצק חן בשפתותיך.
על כן ברכך אלהים לעולם:
3 חגור חרבך על ירך גבור:
הודך והדרך.
4 והדרך צלח רכב:
על דבר אמת וענוה וצדק.
ותורך נוראות ימינך:
5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו:
בלב אויבי המלך.
6 כסאך אלהים עולם ועד:
שבט מישר שבט מלכותך.
7 אהבת צדק ותשנא רשע:
על כן משחך אלהים אלהיך.
שמן ששון מחבריך:
8 מר ואהלות קציעות כל בגדותיך:
מן היכלי שן.
9 בנות מלכים בקרותיך:
ניצבה שגל מימינך.
10 שמעי בתי וראי:
והטי אזנך.
ושכחי עמך ובית אביך:
11 ויתאו המלך יפיך:
כי הוא אדניך.
12 ובת צור במנחה:
פני עשירי עם.
13 כל כבודה בת מלך פנימה:
ממשבצות זהב לבושה.
14 לרקמות תובל למלך:
בתולות רעותיה אחריה.
15 תובלנה בשמחות וגיל:
תבאינה בהיכל מלך.
16 תחת אבותיך יהיו בניך:
תשיתמו לשרים בכל הארץ.
17 אזכירה שמך בכל דור ודור:
על כן עמים יהודוך לעולם ועד.

מזמור: מו.

למנצח לבני קרח שיר.

1 אלהים לנו מחסה ועז:
עזרה בצרות נמצא מאד.
2 על כן לא נירא בהמיר ארץ:
ובמוט הרים בלב ימים.
3 יהמו ויחמיצו מימיו:
ירעשו הרים בגאותו.
סלה.
4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים:
קדש משכני עליון.
5 אלהים בקרבה בל תמוט:
יעזרה אלהים לפנות בקר.
6 המו גוים מלכות נטו:
נתן בקולו תמוג ארץ.
7 יהוה צבאות עמנו:
משגב לנו אלהי יעקב סלה.
8 לכו חזו מפעלות ה׳:
אשר שם שמות בארץ.
9 משבית מלחמות עד קצה ארץ:
קשת ישבר וקצץ חנית.
מגלות ישרף באש.
10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים:
ארום בגוים ארום בארץ.
11 יהוה צבאות עמנו:
משגב לנו אלהי יעקב סלה.

מזמור: מז.

למנצח לבני קרח מזמור.

1 כל העמים תקעו כף:
הריעו לאלהים בקול רנה.
2 כי ה׳ עליון נורא:
מלך גדול על כל הארץ.
3 ידבר עמים תחתינו:
ולאמים לרגלינו.
4 יבחר לנו את נחלתנו:
את גאון יעקב אשר אהב סלה.
5 עלה אלהים בתרועה:
ה׳ בקול שופר.
6 זמרו אלהים זמרו:
זמרו למלכנו זמרו.
7 כי מלך כל הארץ אלהים:
זמרו משכיל.
8 מלך אלהים על גוים:
אלהים ישב על כסא קדשו.
9 נדיבי עמים נאספו:
עם אלהי אברהם.
כי לאלהים מגני ארץ:
מאד נעלה.

מזמור: מח.

שיר מזמור לבני קרח.

1 גדול ה׳ ומהלל מאד:
בעיר אלהינו הר קדשו.
2 יפה נוף משוש כל הארץ:
הר ציון ירכתי צפון.
קרית מלך רב.
3 אלהים בארמנותיה נודע:
למשגב.
4 כי הנה המלכים נועדו:
עברו יחדו.
5 המה ראו כן תמהו:
נבהלו נחפזו.
6 רעדה אחזתם שם:
חיל כיולדה.
7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש:
8 כאשר שמענו כן ראינו:
בעיר יהוה צבאות.
בעיר אלהינו:
אלהים יכוננה עד עולם סלה.
9 דמינו אלהים חסדך:
בקרב היכלך.
10 כשמך אלהים כן תהלתך:
על קצוי ארץ.
צדק מלאה ימינך:
11 ישמח הר ציון:
תגלנה בנות יהודה.
למען משפטיך.
12 סובו ציון והקיפוה:
ספרו מגדליה.
13 שיתו לבכם לחילה:
פסגו ארמנותיה.
לספר לדור אחרון:
14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד:
הוא ינהגנו על מות.

מזמור: מט.

למנצח לבני קרח מזמור.

1 שמעו זאת כל העמים:
האזינו כל יושבי חלד.
2 גם בני אדם גם בני איש:
יחד עשיר ואביון.
3 פי ידבר חכמות:
והגיון לבי תבונות.
4 אטה למשל אזני:
אפתח בכנור חידתי.
5 למה אירא בימי רע:
עון עקבי יסבני.
6 הבוטחים על חילם:
וברב עשרם יתהללו.
7 אח לא פדה יפדה איש:
לא יתן לאלהים כפרו.
8 ויקר פדות נפשם:
ולעולם חדל.
9 ויחי עוד לנצח:
לא יראה השחת.
10 כי יראה חכמים ימותון:
יחד כסיל ובער יאבדו.
ועזבו לאחרים חילם:
11 קרבם בתימו לעולם:
משכנותם לדר ודר.
קראו בשמותם עלי אדמות:
12 ואדם ביקר בל ילין:
נמשל כבהמות נדמו.
13 זה דרכם כסלת למו:
ואחריהם בפיהם ירצו סלה.
14 כצאן לשאול שתו:
מות ירעם.
וירדו בם ישרים לבקר:
וצורם לבלות שאול מזבל לו.
15 אך אלהים יפדה נפשי:
מיד שאול כי יקחני סלה.
16 אל תירא כי יעשר איש:
כי ירבה כבוד ביתו.
17 כי לא במותו יקח הכל:
לא ירד אחריו כבודו.
18 כי נפשו בחייו יברך:
ויודך כי תיטיב לך.
19 תבוא עד דור אבותיו:
עד נצח לא יראו אור.
20 אדם ביקר ולא יבין:
נמשל כבהמות נדמו.

מזמור: נ.

מזמור לאסף.

1 אל אלהים ה׳ דבר:
ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו.
2 מציון מכלל יופי:
אלהים הופיע.
3 יבא אלהינו ואל יחרש:
אש לפניו תאכל.
ומסביביו נשערה מאד:
4 יקרא אל השמים מעל:
ואל הארץ לדין עמו.
5 אספו לי חסידי:
כרתי בריתי עלי זבח.
6 ויגידו השמים צדקו:
כי אלהים שפט הוא סלה.
7 שמעה עמי ואדברה:
ישראל ואעידה בך.
אלהים אלהיך אנכי:
8 לא על זבחיך אוכיחך:
ועולותיך לנגדי תמיד.
9 לא אקח מביתך פר:
מעדרותיך עתודים.
10 כי לי כל חיתו יער:
בהמות בהרי אלף.
11 ידעתי כל עוף הרים:
וזיז שדי עמדי.
12 אם ארעב לא אמר לך:
כי לי תבל ומלואה.
13 האוכל בשר אבירים:
ודם עתודים אשתה.
14 זבח לאלהים תודה:
ושלם לעליון נדריך.
15 וקרא אלי ביום צרה:
אחלצך ותכבדני.
16 ולרשע אמר אלהים:
מה לך לספר חקי.
ותשא בריתי על פיך:
17 ואתה שנאת מוסר:
ותשלך דברי אחריך.
18 אם ראית גנב ותרץ עמו:
ועם מנאפים חלקך.
19 פיך שלחת ברע:
ולשונך תצמיד מרמה.
20 תשב באחיך תדבר:
בבן אמך תתן דפי.
21 אלה עשית ואחריש:
היות היות כמוני.
אוכיחך ואערכה לעיני:
22 בינו נא זאת שכחי אלוה:
פן אטרף ואין מציל.
23 זובח תודה יכבדני:
ושם דרך אראנו בישע אלהים.

מזמור: נא.

למנצח משכיל לדוד.

1 בבוא דואג האדומי:
ויגד לשאול ויאמר לו:
בא דוד בית אבימלך.
2 למה תתהלל ברעה:
גבור חסד אל כל היום.
3 הוות חשבה לשונך:
כתער מלטש עושה רמיה.
4 אהבת רע מטוב:
שקר מדבר צדק סלה.
5 אהבת כל דברי בלע:
לשון מרמה.
6 גם אל יתצך לנצח:
יחתך ויסחך מאהל.
ושרשך מארץ חיים סלה.
7 וראו צדיקים ויראו:
ועליו יצחקו ולא יאמרו.
8 הן זה הגבר לא ישים אלהים מעזו:
כי אם בשפע עשרו יתעז.
9 ואני כזית רענן:
בבית אלהים.
בחסד אלהים:
בטחתי לעולם ועד.
10 אודך לעולם כי עשית:
ואקוה שמך כי טוב.
נגד חסידיך.

מזמור: נב.

למנצח על מחלת משכיל לדוד.

1 אמר נבל בלבו:
אין אלהים.
השחיתו התעיבו עול:
אין עושה טוב.
2 אלהים משמים השקיף:
על בני אדם.
לראות היש משכיל:
דורש את אלהים.
3 כלו סג יחדו נאלחו:
אין עושה טוב.
אין גם אחד.
4 הלא ידעו כל פעלי און:
אכלי עמי אכלו לחם.
אלהים לא קראו.
5 שם פחדו פחד:
כי אלהים פזר עצמות חונך.
הבישות כי אלהים מאסם.
6 מי יתן מציון ישועות ישראל:
בשוב אלהים שבות עמו.
יגל יעקב ישמח ישראל.

מזמור: נג.

למנצח בנגינות משכיל לדוד.

1 בבוא הזיפים ויאמרו לשאול:
הלא דוד מתחבא עמנו.
2 אלהים בשמך הושיעני:
ובגבורתך תדינני.
3 אלהים שמע תפלתי:
האזינה לאמרי פי.
4 כי זרים קמו עלי:
ועריצים בקשו נפשי.
לא שמו אלהים לנגדם סלה.
5 הנה אלהים עוזר לי:
אדני בסומכי נפשי.
6 השיב הרע לשוררי:
בצמיתך הכחידם.
7 בנדבה אזבחה לך:
אודה שמך ה׳ כי טוב.
8 כי מכל צרה הצילני:
ובאויבי ראתה עיני.

מזמור: נד.

למנצח בנגינות משכיל לדוד.

1 האזינה אלהים תפלתי:
ואל תתעלם מתחנתי.
2 הקשיבה לי ועניני:
אריד בשיחי ואהמה.
3 מקול אויב מפני עקת רשע:
כי יטו עלי און.
ובזעם יטרוני:
4 לבי חולל בקרבי:
ואימות מות נפלו עלי.
5 יראה ורעדה תבוא בי:
ותכסני פלצות.
6 ואמר מי יתן לי אברה כיונה:
אעופה ואשכנה.
7 הנה ארחיק נד:
אלין במדבר סלה.
8 אחישה פלטי:
מרוח סערה מסתר.
9 בלעם אדני פלג לשונם:
כי ראיתי חמס ומדון בעיר.
10 יומם ולילה יסובבוה:
על חומותיה.
ואון ועמל בקרבה:
11 והות בקרבה:
ולא יגש מרחובה מרמה ותרמית.
12 כי לא חרפני אויב:
ואשא אהיה הגדיל עלי.
13 ואתה אנוש כערכי:
אלופי ומיודעי.
14 אשר יחד נמתיק סוד:
בבית אלהים נהלך ברגש.
15 יבא מות עליהם:
וירדו שאולה חיים.
כי רעות במגוריהם בקרבם.
16 אני אל אלהים אקרא:
וה׳ יושיעני.
17 ערב ובקר וצהרים:
אשיחה והמה.
ויקול קולי:
18 פדה בשלום נפשי:
מקרב לי.
כי ברבים היו עמדי:
19 ישמע אל ויענם:
וישב קדם סלה.
אשר אין חלופים למו:
ולא יראו אלהים.
20 שלח ידיו בשלמיו:
חלל ברית.
21 חלקו מחמאת פיו:
קרב לבו.
רכו משמנים דבריו:
והמה פתחות.
22 השלך על ה׳ יהבך:
והוא יכלכלך.
לא יתן לעולם מוט לצדיק:
23 ואתה אלהים תורידם:
לבאר שחת.
אנשי דמים ומרמה:
לא יחצו ימיהם.
ואני אבטח בך:

מזמור: נה.

למנצח על נגינות משכיל לדוד.

1 בגתים שכחתי:
ויחפרו בי.
2 שאפוני שוררי:
כי רבים לחמים לי מרום.
3 יום אירא:
אני אבטח בך.
4 באלהים אהלל דברו:
באלהים בטחתי לא אירא.
מה יעשה בשר לי:
5 כל יום דברי יעצבו:
עלי כל מחשבותם לרעה.
6 יגורו יצפנו:
המה עקבי ינצרו.
כאשר קוו נפשי:
7 על אלה תמלט:
באף עמים הורד אלהים.
8 נדי ספרתה אתה:
שימה דמעתי בנאדך.
הלא בספרתך:
9 אז ישובו אויבי אחור:
ביום אקרא.
זה ידעתי כי אלהים לי:
10 באלהים אהלל דבר:
בה׳ אהלל דבר.
11 באלהים בטחתי לא אירא:
מה יעשה אדם לי.
12 עלי אלהים נדריך:
אשלם תודות לך.
13 כי חלצת נפשי ממות:
הלא רגלי מדחי.
להתהלך לפני אלהים:
באור החיים.

מזמור: נו.

למנצח אל תשחת לדוד מכתם.

1 חנני אלהים חנני:
כי בך חסתה נפשי.
ובצל כנפיך אחסה:
עד יעבר הוות.
2 אקרא לאלהים עליון:
לאל גומר עלי.
3 ישלח משמים ויושיעני:
חרף שאפי סלה.
ישלח אלהים חסדו ואמתו:
4 נפשי בתוך לבאים:
אשכבה להמים.
בני אדם שנים:
חניתם וחצים.
ולשונם חרב חדה:
5 רוממה על שמים אלהים:
על כל הארץ כבודך.
6 רשת הכינו לפעמי:
כפפה נפשי.
שיחה לפני:
נפלו בתוכה.
7 נכון לבי אלהים:
נכון לבי.
אשירה ואזמרה:
8 עורה כבודי:
עורה הנבל וכנור.
אעירה שחר:
9 אודך בעמים אדני:
אזמרך בלאמים.
10 כי גדול עד שמים חסדך:
ועד שחקים אמתך.
11 רוממה על שמים אלהים:
על כל הארץ כבודך.

מזמור: נז.

למנצח אל תשחת לדוד מכתם.

1 המן אמתכם אלם צדק:
משפטים בני אדם תכחון.
2 אף בלב עולות תפעלון:
חמס ידיכם תפלסון.
3 זרו רשעים מרחם:
תעו מבטן דוברי כזב.
4 חמת למו כדמות נחש:
כפתן חרש אטם אזנו.
5 אשר לא ישמע לקול לחשים:
חובר חובר מכשפים.
6 אלהים שברם בפיהם:
מלתעות כפירים נתץ ה׳.
7 יתמגו כמים הלכו לו:
דרך חציו יתחתך.
8 כמהלך תמס יגלגל:
נפל אשת בל חזו שמש.
9 בטרם יבינו סירתיכם:
אתד כחי סערה.
10 ישמח צדיק כי חזה נקם:
פעמיו ירחץ בדם הרשע.
11 ויאמר אדם אך יש פרי לצדיק:
אך יש אלהים שפטים בארץ.

מזמור: נח.

למנצח אל תשחת לדוד מכתם.

1 בשלח ביד דוד ויכתבהו אל אבישי:
ויקחו בני אחיקם בן סרויה את ענת:
ויכתבו אל יואב:
2 הנה שים את אוריה:
בפנים אשר תדעון.
3 והיה כאשר תשמעון:
את קול השופר.
ואתה ארב בכמין:
4 ויהי כאשר שמר יואב:
אל העיר.
ויתן את אוריה:
במקום אשר ידע.
5 ויצאו אנשי העיר:
וילחמו את יואב.
ויפל מן העם:
מעבדי דוד.
6 וימת גם אוריה:
החתי.
7 ויבא יואב:
ויתן את דבר.
8 ויאמר אל המלאך:
כאשר ידבר.
9 ויאמר המלאך:
כי יחרה.
10 ויאמר אם:
כי אלה.
11 ויאמר אל:
כי אכלה.
12 ויאמר אל:
כי אמץ.
13 ויאמר אל:
כי אבד.
14 ויאמר אל:
כי אמלל.
15 ויאמר אל:
כי אחלה.
16 ויאמר אל:
כי אחרב.
17 ויאמר אל:
כי אשבר.
18 ויאמר אל:
כי אכרת.
19 ויאמר אל:
כי אשבת.
20 ויאמר אל:
כי אשבת.
21 ויאמר אל:
כי אשבת.
22 ויאמר אל:
כי אשבת.
23 ויאמר אל:
כי אשבת.
24 ויאמר אל:
כי אשבת.
25 ויאמר אל:
כי אשבת.
26 ויאמר אל:
כי אשבת.
27 ויאמר אל:
כי אשבת.
28 ויאמר אל:
כי אשבת.
29 ויאמר אל:
כי אשבת.
30 ויאמר אל:
כי אשבת.
31 ויאמר אל:
כי אשבת.
32 ויאמר אל:
כי אשבת.
33 ויאמר אל:
כי אשבת.
34 ויאמר אל:
כי אשבת.
35 ויאמר אל:
כי אשבת.
36 ויאמר אל:
כי אשבת.
37 ויאמר אל:
כי אשבת.
38 ויאמר אל:
כי אשבת.
39 ויאמר אל:
כי אשבת.
40 ויאמר אל:
כי אשבת.
41 ויאמר אל:
כי אשבת.
42 ויאמר אל:
כי אשבת.
43 ויאמר אל:
כי אשבת.
44 ויאמר אל:
כי אשבת.
45 ויאמר אל:
כי אשבת.
46 ויאמר אל:
כי אשבת.
47 ויאמר אל:
כי אשבת.
48 ויאמר אל:
כי אשבת.
49 ויאמר אל:
כי אשבת.
50 ויאמר אל:
כי אשבת.
51 ויאמר אל:
כי אשבת.
52 ויאמר אל:
כי אשבת.
53 ויאמר אל:
כי אשבת.
54 ויאמר אל:
כי אשבת.
55 ויאמר אל:
כי אשבת.
56 ויאמר אל:
כי אשבת.
57 ויאמר אל:
כי אשבת.
58 ויאמר אל:
כי אשבת.
59 ויאמר אל:
כי אשבת.
60 ויאמר אל:
כי אשבת.
61 ויאמר אל:
כי אשבת.
62 ויאמר אל:
כי אשבת.
63 ויאמר אל:
כי אשבת.
64 ויאמר אל:
כי אשבת.
65 ויאמר אל:
כי אשבת.
66 ויאמר אל:
כי אשבת.
67 ויאמר אל:
כי אשבת.
68 ויאמר אל:
כי אשבת.
69 ויאמר אל:
כי אשבת.
70 ויאמר אל:
כי אשבת.
71 ויאמר אל:
כי אשבת.
72 ויאמר אל:
כי אשבת.
73 ויאמר אל:
כי אשבת.
74 ויאמר אל:
כי אשבת.
75 ויאמר אל:
כי אשבת.
76 ויאמר אל:
כי אשבת.
77 ויאמר אל:
כי אשבת.
78 ויאמר אל:
כי אשבת.
79 ויאמר אל:
כי אשבת.
80 ויאמר אל:
כי אשבת.
81 ויאמר אל:
כי אשב

2 נתן מחליטיהם על נכאתי:
הוא כי מילטני בחי.
3 בני מי[1]חדלתם כבדי:
מאהבתם שוא.
4 ודעו כי הפלה יי:
חסיד לו יי ישמע בקראי אליו.
5 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה.
6 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יי:
רבים אמרים מי יראנו טוב.
7 נסה עלינו אור פניך יי:
נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו.
8 בשלום יחד אשכבה ואישן.
כי אתה יי לבדד לבטח תושיבני.

למנצח: מזמור.

לדויד.

1 אמרי האזינה יי בינה הגיגי:
2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי:
כי אליך אתפלל.
3 יי בקר תשמע קולי:
בקר אערך לך ואצפה:
4 כי לא אל חפץ רשע אתה:
לא יגורך רע.
5 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך:
שנאת כל פעלי און.
6 תאבד דוברי כזב:
איש דמים ומרמה יתעב יי.
7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך:
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך.
8 יי נחני בצדקתך למען שוררי:
הישר לפני דרכך.
9 כי אין בפיהו נכונה:
קרבם הוות בקרבם.
10 קבר פתוח גרונם:
ללשונם יחליקון.
11 הרישמו אלהים יפלו מעצותיהם:
ברוב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך.
12 ויעלצו כל חוסי בך:
לעולם ירננו ותסך עליהם:
ויגילו בך אהבי שמך.
13 כי אתה תברך צדיק:
כצנה רצון תעטרנו.

למנצח: על הגתית: מזמור.

1 מה ידידות משכנותיך יי צבאות:
2 נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יי:
לבי ובשרי ירננו אל אל חי.
3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה:
אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי.
4 אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
5 אשרי אדם עוזו בך מסלות בלבבם:
6 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו:
גם ברכות יעטה מורה.
7 יילכו מחיל אל חיל:
יראה אל אלהים בציון.
8 יי אלהים צבאות שמעה תפלתי:
האזינה אלהי יעקב סלה.
9 מגננו ראה אלהים:
והבט פני משיחך.
10 כי טוב יום בחצריך מאלף:
בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשעה.
11 כי שמש ומגן יי אלהים:
חן וכבוד יתן יי:
לא ימנע טוב להולכים בתם.
12 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך.

לבני קרח: משכיל.

13 יי רצית ארצך:
שבות יעקב.
14 נשאת עון עמך:
כסית כל חטאתם סלה.

---

[1]ב: חדלתם בזה לשוני בזה.

---

1. ז. 8. 17. 26. 30: 18. 81: 119. (6) מד. 63: 6. 119: 147. (7) מד. 131: 3. 86: 5. 15. נד. 55: 7. (8) מד. 103: 3. 4. מה. 1: 21.

(1) יחז. 3: 55. מש. 2: 2. (3) מד. 143: 2. ש. 3: 20. 23. 24. (4) ש. 34: 7. 1. מל. 8: 40. מד. 2: 11. נו. 33: 8. 9. (5) מד. 27: 14. 33: 20. 40: 6. 139: 6.

(6) מד. 37: 2. (8) ז. 2: 4. מד. 118: 26.

(1) מד. 8: 26. 1. נד. 17: 30. 18. מד. 119: 81. (6) מד. 63: 6. 119: 147. (7) מד. 131: 3. 86: 5. 15. נד. 55: 7. (8) מד. 103: 3. 4. מה. 1: 21.

(1) יחז. 3: 55. מש. 2: 2. (3) מד. 143: 2. ש. 3: 20. 23. 24. (4) ש. 34: 7. 1. מל. 8: 40. מד. 2: 11. נו. 33: 8. 9. (5) מד. 27: 14. 33: 20. 40: 41. 42. מד. 78: 61.

(2) מה. 18: 3. 1. מד. 14: 20. (3) מד. 130: 7.

(2) מד. 65: 1. ז. 49: 24. (4) מה. 6: 4. (5) ז. 7: 46. (6) 1. מל. 17: 12. 7: 1. 1. ז. 13: 5. (7) מד. 5: 7. 89: 5. (8) מל. 10: 35. ת. 6. ז. 9: 16. כה. 1: 69. ז. 2: 30. (13) מד. 48: 1. 2. (14) מד. 68: 16.

(9) נח. 29: 14. מד. 132: 16. נד. 61: 10. (11) מד. 89: 3. 4. 33. מה. 110: 4. ת. מל. 7: 12. 1. מל. 8: 25. ת. ז. 9: 16. ז. 69. ז. 2: 30.

15 אוכלת דבשה בה בחכה:
אשתה יינה בה חלבה לחמה.
16 אכלה בחכה בה אכלה שתיה:
אישבה שתה בה שמח בשמה אוכלה
17 בחכה בה אכלה שתיה בחכה:
אשתה יינה בה אשתה.
18 בשמחה אכלה בה אשתה שתיה:
אוכלה בה שמח בה אשתה.

מגילת: אבל.

אשתה בחכה: בחכה.

1 אז: אמר בחכה אבל אשתה אכלה:
אשתה [1]בשמחה אז אוכלה.
2 אוכל אשתה בחכה בה בחכה:
בחכה בה בחכה:
בחכה בחכה:
בחכה בחכה אשתה בחכה אשתה בחכה:
3 אוכל אשתה בחכה:
בחכה בה בחכה אשתה בחכה:
אשתה בחכה אשתה בחכה אשתה:
בחכה אל בחכה.

מגילת: אבן.

אשתה בחכה.

1 אז: בחכה אשתה אבל בחכה אשתה:
אשתה בחכה אשתה אבלה אשתה.
2 אשתה בחכה אשתה:
אשתה אשתה.
3 בחכה אבל בחכה אל אשתה:
בחכה אשתה אשתה.

מגילת: אגר.

אשתה.

1 אשתה אשתה אשתה:
אשתה בחכה אשתה:
2 בחכה אבל אשתה אשתה:
אשתה אשתה בחכה.
3 אשתה אבל אשתה: אשתה בחכה אשתה:
אשתה אשתה אבל אשתה אשתה.

[1]ם: מגילת.

(15) תה. 147: 14.
(16) ד. בחכה. 6: 41. תה.
132: 9. 149: 4. תה. 11: 12.
(17) שה. 29: 21. כה. 1: 69.
ו. תכ. 11: 36. 15: 4. ד.
בחכה. 21: 7.
(18) תה. 35: 26. 109: 29.

(1) חכ. 13: 8. חכ. 13: 1.
(2) תא. 30: 25. 30.
(3) דה. 4: 48. חה. 25: 21.
דה. 28: 8. תה. 42: 8.

(1) תה. 135: 1. 2. ו. בחכה. 9: 33.
(2) ו. אכ. 2: 8.
(3) תה. 124: 8. 128: 5. 135: 21.

(1) תה. 113: 1. 134: 1.
(2) כה. 2: 37. תה. 92: 13. 96: 8. 116: 19.

[2]ם: אז.

(3) תה. 119: 68. 147: 1.
(4) תא. 19: 5. דה. 7: 6. 7. 10: 15.
(5) תה. 95: 3. 97: 9.
(6) תה. 115: 3.
(7) בכ. 10: 13. 51: 16. שה. 28: 25. 26. 38: 24. בחכה. חכ. 10: 1. שה. 38: 22.
(8) תא. 12: 12. 29. תה. 78: 51. 136: 10.
(9) תא. תא. 7. 8. 9. 10.

14. תה. 136: 15.
(10) תה. תא. 21. 24. 25. 26. 34. 35. תה. 136: 17. בחכה.
(11) תה. 12: 7.
(12) תה. 78: 55. 136: 21. 22.
(13) תא. 3: 15. תה. 102: 12.
(14) דה. 32: 36.
(15) תה. 115: 4–8.
(19) תה. 115: 9. בחכה.
(21) תה. 134: 3.

מזמור קיט.

1 אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד׃
9 במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃
17 גמל עם עבדך ואחיה ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃
25 דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני למדני את חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה קימני כאמרתך׃
29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

33 הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חיני׃
41 ויבואני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃
42 וענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃
49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי׃
57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עודוני תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃
65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שגה ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף׃
73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתני אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃

(1) תה. 106: 1. 107: 1. 118: 1. ו. דברי 16: 34. 41. ח. תהלים 20: 21.
(2) תה. 10: 17.
(4) תה. 72: 18.
(5) תהלים 1: 1. תה. 3: 19. איוב 15: 15.
(6) תהלים 1: 9. תה. 24: 2. איוב 12: 10.
(7) תהלים 1: 14.
(8) תהלים 1: 16.
(10) תה. 12: 19. תה. 135: 8.
(11) תה. 12: 51. 13: 3. 17.
(12) תה. 6: 6.
(13) תה. 14: 21. 22. תה. 78: 13.
(15) תה. 14: 27. תה. 135: 9.
(16) תה. 13: 18. 15: 22. תה. 8: 15.
(17) תה. 135: 10. 11.
(18) תה. 29: 7.
(19) תה. 21: 21.
(20) תה. 21: 33.
(21) תה. 12: 1. תהלים. תה. 135: 12.
(23) תהלים 8: 1. תה. 32: 36. תה. 113: 7.
(25) תה. 104: 27. 145: 15. 147: 9.

81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃
89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃
97 למה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי׃
98 לעולם מצותך תחכמני כי לי היא׃
99 לכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחתי׃
100 לישישים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃
101 לכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃
102 לא סרתי ממשפטיך כי אתה הורתני׃
103 לחכי אמרתך נעמו משוש לפי׃
104 לפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר׃
105 לנר לרגלי דברך ואור לנתיבתי׃
106 לשמר משפטי צדקך נשבעתי ואקימה׃
107 לעד יהוה דברך נצב בשמים׃
108 לרצון נדבות פי יהוה ומשפטיך למדני׃
109 לעד נפשי בכפי ותורתך לא שכחתי׃
110 לי נתנו רשעים פח ומפקודיך לא תעיתי׃
111 לעולם עדותיך נחלתי כי ששון לבי המה׃
112 לעולם עקב את נטיתי לבי לעשות חקיך׃
113 לבי שנאתי ואהבתי תורתך׃
114 לי ומגני אתה לדברך יחלתי׃
115 לי מרעים ואצרה מצות אלהי׃
116 לי כאמרתך וחיני ואל תבישני משברי׃
117 לי ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃
118 לי שגים חקיך כי שקר תרמיתם׃
119 לי כל רשעי ארץ סיגים שבתה לכן אהבתי עדותיך׃
120 לי מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃
121 לי עשיתי משפט וצדקה בל תניחני לעשקי׃
122 לי ערב טוב עבדך אל יעשקני זדים׃
123 לי כלו עיני לישועתך ולאמרת צדקך׃
124 לי עשה עם עבדך כחסדך ואת חקיך למדני׃
125 לי עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃
126 לי עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃
127 לי על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃
128 לי על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי׃
129 לי פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי׃
130 לי פתח דבריך יאיר מבין פתיים׃
131 לי פי אשאפה ואתאנה כי למצותיך יחלתי׃
132 לי פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃
133 לי פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און׃
134 לי פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃
135 לי פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך׃
136 לי פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך׃
137 לי צדיק אתה יהוה וישר משפטיך׃
138 לי צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃
139 לי צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃
140 לי צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃
141 לי צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃
142 לי צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃
143 לי צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי׃
144 לי צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה׃
145 לי קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה׃
146 לי קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃
147 לי קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי׃
148 לי קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃
149 לי קולי שמע כחסדך יהוה כמשפטך חיני׃
150 לי קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃
151 לי קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת׃
152 לי קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃
153 לי ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי׃
154 לי ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃
155 לי רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃
156 לי רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃
157 לי רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃
158 לי ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
159 לי ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃
160 לי ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך׃
161 לי שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃
162 לי שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב׃
163 לי שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃
164 לי שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
165 לי שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃
166 לי שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃
167 לי שמרה נפשי עדותיך ואוהבם אהבה מאד׃
168 לי שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך׃
169 לי תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני׃
170 לי תבוא תחנתי לפניך כאמרתך חלצני׃
171 לי תבענה שפתי תהלה כי תלמדני את חקיך׃
172 לי תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק׃
173 לי תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃
174 לי תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי׃
175 לי תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃
176 לי תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

(23) תה. 8: 1. תה. 32: 36. תה. 113: 7.
(25) תה. 104: 27. 145: 15. איוב 18: 6. תהלים. 147: 9.
(3) תה. 79: 1.
(6) תה. 3: 26.
(7) איוב 49: 7. תהלים. 4: 22. תה. 25: 12. תהלים. 10. תהלים.
(8) נח. 13: 1. 6. תהלים. 47: 1. איוב 23: 12. 50: 2. 15. 29. תהלים. 18: 6.

9 בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָ֑ם הַלְלוּ־יָֽהּ׃

תהלה קיז

1 הַֽלְל֣וּ אֶת־יְ֭הוָה כָּל־גּוֹיִ֑ם שַׁבְּח֥וּהוּ כָּל־הָ֝אֻמִּֽים׃
2 כִּ֤י גָבַ֣ר עָלֵ֣ינוּ חַסְדּ֑וֹ וֶאֱמֶ֥ת יְ֝הוָ֗ה לְעוֹלָ֥ם הַלְלוּ־יָֽהּ׃

תהלה קיח

1 הוֹד֣וּ לַיהוָ֣ה כִּי־ט֑וֹב כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם חַסְדּֽוֹ׃
2 יֹאמַ֣ר נָ֭א יִשְׂרָאֵ֑ל כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם חַסְדּֽוֹ׃
3 יֹאמְר֣וּ נָ֭א בֵּ֣ית אַהֲרֹ֑ן כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם חַסְדּֽוֹ׃
4 יֹאמְר֣וּ נָ֭א יִרְאֵ֣י יְהוָ֑ה כִּ֖י לְעוֹלָ֣ם חַסְדּֽוֹ׃
5 מִן־הַ֭מֵּצַר קָרָ֣אתִי יָּ֑הּ עָנָ֖נִי בַּמֶּרְחָ֣ב יָֽהּ׃
6 יְהוָ֥ה לִ֝֗י לֹ֣א אִירָ֑א מַה־יַּֽעֲשֶׂ֖ה לִ֣י אָדָֽם׃
7 יְהוָ֥ה לִ֝֗י בְּעֹזְרָ֑י וַאֲנִ֥י אֶרְאֶ֖ה בְּשֹׂנְאָֽי׃
8 ט֤וֹב לַחֲסוֹת֙ בַּיהוָ֣ה מִבְּטֹ֖חַ בָּאָדָֽם׃
9 ט֤וֹב לַחֲסוֹת֙ בַּיהוָ֣ה מִבְּטֹ֖חַ בִּנְדִיבִֽים׃
10 כָּל־גּוֹיִ֥ם סְבָב֑וּנִי בְּשֵׁ֥ם יְ֝הוָ֗ה כִּ֣י אמילם׃
11 סַבּ֣וּנִי גַם־סְבָב֑וּנִי בְּשֵׁ֥ם יְ֝הוָ֗ה כִּ֣י אמילם׃
12 סַבּ֣וּנִי כִדְבֹרִ֑ים דֹּעֲכ֥וּ כְאֵ֥שׁ קוֹצִ֑ים בְּשֵׁ֥ם יְ֝הוָ֗ה כִּ֣י אמילם׃
13 דָּחֹ֣ה דְּחִיתַ֣נִי לִנְפֹּ֑ל וַיהוָ֥ה עָזָרָֽנִי׃
14 עָזִּ֣י וְזִמְרָ֣ת יָ֑הּ וַיְהִי־לִ֣י לִישׁוּעָֽה׃
15 ק֤וֹל רִנָּ֣ה וִישׁוּעָ֑ה בְּאָהֳלֵ֥י צַדִּיקִ֗ים יְמִ֣ין יְ֭הוָה עֹשָׂ֣ה חָֽיִל׃
16 יְמִ֣ין יְ֭הוָה רוֹמֵמָ֑ה יְמִ֣ין יְ֭הוָה עֹשָׂ֣ה חָֽיִל׃
17 לֹא־אָמ֥וּת כִּֽי־אֶחְיֶ֑ה וַאֲסַפֵּ֖ר מַֽעֲשֵׂ֣י יָֽהּ׃
18 יַסֹּ֣ר יִסְּרַ֣נִּי יָּ֑הּ וְלַמָּ֥וֶת לֹ֝֗א נְתָנָֽנִי׃
19 פִּתְחוּ־לִ֥י שַׁעֲרֵי־צֶ֑דֶק אָבֹ֖א בָּ֣ם אוֹדֶ֣ה יָֽהּ׃
20 זֶ֣ה הַשַּׁ֣עַר לַיהוָ֑ה צַדִּיקִ֥ים יָבֹ֖אוּ בּֽוֹ׃
21 אוֹדְךָ֥ כִּֽי־עֲנִיתָ֑נִי וַתְּהִי־לִ֣י לִישׁוּעָֽה׃
22 אֶ֤בֶן מָאֲסוּ֙ הַבּוֹנִ֔ים הָ֥יְתָה לְרֹ֖אשׁ פִּנָּֽה׃
23 מֵאֵ֣ת יְהוָ֣ה הָיְתָ֑ה הִ֖יא נִפְלָאת֣ בְּעֵינֵֽינוּ׃
24 זֶ֤ה הַיּ֨וֹם עָשָׂ֪ה יְהוָ֡ה נָגִ֣ילָה וְנִשְׂמְחָ֥ה בּֽוֹ׃

(9) נד. 13: 16.

(1) תה. 46: 119.
(2) תה. 28: 2. ו. מל. 8: 29.
30. תה. 5: 7. נד. 42: 21.
(4) תה. 102: 15. 22.
(6) תה. 113: 5. 6. נד. 57: 15. מלא. 3: 34. מד. 4: 6. ו. קהל. 5: 5.

(7) תה. 23: 3. 4.
(8) תה. 57: 2. שמל. 1: 6. תה. 10: 3. 8. 14: 15.

(1) תה. 17: 3. קו. 12: 3.
(2) ד. מל. 19: 27. תה. 9: 4. משל. 2: 24. 25.
(3) נה. 31: 4.
(4) תה. 4: 13.

(6) נה. 42: 3. תה. 40: 5. 131: 1.
(7) קו. 23: 24. משל 1: 3.
(8) תה. 9: 2-4. נה. 26: 6. תה. 15: 11.
(12) נה. 26: 6. 34: 22. בר. 22: 2. תה. 4: 13.
(15) נה. 10: 8. 9. תה. 5: 111.

(17) תה. 40: 5.
(19) נד. 11: 4. תה. 118: 115.
(20) תה. 15.
(21) ד. דב. 19: 2. תה. 118: 158.
(23) נה. 31: 6. תה. 26: 2.
(24) תה. 5: 8. 143: 10.

1 ו: יהו׳. 2 ו: דב׳ ביו׳ ביו׳ בעלי׳.

תהלים קיט.

לדלת רבתי: מזמור לדוד.

1 אשרי תמימי דרך: ההולכים בתורת
יהוה.
2 אשרי נצרי עדותיו: בכל לב ידרשוהו.
3 אף לא פעלו עולה: בדרכיו הלכו.
4 אתה צויתה פקודיך: לשמור מאד.
5 אחלי יכונו דרכי: לשמור חקיך.
6 אז לא אבוש: בהביטי אל כל מצותיך.
7 אודך בישר לבב: בלמדי משפטי צדקך.
8 את חקיך אשמור: אל תעזבני עד מאד.

9 במה יזכה נער את ארחו: לשמור כדברך.
10 בכל לבי דרשתיך: אל תשגני ממצותיך.
11 בלבי צפנתי אמרתך: למען לא אחטא לך.
12 ברוך אתה יהוה: למדני חקיך.
13 בשפתי ספרתי: כל משפטי פיך.
14 בדרך עדותיך שישתי: כעל כל הון.
15 בפקודיך אשיחה: ואביטה אורחתיך.
16 בחקיך אשתעשע: לא אשכח דברך.

17 גמל על עבדך אחיה: ואשמרה דברך.
18 גל עיני ואביטה: נפלאות מתורתך.
19 גר אנכי בארץ: אל תסתר ממני מצותיך.
20 גרסה נפשי לתאבה: אל משפטיך בכל עת.
21 גערת זדים ארורים: השגים ממצותיך.
22 גל מעלי חרפה וכלמה: כי עדותיך נצרתי.
23 גם ישבו שרים בי נלחמו: עבדך ישיח בחקיך.
24 גם עדותיך שעשעי: אנשי עצתי.

25 דבקה לעפר נפשי: חיני כדברך.
26 דרכי ספרתי ותענני: למדני חקיך.
27 דרך פקודיך הבינני: ואשיחה בנפלאותיך.
28 דלפה נפשי מתוגה: קימני כאמרתך.
29 דרך שקר הסר ממני: ותורתך חנני.
30 דרך אמונה בחרתי: משפטיך שויתי.
31 דבקתי בעדותיך יהוה: אל תבישני.
32 דרך מצותיך ארוץ: כי תרחיב לבי.

33 הורני יהוה דרך חקיך: ואצרנה עקב.
34 הבינני ואצרה תורתך: ואשמרנה בכל לב.
35 הדריכני בנתיב מצותיך: כי בה חפצתי.
36 הט לבי אל עדותיך: ואל אל בצע.
37 העבר עיני מראות שוא: בדרכך חיני.
38 הקם לעבדך אמרתך: אשר ליראתך.
39 העבר חרפתי אשר יגרתי: כי משפטיך טובים.
40 הנה תאבתי לפקודיך: בצדקתך חיני.

41 ויבואני חסדך יהוה: תשועתך כאמרתך.
42 ואענה חרפי דבר: כי בטחתי בדברך.
43 ואל תצל מפי עד מאד: כי למשפטך יחלתי.
44 ואשמרה תורתך תמיד: לעד ולעולם ועד.
45 והלכתי ברחבה: כי פקודיך דרשתי.
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים: ולא אבוש.
47 ואשתעשע במצותיך: אשר אהבתי.
48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי: ואשיחה בחקיך.

49 זכר דבר לעבדך: על אשר יחלתני.
50 זאת נחמתי בעניי: כי אמרתך חיתני.
51 זדים הליצוני עד מאד: מתורתך לא נטיתי.
52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה: ואתנחם.
53 זלעפה אחזתני: מעזבי תורתך.
54 זמירות היו לי חקיך: בבית מגורי.
55 זכרתי בלילה שמך יהוה: ואשמרה תורתך.
56 זאת היתה לי: כי פקודיך נצרתי.

57 חלקי יהוה: אמרתי לשמור דבריך.
58 חליתי פניך בכל לב: חנני כאמרתך.
59 חשבתי דרכי: ואשיבה רגלי אל עדותיך.
60 חשתי ולא התמהמהתי: לשמור מצותיך.
61 חבלי רשעים עוררוני: תורתך לא שכחתי.
62 חצות לילה אקום להודות לך: על משפטי צדקך.
63 חבר אני לכל אשר יראוך: ולשמרי פקודיך.
64 חסדך יהוה מלאה הארץ: חקיך למדני.

65 טוב עשית עם עבדך יהוה: כדברך.
66 טוב טעם ודעת למדני: כי במצותיך האמנתי.
67 טרם אענה אני שוגה: ועתה אמרתך שמרתי.
68 טוב אתה ומטיב: למדני חקיך.
69 טפלו עלי שקר זדים: אני בכל לב אצר פקודיך.
70 טפש כחלב לבם: אני תורתך שעשעתי.
71 טוב לי כי עניתי: למען אלמד חקיך.
72 טוב לי תורת פיך: מאלפי זהב וכסף.

73 ידיך עשוני ויכוננוני: הבינני ואלמדה מצותיך.
74 יראיך יראוני וישמחו: כי לדברך יחלתי.
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך: ואמונה עניתני.
76 יהי נא חסדך לנחמני: כאמרתך לעבדך.
77 יבואוני רחמיך ואחיה: כי תורתך שעשעי.
78 יבשו זדים כי שקר עותתוני: אני אשיח בפקודיך.
79 ישובו לי יראיך: וידעי עדותיך.
80 יהי לבי תמים בחקיך: למען לא אבוש.

81 כלתה לתשועתך נפשי: לדברך יחלתי.
82 כלו עיני לאמרתך: לאמר מתי תנחמני.
83 כי הייתי כנאד בקיטור: חקיך לא שכחתי.
84 כמה ימי עבדך: מתי תעשה ברדפי משפט.
85 כרו לי זדים שיחות: אשר לא כתורתך.
86 כל מצותיך אמונה: שקר רדפוני עזרני.
87 כמעט כלוני בארץ: ואני לא עזבתי פקודיך.
88 כחסדך חיני: ואשמרה עדות פיך.

89 לעולם יהוה: דברך נצב בשמים.
90 לדר ודר אמונתך: כוננת ארץ ותעמד.
91 למשפטיך עמדו היום: כי הכל עבדיך.
92 לולי תורתך שעשעי: אז אבדתי בעניי.
93 לעולם לא אשכח פקודיך: כי בם חייתני.
94 לך אני הושיעני: כי פקודיך דרשתי.
95 לי קוו רשעים לאבדני: עדותיך אתבונן.
96 לכל תכלה ראיתי קץ: רחבה מצותך מאד.

97 מה אהבתי תורתך: כל היום היא שיחתי.
98 מאיבי תחכמני מצותך: כי לעולם היא לי.
99 מכל מלמדי השכלתי: כי עדותיך שיחה לי.
100 מזקנים אתבונן: כי פקודיך נצרתי.
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי: למען אשמר דברך.
102 ממשפטיך לא סרתי: כי אתה הורתני.
103 מה נמלצו לחכי אמרתך: מדבש לפי.
104 מפקודיך אתבונן: על כן שנאתי כל ארח שקר.

105 נר לרגלי דברך: ואור לנתיבתי.
106 נשבעתי ואקימה: לשמור משפטי צדקך.
107 נעניתי עד מאד: יהוה חיני כדברך.
108 נדבות פי רצה נא יהוה: ומשפטיך למדני.
109 נפשי בכפי תמיד: ותורתך לא שכחתי.
110 נתנו רשעים פח לי: ומפקודיך לא תעיתי.
111 נחלתי עדותיך לעולם: כי ששון לבי המה.
112 נטיתי לבי לעשות חקיך: לעולם עקב.

113 סעפים שנאתי: ותורתך אהבתי.
114 סתרי וצני אתה: לדברך יחלתי.
115 סורו ממני מרעים: ואצרה מצות אלהי.
116 סמכני כאמרתך ואחיה: ואל תבישני משברי.
117 סעדני ואושעה: ואשעה בחקיך תמיד.
118 סלית כל שוגים מחקיך: כי תרמית שקרם.
119 סגים השבת כל רשעי ארץ: לכן אהבתי עדותיך.
120 סמר מפחדך בשרי: ומשפטיך יראתי.

121 עשיתי משפט וצדקה: בל תניחני לעשקי.
122 ערב עבדך לטוב: אל יעשקני זדים.
123 עיני כלו לישועתך: ולאמרת צדקך.
124 עשה עם עבדך כחסדך: וחקיך למדני.
125 עבדך אני הבינני: ואדעה עדותיך.
126 עת לעשות ליהוה: הפרו תורתך.
127 על כן אהבתי מצותיך: מזהב ומפז.
128 על כל פקודי כל ישרתי: כל ארח שקר שנאתי.

129 פלאות עדותיך: על כן נצרתם נפשי.
130 פתח דבריך יאיר: מבין פתאים.
131 פי פערתי ואשאפה: כי למצותיך יחלתי.
132 פנה אלי וחנני: כמשפט לאהבי שמך.
133 פעמי כונן באמרתך: ואל תשלט בי כל און.
134 פדני מעשק אדם: ואשמרה פקודיך.
135 פניך האר בעבדך: ולמדני את חקיך.
136 פלגי מים ירדו עיני: על לא שמרו תורתך.

137 צדיק אתה יהוה: וישר משפטיך.
138 צוית צדק עדותיך: ואמונה מאד.
139 צמתתני קנאתי: כי שכחו דבריך צרי.
140 צרופה אמרתך מאד: ועבדך אהבה.
141 צעיר אנכי ונבזה: פקודיך לא שכחתי.
142 צדקתך צדק לעולם: ותורתך אמת.
143 צר ומצוק מצאוני: מצותיך שעשעי.
144 צדק עדותיך לעולם: הבינני ואחיה.

145 קראתי בכל לב: ענני יהוה חקיך אצרה.
146 קראתיך הושיעני: ואשמרה עדותיך.
147 קדמתי בנשף ואשוע: לדבריך יחלתי.
148 קדמו עיני אשמרות: לשיח באמרתך.
149 קולי שמע כחסדך: יהוה כמשפטך חיני.
150 קרבו רדפי זמה: מתורתך רחקו.
151 קרוב אתה יהוה: וכל מצותיך אמת.
152 קדם ידעתי מעדותיך: כי לעולם יסדתם.

153 ראה עניי וחלצני: כי תורתך לא שכחתי.
154 רבה את ריבי: לאמרתך חיני.
155 רחוק מרשעים ישועה: כי חקיך לא דרשו.
156 רחמיך רבים יהוה: כמשפטיך חיני.
157 רבים רדפי וצרי: מעדותיך לא נטיתי.
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה: אשר אמרתך לא שמרו.
159 ראה כי פקודיך אהבתי: יהוה כחסדך חיני.
160 ראש דברך אמת: ולעולם כל משפט צדקך.

161 שרים רדפוני חנם: ומדבריך פחד לבי.
162 שש אנכי על אמרתך: כמוצא שלל רב.
163 שקר שנאתי ואתעבה: תורתך אהבתי.
164 שבע ביום הללתיך: על משפטי צדקך.
165 שלום רב לאהבי תורתך: ואין למו מכשול.
166 שברתי לישועתך יהוה: ומצותיך עשיתי.
167 שמרה נפשי עדותיך: ואוהבם מאד.
168 שמרתי פקודיך ועדותיך: כי כל דרכי נגדך.

169 תקרב רנתי לפניך יהוה: כדברך הבינני.
170 תבוא תחנתי לפניך: כאמרתך הצילני.
171 תבענה שפתי תהלה: כי תלמדני חקיך.
172 תען לשוני אמרתך: כי כל מצותיך צדק.
173 תהי ידך לעזרני: כי פקודיך בחרתי.
174 תאבתי לישועתך יהוה: ותורתך שעשעי.
175 תחי נפשי ותהללך: ומשפטיך יעזרוני.
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך: כי מצותיך לא שכחתי.

תהלים קכ.

שיר למעלות: אל יהוה בצר לי קראתי: ויענני.
2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר: מלשון רמיה.
3 מה יתן לך ומה יוסף לך: לשון רמיה.
4 חצי גבור שנונים: עם גחלי רתמים.
5 אוי לי כי גרתי משך: שכנתי עם אהלי קדר.
6 רבת שכנה לה נפשי: עם שונא שלום.
7 אני שלום ובדברי למו מלחמה: הם.

תהלים קכא.

שיר למעלות: אשא עיני אל ההרים: מאין יבא עזרי.
2 עזרי מעם יהוה: עשה שמים וארץ.
3 אל יתן למוט רגלך: אל ינום שומרך.
4 הנה לא ינום ולא יישן: שומר ישראל.
5 יהוה שומרך יהוה צלך: על יד ימינך.
6 יומם השמש לא יכך: וירח בלילה.
7 יהוה ישמרך מכל רע: ישמר את נפשך.
8 יהוה ישמר צאתך ובואך: מעתה ועד עולם.

תהלים קכב.

שיר למעלות: לדוד: שמחתי באומרים לי: בית יהוה נלך.
2 עמדות היו רגלינו: בשעריך ירושלם.
3 ירושלם הבנויה: כעיר שחוברה לה יחדו.
4 שם עלו שבטים שבטי יה: עדות לישראל להודות לשם יהוה.
5 כי שם ישבו כסאות למשפט: כסאות לבית דוד.
6 שאלו שלום ירושלם: ישלו אהביך.
7 יהי שלום בחילך: שלוה בארמנותיך.
8 למען אחי ורעי: אדברה נא שלום בך.
9 למען בית יהוה אלהינו: אבקשה טוב לך.

תהלים קכג.

שיר למעלות: אליך נשאתי את עיני: הישבי בשמים.
2 הנה כעיני עבדים: אל יד אדוניהם.
3 כעיני שפחה: אל יד גבירתה.
4 כן עינינו אל יהוה אלהינו: עד שיחננו.
5 חנינו יהוה חנינו: כי רב שבענו בוז.
6 רבת שבעה לה נפשנו: הליצות השאננים.
7 הוכח השאננים: הבוז לגאיות.

תהלים קכד.

שיר למעלות: לדוד: לולי יהוה שהיה לנו: יאמר נא ישראל.
2 לולי יהוה שהיה לנו: בקום עלינו אדם.
3 אז חיים בלעונו: בחרות אפם בנו.
4 אז המים שטפונו: נחלה עבר נפשנו.
5 אז עבר על נפשנו: המים הזידונים.
6 ברוך יהוה: שלא נתנו טרף לשניהם.
7 נפשנו כצפור נמלטה: מפח יוקשים.
8 עזרנו בשם יהוה: עשה שמים וארץ.

תהלים קכה.

שיר למעלות: הבוטחים ביהוה: כהר ציון לא ימוט.
2 ירושלם הרים סביב לה: ויהוה סביב לעמו.
3 כי לא ינוח שבט הרשע: על גורל הצדיקים.
4 למען לא ישלחו הצדיקים: בעולה ידיהם.
5 היטיבה יהוה לטובים: ולישרים בלבבותם.
6 והמטים עקלקלותם: יוליכם יהוה.
7 שלום על ישראל: עשה שמים וארץ.

תהלים קכו.

שיר למעלות: בשוב יהוה את שיבת ציון: היינו כחלמים.
2 אז ימלא שחוק פינו: ולשוננו רנה.
3 אז יאמרו בגוים: הגדיל יהוה לעשות עם אלה.
4 הגדיל יהוה לעשות עמנו: היינו שמחים.
5 שובה יהוה את שבותנו: כאפיקים בנגב.
6 הזורעים בדמעה: ברנה יקצרו.
7 הלוך ילך ובכה: נשא משך הזרע.
8 בא יבא ברנה: נשא אלמתיו.

תהלים קכז.

שיר למעלות: לשלמה: אם יהוה לא יבנה בית: שוא עמלו בוניו.
2 אם יהוה לא ישמר עיר: שוא שקד שומר.
3 שוא לכם משכימי קום: מאחרי שבת.
4 כן יתן לידידו שנה: הנה נחלת יהוה.
5 כחצים ביד גבור: כן בני הנעורים.
6 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו: מהם.

תהלים קכח.

שיר למעלות: אשרי כל ירא יהוה: ההולך בדרכיו.
2 יגיע כפיך כי תאכל: אשריך וטוב לך.
3 אשתך כגפן פריה: בירכתי ביתך.
4 בניך כשתלי זיתים: סביב לשלחנך.
5 הנה כי כן יברך גבר: ירא יהוה.
6 יברכך יהוה מציון: וראה בטוב ירושלם.
7 וראה בנים לבניך: שלום על ישראל.

תהלים קכט.

שיר למעלות: רבת צרפני מנעורי: יאמר נא ישראל.
2 רבת צרפני מנעורי: גם לא יכלו לי.
3 על גבי חרשו חורשים: האריכו למענותם.
4 יהוה צדיק: קצץ עבותי רשעים.
5 יבשו וישובו אחור: כל שנאי ציון.
6 יהיו כחציר גגות: שקדמת שלף יבש.
7 שלא מלא כפו קוצר: וחצנו מעמיר.
8 ולא אמרו העוברים: ברכת יהוה אליכם.

תהלים קל.

שיר למעלות: ממעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי.
2 תהיינה אזניך קשובות: לקול תחנוני.
3 אם עונות תשמר יה: אדני מי יעמד.
4 כי עמך הסליחה: למען תורא.
5 קויתי יהוה קותה נפשי: ולדברו הוחלתי.
6 נפשי לאדני: משומרים לבקר.
7 יחל ישראל אל יהוה: כי עם יהוה החסד.
8 והוא יפדה את ישראל: מכל עונותיו.

תהלים קלא.

שיר למעלות: לדוד: יהוה לא גבה לבי: ולא רמו עיני.
2 ולא הלכתי בגדלות: ובנפלאות ממני.
3 אם לא שויתי ודוממתי: נפשי כגמול.
4 יחל ישראל אל יהוה: מעתה ועד עולם.

תהלים קלב.

שיר למעלות: זכר יהוה לדוד: את כל ענותו.
2 אשר נשבע ליהוה: נדר לאביר יעקב.
3 אם אבוא באהל ביתי: אם אעלה על ערש יצועי.
4 אם אתן שנת לעיני: לעפעפי תנומה.
5 עד אמצא מקום ליהוה: משכנות לאביר יעקב.
6 הנה שמענוה באפרתה: מצאנוה בשדי יער.
7 נבואה למשכנותיו: נשתחוה להדם רגליו.
8 קומה יהוה למנוחתך: אתה וארון עזך.
9 כהניך ילבשו צדק: וחסידיך ירננו.
10 בעבור דוד עבדך: אל תשב פני משיחך.
11 נשבע יהוה לדוד: אמת לא ישוב ממנה.
12 אם ישמרו בניך בריתי: ועדותי זו אלמדם.
13 כי בחר יהוה בציון: אותה לשבת לו.
14 זאת מנוחתי עדי עד: פה אשב כי אויתיה.
15 צידה אברך: אביוניה אשבע לחם.
16 וכהניה אלביש ישע: וחסידיה רנן ירננו.
17 שם אצמיח קרן לדוד: ערכתי נר למשיחי.
18 אויביו אלביש בושת: ועליו יציץ נזרו.

תהלים קלג.

שיר למעלות: לדוד: הנה מה טוב ומה נעים: שבת אחים גם יחד.
2 כשמן הטוב: יורד על הזקן.
3 כטל חרמון: שיורד על הרי ציון.

תהלים קלד.

שיר למעלות: הנה ברכו את יהוה: כל עבדי יהוה.
2 העומדים בבית יהוה: בחצרות בית אלהינו.
3 שאו ידיכם קדש: וברכו את יהוה.
4 יברכך יהוה מציון: עשה שמים וארץ.

תהלים קלה.

הללויה: הללו את שם יהוה: הללו עבדי יהוה.
2 העומדים בבית יהוה: בחצרות בית אלהינו.
3 הללויה כי טוב יהוה: זמרו לשמו כי נעים.
4 כי יעקב בחר לו יה: לישראל לסגולתו.
5 כי אני ידעתי: כי גדול יהוה ואדוננו.
6 כל אשר חפץ יהוה עשה: בשמים ובארץ.
7 מעלה נשאים מקצה הארץ: ברקים למטר עשה.
8 מוציא רוח מאוצרותיו: מכה בכורי מצרים.
9 שלח אותות ומופתים בתוכך מצרים: בפרעה ובכל עבדיו.
10 מכה גוים רבים: והרג מלכים עצומים.
11 לסיחון מלך האמרי: ולעוג מלך הבשן.
12 ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה.
13 נחלה לישראל עמו: יהוה שמך לעולם.
14 יהוה כי ידין עמו: ועל עבדיו יתנחם.
15 עצבי הגוים כסף וזהב: מעשה ידי אדם.
16 פה להם ולא ידברו: עינים להם ולא יראו.
17 אזנים להם ולא יאזינו: אף אין יש רוח בפיהם.
18 כמוהם יהיו עושיהם: כל אשר בטח בהם.
19 בית ישראל ברכו את יהוה: בית אהרן ברכו את יהוה.
20 בית הלוי ברכו את יהוה: יראי יהוה ברכו את יהוה.
21 ברוך יהוה מציון: שוכן ירושלם.

תהלים קלו.

הודו ליהוה כי טוב: כי לעולם חסדו.
2 הודו לאלהי האלהים: כי לעולם חסדו.
3 הודו לאדוני האדונים: כי לעולם חסדו.
4 לעשה נפלאות גדלות לבדו: כי לעולם חסדו.
5 לעושה השמים בתבונה: כי לעולם חסדו.
6 לרוקע הארץ על המים: כי לעולם חסדו.
7 לעשה אורים גדלים: כי לעולם חסדו.
8 את השמש לממשלת ביום: כי לעולם חסדו.
9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה: כי לעולם חסדו.
10 למכה מצרים בבכוריהם: כי לעולם חסדו.
11 ויוצא ישראל מתוכם: כי לעולם חסדו.
12 ביד חזקה ובזרוע נטויה: כי לעולם חסדו.
13 לגוזר ים סוף לגזרים: כי לעולם חסדו.
14 והעביר ישראל בתוכו: כי לעולם חסדו.
15 ונער פרעה וחילו בים סוף: כי לעולם חסדו.
16 למוליך עמו במדבר: כי לעולם חסדו.
17 למכה מלכים גדולים: כי לעולם חסדו.
18 ויהרג מלכים אדירים: כי לעולם חסדו.
19 לסיחון מלך האמרי: כי לעולם חסדו.
20 ולעוג מלך הבשן: כי לעולם חסדו.
21 ונתן ארצם לנחלה: כי לעולם חסדו.
22 נחלה לישראל עבדו: כי לעולם חסדו.
23 שבשפלנו זכר לנו: כי לעולם חסדו.
24 ויפרקנו מצרינו: כי לעולם חסדו.
25 נותן לחם לכל בשר: כי לעולם חסדו.
26 הודו לאל השמים: כי לעולם חסדו.

תהלים קלז.

על נהרות בבל: שם ישבנו גם בכינו: בזכרנו את ציון.
2 על ערבים בתוכה: תלינו כנורותינו.
3 כי שם שאלונו שובינו: דברי שיר ותולליו שמחה.
4 שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יהוה.
5 אם אשכחך ירושלם: תשכח ימיני.
6 תדבק לשוני לחכי: אם לא אזכרכי.
7 אם לא אעלה את ירושלם: על ראש שמחתי.
8 זכר יהוה לבני אדום: את יום ירושלם.
9 האומרים ערו ערו: עד היסוד בה.
10 בת בבל השדודה: אשרי שישלם לך.
11 את גמוליך שגמלת לנו: אשרי שיאחז.
12 ונפץ את עולליך: אל הסלע.

תהלים קלח.

לדוד: אודך בכל לבי: נגד אלהים אזמרך.
2 אשתחוה אל היכל קדשך: ואודה את שמך.
3 על חסדך ועל אמתך: כי הגדלת על כל שמך.
4 ביום קראתי ותענני: תרהבני בנפשי עוז.
5 יודוך יהוה כל מלכי ארץ: כי שמעו אמרי פיך.
6 ויזמרו בדרכי יהוה: כי גדול כבוד יהוה.
7 כי רם יהוה ושפל יראה: וגבה ממרחק יידע.
8 אם אלך בקרב צרה: תחיני על אף אויבי.
9 תשלח ידך ותושיעני: יהוה יגמר בעדי.
10 יהוה חסדך לעולם: מעשי ידיך אל תרף.

תהלים קלט.

למנצח לדוד: מזמור: יהוה חקרתני ותדע: אתה ידעת שבתי וקומי.
2 בנתה לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית.
3 וכל דרכי הסכנתה: כי אין מלה בלשוני.
4 הן יהוה ידעת כלה: אחור וקדם צרתני.
5 ותשת עלי כפכה: נפלאה דעת ממני.
6 אנה אלך מרוחך: ואנה מפניך אברח.
7 אם אסק שחקים: אם אצע שאול.
8 אשא כנפי שחר: אשכנה באחרית ים.
9 גם שם ידך תנחני: ותאחזני ימינך.
10 ואמר אך חשך: ילה בעדי.
11 גם חשך לא יחשיך: ולילה כיום יאיר.
12 כי קניתה כליותי: תסכני בבטן אמי.
13 אודך על כי נוראות נפליתי: נפלאים מעשיך.
14 ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי.
15 אשר עשיתי בסתר: רקמתי בתחתיות.
16 גלמי ראו עיניך: ועל ספרך כלם.
17 ואני מה יקרו רעיך: מה עצמו ראשיהם.
18 אספרם מחול: יעתיק.
19 אם תקטל אלוה רשע: ואנשי דמים.
20 אשר אמרי למזמה: נשוא לשוא עריך.
21 הלא משנאיך יהוה אשנא: ובתקוממיך אתקוטט.
22 תכלית שנאה שנאתים: לאויבים היו לי.
23 חקרני אלוה: ודע לבבי.
24 בחני: ודע שרעפי.
25 וראה אם דרך עצב בי: ונחני בדרך עולם.

תהלים קמ.

למנצח: מזמור לדוד.
2 חלצני יהוה מאדם רע: מאיש חמסים תנצרני.
3 אשר חשבו רעות בלבות: כל יום יגורו מלחמות.
4 שננו לשונם כמו נחש: חמת עכנים תחת שפתימו.
5 שמרני יהוה מידי רשע: מאיש חמסים תנצרני.
6 אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי.
7 אמרתי ליהוה אלי אתה: האזינה יהוה קול תחנוני.
8 יהוה אדני עז ישועתי: סכתה לראשי ביום נשק.
9 אל תתן יהוה מאויי רשע: זמתו אל תפק.
10 ראשי מקיפי עמל: יכסמו למו רמוי גחלים.
11 אל יכון איש לשון בארץ: איש חמס רע יצודנהו.
12 ידעתי כי יעשה יהוה דין עני: משפט אביונים.
13 אך צדיקים יודו לשמך: ישבו ישרים את פניך.

תהלים קמא.

מזמור לדוד: יהוה קראתיך חושה לי: האזינה לקולי בקראי.
2 תכון תפלתי קטרת לפניך: משאת כפי מנחת ערב.
3 שמה יהוה שמרה לפי: נצר על דלתות שפתי.
4 אל תט לבי לדבר רע: להתעולל עללות.
5 יכני צדיק חסד ויוכיחני: שמן ראש אל ינא ראשי.
6 כי עוד תפלתי ברעותיהם: נבלעו בידי סלעיהם.
7 נשמעו אמרי כי נעמו: כפלח אדמה בקע לארץ.
8 פזרו עצמותינו לפי שאול: כי אלי יהוה אדני עיני.
9 שמרני מידי פח יקשו לי: ומוקשות פעלי און.
10 יפלו ברשתיו רשעים: יחד אנכי עד אשר אמלט.

תהלים קמב.

משכיל לדוד: בהיותו במערה: תפלה: קולי אל יהוה אזעק: קולי אל יהוה אתחנן.
2 אשפך לפניו שיחי: צרתי לפניו אגיד.
3 בהתעטף עלי רוחי: ואתה ידעת נתיבתי.
4 בארח זו אהלך: טמנו פח לי.
5 הבט ימין וראה: ואין לי מכיר.
6 אבד מנוס ממני: אין דורש לנפשי.
7 זעקתי אליך יהוה: אמרתי אתה מחסי.
8 הקשיבה אל רנתי: כי דללתי מאד.
9 הצילני מרדפי: כי אמצו ממני.
10 הוציאה ממסגר נפשי: להודות את שמך.
11 בי יכתרו צדיקים: כי תגמל עלי.

תהלים קמג.

מזמור לדוד: יהוה שמע תפלתי: האזינה אל תחנוני.
2 ובצדקתך ענני: ואל תבא במשפט.
3 כי רדף אויב נפשי: דכא לארץ חיתי.
4 ויתעטף עלי רוחי: תמה לבבי.
5 זכרתי ימים מקדם: הגיתי בכל פעלך.
6 בפעלי ידיך אשפיח: נפשי כארץ לך סלה.
7 מהר ענני יהוה: כלתה רוחי.
8 אל תסתר פניך: ונמשלתי.
9 השמיעה בבקר חסדך: כי בך בטחתי.
10 הודיעני דרך זו: כי אליך נשאתי.
11 למענך יהוה תחיני: בצדקתך.
12 ובחסדך תצמית: כי אני עבדך.

תהלים קמד.

לדוד: ברוך יהוה צורי: המלמד ידי לקרב.
2 חסדי ומצודתי: משגבי ומפלטי.
3 יהוה מה אדם: ותדעהו.
4 אדם להבל דמה: ימיו כצל עובר.
5 יהוה הט שמיך: ורד.
6 בזק ברק ותפיצם: שלח חציך.
7 שלח ידיך ממרום: פצני.
8 אשר פיהם דבר שוא: וימינם ימין שקר.
9 אלהים שיר חדש: אשירה לך.
10 הנותן תשועה למלכים: הפצה.
11 פצני: ידי בני נכר.
12 אשר בניהם כנטעים: מגדלים בנעוריהם.
13 מזנינו מלאים: מפיקים מזן אל זן.
14 צאננו מסבלים: אין פרץ ואין יוצאת.
15 אשרי העם שכך לו: אשרי העם שיהוה אלהיו.

תהלים קמה.

תהלה לדוד: ארוממך אלוהי המלך: ואברכה שמך לעולם ועד.
2 בכל יום אברכך: ואהללה שמך לעולם ועד.
3 גדול יהוה ומהלל מאד: ולגדלתו אין חקר.
4 דור לדור ישבח מעשיך: וגבורתיך יגידו.
5 הדר כבוד הודך: ודברי נפלאותיך אשיחה.
6 ועזוז נוראותיך יאמרו: וגדולתך אספרנה.
7 זכר רב טובך יביעו: וצדקתך ירננו.
8 חנון ורחום יהוה: ארך אפים וגדל חסד.
9 טוב יהוה לכל: ורחמיו על כל מעשיו.
10 יודוך יהוה כל מעשיך: וחסידיך יברכוכה.
11 כבוד מלכותך יאמרו: וגבורתך ידברו.
12 להודיע לבני האדם: גבורותיו וכבוד הדר מלכותו.
13 מלכותך מלכות כל עלמים: וממשלתך בכל דור ודור.
14 סומך יהוה לכל הנופלים: וזוקף לכל הכפופים.
15 עיני כל אליך ישברו: ואתה נותן את אכלם בעתו.
16 פותח את ידך: ומשביע לכל חי רצון.
17 צדיק יהוה בכל דרכיו: וחסיד בכל מעשיו.
18 קרוב יהוה לכל קוראיו: לכל אשר יקראוהו באמת.
19 רצון יראיו יעשה: ואת שועתם ישמע ויושיעם.
20 שומר יהוה את כל אוהביו: ואת כל הרשעים ישמיד.
21 תהלת יהוה ידבר פי: ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד.

תהלים קמו.

הללויה: הללי נפשי את יהוה.
2 אהללה יהוה בחיי: אזמרה לאלהי בעודי.
3 אל תבטחו בנדיבים: בבן אדם שאין לו תשועה.
4 תצא רוחו ישוב לאדמתו: ביום ההוא אבדו עשתנותיו.
5 אשרי שאל יעקב בעזרו: שברו על יהוה אלהיו.
6 עושה שמים וארץ: את הים ואת כל אשר בם.
7 השמר אמת לעולם: עושה משפט לעשוקים.
8 נותן לחם לרעבים: יהוה מתיר אסורים.
9 יהוה פקח עורים: יהוה זקף כפופים.
10 יהוה שמר את גרים: יתום ואלמנה יעודד.
11 ודרך רשעים יעות: יהוה ימלך לעולם.
12 אלהיך ציון: לדר ודר הללויה.

תהלים קמז.

הללויה: כי טוב זמרה אלהינו: כי נעים נאוה תהלה.
2 בונה ירושלם יהוה: נדחי ישראל יכנס.
3 הרופא לשבורי לב: ומחבש לעצבותם.
4 מונה מספר לכוכבים: לכלם שמות יקרא.
5 גדול אדוננו ורב כח: לתבונתו אין מספר.
6 מעודד ענוים יהוה: משפיל רשעים עדי ארץ.
7 עננו לזמרה ליהוה: כנרו לאלהינו.
8 המכסה שמים לארץ: המכין לארץ מטר.
9 נותן לבהמה לחמה: לבני ערב אשר יקראו.
10 לא בגבורת הסוס יחפץ: לא בשוקי האיש ירצה.
11 רוצה יהוה את יראיו: את המיחלים לחסדו.
12 שבחי ירושלם את יהוה: הללי אלהיך ציון.
13 כי חזק בריחי שעריך: ברך בניך בקרבך.
14 השם גבולך שלום: חלב חטים ישביעך.
15 המשלח אמרתו ארץ: עד מהרה ירוץ דברו.
16 הנותן שלג כצמר: כפור כאפר יפזר.
17 משליך קרחו כפתים: לפני קרתו מי יעמוד.
18 ישלח דברו וימסם: ינשב רוחו יזלו מים.
19 מגיד דברו ליעקב: חקיו ומשפטיו לישראל.
20 לא עשה כן לכל גוי: ומשפטים בל ידעום.

תהלים קמח.

הללויה: הללו את יהוה מן השמים: הללוהו במרומים.
2 הללוהו כל מלאכיו: הללוהו כל צבאיו.
3 הללוהו שמש וירח: הללוהו כל כוכבי אור.
4 הללוהו שמי השמים: והמים אשר מעל השמים.
5 יהללו את שם יהוה: כי הוא צוה ונבראו.
6 ויעמידם לעד לעולם: חק נתן ולא יעבור.
7 הללו את יהוה מן הארץ: תנינים וכל תהומות.
8 אש וברד שלג וקיטור: רוח סערה עשה דברו.
9 ההרים וכל גבעות: עץ פרי וכל ארזים.
10 החיה וכל בהמה: רמש וצפור כנף.
11 מלכי ארץ וכל לאמים: שרים וכל שופטי ארץ.
12 בחורים וגם בתולות: זקנים עם נערים.
13 יהללו את שם יהוה: כי נשגב שמו לבדו.
14 הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו.
15 תהלה לכל חסידיו: לבני ישראל עם קרבו.

תהלים קמט.

הללויה: שירו ליהוה שיר חדש: תהלתו בקהל חסידים.
2 ישמח ישראל בעושיו: בני ציון יגילו במלכם.
3 יהללו שמו במחול: בתף וכנור יזמרו לו.
4 כי רוצה יהוה בעמו: יפאר ענוים בישועה.
5 יעלזו חסידים בכבוד: ירננו על משכבותם.
6 רוממות אל בגרונם: וחרב פיפיות בידם.
7 לעשות נקמה בגוים: תוכחות בלאמים.
8 לאסר מלכיהם בזקים: וכבדיהם בכבלי ברזל.
9 לעשות בהם משפט כתוב: הדר הוא לכל חסידיו.

תהלים קנ.

הללויה: הללו אל בקדשו: הללוהו ברקיע עזו.
2 הללוהו בגבורתיו: הללוהו כרב גדלו.
3 הללוהו בתקע שופר: הללוהו בנבל וכנור.
4 הללוהו בתף ומחול: הללוהו במנים ועוגב.
5 הללוהו בצלצלי שמע: הללוהו בצלצלי תרועה.
6 כל הנשמה תהלל יה: הללויה.

---

(1) תה. 140: 4.
(2) תה. 56: 6.
(3) תה. 58: 4. קה. 3: 13.
(4) תה. 71: 4. 140: 1.
(5) תה. 35: 7. 57: 6. 119: 110. 141: 9. קה. 18: 22.
(8) תה. 32: 27.
(9) תה. 7: 16. 94: 23. תהל. 12: 13. 18: 7.
(10) תה. 11: 6.
(12) תהל. 8: 45. תה. 9: 4.

(1) תה. 70: 5.
(2) תהל. 5: 8. 8: 3. 4. תה. 134: 2. 1. תהל. 2: 8. תה. 29: 39.
(4) תהל. 23: 6.
(5) תהל. 9: 8. 19: 25. 25:

(12) תה. 102: תהל. 28:16.

(3) תה. 143: 4. 140: 5.
(4) תה. 69: 20. 31: 11. 88: 18.
(5) תה. 46: 1. 91: 2. תה. 16: 5. 73: 26. 119: 57. תהל. 3: 24. תה. 27: 13.
(6) תה. 116: 6.
(7) תה. 34: 2. 13: 6. 119: 17.

[1]מ: רפלגות.

[2]מ: מלכלות. [3]מ: מהמלכות.

מזמור א.

לדוד.

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב.
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה.
3 והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח.
4 לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח.
5 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים.
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד.

מזמור ב.

1 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק.
2 יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו.
3 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו.
4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו.
5 אז ידבר אליהמו באפו
ובחרונו יבהלמו.
6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי.
7 אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך.
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ.
9 תרעמו בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצמו.
10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ.
11 עבדו את יהוה ביראה
וגילו ברעדה.
12 נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו.

מזמור ג.

לדוד.
בברחו מפני אבשלם בנו.

1 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי.
2 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה.
3 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי.
4 קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה.
5 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני.
6 לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי.
7 קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל אויבי לחי
שני רשעים שברת.
8 ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה.

מזמור ד.

למנצח בנגינות.
מזמור לדוד.

1 בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי.
2 בני איש עד מה כבודי לכלמה
תאהבון ריק תבקשון כזב סלה.
3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו.
4 רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה.
5 זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה.
6 רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה.
7 נתתה שמחה בלבבי
מעת דגנם ותירושם רבו.
8 בשלום יחד אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני.

---

(1) שה. 31: 1.
(2) שה. 14: 3. שב. 34: 7. שה. 4: 17. 9: 2. 15: 14. 25: 4. שה. 130: 3. שמ. 7: 20. שי. 3: 20. שב. 2: 16.
(4) שה. 77: 3. 142: 3.
(5) שה. 77: 5. 10. 11.
(6) שה. 88: 9. 63: 1.
(7) שה. 28: 1. 88: 4.
(8) שה. 46: 5. 5: 8. 25: 1. 24: 139: 5. 4. 25: (10) שה. 9: 20. שד. 26: 10. 40. 37. 25: 119: (11) שה. מעד.
(12) שה. 54: 5. 116: 16.

---

(1) שה. 1: 1.
(2) שה. 14: 3. שב. 34: 7. שה. 4: 17. 9: 2. 15: 14. 25: 4. שה. 130: 3. שמ. 7: 20. שי. 3: 20. שב. 2: 16.
(3) שה. 7: 17. שה. 8: 4. שב. 2: 6.
(4) שה. 4: 19. 14: 2. שה. 39: 5. 62: 9. 102: 11.
(5) שה. 18: 9. שד. 64: 1. שה. 104: 32.
(6) שה. 18: 13. 14.
(7) שה. 18: 16. 144: 11. 69: 1. 2. 14. 54: 3. שב. 2: 11.
(8) שה. 12: 2.
(9) שה. 33: 2. 3. 40: 3.
(10) שה. 18: 50.
(11) שה. 144: 7. 8.
(12) שה. 128: 3.
(15) שה. 33: 29. שה. 33: 12. 65: 4. 146: 5.

---

(3) שה. 96: 4. 147: 5. שה. 5: 9. 10. שי. 11: 33.

1 אשרי תמימי דרך
ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדתיו
בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקודיך
לשמר מאד׃
5 אחלי יכנו דרכי
לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד׃

9 במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך׃
10 בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה
למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך שישתי
כעל כל הון׃
15 בפקודיך אשיחה
ואביטה אורחתיך׃
16 בחקיך אשתעשע
לא אשכח דברך׃

17 גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ
אל תסתר ממני מצותיך׃
20 גרסה נפשי
לתאבה אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז
כי עדותיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדותיך שעשעי
אנשי עצתי׃

25 דבקה לעפר נפשי
חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני
למדני את חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסר ממני
ותורתך חנני׃
30 דרך אמונה בחרתי
משפטיך שויתי׃
31 דבקתי בעדותיך
יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצותיך ארוץ
כי תרחיב לבי׃

33 הורני יהוה דרך חקיך
ואצרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב׃
35 הדריכני בנתיב מצותיך
כי בו חפצתי׃
36 הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שוא
בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגרתי
כי משפטיך טובים׃
40 הנה תאבתי לפקודיך
בצדקתך חיני׃

41 ויבואני חסדך יהוה
תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי עד מאד
כי למשפטך יחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד׃
45 והתהלכה ברחבה
כי פקודיך דרשתי׃
46 ואדברה בעדותיך נגד מלכים
ולא אבוש׃
47 ואשתעשע במצותיך
אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מצותיך
אשר אהבתי
ואשיחה בחקיך׃

49 זכר דבר לעבדך
על אשר יחלתני׃
50 זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיתני׃
51 זדים הליצוני עד מאד
מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם׃
53 זלעפה אחזתני מרשעים
עזבי תורתך׃
54 זמרות היו לי חקיך
בבית מגורי׃
55 זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך׃
56 זאת היתה לי
כי פקודיך נצרתי׃

57 חלקי יהוה
אמרתי לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב
חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עדותיך׃
60 חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מצותיך׃
61 חבלי רשעים עוררוני
תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך׃
63 חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני׃

65 טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך׃
66 טוב טעם ודעת למדני
כי במצותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שוגה
ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומטיב
למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זדים
אני בכל לב אצר פקודיך׃
70 טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עניתי
למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף׃

73 ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך׃
74 יראיך יראוני וישמחו
כי לדברך יחלתי׃
75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך
ואמונה עניתני׃
76 יהי נא חסדך לנחמני
כאמרתך לעבדך׃
77 יבואוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי׃
78 יבשו זדים כי שקר עותתני
אני אשיח בפקודיך׃
79 ישובו לי יראיך
וידעי עדותיך׃
80 יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אבוש׃

81 כלתה לתשועתך נפשי
לדברך יחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור
חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט׃
85 כרו לי זדים שיחות
אשר לא כתורתך׃
86 כל מצותיך אמונה
שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ
ואני לא עזבתי פקודיך׃
88 כחסדך חיני
ואשמרה עדות פיך׃

89 לעולם יהוה
דברך נצב בשמים׃
90 לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום
כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשעי
אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקודיך
כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי׃
95 לי קוו רשעים לאבדני
עדותיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ
רחבה מצותך מאד׃

97 מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותך
כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי׃
100 מזקנים אתבונן
כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי
למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי
כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמרתך
מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן
על כן שנאתי כל ארח שקר׃

105 נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד מאד
יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד
ותורתך לא שכחתי׃
110 נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם
כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב׃

113 סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי׃
114 סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי׃
115 סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי׃
117 סעדני ואושעה
ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך
כי תרמיתם שקר׃
119 סגים השבת כל רשעי ארץ
לכן אהבתי עדותיך׃
120 סמר מפחדך בשרי
ומשפטיך יראתי׃

121 עשיתי משפט וצדקה
בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב
אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני׃
125 עבדך אני הבינני
ואדעה עדותיך׃
126 עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך
מזהב ומפז׃
128 על כל פקודי כל ישרתי
כל ארח שקר שנאתי׃

129 פלאות עדותיך
על כן נצרתם נפשי׃
130 פתח דבריך יאיר
מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יחלתי׃
132 פנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃
135 פניך האר בעבדך
ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני
על לא שמרו תורתך׃

137 צדיק אתה יהוה
וישר משפטיך׃
138 צוית צדק עדותיך
ואמונה מאד׃
139 צמתתני קנאתי
כי שכחו דבריך צרי׃
140 צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהבה׃
141 צעיר אנכי ונבזה
פקודיך לא שכחתי׃
142 צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת׃
143 צר ומצוק מצאוני
מצותיך שעשעי׃
144 צדק עדותיך לעולם
הבינני ואחיה׃

145 קראתי בכל לב ענני יהוה
חקיך אצרה׃
146 קראתיך הושיעני
ואשמרה עדותיך׃
147 קדמתי בנשף ואשועה
לדברך יחלתי׃
148 קדמו עיני אשמרות
לשיח באמרתך׃
149 קולי שמע כחסדך
יהוה כמשפטך חיני׃
150 קרבו רדפי זמה
מתורתך רחקו׃
151 קרוב אתה יהוה
וכל מצותיך אמת׃
152 קדם ידעתי מעדותיך
כי לעולם יסדתם׃

153 ראה עניי וחלצני
כי תורתך לא שכחתי׃
154 רבה את ריבי
לחיני כאמרתך׃
155 רחוק מרשעים ישועה
כי חקיך לא דרשו׃
156 רחמיך רבים יהוה
כמשפטיך חיני׃
157 רבים רדפי וצרי
מעדותיך לא נטיתי׃
158 ראיתי בוגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא שמרו׃
159 ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חיני׃
160 ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקך׃

161 שרים רדפוני חנם
ומדברך פחד לבי׃
162 שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב׃
163 שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי׃
164 שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך׃
165 שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול׃
166 שברתי לישועתך יהוה
ומצותיך עשיתי׃
167 שמרה נפשי עדותיך
ואהבם מאד׃
168 שמרתי פקודיך ועדותיך
כי כל דרכי נגדך׃

169 תקרב רנתי לפניך יהוה
כדברך הבינני׃
170 תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני׃
171 תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיך׃
172 תען לשוני אמרתך
כי כל מצותיך צדק׃
173 תהי ידך לעזרני
כי פקודיך בחרתי׃
174 תאבתי לישועתך יהוה
ותורתך שעשעי׃
175 תחי נפשי ותהללך
ומשפטיך יעזרוני׃
176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי׃

---

(4) בר. 38: 19.
(8) תה. 34: 6. 7. מד. 14: 18. מש. 86: 5. 15. 103: 8.
(9) מש. 100: 5. שה. 1: 7.
(10) מש. 19: 1.
(13) מש. 146: 10. ר. שה. 1: 17.
(14) מש. 146: 8.
(15) מש. 104: 27. 136: 25.
(16) מש. 104: 21. 147: 9.
(18) מד. 4: 7. משל. 4: 24.
(20) מש. 31: 23. 97: 10.

---

(1) מש. 103: 1.
(2) מש. 104: 33.
(3) מש. 118: 8. 9. בר. 2: 22.
(4) מש. 104: 29. משל. 12: 7. בר. 2: 22. 1. מש. 2: 6.
(5) מש. 144: 15. קה. 17: 7.
(6) תה. 1: 1. שה. 14: 7.
(7) מש. 103: 6. 107: 9. 68: 6. 107: 10. 14.
(8) משל 9: 30. משל. 9: 32-7. מש. 145: 14. 147: 6. קה. 13: 13.
(9) מד. 10: 18. מש. 68: 5. מש. 147: 6.
(10) תה. 15: 18. מש. 10: 16. 145: 13. שה. 11: 15. בר. 40: 28.
(1) מש. 92: 1. 135: 3. מש. 1: 33.
(2) מש. 102: 16. מד. 30: 3.
(3) מש. 51: 17. בר. 57: 15. 61: 1. קה. 4: 18.
(4) תה. 15: 5. בר. 40: 26. 48: 1. 96: 4. 145: 3. שה. 1: 3. בר. 40: 28.
(5) ר. תה. 16: 25. מש. 119: 9. 8. 146: 6.

5 שמור מעגל כשרה:
חפץ בקרבו: מעגל ופרי תפרה,
6 מטפטפים כוכבי מרומים:
פרוסת על מלבי נוצר.
7 שמור לאמתו אל ינוד:
לעושקי מלכי מעוזו:
8 לשלום מלכי אלהי: נשיבה נפש
ומשפחותיה נוצרי חפץ בשמו
9 מלכי מלכי נוצרי:
נוצרי מלכי מעוזו:
10 שמו מלכי בקרבו:
לשלום: נוצרי מלכי נוצרי:
11 מלכי מלכי אלהי נוצרי:
נוצרי: מלכי נוצרי אלהי.
12 שמור מעגל כשרה:
13 חפץ בקרבו: מעגל ופרי תפרה
מטפטפים כוכבי מרומים:
14 מעגל אלהי חפץ בקרבו:
מעגל נוצרי מלכי אלהי
שלום: נוצרי חפץ בקרבו
מלכי.

מזמור: תהלים.

1 לשלום.
אלהי לאמתו אלהי נוצרי:
לשלום לשלום אלהי נוצרי.
2 שמו מלכי מעגל: מלכי
שמו מלכי מלכי מעגל.
3 שמו לשלום: חפץ
מלכי אלהי נוצרי.
4 חפץ מלכי שמו לשלום
מלכי מלכי חפץ בקרבו.
5 לשלום נוצרי מלכי:
מלכי שמו לשלום.
6 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
7 לשלום מלכי מלכי:
מלכי מלכי נוצרי אלהי
לשלום: מלכי מלכי
נוצרי מלכי שמו
8 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
9 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
10 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
11 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
12 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
13 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.
14 מלכי מלכי נוצרי:
לשלום מלכי מלכי
שמו מלכי מלכי נוצרי.

---

(8) שמ. 38: 26. 27. תה. 104: 13. 14.
(9) שמ. 38: 41. תה. 104: 27. 28. 136: 25. 145: 15. תה. 6: 26.
(10) תה. 33: 16–18. תה. 1: 7.
(14) בר. 60: 17. 18. תה. 132: 15. דה. 32: 14. תה. 81: 16.
(15) תה. 107: 20. שמ. 12:37.
(16) שמ. 37: 6.
(18) תה. 147: 15. שמ. 37: 10.
(19) דה. 33: 2–4. תה. 76: 1. 78: 5. 103: 7. מלכ. 4: 4.
(20) דה. 4: 32–34. ש. 3: 1. 2.

---

(2) תה. 103: 20. 21.
(4) 1. מל. 8: 27. ד. תה. 12: 2. מל. 1: 7.
(5) מל. 1: 1. 6. 7. תה. 33: 6. 9.
(6) תה. 89: 37. 119: 90. 91. 31: 35. 36. 33: 25.
(7) בר. 43: 20.
(8) תה. 147: 15–18.
(9) בר. 44: 23. 49: 13. 55: 12.
(13) תה. 8: 1. בר. 12: 4. תה. 113: 4.
(14) תה. 75: 10. 149: 9. 16.
(1) תה. 33: 3. בר. 42: 10. 2. שמ. 35: 10. תה. 100: 3. 54: 5. ש. 9. 9. תה. 21: 5.
(3) תה. 81: 2. 150: 4.
(4) תה. 35: 27. 132: 16.
(5) שמ. 35: 10.
(6) מל. 4: 12. מלכ. 1: 16.

8 لِإِهَٰذَا: مِلْكَتْ دِيعِكْنَا:
دِهْمِعْلَا حَمْوَا دِفِيَّكْ:
9 لِيَجْبَا: حَبِ دِهْ دِبْلَا حَمْجَبَا:
هِمْلَا مِلْ لَحْلَ فِجْمَهِ.
مِلْكَمْ.

مَمْحَمَا: هِ

1 مِلْكَمْ.
غَحْمِ لِكَكَا حَمْوَحِهِ:
غَحْمِ لِهِ حَمْجَبَا دِفِيَّهِ.

2 غَحْمِ لِهِ حَجَنَّحَمْحَمِ:
غَحْمِ لِهِ إِبْ حَمْجَبَ دِلْمِفِيَّهِ.
3 غَحْمِ لِهِ حَمْجَبَا دِجَمْحَا:
غَحْمِ لِهِ حَمْجَبَا مِجَنَّا.
4 غَحْمِ لِهِ حَكَ مَكْمَا:
غَحْمِ لِهِ حَمْمَا: مَجَبَّا.
5 غَحْمِ لِهِ حَجَنَّا دِمَحْسَا:
غَحْمِ لِهِ حَجَنَّا دِفِمْسَا.
6 حَ نَقَ غَحْسَا لَمَحْسَا.
مِلْكَمْ.

ماتا.

سجع

سجع هو توافق الفواصل في الكلام